

96
02

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਭੀਪੀਕਾਰੁਕਰਾ ਰਾਗਾਸ

भाउडी नैप्यगिबीगति पति ११

1885

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ੧

੧ ਆਵਹੁਤੇਟੇਗਲਮਿਲਹੁ	੧੦ ਪਤਿ	੧੫
੧ ਭਲੀਸਰੀਜਿਓਧਰੀਹਓਮੇ	੧੧ ਪਤਿ	੧੫
੧ ਧਾਤੁਮਿਲੇਛਨਪਤਕਓ	੧੨ ਪਤਿ	੧੫
੧ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਦਣੁਹੋਗਾਗਣੀ	੧੩ ਪਤਿ	੧੬
੧ ਸੁਦੀਦੇਹਤੁਗਾਦਣੀ	੧੪ ਪਤਿ	੧੬
੧ ਤਨੁਜਾਲੀਘਲਿਮਾਟੀ	੧੫ ਪਤਿ	੧੬
੧ ਨਾਨਕਬੇਜੀਸਰਬੀ	੧੬ ਪਤਿ	੧੬
੧ ਸੁਨਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਅ	੧੭ ਪਤਿ	੧੭
੧ ਮਰਦੇਵੀਚਿਤਨਹੀ	੧੮ ਪਤਿ	੧੭
੧ ਏਹਮਨਮੁਖਲੋਭੀ	੧੯ ਪਤਿ	੧੭
੧ ਇਕਤਿਲੁਪਿਅਰਾ	੨੦ ਪਤਿ	੧੮
੧ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿ	੨੧ ਪਤਿ	੧੮
੧ ਭੁਗਮੇਭਾਹਿਨਦਿਸ੍ਟਦੇ	੨੨ ਪਤਿ	੧੮
੧ ਦੁਣਨੁਕਰਿਹੁਦਣ	੨੩ ਪਤਿ	੧੮

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਧਨੁਜੇਬਨੁਅਰੁਛਲਣ	੨੪ ਪਤਿ	੧੮
------------------	--------	----

੧ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁ	੨੫ ਪਤਿ	੧੮
-----------------	--------	----

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਧੀਨਕਰ	੨੬ ਪਤਿ	੧੮
-------------------	--------	----

੧ ਅਮਲਕਾਰਿਪਰਤੀਧੀਨੁ	੨੭ ਪਤਿ	੧੮
-------------------	--------	----

੧ ਸੇਈਮਓਲਾਨਿਨਿ	੨੮ ਪਤਿ	੨੦
---------------	--------	----

੧ ਏਕਸੁਆਨਦੁਇ	੨੯ ਪਤਿ	੨੦
-------------	--------	----

੧ ਤੁੰਦਰੀਆਉਦਾਨਾਧੀਨ	੩੦ ਪਤਿ	੨੦
-------------------	--------	----

੧ ਕੀਤਕਹਾਕਰੇਮਨਮਾਨ	੩੧ ਪਤਿ	੨੦
------------------	--------	----

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਅਛਲਛਲਾਈਨਾਛਲੇ	੩੨ ਪਤਿ	੨੧
----------------	--------	----

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਹਉਸਤਿਗੁਰਸੇਦੀਅ	ਪਤਿ	੨੧
-----------------	-----	----

੧ ਘਹੁਕੇਖਕਰਿਭੁਰਮਾਧੀ	ਪਤਿ	੨੧
--------------------	-----	----

੧ ਨਿਸਰੀਕੀਸਿਰਕਾਰੇ	ਪਤਿ	੨੧
------------------	-----	----

੧ ਜਿਨੀਸਟਿਕੇਮਨਿਅ	ਪਤਿ	੨੨
-----------------	-----	----

੧ ਜਿਨੀਇਕਮਨਨਾਮੇ	ਪਤਿ	੨੨
----------------	-----	----

੧ ਹਰਿਭੁਗਤਹਰਿਯੋਨ	ਪਤਿ	੨੩
-----------------	-----	----

੧ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੨੩
------------------	-----	----

੧ ਮਨਮੁਖਿਮੇਹਿਦਿਅਪਿਅ	ਪਤਿ	੨੩
--------------------	-----	----

੧ ਘਰਿਜੀਸਓਦਾਪਾਈਅ	ਪਤਿ	੨੪
-----------------	-----	----

੧ ਸਾਨਸਾਹਿਬਸੇਦੀਅ	ਪਤਿ	੨੪
-----------------	-----	----

੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਛੋਡਿਧਿਧਿ	ਪਤਿ	੨੪
--------------------	-----	----

੧ ਤੇਗੁਣਮਾਇਅਮੇਹੁ	ਪਤਿ	੨੪
-----------------	-----	----

੧ ਮਨਮੁਖਿਕਰਮੁਕਮਾਦੇ	ਪਤਿ	੨੫
-------------------	-----	----

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ	ਪਤਿ	੨੫
--------------------	-----	----

੧ ਧਨਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇ	ਪਤਿ	੨੬
-----------------	-----	----

੧ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ	ਪਤਿ	੨੬
--------------------	-----	----

੧ ਕਾਇਆਸਾਧੇਓਰਪੁਤਪੁ	ਪਤਿ	੨੬
-------------------	-----	----

੧ ਵਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਈਅ	ਪਤਿ	੨੬
-------------------	-----	----

੧ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੨੭
-------------------	-----	----

੧ ਵਿਸਹਓਸੇਦੀਵਿਅ	ਪਤਿ	੨੭
----------------	-----	----

੧ ਜੇਦੇਲਾਵੰਖਤੁਦੀਰਾਗੀਅ	ਪਤਿ	੨੭
----------------------	-----	----

੧ ਆਪੁਣੁਭੁਓਤਿਨਪਾਇਓ	ਪਤਿ	੨੮
-------------------	-----	----

੧ ਧਿਨਗਰੇਗਨਤਟੀ	ਪਤਿ	੨੮
---------------	-----	----

੧ ਤਿਨਅੰਨ੍ਹਿਆਸਦਾਸਖ	ਪਤਿ	੨੮
-------------------	-----	----

੩	ਗੁਣਦੀਤੀਸਰਪਾਇਆ	ਪਤਿ	੫੦	੨੮	੫੧	੫	ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸਮਥਿਸਿਓ	੫੫	ਪਤਿ	੩੬
੩	ਆਪੇਗਰਣਕਰਤਾ	ਪਤਿ	੫੧	੨੮	੫੨	੫	ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਨਿਨਿਪੁਰੁ	੫੬	ਪਤਿ	੩੬
੩	ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਰੇ	ਪਤਿ	੫੨	੨੮	੫੩	੫	ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਾ	੫੭	ਪਤਿ	੩੬
੩	ਇਵਿਪਿਰਗਾਦਹਿ	ਪਤਿ	੬੦	੩੦	੫੪	੫	ਸਗਣਿਪਦੇਪੁਰੁਆਪਦੇ	੬੦	ਪਤਿ	੩੭
੩	ਹਰਿਜੀਓਸਰਾਸਚਿ	ਪਤਿ	੬੧	੩੦	੫੫	੫	ਓਰੁਮੁਕਰਿਹਰਿਜਾਪਣ	੬੧	ਪਤਿ	੩੭
੩	ਜਗਿਹਓਮੇਮੈਲੁਦੁਖੁ	ਪਤਿ	੬੨	੩੦	੫੬	੫	ਮੇਈਸਾਸਤੁਸਓਟੁਸੇਇ	੬੨	ਪਤਿ	੩੭
੪	੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ				੫੭	੫	ਰਸਨਾਸਰਾਸਿਮਰੀਐ	੬੩	ਪਤਿ	੩੭
੪	ਮੇਮਨਤਨਧਿਰਗੁਆਤਿ	ਪਤਿ	੬੩	੩੧	੫੮	੫	ਸੰਤਨਨੁਮਿਲਿਭਾਈ	੬੪	ਪਤਿ	੩੮
੪	ਨਾਮਮਿਲੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐ	ਪਤਿ	੬੪	੩੧	੫੯	੫	ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆ	੬੫	ਪਤਿ	੩੮
੪	ਗਨਗਾਦਾਗਾਦਦਿਬਰ	ਪਤਿ	੬੫	੩੧	੬੦	੫	ਸੰਤਿਨਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆ	੬੬	ਪਤਿ	੩੮
੪	ਹਉਪਧਿਰਸਾਈਨਿਤ	ਪਤਿ	੬੬	੩੨	੬੧	੫	ਗਰਪਰਮੇਸਰਪੁਜੀਐ	੬੭	ਪਤਿ	੩੮
੪	ਰਸਅੰਭਿਤਨਾਖੁ	ਪਤਿ	੬੭	੩੨	੬੨	੫	ਸੰਤਨਨੁਸੁਣਿਭਾਈ	੬੮	ਪਤਿ	੩੮
੪	ਦਿਨਸੁਚਰੈਭਿਗਿ	ਪਤਿ	੬੮	੩੨	੬੩	੫	ਗੋਇਲਆਇਆਗੋਇ	੬੯	ਪਤਿ	੩੮
੪	੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ				੬੪	੫	ਤਿਰਰਵਸਹਿਸੁਹੇਲੀ	੭੦	ਪਤਿ	੩੮
੫	ਵਿਅਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈ	ਪਤਿ	੭੮	੩੩	੬੫	੫	ਕਰਣਕਾਰਣਦੇਵਓਜੀ	੭੧	ਪਤਿ	੪੦
੫	ਮਾਧਿਲਾਸਧੁਰੰਗੁ	ਪਤਿ	੮੦	੩੩	੬੬	੫	ਸਚਹਰਿਪਨਪੁਜਸਤਿ	੭੨	ਪਤਿ	੪੦
੫	ਭਲਕੇਭਭਿਪੋਲੀਐ	ਪਤਿ	੮੧	੩੩	੬੭	੫	ਦੁਕਿਤਸਾਹਿਤੁਮਧੇ	੭੩	ਪਤਿ	੪੦
੫	ਘਡੀਮੁਹਤਵਾਪਾਹੁ	ਪਤਿ	੮੨	੩੪	੬੮	੫	ਤੋਰੇਭੋਰੇਸੋਧਿਆਰੇ	੭੪	ਪਤਿ	੪੦
੫	ਸਭੇਗਲਾਦਿਸਰਨ	ਪਤਿ	੮੩	੩੪	੬੯	੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇਆਮਸਟਪਦੀਆ				
੫	ਸਭੇਬੋਧਪਰਾਪਤੇ	ਪਤਿ	੮੪	੩੪	੭੦	੫	ਆਖਿਆਖਿਮਨਦਾਦਣ	੭੫	ਪਤਿ	੪੦
੫	ਸੋਈਧਿਆਈਐ	ਪਤਿ	੮੫	੩੪	੭੧	੧	ਸਭੇਵਤਿਮਹੇਲੀਆ	੭੬	ਪਤਿ	੪੧
੫	ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੇਸੁਖੀ	ਪਤਿ	੮੬	੩੫	੭੨	੧	ਆਪੇਗਣਆਪੇਕਥੇ	੭੭	ਪਤਿ	੪੧
੫	ਇਕਪਛਨੁਜੀਅਕਾ	ਪਤਿ	੮੭	੩੫	੭੩	੧	ਮਛਲੀਨਾਲਨਜਾਇਆ	੭੮	ਪਤਿ	੪੨
੫	ਜਿਨਸਤਿਗਰਮਿਓ	ਪਤਿ	੮੮	੩੫	੭੪	੧	ਅਨਿਯਠੇਤਨਿਨ੍ਹਰੇ	੭੯	ਪਤਿ	੪੨
੫	ਮਿਲਿਸਤਿਗਰਸਤੁ	ਪਤਿ	੮੯	੩੫	੭੫	੧	ਜਪੁਤਪੁਸਤਿਮੁਸਾਧੀਐ	੮੦	ਪਤਿ	੪੨
੫	ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੇ	ਪਤਿ	੯੦	੩੬	੭੬	੧	ਗਰਤੇਨਿਰਮਲਜਾਈ	੮੧	ਪਤਿ	੪੩
						੧	ਸੁਣਿਮਨਿਭੁਲੇਧਾਦੇ	੮੨	ਪਤਿ	੪੩

੧	ਬਿਨਪਿਰਪਨਸਾਗਰੀ	ਪਤਿ ੧੦੩ ੪੪ ੧੨੫ ੫
੧	ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਨੇਮਿਲੇ	ਪਤਿ ੧੦੪ ੪੪ ੧੨੬ ੪
੧	ਰੇਮਨਅੰਸੀਹਰਿ	ਪਤਿ ੧੦੫ ੪੫ ੧੨੭ ੪
੧	ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਲਈ	ਪਤਿ ੧੦੬ ੪੫ ੧੨੮ ੫
੧	ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੇਹਣੀ	ਪਤਿ ੧੦੭ ੪੬ ੧੨੯ ੫
੧	ਗੁਮਨਾਮਮਨਦੇਪਿਆ	ਪਤਿ ੧੦੮ ੪੬ ੧੩੦ ੫
੧	ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਈਲ	ਪਤਿ ੧੦੯ ੪੭ ੧੩੧ ੪
੧	ਭਗਵੰਦੇਖਿਭਗਵੰਦ	ਪਤਿ ੧੧੦ ੪੭ ੧੩੨ ੪
੧	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
੧	ਮੁਕਾਮੁਕਾਰਿਘਰਿਥੇਸਣ	ਪਤਿ ੧੧੧ ੪੮ ੧੩੩
੩	ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਰਮੁਖਿ	ਪਤਿ ੧੧੨ ੪੮ ੧੩੪
੩	ਹਰਿਮੈਕਰਮਕਮਾਵੰਦੇ	ਪਤਿ ੧੧੩ ੪੮ ੧੩੫
੩	ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੰਦਾ	ਪਤਿ ੧੧੪ ੪੮ ੧੩੬
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆ	ਪਤਿ ੧੧੫ ੪੮ ੧੩੭
੩	ਆਇਆਮੇਹਮੇਰੇ	ਪਤਿ ੧੧੬ ੪੮ ੧੩੮
੩	ਸਹਜੈਨੇਸਭੁਲੈਰਈ	ਪਤਿ ੧੧੭ ੪੮ ੧੩੯
੩	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ	ਪਤਿ ੧੧੮ ੪੮ ੧੪੦
੩	ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਐ	
੧	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
੫	ਜਾਕਉਮਸਕਲੁ	ਪਤਿ ੧੧੯ ੫੨ ੧੪੦
੫	ਜਾਨਉਨਾਹੀਕੁੰਦਿ	ਪਤਿ ੧੨੦ ੫੨
੫	ਨੇਗੀਅਤਿਰਿਜੇਗੀਆ	ਪਤਿ ੧੨੧ ੫੩
੧	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
੫	ਪੇਪਾਇਮਨਾਈਸੇਇ	ਪਤਿ ੧੨੨ ੫੪
੧	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
੧	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਣਿਕੈ	ਪਤਿ ੧੨੩ ੫੫
੧	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਣਿਕੈਦੁ	ਪਤਿ ੧੨੪ ੫੫

ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੈਣਿਕੈਦੁ	ਪਤਿ ੫੭
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	੬੩
ਮੁਪਇਆਨੀਪੋਈਅੰਨੈ	ਪਤਿ ੫੭
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰ	ਪਤਿ ੫੮
ਗੁਮਨਾਮੁਮਾਪਿਗੀ	ਪਤਿ ੫੮
ਜੇਤਉਵੀਨਾਆਪਣੇ	ਪਤਿ ੫੮
ਸਾਂਈਨਾਮੁਅਮੋਲਕੀ	ਪਤਿ ੫੮
ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੫੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	੬੪
ਗਾਗਾਦਿਓਸ਼ੀਰਗੁਰੇਸੇਸਚਿਪਰੇਪਿਆਰ	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	ਕਈਰਜੀਵਾ
ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਡਹੇਤੁ	ਪਤਿ ੬੬
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਵਾ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ
ਆਇਆਮੇਹਮਨਿਆ	ਪਤਿ ੬੬
ਭਗਤਕਈਰਜੀਉਕਾ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ
ਅਰਜਨੁਏਕਸੁਨਹੁਰੇ	ਪਤਿ ੬੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
ਭਗਤਬੋਲੀਜੀਉਕੀ	
ਪਹਿਰਆਥੇਘਾਗੇਧਾਵਣਾ	ਪਤਿ ੬੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
ਗਦਿਦਸਜੀਵਾ	ਤ੍ਰੇਜੀਮੇਜੀਮੇਜੀਤੋਜੀ ਪਤਿ ੬੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	ਆਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥
੧ ੪	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਹਰਿਮਾਨਿ ਪਤਿ ੬੮

੪	ਮਧਸੁਦਨਮੋਰੇਮਨਤਨ	ਪਤਿ	੬੮	੨	੨੮	੫	ਤੁਪੇਰੁਸਾਪਤਿਗੀਛਲੀ	ਪਤਿ	੭੩
੪	ਹਰਿਗਣਪਦੀਐ	ਪਤਿ	੬੮	੩	੨੮	੫	ਸਛਲਸਥਾਣੀਜਿਤੁ	ਪਤਿ	੭੩
੪	ਹਰਿਜਨਸਤਿਮਿਲਿਹੁ	ਪਤਿ	੬੮	੪	੨੦	੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਹਰਿਗਰਿ	ਪਤਿ	੭੩
੪	ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ	ਪਤਿ	੬੮	੫	੩੧	੫	ਤੁਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁੰਮੇਰਾ	ਪਤਿ	੭੩
੪	ਹਰਿਗਣਗੋਇੰਦ	ਪਤਿ	੬੮	੬	੩੨	੫	ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਕ੍ਰਮਨਹਿ	ਪਤਿ	੭੩
੪	ਆਵਹੁਰੈਣਤੁਸੀ	ਪਤਿ	੬੮	੭	੩੩	੫	ਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਸੇਇ	ਪਤਿ	੭੪
੫	੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ				੩੪	੫	ਹੁਕਮੇਵਰਸਣਲਾਗੇਮੇਰਾ	ਪਤਿ	੭੪
੫	ਮੇਰਾਮਨਿਲੈਚੈਗਰਦ	ਪਤਿ	੬੮	੮	੩੫	੫	ਆਓਸਾਨਨਸਤਿਮੀਤ	ਪਤਿ	੭੪
੫	ਸਾਚਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁ	ਪਤਿ	੬੮	੯	੩੬	੫	ਕੁਏਲ੍ਹਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਗੁਸਾਂਦੀ	ਪਤਿ	੭੪
੪	ਮਨਹਰਦਵਜੇਸਹਜਿ	ਪਤਿ	੭੦	੧੦	੩੭	੫	ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਪੀਐਪ੍ਰਕ੍ਰਪਿਅਰੇ	ਪਤਿ	੭੪
੫	ਜਿਤੁਪ੍ਰਗਿਧਿਰਿਸੇਰਾ	ਪਤਿ	੭੦	੧੧	੩੮	੫	ਠਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਏ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਖੇਤਤਖੇਤਤਦਰਸਨ	ਪਤਿ	੭੦	੧੨	੩੯	੫	ਮੀਰੁਪਇਆਪਰਮੇਸਰਿ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰ	ਪਤਿ	੭੦	੧੩	੪੦	੫	ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਪਨੁਕੀਤੇਰਾ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਕਹਿਅਕਰਣਾਦਿਤਾ	ਪਤਿ	੭੦	੧੪	੪੧	੫	ਪਾਠ੍ਯੁਰਮਪ੍ਰਤਿਮੇਘੁ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਦੁਖਤੁਦੇਜਾਵਿਸਰਿ	ਪਤਿ	੭੦	੧੫	੪੨	੫	ਸਰੋਸਖਕੁਏਪ੍ਰਕੁਤਠੇ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲ	ਪਤਿ	੭੧	੧੬	੪੩	੫	ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੭੫
੫	ਧਨਿਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਮੈ	ਪਤਿ	੭੧	੧੭	੪੪	੫	ਸੋਸਰਮਰਿਗੁਜਿਤੁਸਰੁ	ਪਤਿ	੭੬
੫	ਸੰਗਲਸਤਿਨਪਹਿ	ਪਤਿ	੭੧	੧੮	੪੫	੫	ਗੇਇੰਸੁਹਾਵੀਦੀਨ	ਪਤਿ	੭੬
੫	ਵਿਸਰਨਾਹੀਏਦੁਰਦੇ	ਪਤਿ	੭੧	੧੯	੪੬	੫	ਅੰਥੈਤੁੰਐਆਗੇਆਧੇ	ਪਤਿ	੭੬
੫	ਸਿਛਤਿਸਾਲਾਹਣੁਤੇਰਾ	ਪਤਿ	੭੧	੨੦	੪੭	੫	ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਅਰੇ	ਪਤਿ	੭੬
੫	ਤੁੰਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨ	ਪਤਿ	੭੨	੨੧	੪੮	੫	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੇਸੁਖੁ	ਪਤਿ	੭੬
੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਰਾਨਿਰ	ਪਤਿ	੭੨	੨੨	੪੯	੫	ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿ	ਪਤਿ	੭੭
੫	ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੨	੨੩	੫੦	੫	ਸੁਠਾਮਗਿਣੁਜੇਕੋਈਮਾਂਗੇ	ਪਤਿ	੭੭
੫	ਪ੍ਰਕੁਰਿਪਾਤੇਹਰਿਗਰਿ	ਪਤਿ	੭੨	੨੪	੫੧		ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੀਹਿ	ਪਤਿ	੭੨	੨੫	੫੨		ਸਥਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਥਾਏ	ਪਤਿ	੭੭
੫	ਸਭਕਿਛੁਅਰਮਹਿ	ਪਤਿ	੭੩	੨੬					
੫	ਤਿਸੁਕਰਥਾਣੀਜਿਨਿ	ਪਤਿ	੭੩	੨੭	੫੩	੨	ਮਾਧੁਮਤਲ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਰਮੁਹੈ		

੩	ਮੇਰਾਪੁਰਨਿਰਮਲ	ਪਤਿ	੭੮
੩	ਇਕੇਅੰਪਿਛਿਓ	ਪਤਿ	੭੮
੩	ਸਬਦਿਮਰੇਸੇਮੁਆ	ਪਤਿ	੭੯
੩	ਅਤਿਗੀਰਾਲਾਲੁ	ਪਤਿ	੭੯
੩	ਸਰੁਪਟਆਪੇਰੇਗ	ਪਤਿ	੭੯
੫	ਅਮ੍ਰਿਤਯਾਦੀਗਰਵੀ	ਪਤਿ	੮੦
੩	ਆਪੇਰੇਗੇਸਹਜਿਸੁਰੁਏ	ਪਤਿ	੮੦
੩	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੇਵਡੀ	ਪਤਿ	੮੧
੩	ਆਪੁਦੁਇਏਤਾਸਰੁਕਿਛੁ	ਪਤਿ	੮੧
੩	ਤੇਰੀਆਖਾਦੀਤੇਰੀ	ਪਤਿ	੮੧
੩	ਅਥੈਸਾਰਿਸੁਆਰੇ	ਪਤਿ	੮੨
੩	ਉਤਪਤਿਪਰਲਉ	ਪਤਿ	੮੨
੩	ਸਤਿਗੁਰਸਾਨੀਸਿਖ	ਪਤਿ	੮੩
੩	ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੀਨਿ	ਪਤਿ	੮੩
੩	ਅਮ੍ਰਿਤਦੁਸੇਸਹ	ਪਤਿ	੮੪
੩	ਸੇਸਚਿਲਗੇਜੇਤਪੁ	ਪਤਿ	੮੪
੩	ਦੁਰਨਰੁਪਦਰਤਹਿ	ਪਤਿ	੮੪
੩	ਨਿਰਮਲਸਬਦੁ	ਪਤਿ	੮੫
੩	ਗੋਬਿੰਦਉਜਲੁਉਜਲ	ਪਤਿ	੮੫
੩	ਸਰਾਸੇਦੀਸਰੁਮਾਲ	ਪਤਿ	੮੬
੩	ਤੇਰੇਕੁਗਤਸੇਹਹਿਸਾਰੇ	ਪਤਿ	੮੬
੩	ਅਤਿਮਰਾਮੁਪਰਗਾਸੁ	ਪਤਿ	੮੭
੩	ਇਸਗਾਠਮਹਿਅਖਟ	ਪਤਿ	੮੭
੩	ਗਰਮਖਿਮਿਲੇਮਿਲੇਏ	ਪਤਿ	੮੭
੩	ਏਕਾਜਤਿਜੇਤਿਪੈਸਗੀਰ	ਪਤਿ	੮੮
੩	ਮੇਰਾਪੁਰਨਿਰਮਲ	ਪਤਿ	੮੮
੩	ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਦਰਾਏ	ਪਤਿ	੮੯

੩	ਉਤਮਨਨਮਸੁਥਾਨਿਓ	ਪਤਿ	੮੯
੩	ਮਨਮਖਪਹੁਰਿਪੀਠਿਤ	ਪਤਿ	੮੯
੩	ਨਿਰਗੁਨਸਰਗਾਦੁਆਪੇ	ਪਤਿ	੯੦
੩	ਮਾਇਆਮੇਰੁਨਗਤੁ	ਪਤਿ	੯੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		ਮਾਧੁਮਹਲ	੪
੪	ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁ	ਪਤਿ	੯੧
੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਅਤਿਗੀਅਲਖੁਨਨਾਈ	ਪਤਿ	੯੧
੫	ਕਦਰੁਸੁਮਕਾਕਉਣੁ	ਪਤਿ	੯੨
੫	ਪੁਰੁਆਬਿਨਾਸੀਤਵਿਅ	ਪਤਿ	੯੨
੫	ਨਿਤਨਿਤਦਾਸਮਮਾਲੀ	ਪਤਿ	੯੨
੫	ਹਰਿਨਪਿਨਪੇਮਨਪੀਰੇ	ਪਤਿ	੯੩
੫	ਗੁਰੁਮਾਧੁਚਾਰਮਗਮਰਾ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਕਿਰਤਰਮਬੇਦੀਛੁਛੇਕਗਿਨਿਘਾ	ਪਤਿ	੯੩
੫	ਦਿਨਗੈਣੇ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੫	ਸੇਦੀਸਤਿਗੁਰਆਪਣਾ	ਪਤਿ	੯੪
	ਦਾਰਮਾਂਧੁਰੀ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੯੬
੧	ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰਹਿਦੈ	ਪਤਿ	੯੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਰੇਰੀਮਹਲ			
੧	ਕੁਝਿਮੁਰੁਕੁਰਾਦੁਡਾਤੇਲੁ	ਪਤਿ	੧੦੫
੧	ਡਰਿਘਰਘਰਿਨੁਰੁ	ਪਤਿ	੧੦੫
੧	ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤਖੁ	ਪਤਿ	੧੦੫
੧	ਪਉਣੇਪਾਣੀਅਗਨੀ	ਪਤਿ	੧੦੫
੧	ਸਦਿਸੁਦਿਧੁਏ	ਪਤਿ	੧੦੫
੧	ਜਾਤਿਜਾਇਕਾਤੇਆਦੈ	ਪਤਿ	੧੦੬
੧	ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਪਤਿ	੧੦੬

੧	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ	ਪਤਿ	੧੦੬
੧	ਕਿਰਤਪਾਇਆ	ਪਤਿ	੧੦੭
੧	ਨਿਨਿਅਰਬਰਾ	ਪਤਿ	੧੦੭
੧	ਨਾਮਿਮਰੇਤ੍ਰੇਗੁਣ	ਪਤਿ	੧੦੭
੧	ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਇਆ	ਪਤਿ	੧੦੭
੧	ਅਵਰਿਪਦੁਸ	ਪਤਿ	੧੦੭
੧	ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਭੀਤ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧	ਅਭਿਯੁਕਤਿਮਲ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧	ਕਤਰੀਮਾਈਬਾਪ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗਉੜੀਧੇਰਾਗਾਇਅਰਲਾ			
੧	ਠੇਹਿਗਾਈਸੋਇਵੇ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧	ਗਰੀਹੇਆਧਾਨਿ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਰੀਪਰੀਮਲ ੧			
੧	ਜੇਘਾਕਿਰੀਗਤਿ	ਪਤਿ	੧੦੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗਉੜੀਧੇਰਾਗਾਇਅਰਲਾ ੨			
੨	ਗੁਰਮਿਲਿਯੇਗਰਿਮੇਲਾ	ਪਤਿ	੧੦੮
੨	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏ	ਪਤਿ	੧੦੮
੨	ਸੁਖਉਸਰਮਨ	ਪਤਿ	੧੦੮
੨	ਇਵਿਗਾਏਤਰੇ	ਪਤਿ	੧੧੦
੨	ਮਨਮਾਰੇਪਾਤੁਮਰਿ	ਪਤਿ	੧੧੦
੨	ਹਉਮੈਦਿਸਿਸਭੁ	ਪਤਿ	੧੧੦

੨	ਸੋਕਉਧਿਸਰੇ	ਪਤਿ	੧੧੧
੨	ਤ੍ਰਿਅਕੁਬਕਿਉਕਥਿ	ਪਤਿ	੧੧੧
੨	ਏਕਸੁਤੇਸਤਿਗੁਪ	ਪਤਿ	੧੧੧
੨	ਸਾਧਾਅਮਰਮਰਾ	ਪਤਿ	੧੧੧
੨	ਨਿਨਾਗਰਮੁਖਿ	ਪਤਿ	੧੧੧
੨	ਗੁਰਸੇਵਾਨਗਰੁਰੇ	ਪਤਿ	੧੧੨
੨	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਦੁਠ	ਪਤਿ	੧੧੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਧੇਰਾਗਾਇ			
੨	ਜੈਸੀਧਰਤੀਉਪਾਰਿ	ਪਤਿ	੧੧੨
੨	ਸਤੁਜਗੁਕਾਲਦਸਿਰੇ	ਪਤਿ	੧੧੨
੨	ਪੋਈਅਜੇਦਿਨਗਾਰਿ	ਪਤਿ	੧੧੨
੨	ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨ	ਪਤਿ	੧੧੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗਉੜੀਧੇਰਾਗਾਇਅਰਲਾ			
੪	ਪੀਤ੍ਰਿਤਸਾਸਤਸਿੰਘਿਤਿ		
੪	ਗਉੜੀਮਲਾ ੪ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾ		੧੧੩
੪	ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁ	ਪਤਿ	੧੧੩
੪	ਗ੍ਰੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪੁਤੁ	ਪਤਿ	੧੧੪
੪	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਭਲ	ਪਤਿ	੧੧੪
੪	ਗਰਿਆਪੇਜੇਗੀਭੰਡਾ	ਪਤਿ	੧੧੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੪	ਸਾਹੁਮਾਰਾਤੁਪਿਣੀਜੈਸੀ	ਪਤਿ	੧੧੪
੪	ਨਿਉਨਨੀਗਾਰੁਪਾਲਤੀ	ਪਤਿ	੧੧੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ			
੪	ਕਿਰਸਾਈਕਿਰਸਾਣੁ	ਪਤਿ	੧੧੪

੪ ਨਿਤੁਦਿਨਸੁਗਤਿ	ਪਤਿ ੧੧੫
੪ ਹਮਰੇਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਅ	ਪਤਿ ੧੧੫
੪ ਵੰਨਨਾਗੀਮਹਿਜੀ	ਪਤਿ ੧੧੬
੪ ਨਿਉਨਨਾਨੀਸੁਤਨ	ਪਤਿ ੧੧੬
੪ ਨਿਸੁਮਿਲਿਅਮਨਿ	ਪਤਿ ੧੧੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ ੪	
੪ ਹਰਿਦਇਅਹਿਤਿਦਇਅ	ਪਤਿ ੧੧੬
੪ ਨਗਨੀਦਨਅਪਰਿਧ	ਪਤਿ ੧੧੭
੪ ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਜਗਜੀਦਨ	ਪਤਿ ੧੧੭
੪ ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਥ	ਪਤਿ ੧੧੭
੪ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦਨਲਿ	ਪਤਿ ੧੧੭
੪ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਦਸਗਤਿਪ੍ਰਭ	ਪਤਿ ੧੧੭
੪ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨਨਦਿਕੇ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਕਾਮਿਕਰੇਪ੍ਰਨਗਰਥ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਇਸੁਗਤੁਮਹਿਹਰਿਰਾਮ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਸਰੀਰ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਗੁਰਮਤਿਧਾਜੈਸਬਦੁ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੁਨਾਪਿ	ਪਤਿ ੧੧੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੪ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣਿ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਮਨਮਾਯੀਮਨਮਾਯੀ	ਪਤਿ ੧੧੮
੪ ਰੋਜੀਮੇਰੇਗੋਦਿਦਾ	ਪਤਿ ੧੨੦
੪ ਮੇਰਹਿਨਾਮੇਰਹਿ	ਪਤਿ ੧੨੦
੪ ਮੇਰਾਬਿਰਜੀਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੧੨੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੫	

੫ ਕਿਨਿਧਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਹੋ	ਪਤਿ ੧੨੧
੫ ਕਿਉਰੁਮੀਐਤੁਮਿ	ਪਤਿ ੧੨੧
੫ ਕਈਨਨਮਕੁਏਕੀਟ	ਪਤਿ ੧੨੧
੫ ਕਰਮਕੁਮਿਮਹਿਧਿਅਹੁ	ਪਤਿ ੧੨੧
੫ ਗੁਰਕਾਥਚਨੁਸਦਾ	ਪਤਿ ੧੨੨
੫ ਨਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇ	ਪਤਿ ੧੨੨
੫ ਤਿਸਵੀਸਗਣਨਾਜੀ	ਪਤਿ ੧੨੨
੫ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਗੀ	ਪਤਿ ੧੨੨
੫ ਅਗਲੇਅਧੇਸਿਪਾਏ	ਪਤਿ ੧੨੨
੫ ਅਨਿਕਤਨਨਾਜੀਹੋਤ	ਪਤਿ ੧੨੩
੫ ਧਰੁਰੀਗਮਾਇਆ	ਪਤਿ ੧੨੩
੫ ਪਾਣੀਜਲੈਇਹੁਤਨ	ਪਤਿ ੧੨੩
੫ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁ	ਪਤਿ ੧੨੪
੫ ਅਨਿਰਸਾਜੇਤੇਤੇਰਾਧੇ	ਪਤਿ ੧੨੪
੫ ਮਨਮੰਦਰਤਨਸਾਜੀ	ਪਤਿ ੧੨੪
੫ ਰੋਹਿਦਿਨਸੁਗਤੀਇਕ	ਪਤਿ ੧੨੪
੫ ਤੁਮੇਰਾਸਖਾਤੁਮੇਰਾਮੀ	ਪਤਿ ੧੨੪
੫ ਧਿਆਪਤਹਰਪਸੇਠਾ	ਪਤਿ ੧੨੫
੫ ਨੇਨਹੁਨੀਦਪਰਸਿਸਟਿ	ਪਤਿ ੧੨੫
੫ ਜਾਕਿਦਸਿਹੈਧਾਨਸੁਲਤਾ	ਪਤਿ ੧੨੫
੫ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿ	ਪਤਿ ੧੨੫
੫ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਪਠ	ਪਤਿ ੧੨੫
੫ ਧੀਪਨਤੇਤ੍ਰਿਥਲਾਏ	ਪਤਿ ੧੨੬
੫ ਨਿਸੁਮਨਿਦਸੋਤਰੇ	ਪਤਿ ੧੨੬
੫ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੇ	ਪਤਿ ੧੨੬
੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁ	ਪਤਿ ੧੨੬

੫ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿ	ਪਤਿ	੧੨੬
੧ ਹਿਸਤਿਗੁਪਸਾਇ	ਗਉੜੀਮਹਲ ੫	
੫ ਜੋਪਗਇਓਸੇਈਅਪਨ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਕਲਿਜਗਮਹਿਮਿਲਿ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਹਮਪਨਵਤਿਕੁਗਠਸਰ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਭਰਿਭੁਰਿਮਰਤੇਜਥ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨਹੇ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਅਗਨਰੁਪਕਾਮਨ	ਪਤਿ	੧੨੭
੫ ਕਦਾਕੁਪਤੋਰਾਅਰਧ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਆਪਨਤਨੁਨੀਜਾਕੇ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਗਰਬੇਚਰਨਉਪਹਿ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁਕਉ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਮੀਤਕੋਰੇਸੇਈਹਮ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਜਾਕਉਤਮਰੁਏਸਮ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਦਲਕੁਟੋਹਪਾਈ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੇ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਵੇਡੇਡੇਡੇਦੀਸਹਿਲੇ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗੁਪੁਰਾਇ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਮਿਤਕੀਧਰਿਮਿਟੇਅਧ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਏਕਸਮਿਉਜਾਕਾਮਨ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਨਾਮੁਕੁਗਤਕੈਪਾਨਅ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੧੨੮
੫ ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਹਸਾਨ	ਪਤਿ	੧੨੮

੫ ਜਾਕਉਅਪਨੀਵਿਰਧਾ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਛਾਡਿਮਿਆਲਪਧਰੁਚੁ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਪੁਰੇ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੋਸੇ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਕਲਿਕਲੇਸਗਰਸਥ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਸਾਧਸੀਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਸੁਵੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪੁਕੁਸਾਂਤਿ	ਪਤਿ	੧੩੦
੫ ਕੁਲੇਦਿਨਸਕੁਲੇਸੇਜੋਗ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਾਖਮਨ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਭੁਮਹਿਰਹਿਓਸਕੁਸੰਸਾ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪਿਅੰਨਉ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਕਨਧਿਨਾਜੋਸੇਬੋਧਰਤਖਾ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਤੁਸਮਰਥਤੁੰਤੁੰਮੇਰਾ	ਪਤਿ	੧੩੧
੫ ਤਾਕਾਦਰਸਪਾਈਐ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਹਿਰਦੇਚਰਨਕਮਲ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਗੁਰਜੀਵੇਦਰਸਨਕਉ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਕਰੇਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਏ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਰਾਮਰੰਗੁਕਰੇਉਤਰਿਨ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਕੁਮਿਟ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨਾਖਾਇ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਪ੍ਰਕੁਵੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿ	ਪਤਿ	੧੩੨
੫ ਖਾਧਾਪੈਨਦਮੁਕਹਿਧਾਇ	ਪਤਿ	੧੩੨

੫ ਅਪਨੇਲੇਕੁਕਉਕੀਨੇ	ਪਤਿ	੧੩੩
੫ ਕੋਟਿਘਿਘਨਹਿਰੇ	ਪਤਿ	੧੩੩
੫ ਕਹਿਕਿਰਪਾਰੁਟੇਗੁਰ	ਪਤਿ	੧੩੩
੫ ਬਿਖੇਰਾਜਤੇਅਧਿਲਾ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਘਟ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਥਾਈਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਭੁ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਨਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਮਜਲੁ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਘਰਹਿਗਧਿਓਰਿਦੇ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਧਨਇਹੁਧਾਨਗੋਦਿਦਿ	ਪਤਿ	੧੩੪
੫ ਜੇਪ੍ਰਾਣੀਗੋਬਿੰਦੁਬਿਅਦੇ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਹਰਿਕੇਦਸਸਿਉਸਾਕਤ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦੁਸਿਉ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਰਾਮਰਸਾਇਦਿਜੇਜਨ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਦਣਰਾਮਸਰਿ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਸੋਕਿਛੁਕਹਿਜਿਤੁਮੋਲੁ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਾਹਿਦੇਦਾਨੇ	ਪਤਿ	੧੩੫
੫ ਗਗੀਧਾਉਪਹਿਧਿਜੈ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਮਹਜਰਜਠਾਕੀਤੋਨੁ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਜਨਕੀਧਾਰਿਮਨਮੀਠ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਸ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਸਾਂਤਿਭੁਈਗੁਰਗੋਦਿਦਿ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਦੁ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਧਨੁਓਮਸਤਕਧਨੁਓਨੇਤ	ਪਤਿ	੧੩੬

੫ ਤੁਏਮਸਲਤਿਹੋਨਾਓ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਕੋਤੀਖੋਲਿਦਿਛਾਏਹੇਠਿ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਬਿਰਘਰਿਧੇਸਹੁਹਰਿ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਓਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨੁ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਨੇਇਸਨਨ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ	੧੩੬
੫ ਅਪਨੇਸੇਦਕਉਆਪਿਸਹਾ	ਪਤਿ	੧੩੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਧੰਗਾਗਾਇਮਹਲਾ ੫		
੫ ਰਾਮਕੇਬਲਪੁਰਨਤਾਈ	ਪਤਿ	੧੩੮
੫ ਕੁਜਥਲਧੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖ	ਪਤਿ	੧੩੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਧੰਗਾਗਾਇਮਹਲਾ ੫		
੫ ਰਜਗੁਸਾਈਮੀਤਲਾ	ਪਤਿ	੧੩੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਧੰਗਾਗਾਇਮਹਲਾ ੫		
੫ ਹੋਏਕੋਛੁਤਕੋਘਰਿ	੧੩੮	ਪਤਿ॥
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫		
੫ ਕਦਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿ	ਪਤਿ	੧੩੮
੫ ਪ੍ਰਭੁਮੇਲਧੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿ	ਪਤਿ	੧੩੮
੫ ਨਿਕਸਰੇਪਖੀਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ	੧੩੮
੫ ਹਰਿਪੋਖਨਕਉਸਿਮਰਤ	ਪਤਿ	੧੩੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥		

੫ ਵਿਨਿਧਿਧਿਮਿਲੇ ਪਤਿ ੧੩੮
 ੫ ਐਸੋਪਰਤਉਪਾਇਉ ਪਤਿ ੧੩੮
 ੫ ਮਊਧਘਟੈਨਿਸੁਰੇ ਪਤਿ ੧੩੮
 ੫ ਗਧਪਿਤਾਪੁਰੁਮੇਰੇ ਪਤਿ ੧੪੦
 ੫ ਉਰੁਅਧਿਨਾਸੀਰੁਇਆ ਪਤਿ ੧੪੦
 ੫ ਛੇਤਿਛੇਤਿਗੇਧਿਧਿਅ ਪਤਿ ੧੪੦
 ੫ ਤੁਸੁਧਿਨਕਦਨੁਗਮਾਰ ਪਤਿ ੧੪੦
 ੫ ਤੁਸੁਧਿਨਕਦਨੁਗੀਧਾਦੈਤੇਜੀ ਪਤਿ ੧੪੧
 ੫ ਮਿਲਗੁਧਿਅਰੇਜੀਅ ਪਤਿ ੧੪੧
 ੫ ਹਠਿਤਾਕੇਧਲਿਗੀ ਪਤਿ ੧੪੧
 ੫ ਜੋਗਨੁਗਤਿਸੁਨਿਅਇ ਪਤਿ ੧੪੧
 ੫ ਅਨੁਪਪਦਰਥਨਾਮ ਪਤਿ ੧੪੨
 ੫ ਯੈਅਮਾਇਅਰੁਗਿ ਪਤਿ ੧੪੨
 ੫ ਤੁਮਹਰਿਸੇਤੀਸੁਤਿਉ ਪਤਿ ੧੪੨
 ੫ ਸਹਜਸਮਾਇਦੇਦ ਪਤਿ ੧੪੩
 ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ ਪਤਿ ੧੪੨

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ ੫

੫ ਹਰਿਹਰਿਕਧਗੁਨਮਨ ਪਤਿ ੧੪੩

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਰੇਤੀਮਹਲਾ ੫

੫ ਸੁਖਨਾਗੀਗੋਰਿਕੁਗਤਿ ਪਤਿ ੧੪੩

੫ ਮਨੁਪਰਤਰਯੋਗਿ ਪਤਿ ੧੪੩

੫ ਦੀਬਾਨੁਹਮਾਰੇਤੁਜੀ ਪਤਿ ੧੪੩

੫ ਜੀਅਰੇਉਲਾਨਮਕਾ ਪਤਿ ੧੪੩
 ੫ ਮਦਰਨਿਕਰਨਕਰਾਦੇ ਪਤਿ ੧੪੩
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਗਾਧੀਐ ਪਤਿ ੧੪੩
 ੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗਾਨਗਾਈਐ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਦੇਕਨਾਮ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਨਾਕਉਧਿਸਰੇਰਾਮਨਾਮ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਗਰਬਧੇਤੁਮੁਲਇਤਨੇ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਮੋਹਿਦਾਸਰੇਠਾਕੁਰਕੇ॥ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਏਕੋਈਐਸਾਹਉਐ ਪਤਿ ੧੪੪
 ੫ ਚਿਤਾਮਟਿਕਰਿਣਾਐ ਪਤਿ ੧੪੪

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ ੫

੫ ਰੇਮਨਾਸਰਨਿਪੁਰੁਸੁਖਪਾਏ ਪਤਿ ੧੪੪

੫ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਸਦਕੀਐ ਪਤਿ ੧੪੪

੫ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

੫ ਤਿਸਨਾਧਿਰਲੇਹੀਕੀ ਪਤਿ ੧੪੫

੫ ਸਕੁਹੁਕੇਰਸੁਹਰਿਹੇ ਪਤਿ ੧੪੫

੫ ਗਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿ ਪਤਿ ੧੪੫

੫ ਮਾਤਿਹਰਿਹੀਗਿਮਾਤੇ ਪਤਿ ੧੪੫

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਮਾਲਦਾਮਹਲਾ ੫

੫ ਹਰਿਨਾਮੁਸੇਹਮੀਤਲੇਹੁ ਪਤਿ ੧੪੫

੫ ਪਾਇਓਯਾਲਧੁਧਿਸੁਖਰੇ ਪਤਿ ੧੪੫

੫ ਕੁਾਦਨਤਿਅਗੋਰਿਹੀਤਿ ਪਤਿ ੧੪੬

੫ ਪਾਇਆਲਾਲੁਕਤੁ ਪਤਿ ੧੪੬

੫ ਉਬਰਤਰਾਜਾਗਮਕੀ ਪਤਿ ੧੪੬
 ੫ ਮੋਕਉਇਹਧਿਧਿਕੇ ਪਤਿ ੧੪੬
 ੫ ਹਰਿਧਿਅਦਰਕਰਿ ਪਤਿ ੧੪੬
 ੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਪਤਿ ੧੪੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਮਹਲ ੫

੫ ਦੀਨਦਇਆਲ੍ਹਮੋਦਰ ਪਤਿ ੧੪੭
 ੫ ਆਉਹਮਾਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ ਪਤਿ ੧੪੭
 ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨ ਪਤਿ ੧੪੭

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਮਾਧਮਹਲ ੫

੫ ਤੁਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਦੁਖਰੁਜਨਤੇਗਨਪੁ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉ ਪਤਿ ੧੪੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਗਉੜੀਮਹਲ ੬

੫ ਸਾਧੇਮਾਨਕਾਮਾਨਤਿਆਗੁ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਸਾਧੇਰਚਨਾਗਮਧਨਾਈ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਖਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਸਾਧੇਇਹੁਮਨਗਹਿਓ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਸਾਧੇਗੋਧਿੰਦਕੇਗਨਗਾ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਕੋਊਆਈਕੁਲਿਓਮਨ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਸਾਧੇਰਾਮਸਰਨਿਧਿਸਰਾਮ ਪਤਿ ੧੪੮

੫ ਮਨਰੋਕਹਾਕੁਇਓਏਓ ਪਤਿ ੧੪੮
 ੬ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਹੇਰ ਪਤਿ ੧੪੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੧
ਅਸੋਟਪਦੀਅੰਗ॥

੧ ਨਿਧਿਮਿਧਿਨਿਰਮਲ ਪਤਿ ੧੫੦
 ੧ ਮਨਕੁੰਚੁਕਾਇਆ ਪਤਿ ੧੫੦
 ੧ ਨਾਮਨੁਮਰੇਨਕਾਰਜੁ ਪਤਿ ੧੫੦

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੩

੩ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਾ

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੧

੧ ਦੁਨੀਮਾਇਆਨਗਤ

੧ ਅਪਿਆਤਮਕਰਮ ਪਤਿ ੧੫੧

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੧

ਖਿਆਗੀਧ੍ਰਿਤਸੀਲ ਪਤਿ ੧੫੨

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੫

੫ ਐਸੇਦਸੁਮਿਲੇਸੁਖ ਪਤਿ ੧੫੨

੫ ਧ੍ਰੁਮੇਗਾਰਧੁਕੀਆਨੀ ਪਤਿ ੧੫੨

ਗਉੜੀਮਹਲ ੧

ਰੇਆਰੇਦਨਅੰਕਿ ਪਤਿ ੧੫੩

੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਨਸਿ ਪਤਿ ੧੫੩

੧ ਹਰਕਤਿਮਰੇਨਲੇਖੇ ਪਤਿ ੧੫੩

੧ ਹਉਮੈਕਰਤੇਕੁਧੀ ਪਤਿ ੧੫੪

੧ ਖਰਮਧਰਮਾਕਾਲੇ	ਪਤਿ	੧੫੮
੧ ਧੋਲਹਿਸਾਨੁਮਿਥਿਆ	ਪਤਿ	੧੫੮
੧ ਰਾਮਨਾਮਚਿਤ੍ਰਰਧੇ	ਪਤਿ	੧੫੫

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੧ ॥

੧ ਨਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖ	ਪਤਿ	੧੫੪
੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਲੇ	ਪਤਿ	੧੫੫

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੨

੨ ਮਨਕਾਸਤਕੁਨੁਨਾਭਉ	ਪਤਿ	੧੫੬
੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਯਾਨ	ਪਤਿ	੧੫੬
੨ ਇਸਨਗਕਾਧਰਮ	ਪਤਿ	੧੫੬
੨ ਬ੍ਰਹਮਭੁਲਦੇਰਅਭਿਆਸ	ਪਤਿ	੧੫੬
੨ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਪੁਤ੍ਰਦਾਦ	ਪਤਿ	੧੫੭
੨ ਤ੍ਰੇਗਦਵਾਦੈਕੁਰਮੁ	ਪਤਿ	੧੫੭
੨ ਨਾਮਅਮੋਲਕਗੁਰਮੁਖਿ	ਪਤਿ	੧੫੮
੨ ਮਨਹੀਮਨੁਸਦਾਰਿਆ	ਪਤਿ	੧੫੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੩

੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹ	ਪਤਿ	੧੫੮
-----------------	-----	-----

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੪

੪ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆ	ਪਤਿ	੧੫੮
੪ ਮਨਕਰਹਲਦੀਚਾਰੀਆ	ਪਤਿ	੧੫੮

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ

੫ ਗੁਰਸਦਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ	ਪਤਿ	੧੬੦
੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਰਅੰਤਿਰਿ	ਪਤਿ	੧੬੦
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇਗਰਬੁਦਾਸਤੇ	ਪਤਿ	੧੬੧
੫ ਜੋਇਸਮਾਰੇਤਿਸਹਿ	ਪਤਿ	੧੬੧
੫ ਹਰਿਮਿਉਨਰੇਤਸਕੁਵੇ	ਪਤਿ	੧੬੨
੫ ਬਿਨਸਿਮਰਨਜੇਸੇਸਰਪ	ਪਤਿ	੧੬੨
੫ ਪਤਿ॥ਗਰਬੈਬਨਨਿਮੇਰਿ	ਪਤਿ	੧੬੨
੫ ਤਿਸੁਗਰਬਉਸਿਮਰਉ	ਪਤਿ	੧੬੩
੫ ਮਿਲਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੧੬੩
੫ ਆਦਿਮਧਿਜੇਅੰਤਿਨਿਧਾ	ਪਤਿ	੧੬੩

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੫

੫ ਖੋਜਤਭਿਰੇਅਸੰਖ	ਪਤਿ	੧੬੩
੫ ਨਾਰਾਇਣਹਰਿਰੰਗਰੰਗੇ	ਪਤਿ	੧੬੩
੫ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰੁ	ਪਤਿ	੧੬੪
੫ ਰੰਗਸੰਗਿਧਿਅੰਖਿਆ	ਪਤਿ	੧੬੪

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੬

੬ ਸੁਣਿਨਾਹਪੁਕੁਜੀਉਦੇਵ	ਪਤਿ	੧੬੪
---------------------	-----	-----

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੭

੭ ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉ	ਪਤਿ	੧੬੫
੭ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਨੀ	ਪਤਿ	੧੬੫
੭ ਕਾਮਨਿਹਰਿਰਸਿਬੇਪੀ	ਪਤਿ	੧੬੬
੭ ਮਾਇਆਸਰਸਬਲ	ਪਤਿ	੧੬੬
੭ ਗੁਰਬੀਸੇਵਕਗਿਪਿਆਰਾ	ਪਤਿ	੧੬੭

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਲੀਖੇਰਾਗਨਿਮਹਲ ੮

੫ ਮੇਰੇਮਨਿਧੋਰਾਗੁ ਪਤਿ ੧੬੭
 ੫ ਮੇਰਨਿਤੇਰੇਉਰੇਮਦਰ ਪਤਿ ੧੬੮
 ੫ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪਨੀਤ ਪਤਿ ੧੬੯
 ੫ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿ ਪਤਿ ੧੬੯

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਗਉੜੀਧਾਨਅਪਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੬੯

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ

੫ ਆਦਿਗੁਰੇਨਮਗਾ॥ ੧੭੮

੫ ਬਿਤੀਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

੫ ਨਲਿਥਲਿਮਹੀ ਪਤਿ ੨੦੨

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਗਉੜੀਕੀਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੪

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੇ ਪਤਿ ੨੦੫

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਗਉੜੀਕੀਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫

ਗਇਕਮਾਲਦੀਮੇਨਦੀਕੀਦੁਰਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ

੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁ ਪਤਿ ੨੧੭

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਗਉੜੀਭਗਤਾਕੀਧਾਣੀ॥

ਰਾਗਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਸੀਕਥੀਜੀਉਕੇਰਉਪਦੇ

ਅਥਮੇਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲ ਪਤਿ ੨੨੦

ਮਾਧਉਜਲਕੀ ਪਤਿ ੨੨੦

ਨਥਹਮਏਕੇ ਪਤਿ ੨੨੦

ਨਗਨਫਿਰਤਜੋਪਾਈਐ ਪਤਿ ੨੨੧

ਸੰਖਿਆਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਨੁ ਪਤਿ ੨੨੧

ਕਿਆਨਪੁਕਿਆਤਪੁ ਪਤਿ ੨੨੧

ਗਰਬਦਾਸਮਹਿ ਪਤਿ ੨੨੧

ਅਧਿਕਾਰਸਥਕਧਹਿਨ ਪਤਿ ੨੨੧

ਜੋਕੀਤਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀ ਪਤਿ ੨੨੧

ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿ ਪਤਿ ੨੨੧

ਉਪਜੋਨਿਪਜੇ ਪਤਿ ੨੨੧

ਅੰਦਰਮੁਏਕਿਆ ਪਤਿ ੨੨੨

ਅਸਥਾਦਰਜਗਮ ਪਤਿ ੨੨੨

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕਥੀਗੀਕੀ ਪਤਿ ੨੨੨

ਐਸੇਅਰਜਨੁਦੇਖਿ ਪਤਿ ੨੨੨

ਰੇਆਰੰਦਨੁ ਪਤਿ ੨੨੨

ਜਮਤੇਉਲਟਿ ਪਤਿ ੨੨੨

ਪੰਡਿਤਮੁਏਜੀਓ ਪਤਿ ੨੨੩

ਦੰਗਮਿਉਪਾਈਐ ਪਤਿ ੨੨੩

ਜਿਅਮਰਨੈਸਬੁਜਗਤੁ ਪਤਿ ੨੨੩

ਕਤਾਜੀਠਉਰਮੁਲੁ ਪਤਿ ੨੨੩

ਜਾਕੇਹਰਿਸਾਠਾਕਰ ਪਤਿ ੨੨੩

ਬਿਨਸਤਿਸਤਹੋਇਕੈ ਪਤਿ ੨੨੩

ਬਿਅੰਖਅਧਿਅਧਿਅਧਿ ਪਤਿ ੨੨੩

ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤੁਨਗਿਆਨੁ ਪਤਿ ੨੨੩

ਜੋਜਨਲੋਇਖਸਮਕਾ ਪਤਿ ੨੨੩

ਗਗਨਿਰਸਾਲਰੁਐ ਪਤਿ ੨੨੪

ਮਨਕਾਸੁਭਉਮਨਹਿ ਪਤਿ ੨੨੪

ਓਇਨਦੀਸਹਿਅਧਿ ਪਤਿ ੨੨੪

ਬੇਦੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਦੇਇਮੁਗਲਗਾਮੁ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਨਿਗਮਾਧਿਪਾਂਤਓ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਆਪੋਪਦ੍ਰੁਕਆਪਪਦਨ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਨਾਮੇਜੇਗਾਧਿਅਨ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਨਿਗਮਿਗਿਰਿਓ	ਪਤਿ	੨੨੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਕਬੀਰੀ

ਸੁਖਮਾਂਗਤ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਅਹਿਨਿਮਿਦੇਕਨਾਮ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਰੇਜੀਅਨਿਲ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਕਦਨਕੇਪਤ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਅਧਮੇਕਉਰੇ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਨਲਿਓਸੁਤਕ	ਪਤਿ	੨੨੪
ਨਗਨਾਏਕਨਿਓ	ਪਤਿ	੨੨੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਗਉਤੀਚੇਤੀ

ਦੇਖਹੁਧੀਗਿਆਨਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਕਬੀਰੀ

ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੇ	ਪਤਿ	੨੨੬
ਜੀਵਤਮਹੇਮਹੇਭਨਿ	ਪਤਿ	੨੨੬
ਉਲਟਿਪਦਨਕੁਖਟ	ਪਤਿ	੨੨੬
ਤੁਧਾਦਸਮਿਧਧ	ਪਤਿ	੨੨੬
ਪਾਪਪੁਨਿਦਿਧੈਲਧਿਸਾਰੇ	ਪਤਿ	੨੨੭
ਪੇਦਕਨੈਟਿਨਗਰਿਓ	ਪਤਿ	੨੨੭
ਜੇਗੀਕਹਿਜੇਗਾਨੁਲ	ਪਤਿ	੨੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਕਬੀਰੀ

ਨਾਨਕਛਾਭਾਤਤੁਧਨੀ	ਪਤਿ	੨੨੭
ਸੁਗਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਦਿਵੀਨੀ	ਪਤਿ	੨੨੭
ਗਨਨਦਗਨਦਸ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਦੇਵਜੇਤਿਦੇਵਾਮਿਲੀ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਭਯੇ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਕਾਲਕੁਤਕੀਰਮਤਨੀ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਅਗਨਿਦੇਪਦਨਨੀ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਨਿਓਕਪਿਵੇਕਰਮਸਟਿ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਪਾਨੀਮੇਲਾਭਾਦੀਗੋਰੀ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਗਮਨਪਉਤੀਅ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਜੇਨਿਛਾਭਿਨਿਓਜਗਮਹਿ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਸੁਗਧਾਸੁਨਧਾਛੀਐ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਰੇਮਨਤੇਰੇਕੇਇਨੀਧਿ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਪਥਿਨਿਓਕਾਮਨੀ	ਪਤਿ	੨੨੮
ਆਸਪਾਸਘਾਤਤੁਰਸੀਕਾ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਧਿਮਲਧਸਕੇਤੇਓ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਮਨਰੇਛਾਭੁਭੁਰਮੁ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਭਰਮਾਨਤੇਰਾਮਿਓ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਲੁਖਚਉਰਾਸੀਰਜੀ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਨਿਦਉਨਿਦਉਮੇਕਉ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਗਨਾਗਮਤੀਐਸਾ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੇਠਨੀ	ਪਤਿ	੨੩੦
ਭਾਈਐਅਦੁਰਨਜਾਨਿਓ	ਪਤਿ	੨੩੧
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਗੁਗੁਗਉਤੀਪੁ	
ਰਬੀਧਾਦਨਅਧਰੀਕਬੀਰੀਓਕੀ॥		

ਏਕਅਖਰਬਿਰਿਜਾਹਿ ਪਤਿ ੧੩੧
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਗੁਗਉਤੀਖਿਤੀਕਈਰਜੀਕੀ ਸਲੋਕ
 ਪ੍ਰਿਧਿਤੀਸਤਦਾਰ ਪਤਿ ੧੩੧
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਗੁਗਉਤੀਕਈਰਜੀਉਕੇਦਾਰਸਤਾ॥੨॥
 ਬਾਰਬਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨ ਪਤਿ ੧੩੪
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਗੁਗਉਤੀਰੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਕੀ ੧
 ਦੇਦਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ ਪਤਿ ੧੩੪
 ਗੁਰਿਦਾਸਜੀਉਕੇ
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੈਰੁਸੇਚਰਿਨੁ ਪਤਿ ੧੩੪
 ਏਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੇ ਪਤਿ ੧੩੪
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗਉਤੀਬੈਰਾਗਾਨਿਗੁਰਿਦਾਸਜੀ
 ਘਟਅਵਘਟਗੁਗਘਟਾ ਪਤਿ ੨੩੫
 ਗੁਰਿਦਾਸ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕੁਪਤੁਰਿਓਜੇਸੇਰਾਇ ਪਤਿ ੨੩੫
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਗੁਗਉਤੀਬੈਰਾਗਾਇ
 ਸਤਿਨੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜੁਗੀ ਪਤਿ ੨੩੫
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਗੁਗਉਤੀ ੧ ਸੇਟਰੁ ਪਤਿ ੨੩੬
 ਸੇਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ੨੩੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੧ ਰਚੁਅਸਾਅਹਲਾ ੧
 ਸੁਣਿਵਡਾਅਖੇ ਪਤਿ ੨੩੭
 ੧ ਜਾਣੁਜੋਤਿਨਪੁਛੁ ਪਤਿ ੨੩੭
 ੧ ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇ ਪਤਿ ੨੩੭
 ੧ ਜੇਤਸਬਦੁਸੁਗਤਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਵਾਨਮਤਿਪਖਾਵਜਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਪਉਟਉਪਾਇਪਗੀ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਮੇਗੁਣਗਲਾਕੇਕੇਸਿਰਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਗੁਰੁਧਨੁਸਮਸਾਰਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਏਕੋਸਬੁਧੁਕਮਲਅਨੁਪ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਗੁਰਮਤਿਸਾਠੀਗੁਜਤਿ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਜੋਤਿਨਕੀਆਸੇਸਰਬੀਅ ਪਤਿ ੨੩੮
 ੧ ਇਕਿਆਦਹਿਇਕਿ ਪਤਿ ੨੪੦
 ੧ ਨਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲ ਪਤਿ ੨੪੦
 ੧ ਕਿਸਕਉਕਹਿਸੁਨਾਵਹਿ ਪਤਿ ੨੪੦
 ੧ ਕੇਈਭੀਖਕਭੀਖਿਆਖਾਇ ਪਤਿ ੨੪੦
 ੧ ਧੁਪਧਿਨੁਪੈਨੁਪੀਖਧਿਨੁ ਪਤਿ ੨੪੧
 ੧ ਗਾਇਆਬ੍ਰਹਮਅਨੁਏ ਪਤਿ ੨੪੧
 ੧ ਸੇਵਕਰਾਸੁਗਤੁ ਪਤਿ ੨੪੧
 ੧ ਕਾਠੀਗਾਗਠਿਦੇਹ ਪਤਿ ੨੪੧
 ੧ ਮੇਰਕਟਿਧੁਮੇਰਸਕੁਕਾਰ ਪਤਿ ੨੪੧
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਦਿਨਿਅੰਦਿਰਾਗੀਤ ਪਤਿ ੨੪੨

੧ ਏਕਨਗੀਆਗਾਣਕਰਿ ਪਤਿ ੨੪੨
 ੧ ਪੇਦਵਨੇਧਨਖਗੀਏਆਣੀ ਪਤਿ ੨੪੨
 ੧ ਨਕਿਸਕਾਪਤੁਨਕਿਸੀਕੀ ਪਤਿ ੨੪੩
 ੧ ਤਿਤੁਸਰਦੇਨ ਪਤਿ ੨੪੩
 ੧ ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰ ਪਤਿ ੨੪੩
 ੧ ਲਖਲਸਕਲਖਦਾਨੇ ਪਤਿ ੨੪੩
 ੧ ਰੀਦਮੇਗਾਏਕਨਾਮੁ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
 ੧ ਦੇਵਤਿਆਰਗਸਨ ਪਤਿ ੨੪੩
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਕੀਤਗਿਪਿਰਗਪਤਿ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਮਨਮੇਤੀਜੇਗਾਣਾ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਕੀਤਹੈਦੈਕਰੇਕਗਾਇ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਗੁਰਕਾਸਧਰ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਗੁਰਕਰਿਗਿਆਨ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਖਰਸਾਨਖਸਮਾਨ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੨
 ੧ ਹਰਿਦਰਸਨਪਾਦੇ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੩ ਸਧਰਿਸੁਆਦਿਠਾ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੩ ਸਤਿਗੁਰਦਿਰਿਦਤੀ ਪਤਿ ੨੪੪
 ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਗਾਹਿਰ ਪਤਿ ੨੪੪
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੩
 ੩ ਦੁਜੇਤਾਇਲਗੇਦੁਖ ਪਤਿ ੨੪੬
 ੩ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਾਰਿ ਪਤਿ ੨੪੬

੩ ਲਾਲੇਆਪਣੀਜਾਤਿਗ ਪਤਿ ੨੪੬
 ੩ ਮਨਮੁਖਿਸੁਠੇਸੁਠਕਮਾਦੇ ਪਤਿ ੨੪੬
 ੩ ਕੁਗਤਿਰਤੇਜਿਨਸਹਜਿ ਪਤਿ ੨੪੭
 ੩ ਗਰਸਾਇਰਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ੨੪੭
 ੩ ਸਧਰਿਮੇਰੇਤਿਸੁਸਰ ਪਤਿ ੨੪੭
 ੩ ਨਿਰਤਿਕਰੇਧਦਾਨੇ ਪਤਿ ੨੪੭
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੨ ਹਰਿਕੇਤਾਏਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਰਆਸਾਮਹਲਾ ੪
 ੪ ਤੁਕਤਸਚਿਆਰੁ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਕਿਸਰੀਧਨਕੀਆ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਹਿਰਦੇਸੁਨਿਸਨਿ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਗੁਣਗਾਵਗਣਧੋਲੀ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਨਾਮੁਸੁਨੀਨਾਮੇਮਨਿ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੪ ਹਰਿਕਹਿਤਿਤੁਦਨਾਦੇਜੇਗੀ ਪਤਿ ੨੪੮
 ੪ ਕਥਕੇਬੁਲੇਪਾਘਰ ਪਤਿ ੨੪੯
 ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐ ਪਤਿ ੨੪੯
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰੁ ੮
 ੪ ਆਇਆਮਰਦੁਪੁਰਾ ਪਤਿ ੨੪੯
 ੪ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ ਪਤਿ ੨੪੯
 ੪ ਆਸਾਦੀਸਧਰੀਮਹਲਾ ੪

ਆਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪ ਹਉਮੈ ਨਿਰਾਕਾਰ	ਪਤਿ	੨੪੦
੪ ਮਾਧੀ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਰਤ	ਪਤਿ	੨੪੦
੪ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਨਿਨਿਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਈ	ਪਤਿ	੨੪੧
੫ ਸਮੁਤੋ ਪਿਰਵੀ ਨੀਵਾਧਿ	ਪਤਿ	੨੪੧
੫ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲ ਵੀ	ਪਤਿ	੨੪੧
੫ ਮਾਤਾ ਕਰ ਉਸੇ ਪਕ	ਪਤਿ	੨੪੧
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤੀ	ਪਤਿ	੨੪੨
੫ ਪਰਦੇਸ ਸ੍ਰਾਗਿ ਸਭ	ਪਤਿ	੨੪੨
੫ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੋਰੇ	ਪਤਿ	੨੪੨
੫ ਦੁਨ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੁਜ	ਪਤਿ	੨੪੨
੫ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤ ਤਨ	ਪਤਿ	੨੪੩
੫ ਅਰਜੁਨ ਦੇਖਿ ਲਾਲਾ	ਪਤਿ	੨੪੩
੫ ਜਉ ਮੇਰੀ ਭਿਸ ਗਲ	ਪਤਿ	੨੪੩
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਵੀ ਜਾਤਿ	ਪਤਿ	੨੪੩
੫ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਧਿਧਿ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਿਨ ਸੁ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਪਾਲਤ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਜੋ ਸੇਵਿ ਰਸਨ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਨਿਕਟਿ ਜੀ ਅਵੇਸ ਰਹੀ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਹਰਿ ਸੁਖੇ ਭਿਓਂ ਹੋ	ਪਤਿ	੨੪੪

੫ ਜੀਅ ਪੁਨਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਰੁਕੇ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਗਰਬੈ ਸਧਾ ਦਿਯਾ ਦੁਹ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਬਿਧਿ ਗਾਸ ਭਈ ਮ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਹਰਿ ਸਪੀਦ ਤਸਰੀ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਕਾਮ ਰੂਪ ਲੋਕ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਏ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਕੁਈ ਪਗ ਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਰੇ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨਾਹੀ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪੁਰ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਅਉਖਾ ਪੁਖਾਇ ਭੋਰਿ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਭੁਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁਖੇ ਲਾ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਸਰਾਸਰ ਆਤਮ ਪਰ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਕਾਮ ਰੂਪ ਮਾਇਆ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਤੁਝ ਦਿਗਤ	ਪਤਿ	੨੪੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਰਾਜ ਮਿਲ ਕੇ ਜੇਧਾਨਿ	ਪਤਿ	੨੪੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਕੁਮਾਰਿ ਸੇਈ ਸਗਲ	ਪਤਿ	੨੪੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਜੋਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ਮੇਰਾ ਦਾਨ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਜਨ ਮਨ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਬਾਹਰ ਧੋਇ ਅਤਿਰ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਓਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਮਨ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਅਪਮਾਨ ਨਾਹੀ ਕੁਈ	ਪਤਿ	੨੪੪
੫ ਬਿਨ ਕਾਟਿ ਧਿਸਾਰੇ	ਪਤਿ	੨੪੪

੫ ਨਾਤੁਸਾਹਿਬਤਾਕੁਓਵੇ	ਪਤਿ	੨੫੮
੫ ਅੰਤਿਤਨਪੁਤੁਆਗਠ	ਪਤਿ	੨੫੮
੫ ਆਗੇਗੀਤੇਸਕੁਵਿਛੁ	ਪਤਿ	੨੫੮
੫ ਤੁੰਦਿਸਗਹਿਤੁਸਕੁਵੇ	ਪਤਿ	੨੫੮
੫ ਕੰਗਿਵਿਰਪਾਪੁਕੁਅੰਤਰ	ਪਤਿ	੨੬੦
੫ ਮੋਹਮਲਨਲੀਦਤੇਛੁਟ	ਪਤਿ	੨੬੦

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥

੫ ਲਾਲਚੇਲਨਾਤੀਤਨਿ	ਪਤਿ	੨੬੦
੫ ਰੁਖਪਲੇਜਧੋਤੇਦੁਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੦
੫ ਸੋਧਿਨਾਮਿਮੋਹਮਨ	ਪਤਿ	੨੬੦
੫ ਪਾਦਤਰਲੀਆਜੇਧਨਿ	ਪਤਿ	੨੬੦
੫ ਦੇਕੁਧਗੀਰਪੇਡੁਘਨ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੇਨਾਮਿ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਤੀਰਥਿਜਾਉਤੁਭਉਰਉ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਘਰਮਹਿਸੁਖਧਾਗਹਿ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਨਗਪਠਦੁਤੁਤੁਤੁਤੁ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਉਠਤਧੇਠਤੁਸੇਦਤਪਿ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਜਾਂਵੇਸਿਮਗਨਿਸੁਖ	ਪਤਿ	੨੬੧
੫ ਨਿਸੁਲੀਰਕਉਕੰਦੀ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਦੇਵੇਵੇਵੀਨੈਨਨਿਗਰ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਵੇਟਿਨਨਮਵੇਰਹੇਘਟ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਮਿਟੀਤਿਅਸਅਗਿਆਨ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਰਾਸਰ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਆਪੇਪੈਡਧਿਸਥਾਗੀ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਉਵਤਿਸਿਅਨਪਵਿਛੁਨ	ਪਤਿ	੨੬੨
੫ ਹਰਿਗਹਿਅਖਰੁ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਨਿਸਕਾਸਕੁਵਿਛੁਤਿਸਕਾ	ਪਤਿ	੨੬੩

੫ ਨਿਉਸਪੁਸਨਿਹੋਇਓ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਕਾਮਿਓਧਿਅਹਿਕਾਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਤੁਮੋਹਤੁਗਿਗੁਮਮੀਨ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਹੇਦਨਹਾਰੇਸੁਠਕਮਨ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਸੋਇਹੀਪੇਕੁਧਧਾਗਿ	ਪਤਿ	੨੬੩
੫ ਰਗਨਕਮਲਕੀਅਸਪਿਅਹੇ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਮਨਤਿਪਤਨੇਮਿਟੇਨੀਲ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਠਾਕਗਮਿਉਜਾਕੀਧਨਿਅ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਜਓਮੈਅਪਨਾਸਤਿਗਗਾ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਅਨਦਿਨਮੁਸਾਲਜੱਟ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਉਨਕੇਸੀਗਿਤੁਕਰਤੀਵੇ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਨਉਗੁਮਰਤਨਾਹਮਡਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੪
੫ ਅਨਿਕਗੋਤਿਕਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੫
੫ ਪੁਰਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸਰ	ਪਤਿ	੨੬੫
੫ ਕੁਪਤਿਹੋਇਵੇਰਾਜ	ਪਤਿ	੨੬੫
੫ ਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀ	ਪਤਿ	੨੬੫
੫ ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੬
੫ ਸਗਲਸੁਖਜਾਪਿ	ਪਤਿ	੨੬੬
੫ ਆਠਪਹਰਉਦਕਫਿਸ	ਪਤਿ	੨੬੬
੫ ਨਿਰਪੇਡੇਲੁਟੀਪਨਿ	ਪਤਿ	੨੬੬
੫ ਸਾਪੁਸੀਗਿਸੀਧਾਇਓ	ਪਤਿ	੨੬੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫

੫ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੇਨਿਤਪਿਆਈ	ਪਤਿ	੨੬੭
੫ ਸਾਪੁਸੀਗਿਤਿਤਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੭
੫ ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿ	ਪਤਿ	੨੬੭
੫ ਆਖਤਿਕਟੀਕ੍ਰਿਸਟਿ	ਪਤਿ	੨੬੮

੫ ਸਰਬਪੁਤਰਕਧਿਸਰਗਿ	ਪਤਿ	੨੬੬
੫ ਨਾਮਨਪਤਮਨਤਨ	ਪਤਿ	੨੬੭
੫ ਗਾਦਿਲੋਹਿਤੰਗਾਵਨਗਰੇ	ਪਤਿ	੨੬੭
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਿਦਿਆ	ਪਤਿ	੨੬੮
੫ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ	ਪਤਿ	੨੬੮
੫ ਗੁਰਪੁਰੋਗਧਿਆ	ਪਤਿ	੨੬੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਮੇਧਿਦਾਧੈਖਗੀਦੁਸੰਚੁ	ਪਤਿ	੨੬੮
੫ ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭੁਗਲਿਆ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਸਾਂਈਅਲਖੁਅਪਾਰ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਲਾਖਭੁਗਤਅਗਪਹਿ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਹੁਭੋਬੋਕਦਿਸਾਰਿ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਜਿਨਾਨਦਿਸਰੇ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਪੁਰਿਗਹਿਅਸਰਬ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਕਿਅਸੇਦਹਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੨੬੯
੫ ਕੋਇਨਕਿਸਰੀ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਜਿਸੁਮਿਅਰਤਨੁਖੁ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਗੋਇਦਿਗਟੀਨਿਪਾਨੁ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਆਦੁਮੀਤਦਿਕੜ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਉਦਮੁਕੀਅਕਗਾਇਅ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਜਾਕਾਰੁਕੁਰਤੁਗੀਪੁਰੁ	ਪਤਿ	੨੭੦
੫ ਜਾਪੁਕੁਰੀਹਉ	ਪਤਿ	੨੭੧
੫ ਸਤਿਗੁਰੀਹੋਇਦਮਗੀ	ਪਤਿ	੨੭੧
੫ ਭੀਗਨਭੋਲਾਤਉ	ਪਤਿ	੨੭੧
੫ ਸੁਖਸਰਜਨਅਨੰਦ	ਪਤਿ	੨੭੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		

੫ ਚਿਤਦਉਚਿਤਦਿਸਰਬ	ਪਤਿ	੨੭੧
੫ ਅਤਿਗਿਗਾਦਉਧਾਰਹਿ	ਪਤਿ	੨੭੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਜਿਸੇਨਤੁਅਸਧਿਰ	ਪਤਿ	੨੭੨
੫ ਅਪਸਟਧਾਤਤੇਕੁਰੀ	ਪਤਿ	੨੭੨
੫ ਰੇਮੁਭੋਲਾਹੋਕਉਤੁ	ਪਤਿ	੨੭੨
੫ ਅਧਿਆਮੀਗਿਸੀਗਿ	ਪਤਿ	੨੭੨
੫ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕ	ਪਤਿ	੨੭੩
੫ ਲਕਿਕਮਾਨੇਸੇਈ	ਪਤਿ	੨੭੩
੫ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਵੀਆਪੇਗਥੇ	ਪਤਿ	੨੭੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਨਟੁਆਭੋਖਾਦੋਧੁਧਿਪਿ	ਪਤਿ	੨੭੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਕੋਅਨਿ	ਪਤਿ	੨੭੩
੫ ਭਰਿਬਰਨੁਭੀਗਾਕੇ	ਪਤਿ	੨੭੩
੫ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਿ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਹਮਾਗੀਧਿਆਗੀ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਨੀਕੀਸਾਪਸੰਗਾਨੀ	ਪਤਿ	੨੭੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਤਿਆਗਿਸਗਲੁ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਨੀਓਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਭੋਲਿਭੋਲਿਅਗਾਦੁਖੁ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਦੁਹ	ਪਤਿ	੨੭੪
੫ ਅਗਮਅਗੋਰ	ਪਤਿ	੨੭੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੫ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤਮਾਰੇ	ਪਤਿ	੨੭੪

੫	ਬਾਦਰਸੇਇਰਹੇ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਗਰਹਿਰਿਖਾਇਓ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਹਰਿਗਰਿਨਧੁ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਅਪਨੀਕੁਗਤਿ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਠਾਕਰਚਰਨਸੁਗਏ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਏਕੰਮਿਅਰਿਅਨਮਾਯੀ	ਪਤਿ	੨੭੫
੫	ਹਰਿਧਿਸਰਤਸੇ	ਪਤਿ	੨੭੫
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਅਏਗਰੇਪ੍ਰਮੁਗਤਿ	ਪਤਿ	੨੭੬
੫	ਮਿਲਰਾਮਪਿਆਰੇ	ਪਤਿ	੨੭੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਧਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਸੇਇ	ਪਤਿ	੨੭੬
੫	ਧਾਧਾਰਿਗੋਧਿਰੁ	ਪਤਿ	੨੭੬
੫	ਕੋਊਧਿਖਮਗਾਰ	ਪਤਿ	੨੭੬
੫	ਰਾਮਕੋਪਲੇਖੁ	ਪਤਿ	੨੭੬
੫	ਹਰਖਸੇਗੋਬਰਾਗ	ਪਤਿ	੨੭੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਮਾਸਾਏਕਮਾਨਿ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਹਰਿਗਰਿਗਰਿਗੁਨੀਰੰ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਏਕੰਏਗਾਰੁ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਮਿਲਿਹਰਿਨਸੁ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਕਾਰਨਕਰਨਤੰਗ	ਪਤਿ	੨੭੭
੫	ਉਦਿਪਰਦੇਸੀਆਰੰ	ਪਤਿ	੨੭੮
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਗੁਗੁਆਸਾਦਰੀਮਹਲ ੮		

੮	ਧਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨ	ਪਤਿ	੨੭੮
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਉਤਮਿਅਦਘਟਿਸਰ	ਪਤਿ	੨੭੮
੫	ਸੰਤਿਨਪਸਉਤਪ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਲੇਖਅਸੀਖਲਿਖਿ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਦੇਵਮਰੇਪਚੇਮਿਲਿ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਆਪੁਦੀਰਾਹੇ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਗਾਵਹਿਗੀਤੀਤੀਤੀ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਮਨਮੋਗਲੁਸਾਕਤੁ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਤਨਧਿਨਸੰਪਨੁਕ	ਪਤਿ	੨੭੮
੧	ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਠਕੁਰ	ਪਤਿ	੨੭੮
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਜਿਨਿਮਿਰਿੰਮਾਨਿ	ਪਤਿ	੨੮੨
੫	ਕਾਸਖੇਲਤਏਲੇਖਹੇ	ਪਤਿ	੨੮੨
੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਜੈਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਕੁੰਡੀਆ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਚਲੇਚਲਣਗਰ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਵਿਆਜੀਗਲੁਤੁਤੀਜਾਇ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਚੁੰਨੇਠਾਕਰਮਾਹਰੇ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇ	ਪਤਿ	੨੮੨
੧	ਅਏਦੁਜਾਣਾਕਿਉਰਹੇ	ਪਤਿ	੨੮੨

੧	ਰਗੁਆਸਾਮਹਲ ੩	
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੩	ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿ	ਪਤਿ ੨੮੬
੩	ਸਤਿਗੁਰਗੰਧਰ	ਪਤਿ ੨੮੬
੩	ਆਸਾਆਸਕਰੇ	ਪਤਿ ੨੮੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੩	ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਉਪਜੇ	ਪਤਿ ੨੮੭
੩	ਸੁਟਿਮਨਮੀਨਿਦਸਾਦਿ	ਪਤਿ ੨੮੭
੩	ਘਰੇਅੰਦਰਿਸਰੁ	ਪਤਿ ੨੮੭
੩	ਆਪੇਆਪਪਛੁਟਿਅ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਦੇਹਗਈਮਹਲਨ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਸਰੁਨਾਵੈਨੇਲੋਚਨੀ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਸਚਿਰਤੀਆਸੇਹਗਈ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਨਾਦਾਖਿਓ	ਪਤਿ ੨੮੮
੩	ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣ	ਪਤਿ ੨੮੯
੩	ਸਧਦੇਹੀਕੁਗਤ	ਪਤਿ ੨੮੯
੩	ਅਨਰਸਮਹਿ	ਪਤਿ ੨੮੯
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆ	
	ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰਸਾਏ	ਪਤਿ ੨੮੯
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸਿਓ	ਪਤਿ ੨੮੯
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਸਿਮਹੀਐ	ਪਤਿ ੨੮੯
੫	ਜਨਮਮਰਨਦੁਖ	ਪਤਿ ੨੮੯

੫	ਸਤਬਿਧਿਪਿਤੁਮਹੀ	ਪਤਿ ੨੮੨
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਪਟੀਲਿਖੀ ਜਮੇਸੋਟਿ	ਪਤਿ ੨੮੨
੩	ਪਟੀਲਿਖੀ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩	ਆਯੋਅੰਧੁ	ਪਤਿ ੨੮੩
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	ਰਗੁਆਸਾਮਹਲ ੧	
੧	ਅੰਧਜੇਧਨਿਘਾਲਦੀਏ	ਪਤਿ ੨੮੪
੧	ਅਨਹਦੇਅਨਹਦੁ	ਪਤਿ ੨੮੪
੧	ਮੇਰਮੇਰਮੇਰਮਨ	ਪਤਿ ੨੮੪
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਤ੍ਰਿਸਰੁਨੀਘਾਈਨਿਥੇਹਰਿ	ਪਤਿ ੨੮੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਤ੍ਰਿਸਟਿਗੁਣਕੋਲਿ	ਪਤਿ ੨੮੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਗਾਘਰੇਸਧਮੇਹਿਲ	ਪਤਿ ੨੮੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੩	ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੇਹੇਤਮ	ਪਤਿ ੨੮੬
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੪	ਜੀਵਨੇਮੇਜੀਵਨਪਾਇਆ	ਪਤਿ ੨੮੬
੪	ਸ੍ਰਿਮਿਸ੍ਰਿਮਿਸ੍ਰਿਮਿਸ੍ਰਿਮੇਦਸੇ	ਪਤਿ ੨੮੬
੪	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖ	ਪਤਿ ੩੦੦
੪	ਸਤਜਗਿਸਰੁਸੰਤੋਖ	ਪਤਿ ੩੦੧
੪	ਹਰਿਰੀਗਤਿਅਨਿਕੁੰਦੀ	ਪਤਿ ੩੦੧
੪	ਦੁਭਯੋਗੋਗਿਰਿ	ਪਤਿ ੩੦੨

१ छिमातिगुरुप्रसादि

४ उरिअभिउडिने	पति	३०३
४ गरभधिउडिने	पति	३०३
४ उरिअभिउडिने	पति	३०४
४ निनभसउविपति	पति	३०४
४ निनअतिगिउरिगति	पति	३०४
४ निनबेदिआभेरा	पति	३०५

१ छिमातिगुरुप्रसादि आमाहूँ ४

४ मेरेभापरेसी	पति	३०५
---------------	-----	-----

१ छिमातिगुरुप्रसादि आमाहूँ ५

५ अनदेअनदुपटभे	पति	३०६
५ अकषाउरिअकष		३०६

१ छिमातिगुरुप्रसादि

५ उरिउरनकमलभन	पति	३०७
---------------	-----	-----

१ छिमातिगुरुप्रसादि आमाहूँ ३

५ नाकउरुएरिपा	पति	३०७
५ यनयनहिरडी	पति	३०८
५ उरिअभिउडिने	पति	३०८
५ धिरमिउनमेरागु	पति	३०९
५ उरिउरिभ	पति	३०९
५ पुरधपतेकुगदल	पति	३१०
५ मरुडिउनगोधिरे	पति	३१०
५ उरिउरिउरनगोधिरे	पति	३११
५ देहमेरेआलसा	पति	३११
५ निनभसउविपति	पति	३११

१ छिमातिगुरुप्रसादि

आमाहूँ ५

५ कमलकुभगीतिअमल	पति	३१२
५ दारआमावीमलेव	पति	३१२

१ छिमातिगुरुप्रसादि

५ घलिगरीगुरुअपले	पति	३१३
गुरुआमाघाटीउरगतावीमिगीवधीरजी॥		

१ छिमातिगुरुप्रसादि

५ गुरुउरनलगिउमयिनदु	पति	३११
गजमउरेपेडी	पति	३११
षपरिलसाभेरे	पति	३११
रिक्उपउरिउरिउरि	पति	३११
नेगीनडीउपीमिअमी	पति	३११
ढीलरघाधीघलदुध	पति	३१२
घटुआदेकयउरिपगी	पति	३१२
रिउउरककगते	पति	३१२
नघलगुतेलुदेदे	पति	३१२

१ छिमातिगुरुप्रसादि॥

मतकमनरेनअडिनी	पति	३२३
घाडीमवीतेलुनिधुटा	पति	३२३
मुउअपराय	पति	३२३
नरगभागीगेभडी	पति	३२३

१ छिमातिगुरुप्रसादि

पाडीउरेभालिनी	पति	३२३
घाउरघरमघालपन	पति	३२३
वारुडीनेपाटपरिघर	पति	३२४

ਹਮਸਕੀਨਪੁਟਾਈ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਗਗਨਨਗਰਿਦਿਕ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਸਰਪਾਨੀਤੋਊਪਰ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਕਹਾਸੁਅਨਕਉਸਿ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਲੰਕਾਸਾਵੇਟਸਮੁਟ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਪਹਿਲਾਪੁਤੁਪਿਛੇ	ਪਤਿ	੩੨੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਅਸਾਸ਼ੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ		
ਇੰਦ੍ਰਤੇਜਨਿਪਿੰਡੁਕੀ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਤਨੁਰੋਨੀਮਨਪਨਰਪਿ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਸਾਸੁਵੀਟੁਖੀਸਸੁਰਕੀ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਹਮਪਰਿਸੁਤਤਨਹਿ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਜਗਜੀਵਨੁਆਸਾਸੁਪਨੇ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਜਿਉਮੇਰੁਪਕੇਈ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਹੋਜਾਪਰੋਮਨਾਵੇ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨੇ	ਪਤਿ	੩੨੪
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੋਧਿ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਪਹਿਲੀਕੁਰੁਪਿ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਮੇਰੀਬਹੁਗੀਆ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਗੁਰਗੁਰੀਬਹੁਗੀ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਕਰਦੁਤੁਲਾਨਕਰਦੁਟ	ਪਤਿ	੩੨੪
ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੁਮਰਮੁਨ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਅਤਹਿਮੇਲੁਜੋਤੀਗਧਿ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਨਾਮੁਦੇਵ	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	

ਦੇਵਅਨੇਕਧਿਆਪਕ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਅਨੀਲੋਕੁਭੁਗਾਈ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਮਨਮੋਹੋਗਜਜਿਹ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਸਾਪੁਕੁਰਹੋਠੈਧਿਖ	ਪਤਿ	੩੨੭
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿੰਦੀਨ	ਪਤਿ	੩੨੭
ੴ ਰਵਿਦਾਸਜੀ		
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
ਮਿਗਮੀਨਾਤ੍ਰਿਗਪਤੰਗ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਸਤਿਤਜੀਤਨਸੈ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਤਮਚੰਦਨਹੁਮ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਕਹਾਭੁਇਓਜਓਤ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਮਾਠੀਕੋਪੁਤਰਾ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਪਨੇਜੀਓਕਾ	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
ਕੁਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੩੨੮
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਥਾਈਪਨੇਜੀਉਕੀ		
ਰੇਰਿਤਗੀਤਮਿਕੀਨ	ਪਤਿ	੩੨੮
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਥਾਈਸੇਖਛਗੀਦੇ		
ਦਿਲਹੁਮਹਬਤਿ	ਪਤਿ	੩੨੮
ਬੋਲੇਸੇਖਛਗੀਦਪਿਆਰੇ	ਪਤਿ	੩੨੮
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਗੁਰਗੁਰਗੀਮਹਲਾ	੧	॥

੧ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀ	ਪਤਿ	੩੨੮
੧ ਨਾਵਿਕਮਲਤੇ	ਪਤਿ	੩੩੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੩	
੩ ਪਿਗੁਇਦੇਹਾਨੀਦਰੁ	ਪਤਿ	੩੩੦
੩ ਹਰਿਕੀਸੇਦਾਕਰੁ	ਪਤਿ	੩੩੦
੩ ਨਗਮਹਿਨਾਮੁਕੁ	ਪਤਿ	੩੩੦
੩ ਰਾਮਰਾਮਸੁਕੇਕੇ	ਪਤਿ	੩੩੧
੩ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਿਸਰਾ	ਪਤਿ	੩੩੧
੩ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿ	ਪਤਿ	੩੩੧
੩ ਏਕੇਨਾਮਨਿਪਾਨ		
੪ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੪	
੪ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿ	ਪਤਿ	੩੩੨
੪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੁ	ਪਤਿ	੩੩੨
੪ ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮ	ਪਤਿ	੩੩੨
੪ ਹੇਠੁਇਆਲੁਮੇਰਾ	ਪਤਿ	੩੩੨
੪ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਮੇਲੀ	ਪਤਿ	੩੩੨
੪ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ	ਪਤਿ	੩੩੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੪	
੪ ਮਾਇਯਾਪਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੩੩੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫		
੫ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਦਰਿ	ਪਤਿ	੩੩੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੩੩੩
੫ ਕਰਿਅੰਗੁਰਕਰਿ	ਪਤਿ	੩੩੩
੫ ਹਰਿਪਾਨਜਾਪਹਰਿਪਾਨ	ਪਤਿ	੩੩੪

੫ ਨਿਸੁਸਿਮਰਤ	ਪਤਿ	੩੩੪
੫ ਮਾਤਾਕਰੋਪਛਮ	ਪਤਿ	੩੩੪
੫ ਨਾਮਨਿਪਾਨੁਜਿਨਿ	ਪਤਿ	੩੩੪
੫ ਨਿਸੁਮਾਨੁਖਪਾਹਿ	ਪਤਿ	੩੩੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇਗਰਤੁਮਾਤਾਕੈ	ਪਤਿ	੩੩੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਨੁਖਧਿਨਸੇਸੁਖਕੀਅ	ਪਤਿ	੩੩੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਪਤਿਤਪਦਿਤਲੀਏ	ਪਤਿ	੩੩੫
੫ ਹੇਨਾਗੀਕੇਉਤਨਗਰੇ	ਪਤਿ	੩੩੫
੫ ਮਧਮਸੁਗਤਿਅਦਰ	ਪਤਿ	੩੩੫
੫ ਦਿਨਰਾਤੀਆਰਧੇ	ਪਤਿ	੩੩੫
੫ ਮਨਿਜੇਗੀਸਾਮਤ	ਪਤਿ	੩੩੫
੫ ਗੁਜਰੀ ਦੁਇਕਰਜੇਦਿ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਆਲਜਲਕੁਮਮੇਰਤ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਧਿਨਮਹਿਬਾਧਿ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਤੁੰਦਤਾਨੀਆਮ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਕਰਿਦਿਰਪਾਅਪਨਾ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਧ੍ਰੁਮਲੇਕਾਅਰੁ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਅਪਨਸੁਮਿਟੈਹੋਵੈ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਧਿਯੰਕੁਰਜੀ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਜਿਨਕੀਪੈਜਸਦਾਗੀ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਕਬਹੂੰਹਰਿਮਿਓ	ਪਤਿ	੩੩੬
੫ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੩੩੬

੫ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਛੁਡਿਸਗਲਸਿਮਾਣ ਪਤਿ ੩੩੭
 ੫ ਅਪਨਗੁਰਸੇਦਿਸਟੀ ਪਤਿ ੩੩੭
 ੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਤ੍ਰ ਪਤਿ ੩੩੭
 ੫ ਅੰਤਿਧਿਧਿਧਿਧਿ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਆਗਧਿਸਿਰੀਪਰ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੫ ਤੁਸਮਗੁਰਸਟਿਕੇ ਪਤਿ ੩੩੮
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਏਕਨਗੀਪੰਛੇਰ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਕਦਨਕਦਨਜਛਰਿ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਐਸੀਜਨਮਿਮਰੇ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਐਜੀਨਾਹਮਭਿਤਮ ਪਤਿ ੩੩੮
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੧ ਕੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਗਧਿਤਿ ਪਤਿ ੩੪੦
 ਗੁਗੁਗੁਜਗੀਮਗਲ ੩ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਨਿਗਤਿਕਗੀਧਿਧਿ ਪਤਿ ੩੪੦
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਹਰਿਧਿਨੁਜੀਅਰਾ ਪਤਿ ੩੪੦
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਗੁਜਗੀਮਗਲ ੫ ਗੁਜਨਮਹਿ ਪਤਿ ੩੪੧
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਨਾਥਨਗੁਰਦੀਨ ਪਤਿ ੩੪੧
 ਗੁਜਗੀਕੀਦਾਰਸਲੋਕਾਨਲਿਮਗਲ ੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਰ
 ਮਮਤਾਮੁਆਜੀਦਵੀ ਪਤਿ ੩੪੧
 ਬਾਣੀਨਾਮਦੇਜੀਵੀ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਜੋਗਨਦੇਹਿ ਪਤਿ ੩੪੨
 ਮਲੋਨਛੁਡੇਪਾਗਮਲੇ ਪਤਿ ੩੪੨
 ਗਗਗੁਜਗੀਰਦਿਸਟੀਵੀ
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਚੁਪੁਤਧਿਧਿਧਿਧਿਧਿ ਪਤਿ ੩੪੨
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅੰਤਰਮਲਿਨਿਰਮਲ ਪਤਿ ੩੪੨
 ਨਭਿਨਿਧਿਪਰਸੇ ਪਤਿ ੩੪੨
 ਅੰਤਰਮਲਿਨੇਲਛੁਡੀ ਪਤਿ ੩੪੨
 ਗਗੁਗੁਜਗੀਨੇਦੇਏਜੀਵੀ
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਲੇ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗਗੁਦੇਵਗੀਧੀਮਗਲ ੪
 ੪ ਸੇਵਕਜਨਧਨੇ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੪ ਮੇਰੇਸਦਿਰਕਹੁ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਮਧਿਗੁਰਿ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੪ ਅਧਰਮਲੋਠਾਕੁਰ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੪ ਹਰਿਗੁਣਗਾਦੈਹਉ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਨਾ ਪਤਿ ੩੪੩
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਗੋਪਾਲੀਮਹਲ	੫		
੫ ਮਾਈਗਰਚਰਣੀ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਾਈਗੋਨਗਰਸੋਧੀ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਾਈਸਨਤਸੇਰ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਨਗਰਿਵੀਰਤਿ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਨਜਿਉਅਪਨੇ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਪੁਰਜੀਤਉਪਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪੁਰਸੁਖ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਸੋਪੁਰਜਤਕਤ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਹਰਿਗਮਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੫੪	
੫ ਮਨਕਰਅਰਿਕਾਰਿ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਸੋਪੁਰਨੇਰੋਤਿ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਮਨਗਰਮਿਲਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਮਾਈਜੇਪੁਰਕੇਗਨਗ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਚੰਦਲਸੁਪਨੇਜੀਉਰ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਾਰਿ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਏ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਮਾਈਪੁਰਕੇਚਰਨ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਪੁਰਜੀਦੁਪੋਖਉਰ	ਪਤਿ	੩੫੫	
੫ ਤੇਰਯਨੁਰਾਮ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਮਾਈਗਰਧਿਨ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਠਾਕੁਰਗੋਏਆਖਿ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੩੫੬	

੫ ਅਨਾਥਨਾਥਪੁਰੁਮਾਰੇ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਪੁਰੁਦਿਐਮਨੇਰਬ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਉ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਅਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੫ ਹਰਿਨਾਮਿਸੇਵਕੁ	ਪਤਿ	੩੫੬	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਕਰਤਾਰਿਗੋਬਿਨੁ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਮੇਪੇਖਿਓਗੀਉਰਾਮੇ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੫ ਮੇਧਗੁਧਿਪਿਪੇਖਿਓ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੫ ਜਾਨੀਨਾਈਤਰੀ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੫ ਪਿਆਏਗਾਏਕਰਨੇਗਰ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੫ ਉਲਟੀਰੇਮਨ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਸਰਦਿਨਵੇਸਮਰਬ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫ ਯਗਮਨਨੈਕਨਕਹਿਕੈ	ਪਤਿ	੩੫੭	
੫ ਸਰੁਕਛੀਦੁਤਵੇ	ਪਤਿ	੩੫੮	
੫ ਜਗਤਮੇਸ਼ੁਰੀਦੇਖੀ	ਪਤਿ	੩੫੮	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਧਿਰਾਗਸੁਮ			
ਭਲਾ ੫ ਘਰ ੩ ॥			

੫	ੴ ਕੁਤਨਸੰਗੀਆ	ਪਤਿ	੩੫੮
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੮	ੴ ਗਰਿਬੀਗਾਤਿਨੀ	ਪਤਿ	੩੫੮
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਗੁਰਬਿਹਾਗੜ੍ਹ ਛੰਤੁ ਮਹਲ ੪	ਪਤਿ	੩੫੮
੪	ਗਰਿਹਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੫੮
੪	ਅੰਮ੍ਰਿਤਗਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੩੫੮
੪	ਜਗਿਸੰਕ੍ਰਿਤਬੀ	ਪਤਿ	੩੫੮
੪	ਹਰਿਬਲਿਗਾਰੀ	ਪਤਿ	੩੫੮
੪	ਜਿਨਗਰਿਹਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੬੦
੫	ੴ ਸਭਿਨੀਅਤੇਰੇ	ਪਤਿ	੩੬੦
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਬਿਹਾਗੜ੍ਹ ਛੰਤੁ ਮਹਲ ੫ ॥		
੫	ਗਰਿਬਾਏਕਅੰਬੁਧਿ	ਪਤਿ	੩੬੦
੫	ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਯੋਗੇਗਨ	ਪਤਿ	੩੬੧
੫	ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰ	ਪਤਿ	੩੬੧
੫	ਬਿਹਾਗੜ੍ਹ ਛੰਤੁ		
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਲੀਏ	ਪਤਿ	੩੬੨
੫	ਗਰਿਹਰਟਸਰੋਵਰ	ਪਤਿ	੩੬੨
੫	ਖੇਤਤਮਤਿਹਿਗਹਿ	ਪਤਿ	੩੬੨
੫	ਅਨਕਾਏਗਤਹਿਆ	ਪਤਿ	੩੬੩
੫	ਸੁਨਧੇਨੀਤੀਆਸੁਆ	ਪਤਿ	੩੬੩
੫	ਬੋਲਿਸੁਪਰਮੀ	ਪਤਿ	੩੬੪

ਬਿਹਾਗੜ੍ਹ ਵੀਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਹਲ ੪			
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥			
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐ	ਪਤਿ	੩੬੪	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗੁਰਦੁਰਗੋਸਿਮਹਲ ੧			
੧ ਅਮਲੀਅਮਲੁ	ਪਤਿ	੩੬੮	
੧ ਗੁਰਦੀਤੀਸੁਰ			
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੧ ਮੋਰੀਗੁਰਦੁਰਗੋਸਿਮਹਲ ੧	ਪਤਿ	੩੬੮	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੩ ਮਾਨਿਮੈਲੈਸੁਕਵਿਹੁ	ਪਤਿ	੩੭੦	
੩ ਨਰਗੀਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੩੭੦	
੩ ਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ	ਪਤਿ	੩੭੦	
੩ ਸੋਗਗਟੀਸੋਰਮੁਖ	ਪਤਿ	੩੭੦	
੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਰਮੀਠ	ਪਤਿ	੩੭੦	
੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਸੰਨਮੁ	ਪਤਿ	੩੭੧	
੩ ਹਸਨਗਰਿਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੩੭੧	
੩ ਪੁਰੋਗਤਨਾਮੁਪਾਦਿ	ਪਤਿ	੩੭੧	
੩ ਹਰਿਮੋਨਲਿਦਿਰੋਪੁਰੇ	ਪਤਿ	੩੭੧	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਗੁਰਦੁਰਗੋਸਿਮਹਲ ੪			
੪ ਸੋਨਏਕਏਕੋਪੁਰੁਠਕੁਰ	ਪਤਿ	੩੭੧	
੪ ਮੋਰਗਰਿਪੁਰਸੁੰਦਰ	ਪਤਿ	੩੭੧	

੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਮੈਮਨਿਵਤੀਅਸਹਰੇ	ਪਤਿ	੩੭੨
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੫		
੫	ਅਤਿਉਚਤਾਕਾਰਧਾਰਾ	ਪਤਿ	੩੭੨
੫	ਪਨਿਸੁਵੇਲਾਜਿਤਰਸਮਾ	ਪਤਿ	੩੭੨
੫	ਤੁਧੇਅਤਿਕੇਦਿਹਲਾ	ਪਤਿ	੩੭੨
੫	ਅਤਿਰਜਾਮੀਸੇਖੁ	ਪਤਿ	੩੭੩
੫	ਤੁੰਦਰਤਾਅਤਿਰਜਾਮੀ	ਪਤਿ	੩੭੩
੫	ਸਥਸੀਗਿਗਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ	ਪਤਿ	੩੭੩
੫	ਦਿਸਰੁਨਾਜੀਪੂਰੀਨ	ਪਤਿ	੩੭੩
੫	ਤੁੰਨਾਣਹਿਤਾਕੇ	ਪਤਿ	੩੭੩
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਮੈਰੈਅਤਿਰਿਲੇਚਾ	ਪਤਿ	੩੭੩
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੧		
	ਅਸਟਪਦੀਅੰ		
੩	ਸਾਢੀਧਾਣੀਸਾਧਪਾਨਿ	ਪਤਿ	੩੭੪
੩	ਮਨੁਅਧਰਦਿਸ	ਪਤਿ	੩੭੪
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ		
੧	ਬੋਇਆਕੁਹਿਦਿਗਾਨਿਕਾ	ਪਤਿ	੩੭੪
੧	ਕਰੁਹੁਇਆਤੇਰਾਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੭੪
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤੁ		੩੭੫

੩	ਅਪਣੇਪਿਰਕੇਰੀਗਿਰਾਤੀ	ਪਤਿ	੩੭੫
੩	ਗੁਰਮੁਖਿਸਰੁਵਾਪਾਰੁਕੁਲ	ਪਤਿ	੩੭੬
੩	ਮਨਮੋਰਿਅਤੁਸਰਾ	ਪਤਿ	੩੭੬
੩	ਰਤਨਪਦਾਰਥਦੇਣੀ	ਪਤਿ	੩੭੭
੩	ਸਚਾਸਉਦਾਗਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੩੭੭
੩	ਦੇਸਨਮੋਰਿਅ	ਪਤਿ	੩੭੭
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ		
੪	ਮੈਰੈਮਨਿਮੈਰੈਮਨਿਸਤਿ	ਪਤਿ	੩੭੮
੪	ਹਉਗਰਬਿਨੁਹਉਗਰਬਿਨੁ	ਪਤਿ	੩੭੮
੪	ਹਉਸਤਿਗਰਹਉ	ਪਤਿ	੩੭੮
੪	ਹਉਗਰਪਾਹਉ	ਪਤਿ	੩੭੮
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਦੇਹਤੇਜਣਨੀਰਾਮਿਠੀ	ਪਤਿ	੩੮੦
੪	ਦੇਹਤੇਜਣਨੀਗਰਿਨਦ	ਪਤਿ	੩੮੦
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਰਾਗੁਦੁਤਸਿਮਹਲਾ ੫		
੫	ਗਰਮਿਲਿਲੁਲਪਾਜੀ	ਪਤਿ	੩੮੧
੫	ਕਿਅਸਟੇਦੇਕੁਲੁ	ਪਤਿ	੩੮੧
	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਲਾਹਣੀਅੰ		
੧	ਪਨਮਿਰੰਦਸਰਾ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਅੰਦੁਹਮਿਲੁਸੁਸੇਲੀਹੇ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਸਚਮਿਰੰਦਸਚਨਾਣੀ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਜਿਨਿਨਗਮਿਗਨਿ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਧਾਧਾਅਗੋਇਆਹੇ	ਪਤਿ	੩੮੪

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਦੁਰੁਤਿਮੁਖਲਾ ३	
३	ਪ੍ਰਭੁਸਚਕ੍ਰਾਹਿਗਿਹਿ	ਪਤਿ	੩੮੪
३	ਸੁਣਿਅਹੁਕਤਿਅਹੇਲੀਹਿ	ਪਤਿ	੩੮੪
३	ਹੋਵਹਿਧਿਗਹਿਦਿਛੁਨੀਅ	ਪਤਿ	੩੮੫
३	ਇਹੁਸਰੀਰੁਨਜਰੀਹੋ	ਪਤਿ	੩੮੬

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਵਾਰਦੁਰੁਸਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੪		
੪	ਲਲਾਘਗਲੀਅੰਕੀਪਨੀ	ਪਤਿ	੩੮੬

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਗੁਰੁਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧		
੧	ਸਰੁਨਾਮਰਣਾ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਮਨੁਗਲੀਕਿਹਸਾਣੀ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਮਾਇਘਾਪਕੇਬੋਧਾਨੀਕਾ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਪਨੁਪਰਤੀਪਨੁਪਾਣੀ	ਪਤਿ	੩੮੨
੧	ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਅਲਖਅਪਾਰਾ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਜਿਉਮੀਨਾਧਿਨੁ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਤੁਪੁਰਦਾਤਾਨਿਮਤਿ	ਪਤਿ	੩੮੩
੧	ਜਿਸੁਨਲਨਿਪਿਕਾਰਿ	ਪਤਿ	੩੮੪
੧	ਅਪਨਾਘਰੁਮੁਸਤ	ਪਤਿ	੩੮੪
੧	ਸਰਬਜੀਅਸਿਰਿਸੇਖ	ਪਤਿ	੩੮੪

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੧	ਨਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦੀ	ਪਤਿ	੩੮੪
१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩	

੩	ਸੇਵਕਸੇਵਕਹਿਸਲਿ	ਪਤਿ	੩੮੪
੩	ਕੁਗਤਿਖਲਾਨਾਕੁਗਤਨ	ਪਤਿ	੩੮੫
੩	ਦਸਨਿਦਸੁਹੋਦੈ	ਪਤਿ	੩੮੫
੩	ਹਰਿਜੀਠਿਤਪਨੇ	ਪਤਿ	੩੮੫
੩	ਗਰੁਮਖਿਰੁਗਤਿ	ਪਤਿ	੩੮੫
੩	ਸੋਮਖਸਖਾ	ਪਤਿ	੩੮੬
੩	ਸਰੀਰੁਗਤਿਸਤਿ	ਪਤਿ	੩੮੬
੩	ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਅੈ	ਪਤਿ	੩੮੬
੩	ਤਿਹੀਗੁਣੀਤਿਰਦੁ	ਪਤਿ	੩੮੬
੩	ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁ	ਪਤਿ	੩੮੭
੩	ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ	ਪਤਿ	੩੮੭
੩	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੰਸਹਜਿ	ਪਤਿ	੩੮੭

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਆਪੇਆਪਿਦੁਰਤਦੁ	ਪਤਿ	੩੮੭
੪	ਆਪੇਅੰਤਿਜਨੇਰਜਸੇਤਨ	ਪਤਿ	੩੮੭
੪	ਆਪੇਜੀਸਰੁਆਪਿਹੈ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਆਪੇਵੰਡੁਆਪਿਤਰਾਨੀ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਆਪੇਸਿਸਟਿਓਪਾਇਦੁ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦੁ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਅਨਿਕਜਨਮਦਿਛੁਨੇ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਹਰਿਸਿਉਪੀਤਿ	ਪਤਿ	੩੮੮
੪	ਅਰੁਰੁਰੋਤਾਸਿਧਿ	ਪਤਿ	੩੮੮

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੫	ਕਿਸੁਹਉਜਾਗੀਕਿਸੁਆਰਾ	ਪਤਿ	੩੮੮
੫	ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਾਲਾਜੀਅੈ	ਪਤਿ	੪੦੦
੫	ਨਉਲਖਿਭਾਉਅਭਾਉ	ਪਤਿ	੪੦੦

੫	ਪੜਕਲੜਲੋਕ	ਪਤਿ	੪੦੦
੫	ਗੁਰਪੁਰੋਕੋਟਿਓ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੇ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਤੁਨਸਤਿਨਕਾ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਜਕੋਹਿਰੇਦਮਿਅ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਸਗਲਸਮਿਕੀ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿ	ਪਤਿ	੪੦੧
੫	ਕਹਿਦਿਸਨਾਨੁ	ਪਤਿ	੪੦੧

੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ

੫	ਏਕਪਿਤਾਏਕਸੁਕੇ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਕੋਟਿਧੁਮਤਿਕੇ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਜਿਨਾਧਾਤਕੇਬਹੁਤ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ਨਰਨਾਮਲ	੪੦੨	
੫	ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਹਉਮੈਲੋਤਤਉ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਸਤਗੁਰੁਮਹਿ	ਪਤਿ	੪੦੨
੫	ਹਮਸਤਨਕੀ	ਪਤਿ	੪੦੩
੫	ਜੋਤੀਸਮਿਰੀ	ਪਤਿ	੪੦੩
੫	ਮਿਰਤਕਨਉਪਾਇਓ	ਪਤਿ	੪੦੩
੫	ਰਤਨਛਤਿ	ਪਤਿ	੪੦੩
੫	ਗੁਨਗਾਏਪੁਰਨ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	ਕੋਰਟਕਰਾਏਣ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	ਖੁਕੀਸਰਣਿ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	ਮਾਇਆਮੋਹ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	ਪਾਰਧੁਰਮੁਯਆ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	ਧਿਨਸਮੇਰੁਮੇਰਾ	ਪਤਿ	੪੦੪
੫	੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ	੪੦੪	

੫	ਸਗਲਧਨਸਪਤਿ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਜਕੋਸਿਮਰਾਨਿਏਇ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਕਾਮਕੋਪੁਲੋਕੁਸੁਰ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਜਕੋਸਿਮਰਾਨਿਸਭ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਅਧਿਨਾਮੀਜੀਅਨ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਜਨਮਜਨਮਵੈਦੁਖ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਅਤਿਰਵੀਗਤਿ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੁ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਗਰਬੇਰਗਣਧ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਸੋਰਠਿਕਰਉਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੪੦੫
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੋਅਪਨੀ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਸਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਸਾਧੁਸੀਗਿਭਇਆ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਗਾਏਕਲੇਸਰੋਗਸਕਿ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਹਮਰੀਗੁਣਤਨਗਨੀ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਦੁਰਤਗਾਏਇਆ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਧਖਸਿਅਪਾਰਧੁਮ	ਪਤਿ	੪੦੬
੫	ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਸਤਿਗੁਰਿਗਰਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਜੀਅਜਤਿਸਭਿ	ਪਤਿ	

੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ

੫	ਮਿਲਿਪਰੋਗੁਨੀਸ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਹਿਰਿਦੇਅਮੁਦਸਾ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਿਰਪਾ	ਪਤਿ	੪੦੭
੫	ਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦ	ਪਤਿ	੪੦੮

੫	ਠਾਠਿਪਾਈਕਰਤਾ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਵਿਠਿਕਰਤਾਪਰਖੁ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਪਾਰਧੁਰਮਨਿਬਾ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੋਚਰਨੀ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੋਕੀਤੀ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਦੁਹਰਿਸੁਛੁਤ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਗਈਧੋਰੁਧੀ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਖੁ	ਪਤਿ	੪੦੮
੫	ਗੁਰਿਪੁਰਾਨਮਸਕਾਰੇ	ਪਤਿ	੪੦੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਗਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਭੋ।	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਨਿਤਪਾਰਧੁਰਮ		੪੧੦
੫	ਆਗੈਸੁਖਗੁਰਿਦੀਆ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਗਰਕਾਸਥੇਰੁਖਦਾਰੇ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਗਰਅਪਨੇਧਲਿਹਾਰੀ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਤਾਪੁਗਦਾਇਆ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਸੋਈਕਰਾਇ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਹਰਿਨਾਮਰਿਦੈਪਰੇਇ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਗੁਰਿਮਿਲਿਖੁ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਪਾਰਧੁਰਮਸਾਜੀ	ਪਤਿ	੪੧੦
੫	ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੇ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਅਪਨਾਗੁਰਪਿਆਏ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਪਰਮੇਸਾਰਿਦਿਤਾ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਐਥੈਥੈਰਖਦਾਲਾ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੁਣਾ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਗਰੀਬੀਗੰਦਾਗਮਕੀ	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੇਪੁਰੀਕੀਨੀ	ਪਤਿ	੪੧੧

੫	ਗੁਰਪੁਰਾਆਗਯੋ।	ਪਤਿ	੪੧੧
੫	ਕੁਖੇਖੋਵਤਲਾਨ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਸੁਖਸਾਦਘਰਿ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਰਿਦੈ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਦਸਿਆ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਆਗੈਸੁਖਮੇਰੇਮੀਤਾ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਨਾਲਿਨਰੋਇਣ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਸਰਬਸੁਖਕਾਰਤਾ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਕਰਨਕਰਾਦਨ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਕੁਇਓਕਿਪਾਲੁ	ਪਤਿ	੪੧੨
੫	ਸਿਮਰਿਓਅਪਨਾ	ਪਤਿ	੪੧੩
੫	ਸਾਨਹੁਧਿਨੀ	ਪਤਿ	੪੧੩
੫	ਜੀਅਜਤਿਸਕਿਦਸਿ	ਪਤਿ	੪੧੩

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਗੁਮੇਗਠਿਮਹਲਾ ੮

੮	ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਓ	ਪਤਿ	੪੧੩
੮	ਮਨਕੀਮਨਗੀ	ਪਤਿ	੪੧੩
੮	ਮਨਰੇਕਉਨ	ਪਤਿ	੪੧੩
੮	ਮਨਰੇਖੁਕੀ	ਪਤਿ	੪੧੩
੮	ਖਾਨੀਕਉਨ	ਪਤਿ	੪੧੩
੮	ਮਾਈਮੇਰਿ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਮਾਈਮਨਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਰੇਨਰਹਿਰਸਾਧੀ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਹਿਰਨਗਿਮੀਤ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਮਨਰੇਗਹਿਉਨ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਜੇਨਰਦੁਖਮੇ	ਪਤਿ	੪੧੪
੮	ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿ	ਪਤਿ	੪੧੪
ਗਗੁਮੇਗਠਿਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ			

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉ ਪਤਿ ੪੧੫	੫ ਹਮਸਿਤਨਕੀਰੇਣੁ	ਪਤਿ ੪੨੦
੧ ਆਸਾਮਨਸਾਧਿਧਨੀ ਪਤਿ ੪੧੫	੫ ਜੋਸਿਸਮਿਰੀ	ਪਤਿ ੪੨੦
੧ ਨਿਨੀਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ੪੧੬	੫ ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਉ	ਪਤਿ ੪੨੦
੧ ਤ੍ਰਿਗੁਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲੇ ਪਤਿ ੪੧੬	੫ ਭੁਨੁਛੁਡਿਕਉ	ਪਤਿ ੪੨੦
੧ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੫ ਗਣਗਾਵਹ	ਪਤਿ ੪੨੦
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	੫ ਕੋਰਣਕਰਾਵਣ	ਪਤਿ ੪੨੧
੩ ਕੁਗਤਦੀਸਦਾ ਪਤਿ ੪੧੬	੫ ਪ੍ਰਕੁਰੀਸਗਣਿ	ਪਤਿ ੪੨੧
੩ ਨਿਰਗਣਿਅਨੇਆਧੇ ਪਤਿ ੪੧੬	੫ ਆਇਆਮੋਹ	ਪਤਿ ੪੨੧
੩ ਧਰਿਜੀਓਜਧਰੇ ਪਤਿ ੪੧੭	੫ ਪਾਠਧੁਰਮੁਹੁਆ	ਪਤਿ ੪੨੧
੧ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੫ ਬਿਨਸੈਮੋਹਮੋਹ	ਪਤਿ ੪੨੧
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੫ ਸਗਲਬਨਸਪਤਿ	ਪਤਿ ੪੨੧
੫ ਸਕੁਜਗਜਿਨਹਿ ਪਤਿ ੪੧੭	੫ ਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿ	ਪਤਿ ੪੨੧
੫ ਤਨਸੀਤਨਕਾਪਨਸੀਤਨਕਾ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਕਾਮਕੋਪਲੋਰੁ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਦਸਿਆ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਸਗਲਸਮਿਰੀ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਅਧਿਨਾਸੀਅਨਕੇ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਜਨਮਜਨਮਕੇ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਕਹਿਦਿਸਨਾਨ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਅਤਿਰਵੀਗਤਿ	ਪਤਿ ੪੨੨
੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੫ ਕੁਦੇਰਿਪਾਲਗੁਰੂ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਦੇਕਪਿਤਾਦੇਕਸੁਕੇ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਗਰਬੇਚਰਨਧਸੇ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਕੋਟਿਧੁਰਮਤ੍ਰਿਕੇ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਨਿਨਾਬਾਤਕੇ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਗੁਰਿਪੁਰੇਅਪਨੀ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿ	ਪਤਿ ੪੨੨
੫ ਗਜਮਹਿਗਜਾ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਸਾਧੁਸੀਗਿਗੁਇ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫ ਹਥਮੇਲੇਤੁਤਉਜਲ ਪਤਿ ੪੧੮	੫ ਗਏਕਲੇਸਰੋਗ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫ ਮਾਂਤਗਰਬੁਮਹਿ ਪਤਿ ੪੨੦	੫ ਸਿਮਗਿਸਿਮਹਿਗੁਰੂ	ਪਤਿ ੪੨੩
	੫ ਹਮਗੀਗਣਤਨ	ਪਤਿ ੪੨੩
	੫ ਦੁਰਤਗਵਾਇਆ	ਪਤਿ ੪੨੩

੫	ਬਖਸਿਅਪਾਹੁਰਮ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫	ਕੁਏਕਿਪਾਲਸਆਮੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਖਵ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੀਅਜਤਸਤਿਤਿਸਕੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਮਿਲਿਪਰਿਗੁਨੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਿਰਦੇਨਾਮੁਦਸਾਇਰੁ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੋਗਿਧਗਾਟੀਗਹੇਰਾ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੁਖਸਾਜਤਅਨੰਦ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਠਾਠਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਦਿਠਿਕਰਤਾਪੁਰਖ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਪਾਰਧੁਰਮਨਿਧਾਯੋ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਰਿਪੁਰੈਰਾਣੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗੁਰਿਪੁਰੈਗੀਤੀਪੁਰੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਦੁਹਰਿਸਾਧੁਮੇਘ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਾਈਬਹੇਰਾਈ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਗੁਮਰਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਜਿਤਪਾਰਧੁਰਮ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਆਗੈਸੁਖਗੁਰਿਦੀਆ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗੁਰਕਾਸਧਰੁਖਵਾਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗੁਰਅਪਨੇਧਲਿਗਾਰੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਤਾਪਗਦਇਆ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੋਈਕਰਾਇਜੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਰਿਨਾਮੁਗਿਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗੁਰਿਮਿਲਿਪੁਰੁ	ਪਤਿ ੪੨੪

੫	ਪਾਰਧੁਰਮਸਾਗਿ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫	ਸਰਸਰਗਰਿਨਾਮੇ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫	ਅਪਨਾਕੁਰਪਿਆਏ	ਪਤਿ ੪੨੩
੫	ਪਰਮੇਸਰਿਨਿਤਾ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸ਼ੇਖੋਭੈਰਵਖਵਾਲ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੇਰਠਿਮਘਲ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਗੀਧੀਗਦਘਾਗੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਰਿਪੁਰੈਪੁਕੀਕੀਨੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੇਰਠਿਮਘਲ ਗੁਰਪੁਰਆਗਏ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਕੁਏਖਵਾਰੁ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੁਖਸਾਜਤਪਾਠਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਗਰਿਮਨਿਤਾਨਿਦਸਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਨਾਲਿਨਗਾਇਦਮੇਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਰਤਾ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਕਰਨਕਰਾਵਨ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਕੁਏਕਿਪਾਲਦੀਨ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸਿਮਰਿਓਅਪਨ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੁਨਹੁਧੀਨੀਤੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਸੀਅਜਤਸਤਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੫	ਰੇਮਨਰਾਮਮਿਓਕਰਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮਨਕੀਮਨਜੀ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮਨਕੇਕਉਨਕਮਤਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮਨਕੇਪੁਕੀਸਗਨਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਪਾਨੀਕਉਨਓਪਾਦ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮਾਈਮੈਕਿਉਧਿਧਿ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਮਾਈਮਨਮੇਰੇ	ਪਤਿ ੪੨੪
੫	ਰੇਨਰਇਰਸਾਠੀ	ਪਤਿ ੪੨੪

੮	ਇਹਜਗਿਮੀਤੁ	ਪਤਿ ੪੩੦
੮	ਮਨਦੇਕਹਿਓਨ	ਪਤਿ ੪੩੦
੮	ਜੇਨਰਦੁਖਮੇਦੁਖ	ਪਤਿ ੪੩੦
੮	ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਸੇਹੁ	ਪਤਿ ੪੩੧

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀਅੰ

	੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੧	ਦੁਬਿਧਾਨਪੜ੍ਹਹਿਗਿਧਿ	ਪਤਿ ੪੩੧
੧	ਆਸਾਮਨਸਾਬਿਪੀ	ਪਤਿ ੪੩੨
੧	ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆ	ਪਤਿ ੪੩੨
੧	ਤ੍ਰਿਗੁਣਦੇਤਿਰਮਲੇ	ਪਤਿ ੪੩੨

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲ ੩ ਅਸਟਪਦੀਅੰ

	੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੩	ਭੁਗਤਾਨੀਸਦਾਤ੍ਰਿਖਰ	ਪਤਿ ੪੩੩
੩	ਨਿਰਭੁਣਿਅਨੇਅਧੇ	ਪਤਿ ੪੩੩
੩	ਹਮਿਲੀਓਸਬਦੇ	ਪਤਿ ੪੩੩

੫ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀਅੰ

	੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੫	ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਓਪਾਇਆ	ਪਤਿ ੪੩੪
੫	ਮਾਤਗਰਦੁਖਸਾਗਰੀ	ਪਤਿ ੪੩੪
	ਸੋਰਠਿਮਹਲ ੫ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
	ਪਾਨੁਪੜ੍ਹਿਅਰਥੇਟ	ਪਤਿ ੪੩੫

੮ ਰਾਗੁਸੋਰਠੀਸਲੇਕਾਨਾਲਿਮਹਲ ੪

	੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੮	ਸੋਰਠਿਸਦਾਮੁਹਾਗਣੀਜੇਸਰਮਨਿ	ਪਤਿ ੪੩੫
੧	ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਘਾਟੀਭੁਗਤਕਬੀਰਜੀਵੀ	ਪਤਿ ੪੪੨

੧	ਜਬਜਗਮੇਤਬੋਯੋਇ	ਪਤਿ ੪੪੨
੧	ਬੋਟਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੇ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਸੋਰਠਿ ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ	
੧	ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਜਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕਠਾ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਜਿਹਘਾਟਨਜੀਆਜਾ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਕਿਆਪਨੀਐਕਿਆ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਹਿਰਦੈਕਪਟ	ਪਤਿ ੪੪੩
੧	ਧਨੁਪਰਪਰਿਕਰੇ	ਪਤਿ ੪੪੪
੧	ਸਤਿਗੁਮਨਪਦਨੇ	ਪਤਿ ੪੪੪
੧	ਭੁਖੇਭੁਗਤਿਨ	ਪਤਿ ੪੪੪

ਰਾਗੁਸੁਰਠਿਭੁਗਤਿਨਮੁਦੇਦਜੀਕੀਘਾਟੀ

	੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
	ਜਬਦੇਖਪੁਧਗਾਵਾ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਪਾਨੁਪੜ੍ਹਸਾਇਪੁਛਿ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਅਨੁਮਾਨਿਆਮੇਦੁ	ਪਤਿ ੪੪੪

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਘਾਟੀਭੁਗਤਿਗਵਿਦਸਜੀਕੀ॥

	ਜਬਹਮੇਰੇਤਬਤੁਨਾਜੀ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਜਹਿਮਘਾਧੇ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਦੁਲੁਭਜਨਮੁ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਜਹਿਤਮਗਿਰਹਿ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਜਸਕੀਤੀਤਿਪਦਾਕਾ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਰਮੇਰੇਗਾਠਿਨ	ਪਤਿ ੪੪੪
	ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਘਾਟੀਭੁਗਤਿਭੀਖਨਕੀ	
	ਨੈਨਹੀਰਧਹੈਨੁਖੀਨਾਭੁਏ	ਪਤਿ ੪੪੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧	ਜੀਉ ਤਰਤੁ ਹੋ ਆਪਣਾ	ਪਤਿ	੪੪੬
੧	ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਇਕ	ਪਤਿ	੪੪੬
੧	ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਦਾਰੋ	ਪਤਿ	੪੪੬
੧	ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ	੪੪੬
੧	ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੋ ਧਰੇਧਾਰ	ਪਤਿ	੪੪੭
੧	ਚੋਰਸਲ ਹੋਰੀ ਤਨ	ਪਤਿ	੪੪੭
੧	ਕਾਇਆ ਕਾਗਰ	ਪਤਿ	੪੪੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧	ਕਾਲੁ ਨ ਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ	ਪਤਿ	੪੪੭
੧	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੧	ਗਗਨ ਮੇਲਾਲੁ ਗਦਿ	ਪਤਿ	੪੪੭
੧	ਇਹੁ ਪਨੁ ਅਖਟ ਨਿ	ਪਤਿ	੪੪੭
੧	ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੁ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਸਦਾ ਪਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਨਗ ਮੇਲੈ ਮੇਲੈ ਹੋਇ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਮਨ ਮਾਰੇ ਪਾਤੁ ਮਾਰਿ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਕਾਨ ਬੁਨ ਸਿਰਹਿ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਨਵੈ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਮਿਤਿ	ਪਤਿ	੪੪੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧	ਗਮਤੀ ਧਰਤੁ ਧਾਰੀ	ਪਤਿ	੪੪੮
---	----------------	-----	-----

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧	ਜੋਗ ਸਿਮੇਦ ਹਿਮਤਿ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਨਾਮ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਹਰਿ ਕਾ ਸਤਿ ਸਤਗੁਰ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਹਮ ਅਪਿਲੇ ਅਪਿ	ਪਤਿ	੪੪੮
੧	ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਰਭਰੇ	ਪਤਿ	੪੪੮

੪	ਕਲਿ ਨੁਗਾਧ ਪਰਮੁ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਉਰਧਾਰਿ ਧੀ ਨਾਰਿ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਗੁਨ ਕਰੁ ਗਰਿਲੁ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਹਰਿ ਪਦੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਮਿ ਪ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੁਨੁ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਇਹੁ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਸਖ	ਪਤਿ	੪੪੯
੪	ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰ	ਪਤਿ	੪੪੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫	ਕੁਦਰਤੁ ਨ ਦਖਤੁ ਜਨ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਪਾਨੁ ਤਨੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਕਵਿ ਕਿਰਪਾ ਧੀ ਮੋਹਿ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਨਯੇ ਯੋਗ ਸਨ ਭੇਟੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਦਰੇਦਰੁ ਗਨ ਅਰੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਸਭੇ ਨਲਗਨ ਕਥਿ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਬਾਹਿਰਾ ਭਿਰੁ ਅਪਨੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹਿਰੁ ਹਿ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਓ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਦੁਸਿ ਅਪਨੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਤੁਮ ਰਤੇ ਠਾਕਰ ਪਤਿ ਪਾਲਕ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਪੁਨਾਦੁ ਰਤਿ ਤਿਲ ਕੁਇ ਸਨਾਨ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਬਿਪਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਵੇ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਲੇ ਸਤਿ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਅਧਰਿ ਰਾਖ ਨਗਰ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਮੇਰਾ ਲਗੇ ਰਾਮ ਸਿਉ	ਪਤਿ	੪੪੯
੫	ਅਭਿਪਤੈ ਰੇ ਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੪੪੯

੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੪੫੪
੫	ਗੁਰਪ੍ਰਬੁਰਖਿਲੇਹੁ	੪੫੪
੫	ਦੀਨਦਰਦਿਨਿਦਾਰਿ	੪੫੫
੫	ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇ	੪੫੫
੫	ਮੇਰਿਮਸਕੀਨਪੁਨਾਮੁ	੪੫੫
੫	ਸੇਕਤੁਰੈਨਿਖਸਮੁਸਮਾਰੈ	੪੫੫
੫	ਘਰਿਘਾਹਰਿਤੇਰਾ	੪੫੫
੫	ਸਗਲਮਨੋਰਥ	੪੫੫
੫	ਨਹਨਹਪੇਖਓ	੪੫੫
੫	ਨਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇ	੪੫੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫	ਸਨਯਤਿਪਿਆਰੇ	੪੫੬
੫	ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੇਰੇ	੪੫੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿ	੪੫੬
---	-------------	-----

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਸਿਮਰਓਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ	੪੫੬
੫	ਯਰਧਦੈਤੁਦਰਧ	੪੫੬
੫	ਨਕਓਗਰਿਗਿ	੪੫੬
੫	ਨਤਨਕਰੇਮਲਖ	੪੫੬
੫	ਨਮੁਗੁਰਿਦੀਓਰੁ	੪੫੬
੫	ਨੇਤਪਨੀਤੁਰੁਏਦਰਸ	੪੫੬
੫	ਅਪਨੀਓਕਤਿਖਲਾਦੈ	੪੫੬
੫	ਸੇਤਿਨਿਪਾਲਦਇਮਾਲ	੪੫੬
੫	ਛੋਰਾਇਲੀਓਮਹਾਲੀ	੪੫੬
੫	ਪਰਗਲੇ	੪੫੬
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਮਾਖੀ	੪੫੬
੫	ਦੁਤਦੁਸਮਨਿਸਾਭਿਤੁਮੁਹੀ	੪੫੬
੫	ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੇ	੪੫੮

੫	ਅਭੇਖਾਘਨੀਨਦਰ	੪੫੮
੫	ਨਿਸਰਓਦਿਸਰੈਪਾਨਪਤਿ	੪੫੮
੫	ਨਾਕੇਪੁਰਨਹੋਕਾਮ	੪੫੮
੫	ਮਾਗਓਰਾਮਤੇਇਕਦਨ	੪੫੮
੫	ਮਾਗਓਰਾਮਤੇਸਭਿਥੇਕਾ॥	੪੫੮
੫	ਤਿਸਨਾਂਧਧੈਹਰਿਕੇਨਾਮੁ	੪੫੮
੫	ਨਾਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਧ੍ਰਮ	੪੫੮

੫੨੨੨ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨ	੪੫੮
੫	ਹਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖ	੪੫੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਧੰਨਾਹਰਿਧੰਨਾ	੪੫੮
੫	ਤਿਪਤਿਭੁਟੀਸਚੁਭੇਜਨ	੪੫੮
੫	ਗਰਬੇਚਰਨਨੀਅਕਾ	੪੫੮
੫	ਕਿਤੋਪਕਾਰਨਤੁਓ	੪੫੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਕਾਏਰੇਧਨਧੇਜਨਜਾਈ	੪੫੮
੫	ਸਾਧੇਇਹੁਨਹੁਭਰਮਿਭੁਸਾਨ	੪੫੮
੫	ਤਿਹਿਜੋਗੀਕਓਜਗਤਿ	੪੫੮
੫	ਅਧਿਮੇਕਓਨਉਪਧੈਕਰਓ	੪੬੦

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਅੰ

ਗੁਰਮਾਗਰੁਤਾਰਿ	੪੬੦
ਸਹਜਿਮਿਲੇਮਿਲਿਅ	੪੬੦
ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
ਜੇਜੇਜਾਨੀਆਇਓ	੪੬੧
ਜੀਕਥੇਨਾਦਨਿਨਾਓ	੪੬੧

੧	ਜੀਵਤੋਰਨਾਇ	ਪਤਿ	੪੬੧
੧	ਪਿਰਸੀਗਿਮਰਜੀਏ	ਪਤਿ	੪੬੨
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਹਰਿਜੀਓਪਾਕਰੇ	ਪਤਿ	੪੬੨
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੪੬੩
੫	ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ	ਪਤਿ	੪੬੩
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
ਪਾਸਰੀ	ਸਨਕਸਨਿਨਮਹੇਸ	ਪਤਿ	੪੬੩
	ਦਿਨਤੋਪਰ	ਪਤਿ	੪੬੩
	ਜੇਨਨੁਭਉਤਗਤਿ	ਪਤਿ	੪੬੩
	ਇਲਕਸਿਦਲੇਕ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਘਾਣੀਭਗਤ		
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਨਮਦੇਭੀਵੀ	
	ਗਹਰੀਕਰਿਐ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਦਸਖੇਰਾਗਨਿ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਮਾਰਿਦਾਨਿਜੇਸੇ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁਰਿ	ਪਤਿ	੪੬੪
	ਸਾਤਸਮੁਦਿਨਾਕੀਏ	ਪਤਿ	੪੬੫
	ਪਤਿਤਪਾਦਨਮਾਏ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਭਗਤਗਦਿਸ	
		ਜੀਵੀ॥	
	ਹਮਸਰਦੀਨੁਦਇਆਲ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧	ਰਿਤਸਿਮਰਨਕਰਿ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਭਗਤਲਿਲੇਰਨਕੀ॥	

ਨਾਰਾਇਣਨਿਦਿਸਿਕਾਇ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ਼ੀਮੇਹੀਵੀ		
ਪੁਪਦੀਧਭਿਤਸਾਜਿ	ਪਤਿ	੪੬੬
ਕਾਯਏਦੇਵਕਾਇ	ਪਤਿ	੪੬੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪		
੪ ਮੇਰੇਗੀਅਰੇਰਤਨ	ਪਤਿ	੪੬੬
੪ ਜੀਗਲਾਲੁਮੇਲਕੁਏ	ਪਤਿ	੪੬੬
੪ ਹਮਧਾਰਿਕਕਛੁ	ਪਤਿ	੪੬੬
੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੇ	ਪਤਿ	੪੬੬
੪ ਨਿਨਹਰਿਹਿਰੇ	ਪਤਿ	੪੬੭
੪ ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈ	ਪਤਿ	੪੬੭
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪		
੪ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰੁ	ਪਤਿ	੪੬੭
੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੪੬੭
੪ ਰਸਿਮਰਿਸਾਮੁ	ਪਤਿ	੪੬੭
੪ ਅਪੇਜੇਗੀਜਗਤਿ	ਪਤਿ	੪੬੭
੪ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ	ਪਤਿ	੪੬੭
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਕੋਈਨਦੇਕੁਦਨ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਦੇਹਸਦੇਸਰੇਕੀ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਲੋਕੀਦਨਸਾਜਨ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਅਧਮੇਸਧਪਾਇਓ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਮਨਮਾਹਿਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਜਾਕਭਿਏਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੪੬੮
੫ ਗੋਦਿਨੀਦਨਪਾਨ	ਪਤਿ	੪੬੮

੫	ਕੋਈਜਨਗਰਿਸਿਉਦੇ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਗਰਿਕਚਿਤ੍ਰਦੁਤਧਰਮ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਮਨਿਤਨਿਧਿਮਿਰੇ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਆਏਮਨਿਕਨਮ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਗਰਿਜਨਮਿਮਰਹੁ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਤਸਰੀਮਗਲ ੫			
੫	ਕੁਲਿਉਮਨਮਾਇਆ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਚਰਿਤ੍ਰਗਧਿਲੇਹੁਪਤਿ	ਪਤਿ	੪੬੫
੫	ਮਨਰੇਸਾਰਗਧਿਲੇਹੁ	ਪਤਿ	੪੬੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਤਸਰੀਮਗਲ ੫			
੫	ਦਰਸਪਿਆਸੀ	ਪਤਿ	੪੭੦
੫	ਉਚਾਭਗਮਅਪਾਰ	ਪਤਿ	੪੭੦
੫	ਪਾਪਾਦੁਸਮਿਰ	ਪਤਿ	੪੭੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਤਸਰੀਵੀਦਗਮਗਲ ੫			
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਧੇਰਾਸ਼ੀਮਗਲ ੪			
੪	ਸੁਨਿਮਨਿਅਧਕਥਾ	ਪਤਿ	੪੭੮
੪	ਮਨਮਿਲਸੰਤਨ	ਪਤਿ	੪੭੮
੪	ਗਰਿਜਨਰਮਨਮ	ਪਤਿ	੪੭੮
੪	ਜਪਮਨਰਮਨਮ	ਪਤਿ	੪੭੮
੪	ਜਪਿਮਨਗਰਿਨਿਰੰਜਨ	ਪਤਿ	੪੭੮
੪	ਜਪਿਮਨਗਰਿਨਿਰੰਜਨ	ਪਤਿ	੪੭੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਧੇਰਾਸ਼ੀਮਗਲ ੫			
੫	ਸਤਿਨਾਮਿਲਹਿ	ਪਤਿ	੪੭੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਤਿਲੀਗਮਗਲ ੧			

੧	ਇਕਅਰਨਗੁਠਤਮ	ਪਤਿ	੪੭੮
੧	ਗੁਠਿਤੋਰਚਾਗਧਲਸ਼ੀ	ਪਤਿ	੪੭੮
੧	ਇਹੁਤਨਮਾਇਆਪਾਹਿ	ਪਤਿ	੪੭੮
੧	ਇਆਨਸ਼ੀਏਮਨਕਾ	ਪਤਿ	੪੮੦
੧	ਜੇਸੀਮੇਆਧੇਖਸਮਕੀ	ਪਤਿ	੪੮੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੪	ਸਤਿਆਏਹੁਕਥਿ	ਪਤਿ	੪੮੦
੪	ਨਿਤਨਿਤਲਕਰਮ	ਪਤਿ	੪੮੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੫	ਖਾਕਨਰਕਰਦੇ	ਪਤਿ	੪੮੦
੫	ਤਿਧਿਨਿਦੁਜਾਨੀ	ਪਤਿ	੪੮੧
੫	ਮਿਹਰਦਾਨਸਾਹਿਬ	ਪਤਿ	੪੮੧
੫	ਕਰਤੇਕਰਤੀ	ਪਤਿ	੪੮੧
੫	ਸੀਰਾਦਾਨਾਦਿਲਸੇਰ	ਪਤਿ	੪੮੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਤਿਲੀਗਮਗਲ ੫			
੫	ਜਗਿਲੇਹੁਰੇਮਨਾ	ਪਤਿ	੪੮੧
੫	ਗਰਿਜਨਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇ	ਪਤਿ	੪੮੧
੫	ਚੇਤਨਾਹੇਤਉਚੇਤਲੇ	ਪਤਿ	੪੮੧
੧ ਤਿਲੀਗਮਗਲ ੧ ਅਸਟਪਟੀਅੰ			
੧	ਜਿਨਕੀਆਤਿਨ	ਪਤਿ	੪੮੧
੪	ਤਿਲੀਗਮਗਲ ੪		
੪	ਗਰਿਕੀਆਕਥਾਕਾਟੀ	ਪਤਿ	੪੮੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
ਤਿਲੀਗਮਗਲ ੧ ਤਗਤਾਵੀਸ਼ੀਕਥੀਰਜੀਓ			

ਗੁਰਮੁਖੀਮਹਲ ੧

ਬੇਦਕਤੇਧਾਇਓਤਰਾਭਾਈ	ਪਤਿ ੪੮੨	੪	ਹਰਿਨਿਪਾਕਰੇਮਨਿਹਰਿ	ਪਤਿ ੪੮੫
ਤਿਲਗਧਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਵੀ		੪	ਜਿਹਦਾਹਰਿਮਿਰਹੀ	ਪਤਿ ੪੮੫
ਮੇਭਪਿਲੇਕੀਟੇਕਤੇਗਨਾਮ	ਪਤਿ ੪੮੩	੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ
ਹਲੇਯਾਰਾਹਲੇਯਾਰ	ਪਤਿ ੪੮੩	੪	ਨੀਰਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਮਹਲ ੧		੪	ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਆਗਧਿਆ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਭੁਭਾਧੇਇਧੰਸਪੁਪ	ਪਤਿ ੪੮੩	੪	ਜਿਥੈਹਰਿਆਗਧੀਐ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੪	ਜਿਸੇਨੇਹਰਿਮੁਖਮਨ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਅਤਿਰਿਦੰਸਨਧਾਹਰਿ	ਪਤਿ ੪੮੩	੪	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੪	ਤੇਰੇਕਣਕਣਨਗਣ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਜਲਵੈਗੰਗਿਲਕਣੀ	ਪਤਿ ੪੮੩	੪	ਤੁੰਰਗਤਸਭੁਕਿਛੁਆਧੇ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਜਪਤਪਕਾਧੀਧੇਨ	ਪਤਿ ੪੮੩	੪	ਜਿਨਵੈਅਤਿਰਿਦੰਸਿਆ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਜਿਨਕਓਭਾਭੇਭਾਓ	ਪਤਿ ੪੮੪	੪	ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਭੁਭਾਧੇਇਧੰਸਪੁਪ	ਪਤਿ ੪੮੪	੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੧ ਜੇਗੀਓਦੈਜੇਗਦੈ	ਪਤਿ ੪੮੪	੫	ਧਾਨੀਗਰਜੇਸੇ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		੫	ਕੀਤਾਲੇਨ੍ਹਰਿਸੇਖੁ	ਪਤਿ ੪੮੬
ਜੇਗਨਧਿਧੰਜੇਗਨਕੁੰਭੈ	ਪਤਿ ੪੮੪	੫	ਪਨਸੇਹਗਨਿਜੇਖੁ	ਪਤਿ ੪੮੬
ਕਣਨਤਗਨੀਕਣਨ	ਪਤਿ ੪੮੪	੫	ਗਿਹਦਮਿਗੁਰਕੀ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੫	ਉਮਕਿਓਭੀਉਮਿਲ	ਪਤਿ ੪੮੬
੪ ਮਨਿਗਮਨਾਧੁਆਗਧਿ	ਪਤਿ ੪੮੪	੫	ਕਿਆਗਣਤੇਰੇਸਾਰਸ	ਪਤਿ ੪੮੬
੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੁਨਿਓ	ਪਤਿ ੪੮੫	੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੪ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰਿਦੁਏ	ਪਤਿ ੪੮੫	੫	ਸੇਵਾਧੇਰੀਮਾਗਨ	ਪਤਿ ੪੮੬
੪ ਹਰਿਹਰਿਕਰਜਿਨਿਤ	ਪਤਿ ੪੮੫	੫	ਘਰਿਮਹਿਠਾਕਰ	ਪਤਿ ੪੮੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੫	ਸਾਲਨੁਗਧਿਆ	ਪਤਿ ੪੮੬
੪ ਗੁਰਾਤਿਨਗਰੀਧੇਜਿ	ਪਤਿ ੪੮੫	੫	ਤੁੰਨੀਦੁਨਤੁੰਪਾਨ	ਪਤਿ ੪੮੬
		੫	ਸਖਮਹਲਨਾਕੇ	ਪਤਿ ੪੮੬
		੫	ਜਾਂਕੈਰਗਮਿਪਾਧੇ	ਪਤਿ ੪੮੬

੫	ਗੁਣਨਪਾਦਹਿ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਘਟਘਟਅੰਤਰਿ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਕਦਨਕਾਜਮਾਇਆ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕੇ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਗਰਬੇਬਰਨਿ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਲੋਕਿਮੋਹਿਮਗਨ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਪੇਖਤਰਾਖਤਕੀ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਜੀਵਤਮਰੇਬੁਝੇ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਗੁਰਅਪਨੇਉਪਰਿ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਯਰਸਨਦੇਖਜੀਵ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਮੀਤਸਾਜਨ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਗੁਣਗੁਪਾਲ	ਪਤਿ	੪੮੮
੫	ਅਨਿਕਈਗਰਸੇ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਦੀਨਛੁਡਾਇਦੁਨੀ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਪਾਤਹਿਕਾਲਿਗਰਿ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਗੁਰਪਰੇਨਬਰੁਏ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਸੇਸਜੋਗਕਰਹਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਬਹੁਤੀਜਾਤੁਕਦੇ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਸਾਪਸੀਗਿਤਰੇ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਘਰਕਾਕਾਜਨ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਨੇਹ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਅੰਤਿਬਰਨਸਾ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਓ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਤਿਸੁਖਿਨੁਨਾਅਦ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਦਰਸਨਕਉਲੇਝੇ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਤੁਲੀਸੁਗਾਈਛਪਰੀ	ਪਤਿ	੪੮੯

੫	ਗਰਿਕਾਸਤੁਪਰਾਨ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖਡਿ	ਪਤਿ	੪੮੯
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੫	ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਗੁਰਸਿਮੰਤੁਲਕੀਨੇਆਖਾ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਤੁਓਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੀਤੀਆ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਤੇਗੁਰੁਦੁਤੁਮਨਾਇਹਿ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਦਿਸਰਹਿਨੰਗੀਨਿਤੁਤੁ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਕਰਮਪਰਮਪਾਖਡਿ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਨੇਕਿਛੁਕਰੇਸੇਦੀਪੁਰ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਮਹਾਅੰਗਨਿਤੇਤੁਧਰਾ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਨਥਕਛੁਨਸੀਉਤਧ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਬੁਗਠੇਗੁਰਿਸਤਿਤੁ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਪਾਠਧੁਰਮਪਰਮੇਸਰ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਤੁਧਦਿਨਿਤਿਅਏਮਹਾ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਜਿਸਕੇਸਿਰਿਉਪਰਿ	ਪਤਿ	੪੮੯
੫	ਸਗਲਤਿਅੰਗੀਗੁਰ	ਪਤਿ	੪੮੯
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀਆ	
ਸਤਿਅਦਗੁਣਮੈਗੁਣ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਕਰਾਹੰਗੁਕਸੁੰਬੁਕਾ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			
੧ ਮਾਣਸਨਨਮੁਦਲੁਤੁਰੇ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਜਿਓਆਗਟਿਲੇਗਪਾਇ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਮਨੁਗੁਨਨਾਮਦਿਸਗਰਿਅਹਿ	ਪਤਿ	੪੮੯	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੪੮੯	

ਅਸਟਪਦੀਆ ਨਾਮੋਗੀਤੈਸਰੁ ਪਤਿ ੪੮੬	੧ ਮੇਰਾਮਨਗਤਾ ਪਤਿ ੫੦੧
੩ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੩ ਕਾਇਆਂਗੰਮਨਿ ਪਤਿ ੪੮੬	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	੩ ਸੁਖਸੋਹਿਲਨ੍ਹਾਗਰਿਧਿਆ ਪਤਿ ੫੦੫
੩ ਟੁਲੀਆਨਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ੪੮੬	੩ ਕੁੰਗਤਜਨਾਕੀਹਰਿਨੀਓ ਪਤਿ ੫੦੫
੩ ਹਰਿਨੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਪੈ ਪਤਿ ੪੮੮	੩ ਸਬਦਸਚੈਸਚਸੋਹਿਲ ਪਤਿ ੫੦੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੩ ਜਗਰਾਏਪਨਜੇਭੁੰਦ ਪਤਿ ੫੦੬
ਕੋਟੀਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਖੀਤਮੁ ਪਤਿ ੪੮੮	੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗਾਟਗਾਟ ਪਤਿ ੫੦੭
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੩ ਜੇਲੇਨ੍ਹਾਹਿਦੁਰਘਾਲਨੀ ਪਤਿ ੫੦੭
ਅੰਟਹਿਸਚਨੇਹੁ ਪਤਿ ੪੮੮	੩ ਸੋਹਿਲਨ੍ਹਾਗਰਿਅਨਮੁ
ਓਹਰਿਹਰਿਓਧਿਧਿਆ ਪਤਿ ੪੮੮	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਖਮਿਲਾਇ ਪਤਿ ੫੦੮
੫ ਮਿਥਨਮੇਰਾਅਗਨਿਸੇ ਪਤਿ ੫੦੧	੪ ਹਰਿਪਾਲਨੀ ਪਤਿ ੫੦੮
ਜਿਨਿਭਿਭਿਅਮਨਰਾਜੀ ਪਤਿ ੫੦੧	੪ ਗਰਮਾਧਿਹਰਿਗਾਟ ਪਤਿ ੫੦੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੪ ਆਦ੍ਰੁਸੇਤਜਨਹੁ ਪਤਿ ੫੧੦
ਜੇਭਲੀਜੇਰਕੀਸਾਂਦੀਭੀ ਪਤਿ ੫੦੧	੪ ਗੁਰਸਤਿਜਨੋਪਿਆਰ ਪਤਿ ੫੧੦
੫ ਸਿੰਘਿਤਿਧੇਰਪੁਗਾਟ ਪਤਿ ੫੦੧	੪ ਮੇਰੇਹਿਸੁਦੇਨਨ ਪਤਿ ੫੧੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧ ਮੰਦੁਕਚਜੀਅੰਮਾਦਇ ਪਤਿ ੫੦੧	੫ ਸੁਣਿਧਾਵੇਰੇਤੁਕਾਂਏ ਪਤਿ ੫੧੧
੧ ਸੁਚਜੀਨਾਤੁ ਪਤਿ ੫੦੨	੫ ਹਰਿਚਰਣਕੰਮਲ ਪਤਿ ੫੧੧
੫ ਜੇਟੀਸੇਗੁਰਸਿਖੜ ਪਤਿ ੫੦੨	੫ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਟ ਪਤਿ ੫੧੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੫ ਤੁਠਾਕੇਏਯੈਗਾਰੇਮੈ ਪਤਿ ੫੧੧
੧ ਕੁਰਿਜੇਬਨਿਮੈਮਤਿਪੇਈ ਪਤਿ ੫੦੨	੫ ਸਾਨਕੁਪਰਖ ਪਤਿ ੫੧੩
੧ ਹਮਘਰਿਸਾਨਨ ਪਤਿ ੫੦੩	੫ ਕਰਕਿੰਪਾਅੰਗੇਖੀਤਮ ਪਤਿ ੫੧੩
੧ ਆਦ੍ਰੁਸਜਣਾਹੁ ਪਤਿ ੫੦੩	੫ ਹਰਿਨਾਪਹਰਿਮਦਿਹ ਪਤਿ ੫੧੪
੧ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਿ ਪਤਿ ੫੦੪	੫ ਭੈਸਾਗੋਰੇਭੈਸਾਗਾਰੁ ਪਤਿ ੫੧੪
	੫ ਅਧਿਰਲਨਗਰੁ ਪਤਿ ੫੧੪
	੫ ਸਤਿਕੇਕਾਰਜਾਅਧਿ ਪਤਿ ੫੧੫

੫	ਮਿਠਬੋਲਨ	ਪਤਿ	੫੧੫
੧	ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਦਾਰਸੁਰੇਵੀ॥	
੩	ਸੁਹੈਦੇਮਿਦੁਰਗਾਣੀ	ਪਤਿ	੫੧੫
	ਸੁਹੀਧਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਨੀਕੀ		
	ਅਦੁਤਰਆਇ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਅਮਲਮਿਗਨੇ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਏਕੋਰਪੰਚਮਿਕਰਨ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਸੁਹੀਰਦਿਰਾਸਨੀਉਕੀ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਸਹਿਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਨੇਰਿਨਆਦਹਸੋਰਿਨ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਉਚੇਮਦਿਰਸਾਲ	ਪਤਿ	੫੨੭
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਗਗਸੁਹੀਸੇਖਛੋਰੀਦੀਉ		
	ਤਪਤਪਲੁਤਲੁ	ਪਤਿ	੫੨੭
	ਬੇਨਾਧੰਪਿਨਸਕਿਓ	ਪਤਿ	੫੨੭
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੫੨੭
੧	ਗਗਪਿਲਾਦੁਲਮਹਲ ੧		
੧	ਤੁਸਲਤਨਕਗਾਉ	ਪਤਿ	੫੨੭
੧	ਮਨੁਅੰਦਰੁਤਨਦੇਸ	ਪਤਿ	੫੨੭
੧	ਆਪੇਸਬਦਆਪੇ	ਪਤਿ	੫੨੭
੧	ਗੁਰਬਰਨੀਮਨਸਹਨ	ਪਤਿ	੫੨੨
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੫੫੩
੩	ਸਿਗਾਧਿਗੁਧਾਇਆ	ਪਤਿ	੫੫੨
੩	ਅਤੁਲਕਿਉਤੇਲਿਆ	ਪਤਿ	੫੫੨
੩	ਸਾਹਬਤੇਸੇਦਕ	ਪਤਿ	੫੫੨

੩	ਪੁਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆ	ਪਤਿ	੫੨੩
੩	ਗੁਰਮਖਿਪ੍ਰੀਤਜਿਸਨੇ	ਪਤਿ	੫੨੩
੩	ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਦਾਡਿਆਈ	ਪਤਿ	੫੨੩
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੪	ਉਰਮਮਤਿਪੁਰਮੰਤਰਿ	ਪਤਿ	੫੨੪
੪	ਯਮੁਰਖਮਗਪਅਗਿ	ਪਤਿ	੫੨੪
੪	ਆਦੁਰਸੰਤਮਿਲਹਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੫੨੪
੪	ਖਡੀਬ੍ਰਹਮਦੁਦੇਸਸੁਰਕੇ	ਪਤਿ	੫੨੪
੪	ਅਨੁਮਲਪਿਆਇਓ	ਪਤਿ	੫੨੪
	ਧਿਲਾਦੁਲਮਹਲ ੪ ਪਨੁਤਾਲਾ॥		
੪	ਬੇਲਹੁਰਾਈਆਰਾਮ	ਪਤਿ	੫੨੪
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੫	ਨਦਰੀਆਦੇਤਿਸਮਿਉਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੫੨੪
੫	ਸਰਬਕਲਿਆਣਵੀਏ	ਪਤਿ	੫੨੪
੫	ਸਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮ	ਪਤਿ	੫੨੪
੫	ਇਅਨਨੀਕੋਧਾਗਿਗਾ	ਪਤਿ	੫੨੪
੫	ਬਿਖੇਬਨਨੀਕਾਤਿਆ	ਪਤਿ	੫੨੪
	੧ ਭਿਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਏਕਰੁਪਸਗਲਪਾਸਾਰਾ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਅਪਿਉਪਾਦਨ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਕੁਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਸਾਧਿਨ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਗੁਰਪੁਰਾਦੁਰੁਤਾਗੀ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਗੁਰਕਾਂਸਧਰਾਹਿਰੇ	ਪਤਿ	੫੨੬
੫	ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈ	ਪਤਿ	੫੨੬

੫	ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭ	ਪਤਿ	੫੨੭
੫	ਕਦਨਨੈਪੁਰੁਤਮਰੀ	ਪਤਿ	੫੨੭
੫	ਮਾਤੁਗਰਬੁਮਹਿਗਥ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਮਾਤੁਪਿਤੁਸੁਤਧਿਪਕੁਈ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਸਰਬਨਿਪਾਨਪਰਨ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਕਦਨਸੀਜੇਗਮਿਲਓ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਚਰਨਕਮਲਪੁਰਹਿਰੇ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਸਾਤਿਘਾਈਗਰਸਾਤਿ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਮਮਤਾਮੋਹੁਹੋਮਦ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਨਿਸਓਪਹਿਰੇਦੁਤਦਇ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਰੋਗਗਾਇਆਪੁਰੁਆਪਿ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਸਤਿਗਰਕਹਿਦੀਨੇ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਤਾਪਸਿਤਾਪਸਗਲੇ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਕਾਦੁਸੀਗਨਚਾਲੀ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਸੁਜਨਸਮਾਧਅਨੰਦ	ਪਤਿ	੫੨੮

੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ॥

੫	ਮ੍ਰਿਤਮਹਿਲਜਗਸਾਜੀਆ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਲੋਕਨਬੀਆਦੁਤਿਆਈਆ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਲਾਲਗਤਿਸਕਓ	ਪਤਿ	੫੨੮
੫	ਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਦ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਦੇਸਨਕਾਹੁਦੀਨੀਐ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਮਿਰਤਹਮੋਸਿਰਓਪਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਪਿਗਲਪਰਬਤਪਾਰ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਅਹੰਧਿਪਰਬਾਹ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਚਰਨਕੁਦੇਸਤਧਿਰਿਥਾ	ਪਤਿ	੫੩੦
੫	ਧਿਨਸਾਪੁਜੇਜੀਦਨਾ	ਪਤਿ	੫੩੧
੫	ਟਹਲਕਹਉਤੇਰਦਸਕੀ	ਪਤਿ	੫੩੧

੫	ਕੀਤਲੇਨਹਿਸੇਕਹਿ	ਪਤਿ	੫੩੧
੫	ਸਾਧਗਿਰਬੈਧਧਥੇ	ਪਤਿ	੫੩੧
੫	ਘਾਟੀਪਖਾਪੀਸੁਰਸਕੇ	ਪਤਿ	੫੩੧
੫	ਸੁਦਨੀਸਨਓਹਰਿਹਰਿਹਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਅਟਲਧੰਬਨਸਾਧੁਜਨਾ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਸਾਜੀਆ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਦੇਕਦੇਕਗੋਦਿੰਦਕੀ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਮਹਤਪਤਤੇਰੁਈਸਾਤਿ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਸੇਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਜੀਨ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਨਲੁਰੇਦੁਓਹਿਹਸੀਸ	ਪਤਿ	੫੩੨
੫	ਇਹਸਾਗਰਸੇਈਤਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੩
੫	ਧੀਨਕਾਟੇਆਪਿਪਤਿ	ਪਤਿ	੫੩੩
੫	ਭੇਤੇਓਪਜੇਕੁਗਤਿਪੁਰੁ	ਪਤਿ	੫੩੩
੫	ਤ੍ਰਿਸੰਨਧੁਈਮਮਤਾ	ਪਤਿ	੫੩੩
੫	ਹਰਿਗੁਰਤਾਕਾਆਸਰ	ਪਤਿ	੫੩੩
੫	ਧੀਕਾਟੇਸੋਪੁਰੁ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਕਦਨਕਦਨੁਨੀ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਓਦਮਕਰਤਅਨੰਦ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਜਿਨਿਤੁਧਿਪਕਰਿ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਧੰਨਤਧੰਨਤਮੇਛਿਰਾ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਜੀਅਨੇਤਸਪੁਸ਼ੀਨ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅੰਗਾਈ	ਪਤਿ	੫੩੪

੧ ਉਸਤਿਗਰਪੁਸਾਇ॥

੫	ਅਦਰਿਓਪਾਦਸਭਿਅਗਿਆ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਕਰੁਪਰਮੰਸਤਕਾਥਾਪਿਆ	ਪਤਿ	੫੩੪
੫	ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾ	ਪਤਿ	੫੩੪

੫	ਮਨਨੁਪੁਰੁਆਗਾਧੀਐ	ਪਤਿ	੫੩੪	੫	ਮਨਕਿਆਕੁਤਾਹਉਵਿਆਕੁਤਾ	ਪਤਿ	੫੩੮
੫	ਜੀਅਨਗਤਦਸਪੁਰੁਐ	ਪਤਿ	੫੩੫	੫	ਨਿਰਕਅਸੇਜੀਪੁਰਿਪਗੀਐ	ਪਤਿ	੫੩੯
੫	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰੁਅਪਨ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਐਸੇਕਾਹਉਲਿਪਰੇ	ਪਤਿ	੫੪੦
੫	ਦਸਤੇਰੇਕੀਧੇਨਤੀ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਮਨਤਨਰਸੇਨਾਹਰਿ	ਪਤਿ	੫੪੧
੫	ਸਰਬਸਿਧਿਗਰਿਗਾਈ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਗਰਪਰੇਸੇਗੀਰਾਖਿ	ਪਤਿ	੫੪੨
੫	ਅਰਦਾਸਿਸਟੀਦਤਾਰ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਸਦਾਸਦਾਨੀਐਪੁਰਨਮ	ਪਤਿ	੫੪੩
੫	ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਫਨਾ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਮਨਤਨਅਤਿਰਿਪੁਰੁਆਗੀ	ਪਤਿ	੫੪੪
੫	ਗੁਰਪੁਰਾਆਗਾਧਿਆ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਪੀਰਉਦੇਖਤਮਾਰੇਰੰਗਾ	ਪਤਿ	੫੪੫
੫	ਪਰਤੰਮੁਹਾਦੀਸਫਲ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਅਨੁਤਪੁਜਾਜੇਗਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੫੪੬
੫	ਰੇਗਮਿਟਾਇਆਆਪ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਸਿਮਰਤਨਮੁਕੋਟਿਨਤਨ	ਪਤਿ	੫੪੭
੫	ਅਰਿਮਾਰਿਨਮੇਨਿਨਾ	ਪਤਿ	੫੩੬	੫	ਸੁਲਗੀਤੇਨਾਗਾਇਨੁਗਾਧੁ	ਪਤਿ	੫੪੮
੫	ਅਪਣੇਘਾਲਕਆਪ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਪੁਰੇਗਾਰਕੀਪੁਰੀਸੇਦ	ਪਤਿ	੫੪੯
੫	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ	ਪਤਿ		੫	ਤਾਪਪਾਪਤੇਗਾਧੇਆਪ	ਪਤਿ	੫੫੦
੫	ਮੇਰੇਮੇਰਨਸੁਦਨੀਇਹ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਨਿਸਤੇਓਪਜਿਆ	ਪਤਿ	੫੫੧
੫	ਪੁਰੁਜੀਤਮੇਰਪਾਨਅਪਾਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਦੇਵੇਥਾਇੰਗਥੇਗਰਸਰੇ	ਪਤਿ	੫੫੨
੫	ਸਨੀਅਤਪੁਰੁਤਉਸਗਲ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਦਰਸਨਦੇਖਤਦੇਖਨਸੇ	ਪਤਿ	੫੫੩
੫	ਸਿਤਨਕੇਸਨੀਅਤਪੁਰੁਕੀ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਤਨਪਨਜੇਧਨਰਲਤ	ਪਤਿ	੫੫੪
੫	ਗਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਅਪੰਨਾਪੁਰੁਅਇਆਲੀਤਿ	ਪਤਿ	੫੫੫
੫	ਤਾਪਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨ	ਪਤਿ	੫੩੭	੫	ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰੇਐਆਕਲਿ	ਪਤਿ	੫੫੬
	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥			੫	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਕੁਦੇਹਿਪਾਲ	ਪਤਿ	੫੫੭
੫	ਸਤਿਗੁਰਸਧਾਇਉਨਾਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਮਾਲਲਨਮਿਓਪੀਤਿਧਨੀ	ਪਤਿ	੫੫੮
੫	ਧਿਨੁਹਰਿਕਾਮਨਆਦਤ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਹਰਿਕੇਰਨਨਪਨਾਓ	ਪਤਿ	੫੫੯
੫	ਹਰਿਗੁਰਿਨਮਅਪਾਰ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਗਾਖਲੀਏਸਤਗੁਰਕੀ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫	ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਮੈਨਾਹੀਪੁਰੁਸਤੁਵਿਛੁਤੇਰਾ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫	ਕਿਆਹਮਜੀਅਤਿਧਿਰੇ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨ	ਪਤਿ	੫੬੨
੫	ਅਗਮਰਾਅਧਿਨਾਮੀ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੇਹਿ	ਪਤਿ	੫੬੩
੫	ਸਤਿਸਗੀਦਿਸਤਿਨਲਕਰੀ	ਪਤਿ	੫੩੮	੫	ਐਸੀਦੀਖਿਆਨਨਸਿਧਿ	ਪਤਿ	੫੬੪

੫ ਨਿਓਤ੍ਰੈਤਿਉਮੋਹਿਪਤਿ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਗੁਪਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ਪਤਿ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਓਕਧੁ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਅਗੋਪਾਏਕਸਲੁਕੁਇਆ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਨੀਵਉਨਮੁਸੁਨੀ॥ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਮੋਹਨੀਨਿਨਆਏਗਏ ਪਤਿ ੫੪੨
 ੫ ਮੋਹੀਅਹਿਜਾਇਰਸਨ ਪਤਿ ੫੪੩
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੫ ਝਖਰਤਾਹਿਨਾਮਪਛੋਨੇ ਪਤਿ ੫੪੩
 ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਨਾਝਖਪਾਏ ਪਤਿ ੫੪੩
 ੫ ਨਾਮੋਕੁਨਨਾਮਕਨਾਧੀ ਪਤਿ ੫੪੩
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਨਿਕਟਦੇਸੇਦੇਖੈਸਭੁਸੇਇ॥ ਪਤਿ ੫੪੩
 ਮਨਕਾਕਹਿਅਮਨਸਾਕਰੈ॥ ਪਤਿ ੫੪੩
 ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਗੁਕਉਆਮੁਖਿਚੁਨਗਿਆ ਪਤਿ ੫੪੪
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਪਆਪੁਖਾਇਹਉਮੈਟੇ ਪਤਿ ੫੪੪
 ੪ ਹਰਿਗਿਨਾਮੁਸੀਤਲਲਲ ਪਤਿ ੫੪੪
 ੪ ਗੁਰਮਖਅਗਮ ਪਤਿ ੫੪੪
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਏ ਪਤਿ ੫੪੪
 ੪ ਅਤਿਗਿਪਿਆਸਉਠੀ ਪਤਿ ੫੪੪
 ੪ ਮੋਮਨਤਨਪ੍ਰੇਮਅਗਮ ਪਤਿ ੫੪੪

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਉਪਮਾਨਤਨਕਹੀਮੋਹੇ ਪਤਿ ੫੪੬
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਮਗਨਿਦਾਹਿ ਪਤਿ ੫੪੬
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰਨਿਗਲ ਪਤਿ ੫੪੬
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੩ ਆਦਿਤਦਾਰ ਪਤਿ ੫੪੬
 ੩ ਅਦਿਪਰਖਆਪੇ ਪਤਿ ੫੪੬
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਮੁਖਿਨਦੇਲਨੀਆਗੋਇਲਿ ਪਤਿ ੫੪੬
 ੧ ਮੋਮਨਚਾਉਪਦਾਸਾਹਿ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੪ ਮੋਹਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੇ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੪ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਨਦੇਲੇਨਿ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੫ ਅਗਲਸਾਨਕੁਇਆ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੫ ਕੁਗਸੁਲਖਣਹਰਿ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੫ ਸਖੀਆਉਸਖੀਦਮਿ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੫ ਸੁਰਸਾਤਿਨਦਿਆਲ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੫ ਹਰਿਖੋਜਹੁਦੁਤਾਗੀਰੇ ਪਤਿ ੫੪੭
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾਰਬਿਲਾਦਲਵੀ
 ਹਰਿਉਤੁਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਾਹਿ ਪਤਿ ੫੪੭
 ਬਿਲਾਦਲਬਾਦੀਕੰਬੀਰਨੀਵੀ॥ ਪਤਿ ੫੪੭

ਮੈਸੇਇਹੁਸਸਾਰਪੋਖਨ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਬਿਦਿਆਨਪਤੁਓਬਾਦਨ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਗਿਰੁਤਨਬਨਖੰਡਜਾਦੀਐ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਨਿਤਓਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਕੋਓਹਰਿਸਮਾਨਿਨੀ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਗਥਿਲੇਹਮਤੇਧਿਗਰੀ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਦਰਮਾਦੇਠਾਠੇਦਰਬਾਰ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਭੁਭੁਭੁਭਿਧਿਆਪਾਰੀ	ਪਤਿ	੫੫੬
ਇਨਮਾਇਆਜਗਦੀਸ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਸਗਿਸਰੇਦਰਬੀਤਰੇ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਜਨਮਮਰਨਕਾਕੁਮੁ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਰਗਨਕਮਲਜਾਵੀ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਧਾਈਨਮਦੇਵਨੀਵੀ		
ਸਭਲਜਨਮੁ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਧਾਈਗਹਿਰਾਸਜੀਵੀ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਦਰਦਦੇਖਸਰੁਕੇਹਸੇ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਨਿਸਕਲਸਾਪਧੈਸਨੇ	ਪਤਿ	੫੫੭
ਸਧਨੇਜੀਵੀਧਾਈ		
ਨਿਪਵੀਨਿਆਂਵੇ	ਪਤਿ	੫੫੭
੧ ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਠਾਗੋਰੀਭੁਮਗਲ	੪
੪ ਜੇਮਾਨਿਨਿਤਿਆ	ਪਤਿ	੫੫੮
੪ ਮੈਸਾਹਰਿਸੇਦੀਐ	ਪਤਿ	੫੫੮
੪ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾ	ਪਤਿ	੫੫੮

੪ ਨਿਤਨੇਸਾਹ	ਪਤਿ	੫੫੮
੪ ਹਰਿਅਤਰਜਾਮੀ	ਪਤਿ	੫੫੮
੪ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉ	ਪਤਿ	੫੫੮
੧ ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਸਰੁਕਰਤਾਸਰੁਕਰਤਾ	ਪਤਿ	੫੫੮
੫ ਛਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕ	ਪਤਿ	੫੫੮
੧ ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਨੀਅਪਾਨਕੀਏਜਿਨ	ਪਤਿ	੫੫੮
੫ ਨਾਮਸੈਗਿਰੀਨੇ	ਪਤਿ	੫੫੮
੫ ਨਿਮਾਨਕਉਜੇਦੇਤੇ	ਪਤਿ	੫੫੮
੫ ਜਾਕੇਸੀਗਿਇਹੁ	ਪਤਿ	੫੫੦
੫ ਗੁਰਕੀਮੁਰਤ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪਜਾ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫ ਰਾਮਰਾਮਸਿੰਗਿ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫ ਓਕਓਖਸਮਕੀਨੀ	ਪਤਿ	੫੬੦
੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਗਰੁਕੇਦਰਨਕਮਲ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਚੁਪਦੀਪਸੇਦਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਕੁਦਸਾਗਰਧੋਰਿਥ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਸਤਿਕਾਲੀਆਧਰਤਿ	ਪਤਿ	੫੬੧
੫ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨੀਰ	ਪਤਿ	੫੬੨

੫ ਜਾਕਉਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰ	ਪਤਿ	੫੬੨	ਜੇਉਰੁਅਠਿਸਠਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
੫ ਮਰਹਜਕਥਾਮਹਾ	ਪਤਿ	੫੬੨	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਸਤਿਨਾਮੇਸੀਗਿਰਾਮ	ਪਤਿ	੫੬੨	੧ ਕੋਈਪੁਨ੍ਹਤਾਮਹਾ	ਪਤਿ	੫੬੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ੨		੧ ਸਰਬਜੋਤਤੋਰੀ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਕਹਿਨਮਸਕਾਰ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਨਿਰਦਰਦੁਸਹਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਰਾਗਗਉੜਧਾਈਕਈਰਨੀਕੇ॥			੧ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਸਤਿਮਿਲੇਕਿਛੁ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਸੁਣਿਭਾਇਦੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਨਰਮਰੇਨੇਰਕਾਮਨ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਅਡੋਲਤਧੋਤੀ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਅਕਾਸਿਗਗਨ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਸਗਤੀਸੁਗਤਿਗਲਾਈ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਕੁਜਾਧਾਧਿਕਿਲਾ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਤੁਧਨੇਨਿਦੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਨਾਇਗਮਾਨਸੁ	ਪਤਿ	੫੬੩	੧ ਸਾਗਰਮਧਿਧਿਧੁਰਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਤੁਟੇਤਾਗੋਨਿਖੁਟੀ	ਪਤਿ	੫੬੪	੧ ਜਾਗਰਿਪੁਕੁਕਿਰਪਾ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਖੰਸਮਮੁਖੇਤਉਨਾਰਿਨ	ਪਤਿ	੫੬੪	੧ ਛੁਟਨੁਤੇਨਨਮਾਗੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਗਿਹਿਸੇਕੁਜਾਕੇ	ਪਤਿ	੫੬੪	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਜੇਸੇਮਦਰਮਹਯਲ	ਪਤਿ	੫੬੪	੧ ਸਤਿਨਾਮਸਰੁਕੇ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਕੁਟਨੇਇਨਮਨਕਉ	ਪਤਿ	੫੬੪			
ਧਨਗਪਾਲਪਨਕੁਰ	ਪਤਿ	੫੬੪	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਗਾਗਉੜਧਾਈਨਾਮਦੇਉਨੀਕੀ			੪ ਜੇਦਰੁਗੋਰੇਦਹਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਅਸਮੇਪਜਗਨੇ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਨਾਦਕੁਮੇ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ਹਰਿਕੇਸਥਾਸਾਧ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ਜੇਦਰੁਗੋਰੇਦਹਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਮੇਕਉਤਾਰਿਲੇ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਮੇਹਿਲਾਗਤੀਭਾਲਾ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ਸਤਿਗੁਰਦੁਖਾਨੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਭੁਗਭੁਤਸੀਉਲਾ	ਪਤਿ	੫੬੪	੪ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਆਨਨਮੇਥੀਹੁਲ	ਪਤਿ	੫੬੪	ਰਾਗਰਾਮਕਲੀਮਯਲ ੫		
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਰਵਿਰਸਨੀਕੀ		੫ ਕਿਰਪਾਕਰਹੁ	ਪਤਿ	੫੬੬
ਸੁਕਦਿਮਕਦਿਜਪਹਮਸਾਰ	ਪਤਿ	੫੬੬	੫ ਪਦੁਸਰਦੁਤਲਿ	ਪਤਿ	੫੬੬
			੫ ਆਦਤਹਰਖਨ	ਪਤਿ	੫੬੬
			੫ ਝੋਗਦੁਰਤਰਹੇ	ਪਤਿ	੫੬੬

੫	ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਰ	ਪਤਿ	੫੦੦	੫	ਦੀਨਨਾਮਕੀਓ	ਪਤਿ	੫੦੫
੫	ਤੁਰਨਤੁਅਥਿਰਲੁ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਕਉਡੀਥਰਲੇ	ਪਤਿ	੫੦੫
੫	ਕੌਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਦੁ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਕੋਇਰਿਨਸੁਨ	ਪਤਿ	੫੦੫
੫	ਉਅਕਿਰਿਏਕਪਨਿ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਤੋਰਿਸਰਇਪੁਰੇ	ਪਤਿ	੫੦੫
੫	ਕੋਈਥੋਲੋਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਰਤਨਜਦੇਹਰ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਕਾਰਣਕਰਮਕਰੀਮ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਮਹਿਮਾਨਜਨਨਿ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਪਦਨੋਮਹਿਪਦਨੁ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਕਿਛੁਰੀਕਾਜਨ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਰਖਨਹਾਰਦਇ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸ਼ਾਦਿ	ਪਤਿ	੫੦੧	੫	ਸਗਲਸਿਅਨਪ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਚਾਰਿਪਕਾਰਹਿਨਾਤੁ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਤੋਦੇਸੇਈਕੁਲਮਾਨ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਤਾਗਾਕਰਿਕੋਲਾਈ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਦਲਕੁਦੋਹਸਦਾਇ	ਪਤਿ	੫੦੬
੫	ਕਰਨਕਰਾਦਨਸੇਈ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀ	ਪਤਿ	੫੦੭
੫	ਸੇਵਕਲਾਇਓਅਪਨੀ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਮਨਮਾਹਿਜਪਿ	ਪਤਿ	੫੦੭
੫	ਤਨਤੋਛੁਟਕੀਅਪਨੀ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਧਿਰਥਾਕੁਰਦਾਸਾ	ਪਤਿ	੫੦੭
੫	ਮਖਤੋਪੜਤਾਦੀਕਾ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮ	ਪਤਿ	੫੦੭
੫	ਕੋਟਧਿਘਨਨੀਆਦਹਿ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਕੋਟਜਨਮਕੋਧਿਨਸੇ	ਪਤਿ	੫੦੭
੫	ਦੇਸਨਦੀਜੋਕਾਹੁਲੇਗ	ਪਤਿ	੫੦੨	੫	ਦਰਸਨਕਉਜਾਈ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਪਰਿਸਬਦਤਹਪੁਰਨ	ਪਤਿ	੫੦੩	੫	ਕਿਸਕੁਰਦਸੇਧਿਰ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਕੋਟਸੀਗਿਪਾਰਥੁਰਮ	ਪਤਿ	੫੦੩	੫	ਇਹਲੇਕੋਸਖ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਤੋਰੇਕਜਨਗਿਹੁਰਾਨ	ਪਤਿ	੫੦੩	੫	ਗਉਕਉਚਾਰੇ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਸਿਰਿਹਰਧਰੇਹ	ਪਤਿ	੫੦੩	੫	ਪੀਰਿਸਿਘਰਾਥੇ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਕਰਿਸਜੋਗਥਾਈ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਨਾਤਨਤੋਰਾਨਾਮੁਨ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੇਈ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਜਾਕੇਥਾਮਥਸੈਮਨ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਕੋਟਿਨਪਤਾਧਥਿਥਮ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਦੀਪਨਤੋਥੈਸਤਰ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਥੀਜਮਤ੍ਰਿਹਰੀਕੀਰਤਨ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਜੋਤਿਸਕਾਦੇਸੇਥੀ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਸੀਤਿਕੋਸੀਗਿਰਾਮਰਸ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਮੈਸਾਪੁਰਗੁਰਦੇਉ	ਪਤਿ	੫੦੮
੫	ਗੁਰਕਰਿਪਕੀਨਾਮਾ	ਪਤਿ	੫੦੪	੫	ਗਾਦੁਹਰਾਮਕੇਗਟ	ਪਤਿ	੫੦੯
੫	ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਥਮਾ	ਪਤਿ	੫੦੫	੫	ਗਰਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰ	ਪਤਿ	੫੦੯

੧ ਨਗਨਗਨਮਸਕਾਰੀ	ਪਤਿ	੫੮੦
੫ ਰੁਪਰੰਗਸੁਰੀਧਰੇਗ	ਪਤਿ	੫੮੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੮ ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਗਿਨਾ	ਪਤਿ	੫੮੦
੮ ਸਾਧੇਕਉਨਜਗਤਿਕੀ	ਪਤਿ	੫੮੦
੮ ਖਾਨੀਨਾਗਓਨਸੁਧਿਲੇਹ	ਪਤਿ	੫੮੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਅਸਟਪਦੀਆ	
ਸੋਦੀਰੰਦਰੁਸੇਤਾਰੇ	ਪਤਿ	੫੮੧
ਜਗਪਰਬੋਧਿਮਨੀ	ਪਤਿ	੫੮੧
ਖਟਮਟੇਰੀਮਨਧੋਗਰੀ	ਪਤਿ	੫੮੧
ਸਾਗਗਣਹਿਨਕਰਹਿ	ਪਤਿ	੫੮੧
ਹਰਨਿਗੁਰਕਰਿਕਾਂਇਆ	ਪਤਿ	੫੮੨
੧ ਅਤਿਰਿਓਤੁਜਅਵਰਨ	ਪਤਿ	੫੮੨
ਜਿਓਆਇਆਤਿਤਾਦ	ਪਤਿ	੫੮੨
ਜਤਸੰਤਸੰਨਮਸਾਰੇ	ਪਤਿ	੫੮੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧ ਸਰਮੇਦੀਅਮੁਦ੍ਰਿਕੀ	ਪਤਿ	੫੮੨
੨ ਭਗਤਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ	ਪਤਿ	੫੮੨
੩ ਹਰਕੀਪੁਜਾਦੁਲਿਭੇ	ਪਤਿ	੫੮੪
੩ ਹਮਕੁਚਲਕੀਲ	ਪਤਿ	੫੮੪
੩ ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇ	ਪਤਿ	੫੮੪
੫ ਕਿਨੀਕੀਆਪਰਦਿਗਤਿ	ਪਤਿ	੫੮੬
੫ ਇਸਪਾਣੀਤੇਜਿਨਤੁ	ਪਤਿ	੫੮੬
੫ ਦੁਆਅਗਨਰੇ	ਪਤਿ	੫੮੬
੫ ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਧੇਖੀ	ਪਤਿ	੫੮੬
੫ ਦਰਸਨੁਪੇਤ	ਪਤਿ	੫੮੬

੫ ਸਿਖਗੁਸਬਦਪਿਆਰਿਓ	ਪਤਿ	੫੮੮
੫ ਮਾਧਰਕਰਮਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੫੮੮
੩ ਅਨਿਕੁਇਆਮੇਰੀ	ਪਤਿ	੫੮੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਰਾਮਕਲੀਸਰ	
ਜਗਿਨਤਸੋਇ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਸਾਜਨਨਮੇਰਸਾਜਨ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਹਰਿਗੁਰਿਖਿਆਇਮਨ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਰੁਣ੍ਹਣੇਸਬਦਅਨ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਰੁਣ੍ਹਣਕਮਲਸਰਣਗਈ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਰੁਣ੍ਹਣ੍ਹਣਨ੍ਹਣਗਉ	ਪਤਿ	੫੮੯
੫ ਕਰਿਓਨਿਪੁਰਪਾਰ	ਪਤਿ	੫੮੯
੧ ਦਖੀਓਅਕਾਰ	ਪਤਿ	੫੯੦
੧ ਸਿਖਰੋਸਟਿ	ਪਤਿ	੫੯੦
ਜੈਪੈਰੀ ੧ ਰਾਮਕਲੀਦਰਸਨੇਕ	ਪਤਿ	੬੦੫
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਰਾਮਕਲੀਵੀਦਰਸਨੇਕ	
ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੬੧੬
ਦੁਰਗਇਧਲਦੰਡ	ਨਉਕਰਤ	੬੧੭
ਧਾਣੀਭਗਤਕਪੀਰਜੀਓ	ਕਾਇਆਕ	੬੧੭
ਗੁਰਕਰਿਗਿਆਨ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਤੁਮੇਰੇਮੇਰਪਰਬਤ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਸਤਿਨਾਮਓਦੁਗਨ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਜਿਹਮੁਖਧੇਦੁਗਾਇਰੀ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਤਰਦੁਰੇਕਅਨਤਿ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਮੇਰਮੇਨਿਦਇਆ	ਪਤਿ	੬੧੮
ਕਰਨਕਾਜਮਿਰਜੇ	ਪਤਿ	੬੧੮

੫੮੩ ਅਤਿਹਰਤਪਤੀ

ਜਿਹਮਿਮਰਨਹੋਇ	ਪਤਿ	੬੧੫
ਬਿਪਰਿਬਿਪਨੁ	ਪਤਿ	੬੨੦
ਬੰਦੁਸੁਰਜੁਇ	ਪਤਿ	੬੨੦
੧ ਯੁਨੀਆਂਗੋਸੀਆਰ	ਪਤਿ	੬੨੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀਧਾਣੀਨਾਮਦੇਵਨੀਵੀ		
ਆਨੀਲੋਕਾਗੁ	ਪਤਿ	੬੨੦
ਬੇਦਪਰਨਸਾਸਰ	ਪਤਿ	੬੨੦
ਮਾਇਨੋਤੀਧਾਪੁਨ	ਪਤਿ	੬੨੦
ਧਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰ	ਪਤਿ	੬੨੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀਧਾਣੀਗਦਿਰਾਸਨੀਵੀ		
ਪਤੀਐਗੁਨੀਐ	ਪਤਿ	੬੨੧
ਧਾਣੀਧੇਲੀਜੀਵੀ		
ਇਲਾਪਿੰਗਲਾ	ਪਤਿ	੬੨੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਨਟਨਗਇਨਮਹਲ		
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿ	ਪਤਿ	੬੨੧
੪ ਨਟਮਹਲ ੪ ਰਾਮਜਪਿ	ਪਤਿ	੬੨੧
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੨੨
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗਰਿ	ਪਤਿ	੬੨੨
੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗਰਿਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੨੩
੪ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਵੀਰਤਿ	ਪਤਿ	੬੨੨
੪ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਭਲ	ਪਤਿ	੬੨੩
੪ ਕੋਈਆਨਸੁਨਾਵੈ	ਪਤਿ	੬੨੩
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		

੫ ਰਾਮਹਰਿਕਿਆਨਾਨ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਉਲਾਹਨਮੇਕਾਹ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਜਾਕਉਰੁਈਤਮਾਗੀ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਅਪਨਾਜਨਆਪਹਿ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਰੁਰਨਕਮਲਸੀਗੀ	ਪਤਿ	੬੨੩
੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਜਪਿ	ਪਤਿ	੬੨੪
੫ ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੬੨੪
੫ ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਪੁਗੁਰ	ਪਤਿ	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆ		
੪ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿ	ਪਤਿ	੬੨੪
੪ ਰਾਮਹਰਿਪਾਥਰ	ਪਤਿ	੬੨੪
੪ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ	ਪਤਿ	੬੨੫
੪ ਰਾਮਗਰਸਗਨਿ	ਪਤਿ	੬੨੫
੪ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾ	ਪਤਿ	੬੨੫
੪ ਮੇਰੇਮਨਕੁਜਰਾਕੁਰ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉਨਮਭ		
੪ ਅਨਿਕਤਤਨਕਰਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੬੨੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੨੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਕੁਜਰਾਗਿਰਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੪ ਮੇਰੇਮਨਗਰਿਕੁਜਸਭ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫ ਰੇਮਨਟਹਲਸੁਖਹਰਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫ ਅਸੇਸਗਈਹਰਿਕੋਨਮ	ਪਤਿ	੬੨੬

੫	ਇਹੀਹਮਾਰੇਸਫਲ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫	ਸਭੈਕੇਸੰਗੀਨਾਜੀਏਰਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫	ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰੰਨਾ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫	ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ	ਪਤਿ	੬੨੬
੫	ਮਨਤਨਬਸਰਹੋਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੬੨੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਧਾਟੀਨਅਦੇਵਜੀਉਵੀ॥

	ਧੰਨਧੰਨਓਰਾਮਬੇਨਧਯੋ	ਪਤਿ	੬੨੬
	ਮੇਰੇਬਾਪਮਾਪਉਤੁਧਨ	ਪਤਿ	੬੨੬
	ਸਭੈਪਰਰਾਮਬੇਲੈ	ਪਤਿ	੬੨੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਾਲਾ १

੧	ਸਜਨਤੇਰੇਰਨਕੀ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਮਿਲਿਮਾਤੁਪਿਤਾਪਿਠੈ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਧਿਮਲਮਝਿਹਧਸਾਸਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸਖਿ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਮਲੁਖਗੀਟੀਲਾਲਾ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਕੋਈਆਖੇਕੁਤਨਾ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਇਹੁਪਨੁਸਰਧ	ਪਤਿ	੬੨੬
੧	ਸਰਸਰਸੇਮਿਲੈ	ਪਤਿ	੬੨੦
੧	ਮਾਇਆਮੁਈਨ	ਪਤਿ	੬੨੦
੧	ਜੇਗੀਜਗਤਿਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੨੦

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧	ਅਹਿਨਿਮਿਜਾਗੈਨੀਦਨ	ਪਤਿ	੬੨੦
੧	ਜਗਥੈਸਾਲਹਿਤਧੇਸਾ	ਪਤਿ	੬੨੦

੩	ਆਵੁਨਾਨਾਨਾਬੀਐ	ਪਤਿ	੬੩੧
੩	ਪਿਛਲੇਗਨਾਹਧਸਾਇ	ਪਤਿ	੬੩੧
੩	ਸਰਿਰਤੇਸੇਟੇਲਿਲਹ	ਪਤਿ	੬੩੧
੩	ਮਾਰਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇ	ਪਤਿ	੬੩੧

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧	ਨਪਿਓਨਾਮਸੁਕਨਨ	ਪਤਿ	੬੩੧
੧	ਸਿਪਸਮਾਧਿਨਪਿਓ	ਪਤਿ	੬੩੧

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨ	ਪਤਿ	੬੩੨
੪	ਹਰਿਪੁਨੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦ	ਪਤਿ	੬੩੨
੪	ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਦਾਇ	ਪਤਿ	੬੩੨
੪	ਹਰਿਕੁੰਭਲਗਾਧੇਰਾਗੀ	ਪਤਿ	੬੩੨

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪	ਹਰਿਹਰਿਕੁਗਤਿਕੁਰੇ	ਪਤਿ	੬੩੩
੪	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਪਹੁ	ਪਤਿ	੬੩੩

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫	ਠਹੇਪੇਪਰਤਿਅਕਾਸੁ	ਪਤਿ	੬੩੩
੫	ਪੰਥਬਰਖਕੇਅਨਾਥ	ਪਤਿ	੬੩੩

੫	ਦਿਤਨਦਿਤਕੁਮਿ	ਪਤਿ	੬੩੩
੫	ਕਵਨਥਾਨਪੀਰਿਉ	ਪਤਿ	੬੩੪

੫	ਮਾਨਮੇਯਅਰਲੇਕੁ	ਪਤਿ	੬੩੪
੫	ਖਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾ	ਪਤਿ	੬੩੪

੫	ਜੋਸਮਰਥਸਰਧਗੁਣ	ਪਤਿ	੬੩੪
੫	ਅਤਿਰਜਾਮੀਸਕੁਧਿਧਿ	ਪਤਿ	੬੩੪

੫	ਠਰਨਕਮਲਪੁਰਾਧੇ	ਪਤਿ	੬੩੪
---	--------------	-----	-----

ਮਾਰੂ

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਤਤਮੁਕਾਰੇ ਪਤਿ ੬੩੪
 ੫ ਗੁਪਤਕਰਤਮੰਗਸੇ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਧਾਰਿਕੁਰਨਤੇ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਨਿਸਹਿਸੰਨਿਨਿਦਾਨਿ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਛਟੇਆਂਡਾਭਰਮਕਾ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਧੋਰਪਕਾਰੇਮੁਖਤੇ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਧਰੇ ਪਤਿ ੬੩੫
 ੫ ਉਅਕਾਰਉਤਪਾਤੀ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਮੋਹਨੀਮੋਹਲੀਏਤੈ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਸਿਮਰਹੁਏਕਨਿਰੰਜਨ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਕਤਕਉਤੁਗਵਾਟਹਲੇ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਮੋਹਠਾਕਰਅਤਿਭਾਰ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਪਤਿਤਓਧਾਰਨਤਾਰਨ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਤਿਪਤਿਅਧਾਏਸੰਤਾ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੫ ਛੇਤਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਨਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਗਿਆ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਰਤਾ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਚਲਤਧੰਸਤਸੇਵਤ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਤਨਿਆਪਧਿਨਸੇ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਪਤਿਪਾਲਿਅਤਾਓਰਹਿ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਪਤਿਤਪਾਦਨਨਾਮੰਜਰੇ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਸੰਨੋਗੁਦਿਨੋਗੁਪਰੀ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੫ ਟੋਟੋਨਦਾਈਭੋਟੋਨਕਾਈ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੮ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁ ੬੩੬

੮ ਅਧਮੇਕਰਕਰਉਗੀਮਾਈ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੮ ਮਾਈਮੇਮਨਕੋਸਾਨੁ ਪਤਿ ੬੩੬
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੧ ਥੋਰਪਗਣਕਥੇ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੧ ਧਿਥੋਧੋਰਿਥਾਲਾਦਿਆ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੧ ਸਥੋਦਿਮਰੇਤਾਮਾਰਿਮ ਪਤਿ ੬੩੬
 ਅਸਟਪਦੀ ੧
 ੧ ਸਾਨੀਕਾਰਕਮਾਦਲੀ ਪਤਿ ੬੩੬
 ੧ ਹੁਕਮੁਕੁਇਆਹੁਰਾ ਪਤਿ ੬੪੦
 ੧ ਮਨਮਖਲਹਰਿਘਰੁ ਪਤਿ ੬੪੦
 ੧ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਨੋਗਿਉਪਾਏ ਪਤਿ ੬੪੧
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧
 ੧ ਆਦੁਉਦੁਉਤੁਮਲੀ ਪਤਿ ੬੪੧
 ੧ ਨਾਉਣਾਭਰਨਾਈਆ ਪਤਿ ੬੪੧
 ੧ ਨਾਨਾਣਾਮੁਖਰੇ ਪਤਿ ੬੪੧
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਲਾਲੇਗਾਰਧੋਛੇਤਿਆ ਪਤਿ ੬੪੨
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ੩ ਨਿਸਨੇਪ੍ਰੇਮੀਨਿਦਸਾਏ ਪਤਿ ੬੪੨
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲਖਚਉਗੀਹਕੁਮਤੇ ਪਤਿ ੬੪੩
 ੫ ਕਰਿਅਨਗਿਹੁਗਾਧਿ ਪਤਿ ੬੪੩
 ੫ ਸਸਤੀਖਟਿਕਾ ਪਤਿ ੬੪੩
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਚਾਰਨਾਚਾਰਨ ਪਤਿ ੬੪੪

੫	ਆਉਨੀਤੁਆਉ	ਪਤਿ	੬੪੪
੫	ਨੀਵਨਸੁਲਨੀਵਨ	ਪਤਿ	੬੪੪
	੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੬੪੪
੫	ਜਿਸਿਗਿਓਧਰੁ	ਪਤਿ	੬੪੪
੫	ਧਿਰਖੇਹੇਠਿਸਕੁਨਿ	ਪਤਿ	੬੪੪
	੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ॥		
੧	ਸਮੁਸਰੁਸੇਈਅਦਰੁਨ	ਪਤਿ	੬੪੫
੧	ਆਪੇਪਰੀਪਦਲਅਕੰਧੈ	ਪਤਿ	੬੪੫
੧	ਦੁਨੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀ	ਪਤਿ	੬੪੬
੧	ਅਦਿਨਗਾਦੀਪਰਮ	ਪਤਿ	੬੪੬
੧	ਸਾਚੇਮੇਲਿਸਥਾਦਿ	ਪਤਿ	੬੪੭
੧	ਆਪੇਕਰੁਪਰਖ	ਪਤਿ	੬੪੭
੧	ਕੇਤੇਨਗਦਰੁਤੋਗੁਧਾਰੇ	ਪਤਿ	੬੪੮
੧	ਗਰਿਸਾਮੀਤਨਾਹੀਐ	ਪਤਿ	੬੪੮
੧	ਅਸਰਸੀਪਾਰਲੁ	ਪਤਿ	੬੪੯
੧	ਪਾਰਿਗਰੇਮਨ	ਪਤਿ	੬੫੦
੧	ਸਗਣਿਪਰੇਗਰਦੇਦ	ਪਤਿ	੬੫੧
੧	ਸਮੁਸਰਿਥੰਮਿਰਜ	ਪਤਿ	੬੫੧
੧	ਕੰਧਿਅਨਗਰਨਗਰ	ਪਤਿ	੬੫੨
੧	ਦਰਸਨਪਾਦੁਜੇਤੁਪਭਾਦੁ	ਪਤਿ	੬੫੨
੧	ਅਰਬਦਨਰਥਦਪੁਧੁ	ਪਤਿ	੬੫੩
੧	ਆਪੇਆਪੁਓਪਾਇ	ਪਤਿ	੬੫੩
੧	ਸਨਕਲਅਪਰੀਪਰ	ਪਤਿ	੬੫੪
੧	ਨਰਦੇਖਾਤੁਹਦੀਕਰਦਿ	ਪਤਿ	੬੫੫
੧	ਗਰਿਪਨਸਰਿਹਰੇਪਨ	ਪਤਿ	੬੫੫
੧	ਸਰੁਕਰਹੁਸਚੈਪਤਿ	ਪਤਿ	੬੫੬

੧	ਕਾਮਰੂਪਪਰਹਰੁ	ਪਤਿ	੬੫੬
੧	ਕਰਹਤਿਕਰਦੇ	ਪਤਿ	੬੫੬
	੧ ਉਸਤਿਗਰਪਸਾਦਿ॥		
੩	ਹਕਮੀਸਹਜੇਸਿਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੬੫੬
੩	ਏਕੋਏਕੁਦਰੁਤੋਸਰੁ	ਪਤਿ	੬੫੬
੩	ਜੇਅਧਿਅਸੇਸਰੁਕੇ	ਪਤਿ	੬੫੬
੩	ਸਰੁਸਾਲਾਹੀਗਰਹੀ	ਪਤਿ	੬੬੦
੩	ਏਕੋਸੇਵੀਸਰੁਧਿਰੁ	ਪਤਿ	੬੬੧
੩	ਸਚੈਸਰੁਤਖਤੁ	ਪਤਿ	੬੬੧
੩	ਆਪੇਆਪਿਓਪਾਇ	ਪਤਿ	੬੬੨
੩	ਆਪੇਕਰਤਾਸਰੁਜਿਸੁ	ਪਤਿ	੬੬੨
੩	ਸੇਸਰੁਸੇਵਹਮਿਰਜ	ਪਤਿ	੬੬੩
੩	ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵ	ਪਤਿ	੬੬੩
੩	ਗਰਿਸੇਓਸੇਵਿਹਅਗਮ	ਪਤਿ	੬੬੪
੩	ਮੇਰੇਪੁਰਿਸਾਚੈਇਕੁ	ਪਤਿ	੬੬੪
੩	ਨਿਰੁਲਏਕੁਸਰੁ	ਪਤਿ	੬੬੫
੩	ਗਰੁਆਖਿਨਾਦਥੇਰੁ	ਪਤਿ	੬੬੬
੩	ਆਪੇਸਿਸਟਿਹਕਮਿ	ਪਤਿ	੬੬੬
੩	ਅਦਿਨਗਾਦਿਦੁਇਆ	ਪਤਿ	੬੬੬
੩	ਨਗਦੁਤੀਹਕੀਓਗਧਾਰੁ	ਪਤਿ	੬੬੭
੩	ਗਰਿਸੇਓਰੁਪਾਅਗਮ	ਪਤਿ	੬੬੮
੩	ਜੇਤੁਕਰਣਸੇਕਰਿ	ਪਤਿ	੬੬੮
੩	ਕੰਧਿਅਵੀਰਨਸਥਾਦਿ	ਪਤਿ	੬੬੯
੩	ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕੰਧਿਓਪਾਇ	ਪਤਿ	੬੬੯
੩	ਅਗਮਅਗੋਰੁਥੇਪਰਦੁਹੇ	ਪਤਿ	੬੭੦
੩	ਨਦਰੀਬੁਗਤਲੇਹਮਿਲਾਏ	ਪਤਿ	੬੭੦

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪ ਸਰਾਅਪਿਸਟਾਗਟਾਗ ੫ਤਿ ੬੭੧

੪ ਭਰਿਅਗਮਅਗਰੁ ੫ਤਿ ੬੭੧

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੫ਤਿ ੬੭੨

੫ ਕਲਉਪਾਇਪਗੀਜਿਨਿ ੫ਤਿ ੬੭੩

੫ ਮੰਗੀਜੋਗੀਨਗਿਲਪਾਈ ੫ਤਿ ੬੭੩

੫ ਕੋਰੇਅਨਦਿਅਨੀਮੇਰਾ ੫ਤਿ ੬੭੩

੫ ਗੁਰਗੋਪਾਲਗਗਦਿਦ ੫ਤਿ ੬੭੪

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੫ਤਿ ੬੭੫

੫ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਪੁਰਨਿਰੰਕਾਰ ੫ਤਿ ੬੭੫

੫ ਜੇਦੀਸੈਸੇਦੇਕੇਤੁ ੫ਤਿ ੬੭੫

੫ ਸਰਉਦੇਖਿਨਤੁਲ ੫ਤਿ ੬੭੬

੫ ਸਿਮਰੇਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ ੫ਤਿ ੬੭੬

੫ ਪੁਰਸਮਰਥਸਰਥ ੫ਤਿ ੬੭੬

੫ ਤੁਸਾਹਿਥਹਉਸੇਦਕ ੫ਤਿ ੬੭੭

੫ ਅਰੁਤਪਾਧਧੁਮਪਰਮੇਸਰ ੫ਤਿ ੬੭੮

੫ ਅਲਹਅਗਮਖਦਈ ੫ਤਿ ੬੭੮

੫ ਪਾਧਧੁਮਸਰਉਚਧਿਰਨੈ ੫ਤਿ ੬੭੮

੫ ਰਗਨਕਮਲਹਿਰਦੇ ੫ਤਿ ੬੮੦

ਦੁਰਮਾਰੁਕੀਸਲੋਕਾਨਲਿਮਹਲ ੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਦਿਨੁਗਾਹਕਗੁਟੁਦੇਰੀਐ ੫ਤਿ ੬੮੦

੫ ਦੁਰਮਾਰੁਕੀਸਲੋਕਾਨਲਿ ੫ਤਿ ੬੮੪

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਤੁਰਿਓਸਜਟਮੋਤਿਅ ੫ਤਿ ੬੮੪

੫ ਰਾਗਮਾਰੁਧਾਈਭੁਗਤਾਕੀਸੀਕਥੀਰਜੀਓ ੫ਤਿ ੬੮੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਪੰਡੀਆਕਉਨਕਮਤਿਤੈਲਗੇ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਬਨਮਹਿਬਸ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਕਉ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਉਦਕਸਮਦਿਸਲ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਜਿਉਤੁਮਮੋਕਉਦਰਿ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਜਿਨਿਗਾਭੋਵਟਕੀਏ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਦੇਰੀਗਾਨੀਓਪਰਮਾ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਅਨਕਉਕਿਨੋਨ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਰਾਨਕਉਨਤੁਮਾਰੇ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਦੀਨਧਿਸਾਰਿਓ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਰਾਗਨਕਮਮਾਧਾਜਿਓ ੫ਤਿ ੬੮੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਰਹਿਮੁਕਤਿਰਾਹੇਸਿਧਿ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਧਾਈਜੇਦੇਉਜੀਵੇ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ਰੰਦਸਤੁਭੇਦਿਅਨਾਦਸਤ ੫ਤਿ ੬੮੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਐਸੀਲਾਲੁਤੁਧਿਨ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤੁਰ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਰਾਗਮਾਰੁਮੀਰਧਾਈਜੀ ੫ਤਿ ੬੮੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਮਨਮਾਰਥੇਧਿਓਮਾਈ ੫ਤਿ ੬੮੮

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਰਾਗਤਖਾਹੀਮਹਲ ੧ ਧਾਰਮਾਰਾ ੫ਤਿ ੬੮੮

੫ ਰੁਸਾਇਕਿਰਤਿਕਰਮ ੫ਤਿ ੬੮੮

ਕੇਰਾ

੧	ਪਹਲੇਪਹਰੇਰੇ	ਪਤਿ	੬੮੧
੧	ਤਰਾਰਤਿਆਲੇਮ	ਪਤਿ	੬੮੨
੧	ਥੇਲਾਵੈਕੁਲੀਭਲਿ	ਪਤਿ	੬੮੨
੧	ਮੇਰੇਲਾਨਗੀਲੇ	ਪਤਿ	੬੮੨
੧	ਦੇਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸ	ਪਤਿ	੬੮੨
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁ	ਪਤਿ	੬੮੩
੪	ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾ	ਪਤਿ	੬੮੪
੪	ਤੁਨਗਲੀਵਨਨਗਦੀਸੁ	ਪਤਿ	੬੮੪
੪	ਨਵਣਪੁਰਬਅਭੀ	ਪਤਿ	੬੮੪
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾ	ਪਤਿ	੬੮੫
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਗੁਰਕੇਰਗਮਹਲਾ		
੧	ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੮੫
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਮਾਈਸਤਿਸੰਗਿਨਾਗੀ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਸਰਨੀਅਭਇਓਨਾਥ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਹਰਿਕੇਰਗਸਨਕੇ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਪ੍ਰਿਅਕੀਪੀਤਿ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਓ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨ	ਪਤਿ	੬੮੬

੫	ਬਿਸਰਤਨਾਹਮਨਤੇ	ਪਤਿ	੬੮੬
੫	ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤ	ਪਤਿ	੬੮੭
੫	ਰਸਨਾਗਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੬੮੭
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਅ	ਪਤਿ	੬੮੭
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨ	ਪਤਿ	੬੮੭
੫	ਸੰਤਹਿਧੁਰਲੇਮੁਖਿ	ਪਤਿ	੬੮੭
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨ	ਪਤਿ	੬੮੭
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
	ਗੁਰਕੇਰਗਾਘਾਣੀਗੁਗਤਾਕੀਸ਼ੀਕਧੀਰਨੀ॥		
	ਉਸਤਿਨਿਨਿਦੇਉ	ਪਤਿ	੬੮੭
	ਕਿਨੀਧਨਜਿਆ	ਪਤਿ	੬੮੭
	ਗੀਕਲਵਾਰਿ	ਪਤਿ	੬੮੭
	ਕਾਮਕ੍ਰੋਪਤਿਸਨਾ	ਪਤਿ	੬੮੮
	ਟੇਰੀਪਾਗਟੇਰੇ	ਪਤਿ	੬੮੮
	ਗਰਿਦਿਨਅਪਨੀ	ਪਤਿ	੬੮੮
	ਕੇਰਗਾਘਾਣੀਗਵਿਦਮਨੀਕੀ		
	ਖਟਕਰਮਕੁਲਸਿਨੁਗਤੁ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੧	ਤੁਝਿਤੇਧਾਹਰਿਕਿਛੁ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਗਰਕੈਸਧਰ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਨੈਨੀਦਿਸਟਿ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਭੁੰਡੀਚਾਲਚਰ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਸੰਗਲੀਗੋਇ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਗਰਕੈਸੀਗਿਰਏ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਹਿਰਦੇਨਾਮਸਰਬ	ਪਤਿ	੬੮੮
੧	ਜਗਨਨਾਮਪੰਨਤਪ	ਪਤਿ	੬੮੮

੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੪	ਹਰਿਕਾਸਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿ	ਪਤਿ	੬੦੩
੩	ਜਾਤਿਕਾਗਰਘ	ਪਤਿ ੬੬੮	੪	ਤੋਸਾਪੁਰਹਿਮੇਲਹੁਸਅਮੀ	ਪਤਿ	੬੦੩
੩	ਜੋਗੀਗਿਰਿਪੰਡਿਤ	ਪਤਿ ੬੬੮	੪	ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿ	ਪਤਿ	੬੦੩
੩	ਜਾਕਥਰਖੈਅਪਈ	ਪਤਿ ੬੬੦੦		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੩	ਮੈਕਾਮਦਿਮੇਰਾ	ਪਤਿ ੬੬੦੦	੪	ਸਗਲੀਥਿਤਿਪਾਮਿ	ਪਤਿ	੭੦੩
੩	ਸੋਮਨਿਨਿਮਨਕੀ	ਪਤਿ ੬੭੦੦	੪	ਉਰਤਸਖੀਆਥੈਠਤ	ਪਤਿ	੭੦੩
੩	ਰਾਮਨਾਮਜਗਤ	ਪਤਿ ੬੭੦੦	੪	ਦੁਰਤਨਰਹਉਨਮ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਨਾਮੋਓਪਰੋਸਤਿ	ਪਤਿ ੬੦੦	੪	ਦਸਮਿਰਗੀਸਰਜੇ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿ	ਪਤਿ ੬੦੦	੪	ਜੇਸਉਲੇਚਲੇਚ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਕਲਜਗਮਹਿ	ਪਤਿ ੬੦੦	੪	ਜੀਓਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਕਲਜਗਮਹਿਘਰੁ	ਪਤਿ ੬੦੦	੪	ਅਗੋਰਯਪਾਛੈ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਯਥਿਧਾਮਨਮਥਿ	ਪਤਿ ੬੦੦	੪	ਕੋਟਿਮਨੋਰੁਥਅਵਹਿ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਮਨਮਥਿਯਥਿਧਾ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਲੇਪਨਲਗਾਤਿਲਕਾ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਯਥਾਦਿਰਜੈਮੈ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਖੁਧਖੁਧਖੁਧ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਸਥਯੁਥੀਕਾਰੇ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਸਾਚਪਦਰੁਥ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਮਨਮੁਖਆਸਾਨੀ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਕਲਿਅਹਿਪ੍ਰੇਤਨੀ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਆਪਣੇਦਸਕਉ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾ	ਪਤਿ ੬੦੧	੪	ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਨਸਗਲ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਧਾਧਗੁਰਗਤੁਘਓ	ਪਤਿ ੬੦੨	੪	ਧਨਮਹਿਪੇਖਿਓ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਹਉਮੈਮਾਇਆ	ਪਤਿ ੬੦੨	੪	ਨਿਕਟਿਧੁਧੈਸੇਧੁਰਾ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਸੋਗੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁ	ਪਤਿ ੬੦੨	੪	ਨਿਸਤੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉ	ਪਤਿ	੭੦੪
੩	ਆਪਣੇਦਲਾਇਰਿਤੇ	੭੦੨	੪	ਤਉਕੜੀਐਜੋਹੈ	ਪਤਿ	੭੦੪
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੭੦੨	੪	ਧਿਨਧਾਨੇਕੇਸੇਨਿਰੁ	ਪਤਿ	੭੦੪
੪	ਹਰਿਨਾਮਤਿਕਰਿ	ਪਤਿ ੭੦੨	੪	ਹਉਮੈਰੋਗਮਾਨਖਕਉ	ਪਤਿ	੭੦੪
੪	ਧੋਲਿਗਹਿਨਾਮ	ਪਤਿ ੭੦੩	੪	ਬੀਤੁਆਵੈਤਮਗਅਨੰਦ	ਪਤਿ	੭੦੪
੪	ਸੁਰਿਤਕਰਣੀ	ਪਤਿ ੭੦੩	੪	ਧਾਧਮਾਰਾਸਦਚਰ	ਪਤਿ	੭੦੪
੪	ਸਭਪਾਟਤੇਰੇ	ਪਤਿ ੭੦੩				

ੴ	ਨਿਰਦੇਹਪਰਖਸਤਿਗੁਰ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਆਪੇਸਾਸਤਮਾਪੇਏਦੁ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਸਤਿਗੁਰਮੇਗਏਮੁਹ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਕੁਗਤਮਨਅਨਿਦੁ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਨਮਸਕਾਰਤਕਓ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਭੇਵਓਭੁਓਪਨਿਆ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਮੇਹਦੁਗਗਨਅਪਸੀ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਪੰਚਮਜਥੀਨੋਪਧਨਰਥੇ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਚਿਤਦੁਤਪਾਪਨ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਨਿਰਕਕਓਛਿਟਕੇ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਦੁਇਕਰਿਜੇਰਕਰਓ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਨਮਸਕਾਰੇਅਤਿਰਜਾਮੀ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਸੁਨੀ	ਪਤਿ	੬੧੧
ੴ	ਤੁਮੇਗਪਿਤਤੁਮੇਗ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ੴ	ਸਬੁਤੇਓਚਨਾਕਾ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ੴਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲ	ਪਤਿ	੬੧੨
ੴ	ਰੇਦਨਹਾਗੀਰੇਨ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀਆ॥	
ੴ	ਸੰਤਕੀਨਿਦਨੇਨੀ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਅਤੁਮਮਹਿਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੬੧੨
ੴ	ਨਮਸਕਾਰੇਏਦ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ੴ	ਨਿਰਧਨਕਉਤਮ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਤਿਨਕਰਤੇਇਕ	ਪਤਿ	੬੧੨
ੴ	ਸਤਿਮੰਤ੍ਰਲਮੇਹਰਿ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਭਿਤ	ਪਤਿ	੬੧੨
ੴ	ਰੇਗੁਕਦਨਜਾਗਥੇ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਅਸਟਪਦੀਆ		
ੴ	ਤੇਗੀਟੇਕਰਹਾਕਲ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ੴ	ਪ੍ਰਿਥਮੇਛੋਡੀਪਗਈ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਜਿਸਨਅਰਿਦੇਸੇਈ	ਪਤਿ	੬੧੩
ੴ	ਸੁਖਨਾਯੀਧਰੁਤੇਪਨ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਕੋਟਬਿਸਨਕੀਨੇਅਦਤਾਰ	ਪਤਿ	੬੧੩
ੴ	ਗੁਰਮਿਲਤਿਆਗਿ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਓ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਰੇਗਾਟੇਖਗੁਰਸਥ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਕਈਰਜੀਵੇ		
ੴ	ਸਬੁਤੇਓਚਨਾਕਾ	ਪਤਿ	੬੦੬	ੴ	ਹਿਰਪਨਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਜਿਸਮਿਮਰਤਮਨਿ	ਪਤਿ	੬੧੦	ੴ	ਮੈਲਾਧੁਰਮਾਮੈਲਾ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਲਾਜਮਰੇਜੇਨਾਮ	ਪਤਿ	੬੧੦	ੴ	ਮਨਕਰਿਮਕਾਕਿਧਲਾ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ	ਪਤਿ	੬੧੦	ੴ	ਗੰਗਾਕੇਸੀਗਿਸਲਿਤਾ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥ	ਪਤਿ	੬੧੦	ੴ	ਮਾਥੇਤਿਲਕੁਹਥਮਾਲਾ	ਪਤਿ	੬੧੪
ੴ	ਮਨਤਨੁਰਤਾਰਾਮਰੀ	ਪਤਿ	੬੧੦				
ੴ	ਨਮਸਕਾਰਕਛੁਧਿਘਨਨ	ਪਤਿ	੬੧੦				

ਓਲਟਜਾਤਿਕੁਲਦੇਉਧਿਸਾਗੀ	ਪਤਿ	698	ਸੁੰਡਮਰਕਜਾਇਪੁਕਾਰੇ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇਇ	ਪਤਿ	੭੧੫	ਆਉਕਲੀਦਰਕੇਸਦ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਗੁਰਸੇਵਤੇਰੁਗਤ	ਪਤਿ	੭੧੫	ਅਸਟਪਦੀਆ		
ਸਿਵਦੀਪਗੀਧਸੇ	ਪਤਿ	੭੧੫	ਸੁਲਤਾਨਪੁਛੇਸੁਨਥੇ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਸੇਮੁਲਜੋਮਨਸਿਉ	ਪਤਿ	੭੧੫	ਨਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੇ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਜੋਪਾਧਰਕਉਕਰਤੇ	ਪਤਿ	੭੧੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਜਲਮਹਮੀਨਮਾਇਆਕੇ	ਪਤਿ	੭੧੫	ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੇਨੀ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਨਧਲਗਮੇਗੀਮੇਗੀਕਰੇ	ਪਤਿ	੭੧੫	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
ਸਤਰਸੇਸਲਾਰੁਜੇਜਾਕੇ	ਪਤਿ	੭੧੬	੧ ਆਗਮਾਹਮਮਾਰਖੀਰਤਿ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਸਭਕੋਈਚਲਨਕਰਤੇ	ਪਤਿ	੭੧੬	੧ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਕਿਉਲੀਜੋਗਾਛੁਧਿਕਾ	ਪਤਿ	੭੧੬	੧ ਸੁਇਨੇਕਧਉਕਧੀਰਨ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਗੰਗਗਮਾਇਨਿਗਹਿਰ	ਪਤਿ	੭੧੬	੧ ਬਸਤੁਉਤਾਰਿਗਿਗਧਰੁ	ਪਤਿ	੭੧੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			੧ ਸਗਲਕੁਦਨਤੇਰੀ	ਪਤਿ	੭੧੮
ਅਸਟਪਦੀਆਕਬੀਰਜੀਉ			੧ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀ	ਪਤਿ	੭੨੦
ਅਗਮਨੁਗਮਗਾਇ	ਪਤਿ	699	੧ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੦
ਕੋਟਸੁਰਜੋਕੈਪਰਗਾਸ	ਪਤਿ		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੨੦
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥			੧ ਸਾਲਗਾਮਧਿਪਪੁਜ	ਪਤਿ	੭੨੦
ਗੁਰੁਉਧਾਟੀਨਅਦੇਰਜੀਕੀ			੧ ਸਾਹੁਰਜੀਦੁਖ	ਪਤਿ	੭੨੦
ਰੇਜਿਹਧਾਕਰਉ	ਪਤਿ	੭੧੭	੧ ਰਜਾਧਾਲਕੁਨੇਗਰੀ	ਪਤਿ	੭੨੧
ਪਰਧਨਪਰਦਰ	ਪਤਿ	੭੧੭	੧ ਸਾਰਸਾਹੁਗੁਰੁਸੁਖ	ਪਤਿ	੭੨੧
ਮੈਥਉਗੀਮੇਰਾਮਭੁਤਾਰ	ਪਤਿ	੭੧੭	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਕਧਰੁਪੀਰਧਾਨੁਪੀਉ	ਪਤਿ	੭੧੭	੨ ਆਗਰਤੀਮਹਿਸਦਧਸੀਤ	ਪਤਿ	੭੨੧
ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਰੁਹੇ	ਪਤਿ	੭੧੭	੨ ਰਤੇਸਾਹਿਗਰਿਨਾਮ	ਪਤਿ	੭੨੧
ਜੋਸੀਭੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਜ	ਪਤਿ	੭੧੭	੨ ਹਰਿਸੇਵੇਸੇਹਰਿਕਾਸੇਰੁ	ਪਤਿ	੭੨੧
ਪਰਕੀਨਾਰਤਿਆਗੇ	ਪਤਿ	੭੧੭	੨ ਅਤਿਪੁਨਾਮਨਤੇਰੇਇ	ਪਤਿ	੭੨੧
			੨ ਕੁਗਤਿਦੇਛਲੁਗਰ	ਪਤਿ	੭੨੧

੩	ਮਾਇਆਮੇਰੁਸਥਰਿ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਪੁਰੇਕੁਗਿਸਰੁ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਕੁੰਗਤਿਕਰਹਿ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਕੁੰਗਤਿਕਰਹਿਨਨਦੇਹਿ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਨਮਿਰਤੇਕਲਾਕਾਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਧਿਨਕਰਮਯਭ	ਪਤਿ	੭੨੨
੩	ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਗੁਰਸਥਰੀਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਤੇਰਾਕੀਆਵਿਰਮ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਧਨਸਪਤਿਮਓਲੀ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਸਭਿਜਗਿਤੇਰੇਕੀ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਤਿਨਧਸਤਿਜੇਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਧਸਤਿਕੁਭਿਆ	ਪਤਿ	੭੨੩
੩	ਗੁਰਕੀਧਾਣੀਦਿਹੁ	ਪਤਿ	੭੨੩
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਨਿਓਪਸਗੀਸੁਰਜ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਭੇਇਰਿਨਸੁਧੇਇਸ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਗਮਨਾਮਰਤਾਕੇਟਕੀ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਅਦੁਤਪੁਰਖਦੁਤ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਮੇਗਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਖਿਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਕੁਰਮਿ	ਪਤਿ	੭੨੪
੪	ਅਦੁਜਾਣਕੁਇਆ	ਪਤਿ	੭੨੪
੧	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੧	ਗੁਰਸੇਵਉਰਗਿਨਮਸ	ਪਤਿ	੭੨੪
੧	ਹਰਦਾਣੀਪਨਮਾਲ	ਪਤਿ	੭੨੪

੫	ਤਿਸੁਧਸਤਿਨਿਸੁਖੁ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਜੀਆਪ੍ਰਾਣੁਮਾਪਿਭੁ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ੲਕੁਸ਼ੀਤਮਐਰੇਸੀਗਿ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਧਸਤਿਮਹਲਾ		
੫	ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਓਹਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਤਮਧਤੁਦਤੇਦੇਹਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਤਿਸਤੋਸੇਵਿਜਿਨਿ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਨਿਸੁਧੇਲਤਮਖਪਦਿਤ	ਪਤਿ	੭੨੫
੫	ਮਨਤਨਕੀਤਰਿਲਗੀ	ਪਤਿ	੭੨੬
੫	ਗਮਨੀਗਿਸਭਗਾਏ	ਪਤਿ	੭੨੬
੫	ਸਰੁਪਰਮੇਸਗਨਤਨ	ਪਤਿ	੭੨੬
੫	ਗੁਰਗਰੁਸਰੇਦੁਤ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਸਗਲਾਇਕੁਨਾਪਿ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਕਿਲਦਿਖਧਿਨਸੇ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਰੇਗਮਿਟਾਏਪੁਰੁਅਪਿ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ੲਕਮੁਕਰਿਕੀਨੋਨਿਗਲ	ਪਤਿ	੭੨੭
	੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੫	ਰੇਇਇਕਮਿਲਹਮੇਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਤੇਰੀਕੁਰਗਤਿਤੁਰੇਨਾਣਹਿ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਮੁਲੁਨਧੁਏਆਪੁਨ	ਪਤਿ	੭੨੭
੫	ਦੇਖਾਨੁਲਨੁਲਨੁਲੇ	ਪਤਿ	੭੨੮
੫	ਸਐਧੇਇਹੁਤਨੁਮਿਖਿਆ	ਪਤਿ	੭੨੮
੫	ਪਾਪੀਜੀਅਮੇਕਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੨੮
੫	ਮਾਈਅੇਪਨਪਾਇਓ	ਪਤਿ	੭੨੮
੫	ਮਨਕਰਾਧਿਸਾਰਿ	ਪਤਿ	੭੨੮
੫	ਕਾਨੁਲਿਓਤੇਰੇ	ਪਤਿ	੭੨੮

१	ॐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਅਸਟਪਦੀਆਂ	੭੨੬
	ਨਗੁਰੁ ਭੀਆਂ	ਪਤਿ	੭੨੬
	ਮਾਨੁ ਲਓ ਭੁਗਮ	ਪਤਿ	੭੨੬
੧	ਧਮੀ ਭਗਲ १	ਦਰਸਨੀ ਪਤਿ	੭੨੬
੧	ਚੰਦਲੁ ਚੀਤਨ	ਪਤਿ	੭੨੬
੧	ਮਤੁ ਸਮਝਿ ਲੈ	ਪਤਿ	੭੨੬
੧	ਦੁਖਿ ਪਾਦੁ ਰਮਾਤਿ	ਪਤਿ	੭੩੦
੧	ਨਉ ਸਤੁ ਚਉਦਹ	ਪਤਿ	੭੩੦
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ	ਪਤਿ	੭੩੦
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀਆਂ	
੪	ਸੁਟਿ ਸਾਖੀ ਮਨੁ ਨ ਪਿ	ਪਤਿ	੭੩੧
੪	ਅਨਕ ਜਨਮ	ਪਤਿ	੭੩੧
	ਧਮੀ ਵੀਦਾਰ		
	ਹਰਿ ਕਾਨਭੁ	ਪਤਿ	੭੩੧
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਧਾਈ ਕਥੀ ਰਜੀਓ ਵੀ	ਮਉਲੀ ਪਦੀ ੭੩੧	
	ਨੇਇਖ ਸਮੁਹੇ	ਪਤਿ	੭੩੨
	੫ ਲੁਕ ਪਠਾਏ	ਪਤਿ	੭੩੨
	ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ	ਪਤਿ	੭੩੨
	ਨਾਇਕ ਏਕ ਬਾਨ	ਪਤਿ	੭੩੨
	ਮਾਤੁ ਜਗੀ ਪਿਤਾ ਬੀਰਨ	ਪਤਿ	੭੩੨
	ਸੁਰਗ ਵੀਜੈ ਸੀਤੀਰੀ	ਪਤਿ	੭੩੨
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		

	ਕਤਨਾਈ ਮੇਰੇ ਪਰਿਲਾਗੇ	ਪਤਿ	੭੩੩
	ਨਾਮੇ ਉਜੀਵੀ		
	ਸਾਹਿਬ ਸੰਕਟ ਦੇਸੇ	ਪਤਿ	੭੩੩
	ਲੋਕੁ ਲਹੇ ਰਿਅਤਿ ਨੀ	ਪਤਿ	੭੩੩
	ਸਹਜ ਮਦੁ ਲਿ	ਪਤਿ	੭੩੩
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
	ਤ੍ਰਿਹਿ ਸੁਖੁ ਤਾ ਕੇ ਛੁਨਾਹਿ	ਪਤਿ	੭੩੩
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਸਾਹਿਬ ਮਹਲਾ ੧	
	੧ ਅਪਨੇਰਾ ਕਰਵੀ	ਪਤਿ	੭੩੩
	੧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ	ਪਤਿ	੭੩੩
	੧ ਦੁਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ	ਪਤਿ	੭੩੪
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪	ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਜਨਾ ਕੀ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨ ਕਉ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਕਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਗਰਤਹ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਜਗੀ ਨਾਥ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਗੇ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਧੇ ਮਧ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ	ਪਤਿ	੭੩੪
੪	ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਸੀਰਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੩੪
	੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਾਉ ੧	॥

ਸਾਹਿਗ

੫	ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਕਉਧਾਲਿ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਵਿਅਸੇਰਉ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਗਰਿਜੀਉਅਤਿਰਜਮੀਜਨ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਹਿਸਰਥ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਅਥਮੇਰੋਨਾਚਨੇਰੋ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਹਿਲਥਧਿਓ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਅਥਪੁਛੇਕਿਅਕਹ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਮੇਰਾਮਨਏਕੈਰੀ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਮਾਈਧੀਰਿਗੀ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਰੋਠਾਕਰ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿ	ਪਤਿ	੭੩੭	੫	ਮੇਰੇਮਨਿਠੀਓਆਏ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਮੇਰੇਮਨਿਥਾਸਥੇਗਰ	ਪਤਿ	੭੩੭	੫	ਗਰਿਜੀਉਕੇਰਸਨ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਅਥਮੇਹਿਰਾਮਥੇਰੋ	ਪਤਿ	੭੩੭	੫	ਅਥਮੇਰੋਪਚਿਤੇਸੰਗ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਉਇਸਖਗਸਿਓ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਰੋਠਾਕਰਸਿਓ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਧਿਖਧੀਰਿਨੇਰੋਨੇ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਮੇਰਨਸਭਿਨੀਅਤੋਰ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਅਦਰਸਭਿਕੁਲੇਕੁਮਤ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਹਿਪਨਪਾਇਓ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਅਨਦਿਨਰਾਮਕੇਗੁਣ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਮੇਰੇਮਨਿਮਿਸਟਲਗਿ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਧਾਲਿਗੀਗੁਰਦੇਵ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤੁ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਗਾਇਓਗੀਮੇਗਣਨਿਧਿ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਨੇਨਗੁਦੇਖਿਓਚਲਤ	ਪਤਿ	੭੩੬
੫	ਕੇਸੇਕਹਓਮੇਹਿਜੀਅ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਚਰਨਗੋਧੀਦਮਾਰਗੁ	ਪਤਿ	੭੪੦
੫	ਰੇਮੁਕੇਤੀਕਿਓਸਿਮਰਤ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਧਿਆਇਓਅਤਿਧਾਰ	ਪਤਿ	੭੪੦
੫	ਕਿਓਜੀਵਨਪ੍ਰੀਤਿਮਧਿਨ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਗਰਮਿਲਿਮੇਸੇਖੁ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਉਅਮਓਸਕਵੇਹਓਬਲਿ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਮੇਰੇਮਨਿਸਥਦਲਗੈ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਮੇਰੇਰਥਪੁਰੇਸਤਿਗੁਆਪਿ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਗਰਿਗਿਨਾਮਦੀਓਗਾਹਿ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਮਨਕਹਾਉਕੁਧਾਈਐ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਰੇਮੁਕੇਤੀਅਨਕਾਹੇਕਤ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਮਨਸਦਮਗਲ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਉਐਐਅਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਗਰਿਜਨਸਗਲ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਮਨਉਦਿਦਿਨਸਧੀ	ਪਤਿ	੭੪੧
੫	ਗਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਅਥਮੇਰੇਸਾਸਾਦੁਖ	ਪਤਿ	੭੪੧
੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੩੬	੫	ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਇਤਉਤ	ਪਤਿ	੭੪੧
ਮੇਰਨਧਾਰਿਅਦੁਹ	ਪਤਿ	੭੩੬		੫	ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀ	ਪਤਿ	੭੪੧
				੫	ਉਸਤਾਈਪ੍ਰਭਜੀਓਮਰੈ	ਪਤਿ	੭੪੧

੫	ਪ੍ਰਕੁਸਿਮਰਤੁਦੁਖਧਿਨਾਸੀ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਠੀਕਹਰਿਕੇਨਾਮ	ਪਤਿ	੭੪੪
੫	ਮਨਤੇਭੈਰਵਉਦੁਰਿਧਰਾਇਓ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਆਇਓਸਨਨਪੜਨ	ਪਤਿ	੭੪੪
੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਅਧਾਰੇ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਪਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਟ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਧਿਨਪ੍ਰਕੁਰਹਨਨਜਾਇ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਪ੍ਰਕੁਜੀਮੇਹਿਕਵਨ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਰਸਨਜਤੀਤੀਤੀਤੀ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਆਵੇਰਾਮਸਗਇ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਜਾਗੁਕਾਹੁਅਪਨੇਹੀ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਜਾਤੇਸਾਧਸਗਇ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਸੁਭੇਮਾਇਆਕੇਮਦੁ	ਪਤਿ	੭੪੨	੫	ਰਸਨਾਹਮਕੇਜਸੁ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਜਾਗੁਗਮੁਲ ਅਪਨੀਇਤ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਧੋਕਠਗੋਧਿਦਨ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਮੇਹਨੀਮੇਹਤਰੇਹੇਨ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਦਤਾਰ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਕਾਕਗਹਿਰੇਖਾਇ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਗੁਰਕੇਰਨਧਮੇਮਨ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਗਰਜੀਓਸੀਗਿਤੁਹਾਏ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਜੀਵਨਤਉਗਨੀਐ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੫
੫	ਤੁਮੇਰੇਮੀਤਸਧਾਰਿ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਧੁਰਤਸੇਈਜਿਧਰ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਕੰਗੁਗਤਿਦਇਆਲ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਹਰਿਹਰਿਸਤਨਾਨ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਠਾਕੁਰਧਿਨਤੀਕਰਨ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਖੇਤ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਜਾਕੀਰਧਨਾਮਲਿਦ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਮਨਿਤੁਨਿਰਾਮਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਅਬਜਨਓਪਰਿਕੇਨ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਹਰਿਨਾਨਕੁਤਿਆ	ਪਤਿ	੭੪੩	੫	ਚਿਤਵਉਦਾਅਉਸਰ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਮੇਰੇਗਰਿਮੇਰੇਸਹਿਸਾ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਿ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਸਿਮਰਤੁਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਜਾਕੇਰਾਮਕੇਬਲੁ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਅਪੁਨੇਗਰਪੁਰੇਬਲਿ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਧਿਨਹਰਿਐਕੇਕਾਬਤਾਦੁਹ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਮਨਰੇਨਾਮਕੇਸਾਖ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਦਾਈ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਧਿਰਾਜਤਰਾਮਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਅਤੁਰਨਾਮਧਿਨ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮ	ਪਤਿ	੭੪੬
੫	ਹੇਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁ	ਪਤਿ	੭੪੪	੫	ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੭
				੫	ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੬

੫	ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਧਿਸੁਕੇ	ਪਤਿ	੭੪੭	੫	ਕੰਠਨਾਥਰੁਤੁਕਹ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਟੁਟੀਨਿਛਕਕੀਅਧੰਧੀਰੁ	ਪਤਿ	੭੪੭	੫	ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਤ੍ਰਿਸਨਜਲਤੁਧਹੁ	ਪਤਿ	੭੪੭	੫	ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਅਤਿ	ਪਤਿ	੭੪੭	੫	ਨਾਮਰੁਗਤਿਮਾਰੁ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਮਾਈਗੀਚਰਨਹਓਟ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੇਰੇਮਤ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਮਨਿਧਿਰਾਗੋਗੀ	ਪਤਿ	੭੫੦
੫	ਮਾਈਗੀਅਨਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤੀਜਾਨਤੇ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਪੇਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਕਰਤਕਲਧਿਧੇ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਵੁਠਾਸਰਧਥਾਈਮੇਹੁ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਗੋਬਿੰਦਜੀਓ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਹਰਿਧਿਨਤੁਰੇਕੇਨ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਰੁ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਕਰਾਮਨਧਿਧਿਅ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਗੀ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਕਰਾਨਰਾਮਪਨੇਜਨਮੁ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਣ	ਪਤਿ	੭੪੮	੫	ਮਾਕਰਿਕਧਹੁਨਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੫੧
੫	ਬਿਨਸੇਕਾਰਕੇਧਿਓ	ਪਤਿ	੭੪੯	ਅਸਟਪਦੀਅੰ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥			
੫	ਤੁਤੇਕਰਣਪਲਾਹ	ਪਤਿ	੭੪੯	ਹਰਿਧਿਨਕਿਓਜੀਵਾ			
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨ	ਪਤਿ	੭੪੯	ਹਰਿਧਿਨਕਿਓਪੀਰੇ			
੫	ਮਾਖੀਰਾਮਕੀ	ਪਤਿ	੭੪੯	੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਅੰ			
੫	ਮਾਈਗੀਕਾਟੀ	ਪਤਿ	੭੪੯	੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਨਾਮਿ			
੫	ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਮੇ	ਪਤਿ	੭੪੯	੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁ			
੫	ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੇਇ	ਪਤਿ	੭੪੯	੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਬ			
੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰ	ਪਤਿ	੭੪੯	੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਅੰ॥			
੫	ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੇਦਰਿ	ਪਤਿ	੭੪੯	੫ ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪ			
੫	ਤੁਅਚਰਨਾਮਸੇਰੇ	ਪਤਿ	੭੫੦	੫ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸਾਨਹੁ			
੫	ਹਰਿਕੁਜਿਆਨਕਰਮ	ਪਤਿ	੭੫੦	੫ ਸਕੁਦੇਖੀਅੰਮਨਕੁਕਾ			
੫	੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੫੦	੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਰਸਾਰੀਗਕੀ			
੫	ਸੁਬੁਧਚਨਧੋਲਿਗੁਟ	ਪਤਿ	੭੫੦				

ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾ ਪਾਉਨਿਦਲੁ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਾਟੀਕੀਰਜੀਉ		
ਕਾਨਰਗਰਧਸਿਧੇਰੀ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਗਾਨਸਮਭਿਤਿਨਹੀ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਘਾਟੀਨਾਮਦੇਵੀਕੀ		
ਕਾਂਇਰੇਮਨਧਿਧਿਆ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਧਰਦੁਕੀਨਹੇਤੁ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਦਸੁਆਲਿਸੇਰੇ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਾਟੀਗਾਨੀਰਜੀ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਤੈਨਰਕਿਆਪੁਰਾਨ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਾਟੀਸੁਰਦਾਸ		
ਹਰਿਕੇਸਰੀਧਰੇ	ਪਤਿ	੭੬੪
ਘਾਟੀਕੀਰਜੀ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		
੧ ਹਰਿਧਿਨਕਉਨਸਾਈ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਗੁਮਲਾਰ		
੧ ਖਾਲੀਪੀਣਹਸਦਾ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਕਰਧਿਨਉਗੁਰ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਸਭੀਸਗਤਿਨਾਮੇ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਜਿਨਿਧਨਧਿਰਕਾ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਪਰਦਾਪਰਧਨ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਪਦੁਪਾਣੀਜਾਣੁ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਦੇਖਦੇਖਦੇਖਾਇਕੁ	ਪਤਿ	੭੬੪
੧ ਦੁਖਮੁਹਰਾਮਾਰਣ	ਪਤਿ	੭੬੪

੧ ਘਾਗੋਕਾਪਹੋਧੇਲੇ	ਪਤਿ	੭੬੬
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੬੭
੧ ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਜਿਨੀਕੁਕੁਪਛਾਨਿਆ	ਪਤਿ	੭੬੭
੫ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਦਿਰਲ	ਪਤਿ	੭੬੭
੫ ਗੁਰਮਾਲਾਹੀਸਦਾ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਗੁਰਗੰਧਰਧਨਾਮੇ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੇਘਰੁ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਜਿਉਪਿਤ੍ਰਪਾਣਸਭਿ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਨਾਦੁਖ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਹਉਮੈਧਿਖਮਨੁਮੋਹਿਆ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਇਹਮਨਗਿਰੀ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਕੁਮਿਕੁਮਿਜੋਨਿਮਨ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਜੀਵਤੁਮਕਤਗੁਰਮਤੀ	ਪਤਿ	੭੬੭
੩ ਰਸਨਾਨਾਮਸਰੁ	ਪਤਿ	੭੬੭
੪ ਅਨਦਿਨਹਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੭੦
੪ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀ	ਪਤਿ	੭੭੦
੪ ਤਿਸਜਨਕਉਗਰਿਮੀਠ	ਪਤਿ	੭੭੦
੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੀਤਪੁਰਿ	ਪਤਿ	੭੭੧
੪ ਜਿਨਕੋਈਅਰੇ	ਪਤਿ	੭੭੧
੪ ਅਗਮਅਗੋਰਰ	ਪਤਿ	੭੭੧
੪ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ	ਪਤਿ	੭੭੧
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
੪ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸੀਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੭੨

ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ਕਿਆਤੁ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਪਤਿ ੭੭੨
੫ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਧਾਰਿਕ ਪਤਿ ੭੭੨
੫ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਨਿਰਿ ਪਤਿ ੭੭੨
੫ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਪਤਿ ੭੭੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੫ ਉਨਕੈ ਸੀਗਿ ਮੇਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਮਾਂਈ ਮੇਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਨੀਤਿ ਲੁ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਅਧ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਓ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਅਨਿਹ ਰਧ ਰਸਿ ਸਗਲ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਬਿਛੁਰਤ ਬਿਓਨੀ ਦੇ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਹਰਿ ਕੋ ਰਾਜ ਨਿਕਰਿ ਪਤਿ ੭੭੩
੫ ਆਨ ਮੇਧੀ ਸਿਓ ਪਤਿ ੭੭੪
੫ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਰਿ ਆ ਪਤਿ ੭੭੪
੫ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖਾਈ ਪਤਿ ੭੭੪
੫ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰਾਜਨ ਪਤਿ ੭੭੪
੫ ਪੁਰ ਕੇ ਰਾਗਿ ਬਿਛੁਲੁ ਪਤਿ ੭੭੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ਗਰਮੁ ਖਰੀ ਸੇਧੁ ਰਮ ਪਤਿ ੭੭੪
੫ ਗੁਰ ਕੇ ਰਾਗਿ ਰਦੇ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਇ ਰਇ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਸਗਲ ਪਤਿ ੭੭੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫ ਗੁਰ ਮਨਾਗਿ ਪਿਆ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਮਨ ਘਨੈ ਕੁ ਮੇਧਨੈ ਪਤਿ ੭੭੫

੫ ਪਿਆਰੀ ਸੇਧੁ ਸੁਹਾਵਨੀ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿ ੭੭੫
੫ ਹੋਗੋ ਬਿੰਦ ਹੋਗੋ ਪਾਲ ਪਤਿ ੭੭੬
੫ ਗੁਰ ਪਾਲ ਗਾਉ ਪਤਿ ੭੭੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸਟ ਪਦੀਆ

੧ ਨਕਦੀ ਨੈਨੀ ਦਨ ਪਤਿ ੭੭੬
੧ ਨਾਗਤ ਨਾਗਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ੭੭੬
੧ ਰਾਤਿ ਕੰਮੀ ਨਨਲ ਪਤਿ ੭੭੬
੧ ਅਖਲੀ ਭੀਜੀ ਜਲ ਪਤਿ ੭੭੭
੧ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਤਿ ੭੭੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ੭੭੭
੧ ਬੇਦ ਧਾਰੀ ਜਗੁ ਦਰਤ ਪਤਿ ੭੭੮
੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਕਰੇ ਪਤਿ ੭੭੮
੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਤਿ ੭੭੮
੫ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪੇ ਮਰਗਤਿ ਪਤਿ ੭੭੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧

੧ ਰਾਏ ਕੇਲਾਸਤ ਬਾਮਲਾ ਦੇਵੀ ਪਤਿ ੭੭੮
ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵੀ ਭੀਕੀ ਪਤਿ ੭੭੯
ਮੇਕਉ ਤੀਨ ਬਿਸਾਰਿ ਪਤਿ ੭੮੦
ਬਾਣੀ ਕੁੰਗਤ ਰਹਿ ਰਾਸ ਨੀਕੀ ਪਤਿ ੭੮੦
ਨਾਗਰਜਨ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ੭੮੦
ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਪਤਿ ੭੮੦
ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਪਤਿ ੭੮੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੧

ਕਾਨ੍ਹ

੪	ਮੇਰਾਮਨਸਾਪਨਾ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਸਾਨਾਸੀਤਆਰਿ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਮੇਰਾਮਨਸੀਤਨਾ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਰਗਨਸਰਨਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਨਪਮਨਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਧਨਉਪੀਤਰਗਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਕਰਲਕੋਰਕਪਟ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗਰਿ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਨਾਗਾਇਨਰਾਪਤ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਨਪਿਮਨਰਾਮਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਨਾਨਾਨੀਸੀਤਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਮਨਜਾਪਹਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਕਹਨਕਹਾਦਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਹਰਿਗੁਨਗਾਦੁਰ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਯੀਏਕੋਪੀਤਮੁ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਕੁਜਰਾਮੇਮਨਿ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਆਨਕਰੰਗ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਸਤਿਗਰੁਰਾਦੁਰ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਸਫਨਮਲਿਸੁਆਮੀ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਨਪਮਨਗੋਬਿੰਦ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਬਿਖੇਦਲੁਸੀਤਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਹਰਿਨਸੁਗਾਦੁਰ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਬੁਭੁਤਪ੍ਰਾਨੀ	ਪਤਿ	੭੮੯
੪	ਹਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਮੋਪਹਤਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਆਗਾਧਉਤ੍ਰਿਸੁਆਮੀ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਕਹਕਤਕਪਟ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਵੀਰਤਪ੍ਰਬੁਵੀਗਾਓ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਨੀਅਪ੍ਰਾਮਾਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਐਸੀਆਗੋਬਿੰਦੁ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਅਦਿਲਕੋਰਾਮਕੋ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਕੁਗਤਕੁਗਤਨ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਨੋਨਾਮੁ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਤੋਰੇਨਨਹਰਿਨਸੁ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਨਾਗਤਉਧਾਰਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਸੀਤਨਪਹਿਆਪਉ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੋ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਬਿਸਰਿਗਾਈਸਕੁ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਗੰਗਾਰੰਗਗੰਗਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਠਾਕੁਰਨੀਉਤ੍ਰਗਰ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਤਿਖਬੁਧਗਾਈਗਾਈ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਸਾਧਸਰਨਰਗਨ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਤਿਆਗੀਐਗਾਮਾਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਹਰਿਕੇਰਨਹਿਰੇ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਪ੍ਰਭੁਕਹਨਮਲਨ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਕਈਐਸੀਸੀਗੀ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਪਤਿਤਪਾਦਨਕੁਗਤਿ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਸਾਧਗਿਤਿਨਿਪ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਰਗਨਸਰਨਮਦਿਅਲ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਸਾਧਹਰਿਹਰੇ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਦਾਰਿਦ੍ਰਾਉਅਨਿਕ	ਪਤਿ	੭੮੯
੫	ਪਖਿਪੋਖਿਧਿਗਾਮਾ	ਪਤਿ	੭੮੮	੫	ਅਹਿਤੋਰੇਅਖਜੇਰੇ	ਪਤਿ	੭੮੯
			੭੮੯	੫	ਤਾਤੋਜਾਪ੍ਰਮਾਨ	ਪਤਿ	੭੮੯

੫	ਐਸੇਰਾਨਦੇਹੁ	ਪਤਿ	੭੫੪	੫	ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੇਰਾ	ਪਤਿ	੮੦੨
੫	ਸਹਜਸੁਭਾਏ	ਪਤਿ	੭੫੪	੧	ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੮੦੨
੫	ਗੋਇੰਦਠਾਕਰ	ਪਤਿ	੭੫੪	੫	ਤੋਰੇਮਾਨਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੮੦੨
੫	ਮਾਈਸਿਮਗਤਿ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਗੁਰਨਾਨਕਪਾਨਿ	ਪਤਿ	੮੦੨
੫	ਨਨਕੇਖੁਸੀਗੇ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਕਉਨਬਿਧਤੋਰੀ	ਪਤਿ	੮੦੨
੫	ਕਰਤਕਰਤਚਰ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਪ੍ਰਥਮਪਤਿਅੰਮਲ	ਪਤਿ	੮੦੩
	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਅਸਟਪਦੀਆ		੫	ਮਾਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਰਾਅਤਿਰਜਾਪੀ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	ਜਪਮਨਾਹਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਹਰਿਨਰਨਾਮਕਰਨ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	ਮਨਗਰਮਤਿ	ਪਤਿ	੭੫੫	੫	ਅਸਟਪਦੀਆ		
੪	ਮਨੁਹਰਿਗੀ	ਪਤਿ	੭੫੫	੪	ਰਾਮਰਮਰਾਮੇ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	ਮਨਗਰਮਤਿਚਾਲ	ਪਤਿ	੭੫੬	੪	ਰਾਮਗੁਰਪਾਦਸੁ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	ਮਨਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿ	ਪਤਿ	੭੫੬	੪	ਰਾਮਰਮਰਾਮੇਗਾਮੁ	ਪਤਿ	੮੦੩
੪	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੭੫੬	੪	ਰਾਮਰਮਰਾਮੇਪੁਜਵ	ਪਤਿ	੮੦੪
੪	ਸੋਧਿਧਰੇਜਨਗਰਾਮ	ਪਤਿ	੭੫੬	੪	ਰਾਮਾਮੇਸਾਧੁਨਰੇਨ	ਪਤਿ	੮੦੪
੪	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			੪	ਰਾਮਰਮਰਾਮਨ	ਪਤਿ	੮੦੪
	ਰਾਗੁਕਾਨਕੀਦੋਰਮਹਲਾ	੪ ਪਤਿ	੭੫੮		੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪਤਿ	੮੦੪
	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ				ਨਾਇਤੋਰੇਤੋਰਨਾ	ਪਤਿ	੮੦੫
	ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ	੪			੧ਤੋਰਨਾਮੁਕਤਨਕਰਮ	ਪਤਿ	੮੦੫
੪	ਰਾਮਰਮਰਾਮੇਅਤਿਨ	ਪਤਿ	੭੫੮		੧ਜੈਕਾਰਣਧੇਰਬ੍ਰਹਮੇ	ਪਤਿ	੮੦੫
੪	ਹਰਿਨਗਨਗਾਦਤ	ਪਤਿ	੭੫੮		੧ਜੈਕੇਰੁਪਨਾਹੀਜਾਤਿ	ਪਤਿ	੮੦੬
੪	ਮੇਰੇਮਨਨਪੁਜਪਿਨਗੇ	ਪਤਿ	੭੫੮		੧ਤਾਕਕੋਹਿਆ	ਪਤਿ	੮੦੬
੪	ਮੇਰੇਮਨਨਪਿਹਰਿਗੁਨ	ਪਤਿ	੮੦੧		੧ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰ	ਪਤਿ	੮੦੬
੪	ਹਮਰੀਨਿਤਵਨੀ	ਪਤਿ	੮੦੧		੧ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦਿਰਿਆ	ਪਤਿ	੮੦੬
੪	ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੇਰਾਪਾਨਿਧਾਨ	ਪਤਿ	੮੦੨		੧ਅਦੁਤਕਿਨੇਨਗਾਧਿਆ	ਪਤਿ	੮੦੬
੪	੧੦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ	ਪਤਿ	੮੦੨		੧ਦਿਸਰਿਧਿਕਾਰੀਬੀਧ	ਪਤਿ	੮੦੬
	੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ				੧ਮਨਮਾਇਆਮਨ	ਪਤਿ	੮੦੬
੫	ਹਮਾਰੇਏਹਕਿਰਪਾ	ਪਤਿ	੮੦੩		੧ਜਾਗਤਧਿਰਾਸੈਮੁਰੇ	ਪਤਿ	੮੦੬
੫	ਜਾਨਿਕਨਾਮੁਜਾਨੇ	ਪਤਿ	੮੦੩		੧ਅਸਟਕਰਮੁਰਖ	ਪਤਿ	੮੦੬

੧ ਖਾਇਆਮੇਲਦੁਪਾਇ	ਪਤਿ ੮੦੩	੫ ਸੋਧਨਵੰਤਸੇਈ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਬੇਦਕਤੋਬਕਹੁਮਤਿਸ੍ਰੋ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਗੀਤਨਾਦਰੁਖ	ਪਤਿ ੮੦੩	੫ ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਬੁਨਸੀਪਿਆਤੇਰੀ	ਪਤਿ ੮੧੩
੧ ਅਤਿਰਿਦੇਖਿਸਬਰ	ਪਤਿ ੮੦੩	੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਬਾਦੀਕੁਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ	
੧ ਬਾਗਮਹਿਰਾਦਲ	ਪਤਿ ੮੦੩	੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਜੀਨਾਨੇ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਸਤਿਕੀਰੋਇਸਾਧ	ਪਤਿ ੮੦੮	੫ ਕੁਰਬਾਣਜੋਈ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਆਦਿਨਗਾਦਿਨਗਾਦਿ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥		੫ ਗੁਰਗੁਰਕਰਤ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਅਕਲਪੁਰਖੁਇਕੁਰਲਿਤੁ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਖੁਡੀਮਹਲ ੩ ॥ ਤਿਪਦੇ॥		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ		ਖੁਡੀਕੁਗਤਬੇਈਜੀਕੀ	
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲ	ਪਤਿ ੮੦੮	੫ ਅਦਰਨਦੁਜਾਠਾਓ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਤਨਿਰੰਦਨਮਸਤਕਪਾਤੀ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਨਿਰਗੁਣੀਅਰੇ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਜੋਨਾਵੰਤੀ	
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਸਾ	ਪਤਿ ੮੦੮	੫ ਰਮੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਪੁ	ਪਤਿ ੮੧੨	੫ ਮਨਰਾਮਸਿਮਰਿ	ਪਤਿ ੮੧੮
੧ ਜੋਤੀਸਰਣੀਹਰਿ	ਪਤਿ ੮੦੮	੫ ਰਰਨਕਮਲਸਰਨ	ਪਤਿ ੮੧੨	੫ ਰਾਮਕੁਰਾਮਕੁਰ	ਪਤਿ ੮੧੮
੧ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਜੀਓ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥		੫ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿ	ਪਤਿ ੮੧੮
੧ ਅਧੇਬੁਤਿਬਣਦੇ	ਪਤਿ ੮੦੮	ਅਸਟਪਦੀਆ	ਪਤਿ ੮੧੨	੫ ਬੀਤਿਜੋਧੀਤਿਜੋਧੀ	ਪਤਿ ੮੧੮
੧ ਮੇਰਮਨਗੁਰਮਪਦ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਖਾਇਆਮੇਹਿਸਗਲ	ਪਤਿ ੮੧੨	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥	
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਨਿਦੁਲੀਕਰਮਿਭੁਜੇਗਮ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਸਲੋਕਸਹਿਸਕਿਤੀਮਹਲ ੧	
੫ ਬਿਰੁਸ ਰਸਕਰਮਿ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਗੋਤਮਤਪਾਅਹਿਲਿਆ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਪਤਿਪਸਤਕਸੀਪਿਆ	ਪਤਿ ੮੧੮
੫ ਉਗਦੇਸਰਗੁਰਮੁਖਿ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਆਖਣਾਸੁਨਣਾਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੮੧੨	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	
੫ ਇਕਬਿਨਹਰਿਪੁ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅਤਿਰਿ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਸਲੋਕਸਹਿਸਕਿਤੀਮਹਲ ੫	
੫ ਅਗਮਦਇਆਲ	ਪਤਿ ੮੦੮	੧ ਇਕਧਰਿਬਖਸਿਲਦੇ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਕਤਿਰਮਾਤਾਕਤਿਰਖਿਤਾ	ਪਤਿ ੮੧੮
੫ ਮਨਿਲਾਗੀਪੀਤਿ	ਪਤਿ ੮੧੦	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥	
੫ ਗੁਰਮਤਿਗਰਨਾਮੁ	ਪਤਿ ੮੧੦	੧ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀ	ਪਤਿ ੮੧੪	ਗਾਥਾਮਹਲ ੫ ਕਰਪੁਰ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ		੧ ਭੋਕੁਇਨਾਗੇਸੇਨਾ	ਪਤਿ ੮੧੪	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥	
੫ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿ	ਪਤਿ ੮੧੦	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ਅਸਟਪਦੀਆ		ਗਾਥਾਮਹਲ ੫ ਕਰਪੁਰ	ਪਤਿ ੮੧੨
੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ		ਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰੀਸੁਤਬਨਿਤਾ	ਪਤਿ ੮੧੪	੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥	
੫ ਮਨਗਿਕੀਆਤੁਨੁ	ਪਤਿ ੮੧੦	ਮਨਮਹਿਰੋਪਮਹਾ	ਪਤਿ ੮੧੪	ਰਉਬੇਲੇਮਹਲ ੫	
੫ ਖੁਡੀਸੇਵਾਨੁਕੀ	ਪਤਿ ੮੧੦	ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਲਦਿਖ	ਪਤਿ ੮੧੪	ਸਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮ	ਪਤਿ ੮੧੪
੫ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨੀਏ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਖੁਡੀਬਾਣੀਕੁਗਤਿਕਬੀਰਜੀਕੀ		੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ	ਪਤਿ
੫ ਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਮੀ	ਪਤਿ ੮੧੪	ਸਲੋਕਦਾਰਤੋਦਪੀਕਮਹਲ ੧	
੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਅਲਹੁਦਕਮਸੀਤਿ	ਪਤਿ ੮੧੪	ਉਤਰੀਪਉਰੀਗਰੀ	ਪਤਿ ੮੧੪
੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇ	ਪਤਿ ੮੧੧	ਅਵਲਅਲਹਨੁਰਉਪਾਇ	ਪਤਿ ੮੧੨	ਪੁਰੋਕਾਕੀਆ	ਪਤਿ ੮੧੪
				ਸਲੋਕਮਹਲ ੧ ਮਾਥੇਨੋਪੁਰਿ	੮੨੬

१ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪
 ਵਡੁਰਗੀਸਾਗਣੀ ਪਤਿ ੮੩੦
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੫
 ਰਤਸੇਈਨਿਭੁਖਨਮੇਰੂ ਪਤਿ ੮੩੨
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੁੰਦ੍ਰਣੀਮਹਲਾ ੫
 ਥਾਲਵਿਚਿ ਪਤਿ ੮੩੨
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੬
 ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ੮੩੨
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕੁਰਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ
 ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀ ਪਤਿ ੮੩੪
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕਸੇਖਛਰੀਦਕੋ॥
 ਨਿਤਰਿਗਝੇਪਨਹਰੀ ਪਤਿ ੮੪੧
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਆਨਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣ ਪਤਿ ੮੪੫
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫
 ਕਾਠੀਦੇਹਿਮੇਰਿਛੁਨਿ ਪਤਿ ੮੪੫
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੮੪੬
 ਇਕਮਨਪੁਰਖਪਿਆਇ ਪਤਿ ੮੪੬
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੮੪੭
 ਸੇਈਪੁਰਖਪਿਨਕਰਤਾ ਪਤਿ ੮੪੭
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫
 ਸੇਈਪੁਰਖਸਿਵਹਇਕਸਾਠ ਪਤਿ ੮੪੮
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫
 ਇਕਮਨਪੁਰਖਪਿਨਕਰਤਾ ਪਤਿ ੮੫੦
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਵਯੇਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਮਰੀਸੇਈਪੁਰਖ ਪਤਿ ੮੫੫
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਨਿਤਰਲਖਮਹਮਦ ਪਤਿ ੮੫੭
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਧਾਇਆਤਸਿਮਾਬਖਾਵ ਪਤਿ ੮੫੭
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਰਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲ ਪਤਿ ੮੫੮
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਕੀਕਤਰਾਮੁਕਾਮ ਪਤਿ ੮੬੦
 १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਮਾਲਾ ਰਾਗਾਏਕਸੰਗ ਪਤਿ ੮੬੦
 ਸ੍ਰੀਵਾਗੁਰੂਜੀਸਤਿ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਿਮਰੀਕੀਧਿਪ॥

ੴ ਸਤਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੮੬ ਅਸੁਦਰੀ ੧੦ ਦਸਮੀ ਸ੍ਰੀਬਾਬਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਏ ॥

ਸੰਮਤ ੧੬੦੫ ਚੇਤਸੁਦੀ ਚੌਥ ੪ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਗਦੇਵਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਵਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤ ੧੬੩੬ ਭਾਦਵਸੁਦੀ ੪ ਸੁਕਦਾਰਸ਼ੀਖਾਧਾਗੁਰਦਿਤਾਜ

ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਤਸੁਦੀ ੩ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤ ੧੬੫੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਬੁਧਦਾਰ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨਜੀਸਮਾਏ

ਸੰਮਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਆਇਤਦਾਰਸ਼ੀਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਏ ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਕਸੁਦੀ ੮ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਏ ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੨੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੪ ਬੁਧਦਾਰਦੁਇਪਹਰਦੁਇਘਨੀਗਤਿਗੁਰੁ ਗ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਹ

ਗਿਰਿਨਾਮਜੀਸਮਾਏ-ਦਿਲੀਵਿਰ

ਸੰਮਤ ੧੭੩੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਦੀ ੫ ਵਰਧੀਹਦੁਇਪਹਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਦਿਲੀਵਿਰਸ਼ੀਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਤਾਪੁ

ਰਖਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰੁ ਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਸਮਾਏ ॥

ਸੰਮਤ ੧੭੬੬ ਕਤਕਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ੫ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਸਮਾਏ ਸੋਮਵਾਰਕਾਰਿਨਥਾ

ਪਹਰੁਗਤਿਗੁਰੁ ਨਰੇਕੁਵਿਰ ਗੁਰਦੁਆਰੀਰਖਥਾਣਗੀਗਾਉਪਰਿਸਾਗੁਰੁ ਅਰਖਦੇ ॥

५ डिसेंबर १९३९ एका
 ५ डिसेंबर १९३९ एका
 ५ डिसेंबर १९३९ एका
 ५ डिसेंबर १९३९ एका

१॥ ਚਿਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
 ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥
 ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੋਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੀਭੀ ਸ
 ਚੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਗਾਨੁ ਪੈਰੁ ਪ
 ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਗਾ ਲਿਵਤਾਗਾ ॥ ਭੁਖਿ ਆਭੁਖ ਨ ਉਤ
 ਰੀ ਜੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰੀ ਆਭਾਗਾ ॥ ਸਹਸ ਸਿਮਾਣ ਪਾਲਖ ਹੋਹਿ ਤਇ
 ਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਆਗੈ ਹੋਈ ਐਕਿ ਵਕੂਨੈ ਤੁਏ
 ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ
 ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁ
 ਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਓ
 ਤਮੁ ਨੀਚਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕ ਨਹ
 ਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕ ਹੁਕਮੀ ਸਦ ਬੁਢਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰ

ਦਰਿਸੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ
 ਤਹੁ ਭੀ ਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ
 ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣੁ ਦੁਭਿਅ
 ਈਆ ਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਿਨਿ ਆਵਿ ਪਸੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
 ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਬੋਹਾ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੋਭਿ ਰਿਦੇ ਹਿ ॥ ਗਾ
 ਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੁਗਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਰੁ ਹਾਰੁ ਦੁਗਿ ॥ ਕਥ
 ਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੈਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
 ਦੋਦ ਦੇਲੇ ਦੇਖਾ ਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤੁ ਰਿਖਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੩
 ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ॥ ਭਾਖਿ ਆਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਮਗਿ ਰਿਦੇ ਹਿਦੇ ਹਿਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਤਾਰੁ ॥ ਫਿਰਕਿ ਅ
 ਗੈਰਖੀ ਐ ਜਿਭੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹਿ ਕਿ ਬੋਲੁ ਬੋਲੀ ਐ ਜਿ

ਤੁਸੁਟਿ ਪਰੇਪਿਆਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਲ ਸਭੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਰਾ
 ਗੁ॥ ਕਰਮੀ ਅਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੇਖਦੁਆਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਾਣੀ ਐਸ
 ਕੁਆਪੇ ਸਚਿਆਗੁ॥ ੪॥ ਥਾਪਿਆ ਨਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹੋਇ॥ ਆਪੇ ਆ
 ਪਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਸੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਇ ਆਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਐਗੁ
 ਟੀ ਨਿਪਾਨੁ॥ ਗਾਵੀ ਐਸੁ ਟੀ ਐਮਾਨਿ ਰਖੀ ਐਭਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ
 ਲੇਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ਗੁਰਈ
 ਸਰਗੁਰਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾਗੁਰ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇਹਉ ਜਾਣੁ ਆਖਾਨਾ ਜੀ ਕਹਣੁ
 ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਰੇ ਹਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਸਭੁ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁਰਤਾ ਸੋ ਮੈਵਿ
 ਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵਾਵਿ ਦੁਭਾਵੇ ਕਿਨਾਇ ਕਰੀ॥ ਜੇ
 ਤੀ ਸਿਰਥਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾਵਿ ਦੁਕਰਮ ਕਿਮਿ ਲੇਲਈ॥ ਮਾਤਿ ਦਿਚਿ ਰਤਨ ਜ
 ਦੁਹਰਮਾਣਿ ਕੇਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਰੇ ਹਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਸਭੁ ਨ
 ਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁਰਤਾ ਸੋ ਮੈਵਿ ਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਜੇਜੁਗਾਚਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰੁ ਸੁ
 ਟੀ ਹੋਇ॥ ਨਦਾਖੰਡਾਵਿ ਚਿਜਾਣੀ ਐਨਾ ਲਿਖਲੇ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਨੰਗਾਨਾ ਉਰਖਾ
 ਇਕੈ ਜਸੁ ਵੀਗਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਨਦ ਕਿਨ ਆਵਈ ਤਵਾਤਨ ਪੁਛੇ ਕੋ ਕੀ
 ਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਹਿਰੇ ਸੀਰੇ ਸੁਰਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੀਤਿ ਆ
 ਗੁਣੁ ਦੇ॥ ਤੇਹੋ ਕਹਿਨ ਸੁਝਈ ਜਿਤਿ ਸੁਗੁਣ ਕੋਇ ਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਟਿ ਐਸਿ ਪੀਰ ਸੁ

ਰਿਨਥਾ। ਸੁਣਿਐ ਪਰਤਿ ਪਦੁਲ ਮਾਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ ਚੀਪਲੇ ਅਪਾਤਾਲਾ॥
 ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਭੁਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿਗਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ
 ਪਾਪ ਕਾਨਾਸਾ॥ ੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰ ਬਰਮਾਇੰਦਾ। ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹ
 ਟਮਰਿ। ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦਾ। ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ
 ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿਗਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸਾ॥ ੯॥ ਸੁਣਿਐ
 ਸਤੁ ਸਤਿ ਪੁਰਿ ਮਾਨੁ। ਸੁਣਿਐ ਅਠ ਸਠਿ ਕਾਇਸ ਨਾਨਾ। ਸੁਣਿਐ ਪਾਤਿ ਪ
 ਨ੍ਨਿ ਪਾਦੁ ਹਿਮਾਨਾ। ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨਾ। ਨਾਨਕ ਭੁਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿ
 ਗਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸਾ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਗਾ ਗੁਣ ਕੇ ਗਾਹੁ
 ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ। ਸੁਣਿਐ ਅਧੇ ਪਾਦੁ ਹਿਰਾਹੁ। ਸੁਣਿਐ ਹ
 ਥੋਹੈ ਅਸਗਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਭੁਗਤਾ ਸਦਾ ਦਿਗਾਸਾ। ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ
 ਕਾਨਾਸਾ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੈ ਕੀਰਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ॥
 ਕਾਗਰਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ। ਮੰਨੈ ਕਾਬਹਿ ਕਰ ਨਿਦੀਚਾਰੁ। ਐਸਾ
 ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੇ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋ
 ਏ ਮਨਿ ਬਿਧਿ। ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭੁਵਨ ਬੀਸੁ ਪਿ। ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾਖਾਇ॥
 ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ। ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ। ਜੇ ਕੇ ਮਨਿ ਜਾਣੈ
 ਮਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁ ਨ ਪਾਇ। ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ

ਜਾਇ॥ ਮੈਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪਥਿ॥ ਮੈਨੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ ਬੰਧਾ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਰੰਜਨ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮੈਨੈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਖਰੁ ਆਰੁ
 ॥ ਮਨੈ ਪਰਵਾਰੇ ਸਾਧਾਰੁ॥ ਮਨੈ ਤਰੇਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ॥ ਮਨੈ ਨਾਨਕ ਬੁਧੁ ਹਿਨ
 ਭਿਖਾ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੫॥
 ਪਰਿਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਪਰਿਪਾਵਹਿ ਨਰਗ ਹਿਮਾਨਾ॥ ਪਰਿਸੇਹ
 ਹਿਰਿ ਰਾਜਾਨਾ॥ ਪਰਿਕਾਰੁ ਏਕ ਪਿਆਨਾ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ॥
 ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ॥ ਧੋਲੁ ਪਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤਾ॥ ਸਿਤੇ ਪੁਥਾ ਪਿ
 ਰਖਿ ਆਜਿ ਨਿਸੁਤਿ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਪਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾਰੁ
 ਗੁ॥ ਪਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਗੁ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੇ
 ਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ॥ ਸਭੁ ਨਾਲਿ ਖਿਆਵੁ ਨੀਕਲਾ ਮਾ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋ
 ਇ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿ ਤੁਰੁ ਪਾ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ
 ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ ਕੁਤਾ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਵੈ ਲਖ ਨਰੀਆਉ॥
 ਕੁਰਗਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀ ਨਾਰਾ॥ ਵਾਰਿ ਆਨਾ ਵਾਏ ਕਵਾਰਾ॥ ਜਿਤ ਪੁਤਾ
 ਵੈਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ॥ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ੧੬॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅ
 ਸੰਖ ਭਾਉ॥ ਅਸੰਖ ਪੁਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪਤਾਉ॥ ਅਸੰਖ ਗਿਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ
 ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਸਾ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਅਨ ਵੀਚਾਰੋ

ਅਸੰਖ ਸਤਿ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰਾ

ਗਾ ਅਸੀਖ ਸੁਰ ਮੁਭ ਪਸਾਰਾ ਅਸੀਖ ਮੇਨਿ ਲਿਵਲਾਇਤਾ ਗਾ ਕੁਦਰਤਿ
 ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀਚਾਰਾ ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਗਾ ਜੇਤ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ
 ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸੀਖ ਮੁਰਖ ਅਧਿਯੋਗਾ ਅਸੀ
 ਖ ਚੇਹਰਾ ਮਖੋਰਾ ਅਸੀਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੇਗਾ ਅਸੀਖ ਗਲ ਵਰੁਹ
 ਤਿ ਆਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਕੁੜਿ ਆਰ ਕੁੜੇ
 ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਮਲੇਹੁ ਮਲੁ ਭੁਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਅਸੀਖ ਨਿਰਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ
 ਚੁਗਾ ਨਾਨਕੀ ਚੁਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਗਾ ਜੇਤ ਪੁਭਾ
 ਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸੀਖ ਨਾਵ ਅਸੀ
 ਖ ਥਾਵਾ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੀਖ ਲੇਆ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ
 ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹਾ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥
 ਅਖਰੀ ਲਿਖਣ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣੀ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸਿਜੇਗੁ ਦੁਖਾਣੀ ॥ ਜਿ
 ਨਿਇਹਿ ਲਿਖੇ ਭਿਸੁ ਸਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਦੁ ਭੁਰਮਾ ਏਤਿ ਦੁਤਿ ਦੁਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ
 ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵੇਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀਚਾਰਾ
 ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਗਾ ਜੇਤ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾਸ
 ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭਰੀ ਐਹੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਪਾਣੀ ਪੈਰੁ ਉਤਰ
 ਸੁਖੇਹਾ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੇ ਹੋਇ ॥ ਦੇਸਾ ਬੁਣ ਲਈ ਐਓਹੁ ਪੋਇ ॥ ਭੁਰੀ

ਐਮਤਿਪਾਪਕੇਸੀਗਿ। ਓਹੁਪੈਨਾਵੈਕੈਠੀਗਿ। ਪੁਨੀਪਾਪੀਆਖਣਨਾਹਿ॥
 ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ। ਆਪੇਧੀਜਿਆਪੇਧੀਖਾਹੁ। ਨਾਨਕਹੁ
 ਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥ ੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਰਤੁਦਾਨੁਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕ
 ਮਾਨੁ। ਸੁਣਿਅਮੀਨਿਆਮਨਿਰੀਤਾਭਾਉ। ਅਤਿਰਗਤਿਤੀਰਥਮਲਿਨ
 ਓ। ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ। ਦਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭੁਗਤਿਨੋਇ। ਸੁ
 ਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ। ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਮਨਿਚਾਉ। ਕਦੁਣ
 ਸੁਣੇਲਾਵਖਤੁਕਦੁਣਕਦੁਣਥਿਤਿਕਦੁਣਵਗ। ਕਦੁਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵ
 ਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ। ਵੇਲਨਪਾਈਆਪਠੀਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਗਾਣੁ॥
 ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਰੀਆਜਿਲਿਖਣਿਲੇਖੁਕੁਗਾਣੁ। ਥਿਤਿਵਾਰਨਾਜੇ
 ਗੀਜਣੈਗੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ। ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈ
 ਜੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਆਖੁ। ਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਗੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ ਨਾਨ
 ਕਆਖਣਿਸਰੁਕੋਆਖੋਇਕਦੁਇਕਸਿਆਣਾ। ਵਡੁਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾ
 ਈਕੀਤਾਜਾਕਹੋਵੈ॥ ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੋਜਾਣੈਅਗੋਗਇਆਨਸੋਹੈ॥ ੨੧॥
 ਪਤਾਲਪਤਾਲਲਖਅਗਾਸਾਅਗਾਸਾ। ਓਨਕਓਨਕਭਾਲਿਖੈਕੋਵੇਦ
 ਕਹਨਿਇਕਵਾਤਾ। ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁਇਕਵਾਤਾ। ਲੇ
 ਖੋਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੋਹੋਇਵਿਣਾਸੁ। ਨਾਨਕਵਡੁਆਖੀਐਆਪੇਜਾ

ਏਆਪੁ॥ ੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ ਨਦੀਆਅਤੇਵ
 ਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਸੇਤੀਮਾਲੁਧ
 ਨਾਕੀਨੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਦੀਸਰਹਿ॥ ੨੩॥ ਅਤਿਨਸਿਛਤੀਕਹ
 ਦਿਨਅੰਤੁ॥ ਅਤਿਨਕਰਏਰੇਦਿਨਅੰਤੁ॥ ਅਤਿਨਵੇਖਦਿਸੁਣਦਿਨਅੰਤੁ॥ ਅੰ
 ਤੁਨਜਾਪੈਕਿਅਮਨਿਮਤਿ॥ ਅਤਿਨਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਰੁ॥ ਅਤਿਨਜਾਪੈਪਾਰੁਦਾ
 ਗੁ॥ ਅਤਿਕਾਰਦਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾ
 ਏਕੋਇ॥ ਬਹੁਤਾਕਹੀਅੋਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ ਵਡਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ॥ ਊਚੇਊਪ
 ਰਿਊਚਾਨਾਉ॥ ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੇਕੋਇ॥ ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੇਇ॥ ਜੇਵਡੁਆ
 ਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਕਰਮੀਦਤਿ॥ ੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮਲਿ
 ਖਿਆਨਜਾਇ॥ ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੇਧਅਪਾਰ॥ ਕੇ
 ਤੀਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਗੁ॥ ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਗੁ॥ ਕੇਤੇਲੈਲੈਸੁਕਰੁਪਾਹਿ
 ॥ ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਗੁ॥ ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਗੀ
 ਦਾਤਾਗੁ॥ ਥੀਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ ਹੋਕੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਜੇਕੋਖਾਇ
 ਕੁਆਖਿਦਿਖਾਹਿ॥ ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਹਿ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ
 ॥ ਆਖਹਿਸਭਿਕੇਈਕੋਇ॥ ਜਿਸੇਨਬਖਸੇਸਿਛਤਿਸਾਲਹੁ॥ ਨਾਨਕਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ੨੫॥ ਅਮਲੁਗੁਣਅਮਲੁਦਾਪਾਰੁ॥ ਅਮਲੁਦਾਪਾਕੀਏ

ਅਮੁਲਭੈਰੁਗ। ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ। ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲ
 ਸਮਾਹਿ। ਅਮੁਲਪਰਮੁਅਮੁਲਦੀਧਾਣਾ। ਅਮੁਲਤੁਲਅਮੁਲਪਰਵਾਣੁ
 । ਅਮੁਲਬਖਸੀਸਅਮੁਲਨੀਸਾਣਾ। ਅਮੁਲਕਰਮਅਮੁਲਭਰਮਾਣੁ
 ਅਮੁਲੇਅਮੁਲਅਧਿਆਨਜਾਇ। ਅਧਿਆਧਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਆ
 ਧਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾ। ਆਧਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਿਖਿਆਣਾ। ਆਧਹਿਥਰਮੇ
 ਆਧਹਿਇੰਦਾ। ਆਧਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦਾ। ਆਧਹਿਈਸਰਆਧਹਿਸਿ
 ਧਾ। ਆਧਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧਾ। ਆਧਹਿਦਾਨਵਆਧਹਿਦੇਵਾ। ਆਧਹਿਸੁਰਿ
 ਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ। ਕੇਤੇਆਧਹਿਆਧਣਿਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਓਠਿ
 ਓਠਿਜਾਹਿ। ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੋਇ। ਤਾਅਧਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ। ਜੇ
 ਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਠਸੇਇ। ਜੇਕੋਅਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾ
 ਨਾ। ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਸੇਦਰੁਕੇਹਸੇਘਰੁਕੇ
 ਹੋਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇਨਦਅਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ
 । ਕੇਤੇਗਾਗਪਗੀਸਿਓਕਹੀਅਨਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਤੁਹੋਨੇਪਉਣਪਾ
 ਣੀਥੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਗਾਯਪਰਮੁਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿ
 ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਰਮੁਦੀਰਗੇ। ਗਾਵਹਿਈਸਰਬੁਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਸਦੇਰੇ
 ਗਾਵਹਿਇੰਦੁਇੰਦੁਸਟਿਥੈਠੇਦੇਵਤਿਅੰਦਰਿਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾ

ਪੀਅਰਿਗਾਵਹਿਸਾਪਵਿਚਾਰਾਗਾਵਾਨੇਜਤੀਸਤੀਸਤੀਪੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕ
 ਰਾਗੇ।ਗਾਵਹਿਪੰਡਤਪਤਿਨਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਲੋ।ਗਾਵਹਿਮੇਹਣੀ
 ਆਮਨੁਮੇਹਨਿਸੁਰਗਮਛੁਪਇਆਲੋ।ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਜਠਿਤੀ
 ਰਥਨਲੋ।ਗਾਵਹਿਜੇਧਮਗਾਥਲਸੁਰਾ।ਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਪੰਡ
 ਮੰਡਲਵਰਬੰਤਕਾਰਿਕਾਰਿਖੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵਹਿਰਤੇਤੇ
 ਰੇਭਗਤੁਰਸਾਲੋ।ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆਈ
 ਚਾਰੇ।ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਨਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੋਰੀਹੋਸੀਜਾਇਨਾ
 ਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਾਰਿਕਾਰਿਜਨਸੀਆਇਆਜਿ
 ਨਿਉਪਾਈ।ਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਕੀਤਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਛਿਆਈ।ਜੇ
 ਤਿਸੁਭਵੈਸੇਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾ
 ਹਿਧਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ।ਮੁੰਦਾਸੇਤੇਖੁਸਰਮੁਪਤਏਲੀਪਿਆਨਕੀਕਰਹਿ
 ਬਿਭੁਤਿ।ਖਿਖਾਕਾਲੁਕਆਗੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਭੰਡਪਰਤੀਤਿ।ਆਈਪੰ
 ਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ।ਆਦੇਸੁਤਿਸੇਆਦੇਸੁ।ਆਦਿ
 ਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਾਏਕੇਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁ
 ਦਇਆਭੰਡਗਨਿਘਟਿਘਟਿਦੁਜਹਿਨਾਦ।ਆਪਿਨਾਥਨਾਖੀਸਭੁਜਾ
 ਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦਾ।ਸੀਜੇਗਾਵਿਜੇਗੁਣਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਯੇਖੈ

ਆਵਹਿਭੁਗਾ॥ ਆਵੇਸੁਤਿਸੇਆਵੇਸੁ॥ ਆਵਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹ
 ਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੇਵੇਸੁ॥ ੨੮॥ ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇ
 ਪਰਵਾਣੁ॥ ਇਕਸੀਸਾਰੀਇਕੁੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਧਾਣੁ॥ ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੇ
 ਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਵੈਭੁਗਮਾਣੁ॥ ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੇਧਹੁਤਾਏਹੁ
 ਵਿਭਾਣੁ॥ ਆਵੇਸੁਤਿਸੇਆਵੇਸੁ॥ ਆਵਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗ
 ਜੁਗਏਕੇਵੇਸੁ॥ ੨੯॥ ਆਸਣੁਲੇਇਲੇਇਕੁੰਡਾਰੀ॥ ਜੇਕਿਛੁਪਾਇਅਸੁਏ
 ਕਾਵਾਗਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਕੀਕਾਗਾ॥ ਆ
 ਵੇਸੁਤਿਸੇਆਵੇਸੁ॥ ਆਵਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੇ
 ਵੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਇਕਦੂਜੀਭੈਲਖਹੈਹਿਲਖਹੈਵਹਿਲਖਦੀਸਾ॥ ਲਖੁਲਖਗੇ
 ਰੂਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮਜਗਦੀਸਾ॥ ਏਤੁਗਹਿਪਤਿਪਵਨੀਆਚਰਨੀਐ
 ਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ ਸੁਣਿਗਲਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸਾ॥ ਨਾਨਕਨਦ
 ਰੀਪਾਈਐਕੁਨੀਕੁਨੀਸਾ॥ ੩੧॥ ਆਖਣਿਜੇਰੁਚੁਪੈਨਹਿਜੇਗਾ॥ ਜੇਰੁ
 ਨਮਗਣਿਦੋਇਨਜੇਗਾ॥ ਜੇਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਿਜੇਗਾ॥ ਜੇਰੁਨਗਜਿ
 ਮਾਲਿਮਨਿਸੇਗਾ॥ ਜੇਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਅਨਦੀਚਾਗਿ॥ ਜੇਰੁਨਜੁਗਤੀਦੁ
 ਟੈਸੀਸਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਹਥਿਜੇਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਉਤਖੁਨੀਚੁਨਕੇਇ
 ॥ ੩੨॥ ਰਾਤੀਰਤੀਧਿਤੀਦਾਗਾ॥ ਪਵਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ ਤਿਸੁਵਿ

ਚਿਪਰਤੀਥਾਪਿਰਪੀਪਰਮਸਾਲਾਤਿਸੁਵਿਚਿਨੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾਤਿ
 ਨਕੇਨਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁਸਚਾਅਪਿਸਚਾਰ
 ਬਾਗੁਤਿਥੈਸੋਗਨਿਪਚਿਪਰਵਾਣੁਨਦਗੀਕਰਮਿਪਵੇਲੀਸਾਣੁਕਰਪਕਾ
 ਈਓਥੈਪਾਇਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥ ੩੪॥ ਪਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਪਰ
 ਮਾਗਿਅਨਖੰਡਕਾਅਖਹੁਕਰਮਾਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸਤਿਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇ
 ਸਾਕੇਤੇਧੁਹਮੇਘਾਨਤਿਘਨੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸਾਕੇਤੀਅਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇ
 ਤੇਕੇਤੇਧੁਓਪਦੇਸਾਕੇਤੇਇੰਦਰੰਦਸੁਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾਕੇਤੇਸਿੰਧੁ
 ਧਨਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸਾਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ੍ਰਾਕੇਤੀ
 ਅਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤਾ॥ ੩੫॥ ਗਿਅਨਖੰਡਮਹਿਗਿਅਨ
 ਪਰਚੰਡਾਤਿਥੈਨਦਬਿਨੋਦਕੇਡਅੰਨੰਦਾਸਰਮਖੰਡਕੀਥਾਣੀਰੂਪਾਤਿਥੈਘ
 ਨਤਿਘਨੀਐਥਹੁਤੁਅਨੁਪਾਤਾਕੀਆਗਲਕਥੀਅਨਾਜਾਗਿਜੇਕੇਕਹੈਪਿਛੇ
 ਪਛਤਾਇਤਿਥੈਘਨੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿਤਿਥੈਘਨੀਐਸੁਰਸਿੰਧ
 ਕੀਸੁਧਿ॥ ੩੬॥ ਕਰਮਖੰਡਕੀਥਾਣੀਜੇਗੁਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੇਈਹੋਗੁਤਿਥੈਜੇਪਮ
 ਹਾਥਲਸੁਗਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਅਭੁਰਪੁਗਤਿਥੈਸੀਤੇਸੀਤਾਅਹਿਮਾਮ
 ਗਿਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥੇਨਜਾਗਿਨਾਉਹੁਮਰਹਿਨਠਾਗੋਜਾਗਿਜਿਨਕੇਰਾਮੁ
 ਵੈਸੈਮਾਮਾਗਿਤਿਥੈਭੁਗਤਿਵਸਹਿਕੋਲੇਅਕਰਹਿਅਨੰਦਸਚਾਅਨਿਸੇਇ

ਕੇਤੀਆਖਣੀਕੇ
 ਆਖਣੀਕੇਤੀ
 ਨਥੀ

ਸਚਿਪੀਠਿ ਵਸੈ ਨਿਹੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲਵਹੁ ਭੰਗੀ ਜੇ ਕੇ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਥੈ ਲੇਖੈ ਅਲੇਖ ਅਕਾਰੁ ॥ ਜਿਵਨਿ ਦੁ
 ਹੁ ਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰੁ ॥ ਦੇਖੈ ਦਿਗਮੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੁ ਹਾਸਾ
 ਗੁ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਤੁ ਪਹਾਰਾ ਪੀਰੁ ਜੁਸੁ ਨਿਆਗੁ ॥ ਅਹਿਰਣਿ ਮਤਿ ਦੇਵੁ ਹਥੀ ਆਗੁ
 ਭੁਭਿਖਲ ਅਗਨਿ ਤਪਤਾਉ ॥ ਭੁੰਡਾ ਭੁਭਿਖਿ ਤੁਤਿ ਤੁਰਲਿ ॥ ਘੜੀ ਐਸ ਬ
 ਦੁ ਸਰੀਟ ਕਸਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ
 ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
 ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੀਗਿਆਈ ਆਬੁ
 ਰਿਆਈ ਆਵਾਚੈ ਪਰਮੁ ਹਰੁ ਗਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਲੈ ਕੈ ਕੇ ਦੁਗਿ ॥
 ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਕੇਤੀ ਛੁ
 ਟੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲ ੧
 ਸੋਦਹੁ ॥ ॥ ਸੋਦਹੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਪਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿਸਰ ਬਸਮਾਲੇ ॥ ਵ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਦਰ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਟਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕ
 ਹੀ ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਧੋਸਿ ਤਰੁ ਗਾਵੈ
 ਰਾਜਾ ਪਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿ

ਖਿਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਈ ਸਰਬੁ ਹਮਾ ਦੇਵ ॥ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਟਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵ ਤਿਆਰ ਰਿਨਾਲੇ ॥ ਗਾ
 ਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਪੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧੋ ਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਪੰਠ
 ਤਪਨ ਨਿਰਖੀ ਸੁਰਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਵੇ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਮੋਹਣੀ ਅਮਰੁ
 ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਹੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸ
 ਠਿਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਗ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਖਾਣੀ
 ਰਾਗੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਖੰਡ ਮਠਿ ਲਬ੍ਹ ਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਗੇ ॥ ਸੋਈ
 ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਗਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਕੁਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰ ਕੋ ਤੇ ਤੁਧੋ ਨੇ ਗਾ
 ਵਨਿ ਸੋ ਮੈਚਿ ਤਿਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਆਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾ
 ਧਿਧ ਸਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਠੰ
 ਗੀ ਠੰਗੀ ਕੁਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ ਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ
 ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਦੀਵਾ ਤਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਕਰ ਸੀ ਠਹਿਰਿ ਰੁਕ
 ਮੁਨ ਕਰਣਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਧੁਨਾਨ ਕਰ ਗਣੁ ਰਜਾਈ ॥

੧॥

੧ ਓਸਤਿਬੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਅਹਲ ॥ ਸੁਣਿ ਦੁਭਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਲੁ ਦੁਭਾ ਭੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀ

ਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ ਕਹਣੇਵਾਲੇਤੇਰੇਰੇਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾ
 ਹਿਥਾਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਗੁਣੀਗਾਗੀਰਾ॥ ਕੇਇਨਜਾਣੇਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ॥ ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਾਈ॥ ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਅ
 ਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਸਤਸਤਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਅ
 ਈਆ॥ ਤੁਪੁਟਿਟੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਅ
 ॥੩॥ ਆਖਣੁਵਾਲਾਕਿਆਈਚਰਾ॥ ਸਿਠਤੀਭੁਰੇਤੇਰੇਭੁਡਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੁਧੋਹਿ
 ਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥
 ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਹਿਜਾਉ॥ ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
 ਲਾਗੈਭੂਖਾ॥ ਉਤਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਣੁਖਾ॥ ਸੇਕਿਉਧਿਸਰੈਮੇਰੀਆਇ
 ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੇਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਅਈ॥
 ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਜੇਸਤਿਮਿਲਿਵੈਆਖਣਿਪਾਇ॥ ਵਡਾਨਹੇ
 ਵੇਘਾਟਿਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਉਹਮਰੈਨਹੇਵੈਸੇਗਾ॥ ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੁਕੈਭੋਗਾ॥ ਭੁਣ
 ਦੇਹੁਹੋਗੁਨਾਹੀਕੇਇ॥ ਨਾਕੋਹੈਅਨਾਕੋਹੈਇ॥ ੩॥ ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਰ
 ਤਿ॥ ਜਿਨਿਨਿਨਿਨੁਕਹਿਕੈਕੀਤੀਗਤਿ॥ ਖਸਮੁਵਿਸਾਹਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ ਨ
 ਨਕਨਾਵੈਧਾਤੁਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥

ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਰਮ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵ
 ਮੇਕਉਰਾਮੁਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰ
 ਤਿਹਮਰੀਰਹਗਾਸਿ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭੁਗਵਡੇਰੇਜਿਨਿਹਰਿ
 ਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਅਸਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੀ
 ਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆ
 ਤੇਭਾਗੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਪ੍ਰਿਥੁ
 ਜੀਵੈਪ੍ਰਿਥੁਜੀਵਾਸਿ॥ ੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨ
 ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖਾਸਿ॥ਪੰਨੁਪੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰ
 ਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥੪॥ ॥
 ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਦਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿ
 ਜੀਉਪਰਿਅਗਾਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਰੈਕਰਿਪ
 ਰਿਅਗਾ॥ ੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੁਤਰਿਅਗਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਹਰਿਅਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾ
 ਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੇਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਅਗਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾ
 ਹੇਠਾਕੁਰਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਅਗਾ॥ਉਠੁਓਰਿਅਵੈਸੈਕੇਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚ

ਰੇਛੁਰਿਅਗਾਤਿਨਕਵਨੁਖਲਵੈਕਵਣੁਚੁਗਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਅ
 ॥੪॥ਸਭਿਨਿਪਾਨਦਸਅਸਟਸਿਪਾਨਠਾਕੁਰੁਕਰਤਲਪਰਿਅਗਾਜਨ
 ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਗਾਭੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਅਗਾ ॥੪॥
 ੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਅਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਸੇਪੁਰਖਾ॥ ਸੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗ
 ਮਅਪਾਰਾਸਭਿਪਿਆਵਹਿਸਭਿਪਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜ
 ਨਹਾਰਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁਜੀਆਕਾਦਤਾਰਾਹਰਿਪਿਆਵਹੁਸੀਤਹੁ
 ਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾਹਰਿਅਪੇਠਾਕੁਰਹਰਿਅਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿ
 ਆਨਾਨਕਜੀਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੁਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀ
 ਹਰਿਏਕੇਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਦਤੇਇਕਿਭੇਖਾਗੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੇਜੁਵਿਡਾ
 ਣਾਤੁਆਪੇਦਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਪੁਧਿਨੁਅਵਹਨਜਾਣਾਤੁਪਾ
 ਰਬੁਹਮੁਧੇਅੰਤੁਧੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣੁਆਖਿਦਖਾਣਾਜੇਸੇਵਹਿਜੇ
 ਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿ
 ਪਿਆਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਜਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤੁਭਏ
 ਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਆਜੀਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉ
 ਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇ

ਦਿਅਾਜਿਨਸੇਵਿਅਮੇਗਹਰਿਜੰਤਿਹਰਿਗਰਬੁਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰ
 ਨੁਜਿਨਿਹਰਿਪਿਆਇਅਾਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥ ੩॥ਤੇਰੀਬ
 ਗਤਿਤੇਰੀਕੁਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭੁਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭੁਗਤਤੇਰੇਭੁਗਤ
 ਸਲਾਹਨਿਤਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨਤਿ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕ
 ਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕ
 ਪਸਹਿਬਹੁਸਿਖਿਤਸਾਸਤ੍ਰਜੀਕਰਿਕਿਰਿਅਾਖਟਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭੁਗਤ
 ਸੇਭੁਗਤਕੁਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਕੁਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭੁਗਵੰਤਾ॥ ੪॥ਤੁਆਦਿ
 ਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਡੁਅਵਰਨਕੋਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜਗੁਏਕੋ
 ਸਰਸਰਤੁਏਕੋਜੇਤੁਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਕੁਵੈਸੇਈਦਰਤੈਜੀ
 ਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਈ॥ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭੁਉਪਾਈ॥ਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿ
 ਰਜਿਸਭਿਗੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭੁਸੇਕਾਜਾਣੇਈ॥
 ॥ਗੁਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਤੁੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਠਾਸਾਈ॥
 ਜੇਤਉਭਵੈਸੇਈਥੀਸੀ॥ਜੇਤੁਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਤੇ
 ਰੀਤੁਸਭੁਨੀਪਿਆਇਅਾ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਿਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਅਾ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਅਾ॥ਤੁਪੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਅਾਅਪਿਮਿ
 ਲਾਇਅਾ॥ ੧॥ਤੁਦਰੀਆਉਸਭੁਤੁਸੁਧੀਮਾਗਿ॥ਤੁਜੁਧਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਹਿ

ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੇਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਅਸੀਜੇਗੀਮੇਲੁ॥੨॥
 ਜਿਸੋਨੇਤੁਜਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਅਧਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿ
 ਨਿਹਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥
 ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੇਇ॥ਤੂੰਕਰਿ
 ਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਹੋਇ॥੪॥੨॥
 ਆਸਾਮਹਲ ੪ ॥ ॥ਤਿਤੁਸਰਵੈਭੁਈਅਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪ
 ਦੁਕਤਿਨਹਿਕੀਆਪਕਿਜੁਮੇਹੁਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹੁਧੀਅਲੇ॥
 ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਝਮਨਾ॥ਹਰਿਧਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਅਗ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭੁਇਆਪ੍ਰ
 ਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਿਨਕੀਸਰਣਜਿਨਿਤੁਨਾਹੀਵੀਸਰਿਅਗ॥੨੩॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲ ੫ ॥ਭੁਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਅਗਾਰੋਵਿਦਮਿਲਨ
 ਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਅਗਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਾਮੁ॥ਮਿਲੁਸਾਪਸੀਰਾ
 ਤਿਭੁਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭੁਵਜਲੁਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਖਿਰ
 ਥਾਜਾਤਰੀਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਖੁਪਰਮੁਨਕਮਾ
 ਇਆਸੇਵਾਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰ
 ਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਾਰੀਮਾ॥੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੋਹਿਲਾ॥ ਆਰਤੀ॥ ਅਰੁ
 ਨੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਥੀਚਰੇ॥ ਤਿਤੁਪਰਿਗਾਵ
 ਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਬੁਓ
 ਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਵਾਗੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿ
 ਤਜੀਅਨ੍ਹੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰਾਕੇਤੇਦਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪ
 ਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣਸੁਮਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਥਿਤਿਸਾਹਗਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿ
 ਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਸ਼ੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇ
 ਲੁ॥ ਪਰਿਪਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੇਨਿਤਪਵੀਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮ
 ਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੈਨਿ॥ ੪॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੨
 ਛਿਅਪਰਿਛਿਅਗੁਗੁਛਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਵੇਵੇਸਅਨੇਕਾਘ
 ਘਾਜੈਪਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਪਰਿਗਾਖੁਦਠਾਈਤੇਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਦਿਸੁਏਚਸਿਆਪਸ਼ੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਗੀਮਾਹੁਹੋਅਗਾਸੁਰ
 ਜਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਨਾਨਕਕਰਤੇਕੋਤੇਵੇਸਾ॥ ੨॥ ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
 ੧॥ ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਗਵਿਦਿਦੀਪਕੁਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮਤਿਲਾ
 ਜਨਕਮੇਤੀ॥ ਪੂਪੁਮਲਅਨਲੇਪਵਨੁਚਵੇਕਰੇਸਗਲਘਨਗਇਛੁ
 ਲਿਤਜੇਤੀ॥ ਕੋਸੀਆਰਤੀਹੋਇਕੁਦਖਨਿਨਾਤੇਗੀਆਰਤੀ॥ ਅਨਹਤਾਸਥ

ਦਵਾਜੰਤੁਭੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੋਨਨਨਨੋਨਹਾਹਿਤਹਿਕਉਸ
 ਤੀਸਮੁਰਤਿਨਨਾਏਕਤੇਗੀ॥ਸਹਸਪਦਧਿਮਲਨਨਾਏਕਪਦਗੀਧਿਨ
 ਸਹਸਤਵਗੀਧਿਵਚਲਤਮੇਗੀ॥੨॥ਸਭਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੋਸੇਇ॥
 ਤਿਸਦੈਚਨਣਿਸਭੁਮਹਿਚਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ
 ॥ਜੋਤਿਸਭੁਦੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਤਿਤ
 ਮੋਨਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਗੀਪਿਆਸਾ॥ਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾ
 ਰਿਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾਇਦਾਸਾ॥੪॥੩॥ਰਾਗੁਗਉਨੀਪੁਰਖੀ
 ਮਹਲ ੪ ॥ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਰਬਹੁਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰ
 ਡਾਹੋ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰ
 ਡਾਹੋ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅਜਿਲੀਪੁੰਨੁਵਡਾਹੋ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁੰਨੁਵਡਾਹੋ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਤਿਨਅੰਤਹਿਹਉਮੈਕੰਡ
 ਹੋ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰ
 ਡਾਹੋ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖਜਨਮਮਰਦਭਖੰ
 ਡਾਹੋ॥ਅਧਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਹੋ॥੩॥ਹਮਗਗੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇਹਰਿਗੁਰਾਖੁਦੁਡਵਡਾਹੋ॥ਜ
 ਨਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੋਹਰਿਨਾਮੇਗੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੋ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੀਤ ਟਲਹਲ ਕੀ ਬੇਬਾ ॥
 ਟੀਹਾ ਖਾਣਿ ਰਬੁ ਹਰਿ ਬਾਹਾ ਮਾਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਬਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਸੁਰੇਣੁ ਰੇ ॥
 ਮਨਗੁਰਮਿ ਆਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਹੁ ਸੀਸਾ ਰੁਬਿਕਾਰੁ ਸੀਸੇ ਮਹਿਤ ਰਿਓ
 ਹਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ॥ ਨਿਜ ਸਹਿਜ ਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸਾ ਮਕਥਾ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕ
 ਉਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਝੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਹਿਬੁ ਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ
 ਬਹੁ ਰਿਹੋਇ ਗੋਛੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪੁਰਖਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸੁ ਇਹੋ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਧੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
 ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਉ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੋਤੀ ਤਮਿ ਰਉ ਸਗਹਿਰ
 ਨੀਤ ਹੋਇ ਜਲਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰ ਕੀ ਗੁਮਗਾਰਿ ਚੰਦਨ ਲੀਪਾ ਮਾਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸ

ਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈਨਾਉ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਮੇਆਪਣਾਗੁਰ
 ਪਾਛਿਦੇਖਿਆਮਦਭੁਨਾਹੀਥਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਣਾਲਜੜਤੀਪਲ
 ਪਿਲਾਲਜੜਉ॥ ਮੋਹਦੀਮੁਖਿਮਣੀਜੋਹੈਕਰੇਰੰਗਪਸਾਉ॥ ਅਤੁਦੇਖਿਕੁਲਾਵੀਸਰੇਤੇ
 ਰਾਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਈਰਿਧਿਆਖਾਅਉ॥ ਗੁਪਤਪਰਗ
 ਦੁਹੋਇਬੈਸਾਏਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥ ਅਤੁਦੇਖਿਕੁਲਾਵੀਸਰੇਤੇਰਾਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈਨਾਉ॥ ਸੁਲਤਾ
 ਨਹੋਵਾਮੇਲਲਸਕਰਤਖਤਰਾਖਾਪਾਉ॥ ਹੁਕਮਹਾਸਲਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭੁਦਾਉ॥
 ਮਤਕੁਲਾਵੀਸਰੇਤੇਰਾਚਿਤਿਨਾਮਾਵੈਨਾਉ॥ ੬॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥
 ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦਸੂਰਜਦੁਇਗੁਣਨਦੇਖਾਸੁ
 ਪਨੈਸਉਛਨਥਉ॥ ਭੂਤਿਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕ
 ਰਾਨਿਜਥਾਇ॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਕੁਦੈਕਰੇਤਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕੁਸਕਟੀਮਾਦਚਦਾਰਪੀਜਦਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਣੀਆਬੁਸਮਸੇਰੀਰਾਇ
 ਜਾਉ॥ ਭੂਤਿਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੨॥ ਪੀਖੀਹੋਇਕੋਜੇਭੁਵਾਸੈਅਸ
 ਮਾਨੀਜਾਉ॥ ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਾਮਾਵਉਨਾਕਛੁਆਨਾਖਾਉ॥ ਭੂਤਿਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹ
 ਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਾਗਣਲਖਮਨਾਪੜਿਪੜਿਕੀਏਭਾਉ॥ ਅਸੁ
 ਤੋਇਨਾਮਾਵਈਲੇਖਣਿਪਉਲੁਚਾਉ॥ ਭੂਤਿਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆ
 ਖਾਨਾਉ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਲੇ
 ਖੇਬੋਲਦੁਬੋਲਣਾਏਖੇਖਾਣਾਖਾਉ॥ ਲੇਖੇਵਾਟਰਲਾਈਆਲੇਖੇਸੁ

ਦਿਵਖਾਉਮਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪਛੁਟਜਾਉ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਮਾ
 ਇਆਰਚਨਾਧੋਗੁ॥ ਅੰਧੇਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਨਾਂਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਜੀਵਣੁਮਰਣਾਜਾਇਕੇਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ ਜਿਥੈਥਹਿਸਮਸ਼੍ਰਾਈ
 ਮੋਤਿਥੈਕੇਇਨਚਲਿਓਨਾਲਿ॥ ਰੇਵਣਵਾਲੇਜੇਤੋਹੈਸਭਿਬੰਨਹਿਪਡਿਪ
 ਰਾਲਿ॥ ਸਭੁਕੇਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਪਾਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈ
 ਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਤੋਹੈ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੁਹੋਰਜੀਆਕੋਤੋਲੈ
 ਆ॥ ੩॥ ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਯੁਅਤਿਨੀਚੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਨੈਕੈਸ
 ਗਸਾਧਿਵਡਿਅਸਿਉਕਿਅਗੀਸਾ॥ ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨ
 ਚਰਿਤੇਗੀਬਖਸੀਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥
 ਲਬੁਕਤਾਕੂਕੁਤੁਹਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਗੁ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁ
 ਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ ਰਸੁਕਸੁਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ
 ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਥੈਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ ਉਤਮਸੇਵਰਿਉਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕ
 ਰਮਬਹਿਰੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੂਪਾਕਾਮਟਿਰਸੁਪਰਮਲ
 ਕੀਵਾਸੁ॥ ਰਸੁਘੋਰੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਰਸੁਮਾਸੁ॥ ਏਤੇਰਸੁਸਗੀਰ
 ਕੇਕੈਪਟਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਜਿਤੁਥੈਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਥੈਲਿਅ
 ਪਰਵਾਣੁ॥ ਛਿਕਾਥੈਲਿਵਿਗੁਚਨਾਸਟਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣਾਜੇਤਿਸੁਭ

ਰ

ਵਾਹਿਸੇਬੁਲੇਹਰਿਕਕਹਣਵਖਾਣ॥ ੩॥ ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਪਨੁਪ
ਲੇਜਿਨਹਿਰਦੈਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰੁ
ਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਰਗੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਾਇ॥ ੪॥

੪॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮੁਲੁਗਲੇਲਾਕੁਨ੍ਹਕਾਰਿਤਾਰੇਵ
ਣਹਾਗਿ॥ ਮਤੀਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨੁਗਾਗਿ॥ ਸਚੁਮਿਲਿ
ਆਤਿਨਸੇਠੀਆਰਪਣਕਉਦਰਵਾਗੁ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜ
ਣੁ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਚੁਸਰਾਗੁਨ੍ਹਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇ
ਤ੍ਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੇਜਾਉ॥ ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏ
ਥਾਉ॥ ੨॥ ਨਾਉਨੀਰੁਚੀਗਿਆਈਆਸਤਿਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਾਮੁ
ਖੋਹੈਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ ਦੁਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅਹਿਸੁਖ
ਜਿਸੇਗੀਪਾਸਿ॥ ਸੇਵਿਉਮਨੁਹੁਦਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀ ਅਪਰਾਣੁ॥ ਤਿਸ
ਵਿਣੁਸਬੁਅਪਵਿਤੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ ਹੇਰਿਗਲਾਸਭਿਕੁਨ੍ਹੀਆਤੁਧ
ਕਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਜਾਗਲਿਸੇਹੁਖ

ਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਗੁ॥ ਕਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲਿਖਾ
ਗੀਗਰਪਛਿਲਿਖਈਚਾਗੁ॥ ਲਿਖਨਾਮਸਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾ

ਰਾਵਾਗੁ॥ ੧॥ ਘਾਘਾਇਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥ ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐ
 ਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਅਈਆ
 ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨ
 ਉ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥ ੨॥ ਇਕਅ
 ਦੁਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਇਕਨਾਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਗ॥ ਇਕਿਉਪਾਏ
 ਮਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਰਬਾਗ॥ ਅਗੋਗਇਅਜਾਣੀਐਵਿਣਨਾਵੈ
 ਵੇਕਾਗ॥ ੩॥ ਭੈਤੇਰੈਠੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹਾ॥ ਨਾਵਜਿਨਾਸੁ
 ਲਤਾਨਖਾਨਹੇ॥ ਦੇਠਿਠੇਖੇਹਾ॥ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੁਝੈਤੈਨੇਹ
 ॥੪॥੬॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੀਨਿਐਸੁਇ
 ਐਸਾਇਲੇਖਾਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਤਾਉਏਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਘਾਘਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ॥
 ਜਿਤੁਖਾਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਾਪੈ
 ਨਦਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਨਾ॥ ਗੀਲੀਸਿਅਹੀਕਰਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁ
 ਸਰੁਪਿਆਨਾ॥ ਕਮਰਬੰਦੁਸੀਤੋਖੁਕਾਪਨੁਜੇਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਘਾਘਾ
 ਹੋਰੁਪੈਨਦਖੁਸੀਖੁਆਗੁ॥ ਜਿਤੁਪੈਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕ
 ਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸਇਨੇਸਾਖਤਿਬੁਝੁਣਤੇਰੀਵਾਟਾ॥ ਤਰਕਸ

ਤੀਰਕਮਾਣਸਾਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਪਾਤ੍ਰਾਵਾਜਾਨੇਨਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟਿਕਰਮੁ
 ਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਥਾਥਾਹੋਰੁਚੜ੍ਹਣਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁ॥ ਜਿਤੁਚਹਿਐਤਨਪੀ
 ਹੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਿਮੰਦਰਖੁਸੀਨਮਕੀਨਰ
 ਰਿਤੇਰੀਪਰਵਗਾਹੁਕਮੁਸੇਈਤੁਪਤਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਗੁ॥ ਨਨ
 ਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੁਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਥਾਥਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆ
 ਗੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨਪੀਹੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੪ ॥
 ੨॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਕੰਗੁਕੀਕਾਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾ
 ਅਗਾਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਪਟਿਮਤਿ
 ਦਿਗਾਸਾ॥ ਉਤਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਹੋਰਮਤਿ
 ਹੋਰਹੋਰਾ॥ ਜੇਸਉਦੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜਕੂੜਜੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁ
 ਆਖੀਐਸਕੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਹੋਵੈਸਿਧਸੁਮਾਗੁ॥ ਜਪਤਿ
 ਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿ
 ਨਸਾਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਅੰਦਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟਿਹੋਇ॥ ਨ
 ਉਪਜੀਐਨਾਉਮੀਨੀਐਅਖੰਡਸਦਾਸਚੁਸੇਇ॥ ੩॥ ਖੇਹੁਖੇਹਰਲਈਐ
 ਤਾਜੀਉਕੇਹੋਇ॥ ਜਲੀਆਸਕੁਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੇਇ॥ ਨਨ
 ਕਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਰੇਇ॥ ੪॥ ੮॥ ॥ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥਰੇ ਅਉਗਾਣਿ ਵੰਤੀ ਝੁਗਿ ਜੇਲੇ
 ਨਹਿ ਵਰਕਾਮਣੀ ਨਹਿ ਮਿਲੀ ਐ ਪਿਰਕੁ ਗਿ ਨਾਥੇ ਹੀ ਨਾਤੁਲਹ ਨਾਪਾਈ ਐ
 ਪਿਰਦੁਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੁਰੈ ਤਖਤਿ ਅਠੇ ਲਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾ
 ਈ ਐ ਸਾਚੁ ਅਤੇ ਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਰਿ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸ ਮਹਿ ਮਾਣ
 ਕਲਾਲਾ ਮੇਤੀ ਯੀਗਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟਰੀ ਸਾਲਾ ਬਿਨੁ ਪਉ ਨੀਗਾ ਨਿਕਿ
 ਉਚ ਨਉ ਗੁਰਹਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਨ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਪਉ ਨੀਥੇ ਨੀਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹ
 ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੇਹਿ ਬੇਗੁਰੁ ਤੀਰ ਥਰੀ ਆਉ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਉਨ
 ਲੀਸ ਤਿਸ ਹਿਨ ਵਣਜਾਉ॥ ੩॥ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਆਖੀ ਐ ਪੁਰੇ ਤਖਤਿ ਨਿਵਸਾ ਪੁਰੇ
 ਬਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪੁਰੇ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸੁ
 ॥੪੫॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧॥ ਆਵੁਰੁ ਬੈਠੇ ਗਲ ਮਿਲਹੁ ਅਕਿਸ
 ਹੋਲ ਨੀ ਆਗਾ ਮਿਲਿ ਕੇ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਆਸ ਮਿਥ ਕੀਤੀ ਆਗਾ ਸਚੇ ਸਾਹਿ
 ਬ ਸਭੁ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣ ਸਭੁ ਅਸਾਹਾ ਕਰਤ ਸਭੁ ਕੇਤੇ ਰੇ ਜੇਗਿ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਧੀ
 ਰਾਗੀ ਐ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਅਹੋਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁਸੇ ਗਾਣੀ ਤੁਸੀ
 ਗਵਿ ਆਕਿ ਨੀ ਗੁਣੀ॥ ਸਹਿਜ ਸੰਤੋਖ ਸੀਗਾਰੀ ਆਮਿ ਠਾਥੇ ਲਣੀ॥ ਪਿਰੁ ਗੀ
 ਸਾਲੂਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ॥ ੨॥ ਕੇਤੀ ਅਤੇਰੀ ਆਕੁਰਤੀ ਕੇਵ
 ਨੁ ਤੇਰੀ ਨਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਿਫਤ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰ
 ਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਉਪਜੈ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਇ॥
 ਸੁਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਉਗਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੁਝਿ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ

ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੁਲੀ ਸਰੀਜਿ
 ਉਬਰੀ ਹਉ ਮੈ ਮੁਈ ਪ੍ਰਗਾਹੁ ॥ ਦੁਤਲ ਗੋਛਿ ਰਿਚਾ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦੇਸਾ
 ਹੁ ॥ ਕਲਪਤਿ ਆਗੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਰੁ
 ਉਜਾਇ ॥ ਭਉ ਧਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀ ਐ ਆਖਣੁ ਤੇਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤ ਹੋਰ
 ਤਾਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਜੀ ਅਪਰਾਧੈ ਮਨ ਵਸਿ ਐ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਸੁਖ
 ਨਾ ਧਨੀ ਬਨੀ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬੇਲੁ ਬੇਲਾਇ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਿ ਮਿਲਿਏ ਕੁ ਮੇਦਿ ਜੋਗੀ ਉਠਿ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਣੁ ਸੋਧੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸ
 ਤਿ ਦੇਸਾ ਹੀ ਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣਿ ਜਿ ਆਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਧਾ ਸਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿ ਸੁਖਾ ਸਿ ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਤੁ ਮਿਲੈ ਛੁਪਾਤ ਕਉ ਮਿਛਤੀ ਮਿਛਤਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਲਲਗੁ ਲਾਲਗੁ ਹਬਰਾ ਸਚਾਰੀ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਿਤੋ ਧੀ ਆਹਰਿ ਜ
 ਪਿਏ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸਤਿ ਸਭਾ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਮੁਕਤਿ
 ਪਦਾਰਥ ਪੇਣੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚਉ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣੁ ਉਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ
 ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈ ਐ ਦਰੁ ਪ੍ਰਭ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝ
 ਈ ਐ ਆਤਮ ਗੁਬੀਚਾਰਾ ॥ ੨॥ ਤਿਧਿ ਪੀਕਰ ਮਕਮਾਈ ਅਹਿ ਆਸ ਅੰ
 ਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗਰਧਿਨੁ ਤਿਕੁ ਟੀਛੁ ਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥
 ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਪੇਇ ॥ ੩॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਲੁ

ਨਉਤਰੇ ਬਿਨਹਰਿ ਕਿਉ ਪਾਰਿਵਾਸੁ ॥ ਏਕੇ ਸਬਦੁ ਦੀ ਨਗੀ ਐ ਅਵਰ ਤਿਅ
ਗੇ ਅਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਫਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੇਹਾ ਗਈ ਮੁਠੀ ਭੁੰਗਿ

॥ ਕਲਰ ਬੇਰੀ ਕੀ ਪਜਿਓ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਰਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਸੁਖੁ
ਨਾਈ ਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰਿਆਸੀ ਗਾਗਾ ਦ
ਰਿਘ ਰਿਠੇ ਈ ਨਾਲੈ ਦੇਹ ਰਗ ਹਸੁ ਰੁਖੁ ਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ

ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਵਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਲਾ ਪਰਤੀ ਸਾਪਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਦਾਣੁ ॥ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕ ਕਰਮ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿ
ਆਤਿ ਸੁਚ ਜੁ ਅਚਾਗੁ ॥ ਅਪਿ ਲੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਪਗੁ ਬਾਗੁ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦਨੁ ਮੇਲ ਅਣਇ
ਆਕੁੰਗੁ ਮਾਂਗ ਸੇ ਪੁਰਿ ॥ ਚੇਅ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਪਾਣਾ ਪਾਨਾ ਲਿਕ ਪੁਗਾ ਜੇ ਪਨ
ਕੰਤ ਨ ਭਾਵਈ ਤਾ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਰਸੁ ਰੇ ਗਣ ਬਾਇ ਹਿ ਸਭੁ
ਸੀ ਗਾਰ ਵਿਕਾਗੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀ ਐ ਕਿਉ ਸੋ ਹੋ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ ਨ
ਨਕ ਪੀਨੁ ਸੁਹਾਗਾਣੀ ਜਿਨ ਸਹਨ ਲਿਖਿ ਆਗੁ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਧੀ ਦੇਹ ਭੁਗਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਭੁਗਿ
ਬਲੰਦੀ ਵਿਸੁਣੀ ਪੁਓ ਨਿਕ ਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁਨੇ ਦੁਖ ਭੁਗੇ ਬਿਨੁ ਸੇ ਦੁਜੇ
ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮੇਹਣੀ ਸਭੁ ਮੁਠੀ
ਅਹਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ਰਿਆ ਦੁਜੀ ਕਾਰੇ ਲਗਿ ॥ ਦੁ

ਥਿਧਾਲਗੋਪਚਿਮੁਏਅਤਿਗਿਨ੍ਰਿਸਨਅਗਿ॥ਗੁਰਗਾਖਸਉਬਰੇਹੇਰਿਮੁਠੀਥਿ
 ਪੈਠਗਿ॥ ੨॥ਮੁਈਪਗੀਤਿਪਿਅਗੁਗਇਆਮੁਆਵੇਰੁਵਿਰੇਧਾ॥ਪਿਧਾਬਕਾਹ
 ਉਮੁਈਮਮਤਾਮਾਇਅਭ੍ਰੇਧਾ॥ਕਰਮਮਿਲੇਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿ
 ਰੇਧਾ॥ ੩॥ਸਚੀਕਾਰੇਸਚੁਮਿਲੇਗੁਰਮਤਿਪਲੇਪਾਇ॥ਸਿਨਰੁਜਮੈਨਾਮਰੇ
 ਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਪਰਧਾਨੁਸੇਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥ ੪॥੧੪
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥

॥ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭੁਇਆਮਨਮਾਇ
 ਆਮੋਹਿਮਨੁਗਾ॥ਅਉਗਣਿਛਿਗਿਲਾਗੁਰੁਏਕੁਰਵਜਾਵੈਤੁਗਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਕੁਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਡੇਧੋਪੁਗਾ॥ਮਨਰੇਸਬਦਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਮੁਖ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੁਝਿਅਮਰਿਜਨਮੇਅਵੈਜਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਸੁਚਾਸੇਅ
 ਧੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੋਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਗੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸ
 ਚੀਨਦਰਿਗਿਹਾਲੀਐਬਹੁਕਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥ ੨॥ਸਚੇਤੇਪਦਨਾਭੁਇਆਪ
 ਦਨੇਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭੁਦਣਸਾਜਿਆਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿਸਮੇਇ
 ॥ਨਿਰਮਲੁਮੇਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥ ੩॥ਏਹੁਮਨੁਸਾਚਿ
 ਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਗਿ॥ਪਚਿਬੂਤੁਸਚਿਭੇਰਤੇਜੋਤਸਚੀਮਨ
 ਮਾਗਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਗਾਖਪਤਿਪਾਗਿ॥ ੪॥੧੫॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ਨਾਨਕਏਕੀਸਚਕੀਤਗੀਐਗੁਰ
 ਵੀਚਾਗਿ॥ਇਕਆਵਹਿਇਕਜਾਵਹੀਪੁਰਿਭੁਰੇਅਹੰਕਾਰਾਮਨਿਹਠਿ
 ਮਤੀਬੁਝੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਗ॥ ੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖਹੋ

ਹਿ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੇ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗੈ ਨੇ
 ਖਉ ਨਉ ਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅਗੁਗਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਬਿਨੈ ਸੋ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਸਭੁ ਕਰ ਪਾਗਿ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੇ ਮਹਲਿ ਹ ਦੁਰਿ॥ ੨॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ
 ਤੁਸੁ ਸਮਲਾ ਕਰੇ ਨ ਦਿਸਾਹੇਉ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਵੈ ਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਪੇਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪਈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਐ ਹੁਜਗਤੁ
 ਉਪਾਇਆ ਤਿਭਵਨ ਕਰਿ ਆਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਲੁਜਾਈ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁ
 ਗਧਗੁਧਾਗਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਗੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਜਿਨੀ ਜਾਇਆ ਤਿਨ ਵੀਚੈ ਸਾਧਾ ਸਿ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾ
 ਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀ ਆਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ॥ ੫॥ ੧੬॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੋਏਹਾ॥ ਜਬਲ
 ਗਿ ਜੋਬਨ ਸਾਸੁੰਯੋਤ ਬਿਲਗੁ ਇਹ ਤਨੁ ਦੇਹਿ॥ ਬਿਨ ਗੁਣ ਕਾ ਮਨ ਆਵਈ ਨ
 ਹਿਰੇ ਗੀਤ ਨੁਖੋਹਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ
 ਹਉ ਮੈ ਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੀਤੁ ਗੀਤੁ ਐਲਿਖਿ ਪੜਬੁ
 ਸੁਹਿਭਾਗੁ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਦਿਕਾਗੁ॥ ਓਹ ਵੇਪਰ ਦਾ
 ਹੁ ਅਤੇ ਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਗੁ॥ ੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣੁ ਪਿਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ
 ਪੀਤ ਮਿਲਾਪੁ॥ ਬਿਨ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪੀ ਆਬਿਨ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਸਤਿ ਪੁਰਾਹਣਿ ਜ
 ਪਿਜੀ ਅਰੇ ਛੁਟੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੀਨੈ ਆਪੁ॥ ੩॥

ਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿਅਮਨੁਟੀਅਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤਿਭੁਵਣਪੈਜਿਨੰਦੋਲਿਅਗੁ
 ਰਮੁਖਿਖੋਜਨਿਹਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੇਖੁਨਾਲਿ॥ ੪॥
 ੧੭॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ਮਰਣੈਕੀਚਿਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀ
 ਆਸਾ॥ਤ੍ਰਿਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੇਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮਖਿ
 ਤ੍ਰਿਦਸਹਿਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸੁ॥ ੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਿਮਨਮਾਨੁ॥ਅੰਤ
 ਰਿਲਗੀਜਲਿਧੁਤੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ਗਾਉ॥ਅੰਤਰਿਕੀ
 ਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸਕਿਉਤਾਗਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਪਾਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁ
 ਜੀਵਦਿਅਮਰੁਮਾਗਿ॥ਅਨਹਦਿਸਬਦਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਰਾ॥
 ੨॥ਅਨਹਦਿਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉਮੈਰੋਇਧਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆ
 ਪਣਹਉਸਦਿਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖਹਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਰੋਸਿਦਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਬ
 ਪੀਦੇਹੁਗੀਜੇਆਇਆਜਗਿਸੇਖੇਲੁ॥ਦਿਜੇਗੀਦੁਖਦਿਛੁਨੇਮਨਮੁਖਲਹ
 ਹਿਨਮੇਲੁ॥ ੪॥ਮਨੁਬੋਰਾਗੀਪਰਿਦਸੈਸਚਿਭੈਰਾਤੋਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਮਹ
 ਰਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁਨਿਭੁਖਿਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਮਨੁਮਾਗਿਮਿਲੁਭੀਛਿਰਿ
 ਦੁਖਨਹੋਇ॥ ੧॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ਏਹਮਨਮੁਰਖ
 ਲੋਭੀਆਲੋਭੇਲਾਗਾਲੋਭਾਨਿ॥ਸਬਦਿਨਚੀਨੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ
 ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ ੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੁਡਿ
 ਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਦਰਸੇਦਿਤੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ਗਾਉ॥

ਰਾਮਨਾਮਜਪੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨਾ॥ ਸਭਸੁਖਹਰਿਰਸੁਬੋਗਣੇ
ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨਾ॥ ਨਿਤਿਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਖੁਬੁਸੇਦਿਆਸਤਿਗਰਦੀ
ਆਨਾਮ॥ ੨॥ ਕੁਕਰਕੁੜਿਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿਦਾਪੈਚੋਪਚਾਨਾ॥ ਚੁਰਮੇਭੁਲਾਨੁ
ਖਘਟੇਨਮੁਆਰਿਕਰੈਖਲਹਾਨਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਖਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਸੁਭਾ
ਨਾ॥ ੩॥ ਐਥੈਧੀਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਦਾਨਾ॥ ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰਸੇਵਦਾਹੁ
ਰਕਰਣੀਪਰਧਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਕਰਮਸਚੈਨੀਸਾਣਾ॥ ੪॥ ੧੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧॥ ॥ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗਵਡਾਮਨਮਾਹਿ
॥ ਵਿਉਂਦਗਗਾਪਤਿਪਾਈਐਜਿਉਹਰਿਦੁਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾ
ਈਐਅਗਨਿਮਰੈਗੁਣਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਅਹਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਗਿ॥ ਜਿਨ
ਖਿਨਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨਵਿਰਲੇਸੀਸਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈਐ
ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ ਹਿਸਾਹਓਐਗਤਿਰਾਏਨਾਹੀਸਹਸਾਸੋਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਸੁਹਰਿਮਨਦੁਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਕਾਮਣਜੇਕਰੀਭੋਗੋਭੋਗਣ
ਹਾਗੁ॥ ਤਿਸਮਿਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜੇਦੀਸੈਚਲਣਹਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੁਹਾਗ
ਣੀਸੇਖੁਬੁਸੇਜਭੁਤਾਗੁ॥ ੩॥ ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥
ਅਤਿਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁਰਿਆਅਘਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੀਤੁਕਰਿ
ਜਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪੁਪ੍ਰਿਯਾਗਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲੁ॥ ਮਨਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤਲੀਐ
ਪੁਰੋਤੋਲੁ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੀਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਅਮੋਲ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੋਹਰਿਗੀ

ਰਾਖਰਮਾਗਿ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਸਬਦਸਲਾਹਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਦਖਰੁਪਨੁਰਾਸਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪ੍ਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੇਜਲੁਪਾ
 ਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਮਜੰਦਾਰਨਲਗਾਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸੁ
 ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂਨੁਨੁਰਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚੁਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨੁਰਾਵਈਕੂਨੁਕੂ
 ਤੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕਲ
 ਲੁਨਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਗ॥ਸਚੁਦਖਰੁਪਨੁਨਾਮੁਹੈਪਟਿਪਟਿਗਗਰਿਗੰਭੀ
 ਗ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਗਰਿਹੀਗ॥੪॥੨੧॥
 ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲ ੧ ॥ਭੁਰਮੇਭਾਹਿਨਿਵਿਭਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰੁਦੇਸੁ॥ਅਤਿਰਿਮੈਲ
 ਨਉਤਰੈਧਿਰੁਜੀਵਦਧਿਰੁਦੇਸੁ॥ਹੋਰਕਿਤੈਭੁਗਤਿਨਹੈਵਈਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇਉ
 ਪਦੇਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਦਾਗਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮਨਵਸੈਤਉਮੈ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੇਲਹੈਰਾਮਨਾਮਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿ
 ਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖਪਾ
 ਇਆਮਿਲਸਲੈਲਸਲਲਸਮਾਹਿ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਚੇਤਿਓਸੁਭਉ
 ਜਲੁਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹਮਾਣਕੁਨੀਉਨਿਰਮੇਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩
 ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਜਲੁਲੰਘੀ
 ਐਦਰਗਹਿਪਤਿਪਰਵਾਨ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਨਲੇਪੁਨਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥
 ੪॥੨੨॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲ ੧ ॥ਦੁਣਜਕਰਿਹੁਦੁਣਜਾਗਿਹੋਦਖਰੁਲੇ
 ਹੁਸਮਾਨਿ॥ਤੇਸੀਦਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਧਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾਹੁਸੁਜਾਣੁਹਲੈ

ਸੁਅਤਿਗਹਿਲਿਆਵੈਨਾਇ॥ਜਿਸੁਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਨੁਤੇਦਿਉ

ਸੀਦਸਤੁਸੰਭਾਲਿ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਰਾਮਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਹਰਿਜਸੁਦਖੁਲੈ
 ਰੁਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਿਨਾਰਾਮਿਨਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁ
 ਖੋਹਇ॥ ਖੋਟੈਵਣਿਜਿਵਣਿਜਿਐਮਨੁਤਨੁਖੋਟਹੋਇ॥ ਛਾਹੀਛਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉ
 ਦੁਖਘਣੇਨਿਤਹੋਇ॥ ੨॥ ਖੋਟੈਪੈਤੈਨਾਪਵਹਿਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸਨਹੋਇ॥ ਖੋਟੈ
 ਜਾਤਿਨਪਾਤਿਹੋਖੋਟਨਸੀਝਮਿਕੋਇ॥ ਖੋਟੈਖੋਟਿਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਆਪ
 ਤਿਖੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਮਨਸਾ॥ ਝਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਸਲਾਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਹੀਕਿ
 ਰਤਿਅੰਤੁਰੁਨਕੁਰਖੁਤਿਨਾਹ॥ ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਾਅਗਲਾਨਿਰਕੁਉਹਰਿਮਨਮ
 ਹਿ॥ ੪॥ ੨੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ੨ ॥ ਪਨੁਜੈਬਨੁਅਰਛੁਲਨਾਠੀਅੰਝਦਿਨਿ
 ਚਾਗ॥ ਪਥਣਕੇਰੇਪਤਨਿਉਰੁਲਿਰੁਲਿਜਨਿਮਣਹਾਗ॥ ੧॥ ਰੰਗੁਮਾਇਲੈ
 ਪਿਆਰਿਆਜਾਜੈਬਨਨਉਹੁਲਾ॥ ਦਿਨਬੋਝੁਝੇਬਕੁਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥ ੧
 ਰਹਾਇ॥ ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਅਰਾਇ॥ ਹਿੰਦੀਦੰਦਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀ
 ਟੀਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਕੀਨਸੁਣਹੀਗੋਗੀਏਆਪਣਕੀਸੇਇ॥ ਲਗੀਅਵੈਸਾਹੁਰੇ
 ਨਿਤਨਪੋਈਅਹੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੁਤੀਪੋਈਐਜਾਣੁਦਿਰਤੀਸੀਨਿ॥ ਗੁਣਾਗ
 ਵਾਈਗੰਠਜੀਅਵਗੁਣਿਚਲੀਥੀਨਿ॥ ੪॥ ੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧

॥ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵਣਹਾਗ॥ ਆਪੇਰੋਵੈਚੋਲਨੁਅ
 ਪੇਸੇਜਿਕੁਤਗ॥ ਰੰਗਿਰਤਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਦਿਰਹਿਅਕੁਰਪੁਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ
 ॥ ਆਪੇਮਾਛੀਮਾਛੁਲੀਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲਾ॥ ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੁਨੁਆਪੇਅੰਦ

ਠਿਲਲਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾਲਾ॥ ਨਿਤਰਵੈਸੇਹਾਗ
ਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲਾ॥ ੩॥ ਪੁਣਵੈਨਾਨਕਬੇਨਤੀਤੂੰਸਹਵਰਤੂੰਹਿਸਾ॥ ਕਉਲ
ਤੂੰਹੋਕਵੀਆਤੂੰਹੋਆਪੋਦੇਖਿਦਿਗਸਾ॥ ੪॥ ੨੫॥ ॥ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ १॥ ਘਗੁ॥ ੩ ॥

ਇਹਤਨੁਪਰਤੀਬੀਜਕਰਮਾਕਰੇਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ ਮਨੁਕਿਰ
ਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜਮਾਇਲੇਇਉਪਾਦਹਿਪਦੁਨਿਰਧਾਣੀ॥ ੧॥ ਕਹੇਗਰ
ਬਸਿਮੁਕੇਮਾਇਆ॥ ਪਿਤਸੁਤੇਸਗਲਕਲਤਮਾਤਤੇਰੋਹੋਹਿਨਅੰਤਸਖਾਇ
ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਥਿਖੈਥਿਕਾਰਦੁਸਟਿਕਿਰਪਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤੁਮੋਹੋਇ
ਫਿਆਈ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿਜਬਿਗਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੇਮਧੁਆਸੁਮਾਈ
॥ ੨॥ ਬੀਸਸਪਤਾਹੋਰਬਾਸੋਰੇਸਗਰੈਤੀਨਖੋਲਾਨਿਤਕਾਲਸਾਰੈ॥ ਦਸਅਠਾਰ
ਹਮੈਅਪਰੰਪਰੇਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਦਏਕੁਤਾਰੈ॥ ੩॥ ੨੬॥ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁਸਬਦੇਕਰਿਸਚਕੀਆਥਿਨਿ
ਤਦੇਹਿਪਾਣੀ॥ ਹੋਇਕਿਰਸਾਣੁਈਮਾਨਜਮਾਇਲੇਭਿਸਤੁਦੇਜਕੁਮੁਕੇਏਵਜਾਣੀ
॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਆ॥ ਮਾਲਕੈਮਾਣੈਗੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤਥਿਪੀਜ
ਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਬਿਤਨੁਚਿਕੜੇਇਹਮਨੁਮੀਠਕੋਕਮਲਕੀ
ਸਾਰਨਹੀਮੂਲਪਾਈ॥ ਭਉਰਭੈਸਤਾਨੁਨਿਤੁਭਾਖਿਆਬੋਲੇਕਿਉਬੁਝੈਜਨਹਿਬੁ
ਝਾਈ॥ ੨॥ ਆਖਣਸੁਨਣਾਪਉਣਕੀਬਾਣੀਇਹਮਨੁਰਤਮਾਇਆ॥ ਧਸਮ
ਕੀਨਦਰਿਦਿਲਮਹਿਪਾਸਿਦੋਜਿਨੀਕਹਿਏਕੁਪਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਤੀਹਕ

ਰਿਰਖੇਪੀਜਿਕਰਸਾਖੀਨਾਉਮੈਤਾਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਗਾਹਿਪੇ
 ਚਲਣਾਮਾਲੁਪਨੁਕਿਤਕੁੰਸੀਜਿਆਹੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ
 ੧॥ ਘਰੁ ੪॥ ਸੇਈਮਉਲਾਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਅਹਰਿਅਕੀਅਸਿਸਾਰੇ॥
 ਅਬਖਾਕੁਜਿਨਿਧੀਪਿਰਹਾਈਪਨੁਸਿਰਜਨੁਹੋਰੇ॥ ੧॥ ਮਰਣਾਮੁਲਮਰਣ
 ॥ ਭੀਕਰਤਾਰੁਡਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਤੁਮੁਲਾਤਾਤੁਕਾਜੀਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਹਿਅਹੋਵਹਿਕੋਰਹੈਨਹੁਗੀਐਪਾਈ॥ ੨॥ ਸੇਈਕਾਜੀ
 ਜਿਨਿਅਪੁਤਜਿਅਇਕਨਾਮੁਕੀਆਆਧਾਰੇ॥ ਏਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸ
 ਚਾਸਿਰਜਣਿਹੋਰੇ॥ ੩॥ ਪਜਿਦਖਤਨਿਵਾਜਗੁਜਰਹਿਪਨੁਹਿਕਤੇਬਿਕਰਾਣ
 ॥ ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੋਰਸਦੇਈਰਹਿਓਪੀਣਾਖਾਣਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਆਨਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ ਭੁਲਕੇਭਉਕਹਿਸ
 ਦਾਭਉਇਆਲਿ॥ ਕੁਨੁਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰਾ॥ ਪਾਣਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥ ੧॥
 ਮੈਪਤਿਕੀਪੀਦਿਨਕਰਦੀਕਾਗਾ॥ ਹਉਧਿਗਫੈਰੁਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਤੇਰਾਏਕੁ
 ਨਾਮੁਤਾਰੇਸੀਸਾਗਾ॥ ਮੈਏਹਾਆਸਏਹੋਆਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਖਿਨਿਦਾਅ
 ਖਾਦਿਨੁਗਾਤਿ॥ ਪਰਘਰੁਜੇਹੀਨੀਚੁਸਨਾਤਾ॥ ਕਾਮਫੋਪਤਨਦੁਸਹਿਚਿਠਾਲਾ॥
 ਪਾਣਕਿਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਛਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੁਕੀਵੇਸੁ॥ ਹਉਠਗਵਾਝਾਠ
 ਗੀਦੇਸੁ॥ ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਰਾ॥ ਪਾਣਕਿਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥ ੩॥
 ਮੈਕੀਤਾਨਜਤਾਰਾਮਏਗਾ॥ ਹਉਕਿਆਮੁਖਿਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਨੀਚੁਕ
 ਹੋਵੀਚਾਰਾ॥ ਪਾਣਕਿਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੨੯॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ

ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਆਸੁਰਤਿਵਿਹੁਣਕੇਇਨਕੀਆਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹ
 ਤਿਨਗਹਿ। ਲੇਖਾਇਕੇਆਵਹੁਜਾਹ। ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ। ਲੇਵੇਦੇ
 ਵੇਲਿਲਾਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਆਕਤੇਹਿ। ਕਿਤਕਉਸਾਹਿਬ
 ਆਵਹਿਰੇਹਿ। ਜੇਤੁਸਾਹਿਬੁਆਵਹਿਰੇਹਿ। ਤੂੰਓਨਾਕਤੇਰੇਓਹੀ॥ ੨॥ ਅਸੀਥੇਲਿ
 ਧਿਗਾਜ਼ਧਿਗਾਜ਼ਹਿਥੇਲੁ। ਤੂੰਨਦਰੀਅਦਿਰਿਤਲਹਿਤੇਲਾ। ਜਗਕਰਦੀਤਹੁ
 ਹੀਮਤਿ। ਕਰਦੀਥਾਧੁਪੁਪਟਪਟਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੇ
 ਇ। ਆਪੁਪਛੁਣੈਬੁਝੈਸੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰੇਥੀਚਾਗੁ। ਸੇਗਿਆਨੀਦਰਗ
 ਹਪਰਵਾਣੁ॥ ੪॥ ੩੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਤੂੰਦਰੀਅਉਦਰਾ
 ਥੀਨਾਮੈਮਛੁਲੀਕੈਮੈਅਤਿਲਗਾ। ਜਗਜਗਦੇਖਾਤਹਤਹਤੁਹੈਤੁਧੁਤੇਨਿਕਸੀਛੁਟ
 ਮਹਾ॥ ੧॥ ਨਜਾਣਾਮੈਉਣਜਾਣਾਜਾਲੀ। ਜਾਦੁਖਲਾਏਰਾਤੁਸ੍ਰਹਿਸਮਾਲੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਬੁਰਪੁਰਿਜਾਨਿਆਮੈਦੁਗਿ। ਜੇਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੇਹਦੁਗਿ। ਤੂੰਦੇ
 ਖਹਿਹਉਮੁਕਰਪਾਉ। ਤੈਰੇਕਮਿਨਤੇਰੇਨਾਉ॥ ੨॥ ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ। ਧਿ
 ਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਜਾਉ। ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਅਰਦਾਮਿ। ਨੀਉਧਿਤਿਸਭੁਤੇਰੇਪਾ
 ਸਿ॥ ੩॥ ਆਪੇਨੈਛੁਦੁਗਿ। ਆਪੇਹੀਆਪੇਮੀਝਿਮਿਆਨੀ। ਆਪੇਦੇਖੈਸੁਣਅ
 ਪੇਹੀਕਦਰਤਿਕਰੇਜਗਾਨੇ। ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਹੁਕਮੁਸੇਈਪਰਵਾਨੇ॥ ੪॥
 ੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਕੀਤਾਕਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨਾ। ਦੇਵਦ
 ਹਾਰੈਬੈਧਬਿਦਾਨਾ। ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੇਇ। ਕੀਤੈਕੈਕਹਿਐਕਿਅਹਿਇ।
 ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਸਚਾ। ਅੰਧਾਕਨਕਨੁਨਿਕਚਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੇਰੁਖਿ

ਬਿਰਖ ਆਗਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਦਤ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਛਲੁ ਭਾਉ ਛਲੁ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ
॥ ਆਪੇ ਧੀਜ ਆਪੇ ਧੀਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਰਾ ਜਾ ॥ ਮਤਿ ਅਲੁਟੀ
ਛਿਕਾ ਸੁਆਦਾ ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਮਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਧਾਮਿ ॥ ੩ ॥
੩੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ
ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਾ ਛਲੈ ਨਹ ਪ੍ਰਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿ
ਉਹੋ ਇਸੁ ਲੇਭੀ ਕਾਜੀ ਉਟਲ ਪਲੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀ ਵਾਇਤਿ ਜਲੈ ॥ ਇਉ ਤੇ
ਲੁਣੀ ਵਧੈ ਉਝਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣ ਸਾਹਿਬ ਤੁਝਿ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁ
ਰਾਣੁ ਕੁਮਾਈ ਐ ॥ ਭਉ ਫਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਚੁ ਬ੍ਰਹਮ ਆਇ ਜਲਾਈ
ਐ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਤਨ ਲਾਗੈ ਘਾਟੀ ਆਸੁ ਖੋਹੈ ਵੈਸੇ ਦਿਕ ਮਾਈ ਆਸੁ ਭੁਟੀ ਆ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਵਿਚਿ ਚੁਨੀ ਆਸੇ ਦਕ ਮਾਈ ਐ ॥ ਤਾਦਰਗਾ ਹੁਸੈ
ਪਾਈ ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹਲੁ ਛਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ੧ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨ ਇਕ
ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਤੀਰਥ ਹੋ ਜਿ ਸੇਨੇ ਦੇਇ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ॥ ਮਨ
ਚਿਤਿ ਆਵਹੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋਇ ਛੈ ਸੇ ਛਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਪਿਆਈ ਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀ
ਐ ਨਾਮੇ ਸਹਿਜ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਖਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁ
ਰਮੁ ਖਿਚਾ ਖਿਆਸ ਹੋ ਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਆ
ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਵਿਹਿ ਆਚੁ ਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾ

ਨਾਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾਗਾਸਹਿਜਾਧਿਆਨਾਮਨਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰ
 ਵਰਹਿਆਪਾਇਆਦਰਗਹਮਾਨਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਤੇਵਿਰ
 ਲੇਸੀਸਾਗਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਠਾਖਿਆਉਰਧਾਗਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਥ
 ਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮੇਲਗੋਪਿਆਗੁ॥ਸੇਈਸੁਖੀਏਚਹੁਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਖ
 ਖੁਟਅਪਾਗ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਪਾਈਐਚੁਕੈਮੇਹੁਪਿਆਸਾਹਰਿਸੇ
 ਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਪਰਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਆਹ
 ਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪
 ॥੧॥੩੪ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੩ ॥ਬਹੁਕੁਖਕਰਿਭੁਰਮਾਈ
 ਐਮਨਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਮਰਿਦਿਸਟਾਮਾਹਿ
 ਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਰਿਯਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸੁ॥ਸਚੁਸਜਿਸੁਕਰਣੀਸੇਕਰੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਿ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਮਨਜੀਤਿਆਗਾਤਿਮੁ
 ਕਤਿਘਰੈਮਹਿਪਾਹਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਤਿਸੇਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲ
 ਇ॥੨॥ਜੇਲਖਇਸਤੀਆਭੋਗੁਕਰਹਿਨਦਖੰਡਗਜੁਕਮਾਹਿ॥ਧਿਨਸਤਿ
 ਗੁਰਸੁਖਨਪਾਈਐਠਿਰਿਠਿਰਿਜੇਨੀਪਾਇ॥੩॥ਹਰਿਗੁਰੁਕੀਠਿਜਿਨਿ
 ਪਹਿਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਰਿਪਿਸਿਪਿਛਿਰੈਉ
 ਨਾਤਿਲਨਤਮਾਇ॥੪॥ਜੇਪ੍ਰਕੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਜ
 ਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਮੁਲੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥੨੫ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ਜਿਸਹੀਕੀਸਿਰਕਾਰਹੋਤਿਸਹੀਕ

ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਵਟੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਜਿ
 ਸਕੈ ਸਚੁ ਸਨਿ ਵਸੈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੇਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇਨਾ ਵਿਛੁੜੁ ਹਿਤਿ ਨ ਨਿਜ ਘ
 ਰਿਵਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਰਿਖਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿ ਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰ
 ਚੈ ਜਿਸਨ ਉਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਕੇ ਨਾ ਮਿਲੈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵੈ
 ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਇਕੁ ਦਰਤ ਦਾਵੈ ਕੇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਜਿਸਨ ਉਆਪਿ ਦ
 ਏ ਆਲੁ ਹੋਇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿ ਪਹਿ ਪੰਡਤਿ ਜੇਤ ਕੀ ਦਾਰ
 ਕਰਹਿ ਧੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਭਵਿਗਾਰਿ ॥ ਲਖਿ ਚਉਰਾ
 ਸੀ ਭੁਰਮ ਦੇ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਗਿ ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਵਟਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇ
 ਰਣਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰਦੀ ਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਹਿ ਤਾਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭੁ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਅਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਜੋ
 ਤੀਜੈ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਆ
 ਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤਿ ਕਰਹਿ ਮਤੁ ਭੁਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਲਖਿ ਚਉਰਾ ਸੀ
 ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭੁ ਸੇਵੈ ਇਅਪਾਰੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੋ ਸਭੁ ਨ ਕਰ
 ਦਾਸਾਰੁ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ੩੬ ॥
 ॥ ਸਿਰੀ ਰਚੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਇ ਕੈ ਮਨਿ ਆਤਿ ਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
 ਵਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਗ ਲਤਾ ਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮ
 ਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋਵੈ ਜਾਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਦਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੋ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

१॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕ ਨਿਕਉ ਲਿਖਿਆ
 ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਪੁਰੇਖੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿ
 ਕਟਿ ਦੇਸੈ ਬੁਰਾ ਪੁਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੀਪਛੁ ਟਿਅਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਜਿ
 ਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਅਉਗਣ ਵੀਤਿ ਆਦੁ ਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣ ਤੈਥਾ ਹ
 ਰੇ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖੈ ਮਰਦੇ ਸੁਗਿ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣੁ ਮੀਨ ਆਤਿਨ ਮਨਿ ਪਿਆ
 ਇਆ ਹਰਿ ਸੇਇ ॥ ਅਨੁਚਿਨੁ ਰੁਗਤੀ ਗਤਿ ਆਮਨ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਕੂਨ੍ਹ
 ਰੰਗੁ ਕਸੁ ਬੁਕਾ ਬਿਨੁ ਸਜਾਇ ਨ ਖੁਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ਓਹੁ ਸ
 ਦਾ ਸਦਾ ਬਿਰਹੋਇ ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਲਿਵ
 ਲਾਇ ॥ ਪਗਿ ਧਿਸਿ ਮੇਰਾ ਹੁਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਦੇਲਾਹ ਬਿਨ
 ਆਵਈ ਅਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੇਉ ਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ
 ਲਾਇ ॥ ੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਬੁ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿ
 ਰਦੁ ਸੁਧੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਗੁ
 ਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਨ ਮਰਹੇ ਲਿਵਲਾ
 ਇ ॥ ੫॥ ੪॥ ੩੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਾ
 ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਉਜਲੇ ਤਿਨੁ ਸਚੇ ਦ
 ਰ ਬਾਰਿ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਪੋਇ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦਿਨੁ ਨਾ ਦੇਖਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨੁ ਮਾ

ਇਥਲਾਯੋਦੁਜੇਰੁਗਇ॥ਵਿਸਟਾਕੇਕੀਨ੍ਹੇਪਵਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾ
 ਇ॥ ੨ ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਯਲੁਹੋਜੇਚਲੇਸਤਿਗੁਰਬੁਗਇ॥ਕੁਲਊਧਾਰਹਿਆਪੁ
 ਣਾਧੀਨਜਣੇਦੀਮਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ
 ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਅਗਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਓਇਅਦਿਰਹੁਬਾਹ
 ਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੇਸਚੁਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਰਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਧਿਆਇ॥ ੪ ॥੫॥੩੨॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਹਰਿਬੁਗਤਾਹਰਿਸੁਨੁ
 ਰਾਸਿਹੋਗੁਰਪੁਛਿਕਹਹਿਵਾਖਾਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾਵਖੁਹਰਿਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਬੁਗਤਾਅਤੁਟੁਭੈਰਾਗ॥ ੧ ॥ਭੁ
 ਈਰੇਇਸਮਨਕਊਸਮਝਾਇ॥ਏਮਨਆਲਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
 ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿਬੁਗਤੁਹਰਿਕਾਪਿਆਰੁਹੋਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਬੀ
 ਬਾਗੁ॥ਪਾਖੀਡਿਬੁਗਤਿਨਹੋਵਈਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਗੁ॥ਸੋਜਨਹਲਾਇਆਨਾਰ
 ਲੇਜਿਸੁਅਤਿਰਿਬਬੇਕਬੀਬਾਰੁ॥ ੨ ॥ਸੋਸੇਵਕੁਹਰਿਆਖੀਐਜੋਹਰਿਰਾਖੇਊਰਧਾ
 ਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਊਧੇਆਗੇਧਰੋਹਊਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਧਨਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋ
 ਜਿਕਦੇਨਆਵੈਹਰਿ॥ ੩ ॥ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆਨਜਾ
 ਇ॥ਲਖਚਊਰਾਸੀਤਰਸਏਜਿਸੁਮਿਲੇਸੋਮਿਲੇਹਰਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹ
 ਰਿਪਾਇਆਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ੪ ॥੬॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ
 ਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਅਦਿਰੁਰਚੇਹਰਿਸਿਊਰਸਨਾਹਰਿਗੁਲਗਾਇ॥

੧ ॥ ਕੁਈਰੇਜਗਦੁਖੀਆਵੁਜੈਕੁਇ। ਗੁਰਸਰਣਾਈਸੁਖਲਹਿਅਨਇਨੁਨਾ
 ਮੁਖਿਅਗਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਚੇਮੈਲੁਨਲਗਈਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਧਿਆ
 ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁ
 ਪ੍ਰਬੋਧੁਬਲਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੇਮਲੁਕੁਰੇਹਉਮੈ
 ਤਿਸਨਾਵਿਕਾਗ। ਬਿਨੁਸਬਦੇਮੈਲੁਨਉਤਰੇਮਰਿਜੀਅਹਿਹੋਇਖੁਆਗ।ਧਾਤੁਰਬਾ
 ਜੀਪਲਚਿਰਹੋਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਗ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਤਪਸਿਜਮੀਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਆ
 ਗ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਏਕਨਾਮੁਕਰਤਾਗ।ਨਨਕਨਾਮੁਖਿਆਈਐਸ
 ਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰ॥੪॥੬॥੪੦॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥
 ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਦਿਆਪਿਆਬੈਰਾਗੁਉਦਾਸੀਨਹੋਇ।ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਸਦਾਦੁਖਹ
 ਰਿਦਰਗਹਪਤਿਖੋਇ।ਹਉਮੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਈਐਨਾਮਰਤੇਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇ
 ਮਨਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰਿਰਹੀਨਿਤਆਸਾ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਮੇਹਪਰਿਜਾਏਘਰਿਹੀ
 ਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵੇਬਿਗਸੇਹਰਿਬੈਰਾ
 ਗੁਅਨੰਦਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਵਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਚਿੰਦਾ।ਵਰੋਭਾ
 ਗਿਸਤਿਸਿੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਪਾਇਆਸਹਿਜਅਨੰਦਾ॥੨॥ਸੋਸਾਧੁਬੈਰਾਗੀਸੋ
 ਈਹਿਰਵੈਨਾਮੁਵਸਾਵਏ।ਅਤਿਰਿਲਾਗਿਨਤਾਮਿਸਮੁਲੇਵਿਬਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥
 ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਲਿਅਹਰਿਰਸੁਪੀਆਅਪਾਏ॥੩॥ਜਿਨਿਕਿਨੈਪਾਇ
 ਅਸਾਧਸਿੰਗਤੀਪੁਰੇਕੁਗਿਬੈਰਾਗਿ।ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਨਜਾਣਹਿਸਤਿਗੁਰਹਉਮੈਅਵਰਿ
 ਲਾਗਿ।ਨਨਕਸਬਦਿਰਤੀਹਰਿਨਾਮੁਰਗਾਏਬਿਨੁਭੈਕੋਹੀਲਾਗਿ॥੪॥੪੧॥ਸਿਰੀਗਗੁਮ:੩

ਘਰਿਯੀ ਸਭਿ ਰਾਖਾਈ ਐ ਅਤਿ ਰਿਹਬੁ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਆਖਿ ਨ ਖਿਨ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਕੋਇ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਅਖਟ ਹੋਵਨੁ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਆਮੋਰਮ
 ਨਤ ਨਿਨਿਦੁ ਹਉ ਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਗਰਿਜੀ ਉਸਦੁ ਪਿਆਇ ਤੁਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾ
 ਗ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗਲਤਿ ਪ
 ਲਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਦੇ ਨ ਪਿਜ ਪਿਰਿ ਦੇ ਮੁਰਗਿ ॥ ਘਰਗੀ ਦਿਨਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆ
 ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹ ਛੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵ ਦੇ ਨਿਤ ਜੇ ਹੋ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੁਖ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿਤਾ ਪ
 ਰਜਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਨਾਵਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ
 ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗ ਗੁਮਹਲ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐ
 ਸਚੁ ਦਭਿ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ
 ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਤਾਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪੁਰੈ ਤਿਸੁ ਨ ਉਠੈ ਰਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੇ ਗੀਉ ਉਦਾਠਿ ਰੇ ਜਿ
 ਉਸੁ ਦੇ ਪ੍ਰਰਿਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਟਿ ਨਾਨਕਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਤੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅਪੁਰੈ ਆਇ ਆਮੋ ਗੁਰ ਬਾਰ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨਕ ਉਸੇ ਦੇ ਪੜਿ ਦੇ
 ਦੁਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅਦਿਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾਉ ਰਦਾਰੁ ਨਾ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਆਇ
 ਆਮੋ ਗਿਦਿ ਸਾਰਿ ਆਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੋ ਸਭੁ ਬ

ਪੀਜਮਕਾਲਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਧਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੪॥੧੦॥੪੩
 ॥ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਅਮੋਹਹੋਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾ
 ਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਦਸਿਅਮਨਆਇ॥ਪੋਤੈਜਿਨਕੇ
 ਪੁਨਿਹੋਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਈਰੇਗਰਮਤਿਸਾਚੁਰਹਾ
 ਉ॥ਸਾਚੇਸਚਿਕਮਾਦਣਾਸਾਚੇਸਬਦਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁ
 ਪਛਾਨਿਆਤਿਨਦਿਟਪੁਥਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਦੀਲਗਾਚਲਾਤਿਨ
 ਕੇਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਿਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨਗੁਰਮ
 ਹਲੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਨਪਾਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਲੇਕਿਲੁਹੁਜਿੰਦੁ
 ਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੀਘਾਰੈਸੁਖਦਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜੇ
 ਹਾਸਤਿਗੁਰਕਰਿਜਾਇਆਤੋਹੋਜੇਹਾਸੁਖਹੋਇ॥ਇਹਸਹਸਾਮੁਲੇਨਹੀਭਾ
 ਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੁਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥

੪॥੧੧॥੪੪॥

॥ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੩॥ਅਖਿਤਿਛੋਡਿਬਿਖਿ
 ਆਲੋਕੁਣੇਸੇਵਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਅਪਣਾਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੁਝਹਿਨਾਹੀ
 ਅਨਦਿਨੁਦੁਖਦਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅਪਿਨਚੋਤਈਨੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ
 ॥੧॥ਮਨਹੋਸਦਭੁਜਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਰਿਦੁਸੈਤਾਹਰਿ
 ਦਿਸਹਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਸਗੀਰਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਦਿਚਿਹ
 ਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥ਆਵੁਣਜਾਣਾਜੀਮਣਮਰਣਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਸੁਖਪਾਇਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰ

ਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੇਇਛੁਸੇਛਲਪਾਏ॥ਜਪੁਤਪਸਭਪਵਿਤ੍ਰਸਗੀਰਹਰਿ
 ਹਰਿਮਨਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨਦਿਰਹੇਦਿਨੁਗਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਏ॥੩॥
 ਜੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਗਤੀਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਓ॥ਨਰਸਚੈਸਚੀਵੁਭਿ
 ਆਈਸਹਿਜੇਸਚਿਸਮਾਓ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਓ॥੪॥੧੨॥੪੫॥
 ॥ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮੁਕ
 ਮਾਦਣੇਜਿਉਦੇਹਾਗਾਣਿਤਨਸੀਗਾਗੁ॥ਜੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤੁਹੋਹਿਖੁ
 ਆਗੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲਾਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰਬਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਾ
 ਮੁਖਿਆਇ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੇਜਪਿਰਾਮਨਾਮਸੁਖਪਾਇ॥੧॥ਗੁਰ
 ਓ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਟੀਪਿਰੁਗਾਖਿਆਓਰਿਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਦਿ
 ਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭੁਤਾਗੁ॥ਜੇਭਵੰਤੀਸੁਹਾਗਟੀਨਿਨਗੁਰਕਾਹੇਤੁਅਪਾਭੁ॥੨॥
 ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥ਅਤਿਰਹੁਦੁਖਭੂਮੁਕਟੀਐ
 ਸੁਖਪਗਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਦੁਖਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਦਿ
 ਠਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਸਹਿਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜਿਨਾਪਗਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋ
 ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆਈਐਸਚੁਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥੪੬॥
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੩॥ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਤਨਮਨੁਆਗੋਪਰੇਓ॥ਸੇਹਾਗ
 ਟੀਕਰਮਕਮਾਵਈਆਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਸਹਿਜੇਸਚਿਮਿਲਾਵਨੁਸਚਿ
 ਦੁਭਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨਭੁਗਤਿਨਹੋਇ॥ਬਿਨਗੁਰਭੁਗਤਿ
 ਨਪਾਈਐਜੇਲੈਚਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਛੇਰੁਪਾਇਆ

ਕਾਮਦਿਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਬਿਨਗੁਰਨੀਦਨਆਵਈਦੁਖੀਹੋਇਦਿਹਾਇ॥ ਬਿਨਸਬ
ਦੈਪਿਰਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਜਗੁਛਿਕੀਨਾਪਨੁ
ਸੰਪੈਨਾਲਿ॥ ਅਪੀਨਾਮਨਚੇਤਈਸਭੁਥਾਪੀਜਮਕਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਨੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਗੁਰਵੈਸਹਿਜਸੁ
ਭਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਿਗਿਮਿਉਰਸਨਾਰਸਨਰਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਹੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹ
ਹਿਧੁਰਿਛੋਰਿਭਾਲਾਇ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੪੭॥

॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਕੁਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨਗੁਰਕੁਗਤਿਨਹੋਇ॥ ਆਪੇਆਪੁਮਿ
ਲਾਏਬਝੈਤਾਨਿਰਮਲਹੋਵੈਸੋਇ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਸਾਚੀਥਾਈਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਵਹੋਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਕੁਗਤਿਹੀਦੁਕਹੋਜਗਿਆਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇ
ਦਿਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਈ॥ ਆਪੇਜਗੁਨੀਦਨਸੁਖ
ਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ ਜੀਅਜਤਿਏਕਿਅਵੈਚਾਰੇਕਿਅਕੈਆਖਿਸੁਣ
ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਤਿਭਾਈਆਪੇਸੇਵਿਕਰਾਏ॥ ੨॥ ਨੋਖਿਕੁਟਬੁਝੇਹਿ
ਲੇਭਾਣਚਲਿਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਗੁਣਨਿਪਾਨੁਪਾਇਆ
ਤਿਸਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਖਾਮੀਤਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ॥ ੩॥
॥ ਆਪਣੈਮਨਚਿਤਿਕਹੋਕਰਾਏਬਿਨਗੁਰਆਪਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਭੁ
ਗਤਿਦੁਛਲੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਵਸਾਈ॥ ਨਾਨਕਸੰਭਾਸੁਰਤਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦੁਭਿਭਾਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੪੮॥

ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ

੩॥ ਪਨਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਪਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖ

ਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਾਇਆਗੁਮਾਨਾ। ਹਰਿਸੇਵਾਨਸੰਤਜਨਪਦੁਪਾਇਨਗੁਣੀ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਹਰਿਸੇਇਆ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਦਸੇ
 ਮਨਤਨੁਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਆਇਆਪੇਮਿ
 ਲਿਅਆਇਆ। ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਰੀਗੋਸਹਿਜਸੁਭਾਇਆ। ਸਚੈਸਚਿਸਮ
 ਇਅਮਿਲਿਰਹੈਨਦਿਛੁੜਜਾਇਆ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ। ਅਵ
 ਗੁਨਕਰਣਾਜਾਇਆ। ਨਿਰੀਦਿਛੁਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰਪੈਨਾਪਾਇਆ। ਆਪੇਕਾ
 ਰਕਾਇਸੀਅਵਗੁਨਕਰਣਾਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੀਗਮਿਉਹਉਮੇਤ
 ਜਿਦਿਕਾਗ। ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਦਿਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੀਕਾਗ। ਨਾਨਕਆ
 ਪੁਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਬਦਿਅਪਾਗ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੪੮॥ ਮਿਰੀਗਗੁਮਹਲ ੩
 ॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇਆ। ਕਬਨੀਬਦਨੀਨਪਾ
 ਈਐਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਿਭੈਰਚੈਆਪੁਦਸੈਮਨਿਅ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਧੁਧੈਕੋਇਆ। ਬਿਨੁਧੁਧੈਕਰਮਕਮਾਵਣੈਜਨਮੁਪਦਾਰ
 ਥੁਖੋਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਨੁਪਾਇਆ। ਬਿਨਚਾਖੇਕੁਰਮਭੁ
 ਲਾਇਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਿਣਾਕਛੁਨਜਾਇਆ। ਪੀਵਤੁੰਪਰਵਾਣੁਭੁਇਆ
 ਪੁਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਆਪੇਦੋਇਤੁਪਾਈਐਹੈਕੁਕਰਣਾਕਛੁਨਜਾਇਆ॥
 ਦੋਵਦਿਵਾਲੇਕੈਰਖਦਾਤਿਹੈਗੁਰੁਨੁਅਗੇਪਾਇਆ। ਜੇਹਾਕੀਤੇਨੁਤੇਹਾਹੈਅਜੇਹੇਕਰ
 ਮਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਨਮੁਹੈਦਿਣਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨਹੋਇਆ। ਪੁਰੈਕੁ
 ਗਿਨਾਮੁਮਨਦਸੈਸਬਦੁਮਿਲਾਵਾਹੋਇਆ। ਨਾਨਕਸਹਿਜੇਹੀਰੀਗਿਦਰਤਨਾ

ਹਰਿਗੁਣਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੫੦॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੩॥
 ਕਾਇਆਸਾਪੈਉਰਪੁਤਪੁਕਰੈਵਿਚਹੁਉਮੈਨਜਾਇ॥ਅਪਿਆਤਮਕਰਮਜੋਕ
 ਰੇਨਾਮਨਕਬਧੀਪਾਇ॥ਗਰਬੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦੁਸੈਮਨਆਇ॥
 ੧॥ਸੁਟਿਮਨਮੇਰੇਭੁਜੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਬਿਖੁਭੁਉ
 ਜਲੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰਣਾ॥ ੧॥ਗਹਾਉ॥ਭੈਗੁਣਸਭਾਪਾਤੁਹੈਦੁਜਾਭਾਉਦਿਕਾ
 ਗੁਪਤਿਤੁਪੈਏਬੰਧਨਮੇਹੁਬਾਧਾਨਹੁਏਬਿਖਿਆਪਿਆਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲਿਐਤਿਕੁਟੀਛੁਟੈਚਉਥੇਪਦਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿ॥ ੨॥ਗੁਰਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ
 ਚੁਕੈਮੇਹਗੁਬਾਰਾ॥ਸਬਦਮਰੈਤਾਉਪਰੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਿ
 ਲਿਰਹੈਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰ॥ ੩॥ਏਹੁਮਨੁਆਅਤਿਸਬਲਹੈਛੁਡੋਨਕਿਤੈਉ
 ਪਾਇ॥ਦੁਜੇਭਾਇਦੁਖਲਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੋਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਗੇਸੋ
 ਉਬਰਹਉਮੈਸਬਦਗਦਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੫੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ
 ੩॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਦੇਹਿਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾ
 ਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜ
 ਏ॥ ੧॥ਮਨਰੇਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅਤਿਰਿਤੇਰੈਹਰਿਦਸੈਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖਪਾ
 ਏ॥ ੧॥ਸਚਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਪਰੈਪਿਆਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿ
 ਦੁਸੈਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਦਾਰਿ॥ਮਨਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁ
 ਆਗੁ॥ ੨॥ਹਉਮੋਵਿਨਿਜਗੁਬਿਨਸਦਮਰਿਜਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁ
 ਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਨਾਮਨਿਪਤਿਗਦਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇ

ਰੋਸੇਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸਬਦਮੀਨਿਐਗੁਰਪਾਈਐਵਚੁਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥
 ਅਨਦਿਨੁਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਸਦਾਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰ
 ਬਮਨਵਸਿਅਨਾਨਕਸਹਿਜਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੫੨॥
 ਜਿਗੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜਗਚ
 ਗਿ॥ ਘਰਿਹੋਦਾਪੁਰਖਨਪਛੁਣਿਅਭਿਮਾਨਮੁਠੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਿ
 ਆਛਿਟਕਿਅਮੀਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਚਾਸਬਦਨਸੇਵਿਓਸਭਕਾਜਸਦਾ
 ਰਣਹਾਰ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਦੇਖੁਹਦੁਗਿ॥ ਨਨਮਮਰਨਦੁਖਪਰਹ
 ਰੈਸਬਦਿਰਹੈਭੁਰਪੁਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਟੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਅਗਾ॥ ਸਚਾਸਾਹੁਦਰਤਦਾਕੋਇ
 ਨਮੇਟਣਿਹਾਗਾ॥ ਮਨਮੁਖਮਹਲਾਨਪਾਇਨੀਕੁਹਿੰਮੁਠੇਕੁਹਿੰਅਗਾ॥ ੨॥ ਹ
 ਉਮੈਕਰਤਾਜਗਮੁਆਗੁਰਬਿਨਪੋਰਅਪਾਰਾ॥ ਮਾਇਅੰਮੋਹਿਦਿਸਾਰਿਆ
 ਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥
 ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਦੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਤਗੁਰਸੇਵਿਮਨੁਨਿ
 ਰਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਆਪੁਛੋਤਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰੁਕੈਸਬਦਿਦੀਚ
 ਗਿ॥ ਧੀਧਾਧਾਵਤੁਹਰਿਗਇਆਲਾਗਾ॥ ਸਚਿਪਿਆਗਾ॥ ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਿਉਜ
 ਲੇਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਮੀਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿ
 ਆਗਾ॥ ਇਸਨਾਨਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਹਿਦੁਜੈਭੁਇਖੁਆਗਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀ
 ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਲਗੋਨਾਮੁਪਿਆਗਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਲਿਤੁਗੁਰੁਕੈਹੋਤਿਅ

ਪਾਗਿ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੩॥ਕਿਸਹਉਸੇਵੀਕਿਆਨਪੁ
 ਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਮਨਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
 ਥਿ॥ਏਹਾਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਦਸੈਮਨਅਗਇ॥ਨਮੈਹੀਤੇਸੁਖਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿ
 ਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਾ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੁੰਜਪ
 ਤ੍ਰੈਗੀਖੇਤਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਮਨਕੀਅਗਇਛਾਪੁਰੀਆਸਬਦਿਗਹਿਆਕੁਰਪੁਰਿ॥
 ਕੁੰਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਤੀਹਰਿਜੀਉਦੇਖਹਿਸਦਹਦੁਗਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
 ਸਦਮਨੁਹਤਾਕੁਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੁਗਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬਪਾਇਆਸ
 ਚਾਗੁਣੀਗਹੀਗੁ॥੨॥ਜੇਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੁਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਪਛ
 ਟਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਦਿਹਾਇ॥ਸੁੰਦੇਖੰਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾ
 ਇ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਤ
 ਕਿਹੁਆਪੇਅਪਿਰੇਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਜਾਇ॥ਘਰਕੈਸਬਦਿਪਛੁਣੀਐਦੁਖ
 ਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਨੁਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛੁਣੀਐਦੁਖਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵ
 ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਸਚੈ
 ਸਚਿਆਰਹਹਿਉਤਿਨਬਲਿਹਰੇਜਾਉ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੩ ॥ਜੇਵੇਲਾਦੁਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤਵੇਲਕੁਗਤਿਨਹੋਇ॥ਅ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੇਗਤਿਆਸਚੈਸਚੀਸੇਈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਦੀਸਰੇਕੁਗਤਿਕਿ
 ਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਿਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੇਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਸਾਚੀਕੁਗਤਿਤਾਪੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਅਗਇ॥੧॥

ਗਾਉ॥ ਸਹਿਜੇ ਖੋਤੀ ਗਾਈ ਐ ਸਚੁ ਨਾ ਖੁਬੀ ਜਪਾਇ॥ ਖੋਤੀ ਜਮੀ ਅਗਲੀ ਮ
ਨੁ ਅਰਜਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ॥
ਇੰਮ ਨੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੨॥ ਆਖਣੁ ਦੇਖਣੁ ਬੋਲ
ਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਘਾਟੀ ਦੁਜੀ ਚੁਗੁ ਗੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇ ਆਸ ਚੇਲੁ ਇਆ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹੁਟੁ ਰਿਪੈ ਜੇ ਸ
ਚਿ ਹੋ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਦ੍ਰਿਟੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇ ਆਨ
ਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਤਾ ਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲੋਧੇ ਸਤ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਿ ਸੁਆਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ
ਮੇਰ ਤਿ ਅੰਦੁਖ ਧਿਖਿ ਆਦਿ ਚੁਕਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਨੁ ਨਾਮੇ ਨਾ
ਮਿਸ ਮਾਇ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੫੫॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩॥

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇ ਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਖੀਚਾ ਗਿ॥ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਸ
ਚਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਮੈ ਲੁਕੁ ਕਾਈ ਅਨੁਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆ
ਉਧਾਗਿ॥ ਸਚੀ ਘਾਟੀ ਸਚੁ ਮਨੁ ਮਨ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉ ਮੈ
ਮੈ ਲੁਕੁ ਗਲਿ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰੁ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆਪੁ ਭੁਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ
ਰਤਿ ਅੰਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋਤੀ ਉਪੁ ਜਾਪਣਾ ਧਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਧੁਸੁ ਨ ਪਾਇ॥
ਜਿਨਿ ਕਉ ਪੁਗਧਿ ਲਿਖਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਆਤਿਨ ਆਇ॥ ੨॥ ਦ੍ਰਿਟੁ ਨਾਵੈ
ਸਭਨੁ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਇ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਘਨੀ ਨ ਜੀਵਨੀ ਦੁਖੀ ਰੋਇ ਦਿ
ਹਾਇ॥ ਭੁਗਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਪਲ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰੁ ਆਪ

ਟੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਸੁਣਦਵੇਖਦਕਿਉਮੁਕਰਿਪਇਆਜ
 ਈ॥ਪਾਪੇਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪੰਚਾਇ॥ਸੋਪੁਨੁਨਰਗਿਨਆਵਈਮਨਮੁ
 ਖਿਬੁਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਖਾਲੇਸੋਈਦੇਖੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥੨੩॥
 ੫੬॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੩॥ਬਿਨਗੁਰੋਰੇਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈਪੀੜਨ
 ਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰਹੇਸਮਾਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈ
 ਐਬਿਨਸਬਦੈਭਰਮਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਪ੍ਰਗਿਦਾਸਾਹੇਇ॥ਰਾਖੁਨਾਮੁਸ
 ਲਾਹਿਤੁਛਿਰਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਏਕੋਦਤਾਵਰਤਦਾਦੁਜ
 ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਧਦਿਸਲਾਹੀਮਨਵਸੈਸਹਿਜੇਹੀਸੁਖਹੋਇ॥ਸਭਨਰਗੀਅੰਦ
 ਰਿਵੇਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਰੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗਣਤੈਨੇਸੁਖਨਾਹਿ॥ਬਿ
 ਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਆਹਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨਨਾਵੈਠਉਰਨਪਾਇਨੀ
 ਜਮਪੁਰਿਦੁਖਸਹਾਇ॥੩॥ਜੀਉਪਿਛੁਸਭਤਿਸਦਤਿਸੇਦਾਆਧਾਰ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਅਤਿ
 ਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੩॥ਤਿਨਾਅ
 ਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖਹੈਜਿਨਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚੁਪਾਇਆਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰਣਹਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੇਨਾਇਪਿਆਗਾਕਿਰਪ
 ਕਰਕੇਆਪਣੀਦਿਤੇਨੁਭਗਤਭੰਡਾਰ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਅਨਿਗੁਣਗਾਇ
 ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਭ
 ਗਤੀਮਨੁਲਾਲੁਖੀਆਰਤਾਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਮੋਹਿਆਕਹਣਾ

ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਜਿਹ ਵਾਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਤਿ ਤੁਪੀ ਦੈਰ ਸੁਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਮਖਿਏ ਹਰਿਗੁਪਾਈ ਐਨਿ ਸਨੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਸਸਿਐ ਹੁਸੀ ਸਾਰੁ ਹੋਸੁ
 ਤਿਅਰੈ ਏਦਿਹਾਇ॥ ਇਕ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਛਿਲ ਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇ ਓਨੁ ਮਿ
 ਲਾਇ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਵ ਸਿਆਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਕੁਵਾਇ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿ
 ਤੀ ਅਨੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਾਵਾ ਦਾਤਾ ਦੇ ਕੁਹੈ ਕੁਲਿ ਆਲੇਸਮ
 ਵਾਇ॥ ਇਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖਆਇ ਅਨੁਦੁ ਜੇਛੁ ਤਿਅਨੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ
 ਪਾਈ ਐ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿ ਆਨਾਨ ਕਨਾਮੁ ਸਮਾਇ
 ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੫੮॥

॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੩॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇ ਅ
 ਤਿਸਨਾਤ ਜਿਹਿ ਵਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਹੀ ਗਿਆਰ ਸਨਾਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ॥ ਬਿਨਸ
 ਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਕਹਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨ ਦੀਚਾਗਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ॥ ਨਿਜ ਘ
 ਰਿਦ ਸਹਿ ਅੰਤਿ ਤੁਪੀ ਵਹਿਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਗੁਣਿ ਵੰਤੀ
 ਗੁਣ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਹੁਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੁ ਗਿ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗੁਣਿ
 ਸੇਖੁ ਬੁਝੁ ਗਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛੁਣਿ ਆਸ ਚਿਰ ਤੇ ਬੁਰ ਪੁਗਿ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨ ਬੇਪਿ
 ਆਪੁ ਕੁਮਿਲਿ ਆਪੁ ਪੁਹਦੁ ਗਿ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਇ ਰੀਗਿ ਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇ
 ਓਨੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਚਾ ਹੀ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਚ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਚਾਹੈ ਕੁਛੁ ਭਵਿਥ ਕੇ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ੩॥ ਮਿਝੁ ਘਟੇ ਹੋ ਕਹਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਕੋਇ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਦੁ ਖਵਟਿ ਆ

ਸਬਦ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣੁ ਸਚੁ ਗਮਿ ਹੋ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇਨ
 ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ
 ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਚੁ ਏਕੇ ਏਕੁ ਦਰਤ
 ਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਾਭਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਲੂਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਗੁਰਕੀ
 ਮੀਨ ਲੇਰਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਬੁ ਥੀ ਮੈਨਾ ਮੁਦ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਨਿਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿ ਆਸੈ ਈਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
 ਛਾਈ ਮੈਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰ
 ਵਿਤਨੁ ਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਮੈਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇਜਨ ਸਬਦੇ
 ਸੋਹਣੇ ਤਿਨੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤ
 ਗ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਾਲਹਣਾ ਨਿਸਦ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਘਟਿ
 ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਦਸੈ ਹੁਕਮੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਲਾਹੀ ਐ
 ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਸਾਪਨ ਨ ਵੇਖਾਹੀ ਅਵਗੁਣਿ ਵੀਰੀ ਗੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੇ ਨਾਇਤਿ ਪਤਹੋਇ ॥ ਗਣਦੀਚਾਰੀ ਗਣ ਸੰਗਿ
 ਅਵਗਣ ਕਰੁ ਪੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਇ ਰਾਗਿ ਰਵੇ ਛੁਨਾਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਸਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਨੁ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੬੦ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮਗੋਲੀ ਏਕਿ ਆਚਲਹਿ ਬਹਿ
 ਲੁਠਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣੀ ਕਿ ਆਮੁਹ ਦੇ ਸਹਿਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸ

ਖੀਵੰਤੁਪਛਾਣਿਆਉਤਿਨਕੋਲਗਊਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੇਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮੇਲਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ਮੁੰਧੇਕੁੜਮੁਠੀਕੁੜਿਆਗਾ॥ਪਿਰਪੁਰੁਸਾਚਾਸੇਹਣਾਪਾ
 ਈਐਗੁਰਬੀਚਾਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਵੰਤੁਨਪਛਾਣਈਤਿਨਕਿਉਰੇਇਦਿ
 ਗਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆਤਿਸਨਾਜਲਹਿਨੁਖਪਾਦਹਿਨੁਜੈਕੁਇ॥ਸਬਦਿਰ
 ਤੀਅਸੇਗਾਗਣੀਤਿਨਦਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੰਗਾਦਹਿਆਪਣਾਤਿਨ
 ਸੁਖੇਸੁਖਿਦਿਗਇ॥ ੨॥ਗਿਆਨਦਿਹੁਣੀਪਿਰਮਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾਇਆ
 ਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅਪਿਰਹੈਬਿਨਪਿਰਦੇਖੇਕੁਖਨਜਾਇ॥ਆਵਹੁਮਿਲ
 ਹੁਸੇਹਲੀਹੋਮੈਪਿਰਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੰਗਮਿਲੈਪਿਰਪਾਇਆਸ
 ਰਸਮਾਇ॥ ੩॥ਸੇਸਹੀਆਸੇਗਾਗਣੀਤਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਪਸਮੁਪਛਾ
 ਣਹਿਆਪਣਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਦੁਰਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉਮੈਦੁਰ
 ਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਾਵੈਤੀਆਸੁਗਾਗਣੀਅਨਦਿਨਕੁਗਤਿਕਰੇਇ॥ ੪॥੨੮॥
 ੬੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਇਕਿਪਿਰੁਗਾਦਹਿਆਪਣਾਹਉਕੈਦਰਿਪੁ
 ਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭਉਪਾਏਆ
 ਪੇਦੇਖੈਵਿਸਨੈਕੈਵਿਸੁਦੁਗਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆਪਿਰੁਗਾਵੈਸਦਾਹੁਦੁਰਿ
 ॥੧॥ਮੁੰਧੇਤੁਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਗਾਦਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਹਿਜੇਸਚਿਸ
 ਮਾਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਅਸੇਗਾਗਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸੀਗਾਗਿ॥ਹਰਿ
 ਵਰਪਾਇਨਘਰਆਪਣੈਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਗਿ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਹਰਿਰੰਗਿਰਵੈਭੁਗ
 ਤਿਭਰੇਭੰਗੁਗਾ॥ਸੇਪ੍ਰੀਤਮਮਨਿਦਸੈਜਿਸਭਸੈਦੇਇਆਪਾਰੁ॥੨॥ਪਿਰੁਸਲ

ਹਟਿਅਪਣਾਤਿਨਕੋਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਓ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੀਸਿਰਦੇਈਤਿਨ
 ਵੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਜਿਨੀਇਕਪਛੁਟਿਅਦੁਜਾਬਾਉਚੁਕਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਪਛੁਟੀਐਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੮॥੬੨॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩
 ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚਿਤੁਸਭੁਬਿਛੁਤੇਰੈਚੀਰੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਰਸਦੇਛਿਰੇਬਿ
 ਨਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਬਖਸੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖਸਦਾਸਗੀਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀਸੇਵਿਕਰੀਸਚੁਗਹਿਰਗੀਰੀਰੇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਖੁਰਤੇਸੁਖਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀ
 ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਮਰਾਇਨੋਹੁਕਮੁਹੋਬ
 ਹਿਸਚਾਪਰਮੁਦੀਚਾਰਿ॥ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਸਟਿਅਤਮਾਓਹੁਤੇਰੀਸਿਰਕਾਗਾਅ
 ਪਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏਕਮੁਰਾਗਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਪਰਮਰਾ
 ਇਕਰੈਪੰਨੁਸਦਾਰਦਿਹਾਰਾ॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨਹਿਤਜੈਮਨਚੁਕੈਮੇਹੁਅਭਿਮਾ
 ਨਾ॥ਅਤਮਰਾਪਛੁਟਿਅਸਹਿਜੇਨਾਮਸਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾ
 ਈਐਮਨਮੁਖਿਛਿਰੈਦਿਵਾਨਾ॥ਸਬਦਿਨਚੀਨੈਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰੈਬਿਖਿਆਮਾ
 ਹਿਸਮਾਨਾ॥੩॥ਸਤੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ॥ਜਿਉਬਲਾਏਤਿਉ
 ਬੋਲੀਐਜਾਆਪਿਬੁਲਾਏਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵ
 ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਜਿਤੁਸੋਵਿਐਸੁਖਹੋਇ॥੪॥੩੦॥੬੩॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ਜਗਿਹਉਮੈਮੈਲੁਦਖਪਾਇਅਮਰਲਲਚੈਦੁਜੈਭਾਇ
 ਮਲੁਹਉਮੈਧੋਤੀਵਿਦੈਨਉਤਰੈਜੋਸਉਤੀਰਧਨਾਇ॥ਬਹੁਬਿਪਿਕਰਮਕਮਾਵਟੇ
 ਦੁਣੀਮਲੁਲਾਗੈਅਇਆਪਦਿਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੁਛੁਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥

ਮਨਮੋਹੇਗਰਸਰਦਿਮਾਵੈਤਾਨਰਮਲੁਪੈ॥ ਮਨਮੁਖਗਰਿਹਰਿਕਰਿਬਕੇਮੇਲਨ
 ਸਕੀਏਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੋਲੇਕੁਗਤਿਨੋਹਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥
 ਮਨਮਖਮੇਲੇਮੇਲੇਮੁਏਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਦਸੇਮਲ
 ਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥ ਜਿਉਮੈਧੇਰੇਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਮਰਿਗ
 ਆਨੁਤਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਮਕੀਆਹਮਕਰਹਿਗੋਹਮਮੁਰਖਗਵਾਗਾਕਰਦੈਵਾਲਾਦਿ
 ਸਰਿਆਦੁਜੇਭਾਇਪਿਆਗੁ॥ ਮਾਇਆਜੇਵਰੁਦੁਖਨਹੀਸਭਿਭੁਵਿਬਕੇਸੰਸਾਰਾਗੁ
 ਰਮਤੀਸਖਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੇਮਿਲੇਹਉਤਿਸਬ
 ਲਿਹਾਰੈਜਾਓ॥ ਏਮਨਕੁਗਤੀਗਤਿਆਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਓ॥ ਮਨਰਤੇਜਿਹਵਾ
 ਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਓ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਦੈਮਾਹਿਸਮਾਓ॥ ੪॥ ੩੧॥

੨੩॥ ੬੪ ॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪

੫੨ ੧॥ ਮੇਮਨਤਨਧਿਰਹੁਅਤਿਅਗਲਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਪਾਰਿਆਇ
 ॥ ਜਾਦੇਖਾਪੁਰੁਆਪਣਾਪੁਰਦੇਖਿਐਦੁਖਜਾਇ॥ ਜਾਇਪੁਰੁਤਿਨਸਜਣਾਪੁਰੁ
 ਕਿਤਧਿਪਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮੈਤੁਧਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥
 ਹਮਮੁਰਖਮੁਗਪਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਿਹਰਿਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦਤਾਹਰਿਨਾਮਕਾਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪੁਰੁਬੁਝਿ
 ਆਗਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਹਉਗੁਰਸਰਣਾਈਛਹਿਪਵਾਕਰਦਇਆਮੇਲੇਪੁ
 ਰੁਸੇਇ॥ ੨॥ ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਓਪਾਵਬਕੇਸਤੁਕੇਇ॥ ਸਹਸਸਿ
 ਆਣਪਕਰਿਹੈਮਨਕੇਰੈਰੰਗਨਹੋਇ॥ ਕੁਨਿਕਪਟਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜੇਬੀਜੇਖਾਵੈ

ਸੋਇ॥ ੩॥ ਸਤੁ ਨ ਤੇਗੀ ਆਸ ਪੁਰੁ ਸਤੁ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇਤੁ ਗਸਿ॥ ਪੁਰੁ ਤੁਪੁਰੁ ਖਾਲੀ ਕੇ
 ਨਹੀਂ ਰਿਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ਨੇ ਸਾਧਾ ਸਿ॥ ਧਿਖੁ ਭੁਭੁ ਜਲ ਭੁਭੁ ਦੇ ਕਰਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੫॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮ
 ਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਬਿਨਾ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀਵਾ ਸੁ॥ ਕੋਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੇਰ
 ਸੇ ਪੁਰੁ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖਨੀ ਐ ਮੈ ਨਾ ਮੁਕਰੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਬਿਨਾ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀ ਐ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਪਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੈ ਲਕਰਤ ਨੁ ਹੋ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਗਿ ਆਕਰਤ ਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਪਾਨਵੁ ਭੁਭੁ ਗੀ ਅਜੇ
 ਆਇ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿ ਓਸੇ ਭਾਗੀ ਦਿ
 ਵ ਸਿਕਾਲਿ॥ ਓਇ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੇ ਨਿਭੁ ਦਾਈ ਅਹਿ ਦਿ ਚਿ ਦਿ ਸਟਾਕ ਰਿ ਦਿ
 ਕਰਾਲਾ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀ ਐ ਜਿਨ ਅਤਿ ਰਿਕੁ ਪੁਰੁ ਭਾਲੁ॥ ੩॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਤਿ ਸਰਵੁ ਭੁਭੁ ਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ॥ ਓਨਾ ਜਨੁ ਜਨ ਮਕੀ ਮੈ
 ਲੁਭਿ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੁ ਪਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਕੀ ਸਿਦਲਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੬੬॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਣ
 ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣ ਵਾਗੀ ਆਮਿ
 ਲਿਸ ਜਣਹੁ ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਹੀਰੋ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੋਧਿ ਆਰੀ ਗਿਚਲੁ ਲੈ ਨਾਇ॥
 ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਪਿ ਆਸਹੁ ਰਿਨ ਮਕੀ ਗੁ
 ਰੁ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਨੁ ਰਿਗੁਣੁ ਭੁਭੁ ਗੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠ ਕਰੇ ਪਸ

ਓਗੁਰਨਾਮੁਤ੍ਰਿਨਾਏਰਗਮਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਜਾਓ॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਿਗਰਿਨਾਮੁਨਲੁਭਈਲਖਕੇਟੀਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਧਿਨੁਭੁਗਾਸਤਿਗੁਰਨਮਿ
 ਲੈਘਾਰਿਥੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਮਿ॥ਅਤਿਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਬੁਰਮੁਹੈਦਿਚਿ
 ਪਨੁਦੁਖਿਪਈਆਮਿਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੁਟੇਕਚਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖੁਲੇਹੁਬੁਝਾ
 ਥੇਫੀਪਾਮਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਬੁਹਰਿਨਾਵਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿਚਿਹਿਅਜਾਇ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦਿਚਿਬੋਹਿਬਥੈਠਾਆਇ॥ਪਨਿਪਨਿਵਡੁਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੩॥੬੦॥
 ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੪
 ਹਉਪਬਦਸਾਈਨਿਤਖੜੀਕੋਈਪੁਰੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾ
 ਗਾਇਆਤਿਨਪੀਛੈਲਗਿਠਿਗਾਉ॥ਕਰਿਮਿਨਤਿਕਰਿਜੇਦਨੀਮੈਪੁਰੁਮਿਲੁਏ
 ਕਾਚਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਕੋਈਮੇਕਉਹਰਿਪੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਹਉਸ
 ਤਿਗੁਰਦਿਟਦਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪੁਰੁਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਰਗਾਓਹੋਇ
 ਨਿਮਾਣੀਰਹਿਪਦਾਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਮਿ॥ਨਿਮਾਣਿਆਗਰਮਾਦੁਹੋਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਕੇਸਾਬਾਮਿ॥ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪੁਰੁਪਾਮਿ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਨੇਸਕੁਕੇਲੇਚਰਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਕੁਕੇਇ॥ਧਿਨੁਭੁਗਾਦਰਸਨੁਨਾਥੀਐ
 ਭੁਗਾਹੀਦਬਹਿਹੋਇ॥ਜੇਹਰਿਪੁਰੁਭਾਣਾਸੇਧੀਆਪੁਰਿਲਿਖਿਆਨਾਮੇਟੇ
 ਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪਿਦਇ
 ਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ॥ਸਕੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਿਆ
 ਪਿਐਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਗਿ॥੪॥੪॥੬੮॥
 ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੪

ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭੁਲਾ ਕਿਤੁ ਧਿਆਇ ਮੇਲੇ ਰਸੁ ਖਾਇ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ
 ਜੇਹਾ ਗਣੀਤੁ ਸਾਕਿ ਉਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰੁ ਆਇ॥ ਓਇ ਵੇਪਰ ਵਾਹਨ ਬੋਲੀ
 ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੋਵਾਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਗਿ
 ॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਠੋਰ ਉਮੈ ਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੀ ਆ
 ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਰੁ ਨਰਤੰ ਨਹੈ ਜੇ ਮੈ
 ਨੈ ਸੋਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ॥ ਸੇਵ ਭਭਾ ਗੀਵਰ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ
 ਕੁਇ॥ ੨॥ ਐਯੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦਇਤਿ ਤਿਨ ਸਭੁ ਤੁਹੈ ਕੁਚਾਗੀ ਨਹੀ ਖਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਵੈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਓਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਆਗੈ ਨਾਨਿ
 ਵਹਿਓ ਨਾ ਅੰਤਿ ਰਿਕ੍ਰੇ ਪੁਬਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹ
 ਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਹਿ ਦੇਵ ਸੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ॥ ਸਭੁ ਤ
 ਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ਆਨਾਨ ਕਹਿ ਦਸਿ ਮਾਮਨਿ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੬੮॥
 ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ ਦਿਨ ਸੁਚੈ ਸੁਖਿ ਰਿਖਾ ਧਰੈ ਰਹਿਤਿ ਸਥਾਈ
 ਜਾਇ॥ ਆਵੁ ਪਟੈ ਨਹੁ ਨਾਘੁ ਏਨਿ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਠਾ ਆਇ
 ਆਪ ਸਰਿ ਆਮਨੁ ਮੁਖਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸ
 ਖਾ ਪੁਰੁ ਸੋਇ॥ ਪੁਤ ਕਲਤੁ ਮੇਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਅਲਿਪਤੁ ਹੋ ਸਰਣਾਇ॥ ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸ
 ਦਾ ਨਿਹਾਲਿ ਆਹਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਆਪਿ ਤਿਪਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀ ਅ
 ਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੈ ਪੈ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾ

ਕਨਕੋਈਪਾਇ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਨੇਨਾਮੁ ਮਨਿਨਾ ਮਿਰਹ ਨਿਲਿਵਲਾਇ।
 ਅਨਾਹਤਪੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਕਰਿਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇ। ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹਿਅਗਤਿਨਾਸਭੁਕੋਕੋਸਾਧਾਸਿ। ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭਮੇਜਾ
 ਚਕਰੀਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਭਾਗਤਿਨਾਦੇਰਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰ
 ਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੦॥ ੩੩॥ ਮਠ੧॥ ੩੧॥ ਮਠ੩॥ ੬॥ ਮਠ੪॥ ॥
 ਤਿਨਕਾਨੁਮਲਾ ੨੦॥ ॥ ਸਿਕੰਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਮਾਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮੀਗਾਰ। ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣ
 ਹਿਰੰਗਅਪਾਗ। ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਭੁਰਮਾਇਸੀਦਰਤਹਿਹੋਇਅਠਾਰ। ਕਰਤਾਰਿਤਿਨ
 ਆਵਈਅਨਮੁਖਿਅਧਿਗਦਾਰ। ੧॥ ਮੇਰੇਅਨਮੁਖਦਾਤਾਹਰਿਸੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀਪਾਈਅਹਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਪੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇਆਮੁ
 ਇਨਰੁਪਾਥਾਕਾ। ਹੋਦਰਗੇਦਰਬਹੁਰੰਗੋਕੀਏਰਬਅਥਾਕਾ। ਕਿਸਹੀਚਿਤਿਨਪਾਵਹੀ
 ਧਿਸਰਿਆਸਭਸਾਕਾ। ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇਆਵਿਲੁਨਾਵੇਨਾਪਾਕਾ॥ ੨॥
 ਲੈਦਾਬਦੁਆਇਤੁਮਾਇਆਕਰਹਿਇਕਤਾ। ਜਿਸਨੇਤੁਪਤੀਆਇਦਸੇਸਜ
 ਲੁਤੁਏਅਨਿਤਾ। ਅਹੰਕਾਰਕਰਹਿਹਿਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ। ਤਿਨਿਪ੍ਰ
 ਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁਜਾਤਿਨਪਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਿਮਿਲਾਇਆ
 ਦਿਕੋਸਜਲੁਸੋਇ। ਹਰਿਜਨਕਾਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੇਇ। ਜੇਹਰਿ
 ਜਨਭਾਵੈਸੇਕਰੇਕਰਿਛੋਰਨਪਾਵੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭੁਜਗਮਹਿ

ਚਾਨਣਹੋਇ॥੪॥੧॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੫॥ਅਥਾਖਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਪ
 ਟਾਇਸਟਿਕੂਲਿਖਸੀਆ॥ਛਤ੍ਰਪਾਰਬਾਦਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥
 ਰਾਈਰੇਸਖੁਸਾਪਸੀਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖਤਿਨਿਪੁਰਖਿਖਿਧਾਤੇਦੁਖਸਹਸਾ
 ਮਿਟਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਾਨਿਤਰਾਤੇਤੇਬੁਢਿਆਇਆ॥ਪਨਪਾਤੀਦੁਤ
 ਭੁਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਾਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸਰਿਹੋਇਦਰਤੇਅਠਰਿਖਾ
 ॥ਸਭੁਕੇਦੁਸਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਧਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾ
 ਸਿਪਸਾਧਿਕਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰਥਾਗੀਦੁਨੁਸਾਹਧੀਸਭੁਨਾਨਕਸਪਨਥੀਆ॥੪
 ॥੨॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੫॥ਭੁਲਕੋਓਠਿਪੋਲੀਐਵਿਣੁਧੁਏਮੁਗਪਅਜ
 ਟਿ॥ਸੇਪੁਰੁਚਿਤਿਨਅੰਦਿਓਛੁਟੇਗੀਧੋਧਾਟਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾ
 ਸਦਰਗਿਆਇ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਭੁਆਇਆਲਾਹਲੈਇ॥ਲਗਾਕਿਤਕੁਠਕੇਝੇਸਭੁ
 ਮੁਕਦੀਛਲੀਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਦਮੁਕਰੇਪਸਪੀਆਦਿਸੇਨਾਹੀਕਾਲੁ॥
 ਓਤੈਸਾਥਿਅਨਖਹੋਠਾਥਾਆਇਆਜਾਇ॥ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਨਿਸਰਾ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੇਪਰੁਛਰਿਗਵਾਦਣਸੇਲਗਾਮਨਮਾਗਿ॥ਜਿਥੈਜਾਇਤੁ
 ਪੁਦਗਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿਤਾਨਾਗਿ॥ਠਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਨਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਗਿ॥੩॥
 ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੁਜਾਕੋਨਦਿਖਾਇ॥ਚਰੇਕੁਠਾਭੁਲਿਕੇਆਇਪਇਆ
 ਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਠਬਦਲਾਇਆਕਰੁਇ॥੪॥੧੩॥
 ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੫॥ਪਨੀਮੁਹਤਕਾਪੰਦੁਣਕਾਜਸਦੁਚਣਹਾਗਾ॥ਆਇਆ
 ਕਾਮਿਦਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾਗਾ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆ

ਵਸਿਜੀਦਗ॥ ੧॥ ਅੰਧੇਤੁਥੈਠਾਕੀਪੀਧਾਗਿ॥ ਜੋਹੋਵੀਪੁਰਬਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚ
 ਨਕਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰੀਨਾਹੀਨਹਤੁਰੀਪਕੀਵਰੁਣਹਾਗਾ॥ ਲੋਲੇਦਤਪਹੁ
 ਤਿਆਲਾਵੈਕਰਿਤਈਆਗੁ॥ ਜੋਹੋਆਹਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦੁਲਟਿਮਿਟਿਆਖੇਤਾਰੁ॥
 ਪਹਿਲਾਪਹਿਰੁਪੈਗਇਆਦੁਜੈਭੁਰਿਸੋਇਆ॥ ਤੀਜੈਸੁਖਸੁਖਾਇਆਚਉਥੈ
 ਕੇਰੁਭਇਆ॥ ਵਰਗੀਚਿਤਿਨਾਇਓਜਿਨਿਜੀਉਪਿਭੁੰਦੀਆ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਕਉਵਾਰਿਅਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਜਿਸਤੇਸੇਸ਼ੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁ
 ਰਖੁਜਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਹਿਠਾਸਦਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੭੪
 ਸਿਰੀਗਗੁਮਲਾ ੫॥ ॥ ਸਭੇਗਲਾਦਿਸਰਨਇਕੋਵਿਸਰਨਾਉ॥
 ਪੰਥਾਸਭਜਲਾਇਕੋਗੁਰਿਨਾਉਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੋਇਕਾ
 ਆਸਕਮਾਉ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਤਿਨਆਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥ ਮਨਮੋਰੇ
 ਕਰਤੇਸਾਲਾਹਿ॥ ਸਭੇਛੁਡਿਮਿਆਦੁਪਾਗੁਰਕੀਪੈਰੀਧਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁ
 ਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਫਿਰਤੀਰੰਮਿਨਛਿਜੀਐਜਾਹਿਰ
 ਵੈਸਚਸੇਇ॥ ਜਿਸੁਤੁਰਖਹਿਹਥਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਸੇਵੀ
 ਐਸਭਿਅਵਗਣਕਰੈਪੋਇ॥ ੨॥ ਜੇਦਅਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਅਪੁਨੀਸੇਵਾ॥ ਸਾਧੁ
 ਸੰਗਮਸਕਤੇਭੁਠੈਪਾਵਾਰੇਵਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦਸਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੋਕਰਣਿਕਰੇਵ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਮਨਸਾਸਭਪੁਰੇਵਾ॥ ੩॥ ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾ
 ਈਮੀਤਾ॥ ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗਰੀਇਕਸੈਦੀਹੋਗੀਤਾ॥ ਇਕਸਮਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ਤੁਹੋਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤਾ॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਾਟਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤਾ॥ ੪॥ ੫

੨੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੫॥ ਸਭੇ ਬੇਕਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ॥ ਜਨਮੁ
 ਪਦਾਰਥ ਸਫਲ ਹੋ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ॥ ਗੁਰਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆ
 ਹੋਵੈ ਮਥਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਇਕ ਸਮਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਏਕ ਸਾਧਿ ਨੁ ਸਰੁਪਿ ਪੁਰੇ ਸ
 ਭੁਮਿ ਥਿ ਆਮੇ ਹੁਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖ ਖੁਸੀ ਆਪਤਿ ਸਾਹੀ ਆਜੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਕਹੇਇ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੇਇ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੇਇ॥ ਜੇ
 ਸਕਓ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਤ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਗਯੋ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸਫਲ
 ਅਜੀਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਧੁਪੁ ਸਤਿ ਪੁਨ ਲਾਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅ
 ਪਾਰੁ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾ ਛਿਅ ਮੇਈ ਓਤ ਰਿ ਆਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਥਾਨ ਸੁਹਾਵਾ
 ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਜਿਥੇ ਸਤਿ ਸਭਾ॥ ਰੇਈ ਤਿਸੀ ਨੇ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਲਭਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੇ ਮਿਠਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਗ॥ ੪॥ ੬॥ ੭੬ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ ੫
 ਮੇਈ ਪਿਆਈ ਮੈ ਜੀਅ ਤੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ॥ ਤਿਸੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਾਨਿ
 ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸੁਦੇ ਸਾਹੁ॥ ਸਭਿ ਮਿ ਆਣ ਪਾਛੁ ਰਿਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ॥ ੧॥ ਮਨ
 ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ॥ ਆਠਿ ਪਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਤੁੰ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿ
 ਤ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇ ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿ
 ਸੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅਣ ਦੁਖ ਦਰੁ ਨ ਮੁਲੇ ਹੋਇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਖ
 ਠੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਸੇਇ॥ ੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀ ਮੈ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੁ
 ॥ ਸੁਖ ਦਤੁ ਭੈ ਭੈ ਜਨੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰ ਵਾਨਤੁ
 ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਦਖਾਈ ਮੈ ਓਰੇ ਓਰੇ ਚਾਖੀ॥ ਬਰਨਾ ਚਿਹਾ

ਬਾਹਰਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਿਨ ਸਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਅਪਣੁ
 ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਸੇ ਸੁਖੀ ਤਿ
 ਸੁਖੁ ਖਿਓ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭੁ ਗਿਲੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰੀਰਾਗ ਤਿ ਕੇ
 ਘਰਿ ਦ੍ਰਿਸੈ ਕੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸ
 ਰਸੀ ਗਿਆ ਗੋਲੇ ਛੁਡਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਅਤੀ ਅਕੀ ਅਦੁਠਿ ਆਈ ਆ ਕਦੁ ਨੈਅ
 ਦਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਸੁਭੁ ਭਿਵਾਜ ਤੇ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ
 ਦ੍ਰਿਸੈ ਸੇ ਪੁਰਾ ਪਰਧਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਹੋਰੇ ਰੁਕਾ ਅਪਣੁ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿ
 ਆਣੁ ਪਸਗਲ ਛੁਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿ ਸੁਖ
 ਸਤ ਕਿਹੋ ਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈ ਹੋ ਜਿ ਸੁਰੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਸਾਧਿ ਨ ਮੋਹਉ ਮੋਤਾ ਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਬੁਢਿ ਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲੇ ਸੰ
 ਤਪਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਇਕ ਪਛਾਣੁ ਜੀਅ ਕਾਇ ਕੇ
 ਰਖਣਾਗੁ ॥ ਇਕ ਸਕਾਮ ਨਿਅਸਰਾਇ ਕੋ ਪ੍ਰਾਣੁ ਅਧਾਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣੁ ਈਸਰਾ ਸੁਖੁ
 ਪਰਬੁ ਮੁਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗ ਪਿਨਿ
 ਤ ਇਕ ਸੁਖੀ ਲਿਟੁ ਲਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕ
 ਸਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕਿ ਹੋ ਜਿ ਨਿਜੀ ਉਪਿਭੁ ਦਿਤਾ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਹਨੁ ਦੀਸੈ ਹੋ ਜਿ ਨਿਸਭੁ ਵਿ
 ਛੁਟਿ ਸਿਵੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਤਰਿ ਅਧਿ ॥ ਜੀਅ ਜੀਅ ਜੀਤ
 ਸਭਿ ਜਿ ਨਿਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿ ਸੁਜਾਪਿ ॥ ਇਕ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਨ ਹੋ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਪੁ
 ੩ ॥ ਪਾਰਬੁ ਮੁਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧੇ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿ ਸਕਾਜੇ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁ

ਹੇਇ। ਗੁਰਪੁਰੇ ਪੁਰਾਉਇਆ। ਜਾਪਿਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੇਇ॥ ੪॥੫॥੭॥੮॥
 ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ੫॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਾਨ॥
 ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੇਇਤਿਨਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨ॥ ਜਿਨਕਉਮਸਤਵਿ
 ਲਿਖਿਅੰਤਿਨਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਅਨਿਮੋਰੇਏਕੋਨਾਉਪਿਆਇ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖਾਸੁਖਉਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਪਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਉ
 ਗਇਆਉਭੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ ੨॥ ਥਾਨਥਨਤਰਿ
 ਰਵਿਰਹਿਅਪਾਰਥੁਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਸਭਨਾਕਾਰਤਾਏਕਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਤਿ
 ਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੈਸੇਸੇਏਇ॥ ੩॥ ਜਿਨਮਨਿਦ੍ਰਿਸਿਅਪਾਰਥੁਹਮੁ
 ਸੇਪੁਰੇਪਰਧਾਨ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਨਿਰਮਲੀਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨ॥ ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰ
 ਭੁਖਿਅਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਧਾਨ॥ ੪॥੧੦॥੨੦॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮੁਖ ੫
 ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖੁਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਦ੍ਰਿਸਿਅਮਨਿਆਇ॥ ਅਤਿਰਿਜੇ
 ਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਏਕਸੁਮਿਉਲਿਉਲਾਇ॥ ਮਿਲਿਸਾਪੁਮਖਉਜਲਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
 ਆਪਾਇ॥ ਗੁਣਗੋਵਿਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰ
 ਸਬਦੀਸੁਖੋਏਇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਾਕਰੀਧਿਰਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ
 ਕੀਆਇਛੁਪੁਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ ਅਤਿਰਿਜਾਮੀਸਦਾਸੀਗਿਕਰੇਣੇਹਾਰ
 ਪਛਣਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੁਖਿਉਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨ॥ ਕਾਮਏਪਲੇਭੁਖਿਨ
 ਸਿਅਤਜਿਅਸਭੁਅਭਿਮਾਨ॥ ੨॥ ਪਾਇਆਲਾਹਲਾਭੁਨਾਮੁਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾਕ

ਰਿਵਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਮੇਲਿਅਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ ਆਵਣਨਾਣਗਹਿਗਇਆਅਪਿ
 'ਰੁਆਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸਚਮਹਲੁਪਰਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛੁਣਾ॥ ਭੁਗਤਿਜਨਾਕ
 ਉਰਾਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਗਿ॥
 ਆਠਪਹਿਰਿਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੀਗਿਆਪਾਗਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰਿਨਾਨਕਸਦਬ
 ਲਿਹਾਰਾ॥ ੪॥੧੧॥੮੧॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿ

ਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਪਾਨੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕੁਆਪਣੀਜਪੀਐਐਅੰਤਿਨਾਮੁ॥ ਜਨ
 ਅਮਰਦੁਖਵਾਟੀਐਲਾਗੈਸਹਿਜਪਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਈਪਾਇ॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਨਹੀਇਕੇਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਐ
 ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹ॥ ਵਡਿਭੁਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਦਿਸਾਹੁ॥ ਕਰਿਸੇਵ
 ਸਖਸਾਗਰੇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਨਰਣਕਮਲਕਾਮਾਸਰਾਨੁਜਨਾਹੀਠਾਉ॥
 ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰੈਤਾਇਰਹਾਉ॥ ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਕੁਮਾਣਤੁਤੇਰੈਸੀਗਿਸ
 ਮਾਉ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਪੀਐਅਗਾਪੀਐਆਠਪਹਿਰੇਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਪਨੁ
 ਰਖੈਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਖੀਜਿੰਦਾ॥ ਜਨੁਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਖ
 ਖਸਿੰਦਾ॥ ੪॥੧੨॥੮੨॥

ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸ

ਸਚਿਸਿਉਮੇਰੇਨਾਏਜਾਇ॥ ਨਾਵੈਛੋੜਿਆਵਿਛੋੜੈਸਭੁਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
 ਦੀਨਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਮੇਵਕੈਸਤਿਭਾਇ॥ ਅਚਰਜਰੂਪਨਿਰੰਜਨੇਗਾਰਿਮੇਲਾ
 ਇਆਮਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮੀਤਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੀਤਿਪ੍ਰਿਗੁਸੁ
 ਖੀਨਦੀਸੈਕੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾਦਾਤਾਮੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ ਸਖਾ
 ਸਾਈਅਤਿਵਡਾਉਚਾਵਡਾਅਪਾਰਾ॥ ਬਾਲਕਬਿਰਪਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲਤਿ

ਸਦਰਵਾਰਾ ਜੇ ਮਗੀ ਐ ਸੋਈ ਪਾਈ ਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪੋਖਤ ਕਿਲ
 ਦਿਖਹਿ ਰਹਿ ਮਾਨਿਤ ਨਿਹੈ ਵੈ ਸਗੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਮਨਿ ਇਕੁ ਪਿਆਈ ਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ
 ਕੁਰਾਂਤਿ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੁ ਨ ਵਤਨ ਸਦਾ ਪੁਰ ਨਿਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀ ਐ
 ਨਿਨੁ ਦਿਸਰਹੁ ਨੀਰਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ॥ ਤਨ ਮਨੁ ਪਨੁ ਮਰ ਪੀਸ ਭੇ ਸਗਲ ਦਾਰੀ ਐ ਇਹ ਜਿੰਦਾ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਸਦਾ
 ਟਿਪਾਟਿ ਧੁਰ ਮਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਭਿਰਤ ਘਣਾ ਨੇ ਪਾਲਦਾ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥
 ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨ ਮਨੁ ਪਨੁ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਦੀ
 ਆਰਖਿ ਆਸਹ ਜਿਸ ਦਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿ ਆ ਅਤਿ ਰਜੈ ਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰੀ ਐ ਅਤਿ ਹਿਰਖੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
 ਕੋਇ ॥ ਪੁਰੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਧੁਨੁ ਦਿਆ ਪੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰ
 ਥ ਮਾਟਿ ਕਸੋਇ ਨ ਰੁਪਾ ਧਾਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਪਾਕੁ ਫੈਸ ਭੇ ਸਭਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ
 ਤਿਸੇ ਜਾਣਈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਸੁਨਾ ਪਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਰਵਿਰ ਹਿ ਆਤਿ ਸੋਨੇ
 ਜਾਣੈ ਦੁਗਿ ॥ ਤਿਸ ਨਾਲ ਗੀਰ ਰਿਹਾ ਅਤਿ ਹਿਰਖੁ ਮੈ ਕੁਰਿ ॥ ਭੁਗਤੀ ਨ ਮੁਦਿਹੁ
 ਟਿ ਆ ਆਵਹਿ ਦੰਦੁ ਹਿ ਪੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪੁਰੁ ਕਰਣ ਜੋਰ ਜੀ ਮਜੈਤ ਕਰਿ ਦਇ
 ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੁ ਕੋਇ ਨ ਰਖਣ ਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਰਟ ਜ ਮੁਭੁਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸ
 ਰਉ ਕਰਿ ਅਪਨੀ ਹਰਿ ਮਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਪਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜੁ ਰੁਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਪਾਰ ਬਾਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਅਰੁ ਦੇ
 ਸਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਦ ਸਈ ਕਾਰ ਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚੁਹਣੀ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ

ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੇ ਭੁਗਾ ਕਾਰਜੁ ਸਭ ਸਵਾਰੀ ਅਹਿਗਰ ਵੀਚਰਣੀਲ
 ਗੁ। ਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਮਕਟੀ ਐਨਾ ਆਵੈ ਨਾਨਾਗੁ। ਕਹਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁਸਾਂ ਪਕੀ ਅਠਸਠਿ
 ਤੀਰਥ ਨਾਉ। ਜੀਉ ਪਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ। ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈ
 ਆਦਰਗਾਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ॥ ੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਵਿਦੁ ਤਿਸਹੀ ਗਾਇ॥
 ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲ ਦਾ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਸਾਧਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਸਰਬ
 ਪਟਾ ਕੇਨਾਥ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੮੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਗਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸਗਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਗੁਰੇ ਆਵਿ ਰਪਾਲੁ। ਸਤਿਗੁਰੈ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਐਥਿਨ ਸੇ
 ਸਰਬ ਜੰਨਾਲਾ। ਅੰਦਰਿ ਲਗਾਗਾ ਮੁਨਾ ਮੁਖੀ ਮ੍ਰਿਤਨ ਦਰਿ ਨਿਗਲਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇ
 ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਗੁ। ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਸਖਨ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਗੁ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀ ਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਗਾਗ। ਬਿਨੁ ਹਰਿਨ
 ਮੁਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਠਿਠੈ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਸਹਜੇ ਸਿਛਤੀ ਰਤਿ ਆਰੁ ਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾ
 ਤਿ॥ ੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ। ਲੁਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸਤੇ ਜਾਵੈ
 ਥੈ ਸਦਾ ਹਰਿ। ਥਾਨ ਬਨਿਤ ਰਿਗਦਿਗਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੁਰਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਸਚ ਪਾਤ
 ਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ। ਸਚੀ ਕੁੰਦ ਰਤਿ ਪਾਗੀ ਅਨੁਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨ
 ਜਗਨੁ। ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੮੬॥
 ਸਿਰੀਗੁਗਮਹਲਾ ੫॥ ਓਹੁ ਮੁਕਰਿਹਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡੁ ਭੁਗੀ ਪਨੁ ਖਾਟਿ। ਸਤਿਸੇ
 ਗਿਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮੁ ਕੀਕਾਟਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇ ਰਾਮਨ ਮੁਖਿ ਪਿਜਾਪੁ॥
 ਮਨਇਛੈ ਛਲੁ ਭੁਚਿਤੁ ਸਭੁ ਚੁਕੈ ਸੇਗੁ ਸਤਿਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਿਸਕਾ ਗਟਿ ਤਨੁ ਪਾਰਿ

ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਠਿਠਾਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਿ ਗਿ
 ਹਾਲਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਆਲਾਗੀ ਸਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣੁ ਭੁਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮ ਕੇ ਸਰੁਜ ਪਤ ਪਤਿ ਨਹੀ ਕੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾਨ
 ਠੀ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੮੭ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਨਿਤ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਉ ॥ ਚਰ
 ਣੁ ਕਮਲ ਗਾਰਿ ਪਨਦੀ ਆਮਿਲਿ ਆਨਿ ਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੁੰਜੀ ਸਚ ਸਜਿ ਮੇਆ
 ਠਪ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਟਿ ਆਮਰਣ ਨ ਆਵਣ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਹਰਿ ਭੁਜ ਸਦਾਇ ਕਰੀ ਗਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਗਦਿ ਰਹਿ ਆਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰ
 ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿ ਆਗਣੀ ਜਾ ਸਿ ਮਹੀ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿ
 ਆਸੇ ਤਿਪਤਾ ਸਿ ਆਉਹਰ ਸੁਜਾਣੈ ਜਿੰਦਾ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਦ੍ਰੋਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਤ ਮੁਖ ਪ
 ਸਿੰਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇਈ ਰਜਨ ਰਿੰਦਾ ॥ ਅਠਿ ਸਹਿ ਰਹਿ ਜ ਸੁਗੁਣ
 ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਪਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰ ਦਾਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰਿ ਪਨਤਿ ਸ
 ਦਾਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰ ਬਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲਿ ਆਕਰੇ ਨਦਿ ਛੁਟੈ ਜੇ ਮੇਲਿ ਆਕਰਤਾ
 ਗਿ ॥ ਦਾਸ ਕੇ ਧੰਨ ਕਟਿ ਆਸੈ ਸਿਰਜਣ ਗਾਗਿ ॥ ਭੁਲਾ ਮਾਹਿ ਗਿ ਪਾਇ ਓਨ ਗੁਣ
 ਅਵਗੁਣ ਨ ਧੀਰਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਪਾਗ ॥
 ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੮੮ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਸਿ ਮਹੀ ਐ ਮਨੁ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ
 ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਧਿਨੁ ਅਵਗੁਣ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੈ ਆਪਣੀ ਚਸਮਾ ਦਿਸ ਸੋਇ

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਚ ਸੇਵਿ ਜਿ ਚਰ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਅਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹ ਨ ਦੁਜਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਕੁਖ
 ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਭਾਇ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡ ਭਾਈ ਅਸਹ ਬਿਨੁ ਅ
 ਦੁਰ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੇ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ
 ਨਾਮੁ ਕਾਪੁਰਾਜਿ ਸੁਰੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪ
 ਰਦ ਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਗਾਈ ਐ ਏਹਾ ਮਤਿ
 ਦੁਸੇਖਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਨਾਨ ਕਲੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੮੮
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਯਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤਿਨ ਨਹੁ ਮਿਲਿ ਕੁਈ ਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੇਸਾ ਬੀ
 ਪਦੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐ ਬੈਠੈ ਬੈਠਾਇ ॥ ਗਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕ
 ਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਇ ਦੁਇ ਅਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡ ਅਵਰ
 ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੁਜਾ ਬਾਉ ਨ ਕੇਸੁ ਭੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੇ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦ
 ਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਭਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨੁ ਮਨ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡ ਭਾ
 ਗੀ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਮਰ ਬੁਗੁਰ ਗੁਰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਮੇ ਸਰਪਾਰ ਬੁਧੁ ਗੁਰ ਰੁਖ ਦਲ ਏਤਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੁ ਖੁਬਿ ਗੁਰ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਕਰ
 ਟਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹ ਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਅਹਥਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰਤਿ
 ਤਨਾ ਮੁਖੀ ਆਲਿ ਅਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਪਥਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਤੁ ਇਉਂ ਜ
 ਨੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਧ ਖੰਡਾ ॥ ਜਿਨ ਗ
 ਰ ਸੇਵਿ ਅਪਣਾ ਜਮੁ ਦੁਤਨ ਲਾਗੇ ਭੰਡਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਭੰਡ

ਠਾਥੁਮੰਡਾ। ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਦੀਆ ਸੁਖਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡਾ॥ ੪॥ ੨੨
 ੮੦॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੇਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪ
 ਜਿਆਸਾਨਾ। ਭੁਝੀਮੀਤਸੁਰਿਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਅਬਾਦਾ। ਜਾਂਦੇਬਿਲਮ
 ਨਹਿਦਈਦਿਣਨਾਵੈਬਿਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ। ਜੇਦੀ
 ਸੇਸੇਦਿਣਸਣਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਕੁਕਰਹਰਿਕਾਇ
 ਆਪਾਵੈਦਹਰਿਸੁਜਾਇ। ਲੋਭੀਜਤਿਨਜਾਣਈਭੁਖਅਭੁਖਸੰਭੁਖਾਇ। ਕਾ
 ਮੰਦ੍ਰੋਪਮਦੁਬਿਆਪਿਆਠਿਗਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥ ੨॥ ਆਇਆਜਾਲਪਸਾਰਿ
 ਆਭੀਤਰਿਚੋਗਧਦਾਇ। ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਭਬਿਅਨਿਕਸਨਪਾਏਮਾਇ। ਜਿਨਿ
 ਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਠਿਗਿਠਿਰਆਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੇਹਿਅ
 ਧਰੁਬਿਧਾਇਹਸਮਾਗੁ। ਜਿਸਨੇਗਧੈਸੇਰਹੈਸੇਅਿਥਪੁਰਖੁਅਪਾਗੁ। ਹਰਿਜਨ
 ਹਰਿਲਿਵਉਪਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਗਾਗਿ॥ ੪॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ ੫
 ਸਤਿਨਾਮਿਲਿਭਾਈਆਕਟਿਅਸੂਜਮਕਾਲਾ। ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਦੁਠਹੈਆਖ
 ਸਮਦਿਆਲਾ। ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਬਿਨਸਿਆਸਭੁਜੰਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰਾਹਉਤਪਦਿਟਹੁਕਰਬਾਣਾ। ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰੈਤੁਸਦਿਤਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਤੁਸੇਦਿਅਭਾਉਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਿ। ਤਿ
 ਨਾਪਿਛੈਦੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਗਨਾਮੁਨਿਪਾਨਾ। ਗਰਜੇਦਫਰਤਾਵੈਨਹੀਨਿਨਦਿ
 ਤਾਅਭੁਮਦਾਨਾ॥ ੨॥ ਆਏਸੇਪਰਦਾਣੁਹਿਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇ। ਸ
 ਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਧੈਸਣਜਾਇ। ਕਰਤੇਹਬਵਰਿਆਈਆਪੁਰਬਲਿਖਿ

ਆਪਾਇ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਦੇਵਾ ਸਚੇ ਸਚੁ
 ਵਖਾਣੀ ਐਸੇ ਦੇ ਬੁਧ ਬਿਬੇਕਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿਹਾਰਿ ਆਜ ਪਿਨਾਨ ਕਜੀ ਦੇ
 ਏਕ॥੪॥੨੨॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸੇ ਸਰੁ ਪੁਜੀ ਐ
 ਮਾਤਾ ਲਾਇ ਪਿਆਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸ ਭੂਮੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਟੇ ਸਚਾ ਏਹ ਦੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨਸਾ ਪੁਸੰਗਿ ਤਿਰਤਿ ਆਮਾਇ ਅਮੋਹ
 ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ ਲਿਆ ਸਾ ਪੁਸੰਗਿ ਤਿਮਨ ਦੇਸੈ ਪੂਰ
 ਨ ਹੋਵੈ ਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਦਠੁ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਹੋ
 ਇ ॥ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਗੁ
 ਰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨ ਪੀਗੁਰ ਕੀਤਾ ਲੋਕੈ ਸੁ
 ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਪਾਰਜਾਤਿ ਗੁਰ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਦੁਤਾ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਦੇਇ ਉਪਰੈ ਸਭ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਨਿਰੋਕਾਰੁ ਗੁਰ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾ
 ਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿ ਅਕਥੈ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿ ਤੇ ਝੁਲਮਨ ਬਾਛੈ
 ਅਹਿ ਤਿ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਟੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਰਾ ਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸਰਣੀ ਆਇ ਆ ਬਾਹੁ ਝੁਨੀ ਬਿਨਸਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਨਦਿ ਸਰ ਉਇ ਹਜੀਓ
 ਪਿਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੩॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿ ਜਨ ਹੁ ਸੁਣਿਭੁ
 ਈ ਹੋ ਛੂਟਨੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੋਵਟੇ ਤੀਰ ਬਿਹਾਰਿ ਕਾਨਾਰੀ ॥ ਅਗੇ ਦਰ
 ਗਾਹਿ ਮੈਨੀ ਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਬਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਦਰਿ ਆਜਿ

ਨਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ॥ ਅਨਦਿਨਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਚਖਾਣਾਸ
 ਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਗਿਗਾਸਨਵਿਸੈਰੇਸਛਲਮੁਰਤਿਗਾਰਆਪੁ
 ॥ ਗੁਰਜੇਦਰੁਅਦਰਨਦਿਸਈਆਠਿਪਹਿਰਤਿਸੁਜਾਪਾ॥ ਨਦਰੋਂਕਰੇਤਾਪਾਈਐ
 ਸਚਿਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰੁਏਕੇਸਚੁਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਪੁਰਬਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਫਕਗੁਰਸਰਣਗਤੀਮਰੈਨਾਏ
 ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨੪॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰੁ ੨॥ ਗੋਇਲਅ
 ਇਆਗੋਇਲੀਕਿਅਗਤਿਸੁਡੰਫਸਾਗਾ॥ ਮੁਹਲਤਪੁਨੀਚਲਣਾਤੁਸੀਮਲਪਰ
 ਥਾਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਸਤਿਗਰਸੇਵਾਪਿਆਗਿ॥ ਕਿਆਥਿਜੀਬਾਤਿ
 ਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਸੇਰੋਣਿਪਰਾਹੁਣੇਉਠਚਲਸਹਿਪਰਕੁਤਾ॥ ਕਿਆਤੁ
 ਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਛਲਕੀਬਾਗਾਤਿ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿ
 ਨਦੀਆਸੇਪੁਰਲੇਜਾ॥ ਸਰਪਰਿਉਠੀਚਲਣਾਛੁਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੇਨਿ॥ ੩॥ ਲਖ
 ਚਉਰਾਸੀਹਰੁਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮਪਾਇਓਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਿਤੁਸੇਦਿਨਨੇ
 ਝੇਆਇਓਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੫॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਚਰਦਸਹਿ
 ਸੁਹੇਲਜੀਤਿਚਰੁਸਾਖੀਨਾਲਿ॥ ਜਾਸਾਖੀਉਠਚਲਿਅਤਾਪਨਖਾਕੁਗਲਿ॥ ੧॥
 ਮਨਿਬੈਰਾਗਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਦੈਕਾਚਾਉ॥ ਪੀਨਸੁਤੇਭਾਖਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਤਿਚਰਦਸਿਆਕੀਤੁਪਰਜੀਉਜੀਉਸਭਕਰਾਤਿ॥ ਜਾਂਉਠੀਚਲਸੀਕੀਤ
 ਨ੍ਹਤਕੋਇਨਪੁਛੇਤੇਰੀਬਾਤਿ॥ ੨॥ ਪੀਉ॥ ਸਹੁਸੇਵਤੁਸਾਹੁਰੈਸੁਖਿਦਸਾ॥ ਗੁ
 ਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰਸਿਖਤਪਕਰੇਨਲੋਗੋਦਖਾ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਦੇਵਣਾਸ

ਕੁਮੁਕਲਵਣੁਗਾਗਾਨਕਪੰਨਸੁਗਾਗਣਾਜਿਨਸਰਨਲੁਪਿਆਗੁ॥੪॥੨੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੫॥੫੫੨ ੬॥ਕਰਣਕਾਰਣਏਕਓਹੀਜਿਨਕੀਆਅਘਾਰੁ
॥ਤਿਸਹਿਪਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੇਆਪਾਗੁ॥੧॥ਗਰਬੈਚਰਣਮਨਮਹਿਪਿ
ਆਇ॥ਛੋਡੁਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਸਬਦਲਿਦਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖ
ਕਲੇਸਨਕੁਉਧਿਆਪੈਗੁਰਮੰਦਿਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰਹੇਗਰਧਿਨੁਤ
ਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਨੇਖਦਰਸਨਮਨਸਾਪਾਰੇਪਾਪਸਗਲੇਜਾਂਗਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬ
ਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨੁਦਸੈਸਾਚਹਰਿਕਾਨਉ
॥ਸੇਵਤੁਤਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਦਿਹੁਤਾਉ॥੪॥੧॥੨੧॥ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੫॥ਸੰਚਹਰਿਪਨੁਪੁਜਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਗਾਜਿਨਤੁੰ
ਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿਮਰੇਹੋਇਉਧਾਰ॥੧॥ਜਪਮਨਨਾਮੁਏਕੁਆਪਾਗੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮ
ਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਰੀਆਰਿਦੇਕਾਆਪਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕਰੇਪਅਹੰਕਾਰ
ਮਾਏਦਿਆਪਿਆਸੀਸਾਗੁ॥ਪਉਸਤਿਸਰਣੀਲਾਗਚਰਣੀਮਿਟੈਦੁਖਅਧਾਰੁ॥
੨॥ਸਤੁਸੀਤੋਖਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਗੁ॥ਆਪਛੋਡੁਸਬੁਝੋਇਰੇਣੁ
ਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਕੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੁੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਰਮਕਾਟਿਆਸਗਲਬੁਝੁਖੀਚਾਹਿ॥੪॥੨॥੨੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੫॥ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮਧੇਸਸਾਰਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹੁੰਤੇਰਹਿਤ
ਕੁਗਤਹੈਕੋਉਵਿਰਲਾਜਾਣਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਸਰਬੇਸਮਾਣਾ॥ਕਿਆਕਹਉਸੁ
ਣਉਸੁਅਮੀਤੁੰਦੁਰਖਸੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਅਭਿਮਾਨਮਧੇਸੇਸੇਦਕੁ

ਨਾਹੀ॥ ਤਤਸਮਦਰਸੀਸਤਿਹੁਕੋਈਕੋਟਮੰਧਾਹੀ॥ ੨॥ ਕਹਨਕਹਾਵਨਇਹਕੀਰ
ਤਕਰਲਾਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾ॥ ੩॥ ਗਤਿਅਦਗਤਿ
ਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆਸਤਿਨਕੀਰੋਣਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੪॥

॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੫॥ ੫੫੭॥ ॥ਤੇਰੈਭੁਰੈਸੈਪਿਆਰੈਮੇਲਾ
ਰੁਲਠਾਇਆਭੂਲਹਿਚੁਕਪਿਥਾਰਿਕਤੁਹਰਿਪਿਤਾਆਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਹੇਲਾਕਹ
ਨਕਹਾਵਨਿਤੇਗਾਥਿਖਸਭਾਵਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮਾਣਤਣਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜ
ਨਉਆਪਾਸਕੁਹੀਮਪਿਸਭਹਿਤੇਥਾਹਰਿਥੇਮੁਹਤਾਜਥਾਪਾ॥ ੨॥ ਪਿਤਾਹਉਜ
ਨਉਨਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜਗਤਾਥਪਿਨਮੁਕਤਸੀਤਹੁਮੇਰੀਗਾਥੈਮਮਤਾ॥ ੩॥ ਭਏਕਿ
ਰਪਾਲਠਾਕੁਰਗਹਿਓਅਵਣਜਣਾਗੁਰਿਮਿਲਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਛਣਾ॥ ੪॥
॥੩੦॥ ॥ਸਿਰੀਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ੫੫੭॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਖਿਆਖਿਮਨਦਵਣਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਦਾਇ॥ ਜਿਸਨੇਵਾਇਸੁਣਾਈਐਸੇ
ਕੇਦਨੁਕਿਤੁਧਾਇ॥ ਆਖਣਦਲੇਜੇਤਜੇਸਭਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥
ਥਾਥਾਅਲਹੁਅਗਮੁਅਪਾਰਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕਥਾਇਸਚਾਪਰਦਰਿਗਾਗੁ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਨੁਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਜੇਸਓਸਾਇ
ਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਤੁਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਆਖਹਿਸੇਇ॥ ੨॥ ਪੀਰਪੈਕੀਥਰਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਰਸਹੀਦ॥
ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ ਥਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗ

ਲੀਪਨੁ ਦੇ ਰਹਿ ਨਿਦਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਚਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ॥ ਅ
 ਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇ ਇਹ ॥ ਸਭੁ ਨ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤੇ
 ਇਹ ॥ ੪ ॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਨਾਵ ਕੇ ਵਰਨਾਉ ॥ ਜਿਥੇ ਵਸੇ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ
 ਸੇਵਤੁ ਹੋਥਾਉ ॥ ਅਥਿ ਭ੍ਰਿਕੋ ਇਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁਛੁਣਿ ਜਾਉ ॥ ੫ ॥ ਵਰਨਾਵ
 ਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੁਠਾ ਕਰੇ ਇਹ ॥ ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿ ਆਈ ਆਜੇ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇਹ ॥ ਹੁ
 ਕਮਿ ਸਦਾ ਹੋ ਆਪਣੈ ਚਸਾਨ ਚਿਲਕਰੇ ਇਹ ॥ ੬ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੇ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਲੈਣੈ ਕੇ
 ਦੀਰਗਿ ॥ ਕੇਵਡੁ ਦਤ ਆਖੀ ਐ ਕੇ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆਸੁ ਮਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਟਿਨ ਆਵਈ
 ਤੇ ਕੇ ਜੁਗਾਤ ਜੁਗਾਭੰਗ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੀਤਮ
 ਹੋਲੀ ਆਸ ਗਲੀ ਆਕਰਹਿ ਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵਟਿ ਆਈ ਆਸੁ ਹਾਵੈ ਸੁਵਿਕਾ
 ਗੁ ॥ ਪਾਖੀ ਭਿਖੁ ਮੁਨ ਪਾਈ ਐ ਖੇਟਾ ਪਾਖੁ ਆਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉਂ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ
 ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋ ਗਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੋਹਿ ਸਦਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਸ
 ਥਦੀ ਸੀ ਗਾਗੀ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੇ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੇ ਨਿਖੜੀ ਤੇ ਕੇ ਸਚੁ ਕਹੈ
 ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚੁ ਭੇਦੁ ਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੀ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀਚੇਰੀ
 ਕਾਂਢੀ ਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਸਬਦਿ
 ਰਤੀ ਮਨੁ ਦੇਖਿ ਆਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਠਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤ ਗੁਰਮ
 ਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਗੀ ਸਾਲੁ ਨ ਉਤਨੇ ਸਾਚਉ ਮੇਰੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋ ਗਾਗਣੀ ਸਾਚੀ
 ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੁ ਪਨੀਪਨੁ ਮਾਠੀ ਐ ਕਾਪਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਗਾਗੁ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਤਵ
 ਸਾਇ ਆਮਰਿ ਰੁਦ ਸਦਾ ਚੁ ਆਗੁ ॥ ਦੀਪਕ ਸਬਦਿ ਦਿਗ ਸਿ ਆਗੁ ਮਨੁ ਮੁਠਿ ਰਹਾ
 ਗੁ ॥ ੫ ॥ ਨਾਗੀ ਅਚਿ ਹਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤ ਕਿ ਮਦੀ ਪਿਆਗੁ ॥ ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ

ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰਿਗਾਧਿਨੁ ਪਿਰਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਚੇ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੬॥
 ਨਿਸਾ ਅਪਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰਧਿਨੁ ਰੋਇ ਦਿਹਾਇਆ ਅਕਜਲ ਉਤ ਨਿਜਾਲੀਐ
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ॥ ਜਾਪਨ ਕੀਤਿ ਨਰਾਦੀ ਅਤਾਧਿਰਥਾ ਜੋ ਬਨ ਜਾਇ॥ ੭॥
 ਸੇ ਜੋ ਕੀਤ ਸਹੇਲਾ ਹੀ ਸੁਤੀ ਬਖਸ਼ੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੁਛੁ ਉ
 ਜਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀਐ ਦੁਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ॥
 ਸਿਰੀਗਾਗਮਹਲ ੧॥ ਆਪੇ ਗੁਣੁ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ
 ਪਰਧਿਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਾਚ ਉਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਜੀਉ ਤੁਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਹੀਗ ਨਿਰਮਲੁ ਆਪੇ ਹੀਗਮ ਜੀਠਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਤੀ ਉਜਲੇ ਆਪੇ
 ਭਗਤ ਬਸੀਠਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹੀ ਹੁ ਅਭੀਠਾ॥ ੨॥ ਅ
 ਪੇਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੁਸਬਦਿ ਲਿਖਾ
 ਵਣਹਾਰੁ॥ ਨਿਠਹਿ ਆਤਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ॥ ੩॥ ਅਸ ਬਿਰਕਰਤਾ
 ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੁਹੋਰੁ ਬੀਧੀ ਪੈਪਾਇ॥
 ਗੁਰਿ ਰਖੈ ਸੇਉ ਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਹਰਿਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛੁਣੀ
 ਐਸਾ ਚਿਰਤੇ ਗੁਰੁ ਵਕਿ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚੁ ਪਾਹਿ ਜਿ ਸੁਉਤਕੁ
 ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ॥ ੫॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛੁਣਿ
 ਆਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜਗਾਚਾਰਿ॥ ਹਉ ਮੋਇਸਨ ਮਾਰ ਕੈ ਸਚਿ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਰਿ॥
 ਜਗਮਹਿ ਲਹਾਏ ਕੁਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਦੀਚਾਰਿ॥ ੬॥ ਸਾਚ ਉਦਖਰੁ ਲਾਦੀਐ
 ਲਾਭੁ ਸਦੁ ਸਚੁ ਗਾਮਿ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਧੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੭॥

ਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬਫੈਰਾਮਨਘਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ ਉਚਾਉਚਉਆਖੀਐਕਹਉ
 ਨਦੇਖਿਅਜਾਇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਦਿਖਾਇ॥ ਜੋਤਿਨਿਰ
 ਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥ ੩॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗਮਹਲਾ
 ੧॥ ਮਛਲੀਜਾਲਨਜਾਇਆਸਰੁਖਾਰਾਅਸਗਾਗਾ॥ ਅਤਿਸਿਆਣੈਸੋਹਣੀ
 ਕਿਉਕੀਤੇਵੇਸਾਗਾ॥ ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਕੜੀਕਾਲੁਨਟੈਰੇਸਿਗਾਗਾ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਇਉ
 ਸਿਰਿਜਾਣੁਕਾਲੁ॥ ਜਿਉਮਛਲੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿਤਾਨਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ॥ ਸਭਜਗੁਘਾਪੇਕਾਲੁਕੇਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਛਗਾ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਧਾਛੇ
 ਨਿਦਿਕਾਗਾ॥ ਉਤਿਨਕਉਘਲਿਹਾਰਣੈਦਰਸਚੈਸਚਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਸੀਚਾਨੇਜਿਉ
 ਪੰਖੀਆਜਾਲੀਘਪਿਕਯਾਥਿ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੈਉਬਰੇਹੋਰਿਛਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈਰੁਣਿਸਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੀਰੀਸਾਥਿ॥ ੩॥ ਸਚੈਸਚਾਆਖੀਐਸਚੈਸਚਾਥਾ
 ਨਾ॥ ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਾਚੁਪਿਆਨਾ॥ ਮਨਸੁਖਿਸੁਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾ
 ਇ॥ ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਦੁਤਮੁਏਬਿਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਵੈਅਦਰਿ
 ਹਉਦਸਾਨਉਦਮੈਮਨਿਆਇ॥ ੫॥ ਘਾਸੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਹੈਬਿਨਸਬਦੈਬੁਝਨਪਾ
 ਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੀਚਰੈਜੇ
 ਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਤੁਹੈਸਾਜਨੁਤੁਸੁਜਾਣੁਤੁਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਸ
 ਬਦੀਸਾਲਾਜੀਐਅਤਿਨਪਾਰਦਾਰਾ॥ ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪਣੈਤਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬ
 ਦੁਆਪਾਗਾ॥ ੭॥ ਹੁਕਮੀਸਭਉਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਦਸਿਹੈ

ਧੁਕਮੀਸਚਿਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵਸੇਥੀਐਇਨਾਜਤਿਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥
 ੮॥ ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨਿਜੁਠੇਤਨਿਜੁਠਿਧੈਜਿਹਵਾਜੁਠੀਹੋਇ॥
 ਮੁਖਿਧੁਠੇਸੁਠੇਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੁਚਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਅਭਸਥਦਿਨਮਨੀਐਸਾਚੇ
 ਤੇਸਚੁਹੋਇ॥ ਮੁਖੇਗੁਣਹੀਣੀਸੁਖੁਕੋਹਿ॥ ਪਿਰੁਰਲੀਆਰਸਿਮਾਣਸੀਸਚਿਸਥ
 ਦੁਸੁਖਨੇਹ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਪੈਨਵਾਨਕੀਸੁਰੇਇ॥ ਜਿਉਜਲਥੇਕੈ
 ਮਛਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਹੋਇ॥ ਪਿਰੁਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਪੇਨਦਰਿਕਹੋਇ॥
 ੨॥ ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਗਲਿ॥ ਤਨੁਸੇਹੈਮਨੁਮੇਹਿਅਰਤੀਰ
 ਗਨਿਗਲਿ॥ ਸਥਦਿਸਦਾਗੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਗਵੈਗੁਣਨਾਗਲਿ॥ ੩॥ ਕਾਮਣਿਕਾ
 ਮਿਨੁਆਵਈਥੋਟੀਅਦਗੁਣਿਆਗਿ॥ ਨਾਸੁਖੁਪੋਈਐਸਾਹੁਰੈਸੁਠਿਜਲੀਵੇਕਾ
 ਗਿ॥ ਆਵਣਦਵਣਗਾਖੈਕੋਠੀਕੀਤਿਵਿਸਾਗਿ॥ ੪॥ ਪਿਰੁਕੀਨਾਸੁਹਾਵਣੀਭੁ
 ਤੇਸੋਕਿਤੁਸਾਨਿ॥ ਪਿਰੁਕੇਕਾਮਿਨੁਆਵਈਥੋਲੈਛਾਦਿਲੁਥਾਨਿ॥ ਦਰਿਘਰਿਛੋ
 ਈਨਾਲਹੈਛੂਟੀਦੁਜੈਸਾਗਿ॥ ੫॥ ਪੀਤਿਤਦਾਚਹਿਪੋਥੀਆਨਾਬੁਧੁਹਿਦੀਚਾਰੁ॥
 ਅਨਕਉਮਤੀਦੇਚਲਹਿਮਾਇਆਕਾਪ੍ਰਾਚੁ॥ ਕਥਨੀਸੁਠੀਜਗੁਭੁਵੈਰਹਣੀਸਥ
 ਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ ੬॥ ਕਿਤੇਪੀਤਿਤਜੋਤਕੀਥੋਦਾਕਰਹਿਥੀਚਾਰੁ॥ ਦਾਦਿਦਿਰੋਪਿਸਲਾਹਦੇ
 ਦਾਦੇਆਵਣਜਾਣੁ॥ ਬਿਨਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਰਿਸੁਣਿਅਧਿਵਖਾਣੁ॥ ੭॥
 ਸਬੁਗੁਣਵੰਤੀਆਖੀਅਹਿਮੈਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਹਰਿਦੁਰਨਾਰਸੁਹਾਵਣੀਮੈਭਾਵੈ
 ਭੁਭੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲਾਵਨਾਵੈਛੋਕੇਹੋਇ॥ ੮॥ ੫॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੀਜਸੁਸਾਪੀਐਤੀਰਥ

ਕੀਰੈਵਾਸੁ॥ ਪੁਨਰਨੁਚੰਗਿਆਈਅਧਿਨੁਸਾਚੇਵਿਅਤਾਸੁ॥ ਜਗਗਾਧੇਤੋਹਾਲੁ
 ਤੁਥਿਨੁਗੁਣਜਨਮਵਿਣਾਸੁ॥ ੧॥ ਮੁੰਧੇਗੁਣਰਾਸੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਅਵਗੁਣਤਿਆਗਿ
 ਸਮਾਈਐਗੁਰਮਤਿਪੁਰਾਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਣਰਾਸੀਵਾਪਾਰੀਅਤਕੈਕਠੰਚਾ
 ਗਿ॥ ਮੁਲਨਬੁਝੈਆਪਣਾਵਸਤੁਰਹੀਘਰਿਧਾਗਿ॥ ਵਿਣੁਦਖਰਦੁਖੁਅਗਲੋਕੁਤਿ
 ਮੁਠੀਕੁੰਨਿਅਗਿ॥ ੨॥ ਲਾਹਾਅਹਿਨਿਸੁਨਉਤਨਾਪਰਖੇਰਤਨੁਦੀਚਾਗਿ॥ ਵਸਤੁਲ
 ਧੈਘਰਿਆਪਣੇਚਲੈਕਾਰਜੁਸਾਗਿ॥ ਵਣਿਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਨੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਥੁ
 ਹਮੁਧੀਚਾਗਿ॥ ੩॥ ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐਜੇਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ ਮਿਲਿਅਹੋਇਨ
 ਵਿਛੁੜੈਜਿਸੁਅਤਿਰਿਜੇਤਿਅਪਾਗ॥ ਸਚੈਆਸਣਿਸਚਿਰਹੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰ॥
 ੪॥ ਜਿਨੀਆਪਿਪਛਾਣਿਆਘਰਿਮਹਿਮਹਲੁਸੁਖਾਇ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆ
 ਸਚੇਪਲੈਆਇ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣਿਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਾਚੈਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਧਨਖ
 ਰੀਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਤਾਸੀਗਿ॥ ਮਹਲੀਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਸੋਪਿਰੁਰਵੈਰ
 ਗਿ॥ ਸਚਿਸੋਹਾਗਣਿਸਾਭੁਲੀਪਿਰਿਮੇਹੀਗੁਣਸੀਗਿ॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਬਲਿਚਕ੍ਰ
 ਬਲਿਚਕ੍ਰਿੰਗਾਰਿਜਾਉ॥ ਬਨਿਮਹਿਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾਬਿਨਗੁਰਬੁਝਨੁਪਾਇ॥ ਨਾਵ
 ਹੁਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਉਜਾਉ॥ ੬॥ ਪੁਦੁਹੁਜਾਇਪਪਾਣੁਆਚਲੇਚ
 ਕਰਹੋਇ॥ ਰਾਜਨੁਜਾਣਹਿਆਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਗਵਿ
 ਰਹਿਆਤੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੮॥ ੬॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ १॥ ਗਰਤੇਨਿ
 ਰਮਲੁਜਾਣੀਐਨਿਰਮਲੁਦੋਹਸਰੀਗ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਅਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਪ੍ਰ
 ਪੀਗ॥ ਸਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੋਨਾਲਗੈਜਮਤੀਰ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮੇਲੁਨਾਹੀਨਿਰਮ

ਲਜਲਿਨਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੁਹਰੁ ਮੇਲੁ ਭੁਗੀ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹ
 ਰਿਕਾ ਮਦਿ ਰੁਸੇ ਹੁਣਾ ਵੀ ਆਕਰ ਲੈ ਗਾਗਿ॥ ਰਵਿਸ ਸਿੰਦੀ ਪਅਨੁ ਪੰਜੇ ਤਿਤਿ ਭੁਵਨਿ ਜੇ
 ਤਿਅਪਾਗਿ॥ ਹਾਟ ਪਟਣੁ ਗਨ੍ਹ ਕੇ ਠਹੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਦੁਪਾਗ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ
 ਭੇਰੁ ਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ॥ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੇ ਠਾਇ॥
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਕਸਿਕ ਸਟੀਲਾਈ ਐਪ
 ਐਹਿ ਤੁਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ਨੀਖ ਰੇਖ ਜਨੈ ਪਾਇ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁ
 ਰਿਕ ਰਿਦਿ ਉਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਸੁ
 ਖੈ ਕਉ ਦੁਖ ਅਗਲਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਇ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਸਬ
 ਦੁ ਭੋਇ ਸੁਖੋਇ॥ ੫॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਵਾਣੀ ਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਆਸੁ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ
 ਸੇਵਕ ਸਾਧਕਾ ਮਿਰਤੇ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੋ ਜਿਨਿ ਟਿਗਾਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਰੈ
 ਜਾਸੁ॥ ੬॥ ਚਉਜੁ ਗਿ ਮੇਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੋਇ॥ ਭੁਗਤੀ ਭਾਇ ਦਿਹੁ
 ਟਿਅਮੁ ਹਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆ ਅਵਗੁਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ॥
 ਖੋਜ ਤਖੋ ਜਤ ਪਾਇ ਆਨੁ ਰੁਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਆਪੁ ਪਛੁਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉ ਮੈ
 ਤਿਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜੇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ੮॥ ੭॥ ॥
 ਗੀਰਾ ਗੁਮ ਹਲਾ॥ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਭੁਲੇ ਬਾਵੇਰ ਗਰਬੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੁਜ ਮਠੁ ਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ॥ ਦੁਖ ਘਣੈ ਦੁਹਾ ਗਣੀ ਕਿਉ ਬਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹ
 ਗੁ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ॥ ਮੈਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੈ ਗੁਰੁ ਦੀਅ ਬਲਿ ਜਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਧਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਵੈ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਣੀ

ਨਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰ ਜਾਉ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਲ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸਰੋਟੇ ਕਟਿ ਕੀਘਰਿ ਜਾਉ॥ ੨॥
 ਗੁਰਜਿ ਨਾਕਾ ਅਪਿਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿ
 ਆਸ ਆਉ॥ ਆਇ ਗਇ ਆਪ ਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁਧੈ ਘਰਿ ਕਾਉ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ
 ਦੇਹੁ ਗੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀਭੀਤਿ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ
 ਸਬਦਿ ਰਪੈ॥ ਰਿਪਾਈ ਐ ਨਿਰਥਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ॥ ੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੁਰੁ ਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ
 ਪੁਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖ ਨ ਲਿਜਾਉ॥ ਸਹ ਜੋਹਿ ਇ
 ਮਿਲਾਵਣਾ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ॥ ੫॥ ਸਬਦੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾ ਮਰੇ ਪਰ ਅਰ
 ਕਾਗੁ॥ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਨਿਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਪਾਗਿ॥ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਗੀ
 ਐ ਸਕੁ ਜੀ ਆਕਾ ਆਪਾਰੁ॥ ੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮੇਰੇ ਰਿਰ ਪੈਠਿ ਰਿਮ ਰੈ ਨਦੁ ਜੀਵਾਗੁ॥
 ਸਬਦੈ ਜੀਤ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲੈ ਠਿਰੈ ਮ
 ਰਿਜਨ ਮੈ ਦਾਰੋ ਦਾਰੁ॥ ੭॥ ਸਬੁ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਦਰੁ ਹੁਦੈ ਗੀਏਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
 ਆਪ ਨ ਚੀਨੀ ਐ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਕਿ ਆਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨ
 ਕੋਇ॥ ੮॥ ੮॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਪਨ ਸੀ ਗਾਗੀ ਐ ਜੋ ਬ
 ਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਮਾਣੇ ਸੁਖ ਜੇ ਨਜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰਬਾਦਿ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਦੁਖੁ ਘੋਣੇ
 ਦੁਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭੁਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇਰਾ ਮੁਜ ਪਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਪੈ ਮਨ ਪਾਈ ਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਪਾਈ
 ਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਾਗੁ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜ ਨੀ ਗੁਨਾ ਹੋਤੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਬਿਜਾਇ ਸਿ ਆਣੀ ਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਾਚ ਮਿਲ ਹੁਦਰ ਕਾ

ਮਣੀਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਦਿਗ ਸਿਆਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥
 ਹਰਿ ਵਰ੍ਹਾ ਧਰਿ ਸੋਹਾ ਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮਹਿ ਮਨੁ ਆਜੇ ਮਰੇ ਤਾ
 ਪਿਰ ਗਵੇ ਨਾਗਿ॥ ਇਕ ਤਤਾ ਗੋਰ ਲਿਮਿ ਲੈ ਗਲਿ ਮੇਤੀ ਅਨ ਕਾਹਾ ਗਾ ਸਤਿ ਸਭਾ ਖੁ
 ਖੁੰਧਿ ਜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਓਪ ਜੈ ਖਿਨੁ ਖਪੇ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜ
 ਏ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਲੁ ਨ ਤੇਲੀ ਐਕ
 ਥਨਿ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ੫॥ ਦਾਪਾ ਗੀਵਣੁ ਜਾਰਿ ਆ ਆਏ ਦੁਜੁ ਗਲਿ ਪਾਇ॥ ਕਾਰ
 ਕਮਾਦੁ ਹਿਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ॥ ਪੁੰਜੀ ਸਾਨੀ ਗਾਰ ਮਿਲੈ ਨਾਤਿ ਸੁਤਿ ਲੁਨ
 ਤਮਾਇ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਲਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੈਲੁ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮੇ
 ਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੈਲੁ ਸੀ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਤੇਲੁ॥ ੭॥ ਕਬਨੇ
 ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਨਾ ਪਾਇ ਪੁਸਤਕਿ ਭਗਾ॥ ਕਾਇ ਅਸੈ ਚੰਨ ਪਾਈ ਐ ਚਿਨੁ ਹਰਿ
 ਕੁ ਗਤਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਰੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ॥ ੮॥ ੨॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾ ਗੁਮਹਲੁ ੧॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈ ਐ ਰਤਨੁ ਧੀਰ ਚਾਮੁਨੁ ਦੀ
 ਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੈ ਪਾਈ ਐ ਸਰਬਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਅਵਗੁਣ
 ਮੋਟੁ ਲਹਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਚਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਪੁਛੁ ਹਥੁ ਮੇਨਾਰ ਦੇ ਬੇ
 ਦ ਬਿਅਸੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪਨੁ ਜਾਣੀ ਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ
 ਸੋਇ॥ ਸਭ ਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀ ਆਵਲਾ ਛਾਵਯੋ ਰੀਤੋਇ॥ ਲਾਲ ਜਵੇ ਹਰਮ
 ਟਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡ ਰੇ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡ ਰੇ ਪਾਈ ਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਾ
 ਚੇ ਦੁਖੁ ਸੰਚੀ ਐ ਪੁਰੇ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੋਟੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਸਰੁ

ਸੀਪਾਗੁ॥੩॥ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਰਗਵੰਦੇ ਨ ਕੰਧੀ ਨਾਪਾਗੁ॥ ਨਾ ਬੇਨੀ ਨ ਤੁਲਹ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਡੁ
 ਮਲਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿ ਬਾਨ ਦਰੀ ਪਾਰੁ ਉਤਾਗੁ॥ ੪ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਗੁ ਵੀਸਰੇ ਦੁਖਲਾ
 ਗੈਸੁ ਪੁਜਾਇ॥ ਜਿਹ ਦਾ ਜਲ ਉਜਲਾ ਵਲੀ ਨ ਮੁਨ ਜਪੇ ਰਸਾਇ॥ ਪਟਾ ਬਿਨ ਸੈਦੁਖ ਅਗਲੋ ਜ
 ਮਕ ਕੈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿਗੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਨੁ ਬਾਦਿਹੇ
 ਭੁਲੇ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਕ ਬੋਕਾਥਿ॥ ੬ ॥ ਆਵੇ ਜਾਇ ਭੁਵਾਈ
 ਐਪਾਇ ਐ ਕਿਰਤ ਕਮਾਇ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਿ ਉਮੇਟੀ ਐ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖ ਰਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ
 ਰਿਨ ਮੁਨ ਛੂਟੀ ਐਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ
 ਹਉ ਮੇਰਾ ਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲ ਉਠੈ ਭੁਜਲ ਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਨਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਐਪਾਈ ਐਗੁਰੀ
 ਨਿਧਾਨੁ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ
 ਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ॥ ਲਹਿਰੀ ਨਾਲ ਪਛਾੜੀ ਐ ਭੀਵਿ ਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾ
 ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਗੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਤਿ ਰਿਗੈ
 ਰਹਿ ਆਬਖਸੇ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਾ॥ ੨ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਛੂਲੀ ਨੀਰਿ॥ ਜਿ
 ਉਅਧਕ ਉਤਿ ਉਸੁ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੀਤਿ ਜਗਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਾਣੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਲੈ ਅਭ
 ਪੀਗੁ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾੜਿ ਕਸੇਹਾ॥ ਸਰ ਭੁਰਿ ਬਲੁ ਹਰੀ ਆਵਲੈ
 ਇਕ ਬੁਦਨੁ ਪਵਈ ਕੇਹਾ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੇਪਾਈ ਐ ਕਿਰਤ ਪਾਇ ਆਸਿਰ ਦੇਹਿ॥ ੪ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਦੇਹਿ॥ ਆਵਟ ਲੁਆਪੇਖ ਵੈਦੁ ਧਕ ਉਖਪਣ ਨ ਦੇਹਿ॥
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁਨਿ ਆਸਾ ਚਿਦੁ ਭਿਆਈ ਦੇਹਿ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ

ਚਕਵੀ ਸੁਗਾਧਿਨੁ ਪਲ ਨੀਦਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੇ ਦੂਰਿ ਚ ਦੂਰਿ ਅਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ੫ ॥ ਅਨਮੁਖ ਗਣਤਗਣ ਵਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪ
 ਵੈਸੇ ਬੋਝੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਪਾਈ ਐਸਾ ਚਿਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਚੇ ਨੇਹੁ ਨ ਫੂ
 ਦਈ ਜੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਏ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐਤਿ ਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ
 ਮੁਨਵੀ ਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾਰਾ ਹਕੁ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ਖੋਇ ਗਏ ਸੇ ਪੀਖਣੁ ਜੋ ਦੁਗਦੇ ਸਰਤਾਇ ॥ ਗਤੀ
 ਕਿਮੁ ਹਤਿ ਕਿਛੁ ਲਣਾ ਖੋਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿਕਲਿ ॥ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਮੇਲਾ ਹਿਜੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜ
 ਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੁਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐਸਾ ਬਦਿ
 ਭੋਇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐਸਾ ਵਰ ਕਿਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਿਲਿਆ
 ਕਾਕਿਆ ਮੇਲੀ ਐਸਾ ਬਦਿ ਮੇਲੈ ਪਤੀਆਇ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾਖਾ
 ਇ ॥ ਨਨਕਾਰੁ ਪਰਵੇ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਾ
 ੧ ॥ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਐਸਾ ਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪਤੀਆਇ ॥ ਅਨਮੁਖਿ
 ਸੋਝੀ ਨਾਪਵੈ ਭੁਲੀ ਠਉਰ ਨ ਬਿਤਹੈ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਦਿਖਾਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿ
 ਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਰਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾ ਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰਾ ਅੰਕਿਸਾ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਭੁਲੀ
 ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੁਲੀ ਗਿਹੁ ਤਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਭੁਗਰਿਥਾਈ ਚੜ੍ਹੇ ਭਰਮੇ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਛੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਬਮੁਰੀ ਬਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰ ਮੇਲਾ ਸੀਹ
 ਰਿਰਸਿਨਾ ਮਪਿਆਗ ॥

ਸਾਹਿਸਹਜਿਸੇਰੁਪਾਟੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁਅਪਾਗਿ।ਜਿਓਭਾਵੈਤਿਓਰਾਖੁਤੁਮੈਤੁ
 ਸੁਖਿਨਕਵਨੁਕੁਤਾਗ॥੩॥ਅਖਰਪੜਿਪੜਿਭੂਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ।ਤੀ
 ਰਬਾਤਾਕਿਅਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲਗੁਮਾਨਾ।ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਸ੍ਰਾਈਐਮਨੁ
 ਗਜਾਸੁਲਤਾਨ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਧੀਚਾਗੁ।ਸਾਧਨਆ
 ਪਗਦਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਗੁ।ਪ੍ਰਗੀਸੇਪਿਰਪਾਇਆਗੁਰਕੈਜੇਤਿਅ
 ਪਾਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੁਦਸਿ
 ਆਹਿਮੈਦਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਗੁਸਦਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕ
 ਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਗੁਰਦਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਦਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੈਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਕੁਲਣਅਦਿਰਿਸਕੁੰਕ
 ਅਕੁਲਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁ।ਗੁਰਮਤਿਮਨਸਮਸ੍ਰਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੇਪਿਆਗੁ।ਨਾਨ
 ਕਸਾਚੁਨਦੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਾਗੁ॥੮॥੧੨॥
 ਲਾ॥੧॥ਦਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤੁਧੀਪਪਪ੍ਰਗਾਗਿ।ਪਨਿਜੇਬਨਿਜਗੁਠ
 ਗਿਅਲਬਿਲੇਕੁਅਹੀਕਾਗਿ।ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਦਰਤੈਸੰਸਾਗਿ।ਮੋਹ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤ੍ਰੁਬਿਨੁਅਦਰਨਕੋਇ॥ਮੈਤ੍ਰੁਬਿਨੁਅਦਰਨਭਾਵਈਤ੍ਰੁਭਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ
 ॥੧॥ਗਾਉ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰੀਗਿਮਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੋਖਾ।ਜੇਦੀਮੈਸੋਚਲ
 ਸੀਕੁਨਮੋਹਨਦੇਖਾ।ਦਾਟਦਟਾਉਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਬਦੇਖਾ॥੨॥ਆਖਣਿ
 ਆਖਹਿਕੇਤਜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਹੋਇ॥ਨਮੁਦਠਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਪੋਪਤਿਹੋਇ
 ਜੇਤੁਪਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਿਖੋ
 ਟੀਰਾਮਿ॥ਅਸਟਪਦੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਪ੍ਰਤੀਐਸਬਦਿਦਿਗਾਮਿ॥ਆਪੋਪਰਖੇਪਾ

ਰਖੁ ਪਦੇਖ ਜਾਨੇਗਾ ਸਿਆ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪ ਵੈ ਸਭ ਭਿੰਨੀ ਠੋਕ ਦੁਜਾਇ। ਕਹੈ ਏਹ ਬਨਲ
 ਕੁਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੫॥
 ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉ ਮੈ ਵਾਦੁ। ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈ ਐਥਿ ਥਿ
 ਆਦੁ ਜਾਸਾਦੁ। ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਛੀਕਾ ਸਾਦੁ॥ ੬॥ ਆਸਾ ਅੰ
 ਧਰਿ ਜਮਿ ਆਸਾ ਸਾਰ ਸਕ ਸਖਾਇ। ਆਸਾ ਬੀਧਿ ਚਲਾਈ ਮੈ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਪਾਇ
 ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀ ਐਛੁ ਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ॥ ੭॥ ਸਰਬੇ ਬਾਈ ਏਕ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾ
 ਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖੁ। ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭੁਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖਾ। ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾ
 ਈ ਐਸ ਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ॥ ੮॥ ਅਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤਿਰੁ ਦੁਲਹ ਹਿ ਆਸ ਮਾ
 ਇ। ਆਪੇ ਭੁਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾ
 ਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ॥ ੯॥ ੧੨॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮ ਮ
 ਨੁ ਵੇਪਿਆ ਅਵਗ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰਾ। ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਾਤ ਉਸੁਖ
 ਸਾਗ। ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾ
 ਇ। ਜਿਨਿ ਤਨ ਮਨ ਸਾਜਿ ਸੀ ਗਾਰੀ ਅਤਿ ਸੁਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਨੁ ਬੇਸੀ ਤਰਿ ਹੋ ਮੀ ਐ ਕਰਤੀ ਤੇ ਲਿਕਟਾਇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨੁਦਿਨੁ
 ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਤੁਲਿਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਅ
 ਰਪ ਸਗੀਰ ਕੁਟਾਈ ਐ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਵਤੁ ਪਗਾਇ। ਤਨੁ ਹੋ ਮੰਚ ਲਿਗਾਈ ਐ ਭੀਮ ਨ
 ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਜਾਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਤੁਲਿਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਭਿੰਨੀ ਠੋਕਿ ਦੁਜਾਇ॥ ੩॥ ਕੀਚਨ
 ਕੋ ਕੋਟ ਦੁਪ ਕੀ ਬਹੁ ਪੈ ਦਰਗੇ ਦਰਦਾਨਾ। ਭੂਮਿ ਦਨੁ ਗਉ ਆਪਣੀ ਭੀ ਅਤ ਰਿਗਰ
 ਬੁਗੁ ਮਾਨਾ। ਰਾਮਨਾਮ ਮਨ ਬੇਪਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਸ ਚੁਦਾਨਾ॥ ੪॥ ਮਨ ਹਰ ਬੁਧੀ

ਕੇਰੀਆ ਕੇਤੇ ਧੇਨ ਥੀਚਾਗੁ। ਕੇਤੇ ਧੰਪਨ ਜੀ ਅਕੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਖਣੁ ਆਗੁ। ਸਚੁ
 ਉਰੈ ਸਕੁ ਕੇਉ ਪਰਿ ਸਚੁ ਅਚਾਗੁ॥ ੫॥ ਸਕੁ ਕੇਉ ਚਾ ਆਖੀ ਐਨੀ ਚੁਨ ਦੀ ਸੈ ਕੋਇ॥
 ਇਕੈ ਭਾਤੇ ਸਾਜਿ ਐ ਇਕ ਚਾਨ ਲੁਤਿ ਹੁਲੇਇ॥ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਿਥ
 ਖਸਨ ਮੈਟੈ ਕੋਇ॥ ੬॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੁ ਜਨੈ ਸੰਤੋ ਖੁਦ ਸੇ ਗੁਰਗੁਇ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ
 ਦੀ ਚਾਗੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਗਿ ਸਮਾਗੁਇ॥ ਪੀਐ ਮ੍ਰਿਤ ਸੰਤੋ ਖਿਆਣ ਰਗਾਧ ਪੈਧਾ
 ਜਾਇ॥ ੭॥ ਅਟਿਘਟਿ ਵਜੈ ਵਿਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਦਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋ ਸ੍ਰੀ
 ਪਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਸੈ ਰੇ ਛੁਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ੮
 ੧੪॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਿੰਤੈ ਦਿਸਹਿ ਪੈਓ ਲਹਰ ਬੋਗੇ ਬੰਕਣੁ ਅ
 ਗਾ ਕਰਮ ਨਖੁ ਸੀਉ ਸਾਗਿ ਆਦੁ ਜੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗਿ॥ ਅਦਿਰ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਨ
 ਹਿਰੇ ਗੀਤ ਨੁਛਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੋਤ ਨੁਪਨੁ ਸਾਥੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੇ
 ਗੁਰਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋ ਦੇਵੈ ਦੇਵ ਦੁਹ
 ਗੁ॥ ਅਗੈ ਪੁਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਿਸੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਗੁ॥ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀ ਐ ਆਪੇ ਬ
 ਖਸਣੁ ਹਾਗੁ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੈ ਪੀਆ ਪੁਤ ਸੰਜੋਗੁ॥ ਨਾਗੀ ਦੇਖਿ ਦਿਗ
 ਸੀ ਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁਸੋਗੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੋਗਾ ਦੁਲੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਹਰਿ ਰ
 ਸਕੋਗੁ॥ ੩॥ ਚਿਤੁ ਚਲੇ ਦਿਤੁ ਜਾਵਣੈ ਸਾਕਤਿ ਭੋਲਿ ਭੋਲਾਇ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੂਠਿ ਚਿਠਿ
 ਗੁਰੀ ਐ ਘਰ ਮਹਿ ਦਸਤੁ ਸੁਥਾਇ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਮੁਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਲੈ
 ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣ ਆਹਿ ਆਪਣਾ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਾ
 ਇਹ ਤਨੁ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ॥ ਪਦੁ ਟੈਵੈ ਦਸਿ ਦੇਉ ਗੀ ਮਸਤ ਕਿਸ ਚਾਨੀ ਸਾਣੁ॥ ੫

ਬਰਤਾਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆਨ ਲੈ ਕੈ ਬੇਇਆ ਸੁਖੁ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਦਸਿ ਆਸੇਇ। ਨਾਮਾ ਵਿਦੁ ਦੇਵਿ ਆਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿਗੁਰਦਰਸਨੁ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਤਿ
 ਉਸੁ ਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਨਿਰੰਦ੍ਰ ਹੋਇ। ਇਉਂ ਸਰਪ ਨਿਕੈ ਦਸਿ ਜੀਅ ਨੁ ਅੰ
 ਤਰਿ ਹਉ ਮੈ ਦੋਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਦੀਰਗੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ॥ ੭॥ ਅਗ
 ਨਿਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੁਪੈ ਆਇ। ਧਿਨੁ ਜਲੁ ਕਮਲੁ ਸੁਨਾਖੀਐ ਧਿ
 ਨੁ ਜਲੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾਹਰਿ ਗੁਣਗਾਇ॥
 ੮॥ ੧੫॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਭਗੁਰਦੇਖਿ ਠਰਾਵਟੇ ਪੇਈਐ ਕੈਰ
 ਗੀਆਸੁ। ਉਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੈ ਨਾਪਉ ਜੀਤਿ ਤੁਤਾਸੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ
 ਆਗੁਰ ਮੇਲੀਤ ਗੀਆਸੁ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇਕੁ ਉਜਲੁ ਧਿਖ ਮੁਠਰਾਉ। ਪੁਰਸਤਿ ਹਰ
 ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ। ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣ
 ਹਾਰਾ। ਜਿਐ ਆਇ ਆਸੇ ਚਲ ਸੀ ਅਮਰ ਸੁਗੁਰ ਕਰਤਾਰ। ਭੀਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਰੇ
 ਬਾਨਿ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਦਰਪ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਜਗਾ। ਹਸਤੀ ਘੋੜੁ ਪਾਖੈ
 ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰਾ। ਵਿਸਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿ ਆਖਿ ਪਿਖਿ ਪਿਮੁਏ ਅਸਾਰਾ॥ ੩॥
 ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਨਾਲੁ। ਸਭੁ ਜਗਮਹਿ ਦੇਹੀ ਛਿਰੀਐ ਧਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ। ਪਿਠੁ ਪੈ ਕੈ ਉਖੇਲ ਸੀਬ ਰਠੇ ਲੀਕਿ ਆਹਾਲੁ॥ ੪॥ ਪੁਤ
 ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜੁ ਤਾਰਾ। ਚਿਅ ਚੰਦ ਨੁਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਚੁਪੁ ਸੀਗਾਰਾ॥
 ਖੇਤੁ ਖੇਤਰ ਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਰਬਾਰਾ॥ ੫॥ ਮਹਰਮਲੁ ਕਰਗਾਈਐ ਰਾਜਾਰ
 ਉਕਿਖਾਨਾ। ਚਉਪਰੀ ਗਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਭੁ

ਦਿਸਾਰਿਅਗਿਓਭਦਿਦਪਾਕਾਨੁ॥ ੬॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੇਅਇਅਜ
ਗਮਾਇ॥ ਸਭੁਜਗੁਕਾਜਲੁਕੇਠੜੀ॥ ਤਨੁਮਨੁਦੇਹਿਸੁਆਇ॥ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਨਿ
ਰਮਲੇਸਥਾਦਿਨਿਦਾਗੀਭਾਇ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਤਗੀਐਸਚਿਨਾਮੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾ
ਗੁਮੈਹਰਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੇਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਦੇਸਾਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਭਉਜਲਪਚਿਮੁਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਰੇਅਥਾਗੁ॥ ੮॥ ੧੬॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਥੇਸਣਾਨਿਤਚਲਣੈਬੀਧੇਖਾ॥ ਮੁਕਾਮੁਤਾਪਹੁਜਾਣੀਐਜਾਰੇਹੇਨਿ
ਹਚਲਲੇਕਾ॥ ੧॥ ਟੁਨੀਆਕੈਸੇਮੁਕਾਮੋ॥ ਕਰਿਸਿਪਕੁਕਰਣੀਖਰੁਚੁਘਾਂਧੁਲਾਗਿ
ਰਹੁਨਾਮੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਤਅਸਣੁਕਰਿਥਹੈਮੁਲਾਥਹੈਮੁਕਾਮਿ॥ ਪੀਠਿਤਵ
ਖਾਣਹਿਪੋਥੀਅਸਿਪਥਹਹਿਦੇਵਸਥਾਨਿ॥ ੨॥ ਸੁਰਿਸਿਪਗਣਗੀਪਰਥਮੁਨਿ
ਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਗਾ॥ ਦਰਿਕੁਚਕੁਚਾਕਰਿਗਏਅਵਹੇਭਿਚਲਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਲ
ਤਾਨਖਾਨਮਲੁਕਉਮਰੇਗਾਏਕਰਿਕੁਚਾ॥ ਘੜੀਮੁਹਤਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਸ੍ਰਤੁਭਿ
ਪਹੁਚਾ॥ ੪॥ ਸੰਥਦਾਹਮਾਹਵਖਾਣੀਐਦਿਰਲਤਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੰਨ
ਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥ ੫॥ ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੀਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣੁਹਾ
ਰੁਕਗੀਮੁ॥ ਸਭੁਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕਰਗੀਮੁ॥ ੬॥ ਮੁਕਾਮੁਤਿਸ
ਨੋਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸੁਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ ਅਸਮਾਨੁਪਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏ
ਕਾ॥ ੭॥ ਦਿਨਗਵਿਚਲੇਨਿਸਿਸਮਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਰੇਇ॥ ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏ
ਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਥੇਗੇਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੦॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੨
ਘਰੁ ੧॥

॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥

॥ ਗਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭੁ

ਗਤਿ ਵੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ
 ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਹੀ ਦੁਕਾਰੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਧਿ ਰਥਾਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹਰਿ
 ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਏਕਿ ਆਵੇ ਚਰੇ ਕਿਅ ਕੇ
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕੇਖਿ
 ਕੁਟਿਬ ਮੋਹਿ ਲੋਕੁ ਦੁਖ ਲਹਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਪਾ
 ਨੁ ਪਾਏ ਆਤਿ ਸਕੀ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾਸਹਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਹੋ
 ਇਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੋਈ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਗਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅਪੈ ਠਉ ਰਨ ਕਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀਂ ਦੁ
 ਸਿ ਆ ਅਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪੋਈ ਅਕੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਮਨ ਦਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਨਿਨੁ ਗਤੀ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ
 ॥ ਨਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈ ਸਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਪ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭੁ
 ਉਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨਾ
 ਮਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਗਿ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸ
 ਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਉ
 ਮੈ ਦੁਖੁ ਸਕੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥
 ੭ ॥ ਆਪਣੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੁਗ
 ਤਿ ਦੁਖੁ ਲੁਖੁ ਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਨਿਦਸਾਈ ॥ ॥ ॥ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇਭਾ ਸੁਗਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਤਿ ਆਈ॥ ੮॥ ੧॥
 ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ ੩॥ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇ ਜਮ ਭੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ॥ ਜਿਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨਿਸੇਉ ਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਇਉ ਰਿਪੁ ਰਖ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿ
 ਟਸ ਤਿ ਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਭਾਉ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ
 ਮੋਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਹ ਰਿਹ ਰਿਕੀ ਚੈ ਬਹੁ ਤੁਲੈ ਚੀ ਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆਜਾਇ
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮਨਿ ਆਸੇ ਭਗਤਿ ਪਦੇ ਨ ਰਿਖਾਇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦਿ
 ਨ੍ਹ ਦੇ ਰੰਗਿ ਮਿਓ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾਲ ਇ ਆਨ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਰੀ ਐ ਭੀ ਬਿ
 ਖੁਲੁ ਲਗੈ ਪਾਇ॥ ੪॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਮਿ ਪਿਆ
 ਗੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵ ਦੇ ਬਿਖਰੈ ਮੈ ਤਜਿ ਦਿਵਾਗੁ॥ ੫॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿ
 ਐ ਉਪਾਇ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸਾਸ ਤ੍ਰੇਸੇ ਪੁਰਜਾਇ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਤਿਸਾ ਪੁਓ ਬਰੇ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਗੁ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੇਹ ਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਗੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਦੇ ਕੁਹੈ ਦੁਜਾ ਅਵ
 ਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੮॥ ੨॥ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖਲਾ ੩॥ ॥ ਪੰਥੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵ ਨਾਸੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਹਰਿ ਸੁ
 ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਤੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇ ਆਹ ਰਿਹ ਰਿਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਿ
 ਨੁਰਾ ਚਹਿ ਰਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਥੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵ ਨੇਉ ਚਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾ
 ਇ॥ ਜੇਤਾ ਉਠਹਿ ਦੁਖ ਪਾਣੇ ਨਿਤ ਦੁਹਿ ਤੈ ਬਿਲਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾ

१०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

ਨਬੁਈਭੁਖੀਭੁਰਮਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਗਰਿਸਦਾਪਾਇ॥ ਆਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁ
 ਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਜਗੁਦੁਖੀਆਠਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ ਸਬਦੈਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਬਦੈਸ
 ਰਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਾਇਆਭੁਲੇਸਿਪਠਿਹਿਸਮਾਧਿਨਲਗੈਸੁਭਾਇ॥ ਤੀਨੇਲੇ
 ਆਦਿਆਪਤਹੈਅਪਿਕਰੀਲਪਟਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧਾ
 ਮਾਇਆਜਾਇ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਕਿਸਨੇਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆਕਰਮਕਮਾਇ॥
 ਦੁਖਿਸੁਖਿਇਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੁਰਮੁਨਚੁਕਈਨਾ
 ਦਿਚਹੁਹਉਜਾਇ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭੁਗਤਿਨਹੈਦਈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਾਇਨਪਾਇ॥
 ਸਬਦੈਹਉਮੈਮਾਗੀਐਮਾਇਆਕਾਕੂਮੁਜਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੭॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭੁਗਤਿਨਹੈਇ॥ ਭੁਗਤਿਦੁ
 ਛਲੁਹਰਿਮਨਿਦਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੰਦੇਹਰਿਸਾਲਾਹੀ
 ਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੈਇ॥ ੮॥ ੪॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹੁਮੈਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਭੁਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰਹਿਨਹੀਬੁਝੁਹਿਧਿ
 ਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਏ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਕਰਮਿਦਸੈਮਨਿਆਏ॥
 ੧॥ ਮਨਰੈਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੈਇ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਸਾਲਾਹੀਐਸਹਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੇਇ
 ॥੧॥ ਰਗਾਈਭੁਰਮੁਗਾਇਆਭੁਉਭੁਗਿਅੰਗਹਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦੁਕਮਾਈਐਹਰਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਪਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮ
 ਕਾਲੁਨਸਕੈਧਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀਰਜਲਾਹਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ ਬ੍ਰ

ਹਮਰੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਤਿ ਨ ਕੀਬਾਣੀ ਗਾ
 ਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟੇ ਭਾਈ॥ ੩॥ ਦੈਤ ਪਤੁ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਿਛੁ ਸੈ ਜਮੁ ਨ ਪਨੈ ਦੁਜਾ ਭਾਉ
 ਨ ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਟਿ ਐਨਿ ਰਮ ਲੁਹੇ ਆਮ੍ਰਿਤ ਨਿਨਾ ਮੁਖਾਣੈ॥ ਏਕੈ ਪਨੈ ਦੇ
 ਕੋਨਾ ਉਧੁਏ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੈ॥ ੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਜੋ ਗੀ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਤਾਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਿਜੀਓ ਮੀਨਿ ਦੁਸਾਏ॥
 ਸਰੀਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵੁਣੁ ਰਹਾਏ॥ ੫॥ ਪਤਿਤ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਬਾਦੁ ਦੁਖਾ
 ਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਲਖੈ ਚਉਰਾਸੀ ਹਠੇ ਰੁਪਇ ਆਬਿਨੁ ਸਬਦੇ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥ ਜਾਨਾਉ ਚੇਤੇ ਤਾਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੬॥ ਸ
 ਤਸੀ ਗਤਿ ਮਹਿ ਨ ਮੁਹਿ ਉਪਜੈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੁਕੁਏ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਰਪੀ ਆਪ
 ਗਵਾਈ ਨ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਦਿਟੁ ਹਜਿਹਰਿ ਸੇ
 ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੭॥ ਸੋਧੁ ਹਮਦੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿਦੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੀਗਿ ਗਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਬ
 ਟਿਵ ਸੈ ਸਭੁ ਨਾਘਟ ਅਤਿ ਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਰਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
 ਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ॥ ੮॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਧਲਾ ੩॥
 ਸਹਜੈ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋਰੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ॥ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਤਜੈ ਤਕੀਬ
 ਕੇ ਭੇਖੀ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇ ਆਪਣੀ ਰੂਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ
 ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸ
 ਨੁ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੈ ਗਾਵਿ ਆਥਾਇ ਪਦੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਗਿ॥ ਸ
 ਹਜੈ ਹੀ ਭੁਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ

ਸਹਜੇਜੀਵਣਧਾਇ॥੨॥ਸਹਜਿਸਾਗਲੀਸਦਸਦਸਹਜਿਸਮਾਪਲਗਾਇ॥੧
 ਰਜੇਗੀਗੁਣਉਚਰੇਭੁਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਭੁਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਦਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁ
 ਧਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਭਾਰਿਆਸਚਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
 ਦਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਸੇਵਭੁਗਤੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥
 ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਹਜਨਉਪਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈਭੁਗਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣਹਉ
 ਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥੫॥ਤਿਹੁਰੁਣੁ
 ਦਿਚਿਸਹਜਨਪਾਈਐਤੈਗੁਣਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪਨੀਐਗੁਣੀਐਕਿਅਕਥੀਐਜੰ
 ਮੁਰੁਧੁਧਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜਹੈਗਾਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁ
 ਣਨੁਤੁਨਿਪਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੇਸ੍ਰੀਹੋਇ॥ਗੁਣਦੈਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿ
 ਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਧਾਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੇਸਭੁਅਪਹੈਮਾਇਆ
 ਮੇਹੁਗੁਧਾਰਾ॥ਸਹਜੇਸੇਸ੍ਰੀਪਈਸਚੇਸਧਾਦਿਅਪਾਗਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁ
 ਪੁਰੇਗੁਰਕਰਤਾਗ॥੮॥ਸਹਜੇਅਚਿਸਟਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਨਾਨੀ
 ਐਕਾਇਕੁਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ਪੁਰੇਸਧਾਦਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦਅਤਿਨ
 ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੯॥ਗਿਆਨੀਕਾਪਨਾਮੁਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਰਿਨ
 ਮੁਮਨਿਅਖਟੁਰੇਭੰਡਾਗਾਨਾਕਤੇਟਿਨਆਵਈਦੀਏਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੧੦॥੬॥ਸਿਰੀਣਗੁ
 ਮਹਲ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਛੇਰੁਨਪਵੈਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਇ॥ਪੁਰੇਸਧਾਦਿਸਭੁਸੇ
 ਸ੍ਰੀਹੋਈਹਰਿਨਾਮੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾ
 ਮੁਸਦਨਵਤਨੇਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ
 ਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਵੇਸਧਦੁਜੀਵਤੁਮਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਯਲੁਤਰਣਾ॥ਵਭੁਗਤੀਨਉਪਾਈ

ਮੇਰੁ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿ ਆਪ੍ਰਕੁਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ॥
 ੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਬਿਪਨਿ ਬਿਪ ਭਵਾਇਆ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਠਿ
 ਰਿਠਿ ਰਿਠਾਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਕੁਰਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਸ
 ਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜੇ ਨਾਮ ਸਮਾਤੇ
 ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਿ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਅਤਮੁ ਰਾਮ ਪਛਾਣੀ॥ ਏਕੇ ਸੇਵਨਿ
 ਏਕੁ ਆਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦ੍ਰਿਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਿਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ॥ ੭
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿ ਆਨੰਦੁ ਇਜਗਾਇ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦ
 ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ
 ਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭੁਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਰੇ ਇਆ
 ਗਹਿ ਰੰਗੀ ਗਾ॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੇਸਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸਿਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸੈ ਲਗੇ ਨ ਮੋਲੁ ਪਤੰਗਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਪਵਰ
 ਟਿਅੰ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੁ
 ਠਉ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਚਿ ਦਾਸੁ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣ
 ਸਚੇ ਸਬਦ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਭੁ ਆਤਮਾ ਮੁਪਛਾਇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਨਿਜ ਪਰਿਦਾਸੁ॥
 ੩॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸ
 ਚੇ ਸਚੀ ਸੇਇ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸਾਇ ਆਸੇ ਦੁਖੀ ਏ ਚਲੇ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿ

ਨੀਨਸੇਦਿਓਸੋਕਿਤੁਆਏਸੇਸਾਗਿ॥ਜਮ੍ਹਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਕੁਕਨਸੁਣੁਪੁਕਾਗ॥ਥਿ
ਰਬਾਨਨੁਗਦਾਇਆਮਹਿਜੀਮਹਿਦਾਰਦਾਗ॥ ੫॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭੁ
ਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿਨ੍ਹਾਇਆਸਦਾਸਚਿਜੀਜਾਮਿਰਹਣਾ
ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਹੈਬੋਹਿਥਾਸਭਦੇਭਵਜਲਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉਗਸੀਹਠਿਰਦੇ
ਗੇਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਪਤਿਪਤਿਪੀਠਿਤਮੋਨੀਥਕੇਨੁਜੈਭਾਇਪਤਿ
ਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸਚੇਅਵਰਨਕੋਈ॥੭॥ਜੇਸਚੇਲਾਏ
ਸੇਸਚਿਲਾਗੋਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੀਨਿ॥ਤਿਨੁਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਇਆਸਚੇ
ਮਹਲਰਹੀਨਿ॥ਨਾਨਕਬੁਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੇਨਾਮਿਰਚੀਨਿ॥੮॥੮॥੨੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ॥੫॥ਘਰੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਾਕਉਮੁਸਕਲਅਤਿਬਣੈਚੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਸਾਕਉਭੁ
ਜਿਖਲੋ॥ਸਬੋਭੁਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲ
ਗੋਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਇਆਕਾਤਾਣਾ॥ਆਇਨਜਾਈਬਿਰੁਸਦਾ
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨਿਗਭੂਖਕੀਪੀਗਾ॥ਦਮ
ਨਾਪਲੈਨਾਪਦੈਨਾਕੋਰੇਵੈਪੀਗਾ॥ਸੁਆਰਥਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜਾ॥ਚਿ
ਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜਾ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿਤਿਘਰੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇ
ਹੀਦਿਆਪੈਰੋਗਾ॥ਗਿਰਸਤਿਕੁਟੰਬੁਪਲੇਟਿਆਕਰੇਹਰਖੁਕਰੇਸੋਗਾ॥ਗਉਣੁਕ
ਕਰੇਚਹੁਕੁਟੰਬੁਪਲੇਟਿਆਕਰੇਹਰਖੁਕਰੇਸੋਗਾ॥ਗਉਣੁਕ

ਤਲਹੋਇ॥ ੩॥ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਮਹਿਵਸਿਕੀਅਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਗਿ॥ ਚਰੇ
 ਕਿਲਵਿਖਉਨਅਪਕੀਏਹੋਅਸੁਰਸੰਘਾਗਾਪੋਖੀਗੀਤਕਵਿਤਕਛੁਕਦੇਨ
 ਕਗਨਿਪਰਿਆ॥ ਚਿਤਿਅਵੈਉਸੁਬ੍ਰਹਮਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥ ੪॥ ਸੁ
 ਸਤਮਿਮਿਤਿਬੋਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਠਬਿਚਰੇ॥ ਤਪੋਤਪੀਸਰਜੋਗੀਅਤੀਰਥ
 ਗਵਨਕਰੇ॥ ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗਣੇਪੁਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਗੰਜਮਿਲਕਸਿਕਦਰੀਅਰਸਭੇਗਣਬਿ
 ਸਥਾਗਾ॥ ਬਾਗਸੁਹਾਦੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਠਗਾ॥ ਰੰਗਿਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਪੀਚ
 ਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ ਚਿਤਿਨਆਇਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਕੀਜੁਨਿਗਇਆ
 ॥੬॥ ਬਹੁਤਪਨਾਛਿਅਚਾਰਵੰਤਸੋਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਅ
 ਸਾਨਨਸੰਗਿਪਗੀਤਿ॥ ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੇਕੀਤ॥
 ਚਿਤਿਨਆਇਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਖਨਿਰਸਤਲਿਦੀਤ॥ ੭॥ ਕਹੋਇਅੰਗੇਗੁਨ
 ਛਿੜਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾਨ੍ਹਸੋਗੁ॥ ਮਿਰਤੁਆਵੀਚਿੰਤਿਸੁਅਹਿਨਿਮਿਭੇਗੈਭੋਗੁ॥
 ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੇਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਪਰਿਆ॥ ਚਿਤਿਨਆਇਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜਮਕੰਕਰਦਸਿਪਰਿਆ॥ ੮॥ ਧਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਵੈਸਾਪੁਸੰਗੁ॥
 ਜਿਉਜਿਉਉਦੁਪਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ ਨਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁ
 ਆਪਿਅਦੁਹਨਦੁਜਾਥਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥ ੯॥
 ॥ ਸਿਕੰਰਾਉਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਜਾਨਉਨਾਹੀਭਾਵੈਕਵਨਥਾ
 ਤਾਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਿਆਨੀਪਿਆਨਲਾਵਹਿ॥ ਗਿਆਨੀਗਿ

ਅਨੁਕਮਾਵਹਿ। ਪ੍ਰਕੁਵਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਭੁਗਉਤੀਰਹਤਜਗਤਾ॥ ਜੋਗੀਕਹਤਮ
ਕਤਾ॥ ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਮੋਨੀਮੋਨਿਪਾਗੀ॥ ਸੀਨਿਅੰਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਉ
ਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਿਨਦੈਪਰਕਾਰਾ॥ ਪੀਠਿਤਥੇਦਪੁਕਾਰਾ॥ ਗਿਰ
ਸੀਗਿਰਸਤਿਪਰਮਾਤਾ॥ ੪॥ ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੁਪਿਅਵਤੁਤਾ॥ ਕਾਪਨੀਕਉਤੇ
ਜਗਤਾ॥ ਇਕਿਤੀਰਬਿਨਾਤਾ॥ ੫॥ ਨਿਗਾਹਾਰਦਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ ਇਕਿਲੁਕਨ
ਦੇਹਿਦਰਸਾ॥ ਇਕਿਅਨਹੀਗਿਆਤਾ॥ ੬॥ ਪਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ ਸਭ
ਕਹਤੇਪਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਕੁਰਾਤਾ॥ ੭॥ ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਦਾ॥ ਤਿਆਰੀ
ਸਰਨਿਪਾਦਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਿਪਰਾਤਾ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਃ

੫॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗਰਪੁਸਾਦਿ॥
ਜੋਗੀਅਤਿਰਿਜੋਗੀਆ॥ ਤੁੰਬੋਗੀਅੰਦਰਿਬੋਗੀਆ॥ ਤਿਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੁਰਗਿ
ਮਛਿਪਇਆਲਿਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਹੀਹਉਦਾਰਣੈਕੁਰਬਾਣਤੇਰੇਨਾਵਨੋ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਤੁਪੁਸੰਸਾਰਉਪਾਇਆ॥ ਸਿਰੇਸਿਰਿਪੈਪੈਲਾਇਆ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ
ਕਰਿਕੁਰਤਿਪਾਸਾਠਾ॥ ਲਿਜੀਉ॥ ੨॥ ਪਰਗਟਿਪਗਰੈਜਾਪਦਾ॥ ਸਭਨਾਦੈਨੋਪਰ
ਤਾਪਦਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਨਪਾਇਓਸਭੁਮੇਯੀਮਾਇਆਜਾਲਿਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੇ
ਚਦੇਸੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥ ੪॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਵੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ ਜਿਥੈਏਕੇ
ਨਾਵਖਾਣੀਐ॥ ਏਕੈਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥ ੫॥ ਇ
ਹੁਜਗਤੁਕੁਰਮਿਕੁਲਾਇਆ॥ ਆਪਹੁਤੁਪੁਖੁਆਇਆ॥ ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਨੋਹਾਰਾ

ਟੀਕੁ ਗਜਿ ਨਾ ਕੇ ਨਾ ਹਿਜੀਓ॥ ੬॥ ਏਹ ਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀ ਸਾਣੀਆ॥ ਖਸਮ ਹੁਖੁ ਥੀ
 ਆਠਿ ਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ॥ ਮੈਲੇ ਵੇਸਤਿ ਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਇ ਜੀਓ॥ ੭॥
 ॥ ਸੋਹ ਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਛਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਦ
 ਰਿਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇਲ ਏਮਿਲਾਇ ਜੀਓ॥ ੮॥ ਹੁਕਮੁ ਜਿਨ ਨੇ ਮਨਾਇਆ॥ ਤਿਨ
 ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹ ਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹਨਾ ਲਿਖਿਆ ਰਜੀਓ॥
 ਚਿਤ੍ਰੁ ਟਾਣੇ ਕਾਰਸੁ ਆਇਆ॥ ਤਿਨ ਵਿਚ ਹੁਕਮੁ ਕੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਐ
 ਸਾਜਾਣੀ ਐ ਜੋ ਸਭੁ ਮੈਲ ਏਮਿਲਾਇ ਜੀਓ॥ ੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਛਲੁ ਪਾਇਆ
 ਜਿਨਿ ਵਿਚ ਹੁਕਮੁ ਕਰਣੁ ਕਾਇਆ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਭਾਗੁ ਧੈਰਾਮਸ
 ਤ ਕਿਆਇ ਜੀਓ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਥਾਣੀਆ॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ
 ॥ ਸੁਖੁ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਓ॥ ੧੧॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਜਾਣੀ ਐ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਣੀ ਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਝੁ
 ਨ ਪਾਇਓ ਸਭੁ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਓ॥ ੧੨॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਪੁਆਇਆ
 ਜਿਨਿ ਭੂਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇਲ ਏਰਲਾਇ ਜੀ
 ਓ॥ ੧੩॥ ਤੂੰ ਸਭੁ ਨਾਮਾ ਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਜਾ ਕਉ ਜੋ ਤਿਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਓ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਖਸਮ ਨਿਦਾਨਿ
 ਆਗਾਜੀਓ ਪਿੰਡੁ ਦੇਸਾ ਜਿਯਾ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਆਦੁ ਇਕਰਮ ਸਤਕਿ
 ਪਾਰਿ ਜੀਓ॥ ੧੫॥ ਸਭੁ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਬੁ^ਸ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ॥ ਪੁਗ
 ਟ ਪਤਾ ਪਵਰਤਾ ਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕ ਕਰੈ ਜੋ ਕਾਰੁ ਜੀਓ॥ ੧੬॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗੁਨ ਨ ਥੀ ਚਰਿ

ਆਪ੍ਰਭਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਗਿਅਗਾਕੀਠਿਲਾਇਕੋਰਖਿਓਨਲਗੋਨਤਤੀਵਾਉ
 ਜੀਉ॥ ੧੮॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਅਗਾਜੀਅਇਛੁਅਨ੍ਹਾਭਲੁਪਾਇਆ
 ॥ ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਸੁਤੁੰਨਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਉਜੀਉ॥ ੧੯॥ ਤੁਧੁਆਪੈਅ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੁਜਾਖੇਲੁਕਰਿਰਿਖਲਾਇਆਸਰੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਜਿਸੁਰੁਵੈ
 ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਇਜੀਉ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਤਿਥੈਮਾਇਆਮੇਹੁਚੁਕਾ
 ਇਆਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥ ੨੧॥ ਗੋਪੀਨੋਗੋ
 ਲੀਆਤੁਧੁਆਪੈਗੋਇਓਠਾਲੀਆਤੁਕਮੀਭੁੰਡੇਸਾਜਿਅਤੁਆਪੇਭੁੰਨਿਸਦਾ
 ਰਿਜੀਉ॥ ੨੨॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਲਾਇਆਤਿਨੀਦੁਜਾਬਾਉਚੁਕਾਇਆ
 ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨਪਰਾਣੀਆਇਓਚਲੈਜਨਮਸਦਾਰਿਜੀਉ॥ ੨੩॥ ਤੇਰੇਮਾ
 ਸਦਾਸਦਾਹੀਗਿਆਈਆਮੇਰਾਤਿਦਿਹੈਦੁਭਿਅਈਆਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁ
 ਦੇਵਣਾਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਉ॥ ੨੪॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੇਇਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇਦੁਰੁਅਵਰਨੋਕੇ
 ਇਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਗੋਸਾਈਮਿਓਠਾਇਠਨ੍ਹਾਅਮਅਬੇਬਾਵਹੁਮਿਠਨ੍ਹਾਭੈਣ
 ਭਾਈਸਭਿਸਜਣਾਤੁਧੁਜੇਗਾਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਹੁਕਮੇਸਾਦੁਣੁਆਇਆ॥
 ਮੈਸਤਕਾਹਲੁਜੇਆਇਆਨਾਉਧੀਜਨੁਲਗਾਅਸਕਰਿਹਰਿਬੇਹਲਬਖਸਜ
 ਮਾਇਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਦਾਦੁਆਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਾਣਦਾਹ
 ਗਿਏਕੁਤੈਕਾਰੈਲਾਇਓਨੁਜਿਉਭਾਵੈ॥ ਤਿਉਨਿਬਾਹਿਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਸੀਭੋਗਿਹੁ
 ਭੰਚੁਭਾਈਹੋ॥ ਗੁਰਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਧੋਨਾਈਓ॥ ਹਉਹੋਆਮਹਰਪਿਰਿਦਬੈਨਿਅ

ਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਰ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉ ਆਇ ਆਸਾ ਮਤਿ ਹੋਈ ਆਪ ਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰ
 ਮਿਹਤਿ ਆਗੀ ਕੀਨ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੋਗਈ ਨਾਨਕ ਦੇਰਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਹਉ
 ਦਾਗੀ ਪੁਮਾਜਾ ਵਰਗਾਇ ਕੁ ਸਾਹਾਤੁ ਪੁਪਿ ਆਇ ਦਾਉ ਜਨੁ ਬੇਹੁ ਦਸਾਇ ਓਹ ਉਤੁ ਪੁਦਿ
 ਟਹੁ ਕੁਰਥਾਣੁ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਹਉ ਇਠੈ ਨਿਤ ਪਿਆ ਆਇ ਦਾਮ ਨਿਰੰਦੀ ਸੋਭ ਲੁਪਾਇ
 ਦਾਸੁ ਬੇਵਾਜ ਸਦਾ ਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀ ਅਨਮੁ ਕੀਰਤੁ ਪਜੀਉ॥ ੭॥ ਮੈਛੁ ਭਿਆਸੁ ਬੇਪ
 ਜਾਗੋ ਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਰਨਾਨ ਉਨਿ ਪਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾਇ ਕਿਜੀ
 ਉ॥ ੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਪੁਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗੁ ਰਿਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਦਸਾਇ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਖਿਦਿਖਾ ਲਿਅਮ ਸਤੁ ਕਿਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਮੈ ਬਪੀ ਸਰੁ ਪਰ ਮਸਾਲੈ ਹੋਗੁ ਰਿ
 ਸਿਖਾਲੈ ਦਭੁ ਲਿਕੋ ਪੈਰ ਪੈਦਾ ਪਖਾਛੇ ਰਦਾਤਿ ਸੁਨਿ ਦਿਨਿ ਦਿਲਾਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ
 ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਾਇ ਆਗਾਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਸਤੁ
 ਮੁਕਤ ਹੋ ਆਸੈ ਸਾਰਨਾਨ ਕਸਬੈ ਬੇਨੀਚਾ ਜੀਉ॥ ੧੧॥ ਸਭੁ ਮਿਸਟਿ ਸੇਵੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤਿ ਜੀਉ॥ ਦੇਵੀਨ ਸੁਣੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਠੇਕਿ ਦਜਾਇ ਸਭੁ ਭਿਠੀ ਆਤੁ ਪਿਆ
 ਪੇਲਾਇ ਅਨੁਛੁਡਾਇ ਜੀਉ॥ ੧੨॥ ਹਉ ਦਿਹੁ ਕਮੁ ਹੋ ਆਮਿ ਹਰ ਵਾਣ ਦਾ ਪੈ ਕੋਇਨ
 ਵਿਸੈ ਰਵਾਣ ਦਾਸਤੁ ਸੁਖਾਲੀ ਦੁਠੀ ਆਇ ਹੋ ਆਹਲੇ ਮੀਰਾਜੁ ਜੀਉ॥ ੧੩॥ ਭਿ
 ਮਿਠਿ ਮਿਅੰਤੁ ਦਰਸਦਾ ਬੋਲਾਇ ਆਬੋਲੀ ਖਸਮਦਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀ ਅਤੁ ਪਉ
 ਪਰੇਤੁ ਆਪੇ ਪਾਇ ਹਿਥਾਇ ਜੀਉ॥ ੧੪॥ ਤੇਰਿ ਅਭੁਗਤਾ ਬੁਖਸਦ ਤੇਰੀ ਆਗੁ ਰਿਸੈ
 ਰਾਪੁਰਨ ਮੇਰੀ ਆਗੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਦਾਤਿ ਆਮੈ ਗਲ ਦਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ॥
 ੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਦਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ਆਗੁ ਤੁਰੀ ਪਲੈ ਆਪਾਇ ਆਲਿ ਆਗੁ ਤੁਧਾਨ ਬਨਿਤ
 ਰਿਹਾਵਿ ਰਹਿ ਆਨਾਨ ਕੁਭੁ ਗਤਾ ਸਰੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ॥ ੧੬॥ ॥ ॥

ਹਰਿਗੋਸਾਈਨਾਪਹਲਵਾਨਗਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲਗਾਸਭੁਤੇਈਛਿਣਇ
 ਕੰਠੀਆਦਯੁਥੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਨੀਉ॥੧੭॥ਵਤਵਨਨਿਟਿਮਕਭੇਰੀਆਮਲਲ
 ਬੇਲੇਦੇਛੇਰੀਆਨਿਹਤੇਪਜਿਨੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੀਠਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਿਥਿ
 ਰੋਏਇਆਇਆਘਰਿਜਾਸਨਦਾਦਵਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲਇਗਏਮਨ
 ਮੁਖਚਲੇਮੁਲਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥ਤ੍ਰਿਦਰਨਾਚਿਹਨਾਘਾਹਿਗਾਹਰਿਦਿਸਹਿਗਾਜ
 ਰੁਗਾਹੁਗਾਸੁਣਿਸੁਣਿਤ੍ਰੈਪਿਆਇਦੇਤੇਰੇਕੁਗਤਰਤੇਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈ
 ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਨੀਗੁਰਕਟੀਮਹੰਠੀਜੇਦਨੀ॥ਹਉਬਾਹੁਨਿਛਿਣਿਨਨਚਉਨਾਨ
 ਕਮਉਸਹਿਲਪਾਤੁਗਇਜੀਉ॥੨੧॥੮॥੨॥॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧

ਘਰ ੧॥ ਪਹਰੇ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੋਇਕੈਦਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਾਪੁਕਮੁਪਇਆਗਰਭਾਮਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤ
 ਰਿਕਰੇਦਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਮਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਮਿਵਖਾਣੈ
 ਉਰਪਿਆਨਿਲਿਦਲਾਗਾਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਧਾਹੁਨਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥
 ਜੈਸੀਕਲਮਦੁਨੀਪੈਮਸਤਕਿਤੇਸੀਜੀਅੰਨਪਾਮਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੁ
 ਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਮਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੋਇਕੈਦਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਾਦਿਸਹਿਗਾਇ
 ਆਪਿਆਨਾ॥ਹਉਬਧਿਨਚਾਈਐਦਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਧਾਘਰਿਕਾਨਾ॥
 ਹਉਬਧਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁਹਮਨਮੇਰੇਅਤਿਨੀਕ
 ਦੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਗਰਿਰਚਿਅਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਮਨੀਭੀਤਰਿਧਾਹਿਪਿਆਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਦਿਸਹਿਗਾਇਆਪਿਆਨਾ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੋਇਕੈਦਣਜਾਗਿਅ
 ਮਿਤ੍ਰਾਪਨਜੋਬਨਮਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਦਣਜਾਗਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਪਾਛੁਟਹਿਜਿ

ਤੁਹਾਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤੇ ਪਾਈ ਧਿਕ ਲੁਕੁਇਆ ਸੰਗਿ ਆਇਆ। ਪਨ ਸਿਉ ਰਾਤੁ ਜੇ
 ਬਨਿ ਮਾਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ। ਪਰਮ ਸੇਤੀ ਦਾ ਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੇ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀ
 ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪਾਈ ਪਨ ਜੇ ਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤ੍ਰ। ੩॥ ਕਉ ਥੈ ਪਹਰੈ
 ਟਿਕੈ ਵੈਦ ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾਲ ਦੀ ਆਇਆ ਖੇਤ੍ਰ। ਜਾਜ ਮਿ ਪ੍ਰਕਤਿ ਚਲਾਇਆ ਵੈਦ
 ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਨ ਮਿਲਿ ਆਭੇਤ੍ਰ। ਭੇਤ੍ਰ ਚੇਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਨ ਮਿਲਿ ਓ ਜਾਜ ਮਿ
 ਪ੍ਰਕਤਿ ਚਲਾਇਆ। ਸੁਠਾ ਰੁਨੁ ਹੋ ਆਵੇ ਆਲੈ ਪਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਗਾਇਆ। ਸ
 ਈ ਦਸਤੁ ਪਗਾ ਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤ੍ਰ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਚਉ ਥੈ ਪਹ
 ਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਟਿ ਆਖੇਤ੍ਰ। ੪॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹ
 ਰੈ ਟਿਕੈ ਵੈਦ ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲ ਕਥੁ ਪਿਅ ਚੇਤ੍ਰ। ਧੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈ ਐਵ
 ਟ ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤ੍ਰ। ਮਾਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਸਥਾਈ। ਸੰਜੋ ਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ। ਗਮਨਾ
 ਮਧਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੁਝੀ ਦੁਜੈ ਹੇਤ੍ਰ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਛੁਟ ਹਿਰਾ
 ਹਰਿ ਚੇਤ੍ਰ। ਦੁਜੈ ਪਹਰੈ ਰੋਟਿ ਕੈ ਵੈਦ ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭੁਰਿ ਜੇ ਬਨਿ ਮੈ ਮਤ੍ਰ। ਅਹਿ
 ਨਿ ਸਿਕਾ ਮਿਦੈ ਆਪਿ ਆਵੈ ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਪੁਲੇ ਨਾ ਮੁਨ ਚਿਤ੍ਰ। ਗਮਨਾ ਮੁ
 ਘਟਿ ਅਤਿ ਰਿਨਾ ਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸਮੀਠੈ। ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾ
 ਹੀ ਜਨ ਮਿ ਮਰਦੁ ਗੋਧੁੰਡੈ। ਤੀਰਥ ਦਰਤੁ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾ ਹੀ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਨ ਹੀ ਪੁਜਾ।
 ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਕੁਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਖਿ ਪਾਇਆ ਪੈਦੁ ਜਾ। ੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੋਟਿ ਕੈ ਵੈਦ
 ਨਾ ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੈ ਆਇਆ ਜੇ ਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੁ ਆਜਿ ਟੈ ਵੈਦ ਨਾ ਰਿ
 ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵੈ ਘਟੈ ਦਿਨ ਜਾਇਆ। ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾ ਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾਜ ਮਿ ਪ੍ਰਕਤਿ

ਚਲਾਇਆ ਸਭੁ ਵਿਛੁਅਪਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਨ ਮਹਿ ਰੁਇਆ ਪਗਾਇਆ॥
 ਬਿਧਿ ਦਿਸਰ ਜੀਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣਪ ਛੁਤਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਤਹ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰ
 ਧਿਰ ਪਿਰੁਇ ਆਤਨੁ ਖੀਣੁ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਕੀਨੀ ਸੁਣੈ
 ਨਾਵੈਣਾ॥ ਅਖੀ ਅਪਿਜੀ ਬਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾ ਕਉ ਤਾਣਾ॥ ਗੁਣ ਮੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਨ ਸੁਖ ਆਵਟ ਜਾਣਾ॥ ਖੜਪ ਕੀ ਕਹਿ ਭੁਜੈ ਧਿਨ ਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਅ
 ਮਾਣੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛੁਣੁ॥ ੪॥ ਓੜਕੁ ਆ
 ਇਆਤਿ ਨ ਸਾਹਿ ਕਾ ਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੀਨੀ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ
 ਸਮਾਇ ਆਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਪ੍ਰਸਨਿ ਧੀਨੀ॥ ਗੁਣ ਸੰਜੁ ਮਿਜਾਵੈ
 ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾਤਿ ਸੁਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੁਇ ਰੁਗਤਿ
 ਭੈ ਤਰਣਾ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਹਲਾ ੪ ॥

ਪਹਰੇ॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਰਿਪਾਇਆ ਉਰੁ ਮੰਝਾਗਿ॥ ਰਹਿ ਪਿਆ
 ਵੈ ਰਹਿ ਉਚੈ ਵਟ ਜਾਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰਾ ਰਿਹ ਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਗਿ॥ ਰਹਿ ਰਿਨਾ ਮੁਜਪੇ ਆ
 ਰਾਪੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਰਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿ ਅਗਾ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨ ਮੁਭੁਇ ਆਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸ
 ਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧੀਵਿ ਅਗਾ॥ ਨਿਸਕੀਵ ਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰੈ ਰਗੁਰਮੁਖਿ ਧੀ
 ਚਾਗਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰਹਿ ਜਪੀ ਐਕਿ ਰਪਾ ਪਾਗਿ॥ ੧॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ

ਗੋਇਵੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਮਨੁਲਗਾਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਅੰ
 ਵਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਲਾਇ॥ ਲਾਵੇਮਾਤਪਿਤਾਗਲਿਸੇਤੀਮ
 ਨਿਜਾਣੈਖਟਿਖਵਾਏ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣੈਮੁਨ੍ਹਾਦਿਤੇਨੇਲਪਟਾਏ॥ ਕੋਈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੈਦੈਸੁਕਹੈਦੀਚਾਰੁਹਰਿਖਿਆਵੇਮਨਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦੁਜੈਪਹਰੈਖਾ
 ਟੀਤਿਸੁਕਾਲਨਕਬਹੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਤੀਜੈਪਹਰੈਗੋਇਵੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਮਨੁ
 ਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿ॥ ਪੰਨਚਿਤਦੈਪੰਨਸਚਿਦੈਵਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਹਰਿਨਾਮਾ
 ਹਰਿਨਸਮਾਲਿ॥ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਰੇਨਸਮਾਲੈਜਿਹੈਦੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥
 ਇਹੁਪੰਨਸੀਪੈਮਾਇਆਸੂਠੀਅੰਤਿਛੋਡਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ॥ ਜਿਸੇਕੇਕਿਰਪਾਕ
 ਰੇਗੁਰਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਖਾਟੀਸੇਜਾਇ
 ਮਿਲੇਹਰਿਨਾਲਿ॥ ੩॥ ਚਉਥੈਪਹਰੈਗੋਇਵੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਹਰਿਚਲਣ
 ਵੇਲਾਅੰਦੀ॥ ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਵਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਸਭਚਲੀਰੈਇ
 ਦਿਹਾਂਦੀ॥ ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਖਿਲਮੁਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰਨੁਗੁਜ
 ਗੁਹੈਦਹੁ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹਰਲੀਅੰਜਨਮਮਰਨਦੁਖੋਦਹੁ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰਮੁਆਸੀਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਗੁਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਖਾਟੀ
 ਚਉਥੈਪਹਰੈਸਭਲਿਉਰੈਇਭਗਤਾਂਦੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹ
 ਲ ੫॥ ਪਹਰੇ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਗੋਇਵੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਪਰਿਪਾਇਆਤਾਉਪਰੈਮਾਹਿ॥ ਚ
 ਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ ਮੁਹ

ਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀ ਨੀ ਕਰ ਮਕ ਮਾਣੇ ਜੇ ਸਾਲਿ ਪਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇ ਆਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁ ਈਸੁ
 ਤਬ ਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤ ਰਿਖੁ ਸੁਜੇ ਇਆ ਕਰ ਮਸੁ ਕਰ ਮਕ ਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੀਤੈ ਵ
 ਸਿਵਿ ਛੁਨਾਹਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਪਰਿ ਪਾਇ ਆਤਾ ਉਰੈ ਮਾਹਿ॥ ੧
 । ਯੁਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਭੁਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ। ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ
 ਪਛੁਟਈ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ਅਹਿ ਮੇਇ। ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਪਛੁਟੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗੇ
 ਪਖ ਕਰਾਗਾ। ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਅ ਸਿਰਠਾ ਛੇਜ ਮਜੈ ਦਾਗਾ। ਪਰ ਮਰਾਇ
 ਜਬ ਪਕਰ ਸਿਬ ਵਰੇ ਤਬ ਕਿਅ ਜਬ ਬੁਕਰੇਇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯੁਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੁਰਿ
 ਜੇਬ ਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅਪੁ
 ਅਗਿਆਨਾ। ਪੁਤਿ ਕਲਤਿ ਮੇਹਿ ਲਪਟਿ ਆਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਅੰਤੁ ਰਿਲਹਰਿ
 ਲੋਭਾਨਾ। ਅਤਿ ਰਿਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਗਨੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ
 ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਅ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ। ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ਦਿਸਾ ਰਿਅ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ
 ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਨਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅਪੁ ਅਗਿਆਨਾ॥ ੪॥ ਯ
 ਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਦਿਨ ਨੇੜੈ ਆਇ ਆਸੇਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਸਮਾਲਿਤੁ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਤੇਰਾ ਦਹਗਾ ਹੋਈ ਜੇਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ
 ਪਗਾਣੀ ਅੰਤੁ ਜੇਇ ਸਖਾਈ। ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਤੇਰੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੇ ਸੁਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
 ਗਾਈ। ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਰਗੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿਸਤਿ ਗੁਰ ਚਾਨਣ ਹੋਈ। ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨ ਨੇੜੈ ਆਇ ਆਸੇਇ॥ ੪॥ ਲਿਖਿਅ ਆਇ ਆਗੈ ਬਿ
 ਚਕਾ ਵਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਖਿ। ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲ ਮਨ ਹੋਵਨੀ ਵ
 ਟੁ ਜਾ ਰਿਅ ਮਿਤਾ ਉਨੀ ਤਕ ਰੋਪਾਏ ਗਥਾ। ਲਿਖਿਅ ਆਇ ਆਪ ਕਹਿ ਚਲਾਇ ਆ

ਮਨਮੁਖਸਦਦੁਹੇਲੇ॥ ਜਿਨੀਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਸੁਹੇਲੇ
 ॥ ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰਜੁਗਅੰਤਰਿਜੇਬੈਸੇਖਾਤਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸੇਹਰਿ
 ਦਰਦਰੇਮਨਮੁਖਸਦਦੁਹੇਲੇ॥ ੫॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੁਖਿਏਆਨੀਪੋਈਅੰਝੈਕਿਉਕਹਿਗਿਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖੇ॥ ਹਰਿਗੁਰਿਅਪਨੀਕਿਰ
 ਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਹੁਰੁਹੈਕੰਮਸਿਖੈ॥ ਸਾਹੁਰੁਹੈਕੰਮਸਿਖੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਿ
 ਸਦਾਪਿਆਏ॥ ਸਹੀਆਦਿਚਿਠਿਠੈਸੁਹੇਲੀਹਰਿਦਰਗਹਬਾਹਲੁਛਾਏ॥ ਲੇਖਾਧ
 ਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਜਪਿਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ ਮੁਖਿਏਆਨੀਪੋਈਅੰਝੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥ ੧॥ ਦੀਆਹੁਰੇਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ਅ
 ਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਡਬਲਾਇਆ॥ ਬਲਿਆਗੁਰਗਿ
 ਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਆਹਰਿਸਤਨਪਦਾਰਥੁਲਧਾ॥ ਹਉਮੈਰੇਗੁਰਾਇਆਦੁਖੁਲਧਾ
 ਆਪੁਆਪੇਗੁਰਮਤਿਖਾਧਾ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਦਰੁਪਾਇਆਅਧਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇਮਰੈਨ
 ਜਾਇਆ॥ ਦੀਆਹੁਰੇਆਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖੇਹਰਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਸਤਿਸ
 ਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੈਦਸੁਹੰਦੀ॥ ਪੇਦਕਹੈਹਰਿਜਪਿਸੁਹੇਲੀਵਿਚਿਸਾ
 ਹੁਣੈਖਣੀਸੇਹੰਦੀ॥ ਸਾਹੁਰੁਹੈਵਿਚਿਖਰੀਸੇਹੰਦੀਜਿਨਿਪੇਦਕਹੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ
 ॥ ਸਭਸਭਲਿਉਜਨਮੁਤਿਨਾਦਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਣਿਪਾਸਾਰੁਲਿਆ॥
 ਹਰਿਸੰਤਜਨਮਿਲਿਕਾਰਜੁਸੇਹਿਅਦਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖਅਨੰਦੀ॥ ਹਰਿਸਤਿਸ
 ਤੇਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੈਦਸੁਹੰਦੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿ
 ਦੋਦਹੁਦਾਨੁਮੇਦਜੋ॥ ਹਰਿਕਪਹੈਹਰਿਸੇਭਾਰੇਦਹੁਜਿਤੁਸਦਰੇਮੇਰਾਕਾਜੋ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿਗਤੀਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਾਨੁਦਿਦਾਇਆ।ਖੀਡਿਵਰਭੁਡਿਸੇਭਾਹੇਈ
 ਇਹਦਾਨੁਨਰਲੈਰਲਾਇਆ।ਹੇਰਿਮਨਮੁਖਦਾਜਜਿਰਖਿਦਿਖਾਲਹਿਸੁਕੁਨੁਅ
 ਕਾਰਕਚਪਾਜੋ।ਹਰਿਪੁਰਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥ ੪॥ਹਰਿਰਾ
 ਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਿਦੇਲਾਦੁਪੀਦੀ।ਹਰਿਜੁਗਹਜੁਗੇਜਗਜਗ
 ਹਜਗੇਸਦਪੀਠੀਗੁਰਚਲੰਦੀ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਪੀਠੀਚਲੈਸਤਿਗਾਰਕੀਜਿਨੀਗਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ।ਹਰਿਪੁਰਖਨਕਬਹੀਬਿਨਸੈਜਾਵੈਨਿਤਦੇਵੈਚੜ੍ਹੈਸਦਾਇਅ
 ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸੰਤਹਰਿਏਕੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੇਹੰਦੀ।ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁ
 ਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪਨਵੈਲਿਦੁਪੀਦੀ॥ ੫॥੧॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫॥

ਛੰਡਾ॥ ੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਗੋਬਿੰਦ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲੋ।ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੋ॥ਸੀਗਿਸਗਾਈ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਬਿਰਥਾਕੇਇਨਜਾਏ।ਮਨਚੰਦੇਸੇਈਯਲੁਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲ
 ਚਿਤੁਲਾਏ।ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਰਹਿਆਬਨਦੁਗੀਘਟਿਘਟਿਨਦਹਿਨਿਗਲੋ।ਨਾ
 ਨਕੁਸਿਖੁਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਸਾਧਸੰਗਿਗੁਰਮੁਜਾਲੋ॥ ੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾ
 ਹਰਿਬਿਨੁਸੁਠਪਸਾਰੇ।ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ।ਚਰ
 ਣਕਮਲਕੋਰਿਬੇਹਿਥੁਕਰਤੇਸਹਸਾਨੁਖੁਨਬਿਅਪੋ।ਗੁਰਪੂਰਾਭੇਟੈਦੁਭੁਤਾਗੀਅ
 ਠਪਹਰਪੁਰਜਾਧੋ।ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕੁਸੁਆਮੀਭੁਗਤਾਨਾਮੁਅਪਾਰੇ।ਨਾਨਕ
 ਸਿਖੁਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨਹਰਿਸੁਠਪਾਸਾਰੇ॥ ੨॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾ
 ਹਰਿਲਦੇਖੋਪਸਵਲੀ।ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤਾਹਰਿਦਹਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥

ਹਰਿਦੁਰਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨ
 ਆਵਣ ਜਾਣ ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਮਿਟਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਛਾਰਿ ਆਜ ਮਦੁ
 ਤਾਕੁ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤੁ ਹਰਿ ਲਧੇ ਖੋਪਸਵਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ
 ਪਿਆਰ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਸੰਤਾਸੀ ਗਿਨਿ ਦਸੋ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਸੀ ਇਛੁ ਸਗਲੀ ਪੁੰ
 ਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਠੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਗੀਵਿਛੁ ਨਿਆ ਅਤਿ ਰਿਧਾ
 ਹਰਿ ਸਰਬ ਤਿਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਧਿਸੁ ਆਸੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਕਰਿ ਸੰਤਾਸੀ ਗਿਨਿ ਦਸੋ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗ
 ਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਲਿ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥ ਹਰਿ
 ਪਿਆਪਾਨੇ ਅੰਤਿ ਧਾਨੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਰੇ ॥ ਸਿਰੀਪਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇ
 ਛੁਪੁ ਨੀਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠੇ ॥ ਲੜਿਲੀ ਨੇਲਾਏ ਨਉ ਨਿਪਿ ਪਾਏ ਨਉ ਸਰਬ ਸੁਠਾ ਕੁਰਦੀ
 ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤਿ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ੨ ॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ॥ ਛੁਖਣਾ ॥ ਹਠ ਮਜਾਹੁ ਮਾਪਿ ਗੰਧ ਸੋਚਿ ਉਦੀਰ
 ਗਾ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭੁਣੇ ਨਾਨਕ ਪਾਣ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਗਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਿਉ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਗੀਤਿ ਸੰਤਿ ਨਮਨਿ ਆਵੇ ਜੀਉ ॥ ਟੁਟੀ ਆਤਮਾ ਉਧਿ ਪਗੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾਨ
 ਕੁ ਵੇਦੇ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਾਨ ਹਠਾਵੇ ਬਿਨ ਦਰਸਾਵੇ ਇਕੁ ਧਿਨੁ ਪੀਰਨੁ ਕਿਉ ਕਰੇ ॥
 ਨਾਮੁ ਧਿਰੀ ਨਾਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਧਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
 ਰੇ ਪਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਿ ਅਨੁ

ਗੁਰਮਨਿਤਨਿਅੰਵਿਸਮਾਦਏ॥ ੧॥ ਭੁਖਣਾਸੇਤਦੇਜੇਧੁਠਾਇਕੇਇਨਦਿਸੇ
 ਭੁਜੇ॥ ਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਤੇ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅ
 ਪਾਰਤਿਨਅਧਾਰਥਾਣੀਧੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿਗਸਸੇਪੁਰਨ
 ਧਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਧਿਸਾਗੀਐਜੀਉ॥ ਕਿਉਮਨਹੁਧਿਸਾਗੀਐਨਿਮਖੰਨਹੀ
 ਟਾਗੀਐਗੁਣਦ੍ਰਿਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ ਮਨਧੰਛੁਤਯਲਦੇਤਹੈਸੁਅਮੀਜੀਅਕੀਧਿਥਾ
 ਸਾਗੇ॥ ਅਨਾਥੈਨਾਥੇਸਰਥਵੈਸਾਥੇਜਪਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ ਨਾਨਕਕੀਥੇਨ
 ਤੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਦ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭੁਵਨਲਤਾਗੀਐ॥ ੨॥ ਭੁਖਣਾਧੁਨੀਮਜਨਸਾਧਥੇਸਾ
 ਰੀਥੀਏਦ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਲਧੇਹਭੇਥੇਕਨੇਨਾਨਕਹਰਿਪਨਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸੁਆਮੀਪਾਮਭੁਗਤਹਧਿਸੁਆਸਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਮਨਤਨੇਗਲਤਾਨ
 ਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਨਾਮਹਰਿਅੰਤਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ ਅੰਤਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਧਿਰੁਖੀ
 ਵਤੇਧਿਖੇਧਿਨੁਛੀਕਯਾਨਿਅੰ॥ ਰੁਏਦ੍ਰਿਪਾਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿ
 ਪਿਮਾਨਿਅੰ॥ ਸਰਥਸੇਸੁਖਅਨੰਦਘਨਪਿਅੰਗਹਰਿਭੁਨਮਨਅਤਿਰਿਸੀਵਤੇ
 ॥ ਇਥੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵਤੇ॥ ੩॥ ਭੁਖਣਾ॥
 ਜੇਤਉਕੀਨੇਆਪਣੇਤਿਨਕੁਮਿਲਿਉਹਿ॥ ਆਪੇਹੀਆਪਿਮੇਹਿਉਹੁਜਸੁਨਾਨਕਅ
 ਪਿਸੁਦਿਉਹਿ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਸ੍ਵਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੇਹਿਅਜੀ
 ਊ॥ ਸੰਤਨੈਥੇਪਰਸਾਦਿਅਗਾਧਿਕੀਠੇਲਗਿਸੇਹਿਅਜੀਉ॥ ਹਰਿਕੀਠੇਲਗਿਸੇਹਿ
 ਅੰਦੋਖਸਭੁਜੇਹਿਅਭੁਗਤਿਲਖਣਕਰਿਦਸਭੁਏ॥ ਮਨਿਸਰਥਸੁਖਦੁਠੇਗੋਵਿ
 ਦਤੁਠੇਜਨਮਮਰਣਸਭਿਮਿਟਿਗਏ॥ ਸਖੀਮਗਲੇਗਾਇਆਇਛੁਪੁਜਾਇਆ

ਬਹੁਨਿਮਾਇਆਇਹਿਆਕਰਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪਿਅਰੇਸੰਸਾਰਸਾ
 ਗਰਨਹੀਪੋਹਿਆ॥ ੪॥ ਭੁਖਣਾ॥ ॥ ਸਾਂਈਨਾਂਮੁਅਮੇਲਕੀਮਨਕੋਈ
 ਜਾਣਦੋ॥ ਜਿਨਾਬੁਗਮਥਾਹਿਸੇਨਾਨਕਹਰਿਗੀਮਾਣਦੋ॥ ੫॥ ਛੁੱਤਾਕਹਤੇ
 ਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤੇਸਭਿਧੰਨੁਲਿਖਤੀਕੁਲਤਾਰਿਆਜੀਉ॥ ਜਿਨਕਉਸਾਪੁਸੰਗੁਨਾਮ
 ਹਰਿਗੀਤੀਧ੍ਰੁਮੁਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ॥ ਧ੍ਰੁਮਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਵਾਰਿ
 ਆਪੁਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀਕਰਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜੇਸੇਧੀਨੇਜੋਨਿਨਾਪਾਵੇਨਹ
 ਮਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮਕੋਪਲੇਕੁਮਾਰਿਆਕ
 ਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇਨਾਨਕਵਾਰਿਆ॥ ੫॥ ੨॥ ੩॥
 ਸਿਰੀਗਾਉਮਹਲਾ ੪॥ ॥ ਵਟਜਾਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿ
 ਸਿਰਿਆਸਭਕੋਇਜੀਉ॥ ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਪਾਟਿਪਾਟਿਰਮਈਆ
 ਸੋਇ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਪਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ ਜੇਸੋਹਿਆਇਆ
 ਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਭਿਚਲੇਦੁਖਰੇਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਹਰਿਅੰ
 ਤਿਸਖਾਈਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈ
 ਐਵਟਜਾਗਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡੁਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ॥ ਘਾਉ॥ ਸਤਿਜਨਾਵਿਣੁ
 ਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ॥ ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਦੇਸੁਅ
 ਪੁਤ੍ਰਨਿਨਾਉ॥ ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈਐਗੁਰਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਗਰੁਪਾਇ
 ਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਧ੍ਰੁਮੁਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿ
 ਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਨਾਮੁਦਿਨੁਇਆਹਰਿ

ਮਿਲਿਅਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗਜੇਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੈਲਏਦੁਨੁਇ॥ ਹਉਬਲਿਹ
 ਗੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦੁਠਾਭਾਇ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗ
 ਏਪਦੁਤਾਇ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ੩॥
 ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ ਦੁਨੁਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਿਗ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦਹਰਿਆਪੇਦੇਵੇਲੇਇ॥ ਹਰਿਆਪੇਭਰ
 ਮਭੁਲਾਇਦਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਦਿਰਲੇਕੇਈਕੇ
 ਇ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਮਲੁ
 ਪਰਗਾਮਿਅਮਨਿਹਰਿਹਰਿਬਠਨਾਹੇ॥ ੪॥ ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਨਕਰੇਗਾਹਰਿਬੁ
 ਰਸਰਣੀਰੁਜਿਪਉਜਿਨੁਸਭਿਕਿਲਦਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ
 ਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਦਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭੁਤਿ॥ ਗੁਰਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਕੇਈਐ
 ਹਰਿਆਇਦਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ ਮੋਪਰਨਾਮੁਅਪਾਰੁਹੈਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿਮਿਤਿ॥ ਮੈ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹੈਹਰਿਨਾਮੈਜੀਜਤਿਪਤਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਰੰ
 ਗਿਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਿਰਤਿ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਦਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆਸਭਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਲਿ
 ਧਿਆਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਸੇਦਕਭਾਇਦੁਨੁਜਾਗਿਆਮਿਤਾਗਰਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਮਿ॥ ਪਨੁਪਨੁਦਣਨੁਦਾਪਾਗੀਆਜਿਨਿਦਖਰੁਲਦਿਅੰਨੁਹਰਿ
 ਰਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦਰਿਮਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਤਿ
 ਨਪਾਇਆਜਿਨਾਅੰਪਿਤੁਠਾਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੬॥ ਹਰਿਪਿਆਦਹਰੁਸਾਸਿਗਿਰਾ

ਸਿਆਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਹਿਨਾਮੁਜਿਨਾਰਹਾਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
੧॥ ੬॥ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪॥ ਫਾਰਾਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਃ ੩॥

ਰਾਗਾਦਿਚਿਸਿਰੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਪਰੇਪਿਆਗੁ॥ ਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮਨਿਵਸੈਨਿਹਚ
ਲੁਮਤਿਅਪਾਗੁ॥ ਰਤਨਅਮੋਲਕਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਹਵਾਸਚੀ
ਮਨਸਚੁਸੁਗੀਰਅਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਦਾਪਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
॥ ਹਿਗਬਿਗਾਸੁਬੁਧਾਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੈਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਆਇਮੋਹਿਆ
ਦੇਖਣੁਸੁਨਣੁਹੈਇ॥ ਸਹਦੇਖੇਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅਧਿਕਿਅਕਾਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਅਸੇਈਸਚਾਹੈਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇ
ਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ॥ ਹਰਿਇਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਪਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਤੁਕੁਮਭਉਦੁਰਿਕਰਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਨੇਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੇਬਾ
ਹਰਿਪਰਿ॥ ਹਰਿਜਿਸਨੇਹੈਇਦਇਆਲੁਸੇਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ॥ ੧॥
ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਫਾਰਾਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਫਿਕਰਾਗੰਦੇ
ਨਾਲਹਨਿਫਿਕਰਾਸੁਤਿਆਹੈਇਉਠਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਿਦਕਸਬੁਰੀਸਾਦਿਕਾਸ
ਬਰਤੈਸਾਮਲਾਇਕਾ॥ ਦੀਦਾਰੁਪੁਰੇਪਾਇਸਾਬਾਉਨਹੀਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਬੁਆਪੇਤੁਪੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਕਾਰੇਲਾਈ॥ ਤੁਆਪੇਦੈਖਿਦਿਗਸਿਦਾਆਪਣੀਵ
ਡਿਓਈ॥ ਹਰਿਤੁਪੁਰਖਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਤੁਸਚਾਸਾਈ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦ
ਸਬੁਨੀਹੀਥਾਈ॥ ਹਰਿਤਿਸੈਪਿਆਵਹੁਸੰਤਨਹੁਜੇਲਏਛੁਠਾਈ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧

ਭਕਤਜਾਤੀਭਕਤਨਾਉ। ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ। ਆਪਹੁਜੇਕੇਭਲਾਕਹਾਏ। ਨਾਨਕ
ਕਤਾਪਰਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿਉਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੇਮ
ਰਿਚਲੀਐ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸਮਾਰਿਤਾਕੈਪੀਛੈਜੀਵਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਤੀ
ਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਰਜਦੁਇਦੀਵੇ॥ ਨਸਰਾਰਹੁਤੁਧੁਸਾਜਿਆਦਾਪਾਰੁਕਰੀਦੋ॥ ਇ
ਕਾਨੇਹਰਿਲਖੁਦੇਇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ ਤਿਨਜਮਥਾਲੁਨਦਿਆਪਈਜਿਨਸਚਮੰ
ਮ੍ਰਿਤਪੀਵੇ॥ ਉਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਦਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਦਸਿਆਸੇਇ॥ ਦਖਤੁਦੀਨਾਰੇਸੁਖੈਚਹੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਹੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਸਰੇਸਰੀਅਤਕਰਹਿਥੀ
ਚਾਰ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰ॥ ਸਿਰਕਕਰਿਸਿਜਦਮਨੁਕਰਿਮਖਸੁਦਾ॥ ਜਿ
ਹਪਿਰਿਦੇਖਤੋਹਪਿਰਿਮਉਜੁਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਸੇਭਾਏਦਨਪਾਈਐਨਾਨੈਨੈਨਾਦੁ
ਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਮਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੁਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਨੀਪਸਪਤਸਾ
ਗਗਾ॥ ਨਦਖੰਡਚਾਰਿਦੇਦਰਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ॥ ਹਰਿਸਭਨਾਦਿਚਿਤੁੰਦਰਤਦ
ਹਰਿਸਭਦੁਖਾਣਾ॥ ਸਭਿਤੁਝੈਪਿਆਵਹਿਜੀਅਜਤਿਹਰਿਸਾਰੰਗਪਾਣਾ॥ ਜੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਪਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਕਰਿਚੇ
ਨਦਿਠਾਣਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਈਐਹਿਰਦੈਹੀ
ਲਿਖਿਲੇਧਾ॥ ਸਦਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਥਹੁਨਤੁਟਮਿਨੇਧਾ॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾ
ਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੇਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੇ
ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਨਦਰੀਆਦਦਨਾਲਿਨਚਈਦੇਖਹੁਕੈਦਿਉਪਾਇ॥ ਸਤਿ

ਗਰਿਸਚਤ੍ਰਿਨਾਇਆ ਸਚਰਹੁ ਲਿਖਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚਹੈ ਕਰਮੀਪ
 ਲੁਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤ੍ਰਿਜਾਣ ਹਿਭੇਤਾ ਜੇਕੀਚੇ
 ਸੇਹਰਿ ਜਾਣੁ ਰਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ ਚੇਤਾ॥ ਸੇਰੈ ਜਿ ਆਪੁ ਕਮਾਵਿ ਰਾਖਰੀ ਦਿਗਸੇ
 ਤਾ ਤ੍ਰਿਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾਹੀ ਐਵੇਤਾ॥ ਜਿਨੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ
 ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ ਮ ੧੩॥ ॥ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਦੁ ਮੁਸਵਣੀ ਐ
 ਕਾਗਰੁ ਭੀਜ ਲਿਜਾਉ॥ ਲਿਖਣੁ ਦਾਲੁ ਜਲਿਘ ਲਉ ਜਿ ਨਿਲਿਖਿਆ ਦੁਜਾਤੁ
 ਉ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਧਿਆ ਕਮਾਵਣੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕਰਣੁ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਮ ੧੩॥ ਹੋਰੁ
 ਕੁਨੁਪਨੁ ਕੁਨੁ ਬੋਲਣੁ ਆਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਧਿਰੁ
 ਨਹੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਹੋਇ ਪੁਆਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾਨਿਆਉ ਹੈ ਪਰਮ ਕਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵ
 ਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾਣੁ ਲੋਚੀ ਅਕਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾਨ ਸੁਣਈ
 ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਨਦੇ ਦਕਾ॥ ੬॥
 ਸਲੋਕ ਮ ੧੩॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਕੁ ਮੁਈ ਸੀਖੈ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁ
 ਖੁਪਾਇਆ ਸਭ ਜੇਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
 ਲਿ॥ ੧ ਮ ੧੧॥ ਗਲੀ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਆਆ ਚੰਗੀ ਬੁਧੀ ਆਗਾ॥ ਮਨੁ ਕੁ ਸੁਪੀਅ
 ਕਾਲੀ ਆਧਾ ਹਰਿ ਚਿਟ ਵੀ ਆਗਾ॥ ਗੀ ਸਾਕਾ ਰਹਿਤਿ ਨਾਸੀ ਆਜੇ ਸੇਵ ਹਿਰੁਖ
 ਨੀ ਆਗਾ ਨਾਲਿਖ ਸਮੇਰਤੀ ਆਮਾਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀ ਆਗਾ॥ ਚੇਰੇ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾ
 ਟੀ ਆਗਾ ਹਿਨਿ ਮਾਨੀ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇਤਿ ਨ ਕੈਸੀ ਗਿਮਿਲਾ

ਹੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਆਪੋਜਲੁਮੀਨਾਹੈਆਪੇਆਪਹੀਆਪਜਾਲੁ॥ਤੁਆਪੋਜ
 ਲੁਦਰਤਾਇਦਾਆਪੋਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੁਆਪੋਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੇਹਥਾਵਿਚਿਗੁ
 ਲਾਲੁ॥ਤੁਆਪੇਮੁਕਤੁਕਰਾਇਦਾਇਕਾਨਿਮਖਘ੍ਰੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਪੁ
 ਧਾਰਿਗਿਵਿਛੁਨੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈ
 ਧਰਤਾਰੇਦੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਖੇਦੈ॥ਜੇਪਨਖਸਮੇਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿ
 ਸੇਵਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾ
 ਈ॥੧॥ਮ॥੩॥ਮਨਮੁਖ... ਨਾਮਦਿਹੁਇਅਰੰਗੁਕਸੁਤਾਦੇਖਿਨਕੁਲੁਅਇ
 ਸਕਾਗੁਰਿਨਖੇਤਿਅਛੋਛਇਸਦਮੁਲੁ॥ਦੁਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੁਰਖੁਅਪਿਗਵ
 ਗਾਧਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਦਾਰੇਦਾਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰੇਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰ
 ਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕੁਗਤੀਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਹਜੇਗੇਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਸਾਟਿ
 ਓਪਾਈਸਭਤੁਪੁਆਪੋਰਿਜਕੁਸੰਧਾਹਿਆ॥ਇਵਿਦਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਤ
 ਕੁਨਕੁਸਤੁਤਿਨੀਰੰਗਹਿਆ॥ਤੁਪੁਆਪੋਕੁਦੈਸੇਕਰਹਿਤੁਪੁਤੈਕੀਮਿਓਇਲਾਇਅ
 ॥ਇਕਨਾਸਚੁਧੁਧਾਇਓਨਤਿਨਅਤੁਦੁਤੁਰੁਦੇਦਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨ
 ਸਭਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਨਾਇਆ॥੮॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਪਹਿਪਹਿਪੀਤਿਤਥੇਦਦਖਾ
 ਦਹਿਮਾਇਆਮੇਹੁਸਮਾਇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਮਨਮੁਰਖਮਿਲੈ
 ਸਜਾਇ॥ਜਿਨਜੀਉਪਿਤੁਰਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੁਨਚੇਤੇਜੇਦੇਦਰਿਜਕੁਸੰਧਾਹਿ॥ਜ
 ਮਕਾਠਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਛਿਗਿਛਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਵਿਛੁਨਸੁਝੈਅੰ
 ਪਲੇਪੁਰਧਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੁਰੇਧੁਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਦਸੇ

ਮਨਿ ਆਇ। ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖ ਪੈਨਣੁ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਨਾ ਉਮਨ
 ਹੁੰਦਿ ਸਾਗੀ ਭੋ। ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸੈਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਆਸ ਚੁਨਾ ਮੁਗੁਣ ਤਾਸੁ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਆਪ ਪਛਾਣਿ ਆਰਾਮਨ ਅਪਰਗਾਸੁ। ਸ
 ਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ। ਜੀਉ ਪਿਛਿ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮਿਠਤਿ ਕਰੇ ਅ
 ਰਦਾਸਿ। ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਦਾਸੁ। ਜਪਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਮਨੈ ਮਾਹਿ
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਥਾਜੀ ਵਾਸੁ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈ ਭੈ ਮਨ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਦਿਣਾਸੁ। ਜਿਉ
 ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਨਾਨ ਕੁਤੇਰਾ ਦਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਕੇਤੇਰਾ ਤੁਸੁ ਭੁਨਾਗਿ। ਸ
 ਭਿਤੁ ਪੈ ਪਾਸੁ ਮਗਿ ਦੇ ਨਿਤ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਮਿਲੈ
 ਇਕਨਾ ਦੁਰਿ ਹੋ ਪਾਸਿ। ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਹੁਥਾਓ ਕੇਨਾ ਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸੁ ਮਗਿ ਐ ਮਨਿ ਦੇਖ
 ਹੁਕੇ ਨਿਰੰਜਾਸਿ। ਸਭਿਤੁ ਪੈਨੇ ਸਾਲਾਹ ਦੇਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਾਨੇ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ਸ
 ਲੋਕ ਮ॥ ੩॥ ਪੀਤਿ ਤੁਪਨਿ ਪਤਿਉ ਚਾਕੁ ਕਰਾ ਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਪਿਆਰਾ। ਅਤਿ ਰਿਬੁ ਹ
 ਮਨ ਦੀਨਈ ਮਨ ਮੁਰਖ ਗਦਾਰਾ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਥੇ ਪਦਾਨਾ ਬੁਝੈ ਬੀਚਾਰਾ॥
 ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਦਾਇ ਆਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਦਾਰੋ ਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ਵਿ ਆਤਿ ਨੀਨਾਉ ਪਾਇ ਆਬੁ ਝੁਕਰਿ ਬੀਚਾਰਾ। ਸਦਾ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਚੁਕੈ ਕੁ
 ਕਪੁਕਾਰਾ। ਆਪੇ ਨੇ ਆਪ ਪਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ। ਨਾਨ
 ਕ ਸਬਦਿ ਠਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੋਹਿ ਜੀਉ ਹੋਤ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸ
 ਠਲ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ। ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਪਾਹਿ ਲੈ ਪਾਇ। ਮਨ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ

ਇਉਂ ਪੁਰੁਖੁ ਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਜਿ ਸੁਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਰਾਵਰੀ ਆਮੁ ਜਿ ਨਿਦਿ ਚਹੁਦੁ ਸਟੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਮਰਿਆ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ਆਪੇ ਹੋ ਆਸਟੁ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤੁ ਕੁਲੁ
 ਨਿਸਤੁ ਰਿਆ ਸੋਹਿ ਨਿਸਚਿਤੁ ਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਆਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅ
 ਰਿਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਦਿਗਤਿ ਆਸਥੇ ਦਰਤੈ ਧੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਦਿਚਾਰਿ ਆਪ
 ਹੁਦੁ ਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਬੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆ ॥
 ੧੧ ਮੰ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਏ ਆਤਿ ਨਿਦਿ ਚਹੁਦੁ ਰਮੁ ਚਕਾਇ ਆਰਾ
 ਮਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇ ਆਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ
 ਲਿਦਲਾ ਗੀ ਅਤਿ ਰਿਨਾਮੁ ਦਸਾਇ ਆਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਏ ਆਸਥਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੇ ਭਵੈ ਸੇਨਾਇ ਲਾਇ ਆਗੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮੁਲਏ ਤਾਜੀ ਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਦੀ
 ਘਾਣਿ ਮਿਓ ਸੇ ਸਬੁ ਨੀ ਦੀ ਘਾਣੀ ਮਿਲਿ ਆਜਿ ਥੇ ਓਹ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਸੁਰਖ ਰੂਓ ਸਕੈ
 ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਬੁ ਪਾਪੀ ਤਰਿ ਆਉ ਸੁ ਅਤਿ ਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨ ਮੋ ਪਰਿਦਰਿ ਆਨਾ
 ਉਪੁਜੀ ਮੈ ਨਾਓ ਮੰਨੀ ਮੈ ਨਾਇ ਵਿਲੁ ਦਿਖ ਸਬੁ ਹਿਰਿ ਆਜਿ ਨੀਨਾਮੁ ਪਿਆਇ
 ਆਇ ਕਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿ ਰੁਜ ਗਿਰਹਿ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੩ ॥
 ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੁਜੀ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਆਤਮੇ ਨੇ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪੁਤੀ ਤੋਹਿ
 ਤਾਪਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ਆਤਮਾ ਅਰੇ ਲੁਨ ਰੇ ਲਈ ਗਰ ਕੇ ਭੁਇ ਸੁਭਾਇ ਗੁ
 ਰਹਿਲੁ ਸਹਜਨ ਆਦਰੀ ਲੇ ਭੁ ਮੈ ਲੁਨਾ ਵਿਹੁ ਜਾਇ ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ

ਵਸੈ ਸਭ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ। ਸਚੈ ਮੈਲ ਨ ਲਗਾਈ ਮਲੁ ਲਗੈ ਚੈ ਨਾਇ। ਪਿਓ
 ਮੁਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੈ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ਸਭ ਦੁਖੇ ਦੁਖ
 ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਉਨ ਲਤਾਈ ਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥੧੪੩॥ ਮਨ ਮੁ
 ਖਿਲੈ ਕਸਮ ਸਾਈ ਐ ਕਰੁ ਸਮਾਇਆ ਜਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਰਲਾਇਆ ਨਾਹ ਲੈ ਪਇ ਐ ਵਿ
 ਰਤਿ ਛਿਗਾਇ। ਲਿਵ ਪਾਤੁ ਦੁਇ ਗਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨ ਮਾ
 ਰਿਅ ਸਥਾਇ ਕਸਟੀ ਲਾਇ। ਮਨ ਜੀਨਾ ਲਿਖ ਗੁਰਮਨ ਜੀਨਾ ਲਿਖ ਸਥਾ ਮਨ ਜੀ ਮੈ ਸ੍ਰਿਸ
 ਠਾਇ। ਮਨ ਜੇਇ ਛੇ ਮੈਲਾ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸੁਭਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਦਿਲ ਮੈ ਨੈਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਧੁ ਦਾਜਾ ਸੀਜਨ ਮੁਗਦਾਇ। ਮਨ ਮੁਖੀ ਮ
 ਨ ਹਠਿ ਗਾਰਿ ਆਕੁ ਰੁਕੁ ਸਤੁ ਕਮਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨ ਜਿ ਦੋਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਦੁ
 ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ॥ ਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਵਿਤਿ ਨਿ
 ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇ ਸਟ ਉਤ ਮਗਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਨਾਖੀ॥ ਤਹ
 ਕੁਇ ਆਪੁ ਗਾਸੁ ਮਿਟਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਾਜਿ ਉਸਰ ਜਗੈ ਇਕਿ ਰਾਖੀ॥ ਅਦਿ ਸਟ ਅਗੋਚ
 ਰ ਅਲਖੁ ਨਿਰਜਨੁ ਸੇਵੇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ॥੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇ
 ਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਮਿਰਲੇਖੇ ਲਾਇ। ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਦਾਇ ਵੈਰਹ ਨਿਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀ ਨਸੇ ਦਿਓ ਤਿਨਾ ਧਰ ਥਾ ਜਨ ਮੁਗਦਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ
 ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥੧੪੩॥ ਮਨੁ ਵੇ ਕਾਗੀ ਵੇ ਨਿ ਆਵੇ ਕਾਰ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥
 ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਨੀ ਪੁਜ ਦੇਵਰ ਗਾਹਿ ਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੁਜੀ ਐ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਪਤ ਪੁਰੈ ਜਮੁ ਕਾਣਾ॥ ॥ ॥ ਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਕਰਮ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁ ਰਤਿ ਕਮਾਵਈ ਜੇਹ ਰਿਭਾਵੈ ਸੇ
 ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਵੈ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲ ਵਿਖੋ ਪਾਪੁ ਲ
 ਗਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਲ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭੁ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਤੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ
 ਸਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਨੀਨ ਸੇਵਿਓ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕੀ ਤੇਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਰਿਗਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਓ ਮਿਠ
 ਕ੍ਰੋਧੇ ਸੀਸਾਗਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਠੇ ਰੁਪਾਇਆ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵੇ ਨਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋ ਕ
 ਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਸਿਉ ਤਿਨਾ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨ ਦਿਛੁਣੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋਭ ਗਉਤੀ ਜੇ
 ਰੁਗਵਤੈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛੁਣੈ ਪਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਪਰਿਆਣੈ ॥ ਜੀ
 ਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਇ
 ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅਤਿ ਰਿਕ ਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੀ ਭਿਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪ
 ਰਨਿ ਰਾਕਰੇ ਅਤਿ ਰਿਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਧ ਰਿਮਲੁ ਪੈਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿ ਸੀਗਿ
 ਭਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਦੁਖੀ ਆਨੁ ਜੇ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਹੁ
 ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਮੇਰਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੇ
 ਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਜਿਨੀਪਿਆਇਆਸੇਤਿਪਤਿਅਪਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਪਿਆਇਆਤਿਨਜਮਠ
 ਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਹੋਆਕਿਪਾਲੁਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐਥੈਥੈਮੁ
 ਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੇਯੋਜਾਹੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮ ੩੨॥ਜੋਸਿਰਸਾਹੀਨਾਨਿਦੈਸੋਸਿ
 ਰੁਦੀਜੈਭਾਗਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿਜਿਰਮਾਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿਜਿਰੁਲੈਜਾਗਿ॥੧੫੪੧॥
 ਮੁੰਡੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਛਿਰਿਛਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੁਗੀਕੈਰੋਲੈਗੀਦੈਭੁਮਿ
 ਪਈਆਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਐਸਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਦੁ
 ਕਮੁਨਲਾਏ॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਐਤੈਅਉਸਰਿਲਏਛੁਡਾਏ॥ਸੇ
 ਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤਿਸਨਾਸਭੁਖਗਵਾਏ॥ਸੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਜਪਿਆਵਰੁਭਾਗੀਤਿਨਨਿਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਪਿਸ
 ਭਨਾਤੇਦਠਾਸਭਿਨਾਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮ ੩੩॥ਦੇਸਕਰੇਕੁਪਿਕੁ
 ਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੁਛਿਆਗਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਗਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾ
 ਏਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਗਿ॥ਲਿਖਿਆਮੇਟਨਸਕੀਐਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆ
 ਕਰਤਾਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਥਦੇਪਰੇਪਿਆਗੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇ
 ਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਾਹੁਅਗਲਿਓਸੁਲਖਣੀਲਿਗਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ
 ੧੫੪੩॥ਆਇਆਮੋਹੁਗਥਾਰੁਪੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰਦਾਰੁਨੰਪਾਗੁ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿ
 ਆਨੀਮਹਾਦੁਖਪਾਇਦੇਰੁਬੋਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਗਿ॥ਬੁਲਕੈਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
 ਦਹਿਦੁਜੋਭਾਇਪਿਆਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲਉਤਰੈਪਾਗਿ॥ਨਾ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਦਹਿਸਚਨਾਮੁਉਰਧਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਜਲਿਖ

ਲਿਮਹੀਅਲਿਭੁਰਪੁਰਿਦੁਜਾਨਾਹਿਕੋਇ।ਹਰਿਅਪੋਬਹਿਕਰੇਨਿਅਉਕੁੜਿਅਰ
 ਸਭਿਮਾਰਿਕਰੋਇ।ਸਚਿਅਾਰਾਦੇਵੁਡਿਅਈਹਰਿਪਰਮੁਨਿਅਊਕੀਓਇ।ਸ
 ਭਿਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਗਰੀਬਅਨਥਰਾਪਿਲੀਓਇ।ਜੇਕਾਰੁਕੀਓ
 ਪਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੁਰੀਓਇ।੧੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਮਨਮਖਮੇਲੀਕਅ
 ਟੀਕੁਲਖਟੀਕੁਨਾਗਿ।ਪਿਰਛੋਡਿਅਪਪਰਿਅਪਣਾਪਰਪਰਖੋਨਾਲਿਪਿਅਰ
 ॥ਵਿਸਨਾਕਰੋਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਗ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੁਪਿਕਸੇਹਟੀਪਿ
 ਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਗਿ।੧੭॥ਸਥੀਦਰਤੀਸੇਹਾਗਟੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭੁਗਇਪਿਅਰਿ
 ਸਦਰਦੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੇਖੇਮਪਿਅਗਿ।ਅਤਿਸੁਆਲਿਸੁੰਦਰੀਸੇਭਾਵੈਤੀਨਾ
 ਗਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਟੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਗਿ।੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਤੋਰੀਸਭੁਕ
 ਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਛਾਏਕਾਢਿਅਗ।ਹਰਿਤੁਪਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿ
 ਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਅਗ।ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਅਤੁਮਾਣੁਹਰਿਭਛੁਡੀਤੁਡਾਢਿਅਗ।ਹਰਿਅ
 ਰਿਕਾਰੀਅਮਾਰਿਨਿਵਾਏਮਨਮੁਖਮੁਨੁਸਾਪਿਅਗ।ਹਰਿਭੁਗਤਾਦੇਵੁਡਿਅਈਗ
 ਗੰਬਅਨਾਖਿਅਗ।੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੁਗੈਜੇਚਲੇਤਿਸੁਵਡਿਅਈ
 ਦੁਡੀਹੋਇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁ
 ਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਕਾਹਣਕਰਤੇਵਸਿਧੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਧੁਧੈਕੋਇ।੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਪਿਅਅਨਦਿਨਹਰਿਲਿਵ
 ਤਾਗ।ਮਾਇਆਬਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾਗ।ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋਡਿ
 ਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਗ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਧੁਇਅਤਿਨਿਪਾਇਅਮੇਖ

ਦੁਆਰਾ। ਮਨਮੁਖਹੁਕਮਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜਦਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰ
 ਪਿਆਤਿਨੀਤਰਿਅਾਰੁਉਜਲੁਸੰਸਾਰਾ। ਸਤਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਅਗੁਰਅ
 ਪੇਖਖਸਣਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਤੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ
 ॥ ਹਰਿਜੇਦਰੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣੁਹਰਿਪਰਖੁਬੀਚਾਰਦਕਧਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾ
 ਨਾਹੀਅਪਰਮਮਾਰਦਾ। ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਨੁਨਿਅਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ। ਸਾਲਾ
 ਹਿਹੁਕੁਗਤਿਹੁਕਰਜੇਜਿਹਰਿਕੁਗਤਜਨਤਾਰਦਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਆਪਣੇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ। ਸਾਲਾਹੀਸੋਪੁਰੁਸਦਗਰਕੋਹੇਤਿਪਿ
 ਆਗਿ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਰਹੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਰਾਣਿਨਾਰਿ॥ ੧੭॥ ੩॥
 ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਬੁਏਪਿਆਇ
 ਆਨਮੁਹਰੇ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੋਸਬਦਿਰਤੇ। ਨਾਨਕਸਹਜਿਸ
 ਮਾਇਅਨੁਹਰਿਅਪਨੀਵਿਰਪਾਕਰੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਭੁਗਤਿਕਰਾ
 ਇਦਭਿਆਈਦੇਖਾਲੀਅਨਾ। ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਦਘਾਲੀਅ
 ਨਾ। ਹਰਿਕੁਗਤਾਨੇਦੇਇਅੰਨਦੁਬਿਰਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨਾ। ਪਾਪੀਆਨੇਨਦੇਈ
 ਬਿਰਹਹਟਿਚੁਟਿਨਰਕਘੇਰਿਚਾਲਿਅਨਾ। ਹਰਿਕੁਗਤਾਨੇਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰ
 ਗਨਿਸਤਾਰਿਅਨਾ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਕੁਧਪਿਰੁਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿ
 ਪੱਗਨਿਦਾਘਟਚੁਹੁਨੀਮੁਠੀਕੋਪਿਚੁਡਾਲਿ। ਕਾਰੀਕਠੀਕਿਆਈਐਜਾਨਰੇਧੈਠੀ
 ਆਨਾਲਿ। ਸਚੁਸੰਜਿਮੁਕਰਦੀਕਾਨਾਦਣੁਨਾਉਹੀ। ਨਾਨਕਅਗੈਉਤਮਸੇਈਜਿ
 ਪਾਪਾਪਿਨਦੇਹੀ॥ ੧੯॥ ੧॥ ਕਿਅੰਹਿਮੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਏਸੁਕਰੇਇ॥੨॥ਪਉਂਨੀ॥ਕੀਤਾਲੋਨੀਐਕੈਮਸੁਹਰਿ
ਪਹਿਆਖੀਐ॥ਕਾਰਜਨਦੇਇਸਦਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ॥ਸਤਿਸੀਗਨਿਧ
ਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ॥ਭੋਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਅਲਪਪ੍ਰਬੁਲਾਖੀਐ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੰਤੁਸੈਦੇ
ਇਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦੀਐਸਦਾਸਦਾਦਤਾਰੁ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕ
ਉਜਿਨਿਧਿਅਇਅਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਉਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੇਸਭੁਜਗਤੁ
ਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ॥੧ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉ
ਖਾਉ॥ਅਠਾਰਹਮਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਛਿਰਨਿਨਿਜਪਰਿਦਸੈਨਿਜਬਾਇ॥ਅ
ਨਦਧੁੰਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿਦਲਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭੁਗਤਤਿਨਾਕੈਮ
ਨਿਦਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਧਾਇ॥੨॥ਪਉਂਨੀ॥ਹਉਚਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਖਸਮਕਾਰਹਿਕੈਰਹਿਅਇਅਗਹਰਿਖੰਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰਛਾਣੀਮੁਖਲਾਇ
ਅਗਹਰਿਪੁਛਿਆਛਾਣੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੁਅਇਅਗ॥ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਨ
ਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗਹਰਿਦੈਤਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਅਨਾਨਕੁਪੈ
ਨਾਇਅ॥੨੧॥੧॥੩॥ ॥ਸਲੋਕਦਾਰਾਨਾਲਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਾਜੁਮਲਾ॥ਚਉਪਦੋ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆਸਬਦਤਥਾ
ਛੰਤਾ॥ਤਥਾਪਹਰੇ॥ਤਥਾਵਣਜਾਗਾ॥ਦਾਰਾ॥ਤਿਨਕਯੁਮਲਾ॥੧॥੩੮॥ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਾਖੀਰਜੀਉਕਾ॥ਏਕਸੁਆਨਕੈਪਾਰਿਗਾਵਣਾ॥ ॥
੧੭ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਨਨੀਜਨਤਸੁਤੁਬਠਹੋਤੁਪੈਇਤਨਾਕੁਜਾਣੈ

ਜੁਇਨਦਿਨਅਉਧਘਟਤੁਹੈ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਰਿਅਪਿਕਲਾਡਧਾਰਿਪੋਖਤਹੀਜਮਰਾ
 ਉਹਸੇ॥ ੧॥ ਐਸਾਤੈਜਗੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਕੋਸੇਧੁਏਜਥਿਮੋਹਿਅਹੈਮਾਇ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤਕਥੀਰਛੋਠਿਧਿਖਿਅਰਸਾਇਤੁਸਗਿਤਿਨਿਹਚਉਮਰ
 ਦਾ॥ ਰਮਈਆਜਪਹੁਪਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਘਾਣੀਇਨਧਿਪਿਰੁਦਸਾਗਰਤਰ
 ਦਾ॥ ੨॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਲਾਗੈਕੁਉਰਮਭੁਲਾਵਾਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ ਉਪਜੈਸਹ
 ਜੁਗਿਆਨੁਮਤਿਜਾਗੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਿਗਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ ੩॥ ਇਤਸਗਤਿਨ
 ਹੀਮਰਣਾ॥ ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਤਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥ ॥
 ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕਾ॥ ੧ ਉਸੰਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹਮਨਿਅਗਲਨਾਪਾਣੀਜਗਮਰਣੁਕੁਉਦਿਸਰਿਗਾਇਆਕੁਟਿ
 ਧੁਰੇਖਿਧਿਗੰਸਹਿਕਮਲਾਜਿਉਪਰਘਰਿਜੋਹਹਿਕਪਟਨਾ॥ ੧॥ ਯੁਨੁਆਇ
 ਉਹਿਜਮਹਿਰੁਣਾ॥ ਤਿਨਅਗਲਝੈਮੈਰਹਣੁਜਾਇ॥ ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਨਆ
 ਇਕਹੈ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਰਲਾਏਘਾਹੁ॥ ਝੀਵਲਾਇ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹਿ
 ਛੁਡਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਭੋਗਰਾਜਧਿਸਰੇਪਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰ
 ਭੁਇਆ॥ ਮਾਇਆਮੁਠਚੇਤਿਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਦਾਇਓਆਲਸੀਅਗ॥ ੨॥ ਧਿ
 ਖਮਘੋਰਪੀਥਿਚਲਣਾਪਾਣੀਰਦਿਸਸਿਤਹਨਪਰਵੇਸੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਤਬਧਿ
 ਸਰਿਗਾਇਆਜਤਜੀਅਲੇਸੰਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਆਜੁਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਗਟੁਭੁਇਆਹੈਪੋ
 ਖੀਅਲੇਪਰਮਰਾਉ॥ ਤੁਹਕਰਦਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਅਗਲਝੈਮੈਰਹਣੁ
 ਨਜਾਇ॥ ੪॥ ਜੇਕੋਮੁਓਪਦੇਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਦਿਤਿਤਿਰਤਨਾਗਾਇਣਾ॥ ਐਜੀ

ਤੁਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਬਦਤਿਤਿਲੇਚਨਰਮਈਆ॥੫॥੨॥

॥

੬

ਸਿਰੀਰਾਗੁਭਗਤਕਬੀਰਜੀਓਕਾ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਥਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ
ਜਿਨਿਮੋਹੇਤਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਵਿੰਗੁਰੀਥਾਜੈ॥ਜਾਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਠੀਗਗਨੁਸਿੰਧੁਆਅਚਰੁਗਿਆਕਨਕ
ਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆ॥ਤਿਸਮਹਿਧਾਰਚੁਮੈਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨਚੁਮੈ
ਇਆ॥੨॥ਏਕੁਜਥਾਤਅਨੁਪਬਨੀਹੈਪਵਨਪਿਆਲਸਾਜਿਅ॥ਤੀਨਭਵਨਮਹਿਏ
ਕੇਜੋਗੀਕਹਏਕਵਨਹੈਰਾਜਾ॥੩॥ਅੰਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਅਪੁਰਖੇਤੁਮਕਹਏਕਬੀਰ
ਰੀਗਿਰਾਤਾ॥ਅਓਰਦੁਨੀਸਭੁਰੁਗੰਮਭੁਲਾਨੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਨਮਾਤਾ॥੪॥੨
॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਥਾਣੀਭੁਗਤਏਣੀਜੀਓਕੀ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਹਿਰਅਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਥਾਛੁਤਓਰਪਧਿਅਨਲਿ
ਵਲਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਿਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇ
ਦਿਨਸਮਲੁਕਸਟਮਹਾਦੁਖਅਥਚਿਤੁਅਪਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭੁਛੋਠਿਅੰਤ
ਮੰਡਲਅਇਆਤਉਨਰਹਰਿਮਨਹੁਧਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਛਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਅਉ
ਆਤੁੰਕਵਨੁਕੁਮਤਿਭੂਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨਧਿਛੋਰੇ
ਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚੰਦਰਸਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੋ॥
ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਿਖੁਰਾਖੀਤਉਪਚਪ੍ਰਗਟਸਤਿਐ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੋ
ਤਿਸੁਛਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮਅਰਾਧਿਆ॥ਓਛੁਲਿਆਕਾਮਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉ

ਆਨਿਸਕਤਿਗਲਿਥਾਂਪਿਆ॥ ੨॥ ਤੁਰੁਣਤੇਜਪਰਤਿਅਮੁਖੁਜੇਹਹਿਸਰਅਪਸਰਨਪ
 ਛੁਟਿਆਉਨਮਤਿਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਰੁਲੇਪਾਪਪੁਨੁਨਪਛੁਨਿਆ॥ ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿ
 ਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਅਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਡੋਲੇਤਉਰੁ
 ਗਮੁਖਿਜਨਮਦਿਗੋਇਆ॥ ੩॥ ਪੁਰਿਭਵੇਸਕਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਥਾਣੀ॥
 ਲੋਚਨਸੁਮਹਿਧੁਪਿਥਲਨਾਭੀਤਾਕਾਮੁਪਦਸਿਮਾਧਾਣੀ॥ ਤਤੇਬਿਖੋਰੁਈਮਤਿਪਾਵ
 ਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕਮਲਾਣਾ॥ ਅਵਗਤਿਥਾਇਛੋਰਿਖਿਸਿਉਤਉਪਾਛੋਪਛੁਤਾਣਾ॥
 ੪॥ ਨਿਕਟੀਰੇਹਿਦੇਖਿਪੁਨਿਓਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਯੀਬੁਝੈ॥ ਲਾਲਚੁਕੈਰੋਜੀਵਨਪਦਕਾ
 ਰਨਲੋਚਨਕਛੁਨਸੁਝੈ॥ ਥਾਕਾਤੇਜਉਤਿਅਮਨੁਪਖੀਘਰਿਅੰਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥
 ਬੇਟੀਕੈਹੋਸੁਣਹੋਰੁਭਗਤਹੁਮਹਨਮੁਕਤਿਵਿਨਿਪਾਈ॥ ੫॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਗੁਰਦਿਦਾਸਜੀਕਾ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੇਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੇਹੀ॥ ਅਤਿਰੁਕੋਸਾ॥ ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤਰੰਗਜੋਸਾ॥ ੧॥ ਜਉਪੇ
 ਹਮਨਪਾਪਕਰਤਿ॥ ਅਹੇਅਨੰਤਾ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮਕੋਸੇਹੁਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁ
 ਮਜੁਨਾਇਕਆਛੁਹੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ਪੁਰਤੇਜਨਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸਮਾਮੀ॥ ੨॥ ਸਗੀਰੁ
 ਆਰਾਧੇਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੁ॥ ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥ ੩॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ॥ ਚਉਪਦਾ॥ ਪ੍ਰਗ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਰਿਮਨਿ

ਕਾਇਆ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਪਿਆਈ ਕੇ ਦਿ
 ਰਲਾ ਗਰਮ ਤਿ ਚਲੇ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰ ਚਲਾਇਆ ਥੀ ਨਿਪਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖ
 ਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਲੇ ਜੀ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀ
 ਦਾਇਆ ॥ ਹਉਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮੇਰੀ ਕੁਦਰੇ ਦਹਿ ਚਲੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਤ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਰਿ ਪਾਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਲੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲ ੪ ॥ ਮਧ ਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪਾਨਾ ॥ ਹਉਰਹਿ ਬਿਨੁ ਦੁਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨ
 ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸਤਿ ਮਿਲੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਮਨ ਤਨੁ
 ਖੋਜੀ ਕੁਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ ਲੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿਖੈ ਜੁ
 ਦ ਸਾਈ ਦਿਚਿ ਸੰਗ ਤਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖ
 ਲਾ ॥ ਮਧਾਰ ਕਦੀ ਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਆਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਾ ਭੁਰਜ ਲਮਿਲਿ
 ਕ ਮਲੁ ਦਿਗੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਦੇਦ ਨ ਗੁ
 ਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਮੇਲੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹ
 ਸੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭੀ ਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਐ

॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀ ਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭੁ
 ਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇ ਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਮੈ
 ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਤੁ ਸਖਾਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਈ ਮੈ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀ ਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਮੇਰੀ ਬੇਦ ਨਹਿ ਰਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਜਾਣੈ॥ ਹਉਰ ਹਿਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾ ਬੁਝਾਣੈ॥ ਮੈ ਅਭਿਪ੍ਰਮਤੁ
 ਏਕੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮੈ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਮਿਓ ਪਰੀ ਮੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਮ ਨਾ ਤਿਕਦੀ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
 ॥ ਹਰਿ ਹਿਨਾ ਬੁਝੀ ਏਕੁ ਖਿਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਜਲ ਨਿਪਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ
 ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਮੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥
 ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਪਾ ਪੁਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦੇਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
 ਰਸ ਨਿਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਭਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਤੁ ਪੀੜੈ ਜੀਉ॥ ੨॥
 ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਭਾਗੀ ਨ ਕੁ ਮਿਚੈ ਟਾਵਹਿ॥ ਧਿਆ ਭਾਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ
 ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭੁਗੀਐ॥ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਅਭਿਪ੍ਰਮਤੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਪਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗੋਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਖਿਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਮਿਟੁ ਲਿਟੁ ਲਿਪੁ ਏਕੀਉ॥ ੧॥ ਆਦਰੁ ਸਤਿ ਮੈ ਗਲਿ
 ਮੇਲਾਈਐ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨ ਦੇਵੇ
 ਗਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਭਾਗੀ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਭੁਖੁ ਗਰੁ ਭੁਜੈ ਨੀਨਿ
 ਤਪਉਦਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲਿਦਾਇਆ ਪੁਰੁ ਪਾਰੀ॥ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਿਅ
 ਸਭਾ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟੁ ਦਿਠਿ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਲੇਵੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀ

ਉ॥੪॥ ੫॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੪॥ਹਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ
 ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਮਿਲਿ
 ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀਉ॥੧॥ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਿਹਰਿਪੁਤ੍ਰਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁ
 ਛਹਰਿਜਨਕੀਧਾਤਾ॥ਪਾਦਮਲੋਦਾਮਲਿਮਲਿਧੋਦਾ॥ਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਰਸੁਪੀਚੈ
 ਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆ॥ਦੁਤੁਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਿਸੰਗਤਿਸਤਪੁ
 ਰਖਮਿਲਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮੁ
 ਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਪਗੀਚੈਜੀਉ॥੪॥੬॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ॥ਅਵ
 ਹੁਭੈਣੈਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿਆਗੀਆਗਜੇਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਦਾਗੀਆ॥ਮਿਲਿ
 ਸਤਸੰਗਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਣਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਪੁਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥ਜਹਜ
 ਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀਤੁਪਟਿਗੁਰਦਿਆਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਖਾਇ
 ਆਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਸਦਦਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ਏਕੋਪਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕੋਜੇਤਿ
 ਸਥਾਈ॥ਸਭਇਕੋਜੇਤਿਦਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਾਈਕਿਸੇਦੀਰਲਾਈ॥ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਗੀਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦਤਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਜਨੁ
 ਨਾਨਕਏਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਗਮਿਖਾਕੈਮਨਿਪਿਆਗੀਗੁਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਉਪਕਾਰਿਆਜੀਉ॥੪॥੭॥ ॥ਗਗੁਮਾਝਮ
 ਹਲਾ ੫॥੫੫੭੧॥ਨਉਪਦੇ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥
 ਮੇਰਾਮਨਿਲੈਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਨਾਤਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤਿਖਾਨ

ਉਤਰੇਸਾਂਤਿਨਅਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਸਤਿਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿ
 ਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸਤਿਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਮੁਖਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹ
 ਜਪੁਨਿਬਾਣੀ॥ ਚਿਰਹੋਅਵੇਖੇਸਾਗਿਗਪਾਣੀ॥ ਪਿਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਤੁੰਦਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣ
 ਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਪਤੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜਗੁਹੇਤਾ॥ ਹੁਇਕਦਿਮਲਿਐਪਿਆਤੁਪੁ
 ਕੁਗਵੰਤਾ॥ ਮੋਹਿਰੇਇਨਦਿਹਵੈਨੀਦਨਅਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ
 ਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਤੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿ
 ਸੰਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਕੁਅਥਿਨਾਸੀਪਰਮਹਿਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨਦਿ
 ਛੁੜਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾ
 ਨਕਦਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਸਾਗੁਤਿਸੁਹਾਵੀ
 ਜਿਤਤੁਪੁਸ਼ਮਲੀ॥ ਸੇਕੀਮਸੁਹੇਲਾਜੇਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ ਸੋਹਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਤੁੰਦੁ
 ਠਾਸਭਨਾਕੇਦਤਾਰਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੂੰਸਾਝਸਾਹਿਬਥਾਪੁਹਮਾਰਾ॥ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਅੰ
 ਖੁਟਭੰਡਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੁਤਿਪਤਿਅਪਾਦੈਸੇਈਕੁਗਤੁਤਮਾਰਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਭ
 ਕੇਅਸੇਤੇਰੀਥੋਠਾ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਿਤੂੰਹੈਦੁਠਾ॥ ਸਭੇਸਾਝੀਦਾਲਸਦਾਇਨਿਤੂੰਕਿ
 ਸੈਨਦਿਸਹਿਥਾਹਰਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੂੰਅਪੋਗਾਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਹਿ॥ ਤੂੰਅਪੋਮ
 ਨਮੁਖਿਜਨਮਿਭੁਵਾਇਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਸਤੁਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈਸਭਤੇਰਾਖੇਲੁਚਸਾਹਰਾਜੀ
 ਉ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫ ॥ ਅਨਹਦਵਾਜੈਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਬਦਿਅਨੰ
 ਦਕਰੇਸਦਘੋਲਾ॥ ਸਹਜਗੁਣਮਹਿਤਾਡੀਲਾਈ॥ ਆਸਣੁਉਚਸਦਾਰਿਆਜੀਉ॥

ਛਿਰਿਘਰਿਅਪਨੇਰਿਹਮਹਿਅਗਏਅਗਜੇਲੇਜੀਦਸੇਈਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਘਾਇਰਹਿਅਹੋਸਤਿਹੁਗੁਰਿਅਨਭਉਪੁਰਖੁਦਿਖਾਰਿਆਜੀਉ॥ ੧॥ ਆਪੇਰਾਜਨੁ
 ਆਪੇਲੇਗਾ। ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਕੋਗਾ। ਆਪੇਤਖਤੁਬੈਸਚੁਨਿਆਈਸਬੁਰੁ
 ਕੀਕੁਵਿਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਜੇਹਾਭਿਠੁਮੈਤੈਰੇਕਤਿਆ। ਤਿਸੁਰਸੁਆਇਆਨਿ
 ਭਿਠੇਦੁਲਹਿਆ। ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲੀਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਾਇਕੁਪਸਾਰਿਆ
 ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੇਹਾਗੁਬਣਾਇਆ।
 ਤਿਤੁਘਰਿਸਖੀਏਮਗਲੁਗਾਇਆ। ਅਨਦਿਬਿਨੇਦਤੈਘਰਿਸੇਹਹਿਸੇਪਨਕੰਤ
 ਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਾਗੁਦਵੰਤੀਸਾਦਤੁਭਾਗਣਿ। ਪੁਤ੍ਰਦੰਤੀਸੀਲਦੀਤਿਸੇਹਾਗਣਿ
 । ਰੁਪਦੰਤਿਸਾਸੁਘਾਇਬਿਰਖਣਿਜੋਪਨਕੰਤਪਿਆਰੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਆਚਰਦੰਤਿਸਾਈਪ
 ਰਧਾਨੇ। ਸਭਿਸੀਗਾਰਧਣੇਤਿਸੁਗਿਆਨੇ। ਸਾਕੁਲਦੰਤੀਸਾਸੁਰਾਈਜੋਪਿਰਕੋਰਗਿ
 ਸਦਾਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਹਿਮਾਤਿਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਏ। ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅਗਿਲਾਏ
 । ਥਿਰੁਸੇਹਾਗੁਦੁਰਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਸਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ ੪॥ ॥
 ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਦਰਸਨਚਹੋ। ਭਾਤਿਭਾਤਿਬਨਬਨਅਵਗਾਹੇ। ਨਿਰ
 ਗੁਣਸਰਗੁਣਹਰਿਹਰਿਮੇਰਾਕੋਈਹੋਜੀਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਖਟਸਾਸਤਧਿ
 ਰਰਤਮੁਖਿਗਿਆਨਾ। ਪੁਜਾਤਿਲਕਤੀਰਥਇਸਨਾਨਾ। ਨਿਵਲੀਕਰਮਅਸਨਚਉਰਾ
 ਸੀਹਇਨਮਹਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੀਉ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬਰਖਕੀਏਜਪਤਾਪਾ। ਗਵਨੁਕੀਅ
 ਪਰਤੀਭੁਰਮਾਤਾ। ਇਕੁਖਿਨਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋਗੀਬਹੁਦ੍ਰਿਬਹੁਦ੍ਰਿਉਠਿਧਾਵੈ
 ਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧਮਿਲਾਇਆ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਪੀਰਜੁਪਾਇਆ

ਪੁਰਅਧਿਨਾਮੀਵਸਿਆਪਟਿਕੀਤਰਿਹਾਰੇਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਵੈਜੀਉ॥ ੪॥ ੫॥

॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਮ
ਰੇਵਾ॥ ਦੀਨਾਨੰਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਹਰਿਪਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਤੀਜੀਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਰਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੋਕ੍ਰਿਸਮੁਰਾਰੇ॥ ਦਇਆਲਯਮੇ
ਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਕੁਤੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਿਰਾਗਰੀਵੇਸਵਨਿਰਦੇਰ
॥ ਕੋਟਿਜਨਾਜਾਕੇਪੁਜਹਿਪੈਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰੈਜਾਕੇਹਰਿਹਰਿਸੇਈਭੁਗਤੁਇਕਾ
ਤੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅਤਿਅਪਾਰਾਦਨੁਸਮਰਬੁਸਦਾਰਤਥਾ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਦਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿਅਕਰਣਾਦਿਤਾਲੇਣਾ॥ ਗਰੀਬਾਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾਣਾ॥ ਸ
ਭਕਿਛੁਤੁਹੈਤੁਹੈਮੇਰੇਪਿਅਰੇਤੇਰੀਕੁਰਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਭੁਣੈਉਝਨ
ਭੁਣੈਰਾਮਾਭੁਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਾ॥ ਭੁਣੈਭੁਰਮਿਭੁਵੈਬਹੁਨੀਸਭ
ਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਕੇਮੁਰਖਨਕੇਸਿਆਣਾ॥ ਦਰਤੇਸਭਕਿਛੁਤੇਰ
ਭਾਣਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅਤਿਅਥਾਹਾਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਜੀਉ॥ ੩॥
॥ ਖਾਕੁਸਤਿਨਕੀਦਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਆਇਪਇਅਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ ਨਰਸਨੁਪੋਖ
ਤਮਨੁਆਪਾਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣਸੁਭਾਈਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖੁਤਦੇਜਾਦਿਸਹਿਜਾਵੈ॥ ਭੁਖਦਿਆਪੇਬਹੁਧਿਪਿਪਾਵੈ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁ
ਹੋਲਾ॥ ਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਦਰਸਮਰਥਾਜੀ
ਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭਦੁਖਲਥਾ॥ ਚਿਤਰੇਗੁਗਾਈਹਉਪੀਨ੍ਹਾਅਧਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ

ਜੀਉ॥ ੨॥ ਬਾਗਿਕਵਾਹੁ ਉਸਭੁਕਿਛੁ ਮੰਗਾ॥ ਚੇਚੇਤੋਟਿਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ॥ ਪੈਗੀ ਪੈ
 ਪੈਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਗਾਜਿਨਿ ਬਿਪਨਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇਨਿ ਰਮਲਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਰਸ
 ਲਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੮॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਰੰਗਲਿਓ॥ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਦਿੰਦੋ॥ ਉਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਜੀ
 ਉਦੁਖਭੰਜਨ ਨਿਪਾਨ ਅਮੋਲੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੇਲੇ॥ ਅਕਾਲ ਮੁ
 ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸਭੈ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਦ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲ
 ਉਚਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਦਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇਤੁ ਪੁਪਿਆਈ॥ ਏਹਿ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਪਰਤੁ ਪੈਠਾ ਕੁਰਹਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਗੀਵਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੯॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਪੈਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ
 ॥ ਪੈਨੁ ਸੁਮੁਰਤ ਚਮੇ ਪਲਪਲੀਆ ਪੈਨੁ ਸੁਆਉਂ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਉਦਮੁਕਰਤ ਮ
 ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤੁ ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਬੋਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾ
 ਣੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਅ ਸਭੁ ਏਕੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅੰਤ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪੀਆ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ
 ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਨਾਮਿ ਚੋਜਤੁ ਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀ ਨੇਭੇਗਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਗਲ ਸਤਿਨਾਮੁ ਹਿਦਸਤੁ ਇਕੁ ਮਾਂਗਉ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨੁਤਿ

ਆਗਓ। ਦਾਰਿਦਰਿਜਾਈ ਲਖਵਰੀ ਆਦਿ ਸੰਤ ਨਕੀ ਪੁਰਜੀਓ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਦੁਤੇ
 ਮਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤੇ। ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤੇ॥ ਸਭ ਕੇਤੁ ਮਹੀ ਤੇ ਦਰਸਾਵੈ ਅਉ ਸਰਕ
 ਰਹੁ ਮਾਰਾ ਪੁਰਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਰੈ ਭੁਵਨ ਪੁਨੀਤਾ। ਅਤਮ ਗੁਰੂ ਧਿਧਮੁ ਤਿ
 ਨ ਜੀ ਜੀਤਾ। ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤੇ ਤੁਪੁ ਜੇ ਵਡ ਅਦਰੁ ਨ ਸੁਰਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਰੇ ਨ
 ਸੰਤ ਨਕੀ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ। ਦਰਮ ਤਿਧਿ ਨ ਸੀਕ ਮਤਿ ਅਭਾਗੀ। ਸਚ ਪਰਿਥੈ
 ਸਰਪੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਨਾਨਕ ਧਿਨ ਸੇਕੁ ਨਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੫
 ਦਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵੁ ਦਤੇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤ ਨ ਸੀਗਿ ਰਾਤੇ। ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਜਿਉ ਤੁਪੁ
 ਧਿਆਈ। ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੇਰਿ ਕਰਣਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਮਾਟੀ ਅਪੀ ਸੁਰਤਿ ਸਖਾਈ। ਸਭ ਕਿਛੁ
 ਦੀ ਆਭੁ ਲੀ ਆਜਾਈ। ਅਨਦ ਧਿਨੇ ਦਰੇ ਜਤਮਾ ਸੇਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸੋਹੇਣਾਜੀਓ॥ ੨॥
 ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲੇਣਾ। ਛੁਤੀ ਹਮੀ ਅੰਤੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ। ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀ
 ਤਲ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਸਾਬੁ ਪਿਦੀ ਜੈ ਜਿਤੁ ਦਿਸਰ ਪਿਨਾ
 ਹੀ। ਸਾਮਤਿ ਦੀ ਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਪੁ ਧਿਆਈ। ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰੁ ਰਣਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੨॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੫॥ ਸਿਛਤਿ ਸਾਲਾਹੁ ਤੇਰਾ
 ਕਮੁ ਰਜਾਈ। ਸੋਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਈ। ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੇ ਪੁਰਜੀਓ ਭਾਵੈ ਰਾਣੈ
 ਪੁਰਾਗਿ ਅਨੀਜੀਓ॥ ੧॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੇਈ ਗਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਨਿਭਾਵੈ
 ॥ ਤੁਮੰਤ ਨਕਾ ਸੰਤੁ ਮਾਰੇ ਸੰਤਿ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਮਾਨਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਤੁਮੰਤ ਨਕੀ ਕਰਹਿ
 ਪਤਿ ਪਾਲਾ। ਸੰਤਿ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੀਗਿ ਗੋਪਾਲਾ। ਅਪਨੇ ਸੰਤੁ ਪੁਖਰੇ ਪਿਆ ਤੁਮੰਤ
 ਨ ਕੇ ਪਾਨਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਉਨ ਸੰਤ ਨਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕੁਰਧਾਨਾ। ਜਿਨਿ ਤੁਜਾ ਤਾ ਜੇਤੁ ਪੁਮ

ਨਿਤੁ ਨੋ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਨਾਨ ਕਰਿ ਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ॥
 ੪॥ ੧੩॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੁੰਦੁ ਹ
 ਮਰਾ ਤਿਕਤਿ ਖਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ॥ ੧॥
 ਜਿਉ ਬਾਹਿਰ ਕੁਪੀ ਖੀਰ ਅਘਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਥਾ ਵੇਤਿ ਜਲੁ
 ਪੀਵਤ ਠੰਡੁ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿ ਅਰੈ ਦੀਪਕ ਪਰ
 ਗਾਸਾ॥ ਭੁਰਤਾ ਨਿਤ ਵਤ ਪੁਰਨ ਆਸਾ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਿ ਉਹੇਤ ਅਨੰਦਾ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਮਨੁ ਰੀਨਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਨਾਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਰਿਝਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ॥ ੪
 ॥ ੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀ ਆ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਤਾਰ
 ਨਹੀ ਆ॥ ਅਵਰ ਸਾਧੁ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੁਸਤੁ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੇ
 ਜੇ ਪੀਵੇ ਸੇ ਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮ ਨਿਪਾਨ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
 ਜਿਸੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾ
 ਨਾ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਹੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਇਕ ਸੁਹਥਿ ਆਇਆ ਦਰਸਾਵੈ ਬਹੁ
 ਤੇਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਗਲਿ ਮੁਕਤੁ ਭਯੋ ਦੇਰੇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਦਿਰਲੀਭੀਠਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੪॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰੀਭੀਰੇ॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀ ਅਰਿ ਗੁਨ ਗ
 ਵੈ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਲਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਭ

ਈਮੀਤਾ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ॥
 ੨॥ ਜਾਕਉ ਖੋਜਾਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ। ਵਡੁ ਕੁਗੀਨ ਰਸਨ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ। ਉਚ ਅਪਾ
 ਰ ਅਗੋਚਰ ਬਾਨਾਉ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਗਹਿਰ ਗੰਢੀ ਰਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
 ਮੁ ਤੇਗਾ। ਮੁਕਤਿ ਤਉ ਇਆਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇਵ ਸੇਰਾ। ਗੁਰਿ ਧਿਪਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਏ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੬॥ ॥ ਮਾਝਮਾਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਕੁ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵਉ॥ ਪ੍ਰਕੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਉ॥ ਉਠਤ ਥੈ ਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ
 ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਸਗਲ ਅੰਦਰੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਾ ਮੋਕਉ ਸਾਧੁ ਦੀਆ॥
 ਕਿਲਥਿ ਖਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲ ਥੀਆ॥ ਅਨੰਦੁ ਉਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭੁ ਪੀਰਾਂ ਸਗਲ ਥਿ
 ਨਾ ਸੇਵ ਰਦਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਿਸਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ। ਸੇ ਮੁਕਤ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰਾ। ਸ
 ਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਛਤਾ ਸੇ ਕਾਹੇ ਕਉ ਠਰਦਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਪਾਏ। ਗੁਰੁ
 ਟਤ ਉਗਈ ਬਲਾਏ। ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਚਾਕਿਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪਤ
 ਦਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੭॥ ॥ ਮਾਝਮਾਲਾ ੫ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ। ਪ੍ਰਕੁ ਰਿ
 ਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਪਾਣੀ ਪਖਾਪੀ ਸਉ ਸੇਵਕ ਬੈਠਾ ਕੁਰਹੀ ਕਾ ਆਹੁਰ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਕਾ
 ਟਿ ਸਿਲਕ ਪੁਛਿ ਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ਸੋਈ ਕਾ ਫੈ
 ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੈ ਸੇਵਕ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਆਹੁਰ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਦਾਨ ਠਾਕੁਰ ਸਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਠਾ ਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ
 ਜਾਹੁਰ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਜੇ ਪਹਿਰਾਇਆ। ਬਹੁ ਰਿਨ ਲੇਖ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ
 ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰ ਬਾਟੀ ਸੇਗਾ ਹਿਰ ਗੰਢੀ ਰਾਗ ਉਹੁ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ॥

ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤੁਕਿਛਪਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿਟੋਲੈਜੋਤੁਰਮਿਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਇਮਿਅੰਤਰਿਮਿਦਰ
ਸੋਅੰਤਰਿਤਧਾਰਾਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾਮਨੁਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਦਾਸ
ਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਵੇਛੁਡਿਅਮਿਲਿਅਸਾਧਕਿਪਾਤੇਸੁਕਾਰ
ਰਿਅਸਾਮਤਿਪਾਏਨਾਮਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਮੇਲਾਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜਲੁਤਰੰਗਜਿਉਜਲ
ਰਿਸਮਾਏਅਸਾਤਿਉਜੋਤੀਜੋਤਿਸੀਰੀਜੋਰਿਮਿਲਾਇਆਕਦਨਨਕੁਮਕਦੇਕਿਦਾਬਾਬੁ
ਕਿਨਹੋਈਅੰਜਲੀਲਾਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁਕਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੁਸੁਣਿ
ਆਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭਇਆਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿ
ਤੁਧਾਮਾਗਧੇਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਣੀਜੇਤੇਰੇਮਾਰਗਿਚਾਲੈ ॥ ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁ
ਪੁਰਖਦਾਇਆਏਮਨੁਦੇਵਤਿਸੁਅਪਨੇਸਾਜਨਾਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪੁਰਖਾਧੇਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਸੇਵਰਗੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੈ ॥ ਸਤੁਕੇਮਧੇਅਲਿਪਤਿਨਰਬਾਣੈ ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਰੀਉਨਿਭ
ਉਜਲੁਤਰਿਅਸਗਲਦੁਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਕੀਸਰਾਇਪਾਰਿਅਮਨੁਮੇਰਾ
ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਾਜਿਮੋਹਾਅਧੇਗਾਨਾਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪੁਰਖਮਾਮਗਾਧੇਜੀਉ
॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਪੇਰੁਸਾਖਤੇਰੀਛੁਲੀ ॥ ਤੁਸੁਖਮਹੋਆਮੁਸੁਖਈ ॥ ਤੁਜਲ
ਨਿਧਤੁਛੇਨਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧਾਇਨਾਮਵਰਨਭਾਈਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸੁਤਮਦੀਏਭੀਤੁਹੋ ॥ ਤੁਰੀਈ
ਮੇਰੁਅੰਤਰਿਤੁਹੋ ॥ ਅਸਦਿਅਧਿਅੰਤਿਪੁਰਬੋਈਅਵਰਨਕੋਇਰਿਖਾਈਅੰਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੁ
ਨਿਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੁਨਿਰਬਾਣੁਰਸੀਅਗੀਰਿਗਤਾ ॥ ਅਪਦੇਕਰਤਬਾਅ
ਪੇਜਾਣਾਰਿਅਪੇਤੁਪੁਸਮਾਣੀਅੰਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੁਠਕੁਰਸੇਵਕੁਛਨਿਆਪੇ ॥ ਤੁਗੁਪਤਪਰ
ਗਵਪੁਰਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਇਕਭੋਗੀਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲੀਅੰਜੀਉ ॥

੪॥੨੧॥ਅਸ਼ਮਹਲਾ ੫॥ਸਫਲਸਥਾਣੀਸਿਤਨਮੁਦਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਈਜਾ
 ਣੀ॥ਪ੍ਰਿਤਸਵੇਲਾਜਿਤਹਰਿਗਾਵਤਸੁਨਣਾਮਾਏਰੇਪਰਵਾਣਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਲੇਤਪਚਵਾਣੁਜਿਨੀ
 ਵਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਕੇਕਰਿਭਲੋਜਿਨੀਧਰਿਜਸਿਥੇਖਾ॥ਸੇਚਰਨਸੁਹਾਵੇਸੋਹਗਿਮਚਗਚਲੇਹ
 ਉਬਲਿਤਿਨਸੰਗਪਛਾਣਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੀਰਿਧਿਨਮਾ
 ਰਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇ
 ਕਰਜੋਕਿਕਾਬਿਨਉਕਰੀਜੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੁਬਦਾਪਾਥਰਈਜੋ॥ਨਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਭੁਏਕੀ
 ਪਾਸਾ॥ਮੁਕੁਨਲਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥ਅਸ਼ਮਹਲਾ ੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ
 ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਰਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਜੀਤਲੁਹੋਇਮਨੁਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸ
 ਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਭੁਇਆਦੁਖਦੁਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੀਤਰਸਨਹਰਿਨਮੁਦਖਾਣਾ॥ਜਲਥਲ
 ਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਗਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦੁਇਅਸਾਹੀਤਿਨਸਿਰਜਨਹਥੇ॥ਜੀਅਜੀਤਸ
 ਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਿਆਸਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤਿਵਣੁਤਿ
 ਭੁਵਣੁਕੀਤੋਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਖਿਨਤ੍ਰੀਤਰਿਕਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਤਿਸੇਅਰਾਧੇਮਨ
 ਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ਅਸ਼ਮ ੬ ੫॥ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਪਿਤਾਤ੍ਰਿਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਬੰਧੁਪੁਤ੍ਰਮੇ
 ਰੇਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈਸਤਭਉਕੇਹਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਤ੍ਰਿਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਪੁਪਛਾ
 ਣਾ॥ਤ੍ਰਿਮੇਰੀਓਟਤੇਮੇਰਾਮਾਣਾ॥ਤ੍ਰਿਮੇਰੀਨਦੁਜਾਮਦਰੁਨਕੋਈਸਭਤੇਗਖੇਲਾਮਖਾੜਾਜੀਉ॥
 ੨॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਤੁਪੁਧੀਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਵੀਤਿਤੁਤਿਸਾਏ॥ਸਭਾਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਹੋਵੈਨਹੀ
 ਕਿਛੁਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਮੁਧਿਆਇਮਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤੁਲਾ
 ਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਵਜੀਵਪਾਈਨਨਕਜਿਤਾਬਿਖੜਾਜੀਉ॥੨॥੨੪॥ਅਸ਼ਮਹਲਾ ੫॥ਜੀ
 ਅਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭੁਮਨਤਿਅਪਾਰਾ॥ਭੁਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਹ

ਹਿਧਿਅਹਿਧਿਅਹਿਸੁਖਪਾਇਆਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਗੁਰਤੇਆਵੈ॥ ਸਾਧ
 ਸੀਗਿਨਮਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ॥ ਆਸਮਨੇਰਬੁਪੁਰਨੁਹੈਵੈਭੇਟਤਗੁਰਦਰਸਾਇਆਜੀਉ
 ॥ ੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕਿਛੁਮਤਿਨੀਜਾਨੀ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਪਿਅਦਹਿਗਿਆਨੀ॥
 ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੁਕਾਭੇਲਾਵਾਗੁਰਮੰਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਨੁਦਮਗਲਕਟਿ
 ਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਗਰਿਨਾਮੁਦਖਾਣਾ॥ ਹੋਇਦ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਅਮੀਅਪਨਾਉਨਾ
 ਨਕਘਰਮਹਿਅਹਿਭਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੫॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਨੀ
 ਵੇਸੇਇਤੁਮਾਗੀ॥ ਉਪੀਤਮੁਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਗੀ॥ ਤੁਮਰੇਕਰਤਧਤੁਮਜੀਨਾਣੁਤੁਮਗੀਓਟ
 ਗੋਪਲਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਅਹੋਵੈ॥ ਕਥਾਸੁਣਤਮਲੁਸਗਲੀਖੈਵੈ॥ ਭੇ
 ਟਤਸੀਗਿਸਾਧਸਤਿਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਇਆਲਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ
 ਰਭੀ॥ ਇਹਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਪ੍ਰਾਪਉ॥ ਤੁਮਗੀਦ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾਸਰਬਮਾਇਆ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਆਪੋਧੋਈ॥ ਚਲਿਤ
 ਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਅਰੇਦੇਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਗਲਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥
 ਹੁਕਮੇਦਰਸਣਲਗੇਮੇਰਾ॥ ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਰਾ॥ ਸੀਤਲਸੰਤਿਸਹਜਿਸੁਖਪਾਇ
 ਆ॥ ਠਾਂਡਿਪਾਈਪ੍ਰਭੁਅਪੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਭੁਕਿਛੁਬਹੁਤੀਧੁਤੁਭੀਪਾਇਆ॥ ਕਿਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪ੍ਰਤਿਸਗਲਰਜਾਇਆ॥ ਨਾਤਿਕਰੁਮੇਰੇਦਾਤਾਰਜੀਅਜਤਿਸਭਿਪ੍ਰਾਪੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਸ
 ਰਾਸਾਹਿਬੁਸਰੀਨਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾਪਿਆਈਜਨਮਮਰਣੁਭੋਕਾਏਮੇਰਾਧਿਨ
 ਸੇਸੇਗਾਸਤਿਪੇਜੀਉ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲਹੋ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਾਏਸਭੁਭਾਏ॥ ਪੁਰ
 ਨਾਮਕਰੀਖਿਨੁਤਿਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੇਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥
 ਆਉਸਾਜਨਸਤਿਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਮਿਲਿਗਾਵਹੁਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇ

ਹੀਮੁਕਤੇਸੋਪਿਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾ
 ਦਹਿ॥ ਮਨਚਿਦੇਸੋਈਛਲੁਪਾਦਹਿ॥ ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੋਸਰੁਸੁਆਮੀਰਿਜਕੁਸਭੁ
 ਸਕਉਦੀਏਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸੰਤਉਧਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿਪਿਅ
 ਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੋਏਅਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜਸਗਲੇਖੀਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਇਪਇਅ
 ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸ
 ਰਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਏਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੮॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੈਗੋਵਿਦਗੁਸਾਈ॥ ਮੋਖੁਦਰਸੈਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਠੰ
 ਠਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੋ॥ ਜਿਉਧਾਰਿਕਮਾਤਾਮਾਰੋ॥
 ਦੁਖਭੁਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲਅਹਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਲਿਬਲਿਪੁਰਿਰਹਿ
 ਆਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਰੋਇਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਪਿ
 ਆਈਜਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੋ॥ ਉ
 ਤਰਿਗਏਸਭੁਸੇਗਸੰਤਪੋ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਨਮ੍ਰਿਗੀਆਵਲੁਪੁਰੁਨਾਨਕਦਰਿਨਿਹਾਰੇ
 ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੯॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰੋ॥ ਸੇ
 ਅਸਥਲਸੋਇਨਚਉਧਾਰੋ॥ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿਦਸੋਈਨਗਰਉਜਾਣੀਜੀਉ
 ॥ ਹਰਿਰਖੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੋ॥ ਹਰਿਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੋ॥ ਖਾਇਖਾਇਕਰੇ
 ਬਦਛੇਲੀਜਾਣਵਿਸੁਰੀਵਾਣੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਸਾਕਤਿਸੰਗਿਦਿਕਰ
 ਮਕਮਾਏ॥ ਨੁਲੁਭੁਦੇਹਧੋਈਅਗਿਆਨੀਜਨੁਅਪੁਨੀਆਪਿਉਪਣੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ
 ਸਕਨਿਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕ
 ਗੁਣਗਾਵੈਗਾਖਹੁਸਰਮਅਸਾਣੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੦॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਰਣ ਠਾਕਰ ਕੈਰਿਏ ਸਮਾਣੇ। ਕਲਿ ਕਲੰ ਸਭਿ ਦੁਰਿ ਪਇਆ ਣੇ। ਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਲਾਂਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟੈ ਮੁਲੇ। ਹਰਿ ਅੰਤ
 ਰਿਬਾਹ ਰਿਹਾ ਭੁਰ ਪੁਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
 ਠਾਸਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਤਿ ਸਮਾਣੀ॥
 ਸ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰੇਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਅਗ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਿਸਕਾ
 ਸਾਤਿ ਸਤੇ ਛਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਆਵੁਣ ਜਾ
 ਣਹੇ ਦੁਰਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੧॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੪
 ॥ ਮੀਰੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਜੀ ਅੰਤਿ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ॥ ਗਇਆ
 ਕਲੇਸੁ ਭੁਇਆ ਸੁਖ ਸਾਚਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ॥ ਨਿਸਕੇਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਗੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੇ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਪਾਲੀ
 ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਬਝਿ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਲ
 ਥਲ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਣੇ॥ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾ
 ਦਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿ ਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ ਆਨੁ ਖਭੁ ਜਨਰ ਤੇਰੇ ਗਲ
 ਸਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੨॥ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਪਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ਤੇ
 ॥ ਠਾਕੁਰ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਜੀਉ ਪਿਛਿ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੇਰੇ ਰੋਪਾਲ ਜੀਉ
 ੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਤੇ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇਤੁ
 ਪੁਰਾਵਾ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮ ਤੇ ਲਹਣ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ॥ ਜੇਤੁ
 ਕੇਹਿ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਸਹਣਾ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਾ ਰਿਥੈ ਕੀਠਿ ਬਾਈ॥ ਸਭੁ ਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥

ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਸਗਲ
 ਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇਨਹੋਇਦੁਖਾਲਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੩ ॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਿਮੇਪ੍ਰਪਠਾਇਆ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਟਹਦਿਸਦਰਸਾਇਆ
 ॥ ਸਾਂਤਿਕੁਈਬੁਝੀਸਭੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਰੁਇਆਸਭੁਠਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖ
 ਭੁਜਨਹਾਰਾ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ ਅਪਨੇਕੀਤੇਨੇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰੇਰੀਤਿ
 ਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਸਰਨਿਪਾਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਈਐ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੁਜਾਠਾਕੁਰੁਸਭੁਤ੍ਰਿਸੈਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ
 ਮਾਣੁਤਾਣੁਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾ॥ ਤੁਮਰਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਕਹੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਆਠਪਹ
 ਰਤੁਪਾਇਆਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੪ ॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫ ॥ ਸਭੇਸੁਖਭੁਏਪ੍ਰਭ
 ਤੁਠੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਚਰਣਮਨਿਦੁਠੇ॥ ਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗੀਲਿਵਅਭਿਰਿਸੇਰਸੁਮੇਈ
 ਜਾਣੈਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਗਮਅਕੇਚਰਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥ ਸ
 ਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਅਕਾਰਤਾ॥ ਕੇਦਿਲਾਆਪੁਪਛਾਣੈਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣੈਕੀ
 ਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ ਮਨਿਏਕੇਸਰਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤਿਪਤਾਸੇਅ
 ਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ॥ ੩॥ ਗਬੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣਹਾਰੇ॥ ਜਨਮਮਰਣਰੋਗਸ
 ਭਿਨਿਦਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਤਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਠਗਿਮਾਣੈਜੀਉ॥ ੪॥
 ੩੫॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫ ॥ ਕੀਨੀਦਇਆਠੇਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣ
 ਦਸੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਅਗੀਕਾਰਕੀਆਤਿਨਿਕਰਤੈਦੁਖਕਾਧੁਏਦੁਹਿਆਜੀਉ॥ ੧॥ ਮ
 ਨਿਤਨਿਦਸਿਆਸਠਾਸੇਈ॥ ਧਿਖਰੁਖਾਨਨਦਿਸੈਕੇਈ॥ ਦੁਤੁਦਸਮਨਸਭਿਸ

ਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੋ। ਘਾਇਸਿਆ
 ਏਪਕਿਛੁਨਜਾਪੋ। ਆਪਇਆਸੰਤਨੇਆਪਿਸਹਾਈਖੰਡਿਭੁਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ
 ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਪਾਰੋ। ਆਠਪਹਰਰਾਮਨਾਮੁਦਾਪਾਰੋ। ਸਹਜਿਅਨੰਦਗਾ
 ਵਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪੁਰਨਾਨਕਸਰਬਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥
 ॥ ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁਪਿਆਈਐ। ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈ
 ਐ। ਸਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿੰਦੁਸਹਿਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮੁਦਿਟਹੁਕੁਰਧਾਣੇਜੀਉ॥ ੧॥
 ਸਚੁਵਡਾਈਕੀਮਨਪਾਈਕੁਰੈਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਾਜਾਈ। ਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵਹਿ
 ਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਆਣੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਵਡੁਭਗੀਪਾਈਐ। ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ। ਗੰਗਿਰਤੇਤੇਰੇਤੁਪੁਰਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸਾਨੇਜੀਉ॥ ੩॥
 ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ। ਬਾਨਥਨਤਹਿਸਚੁਸੋਈ। ਨਾਨਕਸਚੁਪਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰ
 ਤਹਿਜਾਮੀਜਾਣੇਜੀਉ॥ ੪॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਗੋਇਸੁਹਾਵੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾ॥
 ਜਪਿਅੰਤਿਨਾਮੁਸਤਸੀਗਿਮੇਲਾ। ਘਨੀਮੁਹਤਸਿਮਰਤਪਲਵਹਹਿਜੀਵਣੁਸਭਲੁਤਿ
 ਥਾਈਜੀਉ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਦੇਸੁਭਲਾਥੇ। ਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਹਰਿਪੁਰਸਾਥੇ। ਭੈਰਉਭਰਮੁ
 ਖੇਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇਦੇਖਾਸਕੁੰਨੀਥਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਪੁਰਸਿਮਰਥੁਵਡੁਭਉਰਅਪਾਰਾਨਉ
 ਨਿਪਿਨਾਮੁਰੇਭੁੰਡਾਰਾ। ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪੁਰਸੇਈਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ। ਦੇਹਿਦਾਨਨਾਨਕਜਿਨ
 ਮਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੬॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਐਥੈਤੁ
 ਹੈਆਗੈਆਪੋ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੋ। ਨਪਥਿਨਅਵਰਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਪਰਓਟ

ਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਸੁਆਮੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥
 ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੇਜਨਮੁਨਜੁਐਗਰੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਮਅਉਖ
 ਪੁਨਿਨਿਜਨਤੋਰੋਪਾਇਆਜਨਮਜਨਮਕਰੋਗੁਗਵਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਵਾਹੁਇ
 ਨਗਤੀਸਫਲਏਹਾਏਕਾਰੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਦਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਨਸੁਸਵਾਰਿਅਧਾਰਿ
 ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਅਧਾਰਿ॥ ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੁਜਾਨਾਹੀ॥ ਬਾਬਾਨਾਨ
 ਕਾਇਹਮਾਤਿਸਾਗੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੮॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾ
 ਮਪਿਅਗੇ॥ ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸ
 ਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਰ
 ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਤੁਗੀਐਸਾਗੁਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਠਾਰਿਪਦਰਬਹਰਿਕੀਸੇ
 ਵਾ॥ ਪਾਰਜਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਕਮਲੋਪਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਅ
 ਸਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਪੂਰਨਭਾਗੁਰੁਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਠੰਗਪਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਦਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਗਿਰਸਤਉਦਸਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੦॥ ॥
 ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੁਗਤੀਪਰਘਟਾਇ
 ਆ॥ ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਅਧਿਨਸੇਅਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਾਕੇਗਿ
 ਹਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ ਤਿਸੁਮਿਲਿਅਜਿਸੁਪੁਰਖਿਕਮਾਈ॥ ਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗਲਜੋਗਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਧਿਨਮਹਿਥਪਛਿਥਪਨਹਾਰਾ॥
 ਆਪਿਇਕਾਤੀਆਪਿਪਸਾਰਾ॥ ਲੇਪੁਨਾਹੀਜਗਜੀਵਨਦਤੇਦਰਸਨਿਠਿਠੇਲਹਨਿ
 ਦਿਜੋਗਾਜੀਉ॥ ਅਚਲਿਲਾਇਸਭਮਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ ਆਪਣਾਨਉਆਪਿਜਪਾਈ॥

ਗੁਰਬੋਹਿਬੁਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧਰਿਸ਼ੋਜੇਗਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੧॥ ॥
 ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਈਬਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰਾਏ॥ ਜਿਥੇਰਾਖੇਸਾਈਭੁਲੀਜਾਏ॥ ਸੋਈ
 ਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ ਹੁਕਮੁਲਗੋਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਰੁਪਰੇਈਇਕਤੁਪਾਕੋ॥ ਜਿ
 ਸੁਲਾਇਲਏਸੇਚਰਣੀਲਗੋ॥ ਉਰਧਕਵਲਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਜਿਸਰਬਨਿਰੇ
 ਜਨੁਠੀਠਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਪੈਜਾਣਹਿ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਤੁਆਪਿਪਛਣਹਿ॥ ਹਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੂੰਨਿਰਵੇਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮ
 ਲਾ॥ ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿ
 ਆਭੁਮਭਉਪੀਠਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੪੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸੁਠਾਮਗਣੁਜੋਕੇਈ
 ਮਾਂਗੋ॥ ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘਨੀਨਲਾਗੋ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੇਸਦਹੀਸੇਵੈਸੈਗੁਰੁਮਿਲਿਨਿਹ
 ਚਲੁਕਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਜਿਸਕੋਮਨਿਲਾਗੀ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿ
 ਜਾਗੀ॥ ਧਾਰਪਕਤ੍ਰਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੋਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਭੁਗਤਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ ਦ੍ਰਿਣੁਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ ਸੰਤਿਜਨਾਕੀਧੁਨਿਨਿਤਧਾਛਹਿਨਾ
 ਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥ ੩॥ ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ ਜਿਸੁਮਿਮਰਤਦਹੁਨਿਹਚ
 ਲੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਗੋਵੈਦਇਆਲਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੧॥ ੫॥
 ॥ ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪ੍ਰਗਾ॥ ੧॥ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ॥ ਸਦੀਦਰਗਹਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਦੀਨਦਇਆ
 ਲਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵ
 ਣਿਅਗਾਐਤਨਾਮੁਸਦਸੁਖੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੇ

ਮੇਰਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਰਾ। ਸਚਾ ਠਾਕੁਰ ਤਿਭਵ ਦਿਮੇਰਾ। ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ਕ
 ਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛੋਤੈ ਹਰਿਗੁਣ ਦੁਖਾਣੈ। ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨ
 ਮਿਲੀ ਸਾਣੈ। ਸਭੁ ਨਾਕਾਰ ਰਿਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਿ ਮਿਨ ਖੁਸੁ ਹਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂ
 ਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ। ਜਮ ਕਰਿ ਧਾਧਾ ਚੋਟਾ ਧਾਏ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਬੀ ਮੁਕਤੋ ਨ
 ਮੁਖਿ ਮਾਵਨਿਅਗਾ। ੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ। ਯੁਧਿ ਧਾਧਾ ਧਾਅਵੈ ਜਾਵੈ। ਲਿਖਿ
 ਆਲੇਖੁ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ। ਤਿ ਕਰਾਵਨਿਅਗਾ। ੫॥ ਪੋਈ ਅਣੈ ਪਿਰ ਜਾਤੋ ਨ
 ਜੀਤਿ ਰਿਦਿ ਛੁਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਯੀ। ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ। ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸ
 ਦਿਅਗਾ। ੬॥ ਪੋਈ ਅਣੈ ਨਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਧੀਰਾਗਾ। ਅ
 ਵਣੁ ਜਾਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ
 ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੮
 ॥ ੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੩॥ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅਗਾ ॥ ਪਰ ੧॥

॥ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕਰ ਮੁਹਿ ਦੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਹਿਸ ਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ
 ਕਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੧॥ ਹਉਵਾਗੀ ਨੀਤਿ ਵਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਲਿ ਹਾਗ ਦਿਅਗਾ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰ
 ਗਾ ਸੁਹੇ ਆਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਨ
 ਉਪਾਏ ॥ ਪਾਵਤੁ ਗਪੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸੁਹੇ ਭਗਤਿ
 ਕਰਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅਰਿ ਰਿਦੁ ਸਤੁ ਅਸੀਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ
 ਤਾਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵ ਦਿਅਗਾ। ੩॥

ਸਰਸਾਹਿਬੁ ਸਥੀਨਾਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾਰਹੈ ਰੰਗਿ
 ਰਤਾਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪਾਪਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰ
 ਸਿਭੁ ਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਪਿ ਮਗਨ ਜਾਣੈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਆਵੁਣਾ ਵਇਆ ॥ ੫ ॥
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਮਿਟਿ
 ਅੰਧੀ ਪਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਇਆ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ
 ॥ ਗੁਰਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਆਵਇਆ ॥ ੭ ॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵਤਿ
 ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਮਨੁ ਮਰਣੁ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ॥ ੮ ॥ ॥
 ਮਾਝੁ ਮਹਲ ੩ ॥ ਮੋਹਾ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕਸ਼ੀ ਤੇ ਲੈ ਸਮਾਰਾ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਟਾਕੀ ਨੀਓਵਾ
 ਰੀ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮਮੀ ਦਿਵਸਾਵਇਆ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਰਿਸੇ
 ਸੋਭਾ ਪਾਵਇਆ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੇ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ
 ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲੇਖੈ ਲਾਗੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ
 ਸੁਕਿ ਬੈਠੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਰਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲਿਖਾ
 ਸੇਵਤੁ ਗੀ ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪੋਈ ਅਭੈ ਪਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰ
 ਤਿ ਦਿਸਾਰੀ ਅੰਦਗਾਇ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਛਿਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰਨੀ ਦਨੁ
 ਪਾਵਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪੋਈ ਅਭੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰਸਾਖਿ ਪਛਤਾ ਸੇ
 ਜ ਸੁਗਾਹੀ ਸਦਾ ਪਿਰਾਵੈ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰਬਣਾ ਵਇਆ ॥ ੫ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੀ

ਅਉਪਾਏ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਕਿਲਾਖਿ ਖਕਾਇ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮ
 ਲੁਕ ਰਿਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਰੇ ਤਾਗਿ ਨਿਦੀਐ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਛੁਨਿ
 ਦੁਖੈ ਤੀਐ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪੁਰੁਸਾਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੭॥ ਆ
 ਪੇ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦੁਭਿ ਆਈ
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਆਸੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਇਕੇ ਆਪਿ
 ਛਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਾਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ॥ ਤਿਸਨ ਤਜਿ ਸਹਜਿ ਬੁਖਾਇ
 ਅਗ॥ ਇਕੇ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਾਰੀਜੀਉ ਦਾਰੀ ਇਕ ਸਮਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ
 ਅਗ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇ ਆਸਚੈ ਰੀਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਗ॥ ਇਕੁ ਦਿਸਾਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਕੁ ਆਇ ਅਗ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਸਦਾ ਛਿਰੈ ਭੂਮਿ ਭੁਲਾਇ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੨॥ ਜੇ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾ
 ਤੇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਗਾਚਰੇ ਜਾਤੇ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਦੇਇ ਦੁਭਿ ਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੩॥ ਆਇ ਆਮੋਹਹਿ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ॥
 ਅਨਿਬੇਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿ ਅਗ॥ ਇਕ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਜੇ
 ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਗੁਾਇ ਭੁਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਿਸਦਾ ਸੁ
 ਖਦਾਤਾ ਸਭਾਇ ਛੁਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ॥
 ਆਪੇ ਬਖਸਹਿ ਦੇਵੁ ਭਿ ਆਈ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਵਣਿ ਅਗ॥ ੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਏ॥ ਮੇਰੈ ਪੁਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਲਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੬॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤ

ਸਮੁਸਮਾਣੇ।।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਧੋਗਾਗੀਨਿਜਪਾਰਿ
 ਤਾਜੀਲਾਵਣਿਅਗ॥੮॥੩॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਸਬਦਿਮਰੇਸੇਮੁਆਜਾਪੋ॥
 ਕਾਲਨਚਾਪੈਦਖੁਨਸੰਤਾਪੋ॥ਜੋਤੀਦਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਿਸਚੁਸਮਾ
 ਵਣਿਅਗ॥੧॥ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਹਰਿਕੈਨਾਇਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
 ਸਚਿਚਿਤਲਾਇਆਗਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕ
 ਰੀਕਰਾਕੀਰੁੰਦਏ॥ਨੁਜੇਲਗੀਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨੁਦਿਨਜਲਦੀਠਿਰੇਦਿਨੁ
 ਗਤੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦਖੁਪਾਵਣਿਅਗ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੇਲੇ
 ਖਾਮਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਧੀਨਵਤੇਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸ
 ਮਾਵਣਿਅਗ॥੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅ
 ਨਦਿਨੁਸਦਰੈਦਿਨੁਗਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗਬਣਾਵਣਿਅਗ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਦਸੇਸ
 ਦਾਨਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੇਨਦਰਿਨਿਗਲੇ॥ਮੇਗਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚੈਉਠਾਕਹਿਕਿਰ
 ਪਾਅਪਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥੫॥ਆਇਆਸੇਹਿਉਹਜਗਸੁਤਾ॥ਨਾਉਦਿਸਾਰਿਅੰਤਿ
 ਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੇਜਾਗਾਏਗੁਰਮਤਿਸੋਈਪਾਵਣਿਅਗ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਐ
 ਸੇਭੁਰਮੁਗਦਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਕੁਗਤੀਰਤਾਸਦਧੋਗਾਗੀਆ
 ਪੁਮਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥੭॥ਅਪਿਉਪਾਏਥੈਥੈਲਾਏ॥ਲੁਖਚਉਰਾਸੀਰਿਜਕੁ
 ਅਪਣਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਉਪਿਆਇਸਾਚਿਰਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਕਾਰਕਮਾਵਣਿਅਗ॥
 ੮॥੪॥ ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੩॥ਅਦਿਗਿਰੀਰਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਗਰਬੇਸਬ
 ਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆ॥ਜਿਨਸਚਪਲੈਸਚੁਵਖਾਣਹਿਸਚਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਅ
 ੧॥ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੀਨਿਵਸਾਵਣਿਅਗ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁ

ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਾ॥ ਇਸੁ ਕੁੰਭਿ ਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪ
 ਸਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖ
 ਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਰ ਤੈ ਸਭੁ ਨੀਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਸਚੁ ਦਿਨੁ
 ਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਰ ਤੈ ਸਭੁ ਨੀਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਦੇਪਰ ਦਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟ ਨਹਾਰਾ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐਥੈ ਭਾਇਗੁ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਦੀ
 ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਸਭੁ ਨਾਜੀ ਆਕਾਏ ਕੇਦਤਾ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵ
 ਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਗਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭਾਜਨੁ ਮੈ ਕੇਈ ਨਾਹੀ॥ ਗਰਿਤੁ ਪੈਸੇ ਵੀ ਤੈਤੁ ਪੁਸਾਲਹੀ॥ ਆਪੇ
 ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਪੁਰੋਕਰ ਮਿਤੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ॥ ਤੇਰੀ
 ਨਦਰੀ ਸੋਇ ਮਿਦੇਹਾ॥ ਅਨਦਿਨ ਸਾਗਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
 ਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਭੁਯ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਹੀ ਘ
 ਠਿਭੀ ਨਿਸੰਦਰ ਹਿਨਾਨ ਕਨਾਖੁ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆ॥ ੮॥ ੫॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲ ੩
 ਸਭੁ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ॥ ਅਲਖੁ ਦਰ ਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਾਰੀ ਜੀਉ ਦਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਝੈ ਤਾਮਨਿ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ਮਨ ਸਾਮਾਗਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
 ੧॥ ਗੁਰਾ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਮੁਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿਨ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
 ਸੁਅਪਣਾ ਪਰਿਗਾਥੈ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ
 ਸਚੇਰੀ ਗਿਰਤੋ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨ ਮਾਤੋ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾ

੬੦
 ਦੁਹਿਰਿਦਰਿਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕਮਏਕੈਆਪਉਪਾਇਅਗਾਦੁਬਿਧਾਦੁਜਾ
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਅਗਾ ॥ ਚਉਥੀਪਉਨੀਗੁਰਮੁਖਿਉਚੀਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ
 ਹੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਚੇਸੇ
 ਦੁਹਿਸਚੇਜਾਇਸਮਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੫ ॥ ਸਚੇਥਾਸੁਚੇਅਦਰੁਨਦੁਜਾ ॥ ਦੁਜੈਲਾਗਿਜਗੁਖ
 ਖਿਖਪਿਮੁਆਗਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਏਕੇਜਾਣੈਏਕੈਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
 ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇਦਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਜਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾ
 ਏਆਪੇਅੰਧਿਮਿਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਝਾਪੇਮੇਲਹਿਦੇਖਹਿਹਦੁਰਿ ॥ ਸਚੁਮ
 ਹਿਅਪਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਅੰਧਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸ਼ੀਪਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੭
 ॥ ੬ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਭਿਤਥਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿ
 ਠੀਠੀ ॥ ਅੰਭਿਤਪਰਗਾਸੁਮਹਾਰੰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਦਜਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਹੈਅੰਭਿਤੁਸਰਸਾਚ
 ਮਨੁਨਵੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾਸਚੈਕਿਨੈਅੰਤੁਪਾਇਅਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਅਗਾ ॥ ਤੁਧੁਸਾਲਹਿਨਰਜਾਕਬਹੁੰਸਚੈਨਾਵੈਕੀਭੁਖਲਾਵ
 ਣਿਅਗਾ ॥ ਏਕੈਵੇਖਾਅਦਰੁਨਥੀਅਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਭਿਤੁਪੀਅਗਾ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਤਿਖਾਨਿਦਾਗੀਸਹਜੈਸੁਖਿਸਮਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁਪਦਰਥੁਪਲੁਰਿਤਿਅਗੈ ॥ ਮ
 ਨਮੁਖਅੰਧਾਦੁਜੈਭਾਇਲਾਕੈ ॥ ਜੇਥੀਜੈਸੇਈਛਲਪਾਏਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੪
 ॥ ਅਪਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਸੇਈਜਨੁਪਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਦਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦ
 ਰਹੈਭੈਅੰਧਿਭੈਮਾਰਿਭੁਰਮੁਚੁਕਾਵਣਿਅਗਾ ॥ ੫ ॥ ਭੁਰਮੁਚੁਕਾਇਅਸਦਸੁਖੁਪਾ

ਇਅਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਗਾ॥ ਅਤਿਰਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਥਾਣੀ
 ਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੬॥ ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤਥੇਦਖਾਣੈ॥ ਭੁਰਮੇਭੂਲਾਤ
 ਤੁਨਜਾਣੈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਸੁਖਨਪਾਏਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੭॥ ਆਪੇਕ
 ਰੇਵਿਸਆਖੇਕੋਈ॥ ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਕਰਕਰਾਏਨਾਮੇ
 ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੨॥ ਆਪੇਰੀਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ
 ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਗੁਰੁਦ੍ਰਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੀਗਿ॥ ਚਲੁਲੀਭੈਭਾਇਰੇ
 ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਵਣਿਅਗਾ॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਨਿਰਭਉਮੀਨਿਦਸਾਵਣਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਏ
 ਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇਅਗਾ॥ ਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿਤਰਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ
 ਨਮੁਖਮੁਗਪਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਤਪੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ ਜੇਗਾਆਇਆਤੇਹਾਜਾ
 ਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੇਤਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛਨਸੁਖੈ॥ ਮਨੁਲਿ
 ਖਾਇਆਏਨਹੀਬੁਖੈ॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਦੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿ
 ਅਗਾ॥ ੩॥ ਸਚੁਕਰਣੀਸਬਦੁਹੋਸਾਗੁ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਸੇਖਦੁਆਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਥਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚਿਰਤੇਰੀਗਿਰੰਦਣਿਅਗਾ॥ ੪॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੇ
 ਗੁਲਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਮੇਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਹਜੇਪੀਤਮੁਖਿਆਰਾਪਾਇਆਸਹ
 ਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਗੁਸੇਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਦਿਟਹਗੁਰਸੇਦਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਅ
 ॥ ੬॥ ਸਚਾਸਚੇਸਚੁਪਤੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ ਬੈਸਿਸੁਖਾਨਿਹਰਿਗੁ
 ਣਗਾਵਹਿਆਪੇਕਰਿਸਤਿਨਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੭॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰ

ਸਾਰੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਅਤਿਰਿਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗ॥੮॥
 ੮॥ ॥ਮਾਧੁਮਹਲ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਅਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿ
 ਤੁਦਸੈਮਨਿਅਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਭਲਿਉਧਿਰਖੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸਤਿਖਾ
 ਲਾਵਣਿਅਗ॥੧॥ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥ਹਰਿ
 ਸਤਿਸੰਗਤਿਅਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਅਗ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਦੁਸਾਇਅਗ॥ਹਰਿਨਿਰ
 ਮਲੁਹਉਮੈਮੇਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇ
 ਆਜਾਇ॥ਸਿਪਸਾਪਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੁਰੈਕੁਗਿਗੁ
 ਰਪਾਵਣਿਅਗ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੋ॥ਮੇਰਚਾਨਲਾਰੋਜਾਹ
 ਉਮੈਸੇਖੋ॥ਅਨਹਤਘਾਟੀਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਦੁਜਾਏਗੁਰਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅ
 ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਦਿਤਾਦਿਖਾ
 ਏ॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਮਿਲਿਰਹਿਅਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੫॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨੁਜਾਬਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਹਾਇਆਅੰ
 ਦਰਿਵਣੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਅਗ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਹਰਿ
 ਕੀਰਤਿਸਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰੀਗਿਰਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦ
 ਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਅਗ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇਅਗ॥ਪੁਰੈਕੁਗਿ
 ਮਨਿਸਬਦੁਦਸਾਇਅਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਹਰਿਸਚੈਗੁਣਗਾਵਣਿਅ
 ੮॥੯॥ ॥ਮਾਧੁਮਹਲ ੩॥ਆਪੁਵੀਦਾਏਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀ

ਸਤੀਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਚੁ ਦੁਣਿ ਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਪਰਹਿ ਸਚੁ ਦੁਪਾਰੁ ਕਰਾਣੁ ਏਆ॥ ੧॥
 ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਐ॥ ਹਉਤੇਰਾਤੁੰਠਾਕੁਰਮੇਰਾ॥ ਸ
 ਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਲਾਵਖਤੁਸਾਭਿਸੁਗਏਐਆ॥ ਜਿਤੁਸ
 ਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸਚੇਸੇਦਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿ
 ਐਆ॥ ੨॥ ਭਾਉਭੋਜਨੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇਪਾਏ॥ ਅਨਰਸੁਚੁਕੇਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
 ਸਚੁਸਤੋਖੁਸਹਜੁਸੁਖੁਧਾਣੀਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਐ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਹਿਮੁਰ
 ਖਅਪਿਗਵਾਰਾ॥ ਠਿਰਿਓਹੁਕਿਬਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਿ
 ਰਿਠਿਰਿਆਵਹਿਜਮਦਰਿਚੇਟਾਖਾਵਣਿਐ॥ ੪॥ ਸਬਦੈਸਾਚੁਜਾਣਹਿਤਾਅਪੁ
 ਪਛੁਣਹਿ॥ ਨਿਰਮਲਧਾਣੀਸਬਦਿਵਖਾਣਹਿ॥ ਸਚੇਸੇਦਿਸਦੁਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨ
 ਉਨਿਪਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਐ॥ ੫॥ ਸੇਬਾਨੁਸੁਗਏਐਜੋਹਰਮਨਿਭਾਇਆ
 ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਰਿਸਾਚਾਨਿਰਮ
 ਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਐ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਖੇਟੀਰਾਸਿਖੇਟਾਪਾਸਾਰਾ॥ ਕੁੜਕੁਮਾਵਨਿਦੁ
 ਖੁਲਾਗੋਭਾਰਾ॥ ਕੁਰਮੇਕੁਲੇਠਿਰਨਿਦਿਨਗਤੀਮਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨੁਮੁਗਵਾਵਣਿ
 ਐਆ॥ ੭॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਨਣਿਐ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਮਾਝਮਹਲ ੩
 ॥ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾਣੀ॥ ਧਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਕੁਰਮਿਕੁਲਾਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਇਨਪਾਵਣਿਐ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀ
 ਉਵਾਰੀਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਐ॥ ਹਰਿਸਚਾਗੁਰਕੁਗਤੀਪਾਈਐਸਹਜੇਮੰਨਿਵ

ਸਵਦਿਅਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨ ਸਾਕਰਿ ਲਾਗੇ
 ਤੇਹਾ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਨਾਵ ਬੁਕਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਦਿਅਗ ॥ ੨॥ ਇਹੁ
 ਮਨੁ ਮੇਲਾਇ ਕੁਨਿਧਿਆਏ ॥ ਅਤਿਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੁਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰ ਥਿਦਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਦੁਪੈ ਰੋਹੁ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਦਿਅਗ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤ ਅ
 ਲਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੇਹ ਰਿਸਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈ ਲੁਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ
 ਲਾਗੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਵਦਿਅਗ ॥ ੪॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਪੈ ਅਧਿਗੁ ਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਧਿਅਧਿ
 ਅਧਿਗਾ ॥ ਧਿਸਟ ਕੇਰੀ ਫੇਧਿਸਟ ਕਮਾਵਹਿ ਠਿਗਿ ਧਿਸਟ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਦਿਅਗ ॥ ੫॥
 ਮੁਕਤ ਸੇਵ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤ ਸਬਦੇ ਪੇਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ
 ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਦਿਅਗ ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਨਾਮੁ
 ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੈ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਦਿਅਗ ॥ ੭॥ ਸ
 ਦਾਹੁ ਰਿਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣਹਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿ
 ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵਦਿਅਗ ॥ ੮॥ ੧੧॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲ ੩ ॥
 ਐਥੈ ਸਾਚਿ ਸਾਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ
 ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿਅਗ ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਾਗੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦਸਾ
 ਵਦਿਅਗ ॥ ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਅਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤੁਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੇਹਿ ਸਭੁ ਸੁਪਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਾਇ ਪਛੋਤਾਵਦਿਅਗ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ
 ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾਰੁ

ਪਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੩ ॥ ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਪਨਿਵਾਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਪਾਰੇ ॥ ਸਚਿਰ
 ਤੇਸਦਾਥੇਗਾਗੀਯਉਮੇਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ ॥ ੪ ॥ ਅਤਿਰਿਹਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ
 ॥ ਤਿਥਿਪਿਮਨਸਾਤ੍ਰਿਥਿਪਿਮਾਇਆ ॥ ਪਹਿਪਹਿਪਾਤਿਤਮੇਨੀਬਕੇਚਉਥੇਪਦਕੀਸ
 ਰਨਪਾਵਣਿਅਗ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਰਨਾਏ ॥ ਸੇਜਨਗਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ ॥
 ਹਰਿਰੰਗੁਰਨਿਅਅਤਿਅਪਾਰਗ ॥ ਹਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰਿਪਿਸਿਪਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਨਾਮੁਕਤਿਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਗ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾ
 ਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਬੁਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਏਨਾਮੇਨਾਮਿ
 ਸਮਾਵਣਿਅਗ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇ
 ਹੋਵੈ ॥ ਸਬਦੇਹੀਛਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਰਤੈਸਚੁਆਪੇਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਉ
 ਪਾਇਸਮਾਵਣਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਗੀਨੀਉਦਾਗੀਗੁਰਪੁਰਮਨਿਵਸਾਵਣਿਅਗ ॥ ਗੁ
 ਰਤੇਸਾਂਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਦਨੁਥੈਸਤਿਰਖੇਲੈਦਿਡਾਣੀ ॥ ਸੇਨਿਗੁਰ
 ਜੋਮਰਿਮਰਿਜੈਮੇਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਅਗ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕਖੇਲੁਰਚਾਏ
 ਆਗਾ ॥ ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਦਿਰਿਸਬੁਕਿਛੁਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿਥੋਦਿਕੇਈਮਹਲੁਪਾ
 ਏਮਹਲੇਮਹਲਿਘੁਲਾਵਣਿਅਗ ॥ ੩ ॥ ਸਚਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁਵਣਿਜਹਿ
 ਗੁਰਹੋਤਿਅਪਾਰੇ ॥ ਸਚੁਦਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਿਅਗ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਧਿਨੁਰਾਸੀਕੋਵੁਖਿਉਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁਕੁਲੇਲੈਕਸਬਾਏ ॥

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸੁਖ ਪਾਲੀ ਚਲੇ ਪਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣਿ ਜਹਿ
 ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਖਿ ਆਗੇ॥ ਆਪਿ ਤਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਗੇ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੇ ਹੋਏ ਮਿਲਿ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸਤੁ ਮੁਨਾ ਬਾਹੁ ਰੁਭਾਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪੋਛਿ ਰਹਿ
 ਬਿਭਾਲੇ॥ ਜਿਥੈ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਰੁਭ ਮੁਭੁਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਆ
 ਪੇਰੈ ਵੈ ਸਥਾ ਦਿਧੁਲਾਏ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵ
 ਡਿ ਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪਿਆਵਣਿ ਆ॥ ੮॥ ॥ ਮਧੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ਹੁ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਅਗ ਮੁਅਗੇ ਰੁਖ
 ਲਖ ਅਜੇ ਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੧॥ ਹਉ ਦਾਗੀ ਜੀਉ ਦਾਗੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾ
 ਰਣਿ ਆ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾਹਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਰਗਉ
 ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਰ ਮਕ ਮਾਇ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ॥
 ਬਿਨੁ ਰਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਸਥਾ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅ
 ਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੀਸਾਗੇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਵੀ ਐ ਨਾਮਿ ਅਪਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕੁਰੇ ਕਿ ਅਗਤਿ ਸਨੇ
 ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪੇਸੁ ਪਿਨ ਕਾਈ॥ ਆਤਮਾ ਪਾਤੀ ਪੈਜ
 ਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਰਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੁਰੀ ਕੁਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿ ਆ॥
 ੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਦਸ਼ੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੈ ਕੋ ਨਾਗੋਂ ਖਾਲੀ॥ ਜੇਹੀ ਦਾਸ ਨਾ ਪਾ
 ਏ ਤੇਹੀ ਵਰੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸੁ ਜਾਣਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਮਨ ਮੁਖ ਰੋਗੀ ਹੋ ਸੀਸਾਗਾ॥ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤਾਵਿ ਸਰਿ ਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਦੁਖੀ ਏਨਿ ਤਛਿ ਰਹਿ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਸਾਂ
 ਤਿਨ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੇਈ ਬਿਪਿ ਜਾਣੈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ॥

ਜੇਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇ ਗਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿ ਅਗ॥ 6॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰੁ ਸਚੇ ਮੈ
ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਘਟ ਅੰਤਿ ਰਿਜਿ
ਸੁਰੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੮॥ ੧੪॥

॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ

ਦਸਾਏ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਣਿ ਅਗ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੈ ਸਦਾ
ਮੁਖਿ ਵੇਣੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵ
ਰਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੀਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਨਾ ਥੈਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿ ਅਗ॥ ੩॥
ਸੇਵਿਛੁ ਕਰੈ ਜੋ ਚਿਤਿ ਨਹੀ॥ ਤਿਸਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿ ਅਗ॥ ੪॥ ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਭੁਲਾ ਜਾਨਾ ਛੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਜਾਵਣਿ ਅਗ॥
੫॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇਤੁ ਪੁਆਪਿਓ ਪਾਏ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਭਾਏ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨ
ਹਿ ਪਾਇ ਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿ ਅਗ॥ ੬॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਣੇ ਦਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸੈ ਤੁਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆਵਣਿ ਅਗ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਦਿਖੈ ਐਰਿ
ਏ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭੁ ਖੁਲਹਿ ਜਾਵਣਿ
ਅਗ॥ ੮॥ ੧੫॥

॥ ਮਾਝ ਮਹਲ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਦਿਰਲਾ ਕੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਿ ਬ੍ਰਹ੍ਮ
 ਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀ ਜੀਉਵਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਦਿਅਾ॥ ਰਸਨਾਰਸੁ ਚਾ
 ਖਿਸਦਾਰੈ ਹੀਗੰਗਾ ਤੀਸਹਜੇ ਹਰਿਗੰਗਾ ਦੁਗਾਵਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਗਾਊ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਹਜੇ ਕੇ ਪਾਏ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਆਗੇ ਇਕਸਾ ਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਤਾਰਹਿ ਗੁਣਗ
 ਯੁਕਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਅਾ॥ ੨॥ ਸਤੁ ਨਾਉ ਪਰਿਨਦਰਿ ਪੁਤ੍ਰਤੇਗੀ॥ ਕਿਸੇ ਥੇਲੀ ਕਿਸੇ
 ਪੈਘਟੇਗੀ॥ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਤੇਧਾਰਹਿ ਵਿਛੁਨੇ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਪਾਵਦਿਅਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਤਤ੍ਰੇਧੀ ਚਾਰਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਕੇਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਦਿਅਾ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋ ਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰਮਨ ਮੇ
 ਪੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਗਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਦਿਅਾ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭੁ
 ਲਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਏ॥ ਨਾਮ ਨ ਲੈਵੈ ਮੇਰੇ ਬਿਖੁ ਆਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਦਿਸਟਾ ਮਹਿਵੈ
 ਸਾਖਿ ਨੁ ਮੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਦਿਅਾ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਪੀਆਏ॥ ਗੁਰਪ
 ਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭੁਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵ
 ਦਿਅਾ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨ ਭੁਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਅਾ॥ ੮॥ ੧੬॥ ॥
 ਮਾਝਮਹਲ ੩॥ ਸੇਸਚਿਲ ਗੇਜੇ ਤ੍ਰਿਪੁਭਾਏ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਸ
 ਚੈਸ ਬਦਿਸ ਚਾਮਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀ ਜੀਉਵਾਗੀ
 ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਦਿਅਾ॥ ਸਚੁ ਪਿਆਇਨਿ ਸੇਸ ਚਰਤੇ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਅਾ॥ ੧॥
 ਗਾਊ॥ ਜਹਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਤੁ ਨੀਬਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਤਨੁ ਸਚਾਰਸ

ਨਾਸਚਿਰਾਤੀਸਚੁਸੁਣਿਅਧਿਵਖਾਨਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥
 ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭੁਅਵਣਜਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਜਪਾਰਿ
 ਵਾਸਾਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਰਿਖਾਇਆਮਾਇਆਮੇਹਸਬਦਿਜ
 ਲਾਇਆ॥ ਸਚੇਸਚਾਦੇਖਿਸਾਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੪॥ ਜੇਸਚਿ
 ਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਹੁਭਾਗੀ॥ ਸਚੇਸਬਦਿਅਪਿ
 ਮਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੫॥ ਲੇਖਾਪਈਐਜੇਲੇਖੇਦਿਚਿਹੇ
 ਵੈ॥ ਓਹੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਪਿਹੋਵੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਚਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਹੋ
 ਰੇ॥ ਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਅਗ॥ ਪਹਿਪਹਿਬਾਵੇਸਗੰਤਿਨਆਈ॥ ਤਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਪਿ
 ਨਕਾਈ॥ ਬਿਖੁਬਿਗਾਸੁਹਿਬਿਖਮੇਹਪਿਆਸੇਕੁਝਥੇਲਿਬਿਖੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ ਟੁਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਦਰਤੇਮ
 ਨਅਤਿਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੮॥ ੧੦॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਰਲ
 ਭੁਪਦਰਤਹਿਸਭੁਤੇਰੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਛੋਰਪਦਹਿਘਣੇਰੇ॥ ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅ
 ਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੂਝੁਬੂਝਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਗਮਨਾਮੁਮ
 ਨਿਵਸਾਵਣਿਅਗ॥ ਤਿਸੁਗੁਪਨਰੇਖਿਆਅਦਰਨੁਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪੁਬੂਝਾਵਣਿ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਪਰਗਟਹੋਈ॥
 ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਦਰਤੇਸਭੁਥਾਈਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜ
 ਲੇਸੀਸਾਗ॥ ਲੇਖੁਅਭਿਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏਅ
 ਪਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੇਦਿਰਲਾਬੁਝੈ॥ ਆਪੁ

ਮਰੇਤਾ ਤਿਭਵੁ ਸੁਝੈ ॥ ਛਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੇ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਅਗ ॥
 ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹਿ ਛਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੋ ਸਮਾਏ ਪਸਚੁ ਸਾ
 ਲਹੇ ਸਭੁ ਪਟ ਅੰਤਿ ਰਿਸੇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹੁਨਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਤਮ ਪੁਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਣਿ ਅਗ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ
 ॥ ਸਚੇ ਲਗੈ ਸੇਜ ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੭ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅ
 ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕ
 ਮਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਆਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇਤਿ ਸਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾਰੀ ਜੀਉ ਦਾਰੀ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਮੀਨਿ ਦਸਾਵਣਿ
 ਅਗ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿਤਿ ਸਾਮਣਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੨ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਆਮ ਨਿਆਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਗਵਾ
 ਏ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤੁ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ ਜਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
 ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਮੁਆਤਿ ਥੈ ਮੇਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਅ
 ਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਮੀਨਿ ਦਸਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੈ ਸੁਨਿਰਮ
 ਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦੁ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਵਰਿ
 ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਸਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਆਹਰਿ
 ਸਬਦਿ ਪੋਰੈ ਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਿ ਅਗ ॥ ੬ ॥

ਸੇਨਿਰਮਲਜੇਸਬਦੇਸੇਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੈਧੈ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨ
 ਲਾਗੈਮੁਖਉਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਟਿਅ॥ ੬॥ ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੁਜੈਰਾਇ॥ ਮੈਲਾਚਉਥਾ
 ਮੈਲੇਥਾਇ॥ ਮੈਲਾਥਾਇਠਿਰੈਮੈਲੁਦੁਪਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਟਿਅ॥ ੭॥
 ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਉਕਮੁਸਥਾਏ॥ ਸੇਨਿਰਮਲਹਰਿਸਾਚੇਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ
 ਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵਟਿਅ॥ ੮॥ ੧੫॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ੩
 ਗੋਦਿਰਉਜਲੁਉਜਲੁਹਿਸਾ॥ ਮਨੁਘਾਣੀਨਿਰਮਲਤੇਰੀਮਨਸਾ॥ ਮਨਿਉਜਲਸਦ
 ਮੁਖਸੇਹਹਿ॥ ਅਤਿਉਜਲਨਾਮੁਪਿਆਵਟਿਅ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਗੋਦਿਰ
 ਗਣਗਾਵਟਿਅ॥ ਗੋਦਿਰਗੋਦਿਰਕੋਹੋਦਿਨੁਰਾਤੀਗੋਦਿਰਗੁਣਸਬਦਿਸੁਣਵ
 ਟਿਅ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ ਗਰਬੈਭੈਉਜਲਹਉਮੈ
 ਮਲਜਾਏ॥ ਸਦਅਨਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਰਿਨੁਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਦਿਰਗਣਗਾ
 ਵਟਿਅ॥ ੨॥ ਮਨੁਆਨਾਚੈਰਗਤਿਦਿਨੁਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ॥ ਸਚ
 ਤਾਲੁਪੁਰੇਆਇਅਮੋਹਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵਟਿਅ॥ ੩॥ ਉਚਾਭੁਕੇਤਨ
 ਹਿਪਛਾਣੈ॥ ਮਾਇਅਮੋਹਿਜੇਹਿਆਜਮਕਾਲੋ॥ ਮਾਇਅਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਲਾ
 ਏ॥ ਅਤਿਰਿਕਪਵਦੁਖਪਾਵਟਿਅ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਅਪਿਕਰਾਏ॥ ਤ
 ਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ ਘਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਦਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇ
 ਪਾਵਟਿਅ॥ ੫॥ ਘਹੁਤਾਲਪੁਰੇਵਾਜੈਦਜਾਏ॥ ਨਕੇਸੁਣਨਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ ਮਾਇ
 ਆਕਰਣਿਪਿਨੁਬੀਧਿਨਾਛੈਦੁਜੈਰਾਇਦੁਖੁਪਾਵਟਿਅ॥ ੬॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਲਗੈਸੇਮੁਕਤਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਿਸੰਜਮਿਜਗਤਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦ

ਹਰਿਧਿਆਏਹਾਭੁਗਤਿਹਰਿਭੁਵਣਿਅਗਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਨੁਗਚਾਰੋ
 ਈ॥ ਹੋਰੁਭੁਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੁਭੁਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਨੀਚਿ
 ਤੁਲਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਮਾਯਮਹਲ ੩ ॥ ਸਚਾਸੇਦੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਸ
 ਚੇਨਾਇਦੁਖੁਬਧੀਨਾਹੀ॥ ਸੁਖਦਤੇਸੇਦਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੀਨਿਦਸਾਵਣਿ
 ਅਗਾ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਵਣਿਅਗਾਜੇਹਰਿਸੇਦਹਿ
 ਸੇਸਦਸੇਹਹਿਸੇਭੁਯੁਗਤਿਸੁਹਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁਕੇਤੇਰਾਭੁਗਤੁਕਹਾਏ॥
 ਸੇਈਭੁਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ ਸਚਬਾਣੀਤੁਪੈਸਾਲਾਹਣੀਗਿਰਤੇਭੁਗਤਿਕਰਾਵ
 ਣਿਅਗਾ॥ ੨॥ ਸਭੁਕੇਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਨੁਕੈਛੇਰਾ॥ ਜਤੁਪੁਰੁ
 ਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਆਪੇਨਉਜਪਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੀਨਿਦਸਾਇ
 ਅਗਾਹਰਖੁਸੇਗਸਭੁਸੇਹਗਵਾਇਅਗਾ॥ ਇਕਸਮਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿਨ
 ਮੁਲੀਨਿਦਸਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਰੀਗਿਰਤੇਸਦਤੇਰੈਚਾਏ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਭੁਵ
 ਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ ਪੁਰੈਭੁਗਿਸਤਿਗੁਰੂਪਾਇਆਸਥਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੫॥
 ਤੁਰਦਿਆਲੁਸਦਾਸੁਖੁਦਤਾ॥ ਤੁਆਪੇਮੇਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾ॥ ਤੁਆਪੇਦੇਵਹਿ
 ਨਾਮੁਦਗਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੬॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀਮੰਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਤਾਨੁਜਕੋਨਾਹੀ॥ ਏਕਸਮਿਉਮਨੁਹਰਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮਾਨਿਐਮਨ
 ਹਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਸਾਲਾਹੇ॥ ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ ਨਾ
 ਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਅਤਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੮॥ ੨੧॥ ॥
 ਮਾਯਮਹਲ ੩॥ ਤੇਰੇਭੁਗਤਸੇਹਹਿਸਾਚੇਨਰਬਾਹੇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਨਾਮਿਸਦ

ਗੋਸਟ ਅਨਿਦਿਗਹਿਨਿਨੁਗਤੀਗਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀ
 ਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੀਨਿਦਸਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਉਚੈਉਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿ
 ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਸੇਮਿ
 ਲਾਈ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਤੁਝ
 ਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਇ॥ ਭੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੇਇ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰ
 ਏਕਰਤਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਕਾਮਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥
 ਭੇਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੇਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਸਮਾਵਣਿ
 ਆਸਬਦਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਗਠਾਉ॥ ਭ੍ਰਮਿਭੁਲਜਿਉਸੁਦੈਘਰਿਕਾਉ॥ ਹਲ
 ਤੁਪਲਤੁਤਿਜੀਵੈਗਦਾਏ॥ ਦੁਖੈਦੁਖਿਦਿਹਾਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਲਿਖਦਿਆਲਿਖਦਿ
 ਆਕਾਗਦਮਸੁਖੇਈ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੇਈ॥ ਕੁੜਲਿਖਹਿਤੇਕੁੜਕਮ
 ਵਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿਕੁੜਿਚਿਤਲਾਵਣਿਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇਸਚੁਲਿਖਹਿਦੀ
 ਠਾਗੁ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਪਾਵਹਿਸੇਖਦੁਆਗੁ॥ ਸਚੁਕਾਗਦਕਲਮਸਵਾਣੀਸਚੁਲਿ
 ਖਿਸਚੁਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੬॥ ਮੇਰਾਪੁਕੁਅਤਿਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੇ
 ਈਜਨਲੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ੨੨॥
 ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਆਤਮਰਾਖੁਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾ
 ਗੀਗੁਰਸਬਦੀਖੈਵੈ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਾ॥ ਭਗਤਿਕਰੇਹਰਿ
 ਪਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਦਰਾਭਗਤਿਕ
 ਰਾਵਣਿਆ॥ ਤਿਨਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁਕੀਜੈਜੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁ

ਟਗਾਵਟਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣੁਕਰਾਏ॥ ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਕਾਰੈਲ
 ਏ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਵੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਟਿਅਗ॥ ੨॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈ
 ਭਾਵਿਛੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਦਸਾਏ॥ ਸਦਾਮੁਕਤੁਹਰਿਮੀਨਿਦਸਾਏਸ
 ਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਟਿਅਗ॥ ੩॥ ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਮੁਕਤਤਿਨਪਾਏ॥ ਦੇਸੀਤਰੁਭ
 ਵੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆਕੁਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾ
 ਵਟਿਅਗ॥ ੪॥ ਪਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖੁਪਾਵਟਿਅਗ॥ ੫॥ ਇਕਿਕੁਹਿ
 ਲਾਗੇਕੁਛੇਠਲੁਪਾਏ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਏ॥ ਆਪਿਨੁਧੋਸਗਲੋਕੁ
 ਲਏਧੋਕੁਨੁਧੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਟਿਅਗ॥ ੬॥ ਇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ
 ॥ ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਹਉਮੈਸੇਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੇਨਿਪਾਗੀਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਿ
 ਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਦਿਖਾਵਟਿਅਗ॥ ੭॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਸੇਈ॥ ਹੋਰਕਿਕਰੇ
 ਕੀਤੈਕਿਅਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੈਸੇਲੇਵੈਨਾਮੇਮੀਨਿਦਸਾਵਟਿਅਗ॥ ੮॥
 ੨੩॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਅਖੁਟਭੁਭਾਗ॥ ਤਿਸੁਦਿਨਿ
 ਦਸੈਹਰਿਅਲਖਅਪਾਰਾਗ॥ ਆਪੇਗੁਪਤੁਪਰਗਦਹੈਆਪੇਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਦਫਾ
 ਵਟਿਅਗ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੀਨਿਦਸਾਵਟਿਅਗ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਮਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਟਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਬ
 ਜਰਕਪਾਟਖਲਾਇਆ॥ ਨਾਮਅਮੋਲਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਦਸਾਵਟਿਅਗ॥ ੨॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜ

ਨੁਸਰੁ ਨੇਰੀਧਾਇਆ ਅਤਿਹਿਚਾਨੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ਜੇਤੀਜੇ
 ਤਿਮਿਲੀਮਨੁ ਮਾਨਿਅਹਰਿਦਰਿਸੇਭਾਧਾਵਣਿਅਯ ॥ ੩ ॥ ਸਗੀਰੁ ਬੁਲਾਇਕੇ
 ਬਾਹਰਿਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਦੇਗਾਰਿਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਪੇਸੁ ਸੁਝੈ ਨਾਜੀ
 ਫਿਰਿਘਾਰਿਅਇਗਰਮੁਖਿਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਅਯ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਾਹ
 ਰਿਪਾਏ ॥ ਮਨਿਤਨਿਦੇਖੈਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ ॥ ਧੋਸਿਸੁਖਾਨਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸ
 ਚੈਸਬਦਿਸਮਾਵਣਿਅਯ ॥ ੫ ॥ ਨਉਦਰਠਾਕੇਪਾਵਤੁਗਾਏ ॥ ਦਸਵੈਨਿਜਘਰਿਦਾ
 ਸਾਪਾਏ ॥ ਉਥੈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬਦਸੁਣਾਵਣਿ
 ਅਯ ॥ ੬ ॥ ਧਿਨੁਸਬਦੈਅਤਿਰਿਆਨੇਗਾ ॥ ਨਦਸਤੁਲਹੈਨਚੁਕੈਛੇਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਹਥਿ
 ਕੁਜੀਹੈਰੁਤੁਦਰਖੁਲੈਨਾਹੀਗੁਰਪੁਰੈਭੁਗਿਮਿਲਾਵਣਿਅਯ ॥ ੭ ॥ ਕੁਪਤੁਪਰਗਟੁ
 ਤੁੰਸਭਨੀਬਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੇਸ਼ੀਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਸਦ
 ਤੁੰਗਰਮੁਖਿਮੀਨਿਦਸਾਵਣਿਅਯ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਮਾਸੁਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੋ ॥ ਕਾਲੁਨਜੈਹੈਦੁਖੁਨਸਤਾਪੋ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਥਪਿਨਸਭੁਤੇ
 ਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਗਵਣਿਅਯ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁ
 ਗਵਣਿਅਯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਚੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਅਯ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮਰੈਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਰਜਾਨਛੀਜੈਸਬਦਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਰੈਨਕਾਲਨਖਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਯ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਦਰਿਸੇਭਾਧਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿਤਰੈਕਲਸਗਲੇ
 ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਰਣਿਅਯ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਕਰੈਨਲਗੈਸਗੀ

ਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਚੁਕੈਪੀਗਾਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਮੈਲੁਨਲਗੈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਭਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੁਣਗਾਵੈਸੇਭਾਪਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕੰਗਾਵਣਿ
 ਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨੁਗਰਾਰਹੈਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਬਾਬੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧੰ
 ਧਾਰਾ॥ ਜਨਮਕਾਲਗਰਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਧਿਸਟਾਕੈਕੀੜੇਧਿਸਟਾ
 ਮਾਹਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਉ
 ਠਾਪਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਭਿਆਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੮॥ ੨੫
 ॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੩॥ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਗੀਰਗਾ॥ ਸਬਦਿਰਿਖਾਏਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਾ॥ ਆਪੇਭਰਕੀਤੇਨਘਟਿਅਤਿਰਆਪੇਬਣਤਿਬਣਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਹ
 ਉਦਾਰੀਨੀਉਦਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥ ਬਾਬੁਗੁਰੂਕੇਸਹਜਨਪਾਏਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਆਪੇਸੇਹਹਿਆਪੇਜਗਮੋਹਹਿ
 ॥ ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜਗਤੁਪਰੇਵਹਿ॥ ਤੂੰਆਪੇਦੁਖਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਿ
 ਰੇਖਾਵਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੀਨਿਦਸਾ
 ਏ॥ ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਆਪੇਕ
 ਰਤਾਆਪੇਭਗਤਾ॥ ਬਿਪਨਤੇਫੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ॥ ਸਦਾਮੁਕਤਾਆਪੇਹੈਸਭਾਆਪੇਅ
 ਲਖੁਲਖਾਵਣਿਅਗ॥ ੪॥ ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ॥ ਆਪੇਮੇਹਸਭੁਜਗ
 ਤੁਝਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਆਪੇਆਪਿਸੁਣਾਵਣਿਅਗ॥ ਆਪੇਕ

ਰੇਕਰਾਏਆਪੋ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੋ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੁ ਨਹੈਵੈਤੁਆਪੇਕਾਹੈ
 ਲਾਵਣਿਅਗ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਜੀਵਾਏ॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਤੇ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੭॥ਆਪੇਉਚਾਉਚੀਹੈ
 ਈ॥ਜਿਉਆਪਿਦਿਖਾਲੇਸੁਦੇਖੈਕੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਵੇਖਿ
 ਵਿਖਾਲਣਿਅਗ॥੮॥੨੬॥ ॥ਮਾਝਮਹਲ ੩॥ਮੇਰਾਖੁਬੁਭੁਰਪੁਰਿਗਹਿਅ
 ਸਭੁਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ॥ਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਪਿਆ
 ਈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੧॥ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵ
 ਸਾਵਣਿਅਗ॥ਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅ
 ਗ॥ਗਗਉ॥ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਪਉਲੁਪਤਾਲਾਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੋਬਾਲ
 ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਸੁਖਦਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੨॥ਕਾਂਇਆਅੰ
 ਦਰਿਉਮੈਮੇਰਾ॥ਜਿਮਣੁਮਰਣੁਨਾਚੁਕੈਛੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮਾਰੇਸ
 ਰੇਸਚੁਪਿਆਵਣਿਅਗ॥੩॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪਪੁਨਦੁਇਭਾਈ॥ਦੁਹੀਮਿ
 ਲਿਕੈਸਿਸਦਿਉਪਾਈ॥ਦਿਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਣਿਅਗ॥੪॥ਘਰਹੀਮਾਹਿਦੁਜੈਭਾਇਅਨੇਗਾ॥ਚਾਨਣਹੋਵੈਛੋਰੈਹਉਮੈ
 ਮੇਰਾ॥ਪਰਗਟਸਬਦੁਹੈਸੁਖਦਤਾਅਨੰਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਵਣਿਅਗ॥੫॥ਅੰ
 ਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਟਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲੁਖਿ
 ਗਸਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥੬॥ਅੰਦਰਿਮਹਲ
 ਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਣਜਹਿਕੇਈਕੇ

ਭਿਅਨਕਜਿਸੁਨਰਹਿਕਰੇਸੇਪਾਏਕਰਿਵਿਰਪਾਮਨਿਦਸਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੮॥੨੦॥
 ਹਰਿਅਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੁਜਾਜਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾ
 ਗਣਦਤਹਰਿਗੁਣਮਹਿਅਪਿਸਮਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਸਚੁਸ
 ਚਹਿਰਦੈਸਦਾਗਣਿਅਗਾ॥ਸਚਨਾਮੁਸਦਾਪੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਦਸਾਵਣਿ
 ਅਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਛਤਾਕਰਮਧਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਜਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੇਹਹਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੨॥ਇਸੁਗੁ
 ਛਮਹਿਇਕੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਅਗਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਿਹਉਮੈਭੁਰਮੁਚੁਕਾਇਅਗਾ॥ਅਨਦਿਨਨਾਮਸਲਾ
 ਹਰਿਗੀਗਰਤੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਛਦੀਚੰਗੇਨਾ
 ਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਤਿਰਿਦਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਵ
 ਣਿਅਗਾ॥ ੪॥ਜਮੁਜਗਾਤੀਦੁਜੈਭਾਇਕੁਲਾਏ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲੇਰੇਇਸਜਾਏ॥ਘੜੀਮੁ
 ਹਤਕਾਲੇਖਾਲੇਵੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਤੇਲੁਕਰਛਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੫॥ਪੇਈਅੰਨੈਪਿਰਚੈਤੈਨਾਹੀ॥
 ਦੁਜੈਮੁਠੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਗੀਕੁਆਲਿਓਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰਨਹੀਪਾਵਣਿ
 ਅਗਾ॥ ੬॥ਪੇਈਅੰਨੈਪਿਰਮੰਨਿਦਸਾਇਅਗਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਹਦੁਰਿਰਿਖਾਇਅਗਾ॥ਕਾਮ
 ਣਿਪਿਰਗਧਿਅਕੀਠਿਲਾਇਸਬਦੇਪਿਰਗਾਵੈਸੇਜਸੁਪਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੭॥ਆਪੇਦੇ
 ਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ॥ਅਪਣਾਉਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦਭਿਅਈਅਨ
 ਦਿਨੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੮॥੨੧॥ ॥ਮਾਸੁਮਹਲ ੩॥ਉਤਮਜਨਮ
 ਸੁਖਾਨਿਪੈਦਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਹਰਿਗੀਗਰਹਹਿਸਦਾ
 ਗੀਗਰਤੇਹਰਿਰਸੁਮਨੁਤਿਪਤਾਵਣਿਅਗਾ॥ ੧॥ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਪੜਿਬੁਝਿਮੰਨਿ
 ਦਸਾਵਣਿਅਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅ

ਅਕਥੇਕਥੀਐਸਥਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੇਭਾਵੈ॥ ਸਚੇਸਚਰਵਹਿਦਿ
 ਨਰਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਰੰਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਜੇਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੇਭਾਵੈ॥ ਆਪੇਦੇ
 ਇਪਛੇਤਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾਮਿਲਸਚੇਸੁਖਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੪॥
 ਕੁਕੁਸਤੁਤਿਨਮੈਲੁਨਲਾਗੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨਜਾਗੋ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵ
 ਸੈਘਟਤੀਤਰਿਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਵਣਿਅਗ॥ ੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਪ੍ਰਹਿਰਿਤਤੁਨਜਾਣਹਿ
 ॥ ਮੁਲਹੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਪ੍ਰਛਾਣਹਿ॥ ਮੇਹਥਿਆਪਹਿਕਿਛੁਸੁਝੈਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਸਬ
 ਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਵੇਦਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਥਿਧਿਮਾਇਅਗ॥ ਮਨਮੁਖਨਬੁਝਹਿਨੁ
 ਜੈਭਾਇਅਗ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਪ੍ਰਹਿਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿ॥ ਧਿਨਧੁਝੈਦੁਖਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੭॥
 ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਦੁਖਚੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਵੈ
 ਕੀਸਚਿਦੁਭਿਅਈ॥ ਨਾਮੇਮੰਨਿਸੁਖਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੮॥ ੩੦॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੩
 ਨਿਰਬੁਦਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੇਈ॥ ਤਤੁਪਛਾਣੈਸੁਖਤਿਤੁਹੇਈ॥ ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲ
 ਤਾਰੇਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਹਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾ
 ਦੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਵਣਿ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਨਿਹਕਰਮੀਜੇਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਅਤਿਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉ
 ਮੈਮਾਰੇ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਪਿਪਾਏਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਟਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਕਰੈ
 ਨਿਹਕਰਮੀਨਹੇਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ ਅਤਿਰਿਥਿਥੇਕੁਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਰਸਾਗਰੁਨਿਰਮਲਸੇਈ॥ ਸੰਤ
 ਦੁਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਇਸਨਾਨਕਹਿਸਦਾਦਿਨੁਰਤੀਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾ

ਵੁਣਿਅਗ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲਹੀਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗਿਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਗਿਅਹਿ
 ਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੇਹਰਿਸਰਿਵਸਾਪਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਸਦਾਬਗੁਮੇਲਾ
 ਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ ॥ ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰਮੈਲੁਨਜਾਈਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦਬੀਚਾਰੈ
 ਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੬ ॥ ਰਤਨਪਦਰਬੁਘਰਤੇਪਾਇਅਗਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦਸੁਣਇਅਗਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਪਟਿਰਨਨੁਆਪੁਪਛ
 ਨਣਿਅਗ ॥ ੭ ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਤੈਆਪੇਦੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਨਨੁਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਵਸੈਘਟਅਤਿਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੮ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੩ ॥
 ਮਾਇਆਮੇਹਜਗਤੁਸਬਾਇਅਗ ॥ ਤ੍ਰੇਗੁਣਦੀਸਹਿਮੈਹੈਮਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਕੇਦਿਹਲਬੁਝੈਚਉਥੈਪਟਿਲਿਵਲਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਮਾਇਆਮੇ
 ਹਸਬਦਿਜਲਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ਮਾਇਆਮੇਹਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਦਰਿ
 ਮਹਲੀਸੇਰੁਪਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ ॥ ਸਿੰਘਿਤਿ
 ਸਾਸਤ੍ਰਿਨਿਉਪਾਇਅਗ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਪਸਰਿਆਸਸਾਰੇਆਇਨਾਇਤੁਪੁਪਾਵੁਣਿ
 ਅਗ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁਦਿਚਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਇਕੁਪਾਇਅਗ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੀਨਿਵਸਾਇ
 ਅਗ ॥ ਜਤੁਸਤੁਸਜਿਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈਗਰਿਪੁਰੈਨਾਮੁਪਿਆਵੁਣਿਅਗ ॥ ੩ ॥ ਪੋਈਅਹੈ
 ਪਨਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ ॥ ਚੁਜੈਲਾਗੀਛਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੇਵੈਗਵਾਏਸੁ
 ਪਨੈਸੁਖਨਪਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੪ ॥ ਪੋਈਅਹੈਪਨਕੀਤਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਖੈਨਲੇ
 ॥ ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਗਿਗਤੀਸਬਦਿਸੀਗਾਰਬਣਾਵੁਣਿਅਗ ॥ ੫ ॥ ਸਭਲੁਜ
 ਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਅਗ ॥ ਚੁਜਾਭਾਇਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਅਗ ॥ ਏਕੈਰਦਿਹਰਿ

ਆਪਟਅਤਿਰਿਮਿਟੀਨਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵੇਸੇ
ਕਹੇਅਭਿਅਗਾਪਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਅਗਾਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨ
ਆਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੭॥ ਨਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੇਈਦ੍ਰਿਪਿਜਾਣੇ
।ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੇ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਅਤਿਨਜਿਨਕਉਨਿਨਪੁਰਿਮਸ
ਤਵਿਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਅਗ॥ ੮॥ ੩੨॥

।।ਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੋ।ਆਪੇਥਾਪੇ
ਥਾਪਿਉਥਾਪੋ।ਸਭੁਮਹਿਦਰਤੈਏਕੋਸੇਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਹਉ
ਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਨਿਰਕਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵਣਿਅਗ॥ ਤਿਸੁਗੁਪੁਨਰੋਖਿਅਪਟਿਪਟਿ
ਦੇਖਿਅਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ।ਤੁਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾ
ਲੁਪੁਤੇਈ।ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰਨਕੇਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਰੇਨਾਮੁਦਵੈਨਾਮੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਤੂੰਆਪੇਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਗਾ।ਕੁਗਤੀਕੁਰੇਤੋਰਕੁੰਡਰਾ
।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਭੀਜੈਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਣਗਾਵਾਪੁਕੁਤੇਗੇ।ਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀਪ੍ਰੀਤਮਮੇਗੇ।ਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈਜਾਚਗੁ
ਰਪਰਸਾਦਿਤੁਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੪॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ।ਅਪਨੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਹਿਤੂੰਲੈਹਿਮਿਲਾਈ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਿਆਈਐਸਬਦੁਸੇਦਿਸੁਖੁਪਾ
ਵਣਿਅਗ॥ ੫॥ ਰਸਨਾਗੁਣਵੈਤੀਗੁਣਗਾਵੈ।ਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਚੇਭਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾਰਹੈਗੀਗਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੇਭਾਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੀ
ਕਾਰੀਜੁਐਜਨਮੁਸਭਥਾਜੀਹਾਰੀ।ਅਤਿਰਿਲੇਖੁਮਹਾਗੁਧਾਰਾਛਿਰਿਛਿਰਿਅ

ਵਟਿਜਾਵਟਿਅਗ॥ ७॥ ਆਪੋਕਰਤਾਦੇਵਡਿਅਈ॥ ਜਿਨਕਉਅਪਿਲਿਖਤੁਪੁਰਿ
 ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਉਭੰਨਨੁਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖਪਾਵਟਿਅਗ॥ ੮॥ ॥ ੩੩॥
 ੩੪॥ ਗੁਰਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਤਰਿਅਲਪੁਨਜਾਈਲਖਿਅਗ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਲੇਗੁਝਾਗਖਿਅਗ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
 ਸਭਤੇਉਚਾਗੁਰਕੇਸਥਦਿਲਖਾਵਟਿਅਗ॥ ੧॥ ਯਉਵਾਗੀਜੀਉਵਾਗੀਕਲਿਮਹਿਨਾ
 ਮੁਸੁਣਾਵਟਿਅਗ॥ ਸਤਿਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇਵਡੁਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਟਿਅਗ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਉ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੇਕਉਛਿਰਦੋ॥ ਥੁਹਮੋਇਝਪਿਆਇਨਿਹਿਰਦੋ॥ ਕੋਟਿਤੇ
 ਤੀਸਾਖੋਜਹਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਟਿਅਗ॥ ੨॥ ਅਠਪਹਰਤੁਪੁਜਾਧੇ
 ਪਦਨਾ॥ ਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਣਾ॥ ਖਾਲੀਥਾਣੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਭਨਾਕੈਮ
 ਨਿਭਾਵਟਿਅਗ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੋ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਕੇਸਥਦਿਸਿਵਾਪੋ॥
 ਜਿਨਪੀਅਸੇਈਤਿਪਤਾਸੇਸਚੈਸਚਿਅਪਾਵਟਿਅਗ॥ ੪॥ ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਾਸੇ
 ਈਸੁਹੇਲਾ॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ ਸੇਧਨਦੰਤਾਸੇਵਡੁਸਾਹਜੇਗੁਰਚਰਣੀਮ
 ਨੁਲਾਵਟਿਅਗ॥ ੫॥ ਪਹਿਲੇਦੈਤੈਰਿਜਕੁਸੰਬਾਗਾ॥ ਪਿਛੇਦੈਤੈਜਤਉਪਾਗਾ॥ ਤਪੁਜੇਵ
 ਭੁਰਤਾਅਵਰਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੈਈਲਾਵਟਿਅਗ॥ ੬॥ ਕਿਸੁਤੁਤਠਾਸੇਤੁਪੁਪਿਆਏ॥
 ਸਾਧਜਨਾਕਾਮੰਤੁਕਮਾਏ॥ ਆਪੋਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਗੇ॥ ਤਿਸੁਦਰਗਾਹਠਾਕੁਰਪਾਵਟਿਅ
 ਗ॥ ਤੁੰਦੁਭਾਤੁਉਚੈਉਚਾ॥ ਤੁੰਬੇਅਤਿਅਤਿਮੁਚੈਮੁਚਾ॥ ਯਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੈਵੈਵਾਨਾਨਕਦਾਸ
 ਦਸਾਵਟਿਅਗ॥ ੮॥ ੧॥ ੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫॥ ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਨਗਤਾ॥ ਕਉਣੁ
 ਸੁਗਿਆਨੀਕਵਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ ਕਵਣੁਸੁਗਿਰਗੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਵਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਲੀਉ

ਵਿਨਧਿਪਿਥਾਧਾਵਿਨਧਿਪਿਛੁਟਾ॥ ਵਿਨਧਿਪਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥ ਕਉਣੁਬ
 ਰਮਕਉਣਨਿਹਕਰਮਾ॥ ਕਉਣੁਸੁਕੋਏਕਹਾਏਜੀਉ॥ ੨॥ ਕਵਣੁਸੁਸੁਖੀਅਕਉਣੁ
 ਦੁਖੀਆ॥ ਕਉਣੁਸਸਨਮੁਖਕਉਣੁਸੁਦੇਮੁਖੀਆ॥ ਵਿਨਧਿਪਿਮਿਲੀਐਵਿਨਧਿਪਿ
 ਧਿਛੁਗੇਇਹਧਿਪਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਵਣੁਸੁਅਖਗੁਜਿਤੁਪਾਵਤੁਗਤਾ॥
 ਕਉਣੁਓਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਧ੍ਰੁਮਪਿਅ
 ਏਵਿਨਧਿਪਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਧਕਤਾ॥ ਪਨਿਗਿਗਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮ
 ਤਿਪਾਏਜੀਉ॥ ੫॥ ਹਉਮੈਥਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕਰਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਕਾਏਜੀਉ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖਿਸਨਮੁਖਿਦੇਮੁਖੀਆ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਦਿਛੁਕੈਗੁਰਮੁਖਿਧਿਪਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅ
 ਖਗੁਜਿਤੁਪਾਵਤੁਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਪਦੇਸੁਦੁਖਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤੁ
 ਪਾਰਧ੍ਰੁਮਪਿਅਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥ ੮॥ ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾ
 ਈਆਪੋ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੋ॥ ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਉਅਨਤਿਗਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਾ
 ਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥ ੯॥ ੨॥ ੩੬॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਭਅਧਿਨਾਸੀਤਾ
 ਵਿਆਕਾਸਾ॥ ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਤਤੁੰਕ
 ਰਹਿਸੇਈਸੁਖਪਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿ
 ਅਗ॥ ਤੁੰਮੇਰਾਪਰਬਤੁੰਮੇਰਾਉਲੁਤੁਮਸੀਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਕੀ

ਤਾਜਿਸਲਾਗੋਮੀਠਾ॥ ਪਟਿਪਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਜਨਠੀਠਾ॥ ਥਾਨਥਨਤਿਰਿਤੁੰ
 ਇਕੋਇਕੁਦਰਤਾਵਣਿਅਗ॥ ੨॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਭੁਗਤੀਭੁਇਭੁਰੇ
 ਭੁਠਾਗਾ॥ ਦਇਆਧਾਰਿਰਖੇਤੁਪੁਸੇਈਪੁਰੇਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਅਗ॥ ੩॥ ਅਧਿਕੁਪਤੇਕੰ
 ਚੇਚਾੜੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੁਰਨਅਧਿਨਾਸੀਕਹਿ
 ਸੁਣਿਤੇਟਿਨਆਵਣਿਅਗ॥ ੪॥ ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਰਖਵਾਲਾ॥ ਮਾਤਗਰਭੁਮਹਿਤੁਮਹੀ
 ਪਾਲਾ॥ ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੁਰੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਅਗ॥ ੫॥ ਕਿ
 ਮਾਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀਮਨਤਨਅਤਿਰਿਤੁਧਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁ
 ਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤੁਪੁਧਿਨੁਅਵਰਨਜਾਨਣਿਅਗ॥ ੬॥ ਜਿਸਕਉਤੂੰਪੁਭੁਭੁਇ
 ਆਸਹਾਈ॥ ਤਿਸੁਤਤੀਦਾਉਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸਗਣਿਸੁਖਦਤਾਸਤਸੰਗ
 ਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਅਗ॥ ੭॥ ਤੂੰਉਚਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਾ॥ ਤੂੰਸਰਾਸਾਹਿਬੁ
 ਦਾਸੁਤੇਗੋਗਲਾ॥ ਤੂੰਮੇਰਾਸਾਨੀਠਕੁਰਾਈਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਅਗ॥ ੮॥
 ੨॥ ੩॥ ॥ ਮਾਝਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਕੁ ੨॥ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ ਮੁਲਿਨਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਸੰਗ
 ਓਪਾਈਐ॥ ਜਿਤੁਜਮਕੈਪਾਥਿਨਜਾਈਐ॥ ਤੇਸਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਰੇਕਲਹਿਨਲ
 ਗੋਗਲਿਜੀਉ॥ ੧॥ ਜੇਸਿਮਰਦੇਸਾਈਐ॥ ਨਰਕਿਨਸੇਈਪਾਈਐ॥ ਤਤੀਦਾਉਨ
 ਲਗਈਜਿਨਮਨਿਦੁਠਾਅਧਿਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੇਈਸੁਰਿਰਸੇਹਣੇ॥ ਸਾਪਸਾਗਿਜਿਨ
 ਬੈਹਣੇ॥ ਹਰਿਪਨੁਜਿਨੀਸੀਰਿ॥ ਅਸੇਈਗੀਭੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿਅਮਿ
 ਉਰਸਾਇਣੁਪੀਵੀਐ॥ ਮੁਹਿਭਿਠੈਜਿਨਕੈਜੀਵੀਐ॥ ਕਾਰਜਿਸਭਿਸਵਾਰਿਲੈਨਿਤ

ਪੁਨਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਜੇਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਂ ਈਜਾਪਣਾ
 ॥ ਸੋ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨ ਸੇ ਮਸਤ ਕਿਜਿ ਸਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭ ਅਵਗਾਹੀ ਆ
 ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿ ਉਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੇ ਲਾਗਿ ਜੀ
 ਈ॥ ੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਮੇਕਾ ਛਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਦਾ ਕੀਤੁ ਹਰਿ
 ਤੇਰਾ ਥਿਰ ਹੋ ਆਸੇ ਜਾਗੁ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ॥ ਭੈਭੈ ਨ ਕੀ ਸਰਣਾ
 ਇਆ॥ ਲਾਇ ਅਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਆ॥ ਜਿਤ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥

੩॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੩॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਪੀਰੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੁਰ
 ॥ ਸਗਣਿ ਆਵੈ ਪਾਰਥੁ ਮਕੀਤਾ ਛਿਰਿ ਕਾਹੇ ਸੂਰੇ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵ ਸਤਿ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗ
 ਲ ਮੋਨ ਰਬ ਪੂਰੇ॥ ੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਦਰ ਤੈਨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰੇ॥ ੪
 ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਨੁ ਸੇਵਿ ਆਪ ਵਿਤ ਸੰਤ ਨ ਕੀਧੁਰੇ॥ ੫॥ ਸਭਿ ਛੁਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ
 ਰਿਜ ਪਿਭੁਈ ਠਹੁਰੇ॥ ੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀ ਆਤਮਾ ਦਸੇ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੁਰੇ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ੩੮॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੪॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਦੀਛੁ ਫੇਕ ਰਿਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਹਰਾਮਾ॥ ਚਾਰਿ ਕੁਟਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭੂਮੇ ਥਕਿ
 ਆਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਾਮਾ॥ ਧੋਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਾ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮ
 ਲਾਵਤੀ ਉਪਜਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਲੀ ਐ ਸਾਜਨੈ ਕਿਤ ਪਾਈ ਐ ਬਿਸਰਾਮ
 ਜਿਤੁ ਪਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਭੁਠਿ ਨਗਰ ਸੇਰਾਮਾ॥ ਸਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੈਥੈ ਲੁਰਸ

ਸਣਦੇਹੀਸਭਿਖਾਮਾ। ਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੁਣੀਆਮੀਤਸਜਨਸਭਿਜਾਮਾ। ਨਾਨਕਕੀ
 ਬੇਨਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮਾ। ਹਰਿਮੋਲਹੁਸੁਆਮੀਸੀਗਿਪ੍ਰਭੁਜਿਸਕਾਨਿਹ
 ਰਲਧਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੋਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਪੀਐਹੈਦੈਅਨਦੁਪਣਾ। ਸਤਿਨਾਮਿਲਿਪਾਈ
 ਐਰਸਾਨਾਮੁਰੁਣਾ। ਜਿਨਾਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾ। ਐਤਿਸਹਿਗਣਾ। ਇਕੁਖਿਨੁ
 ਤਿਸੁਖਿਨੁਜੀਦੁਣਾ। ਬਿਰਥਾਜਨਖੁਜਨਣਾ। ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਗਵਿਅ
 ਵਿਚਿਦੁਣਾ। ਸੇਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਦਈਕਿਤੁਨਾਦੁਖੁਗਣਾ। ਜਿਨੀਗਵਿਅਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ਤਿਨਾਰੁਗੁਮਣਾ। ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਮਨੁਲੇਚਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ। ਚੇਤਮਿਲਾ
 ਏਸੇਪ੍ਰਭੁਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥ ੨॥ ਦੈਸਾਖਿਪੀਰਨਿਕਿਉਦਾਰੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੇ
 ਹਾ। ਹਰਿਸਾਜਨਪੁਰਖੁਦਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਆਇਆਪੇਹਾ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਨਸੀਗਿਪਨਾਹ
 ਰਿਅਬਿਨਾਸੀਉਹਾ। ਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਅਈਸੁਠੈਪੈਮੋਹਾ। ਇਕਸੁਹਰਿਕੇ
 ਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੇਇ। ਰਜੁਦਿਸਾਗਿਦਿਗੁਰਣਾਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨ
 ਕੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੋਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੇਇ। ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਆਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਦੈਸਾਖਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੈਜਾਸਤਿਭੁਏਹਰਿਸੇਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਜੇਠਿਜੁੜੇਦਲੇਸੀਐਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਦੀਨਾ। ਹਰਿਸਜਣਦਾਦਣਿਲਗਿਅਕਿ
 ਸੈਨਦੇਈਧੀਨਾ। ਮਾਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੀਨਾ। ਰੰਗਸਭੇਨਾਗਇ
 ਏਜੇਤੇਮਨਿਭਾਦੀਨਾ। ਜੋਹਰਿਲੇਖੈਸੇਕਰੇਸੇਈਜੀਅਕਰੀਨਾ। ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇ
 ਸੇਈਕਰੀਅਹਿਪੀਨਾ। ਆਪਣਲੀਅਜੇਮਿਲੇਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੀਨਾ। ਸਾਧੂਸੰਗੁ
 ਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਨੀਨਾ। ਹਰਿਜੇਹਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਪਣੀਜਿਸਕੈਭਗੁਮਥ

ਨਿ॥ ੪॥ ਅਸਾਨ੍ਹਤਪੰਦਤਿਸੁਲਗੋਹਰਿਨਾਨੁਨਜਿਨਾਪਾਸਿ॥ ਜਗਨੀਵਨੁਪੁਰਖੁ
 ਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੀਟੀਆਸਾ॥ ਨੁਜੈਭਾਇਦਿਗੁਚੀਐਗਲਿਪਈਅਸੁਜਮ
 ਕੀਠਾਸਾ॥ ਜੇਗਾਥੀਜੈਸੋਲੁਲੈਮਥੈਜੈਲਿਖਿਆਸਾ॥ ਰੋਣਿਦਿਗਈਪਛੁਤਾਈਅਓ
 ਠਿਰਲੀਗਈਨਿਰਾਸਾ॥ ਜਿਨਕਉਸਾਧੁਭੇਟੀਐਸੁਰਗਗਹੇਇਖਲਸਾ॥ ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਪੁਭਾਪਈਤੇਰੇਰਸਨਹੇਇਪਿਆਸਾ॥ ਪੁਰਤੁਪੁਧਿਨੁਦੁਜਾਕੈਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅ
 ਰਦਾਸਿ॥ ਅਸਾਨ੍ਹਸੁਹੰਦਤਿਸੁਲਗੋਜਿਸੁਮਾਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਦਾਸੁ॥ ੫॥ ਸਾਵਣਿ
 ਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪਿਆਗੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੀਗਾਇਕੈਨਾਮੁਅਪ
 ਗੁ॥ ਧਿਖਿਆਰੀਗਕੁਨਾਦਿਆਦਿਸਨਿਸਭੇਛੁਗੁ॥ ਹਰਿਅੰਤਿਬੁਧਿਸੁਗਵਣੀਮਿਲਿ
 ਸਾਧੁਪੀਵਣਹਾਰੁ॥ ਵਣੁਤਿਨੁਪੁਰਖਸੀਗਿਅਉਲਿਆਸੀਐਪੁਰਖਅਪਾਰੁ॥ ਹਰਿਮਿਲਣੈ
 ਨੇਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਜਿਨਾਸਖੀਏਪੁਰੁਪਾਇਆਹਉਤਿਨਕੈਸਦ
 ਬਲਿਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਮਾਇਆਕਰਿਸਧਦਿਸਦਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁ
 ਹਾਗਈਜਿਨਾਗਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ॥ ੬॥ ਭਾਵੁਇਭੁਰਮਿਭੁਲਾਈਆਨੁਜੈਲਗਾਹੇ
 ਤੁ॥ ਲਖਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਕਾਰਜਨਾਹੀਕੇਤੁ॥ ਜਿਤਿਦਿਨਿਦੇਹਿਦਿਨਸਸੀਤਿ
 ਤੁਵੇਲੇਕਰਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ ਪਕਹਿਚਲਾਇਨਿਦੁਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ ਛੁਡਿਖੜੇਤੇਖਿਨੈ
 ਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ ਹਥਮਰੇਝੈਤਨੁਕਪੈਸਿਆਹੁਹੇਆਸੇਤੁ॥ ਜੇਗਾਥੀਜੈਸੋ
 ਲੁਲੈਕਰਮਾਸਦ੍ਰੁਖੇਤੁ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਖਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਾਧੇਹਿਭੁਪੁਰਖੇਤੁ॥ ਸੇਭ
 ਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥ ੭॥ ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹਨਾਕਿਉ
 ਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਪਈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾ
 ਇ॥ ਸਤਿਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ ਦਿਨੁਪੁਰਖਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੁਜੈ

ਨਾਹੀਨਾਇ। ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਇਆ। ਆਪੁਤਿਅਗਗਿ
 ਧਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਪੁਪ੍ਰਭੁਲੁਹਿਲਾਇ। ਜੇਹਰਿਕੀਰਿਲਗਾਈਅਸਿਦਿਛੁਹਿਕਤਹਿ
 ਨਜਾਇ। ਪ੍ਰਭੁਧਿਨੁਦੁਜਾਕੇਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਨਾਇ। ਅਸੁਸੁਖੀਦੁਸੰਦੀਅਜਿ
 ਨਾਮਇਆਹਰਿਗਾਇ॥ ੮॥ ਕਤਿਕਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੇਗਾ। ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਤੇਭੁਲਿਅਦਿਆਪਨਿਸਭੇਰੇਗਿ। ਦੇਮੁਖੋਹੇਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਦਿਜੇਗਾ॥
 ਧਿਨਮਹਿਕਉਹੋਇਗਾਏਨਿਤਹੋਮਾਇਆਭੇਗਾ। ਦਿਨੁਨਕੇਈਕਰਿਸਕੈਕਿ
 ਸਬੈਰੇਵਹਿਰੇਜਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨੋਹੇਵਈਲਿਖਿਆਪਰਿਸਜੇਗਾ। ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਤਾਉਤਰਹਿਸਭਿਧਿਓਗਾ। ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਗਾਖਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਈ
 ਦੀਮੋਚਾ। ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਪਸੰਗੁਧਿਨਸਹਿਸਕੁਸੋਚਾ॥ ੯॥ ਮੀਘਹਿਮਾਹਿਸੇਹੰਦੀ
 ਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਏਠਫੀਆਹਾ। ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਕਿਆਗਣੀਜੇਸਾਹਿਬਿਮੇ
 ਲਫੀਆਹਾ। ਤਨਮਨੁਮੇਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਪਸਹੇਲਫੀਆਹਾ। ਸਾਪਜਨਤੇ
 ਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਏਕਲਫੀਆਹਾ। ਤਿਨਦੁਖਕਥਹੁਨਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪਹਿਅ
 ਗਾਜਿਨੀਰਾਦਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖਫੀਆਹਾ। ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ
 ਹਰਿਕੀਰਿਤਿਨਜਫੀਆਹਾ। ਨਾਨਕਥਾਂਛੈਪੁਤਿਤਿਨਪ੍ਰਭੁਸਰਣੀਦਰਿਪਫੀਆਹਾ॥
 ਮੀਘਹਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਪਣਾਬਹੁਹਿਨਜਨਮਫੀਆਹਾ॥ ੧੦॥ ਪੈਖਿਤੁਖਾਰੁਨਦਿਆ
 ਪਈਕੀਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਉ। ਮਨਏਪਿਆਠਗਨਾਗਧਿਦਰਸਨਿਲਗਫੀਆਹਾ
 ਹਾਉਠਗੋਧਿਦਰੋਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹਾ। ਧਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿ
 ਸਾਪੁਗੁਣਗਾਹਾ। ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਨੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹਾ। ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਬਹੁਹਿਨਦਿਛੁਫੀਆਹਾ। ਬਾਹਿਜਾਉਲਖਏਗੀਆਹਰਿਸਜਨਦੁਅਗਮ

ਅਗਾਧਾ ਸਰਸਪਈ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਰਿਪਈ ਆਧਾ ਪੋਖਿ ਸੁਹੰਦ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਨਿਸੁ ਬਖਸੇ ਦੇ ਪਰਦਾਧਾ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪਿ ਮਨੁ ਸੀਗਿ ਸਾਧੁ ਆਪੁ ਭੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਸੁਇ ਸਭ ਨਾਨਕ ਰਿਦਾਨਾ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ
 ਜਾਇ ਗੁਮਾਨਾ ਕਾ ਮਿਕੋਰੇ ਪਿਨ ਮੇਰੀ ਐਥਿਨ ਸੈਲੇ ਬੁਸੁ ਆਨਾ ॥ ਸਚੈ ਮਾਗਿ ਗਿਰ ਲ
 ਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨਾ ਅਠ ਸਫਿਤੀ ਰਬ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀ ਅਦਇ ਆਪਰਦ
 ਨਾ ॥ ਨਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਆਪਣ ਨ
 ਕਤਿ ਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁਚੈ ਸੇਕਾਂ ਚੀ ਅਹਿ ਨਿਨਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਮਿਹਰੰਦਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਫਲ ਗੁਣਿ ਅਨਦੁ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇਆ ਸਤਿ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕ
 ਰਿ ਕਰ ਪਾਦੀ ਆਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਦੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾਨਾ ਹੀ ਜਾਇਆ ॥ ਇ
 ਛ ਪੁੰਨੀ ਦੁਭੁ ਗਾਇੰਦ ਰੁਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀ ਆਮ ਗਲੁ ਗਾਵਹੀ
 ਗੀਤੋ ਗਾਵਿ ਅਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਦੁਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਲੈਵੈ ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਚ
 ਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓ ਨਿਹ ਚਲੁ ਦਿਤੀ ਅਨੁਜਾਇਆ ॥ ਸਮਿ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿ ਅਨੁ
 ਬਹੁ ਨਿਜਨ ਮੇਧਾਇਆ ॥ ਜਿਹੁ ਵਾਏ ਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥ ਫ
 ਲ ਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀ ਐਕਿ ਸਨੇਤਿ ਲਨਤ ਆਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅ
 ਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਕਾਜ ਸਰੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਰਾਪਿ ਆਦਰ ਗਾਹ ਸਚਿਖਰੋ ॥ ਸਰ
 ਬ ਸੁਖਾਨਿ ਪਿਰ ਰਣ ਹਰਿ ਭਉ ਨ ਲੁਧਿਖ ਮੁਤਰੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ ਆਖਿ
 ਖਿਅਨਾ ਹਿਜਰੋ ॥ ਕੂੜ ਗਾਏ ਦੁਖਿ ਪਾਨ ਸੀ ਪੁਰਨ ਸਚਿ ਭੁਰੋ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵੇ
 ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਰੋਗਾ ॥ ਮਾਹਰਿ ਦਸ ਮੁਰਤ ਭੁਲੇ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ

ਦਰਸਦਾਨ ਵਿਰਪਾਕਰਹਰੇ॥ ੧੪॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ
 ॥ ੧ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿ
 ਨ ਸਭਿ ਰੋਣਾ॥ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਅਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੇ ਵੇਣਾ॥ ਜਨ ਮਜਨ
 ਮਕਾ ਦਿਛੁ ਨਿ ਆਹਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣ ਸੇਣਾ॥ ਜੋ ਜੀ ਅਹਿ ਤੇ ਦਿਛੁ ਨੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਦਸ
 ਨਿਭੇਣਾ॥ ਹਰਿ ਪਿਰਥਿ ਨੁਚੈ ਨੁਨ ਪਾਈ ਐਥੇ ਜਤਿ ਠੇ ਸਭਿ ਗੋਣਾ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਦਿਛੁ
 ਨੀ ਦੇ ਸੁਨ ਕਾਹੁ ਦੇਣਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾ ਖਿਲੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣਾ॥ ਹਰਿ
 ਤੁਪੁ ਦਿਖਾ ਕੁਰੁਲਣ ਕਹੀ ਐ ਕਿਥੇ ਵੇਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੋਲੀ ਤੀ ਆਹਿ ਸੁਰਜ ਨੁਖੇ
 ਨੇਣਾ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੇ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੇ ਅਥ ਪਰਖੁ ਅਪਾਗਾ ਮਰਦਿ ਜੀ ਵਣਿ
 ਆਗਾ ਪਣਾ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਆਪਾਗਾ ਸਸੁਰੇ ਪੇਈ ਐ ਤਿ ਸੁਕਤ ਕੀ ਵਡਾ ਨਿ ਸੁਪਰਦਾਰੁ॥
 ਓਨਾ ਅਗਮ ਅਗਾ ਪਿਥੇ ਪਕਿਛੁ ਅਤਿ ਨ ਪਾਗਾ ਦਾਰੁ॥ ਸੇਵਾ ਸਤਿ ਸੁਰਾ ਦਸੀ ਸਤਿ
 ਕੀ ਰੋਇ ਦਿਛੁ ਗਾ ਦੀ ਨਾਨਾ ਥਰੁ ਇਅਲ ਨੇ ਦਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
 ਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤੇਲਣਹਾਰੁ॥ ਮਨ
 ਤਨ ਅਤਿ ਰਿਦ ਸਿਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਨਿਖੁਰੁ ਕਉ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸ
 ਦ ਬਲਿਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਅਗਾ ਪਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਬਖਸਿ ਦਾ॥ ਜੀ ਉਪਿਭੁਜਿ
 ਨਿਸਾਜਿ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਨੁਜਿ ਦੁਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਗਾ ਪੀ ਐ ਜਪੀ ਐ
 ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ਐ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਬੋ ਅਤਿ॥ ਨਿ ਸੁਮਾਨਿ ਦ
 ਸੇ ਨਾਗ ਇਣੇ ਸੇ ਕਹੀ ਐ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਲੋਚਾ ਪੁਰੀ ਐ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੈਜ ਪਿਹਰੀ ਦੇਖੁ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ ਨਿ ਸੁਨ ਦਿਸੈ ਸੇ ਹਰਿ ਅਹੋ

ਵੈਜੰਤਾ। ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਣੇ ਮੰਦ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉਂ। ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮੀਨਿ ਅੰਦਰੇ ਜ
 ਪਿਯੋਪਿਯੀ ਵੇਨਾਉਂ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਿਨ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗਿ ਸਮਾਉਂ॥ ਜਿ
 ਉਤ੍ਰ ਗਾਧਿ ਤਿਉ ਰਹਾਂ ਤੇ ਗਾਇਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉਂ॥ ਉਦਮੁ ਸੇਈ ਕੰਗਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ
 ਗੁਣ ਗਾਉਂ॥ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਸ੍ਰਈ ਕਿਥੈ ਕੁ ਕਣ ਜਾਉਂ॥ ਅਗਿ ਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹ
 ਗਉ ਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉਂ॥ ਮਨ ਵਿਛੁੜਿ ਆਹਿ ਮੇਲੀ ਐਨਾਨ ਕਏ ਪੁਸੁ ਆਉਂ॥ ਸਰ
 ਬ ਕਲਿ ਆਣ ਤਿਤੁ ਨਿਹਿਗਿ ਪਰ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉਂ॥ ੪॥ ੧੮॥

ਦਾਰ ਮਾਧੁਕੀ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਹੁ ੧॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਕ ਮੁਹੀਰਤ ਥਾਢੰਦੁ ਹਨੁ ਸੇਹੀ ਆਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ
 ਮਾਨਿ ਐਸੁ ਖੁਹੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੧॥ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਬਣ ਦੁਪਿ॥ ਦੁਜੈ ਮਾਇ
 ਥਾਪਕੀ ਸੁਪਿ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੋਧਾ॥ ਚਉਥੇ ਪਿਆਰਿ ਉਪਨੀ ਬੋਧਾ॥ ਪੰਜਵੇ ਖ
 ਣੀ ਅਣਕੀ ਪਾਤਾ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ॥ ਸਤਵੇ ਸੀਜੀ ਕੀ ਆਪਰਵਾਸੁ॥ ਅ
 ਠਵੈ ਰੋਪੇ ਆਤਨੁ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਵੈ ਪਓਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ॥ ਨ ਸਵੈਰ ਪਾਹੇ ਆਸ ਆਹਾ॥ ਗਏ
 ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਪਾਹਾ॥ ਉਠਿ ਆਹਿ ਸਦ ਸਾਏ ਰਾਹਾ॥ ਆਇ ਆਗਇ ਆਮੁਇ
 ਆਨਾਉ॥ ਪਿਛੁ ਪਤਲਿ ਸਰਿ ਅਹੁ ਕਾਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਅਧਿ ਆਗਾ॥ ਬਾਝੁ
 ਗੁਰੁ ਰੁਧਾ ਸੀਸਾਹਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਨ ਸਥਾਲ ਤਣਿ ਧੀ ਸਰਵਣਿ ਤੀਸਾਕਾ॥ ਸੁਰਿ ਰੁਕਹਾ
 ਵੈ॥ ਨਾਲੀ ਸੀ ਪੁਰਹੇਇ ਪਨਾਸੀ ਪਗੁ ਧਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੇਰੇ ਪਾ ਆਵੈ॥ ਸਤਰਿ ਕਾਮਤਿ
 ਹੀਣੁ ਅਸੀਹ ਕਾਵਿਉ ਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾ ਸਣੀ॥ ਭੀ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅ

ਪਬਲਾ। ਠੰਡੇ ਲਿਮੂਰੁ ਠੰਡੇ ਮੁਠਿ ਠੰਡੇ ਮੈਨਾਨ ਕਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾਪ ਦਲਹਗੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਹੋਆ ਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬ
 ਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ॥ ਤੁੰ ਜਾਣਹਿ ਨਿਉ ਪਾਈ ਐਸੁ ਬੁਝੇ ਲੁਤੁ ਮਾਤੀ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ
 ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੇ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਰਲੁ ਲਿਅ ਰੰਗਿ ਹਰਿ
 ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ॥ ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਿ ਪਾਤੀ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੇ
 ਦਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਰੁ ਤੀ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿ ਆਬ ਲਿਬ ਲਿਹ
 ਉਤਿ ਨ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮ ੧॥ ਜੀ ਅਉਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਆਗਿ ਆਬਣਤ
 ਬਣਾਇ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੇ ਜਿਹ ਵਾਧੇ ਲੈ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੇ ਹਥੀ ਕਰਣ
 ਦਿਤਾ ਪੈਨੇ ਪਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਆਤਿ ਸਹਿ ਨ ਜਾਣੇ ਅਪਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ॥ ਜਾ
 ਕੁ ਜੇਤਾ ਠੀਕ ਰਹੇ ਵੇਖਾਨੂ ਤਪਸੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਦਿਣੁ
 ਪਾਰਨ ਪਾਇ॥ ੧੫੪੨॥ ਵੇਦੇ ਬਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਰੰਗ ਮਨ ਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਸੁ
 ਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਦੁਖਾਣੀ ਐ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਹਿ ਕੈ ਕਰ
 ਮ ਕਮਾਵੈ ਸੇਚੁ ਕੰਡੀ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਜੇ ਪਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਪਰਮਨਾ ਉਹੇ ਵੇ ਪਾਪਿ ਕਾ
 ਏ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਖੋਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਚੁਜਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਣੀ
 ਐ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਤੇ ਗੀ ਜੋ ਤਿਤਿ ਚਰੁ ਜੇਤੀ ਦਿ ਚਿਤੁ ਬੋਲਹਿ ਦਿਣੁ ਜੇਤੀ ਕੋ ਉਕਛੁ ਕਰਹੁ
 ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆਹਰਿ ਇਕੇ ਸੁਘੜੁ
 ਜਾਣੀ ਐ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੈਲਾਇ ਆਮੇ
 ਹਠ ਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇ ਆ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ

ਪੈਨਤਿਪਤੈਭੁਖਤਿਗਇਆ। ਸਹਸਾਇਹੁਸੀਸਾਰੁਪੈਮਹਿਜੀਮੈਆਇਆਜਾਇ। ਥਿ
ਨਸਤਿਗੁਰਮੋਹੁਨਤੁਟਈਸਾਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸੁਖ
ਗੰਗਾਤੁਪੁਭਾਇਆ। ਕੁਲਉਧਾਰੇਆਪਣਾਪੰਨਜਣੇਦੀਮਾਇਆ। ਸੇਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹ
ਦਈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ। ੨॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਖੀਧਾਯੁਹਦੇਖਣਾਇ
ਣੁਕੀਨਾਸੁਨਣਾ। ਪੈਰਾਧਾਯੁਹਚਲਣਾਵਿਣੁਹਥਾਕਰਣਾ। ਜੀਭੈਧਾਯੁਹਬੋਲਣਾਇਦ
ਜੀਵਤਮਰਣਾ। ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੇਮਿਲਣਾ। ੧ਮ॥ ੨॥ ਦਿਸੈਸੁ
ਈਐਨਾਣੀਐਸਾਊਨਪਾਇਆਜਾਇ। ਰੁਹਲਾਟੁੰਡਾਅਪਿਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੋਧਾਇ
॥ ਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੇਇਨਸੁਰਤਿਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੈ
ਤਮਿਲਾਵਹੋਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਦੇਕੁਹੈਤੁਪੁਨੁਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆ। ਹਉ
ਮੇਗਰਬਉਪਾਇਕੈਲੇਭੁਅੰਤਰਿਜਤਿਪਾਇਆ। ਜਿਉਭੁਦੈਤਿਉਰਖਤੁਸਭਕਰੇਤੇ
ਰਾਕਰਾਇਆ। ਇਕਨਾਥਖਸਹਿਮੇਲਿਲੇਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਇਆ। ਇਕਿਖ
ਕੈਕਰਹਿਤੇਗੀਚਾਕਰੀਵਿਣਨਾਵੈਹੋਰਨਭਾਇਆ। ਹੋਰਕਾਰਵੇਕਾਰੁਹੈਇਕਿਸਚੀਕਾ
ਰੇਲਾਇਆ। ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟਿਧੁਹੈਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਜੇਤੁਪੁਭਾਇਆ। ਓਇਅੰਦ
ਰਹੁਧਾਹਰੁਨਿਰਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ। ੩॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੪॥ ॥ ਸੁਇ
ਨਕੇਪਰਥਤਿਗੁਛਾਕਰੀਕੋਪਾਣੀਪਾਇਆਲਿ। ਕੈਵਿਚਿਪਰਤੀਕੈਆਕਾਸੀਉਰਪਿ
ਰਹਿਅਸਿਰਭਾਗਿ। ਪੁਰਿਕਰਿਕਹੈਆਕਪਕ੍ਰਿਪਹਿਗੰਧੇਦਾਸਦਕਾਗਿ। ਥਗ
ਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਥੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਗਹੈਇਕੁਚੀਲੁਰਹਾਮਲੁਪਾਗੀਨੁਰਮਤਿਮ
ਤਿਵਿਕਾਗਾਨਾਹਉਨਾਮੈਨਾਹਉਹੋਵਾਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਗਿ। ੧॥ ਮ॥ ੪॥ ੧॥ ਦਿਸਤ

ਵਿ.

ਪਖਾਲਿਪਖਾਲੇਕਾਂਇਆਪੇਸੀਜਮਿਹੋਵੈ॥ ਅਤਿਰਿਮੇਲੁਲਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹ
 ਰਿਹੁ॥ ਮਲਿ॥ ਮਲਿ॥ ਮਲਿ॥ ਪੈਵੈ॥ ਅੰਧਾਭੁਲਿਪਇਆਜਮਜਾਲੇ॥ ਦਸਤੁਪਗਈਅ
 ਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਹਉਮੈਵਿਚਦੁਖਘਾਲੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੇਆਗਏਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂ
 ਇਆਹਿਸੁਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਤਿਨਹੀਕੀਆਦਿਜੋਗੁਨਿਨਿਉਪਾਇਆ॥
 ਮੁਰਖੁਭੋਗੋਭੋਗਦੁਖਸਧਾਇਆ॥ ਸੁਖਹਉਠੇਰੋਗਪਾਪਕਮਾਇਆ॥ ਹਰਖਹੁਸੇਗੁ
 ਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਆ॥ ਮੁਰਖਗਣਤਗਣਾਇਏਗਣਾਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਏ
 ਨੁਸ਼ਗਣੁਕਾਇਆ॥ ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਭੇਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥
 ਕੁੰਨੁਬੋਲਿਮੁਰਦਾਰੁਖਾਇਆ॥ ਅਦਰੀਨੇਸਮਝਾਵਣਿਜਾਇਆ॥ ਮੁਠਾਅਪਿਮੁਹਾਏਸਾਥੈ
 ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਆਗੁਜਾਏ॥ ੧॥ ਮ॥ ੪॥ ਜਿਸਦੇਅਟਿਰਿਸਚੁਪੈਸੇਸਚਾਨਾਮੁਮੁਖਿ
 ਸਚੁਆਲਾਏ॥ ਉਹਹਰਿਮਾਰਗਿਆਪਿਚਲਦਹੋਰਨਾਨੇਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥
 ਜੇਅਗੋਤੀਰਬੋਹਿਤੰਮਲੁਲਹੈਛਪਰਿਨਾਤੇਸਗਦੀਮਲੁਲਾਏ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਜੇਅਨਰਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਉਹਆਪਿਛੁਟਾਕਟਿਥਮਿਉਦੋਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਛੁਟਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਧਾਲਿਹਾਰੈਜੋਆਪਿਜਪੇਅ
 ਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਕੰਦਮੁਲਦੁਣਿਖਾਂਹਿਟੁਣਖੀਡਿਵਾਸਾਇ
 ਕਿਭੁਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਛਿਰਹਿਜੋਗੀਸੀਨਿਆਸਾ॥ ਅਟਿਰਿਸਨਬਹੁਤਛੁਟਨ
 ਭੋਜਨਕੀਆਸਾ॥ ਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰੀਨਠੀਰਾਸਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਿਰ
 ਹੁਨਉਤਰੈਤਿਧਿਪਿਮਨਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਾਵੈਨੈਜੋਹੈਵੈਦਸਨਿਦਸਾ

॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪਰਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣੁ
 ਸੇਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਰ ਤੁਲਗੋ ਕਪੈ ਨਾ ਅਹੋਇ ਪਲੀਤਾ ॥
 ਜੇਰ ਤੁਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖਰਾਇ ਵਾਹਿਲਿ
 ਹੁਏ ਮੁਖਿ ਲੇਹਾ ॥ ਅਵਗਿਦਿ ਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਸੁਭੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹਾ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਹ ਉਨ
 ਗੀਤਾ ਕਿ ਆਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿ ਅਹੋਵਾਂਗਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿ ਆ ਕਥਨ ਭਰਿਆ
 ਕੁਰਿ ਕੁਰਿ ਪੈਵਾਂਗਾ ॥ ਆਪਿਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੁ ਹੋਵਾਂਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾਰੇ
 ਇਕੈ ਦਸੇਰਾ ਹੋਸਤੁ ਸਮੁਹਾਏ ਸਾਖੋ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਸੁ ਐਸਾ ਆਗੁ
 ਜਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਪੜੀ ਮੁਹਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭੁਗਣ ਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਓਸ ਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੜਿਆ ਮੁਰਖ ਆਖੀ ਐਨਿ ਸੁਲਭੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾ
 ਉਪੜੀ ਐਨਾ ਉਬੜੀ ਐਗੁਰ ਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾ ਮੁਖਟਿ ਆਭਗਤੀ ਭਰੇਭੀ
 ਭਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ਮਨਿ ਆਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅਤਿ
 ਰਿਜੇਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਨ੍ਹ ਸਾਹੁ ਇਕ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ॥
 ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਰਕੁ ਮੁਸਲਾਹ ਕੁਹਲਾ ਲੁਕੁਰਾਣਾ ॥ ਸਰ ਮੁਸੁਨਿ ਤਿਸੀ ਲੋਰੇ ਜਾਹੋਹੁ
 ਮੁਸਲ ਮਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਤਸਬੀਸਾ ਤਿਸੁ ਤਵ
 ਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜਾ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਗਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸ ਸੁਅਹੁ ਉਸ ਗਾਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਮਾਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇਆ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈ ਐਛੁ ਟੈਸਚੁ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿਰ ਮਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁ
 ਤੀਈ ਕੁਝੇ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਪਜਿ ਦਖਤ ਪਜਿ ਪਜਿ ਨਾਉ ॥ ਪਹਲਾ

ਸਰੁਹਲਾਲੁ ਦੁਇ ਤੀਜੀ ਖੈਰ ਪੁਰਾਇ। ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮੰਨਿ ਪਜਿ ਵੀਸਿ ਭਤਿ ਸਨ
 ਇ। ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈਤਾਮੁ ਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ਕੁੜਿ ਆਰਕੁ ਹੋ
 ਕੁੜੀ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਦੁਨ ਜੇ ਇਕਿ ਕਰੇ ਦੇਵ ਪਾਗਾ। ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਤੁਏ ਪਾਈ ਅਨਿਅਰਿ ਰਤਨ ਛੁਡਾਗਾ। ਵਿਦੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਇਆ ਅੰਧੇ ਭਉ ਵਿ
 ਮੁਏ ਕੁੜਿ ਆਗਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਿ ਵੀਚਾਰਾ। ਇਕਿ ਸੁਧਾ ਸੁਹਦੁ ਜ
 ਕੇ ਨ ਜੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ। ਇਕਿ ਨਿਰਪਨ ਸਦਾ ਭਉ ਕਰੇ ਇਕ ਨ ਭਰੇ ਤੁ
 ਜਾਰਾ। ਵਿਦੁ ਨਾ ਦੇਹੇ ਰੁਪ ਨ ਜੀ ਹੋਰ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਛੁਡਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ
 ਆਪਿ ਹੁਕਮੁ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕ
 ਲ ਜੋਹੇ ਇਤਾਮੁ ਸਲੁ ਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ। ਅਛੁਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਟਾਮੁ ਸਲ
 ਮਾਨੁ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ। ਹੋਇ ਮੁਸਲਿ ਮੁਦੀਨੁ ਮੁਹਲੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾਰੁ ਮੁਚੁ ਕ
 ਵੈ। ਰਬ ਕੀਰਜਾਇ ਮੰਨੈ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ
 ਜੀ ਅੰਗਿ ਹਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤਉ ਮੁਸਲੁ ਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ॥ ੧ ਮਃ ੪॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪੁ
 ਸ੍ਠ ਨਿਦਾ। ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ। ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹ ਤਜੈ ਤਾ
 ਅਜਿਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ। ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤਾਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿ
 ਆਸ ਆਸਰਾ ਮਲਿਵਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿਵਸੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਰਾਰੇ ਕੇ ਇਨਹੁ ਸੀਓ। ਹਟ ਪਟਣ ਬਾ
 ਨਾਰਹੁ ਕਮੀ ਨਹੁ ਸੀਓ। ਪਕੇ ਬਕਿ ਦੁਆਰ ਮੁਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੈ। ਦਰਬ ਭ
 ਰੇ ਭੁਭਾਰ ਗੀਤੇ ਇਕ ਬਣੈ। ਤਾਜੀ ਰਬਤੁ ਖਾਰਹੁ ਧੀਪਾਖਰੇ। ਬਾਗਾ ਮਿਲਖਖ

ਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਅਪਣੇਤੀਧੁਪਲਪਨਿਵਾਰਿਗਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ ਨਾਨਕਸਚੁ
 ਦਤਾਰਿਸਿਨਾਖਤੁਕਰਤੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਦੀਅਹੋਵਹਿਪੇਣਵਾਂਸੁੰਮਰ
 ਹੋਵਹਿਦੁਧੀਉ॥ ਸਗਲੀਪਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥ ਪਰਥਤੁਸਇ
 ਨਾਗੁਪਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ॥ ਭੀਤ੍ਰੀਹੈਸਾਲਾਹਣਾਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥
 ਬਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਹੋਵੈਗਾਰ੍ਹਾਹੋਇਸੁਆਉ॥ ਚੰਦੁਸੁਰਜਦੁਇਛਿਰਦੇਰਖੀਅ
 ਹਿਹਿਚਲੁਹੋਵੈਥਾਉ॥ ਭੀਤ੍ਰੀਹੈਸਾਲਾਹਣਾਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥
 ਜੇਦੋਹੈਦੁਖਲਾਈਐਪਾਪਗਾਰਹਦੁਇਰਾਹੁ॥ ਰਤੁਪੀਣੇਗਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅ
 ਹਿਏਦੋਜਾਪੈਭਾਉ॥ ਭੀਤ੍ਰੀਹੈਸਾਲਾਹਣਾਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥ ਅਗੀਪਾ
 ਲਕਪਹੋਵੈਖਾਣਹੋਵੈਵਾਉ॥ ਸੁਰਗੈਦੀਅਮੋਹਦੀਅਇਸਤਰੀਅਹੋਵਨਿਨਾ
 ਨਕਸਭੇਜਾਉ॥ ਭੀਤ੍ਰੀਹੈਸਾਲਾਹਣਾਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥ ੪॥ ਮਃ ੧॥ ਜੇਦੋਹੈਦੁ
 ਖਲਾਈਐਪਾਪਗਾਰਹਦੁਇਰਾਹੁ॥ ਰਤੁਪੀਣੇਗਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਦੋ
 ਜਾਪੈਭਾਉ॥ ਭੀਤ੍ਰੀਹੈਸਾਲਾਹਣਾਅਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਛੇਲੀ
 ਗੋਬਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ॥ ਸੇਵਹੀਐਦੇਵਨਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈ॥ ਕਲਹਿਧਰੀ
 ਸੀਸਾਰਿਦਾਰੇਖਪੀਐ॥ ਦਿਨੁਨਵੈਦੇਵਾਰਭੁਰਮੇਪਚੀਐ॥ ਰਾਹੁਬੈਦੈਕਜਾਣੈਸੇ
 ਈਸਿਸੁਸੀ॥ ਕੁਛਰਗੋਅਕੁਛਰਾਣੈਪਇਆਦਸੁਸੀ॥ ਸਭਦੁਨੀਅਸਬਹਾਨਸ
 ਚਿਸਮਾਈਐ॥ ਸਭੈਦਰਿਦੀਬਾਨਿਅਪੁਗਦਾਈਐ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਜਿੰਨੀ
 ਦਿਆਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਅਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਅਦਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ॥ ਜੇਜੀਵੈਪਤਿਲ
 ਖੀਜਾਇ॥ ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਵਿਛੁਖਾਇ॥ ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗੁਰੰਗਿਰਤਨਚੈਨ

ਗੁ। ਨਾਨਕ ਠਗਿ ਆਮੁ ਠਜਾਇ। ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿਗਾਇਆ ਗਵਾਇ। ੧੫੪੧॥ ਵਿਆ
 ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ। ਜਾਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੇਇ। ਵਿਆਐ ਵਾਕਿਆ ਪਿਓ ਗੁਨੁ ਮਿਠ
 ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ। ਵਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜੁ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀ ਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲ
 ਸਾ। ਵਿਆ ਲੁਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਧ ਪਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ
 ਸਭੁ ਟੋਲੁ ਵਿਣੁ ਸੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੀ ਏਕਿ ਆਹ ਬਿਸਤੁ ਪੰਥ ਪੀਐ। ਮਹੁ ਰਹੈ
 ਹਥਿ ਮਹੀ ਐਚ ਪੀਐ। ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੁ ਗੁਨੁ ਗੁਨਾਣੀ ਐ। ਹੁਕਮੁ ਮਨੋ ਸਿਰ
 ਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀ ਐ। ਫੁਰਮਾਣੀ ਹੈ ਕਾਰਖ ਸਮਪਠਾਇਆ। ਤਬ ਲਧਾ ਜਥੀ ਰ
 ਰਸ ਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਕ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕ ਨਾਸਾਖਤੀ। ਇਕ ਨੀਬੇ ਪੁਰਾਰਿ
 ਕੰਤਾਖਤੀ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੧॥ ਜਾਪ ਕਤਾ ਕਟਿ ਆਰਹੀ ਸੁਪਲ ਰਿਵਾਜ਼। ਸਣੁ ਕੀ
 ਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇ ਆਤਨੁ ਸੁਗ। ਯਦਿ ਪੁਨੁ ਚਕੀ ਜੇ ਹਿਕੈ ਪੀਸਣੁ ਆਇ
 ਬਹਿਓ। ਜੇਦਰਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜ ਬੁਝਿਓ॥ ੧੫੪੧॥ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿ ਆ
 ਕਟਿ ਕਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ। ਖੰਡੁ ਅਟਿਰਿ ਰਖਿ ਕੇ ਦੇ ਨਿਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ। ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ
 ਪਾਈ ਐਤੁ ਪੈਤੈ ਦਿਲ ਲਾਇ। ਭੀਸੇ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀ ਐਦਿ ਚੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਹੀ ਐਵੇਖੁ ਲੋਕਾ ਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਰਣੁ ਨਿਤਿ
 ਅਸਪਦੇ ਰਿਆ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮਹਿ ਨਿਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇ ਰਿਆ। ਆਪਿ ਨੈਨੈ ਮਨਿ
 ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚਗੇ ਰਿਆ। ਨਿਮਰਾ ਜੈ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਹੋ ਰਿਆ। ਮਨੁ ਮੁਖ
 ਲੁਣੁ ਹਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ। ਧਧੇ ਕਹਨਿ ਸਲਾ ਮੁਖ ਸਮੁਨ ਭਾਣਿਆ। ਸਚੁ
 ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵਸੀ। ਕਰਸ ਨਿਤਿ ਖਤਿ ਸਲਾ ਮੁਲਿ ਖਿਆ ਪਵ

ਸੀ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਮ ੪੧॥ ਮਛੀਤਾਰੁ ਕਿਅ ਕਰੇ ਪਖੀ ਕਿਅ ਆਕਾਸੁ॥ ਪਥਰੁ
 ਲਕਿਅ ਕਰੇ ਖਸਰੇ ਕਿਅ ਘਰੁ ਵਾਸੁ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈ ਐਭੀ ਸੇਕੁਤੀ ਧਭੁ॥ ਏ
 ਲੇਜੇ ਸਮਝਾਈ ਐਪਈ ਅਹਿ ਸਿੰਘਿਭਿ ਪਾਠੁ॥ ਅਧਿਯਾਨੁ ਟਿਰਖੀ ਐਟੀ ਵੇਧਲ
 ਹਿਪਚਾਸਾ॥ ਚਉਟੇ ਸਇਲਾ ਪਾਈ ਐਚੁ ਟਿਰੁ ਟਿਖਾਵੈ ਪਾਸੁ॥ ਲੋਹਾ ਆਰਟਿ ਪਾ
 ਈ ਐਚੁ ਹੋ ਨਹਿ ਇਕ ਪਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਦਿਣਾਸੁ॥ ੧੨੦
 ੧॥ ਕੋਹਾ ਕੀਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਗੁ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਗੁ ਪਏ ਲੋਹਾ ਗੁਗਰੀ ਸੇਤੀ ਤਟੇ ਭੁਭਾਰੁ॥
 ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਗੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਰਾਜ ਮੰਗੋ ਦਿਤੇ ਗੰਗੁ ਪਾਇ॥ ਭੁਖਿ ਆਗੀ ਰੂਪ ਵੈਜਾਖ
 ਈ॥ ਕਾਲੀ ਗੰਗੁ ਨਦੀ ਆਮੀ ਹੋਇ ਲਾ॥ ਗੰਗੁ ਪਗੀਤੀ ਮਿਠੈ ਬੋਲਾ॥ ਏਹਾ ਗੰਗੁ ਬੋਲੇ
 ਸਤੁ ਕੋਇ॥ ਮੁਇ ਆਗੀ ਰੂਪ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ॥ ਏਤੁ ਗੰਗੁ ਦਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਮੁਰਖ ਗੰ
 ਰੂਪ ਦਹਿ ਮੁਹਿ ਮਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਿਛਤੀ ਗੰਗੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਕੁਟਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਇਕਿ ਬੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ
 ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਖਰੇ ਖਜ ਨੈਪਾਈ ਅਹਿ ਬੋਟੇ ਸਟੀ ਅਹਿ ਬਾਹਰੁ ਵਾਗਿ॥ ਬੋਟੇ
 ਸਚੀ ਦਰਗਹੁ ਸੁਟੀ ਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਛੈ ਭੁਜਿ ਪਵ
 ਹਿਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਟਿ ਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰੁ॥ ਸ
 ਚੀ ਦਰਗਹੁ ਮੀਨੀ ਅਹਿ ਗੁਰੈ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾਟੀ ਕੈ ਕਿਅ ਕਰੇ
 ਜੇ ਅਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਗਿ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮ ੪੧॥ ਹਮ ਜੇ ਰਜਿ ਮੀਨੁ ਨੀ ਆਪੀ ਰਾਮ
 ਸਾਇਕਾ ਗਇਆ॥ ਮੇਰੁ ਦਿਬਾਦਿ ਸਾਹੁ ਅਛਨੁ ਖੁਦਾਇਆ॥ ਏਕਤੁ ਗੀਏਕਤੁ ਗੀ
 ੧੨੧॥ ਨਦੇਵ ਦਾਨਵਾਨ ਰਾਗੁ॥ ਨਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਦਗੁ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੈ

ਈ॥ਏਕਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ॥੨੫੪॥ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੋਗਜਿਮੀ॥ਅ
 ਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਿਕੋਈ॥ਏਕਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ॥੨੫੪॥ਨਸੁਰਸਸਿਮੰਡਲੋ॥ਨਸਪਤ
 ਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ਅਨਿਪਉਣੁਥਿਰੁਨਕੋਈ॥ਏਕਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ॥੪॥੨੫੪॥ਨਰਿਜਕੁਦ
 ਸਤਆਕਸੋ॥ਹਮਰਾਏਕੁਆਸਵਸੋ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਿਕੋਈ॥ਏਕਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ
 ੫॥੨੫੪॥ਪਰਿਦਏਨਗਿਰਹਜਗ॥ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਰਦਿਹੰਦਸੁਈ॥ਏਕ
 ਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ॥੬੫੪॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇ॥ਮੇਟਨਸਾਕੋਕੋਇ॥ਕਲ
 ਧਰੋਹਿਰੋਸੁਈ॥ਏਕਤੁਗੀਏਕਤੁਗੀ॥੭॥੨੫੪॥ਸਚਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ
 ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਚਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ
 ॥ਸਚਸਬਦੁਦਿਗਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੁਤ੍ਰਿਆਰਕੁਰਮਿਭੁ
 ਲਾਣਿਆ॥ਵਿਸਟਾਅਦਿਰਿਦਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵ
 ਣਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਣਿਆ॥੮॥ਸਲੋਕ੨੧
 ॥ਸੀਹਾਥਾਜਾਚਰਗਾਕੁਗੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ॥ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਖੁਖਵਾਲੇ
 ਏਹਿਚਲਾਏਰਾਹ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਥੇਥੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹ॥ਕੀੜਾਥਾਪਿ
 ਦੇਇਪਾਤ੍ਰਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹ॥ਜੋਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੇਸਾਹਾਜੀਵਾਲੇਤਾਕਿਆ
 ਸਾਹ॥ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਕੁਦੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹ॥੧੨੫੪॥ਇਕਿਮਾਸਅ
 ਗਰੀਇਕਤ੍ਰਿਣੁਖਾਗਿ॥ਇਕਨਾਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਗਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਅਮਹਿਮਿ
 ਟੀਆਖਾਗਿ॥ਇਕਿਪਉਣੁਸੁਮਾਰੀਪਉਣੁਸੁਮਾਗਿ॥ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮਅਧਾਰਿ
 ਜੀਵੈਦਤਮਰੇਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀਅਨਿਸੇਇ॥੨॥੨੫੪॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀ

ਕਰਮਿਕਮਾਈਐਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਨਾਪਿਆਈਐ॥ ਨੂਜੈਕਾਰੈਲਗਿਜਨਨੁ
 ਗਵਾਈਐ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈਸਭੁਵਿਸੁਪੈਐਖਾਈਐ॥ ਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾ
 ਈਐ॥ ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਜੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਛਿਗਿਛਿਰਿਲਾਈਐ॥ ਨੂਨੀਆਖੇ
 ਟੀਗਸਿਕੂਨੁਕਮਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ॥ ੧੪॥ ਸ
 ਲੋਕਮਃ॥ ਤੁਪੁਰਾਵਹਿਤਾਂਦਾਵਹਿਗਾਵਹਿਤੁਪੁਰਾਵੈਜਲਿਨਾਵਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਵਹਿ
 ਤਾਕਰਹਿਖਿਰੂਤਾਸਿਛੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਤਾਪਨਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਂਸੇਖਕਹੰ
 ਵਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਤਾਹੋਵਹਿਗਾਜੇਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਤੇਗਵਗਾ
 ਵੈਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾਵਹਿ॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਜਾਹਿਨਿਸੀਤਰਿਸੁਟਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ॥
 ਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਪੁਰਾਵੈਤੁਭਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਬੇਨੀਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇਕੁ
 ਜੁਕਮਾਵਹਿ॥ ੧੫॥ ਜਾਤੁਦਠਾਸਭਿਵਰਿਆਈਆਨੀਗੈਰੀਗਾਹੇ॥ ਈ॥ ਜਾਤੁਸਚਾ
 ਤਾਸਭੁਕੇਸਚਾਕੁਨੁਕੇਇਨਕੇਈ॥ ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣੁਧਾਤੁ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਸਾਜਿਹੁਕਮੇਵਿਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾਆਪਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੈਗੁਰੁ
 ਰਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਆਖੈਕਾਰਸੁਕਰਮਕਮਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਨਇਅਲੁ
 ਤਾਨਾਪਿਆਈਐ॥ ਲਾਹਭੁਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੂਨੁਗੁ
 ਧਾਰੁਕੂਨੁਕਮਾਈਐ॥ ਸਚੇਦੇਵਰਿਜਾਇਸਚੁਨੁਵਾਈਐ॥ ਸਚੇਅੰਤਰਿਮਹਲੁਸ
 ਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਸਚਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ॥
 ਕਲਿਕਤੀਗਾਜੇਕਸਾਈਧਰਮੁਪਖਿਕਰਿਉਡਰਿਆਕੂਨੁਅਮਾਵਸੁੰਦਰੁਮਾਈਸੇਨਾਜੀ
 ਕਹਚਹਿਮਾ॥ ਹਉਤਾਲਿਦਿਕੀਨੀਹੋਈ॥ ਆਖੇਰੋਰਾਨੁਕੇਈ॥ ਦਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਨੁਖ

ਰੇਈ। ਕਰੁਨ ਨ ਕਾਕਿਨਿ ਧਿਧਿਗਤਿ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਮ ੩ ੧॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਨ
 ਲੁਸੀ ਸਾਗਿ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਗਿ। ਜਿਸ ਨੇ ਨਹਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਰਤਨੁ ਸੇਲੈ ਦੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਗਤ ਤੇ ਸੈ ਸਾਗੀ ਆਜੇ ਨੁਕਦੇ ਨ ਆਇਆ। ਕਰਤਾ
 ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਬੁਲਾਇਆ। ਭੁਗਤ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਅਨੁਜਿ ਨੀਸਚੈ ਸਚੁ
 ਕਮਾਇਆ। ਸੈ ਸਾਗੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਨੁਜਿ ਨੀਕੁ ਨੁਧੇ ਲਿਖੋ ਲਿਖਿ ਖਖਾਇਆ।
 ਚਲਨੁ ਸਾਗ ਨ ਜਾਣੀ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਵਿਸੁ ਵਪਾਇਆ। ਭੁਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਨਿ
 ਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ। ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ
 ॥ ਓਨਾਖ ਸਮੇ ਕੋ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮ ੩ ੧॥
 ਸਾਧਾ ਜੀ ਸਾਲਹ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇਆ। ਆਇ ਕਮਨਿ। ਸਦੀ ਪੁਰੇ ਸਾਹਦਖ ਤੇ ਉਪਰਿ ਲਹਿ ਮੁ
 ਚੋ। ਦੁਜੈ ਬਹੁ ਤੇ ਰਾਹਮ ਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿਡੀਆ। ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿਨ
 ਨਿਕਲਹਿ। ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭੁਭੀ ਕੀਆ। ਖਾਧ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ
 ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੇਸਤੀ। ਚਉਥੈ ਆਈ ਉਪ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ। ਭੀਉ ਠਿਗਨਿ ਉ
 ਨ ਦਾਦੈ ਸੇਵਹਿ ਆਰੀ ਪਿਰਥ ਪੀ। ਸਬੁ ਦੇਲਾ ਦੁਖੁ ਤਸ ਭਿਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਚਾਨਾ ਦਣੁ ਹੋਇ॥ ੧ ਮ ੩ ੨॥ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਾਹੁ ਜਿਨੀ ਪੁਰਾਪਾਇਆ। ਅ
 ਠੀ ਦੇ ਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕ ਤੇਰੀ ਗਿ। ਦਰਸਨਿ ਰਾਖਿ ਆਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ। ਕ
 ਰਮਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਜਾ ਕਾਏ ਲਾ। ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਜੇ ਕਰੇ ਪੈਟੈ ਨਾਹੀ ਤੇ ਲਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤਿ ਤ
 ਕਿ ਅਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈ ਐ। ਮੁਠੀ ਪੈ ਪੈਰੇ ਰਿਮਹ ਲੁਨ ਪਾਈ ਐ। ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਰ
 ਰਿਸੇ ਦਗ ਦਾਈ ਐ। ਜਿਤੁ ਪਰਿਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁਭੀ ਨਿਪਾਈ ਐ। ਵਿਉਕਰਿ ਪੁਰੈ ਵ

ਇਤੋਲਿਤੋਲਾਈਐਕੋਦਿਨਆਖੇਘਾਟਿਤਉਮੈਜਾਈਐਲੁਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਵਿਰਿਬੀਨ
 ਈਐਸੇਓਦਾਇਕਤੁਗਟਿਪੁਰੈਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ ੨॥ਅਰੀਪਰੀਅਰ
 ਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਗੁਰਤਿਸੁਦਿਚੇਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਲਹਿਗੁਣੀਗਾਹੀਗੁਕਰਮਦੰਤੀ
 ਸਾਲਾਹਿਅੰਨਾਨਕਕਾਰਿਗੁਰਪੀਰਾਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੇਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਉਗਤਿਨਾ
 ਵਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਮੁਖਿਸਚਾਨਾਓਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੰਤੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਜਾਓਕੀ
 ਚਨਕੀਐਆਕਸੀਐਵੇਨੀਚਕੈਚਕਾਓਜੇਹੋਵੇਨਦਰਿਸਰਾਛਕੀਬਹਾਨੈਨਪਾਈਅੰਤਾਓ॥
 ਸਤੀਪਹਰੀਸਤਿਤੁਲਾਬਹੀਐਪਾਕੀਆਪਾਸਾਉਥੈਪਾਪੁਨਬੀਚਾਰੀਐਕੁਛੈਘਟੇਗਾਜਾਉਥੈ
 ਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖੜੀਕੀਚਹਿਸਾਬਾਜਿਬੋਲਣੁਛਾਵਲੁਨਾਨਕਦੁਖਸਖਸਮੇਪਾਸਿ॥੧੮॥ਮਃ
 ੧॥੨॥ਪਉਦੁਗੁਰੁਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਪਰਤਿਮਹਤੁਗਵਿਟਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਏਸ
 ਗਲਜਗਤਾਚਿਰੀਆਈਆਬੁਰੀਆਈਆਵਚੈਧਰਮੁਹਦੁਰੀਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇ
 ਨੇਕੈਕੇਦੁਰੀਜਿਨੀਨਾਮੁਖਿਆਈਆਗਾਏਮਸਕਤਿਪਾਸਿਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀ
 ਨਾਓ॥੨॥੫ਉੜੀ॥ ੧॥ਸਚਾਕੁੰਜਨੁਕੁਓਸਤਿਗੁਰਦਾਸਿਆਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸ
 ਚਿਦਿਗਸਿਆਸਚੈਕੋਟੀਰੀਗਾਇਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਿਆਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰਮਰਹਾਸਿ
 ਆਸਚੈਵੇਦੀਬਾਣਿਕਾਛੀਨਜਾਈਐਸੂਰੋਨੁਠਿਏਖਾਣਿਸੁਮਹਦੁਖਆਈਐਸਚੈਸਬ
 ਦਿਨੀਸਾਇਰਾਕਨਪਾਈਐਸਚੁਸਾਇਬੁਝਿਏਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੯॥ਸਲੋਕ
 ਮਃ ੧॥੫ਉੜੀਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬੀਧਾਕੁੰਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈਸਗਲੀਦੁਖਪਾਣੀਕਾਰਿ
 ਪੀਵਾਂਪਰਤੀਗਕਚੁਲਾਈਧਰਤਗਾਜੀਅਬਿਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੈਕਚਕਾਈਵੈਦੁਤਪਾਮਾਵਾ
 ਨਹੀਸਕੁਸੈਨਾਬਿਚਲਾਈਗਏਤਾਤਾਵਹੋਵੈਮਨਮਦਿਰਿਕਰੀਕੁਆਖਿਕਰਾਈਜੇਦੁਤ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਦੁਹਾਤੀ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸ ਥੀ ਪਰਿਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਦੁਇਆ
 ਈ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨਗਜੀ ਆਸੁ ਨਾਇ ਨਰ ਜੈ ਕੰਨ। ਆਖਿ ਦੇਖਿ ਨਰ ਜੀਆ
 ਗੁਣ ਗਾਹ ਕਾਇ ਕਵੰਨ। ਕੁਖਿ ਆਕੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਾਲਿ ਕੁਖ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੁਖਾ ਤਰ ਜੈ ਜਾ
 ਗੁਣ ਕਹਿ ਗਈ ਜਾਇ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ੧ ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੇ ਸਤੁ ਕੁਜੁ ਕੁਜੁ ਕਾਈ ਐ॥ ਗਣਿ
 ਦੁਸਚੇ ਕਾਕੀ ਆਰੁ ਬੀਨਿ ਚਲਾਈ ਐ॥ ਦਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛੁਰੁ ਛੁਰੁ ਚਲਾਈ ਐ॥ ਗਣਿ ਦੁਸਚੇ ਸ
 ਤੁ ਕੁਖ ਜਿਥੈ ਝੇਖਾਈ ਐ॥ ਗਣਿ ਦੁਸਚੇ ਦਰ ਬਾਰ ਕਾਕੀ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਕੂਕੈ ਲਾਲ ਚਲਾਈ ਐ॥ ਅਹ ਲੁਖ
 ਆਈ ਐ॥ ਸਤੁ ਜਗ ਠਿਗ ਠਿਗ ਠੀ ਆਈ ਐ॥ ਜਾਈ ਐ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਾਇ
 ਬੁਝਾਈ ਐ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ਜਲੋਕਾਮ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤੋਖੁ ਰੁਖ ਪਰਾਯੁ ਲੁਖੁ ਲ
 ਠੀ ਆਨੁ॥ ਗਜਿ ਰਸਿ ਆਹਰਿ ਆਸਾ ਚਿਪਕੈ ਕਰਾ ਮਿਥਿ ਆਨਿ॥ ਪਾਤਿ ਕੇ ਜਾਂਦਿ ਖੀ ਦਾਲ ਤੇ
 ਵਾਨ ਕੋ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ੧੧ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖ ਪਤ ਪਰਵਾ ਲਾਯੁ ਲਜ ਦੇਹਰ
 ਲਾਯੁ॥ ਤਿਤੁ ਯਲ ਰਤ ਨ ਲਗਾਹਿ॥ ਖਿਰਾਖ ਤਹਿਰ ਦੇਨਿ ਜਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਾਹੁ ਹੋ ਆਸੁ
 ਖਿਅਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਹੈ ਦੇਲੇਖਾ॥ ਅਠ ਜਾਠਿ ਤੀਰਥਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੁਜੈ ਸਦਾ ਦਿਜੇਖਾ॥
 ਹਿਸੇ ਹੋਤੁ ਲੋਕੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਰੇਨ ਦੀਆ ਆਗਿ॥ ਪਵਹਿ ਵਡ ਹਿਨਾਨ ਕਾਤਰੀ ਐ॥ ਕਰਾਇ ਲਾਗਿ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਾਇ ਆਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈ ਐ॥ ਸੁਰਾਇ ਹੁਜੈ
 ਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਜਾਮੁ ਝਾਈ ਐ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧਿਥੈ ਧਾਈ ਐ॥ ਕਾਲੁ ਬਰਖੈ ਕਾਲੁ ਰਿ
 ਰਿਦੁ ਨੀ ਆਈ ਐ॥ ਹੁਕਾਮਿ ਸਿਰਿ ਜੀਵਾ ਰਾਹੇ ਧਾਈ ਐ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮਨਿ ਦਸਾ
 ਈ ਐ॥ ਮੁਹੁ ਤਨ ਚ ਜਾਇ ਲੀ॥ ਕੁਰੀ ਐ॥ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਜਾਚਿ ਜਾਈ ਐ॥
 ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਜਲੋਕਾਮ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਤੀਸੀ ਤੁਆ ਦਿਜੁ ਅਕੁਸਤੁ ਗਨਿ ਮਯੁ

ਮਨਿਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੁਚਿਤਿਨਅਵਗੀ॥ਨਾਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਨਿਕਰਮਾ
 ਬਾਹਗੇ॥੧੫੨॥ਮਤਿਪੱਖੋਰੁਕਿਰਤੁਸਾਖਿਕਥਉਤਮਕਥਨੀਚਾਕਥਚੰਦਨਿਕਥ
 ਅਕਿਠਾਲਿਕਥਉਚੀਪਗੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐਸਾਹਿਥਲਗੀਗੀਤਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਕੇਤੇਕਹਹਿਦਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਦਣਾਦੇਦਕਹਹਿਦਖਿਅਣਅਤਿਨਪਾਵਣਾ
 ॥ਪੜਿਐਨਾਭੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦਰਸਨਕੇਭੇਖਿਕਿਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ਸ
 ਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਉਧਿਸੰਖਿਦਰਗਹਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕ
 ਉਆਦੇਸੁਰੁਠੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੀਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ
 ੨॥ਮੰਤੀਹੋਇਅਠਹਿਅਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੋਕੁਚਾਆਪੇ
 ਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਾਇਆਪੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੁਪਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਉਮਨਮੁਖੁ
 ਐਕੁਰੁਬੈਠਕਿਨਿਅਇ॥ਦੁਹਸਿਰਿਅੰਆਪੇਖਸਮੁਦੇਖੈਕਹਿਦਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨ
 ਕਏਦੈਜਾਣੀਐਸਕੁਰਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧੫੩॥ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾ
 ਰਖੁਜਾਣਾ॥ਗਿਗਦਾਰੁਦੇਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣਾ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹ
 ਮਾਣਾ॥ਮੁਲੁਜਾਣੁਗਲਕਰੇਹਾਣਿਲਏਹਾਣਾ॥ਲਧਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੇਵਿਸਦੁ
 ਪਰਵਾਣਾ॥ਸਰਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣਾ॥ਅਗੈਉਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਹੇਦੜ
 ਜਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਪਿਅਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆਕਾਰਨਿਕੁਗਤਿਦਿਨੁ
 ਗਤਿਨਹਹਨੀਵਾਰੀਆ॥ਮਹਲਮੀਠਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ॥ਸਚੁਕਹਨਿਅ
 ਰਦਾਸਿਸੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਸੇਹਨਿਮਖਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ॥ਸਖੀਕਹਨਿਅ
 ਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਛਿਦੁਸੁਜੀਵਿਅ॥ਸਬਦਿ

ਸਦਾਗੀਆਸੁਮੀਖਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਮਾਰੂਮੀਧਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅ
 ਗੀਲੋਧੇਨਭੁਖਾ॥ਰਾਜਾਰਾਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭੁਰੇਕਿਸੁਕਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇ
 ਤੀਪੁਛਾਪੁਛਾ॥੧ਮਃ੧॥ਨਿਹਛਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੋ॥ਸਾਗਰਿ
 ਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤੁਰਹਿਕੋ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਚੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ
 ॥ਕਾਰਣਕਰਤੇਦੁਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿ
 ਛਾਛੀਵਸਿਆ॥ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਟਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ॥ਖਸਮਹੁਪੁਰਾਪਾ
 ਏ॥ਮਨਹਰਗਸਿਆ॥ਨੁਸੁਨੈਕਯੋਗਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
 ਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਨਸਿਆ॥ਸਚਾਸਧਨੁਦੀਚਾਰਿਕਾਲਵਿਧਉਸਿਆ॥ਛਾਛੀ
 ਕਥੇਅਕਥੁਸਦਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗਣਗੁਰਸਿਹਰਿਜੀਉਮੇਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨੩
 ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਖਤਿਅਹੁਜੈਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਅਵਿਚਿਪਾਗਿ॥ਧੋਤੇਮੁਲਿਨਉਤ
 ਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਗਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਗੀਪਾਗਿ॥੧ਮਃ੧
 ॥ਨਾਨਕਬੋਲਣਸੁਖਣਾਨੁਖਛੁਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖਾ॥ਨੁਖੁਸੁਖੁਨੁਇਨਰਿਕਪੜੇਪ
 ਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖਾ॥ਜਿਥੇਬੋਲਣਹਾਰੀਮੈਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚ
 ਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭੁਲਿਆ॥ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਉ
 ਸੁਤਿਭੁਲੇਗਾਹੁਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੇਦਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਪਾਇ
 ਆਰਤਨੁਪਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਸਚੈਸਧਰਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਿਦਾਲਿ
 ਆਗਨਿਤਰਿਅਤੁਰਲਗਿਗਾਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ॥ਨਾਦਹੁਭੁਲਾਜੁਭੁਛਿਰੈਬੋ
 ਭਾਲਿਆ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਭੋਵਿਚਿਜੀਮੈਭੋਮਹੇਕੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ॥

ਨਾਨਕ ਭੋਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲ ਆਇ ਅਸੇਇ ॥ ੧੫੦ ॥ ੩ ॥ ਭੋਵਿਦੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬ
ਹੁਤੁ ਖਸੀ ਆਖੁ ਸੀਕ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਵਿਦੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਸਰ ਪਾਪੁ ਗੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ
ਸੁਗੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਦੁ ਪੁਨ ਜਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਤੋਹਿ ਰਿਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਜ ਮਕਾਡੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ
ਇਦਇਆਲੁ ਤਾਸਰੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਸਨਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੧ ॥ ਸਿਰਖੇਹ
ਇਪੀਅਹਿ ਮਲੁ ਫਾਣੀ ਜੁਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਛੇਲਿ ਛੇਲੀ ਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈ ਨਿਭੁ ਸਾ
ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਬੁਝਾਵਾਹੀ ਸਿਰਖੇਹਾਇ ਨਿਭੁ ਹੀ ਅਹਿ ਹਥਿ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ
ਪੀਉ ਵਿਰਤੁ ਗਵਾਇ ਨਿਟ ਬਰਿ ਰੇਦ ਨਿਪਾਹੀ ॥ ਉਨਾਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿ ਆਨਦੀ ਦਾਮੁ ਦੇ
ਵਿਖਾਉ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਦੇ ਨਿਨਾਢੇ ਈਬ੍ਰਹਮ ਨੁ ਅਨਿਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲੁ
ਗਹਿਰਿ ਨਗਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਲੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਿ ਨਿਤ ਮਰੈ ਦਰਿਦੀ ਬਾਣਿ ਨ ਜਾ
ਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਛੁਮਣ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਉ ਇਜੇ ਗੀ ਨਾਉ ਇਜੇ ਗਮ ਨਾਉ
ਇਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ॥ ਨਾਜਿ ਦਿਗੇ ਦੇ ਛਿਰ ਹਿ ਵਿਬੁ ਤੇ ਛਿਟਾਵ ਤੇ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਹਿ ਜੀਵ
ਲੇ ਸੇਈ ਅਵਰ ਨ ਕੇਈ ਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਸਨਾਨੁ ਦੇ ਜੇ ਭੁਖੁ ਪਾਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ
ਵਿਚੁ ਰਤੁ ਨ ਉਪਨੈ ਮੇਰ ਕੀ ਆਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਦੇ ਵੀਥਾ ਪੇ ਪੁਰਬੀਲੁ ਗੋਬਾ
ਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨ ਤੇ ਪੂਜਾ ਨ ਦਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇ ਆਜੀਵ ਨਿ ਆਗਤਿ
ਹੋਵੈ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਈ ਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁ ਖੈ ਮੈਤ ਨੀ ਦੇ ਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁ

ਠੈਰੇਇਐਠੈਇਥਿਲਾਵਲੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ਓਠੈਅਨੁਕਮਾਰਕਪਾਹਾਸਕੁਸੇਪ
 ਕੁਰਹੋਵੈ॥ਓਠੈਪਾਹੁਚਰਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦੁਹੀਵਿਲੇਵੈ॥ਤਿਤੁਪਿਏਹੋਮਜੁ
 ਗਸਦਪੁਜਾਪਾਇਐਕਾਰਜੁਸੇਧੈ॥ਗੁਰੁਸਮੁੰਦਨਦੀਸਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤਵਡਿਅ
 ਈ॥ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਬੋਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਾਸਤਚਟੇਸਿਰਿਛੁਹੀ॥ ੧੫੩੨॥ਅਗੀ
 ਪਾਲਕਿਅਕਰੇਸੁਰਜਕੇਹੀਗਤਿ॥ਚੀਦਿਅਨੇਰਾਕਿਕਰੇਪਉਣੁਪਾਣੀਕਿਅਜਾ
 ਤਿ॥ਧਰਤੀਚੀਜੀਵਿਕਰੇਜਿਸੁਦਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾ
 ਪਤਿਰਖੈਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸਦਾਕੁਲਾਇਅਗਾਤੁੰਸਚਾਦੀ
 ਬਾਣੁਹੋਰਿਅਵਣਜਾਇਅਗਾਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਜਿਤੁਪੈਜੇਹਿਅਗਾਸਚੁਤੇ
 ਰਾਛੁਰਮਾਣੁਸਬਦੇਸੇਹਿਅਗਾਮੀਨਿਐਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਤੁਪੈਤੇਪਾਇਅਗਾ
 ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਨਚਲੈਚਲਾਇਅਗਾਤੁੰਸਚਾਦਾਤਾਹੁਨਿਤਦੇਵਹਿਚਹੁਹਿਸ
 ਦਾਇਅਗਾਨਾਨਕਮੰਗੇਦਾਨਜੇਤੁਪੁਭਾਇਅਗਾ॥੨੬॥ਸਲੋਕਮਃ੨॥ਦੀਖਿਅਅ
 ਪਿਬੁਸੁਇਅਸਿਭਤੀਸਚਿਸਮੇਓ॥ਤਿਨਕਉਕਿਅਓਪਦੇਸੀਐਜਿਨਗੁਰਨਾ
 ਨਕਦੇਉ॥੧੫੩੨॥ਅਪਿਬੁਸੁਏਸੋਈਬੁਝੈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਏਤਿਸੁਸਭ
 ਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾਇਅਲੁਝੈ॥ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾਰਾ
 ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬਦੀਚਾਰਾਅਖਰਨਾਨਕਆਖਿਉਆਪਿਲਾਏਕੁਰਗਤਿਹੋਵੈ
 ਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਛਾਣੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੇਲਾਇਅਗਾਰਾਤਿਦਿਹੋਕੈ
 ਦੁਰਪਰਹੁਛੁਰਮਾਇਅਗਾਰਾਣੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿਬੁਲਾਇਅਗਾਸਚੀ
 ਸਿਭਤਿਸਲਹਿਕਪੜਾਪਾਇਅਗਾਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਜੈਨਾਮਾਇਅਗਾਗੁ

ਰਮਤੀਧਾਧਾਨਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਛਾਣੀਕਰੇਪਸਾਉਸਥਦੁਵਜਾਇਆ। ਨਾਨਕ
 ਸਚਸਾਲਾਹਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੨੦॥ ੧॥ ੨॥ ਸਲੇਕ ੬੦॥ ॥ ਸਲੇਕਦਾਰਨਾਲਿ
 ੬੩॥ ਗੁਰਮਾਂਤ੍ਰਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੋ॥ ੫੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੩੮॥ ਬਾਰਮਹਾਤਥਾ
 ਦਿਨੁਗੈਇਵਾਗ॥ ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੮੨॥ ॥ ॥ ॥

੧ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉ
 ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲ ੧॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਤੇ
 ਲਾਮਨਮਤਿਹਉਲੀਥੇਲੇਥੇਲੁ॥ ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭੰਗੁ॥ ਨਦਰੀਕਰ
 ਮੀਚੁਰਧੀਠਗੁ॥ ੧॥ ਭੈਧਿਨੁਕੋਇਨਸੀਘਸਿਪਾਗਿ॥ ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਰੁਇਸਦਾ
 ਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭੁਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਥਦਿਸਦਾਰਿ
 ॥ ਭੈਧਿਨੁਘਾਤੁਕਚਨਿਕਚੁ॥ ਅਪਾਸਚਾਅਪੀਸਟਾ॥ ੨॥ ਬਧੀਧਾਜੀਉਪਜੈਚਾ
 ਉ॥ ਸਹਸਮਿਆਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ ਨਨਕਮਨਮੁਖਿਥੇਲਦੁਵਾਉ॥ ਅਪਾਅਖਰੁ
 ਦੁਉਦੁਆਉ॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਭਰਿਘਰੁਘਰਿਭਰੁਭਰਿਭਰੁਜਾਇ
 ॥ ਸੋਭੁਕੇਹਾਜਿਤੁਭਰਿਭਰਪਾਇ॥ ਤੁਧੁਧਿਨੁਦੁਜੀਨਾਜੀਜਾਇ॥ ਜੇਕਿਛੁਵਰਤੇਸ
 ਭਤੇਗੀਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਭਰੀਐਜੇਭਰੁਹੋਵੈਹੋਰਾ॥ ਭਰਿਭਰਿਭਰਦਾਮਨਕਾਸੇਗੁ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਭੁਖੈਤਰੋ॥ ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਸੇਕਿਛੁਕੇਗੇ॥ ਧੁਕਮੇਅਵੈ
 ਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ ਆਰੋਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਹੀਸਹੇਤੁਅਸਾਅਸਮਾਨੁ॥ ਤਿ

ਸੁਵਿਦਿਭੁਖਬਹੁਤਨੀਸਾਨਾ। ਭੁਓਖਾਣੁਪੀਣਾ। ਆਧਾਗੁ। ਵਿਣੁਖਾਧੇਮਰਿਹੇਹਿਗ
 ਦਾਗ। ३॥ ਜਿਸਕਾਕੋਇਕੋਈਕੋਇਕੋਇ। ਸਭਕੋਤੇਰਾਤੁੰਸਚਨਾਕਹੋਇ। ਜਨਕੋ
 ਨੀਮਜਤਿਧਨਮਾਲਾ। ਨਾਨਕਆਖਣਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੁ। ४॥ ੨॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖਾ। ਸੁਤੁਭਾਈਕਰਿਏਹਿਦਿਸੇਖਾ। ੧॥
 ॥ ਕਹਣਹੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ। ਤਉਕਰਹਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਰਮਸੁਰਤਿਨਦਿਸੁਸਰੇਭਏ। ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਿਲਏ। ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁ
 ਵੀਆਹੁਦਿਜੋਗੁ। ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ। ੩॥ ੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥
 ਪਉਣੇਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ। ਚੰਦਲਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ। ਨਉਦਰਵਾਜੇਦ
 ਸਵਾਣੁਆਗੁ। ਬਝੇਗਿਆਨੀਏਹੁਬੀਚਾਰੁ। ੧॥ ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੇਈ॥
 ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀਏਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ। ਬਝੇਗਿ
 ਆਨੀਮੁਆਯੋਕਉਣੁ। ਮੁਈਸੁਰਤਿਧਾਣੁਅਹਿਕਾਰੁ। ਓਹੁਨਮੁਆਜੇਦੇਖਣਹਾਰੁ।
 ੨॥ ਜੇਕਾਰਟਿਤਟਤੀਰਬਜਾਹੀ। ਹਤਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾਹੀ। ਪਨ੍ਹਿਪਨ੍ਹਿਪਿ
 ਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੇ। ਭੂਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੇ॥ ੩॥ ਹਉਨਮੁਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾ
 ਏ। ਓਹੁਨਮੁਆਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆਮ
 ਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਸੁਟਿਸੁ
 ਟਿਬੁਝੈਮਾਨੈਨਾਉ। ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ। ਆਪਿਬੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥
 ਤੁੰਸਮੇਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਪੀ

ਸਭੁਕਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਤੀਵਟਜਨਾਵੈਕੀਓਟਾ॥ ਪਾਪਪੁਨਿਬੀਜਬੀਪੋਟਾ॥ ਕਾ
 ਮਰੇਪੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟਾ॥ ਨਾਮਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟਾ॥ ੨॥ ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀ
 ਸੀਖਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਗੀਖਾ॥ ਜਲੁਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪੰਗੀਖਾ॥ ਸਬ
 ਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਸਜੋਗੀਗਹਿਨੁਸਦੁਆਗਾ॥ ਪਚਿਦਸਹਿਮਿਲਿ
 ਜੋਤਿਅਪਾਗਾ॥ ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਟਜਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਰਲੁਗਾਗਾ॥ ੪॥ ੫
 ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਜਾਤੇਜਾਇਕਹਾਂਤੇਆਵੈ॥ ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾ
 ਵੈ॥ ਕਉਬਾਂਪਿਓਕਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ ਕਉਅਧਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਹਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇਆਵੈ
 ਸਹਜੇਜਾਇ॥ ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੇਬੀਪਨਪਾਇ॥
 ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਵਰਪਖੀਬਹੁਨਿਸਿਧਾਸੁ॥ ਸੁਖਦੁਖੀ
 ਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ ਸਾਂਝਧਿਹਾਰਾਤਕਹਿਅਭਾਗੁ॥ ਘਰਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰ
 ਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ ੩॥ ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟਾ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਛੁਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ
 ਬਿਨੁਦਖਰਸੁਨੇਘਰੁਗਾਟਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਖੇਲੇਬਜਰਕਪਾਟਾ॥ ੪॥ ਸਾਧੁਮਿਲੇਪੁਰ
 ਬਸੰਜੋਗੁ॥ ਸਚਿਰਹਸੇਪੁਰੇਹਰਿਲੇਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਕੁਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨੈਕੈਲਗਉਪਾਇ॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਅ
 ਮਹਿਚੀਤਾ॥ ਮੂਠੁਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤੁਚੀਤਾ॥ ਪੁਜੀਪਾਪਲੇਤੁਕੀਕੀਤਾ॥ ਤਰੁਤਾ
 ਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁਚੀਤਾ॥ ਵਾਰੁਵਾਰੁਸਾਚੇਮੋਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ ਹਉਪਾਪੀਤੁਨਿਰਮਲੁਏਕ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀਧੋਲੈਕੁੜਵਾਉ॥ ਜਿਹਵਾਇਦ੍ਰੀਏਕਸੁਆਉ॥ ਚਿ

ਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਹੁਉ। ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਬਦਿਮਰੈਠਿਰਿਮ
 ਰਣਨਹੋਇ। ਬਿਨੁਮੁਏਕਿਉਪਰਹੋਇ। ਪਰਪੰਚਵਿਆਪਿਰਹਿਅਮਨੁਪੋਇ। ਬਿ
 ਰੁਨਾਹਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ੩॥ ਬੋਹਿਥਿਚਨੁਉਜਾਅਵੈਵਾਗੁ। ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗ
 ਹਿਮਾਗੁ। ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਪੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੀਵਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਧੁਮੁਈਚਾਗਿ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰਗਗਨਦਸਦੁ
 ਆਗਿ। ਤਿਭਵਣੁਬੋਧਿਅਪਿਮੁਰਾਗਿ॥ ੧॥ ਰੇਮਨਮੋਰੇਕੁਰਮੁਨਕੀਜੋ। ਮਨ
 ਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਜੋ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਅਪਿ
 ਮੁਆਮਨੁਮਨੋਤੇਜਾਨਿਅਗਾਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰੇਤੇਜਾਨਿਅਗਾ॥ ੨॥ ਜਤੁਸਤੁਤੀਰ
 ਬਮਜਨੁਨਾਮਿ। ਅਪਿਕਬਿਸਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ। ਨਰੁਨਾਹਾਇਣੁਅਤਿਰਿਜਾ
 ਮਿ॥ ੩॥ ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਿਜਾਉ। ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੇਥਾਉ। ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ। ਮਰਣਗੁਣਗੁਣੁਅਤਿਰਿਭਾਏ। ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਗਗਨਪੁ
 ਰਿਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਏਨਹੀਗੁਣਾ। ਹਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਹਣੁਹਰਿ
 ਸਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੈ। ਕਮਲੁਬਿਗਾਮਿਮਨੁਹਰਿ
 ਖੁਲਾਰੈ। ਜੀਵਤਮਰੈਮਹਾਰਸੁਆਗੈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸਚੁਸਚੁਨੀ
 ਨਮਿਸੁਚਾਗੁਰਕੀਪਉੜੀਉਚੈਉਚਾ। ਕਰਮਿਮਿਲੈਜਮਕਾਭਉਮੁਚਾ॥ ੩॥
 ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਿਲਿਐਕਿਸਮਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰੁਮਹਲੁਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੋਮਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੇਕੋਇ॥ ਵਿਆਜਾਣਾਕਿਆਅਗੋਰੇ
 ਇਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੇਈਹੁਆ॥ ਅਵਰਨਕਰਣੈਵਾਲਾਦੁਆ॥ ੧॥ ਨਾਜਾਣਾਕਰਮਕੇ
 ਦੁਤੇਗੀਦਾਤਿ॥ ਕਰਮੁਪਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਏਵਠਵਾਤਾਦੇਵਣ
 ਹਾਗਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁਪੁਭਗਤਿਭੁਠਾਗ॥ ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੇਰਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਤ੍ਰਸ
 ਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਤੂੰਮਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਨਾਮੁਜ
 ਪਾਇ॥ ਤੂੰਦਾਨਾਈਨਾਸਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭੁਰੇਸੇਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਤਨਮਹਿ
 ਮੇਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਸਬਦਿਪਛਤਾ॥ ਤੇਰਾਤਾਣਨਾਮਕੀਵਡਿਆ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਰਹਣਾਭੁਗਤਿਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥
 ਨਿਨਿਅਕਬੁਕਹਾਇਆਅਪਿਉਪੀਆਇਆਅਠਭੇਦਿਸਰੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
 ੧॥ ਵਿਆਤੁਗੀਐਨੁਰੁਤਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੋਸਬਦਿਪਛਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਸੁਨਰਗਾਉਰਿਦੇਹਰਿਗਾਸਿ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਸਾਧਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਾਹਿਸਦਾਰੈ
 ਸਾਧਿਐਆਲਾ॥ ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਧਾਧੇਕਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਿਦੇਸੇਪੁਰੇ
 ਨਾਨਕਰਾਮਮਿਲੇਕੁਮਦੁਰੈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਜਨਮਿਮਰੈਤੈਗੁਣ
 ਹਿਤਕਾਰਾ॥ ਚਾਰੇਥੈਦਕਬਹਿਆਕਾਰਾ॥ ਤੀਨਅਵਸਥਾਕਰਹਿਦੁਖਿਆਨਾ॥ ਤੁਰੀਅ
 ਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਨਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾ॥ ਬਾਹਰਿਜਨਮਨ
 ਹੋਇਹੈਮਰਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਹੈਸਭਕੇ॥ ਈ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੀਠਿ
 ਤਮੁਖਿਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ ਮੁਕਤਪਦਾਰਥੁਭੁਗਤਿਹਰਿ
 ਪਾਇਆ॥ ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੇ॥ ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥
 ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਮਰਤਿਆਨੰਦਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਪਾਇਆ

ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ ਬੁਝਾਇਆ ਟੀਨਾ ਥਸ ਰਬ ਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਕੇਰੀ ॥ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਾਂਇ ਆਰੋਹੇ ਸੁਖਾਲੀ ਧਾਜੀ ਇਹੁ ਸੀਸ ਰੋਗੇ ॥ ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਮੁਚੁ
 ਕੁਨਕ ਮਾਦ ਹਿਧਹੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਗੇ ॥ ਤੁਕਾਇਆ ਮੈਰਲ ਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉਂ ਪਰਉ ਪਰਿ
 ਛੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁੱਕਿਤ ਕੀਤਾ ਰਹ ਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅੰਨ੍ਹ ਬਹੁ ਹਿਨ ਆ
 ਵੇਦਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਂਇਆ ॥ ਤੁਸੁ ਟਿਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦ
 ਚਿਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੁਠੀ ਲਾਇਤ ਧਾਰੀ ॥ ਦੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹ ਹਿਜੀ ਅੰਨ੍ਹ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ
 ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹਿਸ ਚਾਲਿ ਆਤੁ ਪਿਛੈ ਰਹੀ ਏਹ ਛੁਟਿ ਹੋਈ ਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥ ਤੁਕਾਇਆ
 ਰਹੀ ਅਹਿ ਸੁਪਨੈ ਦਰਿ ਤੁਧ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈਂ ਜਾ ਬਿਛੁਲੀ
 ਆਤਾ ਮਨਿ ਭੁਲ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੇਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਛੋਈ ਅਹਿ ਲਾਨ ਨ ਖੁਗਵਾ
 ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ॥ ਧਾਧਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
 ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਕ ਪਨ੍ਹ ਕੇਰੇ ਭਾਗਾ ॥ ਕਿਸਰੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ
 ਨਿਪ ਏਗ ਵਾਰਾ ॥ ਕੁਜਾ ਮੇਵਾ ਮੇਸੁ ਭੁਕਿ ਛੁਰਾ ਖਿਆਇ ਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਖੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਦੇਵੇ ਨੀਵਰਿ ਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭੁਸ ਮੰਦਰਿ ਕੀ ਛੋਰੀ ॥ ਸਚੇ ਸੀਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸਰੀ
 ਅਪੁਜਾਣੈ ਸਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲਿਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾਝੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੇ ਨ ਕੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਮੁ
 ਰਖ ਮਣ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕਰ ਭੁਰਾ ॥
 ਮਤਿ ਸਕੇਵੁ ਟੁਜਾਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿਛਿ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥
 ੧੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਵਰਿ ਪਚਿਹ ਮਏ ਕਜਨਾ ਕਿਉਰਾ ਖਉ ਘਰੁ
 ਬਾਰੁ ਮਨਾ ਮਾਰਹਿ ਲੁਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ

ਹਮਨਮ ਉਚਰਮਨਾ। ਆਗੈ ਜਮਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਾਹਿ ਮਨੋਲੀ
 ਗੁਏ ਭੁਆਗਾ। ਭੀਤਹਿ ਬੈਠੀ ਸਾਧਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਦਿ ਅਵਰਿਲਟੇ
 ਨਿਸੁਪੰਚਨਾ॥ ੨॥ ਛਾਹਿ ਮਨੋਲੀ ਲੁਟਿ ਆਂਦੇ ਹਰਸਾਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ। ਜਮ ਛੁਡ
 ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਤਿ ਆਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਮਾਦਿ ਲੋਏ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ
 ਲੋਏ ਨਿਸੁਖਾ ਦਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਮੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਥਾਪਾਤਾ॥ ੪॥
 ੨॥੧੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਘਟਿ ਭੀਤਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾਂਇ ਆਕੀਜੈ
 ਖਿਥਾਤਾ। ਪਚਿਚੇਲੇ ਦਸਿ ਕੀਜਹਿ ਗਵਲੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਛੁਡਤਾ॥ ੧॥ ਜੇਗਜੁ ਗਤਿਇ
 ਦੁਪਾਦਿ ਸਿਧਾ। ਏਕ ਸਬਦੁ ਜਹੇ ਰੁਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੁਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਮੁਠਿ ਮੁੰਡਾਇ ਮੇਜੇ ਗੁਰਪਾਈ ਮੇਹਮ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਗੀ ਗਾਤਾ। ਤਿਭੁ ਦੁਤਾਰੁ ਦੁਹਾਰੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਿ ਸਿਅੰਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਪਾਟਿ ਬਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾਰੁ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਵ
 ਸਿਤਾ। ਏਕ ਸੁਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਧਿ ਲੇਭਿ ਕੀ ਪਾਵਸਿਤਾ॥ ੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰ
 ਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ। ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੇਗੀ ਕਪਟ ਘਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਂਇ ਆਕਮਲੀ
 ਹਿਸੁਇ ਆਣ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਹਾਣੀਤਾ। ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਗੀ ਦਝੈ ਠਿਗਿ ਪਾਛੈ
 ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਲ ਮਨਏ
 ਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦਿਖੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈਗੇ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ਲੀਜੈਗੇ॥ ੧॥
 ਮਨਏ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈਗੇ। ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖ ਨ ਲਖਣਾ
 ਜਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਰਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮਤ ਉਖਤਿ ਉਚਾਈਗੇ। ਰ
 ਤਿ ਅਨੇਗੀ ਸੁਧੁ ਸਿਨਾਹੀ ਲਜਟੁ ਕਸਿ ਮੁਸਾਭਾਈਗੇ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਖਿਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖ

ਲਗੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਵਡਾਈਗੇ। ਜੇਤਿਨਕੀਅਸੇਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੋਟਿਆਜਾਈਰੇ
 ॥ ੩ ॥ ਸੁਰੁਰੁਰੇਨਹੋਵਹਿਉਣੇਜੇਰਤੇਰੰਗੁਲਾਈਗੇ। ਤਿਨਕੀਪਕੋਹੋਵੈਜੇਨਾਨਕਤਉਮੁ
 ਨ੍ਹਾਕਿਛੁਪਾਈਗੇ। ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀਚੋਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤਕੀਮਾਈਬ
 ਪੁਕਤਕੋਰਾਕਿਦੁਬਾਦੁਹਮਅਏ। ਅਗਨਿਬਿੰਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੋਕੀਮਿਉਪਾ
 ਏ। ੧ ॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ। ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਗਣਮੇਰੇ। ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ। ॥ ਕੋਤੇਰਖਬਿਰਖਹਮਨੀਨੇਕੋਤੇਪਸੁਉਪਾਏ। ਕੋਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਅਏਕੋਤੇ
 ਪਖਉਡਾਏ। ੨ ॥ ਹਟਪਟਣਬਿਜਮਦਿਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਗੀਪਾਰਿਅਵੈ। ਅਗਹੁਦੇਖੈਪਿ
 ਛਹੁਦੇਖੈਤ੍ਰਫਤੇਕਹਾਛੁਪਾਵੈ। ੩ ॥ ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਠਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਗ।
 ਲੈਕੈਤਕਜੀਤੋਲਣਲਗਾਪਟਹੀਮਾਹਿਦਣਜਾਗ। ੪ ॥ ਜੇਤਾਸਮੁੰਦਸਾਗਰਨੀਰਿ
 ਕੁਰਿਅਤੇਤੇਅਉਗਣਹਮਾਗੇ। ਦੁਇਆਕਰਹਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਭੁਧਦੇਪਾਥ
 ਰਤਾਰੇ। ੫ ॥ ਜੀਅਜਾਅਗਨਿਬਰਾਧਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਦਰੋਕਾਤੀ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
 ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ। ੬ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਟਿਮਹਲਾ ੧॥

ਪਰ ੪ ॥ ਰੇਇਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਨਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ। ਹੀਰੈਜੈਸਾਜਨਮਹੈ
 ਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ। ੧ ॥ ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾਮੁਨੇਛਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ। ਅਨਤਾਪਨੁਪਰਣੀਪਰੇਅਨਤਾਚਾਹਿਆਜਾਇ। ਅਨਤਕਉਠਾਹ
 ਨਜੇਗਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ। ੨ ॥ ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੇਭਾਗਠੁਹੋ
 ਏ। ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੈਜੇਲੈਚੈਸਭੁਕੇਵੇਇ। ੩ ॥ ਨਾਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਅਸੇ

ਈਸਰਕਰੇਇ॥੭੨ਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਵਾਧਿਮੈਦੁਲਾਈਦੋਇ॥੪॥੧॥੧੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋ ਆ ਬਾਨਿ ਦਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇ
ਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਾਰਿ ਦਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਬਨ ਜਗ ਨਿਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਖਰ
ਦੁਆਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਕੇਵਲਿ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਹ
ਜ ਬੁਝਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਾ ਨਿਰੁਪਿਅ ਪਾਰਾ ॥ ਮਛਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ
ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਸਾਗਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਦਸੈ ਹਉ ਮਿਲੈ ਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥ ੩ ॥
ਨਾਗ ਨਿਹੋਵਾ ਪਰਦਸਾ ਸਬਦੁ ਦਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾ ਗਣੀ ਜਿਨ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸ
ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਦੀਪਕੀਮਹਲ ੧॥੫੫ ॥ ੨॥ ॥ ਜੋਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰ
ਤੁਕਾਏਇਥੀਚਾਰੇ॥ ਤਿਤੁਪ੍ਰਕੀਰਤਿਹਰਸੇਹਿਲਾਸਿਹਰਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਗਾਦਹੁ
ਮੇਰਨਿਰਕੁਓਕਾਸੇਹਿਲਾ॥ ਹਉਦਾਗੀਜਿਤੁਸੇਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਨੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੇਗਾਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ
ਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਦੁਹੁਤੇਲੁ॥
ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਨੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਏਹੋਪਾਰੁ
ਚਾਸਦੇਨਿਤਪਦੀਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੀਨਿ॥ ੪॥
੧॥੧੦॥ ੧ਉਸਤਿਗਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਗਉੜੀਗੁਅਰੋਗੀਮਹਲ ੩

ਚਉਪਦੋ॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਹਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਵੈਸੋਈ॥ ਮੇ
ਰਾਖੁਸਰੁਬਿਧਿਐਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੇਮੇਲਸਥਾਇਪਛੁਣੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈ

ਕੁਰਮਕੁਉਜਾਇ। ਭੇਰਾਚੈਸਚਿਰੀਗਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਹ
 ਰਿਮਨਿਦਸੈਸੁਭਾਇ। ਮੇਰਾਪੁਕੁਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ। ਸਬਦਿਸਾਲਾਹੈਅੰ
 ਤਪਾਰਾਦਾਰਾ। ਮੇਰਾਪੁਕੁਧਖਸੇਧਖਸਣਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਭਮਾਤਿ
 ਧੁਪਿਹੋਇ। ਮਨਿਨਿਰੰਮਲਿਥਸੈਸਚੁਸੇਇ। ਸਾਚਿਦਸਿਐਸਾਚੀਸਕੁਕਾਰ
 ॥ ਉਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁ
 ਪਛਾਣੈਕੋਇ। ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਗੋਪਿਆਰਾ॥ ੪॥ ੧॥
 ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏਜਨੁਕੋਇ। ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਸੀ
 ਝੇਸੇਇ। ਗੁਰਤੇਸਹਜਸਾਚੁਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੈਕੁ
 ਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਆਇ। ਸਚੈਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਤਿਸਨਅਗਨਿਬੁਝਾਏ। ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਦਸੈਮਨਿਆਏ। ਗੁਰਤੇਪਾਦਿਤਪਾਦਨ
 ਸੁਚਿਹੋਇ। ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਦਹੋਇ॥ ੨॥ ਬਾਹੁਗੁਰੁਸਭਿਕੁਰਮਭੁਲਾਈ
 ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਧਰੁਤਾਦੁਖਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਪਿਆਈ। ਦਰਸਨਿਸ
 ਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੇਈ। ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿ
 ਲਾਦਹੋਈ। ਮਿਲਿਖੀਤਮਸਾਚੈਗੁਣਗਾਦਾ। ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਦਾ॥ ੪॥
 ੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਸੁਖਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਸਚੁਨਿਦਾ
 ਸੁਕਰੇਸਚੁਸੇਇ। ਸਚੀਧਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ। ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆਪੈ॥ ੧॥
 ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਏ। ਹਰਿਕੁਣਗਾਵੈਧੈਸਿਸੁਖਾਏ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਜ
 ਲਉਇਹਜਿਹਵਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਹਰਿਰਸੁਨਚਖੈਭੀਕਾਅਲਾਇ। ਬਿਨੁਬੁਝੈਤਨੁਮ

ਨਹੀਕਾਹੋਇ। ਬਿਨਨਾਵੇਦਪੀਆਚਲਿਆਰੇਇ। ੨॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ
ਸਭਨਿਸੁਭਾਇ। ਗੁਰਵਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾਇ। ਸਾਚੇਗਤੀਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰਿ
॥ ਅੰਤਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਪਾਰ। ੩॥ ਨਾਮਿਸਮਾਦੈਜੋਬੁਭੋਹੋਇ। ਉਪੈਬੁਭੋਇ
ਕੋਨਕੋਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਦਾਸੁ। ਨਾਨਕਸਚੁਭੀਤਾਜਿਸੁਸਬਦਿਪਿਆ
ਸੁ॥ ੪੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੩॥ ਇਵਿਗਾਦਤਰਹੇਮਨਸਾਦੁਨਪਾਇ। ਹਉਮੈ
ਦਿਗਿਗਾਦਹਿਬਿਰਥਾਨਾਇ। ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿਨਾਨਾਮਪਿਆਗੁ। ਸਾਦੀਬਾ
ਈਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰੁਗੁਵੈ। ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹੈਵੈ
॥ ਗਉੜੀ। ਇਵਿਗਾਦਹਿਇਵਿਭਗਤਿਕਰੋਇ। ਨਾਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੋਹਿ
॥ ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਗਿ। ਅਪਨਾਪਿਰਗਾਖਿਆਸਦਉਰਧਾਗਿ॥ ੨
॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੁਰਖੁਆਪੁਜਨਾਵਹਿ। ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖਾਵਹਿ। ਨ
ਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਹੋਇ। ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਨਨਸੋਇ॥ ੩॥ ਭਗਤਿ
ਦਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ। ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੋਇ। ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾ
ਸਭੁਬਿਧਿਜਾਣੇ। ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਪੁਪਛਾਣੇ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆ
ਰੇਗੀਮਹਲ ੩॥ ਮਨੁਮਾਰੇਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ। ਬਿਨੁਮੁਏਵੈਸੇਹਰਿਪਾਇ। ਮਨੁਮਰੈ
ਦਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇ। ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੁਝੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਦੇਵਤਿਅਈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਦਸੈਮਨਿਅਈ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਦੈ
ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ। ਮਨਮੇਮਤੁਮੈਗਲੁਮਿਕਦਾਰਾ। ਗੁਰਅਵਸੁਮਾਰਿਜੀ
ਵਾਲਣਗਗਮਨੁਮਸਾਪੁਸਾਪੈਜਨੁਕੋਇ। ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਗੁਰ

ਸੁਖਿਏਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰਿ॥੩॥ਜੇਪੁਰਿਰਖਿਮਨ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਰੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਅਪਣੀਕਲਾਅਪੋਹੀਜਾਣੇ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੇ॥੪॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸ
 ਰੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਨੁਜੈਭਾਇਕੁਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਬਹੁਚਿਤਾਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ਪਿ
 ਪਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੁਰੁਦਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰ
 ਸਨਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਜਗ
 ਨੀਵਨੁਸੇਵਿਜਗਦਾਰੇਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਗਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਕ
 ਰਮਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੇਜਨਸਚੇਜੇਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਾਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਹਾਏ
 ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਪਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਸੈਮਨਿਆਏ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮ
 ਕਰਤਿਆਸੁਖਸਾਂਤਿਸਰੀਰਾ॥ਅਤਿਹਿਦਸੈਨਲਾਗੋਜਮਪੀਰਾ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆ
 ਪਿਦਨੀਰਾ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੪॥੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹ
 ਲ ੩॥ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੇਜਿਸਕੈਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ਸੇਵਿਉਧਿਸਰੇਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨ
 ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਰਗਗਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂੰਵਿ
 ਸਰਹਿਤਦਿਹੀਮਰਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿੰਦੁਜੈਭਾਏ॥ਮਨਮੁ
 ਖਅਗਿਅਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥੨॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਿ
 ਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੩॥ਜਿ
 ਨਾਪੁਤੈਪੁਨਿਸੇਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਨਾਪੁਤੈਪੁਨਿਤਿਨਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ਨਾਨ
 ਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੭॥ ॥

ਤੁਧਅਪਭੁਲਾਏ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਤੁੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਅਜਾਗਿ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਮਰਣੁਮਨਮਨ
ਹਿਸਮਾਗਿ॥ ਤੇਰੇਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹਪਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸੁਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਦਖਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਹਸੇਤਸੀਗਤਿਬਣਾਈ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਜਹਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਹਾਂਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਬਾਉਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਤਿਹਿਰਿਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਆਪੇਦਾਤਿ
ਕੇਰਤਾਰਾ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਉਲਗੈਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾ
ਗੁ॥ ੪॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਰਿਰੰਗਾ॥ ਪਉਣੁਪਾ
ਣੀਏਸੈਤਰੁਸਭਿਸਹਲੰਗਾ॥ ਭਿਨਿਭਿਨਿਦੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਏਕਅਚਰ
ਜੁਏਕੋਹੈਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਚਾਰੇਦਿਰਲਾਵੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿਭਵੈਪ੍ਰ
ਭੁਸਭੁਨੀਬਾਈ॥ ਕਹਾਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਆਪੇਸਤਿਅਦੇਇ
ਜਗਾਈ॥ ੨॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਕਹੈਸਭਕੋਈ॥
ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਵੈਬੁਝੈਹਰਿਸੇਈ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਦੇਖੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਵਡੀ
ਦੁਤਿਆਈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁ
ਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਸਹਜੇਜਾਗੈਸ
ਵੈਨਕੋਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਬੁਝੈਜਨਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਤਿਅਨਾਨੀਕਦੇਨਬੁਝੈ
ਕਥਨੀਕਰੈਤੇਮਾਇਆਨਾਲਿਲੁਝੈ॥ ਅੰਧਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਇਸੁ

ਨਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਪਿਤ
 ਰੋਸਗਲੇਕੁਲਉਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਕਲਿਜਗਮਹਿਕਰਮੁਪਰਮੁਨਕੋਈ॥ ਕਲੀ
 ਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਲਕੋਘਰਿਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਸਾਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਮਨਿਸਚੇਰਾਤੇ
 ਹਰਿਦੇਪਰਦਾਹੁ॥ ਸਚੇ ਮਹਲਿ ਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁਵੀ
 ਠਾਗਿ॥ ਰਾਮਜਪਹੁਭਵਜਲਉਤਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਰਮੇਅਵੈਕੁਰਮੇਜਾ
 ਇ॥ ਇਹੁਜਗੁਜਨਮਿਆਦੁਜੋਭੁਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਿਨਚੈਤੈਅਵੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਅਪਿ
 ਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਇਹੁਜੀਉਦਿਠਾਣੀਠਾਕਰੀਲਾਇਆ॥ ਮਹਾਦੁ
 ਧੁਖਟੋਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ ਏਕ
 ਨਾਮੁਚੇਤੇਦਿਚਹੁਕੁਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਨਾਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆ॥ ਤਿਨਪੁਛਉਜਾਇ॥
 ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਸੋਧਿਨਵੈਤੇਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਸ਼ੀਪ
 ਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾਲਥਾਇਪਾ
 ਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ
 ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਉਤਮੁਹੋਇ॥ ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਦੂਜੈਭੁ
 ਇਨਸੋਵਿਆਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਪਾਇ॥ ਪੁਤਿਕੁਟੰਬੀਗਰਹਿ
 ਮਹਿਆਮਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਨੁਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੋਵੈਜਨੁਸੇ
 ਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਕੁਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਵਿਰਲਾਧੁਭੋਵੈਇ॥ ਨਾਨ

ਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਗਚਰੇ
 ਇਪੁਰਜਨਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਇ॥ਅਖਟਨਾਮੁਪਨੁਹਰਿਤੇਟਿਨਹੋਇ॥ਐਥੈਸਦਾਸੁ
 ਖੁਰਿਸੋਭਹੋਈ॥ ੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀ
 ਜੋ॥ ੧॥ਗਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਮਹਾਪੁਰਖੁਸੰਸਾਰੇ॥ਆਪੇਉਪਰੇਕੁਲਸਗਲ
 ਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਉਤਰਹਿਭੁਓਨਲੁਪਾਰੇ॥ ੨॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸਦਾਮਨਿਦਾਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇ
 ਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ ੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਤਿਨਕੀ
 ਸਚੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਗਤੀਆਪਿਦਖਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਾਰੀਗਪਾ
 ਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਵਡਭਾਗਿਸੰਜੋਗਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸਭੋਗ॥ ੧॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਖਾਣੀਨਾਮੁਹਰਿਪਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਹਾਨਾਮੁਪਾਇ॥ ੧॥ਗਉ॥ਗਿ
 ਆਨੁਪਿਆਨੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਦਿਰਲੈਚਖਿਭੀਠਾ॥ ੨
 ॥ਕਰਮਕਾਂਤੁਬਹੁਕਰਹਿਆਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ਬੀਧਨਿ
 ਬਾਂਧਿਉਮਾਇਆਛਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਛੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੪॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਦਿ
 ਮਹਲਾ॥ ੩॥ਜੈਸੇਪਰਤੀਉਪਰਿਮੇਪੁਲਾਬਰਸਤੁਹੈਕਿਆਪਰਤੀਮਧੋਪਾਣੀਨਾ
 ਹੀ॥ਜੈਸੀਪਰਤੀਮਧੋਪਾਣੀਪਰਗਾਸਿਅਧਿਨੁਪਗਾਦਰਸਤਛਿਰਾਹੀ॥ ੧॥ਬਾਬਾ
 ਤੁਮੈਸੇਭਰਮੁਚਕਾਹੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੁਹੈਸੋਈਕੋਈਹੈਰੇਤੁਮੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ ੧॥

ਰਹਾਇ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿ ਆਉਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਸਦੁ ਹਰਿ ਤੇ
ਰੇਤੁ ਝੁੰਝੀ ਮਾਹਿਸ ਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨ ਮਭੁਲਿ ਪਰੇ ਸੇਜਾ ਪਾਇ ਆਤਾ ਕੁਲੇ ਨਾਹੀ॥
ਜਾਕਾ ਕਾਰਜ ਸੇਈ ਪਰਜਾ ਏ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੁਹੈ ਹਰਿ ਮ
ਪੇਰੁ ਮੁਕਹਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤੁ ਮਿਓ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮਿਨ ਆਹੀ॥ ੪॥

੧੫॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਦਸਿ ਹੋ ਬਾਪਾ ਦੁ

ਜੈ ਭਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛੁਡਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਭੁਰ ਮਦੇ ਮਨ ਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿ ਉਛਿਰਿ
ਛਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਅਮਨਿਆ

ਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਗਤਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੇ ਪ
ਰੀ ਤਿਹੋਇ ਹਉ ਮੈ ਤਜੇ ਦਿਕਾਗ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਅਨਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਭੈ

ਭੁਗ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪੇਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਿਨ
ਚਾਰਿ ਹੋਹਰਿ ਗਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆ॥ ਸੋ ਭਾਵੈ ਤੀਨਾਰਿ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇ

ਆ॥ ਧੇਵ ਕੈ ਗਣੁ ਸਮਲੈ ਸਾਹੁ ਰੈਦਾ ਸੁਪਾਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਅ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ ਐ ਪਿਰੁ ਦਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਪਿਆਈ ਐ॥

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੋ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਹਿਮ
ਤਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਦਭੁ ਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅਖਿਤੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਹ

ਉ ਮੈ ਸੁਖਿ ਪਾਇ ਨ ਸਿਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈ ਐ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤਦਾ

ਆਪੋਨਾਇਲਾਈਐ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਗਗਨਪਾਇਓਅਗਿਆਨਾਦਅਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵਾਨਾਰਹਿਛਿਗਿਛਿਰਿਪਛੁਤਾਏ॥ ਗਰਬੁਜੇਨੀਦਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਬੁਗਲਿਜਾਏ॥ ਮੇਰੇ
 ਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦਮਨਮੁਖਭਰਮਾਏ॥ ੩॥ ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਿਮਸਤ
 ਵਿਪੁਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਭੇਟਿਅਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਹੇਹਰਿਨਾਮੁਹੇਹਰਿਬੰਧਪ੍ਰਧੀਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਕੀਰਾ॥
 ੪॥ ੩॥ ੧੭॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਖੀ
 ਰਾਗ॥ ਮਤਿਮਲੀਣੁਪਰਗਟੁਏਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ॥ ਸਿਵਸਕਤਿਮਿਟਾਈਆਰੁ
 ਕਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਵਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ੧॥
 ਹਰਿਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐਸਤਿਜਨਹੁਜਿਸੁਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵ
 ਤੀਗਰਮੇਲਿਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਹਰਿਸੁਣੀ
 ਹਰਿਹਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥ ਹਰਿਰਸੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ॥ ਪਨੁਪ
 ਨੁਗੁਰਸਤਪੁਰਖੁਹੇਜਿਨਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਸੇਗੁਰੁਹ
 ਮਕੀਨੀ॥ ੨॥ ਗੁਣਦਤਾਹਰਿਗਾਇਹੈਹਮਅਵਗਾਣਿਆਰੇ॥ ਪਾਪੀਪਾਥਰਤੁਬ
 ਦੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਤਾਰੇ॥ ਤੁੰਗੁਣਦਤਾਨਿਰਮਲਾਹਮਅਵਗਾਣਿਆਰੇ॥ ਹਰਿਸਰ
 ਵਗਤਿਗਖਿਲੇਹੁਮੁਨੁਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਹਜੁਅਨੰਦਸਦਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿ
 ਹਰਿਮਨਿਪਿਆਇਆ॥ ਸਜਣਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ ਪਰਿਸੇਹਿਲਾਗਾਇਆ॥
 ਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਏਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਪੁਕਿਤਿਨ
 ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੮॥ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗਾਏਰੀ ਮਹਲ ੪॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਪਰ ੧॥ ਪਤਿਤ ਸਾਸਤ ਸਿਖਿ ਤਿ
 ਪਤਿਅਗਾਜੇਗੀ ਗੋਰਖ ਗੋਰਖ ਕਰਿਅਗਾ ਮੇਮੁਰਖ ਹਰਿਹਰਿਨ ਪੁਪਤਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਨਾਜਾ
 ਨਾਕਿਅਗਾਤਿਗਾਮਹਾਰੀ॥ ਹਰਿਕੁਜਮਨ ਮੇਰੇਤਰੁ ਭੁਵਨ ਲੁਤੁਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੀਨਿਅਸੀਧਿਭੁਤਲਾਇਦੇਹਸਦਾਗੀ॥ ਪਰਤਿਅਤਿਅਗਾਕਰੀਬੁਹਮਚਾਗੀ॥ ਮੇਮੁ
 ਰਖਹਰਿਅਸਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਖੜੀਕਰਮਕਰੇਸੁਰਤਣੁਪਾਵੈਮਸੁਦਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕ
 ਮਾਵੈ॥ ਮੇਮੁਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛੁਡਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਕੁਤੇਰੀਸਿਸਟਿਤੁਆਪਿਰਹਿਅਸਮਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੇਵਡਿਅਈ॥ ਮੇਅੰਪੁਲੇਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪॥ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੋਹਰਿਕੀ॥ ਭੁਜਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਤਿਜ
 ਨਕੀ॥ ਤਰੁਭੁਵਨਲੁਅਕਥਕਥਾਸੁਣਿਹਰਿਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ
 ॥ ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਰਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜਨਪਿਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨ
 ਮਾ॥ ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਹਮਰਾਮਾ॥ ਜਨਕੀਸੇਵਾਉਤਮਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੋਹਰਿਕੀ
 ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥ ਜੋਜਨਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ॥ ਜਨਪੰਗਰੇਨੁਦਰੁਭਾਗੀਪਾਵੈ॥
 ੩॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਤੁਲਿਖਿਅਪੁਰਿਪਾਈ
 ॥ ਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪॥ ਅਤਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਰੈਪੁਤੁਖਾਇ॥ ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜਲਿਨਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪ
 ਇਅਾ॥ ੧॥ ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਪਿਆਗੇ॥ ਜਿਨਮਿਲਿਅਣੁਖੁਨ
 ਹਿਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਮਿਲਿਬਛੁਰੇਗਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨਪ੍ਰੀਤਜ
 ਪਿਰਘਰੁਆਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਹਰਿਜਨਸੁਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲ

ਧਾਰਾ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਪਨੁਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥
 ਜਨ ਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪ ॥ ਭੀਖਵ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅਨੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆ
 ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਚਾ ਪੁਰਿ ਹ
 ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਜ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ॥ ਮਿਲੈ ਮਿਲੇ ਪਿਐ ਰੇ ਸਭ
 ਦੁਖੁ ਤਿਆਗੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ॥ ੨ ॥ ਬਛੁਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰ ਮੁਖਿ
 ਪਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੇ ਦੇਖੈ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹੇ ਸਭ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਚਾਢਿ ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਾਇ ਕੁੜ ਕਚੁ ਪਾਠਾ ॥ ਜਨ ਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ
 ਪਤਿ ਗੁਰ ਸਚਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ
 ਹੋਈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਪਈ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਤਿ
 ਨ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀ ਪਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭੁ ਪਾਪ ਲ
 ਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਤ ਬਿਨੁ ਸਿਧਾਇ ਆਪਾ ॥ ਪਾਵਤ ਪੰਚਰ
 ਹੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆਪਾ ਅਨਹਿ ਨੁਗਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਗਣੁ
 ਰਿਜਿ ਨ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੁੜੁ ਤਿਆਗੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤੇਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ
 ਉਜਲ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭੁਭੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਲ ਭਰੁ ਗੁਰੁ ਪਗਿ ਲਗਿ ਪਿਆ
 ਵੈ ॥ ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪ ॥ ਹ
 ਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਠੰਠਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਬਨ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪਤ ਪੈਲ

ਇਤਾਗੀ॥ ੧॥ ਅਜੇ ਸਾਮੇ ਗਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਗਿ॥ ਨਿਕਟਿ ਦਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਚੁਰਿ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਪੂਨਿ ਆਪੇ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ
 ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹਿਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰ
 ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵੁਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੋਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥
 ਹਰਿ ਆਪੇ ਧੋਨੀ ਤੁਲਹਤਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾ
 ਨਕਪਾਵੈ ਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਪੜ ੪॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੁਪਦੀ ਜੋ ਸੀਤੁ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈ ਸੀਹ ਮਲੇਹਿ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਣਿ ਜਹਰਿ ਗਾਸਿ
 ਓਜੇ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਲੁਹੇਇ ਦੇਹਿ॥ ੧॥ ਹਮ ਵਣੁ ਜਹਰਾ ਮਕੋਹਰਿ ਵਣੁ ਜੁਕਰਾਵੈ ਦੇਹ
 ਸਿਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਹਾਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਨੁਖਾਇ ਆਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਮ ਨਿਭਾਇਆ॥
 ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ਆਜ ਮੁਜਗਾਤੀ॥ ਨੇਹਿ ਨ ਆਇਆ॥ ੨॥ ਹੋਰ ਵਣੁ ਚੁਕ
 ਰਿਹ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨਤ ਰੰਗੀ ਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਓਇ ਜੋ ਹੋਵਣੁ ਜਿਹ ਰਿਲਾਇਆ ਫਲ
 ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣੁ ਜੋ ਸੇਜ ਨੁਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪੁਰੁ ਦੇਈ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਠਿ ਰਿਲੇਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਲੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਉ ਜਨ ਨੀਗਰ ਭੁਪਾਲ ਤੋ ਸਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ॥ ਦੁਹੋਇ ਪਨੁਖਾ
 ਟਿਕੈ ਕਰਿ ਭੁੱਖਿ ਲਾਸਾ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖ ਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੋਸਈ ਆ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝ ਹਿ ਬਠਾਈ ਆ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਰਿਖਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗ

ਹਿਜਾਹਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਹਿਜਨਪਰਿਵਾਰਸਾਧਾਰੇਇਕੀਹਕੁਲੀਸਭਜਗਤੁਛ
 ਭੁਟੈ॥ ੨॥ਜੇਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਿਰਤ
 ਦਾਹਿਪੁਜਕਰਾਈ॥ਹਿਭੁਗਤਿਭੰਡਾਰਲਾਇਦਾਆਪੇਦਰਤਾਈ॥ ੩॥ਲਾਹ
 ਹਟਿ॥ਦਿਹਾਇਆਕਿਅਤਿਸੁਚਤੁਗਾਈ॥ਜੇਰਾਜਧਰਾਲੇਤਾਹਰਿਗਲਾਮੁਖ
 ਸੀਕਉਹਰਿਨਾਮੁਕਰਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਸੁਹੈਹਰਿਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ ੪॥੨

॥੮॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪॥

ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੇਜੀਉਲਾਇ॥ਹਲੁਜੇਤੇਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪਤੁਪੀਖਾ
 ਆਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਜਪਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛੁਠਾਇ॥ ੧॥ਮੈਮੁਰਖਕੀਗਤਿਕੀ
 ਜੈਮੇਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੋਦਾਹਰਿਲਾਇਹਮਕਾਮਾ॥ ੧॥ਗਉੜੀਲੇਤੁਰੇਸ
 ਉਦਗਰੀਸਉਦਗਰਪਾਵੈ॥ਪਨੁਖਟੈਆਸਾਕਰੇਮਾਇਅਮੇਹੁਦਪਾਵੈ॥ਤਿਉ
 ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਏਲਤਾਹਰਿਏਲਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੨॥ਬਿਖਸੈਚੈਹਟਵਾਣੀਆਥ
 ਹਿਗਟਿਕਮਾਇ॥ਮੇਹੁਭੁਪਸਾਰਭੁਕਾਭੁਰੇਲਪਟਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਪਨੁ
 ਸੰਚਿਅਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਇ॥ ੩॥ਇਹੁਮਾਇਅਮੇਹੁਕੁਟਿਬੁਧੇਭਾਇਨੁਜੇਛਸ
 ॥ਗੁਰਮਤੀਸੇਜਨੁਤਰੈਜੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪ
 ਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੩੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪॥ਨਿਤਦਿਨਸਰਾਤਿਲਾਲੁਕਰੇ
 ਕੁਰਮੈਕੁਰਮਾਇਆਵੇਗਾਰਿਛਿਰੈਵੇਗਾਰੀਆਸਿਰਿਕੁਰਉਠਾਇਆ॥ਜੇਗੁਰ
 ਕੀਜਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸੇਹਰਿਕੈਕੀਮਿਹਰਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ਮੇਰੇਗਮਤੇਵਿਖਪਨਮਾਇ
 ਆਪਰੈਕੈਮਿਲਾਇ॥ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ਗਉੜੀ॥

ਨਰੁਪਾਣੀ ਚਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਗਥਿ ਸਭਿ ਆਇਆ ਕੇ ਬੰਧੈ ਕੇਤਾ ਨਿਲੇਇ
 ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ਪੰਨੇ ਪੰਨੇ ਸੋ ਸਭ ਲੋਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਕਾ ਪਿਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੁਦ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
 ਕੇਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇਤ ਸੁਖ ਮਨ ਤੋ ਏ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਸਾਧੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿ
 ਤੁ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਨੀ ਭੁਖ ਅਨਰਸ ਸਾਦੇ ਹੋ ॥ ਤਿਤ ਨੀ ਭੁਖ ਛਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਫਿਰਿ ਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਚੈ ਸਿਰ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਪਤਿ ਅ
 ਛਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੪ ॥ ਹਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ
 ਹਰਿ ਅਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮੇਰੇ
 ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਦਿਛੁੜਿ ਅ
 ਮੇਲਿ ਅਮੇਰਾ ਸਿਰ ਜਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪੀ ਸੰਗ ਟਿਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਗਿ ਮ
 ਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮੇਲੇ ਕਬਹੂੰ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮੇਰੇ ਅਵਗਣ
 ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਪੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣ ਵੰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ
 ਲੁਹਰਿ ਆਪੇ ਧਖ ਸਿਲੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ
 ਦੀ ਓਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਗੁਣ ਕਿ ਆਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਗੁਰ ਬੇ
 ਲਹਿਤ ਬਾਧਿ ਸਮੁਹੇ ਇਜਾਇਆ ॥ ਹਮ ਜੈ ਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ ਗਾਖੈ ਜੈ ਸੇ
 ਮਸਤਿਗੁਰ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰ ਬੰਧ ਪਮੇਰਾ
 ਸਖਾ ਸਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਹਮ ਗੀ ਬਿਧਿ ਹਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਿ ਪਿਤੁ ਮਹਰਿ ਜਾਣ
 ਹੁਆਪੋ ॥ ਹਮ ਗੁਲਤੋ ਛਿਰ ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੁਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਬ

ਪਾਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜਨੁਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਚੁਕੇਸਭਿਸੰਗਸਤਾਪੇ॥ ੪॥੫॥
 ੧੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪॥ਕੰਠਨਾਗੀਮਹਿਜੀਉਲੁਕੁਤੁਹੈਮੇਰਮੀਠਾਮਾਇ
 ਅਗਾਘਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖਸੀਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆਗਰਿਖੁਭਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿ
 ਉਛੁਟਾਮੇਰੇਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਦੰਤਾਹ
 ਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਘਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥ ੧॥ਰਗਉ॥ਕਿਛੁ
 ਰੁਪਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਹੀਕਿਛੁਛੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਅਮੁਹੁਲੈਘੋਲਹਿਗੁਣਬਿਹੁਣਨ
 ਮੁਜਪਿਆਨਤੋਰਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੀਗਿਗੁਰਉਘਰੇਪੁਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰਾ॥ ੨॥ਸਭੁਜੀਉਪਿੰ
 ਨੁਮੁਖਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅਨੁਖਾਣਕਪੜਪੈਨਣਦੀਆਰਸਿਅਨਿਕ
 ਕੋਗਾਂਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੁਹਓਕਰਿਜਾਣੀ॥ ੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾ
 ਦਰਤਦੁਤੁੰਮੰਤਰਜਮੀ॥ਹਮਜਤਿਦਿਚਾਰੇਕਿਅਕਰਹਿਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜ
 ਨੁਨਾਨਕਗਾਇਦਿਹਾਝਿਅਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥ ੪॥੬॥੧੧॥ ॥ਗਉੜੀ
 ਘੋਰਗਾਇਮਹਲਾ ੪॥ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਨਪਾਲਤੀਰਾਖੈਨਰਹਿਮਝਿਗਾਅੰ
 ਤਰਿਘਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਇ॥ਗਿਰਾਮੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਖਿਆਰਿ॥ ੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਘਾਰਿਕਹਰਿਖੁਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁ
 ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਵੀਏਸਿਆਣੇ॥ ੧॥ਰਗਉ॥ਜੇਸੀਗਗਨਿ
 ਛਿਰੇਤੀਉਤੁਤੀਕਪੋਰਥਾਗੇਵਾਲੀ॥ਉਹਰਾਖੈਨੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤੁਹਿਰਦੈਸਾ
 ਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਾਖੈਨੀਅਨਾਨਿ॥ਜੇਸੇ
 ਕਾਤੀਤੀਸਥਤੀਸਾਦੇਦਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਸਰਤੁਕੇਰੀ॥ਕੇਈਜਾਣੁਮਾਸਕਾਤੀਖੈਕਿ

ਛੁਹਾਥਿਯੋਸਭੁਦਸਗਤਿਯੋਹਰਿਕੇਰੀ॥ਤਿਉਸਤਿਜਨਾਕੀਨਗਨਿਦਕਰਹਿਹਰਿਰਖੇਪੈਜਨ
 ਨਕੇਰੀ॥ ੩॥ਭਾਈਮਤੁਕੇਈਜਾਣਹੁਕਿਸੀਵੈਕਿਛੁਹਾਥਿਯੋਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜਗ
 ਮਰਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਭੁਹਰਿਕੇਵੈਸਿਯੋਕੇਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥
 ਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੇਮੰਤੁਅਉਸਰਿਲਏਛੁਹਾਇਮ
 ੪॥੩॥ ੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਯੋਇਅਨਿਦੁਸੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਕੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲੀਐ॥ ੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁ
 ਰੁਪਿਅਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਓਖਿਨਖਿਨਕਗੀਨਮਸਕਾਰਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾਕਿਉਮਿਲੈ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਅਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ਇਛੁਪੁਨੀਜਨਕੇਰੀਅਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੨॥ਹਰਿਭੁਗਤਿਦਿਨ੍ਹੇਵੇਹਰਿਭੁਗਤਿਸੁਣਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੇ
 ਟਾਅਲਿਨਾਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦਿਨ੍ਹੀਐ॥ਤਿਸਕਉਰਿਦੈਬਿਗਾਸੁਯੋਭਾਉਦੁਜਾਨੀ
 ॥ਨਾਨਕਤਿਗੁਰਮਿਲਿਓਧੈਰੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹੀ॥ ੪॥੬॥ ੧੪॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹਰਿਨਦਇਆਲਿ
 ਦਇਆਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਏਲੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਭਇਆਅਤਿ
 ਗੁਣਹਰਿਗੰਗਾਨੀਮੇਰੀਚੇਲੀ॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹਉਗੋਲੀ॥ਨਧਹਮਹਰਿਸੇਤੀ
 ਮਨੁਮਾਨਿਅਕਰਿਦੀਨੇਜਗਤਸਭੁਗੋਲਅਮੇਲੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹੁਬਿਧੇਕਸੰਤਜ
 ਨਭਾਈਖੋਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਨੰਦੋਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਭੁਜੇਤਿਸਥਾਈ॥ਹਰਿਨਿਕ
 ਟਿਵੈਸੇਹਰਿਕੇਲੀ॥ ੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵੈਸੇਸਭੁਜਗਕੇਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਤੋਲੀ
 ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੁਰੈਸਿਰਦੈਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੇਲੀ॥ ੩॥ਹਰਿਜੀਉਮੰਤਰਿ

ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਤੁਮ ਦਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦੇਖੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਮਨਾਵੈ ਨਹ ਰਿਹੁਣੁ ਗਾਵੈ ॥
 ਇਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੇਖੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅ
 ਪਰਿਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤੋ ॥ ਜਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿ ਤੁਮਾਰੀ
 ਹਮ ਜਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜੇਤੀ ਰਾਤੋ ॥ ਸਤ ਜਿ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਜੁ ਪਾਇ
 ਆਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾ ਮਿਲਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਕਿ ਅਭਿਖ
 ਸੁਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਾਤੋ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪੁ ਦੇਖ ਸਾਭਿ ਬਿਨ ਸੇਜੇ ਗੁਰ ਅਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਤੋ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਸੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤੇ ਗੁਰ ਸੀਤੋ ॥ ਸਾਰਿ ਨ ਤੋ ॥ ਦੁਰਾਮਤਿ ਮੇਲੁ ਗਈ ਸਾਭਿ ਤਿ
 ਨ ਕੀ ਜੋਗ ਮਨਾ ਅਠੀ ਗਤੋ ॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰਖੁ ਕਰੁ ਤੁਮ ਜੈ ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ
 ਦਤੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤੁ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀ ॥ ਮੇਰਿ ਕਿਰਪਾਤੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਕਰੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੋ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਜੇਤੀ ਰਾਤੋ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਦੀਓ ਅਤਿ ਸਿਰੁ ਲੁਛਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਆਚੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਜਾਚੋ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੀਖਿ ਜਗਤੁ ਜਰੁ ਕਾਸਿ ਆਗੁਰ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚ
 ਨਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬਾਚੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਕਤ ਰ
 ਕਾਓ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਾਮ ਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਸਟਾ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਪਾਚੋ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ
 ਲਸ ਗਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਲ ਕਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਾਚੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀ ਜੈ ਮਨੁ
 ਨਿਹਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਦੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਣੁ ਜਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾਚੋ ॥ ਮੇਰਾ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪੁਰਖਾਚੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪
 ॥ ਦਇਆ ਲਸ ਰਬ ਦੁਖ ਭੀ ਜਨਾਇ ਕਉ ਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਦੇ ਕਾਨੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਜਾਅ

ਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨ॥ ੧ ॥ ਰੂਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੋ॥ ਰਮਮੁਕਮੁਰ
 ਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਹਰਿਹਮਜਾਨੋ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਿਤਨੇਰਸਮਨਰਸ
 ਹਮਦੇਖੇਸਤੁਤਿਤਨੇਛੀਕਾਛਿਕਾਨੋ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਤਰਸਚਾਖਿਆਮਿਨਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀ
 ਠਰਸਗਾਨੋ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਕਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਛੋਟੀਅਤੇਸਾਕਤਮੁਕਦਿਵਾਨੋ॥ ਤਿਨਕੀ
 ਕਰਮਹੀਨਧਾਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕਮੋਹਿਘਰਾਨੋ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਕਉਤਮਦਾਇਆਕਾਰਿਮੇਲਹੁਤੇ
 ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਮਿਪ੍ਰਗਟੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ॥ ੪
 ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹਾਉਵੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਇਹੈਸੁਆਮੀਕਹਾਕਿਥੈਹਰਿ
 ਪਹੁਨਸੀਐ॥ ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਹਰਿਅਪਿਛੁਰਾਏਛੁਟੀਐ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਿ
 ਜੀਪਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਭੁਜਿਪਾਈਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰਮੀਛੁਛੁਟੀਐ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਦਹੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਜਿਤਜੇਦਿ
 ਨਿਜਪਾਰਿਦਸੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਪਸਿਚੰਦਨਹਰਿਜਸੁਪਸੀਐ॥
 ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਉਤਮਲੈਲਾਹਾਰਿਮਨਿਹਜੀਐ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਅਪਿਦਾਇਆਕਾਰਿਦੇਵੈਤਾਹਰਿਰਸਮੀਪ੍ਰਤਚਾਖੀਐ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਬਿਨਾਜੇ
 ਵਜੇਲਾਗੈਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਪਟੀਐ॥ ਤੇਸਾਕਤਚੌਰਜਿਨਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਤਿਨਕੈ
 ਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਦਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤਜੇਦਿਐਲੇਖਾਛੁ
 ਟੀਐ॥ ਜਨਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੇਰਕੀਏਖਿਨਾਸਾਤੇਲਨਪਟੀਐ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹਾਉਵੀਮ
 ਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਦਸਗਤਿਪ੍ਰਭੁਤਮਰੋਮੇਰਾਜੀਉਪਿਤ੍ਰਿਸਤੁਤੇਰੀ॥ ਦਾਇਆਕਰਹੁਹਰਿਰ
 ਰਸਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਲੋਚਪਟੇਰੀ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਲੋਚਮਿਲਣਹਰਿ

ਕੋਰੀ। ਗੁਰੁ ਰਿਪਾਲਿ ਰਿਪਾ ਕਿਰਤ ਰੁਹਿ ਕੀ ਨੀਹ ਰਿਮਲਿ ਆ ਆਇ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ। ਜੇਹ ਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਪੈਸੁ ਆ ਮੀਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮਹ ਰਿਜਾਣੁ ਮੇਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਭੁਜ
 ਪਾਏ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸਹ ਰਿਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੈ ਪਬਿ ਬਤਾਇ ਆਗ ਰਿ
 ਮੇਲਿ ਆ ਆਇ ਪੁਰੁ ਮੇਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭੁਇ ਆਵੁ ਭੁਗੀ ਸਭੁ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇ
 ਰੀ॥ ੩॥ ਜਗਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁ ਰਕਰ ਤੇ ਸਭੁ ਦਸਿ ਗਤਿ ਪੈਹ ਰਿਕੇਰੀ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਰ ਟਾਗ
 ਤਿ ਆਇਹ ਰਿਗਾਖੁ ਪੈ ਜਨਨ ਕੇਰੇ॥ ੪॥ ੬॥ ੨੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁਨਟਿ ਕੈ ਬਹੁ ਰੀਰੀ ਚਹਿ ਸਿਚਲਿ ਚਲਿ ਗੰਢੇ॥ ਗਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਵੁ
 ਭੁਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦੀਉ ਮਨੁ ਠਾਂਢੇ॥ ੧॥ ਗਮਹੁ ਮਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਮਰੈ ਮਸਤਿ ਬਿਰਾਗੁ ਰਗਾਨਾ॥ ਹਮ ਕਰ ਜਗੁਰੁ ਬਹੁ ਸਾਂਢੇ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਰੁ ਪੁਨਿ ਬਹੁ ਕੀ
 ਆਭਉ ਦੁਤਰੁ ਪਾਰਿ ਪਗੰਢੇ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਥੀ ਤਿਨ ਕੁਝੇ ਗੰਢੇ॥ ਨ
 ਗੰਢੇ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤੁ ਪੈਤਿਉ ਮਨੁ ਖਗਰਿ ਗਲੰਢੇ॥ ਹਮ
 ਜਾਨਿ ਆਕਛੁ ਨ ਜਾਨਹੁ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਗਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਂਢੇ॥ ਹਮ ਭੁਲ ਚੁਕਗੁਰਿ ਗਪਾਪਾ
 ਰਹੁ ਜਨਨ ਕੰਕੁਤ ਰੇ ਕਾਂਢੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿਰ
 ਰੋਪਿਨ ਗਰਬੁ ਭੁਰਿ ਆਮਿ ਲਿਸਾ ਧੁਖੰ ਭਲ ਧੰਢੇ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗਰੁ ਪਾਇ
 ਆਮਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਢੇ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਦਠੇ॥ ਕਠਿ ਠੰਡਉ ਤ
 ਪੁਨੁ ਦਠੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਅਤਿ ਰਿਹਉ ਮੈ ਕਠੇ
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਠੰਡੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨਨ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭਵ ਧੰਡੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰੁ ਪਾਇ ਆਪ

ਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਬਖੰਡਬ੍ਰਹਮਡਿਯੋ॥ ੩॥ ਰਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਤੋਰੇਹਰਿਗਾਥਾਖਦੁਠ
 ਦੁਠਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਰੁਟੇਕਪੈਰਿਨਾਮੇਜੀਸਖਮਡਿਯੋ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੨॥ ॥
 ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੪॥ ਇਸੁਗਲ੍ਹਮਹਿਹਰਿਗਾਥਾਇਹੈਕਿਛੁਸਾਧੁਨਪਾਵੈਪੀਠਾ॥ ਹਰਿਨੀ
 ਨਦਇਅਲਿਅਨੁਗੁਰੂਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਬਖਿਡੀਠਾ॥ ਰਾਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਿ
 ਲਿਵਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਇਬ
 ਸੀਠਾ॥ ਜਿਨਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਤਿਨਅਗੋਆਣਿਪਰੀਠਾ॥ ਮਨਮੁਖੀਆਗ
 ਅਤਿਕੋਠੇਰਹੈਤਿਨਅਤਿਰਕਾਰਕਰੀਠਾ॥ ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੁਪਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿ
 ਕਸੈਠੇਲਿਛਲੀਠਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਨਿਮਿਲਦੁਗੁਰਸਾਧੁਪਸਿਗਰੁਸਬਦੁਮੁ
 ਖਿਲੀਠਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਲੇਗਲੇਲਗਿਸੰਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੩॥
 ॥ ਗਉਨੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅਗਬਿਸਰੀਹੁਮਧੋਨਿਆਪੁਰੇਗੁਰਕੇਅ
 ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੁਤੈਨਾਮੁਇਛੁਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗਸਭਾਗੋ॥ ੧॥ ਰਾਮਗਰਮਤਿ
 ਹਰਿਲਿਵਲਾਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਗਮਗਾਇਗੁਰਸਬਦਿ
 ਗੁਰੁਲਿਵਲਾਗੋ॥ ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੁਕਉਮੇਗੁਰੁਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੋ
 ॥੨॥ ਅੰਧਿਅਗੈਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆਨਗੁਰੁਲਿਵਲਾਗੋ॥ ਅਗਿਆਨ
 ਐਧੋਰਾਬਿਨਸਬਿਨਸਿਓਘਰਿਦਸਤੁਲਹੀਮਨਜਾਗੋ॥ ੩॥ ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆ
 ਪਾਗੀਤਿਨਜਮਜੇਹਿਨਲਾਗੋ॥ ਉਨਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਨਬੋਝਿਆਉਇਆਦਹਿ
 ਨਾਇਅਭਾਗੋ॥ ੪॥ ਰਮਗਾਬਿਨਉਸੁਨਹਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਹਮਸਰਨਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮ
 ਗੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਜਪਾਤਿਗੁਰੁਹੈਸਿਰੁਬੋਝਿਉਸਤਿਗੁਰਆਗੋ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਅਹਿਕਾਰੀ ਅਹਿਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇ ਆਪੁ ਗਵ
 ਦਿਅਗ ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਾਇਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਗੁਰ
 ਕੈ ਬਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਅਗ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਗਇਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰ ਗੁਪਿ ਬੁ
 ਧੁ ਗਇਅਗ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿ ਨਿ ਨਿ ਦਿਛੁ ਫਿਅਹ ਰਿਗਲ ਲਾਇ
 ਅਗ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਰਿਪੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ਰਿਖਾਇਅਗ ॥ ਸਹਜ
 ਅਨਿਭੁਇਅਮ ਨਿ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਦੇਖਾਇਅਗ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀ
 ਨ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰੁ ਚੁਰਾਇਅਗ ॥ ਅਧਨਾਨ ਕਸਰਣ ਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਹਰਿ
 ਭਾਇਅਗ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨ
 ਹੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਲਿਵਲਾ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਮ ਰਾਠਾ ਕਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਨੁ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੈਦਾ ਪਾਵੈ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣ ਜਿਹ ਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰਸ ਅ
 ਪਾਨੇ ਛਿਰਿ ਬਹੁ ਰਿਨੁ ਖਲ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਕੇਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵੁ ਅਨੇ ਕਥਾ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ
 ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਮਤਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਭੁਇਨੁ ਵੈ ॥
 ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਦੁਜ ਪਿਨਾ ਮੁ ਕਰੰ ਮਾ ॥
 ਮਤਿ ਮਾਤ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਪਰੰ ਬਿਅਜਨ ਮਾ ॥ ਵਡ
 ਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਰੰ ਗੁਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੀਗਿ
 ਰਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਧਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਘਨੁ ਸੁਨਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ

ਹਰਿਗੋਗਿਭਿਨਾ॥ ੨॥ ਆਦ੍ਰਸਤਿਹੁਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾਦਿਚਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਦਾ ਲੈਲ
 ਹਾਜੀਓ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਤੀਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀਓ॥ ਮਿਲੁਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅੰਨ੍ਹੇਪੁਰਿਕ
 ਰਮਾ॥ ੩॥ ਸਾਦ੍ਰਿਹੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਗੁਹੁਇਆਜੀਓ॥ ਮਨੁਮੋਰਕਹਕਿਅਨ੍ਹਾਸਬਦੁ
 ਮਖਿਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਠਨਾਮਿਲਿਅਹਰਿਗਾਇਆਜੀਓ॥ ਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇ
 ਮਿਰਤੀਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੬॥ ॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੬॥

੧ ਰਿਸਤਿਗਰੁਸਾਦਿ॥

ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਟਿਕਰੀਹਾਜੀਓ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਜਨਾਰੰਗਮਾਟਿਹਰਲੀਆਜੀਓ
 ॥ ਗੁਰਦੀਪਕੰਗਿਆਨੁਸਦਮਨਿਬਲੀਆਜੀਓ॥ ਹਰਿਤੁਠੈਨੁਲਿਨੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀ
 ਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਕੋਲੇਜੀਓ॥ ਮੇਮੇਲੇਮਿਤਸਤਿਗੁਰਦੇਰੇਲੇ
 ਜੀਓ॥ ਮਨੁਦੇਵਾਸਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀਓ॥ ਹਰਿਦਿਟਕਿਅਹੁਸਦਾਘੇਲੇਜੀਓ॥ ੨॥
 ਦਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਅਦਸੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਦਸੁਜੀਓ॥ ਮਨਿਦਿੰਦਿ
 ਅਨੁਠਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਗੁਰਪੁਰਾਵੇਖਿਦਿਗਸੁਜੀਓ॥ ਹਰਿਨਾਮਮਿਲਿ
 ਆਸੇਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਮਨਿਅਨੰਦਨਅਨਦਰਹਸੁਜੀਓ॥ ਹਰਿਪਾਇਅਨੁਦ
 ਭੁਤਾਗੀਏਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਨਿਤਲੇਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਓ॥ ੩॥ ਹਰਿਅਪਿਓਪਾਏਆਪੇ
 ਦੇਖੈਹਰਿਅਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਓ॥ ਇਕਿਖਾਦਹਿਧੰਖਸਿਤੇਟਿਨਅਵੈਇਕਨਾਠਕਾ
 ਪਾਇਆਜੀਓ॥ ਇਕਿਗਾਜੇਤਖਤਿਧਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਓ
 ॥ ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਦਰਤਦਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਪਾਇਆਜੀਓ॥ ੪॥ ੨
 ੨੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪॥ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਹਰਿਗੀਰ

ਤਾਮਨਮਾਧੀਜੀਓ।ਹਰਿਗੰਗਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਗੁਰਪੁਰਾਅਲਖਲਖਾਧੀ
 ਜੀਓ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਭਪਰਗਾਸਿਮਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਸਭਦਾਲਦਧਖਲਹਿਜਾਧੀਜੀਓ।ਹ
 ਰਿਖਏਤੁਮਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਵਡੁਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਧੀਜੀਓ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿ
 ਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਿਠਨਾਨੈਣੀਜੀਓ।ਮੇਰਾਮਨਤਨੁਬਹੁ
 ਤੁਧੈਗਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਧਾਧੁਪਨੁਕਮਲਾਣੀਜੀਓ।ਸਤਿਨਾਮਿਲਿਪਾਇ
 ਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣਸੈਣੀਜੀਓ।ਹਰਿਆਇਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵ
 ਨਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਮੈਸੁਖਿਦਿਹਾਣੀਰੋਣੀਜੀਓ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹੁਸਤਿਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣ
 ਮੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਲਗਾਈਆਜੀਓ।ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੇਅੰਤ
 ਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਓ।ਹਰਿਗਾਇਆਮੇਰਾਸਜਣਪਿਆਰਾਗਰਮੇਲੇਮੇ
 ਰਾਮਨਜੀਵਾਈਆਜੀਓ।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾਪੁਰੀਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿ
 ਆਮਨਿਵਧਾਈਆਜੀਓ॥੩॥ਦਾਗੀਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਦਾਗੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁਧੁ
 ਦਿਟਕਿਅਹੁਸਦਦਾਗੀਜੀਓ।ਮੇਰੇਮਨਤਨੁਮੇਰੇਪਿਰਮਕਾਮੇਰੇਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿ
 ਪੁਜੀਗਾਬੁਹਮਾਗੀਜੀਓ।ਸਤਿਗੁਰਦਿਸਨਾਮਿਲਿਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੈਧਾ
 ਗੀਜੀਓ।ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀਜੀ
 ਓ॥੪॥੩॥੨੨॥
 ॥ਗਉੜੀਮਾਝਿਮਹਲਾ॥੪॥ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇ
 ਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਓ।ਹਰਿਆਪੇਕਾਨਉਪਾਇਦਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿ
 ਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਓ।ਹਰਿਆਪੇਸਭੁਘਟਭੋਗਿਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਰਸੀ
 ਆਭੋਗੀਜੀਓ।ਹਰਿਸੁਜਾਣਨਭੁਲਈਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰਜੋਗੀਜੀਓ॥

१॥ आपे जगत् उपादि दामे रे गोविंद हरि आधिपते लै घहर गीनी छी ॥ दिक्क नु
 गबुगदि दामे रे गोविंद दिक्क नग न छि हरि न गीनी छी ॥ आपे जगत् उपा
 दि दामे रे गोविंद हरि दामे रे सवु मंगीनी छी ॥ बुगत्त नु अय गये मे रे गोवि
 द हरि कषाम गी हरि रीनी छी ॥ २॥ हरि आपे बुगत्त कगदि दामे रे गोविंद
 रि बुगत्त लै न मनि पुगीनी छी ॥ आपे जलिलि दूरत दामे रे गोविंद गद्वरि
 आन गीनी छी ॥ हरि अति विघ हरि आपि रै मे रे गोविंद हरि अपि री
 कुर पुगीनी छी ॥ हरि आत्त मरु मप सग रि आ मे रे गोविंद हरि दे धै आपि री
 नी छी ॥ ३॥ हरि अति विद जप उदे मे रे गोविंद हरि अपि द जपे ति उदे नी
 छी ॥ हरि अति विना मनि पाने मे रे गोविंद गुर सघ दी हरि बुगत्त नी छी ॥ अ
 प सग दि पदादि दामे रे गोविंद हरि बुगत्त जगत्त धल नी छी ॥ द म्भु गी मि
 ल सग ती मे रे गोविंद न न न व न म सि पि क नी छी ॥ ४॥ ४॥ ३०॥
 गदि नी मा म हल ४॥ मे री न मे री विर गल ग दी नी छी ॥ मे री विर गल
 उ मि ले सु ध पा दी नी छी ॥ हरि बुदे धि नी दामे री मा दी नी छी ॥ मे री न म स ध
 रि बु दी नी छी ॥ १॥ गद गद गद मत्त नी छी ॥ मे री विर गल नी छी ॥ न पि गल म्भु
 न म्भु नी छी ॥ बुगत्त नी छी ॥ हरि गरी न म्भु नी छी ॥ न मे री नी छी ॥ छि रि य
 रि न बुद जल ले नी छी ॥ २॥ विर गरी बुदे धा मे री म ति न रि नी छी ॥ हरि मे
 ल म्भु मत्त नी छी ॥ म ति ल ग बु नी छी ॥ गद स घ दी पा दी मे री म्भु म्भु नी
 छी ॥ द म्भु गी न पि न नी छी ॥ ३॥ मे री म ति न रि नी छी ॥ गद स घ दी पा दी मे री म्भु म्भु

ਹਰਿਮੇਲੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੀਰੁ ਹਰਿਪਾਸਾ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਖੁਸਦੁ ਪਰਗਾਸਾ
ਜੀਉ। ਜਸ ਨ ਕਪੁਰਿ ਅਸੀ ਮਨਿ ਅਸਾ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਮਹਲੁ ੪
॥ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੇ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ। ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ
ਲੀਵਾ ਜੀਉ। ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਸੁ ਮਨਿ ਨੀ
ਵਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਮਿ ਤੁਹਿ ਪੁਰਖੁ
ਸੁਨਾਵੁ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ। ਚਉਠਾ ਮੁਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀ
ਉ॥ ੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਦਸੁ ਸਤਿ ਹਉ ਜੀਉ ਹਰਿ
ਖੋਲ ਪਵਾਈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੁ ਨ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨ ਮਿਸਮਾਈ
ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈਵੇ ਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਸਰਪਾ ਪੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ
ਪਾਈ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ। ਜਨਨ ਨ ਕਹਹਿ ਰਸੁ ਪਾ
ਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੨॥ ੨੦॥ ੧੦॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥

ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲੁ ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਪਰ ੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋ
ਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਗਗਾਉ। ਕੁਸਲ ਨ ਹਰਿ ਮੇ
ਰੀ ਸਭੁ ਮਾਇਆ। ਓਹ ਮਦਿ ਰਸੁ ਦਰਹੁ ਦਇਆ। ਝੁਠੇ ਲਾਲਚ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥
੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਧੰਦਿ ਗਾਸਾ। ਲਸਕਰ ਜੇ ਜੇ ਨੇਧ ਪਵਾਸਾ। ਗਲਿ ਜੇ ਵਹੀ ਹਉ ਮੈ
ਕੇਠ ਸਾ। ਗੁਨ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਗੀਆ। ਏਰਿ ਗਭੇ ਗਧਰੁ ਨਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਨ ਰਪਾਤਿ
ਸੁਪਨੈ ਭੋਖਾਰੀ॥ ੩॥ ਏਕ ਕੁਸਲ ਮੇਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝਤਾਇਆ। ਹਰਿ ਜੇਕਿ ਛੁਕੇ ਰਸੁ
ਹਰਿ ਬਿਅਬੁਗਤੁ ਤਾਇਆ। ਜਨਨ ਨ ਕਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ

ਕਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਕੁਈ ॥ ਏਓ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਹਾ ਮਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰਮੀ ਐਕੁ ਮਿਕਿ ਸਕਾਏਈ ॥ ਜਾਨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਖ
 ਵਿਅਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮ
 ਨਹਿ ਆਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਨ ਹਾਗਾ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਦਰ ਤੈ ਏਕੁ ਅਨਿਤਾ ॥ ਤਾਤੁ
 ਖਿਸਿਉਂ ਹੋਇ ਅਨਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਦਰ ਤੈ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੁ
 ਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਘਹੁ ਜੇਨੀ ਭਵਹਿ ਪੁਰਿ ਕਰਤਿ ਲਿਖਿਆ ਸਾ ॥ ਜੇ ਸਾਖੀ ਜਹਿ ਤੈ ਸਾਖਾਸ
 ॥ ੩ ॥ ਏਖਿ ਦਰ ਸੁਮਨਿ ਭੁਇਆ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਜਨਨ ਕਕੀ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ੪
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਭੁਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਗ
 ਜਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਪਖੀ ਸਰਪੰ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮੈਰੇ ਦਰ ਬਿਖੋਏ
 ਓ ॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲੁ ਨ ਕੀਬਰੀ ਆਗਾ ॥ ਚਿਰੰ ਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀ ਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਸੇਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਗਰ ਬਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਕਈ
 ਜਨ ਮਸਾਖ ਕਰਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਜੇਨਿ ਭੁਰਮਾਈ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੀਰੀ
 ਕੁਇ ਓ ਜਨ ਮਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭੁਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ
 ਟੁਅਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਾਹ ਪਰਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸੇ ਤੁਝੁ ਤੇਰੇ ਗੁਆ
 ਦਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਰਣੈ ਜੇ ਗੁਆਤ ਮਿਲੀ ਐ ਜਾ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੈਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਇ
 ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ ਛਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤਾਸਾ ॥ ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਰਿਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਸੀਘਰਿ ਕਾਰਜ ਲੇਹਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਅਪ

ਜਤੁ ਨ ਦਰੀਅਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਜੇਪ੍ਰਕੁਸਿਓਹੋਹੁਸਾਦਧਾਨੁ। ਤਤੁਵਰਗਹਪਾਵਹਿਅਨੁ। ਓਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਣੀਤਿਆ
 ਗੁ। ਸਿਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ। ੧। ਸਰਬਜੀਆਹਿਜਕੇਗਾਥਿ। ਕਦੇਨਦਿਛੁਡਹਿ
 ਜਤੁਕੇਸਾਥਿ। ਓਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟੀ। ਨਿਅਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟੀ। ੩। ਸ
 ਦਾਨਿਕਟਿਕਿਰਤਿਸੋਨੇਜਾਣੁ। ਪ੍ਰਕੁਕੀਆਗੀਆਸਤਿਕਾਰਿਆਨੁ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਮਿਟਾ
 ਵਹੁਆਪੁ। ਗਰਿਹਕਿਨਾਮਨਕਜਪੁਜਾਪੁ। ੪। ੪। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ੧।
 ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਕਟੀਜਮਣਾਸੀ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਆ
 ਕੇਸੀਗੀ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਰਚੇਗਮਕੇਰੀਗੀ। ੧। ਜੋਗੁਰਦੀਆਸਮਨਕੈਕਾਮਿ। ਸੀ
 ਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਾਰਿਆਨੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ੧। ਗੁਰਕਾਬਚਨਮਟਲਮਛੇਦਾ। ਗੁ
 ਰਕੇਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮਰੇਦਾ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤੁਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਨ
 ਠਾਇ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੇਸਾਥਿ। ਗੁਰਕਾਬਚਨਾਅਨਾਬਕੇਨਾਥਿ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਨਰ
 ਕਾਪਾਏ। ਗੁਰਕੇਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਦੈ। ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪ੍ਰਗਟਸਿਸਾਗਿ। ਗੁਰਕੇਬਚ
 ਨਿਨਾਓਵੇਗਾਗਿ। ਜਿਸੁਜਨਹੋਵੇਆਪਿਕਿਪਾਣੁ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜਦਾਦਇਆਨੁ। ੪। ੫
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫। ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ। ਗੁਰਗੁਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤ
 ਨਾਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਬਾਵਡਿਆਈ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਕੁਕਓਆਪਹਰਗਧਿਆਈ। ੧। ਗਮਈਆਰੇਨ
 ਸਾਧਨਪਾਵਓ। ਗੁਰਮਿਸਿਅਪੁਨਾਖਸਮਾਧਿਆਵਓ। ੧। ਰਹਾਉ। ੧। ਜਿਨਿਕੀਤ
 ਮੁਖਤੇਬਕਤਾ। ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤਤੇਸੁਰਤਾ। ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਦੈਨਿਧਿਆਈ। ਜੋਪ੍ਰਕੁਮ
 ਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ। ੨। ਜਿਨਿਦੀਅਨਿਬਾਵੇਕਓਥਾਨੁ। ਜਿਨਿਦੀਅਨਨੀਅਨੇਕਓਆਨੁ।
 ਜਿਨਿਧੀਨੀਸਰੁਪੁਰਨਾਸਾ। ਜਿਮਰਓਦਿਨੁਰੋਨਿਸਾਸਿਰੀਰਾਸਾ। ੩। ਜਿਸੁਪਸਾਦਿ

ਮਾਇਆਜਿਲਕਕਾਟੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਖਾਟੀ। ਕੁਨਾਨਕਾਇਸੁਤਾਕਿਛੁਨਾਹੀ॥
 ਰਾਖਨਗਰੇਕਥੀਜਾਲਾਹੀ॥ ੪॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸਕੀਜਗਦਿਨਾਹੀਭੁ
 ਓਜੋਗਾ। ਓਜਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨੋਗਾ। ਤਜੀਸਿਆਣਪਬਲਬਾਧੀਬੀਕਾਰਾ। ਦਾਸਆਪਨੇ
 ਕੀਰਾਖਨਗਰਾ॥ ੧॥ ਜੀਪ੍ਰਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਰੀਰੀ। ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੇਸਰਸਿਰੀ॥ ੧॥ ਰ
 ਤਉ॥ ॥ ਤਿਸਕੀਟੇਕਮਨੇਅਹਿਰਾਖਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦਾਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਾ। ਅਟਰਿਜਤਨਹ
 ਹੁਕਓਨਕਾਜਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਖੇਆਪਿਛਿਜਾ॥ ੨॥ ਕਿਆਆਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਰਾ॥
 ਝੁਠਾਅਇਆਕਾਜਭੁਜੋਰਾ। ਕਰਨਕਰਾਟਨਹਾਰਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਪਦਾਕੇਅਤਿਰਿਜਾਮੀ
 ॥੩॥ ਜਰਬਸੁਖਾਸੁਖਸਾਚਾਏਹਾ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੇਅਹਿਲੇਹਾ। ਜਾਕਓਰਾਮਨਾਮਾਇਦ
 ਥਾਰੀ। ਕੁਨਾਨਕਸੋਧਿਨੁਦਰੁਛਾਰੀ॥ ੪॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਇਹਰਿਕਥਾ
 ਉਤਾਰੀਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਮਤਜਨੁਤਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਗਨਿਜਾਗਰਤਾ
 ਰਿਖਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਰਿਕੀਰਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਭਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ
 ਥਾਵਿਖਗਏ। ਜਰਬਨਿਸਾਨਪੇਖੇਮਨਮਾਹਿ। ਅਬਛਛਨਕਾਹੋਕਓਜਾਹਿ॥ ੨ ॥
 ਪੁਰਾਮਪਨੇਜਬਭੁਏਦਾਇਆਲਾ। ਪੁਰਨੋਈਸੇਵਕਕੀਪਾਲਾ। ਬਿਪਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪੁ
 ਨੇਦਾਜਾ। ਨਸਿਅਰਿਸਿਅਰਿਸਿਅਰਿਗੁਣਤਾਜਾ॥ ੩ ॥ ਏਕੋਅਨਿਏਕੋਜਭੁਠਾਇ। ਪੁ
 ਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਸਭੁਜਾਇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਭੁਭੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕ
 ਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੪॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੇਪਠੇ। ਜੋਓਬਰੇਸੇਬ
 ਧਿਲਕਖਰੇ। ਜੀਹਬੀਖੇਅਹਿਓਇਲਪਟਾਏ॥ ੧॥ ਉਨਤੇਦਗੁਣਾਦਿਕੀਓਨਾਏ॥ ੧॥ ਰਿ
 + ਮਹਾਪੀਨਤਭਏਸੁਖਸੈਭਾ। ਦੁਭਭਾਗਪਾਇਆਸੈਤਸੰਗਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗਾ॥

ਹੁਥੇਲਾ ਕਹੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨ ਮਿਤਾਇ ਤਾ ਹੁਲ ਪਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧੀ ਯੁ
 ਰਖ ਦੇਹਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹਾ ॥ ਸਿਰਓ ਪਰਿਠਾਏ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕੰ
 ਰਿਧਿ ਖਿਆ ਧਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿਓ ਪਉਰਿ ਸਾਧਿਓ ਧੈਰਾ ॥ ਰਮੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਪਾਲੈ ਪੈਰਾ ॥
 ਹਉ ਪਾਠਿ ਤਹ ਉਚਤੁ ਰਸਿ ਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈ ਹਾਰਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿ
 ਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿ ਆਕੇ ਕਹੈ ਕਿ ਆਖਿ ਦੁਖਾਣੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾ
 ॥ ਅਪਨ ਭਲਾ ਸੁਭ ਕਾਰੁ ਮੰਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈ ਹਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਨੀਕਿ ਛੁਪਾ
 ਰਾਵਾਰਾ ॥ ਦਸ ਅਨੇਕ ਉਦੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਧਿਸੈ ਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤੁ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾਓ
 ਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤੈ ਤੇ ਝੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹ ਬੁਭੁ ਦਸਾਗ ਰਮਾਹਿ ॥ ਅਪਿ ਕਾਰਣੀ
 ਪਕਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾਲਹ ਸਿੰਦੂਖਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਰਿ
 ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸਾ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧ ਸੇਈ ਜਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅੰ
 ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਰੁਖ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨ ਸੋ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਅਪਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੁਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀ ਆ
 ਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਉਗਉਤਿ ਜਨ ਮੇਰੀ ॥ ਉਹੁ ਬਿਨ ਸੈਉ ਇਭੁ ਸਮੇ ਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭ
 ਜਨ ਦੇਖਿ ਓਹਿ ਲਲਾਤੋ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁਤੁ ਪ੍ਰਿਗੁਪਨੁ ਮਾਇਆ ਸੀ ਗਿਰਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
 ਉ ਬਿਗਾਹੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮਾ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਰਿਹਿ ਉਨੁ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ

ਤੇਇਥੈਸਤਰਾਜਾਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੇਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥ ੨॥ ਜਿਉਰਾਖਾਖੇਤਉਪਰਿਪਗਾਏ॥
 ਖੇਤਖਸਮਕਾਗਖਾਉਠਿਜਾਏ॥ ਉਸਖੇਤਕਾਗਣਿਰਾਖਾਕੜੋ॥ ਤਿਸਕੈਪਾਲੈਕਛੁਨਪਰੇ
 ੩॥ ਜਿਸਕਾਰਾਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀਨੀਤਿਨਿਲਾਈਤਿਸਨਾ॥ ਅ
 ਪਿਧਿਗਨੇਅਪਿਕਰੇਗਸਿ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ॥
 ਗਉਝੀਮਹਲ ੫॥ ਘਰੁਰੰਗਮਾਇਆਘਰੁਧਿਧਿਪੇਖੀ॥ ਕਮਲਕਾਗਦਸਿਆਨਪਲੇ
 ਖੀ॥ ਮਹਰਮਲੁਕਰੇਇਏਖਿਆਖਾਨਾ॥ ਤਤੇਨਾਹੀਮਨੁਤਿਪਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਸੋਸੁਖਮੇਕਉਸਤਬ
 ਤਾਵਹੁ॥ ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਮਨੁਤਿਪਤਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਅਸੁਪਵਨਹਸਰੀਅਸਦਾਰੀ॥ ਚੇਅ
 ਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰਨਾਗੀ॥ ਨਟਿਨਾਟਿਕਆਖਾਰੇਗਾਇਆ॥ ਤਾਮਹਿਮਨਿਸਤੋਖੁਨਪਾ
 ਇਆ॥ ਤਖਤੁਸਭਾਮਠਿਨਦੇਲੀਚੋ॥ ਸਗਲਮੇਵੇਸੁੰਦਰਿਧਾਰੀਚੋ॥ ਆਖੇਕਬਿਰਤਿਰ
 ਜਵੀਲੀਲਾ॥ ਮਨੁਨਸੁਹੇਲਾਪਰਿਪੰਚੀਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਤਨਸਚੁਕਹਿਆਸਰ
 ਬਸੁਖਇਹੁਆਨਦੁਲਹਿਆ॥ ਸਾਪਸੀਗਿਰਿਵੀਰਤਨਗਾਈਐ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਵਡੁਭਾਕ
 ਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਜਾਕੈਹਰਿਪਨੁਸੇਈਸੁਹੇਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਸਾਪਸੀਗਿਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਾਉ
 ਯਜਾ॥ ੧੨॥ ਗਉਝੀਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ ਘਰੁਹਿਧਰੁਹਿਉਆਹੁਲਪਟੇਰ
 ਆਪੁਕਲਤ੍ਰਗਿਰਸਤਕਾਛਸਾਹੇਨਨਪਾਈਰਾਮਕੇਦਸਾ॥ ੧॥ ਕਵਣੁਸੁਧਿਧਿਜਿਤੁਰਾਮ
 ਗੁਣਗਾਇ॥ ਕਵਣੁਸੁਮਤਿਤਿਤੁਤਰੇਇਹਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਜੇਕੁਲਾਈਸੇਬਰਜਾਣੈ
 ॥ ਸਾਕੁਕਰੈਸੇਧਿਖੇਸਮਾਨੋ॥ ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਭਅਰੁਗਾ॥ ਇਹੁਦਾਲੇਦਾਸਾਕਤਸੰਸਾਰਾ॥ ੨॥
 ਜੇਹਲਾਹਲਸੇਪੀਵੈਘਉਰਾ॥ ਅਭਿਤਨਾਮੁਜਾਣੈਕਰਿਕਉਰਾ॥ ਸਾਪਸੀਗਕੈਨਾ
 ਹੀਨੇਗੀ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਤਾਛੇਰਿ॥ ੩॥ ॥ ॥

ਦੇਵੈਲਿਛਰਾਏਪੰਖੀ॥ਗਸਿਰਮਿਭੁਗਕਰਹਿਬਹੁਰੰਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸੁਭਏਕਿ
 ਪਾਲਾਗੁਰਿਪੁਰੈਤਾਕੇਕਾਟੇਜਾਲਿ॥ ੪॥੧੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਤਉ
 ਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਛੁ
 ਟੈ॥ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਹਉਮੈਤੁਟੈ॥ ੧॥ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਉਲਾਗਹਿਸੇਵਾ॥ਗਮਤੇਕਛੁਨਹੈਵੈਦੇਵ
 ੧॥ਗਉ॥ਤੁਪੁਰਾਵੈਤਾਗਾਵਾਧਾਣੀ॥ਤੁਪੁਰਾਵੈਤਾਸਚੁਦਖਾਣੀ॥ਤੁਪੁਰਾਵੈਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਮਇਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭੁਤੇਗੀਦਾਇਆ॥ ੨॥ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਮਾਜੇ
 ਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਸਚੁਪਰਮਾ॥ਸਰਬਨਿਪਾਨਗੁਨਤੁਮਹੀਪਾਸਿ॥ਤੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਅਰਦਾ
 ਸਿ॥ ੩॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਹਰਿਰੰਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਪਾਵਉਸਤਸੰਗਿ॥ਨਾਮਿਤੇ
 ਹੈਰਹੈਮਨੁਰਾਤਾ॥ਇਹੁਕਲਿਆਣੁਨਾਨਕਕਰਿਜਾਤਾ॥ ੪॥੧੪॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਆਨਿਰਸਾਜੇਤੇਤੈਚਾਖੋ॥ਨਿਮਖਨਤਿਸਨਾਤੇਗੀਲਾਖੋ॥ਹਰਿਰਸ
 ਵਾਤੁਚਾਖਹਿਸਾਦੁ॥ਸਾਖਤੋਇਰਹਹਿਧਿਸਮਾਦੁ॥ ੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾਪੀਉਪਿਆ
 ਗੀ॥ਇਹਰਸਰਸੀਹੋਇਤਿਪਤਾਗੀ॥ ੧॥ਹੋਜਿਹਵੇਤੁਰਾਮਗਣਗਉ॥ਨਿਮਖਿਨਿਮ
 ਧਿਹਹਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਉ॥ਆਨਨਸੁਨੀਐਕਤਹੁੰਜਾਈਐ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਵਡੁਭਗੀ
 ਪਾਈਐ॥ ੨॥ਆਠਪਹਰਜਿਹਵੇਆਗਾਪਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਠਾਕਰਆਗਾਪਿ॥ਈਗੰਊ
 ਹੰਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਰਸਨਅਮੋਲੀ॥ ੩॥ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਛਲਛੁ
 ਲਪੇਡੇ॥ਇਹਰਸਗਤੀਬਹੁਰਿਨਛੋਡੇ॥ਆਨਨਰਸਕਸਲਵੈਨਲਾਵੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਗੁਰੁਏਸਹਾਈ॥ ੪॥੧੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਮਨੁਮਦਿਰਤੁਨਸਾਜੀ
 ਬਾਗਿ॥ਇਸਹੀਮਧੇਬਸਤੁਅਪਾਰਾ॥ਇਸਹੀਭੀਤਰਿਸੁਨੀਅਤਸਾਹਾ॥ਕਵਨੁਬਾਪਾਗੀਜ

ਕਾਉਹਾਇਸਾਹਾ। ਨਾਮਰਤਨਕੋਕੇਬਿਉਹਾਗੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਕਰੇਆਹਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਓ। ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕੀਜੋ। ਕਵਨਸੁਜਗਤਿਜਿਤੁਕਰਿਭੀਜੋ। ਪਾਇਲਗਓਤੁਜਿ
 ਮੇਰਤੇਰੇ। ਕਵਨਸੁਜਨੁਜੋਸਓਦਜੇਰੇ॥ ੨॥ ਮਹਲਸਾਹਕਾਕਿਨਿਧਿਪਿਪਾਵੇ। ਕਵਨ
 ਸੁਧਿਪਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੇ। ਤੁੰਦਰਸਾਹਜਾਕੋਕੋਟਿਵਟਜਾਗੇ। ਕਵਨਸੁਦਾਤਾਲੇਜ
 ਨਾਗੇ॥ ੩॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਪਰਪਾਇਆ। ਅਮੋਲਰਤਨਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ। ਕ
 ਰਿਵਿਰਪਾਜਧਮੇਲੇਸਾਹਿ। ਕਹਨਾਨਕਗੁਰਵੇਦੇਸਾਹਿ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫
 ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ। ਪੁਰੁਕਉਨਾਏਸਦਹੀਸੰਗਾ। ਠਾਕੁਰਨਾਉ
 ਕੀਉਉਨਿਦਰਤਨਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਦਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ। ਹਰਿਸੀਗਿਰਭੇਮਨਤਨਹਰੇ
 ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਖੀਸਰਨੀਪਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਰਦੁਕਮਲਮਾਤਮਆਪਾਗ। ਏਕੁਨਿਗਰ
 ਹਿਅਗਿਅਕਾਰਾ। ਏਕੋਬਨਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਗੀ। ਅਵਰੁਨਜਾਨਹਿਧਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥
 ੨॥ ਹਰਖਸੇਗਦੁਹਰੁਤੇਮੁਕਤੋ। ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੈਗਅਰਜੁਗਤੋ। ਟੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸ
 ਕੁਤੇਰਹਤੋ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਉਇਪਿਆਨੁਪਰਤੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਬਖਾਨਉ॥
 ਅਗਾਪਿਓਪਿਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੋ। ਪੁਰਿਸਤਿਨਕੀ
 ਨਾਨਕਦੀਜੋ॥ ੪॥ ੧੭॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ।
 ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਮਸੀਗਿਧੇਤੁ। ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂੰਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ। ਤੁਝਧਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈ
 ਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਤੂੰਮੇਰੇਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨਾ। ਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹਤਿਦੁਹੀਰਹਨਾ। ਜੇਤੁਮਕਹਹੁਸੇਈਮੇਹਿਕਰਨਾ। ਜਹਪੇਖਉਤਹਾਤਮ
 ਬਸਨਾ। ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਗਾਰਸਨਾ॥ ੨॥ ਤੂੰਮੇਰੇਨਵਨਿਪਿਤੂੰਭੰਨੁਗਾ। ਰੰਗਰਸ

ਤੁਮਹਿ ਅਧਾਰਾ ਤੁਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ ਸੇ ਗਿਰੀ ਮਨਾ ਤੁਮੇਰੀ ਓਟ ਤੁਮੇਰਾ ਤਵੀਅਤ ਮਨਤ
 ਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਪਿਆਇਆ ਮਰਮੁਤ ਮਾਰਾ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿਆਇ ਕੁ
 ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੈ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਧਿਆਪਤ
 ਹਰਖ ਸੇਗ ਧਿਸਥਾਗਾ ਧਿਆਪਤ ਸਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰਾ ਧਿਆਪਤ ਪਨ ਨਿਰਪਨ ਪੋਖਿ
 ਸੇਗ ਮਲ ਧਿਆਪੀ ਧਿਆਪ ਮਿਲੇ ਕੁਗ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਧਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਸਤਿਜੀ
 ਵਹਿ ਪੁਰੁ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਆਪਤ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਕਾਮਾਤਾ ਧਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ
 ਤ੍ਰਿਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਧਿਆਪਤ ਸਤਿਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ਧਿਆਪਤ ਰੁਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥
 ੨ ॥ ਧਿਆਪਤ ਬੁਧਿ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ਧਿਆਪਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ਧਿਆਪਤ ਸੇਜ
 ਮਹਲਾ ਜੀਗਾਗਾ ਪੰਚ ਦੂਤ ਧਿਆਪਤ ਅੰਧਿਅਰਾ ਧਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਛਾਸਾ ॥
 ਧਿਆਪਤਿ ਗਿਰ ਸਤਿ ਧਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ਆਗਾ ਰਿਖਿ ਉਗਰਿ ਧਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾ
 ਤਿ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਧਿਆਪਤ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿ ਨ ਕੇਧੀ ਪਨ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ
 ਕਉ ਕਹਾ ਧਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਪੁਰਿ ਸਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥
 ੫ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਨੈਨ ਗੁਨੀ ਰੁਪ ਗੜਿ ਸਟਿ ਵਿਕਾਗਾ ਸ੍ਰਵਣ ਸੇ
 ਏਸੁ ਟਿਨੀ ਦਵਿਦਾਗਾ ਰਸਨਾ ਸੇਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੇਇਆ ਮਾਇਆ ਧਿਸਮਾ
 ਦਿ ॥ ੧ ॥ ਇਸੁ ਗੁਰਿ ਮਹਿ ਕੇਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਦਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਸਗਲ ਸੇਹਲੀ ਅਪਨੇਰ ਸਮਾਤੀ ॥ ਰਿਹੁ ਅਪਨੇ ਕੀਖ ਬਹਿਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪਚਿ ਬਟ
 ਦਾਗੇ ॥ ਸੁਨੇ ਨਗਰ ਪਰੇਠ ਗਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾ
 ਈ ॥ ਨਰ ਧਿਸਿ ਆਣੁ ਪਨ ਓਇ ਰਹੇ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਓਇ ਸੁਟ ਦੁਸਿ ਹੇਤੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਸਾਧਿਗਾ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿ ਨਿਪੁਰਿ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੁਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ

ਨਾਨਕ ਜਗੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵੇਰੀ ਗਿ॥ ੪॥ ਸੋ ਜਗੋ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਲੂ॥ ਇਹ ਪੁਜੀ ਸਾਧ ਤੁਸ
 ਨੁ ਮਾਲੂ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ ਦੂਜਾ॥ ੨੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਜਾ ਵੇਦ ਸਿਧੇ ਧਾਨ ਸਲਤਾਨ
 ॥ ਜਾ ਵੇਦ ਸਿਧੇ ਸਗਲ ਜਗਾਨਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸ ਭੁ ਵਿਛੁਰੇ ਇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਧਾਰਿ ਨਾ ਜੀ ਕੇ ਇ॥ ੧
 ॥ ਕਹੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਗਿ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇ॥ ਇਨਿ ਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ
 ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰ॥ ਸਗਲ ਭੁਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ ਸਰਬ ਧਿਆਪਤ ਪੁਰਨ ਪਨੀ॥ ਜਾ ਕੀ
 ਸੇਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ॥ ੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭੋਰਾ ਛੋਰੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਵਿਛੁ
 ਨ ਕਹੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੁ ਕੇਹੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਭੁਧਤ ਪਾਹਨ ਤੇ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਸਭੁ ਕਉ
 ਸਦ ਜੈ ਕਾਗੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਗੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਮੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੨੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਾਨਿ
 ਅਗ ਨਿਨਿਦਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਟ ਤਹ ਉਮੈ ਮਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਭੋਲੈ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੋਲੈ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸ ਚਿਮਹਿ ਗਤੋ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਗੁ
 ਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ
 ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੋ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਪਨ ਤੇ ਛੁਟੋ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਰਿਪਾਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ
 ਭਰਮਾ॥ ਸਾਧ ਰੇਣੁ ਸਜਨ ਸਭਿ ਪਰਮਾ॥ ਸਾਧ ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਦਿੰਦਾ॥ ਸਾਧ ਮਹਿ ਇ
 ਹ ਮਹੀ ਜਿੰਦਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਿ ਰਿਪਾਲ ਪਿਆਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੇਰਿ
 ਨਿਰਗੁਣੁ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥ ੪॥ ੨੨॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਭੁ ਗਵੀਤਾ॥ ਵੇਦ ਲਨ ਮੁਨੀ ਓਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਤਜਿ
 ਅਭਿਮਾਨ ਭੁਏ ਨਿਰਵੇਗਾ॥ ਆਠ ਪਰਪੁ ਜਗੁਰ ਪੈਗਾ॥ ਅਬ ਮਤ ਧਿਨ ਸੀ ਦੁਸਟ ਧਿਗ
 ਨੀ॥ ਜਥੇ ਸੁਨਿ ਆਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਉ॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਰਾਖਨ

ਗਗਨਖਿਲੀਏਨਿਧਾਨਾਤੁਖਦਰਦਧਿਨਸੇਭੈਭੁਰਮਾ। ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੨॥
 ਪੇਖੇਥੈਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ। ਸਦਾਸੰਗੀਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ। ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਇਓਪਰਗਾ
 ਸੁ। ਪੁਰਿਹਰੇਏਕੋਗਣਤਾਸਾ॥ ੩॥ ਕਿਉਤਪਦਿਤਸੁਨਤਪੁਨੀਤਾਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤ
 ਨੀਤਾਕਿਉਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕਿਪਾਲਾ। ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭੁਪੁਗਾਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀਮ
 ਹਲ ੫॥ ਧੀਪਨਤੇਹਿਧੁਲਾਵੈਗਾਮਾ। ਮਨਮਹਿਲਗੋਸਚੁਪਿਆਨਾ। ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀ
 ਹੋਇਗੀਐ। ਐਸਾਦਤਾਸਤਿਗੁਰਕੀਐ॥ ੧॥ ਸੋਸੁਖਦਤਾਨਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਹੋਇਚਇਆਲਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ। ਸਰਬਨਿ
 ਧਾਨਗੁਰੁਤੇਪਾਵੈ। ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾਣਾ। ਸਾਧੈਕੋਸੰਗਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣ
 ॥ ੨॥ ਜਨਉਪਰਿਪ੍ਰਤੁਰੁਏਦਇਆਲਾ। ਜਨਕੀਟੇਕਏਕੋਪਾਲਾ। ਏਕਾਲਿਦੁਏਕੋਮਲਿਭਾ
 ਓ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੋਹਰਿਨਾਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਿਰਮਲਕਰ
 ਦੀਸਾਦੀਰੀਤਿ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੋਟਿਆਐਪਿਆਰਾ। ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ੪॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸੈਤਰੈਨਨੁਸੋਇ। ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਦੁਖਰੋਗਕ
 ਛੁਡੈਨਧਿਆਏ। ਅਸਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਏ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਪਿਆਈਐ॥
 ਗੁਰਪੂਰੈਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲਾ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਏਅਤਿ। ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਰਾ॥ ੨॥ ਜਨਕੀ
 ਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨਾ। ਪ੍ਰਭੁਕੀਪੁਜਾਪਾਈਐਮਾਨਾ। ਜਨਕੀਟਹਲਨਾਧਿਰਥੀਜਾਇ। ਸਦਾਸਦ
 ਹਰਿਕੋਗਣਗਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆ
 ਮੀ। ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਭਿਆਈ॥ ੪॥ ੨੪॥

ਰਹਾਉ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀ ਅਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੇ ਰੋਗਾ ਥਾ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ
 ਅਏਸੁ ਭੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭੋਸੁ ਭੁਖਿ ਨ ਸਹਿਧਿ ਰਿਵੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਖੁ ਕੇ ਰੋਗਾ ਮਾਨ
 ਹਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਸੁ ਰਤ ਕਾ ਰੋਗੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪਰੇ ਬਹੁ ਪਗਨਿ ਅਗਾਸਾ ਜਾਨ
 ਕੀਜੇ ਤਿਨੀ ਮਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭੁਖੁ ਹੋ
 ਇ ॥ ਅਠਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਾ ॥ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰ
 ਣੀ ਪਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਧਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁ ਪੁਰਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ
 ਸਚੇ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਗਏ ਦੇਗਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਸੋਇ ਆਜਾਗਾ ॥
 ਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣੁ ਉਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੀ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸ
 ਭਿਖਾਏ ॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨ ਹਿਉ ਪਾਇ
 ਅਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਧਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਗਾ ਪਕਰਿ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹੁ ਰਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀ ਅਪਨਾ ਅਪ
 ਗਾ ॥ ਸਚਾ ਪਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਨਤੁ ਰੁਤੁ ਰੋਸਾ ਪੈਵੈ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਜਾਨ
 ਪਰਦਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇਓ ਜਾ ਕਾਨਾ ॥ ਹਿਸੁ ਮਾਗਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਧਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ
 ਕੁਤ ਬਾਲਾ ॥ ਧਿਨ ਸਿਨਾਇ ਮਾਇ ਆਜਨਾਲਾ ॥ ਰਸਨਾਰ ਮਹੁਰਾ ਮਗੁਣੀਤਾ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਲਿਖੁ ਲੇਖ ਦਿਵਾਗਾਇ ਮਸਦਾਣੀ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹਿ ਕਾਰਜ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਧਿਕਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮਨਾਮੀ ਜਮ ਮਾਗਾ ਪ

ਰਮਾਇਕੇ ਦੁਤ ਨ ਜੋਗੇ। ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਹੁ ਮੇ ਮਹਾਂ। ਉਪਰ ਹਿਅ ਪਿਤੁ ਰੋਸੀ ਸਾਰੁ॥
 ਰਮਨ ਮਜਪਿਏ ਵੀਕਾਰੁ। ਅਪਿਕ ਮਾਉ ਅਪਰੰ ਉਪਦੇਸੁ। ਰਮਨ ਮਹਿਰ ਦੇ ਪਰਵੇਸੁ॥
 ੩॥ ਜੇਕੋ ਮਾਥੇ ਦੇਹੁ ਨਿਪਾਨੁ। ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੇ ਕੁਗਵਾਨੁ। ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ
 ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੋ ਪਚਿਪਦੋ॥ ॥ ਜੇ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ਜੋਤਿ ਜਿਛੋ
 ਠਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨ ਰਚਨਾ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਗੁਸਾਂਈ ਮਿਲੀ ਐ ਕੇਹਾ ਜੇ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸੁ ਸਿ
 ਉਨੇਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਬਾਤ ਸਾਸੁ ਕੁਕਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨਰਾਤੀ॥ ੨॥
 ਥਾਵੈ ਸਾਰਗੁ ਦੇਵੁ ਚਲਨਾ। ਸੀਧਾ ਛੇਤਿ ਅਪੁਠਾ ਬੁਨਾ॥ ੩॥ ਯੁਗ ਸਿਰਿ ਆਕਾਖ ਸਮੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੨੯॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਕਲਿ ਜਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੋ ਜੋਗ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿ ਆਤਿ ਚਰੁ ਬੁਗਹਿ ਬੁਗਾ॥ ੧॥
 ਜਲੇ ਨ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੋ ਜੋਗਿ ਸਤੀਓ ਠਿਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖਾ ਦੇ
 ਖੀ ਮਨ ਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ
 ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿ ਆਮਾਨੈ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰ
 ਮੇ ਸਰਬ ਰਿਜਾਨਿ ਆਪਾਪ ਨਿਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿ ਮਾ॥ ੪॥ ੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਰਮ ਪੰਨ ਵੰਤੁ ਬੁਗਠ ਸਚਨਾਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਬਾਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪੀਉ ਦਾ ਦੇ ਕਾਖੋ ਲਿਛਿਠਾ ਖਜਾਨਾ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਕਉ ਆਨਿ ਪਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਤਨ
 ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਬਹੁ ਮੇਲਾ॥ ਬੁਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੇਟ ਅਤੇਲਾ॥ ੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿ
 ਲਿਭਾਈ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਦੁਪਦੇ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਵਿਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ॥

ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਇਆਰਲਾਇ॥ ੪॥੩੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਤੁਰਿਤੁ
 ਰਿਮਰਤੇਜਬਜਾਨੀਐਦੁਗਿ॥ਤੁਰੁਚੁਕਾਰੇਖਾਆਭੁਰਪੁਰ॥ ੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉ
 ਬਲਿਹਾਰੇ॥ਛੇਤਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਰੇਖੁਸੇਗੁਧਿਸਰੇਜਬਨਾ
 ਖੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਮੁ॥ ੨॥ਬੁਰਾਬੁਲਕੇਈਨਕਹੀਜੋ॥ਛੇਤਿਮਾਨਹਰਿ
 ਨਰਨਗਹੀਜੋ॥ ੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਚਿਤਾਗਿ॥ਸੁਖਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ੪
 ॥੩੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਕਾਖੀਤੁਸਾਜਨੁਹੋਸਮੀਅਗਾਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁ
 ਕਾਕੀਕਮੀਅਗ॥ ੧॥ਜਾਕੀਖੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਦੁਖਦਰਦੁਭਰਮਤਾਕਾਭਾ
 ਰੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਰਸੁਹਰਿਰਸਹੈਆਇਓ॥ਸੇਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥
 ੨॥ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਾਹਚਲੋ॥ਸੇਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੋਆਵੈਤਲੋ॥ ੩॥ਜਾਕਾ
 ਸਭਵਿਛੁਤਾਕਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੪॥੩੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
 ॥ ॥ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈ॥ਤਾਕਉਕਸੁਕਾਕਹਾਧਿਆਪੈ॥ ੧॥ਸਹਜ
 ਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੁਮਾਗਿ॥ਅਗਿਅਕਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਅ
 ਚਿਤੁਦਸੇਮਨਿਅਇ॥ਤਾਕਉਚਿਤਾਕਤਹੁੰਨਾਹਿ॥ ੨॥ਜਾਕਉਧਿਨਸਿਉਮਨਤੇਬ
 ਰਮਾ॥ਤਾਕੈਕਛੁਨਾਹੀਤੁਰੁਜਮਾ॥ ੩॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਓਗੁਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾ
 ਕੈਸਗਲਨਿਪਾਨਾ॥ ੪॥੩੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮ
 ਹਿਥਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੈਨਾਨਾਸਹਜਕਥਾਕੈਅੰਤੁਕੈਟਾ॥ਨਿਸ
 ਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਦਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਹਤਧਾਣੀਧਾਨੁਨਿਕਾਲਾ॥ਤਾਕੀਪ
 ਨਿਮੋਹੋਗੋਪਾਲਾ॥ ੨॥ਤਹਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੀਗੀਸਤਿ॥

੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨ ਧੀਆ ਆਸੇ ਅਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਾਸਾ ॥ ੪॥ ੩੫॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੁਪ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇਸਾ ਧਉ ॥ ੧॥
 ਕਵਨ ਗੁਨ ਜੋਤੁ ਲੈਗਾ ਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੀਤ ਵਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ
 ਸੁਪੁਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁਧਿ ਪਿਤਿ ਤੁਭਉ ਜਲ ਤਰਉ ॥ ੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀ
 ਅੰਗੇਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਨਾ ਮੁਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ੩॥ ਗੁਣ ਪੁਜਾਗਿ ਆਨ ਪਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸ
 ਗਲ ਘਾਲਾ ॥ ਜਿ ਸੁਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ੪॥ ਤਿਸ ਗੀਤ ਨ ਤਿਨ
 ਗੀਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿ ਸਕੀ ਮਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੩੬ ॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੇ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰ
 ਬਾ ॥ ੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਾਤ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪੁ ਬਾਪੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ੨॥ ਸੁ
 ਰਿ ਰੁਪਾ ਛੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਸਾ ॥ ਹੋ ਦਰ ਗੋਦਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਸਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ
 ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਵਿਦੁ ਜਿ ਸਕਾਹਿ ਰਿਹਾਇਆ ॥ ੪॥ ੩੭॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਰਤਉ ਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਚਰਣ ਚੋਣ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਬੁ ਪਿਤਿ ਨ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਤੇ ਮੇਹਿ ਡੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕਰ
 ਤਾਗਾ ॥ ਜੀਅ ਪਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਆਪਾਗਾ ॥ ੪॥ ੩੮॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਰੋਮ ਨ ਮੇਰੇ ਤੁਭਉ ਆਗਿ ॥ ਜਾ ਕੈਉ ਦਾ ਕਛੁ ਹਨਾਹਿ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਾਖੀ ਤੁਮ ਕਰਿ ਮਨ

ਮੀਤਿ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾਧੁ ਸਦਾ ਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਭਾ ਕਉ ਸੇਵਿ॥ ਆ
 ਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਜ
 ਕਾਰੁ ਰਵਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੈ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੇਇ॥
 ੪॥ ੩੯॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਹਮ ਮਾਨਾ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤ
 ਬਕੁ ਸਲ ਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਏਕਾਦੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਵਿਛੁੜ ਕਰਣਾ ਸੁਹਮ ਰਾਮੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ॥ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਮੇਰਿ ਅਸਨਾਹਾ॥ ੨॥ ਮੀ
 ਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ॥ ੩॥ ਹਮਦਾਸੇ ਤੁਮਠ
 ਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕੁਤੇਰੇ॥ ੪॥ ੪੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜ
 ਕਉ ਤੁਮ ਕਉ ਦੇਸ ਮਰਥ ਅਗਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੀਗਾ॥ ੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਪੈਅ
 ਸਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁ ਰਹੈ ਇ
 ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੀਗਾ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ
 ਪੀਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਦੇਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੪
 ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਝੁਲਕੁ ਦੇਹ ਪਾਈ ਦੁਭੁ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਅਤ
 ਮ ਪਾਤੀ॥ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਧਿਸਰਤ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਮ ਧਿਉ ਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨ ਕਾਮੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤੁ ਪੀਤੁ ਖੇਲਤੁ ਹਸਤੁ ਧਿਓ ਜਾਗਾ॥ ਕਵਨੁ ਭਰਖ ਮਿਰਤ ਕੁ ਸੀ ਗਾਠਾ॥
 ੨॥ ਜੇਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਪਸੁ ਪੰਥੀ ਤਿਗਦ ਜੇ ਨਿਤੇ ਮੰਦਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਿਨਾਇਆ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੪੨॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਾਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋਥਾ ਪਾਨਾ ਮਧੀ ਕੁਝੁ ਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕਾ॥ ੧॥ ਕਹਿ

ਕਉਮੁਰਖਬੁਖਲਾਇਆ। ਮਿਲਿਸਜੋਗਿਹੁਕਮਿਤੁਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾਮਾ
 ਈਏਕਾਜੋਤਿ। ਏਕੋਪਵਨੁਕਹਾਕਉਨਰੋਤਿ॥ ੨॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਖਿਲਲਾਗੀ। ਮਰਣਹੁ
 ਗੁਹਿਜੀਅਰਾਨਾਗੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਖੇਲੇਕਪਾਟਾ। ਮੁਕਤਭੁਏਬਿਨਸੇਬੁਮਥਾਟਿ
 ॥੪॥੪੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਵਡੇਵਡੇਨੇਦੀਸਹਿਲੇਗਾ। ਤਿਨਕਉਬਿਖਿਆ
 ਧੋਵਿਤਾਰੇਗਾ। ਕਉਨਵਡਾਮਾਇਆਵਡਿਓਈ। ਸੇਵਡਾਜਿਨਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਮੀਆਭੁਮਿਓਪਰਿਨਿਤਲੁਝੇ। ਛੇਡਿਚਲੇਤਿਸਨਾਨਗੀਬੁਝੇ॥ ੨॥ ਕ
 ਹਨਾਨਕਇਹੁਤੁਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਾਨਾਗੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ੩॥੪੪॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਪੁਰਾਮਾਰਗੁਪੁਰਾਇਸਨਾਨਾ। ਸੰਭੁਵਿਛੁਪੁਰਾਹਿਰਦੈਨਾਮ॥ ੧॥
 ਪੁਰੀਗੀਜਾਪੁਰੈਗਾਖੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵੀਸਰਣਿਜਨਤਾਵੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਾਸੁਖਪੁ
 ਰਾਸੰਤੋਖਾ। ਪੁਰਾਤਪੁਪੁਰਨਰਾਜਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਕੈਮਾਰਗਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ। ਪੁਰੀਸੋਭ
 ਪੁਰੀਲੇਕੀਕਾ॥ ੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁਸਦਵਸੈਹਦੁਰਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੪
 ੪੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਸੀਤਕੀਪ੍ਰਾਗਿਮਿਟੇਅਘੋਵੇਟਾ। ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮ
 ਹਨਤੇਛੋਟਾ॥ ੧॥ ਸੀਤਕਾਦਰਸਨੁਪੁਰਨਇਸਨਾਨਾ। ਸੀਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਮ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਓ॥ ਸੀਤਕੈਸੀਗਿਮਿਟਿਆਅਹਿਕਾਰਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵੈਸਭੁਏਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੀਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਆ
 ਏਵਸਿਪੰਚਾ। ਅੰਭ੍ਰਿਤਨਾਤੁਰਿਦੈਲੇਭੁੰਚਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਪੁਰਾਕਰਮਾ। ਤਿਸੁਭੇਟੇ
 ਸਾਧੁਕੇਚਰਨਾ॥ ੪॥੪੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਗੁੰਣਜਪਤਕਮਲਪਰ
 ਗਾਮੀ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਸਸਭੁਨਾਮੈ। ਸਾਮਤਿਪੁਰੀਜਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਵਡੇਭੁ
 ਗਿਸਾਧੁਸੀਗਿਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐ। ਨਿਪਿਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਿਪੁ

ਰਨਸਕੁਕਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਤਿਨਾਮੁਪਰਵਾਣਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥੩॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਜਾਕੋਰਿਦੈਵਸੈਕੁਗਵਾਨਾ॥੪॥੪੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ
 ੫॥ਏਕਸਮਿਉਜਾਕਾਮਨੁਰਤਗਾ॥ਦਿਸਰੀਤਿਸੇਪਰਾਈਤਾ॥ਧਿਨਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ
 ॥ਕਰਨਕਰਵਨਕਰਤਾਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਵੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨ
 ਇਤਉਤਕਤਹਿਨੋਡੈ॥੨॥ਜਾਕੋਹਰਿਧਨੁਸੇਸਕੁਸਾਗਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਕਰਿਦੀਨੋਦਿਸਾ
 ਗਾ॥੩॥ਜੀਵਨੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮੰਪਦੁਪਾਇਆ॥੪
 ॥੪੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਨਾਮੁਕੁਗਤਕੋਖਾਨਾਮਪਾਗਾ॥ਨਾਮੋਪਨਾਮੋਬਿਉਰ
 ਗਾ॥੧॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜਨਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮੁਕੁਗਤਿਕੋਸੁਖਅਸਥਾਨਾ॥ਨਾਮੁਰਤਸੋਕੁਗਤਪਰਵਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨ
 ਕਉਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਮਿਜਨਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਾਤਾਗਾ॥ਨਾਮ
 ਸਿਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਪਾਵਤਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਧਿਸਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣ
 ਗਾਇਆ॥ਸੁਮੁਖਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਚਾਧਿਕੁਗ
 ਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿਤਾ॥੨॥ਸਕੁਤਜਿਅਨਾਖੁਏਕਸਰਣਿਅਇਓ
 ॥ਉਚਅਸਥਾਨਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਨੁਖਦਰਦਕੁਰਮਕੁਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹ
 ਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੫੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰ
 ਸਨਗੁਣਗਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੋਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭੁਲੇਸਮੇਸਿਮਰਨਕੀ
 ਧਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੋਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸਤਿਨਕਾਰਸਨੁ

ਪ੍ਰਥਮਾ ਪੁਰੁ ਅਧਿਨਾਸੀ ਮਨਮਹਿਲੇ ਪੁ॥ ੨॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨ ਸਾਧ ਪਾਹਿ ਨਾਇ॥ ਜ
 ਨ ਮਮਰਣ ਕੀਤਾ ਸਮਿਟਾਇ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਪਾਗਿ ਆਨੁ ਰਲੁ ਰੁ
 ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੪॥ ੫੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿ
 ਰਪਾ ਪਾਏ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਦਾਰੈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖ ਬਿਆਪੈ॥
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੁਰਮੁ ਕੁਝ ਉਭਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਦੁਖ ਨਿਵਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਕਰਤ ਜਨੁ ਸੋਧੈ॥ ਤਾਂ ਕਉ
 ਮਿਲਿ ਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਧੈ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤ
 ਜੀ ਅਲੇਖ ਵਰਿ ਜੀ ਜਲਾ॥ ੪॥ ੫੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛਤ੍ਰਿ ਸਿਮਾਨ
 ਪਥਹੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀਟੇ ਕਟਿ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਇ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭੋਟਿ ਆਲਿਵ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ
 ਮਿਟੇ ਦਿਸੁ ਰੋਉ ਤਰੀ ਚਿਤਾ॥ ੨॥ ਅਨਦੁਭੇ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾ
 ਟੇ ਜਮ ਜਲਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇ॥ ਤਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇਆ॥
 ੪॥ ੫੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗਧਿਲੀ ਆਗੁਰ ਪੁਰੇ ਆਪਿ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕ
 ਉਲਗੇ ਸੀਤਾ ਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹੋਤੈ ਬਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ
 ਸਬਦੁ ਤੈਰੇ ਸੀਰਿ ਸਹਾਈ॥ ਦਇਆ ਲਭੁ ਦੇਸ ਗਲੇ ਜੀ ਅਭਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ
 ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰੀ ਪਰੀ॥ ੪॥ ੫੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੇ ਸੇਢੇ ਗਾਮੇ ਹਰੀ ਜੇ ਵਰੀ ਬਾਂਧਿਓ ਚੋਰਾ॥ ੧॥ ਮਿਰਤ ਕ

ਦੇਹਸਾਧਸਿਗਿਧਿਨਾਨਾ ਆਵਤਜਾਤਜੇਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਧਸਤ੍ਰਸੁਦ
 ਰਪਹਗਇਆ ਜਿਉਤਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਤਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਗਲਸਰੀਰਆਵਤਸਭ
 ਕਾਮਾਨਿਹਭਲਮਾਨੁਖਜਾਪੈਨਹੀਨਾਮਾਕਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭੁਏਦਇਆਲਾਸਾਧ
 ਸਿਗਿਮਿਲਿਭੁਜਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੫੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਲਿਕਲੇਸ
 ਗੁਰਸਬਦਿਨਿਦੁਗੋਆਵਣਜਾਣਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਭੈਧਿਨਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਅ
 ਇਆਸਾਧਸਿਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਵਲਹਿਦਅੰਤਰਿਧ
 ਗੇਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਬੁਝਤਜਾਤਪੁਰੇਗੁਰਿਕਾਦੇ॥ ਜਨਮਜਨਮ
 ਕੇਟੂਟੇਗਾਦੇ॥ ੩॥ ਕਰਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭੁਈਹਮਾਰੀ॥
 ੪॥ ੫੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧਸਿਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀਪਰਹਾਮਨੁਤਨੁਅਪੁਨਾ
 ਆਗੈਪਰਹਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭੁਤਪਤਿਬੁਝਈ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰਹਾ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹਾ
 ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ ਸੇਧਨੁਸਚਿਹੁਜੇਚਲੈਨਾਲੇ॥ ੩॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿ
 ਜਿਸੁਮਸਤਵਿਭੁਗੁ॥ ਕਰਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੫੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੫॥ ਸੁਕੇਹਰੇਕੀਏਧਿਨਮਾਗੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਿਸਦਿਸੀਚਿਨੀਵਾਏ॥ ੧॥ ਕਾਟੇਕਸਟਪੁਰੇਗੁ
 ਰਦੇਵਾ॥ ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪਨੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਟਿਗੰਧੀਚਿਤਪੁਨੀਮਨਿਅਸ
 ॥ ਕਰੀਦਇਆਸਤਿਗੁਰਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੨॥ ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਅਗਇਸਮਾਏ॥ ਠੀਲਨ
 ਪਰੀਜਾਗੁਰਿਭਰਮਾਏ॥ ੩॥ ਏਛਪੁਨੀਪੁਰੇਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਭਲਭਲੇ॥
 ੪॥ ੫੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤਾਪਗਏਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲਭੁਏਕੀਨੀ

ਪ੍ਰਤਾਪਤਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਰਪਾਤੋ ਕੁਏ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਕੋ ਬਿਛਰੇ ਮੇਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਨਾਉ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਆਂਧਾਉ॥ ੨॥ ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ॥ ਆਨ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੩॥ ਦੁਖ ਦੁਰਦੁਜ ਸੁਨੇ ਨਹਿ
 ਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੪॥ ੫੫॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਭੁਲੇ
 ਦਿਨ ਸਭ ਲੇ ਸੇਜੇਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੇਗਾ॥ ੧॥ ਉਹ ਬੋਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ
 ਜਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਉਹ ਪਰੀ
 ਜਿਤੁ ਰਸ ਨਾਉ ਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਉਹ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰ ਸਿ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀ
 ਤੁਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨਾ॥
 ੪॥ ੬੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖ ਮਨ ਮਾਗਿ॥ ਨਾਮ ਸਿ
 ਮਰਿ ਰਿਤਾ ਸਭੁ ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਭੁਗਵੈ ਤਨਾਹੀ ਅਨੁਕੋਇ॥ ਮਾਰੇ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਹ ਧਾਗਿ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਿ॥ ੨॥
 ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ॥ ਈਹਾਂ ਉਹ ਪਾਦੁ ਹਿਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁ
 ਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ॥ ਮਿਟੇ ਆਦੈ ਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੬੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫
 ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮ
 ਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਾਧੂ ਜਨਗਾਮੁ ਰਸ ਨਵਖਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਨ
 ਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕਾਹਰਿ
 ਹਰਿ ਅਖਰੁ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖਾ॥ ੩॥ ਰਵਿਹਰਿ ਆਸਰ ਬਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੬੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਕ੍ਰੋਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੀਸਾਰਾ॥

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਭਉ ਦੈ ਸੇ
 ਈ ਕਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ਸੇਸੀ ਤਲ ਨਿਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਆਜੀ ਤਵਿ ਚਰ
 ਣ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ ਹਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ ਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਹਿਪਾ ਤੇ
 ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਹਿਪਾ ਤੇ ਸਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਹਿਪਾ ਤੇ ਕੁਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦ
 ਸਿ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਨ ਬਿਨਾ ਜੇ ਸੇ ਬੇਬਰਤ ਖਾਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਧਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਕੁਰਤ ਬਿਨੁ ਨ ਕਹਾ ਸੇ ਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਗਲ ਗੋ
 ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾਕੀ ਆਸ ਨ ਪੁਜੈ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਦਤਿ ॥ ਨ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਤੁਸਿ ਮਰਥ
 ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਵਿਛੁਤੁ ਮਤੇ ਤੁਝ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਜਨ ਉ
 ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਓਧਹਿ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਹਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਵਿਛੁਦੁ ਰੇ ਤੇ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਯੀ॥ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ ੧॥ ਜਾਕੇਹਰਿਦਸਿਅਮਨਮਾਯੀ॥ ਤਾਕਉਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਗਾਥੇਜਨਮਾਯੀ॥ ਤਾਕੇਸੰਗਿਕਿਲਖਿਖਦੁਖਜਾਗੀ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਮ
ਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਨੁਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਬਿਨ
ਉਸੁਨੀਜੋ॥ ਨਾਮਕੀਪੁਤ੍ਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੋ॥ ੪॥ ੬੦॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ
੫॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਗੰਜਾਇਘਲਾਇ॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣੁਦਸੈਮਨਿਅਾਇ॥ ੧॥
ਕੁਜਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮਾ॥ ਜੀਅਤੇਰੋਕੈਆਵੈਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇਦਿਨਿਸੁਗੁਣਗ
ਉਪਾਤਿਅਗੁਰਪੁਰੋਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥ ੨॥ ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖਾ॥ ਮਹਾਪ
ਦਰਬ੍ਰਹਮਿਤੁਰਸੁਚਾਖਾ॥ ੩॥ ਬਿਖਮਸਾਗਰਤੇਈਜਨਤਰੇ॥ ਨਾਨਕਜਾ ਕਉਨਦ
ਰਿਕਰੇ॥ ੪॥ ੬੧॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭੁਪਾਗੇ॥ ਪੁ
ਰੋਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਦਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਾਪੁਰ
ਗਿਨਾਏਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਲਭਦੇਹਯੋਈਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਅ
ਨਾਮੁਨਿਪਾਨਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੁਰਨਪਦੁਪਾਇਅਗਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬੁਭੁਰਮੁਮਿਟਾਇ
ਅਗਾ॥ ੩॥ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥ ੪
॥ ੬੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰਜੀਕੇਨਰਸਨਕਉਘਲਿਜਾਓ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀ
ਦਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇ
ਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਗੀ॥ ਮਨਤਨਪਨਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗੀ
॥ ੨॥ ਸਭਲਜਨਮੇਰੇਪਰਵਾਣਾ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਤਿ

ਪੂਰਿਪਾਈਐਦਠਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿਓਲਿਦਲਗੀ॥ ੪॥੬੦॥
 ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਗੁ॥ਰਾਮਕੀਟਰਗਹਧ
 ਪਾਚੋਗੁ॥ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਰਿਬਿਖੁਮੁਖਿਅਖਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਧਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ ੨॥ਅ
 ਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕਮਾਵੈਦਿਕਾਗ॥ਖਿਨਮਹਿਪੁਗਟਹੋਹਿਸੀਸਾਗ॥ ੩॥ਅਤਿਰਿਸਾਚਿ
 ਨਾਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲਧਿਧਾਤਾ॥ ੪॥੭੧॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ
 ੫॥ਰਾਮਰੰਗੁਕਰੇਉਤਰਿਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰ
 ਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲਰੰਗਪੁਰਨਪੁਰਖਧਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਸੰਗਿਏਸ
 ਗੁਨਗਾਇ॥ਤਾਕਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜਾਇ॥ ੨॥ਖਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ
 ॥ਅਨਰੰਗਿਛੀਕੇਸੁਭਮਾਇਆ॥ ੩॥ਕੁਰਿਰੰਗੋਸੇਭੁਏਨਿਹਾਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰ
 ਭੁਏਹੈਦਇਆਲਾ॥ ੪॥੭੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਵਿ
 ਲਦਿਖਨਾਜੋ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਨਿਦਾਸੋ॥ ੧॥ਰਾਮਜਨਾਕਉਰਾਮਕੁਰੋਸਾਨਾ
 ਮਜਪਤਸਭੁਮੰਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁਭੁਏਨਕੁਰਤੀ॥ਗੁ
 ਦੰਗੇਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿਨਰਤੀ॥ ੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਬੁਧੀਪਨਛੋਟਾ॥ਚਰਨਕਮ
 ਲਕੀਟੀਨੀਓਟਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭੁਈਪਰਤੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲਜਸਪੀਦਹਿਜਨਨੀ
 ਤਿ॥ ੪॥੭੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੁਖ
 ਦਰਦਭਰਮਤਾਕਾਭਾਗਾ॥ਹਰਿਪਨਕੇਦਾਪਾਗੀਪੁਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਦਾਜੇਸੇਜਨੁਸੁਰ
 ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭੁਏਇਪਾਲਗੁਸਾਂਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੋਗੁਰਕੀਪਾਈ॥ ੨॥ਸੁਖ

ਮਸਹਜਸਾਂਤਿਅਨੰਦਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਮਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਦਾਕਾਟੀ॥੪॥੭੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਸਤੁਮਿਟਹਿਕਲੇਸਾ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਮਹਿਪਰਦੇਸਾ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮ
ਨਾਮਲਖਧਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਦਹੁਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਰ
ਸਮਾਘਅਨੰਦਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਭੋਯਲੇਕੁਮੰਦਖੇਏ॥ਸਾ
ਧੈਵੇਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਰੁਏਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀ
ਜੈਸਾਪਰਦਾਲਾ॥੪॥੭੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈ
ਖਾਇ॥ਤਿਸੁਮਿਉਆਲਸੁਕਿਉਧੈਨੈਮਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਦਿਸਾਰਿਆਨਕੀਮਿਲਾ
ਗਾਗਿ॥ਕਉਡੀਧਰਲੇਰਤਨਤਿਆਗਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਲਗਤਅਨ
ਲੇਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਖੁਕਰਤਕਤਸੇਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਦਹਿਖਾਨਪਾਨਾ॥ਜਿਨਿ
ਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਲੁਣਹਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇ
ਹੁਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੭੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਮਨਮਾ
ਹਿਪਿਆਨਾ॥ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਨਇਸਨਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇਕੁ
ਈ॥ਕੇਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਥਾਹਿਦਮਾਹਿਸਮਾ
ਈ॥ਮਨਧਾਂਡੁਤਸਗਲੇਭਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਣੁਮਰਨਜਨਮਪਰਦਾਨਾ॥ਜਾਕੈਰਿ
ਦੇਖਸੇਕੁਗਦਾਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁੰਗਾ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ॥੪॥
੭੭॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਖਾਧਾਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੈਜੇਹਹਿ
ਦੁਤਪਰਮਗਾਇ॥੧॥ਤਿਸਮਿਉਧੇਮੁਖਜਿਨਿਜੀਉਪਿਛੁਦੀਨਾ॥ਕੇਟਿਜਨਮਭਰਮ

ਹਿਥੁ ਜੁਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੋ ਗੀਤ ॥ ਜੋ ਕਿਹੁ ਕਰ ਸਗਲ ਧਿ ਪਰੀਤ ॥
 ੨ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਾਰਿ ਆਸੇ ਦੀਠ ਕਰ ਮਨੁ ਧਿ ਸਾਰਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਥਧੇ
 ਧਿ ਕਾਰ ਲਿਖੇ ਧਰੁ ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰਿ ਪਾਸੁ ਖਸਾਗਰ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ
 ਸਰਣ ॥ ਧਿ ਪਨ ਕਾਟਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੁਗ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਕੁ ਕਉ ਕੀਨੇ ਮੀਤ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤ ॥
 ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੀਤ ਕਰੁ ਸਬੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾਤੇ ਧਿ ਰਥ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਆ
 ਏਰਿ ਦੇ ਲੋਕਾਰਿ ਆ ॥ ਧੁਪਰ ਰਹੇ ਰੇਗ ਸਗਲ ਧਿ ਰਾਗਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਰਸ ਨਾਗੀ ਪੀਬੈ ਲਤਰ
 ਮਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਗ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਸੁਰਸ ਨਗੋ ਦਿੰਦ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿ ਪਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ
 ਰਿਕਸਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਤ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਰਣ ਮਿ
 ਟੀਖੁ ਧਿ ਤਾਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਆਣੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਪਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਦੁਸਹਿ ਭਗ
 ਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਅਉਖਧ ਮਤਿ ਤੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਛੁਗ ॥ ਕਰਣੇ ਹਾਰਿ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਪਾਗ ॥ ੩ ॥ ਤਨਿ ਸਭਿ ਭੁਰ
 ਮਭੁ ਜਿਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਪਰਮਾ ॥ ੪ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੇਗੁ ਨ ਧਿਆਏਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰ
 ਟੁਭੈ ਸਾਗਰ ॥ ਸਰਣਿ ਸੁਰ ਭਾਏ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਦੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ॥ ਇਹ ਆਸਰ ਪੁਰਨ ਭੁਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪੁਰੀ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਹ
 ਰਿ ਭੁਏ ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਧੋਏ ਗਰਭੁਰ ਮਾਪੇ ॥ ਪਨਾਨ ਕਪਰ ਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥
 ੪ ॥ ੮੧ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖੇਰਾਜਤੋਅਪਿਲਾਭਾਰੀ॥ ਧੁਖਲਗਾਰਾਮਨਾਮਚਿਤਾਰੀ॥ ੧
 ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤਰੀਵਡਿਆਈ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਰੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਠਨਠਾਉ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
 ਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਾਨਸੁਖਾਨੀਆਵਹਿਨੀਤਿ॥ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪੁਰਸੁਆਮੀ
 ॥ ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੮੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠਪ
 ਹਰਸੰਗੀਬਰਦਾਰੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਬਿਲੁਏਨਿਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਮਹੁਸਕੁਕੇ
 ਥਿ॥ ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪੂਰੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ ਪ੍ਰਭੁਖਿ
 ਨਮਹਿਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੇਨਹੀਜਾਗਿ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮੁਕਤਿ
 ਛਲੁਪਾਗਿ॥ ੩॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਾਇਸਤੇਕਛੁਨਾਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਗਿ
 ॥ ੪॥ ੮੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਥਾਂਤੀਪਾਈਹਰਿਕੇਨਾਮੁ॥ ਬਿਚਰੁਸੰਸਾਰ
 ਪੂਰਨਸਭਿਕਾਆਬਠਭਾਰੀ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭੂਦੇਹਿਤਪਾਈਐ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਦਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਗਿ॥ ਕੁਦਸਾਗਰਚੜ੍ਹਿਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥
 ੨॥ ਸਾਪੁਸੰਗੁਕਰਹੁਸਕੁਕੇਇ॥ ਸਦਾਕਲਿਆਣਹਿਦੁਖਨੁਹੋਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭੁ
 ਕੁਗੁਣੀਨਿਪਾਨਾਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨ॥ ੪॥ ੮੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ॥ ੫॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤਾ॥ ਕੁਮਧਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਉ
 ਠਤੇਸੇਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਹੁਆ॥ ਜਾਵੈਸਿਮਰਨਿਜਮਨੀਠੁਰੂਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲਪੂਰਿਰਿਦੈਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ॥ ੨॥ ਆਸਾਮਾਣੁਤਾਣੁਪਨੁ
 ਏਵਾ॥ ਸਾਚੇਸਾਗਰੀਮਨਮਹਿਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਗ

ਖੇਦੇਯਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਚੇ ॥ ਕੇਟਿਗਿ
 ਹੁਣੁ ਪੁਨਿ ਛਲ ਮੁਚੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਸੇ ॥ ਜਨ ਮਜਨੁ ਕੇ ਕਿਲਦਿ
 ਖਨ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਕਾਮਾ ਹਰਿ ਸਟਿ ਨ ਆਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਧਰ ਕਰ ਮਗੋ ਦਿਦੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਧਿਖ ਸਿਮਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਮਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਪਉਸਰਣੁ ਈਜਿ ਨਿਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣੁ ਹਰਿ ਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਕੇਉ ਜਿਨ ਪੁ
 ਕੁਮਨਿ ਨ ਧਸਾਈ ॥ ਡਰ ਪਤ ਡਰ ਪਤ ਜਨ ਮਧੁ ਤੁਜਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਸਿਓ
 ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਝਤਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨ ਮੁਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਨਿਬੁਢਾ ਸਿਮਾਸੇ
 ਸਮਰਥ ਸਿਮਹਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਾਨਾ ਮਸੁਆਮੀ ਕਾਨ
 ਨ ਕਟੇ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੇ ਸਮਾਲਿ ॥
 ਪਰਿ ਆਏ ਗੋਦਿ ਦੁਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਸਤਿ ਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਕੇ
 ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨ ਮਜਨਾ ਮੇ ਕੇ ਕਿਲਦਿ ਖਸ
 ਭਿਰਿ ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭੁਗਦਿਤਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ॥ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਨੀਦੈ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਪਨੁ ਦਿਗੁ ਬਾਨ ਗੋਦਿ ਦੁਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਿਪਤਿ ਤੇਜੰਗੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੇਟਿ ਅਨਿਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਬਿਸਰਿ ਐਨੁ ਖੋਰੇ ਗਾਪ ਨੇਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੇ ਨੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵੁ ਭੁਗੀ ਨਿਹਚਲੁ
 ਬਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਜਾਈ ਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾ

134

ਨਮਸਾਗ ॥ ੪॥੯੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸ ਗੰਧਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੋ ॥
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤੀ ਧੀਧੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਰ ਸਾਧੀ ਸਹਿ ਸਭਿ ਛੁਕਾ ॥
 ਨਾਮ ਧਿਨਾ ਨਿਹ ਫਲ ਜੀਸਾਗ ॥ ਅਧਿਕੁ ਪਤੇ ਕਾਰੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਮਨੁ ਰਜ ਪਰ
 ਤਾਪ ॥ ੨ ॥ ਵਟਿ ਤਟਿ ਤਿਰੁ ਵਟਿ ਪੁਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀ ਅਸੀ ਗਿਟ ਇਆ
 ਲ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਕਸ਼ੀ ਸਾਂਗੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨ ਹਾਗੁ ॥ ੪॥੯੪॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਨੁ ਰਾਮ ਸਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਏਲਿ ਮਹਾਰਸੁ ਹਰਿ ਅਖਿਤੁ
 ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾਨਾਮੁ ॥ ਮਜਨ ਕਰਤ ਪੁਰਨ ਸਾਭਿ ਕਾ
 ਮ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਧੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਸਾਧਕ ਹਿ ਆਨੰਦ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ਆਪਰ ਮਾਨੰਦ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹ
 ਰਿ ਚਰਣ ਨਿਪਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸ ਹਿ ਕਰ ਬਾਨ ॥ ੪॥੯੫॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
 ਸੇਵਿ ਛੁਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਦਿਉ ਮਨੁ ਜਾਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਏਕੋ ਸਿਮਰ ਨਿਤੁ ਜਾਭਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮੇਸਰ
 ਤਪੁ ਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਿਨ ਜਾਨਨ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਕੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਪਾਲਾ ਜਾਕੀ ਪੀਤਿ
 ਅਪੁਨੇ ਪੁਰਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਸੋਧੈ ਸਨੌਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੈ ਬਿਕਾਰ
 ॥ ੪॥੯੬॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਛੁਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਨੇ ॥ ਮੁਇ ਆਉਨ
 ਤੇ ਕੇਵਰ ਸਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਗ ॥ ਕਾਧੁ ਕਾਨਨ ਅ
 ਵਤ ਬਿਖਿ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੇਠ ਗਉੜੀ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਦਰਨੁ ਖਟੁ ਤਰੁ ਤਰੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨ ਕੇ ਸੇਉ ਤਰ ਸਿਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਗ ॥ ੪॥੯੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬਾਉ ਪਰਿਖਿ ਜੈ ਦਾਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ
ਸਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਾਨਿ ਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖ ਨਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਨਿਰਕੁ ਮੁਆਉ ਪਜਿ ਦਰਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿ ਅ
ਜਿਰਥੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਗਾਥੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸ
ਤਿਨਾਨ ਕਰਤਾਰਿ ਨ ਮੁਪਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਜਰ ਜੁਠ ਕੀਤੇ
ਨੁ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗੈ ਸਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ
ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਬੋਲੈ ਕੂਨਾ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰ
ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗਾਇ ਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪਾ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪਨ
ਕਰਮ ਆਪੇ ਧਾਧੋ ॥ ਦਰਬਾਰਾਇ ਆਸ ਬੁਜੀ ਅਵੈ ਸਾਧੋ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਪ
ਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗਾਖੀ ਪੈ ਜਮੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾਵੀ ਪੁਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਖਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਬੁ ਪਿੰਮਨ ਪੁਰਿ ਖਿੰਧਾਈ ॥ ਸਾਂਧੁ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਲ ਜੇ ਪੈਵੈ
ਦੇਹੀ ॥ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧ ਨ ਤੇਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਢਿਓ ਸਦਾ ਸਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿ ਆਤਮੁ ਉਵਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੁਰਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨ
ਨਕਰੁ ਨ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦ ਦੀ ਹਰਿ ਕੇਰ
ਸਾ ॥ ਜਿਨੁ ਮਿਲਿ ਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖ
ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਿਆਈ ਐਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕੁਈ ਗੁਰ

ਗੋਵਿੰਦਿ ਪਾਈ॥ ਤਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸ ਨ ਬ
 ਖਾਨਾ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਕੁਏ ਕਲਿ ਅਗਨਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅੰਗ ਮਧੀ ਰਾਗ॥ ਸਾਪਸੰਗ
 ਮੰਧੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ॥ ਗਾਈ ਬਿਅਧਿ ਉਧੈ ਰੋਜ ਨ ਮੀ
 ਤਾ॥ ੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੪॥
 ੧੦੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੇੜ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀ ਆਗ ਰਦੇਵਾ॥ ਕੁਰਮ ਗਏ ਪੁ
 ਰਨ ਕੁਈ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਤਲ ਤੇਰੇ ਬਿਅਧਿ ਗਾਗੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੇਈ ਜੀਵੈ॥ ਸਾਪਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ॥ ੨॥ ੧੦੩
 ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਨੁ ਉਹੁ ਮਸਤਕੁ ਪਨੁ ਉਹੁ ਨੇਤਾ॥ ਪਨੁ ਉਹਿ ਕਿਉ ਗਤਿ ਜਿ
 ਨਤ ਮਸੀ ਗਿਯੋਤਾ॥ ੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੋਸੇ ਸੁਖ ਲਹੀ ਐ॥ ਰਸ ਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੁ ਕੀ ਐ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰ ਬਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਨਿਜ ਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣਾ॥
 ੨॥ ੧੦੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁੰਹੈ ਮਸਲ ਤਿ ਤੁੰਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਤੁੰਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾ
 ਰਿਸ ਮਾਲਿ॥ ਐਸਾ ਰਾਖੁ ਦੀਨੁ ਨੀ ਸਹਾਈ॥ ਦਸ ਕੀ ਪੈ ਜੈ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਆਗੈ ਅਧਿ ਉਧਾਨੁ ਦਸਿ ਜਾਵੈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਮਨ ਕਉ ਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਪ
 ਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਧਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੁ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਅਧਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ੪॥ ੧੦੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
 ਰਾਤੁ ਇਅਕੁ ਪਾਲਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਦਸਿ ਆਸ ਦਾਤੁ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਾਖੁ ਦਰਤ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅ
 ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨ ਨ ਕਰ ਜਾ ਕੇ ਪੁਰੇ ਭਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅਸ ਬਿਰਸੈ ਹਾਥਾ॥ ੨॥ ੧੦੬॥ ॥ ॥ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪੋਤੀਖੋਲਾਵਿਛੁਏਹਠਿ॥ ਗਰਧਪਦਾਂਗੁਲਹੋਪੇਟਿ॥ ੧॥ ਧਿ
ਨੁਕਰਤੁਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਧੁਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੁਜਾਤਿਲਕਬਰਤਇਸਨਾਨਾ॥ ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਦੋਹਖਿਦਾਨਾ॥ ੨॥ ਏਨੁਪੈਸੇਮੁਖਿਮੀ
ਠੀਘਾਣੀ॥ ਜੀਅਕਰਤਨਸੰਗੋਪਰਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਵਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਹਿ
ਰਦਸੁਪ੍ਰਧੁਰਮੁਖੀਚਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੦੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਧਿਰੁਘਰਿਥੈ
ਸਹੁਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੁਮਰੇਕਾਜਸਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੁਸਟਦੁਤਪ
ਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਧਾਇਸਾਹਸਾਹਸਾਬੁਦਸਿੰਕਰਿ
ਦੀਨੇ॥ ਅੰਤਿਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਨੇ॥ ੨॥ ਨਿਰਕੁਉਹੋਇਕੁਜਹੁਗਵਾਨਾ॥ ਸਾਧਸੇ
ਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੇਦਨਾ॥ ੩॥ ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਾਨਕਭਉਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭ
ਸੁਅਮੀ॥ ੪॥ ੧੦੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੇ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛੁਲੇ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਨੁਥੈਜਲਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾ
ਤੇਸੁਛਲਛਲਾ॥ ੧॥ ਸਭੁਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੇਨਾਇ॥ ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭੁਚਿੰਤਾ॥ ਹਰਿਸਿਉਸੇਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰ
ਤਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਨਾਸਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੁਰਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਦੁਖਨਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨਜਾਗੈ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਪ
ਰਿਦੈਸਾ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਕੁਮਰੁਉਨਸੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਉਤਮੁਹੋਇ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਘਲਿਜਾਈ॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭ
ਮੇਰਾਧਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ ੪॥ ੧੦੫॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤ

ਲਮਨੁ ਭੁਏ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲੁ ਤਸਗਲੁ ਦੁਖ ਗਏ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭੁਏ ਅਨਿਰਾਗ ਮਿ
 ਗਏ॥ ਗਨ ਪਰਮਾਨਿਰਾਖੇ ਮਭੁਇ ਆਕੁ ਸਲ ਪਾਰਿ ਆਏ॥ ਭੁਟੁ ਤਸਾਪ ਸੀ ਗਿਗਾਈ
 ਬਲਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੋਖਤੀ ਦਰਸਾਧੁ ਨਿਮਸਤ ਕਰਨ ਕਮਲ ਜੀ
 ਪਰਸਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਟਹੁ ਲਸਣ ਲਇਹ ਕੰਗਇ ਆਗਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ
 ॥ ੨॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਲ ਗਿਰਾ ਸਹ ਪਾਇ॥ ਆਪ ਗਾਇ
 ਆਤਾ ਆਪ ਹਿ ਭੁਏ॥ ਹ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ॥ ੩॥ ਜੇ ਰਹਤ ਸੇਈ ਜਬ ਪਾਇ
 ਆਗਾ ਤਧ ਰੁਨ ਕਰਾ ਕੇ ਜਾਇ ਆਗਾ ਅਸ ਥਿਰ ਭੁਏ ਬਸੇ ਸਖ ਆਸਨਾ ਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ॥ ੧੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੈਟਿਲ ਨ ਸਕੀਨੈ ਇਸਨਾਨ
 ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਧਰ ਬਦੀ ਨੇਦਾਨਾ॥ ਜਾਮਨਿ ਦਸਿ ਭਿਰਿ ਰਿਕੇ ਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਸਗਲ ਪਾਇ
 ਤੁਗਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੁ ਸਗਨਿ ਦਇ ਆਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ
 ਤੁਭਿ ਰਹਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਸਾਧੋ॥ ਅਨਿਕ ਲਭੁ ਮਨੇ ਹਰ ਲਾਧੋ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਅ
 ਗਾਧੋ॥ ੨॥ ਸਿੰਘਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਨੋ॥ ਜੋ ਗਗਿ ਅਨੁਸਿਪ ਸੁਖ ਜਾਨੋ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ
 ਪਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨੋ॥ ੩॥ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾ
 ਮੁ ਰਿਦੈ ਧੀਰਾਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਰਪਾਧਾਗੋ॥ ੪॥ ੧੧੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗਾ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ
 ਆਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਅਗਾਧਿ ਮੋਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਨਾਮਾ॥ ਤਤੇ ਸਿਪ ਭੁਏ ਸਗਲ ਕਾਮ॥ ੨॥ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭੁਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਗਏ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ

ਭੇਰੁਈ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੧੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
੫॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੈ ਥਾਪ ਜੈ ਸੇ ਮਾਈ॥ ੧॥ ੫੭
ਕੀ ਸਹ ਨਿਉ ਘਰੈ ਸਰੁ ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੁਰਨ ਸਚੁ ਮੋਇ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਅਥ
ਮਨਿ ਬਸਿ ਆਕਰਨੈ ਹਾਗਾ ਬੁਧਿ ਨ ਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ
ਜਨ ਭਾਖੋ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੋ ਕਿਲ ਦਿਖ ਲਾਖੋ॥ ੩॥ ਕਰਨੁ ਜਾਇ ਪੁਰੀ ਦਰਿ ਆ
ਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਹਾਈ॥ ੪॥ ੧੧੩॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ ਮਹਲ ੫॥ ਚੁਪਦੋ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਾਨ ਭਾਈ॥ ਤਤੋ ਬਿ
ਰਥਾ ਨਿਭ ਆਪੈ ਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਿਤੁ ਦੇਵ ਸਹ ਰਿਮਾਈ॥ ਸੇ ਸੇ ਕਰਤਾ
ਆਪਿ ਕਰਾਈ॥ ੧॥ ਨਿਰਕ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗ
ਈ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੧੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਭੁਜ ਧਲ ਧੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ
ਸਾਗੁ ਰੁਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰਨ
ਹੀ ਆਰਤੁ ਭਗਰਿ ਰਟਤੁ ਪਿੰਗੁਰੀ ਆ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਆਖ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ
ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀ ਆ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧੈ ਸਾਗਰ ਸਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ
ਆ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧੫॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੋਗਾ ਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਦਯੁ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁ ਲਾ॥ ਤੁਸੀ ਗਿਹ ਮਾਰੈ

ਬਾਸੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਤੁਝਿ ਬਿਨੁ ਪਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਰੁ ਰਣਾ ਸੋ ਸਾਗਿ॥ ਜੁਨੀ ਅ
ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਿ ਆਨਿ ਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਗਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬ ਨ ਦੋਹੁ

ਬੁਗਠਤੁਉਪਰਗੋਪਾਲਾਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਬੇਗੀਅਤੁਸਦੀਨਦਇਆਲ
 ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਦਨਪਿਪੀਥੀਚਗਾਸਗਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉ
 ਨੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਹਿ॥ਸ
 ਪ੍ਰਸੰਨਕੁਏਕੇਸਦਮੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਮੇ
 ਪਾਗੁਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਕੁਜੈਬਿਖਤਰਿਅਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਨਿਮਹਲਾ॥੫
 ਰੋਹਏਕੈਛੁਤਕੈਪ੍ਰਗਿਹੈਕੋਈਗਾਮਪਿਅਰੇਗਾਦੈ॥ਸਰਬਵਲਿਅਣਸੁਖਸਚ
 ਪਾਦੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨੁਬੁਨੁਖੋਜਤਛਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਧੁਏਕਲਿਵਲਾ
 ਗੀ॥ਨਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਦੁਰੁਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਹੈ॥ਜੇ
 ਗੀਜਤੀਸਿਪਹਰਿਅਹੈ॥ਨਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰ
 ਵਿਨਿਨਧਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡੁਰੁਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇ
 ਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਅਰੇ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਕੁਉਚਅਪਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕਮਾਂਗਤਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥੪॥੧॥੧੧੭॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ॥ਕਦਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਿਓਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਰੁਪੀਨਬੁਧਿਬਲਗੀਨੀਮੇਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੁਰਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁ
 ਨਜੇਬਨਿਮੰਤੀਮੇਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਕੁਈਬੈਰਾਗਨਿ
 ॥ਪ੍ਰਕੁਦਰਸਨਕਉਹਉਛਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾ
 ਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੪॥੧॥੧੧॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲ ਬਕਉ ਪ੍ਰਾਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੇਹਿ ਕਰਉ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੋਉ ਸੰਤਿ ਮਿਲੇ ਦੁਤੁ ਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ
 ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੇਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਠਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਵਿਗਾਗੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਰ ਮਅੰਕਿ ਰਜ ਬਪੁਗਟੇ ਬੇਟਿਓ
 ਪੁਰਖ ਸਿਰ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ
 ਸੋਈ ਜਾਗੀ॥ ੨॥ ੧੧੮॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਕ ਸੁਰੇ ਪਖੀ ਸਿਮ
 ਹਿ ਹਰਿ ਪੰਖਾ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਪੁ ਸਗਲਿ ਗੁਪੁਰ ਨਰਾਮ ਭਤ ਨੁਹੀ ਅਰੇ ਸੀ ਗਿਰਾਖੁ
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਧ ਕੀ ਕੁਈ ਤਿਸ ਨਰ ਸਪੰਕਿ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੇਹ ਕੀ ਛਾਸਾ ਕਾਟਨ
 ਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤਚੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰੀ ਨਾਨਾ ਬਸੁਨੁ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ
 ਮੀਜੀਉ ਪਿਰਿ ਸੁਭਤੁ ਮਹੀਰਾਸਿ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨੦॥

॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤੁ ਵਉ ਦਿਨੁ ਰੋਨੀ ਕੋਈ
 ਸੰਤ ਮਿਲਵੈ ਨੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਰਾਸਦਾਸ ਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਬੁਝਿ ਤਿਤਿ
 ਸੁਕਰਹੁ ਨਿਹੇਰਾ॥ ਤੁਲਾ ਪਾਰ ਤੈਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸਭੇ ਹੀ ਬੈਰਾ
 ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਇ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਬੇਜ ਤਧੋਰਾ॥ ਆਨਦ ਸੁਖ ਬੇ
 ਟਤੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਭ੍ਰਿਤਾਰ ਬੁਧ ਸਭ ਲੁਸਵੇਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੧॥

੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ ਪਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਬਿਨਿਧਿ ਪਿਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਦ

ਤੇ ਮੇਰਿ ਮਾਰ ਕੁ ਦੇਹਿ ਬਤਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿ ਰਮਲਖ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆਵਿ
 ਚਿਪ ਨ ਦਾਹੁ ਮੈ ਪਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਸੇਇ ਆਇ ਹੁਰ ਮੁਕਹੁ
 ਕਿਉ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤ ਇਕਤੁਰ ਹਿਬ ਸਤੇ ਮਿਲਿਯਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ॥
 ਏਕ ਬਸਤੁ ਧਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹੁ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਦਰੁ ਠਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਹਿ
 ਤਿ ਨਿਦੀ ਆਤਮਾ ਲਕੁ ਜੀਗੁਰ ਸਿਉ ਪਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਦ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਧਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬਿਪਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਲਿ
 ਦਲਾਈ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆਹਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਮੇ
 ਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭੂਮੁ ਧਿਨੁ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿ
 ਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੧੨੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫
 ਮੇਰੇ ਪਰਚੁ ਉਪਾਇਓ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆ ਲਈ ਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖੁ ਹਿਬਤਾਇ
 ਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤੁ ਤਤੁ ਮਹੀ ਮੇਰਿ ਹਿਬ ਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆ
 ਇਓ॥ ਕੇਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੋਲਤੀ ਜਿਸੁ ਸੁਨਤਉ ਪੈਰ ਪੁਰਾਇਓ॥ ੧॥
 ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬਿਪਨ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਤਾਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥ ਹੋਣਾ ਸਾਸੰਈ
 ਛਲਿਓ ਸੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਹਾਇਓ॥ ੨॥ ਅੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾਏ ਕੇ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪ
 ਰਦੁ ਖੇਲਿ ਦਿਖਾਇਓ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੇ
 ਠੇਜਾਇਓ॥ ੩॥ ਏਕੈ ਕਾਨਕ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ॥ ਕ
 ਰੁਨਾਨ ਕਭੁਰ ਮੁਗਾ ਰਿਖੈ ਹੋਇ ਦਤੁ ਤੈਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੩॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਅਭਿਯੰਤ੍ਰਿ ਪਦੈ ਦਿਨੁ ਸੁਰੈ ਨਾਚੈ॥ ਖਲੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸ

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਸਿਤਟਹ ਲਕੀ ਬੇਲਾ ਈਤਾ ਖਾਹਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਅਗੇ ਬ
 ਸਨ ਸੁਰੇ ਲਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਵਿਨ ਸੁਰੇ ਨਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਦਾਰੇ ॥ ਈ
 ਹੁ ਸਿਧਾ ਰੁਬਿ ਕਾਰ ਸੀਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬਹੁ ਅਗਿ ਅਸੀ ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਸੁ ਅਕਬ
 ਕਥਾ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬੀਹਾ ਸੁਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨ ਹਿਬ ਸੇਠਾ ॥ ਨਿਜ ਪਾਠਿ ਮਹਲਾ
 ਪਦੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁ ਰਿਨੋਂ ਏਕੋ ਛੇਠਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀਪੁ ਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੇ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੋ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ॥ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਸਿਤ ਨ ਕੀ ਪੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਰਖ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ॥ ਐਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਜਾਤਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰਾ ਬਿਖਾਧੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਖ
 ਹੁਠਾਖ ਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਚੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਿਧ ਨਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿ
 ਓਅਨਿ ਕਬਹੁ ਭੁਤਿ ਛੋਭੁ ਹਿਕਤੁ ਹੀਨਾ ਹੀ ॥ ਏਕੁ ਬਾਤੁ ਜਨਿਤਾ ਕੀ ਓਟਾ ਜਾਪ ਸੀਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਠ ਪਾਸਿ ਤੁਮੇਲੋ ॥ ਐਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਪੀਰ ਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਤੀ ਮਤਿ ਦੀਓ ਐਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ॥ ਸਹਜ ਸੁਰੇ ਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਇ
 ਆਪਰ ਗਾਜਾ ॥ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਿਗਤੁ ਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਰੁਨੁ ਕਹਾਤੇ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਤੁਹੈ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨ ॥ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਤੁਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕੁ ਮ
 ਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨ ॥ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਤੁਪਿਰਿ ਤੁਬਕਤਾ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਲਖੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਤੁਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁਕਾਹੁ ਏਕੁ ਮਹਲਿ ਕਛੁ ਨ ਲੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵ ਨਹਾਰੈ ਜਾਨੈ
 ਜੈਸਾ ਭਉ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀ ਗਰੁਓਹੁ ਤੈਜੋਹੀ ਜਾਜਾ ਆਨੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀ

ਅਮਾਪਿਤੋਮਾਠਖਦਾਰਾ। ਜੈਸੇਮਹਲਗਾਥੈਤੈਸਾਠਹਨਾਕਿਆਇਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੪॥
 ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਇਹਸਭਿਬਿਧਿਸ ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੇਪਰਸੁਆਮੀ॥ ਕੀਮਤਿਅਪਨੇਕਾਜੀ॥ ੫॥
 ੫॥ ੧੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆ
 ਕੋਰਸੁਆ॥ ਓਗਉਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉਕਿਰ
 ਬੈਹਰਿਆਇਓਪਸੁਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਜਾਨਹਿਤੁ
 ਅਪਨੇਕਾਜੈਸੇਸਿਗਨਬਾਣੇਤੇਰੇਤਸੁਆ॥ ਨਾਂਗੋਆਇ
 ਆਨਾਂਗੋਜਾਸੀਛੋਰਿਛੋਰਿਓਕਾਣਿਗਿਰਿਸੁਆ॥ ੫
 ਖਿਧੇਖਿਰੇਕਸੁਭਕੀਲੀਲਾਰਾਚਿਮਾਬਿਤਿਨਦੁਲ
 ਓਹਸੁਆ॥ ਛੀਜਤਤੋਰਿਦਿਨਸੁਅਰੇਰੇਨੀਜੀਅ
 ਕੋਕਾਜਨਕੀਨੋਕਛੁਆ॥ ੨॥ ਕਰਤਕਰਤਇ
 ਵਹੀਬਿਰਧਾਨੇਹਾਰਿਓਓਕਤੇਤਨੁਖੀਨਸੁਆ॥ ਜਿਓਮੋਰਿਓਓਨਿਮੋਰਿਨੀਬਾਲਾਉ
 ਸਤੇਘੋਟੇਨਾਹੀਰਬਚਸੁਆ॥ ੩॥ ਜਗਮੇਸਾਮੋਰਿਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇ॥ ਓਰਓ
 ਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੁਆ॥ ਮਾਰਗੁਪੁਰਕੋਸੀਤਬਤਾਇਓਓੜੀ
 ਨਾਨਕਦਾਸਿਭਗਤਿਹਰਿਜਸੁਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੨੭॥ ॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝੁਬਿਨੁਕਵਨਹਮਾਰਾ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅ
 ਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਤਿਓਕੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ ਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥

ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਤੁਤੁਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਾਭਭੇਲੇ॥ ੧॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁ
ਮੇਰੇਗਾਬਾਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰੁਅਧਿਨਾਸੀਪੁਰੇ
ਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਹਕੇਵਲਜਥਤੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਜਨ
ਮਮਰਣਕੇਚੁਕੇਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਤੁਦਰਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਚਰਦੁਪਧਾਰਿਕਰਉ
ਗੁਰਸੇਵਾਧਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਏਹਉਜਲਤਰਿਆਜ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੨੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫
ਤ੍ਰਧਿਨੁਕਵਨੁਹੀਵਾਵੇਤੇਧੀ॥ ਤੇਰੇਰੂਪਸਗਲਦੇਖਿਮੋਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
ਰਗਪਦਿਅਾਲਮਿਰਤਕੁਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੇਏਕੋਓਹੀ॥ ਸਿਵਸਿਵਕਰਤ
ਸਗਲਕਰਨੇਰਹਿਸਰਬਮੈਦਿਅਾਠਾਕੁਰਤੇਗੀਦੇਹੀ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਪਾਦਨਠਾਕੁ
ਰਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੇਹੀ॥ ਗਿਅਨਪਿਆਨਨਾਨਕਵ
ਡਿਆਈਸੀਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗਲੇਹੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨੯॥ ॥
ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਮਿਲਹੁਪਿਅਾਰੇਜੀਆ॥ ਪੁਰੁਕੀਆਤੁਮਾਰਾਬੀਅ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੇਨੀਬੁਰਮਿਅਾ॥ ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖਪਾਇ
ਅਾ॥ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾਨੁਪਦੇਹਪਾਈਐ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਗਾਇਅਾ॥ ੧॥
ਸੇਈਹੋਆਜੇਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰਨਕਿਨਹੁਕੀ॥ ਤੁਮਰੇਕਾਣੇਬੁਰਮਿਮੋਹਿ
ਮੋਹਿਅਾ॥ ਜਾਗਤੁਨਾਹੀਸੁਤਾ॥ ੨॥ ਧਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਅਾਰੇਕਿ
ਰਪਾਨਿਧਿਦਿਅਾਲਾ॥ ਗਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪੁਰੁਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
੩॥ ਜਿਸਨੇਤੁਮਹਿਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੇਪਾਛੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਪੁਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਦਿਹੁ ਧਾਛੈ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੩੦ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਹਮਾਤਾ ਕੀ
 ਕੇਤਕ ਗਾਨੀ ਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਿਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸ
 ਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤ ਉਪਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥
 ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੇਤ ਰਿਆਸਤਿ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣਿ ਪਰ
 ਉਤਾ ਜੀਵਾਨਿ ਕੇ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭੁਗਤੰ ਨ ਕੀਰੇ ਨੂਹੇ ਇਮਨੁ ਮੋਹਾਹੇ ਹੁ ਪ੍ਰਕੁ
 ਰ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਜੁ ਜੇ ਬਨੁ ਅਵਧ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸਹੁ ਵਿਛੁੜੁ ਗਮਹਿ ਪਾਇ ਅਗਾਨੁ ॥
 ਨਿਪਾਨੁ ਸਦਨੁ ਦੁਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਿਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਇ ਅਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੨
 ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰਤੇ ਮੇਕਉ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਿਸੁਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿ ਅਨਿ
 ਮਖਨਿ ਮਖਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਟੀਧਿ ਆਗੁਰ ਕੀ ਮੁਝ ਕੀ ਨੀਵਿ ਫਿਓ ਦੇਕੁ ਨਿਰਕਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਪਰਿਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭੁਏ ਇਕਤਾ ਏਕ ਸੁ ਕੈਵਲ ਸਿਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿ
 ਆਕਾਸੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥ ੨ ॥ ਭੁਰਖੁ ਜਗਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੁਤਾ ਪੰਥ
 ਏਕ ਕਰ ਪੋਖਿ ਆਸਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੇਵੀ ਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖਿਆ
 ੩ ॥ ਜਾਨੁ ਉਨਾਹੀ ਤਹ ਆਸ ਨ ਘਾਪਿਓ ਸੰਗੀ ਅਨਹਤ ਧਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਤੰ
 ਠਾਕਰਿ ਗਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਦੁਭਾਗੀ ਭੁਏ ਮਾਇ
 ਆ ਕੇ ਬਿਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੁਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥ ੫ ॥
 ੧੧ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਅਨੁਪ ਪਦਾਰਥ ਨਾਮ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਪਿ

ਆਇਲੇਮੀਤਾ। ਹਰਿਓਖਪਜਾਕਉਗੁਰਦੀਆਤਾਕੋਨਿਰਮਲਟੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਅਧਕਾਰੁਮਿਟਿਓਤਿਹਤਨਤੇਗੁਰਸਬੰਦੀਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ। ਭੁਮਬੀਜਾਲੀਤਾ
 ਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸਾਸਾ॥ ੧॥ ਤਾਗੀਲੇਭਵਨਲੁਤਾਰੂਧਿਖਨੁਧੇ
 ਹਿਬਸਾਧੁਸੰਗਾ। ਪੁਰਨਹੇਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰਭੋਟਿਓਹਰਿਰੰਗਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਖ
 ਜਾਨੁਗੰਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇਵੇ
 ਜਾਕਉਹੁਕਮੁਨਾਏ॥ ੩॥ ੧੨॥ ੧੩੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਯਦਿਆ
 ਮਇਆਕਰਿਪਾਨਪਤਿਮੋਰੇਮੋਹਿਅਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਤੇਗੀ॥ ਅਧਿਕੁਪਮਹਿਗਾ
 ਬਦੇਗਾਖੁਕਛੁਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੇਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਬਿਛੁ
 ਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੇਗੀ॥ ਤੁਮਹੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਦਕਨਿ
 ਨਿਭਾਗਮਥੇਗੀ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇਸੇਦਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭੁਰਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤਿਨਸੰ
 ਗਿਜੇਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਨਾਖੁਤੇਗਾਨਰਸਨੁਚਾਹੈਜੈਸੇਦਿਸਟਿਓਹਛੰਦਛੰਦਕੇਗੀ॥
 ੨॥ ਰਾਮਸਤਿਮਹਿਭੇਦਵਿਛੁਨਾਹੀਏਕਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕਰੇਗੀ॥ ਜਾਕੈਗੀ
 ਐਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੇਗੀ॥ ੩॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅ
 ਪਾਰਅਤਿਉਚੇਸੁਖਦਾਤੇਪ੍ਰਭੁਪਾਨਅਧੇਗੀ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕੀਜੇਵਿਰਪਾਉਨ
 ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗੇਗੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੩੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮ
 ਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸਤਿਗਾ॥ ਨਿਬਾਹਿਲੇਹੁਮੇਕਉਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤੇਓਨਿਪਹੁਰਾਵਹੁਰਾ
 ਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾਮਰਮੁਤੁਮਾਹੀਜਾਨਿਆਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤੇ॥
 ਰਾਖਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਦੀਨਕਉਕਰਹੁਮਾਹੀਗਾਤੇ॥ ਤੁਰਣਸਾਗਰਧੇਹਿਬਨ

ਰਣਤੁਮਾਰੇਤੁਮਜਾਨਹਅਪੁਨੀਭੁਤੇ। ਕਿਹਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੋਤੇਜਨਪਾਰਪਰਤੇ
 ॥ ੨ ॥ ਈਤਉਤਤੁਮਪ੍ਰਕੁਸਮਰਥਾਸਬੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਥੇ। ਐਸਾਨਿਧਾਨਦੇਹਿਮੇਕਉ
 ਹਰਿਜਨਚਲੈਹਮਾਰੇਸਾਥੇ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਕਉਗੁਨਕੀਜੈਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮ
 ਨੁਜਾਪੋ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਰਿਭੁਟੇਮਨਤਨਸੀਤਲਪ੍ਰਾਪੋ॥ ੪ ॥ ੧੪॥ ੧੧੫॥
 ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫ ॥ ਸਹਜਸਮਾਇਦੇਵ। ਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰਭੁਏਦਇਆਲਦੇਵ।
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਟਿਜੇਦਗੀਕੀਓਦਾਸੋਰਸੰਤਨਟਹਲਟਹਲਇਓ। ਏਕਨਾਮੋਕੇਈਉਪੁ
 ਜਾਰੀਮੇਕਉਅਚਰਜਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓ॥ ੧॥ ਭੁਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀਆਰਾ
 ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ ਅੰਤਨਤੁਪੀਓਮਨੁਤਿਪਤਿਅਮਨਭੇਠਹ
 ਰਾਇਓ॥ ੨॥ ਮਾਨਿਆਗਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਏਦੁਖਹਠਾਉਗਵਾਇਓ॥ ਜਿਉਸੁਪ੍ਰ
 ਸੰਨਭਏਪ੍ਰਕਾਕੁਰਸਭੁਆਨਦੁਰਪੁਦਿਖਾਇਓ॥ ੩॥ ਨਾਕਿਛੁਆਦਤਨਾਕਿਛੁ
 ਜਾਵਤਸਭੁਖੇਲੁਕੀਓਹਰਿਗਾਇਓ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਅਗਮਅਗਮੈਹੈਠਾਕੁਰਭੁਗਤ
 ਟੇਕਹਰਿਨਾਇਓ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੩੬॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨਤਕੀਓਟਗੀਜੇਰੇ॥ ਜਿਨਿਧਾਰੇਧ੍ਰੁਮਭਿਖੰਡਹਰਿਤਾਕੇਨਾਮੁ
 ਜਪੀਜੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਛੁਹਰਿਜਨਦੁਖਸੁਖਤਿਸੁਖਪਾਈਐਰ
 ਜੇਪ੍ਰਕੁਕਰੈਸੇਈਭੁਲਮਾਨਹੁਸੁਖਿਦੁਖਿਓਹੀਪਿਆਈਐਰੇ॥ ੧॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤਉ
 ਧਾਰੇਖਿਨਮਹਿਕਰਤੇਧਾਰਨਲਾਗੈਰੇ॥ ਈਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਿਸਭਾ
 ਵੇਤਿਸਹਿਨਿਦਾਜੇਰੇ॥ ੨॥ ਸਭੁਕੇਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਗਰ
 ਰੇ॥ ਦੇਵੇਤੇਟਿਨਾਹੀਤਿਸੁਕਰਤੇਪੁਰਿਰਹਿਓਰਤਨਗਰੁਰੇ॥ ੩॥ ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਨਾ

ਮਤੇਰਸੁਆਮੀਪਟਿਪਾਟਿਅਤਿਰਸੇਈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਸੁਤਾਦੀਸਰਣਾਈਨਤੇਧਿਖਾ
 ਨਕੋਈਗੋ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੩੭॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਮਨਹੁਧਿਸਾਰੋ॥ਈਗਉਹਾਸਰਬਸੁਖ
 ਦਾਤਾਸਰਬਘਟਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਸਟਕਾਟੈਖਿਨਭੀਤਹਿਰਸਨਾਨ
 ਮਚਿਤਾਰੋ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੁਖਹਰਿਸਰਣੀਜਲਤੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੋ॥੧॥ਗਰਬੁਕੀ
 ਰੁਨਕਤੇਰਾਖੈਭੁਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਆਰਾਧਤਮਨਮਹਿਜਮਕੀਤ
 ਸਧਿਦਾਰੋ॥ਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਗੁਣਗਾਵਤਸੁਖ
 ਸਾਗਰਜੁਏਜਨਮਨਹਾਰੋ॥੩॥ਕਮਿਕੋਪਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਨਿਰਗੁਣਕੇਦਤਾ
 ਰੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੋਨਾਮੁਦੀਜੋਨਾਨਕਸਦਧਲਿਜਾਰੋ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੩੮॥ ॥
 ਗਉੜੀਚੋਤੀਮਹਲਾ ੫॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਖਨਾਧੀਰੇਹਰਿਕੁਗਤਿਧਿਨਾ॥ਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨਅਮੋਲਕੁਸਾਪਸੀਗਤਿ
 ਜਪਿਏਕਧਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਧਨਿਤਾਧਿਨੋਦਛੋਡਿਗਏਬਹੁਲੋਗਭੋਗ
 ॥੧॥ਦੇਵਰਗੋਦਰਰਾਜਰੰਗ॥ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੁਨੀਨੰਗ॥੨॥ਚੋਆਚੰਦਨ
 ਦੇਹਿਛੁਲਿਅਗਸੇਤਨਪਰਮਾਟੀਸੀਗਿਗੁਲਿਅਗ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਅਜਨੈਦੁਰਿਓ
 ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਹਦੁਰਿਓ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਨੁਪਰਤਰਬੋਹਰਿਨਮਨੋ॥ਸਾਗਰਲਗਹਿਸੀਸਾਰਗੁਰਬੋਹਿਥਪਾਰਗਰਮਨੋ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਾਲਖਅੰਧਿਅਰੀਅਗਾਰਗਿਆਨਦੀਪਕੁਉਜਿਅਗੀਅ
 ੧॥ਧਿਖੁਧਿਖਿਅਪਸਰੀਅਤਿਪਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਨਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤ
 ਦਾਰੋਮਾਇਅਯੋਇਅਗਾਰਗੁਰੁਟਤਭੂਮਭੁਉਖੋਇਅਗ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕੁਏਕੁਪਿ

ਆਇਆਗਾਪਟਿਪਾਟਿਨਦਰੀਆਇਆਗਾ ४॥੨॥੧੪੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਟੀਬਾਨੁਹਮਰੇਤੁਹੀਏਕਾਸੇਵਾਧਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਨੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆਗਾਰਿਠਾਕਰਲੈਲਾਇਆਗਾ ॥੧॥ ਅਰੇਪਰਿ
ਬਿਖਾਰੀਆਗਾਰੁਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਪਿਆਗਾ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸਦਨੁਹਮਿਲਿਏ
ਦੁਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਸੁਆ ॥ ਪੁਰੁਬੇਨਾਕਰਸੇਬੁਲੋ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖ
ਉਜਲੋ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅਰੇਉਲਾਨਾਮਕਾ ॥
ਅਦਰਜਿਕਰਨਕਰਾਵਨੇਤਿਨਮੈਬੁਓਹੈਜਾਮਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਰਿਜਤਨਨਹੀ
ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈਭਾਗਿਗਰਿਪਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ ॥ ਅਗੈਤਿ
ਲਨਹੀਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਥੁਪਿਕਰਮਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗਿਰਹਿਬਾਲੂਨੀਰਬਹਾਨੇ ॥ ਪੁਰੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇ ॥ ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੁਸੀਗਿਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਰਨੈਥਲਿਹਾਰੈਨਲਖਬਰੀਆਗਾਨਮੈਹੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬਨੇ
ਪਾਨਅਧਾਰੀਆਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕਾਜੀਅਨੰਤਵੀਤੁਹੀਟੇਕਾ
॥੧॥ ਰਾਜਨੇਥਨਪੁਰੁਤੁਪਨੀ ॥ ਤੁਨਿਰਗੁਨਤੁਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ ਈਹਾਉਹਾਤੁਮਰਖੇ
॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੇਲਖੇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰੁਸੁਨਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕਤਵੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ
॥੪॥੫॥੧੪੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰਿਹਗਰਿਹਅਗਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਗਰਿਮਨਿਦੁ
ਮੈਕੂਮੈਹੁਭਉਸਾਪੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਰਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬਨੇ ॥ ਸਤਿ
ਉਠਬਿਰਾਜਤਜਨਸੁਨੇ ॥੧॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਬੇਹੀਤਠੀਨਾ ॥ ਰਾਮਸੇਵਕਭੇ
ਰਹਤਵੀਨਾ ॥੨॥ ਲਖਠਉਰਾਸੀਜੇਨਿਛਿਰਗਿਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਨਨਮਹਿ
ਮਰਹਿ ॥ ਬਲਿਥੁਪਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਗਾਹੀ ॥

੪॥੬॥੧੪੪॥ ॥ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਦਸੋ॥ਦੁਖੁ
ਦਰਦੁਅਨੇਕਾਕੁਮੁਨਸੋ॥ ੧॥ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਪੀਐ॥ਸੇਜਨੁਦੁਖੁਦੁਖੁਦਿਆ
ਪੀਐ॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਦਿਦੇਇ॥ਸੇਉਧਰਿਆਮਾਇਅਗਨਿਤੋ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਉਪ੍ਰਕੁਮਇਆਕਗਿ॥ਮੈਠੈਮਨਿਤਨਿਦਸੈਨਾਮਹਰਿ॥ ੪॥੭॥੧੪੫॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕਨਾਮਾਈਗੰਸੁਖਆਨਿਦਪਣ
ਆਗੈਜੀਅਏਸੰਗਿਕਾਮਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹਿਰੇਬੁ॥ਤੁੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕਹਰਿਰਾਜੇਗਾ॥ ੧॥ਹਰਿਰਬੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਅਗ॥ਤਬੀਤਿਸਨਾਲਾਖੀਅ
॥੨॥ਹਰਿਬਿਸਰਾਮੰਨਿਪਿਪਾਇਅਗ॥ਸੇਧਹਰਿਨਕਤਰੀਧਾਇਅਗ॥ ੩॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਅਗ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਤਉਗਇਅਗ॥ ੪॥੮॥੧੪੬॥ ॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਕਉਧਿਸਰੇਰਾਮਨਾਮਤਾਹੁਕਉਪੀਗਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗੀਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੇਬੁਧਿ॥
ਤਏਕਰਤਲਨਦਨਿਪਿਸਿਧਿ॥ ੧॥ਜੇਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਕੁਪਾਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੇ
ਕਮੀ॥ ੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣਿਅਗ॥ਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਣਿਅਗ॥ ੩॥ਹਰਿਧਨੁ
ਜਾਕੈਗਿਹਿਦਸੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੋ॥ ੪॥੯॥੧੪੭॥ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਰਸਬੁਧਭੇਮੁਲਇਤਨੋ॥ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥ ੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬੇਬਰਜਤਏਦਸੰਤਨਾ॥ਓਆਹੁਮਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੁਆਰਜੁਅਧਿਧੋਇੰਦੀ
ਦਮਿਲੈਜਿਤਨੋ॥ਹਰਨਕੁਰਨਸੰਪੁਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧ
ਸੰਗਿਕਿਪਾਨਿਪਿਸੇਦਿਤਨੋ॥ ੨॥੧੦॥੧੪੮॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫
ਮੇਹਿਦਸਰੇਠਾਕੁਤਕੇ॥ਧਾਨੁਪ੍ਰਕਾਸਾਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਹਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ

ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਯਾ॥ ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਕੁਵਾ॥ ਗੀਤਚਰਿਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਨਗ
 ਵਾ॥ ੧॥ ਸਗਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਕੁਜੀਗਾ॥ ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਏਕਟੇਕਏਕੇਅ
 ਧਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੧ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੧ ॥
 ਏਕੇਈਐਸਾਹਓਮੈਤੇਰੈ॥ ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਾਨਖ
 ਕੁਇਅਜੇਨਾਜੀਸੇਲੇਰੈ॥ ਰੇਇਅਪਾਰੀਕਾਗੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥ ੧॥ ਭੁਮੰਤ
 ਭੁਮੰਤੇਹਾਰਿਅਅਨਿਕਧਿਪਿਕਰਿਟੇਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭੁਈਸਾਪਸੰਗਤਿਨਾਪਿ
 ਮੇਰੈ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧੫੦॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫ ॥ ਚਿਤਮਣਿਕਰਿਣਾਮਏ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੈਸਿਮਗਣਿਸੁਖਭੁਏ॥ ੧॥ ਅਕਾਲਪੁਰਖ
 ਅਗਾਪਿਏਪਸੁਨਤਜਸੇਵੇਇਅਘਖਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਪ੍ਰੁਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥ ੨॥ ੧੩ ॥ ੧੫੧॥ ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲ ੫ ॥ ॥
 ੧ ਓਸਤਿਬੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰੇਮਨਸਗਣਿਪ੍ਰੁਸੁਖਪਾਏ॥ ਜਾਦਿਨਬਿਸਰੈਖ
 ਨਸੁਖਦਤਾਸੇਦਿਨਜਾਤਅਜਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੈਰੋਇਕੇਪਾਹਨਤਮਆਏਬਹੁ
 ਜੁਗਾਮਾਸਧਧਾਏ॥ ਗਿਹਮੰਦਰਸੀਪੈਜੋਰੀਸੈਨਿਉਤਰੁਕੀਛਾਏ॥ ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੇਸ
 ਭੁਮੇਗੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰਕਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰ
 ਏ॥ ੨॥ ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੇਆਚੰਦਨਲਾਏ॥ ਨਿਰਕੁਉਨਿਰੰਕਾਰਨ
 ਜੀਨੀਨਿਅਨਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰਮੇਲੈਸਭਿ
 ਸੁਖਹਰਿਕੇਨਾਏ॥ ਮੁਕਤੁਭੁਇਆਧੰਪਨਗੁਰਿਖੇਲੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗਣਗਾਏ॥ ੪॥
 ੧॥ ੧੫੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ ਰਤਨਜਨ
 ਮੁਸਠਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਕਾਸਮਨਲੇਤਾ
 ਤੇਤੇਹੀਗਨਗਾਈਐ॥ ਜਿਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਇਹਮਤਿਬਾਧਿਪਾਈ

ਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮਿਲੈ ਦੇ ਜ ਮ ਧ ਧ ਨ ਤੇ ਛੁਟ ਹਿ ਸ ਰ ਧ ਸੁ ਖ ਖੁ ਧ ਪਾ ਈ ਐ॥ ਸੇ ਵਿ
ਸੁ ਖ ਆ ਮੀ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ ਤ ਮ ਨ ਧ ਛੁ ਤ ਛ ਲੁ ਪਾ ਈ ਐ॥ ੨॥ ਨਾ ਮੁ ਇ ਸ ਦੁ ਮੀ ਤ ਸੁ ਤ ਕ ਰ
ਤ ਮ ਨ ਸੀ ਗਿ ਤੁ ਹਾਰੇ ਚਾਲੇ॥ ਹ ਰਿ ਸੇ ਵ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਅ ਪ ਨੇ ਕੀ ਗੁ ਰ ਤੇ ਪਾ ਈ ਐ ਪਾਲੇ॥
੩॥ ਗੁ ਰ ਕਿ ਰ ਪਾਲਿ ਟ੍ਰਿ ਪਾ ਪ੍ਰ ਭਿ ਪਾਰੀ॥ ਧਿ ਨ ਸੇ ਸ ਰ ਧ ਅ ਦਿ ਸਾ ਨਾ ਨ ਕ ਸੁ ਖ ਪਾ ਈ
ਅ ਹ ਰਿ ਕੀ ਰ ਤ ਨ ਮਿ ਟਿ ਓ ਸ ਕ ਲ ਕ ਲੇ ਸਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫॥ ੧ ਓ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਪ੍ਰ ਸਾ ਦਿ॥

ਪਾ॥ ੧॥ ਰਚਾਉ॥ ਕੇਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰੇ ਮਨੁ ਹੋਰੇ ਪਰੈ
ਪਰੇਗੀ ਕਉਲੁ ਸ੍ਰੀਯੋ॥ ੧॥ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰੀ ਬੁਰਾ
ਬੁਲਾਨੀ ਸ੍ਰੀਯੋ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਭਾਇਆ ਬੁਰਮਤੁ ਬੁਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਪਿ
ਨੀਗਾਇਆ ਮਨ ਬਿਖੋਈ ਮਹਿਲੁ ਸ੍ਰੀਯੋ॥ ੩॥ ਜਾਵਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀ ਦੁਤ ਸੇਈ
ਮਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਾਇਆ ਤਰੈ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀਯੋ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫੪
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸਕੁ ਹੁਕਮੁ ਸਹਰਿਯੋ॥ ੧॥ ਰਚਾਉ॥ ਕਾਹੁ ਜੇ ਬੁਕਾਹੁ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਸਭੁਦੁਕੇਰਸਹਰਿਓ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਕਾਹੁਜੇਗੁਕਾਹੁ
 ਕੇਗੁਕਾਹੁਗਿਆਨਕਾਹੁਪਿਆਨਕਾਹੁਜੇਡੁਡੁਪਰਿਓ॥੧॥ਕਾਹੁਜਾਪਕਾਹੁਪੁਜਾਹੇਮ
 ਨੇਮਕਾਹੁਜੇਗਉਨਕਹਿਓ॥੨॥ਕਾਹੁਤੀਰਕਾਹੁਨੀਰਕਾਹੁਧੇਰਧੀਚਾਰਨਾਨਕਕੁਗ
 ਤਿਖਿਅਓ॥੩॥੧੫੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੇ

ਗੀ॥ ੧॥ ਗਾਓ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਸ ਤੂੰ ਹੀ ਜਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੀ ਰੰਗ ਆਸ ਓਟ ਪੁਭ ਤੇ ਗੀ॥ ੧॥
ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਪਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਪਾਤਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪਾਨ ਗੁਰਿ ਤੂੰ ਟੀਲ ਜੇ ਗੀ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਰਹਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਾਨਿ
ਤੂੰ ਹੀ ਗਾਉ ਤੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਨੇ ਰਨੇ ਗੀ॥ ੩॥੫॥ ੧੫੬॥ ਗਾਉ ਤੂੰ ਮਹਲਾ ੫॥

ਮਾਤੋਹਰਿਗੰਗਿਮਾਤੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਹੀਪੀਓਓਹੀਖੀਓਗਗਹਿਦੀਓਦਾਨਕੀਓਓ
ਆਹੁਸਿਓਮਨੁਰਾਤੋ॥ ੧॥ ਓਹੀਕੁਠੀਓਹੀਪੋਰਓਹੀਪਿਅਰੋਓਹੀਕੁਚਮਨਿਓਹੀ
ਸੁਖਜਾਤੋ॥ ੨॥ ਸਹਜਕੇਲਅਨਦਯੇਲਰੋਹਫੇਰਤਏਮੇਲਨਾਨਕਗੁਰਿਸਬਦਿਪਰ
ਤੋ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੫੭॥ ॥ ਗਉੜੀਮਾਲਦਾਮਹਲਾ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਭਾਲੇਹੁ॥ ਅਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੁਏਆਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵਤਸੇਵਤ
ਸਦਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਕਾਲਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਤੁਸਾਧਕੀਹੈਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥ ੧
ਹੋਮਜਗਤੀਰਬਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਗੋ॥ ਨਰਕਸੁਰਗੁਦੁਇਭੰਚਨਹੋਇ
ਬਧੁਰਿਬਧੁਰਿਅਵਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਿਦਪੁਰੀਧੁਰਮਇੰਦੁਪੁਰੀਨਿਹਚਲਕੇਥਾਉਨਾਹਿ
॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ੩॥ ਜੈਸੇਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ
ਮੈਤੈਸੇਕਹਿਆਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਰਾ॥ ੪
॥ ੧॥ ੧੫੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਾਲਦਾਮਹਲਾ ੫॥

ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖਗੇ॥ ਹ
ਰਖੋਸੇਗਾਨਾਮਿਰਤਦੁਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਲਉਹ
ਉਬਿਛੁਸੇਚਉਚਿਤਦਉਭਉਲਉਦੁਖਨਭੁਗੇ॥ ਜਿਉਦ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰਪੁਰਾਭੋਟਿਆਤਉ
ਆਨਦਸਹਜੇ॥ ੧॥ ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਧੰਪਧੰਗੇ॥ ਜਿਉਸਾਧੁਕ
ਰਮਸਤਕਿਪਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥ ੨॥ ਜਿਉਲਉਮੇਰੇਮੇਰੇਕਰਤੇਤਉਲਉ
ਬਿਖੁਪਧੰਗੇ॥ ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਸੇਏ॥ ੩॥ ਜਉਲਉਪੋਟ
ਓਠਾਈਚਲਿਅਉਤਉਲਉਭਾਭੁਗੇ॥ ਪੋਟਚਾਰਿਗੁਰਪੁਰਮਿਲਿਅਉਓਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਵਨਤਿ ਆਗਿਓਗੀ ਤਿ ਆਗਿਓ ॥ ਤਿ ਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰਮਿ
ਲਿਤਿ ਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਿ ਲਰ ਸਮਾਨਿ ਰੋਇ ਦੈ ਆਗਿਓ ॥ ੧ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਆਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੇਉ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤਿ ਹਰਖ ਨ
ਬਿਆਪਤਿ ਦੁਖਾਰਿ ਗੁ ॥ ਠਾਕੁ ਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਧਾਸ ਧਾਸ ਰੀਏ ਵੈਸੁ ਆਖੀ ਉਦਿ
ਆਨਦਿ ਸਾਂਦਿ ਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਸਤਿ ਕੁਮੁਡਾਰਿ ਓਪੁਰਨ ਸਰਭੁ ਗਿਓ ॥
੨ ॥ ਜੇਕਿ ਛਕਰ ਤੇ ਕਾਰਣੁ ਵੀਨੇ ਮਨਿ ਬੁਝੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਸੇਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਓ ਫਿਤੁ ਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣੁ ਗਿ
ਓ ॥ ਨ ਮਰਿ ਗੰਗਾ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬੦ ॥ ॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤ
ਲੁਖੀ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਲਾਖੀ ਬੁਖਤਿ ਸਨ ਸਭੁ ਲ
ਖੀ ਰਿਤਿ ਸਗਲੁ ਧਿਸਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਪਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥
੧ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅਤਿ ਹਿਠੈ ਲਾਤੇ ਅਬ ਚੁਕੋ ॥ ਅਖਟ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿ ਗੁ
ਰਿਦੀ ਆਤੇ ਟਿਨਹੀ ਰੇ ਮੁਕੋ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰ ਜੁਏ ਕੁਸੁਨ ਹਰੇ ਕੁਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੁਝਿ ਬੁ
ਝਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਰਣ ਠਾਕੁ ਰਜ ਉਭੇ ਟਿਓ ਤਉ ਧਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਓ ਨ
ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚ ਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁ
ਰਿਨਿ ਪਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਖਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੬੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਨਾਨਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਆਇਆ ਕੇ ਮੰਨੁ ਲਾਗਿ ਗਿਗਿਪ

ਰਤੇਧਰਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੋਧੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖਨਇਓਕਰਿ
 ਅਗਾਥਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੁਖਾਕਿਨਪੁਲਇਅਗ॥ ੧॥ ਤੀਨਕੁਵਨਕੀ
 ਲਖਮੀਜੋਗੀਬੁਝਤਨਾਹੀਲੁਹਰੇ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਛਿਰਿਤੇਪਹਿ
 ਰੇਪਹਿਰੇ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬਿਲਸਕਰਤਮਨਮੇਹਨਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾਜਲਤੇਜਲਤੇਕ
 ਥਪੁਨਬੁਝਤਸਗਲਬਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੋਸਾ
 ਰਸੁਖਪੁਰਾਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੫॥
 ੧੬੨॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਨਜਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੈਜਪਤਪਕਛੁਨਸਾਧਾ॥ ਦਹਦਿਸਿਲੇਇਹੁਮ
 ਨੁਰਉਰਾਇਉਕਵਨਕਰਮਕਰਿਥਾਪਾ॥ ੧॥ ਮਨਤਨਪਨਭੁਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇ
 ਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ ਭੁਰਮਮੇਹਕਛੁਸੁਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪੈਪੈਰਾ॥ ੨॥ ਤੁਧਇ
 ਹੁਕਲਾਕਮਾਦਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੁਨਹੋਤਾ॥ ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਖ
 ਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥ ੩॥ ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਕਿਨਿਇਹੁਚਰਨਰਚ
 ਇਅਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭੁਰਮੁਚੁਕਾਇਅਗ॥ ੪॥ ੬॥
 ੧੬੩॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕਰਿਅਥਿਰਥੇ॥ ਜਪਤਪ
 ਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੁਸੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰ
 ਹਤਾਤਿਨਕਾਆਛਨਪਾਇਅਗਾ॥ ਆਗੈਚਲਣੁਅੰਓਰੈਭਾਈਓਹਾਕਾਮਿਨਾ
 ਇਅਗਾ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਕੁਮਤਾ॥ ਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ ਉਹਾਕਾਮਿਨ

ਆਵੇਇਹਿਬਿਧਿਉਲੋਗਨਹੀਪਰੀਆ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਥੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੇਆਰੇਮਹ
 ਬੁਨਪਾਈਐ॥ ਬੁਝੈਨਾਹੀਏਕਸੁਪਾਖਰਸਰਾਣੀਸੁਖਸੁਖਾਈਐ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਕਹਤੇਇਹ
 ਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੇਸੁਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥ ਗੁਰਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨ
 ਹੁਗੁਮਾਨੀ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੬੪ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਕਹੀ
 ਐਹਮਤੇਕਛੁਨਹੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਕਿਆਕਿਛੁ
 ਕਰੋਕਿਕਰਵੇਹਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਗਪੁਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਤੇਏਕਰੁਪਲਿਵਲਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੀਕੀਬਿਨੀਤੀਹਰਿਪਹਿਆ
 ਪਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ਜਿਨਪੁਤਿਆਇਆਸੋਸੋਰਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੬੫ ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ॥ ਚਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ ਘੋਰਨਦਇਆਲਦਮੋਰਰਗਾਇਆਜੀਉ॥
 ਕੋਟਿਜਨਕਾਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ ਭੁਗਤਿਵਛੁੜਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥
 ਪੁਰਨਸਤੁਨੀਜਾਈਜੀਉ॥ ੧ ॥ ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮਕਵਨੁਸੁਕਰਦੀਜੀਉ॥ ਸੀਤਾਘਾਸੀਜੇ
 ਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ ਆਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਾਇਬਾਇਜਾਈਜਾਉ॥ ॥ ਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗ
 ਉਪਾਈਜੀਉ॥ ੨ ॥ ਪੋਥੀਪੰਛਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ ਹੋਇਬੋਗਾਰੀਤੀਰਥਿਨਵੰਤਾਜੀਉ॥
 ਗੀਤਨਾਨਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਧਿਆਈਜੀਉ॥ ੩ ॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪਰੇਜੀਉ॥ ਕ੍ਰਮਕਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰ
 ਵੈਰੇਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈਜੀਉ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਪੰਨਵੰਤਾਜੀ
 ਉ॥ ਜਿਸੁਸਾਪੁਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਤੁਸੁਕਰਦੀਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਈਜੀਉ॥ ੫ ॥

ਸੁਖਿਵਸਾਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬੁਗਲਜਾਤੀਆਸੁਟਿਵੈਚੁਪਕੀ
 ਆ॥ ਕਦਹੀਸੁਰਤਿਨਲਪੀਆਮਾਇਆਮੋਹਨਿਆ॥ ੧॥ ਦੇਇਬੁਧਾਰਤਸਾਰ
 ਤਸੇਅਖੀਭਿਠਨਿਆਕਿਈਜਿਮੁਰਖਲੋਭੀਆਮੂਲਿਨਸੁਣੀਕਹਿਅਗ॥ ੨॥ ਇ
 ਕਸੁਦਹੁਚਹੁਕਿਅਗਟੀਸਭੁਇਕੋਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ ਇਕਅਪੁਨਾਇਰਸੀਅਨ੍ਹਾ
 ਕਾਦਿਰਲੀਜਾਇਦੁਠੀ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਸਚੇਦਰਿਸੇਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥
 ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੇਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੬੮॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਾਂਝਮਹਲਾ ੫॥ ਟੁਖਭੁਜਨਤੇਰਾਨਾਮੁਜੀਉਟੁਖਭੁਜਨਤੇਰਾਨਾਤਾਆ
 ਠਪਹਰਆਰਾਪੀਐਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤਘਟਿਦਸੈ
 ਪਾਰਬੁਹਮੁਸੇਈਸੁਹਾਵਾਂਬਾਉ॥ ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਜਿਨਆਵਈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ
 ੧॥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣੀਆਨਾਜਾਪੈਆਰਾਪਿ॥ ਓਟਤੇਗੀਜਗਜੀਵਣਮੋਰਠਾਕੁਰਅ
 ਗਮਅਗਾਪਿ॥ ੨॥ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੇਗਸੰਤਾਪਾਤਤੀਵਾਵਨਲਗਈ
 ਸਤਿਗੁਰਰਖੇਆਪਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਾਰਾਇਣੁਦਯੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥
 ਗੁਰਿਤੁਠੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਗਾਰ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੭੦॥ ॥
 ਗਉੜੀਮਛਲਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਗਮਗਮਗਮਥਾਮਾਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗਮਗੋਬਿੰਦਜਪੋਦਿਅਹੋਅਮੁਖਪਵਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜੰਮੁਸੁਣੀਐਜਿਭੁਤੇ
 ਸੇਈਕੁਈਮਿਤ੍ਰਾਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਛਲਾਸਰਬਗੁਣਜਿਭੁਮਾਹਿ॥ ਕਿਉਗੋਵਿੰਦੁ
 ਮਨੁਦਿਸਾਗੈਐਜਿਸੁਸਿਮਰਤੁਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਲਹਿਲਗਿਐਜੀਵੀਐ
 ਭਵਜਲੁਪਾਈਐਪਾਰਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਉਪਾਰਹੋਇਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰਿ॥ ੩॥

॥ ਜੀਵਨ ਰੁਪਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਗਾ ਸਿਆਨਾ ਨ ਕਉ ਧਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸ
 ਚੈ ਸਾਧਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਮੀਠੇ
 ਰਿਗਣ ਗਉੜੀ ਜਿੰਦੁ ਤੁਮੀਠੇ ਰਿਗਣ ਗਉੜੀ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਗਤਿ ਆਮਿ ਲਿਖਾਨਿ
 ਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦਿ ਸਭਿ ਠੀਕਿ ਆਤਨ ਮਨੁ ਠਿਕਾਹੇ ਇਹਾ ਦਿਖ
 ਪਰ ਮੇਸਰ ਜੇ ਕਰੇ ਠਿਕੁ ਸੁਜੀ ਦੁਖੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਅਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਪ ਕਾਤਰੁ
 ਇਹ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਗਾਧੀ ਐਓ ਪੈਰੇ ਸਰੁ ਪਰਦਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਨੁ ਧਰਿ
 ਸੁਮਿਤ ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕ੍ਰੇਇ
 ॥ ੩ ॥ ਮਾਲਖ ਜਨਾ ਬੇਹ ਪ੍ਰਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ ਕੁੰਦ ਰਿਤੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਕੁਤ ਪਨੇ ਮੰਗੈ ਦਨੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿ ਆਗਉ ॥ ਕਾਮ
 ਕੋਰੇ ਪਸੰਗ ਤਿਨੁ ਰਜਨ ਕੀ ਤਾਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾ ਗਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਦੇ ਨੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਧਰਖ ਸੇਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ॥ ਤਿਨਿ
 ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿ ਤਿਨਿ ਦੇਉ ਤਿ ਆਗੈ ਖੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੋਵਿ ਨ ਯੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੨
 ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਧਾਈ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਸੈਇਕ ਅਸਥਿਰ ਮਾਨੈ ਅਚਰ ਜਲ ਧਿਓ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕੋਰੇ ਪੁਮੇ ਹਿਥ ਸਿਖਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਧਿਸਰਾਈ ॥ ਸੁਠ
 ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਸੰਸੇ ਸਗਲ ਬਿਨ ਸੈਜਿ
 ਉਧਾਰ ਕੀਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਹੁ ਮਿਖਿ ਆਗਹਿ ਉਗਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨

੨॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਨਹੀਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤਮੀਤਮਾਇ
 ਆਮਮਤਾਸਿਉਇਹਿਧਿਪਿਆਪੁਬਧਾਵੈ॥ਅੰਗਤਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੈਇਹੁਜਗੁ
 ਦੇਖਿਤਾਸਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀਮੁਝਤਾਹਿਧਿਸ
 ਗਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕਉਭੁਜਨੁਰਾਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੮॥ ॥ਸਾਧੇਇਹੁਮਨੁਗਹਿਓਨਜਾਈ॥ਨੰਦਲਤਿਸਨਾਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਯਾ
 ਤੇਖਿਰਨੁਰਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਠਨਕੋਪਘਟਹੀਕੇਭੀਤਹਿਜਿਹਸੁਪਿਸਭਿਧਿ
 ਸਰਾਈ॥ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭੁਕੋਹਿਰਿਲੀਨੇਤਾਸਿਉਕਛੁਨਧਸਾਈ॥੧॥ਜੇਗੀ
 ਜਤਨਕਰਤਸਭੁਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭੁਏਦਇਆਲਾ
 ॥ਤਉਸਭੁਧਿਧਿਧਨਿਆਈ॥੨॥੪॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮॥ਸਾਧੋਗੋ
 ਧਿਰਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੇਲਕੁਪਾਇਓਧਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ
 १॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਧਿਪਵਹਰਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥ਗਜਕੇਡਾ
 ਸਮਿਟਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਧਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੇਹਮਾਇਆ
 ਭਨਿਭੁਜਨੁਰਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਰਤਮੁਕਤਿਪਥਿਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁ
 ਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮॥ਕੇਉਮਾਈਭੁਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ
 ॥ਏਹਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗੁਸੁਨਿਕਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੁਰਲ
 ਕੁਦੇਹਪਾਇਆਨਸਕੀਧਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮੇਹਮਹਾਸਕਿਟਬਨ
 ਤਾਸਿਉਹਰਹੈਪਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਧਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾ

ਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲ ੪॥ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋਇ ਹੁਨੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਕੋ
 ਨਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛਾਨਿ ਅਰੁ ਬਿਖਿ ਅਨਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਹਰਖ
 ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਿ ਨ ਸੇ ਮੁਰਤਿ ਹੋਵੇ ਦਾ॥ ੧॥ ਸਰਗ ਨਰਕ ਅਭਿਤ ਬਿਖਏ ਸਮਤਿ
 ਉਕੰਚ ਨੁ ਅਰੁ ਪੈਸਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾਏ ਸਮਝ ਕੇ ਲੋਕੁ ਮੇਹ ਪੁਨਿ ਤੈਸਾ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਦੁ
 ਖਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਿ ਨ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇਇ
 ਹ ਬਿਖ ਕੇ ਜੋਖਾਨੀ॥ ੩॥ ੭॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫॥ ਮਨ ਰੋਕਹਾ ਭੁਇਓ ਤੈ ਬਉਰ
 ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੁਇਓ ਲੋਕੁ ਮੇਹਿ ਰਹਿ ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੁਨ
 ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰਸਦਿ ਰਹਿ ਰਾਹੀ॥ ਇਨ ਮੇ ਕਛੁ ਤੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ਨ ਦੇਖੇ ਸੋਚ
 ਬਿਚਾਰੀ॥ ਰਤ ਨੁ ਜਨੁ ਅਪਨੈ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ
 ਕੁਇਓ ਚਰਨ ਨ ਸਿਓ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰ ਸਖੀ ਆਰਾ
 ਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਨਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ੩
 ॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੬॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਨੁਹੰਗੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਗ
 ਲ ਰੈ ਬੁਝ ਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਪਰਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾ ਸੁਗਰਗਾ ਦੁਤਤਾ
 ਕੇ ਨਾਮੁ ਹੀਏ ਮੇ ਪਰਗੇ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੇ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲੁਸ
 ਕੁਹਰਗੇ॥ ॥ ੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁ ਰਿਨਹੀ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰਗੇ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਭੁਫਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਰਿਓ ਤਰਗੇ॥ ੨॥ ੯॥ ੨੦॥
 ੧੮॥ ੩੨॥ ੧੭੨॥ ੮॥ ੨੫੧॥ ਜੋੜਾ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗੁਗੁਗੁਭੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗਾ ॥ ੧॥ ਨਿਧਿਸਿਧਿ
ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧੀਚਾਰਾ ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਅਧਿਖੁਮਾਗਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟੀਬਿਮਲ
ਮਝਗਿ ॥ ਗੁਰਵੀਮਤਿਜੀਇਆਈਕਾਗਿ ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਗਮਰਮਤਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਗਿ ॥ ਅਨਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛੁਨਿਆ ॥ ੧॥ ਰਗਉ ॥ ਇਕਸੁਖਮਾ
ਨਿਅਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਭੁਰਮੁਖਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲੁਕੁਏਸੁ
ਹਰਗੁਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿਭੁਈਬਿਖੁਠਾਵਿਰਗਇਆ ॥ ੩॥ ਉਲਟਿਭੁਈਜੀਵ
ਤੁਮਹਿਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿਰਵੇਮਨੁਹਰਿਮਿਉਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁਸੰਗਹਿਬਿਖੁ
ਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆ ॥ ਰੁਇਬਸੇਜਮਕਾਭੁਉਭਾਗਿਆ ॥ ੩॥ ਸਾਧਰੇਬਾਣੀ
ਅਹਿਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁਹਰਿਮਿਉਗਤਾਪੁਕਮਿਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਰਾ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਭੁਈਸੁਖਆਤਮਪਾਰਾ ॥ ੪॥ ਤੁਝਿਬਿਨੁਕੇਇਨਦੇਖਉਮੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁਸੇ
ਦਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤਾ ॥ ਕਿਸੁਪੁਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇਆ ॥ ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿ
ਦਲਾਇਆ ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇਆ ॥ ਭੁਗਤਿਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇਆ ॥
ਸਿਧਿਆਦੀਬਿਅੰਬੋਜਨੁਭਾਉ ॥ ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਪਾਰਿਜਾਉ ॥ ੬॥ ਗਰਬਗ
ਤੰਸੁਖਆਤਮਪਿਆਨਾ ॥ ਜੋਤਿਭੁਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬ
ਦੁਨੀਸਾਨਾ ॥ ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਨਾ ॥ ੭॥ ਨਹਪਤਿਤੁਨਹਚਤੁਰਸਿਆਨਾ ॥
ਹਭੁਲੇਨਹਭੁਰਮਭੁਲਾਨਾ ॥ ਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛੁਨਾਨਾ ॥ ਨਕਗੁਰਮਤਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਨਾ ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਗੁਭੀਗੁਆਰੇਗੀਮਹਲਾ ॥ ੧॥ ਅਨਕੁੰਚਕੁਕਾ
ਇਆਉਦਿਆਨੈ ॥ ਗੁਰਅਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ ॥ ਗਜਨੁਆਰੇਸੇਕੁਸੁਮ

ਨੋ॥ ੧॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਦੀ ਨਿ ਆਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰ ਲੇਈ॥ ਨਿਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ॥ ਰਾਖੇ ਆਪਿ
 ਦੁਭਿ ਆਈ ਦੇਈ॥ ੨॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗ ਨਿ ਇਕ ਠਾਈ॥ ਜਲ ਨਿ ਦਰੀ ਗੁਰਿ
 ਗਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਲੀ ਆਰੁ ਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਾਘ ਰਿ ਬਾਹ
 ਰਿ ਸੇ ਤੇ ਸਾਘੇ ਸਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪ ਏ ਕੈ ਸਾਘਾ ਸਾਗ ਰਿ ਭੁਗ ਰਿ ਨਿ ਰਭੁ ਏ ਮੇ ਸਾ
 ੪॥ ਮੁਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉ ਨਾ॥ ਨਿ ਭੁਰੇ ਕਉ ਕੈ ਸਾ ਭੁਰ ਕਉ ਨਾ॥ ਸਬਦਿ ਪਛੁ ਨੈ ਤੀ ਨੇ
 ਕਉ ਨਾ॥ ੫॥ ਜਿ ਨਿ ਕਹਿ ਆਤਿ ਨਿ ਕਹੁ ਨੁ ਵਖਾ ਨਿ ਆ॥ ਜਿ ਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨ ਸਹ
 ਜ ਪਛੁ ਨਿ ਆ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ॥ ੬॥ ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ
 ਇਕ ਠਾਈ॥ ਤਹੀ ਨਿ ਰੰਜਨੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ਨਿ ਜਪਾ ਰਿ ਦਿ ਆਪਿ ਰਹਿ ਆ ਨਿ ਜ
 ਠਾਈ॥ ੭॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਹਿ ਕੇ ਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਚੇ ਸਾਚੁ ਸੁਚੀਤਿ॥
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬੁਝਨੀ ਤਾਨੀਤਿ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਮ
 ਨ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ॥ ਮਨਿ ਦਸਿ ਦੁਤਾ ਦੁਰ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ਇਕ
 ਹੋਇ॥ ੧॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣ ਹੋਵੈ ਸਿ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਨਿ ਦਾਰਿ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਦਿਕਾਰਾ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਰੁਗਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਏ
 ਕੇ ਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਮਾਇ ਆਪ ਰਿ ਜਾਇ॥ ਕਮਿ ਦਿ ਰੁਪ ਏ ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ॥ ਹਰਿ ਭ
 ਜੁ ਪਾਈ ਰਸ ਨਰ ਸਾਇ॥ ੩॥ ਹੋਵਰੈ ਗੋਵਰ ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਗੀ॥ ਬਹੁ ਚਿਤਾ ਪਿਤ੍ਰ ਚਾਲੇ ਹ
 ਗੀ॥ ਜੁ ਮੈ ਪੇਲੁ ਟੁਕਾ ਦੀ ਸਾਗੀ॥ ੪॥ ਸੀਪ ਉਸੰਚੀ ਭੁਏ ਦਿਕਾਰਾ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗੁ ਕਉ ਭੁ
 ਝਰ ਬਾਗਿ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਜਪਿ ਰਿ ਦੇ ਮਗਾਰਿ॥ ੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਏ॥

ਗੁਣਸੰਗਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥਪਾਏ॥ ੬॥ ਬਿ
ਨਾਵੈਸਭਦੁਖਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਨੁਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਪਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ ੭॥ ਮਨਚੰਚਲੁਪਾਵਤੁਛੁਨਿਪਾਵੈ॥ ਸਚੇਸੁਚੇਮੈਲੁਨ
ਭੁੰਦੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਮੰਹ
ਲਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖਹੋਇ॥ ਮਨਮਤਿਝੁਠੀਸਚਮੇਇ॥ ਸਗਲਦਿ
ਗੁਣੇਗਾਵੈਧੋਇ॥ ਸੇਕਮਾਵੈਪੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥ ੧॥ ਐਸਾਜੇਗੁਣੇਖਿਆਜੁਅ
ਗਾ॥ ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੋਨਾਮੁਖਿਸਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿਸਟਦਿਸੈਤਾਕਹਿਅਜਾ
ਇ॥ ਬਿਨੁਦੇਖੈਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸੇਵਾਸੁ
ਰਤਿਏਕਲਿਦਲਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖਆਗਲੁਹੋਇ॥ ਸਗਲਦਿਕਾਰੀਹਾ
ਰਪਹੋਇ॥ ਏਕਬਿਨੁਝੁਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈਸੋਇ॥ ੩॥ ਤਿਸ
ਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਧੁਝਾਏ॥ ਦੁਜਾਤੁਰਮੁਮੈਟੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁ
ਰਿਦੈਦਸਾਏ॥ ਸਾਦੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੪॥ ਤਨਿਮਨਿਸਾਚੇਗੁਰਮੁਖਿਭ
ਉ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਗਾਉ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਧੁਝੈ
ਨਾਉ॥ ੫॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਸੁਖੰਜਨਾਲਾ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚੁਕੈਜਨਾਲਾ॥ ਅਭਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਨਾਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਝੈ
ਏਕਲਿਦਲਾਏ॥ ਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ ਜੰਮਣਮਰਣਠਾਕਿਰਾਏ॥
ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥ ੭॥ ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਗਾਗੁਰਪੁਛਿਦੇਖ

ਆਨਹੀਦਰਹੋਗ। ਦੁਖਸੁਖਭਾਣੈਤਿਮੇਰਜਾਇ। ਨਾਨਕਨੀਚੁਕੋਹੋਲਿਵਲਾਇ॥੮॥
 ੬॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਮਹਲ ੧॥ ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸੁ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰ
 ਕਾਰਬਿਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਦੁਜਾਕਉਦੁਕਹਾਨਹੀਕੋਈ। ਸਬੁਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜੀਦਰਮਤਿਆਖੇਦਇ। ਆਵੈਜਾਇਮਰਿਦੁਜਹੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਨਿਗ
 ਗਨਨਹੋਦਖਉਦੋਇ। ਨਾਗੀਪੁਰਖਸਧਾਈਲੇਇ॥ ੩॥ ਗਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪ
 ਕਉਨਿਅਲਾ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਧਾਲ ੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁਲਾਇ
 ਅਗ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਏਕੁਬੁਝਾਇਅਗ। ੫॥ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗੁਰਖੁਖਿਜਾਤਾ।
 ਦੁਜਾਮਾਰਿਸਬਦਿਪਛੂਤਾ॥ ੬॥ ਏਕੋਹੁਕਮੁਦਰਤੈਸਭੁਲੇਈ। ਏਕਸੁਤੇਸਭਉ
 ਪੈਤਿਹੋਈ॥ ੭॥ ਗਾਹੋਦੈਖਸਮੁਏਕੋਜਾਣਾ। ਗਰਬੇਸਬਦਿਹੁਕਮਪਛੂਣ
 ੮॥ ਸਗਲਰੂਪਦਰਨਮਨਮਾਹੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋਸਾਲਾਹੀ॥ ੯॥ ੫॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੧॥ ਅਪਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ। ਮੁਕਤਿਭੇਦਕਿਆ
 ਜਾਣੈਕਾਚਾ॥ ੧॥ ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੈ। ਪਚਿਮਾਰਿਸਾਚਉਰਿਧਾਰੈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਸਕੈਅਤਿਰਿਸਾਚੁਦਸਾਵੈ। ਜੋਗਜਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ੨
 ॥ ਗਵਿਸਸਿਏਕੋਰਿਹਉਦਿਅਗੈ। ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਕਰਮਸਮਾਗੈ॥ ੩॥
 ਏਕਸਬਦਇਕਬਿਖਿਆਮਾਰੈ। ਗਿਆਨਪਿਆਨਜਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ
 ੪॥ ਭੁੰਗਚਿਰਹੋਨਧਾਹਰਿਜਾਇ। ਕੀਮਤਿਕਉਦੁਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ ੫॥ ਅ
 ਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ॥ ੭ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ ਪਾਠੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
 ਕਰਨਾ ਕਰ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੧
 ਬਿਮਾਗੀ ਬਿਤਸੀਲ ਸੰਤੋਖੀ ਰਿਗੁਨ ਬਿਅਪੈ ਨਾਜ ਮਦੇਖੀ ॥ ਸੁਕਤ ਕੁਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਰੇਖੀ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੇਸਾਡੁ ਰੁਹੇਇ ॥ ਰੁਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗਿਰਿ ਧਾਰਿ ਮੇਇ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਕੁਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਸਾਖਿ ਲਿਵਲਵੈ
 ਸੇਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਧ੍ਰੁਮ ਅਗਨੀ ਜਾਗੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣੁ
 ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਜੇ
 ਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੋਗ ਚਿਰੇ ਸੁਨਿਰਕੁਉ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਨਰਨਿਹ
 ਕੇਵਲੁ ਨਿਰਕੁਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨੀ
 ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸ
 ਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਪਾਰਿਦਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ
 ਨਾਵੈ ਕੂਕੇ ਅਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਜੇਦੀ ਸੇਸੇ ਅਸ
 ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਬਿਖੁਖੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥
 ੮ ॥ ੭ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੇ ਰਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
 ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਟਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕੁਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸ
 ਠਿ ਮਨ ਚਰਨ ਹਰੁ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇੜ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕੁ ਲਿਵਤਾਰਾ ॥ ਜਿਹਦੁ
 ਸੁਰੀ ਹਰਿ ਸਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਕਰਣੀ ਅਭੁ ਅੰਤਰ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਸਿਆ
 ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਤੁ ਜਗਤੁ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਤਨੁ

ਕਾਚਾ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸੁਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਰਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਸਮਾਝੈ ਸੇਝੀ ਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
 ਲਾਬੁ ਝੈ ਕੇਈ॥ ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਰਖਵਾਲੇ। ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਭੁਝੈ ਥੋਤਾਲੇ॥ ੬॥ ਗੁ
 ਰਿ ਕੋ ਹਿ ਆਮ੍ਹ ਦਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ। ਕਿਸੁ ਕਧੁ ਦੇਖਿ ਕਰਓ ਅਨੁਪੂਜਾ॥ ੭॥ ਸੰਤ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ
 ਰੁ ਦੁਪਾਰੇ। ਆਤਮ ਜੀ ਨੈ ਸੁਤਤੁ ਧੀਰਗੇ। ਸਾਰੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੁ। ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾ
 ਨ ਕਹਮਤਾ ਕੇਦਸਾ॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀ ਆਨਹੀ ਜਾ
 ਨਿ ਆ। ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਪਛੁਤਾ ਨਿ ਆ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤੁ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
 ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬ੍ਰਹਮੀ ਸਾਂਹੈ। ਜਿਸੁ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਓ। ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹਿ ਕਾਰੀ। ਜਗੁ ਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਕਾਰ ਅਛਰੀ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਪੁਛੈ ਨਾਇ ਆਰੀ॥ ੨॥ ਹਰੀ ਚੰਦਨ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਨ ਪਾਇ ਆ
 ਭੁੰਦੈ। ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ॥ ੩॥ ਦਰਮ ਤਿਹ ਰਣਾਖ ਸਦੁ ਰਾਗੀ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਗਾਇਣ ਗਰਬ ਪ੍ਰਗੀ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਪਾਰੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ॥ ੪॥ ਭੁਲੇਗਾ
 ਦੁਸੁ ਗੁਰ ਅਚੇਤਿ। ਲਟੀਲੀ ਕਾਸੀ ਸਸਮੇਤਿ। ਗਰਬਿ ਗਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸੰਤਿ ਗੁਰ
 ਹੇਤਿ॥ ੫॥ ਸਹਸ ਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿ ਖਾਸਾ। ਗੁਰਣਾਖ ਸੁਲੇਨ ਖਹਿ ਪਾਸਾ॥
 ਦੇਤ ਸੰਘਾਰੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾਤਿ ਅਭਿ ਆਸਾ॥ ੬॥ ਜਗ ਸਿੰਧ ਕਾਲਜ ਮਨ ਸਿੰਘਾਰੈ
 ॥ ਰਕਤ ਧੀਜੁ ਕਾਲੇ ਮਧਿ ਰਹੈ। ਦੇਤ ਸੰਘਾ ਗਿਸਤਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਧੀਰਗੇ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੇਤ ਸੰਘਾਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ
 ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੮॥ ਬੁਝਾ ਦੁਰਜੋਧ ਨ ਪਤਿ ਖੋਈ। ਰਾਮ ਨ ਜਾਨਿ ਆਕਰਤੁ ਸੇਈ॥
 ਜਨ ਕਉ ਦੁਖਿ ਪੈਚੈ ਦੁਖ ਹੋਈ॥ ੯॥ ਜਨ ਮੇਜੈ ਗਰਮ ਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿ ਆ। ਬਿਉ

ਸੁਖਪਾਵੈ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿ ਆਇ ਕੁਤਿਲੁ ਭੁਲੇ ਧਰੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਿ ਆਗ ॥ ੧੦ ॥ ਕਿਸੁ ਕੇ
 ਸੁਚੰਡੁ ਰਨ ਕੇ ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿ ਆ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨਗ ਖੋਕੇ
 ਈ ॥ ੧੧ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰਗੁਰ ਬੁਨ ਮੇਟਿ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਮੁ ਪੀਰ ਜਹਰਿ ਨਾਇ ॥
 ਨਾਨਕਾ ਮੁਖਿ ਲੋਗੁ ਗਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚੋਆਚੀ
 ਧਨੁ ਅੰਕਿਤੁ ਨਾਵਉ ॥ ਪਾਟ ਪਟਿ ਧਰਿ ਅਵਰਿਤਿ ਚਾਵਉ ॥ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵਉ ॥ ੧ ॥ ਵਿਆਪਹਿ ਰਓ ਵਿਆਓ ਰਿਹਾ ਵਉ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀਸਿ ਕਰਾ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀ ਅਨਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਛਲ
 ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਰਾ ਸੁਖ ਭਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨੈਨ ਸਲੇ ਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਖੋਲ੍ਹ
 ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭੁਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਚਰਗਰਮ
 ਹਲਾਸੇ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਛੁਲ ਧਿਛ ਵੈ ਮਾਲੀ ॥ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਰੇ ਹਰ
 ਖਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ਹੋਵਰਗੋ ਵਰਨੇ ਜੇ ਵਜੇ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇ ਧਖਦਾ ਸੀ ਪਾਜੇ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀ
 ਸ ਸੁਰੇ ਰਿਦਾਜੇ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧੁ ਕਰਾ ਵਉ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ
 ਛੁੜੈ ਬਾਵਉ ॥ ਧਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਰਾ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ੬ ॥ ਖਾਨੁ ਮਲੁ ਕਰਾ ਵਉ ਰਾਜ
 ॥ ਅਥੇ ਤਥੇ ਕੁੜੈ ਪਾਜਾ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬਦਨੁ ਸਦਰ ਸਿਕਾਜਾ ॥ ੭ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ
 ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਦਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿ ਆਰਿਏ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਦਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਾਏ ਕਨਕਾਨ ਸਿ ਅਵਰੇ
 ॥ ਪਰਪੰਥ ਧਿਆਇਤਿ ਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ
 ਗੁਰਮੁਖੁ ਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਪੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਧੇ ਕ

ਵਲੁ ਸਗਲ ਸੀ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤਿ ਪਰਜਾਗੈ ॥ ਸੇਉ ਬੈਰੇ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਖੀ
 ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਠਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਮੇਰੇ ਸਹਿ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਤਿਸ ਨਗਰਿ
 ਤਤਨ ਗੀਧੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮ ਟਿਹਿਤ ਕਾਗੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾ ਮੇ ਸਗਲ ਦਿਕਾਗੀ ॥ ਪਾ
 ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਪਰਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਗਲਿ ਜੇ ਦਰੀ ਪਈ ਲ
 ਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟ ਸਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਪਦਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇ
 ਈ ॥ ਕਾਮਿ ਪਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰਵ ਸਿਸੇਈ ॥ ਬਿਨ ਪਿਰਤਿ ਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿ
 ਪਤਿ ਪੋਥੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥ ਬੋਲ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣਿ ਬਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨ ਟ
 ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਚਾਹਿ ਕਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਕਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ਰਸ ਪੀਤਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਗਉਂਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਠ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਨ ਲੇਖੈ
 ਪਾਏ ॥ ਦੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ਸੁਖ ਮਲ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁੱਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ
 ਨਿਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਨਿਸੁਖ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੋਆ ਚ
 ਦਨ ਅਗਰਿ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਐਸ
 ਕੁੰਕੁਰਿ ॥ ਨੇਜੇ ਦਾਜੇ ਤਖਤ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਿਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਬਿਅਪੇ ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
 ਜਾਨੈ ਕੁਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਦਰਿ ਅਹਿ ਕਹਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਦਹਿ
 ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਦੁਜੇ ਕੁਇ ਅਗਿ ਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦਨੀਹ
 ਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੇਰਿ ਬਸਾਗਰ ਨਹੀ ਦਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪਟੇ ਪਾਟਿ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਉਦਾਰੁ ਦਾਰੁ ਨਿਦਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦਾਰੁ ਦਾਰੁ ਨਿਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
 ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਦਾਰੁ ਦਾਰੁ ਨਿਮੋਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ॥ ॥

ਦਾਹੁਦਾਹੁਤਿ ਸਕਉ ਨਿਸਕਾਇਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਥਿਆ ਮੁਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾਮੁ
 ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਕਾਇ ਦੀਉ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਥਿ ਨਿਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹ
 ਉਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤੇ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਗਤਿ ਦਿਰਲੇ ਮਨ ਮਾਨਿ
 ਆਗ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਬਹਿ ਜਨਮ ਮਰਿਆਵਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੇ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿਰਲਮਤਿ ਤਿਆਗੇ ਪਚਿ ਸੀਘਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਅਤਿ ਰਿਸਾਚੁ ਸੋਹਨ ਘਰਿਆਵਹਿ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੁਰਮੁ ਕੁਵਾਰੇ ॥ ਨਿਰਕੁਉ ਕੈਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੇ ॥ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਕ
 ਰਿ ਮਰਣਾ ਵਿਆਪਾਰੇ ॥ ਪੁਰਾਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸੇਧੁ ਗੁਰੁ ਕੁਵਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਜੇਤੀ ਹੋਤੇ ਤੀਕਿਉ
 ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਭੋਟ ਗਣਗਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਨ ਬੀਧਿ ਕੁਵਾਰੇ ॥ ਨ
 ਨਕਰਾ ਮੁਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਕਾਲੇ ਪਰਿਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪਇਆ ਲਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੇਉ ਪਜੈ ਸੇਕਾਲੁ ਸੀਘਰਿਆ ॥ ਮਹਰਿ
 ਰਾਖੇ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥
 ਕਾਲੁ ਨ ਛੋੜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਉਹੁ ਅਧਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਲਤਾ
 ਨ ਖਾਨਧਾਰਿ ਸਾਹਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਭੁਲੇ ਜਨਮ ਕਾਟੁ ਖੁਸਰਨਾ ॥ ਮੈਧਰਨਾ ਮਜਿ
 ਉਗਾਧੁ ਰਹਨਾ ॥ ੩ ॥ ਚਉਪਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਮੁਕਾਮਾ ॥ ਸਾਹਮਰਹਿ ਸੀਚਹਿ

ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਾਮੈ ਪਨੁ ਦੀ ਜੋ ਹਰਿ ਅੰਤ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਤ ਮੁਸਿਕ
 ਦਾ ਰੋ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੀਸਾ ਰੋ ॥ ਅਛਰਿ ਓਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਨਿਹ
 ਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮੇਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨ ਹਿਸਬੁ ਗੋਈ ॥ ਓਹੁ ਬੁਰਮੁਖਿ ਜ
 ਪੈਤਾ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖੁ ਬੁਢਾ ਕੀਰਾ ॥ ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉ ਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥
 ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਢੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੀਰਾ ॥ ੭ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹ ਵਾਅਹੁ ਨੈਨੀ ॥ ਕਾਜੀ
 ਕਾਲੁ ਸੁਨੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਠੈ ਦਿਨੁ ਰੋਣੀ ॥ ੮ ॥ ਨਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ
 ਨਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੇਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥
 ੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਚਾਲਹਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਪਰਿਬੋਸੈ
 ਕਾਲੁ ਨ ਜੇਹੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਨਾ ਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀ
 ਉ ਅਕਬਰ ਬਿਰਹੀ ਐ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਬੋਸ ਸਮਾਜ ਪਰੁਲੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ
 ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਡੈਲੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਬ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਦਿਹੈ ਲੈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਆਦੀ ਖਿਆ
 ਲੀਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਤ ਮੁਰੀਨੀ
 ॥ ੪ ॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪਰਮਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਹੈ ਖਉ ਤ
 ਹਏ ਕੀਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲੁ ਖੁਏ ਕਾਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮਪਾਇਆ ਸੇਵਾ
 ਗੁਰਚਰਣੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੁਕੀ ਅਹੰਕੁ ਮਣੀ ॥ ੬ ॥ ਇਨ ਬਿਪਿਕਉ
 ਟੁਕਉ ਟੁਕੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸ ਸਿਤ ਭਗਤਾ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏਹ

ਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਅਾ॥ ੭॥ ਸਚਿਮਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਅਾ॥ ਨਿਹ
 ਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛੁਇਅਮਾਇਅਾ॥ ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅਾ॥ ੮
 ॥ ਨਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਅਸਚੁਸੇਈ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਚਿਨਮਿਮਲੁਖੇਈ॥ ੯॥ ੧੫॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਿਚਿ
 ਤੁਰਖੇਜਾਕਾ॥ ਉਪਜੀਪਿਨਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗਤੁਮ
 ਰਾ॥ ਨਗਿਨੁਗਿਨਤਾਪੁਰੁਰਾਮੁਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਖੁਜਪੇਜ
 ਨੁਪੁਰਾ॥ ਤਿਤੁਪਟਿਅਨਹਤਧਾਜੈਤੁਰਾ॥ ੨॥ ਜੇਨਨਰਾਮਭੁਗਤਿਹਰਿਪਿਆ
 ਗਿਸੈਪੁਰੁਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਨਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥ ਤਿਨਕਾਰ
 ਰਸੁਪਰਸਿਸਖਹੋਈ॥ ੪॥ ਸਰਬਜੀਅਮਹਿਦੈਕੋਰਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਅਹਿਕਾਰੀ
 ਠਿਰਿਜੁਨੀਭਵੈ॥ ੫॥ ਸੇਬੁਝੈਜੈਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ
 ॥ ੬॥ ਅਗਧਿਉਰਪਿਕੀਸੀਪਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੀਗਿਮਿਲੈਮਨਮਾਨੈ॥
 ੭॥ ਰਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣਕੀਐ॥ ਪੁਰੁਹੋਇਦਇਅਾਲੁਨਾਨਕਜਨ
 ਤਰੀਐ॥ ੮॥ ੧੬॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਾਨਿਮਹਲਾ ੧॥ ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖ
 ਹਿਕਰਿਸਾਰਾਅਹਿਨਿਸਿਪਾਲਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਅਤਮਸੁਖੁਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਇਤ
 ਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਅਾਲਾ॥ ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਹਦੇਖਉਤਰਗਵਿਰਹੇਰਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਤੁਟਤਾਭੁਗਤਾਤੁਹੈਤੁਪ੍ਰਾਨ
 ਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਵਿਰਤੁਪਇਅਾਅਧਉਰਪੀਬਿਨੁਗਿਅਨਧੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਉ

ਪ੍ਰਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੇਨਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਬਿਆਲੇਭੁਅ
 ਓਕਾਰਾਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਨਿਜਘਰਿਮਹਲਅ
 ਪਾਰਕੇਅਪਰਪਰੁਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੇਬਿਰੁਕੇਨਹੀਬੁਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੫॥ ਕਿਆਲੇ
 ਆਇਆਲੇਜਾਇਵਿਆਛਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾਡੋਲਬੰਧਾਕਸਿਜੇਵਹੀਆਕਾਸਿਪਤ
 ਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅਤਿਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾ
 ਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੭॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ ਨ
 ਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਲਾਹਾਸਚਪਾਵੈ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀਬੋਰਾਗਣਿਮਹਲ
 ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੋਰਾ॥ ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੇਠਕ
 ਰੁਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੁਨਦੁਟੀਐਦੇਖਦੀਰਾਗਾਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਦਹੀਬਿ
 ਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਓਕਹੀਐ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੁਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬਹੀਐ॥ ੨॥ ਖਿਟੇਕਉਖਰਾਕਹੋਖਰੇਸਾ
 ਨਜਾਣੈ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਉਪਾਹਖੁਕਲੀਕਾਲਬਿਡਾਣੈ॥ ੩॥ ਸੁਤੇਕਉਜਾਗਤੁਕਹੋਜਾ
 ਗਤਕਉਸੇਤਾ॥ ਜੀਵਤਕਉਮੁਆਕਹੈਮੁਏਨਹੀਰੇਤਾ॥ ੪॥ ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੋਜਾ
 ਤੇਕਉਆਇਆਪਰਕੀਕਉਅਪਨੀਕਹੋਅਪਨੇਨਹੀਭਾਇਆ॥ ੫॥ ਮੀਠੇਕਉਕ
 ਉਡਾਕਹੋਕੜੁਏਕਉਮੀਠਾ॥ ਰਾਤੇਕੀਨਿਰਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਹੀਠਾ॥ ੬॥
 ਚੇਰੇਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕਰਨਹੀਦੀਸੈ॥ ਪੇਖਰੁਨੀਗੁਦਿਰੇਲੀਐਮਾਨਖਨਹੀਰੀਸੈ
 ੭॥ ਦਿਸੁਪਦਜੇਅਰਥਾਇਲੇਇਸੇਗੁਰੁਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨੀਨੈਅਪਕਉਸੇਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰਾ॥ ੮॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਦੁਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ

ਬੁਧੀਐਸਕੁਬੁਧਮਸਮਾਇਆਗੁਰੁਕਿਰਪਾਤੇਬੁਧੀਐਸਕੁਬੁਧਮਸਮਾਇਆ
 ॥੮॥੨॥੧੮॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ
 ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਦੁਜਾਤੁਉ॥ ਕੁਰਮੇਕੁਲੇਅ
 ਵਉਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਕੁਕਥਹਿਨਜਾਇ॥ ਨਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹ
 ਰਿਕੋਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਬੇਸੁਤਕੁਜੇਤਾਮੇਹੁਆਕਾਰੁ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੈਮੈਦੁਰੇਵ
 ਗ॥ ੨॥ ਸੁਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਗਿ॥ ਸੁਤਕੁਭੇਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਗਿ॥ ੩॥
 ਸੁਤਕਿਕਰਮਨਪੁਜਾਹੋਇ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਮਨਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
 ਐਸੁਤਕੁਜਾਇ॥ ਮਰੇਨਜਨਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ ੫॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੋਪਿਦੇਖ
 ਹੁਕੋਇ॥ ਦਿਣੁਨਾਵੈਕੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਜੁਗਠਾਰੇਨਾਮਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ
 ॥ ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗਿ॥ ੭॥ ਸਾਚਾਮਰੇਨਾਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ
 ਪਾਨਅਪਾਰਗਾਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰਦੈਉਰਪਾਰਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਸਾਚੁਦੁਆ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਪੀਠਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁਦਿਕਾਰਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਗਾ॥
 ੧ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਚਹੁਉਮੈਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੁਨਲਾਗੈਆਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੁਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਪਰਮਸਚਿਹੋਈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਅਠਿਕਾਰੁਜਲਾਏਦੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੩॥ ਆਪਣ
 ਮਨਪਰਿਥੇਪਹੁਬੁਧੁਸੇਈਲੇਕਸਮਸੁਦਹੁਸੁਣੇਨਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਸਮਸੁਦ
 ਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੪॥ ਮਨਮੁਖਿਭਉਧਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੈਰਸੁਥਾਇਨ

ਪਾਈ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਵਾਈ॥ ੫॥ ਮਨੁ ਖਕਰ ਮਕਰੇ ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਬਗਨਿ
 ਉਲਾਇ ਬੋਧੈ ਨਿਤ ਪਿਆਨ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਅਤੁ ਬਧੀ ਪਛੁਤਾਨ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੇਈ॥ ਗੁਰ ਦਾਤ ਨੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ॥
 ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਦੁਠਿ ਆਈ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਨੁ ਰਿਗ ਵਾਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾ ਪਰ
 ਮੁਪਕੁਤੁ ਮਭਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸਭਿ ਸੇਈ ਪਾਈ॥ ਐਥੈ ਆਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ੧॥
 ਰਾਮ ਪਕੁਤੁ ਮਨਿ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਲੁ ਉਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਣਿ
 ਦਿੰਗੇ ਨਿਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਛੀਕਾ ਦੁਜੈ ਭੁਇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿ
 ਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾਇ ਹੁਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਨਾਇ ਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਟੇਜ ਮੁਕਰੇ ਖੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸੇਜ ਨੁ ਸਾਠਾ ਨਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪ
 ਰਸੀ ਪਾਗੈ॥ ਆਪਿ ਤੈਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹਿ ਨ ਟਿਬਾਜੀ ਪਾਈ॥
 ਮਨੁ ਖਅੰਧਰੇ ਲਪਟਾਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਹੁ ਤੇਭੇ
 ਖਕਰੇ ਭੇਖਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਛਿਰੈ ਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਆਪੁ ਨ ਭੀ ਨੈਥਾਜੀ ਰਾਗੀ॥
 ੬॥ ਕਾਪਹੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹਿ ਅਤਿ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਰਿਹਾਹੀ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੀ॥ ੮॥ ੩॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲ ਵੈਰ ਅਭਿ ਆਸਾ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਦੇਵ ਮੇਹ ਪਿ
 ਆਸਾ॥ ਤੈਗੁਣ ਭਰ ਮੇਨਾਹੀ ਨਿਜ ਪ੍ਰਰਿਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ

ਲਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰਗਤਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਾ ਲਾ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੁਵਖਾਣ ਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰਿਨ ਚੀਨ ਹਿ ਬੀਨ
ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਪਰਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ ਕਮਾਰ ਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ
ਆਬਹੁ ਕਰਮ ਦਿਨਾਏ ॥ ਭਵ ਜਲ ਭੁਧੇ ਦੁਜੈ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ਜੁ ਪੰਡਿ
ਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆਰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇ ਦੁਨਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰ
ਭਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਮੇ ਗਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੀਰੁ ਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ
ਲਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ
ਸੇ ਪਾਨਵ੍ਰਤਿ ਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਨ੍ਰ ਕਰਾਹੀ
॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੈ ਟੈ ਚਉ ਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮
॥ ੪ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਦੁਪ ਨੈਵਾ ਦੁਵਖਾਣੈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਤਾ
ਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਛਿ
ਰਿ ਕਾਲ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਧੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅ
ਪਰਾਪੀ ਸੀਧੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਰਿਸਹ ਜਗੀਧੋ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੇ ਸ
ਬਦਿ ਸੀਧੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ
ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਿ ਸਾਚੇ ਕੁਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪੇਸ ਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਭੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥

ਨਮੁਆਨਜੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈਮਾਹਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ਸਦਰਹੈਹਰਿਨਾ
 ਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਨਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾਮਨਸਿਉਮਨੁ
 ਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀਤਾ॥ਇਨਧਿਧਿਕੁਸਲੁਭੈਏਮੇਰੇਸੀਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
 ਵੇਸੇਭਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਿਚਰੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਦਨ
 ਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨਮੀਪੇਮੇਰੇਕੁਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਪੇਦਰਿਸੇਭੁਪਾ
 ਏ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਭਾਈ॥੮॥੫॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੩॥
 ਤ੍ਰੈਗੁਣੁਵਖਾਣੈਭੁਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬਿਪਨਤੁਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ॥ਮੁਕਤਿਦਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਨੁਗਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭੁਰਮੁਗਵਾਇ॥ਸਹਜਪਾਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲ
 ਏ॥੯॥ਗਉੜੀ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣੁਕਾਲੇਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੈਤੇਓਪਾਵਣੁਹਾਰਾ॥ਮਰ
 ਜਮੋਛਿਰਿਵਾਰੇਵਾਗਾ॥ਅਪੇਗੁਰੁਤੇਭੁਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੂਲੁਛੋਡਿਲਾਗੋਦੁਜੈਭਾਈ
 ॥ਧਿਖਕਾਮਾਤਾਧਿਖਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੩॥ਆਇਆਕਰਿਮੁਲੁਨਿਭੁਰਮਾਏ॥
 ਹਰਿਜੀਉਦਿਸਰਿਆਨੁਜੈਭਾਏ॥ਨਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੪॥ਅੰ
 ਤਰਿਸਾਚਬਾਹਰਿਸਾਚੁਦਰਤਾਏ॥ਸਚੁਨਹੁਪੇਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਬੁਝ
 ਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਹਰਿਆਲਿਵਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆ
 ਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਤਾਸਬ
 ਦੁਸੁਣਾਏ॥ਧਾਵਤੁਗਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਪਾਏ॥੭॥ਆਪੇਕਰ
 ਤਾਸਿਸਟਿਸਿਰਕਿਨਿਨਿਗੋਈ॥ਤਿਸੁਧਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹਨੁਕੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈ॥੮॥੬॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੩॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵਨਾ ਮਿਸਰ ਜਿਸ ਮਾਵੈ॥ ਅੰਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਸੋਨੇ ਪਾਕਰੇ ਸੋਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਪਉ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭੁਇਆ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕੁਟੰਬ
 ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ॥ ੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੇਈ
 ॥ ਝੋਗੁਣ ਮੋਟੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਮੇਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਜਾਹਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਸਚੁ ਸੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆ ਅਸ
 ਥਿਰੁ ਹੋਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੇਇ॥ ੪॥ ਤੁੰਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ॥ ਤੁ
 ਝ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭੁ ਜਗ
 ਮਹਿ ਲੋਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਿਗ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ
 ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿ ਆਪਰਸਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਪਰੇਵ
 ਰੁਭਾਗੀ॥ ੬॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖਾਨਾ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ
 ਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਸੁ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਆਨਰੁ ਨਿਵਾ
 ਸੁ॥ ੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਹਿਰ
 ਦੈ ਸਾਚ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੮॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
 ਲਾ ੩॥ ਮਨੁ ਹੀ ਮਨੁ ਸਦਾ ਰਿਅਾ ਬੇਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੀਰਿ ਅਹਰਿ
 ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆਪੁ ਕੀਰਨਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਕਾ
 ਇਸ ਭਿਮਾਨਾ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈ ਐਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਬੋਰਾ ਗੀ

ਨਾਸਬਦਿਭੁਓਖਾਇ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ ਸਭੁ ਤੇਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿ
 ਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ
 ਨਾਏ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਗੁਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲ
 ਗੈ ਪਿਆਰੁ। ਪ੍ਰਿਗੁ ਮੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਗੁਧਾਰੁ। ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜਿ ਨ ਨ
 ਮੁਅਪਾਰੁ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਰਿਹ ਕੁਟਿਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਭੀਤਿ ਨ ਹੋਇ। ਸੇਈ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ
 ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੇਇ। ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹ
 ਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਧੁਖ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ। ਸਦਾ ਅਨਿਦੁ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਹ ਮ ਕਉ ਸਰੀਰੁ ਸੁਧਿਭਈ। ਹਉ ਮੈ
 ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ। ਬਿਨ ਸੇ ਕੋਧ ਬਿਮਾਰ ਹਿਲਈ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ। ਨਾਨਕ ਬੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅ
 ਲਖ ਅਭੇਦੈ॥ ੮॥ ੮॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹੁ ਛੇਰੇ ਤੇ ਦੇਖੁ ਬਹੁ ਰੇਦਿ ਸੀਨਿ
 । ਅਨਦਿਨ ਧਧੇ ਮਾਰੀ ਮਨਿ ਛਿਰਿ ਦੇਲਾ ਨ ਲਹੀਨਿ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰ
 ਪਾ ਪਾਗਿ। ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਓ। ਸੇਭੁ ਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੀਨਿ। ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ
 ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੀਨਿ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡ ਪਗਾਣੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ। ਓਹੁ ਕਿ
 ਉਮਨ ਹੁਵਿ ਸਾਰੀ ਐਹ ਰਿਖੀ ਐਹਿ ਰਦੈ ਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲੀ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ
 ਐ ਨਾਮਿ ਮੀਨਿ ਐ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥

੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹੁਠੇਰੇਭਾਇਭੁਖਦੇਨਾਟਿਬੀਨਿ॥ਧਰਤਿਅਸਮਾਨੁਨਸੁਲਈਵਿ
 ਲਿਵਿਸਟਾਪਏਪਰੀਨਿ॥ ੫॥ਇਹੁਜਗੁਭੁਰਮਿਭੁਲਾਇਅਯੋਹਠਗਉਲੀਪਾਇ
 ॥ਕਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੁਟਿਅਤਿਨਨੇਨਿਨਭਿਟੈਮਾਇ॥ ੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਸੇਹ
 ਟੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਸਥਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਭੁਟਿ॥ ੭
 ॥ਹਰਿਖੁਦਾਤਾਏਕੁਤੁੰਤੁਆਪੇਧਮਿਮਿਲਾਇ॥ਨਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਜਿਉਭੁ
 ਵੈਤਿਵੈਛੁਡਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥

॥ਗੁਰਗਉਜੀਪੁਰਧੀਮਹਲ ੪

॥ਕਰਹਲੇ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥

ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਵਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਮਾਇ॥ਗੁਰੁਭੁਗਿਪੁਰੇਪਾਇਆ
 ਗਲਿਮਿਲਿਆਪਿਆਰਾਆਇ॥ ੧॥ਮਨਿਕਰਿਹਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਪਿਆ
 ਇ॥ਜਿਥੇਲੇਖਾਮੰਗੀਐਹਰਿਆਪੇਲਏਛੁਡਾਇ॥ ੧॥ਰਗਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲ
 ਦੀਚਾਗੀਆਦੀਚਾਰਦੇਖਹਰਿਨਾਇ॥ ੨॥ਮਨਿਕਰਹਲਾਅਤਿਨਿਰਮਲਮਲੁ
 ਲਾਗੀਹਉਮੈਆਇ॥ਪਰਤਖਿਪਿਰੁਪੁਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰਾਵਿਛੁਡਿਛੋਟਾਖਾ
 ਇ॥ ੩॥ਮਨਕਰਿਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਭੁਲਿਭੁਲਾਇ॥ਓਖਾਇਵਿ
 ਤੈਨਲਭੁਈਗੁਰਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇਖਾਇ॥ ੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਦਿਨ
 ਰੋਇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਪੁਰਜਾਇਪਾਦਹਿਰਿਗਮਹਲੀਗੁਰਮੇਲਹਰਿਮੇਲ
 ਇ॥ ੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੁਮੀਤੁਮੇਰਾਪਾਖਡਿਲੇਭੁਤਜਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਲੇਭੀਮਾ
 ਗੀਮੈਜਮਡਿਭੁਦੇਇਸਜਾਇ॥ ੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੁਮੈਲੁਪਾਖਡਿਭੁਰਮੁ
 ਗਵਾਇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਗੁਰਪੁਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਹਿਜਾਇ॥ ੭

ਗੁਰ

ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇਆਇਹੁਮੇਰੁਮਾਇਆ
ਪਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਧਿਨਕੋਈਜਾਇ॥ ੮॥ ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁ
ਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਦਰਗਾਹਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਾਇਆਗਲਿਲਾਇ॥
੯॥ ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਿਮਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਆਗੈਕਰਿਜੇਦ
ਜੀਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਕਰ
ਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਇ॥ ਬਨਛਿਰਿਥਕੇਬਨਦਾਸੀਆਪਿਰੁਮ
ਤਿਰਿਦੈਨਿਗਲਿ॥ ੧॥ ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕ
ਰਹਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਛਾਇਆਮਹਾਜਾਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿ
ਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤੁਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਲਿ॥ ਸਤੁਸੰਗਤਿਲਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੇਤੈਰੇਨਾਲਿ॥ ੩॥ ਮਨ
ਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਿਚਿਦੇਹੀਜੇਤਿਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਿਨਉਨਿਪਿਨਾਮੁਦਿ
ਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਤਿਕਰੀਨਾਇਆਲਿ॥ ੪॥ ਮਨਕਰਹਲਾਤੁੰਦਿਚਲਾਚੁਤਰਾ
ਈਛੁਭਿਵਿਕਰਾਲਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰੈਅੰਤਿਕਾਲਿ॥
੫॥ ਮਨਕਰਹਲਾਵਡੁਬਾਰੀਆਤੁੰਗਿਆਨੁਰਤੁਨਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਪਲਾ
ਹਧਿਆਰਿਆਜਮੁਮਾਰਿਅਜਾਜਮਕਾਲਿ॥ ੬॥ ਅੰਤਿਹਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਹਲੇਕੁਮਿਭੁਵ
ਹਿਧਾਹਰਿਭੁਲਿ॥ ਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਾਭੂਟਿਆਹਰਿਸਜਣਲਪੜਾਨਾਲਿ॥ ੭॥ ਰਿਗਿ
ਰਤੁਏਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸੇਵਾਸਮਾਇ॥ ਹਰਿਰੰਗੁਕਰੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁ
ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ਰਮਪੰਖੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਵਰੁਪੁਰਖੁਅਕਾਲਿ॥ ਵਡੁਬਾਰੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨॥ ॥ ੧੨੫॥ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਮਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ਅੰਗ ॥ ॥ ਜਬਾਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ
 ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬਾਇਹੁ ਬਾਦਰ ਛਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬਾਇਹੁ ਆਸ ਗਲ ਕੀ ਗੀਨਾ ॥ ਤਤੇਰ
 ਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਛਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨੈ ਮੋਹਿ
 ਦਨਦੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਾਇਸ ਕਉਇਹੁ ਜਾਨ ਸਿਮਰਿ ॥ ਤਬਾਇਸ ਗਲੈ ਇਸੁ ਮੇਲ
 ਹਿੰਦਾ ॥ ਮੋਰ ਤੇਰ ਜਬਾਇਨ ਹਿਚੁ ਕਾਈ ॥ ਤਤੇਇਹੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਬਾਇ
 ਨ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਪਾਗੀ ॥ ਤਬਾਇਸ ਕਉਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਕੁਰੀ ॥ ਜਬਾਇਨ ਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ਪ
 ਛਾਤਾ ॥ ਤਬਾਇਸ ਕੋਨਾ ਹੀ ਵਿਛੁਤਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਬਾਇਨਿ ਅਪਨੈ ਬਾਪਿਓ ਮਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾ
 ਇਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਗਾ ॥ ਜਬਾਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਕੁਰਮਾ ॥ ਭੁਟਨਾ ਹੀ ਪੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੪
 ਜਬਾਇਨਿ ਵਿਛੁਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੁਟਾ ॥ ਤਬਾਇਸ ਤੇ ਪਠੈ ਅਰੁ ਪੇਰਾ ॥ ਜਬਾਇਨੈ ਕੋ ਕੋਈ ਬੁ
 ਝਿਆ ॥ ਤਬਾਇਸ ਤੇ ਸੋਨੇ ਸਭ ਵਿਛੁਸੁ ਝਿਆ ॥ ੫ ॥ ਜਬਾਇਹੁ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥
 ਨਤਿ ਪਤਾਵੈ ਨਹਿ ਸਲਾਖੀ ॥ ਜਬਾਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ਉਜਲਾ ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਨ
 ਲੀਓ ਠਿਕਉਲਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀ
 ਪਕੁਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉਇਹੁ ਸੁਖ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਗੀ ॥ ੭ ॥ ਕਰ
 ਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਵਿਛੁਏ ਕੋ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬਿਚਾਰਿ ਬਿਧੇ ਕੋ ॥ ਯੁਗਿਨ ਨੇਨੈ ਸਭ ਕੋ ਸੰ
 ਗਾ ॥ ਸਚ ਸਲਾਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਮੇਦਾ ਤੇ ਨਾਮੇਲਾ ਗਾਤਿ ਸਕਉ ਮਿਲਿਅ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਹਿ
 ਰਦੈ ਰਵਿਅ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਰ ਲੁਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ
 ਮਨ ਮੋਹਾਈ ॥ ਗੰਭੀਰ ਜੋਗ ਮਿਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨੁ ਜਪਤੁ ਭਉ ਅਪਦਾ ਨਾਇ

ਧਾਵਤਮਨੁਆਏਵਾਇ। ਜਾਸੁਜਪਤਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈ। ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਉ
 ਮੇਰੁਗੈ॥ ੨॥ ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿਪਿਠਿ। ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਠਾ॥
 ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ। ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰਗਹਸਿਝੈ॥ ੩॥ ਜਾਸੁਜਪਤ
 ਕੇਟਿਮਿਟਹਿਅਪਗਾਧਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਮਨਿਸੀਤਲੁ
 ਹੋਵੈ। ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥ ੪॥ ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ। ਬਹੁਰਿ
 ਨਹੈਭੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ। ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਥੈਕੁਠਿਦਾਬੁ॥ ੫॥ ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਅ
 ਗਨਿਨਪੋਹਤਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਗਨਿਰਮਲਮਾ
 ਥਾ। ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥ ੬॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੁਨਥੈ। ਜਾ
 ਸੁਜਪਤਸੁਟਿਅਨਹਤਪੁਨੈ। ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਨਿਰਮਲੁਸੇਇ। ਜਾਸੁਜਪਤਕਮ
 ਲਸੀਧੋਹੇਇ॥ ੭॥ ਗੁਰਸੁਕੁਟਿਸਟਿਸੁਕੁਊਪਰਿਕਰੀ। ਨਿਸਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਿ
 ਹਰੀ। ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਨਭੋਜਨੁਚੁਰਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੮॥
 ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ। ਪੰਚਨਾਮਿ
 ਉਸਿਗਨਿਦਾਗੈ। ਨਸਇੰਦੀਕਰਿਗਥੈਦਾਮਿ। ਤਾਕੈਅਤਮੋਹੋਇਪਰਗਾਬੁ॥
 ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਿਤਾਤਾਕੈਹੋਇ। ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪੂਰੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਗਉ
 ॥ ਜਾਨਨੁਦੁਸਟਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ। ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ। ਜੇਤਾਸੁਨਣੁ
 ਤੇਤਾਨਾਮੁ। ਜੇਤਾਪੇਖਣੁਤੇਤਾਪਿਆਨੁ॥ ੨॥ ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੇਇ। ਸਹਜੇ
 ਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ। ਸਹਜਿਥੈਗੰਗੁਸਹਜੇਗੀਹਸਨਾ। ਸਹਜੇਰੂਪਸਹਜੇਗੀ
 ਜਪਨਾ॥ ੩॥ ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਬੁਝੀ। ਸਹਜੇਮਿਟਿਓਸਗਲਦੁਗਉ। ਸਹ

ਜੇਹੁਆਸਾਧੁਸੰਗਿ॥ਸਹਜਿਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਸੰਗਿ॥ ੪॥ਸਹਜੇਗਿਰਮਹਿਸ
 ਹਜਿਉਦਾਸੀ॥ਸਹਜੇਦੁਬਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ਜਾਕੇਸਹਜਿਮਨਿਭੁਇਆਅਨੰਦਾ॥ਤਾ
 ਕਉਭੁਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੫॥ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੇਜੀਅੰਕੇਦਾਨੁ॥
 ਸਹਜਿਕਥਾਮਹਿਅਤਮੁਰਸਿਅਗਾ॥ਤਾਕੇਸੀਗਿਅਧਿਨਾਸੀਵਸਿਅਗਾ॥ ੬॥ਸਹਜੇਅ
 ਸਣੁਅਸਥਿਰੁਭੁਇਆਸਹਜੇਅਨਹਤਸਬਦੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅਗਾ॥ਸਹਜੇਰੁਣ੍ਹਣੁਕਾਰੁ
 ਹਾਇਅਗਾ॥ਤਾਕੇਪ੍ਰਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਅਗਾ॥ ੭॥ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਓਕਰਮਾਸ
 ਹਜੇਗੁਰੁਭੁਇਓਸਚੁਪਰਮਾ॥ਜਾਕੇਸਹਜੁਭੁਇਆਸੇਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੇਕੁਰਥਾ
 ਣੈ॥ ੮॥੩॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭੁਦਾਸਤੇਟਰਿਅਗਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲ
 ਤ੍ਰਕਟਿਬਸੀਗਿਜੁਰਿਅਗਾ॥ਭੁਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪਰੇ॥ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿਗੇਬ
 ਪਰੇ॥ ੧॥ਕਵਨੁਅਸਥਾਨਜੇਕਬਹੁਨਟਹੈ॥ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰਮਤਿਹੈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਦ੍ਰਪੁਰੀ
 ਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤ੍ਰੇਗੁਣਮਾਇਆਧਿਨਸਿਧਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ਗਿਰਿਤਰਪਗਟਿਗਗ
 ਨਅਰੁਤਾਰੇ॥ਗਵਿਸਸਿਪਵਨੁਪਾਵਕੁਨੀਗਾਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੇਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸ
 ਤਮਿਮ੍ਰਿਤਿਧਿਨਸਹਿਗੇਥੇਦਾ॥ ੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਗਾਪੋਥੀ॥ਆਲਾਤਿਲਕੁਸੇਠਪਾ
 ਕੋਤੀ॥ਧੋਤੀਤੁੰਤੁਓਤਿਪਰਸਾਦਨੁਭੋਗਾ॥ਗਵਨਕਰੈਗੋਸਗਲੇਲੇਗਾ॥ ੪॥ਜਾਤਿ
 ਦਰਨਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੁ॥ਪਸੁਪੀਧੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੁ॥ਸਗਲਪਸਾਰਦੀਸੈਪਾਸਾਰ
 ਧਿਨਸਿਨਾਇਗੋਸਗਲਆਕਾਰਾ॥ ੫॥ਸਹਜਿਸਿਫਤਿਭੁਗਤਿਤੁਤੁਗਿਅਨਾ॥ਸਦ
 ਅਨੰਦਿਨਿਹਚਲੁਸਚੁਧਾਨਾ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਸਾਪਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹੰਸਦਵ

ਸੋ॥ ੬॥ ਤੁਹਭਉਭੁਰਮਾਸੇਗੁਨਚਿਤਾ॥ ਮਾਵਣੁਜਾਵਣੁਮਿਰਤੁਨਹੇਤਾ॥ ਤੁਹਸਦਾਅ
 ਨਿਦੁਅਨਹਤਅਖਾਰੇ॥ ਭੁਗਤਦਸਹਿਕੀਰਤਨਆਪਾਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪ
 ਗ॥ ਕਉਣਕੋਰੇਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਨਿਹਚਲੁਬਾਨਸਾਧ
 ਸੰਗਿਤਰੇ॥ ੮॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹਿਵੰਡਿਅ
 ਈ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਣੁਖੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਐਸਾਕੋਇਜਿਨੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗਵਾਵੈ
 ॥ ਇਸਹਿਮਾਰਿਗਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨ
 ਹਿ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਤਿਸਨਾਥਝੈ॥ ਜੋਇਸੁ
 ਮਾਰੇਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥ ੨॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਪਨਿਵੰਤਾ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਪਤਿਵੰਤਾ॥
 ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਈਜਤੀ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹੋਵੈਗਤੀ॥ ੩॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਾਅ
 ਇਆਗਾਨੀ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਨਿਹਚਲੁਪਾਨੀ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਵਡੁਭਾਗਾ॥ ਜੋਇਸੁ
 ਮਾਰੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ ੪॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀ
 ਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੇਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਸਹਜਿਪਿਆਨੀ
 ५॥ ਇਸੁਮਾਰੇਬਿਨੁਧਾਇਨਪੈਗੇ॥ ਕੋਇਕਰਮਜਾਪਤਾਪਕਰੇ॥ ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜ
 ਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ ੬॥ ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੈ
 ਈ॥ ਇਸੁਮਾਰੇਬਿਨੁਸੁਠਿਨਪੈਈ॥ ਇਸੁਮਾਰੇਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੇਲਾ॥ ਇਸੁਮਾਰੇਬਿ
 ਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜੈਲਾ॥ ੭॥ ਜਾਕਉਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿ॥ ਤਿਸੁਭੁਈਖਲਾਸੀਹੈ
 ਈਸਗਲਮਿਪਿ॥ ਗੁਰਿਨੁਬਿਦੁਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ॥

੮॥ ੫॥

॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫॥

॥

ਹਰਿਮਿਉ ਜਰੈ ਤਸੁ ਕੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿਮਿਉ ਜਰੈ ਤਨਿ ਹਚਲ ਨੀਤਾ ਹਰਿਮਿਉ ਜਰੈ ਨਦਿ
 ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹਾ ਹਰਿਮਿਉ ਜਰੈ ਤਹੇ ਇਨਿ ਸਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿਮਿਉ ਜਰੈ ਕਾ
 ਜਤੁ ਹਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਗ ਕਾਹੁ ਕਾਜ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲ ਉਸੁ ਦਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੀਗਿ ਧਿਨ ਮਹਿ ਉਪਰਹਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ
 ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮਾ ਕੋਟਿ ਪੁਨ ਜਾ ਕੈ ਹੋ ਪਿਆਨਾ ਕੋਟਿ ਪੁਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਕੋਟਿ ਛਲ ਗਾਰਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਛਿਗਿ ਛਿਗਿ ਰਿਚੈ ਤਿਆ ਬਿਨ ਸਿਜ
 ਇਮਾਇ ਅਕੋਹੈ ਤਿਆ ਹਰਿ ਅਧਿਨਾ ਸੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੀਗਿ ॥ ੪ ॥
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਾਭਿ ਭੁਖਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੇਹ ਹਿਉ ਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡੁ ਗਮੁ
 ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਠਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ
 ਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਨਾ
 ਹੀ ਕਾਹੁ ਬਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਅਪਿ ਅਨੇਕ ਹਿਭਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ
 ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਪਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ ਕੇ ਚਤੁਰ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੇ ਹੀ ਦੁਨਾਹੀ ਕੇ
 ਸੁਰਾ ॥ ਜਿਤੋ ਕੇਲਾਇ ਆਤਿ ਤਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੇਸੇ ਦੁਨਾਨ ਕਜਿ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਸੇਸਰ ਪੁ ਅਰਜਾਗੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ
 ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਅਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨ ਸ
 ਲਾਖ ਸਦਾ ਬਿਰਥੀ ਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਇਉ ਕਰਮ ਕਰਾਸਾ ॥ ਕਾਗਥ ਤਨ
 ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦਾਸਾ ॥ ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭੁਏ ਕੁ ਕਰਕਾਮਾ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁ ਅਪੁਤ ਨਿਨਾਮ
 ੩ ॥ ਧਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਸੇਸੀ ਛੁਟਤਾਗਾ ॥ ਬਿਲਹਿ ਕੁਰਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਧਿ

ਨੁਸਿਮਰਨਗਰਪਬਕੀਨਿਆਈ॥ਸਾਕਤਬਾਨਕੁਰਿਸਟਾਛਿਰਾਜੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰ
 ਨਕੁਕਰਹਰਕਾਇਆ॥ਸਾਕਤਲੇਭੀਬਿਪਨੁਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਹੋਅਤ
 ਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਜੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਕੁਇਆਕਿਰਪਾਲੁਤਿਸੁ
 ਸਤਿਸੀਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗਰਿਜਗਤੁਤਗਾਇਆ॥੮॥੧॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਰੀਪੈਜ
 ਰਖਾਈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿ
 ਆਥਾਓ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਦਿਰਸਨੰਬਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅ
 ਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਥਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਅਮੇਰਾਆਪਾ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇ
 ਰਾਵਤਪਰਤਾਪਾ॥੩॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਅਮੇਰਾਬੁਰਮਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪੇਖਿਓ
 ਸਤੁਬੁਰਮਾ॥੪॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀਨੇਰਾਜੁਜੇਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੀਗਿਤਰਿਅਸਭਲੇਗੁ॥੫॥
 ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਿਸਿਪਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਾਇਆਨਉਨਿਪਿ॥੬॥ਜਿਨਿਨਿ
 ਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਸਾ॥੭॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜ
 ਗਿਆਮੇਰਾਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬੁਰਮਾ॥੮॥੮॥
 ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾਸਿ॥ਗੁਰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿਗੁਰ
 ਮੇਰੀਗਾਸਿ॥੧॥ਗੁਰਾਓ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਪੈਇ
 ਪੈਇਪੀਦਾ॥ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਤੰਮਜਨਕਰਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥
 ੨॥ਤਿਸਗੁਰਕਉਸੁਲਾਦਉਪਾਖਾ॥ਮੇਰਾਅਗਨਿਤੇਗਾਬਦੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰ
 ਕੈਗਿਰਿਪਿਰੇਛਉਪਾਣੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕਲਗਤਿਜਾਨੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗਿ

ਹਿਪੀਸਉਨੀਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੇਗੀਸਭਿਮੀਤਾ॥ ੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਮੇਕਉਦੀਨਾਜੀ
 ਉ॥ਅਪੁਨਾਦਾਸਰਾਅਪੇਮੁਲਿਲੀਉ॥ ੬॥ਆਪੇਲਾਇਓਅਪੁਨਾਪਿਆਗਾ॥ਸਦਾ
 ਸਦਾਤਿਸੁਬੁਧਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਗਾ॥ ੭॥ਕਲਿਕਲੇਸਭੇਬੁਧਖਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਮੇਰਾਗੁਰਸਮਰਾਥਾ॥੮॥੮॥੯॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰੇ
 ਬਿੰਦੁਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ਨਾਮਧਿਨਾਤ੍ਰਿਗੁਤ੍ਰਿਗੁਅਸਨੇਹਾ॥ ੧॥ਗਉੜੀ॥ਨਾਮਧਿਨਾ
 ਨੇਪਹਿਰੇਖਾਇ॥ਜਿਉਕੁਕਰਜੂਠਨਮਹਿਪਾਇ॥ ੧॥ਨਾਮਧਿਨਾਜੇਤਬਿਉਰਾਗਾ॥
 ਜਿਉਮਿਰਤੁਕਮਿਥਿਆਸੀਗਾਗਾ॥੨॥ਨਾਮਧਿਸਾਰਿਕਰੇਰਸਭੇਗਾ॥ਸੁਖਸੁਪਨੈਨ
 ਜੀਤਨਮਹਿਰੇਗਾ॥੩॥ਨਾਮੁਤਿਆਗਿਕਰੇਅਨਕਾਜਾ॥ਧਿਨਸਿਜਾਇਓਠੇਸਰੁਪਾ
 ਜਾ॥੪॥ਨਾਮਸੀਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਤੇਨਰਕਿਜਾਵੈ॥ ੫॥ਗਉੜੀ
 ਕਾਨਾਮੁਜਿਨਿਮਨੁਨਅਰਾਧਾ॥ਚੇਰਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਥਾਧਾ॥੬॥ਲਾਖਅੰਤੰ
 ਬਰਬਰੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਮਧਿਨਾਭੂਠੇਪਾਸਾਰਾ॥ ੭॥ਗਉੜੀਕਾਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਲੇ
 ਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥੮॥੧੦॥ ॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਆਦਿ
 ਮਧਿਜੇਅੰਤਿਨਿਬਾਯੋ॥ਸੇਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਚਾਯੋ॥ਗਉੜੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸਗਿਚਾਯੋ॥੮
 ਇਆਲਪੁਰਖਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਯੋ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਧਿਨਸਤਨਾਜੀਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਜਹਦੇ
 ਖਾਤਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁਦਿਰਸੁਖਜੁਰੁਤੁਰਜੀਅਦਭਾ॥ਭਈਪੁਤੁਪਿਤਾਪੁਤੁ
 ਮਾਤਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਗਾਮਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਰਿਦੈਨਿਦਾਮਿ॥੪॥
 ਮਾਇਆਮਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥ਕਰਿਅਪਨਾਲੀਨੇਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੫॥ਸਿਮ
 ਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟੇਸਭਿਰੇਗਾ॥ਚਰਣਪਿਆਨਸਰਬਸੁਖਭੇਗਾ॥੬॥ਪੁਰਨਪੁਰਖਨ

ਦਤਨ ਨਿਤ ਬਾਲਾ। ਹਰਿ ਅਤਿ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ॥ ੭॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਰਹਿ
 ਰਿਪ ਦੁਚੀਨਾ। ਸਰਬ ਸੁਨਾਮ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ॥ ੮॥ ੧੧॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਮ
 ਹਲਾ॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੀਖ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰੀ
 ਅਗਾ ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ॥ ੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਮ ਰਿਵਾਰੀਆ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਪਿਛਰਾ ਉਬਰਤੁ ਬੇਹਾਰੀਆ॥ ਮੋਤ ਕੀ ਉਟ ਸਤਿ ਹਲ ਹਉ ਬਾਰੀ
 ਅਗਾ ਮੇਹ ਨ ਲਾਲ ਅਨੁਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ॥ ਗੁਰ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇ
 ਹਉ ਬਾਰੀਆ॥ ੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ ਅਨੇਕ ਇਕ ਸੁਬ ਲਿਹਾਰੀਆ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਵਿ
 ਸਰੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੁਰ ਭੁਭਾਰੀਆ॥ ੪॥ ਚੁਹਿ ਸਿਰਜ ਪੀਐ ਨਾਉ ਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ॥
 ਮੇਐ ਆਗੀਓ ਫਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਰਿ ਉਭੁ ਜਾਪ ਸਾਹਿਮ
 ਹ ਕੁਪਾਰੀਆ॥ ਮੋਜੀਤ ਉਜਨ ਮੁਅਪਾਰ ਬਹੁ ਹਿ ਨਹਾਰੀਆ॥ ੬॥ ਮੇਪਾਇਓ ਸਰ
 ਬ ਨਿਪਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾਰੀਆ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਵੀਤ ਬਾਹਲੁ ਭਾਰੀਆ॥ ੭॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਲਪਾਰਤ ਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ॥ ਗਰੁ ਸੇਵਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐਕ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ
 ਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝਮ ੫॥ ਨਾਉ ਦਿਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ॥ ਨ ਪਿਨੁ ਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਹਉ ਮੈ ਗਰਗਿ ਆਨ ਭੁਭੋ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਿ ਕਰ ਮੇਲਿ ਪਿ
 ਓ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੰਗਿ ਨ ਗਾਇਓ॥ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਲਗੋ ਪਚਿ ਮੁਇਓ॥ ੨॥ ਮੇਹ ਨ ਨ
 ਮੁਸਕਰਾਇ ਹਰਿਓ॥ ਕੋਟਿ ਮਪੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹਿਓ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨ ਕਰਨ
 ਮੇਨ ਮੋ॥ ਨਉ ਨਿਪਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲ ਸੁਖੋ॥ ੪॥ ਨੈਨ ਅਲੇਖੁ ਸਾਪ ਜਨੋ॥ ਹਿਰਦੇ

ਗਾਦੁਨੁ ਮਨਿਧੋ॥ ੫॥ ਕਾਮ ਕੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜੋ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇਰਹਿਓ॥ ੬॥ ਦੁਖ
 ਅਪੋਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਦਿਖਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
 ਅਸੇ ਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੩॥ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਭੁਰ ਮੁਗਏ॥ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲ ਤੇਜ ਲੈ ਤੇ ਤਉ ਵਿਆਹੁ ਰਚਿ ਨ ਸੀਤਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਅਗਿ
 ਮਨੁ ਅਪੋਰਾ ਮਿਟਿਗਾਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਦੀਪਾਇਓ॥ ੨॥ ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰ ਗਯੋ
 ਰਹਿ ਸੀਤਨਾ ਵਤਰਾਇਓ॥ ੩॥ ਨਾਹ ਮਕਰ ਮਨ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭਿਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾ
 ਇਓ॥ ੪॥ ਭਉਖੰਡ ਨਦੁ ਭੰਜੋ ਨੇ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿਨਾਇਓ॥ ਅਨਾਥ ਜਨਾਥ ਦ੍ਰਿ
 ਪਾਲ ਦੀਨ ਸੇ ਮਿਥ ਸਤਿਓ॥ ੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੇ ਵੀਧੋ ਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ
 ਗਇਓ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾ ਗੀਠਾ ਕਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥ ੮॥ ੨॥ ੧੪॥
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿ ਅਰੇ ਭੋਗਾਇਨ ਸੰਗਿ ਅਪਿਨ ਜਾਨੀ॥ ੧॥
 ਹਉ ਸਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਸੁਰਾਪਰ ਪਾਨੁ
 ਹਉ ਕੋਨਾ ਹੀ ਮੁੜਿ ਹਿਸਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਜੇ ਬਨਵਤਿ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇਗੁ
 ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਕਾਮ ਰਤਿ ਆਨ ਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ॥ ੪॥ ਭਾਈ
 ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸਖੇ ਪਾਛੈ ਤਿਨ ਹੁਕਉ ਸੰਪਾਨੀ॥ ਜਿਤੁ ਲਗੇ ਮਨ ਬਯਸਨਾ ਅਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰ
 ਗਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿਹਿ ਹਬਿਨ ਬੰਧਿ ਪਾਨੀ॥ ੭॥ ਯਦਿ ਆਲਪੁਰ
 ਖਰ੍ਹਿ ਪਾਕਰੁ ਨਾਨਕ ਦਸ ਦਸਾਨੀ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫॥ ੪੪॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਾਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਛੰਤੁ॥

ਮੁਖੈ ਰੇਣਿ ਦੁਹੇਲ ਨੀ ਆਜੀ ਉਨੀ ਦਨ ਆਵੈ। ਸਾਧਨ ਦੁਬਲੀ ਆਜੀ ਉਪਿਰ ਕੇਹਾਵੈ। ਧੀ
 ਨ ਧੀ ਈ ਦੁਬਲਿ ਕਤੁ ਹਾਵੈ ਕੇਵਲੇ ਨੀ ਦੇਖਾਏ। ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਠਰ ਸਰੋਗੁ ਭੇਜਨ ਸਭੁ ਧੁਰੁ ਕਿਤੇ
 ਨ ਲੇਖਾਏ। ਮੇਮਤਿ ਜੇ ਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ। ਦੁਪਾਥਣੀ ਨ ਆਵੈ ਏ। ਮੁਖਿ ਨਿਮਾਨ ਨੀ ਆ
 ਜੀ ਉਬਿਨੁ ਪਨੀ ਪਿਆਰੇ। ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਪਾਗੇ। ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਪਰਵਾਸੁ ਨ
 ਹੀ ਪੁਟੁ ਹੁਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਬਸ ਹਿਸਾਰਿ ਸੁਹੇਲੀ ਆ।
 ਸਚਮਾਨਿ ਜਨਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਹੁ ਜਾਣਿ ਆ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾਧਨ ਨ
 ਮਿਸਹ ਜਨ ਸਮਾਣੀ ਆ। ੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲ ਨੀ ਹੋਹ ਮਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਗਾ। ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿ
 ਖਿਓ ਗੀ ਜੀ ਉਸਥਾ ਦਿਸਨੇ ਹਾ। ਸਥਾ ਦਿਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਆਮਨੁ ਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾ
 ਣੀ ਆ। ਨਿਕਸਿਜਾਤ ਉਰੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆ। ਸਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ
 ਨਦਤ ਨੁ ਸਥਾ ਦਿਨੇ ਹੁਨ ਲੇਵਉ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਉ।
 ੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਜੀ ਉਹ ਮਾਘ ਰਿਸਾਨ ਨੁ ਆਇ ਆ। ਮਿਲਿ ਦੁਰ ਨਾਹੀ ਮੰਗਲੁ ਗ
 ਇ ਆ। ਗੁਣਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਉ। ਸਾਜਨ ਰਹਿ ਸੇਰ ਸਟਿ
 ਆਪੇ ਸਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਉ। ਕਰੋ ਜੇ ਹਿਸਾਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਤੀਰੇਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀ
 ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਪਿਰਧਨੁ ਕਰਹਿ ਰਲੀ ਆਇ ਛੁ ਮੇਰੀ ਪੁਨੀ ਆ। ੪॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹੁ
 ਭੁਜੀ ਉਏ ਕਲ ਨੀ ਬਨ ਮਾਗੇ। ਕਿਉ ਪੀਰੈ ਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੇ। ਪਨ ਨਾਹ ਧਾ
 ਸੁਹਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਖ ਮਾਰੈਣਿ ਘਟੇ ਗੀ ਆ। ਨਹ ਨੀ ਦੁਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨ
 ਤੀ ਮਗੀ ਆ। ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਏ ਕਲ ਨੀ ਕੁਰਲਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ
 ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁ ਖੁਪਾਏ। ੧॥ ਪਿਰਛੈ ਭਿਅਨੀ ਜੀ ਉਕਦਣੁ ਮਿਲਾਵੈ

ਗਸਿਪ੍ਰੇਮਮਿਲੀਨਿਤੁਸਥਦਿਸੁਹਾਵੈਸਥਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਟੀਪਕਦੇਹਉਜਾਰੇ॥
ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੀਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਧਿ
ਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਰਾਣੀ॥ ੨॥ਆਇਆ
ਮੇਹਣੀਨੀਪ੍ਰੀਤਾਜੀਉਕੁੜਿਮੁਠੀਕੁੜਿਆਗੇ॥ਕਿਉਖੁਲੈਗਲਿਜੇਵਡੀਆਜੀਉਧਿ
ਨਗੁਰਮਤਿਪਿਆਗੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗੇਸਥਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੇਹੋਵੈ॥ਪੁਨਰਾ
ਨਮਨੇਕਨਾਵਣਕਿਉਅੰਤਰੁਮਲੁਪੈਵੈ॥ਨਾਮਧਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠਿਨਿਰਕਹਿ
ਬੋਧਾਣੈ॥ਨਾਨਕਸਚਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਦਾਪੈਦੁਬਿਦਾਮਹਲੁਵਿਜਾਣੈ॥ ੩॥ਤੇਰਨ
ਮੁਸਚਾਜੀਉਸਥਦੁਸਚਾਵੀਚਾਰੇ॥ਤੇਰਮਹਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਦਾਪਾਗੇ॥ਨਾਮ
ਕਾਵਾਪਾਰੁਮੀਠਾਭੁਗਤਿਲਾਗਾਅਨਦਿਨੇ॥ਤਿਸੁਬਾਝੁਦਖਰੁਕੋਇਨਸੁਝੈਨਾਖੁਲੇਵਤੁ
ਖਿਨੁਖਿਨੇ॥ਪਗਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀ॥ਕਰਮਿਪੁਰੈਪਾਇਅਗੰ॥ ੪॥ ੨॥ਨਾਨਕਸਾਧਨ॥
ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਛੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ ੧॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਧਨਧਿਨਉਕਰੇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕੈਜੀਉਧਿਨੁਹ
ਰਿਪਿਆਗੇ॥ਹਰਿਨਸਕੈਗੁਰਧਿਨੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੇਈਪਰਵੀਜੈ
ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈਐ॥ਹਰਿਸਾਚਸੇਈਤਿਸੁਧਿਨੁਅਵਰੁਨੋਵਈਧਿਨੁਸੇਵਿ
ਐਸੁਖਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਨਿਸਨੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ੧॥ਪਨ
ਗੋਣਿਸੁਹੇਲੀਏਜੀਉਹਰਿਮਿਓਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਾਉਕਰੇਜੀਉਦਿਨ
ਹੁਆਪਗਵਾਏ॥ਦਿਨਹੁਆਪਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਉ॥ਸੁ
ਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਸਾਗੀਤਾਕੋਤਪਿ

ਆਰੀ ਨਾਮੇ ਪਰੀ ਪਿਆਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੀਲ ਹਾਰੇ॥ ੨॥
 ਧਨ ਏਕਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ। ਦੁਜੈ ਭੁਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ॥
 ਧਿਨ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖਆਈ। ਕੁੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾਪਿ
 ਰਮੁਤੀ ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ। ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨੁਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੩॥ ਤਾਮਿਲੀ ਐਧਰਿ ਮੇ
 ਲੇਜੀ ਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਮਿਲਾਏ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਵਨੁ ਰਮੁ ਚੁਕਾ
 ਏ। ਗੁਰੁ ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਏਉ ਮਿਲੀ ਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾਧਨ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ
 ਅਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁਨ ਪਾਏ। ਕਾਮਣਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਵੈਸਬਦਿ ਵੀਚ
 ਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਵੈ ਭੁਇ ਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਰੀਗਿ
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪਿਰੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ
 ਪਿਰੁ ਬਿਨੁ ਨਿਦਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪਨੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ। ਕਾਪਨੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾਪਿ
 ਰੁਤੁ ਵੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ। ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾਸੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਵੈ ਅਵਿਸ
 ਮਾਈ ਐ। ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮੇਲ ਤਾਪਿ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ
 ਪਿਆਰੀ ਜਾਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਧਨ ਰੀਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆ
 ਰੇ। ਅਹਿ ਨਿਸਿਰੀ ਗਿਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ
 ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਪਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ। ਸਾਧਨ ਸੇਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਰੇ ਨਾਹ
 ਪਿਆਰੇ। ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀ ਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ

ਕੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆਮੇਹਿਪਿਆਰੇ। ਝੁਠੀਝੁਠਲਗੀਜੀਉਕੁੜਿਮੁਠੀਕੁੜਿਅਗੇ। ਕੁ
 ਝਿਨਿਦਾਰੇਗਰਮਤਿਸਾਰੇਨੁਐਨਨਮੁਨਹਾਰੇ। ਗਰਸਬਦੁਸੈਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਦਿਚ
 ਹੁਉਮੈਮਾਰੇ। ਗਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਦਸਾਏਅਸੈਕਰੇਸੀਗਾਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹ
 ਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਪੁਬਿਨੁਖੀਨਿ
 ਮਾਣੀ। ਮੈਨੈਲੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅਨਿਨਪਾਣੀ। ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਗੀਐ
 ਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ। ਗੁਰਅਗੇਕਰਉਧੇਨਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿ
 ਲੈਤਿਦੈਮਿਲਾਈਐ। ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਪਰਿਆਏ। ਨਾ
 ਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਗਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੩
 ਕਾਮਣਿਹਰਿਗਸਿਬੇਪੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ। ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੇਹਿਲੀਆਜੀ
 ਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਸਮਾਏ। ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿਦਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀ
 ਰੰਗੁਲਾਏ। ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੁੜਿਕੁਸਤਿਭੁਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਿਪੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ। ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰ
 ਹਿਪਿਆਰੀਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇ
 ਪਿਆਰੇ। ਰੈਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅਤਿਰਿਉਰਿਧਾਰੇ। ਅਤਿਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐ
 ਪਿਆਰੇ। ਮਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਦਾਰੇ। ਅਤਿਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਗਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾ
 ਰੇ। ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਗਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਦਾਰੇ। ਨਾਨਕਸਚਮਿਲੀਸੇ
 ਹਗਣਿਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰੇ॥ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰੇ ਹਉ ਮੇਮ
 ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਦਾਰੇ॥ ਜਗਿ ਜਗਿ ਏਕੇ ਸਚੇ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਕਾਮੀ ਦਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਾ
 ਉਨ ਪਾਏ ਬਿਨ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੩॥ ਭੁੰਧਿਐ ਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀ ਆਜੀਉ ਪਿ
 ਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀ ਐ ਜੀਉ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਅਦਗਣ
 ਬਖਸਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਅਦਗਣ ਬਖਸਣੁ ਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਹਿ
 ਆਸ ਮਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭੁਗਤੀ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਦਾ ਅ
 ਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਨੰਦਿ ਨੁਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਇ ਅ
 ਸਾਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਾਇ
 ਆਸਰੁ ਸਬਲ ਦਰੈ ਜੀਉ ਵਿਉਕਰਿ ਨੁਤੁਰੁ ਤਰਿ ਆਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥ
 ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵੁ ਦਿਪਾਇ॥ ਸਬਦੁ ਖੇਵੁ ਦਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਗਾਏ ਦਿਨ
 ਬਿਪਿਨੁ ਤਰੁ ਤਰੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਗਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿ ਆਇ ਦੁਮਰੀ ਐ
 ॥ ਬਿਨ ਮਹਿਰਾਮ ਨਾਮ ਕਿਲ ਦਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਾਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿ
 ਸਤਾ ਗਾਥੰ ਨ ਭਏ ਮਨੁ ਰਾ॥ ੧॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਿਦਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਕੀ ਬਿਪਿਨ ਹੀ ਜਾਣੀ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਭੂਧਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾ
 ਣੀ॥ ਭੂਧਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉ ਮੈ ਪਾਤੁ ਸੀਸਾਗੈ॥ ਜੇ ਆਇ ਅਸੇ
 ਸਭੁ ਕੇ ਜਾਸੀਉ ਬਰੇ ਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ

ਤਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਘਟ ਅਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਕੋ ਬਿਰੁਨੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਪੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਾ ਪਾ
 ਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਬਿਰੁਨੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਪੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾ
 ਮ ਨਾਮ ਦਾ ਪਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਾ ਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਨੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਸੇ
 ਵਾਸੁਰਤਿ ਭੁਗਤਿ ਇਹੁ ਸਾਚੀ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਦਾਈ ਐ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਟੁ ਮੁਰਖ ਮੁਗ
 ਧ ਅਪੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਾਰਿ ਗਿਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੇ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭੁਗਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭੁਗਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਅ
 ਪਿ ਸਦਾ ਰੇ ਆਪੇ ਭੁਗਤੀ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਦਨਾ ਆਪੇ ਧੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਗਾਏ॥ ਆਪੇ ਗੁ
 ਣ ਦਾਤਾ ਅਦ ਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟੁ
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ ੩॥ ਗੁਰਬੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਆ
 ਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ਮੰਦੁ ਹੁਣੁ ਹਿਨ ਜਾਇ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਹਰਿ
 ਪਾਏ॥ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਏ॥ ਗੁਰਬੀ ਸੇਵਾ
 ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਧੀ ਜੈ ਨਾਮੇ ਜੀ ਮੈ ਨਾਮੇ ਮੀਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਦੁਇ ਆਈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ
 ਜੀਉ ਜਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ਰਸ ਨਾਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਏ ਜੀਉ ਅਨਰਸ ਸਾਦ ਗਦਾ
 ਏ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸਹਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਪਿੰ ਆਏ ਸਦਾ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਦਲਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਓਪ ਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨੁ ਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ ਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਦਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ
 ਜੀ ਉਪਨਛੋ ਤਿਪਰਦੇ ਸਿਸਿ ਪਾਏ ॥ ਦੁਜੇ ਵਿਨੈ ਸੁਖ ਨ ਪਾਇ ਉਪਿਰਾ ਜੀ ਉਧਿਖਿ ਆ
 ਲੋ ਭਿਲੁ ਭਾਏ ॥ ਧਿਖਿ ਆਲੋ ਭਿਲੁ ਭਾਏ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਹੁ ਵਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ
 ॥ ਚਾਕਰੀ ਦਿਡਾਣੀ ਖਰੀਦੁ ਖਾਲੀ ਆਪੁ ਦੇਚਿ ਪਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਇ ਆਬਿ ਪਨੁ ਰਿ
 ਕੈ ਨਾਹੀ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਆਕਾ ਦੁਖੁ ਤੇਰੇ ਕੈ ਜਾਗੁਰ ਸਧਰੀ
 ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀ ਉਸ ਬੰਦੁ ਮਨਿ ਨ ਦਸਾਏ ॥ ਮਾਇ
 ਆਕਾ ਕੁ ਮੁਖਿ ਪਿਰਾ ਜੀ ਉਹੁ ਰਿਮਾਰਗੁ ਵਿਉ ਪਾਏ ॥ ਵਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਧਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
 ਲਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨ
 ਜਗਿ ਲਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭੁਇ ਆ ਜੀਉ
 ਵਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿਧਾਤਾ ॥ ਪੁਰਖੇ ਧਿਧਾਤ
 ਏਕ ਸਿਰੀਪਰੁ ਵਿਉ ਮਿਲਹੁ ਤੁਹਿ ਉਤੀ ਟੀ ਆਕਾ ਕਰ ਕਰਹਿ ਮੇਦਾ ਸੀ ਸੁਚਰਣੀ
 ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸਨਿ ਮਾਣੀ ਆਸਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਪੈ ਝੀ ਦਿਸ ਰੈ ਪਲੁ ਮੁਰਤੁ ਰਿਨੁ ਰ
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਗਿੰਗ ਜੀਉ ਪਿਥਾ ਸੇ ਵਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਉਕਰ
 ਉਜੀ ਉਸੁ ਟਿਕਤਿ ਪਿਥਾ ਗੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਹਿ ਲੀ ਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤੁ ਤੁਮ
 ਗੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਪਨੁ ਵਿਉ ਪੀਰਏ ॥ ਗੁਣੁ ਵੰਤੁ ਨਾਹੁ ਦਇਆ
 ਲਘਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣੁ ਰਪੁਰਏ ॥ ਪਿਰਦੇ ਸੁਨਾਹੀ ਸੁਖ ਹਰੁ ਤੇਹ ਉਦਿ ਛੁਡੀ ਬਰਿ

ਆਗੇ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਪਾਰੁ ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹਿ ਪਿਆਗੇ॥ ੨॥ ਹਉ
 ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਜੀਉ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ। ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ
 ਪਿਆਗੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਸੰਦੇਸਾ। ਅਰਪਿ ਆਤਮੀ ਸੁਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿਸੀ ਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿ
 ਖਾਇ ਆਗ। ਬਿਨ ਮਾਹਿਸ ਗਲਾ ਧੁਖ ਮਿਟਿ ਆਮਨੁ ਹਉ ਚਿਦਿ ਆਮਾਇ ਆਗ। ਦਿਨੁ
 ਰੇਣਿ ਗਲੀ ਆਕੈ ਰੇਕਾ ਮਇ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਕੀਤੁ ਮਿਲਿ
 ਆਲੋਕੁ ਤੇਹ ਮਜੈ ਸਾ॥ ੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਧਾਈ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਿ
 ਲੁਆਇ ਆਪਿ ਅਰਾਜੀਉ ਸਭਿ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਆਤਲਾ ਲੁਗਾ ਪਾਲਠਾ
 ਕੁਰਸਖੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇ ਆਗ। ਸਭਿ ਮੀਤ ਬੰਧਿ ਪਹਰਖੁ ਉਪਜਿ ਆਨੁ ਤਬ ਭਉਗਦਾ
 ਇਆਗ। ਅਨਹੁ ਤਵ ਜੇ ਵਜਹਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਹਿ ਪਿਰਸੀ ਗਿ ਸੇਜ ਦਿਛਾਈ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ
 ਨਕ ਸਹਜ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਕੈ ਤੁਸੁ ਖਦਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲ
 ॥ ੫॥ ਮੇਹ ਨਿਤੇ ਰੇਉ ਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ। ਮੇਹ ਨਿਤੇ ਰੇ ਮੇਹ ਨਿਦੁ ਆਰਜੀ ਉਸ
 ਤਪਰ ਮਸਾਲਾ। ਪਰ ਮਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ॥
 ਜਹ ਸਾਧ ਸਤਿ ਇਕ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾਂ ਤੁਝੁ ਹਿ ਪਿਆਵੈ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇ ਆਦਇ
 ਆਲਸੁ ਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਰਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦ
 ਰਸਨ ਸੁਖ ਸਾਰਾ। ਮੇਹ ਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ॥ ਮੇਹ ਨ ਤੁਮਾਨ ਹਿਏ ਕੁ
 ਜੀ ਅਵਰ ਸਭੁ ਰਾਲੀ॥ ਮਨ ਹਿਤ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨ ਹਿ ਸਭੁ ਕਲ ਪਾਗੀ॥ ੩
 ਪਬਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਵਸਿ ਕੀ ਆਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਬਨਵਾਰੀ ਆਗ। ਤੁਝੁ ਆਪਿ ਚਲਿ ਆਆ
 ਪਿਰਹਿ ਆਆ ਪਿਸਭੁ ਕਲ ਪਾਗੀ ਆਗ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈ ਜਗਾਖੁ ਸਭੁ ਸੇਵਕ

ਸਗਣਿਤੁਹਾਗੀਅਗ॥੨॥ ਮੇਹਨਤੁਪੁਸਤੁਸੰਗਤਿਪਿਆਵੈਦਰਸਪਿਆਨਾਮੇਹਨ
 ਨਮੁਨੇਨਿਹੰਦੁਆਵੈਤੁਪੁਜਪਹਿਨਿਪਾਨਾਨਮੁਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲਗੈਨਾਜੀਜੇਇਕਮਾ
 ਤੁਸੁਹਿਪਿਆਵੈਹੋ॥ ਮਨਿਬਚਿਨਕਰਮਿਜਿਤੁਪੁਆਰਾਪਹਿਸੇਸਭੇਛਲੁਪਾਵੈਹੋ
 ॥ ਮਲਮੁਤਮੁੜਜਿਮੁਗਾਪੋਹੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾਧਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਰ
 ਨੁਨਿਹਚਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭੁਗਦਾਨਾ॥੩॥ ਮੇਹਨਤੁਸੁਛਲਛਲਿਅਸਦੁਪਰਵਾ
 ਗੋ॥ ਮੇਹਨਪੁਤ੍ਰਮੀਤਭਾਈਕੁਟਿਬਸਭਿਤਗੋ॥ ਤਾਰਿਆਨਗੰਨਲਹਿਆਅਭਿਮਾਨੁ
 ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁਪਨੇਪਨਿਕਹਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇਨਿਨਾਅਇਆ॥
 ਏਅੰਤਿਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਮੁਰਾਰੋ॥ ਧਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਨਿ
 ਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥੮॥ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਸਲੋਕਾਪਤਿਤ
 ਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਾਵੈਵੇਤਿਨਵਿਲ
 ਦਿਖਦਾਹਲਾਰਾ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਪਿਮਨਾਤੁੰਗਮਨਾਮਨਾਗਇਣੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਮਾਧੋ॥
 ਪਿਆਇਮਨਾਮੁਗਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਛਾਧੋ॥ ਦੁਖਹਰਨਦੀਨਸਰਨਸਿ
 ਗੀਪਰਚਰਨਕਮਲਆਰਾਖੀਐ॥ ਨਮਪਥਿਧਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿ
 ਮਰਤਸਾਖੀਐ॥ ਕਲਿਮਲਹਰਤਾਸੁਪੁਕਰਤਾਰਿਨਸੁਰੇਣਿਅਰਾਧੋ॥ ਧਿਨਦੀਤਿ
 ਨਾਨਕਕਰੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਗੋਦਿੰਦਮਾਧੋ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਮਨਾਦਮੇਦਰੁਦੁਖਹਰੁ
 ਭੈਭੁਜਨਹਰਿਗਇਆ॥ ਸਿਰੀਰੰਗੋਦਇਆਲਮੋਨਹਰੁਭੁਗਤਿਦਛਲਬਿਰਦਾਇ
 ਆ॥ ਭੁਗਤਿਦਛਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਹਰਿਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਮਅੰਪਕੁਪਤੇਓਧਾਰੇ
 ਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਈਐ॥ ਸਰਸਿਪਗਦੁਗੀਪਰਬਮੁਨਿਨਗੁਣਅਨਿਕਭੁਗਤੀਲਾ

ਇਆਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਧੁਮਹਰਿਗਾਇਆਨੋਤਿਮਨਾਪਾਰ
 ਧੁਮਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਵਲਾਨਿਨਿਪਾਰੀ॥ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪਟਪ
 ਟਪਾਨਅਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਜੀਅਦਭਾਥੇਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਸਰਣਿਜੋਗੁਸਮਰ
 ਥੁਮੇਹਨੁਸਰਬਦੇਖਧਿਦੋਗੋ॥ਰੋਗਸੇਗਸਭਿਦੇਖਧਿਨਸਹਿਜਪਤਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਥਿਨ
 ਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਮਰਥਸੁਕੁਵਲਪਾਰੀ॥੩॥ਗੁਣਗਾਉਮਨਾਅਚੁਤਅਧਿ
 ਨਾਸੀਸਕੁਤੇਉਚਦਇਆਲਾ॥ਧਿਸੰਕੁਰਦੇਦਨਕਓਏਵੈਸਰਬਕਰੋਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ਮਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਪਾਰੇਸਭਿਕਿਸੇ॥ਕਾਲਵੰਟਕੁਲੇਕੁਮੇਹਨਾਸੇਜੀਅਨਾ
 ਵੈਖੁਬਸੇ॥ਸੁਖਸੰਨਦੇਵਸਭਲਸੇਦਾਕੁਈਪੁਰਨਪਾਲਾ॥ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛੁਪੁਨੀ
 ਜਪਤਨੀਨਦਇਆਲਾ॥੪॥੩॥੧੦॥ਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਓਰੁਮੁਕਰੇ
 ਹਮਨਾਇਲੈਹਿਹਰਿਕੀਤੋ॥ਮਾਨਤਿਅਗਿਕਰਿਕੁਗਤਿਠਗਉਰੀਮੇਹਸਾਪੁਮੰਤੋ॥ਸਖੀ
 ਦਸਿਆਇਆਭਿਰਛੋਭਿਨਜਾਈਇਹੀਤਿਕੁਲੀਕੁਗਦੈਤੋ॥ਨਾਨਕਜਰਾਮਰਣਭੈਨਰਕ
 ਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੋਤਿਸੁਜੈਤੋ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਥਿਨਵੰਤੀਏਹਮਤਾਤਪਕਾਈਐ
 ਸਹਜਿਸੁਕਾਇਓਪਾਪਿਰਹਤੋਏਇਹੀਤੋਗੋਦਿਦਹਿਗਾਈਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਕੁਮ
 ਨਸਹਿਮਾਨਿਭੋਦਿਅਭਲਪਾਈਐ॥ਪਾਰਧੁਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਖੁਪਿਆ
 ਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛੁਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਕੁਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿਆਸੀ
 ਦਸਬੈਠਾਗਨਿਪੋਖਉਥਾਨਸਥਾਏ॥ਏਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਨਾਸਗੀਰੀਅੰਬਪਰਖੁਮਿ
 ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਿਜਨਸੁਖਦਭਾਸੇਦਭਕੁਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਲਿ
 ਦਸਾਅਪਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾਮਨਤਨਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਅਗਾ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦ
 ਭਲੀਮੇਐਪਨਾਪਿਰੁਮਿਲਿਅਗੋ॥ਏਏਇਓਸਾਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਗਾਸੁਕੁਇਆ
 ਕਉਲੁਖਿਲਿਅਗਾਦੁਗਪਾਇਆਪ੍ਰਕੁਮੇਰੀਜਾਮੀਨਾਨਕਸੇਹਾਗਨਦਲਿਅਗਾ॥੪॥੪॥੧॥

१ॐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਗੁਭੀਧਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿ
 ਆਨ ਭੁਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧ ਪਸੰਦ ਰਾਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਗਰਿਨਾ ਮੁਓ ਪਦੇ ਸੈ॥ ਗੁਰਦੇ
 ਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਪਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਤਿਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ
 ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
 ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗਾ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰਿ ਗਰਿਜਾ ਪਿਓ ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੁ ਮੇਲਿ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮ ਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇ ਆ
 ਆਪਹਿ ਕਰ ਲੈ ਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਗਵਿਰਹਿ ਆਨੁ ਸਰੋਹੁ ਆਨਹੋ ਗੁ॥ ੧॥ ॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥
 ਆਪਹਿ ਸੁਨਿ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨਾ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਿ ਤੁ ਆਪਹੀ ਜਾਸਨਾ॥ ਆਪਨ ਆ
 ਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ॥ ਆਪਹਿ ਧਾਪੁ ਆਪਹੀ ਮਾਇਓ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਖੁ ਆਪਹਿ
 ਅਸਥੁਲਾ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਦੀ ਨਦਇ ਆ
 ਲਾ ਤੈਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਏਕਾ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨੈ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇ
 ਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀ ਓਅੰ ਕਾਰਾ॥ ਏਕਹਿ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਵਨੁ ਗਾਰਾ॥ ਭਿੰਨ
 ਭਿੰਨ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੀ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਗਲ ਭੰਗਿ ਕਰਿ

ਵਗਹਿਉਪਾਇਓ। ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੇਰੁਬਠਾਇਓ। ਯਹੁਕੁਗਤਤੇਆਪਿਨਿਰ
 ਗਾਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਦਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਾ। ਸੇਈਸਾਹਬੁਗਦੰਤਸੇਸਚਸੰਪੈਰ
 ਰਿਗਸਿ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੀਤਨਕੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਸਸਾ
 ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੇਉ। ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭੀਨਨਕੈਉ। ਸੇਉਸਰਨਿਪਰੇਜਿਹਪਾਯੀ। ਸਿ
 ਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਂਇਸੁਨਾਯੀ। ਸੀਸੈਕੁਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤਾ। ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾ
 ਪਤਾਕੁੰਦੇਜਾਪਤਾ। ਸੇਸਾਪੁਇਹੁਪਹੁਚਨਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੩॥
 ਸਲੋਕਾ। ਪੰਨਪੰਨਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਆਇਆਮੇਹੁਸਬੁਕੁਗ। ਨਾਮਬਿਹੁਨੇਨਾਨਕਹੋਤ
 ਜਤਸਬੁਕੁਗ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਪਧਾਪੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੋਜਨੁਆ। ਪਨਤੇਉਜਿਹਰੁਚਇ
 ਆਮਨੁਆ। ਪਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗੁਨਆਛਹਿ। ਅਤਿਖਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਪਰਜਰ
 ਚਹਿ। ਪੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੁ। ਜੇਏਕਛੁਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੁ। ਜਾਕੈਹੀਐ
 ਦੀਉਪੁਕੁਨਾਮੁ। ਨਾਨਕਸਾਧਪੁਰਨਕੁਗਦਾਨੁ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਾ। ਅਨਿਕਬੁਖਅ
 ਰੁਛਿਅਨਪਿਆਨਮਨਹਰਿਮਿਲਿਓਨਕੋਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਪਾਭੁਈਕੁਗਤੁਡਿ
 ਆਨੀਸੇਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਛੁਛੁਛੁਆਨੁਨਹੀਮੁਖਿਧਾਤਉ। ਅਨਿਕਜ
 ਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ। ਛੁਆਨੀਸੇਇਜਾਕੈਦਿਨੁਸੇਉ। ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੇਗ
 ਨਹੋਉ। ਛੁਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦਿਨੁਜਾਕੈ। ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਕੁਤਾਕੈ॥
 ਛੁਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਗੀ। ਨਾਨਕਜਾਕਉਵਿਰਪਾਧਾਗੀ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਾ।
 ਆਦਿਅਏਮਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਛੇਗ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਬੁਝੈਜਾਕੈ
 ਭਾਗਮਥੇਗ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਜਾਜਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ। ਜਨਮਤਮੇਹਿ

ਉਮੋਹਨੀਮਾਇਆਗਰਭੁਕਟਮਹਿਉਭਧਤਪੁਕਰਤੇ॥ਸਾਮਿਸਾਮਿਸਿਮਰਤ
 ਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਓਰਭਿਪਰੇਜੇਛੋਭਿਛੁਛੁਨਾਨਾਦੇਦਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਨਾਪਾਰੁ
 ਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਨਾਗੀ॥੬॥ਸਲੋਕ
 ॥ਅਦਤੁਕਮਿਧਿਨਾਸਹੁਕਮਿਅਗਿਅਗਿਭਿਨਨਕੋਇ॥ਅਦਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿ
 ਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੇਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਉਜੀਅਬਹੁਤਗਰਭੁਦਾਸੋ॥ਮੋਹਮਗ
 ਨਮੀਠਜੇਨਿਛਰਸੋ॥ਇਨਿਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸੀਨੋ॥ਆਪਨਮੋਹਪਟੇਪ
 ਟਿਦੀਨੋ॥ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹੁਉਪਾਇਆ॥ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੭॥ਸਲੋਕ॥
 ਕਿਰਤਕਮਾਦਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਾ॥ਪਸਅਪਨਹਉਉਕੈਨਾ
 ਨਕਧਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਕਹਿਅਪਿਕਰਾਦਨਹਾਰਾਅ
 ਪਹਿਪਾਪਪੁਨਿਬਿਸਥਾਰਾ॥ਜਾਨੁਗਾਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੇਪਾਇ
 ਓਜੇਅਪਿਦਿਦਾਇਓ॥ਓਅਕਾਅਤੁਨਜਾਨੈਕੈਉ॥ਜੇਜੇਕਰੈਸੋਉਛਨਿਹੈਉ॥
 ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅਪਿਸਦਾਰਨਗਾਰਾ॥੮॥ਸਲੋਕਾਰਾਅਥਾ
 ਚਿਰਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਹੰਗਬਿਖਸੇਗ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਨੀਪਰਉਬਿਨਮਿਕੈਉ
 ਜਾਇਮੈਮੋਗ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਰੇਮਨਧਿਨੁਹਰਿਜਿਹਰਚਹੁਤਹੁਤਹਬਿਨਪਾਰਿ
 ਜਿਹਬਿਪਿਕਤਹੁਨਛੁਟੀਮੈਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਗਿ॥ਹਉਉਕਰਤੇਕਾਰਮਰਤਤਾ
 ਭਾਰਅਛਗਾਪ੍ਰੀਤਿਨਾਜਿਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਧਿਕਾਗਾਬਾਧੇਜਮਕੀ
 ਜੇਦਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾ॥ਕੁਮਕੈਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਹੁਸੰਗਾਲੇਖੈਕਤ

ਹਿਨੁਟੀਐਕਾਚੀਤੀਤਿਨਤੀਪਾ॥ ਨਮਹਿਬੁਧਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮ
 ਲਧੀਪਾ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਾਟੁਟੇਧੰਪਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਪ੍ਰਸੰਗਾਜੇਰਤੇਰੰਗਏਕੰਕੇਨਾ
 ਨਕਥੁਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰਾਰੰਗਾਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
 ਪੁਰਜਪੁਰਸਨਾਹਰੇਰੇਰਗਹਕੇਹੋਨਕੇਉ॥ ਆਉਥੈਠੁਆਰੁਸਭੁਦੇਉ॥ ਉਆ
 ਮਹਲੀਪਾਦਹਿਤੁਧਾਸਾਜਨਮਮਰਨਨਹੋਹੋਇਧਿਨਾਸਾਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿ
 ਧਿਉਪਰਿਜਾਕੋ॥ ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਕੋ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਲਾਲਚੁਠਧਿ
 ਕਾਰੰਮੋਹਧਿਆਪਤਮੁਝੇਅਪਾ॥ ਲਾਗਿਪਰੇਪੁਰੀਪਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਧਿਧੈਰਸਰਾਤੇ॥ ਅਹੰਧਪਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ ਇ
 ਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾਜਿਉਜਿਉਹੁਕੰਮੁਤਿਦੈਤਿਉਕਰਨਾਕੇਉ
 ਉਨਕੇਉਪੁਰਾਕੇਉਸੁਗਰਨਕੇਉਮੁਰਾਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਾਨਾ॥
 ਨਾਨਕਠਾਕਰਮਦੁਅਲਿਪਨਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੇਧਿੰਦਪੁਰਗਹਿ
 ਰੀਭੀਰਅਥਾਗਾਨੁਸਰਨਾਹੀਅਦਰਕੇਨਾਨਕਬੋਧਦਾਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾ
 ਤਕੈਲਦੈਨਕੇਉ॥ ਏਕਹਿਅੰਗਪਅਦਰਨਹੋਉ॥ ਹੇਵਨਗਾਭੁਹੋਤਸਦਅੰਗਇਆ॥
 ਉਆਵਾਅਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇਆ॥ ਕੀਟਹਸਤਿਮਹਿਪੁਰਿਸਮਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭ
 ਠਾਉਜਾਨੋ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੇਹਰਿਸੁਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪ
 ਨਾ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗੁਸਹਜੇਮਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੀਨਿਪੀਨਿਪੀਨਿਨਾਨਕਾਏਤੇਪਰਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸਭੁਲਤਾਹੁਕੇਗ

ਨੀਐ॥ ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕੁਨੀਐ॥ ਆਇਯਸਹਿਸਾਪੁਕੈਸੰਗੋ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਰੰਗੋ॥ ਆਵਤਸੇਜਨੁਨਾਮਹਿਰਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਅ
 ਧਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਆਵਨਛਿਰਿਜੋਨਿਨਾਏਆ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾ
 ਇਆ॥ ੧੩॥ ਸੋਲੋਕਾ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਮਾਨਿਹੋਇਅਨੰਦਬਿਨਸੈਦੁਜਾਬਾਉ॥ ਦੁਖ
 ਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਨਰਉਦੁਰਮਤਿਦੇ
 ਊ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੇਉ॥ ਯਯਾਜਾਨਾਇਪਰਹਮਤਿਸਰਨਾ॥ ਜਿਹ
 ਆਸਹਇਆਕੁਉਜਲੁਤਰਨਾ॥ ਯਯਾਜਾਨਮਿਨਾਏਸੇਉ॥ ਏਕਨਾਮਲੇਖਨਹਿ
 ਪੋਰੇਉ॥ ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁਰਪੁਰੋਵੀਟੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖਪਾਇਆ
 ਜਾਕੈਗੀਅਰੇਏਕਾ॥ ੧੪॥ ਸੋਲੋਕਾ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਰਹੋਈਤਉਤਕੇਮੀਤ
 ਗੁਰਿਪੁਰੋਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਸਿ
 ਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੇਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ ਇਹਧਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛੁ
 ਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੇਇ॥ ਕਾਕੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਪੀਆਗਾਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿ
 ਨਲੀਆ॥ ਐਸੀਸੋਚਿਨੁਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੇਘਰਿਜਾਹੀ॥ ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਾਏਆ॥ ੧੫॥
 ਸੋਲੋਕਾ॥ ਅਤਿਸੁਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਛੁਆਨੀਧਨਵੰਤਾ॥ ਮਿਰਤਕਕਹੀਅ
 ਹਿਨਾਨਕਾਨਿਹਖੀਤਿਨਹੀਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫੁੰਫੂਖਟਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਛੁ
 ਆਤਾ॥ ਪੁਰਕਕਉਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ ਛੁਆਨਪਿਆਨਤੀਰਬਇਸਨਾਨੀ॥

ਜੋਮਪਾਕਅਪਰਸਓਦਿਅਨੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੀਗਿਮਾਨਿਨਗੀਹੇਤਾ। ਜੋਵਿਛੁ
 ਵੀਨੇਸੋਓਅਨੇਤਾ। ਓਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ। ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿ
 ਗੁਪਾਲਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕਾ। ਕ੍ਰਿਤਚਾਰਿਦਹਦਿਸਕੁਮੇਕਰਮਕਿਰਤੀਕੀਰੇਖਾ। ਸੁ
 ਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਓਲੇਖਾ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ। ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਮੇਓ
 ਲਿਖਿਓਲੇਖਨਮੇਟਤਕੇਓ। ਨਗੀਹੇਤਕਹੁਦੇਓਬਾਗਾ। ਕਰਨੇਹਾਰਕੁਲਨਹਾਰ
 । ਕਾਹੁਪੁੰਦਿਖਾਰੇਅਪੋ। ਕਾਹੁਓਦਿਅਨਕੁਮਤਪਹੁਤਾਪੋ। ਅਪਨਖੇਲੁ
 ਅਪਹੀਵੀਨੋ। ਜੋਜੇਦੀਨੇਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਾ। ਖਾਤਖਰਚਤਇ
 ਲਹੁਤਰੇਹੇਦੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਹਿ
 ਬੁਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਖਖਾਖੁਨਾਕਹੁਨਗੀਤਿਸੁਸਮਰਥਕੇਪਾਹਿ। ਜੋਦੇਨਾਮੇ
 ਦੇਰਹਿਓਭਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ। ਖਰਚੁਖਜਨਾਨਾਮੁਪਨੁਇਅਭੁਗਤਨਕੀ
 ਰਾਸਿ। ਖਿਮਾਗਗੀਬੀਅਨਿਦਸਹਜਜਪਤਰਹਿਗੁਣਤਾਮਿ। ਖੇਲਹਿਧਿ
 ਰਾਸਹਿਅਨਿਦਸਿਉਜਾਕਉਹੇਤਰਿਪਾਲਾ। ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮ
 ਨਾਮਕਿਹਮਾਲਾ। ਖੇਦੁਨਦੁਖਨਭਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ। ਨਾਨਕਜੋ
 ਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਪੁਗੀਤਿਨਾਪਰੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਾ। ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੋਮ
 ਹਿਸਰਪਰਚਲੈਨੇਲੇਗਾ। ਆਸਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੇ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾ। ਕ
 ਹਧਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਧਿਲਮਨਕਰਿਹੇਮੀਤਾ। ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੇਬਨੇਨਹਧਿ
 ਰਪੀਕਹੁਬੰਧਾ। ਹਿਯੇਗਨਹਬਝੀਐਜਓਆਇਪਰੇਨਮਛਿਪਾਗਿਆ

ਨੀਪਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨੀਇਹਛਾਇਆਛਾਤਿਛਾਤਿਸਗਲੀਗਈਮੂਤ
 ਹਾਲਪਟਾਗਿ। ਗਰਪਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੁਰੇਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾਨਾਨਕਆਏ
 ਸਭਲਤੇਜਾਕਉਘਿਅਹਿਸੁਹਾਗਾ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਪ੍ਰਥੇਸਾਸਤਥੇਰਸਭੁਆਨ
 ਨਕਥਤਉਕੋਇਆ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਇਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਪਪਾਪਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹੁਬਿਨੁਹਰਿਦੁਗਲਾਗਿ। ਨਹਿਏਆਨਹੋਵਨਾਜਤ
 ਕਤਓਹੀਸਮਾਗਿ॥ ਪੁਲਹਿਤਉਮਨਜੋਉਆਦਹਿਸਰਨਾਨਾਮੁਤਤੁਕਲਿਮਹਿ
 ਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਪਾਲਿਪਾਲਿਅਨਿਕਪਛਤਾਦਹਿ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿਕਰ
 ਬਿਤਿਪਾਦਹਿ॥ ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾ
 ਕਉਦੀਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਫੁਟਿਪਾਲੇਸਭੁਨਿਦਸਸਾਸਨਹਬਰਨਪਟਨ
 ਤਿਲੁਸਾਗਾਜੀਵਨਲੋਹਹਿਰੁਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਿਰ
 ਫੂਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਕੀਨਾ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਆਤਮਰ
 ਮਨਦੀਨਾ॥ ਫਿਰਆਨਪਿਆਨਤਾਹੁਕਉਆਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵ
 ਏ॥ ਫੁਟਤੀਗਟੀਨਹੀਕਉਛੁਟੈ॥ ਕਾਦੀਗਾਰਸਰਪਰਛੁਟੈ॥ ਸੋਜੀਵਤਜਿ
 ਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ ਪ੍ਰਗਟਭੁਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਚਿਤਿ
 ਚਿਤਦਉਚਰਣਗਬਿੰਦਉਪਕਵਲਧਿਗਸੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਭੁਏਆਪਹਿਗੋ
 ਬਿੰਦਨਾਨਕਸਤਿਮਤੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਚਰਣਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ ਪੀਨਿ
 ਪੀਨਿਉਭਾਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ ਚਾਰਿਬੰਦਹਰਿਸਿਭੁਮਿਆਇਓ॥
 ਕੁਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭੁਦੁਆਸਾਧ

ਸੀਗਿਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਆਗਾ ਚਿਤਾ ਬਿਸਾਗੀ ਏਕਾਦਿਸਟੇਤਾ ਨਾਨਕਾਗਿ ਮਾਨੁ ਅੰ
 ਨੁ ਨਿਹੰਨੇਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਛੁਤੀ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੁਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨਗਾ
 ਫਿਰਾ ਐਸੀ ਬਿਰਪਾਕਰੁ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਦਾ ਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੁਛੁਛੁਛੁ ਹਰੇ
 ਰਾਸਤੁ ਮਾਗੇ ॥ ਰਾਸ ਰਾਸ ਨ ਕੇਪਾਨੀ ਹਾਗੇ ॥ ਛੁਛੁਛੁ ਚੁਛੁਛੁ ਤੇਰੇ ਸੰਤਗਾ ॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਰ
 ਪਾਕਰੁ ਚੁਗਦੀਤਾ ॥ ਛੁਛੁਛੁ ਸਿਮਾਨ ਪਬ ਚੁਛੁਤੁ ਗਈ ॥ ਸਤਿ ਨ ਕੀ ਮਨ ਦੇ ਕਟਿ ਕਾਈ
 ॥ ਛੁਛੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿ ਸਹਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਜੇਰੁ ਨੁਲ ਮਛੁਲ ਹਿਯ ਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਿਧਿ ਨ ਪਰੇ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਨ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਪੁਆਗਾ ॥ ਬਾਧਿਓ ਨਿਉ ਨ ਲਿ
 ਨੀ ਕ੍ਰਮਿ ਸੁਆਗਾ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੇ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਮਾ
 ਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਾ ਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਅਪਾਰੀ ਬਸੁ ਪਾਜਿਉ ਛਿਰਤਾ ॥ ਸਾਪਸੀ
 ਗਤਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਝੁਲਾਘੇ
 ਉਠਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਪਿਨਿ ਮਿਥਾ ਸੁਰ ਆਗਾ ॥ ਕਾਰਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਅਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ
 ਉਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝੁਝਾ ਝੁਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਗੇ ॥ ਗਮਨਾ ਮਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਓਗੇ ॥
 ਝੁਰਤ ਝੁਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁਆਗਾ ॥ ਜੈ ਕੈਰਿ ਦੇਹੇ ਤੁਝਾ ਉਬੀਆਗਾ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਸੰ ਮਲ ਪਾਪ ਤੇ
 ਰੈ ਮਨੁ ਆ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਸੁਨੁ ਆਗਾ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪਦੁ ਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਾ ਕਉ ਰਿਪਾਗਾ ਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਫਤ ਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹੁ
 ਨ ਪਾਦੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜੀਵਤੁ ਰਹੁ ਰਹਿ ਰਿਕੁ ਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
 ਫੀਦਾ ਫਾਟੁ ਹੁਇ ਨੁ ਸਹੀ ਬਿਨ ਸਜਾ ਤੁਝੇ ਹੋਤਾ ॥ ਗਛੁਤੀ ਗਛੁ ਉਨਗਾ ਦਿਸੰ ਕ

ਓਓਟਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤਾ। ਏਪੇਖਉਸੇਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗਾ। ਏਟਹੁਇਅ
 ਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤ੍ਰਫੁਲਉਮਾਇਅੰਗੁ। ਏਟਤਸੇਈਸਤਿਸੁਇਕੁਮਤੇਕੀਚਿਤ੍ਰਕਿਨ
 ॥ ਅਧਿਕੁਪਤੇਤਿਹੁਕਰੁਹੁਨਿਹੁਹੇਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਏਥੈਯਾਧਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈ
 ਜੋਗਾ। ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਏਹੁਕੇਓਸੰਜੋਗਾ। ੨੬॥ ਸਲੋਕਾ। ਏਟੇਬੀਧਨ
 ਜਨਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇ। ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੇਗੁਣਨਿਪਿਗੋਧਿਦਰ
 ਏ। ੧॥ ਪਉੜੀ। ਏਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬਿਧਾਨਕੇਇ। ਅਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀ
 ਐਬਸੇਜੋਚਹੁਸੇਹੋਇ। ਏਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕਿਪਾਲਾ। ਸਾਧੁ
 ਸੰਗਤਿਤਉਥੋਸੇਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲਾ। ਏਹੋਟਹੋਬਹੁਵਨਬਿਨੁਨਾਵੇਸੁ
 ਖੁਨਾਹਿ। ਏਲਹਿਜਾਮਕੇਦੁਤਤਿਹਜੋਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾਹਿ। ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰ
 ਤਸਦਕੋ। ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਕੋ। ੨੭॥ ਸਲੋਕਾ। ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿ
 ਹੋਹੇਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧੀਨਿਧੀਨਿ। ੧॥ ਪਉੜੀ। ਠ
 ਠਾਮਨੁਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ। ਜੋਸਗਲਲਿਅਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ। ਠਹੁਕਿਠਹੁ
 ਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੁਏ। ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੁਹੁਏ। ਠਾਂਡਿਯਹੀਸੰਤਹੁ
 ਸੰਗਿਬਸਿਅਗਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਖੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਅਗਾ। ਠਾਕਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਤਾ
 ਇਅਗਾ। ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਅਗਾ। ੨੮॥ ਸਲੋਕਾ। ਠੁਠਉਤਿਬੀਧਨਅ
 ਨਿਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਾ। ਠੋਲਨਤੇਗਾਧਹੁਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਦੇਕਹਿਹਥਾ। ੧
 ॥ ਪਉੜੀ। ਠੁਠਾਠੋਗਾਇਹੁਨਹੀਜਹਠੋਰਾਤਹਜਾਨਾ। ਉਆਠੋਰਾਕਾਸੰਜੋਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਪਛਾਨਾ। ਇਆਠੋਰਾਕਉਸੁਮੁਕਰਿਘਾਲੈ। ਜਾਕਾਤਸੁਨਹੀਸੰਗਿਠ

ਲੇ। ਓਅਤੇਰਾਵੀਸੇਮਿਤਿਜਾਨੇ। ਜਾਕਉਦਿਸਾਟਿਪੁਰਨਭੁਗਵਾਨੇ। ਡੇਰਾਨਿਹਚ
 ਲੁਸਰੁਸਾਪਸੀਗਿਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਹੁਡੇਲਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਛਹਨਲਾਗੇਪਰਮਰਾਇਵਿਨਹਿਨਪਾਲਿਓਈਧਾ। ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾ
 ਪਸੀਗਿਸਨਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਹਨੁਛਹਨੁਤਕਹਛਹਨੁਛਹਨੁਇਆਮਨੁਮਾ
 ਇ। ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੇਪ੍ਰਭੁਧਸੈਧਨੁਧਨੁਕਹਛਹਨਾਹਿ। ਛਹੀਛਹਹੁਸਾਪਸੀਗਿਅਹੰਧ
 ਪਿਥਿਕਰਾਲਾ। ਸੁਖਪਾਵਹੁਸਹਜੇਧਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਗਲਾ। ਛਹੀਜਾਮੈਜ
 ਮਿਮਰੇਗਾਰਭੁਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ। ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥
 ਛਹਤਛਹਤਅਧਰੁਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਨਾਸਰਨਾਇ॥ ੩੦॥ ਦੁਖਵੇਛਹੇਕਾਇਆ
 ਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕੁ। ਜਹਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦੁਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨ
 ਕੀਤਾ। ਛਹਉਣਾਤੁਣਹੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਛਹਣਾ
 ਰਣਤੇਸੀਝੀਐਅਤਮਜੀਤੈਕੋਇ। ਹਉਮੈਅਨਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੇਸੇਭਾਦੁਹੋਇ
 ॥ ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੇਗਾਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਾ। ਮਨੁਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੁ
 ਰਤਨਦੇਸਾ। ਛਹਕੈਜਾਣੈਆਪਣੈਕਹਿਟੇਕਅਪਾਗਾਰੈਇਰਿਨਸੁਸਿਅਤਰਹੈ
 ਸੇਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਗਾਰੈਣਸਗਲਾਇਆਮਨੁਕਰੈਏਉਕਰਮਕਮਾਇ। ਹੁਕਮੈ
 ਧੁਝੈਸਦਾਸੁਖਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ। ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਤਿ
 ਸੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਮੇਰਿ। ਨਾਨਕਭੂਮਭਉਕਾਟੀਐਨੂਕੈਜਮਕੀਜੇਹਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇ। ਛਲਪਾਵਹਿਮਨਧਾਛਤੇ
 ਤਪਤਿਤਗਗੀਜਾਇ। ਤਾਸਮਿਟੈਜਸਪਥਿਕੀਜਾਸਥਸੈਮਨਿਨਾਉ। ਗਤਿਪਾਵ

ਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਉ॥ਤਾਹੁਸੀਗਿਨਪਨੁਚਲੈਗਿਰਹਜੇਧਨ
 ਨਹਰਾਜਾ॥ਸਤਿਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹੁ॥੧੭੧॥੧੭੨॥੧੭੩॥੧੭੪॥੧੭੫॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਤਪਨਿਦਾਰੈਆਪਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਧਾ॥੩੨॥
 ਸਲੋਕੁ॥ਥਾਕੇਧਹੁਬਿਧਿਪਿਪਾਲਤੇਤਿਪਤਿਨਤਿਸਨਾਲਾਥਾ॥ਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤ
 ਮੁਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧॥੫੭੩॥੧੭੪॥੧੭੫॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਹੁਪਾਵਾ॥ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਾਵਾ॥ਥੇਲੀਸੰਠਹੁਸੁ
 ਮੁਕਰਹੁਬਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਗਾ॥ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅਤੇਅਉਸਰਥਾਗਾ॥ਬਿ
 ਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿੰਦੁਤਨਹੁਸਤਿਹੁਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆ
 ਸਾਚਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੇਸਭੁਬਿਧਿਏਕੈਗਾਥਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁ
 ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜਤਿਅਨਾਥਾ॥੩੩॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਸਭੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਗਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹੁਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਪਾਰਾ॥੧॥
 ੫੭੩॥੧੭੪॥੧੭੫॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਕੁਰੇਕੁੰਡਾਗਾ॥ਦੇਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਗਾ॥ਮਨਮੁਰਖਕਿਉਤਾਹਿਧਿਸਾਗਾਦੇ
 ਸੁਨਹੀਕਹੁਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆਮੇਹਬੰਧਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਦਾਰਹਿਨਾ
 ਕੇਆਪੋ॥ਨਾਨਕਤਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਪੋ॥੩੪॥੧੭੬॥੧੭੭॥੧੭੮॥੧੭੯॥੧੮੦॥
 ਹਿਧਿਭਾਨੀਆਸਾ॥ਨਾਨਕਨਾਉਪਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਗਾਸਿ॥੧॥੫੭੩॥੧੭੪॥
 ਪਪਾਪਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸਤਿਸੰਗਿਹੋਇਧਾਸੁ॥ਪੁਰੋਤਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਧਿਤਉਹੋ
 ਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ਪਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁਜੀਨਾਮਧਿਸਾ

ਗਾਪੀਰਜੁਜਸੁਸੇਭਾਤਿਹਥਾਨਿਅਗਾਰਿਗਰਿਨਾਮੁਸ੍ਵਨਨਿਹਸਨਿਅਗਾਰ
 ਮੁਖਿਨਿਹਘਟਿਹੇਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਦਭਾਈ॥ ੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨ
 ਨਕਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਅਮਤਿਰਿਧਾਹਰਿਰੀਗਿ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਨ
 ਰਕਾਹਿਸਾਪਸੇਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਨਾਨਗਕਿਪਗਹਿਤੇਨਾਹੀ॥ ਜਾਵੈਮਨਿਤਨਿ
 ਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੇਜਪਤੋ॥ ਬਿਖਮਾਇਅਮਹਿਨਾਉਇ
 ਖਪਤੋ॥ ਨਿਨਾਕਾਰਨਹੋਤਾਤਾਕਹਾ॥ ਨਾਮੁਮਤਿਗੁਰਿਦੀਨੈਜਕਹਾ॥ ਨਿਧਿਨਿਪਾਨ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੇ॥ ਤਹਥਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਰਾਖੀਗੁ
 ਰਿਪਾਰਥੁਹਮਿਤੁਜਿਪਰਪਚਮੋਹਬਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਉਅਰਾਪੀਐਨਾਕਾਅੰਤੁਨ
 ਪਾਗਦਾਗੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਹਮਿਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਅਗਾਪਤਿਤਪਾਦਨਅਗਮ
 ਹਰਿਰਾਇਅਗਾਰੇਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ॥ ਪ
 ਰਪਚਧੋਹਮੋਹਮਿਟਿਨਾਈ॥ ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੁੜਮਿ
 ਰਿਸੇਉ॥ ਨਾਨਕਦੁਸਰਅਦਰਨਕੇਉ॥ ੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਦਨਛਤਿ
 ਹੁਈਮਨਿਜੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਬਿਤਿਪਾਈਛਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਛਛਛਿਰਤਛਿਰਤਤੁੰਆਇਅਗਾਨੁਲਭਦੇਹਕਲਿਜਗਮਹਿਪਾਇਅਗਾਛਿ
 ਰਇਅਅਉਸਰਚਰੇਨਗਾਥਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਛਸਾ॥ ਛਹਿਛਹਿ
 ਆਦਨਜਨਨਹੋਈ॥ ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪਸੇਈ॥ ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਖੁਕਰਨੇਹਾਰੇ
 ॥ ਮੇਲਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬੇਚਰੇ॥ ੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪਾਰਥੁਹਮਦੀਨ
 ਦਇਅਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਦਾਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ

॥ ਬਥਾਬੁਰਮੁਜਾਨਤਤੇਬੁਰਮਾ। ਏਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸਚਪਰਮਾ। ਬੀਰਆਪਨ
 ਬਰਾਮਿਟਾਵੈ। ਤਾਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨੀਅਵੈ। ਬਾਂਧਿਉਆਪਨਹਉਹਉਬੀਧਾ। ਰੇ
 ਸੁਦੇਤਆਗਹਕਉਅਪਾ। ਬਾਤਚੀਤਸਬਰਹੀਸਿਅਨਪਾ। ਨਿਸਹਿਜਨਾਵ
 ਹੁਸੈਜਨੈਨਾਨਕਾ॥ ੩੮॥ ਸੋਲਕਾ। ਬੁਝੈਜਨਆਪਦੁਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿ
 ਗੇ। ਸਤਿਸੰਗਿਜਿਹਰਿਦਧਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਕੁਰੁਕੁਰਮੁਮਿ
 ਟਾਵਹੁਅਪਨਾ। ਇਆਸਿਸਾਰਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ। ਕੁਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ।
 ਕੁਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬੁਰਮੇਵਾ। ਕੁਰਮਿਕੁਰਮਿਮਾਨੁਖਕੁਰਕਾਏ। ਦੁਤਰਮਹਾਧਿ
 ਖਮਇਹਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੁਰਮਭੈਮੇਹਮਿਟਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾ
 ਇਆ॥ ੪੦॥ ਸੋਲਕਾ। ਮਾਇਆਤੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗਾਮੰ
 ਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖੰਦੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਮੇਮਾਮਾਗਨ
 ਹਾਰਇਆਨਾ। ਦੇਨਹਾਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਾਨਾ। ਜੇਦੀਨੇਸੇਏਕਹਿਬਾਗ। ਮਨਮੁ
 ਰਖਕਹਕਹਹਿਪੁਕਾਗ। ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਧੀਆ। ਨਾਤੇਕੁਸਲਨ
 ਕਾਹੁਥੀਆ। ਮਾਂਗਨਿਮਾਂਗਤਏਕਹਿਮਾਂਗਾ। ਨਾਨਕਜਥੇਪਰਹਿਪਰੰਗਾ॥
 ੪੧॥ ਸੋਲਕਾ। ਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮਤਿ। ਨਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆ
 ਪਨਾਨਾਨਕਤੇਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ। ਮਮਾਜਾਹੁਮਰਮੁਪਛਾਨਾ। ਭੇਟਤਸਾਧਸੰ
 ਗਪਤੀਆਨਾ। ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤਧੀਚਾਰਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰ
 ॥ ਤਾਹੁਸੰਗਤਾਹੁਨਿਰਲੇਪਾ। ਪੁਰਨਘਟਿਘਟਿਪੁਰਖਧਿਸੇਖਾ। ਓਆਗਸਿਮ
 ਹਿਉਆਹੁਸੁਖਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਲਿਪਤਨੀਤਿਹਮਾਇਆ॥ ੪੨॥ ਸੋਲਕਾ॥

ਸਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਾਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਧੰਪਨਕਟੇਗੁਰ
 ਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਪੀਆ॥ ਏਕਨਾਮ
 ਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਪੀਆ॥ ਯਾਹੁਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੂਟਾਗਾ॥ ਓਆਹੁਜਤਨਸਾਪਸੈ
 ਗਾਗਾ॥ ਯਾਉਬਰਨਪਾਰੈਸਕੁੰਦਉ॥ ਓਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਉ॥ ਯਾਹੁ
 ਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਜਿ
 ਹਮਾਪਿਨਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ ੪੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਰੇਸੁਨਕਾਪੁ
 ਸੀਗਿਕਰਹੁਆਪੁਨਆਪੁਬੀਚਾਗਿ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਨਜਗਿਰਹੁਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀ
 ਪਾਹਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਾਰਾਰੇਨਹੋਤਸਕੁਜਾਵੀ॥ ਤੁਝਿਅਭਿਮਾਨਛੂਟੈਤੇਰੀਬਾ
 ਕੀ॥ ਰਇਰਗਗਹਤਉਸੀਝਹਿਭਾਈ॥ ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਦਲਾਈ
 ॥ ਗਹਤਰਹਤਰਹਿਜਗਿਬਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਤੇਰੀਗ
 ਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤੇ॥ ੪੪॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਖੇਬਿ
 ਆਪਿਇਆਦੇਹੀਮਹਿਧਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖ
 ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਵਉਅਉਖਧੁਜਾਹੁ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਤਿਹਮਿਟਹਿ
 ਬਿਨਾਹੁ॥ ਨਾਮਅਉਖਧੁਜਿਹਿਰਿਦੈਹਿਤਾਵੈ॥ ਤਾਹਿਰੇਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਵੈ॥ ਹ
 ਰਿਅਉਖਧੁਸੁਭਘਟਹੈਭਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨੁਬਿਪਿਨਬਨਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਸੈ
 ਨਮੁਕਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਉਛਿਰਿਦੁਖਨਥੀਆ॥ ੪੫॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਦਾਸੁਦੇਵਸ
 ਰਬਡਮੇਉਨਨਕਤਪੁਠਾਇ॥ ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸੀਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥ ੧
 ਪਉੜੀ॥ ਵੇਵੇਰਨਕਰੀਐਕਾਹੁ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸਮਾਹੁ॥ ਦਾਸੁਦੇਵ

ਨਲਥਲਮਹਿਰਦਿਅਗਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰਲੈਹੀਗਾਦਿਅਗਾਵੇਰਦਿਰੋਪਮਿ
 ਟੇਤਿਹਮਨਤੋ।ਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਰਮੁਖਿਜੇਸੁਨਤੋ।ਦਰਨਚਿਹਨਸਗਲਹਤੇ
 ਰਹਤਾ।ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੇਕਹਤਾ॥ ੪੬॥ਸਲੋਕਾ।ਹਉਹਉਕਰ
 ਤਧਿਨੀਜੀਅਸਾਕਤਮੁਗਾਪਅਜਾਨਾ।ਨੂਨੁਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਦਿਤਨਾਨਕਕਿ
 ਰਤਕੰਮਾਨਾ॥ ੧॥ਪਉੜੀ।ਨੂਨੁਨੂਨੁਨਿਮਿਟੈਸੀਗਿਸਾਧਾ।ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮ
 ਅਗਾਧਾਰੁਨੇਜਿਹਧਮਿਉਰਿਦਮਾਹੀ।ਓਅਕੀਨੁਨਿਮਿਟਤਧਿਨਸਾਹੀ॥
 ਨੂਨਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਦਾਰਾ।ਜੇਹੀਐਅਹਿਧੁਪਿਧਿਕਾਰਾ।ਨੂਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨੂਨਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ਸਲੋਕਾ।ਸਾਧੁਕੀਮਨ
 ਓਟਗਹਉਕਤਿਸਿਅਨਪਤਿਅਗੁ।ਗੁਰਦੀਖਿਅਨਿਹਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕ
 ਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ ੧॥ਪਉੜੀ।ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਧਹਾਰੇ।ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਧੇ
 ਰਪੁਕਾਰੇ।ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਬੀਚਾਰਾ।ਧਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ।ਸਾ
 ਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ।ਤੁਮਸਮਰਥਅਗਨਤਅਪਾਰੇ।ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰ
 ਪ੍ਰਦਇਆਲਾ।ਨਾਨਕਤਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੪੮॥ਸਲੋਕਾ।ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬ
 ਸੁਖਭੁਏਮਨਤਨਭੁਏਅਰੇਗੁ।ਨਾਨਕਦਿਸਦੀਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋ
 ਗੁ॥ ੧॥ਪਉੜੀ।ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੀ।ਜੇਧਿਨਮਹਿਉਨੇਸੁਧਰਭੁਰਹੀ
 ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰਾਨੀ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭੁਨਿਰਧਾਨੀ।ਭਾਵੈਖਸਮੁ
 ਤਉਆਸਖਦੇਤਾ।ਪਾਰਬਰਮਐਸੈਅਗਨਤਾ।ਅਸੀਖਖਤੇਧਿਨਬਖਸਨ
 ਹਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਦਇਆਗਾ॥ ੪੯॥ਸਲੋਕਾ।ਸਤਿਕਹਉਸੁ

ਨਿਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਗ ਲਤਿ ਆਗਿ ਨਾ
 ਨ ਕਲਏ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਛਾਤਿ ਆਨਾ। ਹਿਕਮਤਿ
 ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਆਨਾ। ਸਹ ਸਕੁਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹੈ ਰੇ ਕਨ
 ਕਾਈ॥ ਸੇਉ ਸੇਉ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਰੇ ਜੀ ਅਚਲੇ ਤੁਹੈ ਸਾਖੀ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾਲਾ
 ਵੇਨਿ ਹੁਆ ਪੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਧਿਆਪੈ॥ ੫੦॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ
 ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿਵੈ ਠੇ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮਹਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਥਾਨ ਬਨਿ ਤਿਹਿ
 ਮੇਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੋਰ ਉਪਦਿਸਗ ਲੈ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਹਿਦਤ ਆ
 ਏ ਸਦ ਸਦੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰਗਿਆਨ॥ ਹਉ ਛੁਟੈ ਕੋਇ ਅਨੰਦ ਤਿਹ ਉਨਾ
 ਹੀਤ ਹੁਆ ਪਿ॥ ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਹਮਰ ਨ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਨੈ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਤਿ ਹਮ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਉਰੈ ਕਛੁ ਨ ਬਿਨਹੁ ਕੀਆ॥ ਨ
 ਨਕ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੁਆ॥ ੫੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਭੁ
 ਲਨ ਹਾਰਗਾ॥ ਧਖ ਸਨਹਾਰ ਧਖ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੁ
 ਟਹਰਾ ਮੀਗੁ ਨਹਾਰੇ ਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਨਿਨਿ ਸੁਖਦੀਏ ਤਹਿ
 ਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰੇ ਨਹ ਹਰਿ ਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੇਵ ਨਹਾਰਦ
 ਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ॥ ਲਾਲ ਚਸ਼ੁ ਠਠਿ ਬਿਕਾਰ ਮੇਹਇ ਆਸ ਪੈ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ॥ ਲੀਪਟੇ ਰਨਿ ਦਕ ਮਹਾਤਿਨੁ ਸੰਗਿ ਧਿਹਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਧਖ
 ਮਿਲੈ ਹਿਥੈ ਸੰਗਿ ਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿਤੁ ਰੇ॥ ੫੨॥
 ਸਲੋਕਾ॥ ਧਾਤੁ ਪੀਤੁ ਖੇਲਤੁ ਹਸਤੁ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕਾ॥ ਭੁਫਨ ਲਤੇ ਕਾਰੁ ਹੁਪ੍ਰਭੁ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਗੀਟੇਕਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਅਭਿਭਾਨਿ ਕੇ ਜੇ ਨਿਦੁ ਖਪਾਇ॥
 ਖੇਟ ਮਿਟੈ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ॥ ਖਿਮਾਗੀ ਸਚੁ ਸੰਤਿ ਓਖਾ
 ਇਓ ਅੰਭਿਤੁ ਨਾਮੁ॥ ਖਰੀਫਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਿਦੁ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਖੋਪ ਨਿਧਾਨੁ
 ਬਹੁਤ ਲਾਭੁ ਪਰਿਆਏ ਪਤਿ ਵੰਤੁ॥ ਖਰਾਦਿ ਲਾਸਾਗੁ ਰਿਦੀ ਆਆਇ ਮਿਲੇ ਭੁ
 ਗਵੰਤੁ॥ ਆਪ ਨਕੀ ਆਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਓ ਸਰ
 ਗੀਐ ਜਿਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਬਿ ਆਪਿ॥ ੫੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਏ ਪੂਰੁ ਸਰਨਾਗਤੀ
 ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਿਦਇ ਆਲਾ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤਿਰੁਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰੇ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੋਲ ਬੀਚਾਰੇ॥
 ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਘਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਬਿ ਨਵ ਬਿਅਨਾ॥ ਅਖਰ ਮੁਕ
 ਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਭੁਰ ਮਾ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਪਰਮਾ॥ ਇੰਸਟਿ ਮਾਨ ਅਖਰ
 ਹੋ ਜੇਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ॥ ੫੪॥ ਹਥਿ ਕਲਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਾਵਤੀ॥ ਉਗ੍ਰਹਿ ਹਿਓ ਸਬੁ ਸੰਗਿ ਅਨੁਪ ਰੂਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾ
 ਇ ਮੁਖ ਹੁਤੁ ਹਾਰੀ ਆ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸਾ॥ ਹੇ ਪੁਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈਦੁ ਖੁੰਜ
 ਨਗੁ ਨਤਾਸਾ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਨ ਸਬੁ ਟੇਕਾ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣਨਿ
 ਪਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦ ਬਿਧੇ ਕਾ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭੀ ਹੇ ਵਨ ਹਾਰਾ॥ ਹੇ ਸੰਤ ਹ
 ਕੇ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਪਾਰਾ ਆਪਾਰਾ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹੇ ਉਦਾਸ ਹੇ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਨਹੀ ਕੈ
 ਇ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਖੜਿਐ ਐ ਪਰੇਇ॥ ੫੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ

ਮਾਤੁਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਥਾਅਗਿਆ
 ਨਕੀਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਪਸਰੇਦਰਾਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇ
 ਵਮੰਤੁਨਿਰੋਪਗਾਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰ
 ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰੋਵਰਗੁਗਗਿਆਨਮਜਨਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇ
 ਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿਤੁਕਰਾਗੁਰਦੇਵਅਦਿਜਗ
 ਦਿਜਗਜਗਾਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਪਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿ
 ਕਗਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂਨ੍ਹਪਾਪੀਜਤੁਲਾਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ਇਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿ
 ਪੜ੍ਹਣਾ॥ ੧੭੮॥

੧੭੮॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲ ੫॥ਸਲੋਕੁਆਦਿਗੁਰਦੇਨਮਹਾਜਗਾਦਿ
 ਗੁਰਦੇਨਮਹਾਸਤਿਗੁਰਦੇਨਮਹਾਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਦੇਨਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿ
 ਮਰਉਜਾਸੁਖਿਸੰਕੁਰਦੇਕੈ॥ਨਾਮਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿਸੁਧਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਗਾ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥
 ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਾਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੈ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੇਰਿ
 ਉਧਾਰੈ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭੁਨਾਮਾ॥ਗੁਰਗਤਜਨਾਵੈਮਾਨਿਧਿਸਰਾਮ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜਮਨਸੈ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲਪਰਹਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤ
 ਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਕੁ
 ਉਨਭਿਆਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਵੈਸੈਰਿ
 ਸਰਬਨਿਪਾਨਨਾਨਕਹਰਿਹੰਗਿ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਰਿਪਿਸਿਫਿਉਨਿਪਿ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨਪਿਅਨਤਤੁਧੁਪਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਨਪਤਪਪੁਨਾ
 ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿ
 ਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿ
 ਸੁਭਲੁਭਲਾ॥ ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਅਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਵੈਲਾਗਉਪਾਏ
 ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਕਾਸਿਮਰਨਿਸਭੁਤੇਉਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਾਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੁਖਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿ
 ਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀ
 ਨਮਤਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਿਆਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਵੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲਜਾ
 ਏ॥ ਅੰਤ੍ਰਿਤਨਅਰਿਦਮਾਹਿਸੰਮਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾਨਾਨ
 ਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮ
 ਰਹਿਸੇਧਤਿਵੰਤੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇ
 ਪਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸ
 ਰਬਵੇਰਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਦਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੋਜਿਨਅਪਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਮਗੈਰ

ਰਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
 ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
 ਸੁਖ ਧਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
 ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦਘ ਨੇਹੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
 ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਹੇ ॥ ਸਤਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਥਾ ਹੁਨੁ ਸੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮ
 ਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿ
 ਹਚਲ ਅਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਧਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹ
 ਦੁਨ ਕਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਗੁ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰ
 ਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਈਗਿਥੇ ਦਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭੁਏ ਸਿਧ ਜਤੀ
 ਦਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਰੀ ਸਭ ਪਾਰਨਾ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਵੀਓ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਟੀਨ ਦ
 ਰਦੁ ਪੁੰਨ ਨਾਪਟਿ ਪਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥਾ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨ
 ਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਗਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਉਹ
 ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੀਗਿ ਸਗਾਈ ॥ ਜਗਮਾਤੁ ਭਇਆ ਨਦੁ ਤਜ ਮਦ ਲੇ ॥ ਤਹੁ ਕੇ ਵਲਨ

ਮੁਸੀਗਿਤੇਰੇਚਲੇ॥ਜਹਮੁਸਕਲੇਹੋਵੇਅਤਿਕੁਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥
 ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਹੋ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਜਾਦੁਖੀਆ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੋਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕੋਰੀਧਿਪੁਨਪਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸ
 ਤਹੋ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗੁਤਿਖਾਨਬੁਝਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾ
 ਰਗਾਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਤਹੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੀਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦ
 ਧਿਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੁਟਤਨਾਹੀਕੋਟਿਲਖਧਾ
 ਤੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹੁਪਾਰਿਪਰਾਰੀ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹੁਆਇਸੀਘਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
 ਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੇਮਰਿਜਾਮਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਧਿਸਾਮਾ॥
 ਤਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੈਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੈਵੈ॥ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਿ
 ਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੀਗਿ॥੩॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਕੋਗਨੇਜਾਹਿਨਕੇਸਾਹ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਸੀਗਿਤੇਸਾ॥ਜਿਹਪੈਤੈਮਹਾਅੰਧਗਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੀਗਿਉਜੀ
 ਆਗਾ॥ਜਹਪੀਥਿਤੇਹਾਕੋਨਸਿਧਾਨਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹੁਨਾਲਿਪਛਾਨਾ॥ਜਹਮਹ
 ਕੁਇਅਨਤਪਤਿਧਰੁਘਾਮਾ॥ਤਹੁਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਤੁਮਉਪਰਿਛੁਮਾ॥ਜਹਤਿਖਅਨਿ
 ਤੁਝਾਕਰਖੈ॥ਤਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਕੁਗਤਿਜਨਾਕੀਬਰਤ
 ਨਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਜਨਾਕੈਮਨਿਧਿਸਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਿ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮਿ
 ਉਪਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੀਤਦਿਨੁਠਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਸਾਧਕਮ
 ਤਿ॥ਹਰਿਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਕੀਨੇਦਾਨਾ॥ਮਨੁਤਨਹੀਗਿ

ਰੁਤੰਗਾਏਵੈ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੋਧਿਛਿਥਿਥੈਵੈ॥ ੫॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁ
 ਕਤਿਜੁਗਤਿ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮੁਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾ
 ਰੁਪਰੰਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਕਥਪਰੈਨਕੁੰਗੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਤਿਅ
 ਈ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੇਭੁਪਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੁਗਜੇਗਾ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਥਿਓਗੁ॥ ਜਨਨੁਰਾਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਜੈ
 ਹਰਿਹਰਿਦੇਵ॥ ੬॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥ ਹਰਿਪਨੁਜਿਨਕਉਅ
 ਪਿਖੁਭਿਦੀਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਓਟਿਸਤਾਣੀ॥ ਹਰਿਪੁਤਾਪਜਨਅਵਰੁਨਜਾ
 ਣੀ॥ ਓਤਿਪੇਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿਗਤੇ॥ ਸੁਨਿਸਮਾਪਿਨਾਮੁਰਸਿਮਾਤੇ॥ ਆਠ
 ਖਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੋ॥ ਹਰਿਕਾਭੁਗਤੁਪ੍ਰਗਟਿਨਹੀਛੁਪੋ॥ ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿ
 ਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਸੰਗਿਕੇਤੇਤੇਰੇ॥ ੭॥ ਪਾਰਜਾਤਇਹੁਹਰਿਕੈਨਾ
 ਮਾਕਾਮਪੈਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਮਾ॥ ਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਨ
 ਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਰਿੰਦਦਸੈ॥ ਸਤਿਪੁਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਭੁ
 ਨਸੈ॥ ਸਤਿਕਾਮੰਗੁਦਛੁਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਕੀਸੇਵਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ ਨਾ
 ਮੁਤੁਲਿਕਛੁਅਵਰੁਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨਕੋਇ॥ ੮॥ ੨
 ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਬਹੁਸਾਸਤੁਬਹੁਮਿਮ੍ਰਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਦੇਦੇਲਿ॥ ਪੁਜਸਿਨਾਹੀ
 ਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਮੇਲਿ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭ
 ਪਿਆਨਾਖਟਸਾਸਤੁਮਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ॥ ਜੋਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮ
 ਵਿਰਿਆਸਾਗਲਤਿਅਗਿਬਨਮਪੇਛਿਰਿਆ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁ

ਨਤਨਾਪੁਨਰਾਨਹੇਮੇਬਹੁਰਤਨਾਸਰੀਰੁਕਟਾਇਹੇਮੈਕਰਿਗਤੀ। ਦਰਤ
 ਨੇਮਕਰੈਬਹੁਤੀ। ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਜਪੀਐਇਕਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਉਖੰਡਿਪ੍ਰਿਥਮੀਛਿਰੈਚਿਰਜੀਵੈ। ਮਹਾਉਦਾਸੁਤ
 ਪੀਸੁਰਥੀਵੈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੇਮਤਪਰਾਨਾ। ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਪੈਦਰਭੁਮਿਦਾ
 ਨਾ। ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾ। ਜੈਨਮਾਰਗਿਸੰਜਨਮਅਤਿਸਾਧਨਾ।
 ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ। ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੇਲਨਜਾਵੈ। ਹਰਿਕੇਨ
 ਮਸਮਸਰਿਕਿਛੁਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥
 ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਬਦੇਹੁਛੁਟੈ। ਗਰਬਗੁਮਾਨਮਨਤੇਹੁਟੈ। ਸੇਠਕਰੈਦਿਨ
 ਸੁਅਰੁਗਤਿ। ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਲੇਜਾਤਿ। ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ
 ॥ ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਧਿਖਿਅਟਗੈ। ਜਲਿਪੈਦੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ। ਸੁਧਕਹਾਹੇ
 ਇਕਾਚੀਭੀਤਿ। ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਉਚਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਉਧਰੇਪ
 ਤਿਤਬਹੁਮੂਚਾ॥ ੩॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣੁਪਜਮਕਾਕਉਧਿਅਪੈ। ਅਨਿਕਜਤ
 ਨਕਰਿਤਿਸਨਾਨਾਪ੍ਰਾਪੈ। ਬੁਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬਝੈ। ਕੇਟਿਉਪਾਵਦਰ
 ਗਹਨਹੀਸਿਝੈ। ਛੁਟਸਿਨਾਹੀਉਭੁਪਇਆਲਿ। ਮੈਹਿਧਿਅਪਹਿਮਾਇ
 ਆਜਾਲਿ। ਅਦਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਭਾਨੈ। ਗੋਬਿੰਦਭੁਜਨਧਿਨਤਿਲੁ
 ਨਹੀਮਾਨੈ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ੪॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੋਕਮਾਗੈ। ਸਾਧਨਾਕੀਸੇਵਾਲਗੈ। ਜੋਕੇਨਨਮਮਰ
 ਨਤੇਭਗੈ। ਸਾਧਨਾਕੀਸਰਨੀਪਗੈ। ਨਿਸੁਜਨਕਉਪੁਰਦਰਸਪਿਆਸਾ॥

* ਜੋਕੇਅਪਨਾਦੁਖਅਟਵੈਤੁਹਰਿਨਾਮੁਹਿਦੈਸਾਇਗਾਵੈ। ਜੋਕੇਅਪਨੀਸੇਵਾਲਗੈਸਾਧਸੰਗਾਇਤੁ
 ਮੇਛੈ॥

ਨਾਨਕ ਤੈਵੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਨਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਨਾਨਕ ਮੈ ਏ ਅਭਿਮਾਨਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋਨ ਟੇਨੀ ਰਾਸੇ ਉਗਨੀ ਐ ਸੁਤੇ ਉਚਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਵੀਰੀ ਨਾਹਿ ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੀਰੀ ਨਾਮੁ
 ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਗਲ ਮਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਾਮੁ ਸਮਝਿ ਸ
 ਟੇਤਾ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਧਨੁ ਕਉ ਪਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੈ ਕ
 ਉਨ ਉਤੇਰੇ ਬਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵ ਦੁਰਾਨਾ ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ
 ਮਿਤਿ ਨਾਨਕੁ ਆਪੋ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇਰੇ
 ਇਹ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸ ਟਿਪਰ ਮਾ ॥ ਹ
 ਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁਜ਼ ਪਿਨਿ ਰਮ ਲਕਰ ਮਾ ॥ ਸਗਲ ਕਿਰਿ ਆਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿ ਆਸਾ
 ਸਥਾ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿ ਆਸਾ ॥ ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਬੁਲਾ ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨ ਮੁਜ਼ ਪਹੁ ਜੀ ਅਸਟਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋਨੁ
 ਸੁਣਿ ਰਸ ਨ ਬਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੁ ਤੇ ਉਹੁ ਉਤਮ ਬਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਘਟਿ ਬ
 ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਗਇ ਆਨਿ ਆਸੇ ਪੁਰੁਸਟ
 ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਣਿ ਤਿਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ ॥ ਰਮਈ ਅਕੇਗੁ ਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਦਨ ਮੁਲ ਤੇ ਕਦਨ ਦਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿ
 ਨਿਭੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿ ਆਗਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨ ਹਿਉ ਬਾਰਿ ਅ
 ਧਾਰ ਬਿਦਸ ਬਾਹੁ ਹਿਧਿ ਆਰੇ ਦੁਪਾ ॥ ਬੁਰਿ ਜੋ ਬਨੁ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਪਾ ॥ ਬਿਗਪਿ

ਕੁਇਆਉਪਰਿਸਾਕਸੈਨਿ। ਮੁਖਿਅਪਿਅਉਏਠੈਕਉਦੈਨਾ। ਇਹੁਨਿਰਭੁਨਗੁਨ
 ਕਛੁਨਬੁਝੈ। ਘਖਮਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਏ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਉਪਰਿਸੁਖਿ
 ਬਸੰਗਿ। ਸੁਤਕੁਤੁਮੀਤਬਨਿਤਸੰਗਿਹਸਹਿ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲ
 ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕਅਮੁਲਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਗ। ਸਗਲ
 ਸਮਿਰੀਸੰਗਿਸਾਧਿਬਸਾ। ਟੀਨੋਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇੜਰਸਨਾ। ਤਿਸਹਿਤਿਅ
 ਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ। ਅਸੈਦੇਖਮੁੜਅੰਧਬਿਅਧੋ। ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭ
 ਆਧੋ॥ ੨॥ ਅਗਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰਾ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰਾ। ਜਾਕੀ
 ਸੇਵਾਨਦਨਿਪਿਪਾਵੈ। ਤਸਿਉਮੁੜਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ। ਜੋਠਾਕੁਰਸਦਾਸਦਾਹਜਰੇ॥
 ਤਾਕਉਅੰਧਜਾਨਤਦੁਰੇ। ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਾਹਮਾਨੁ। ਤਿਸਹਿਧਿਸਾਰੈਮੁ
 ਗਧਅਜਾਨੁ। ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਕੁਲਦੁਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਰ
 ਤਨਤਿਅਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰੈਚੈ। ਸਾਚਛੋਡਿਝੂਠਸੰਗਿਮਚੈ। ਜੇਛੁਡਨਾਸੁਅ
 ਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ। ਜੇਹੋਵਨਸੇਦੁਹਿਪਰਾਨੈ। ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸੁਮੁਕਰੈ। ਸੰਗਿ
 ਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਿਹਰੈ। ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ। ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਬੁਸਮਸੰਗਿ
 ਹੋਇ। ਅਧਿਕੁਪਮਹਿਪਾਤਿਤਬਿਕਰਾਲਾ। ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ॥
 ੪॥ ਕਰਤੁਤਿਪਸੁਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ। ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨਰਾਤਿ। ਬਾਹਰਿਭੇ
 ਖਅੰਤਹਿਮਲੁਮਾਇਆ। ਛੁਪਸਿਨਾਹਿਬਿਛੁਕਰੈਛੁਪਾਇਆ। ਬਾਹਰਿਗਿ
 ਆਨਪਿਆਨਇਸਨਾਨਾ। ਅਤਿਹਿਬਿਅਧੈਲੇਭੁਸੁਆਨਾ। ਅਤਿਹਿਅਗਨਿ
 ਬਾਹਰਿਤਨੁਸੁਆਗਾਗਲਿਪਾਸੁਕਰੈਸੇਤੇਫੇਅਧਾਰਾ। ਜਾਕੈਅਤਿਹਿਬਸੈਪ੍ਰ

ਕੁਆਪਿਆਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੇਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ ਕਰਿ
 ਗਹਿਲੇਹੁਓਨਿਨਿਬਹਾਵੈ॥ ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੁਝੈਤੋਗਾ॥ ਨਿਸਿਕਰੀਐਤਉਸਮਝੈ
 ਕੇਗਾ॥ ਕਹਾਧਿਸਨਪਦਗਾਵੈਗੁਗਿ॥ ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗਾ॥ ਕਹਾਪਿਗਲ
 ਪਰਥਤਾਪਰਭੁਵਨਾ॥ ਨਹੀਹੋਤਉਹਾਉਸੁਗਵਨਾ॥ ਕਰਤਾਰਕਰਣਮੈਦੀਨਬੇਨਤੀ
 ਕਰੇ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੈਗੇ॥ ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ॥ ਜੇਬੈਰਾਈਤਾ
 ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬਲੁਆਕੇਗਿਹੁਭੀਤਰਿਬਸੇ॥ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਅਰਿਗਿਰਸੇ॥ ਦਿ
 ਨਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਕਾਲੁਨਆਵੈਮੁੜੇਚੀਤਾ॥ ਬੈਰਥਿਰੇਪਕਾਮਕੋਪਮੇਹ
 ॥ ਝੁਠਥਿਕਾਰਮਹਾਲੇਭੁਝੇਗਾ॥ ਇਅਹੁਜਗਤਿਧਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾ॥ ਨਾਨਕਗਾਖਿ
 ਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੬॥ ਤੂੰਠਾਕੁਰਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਡਿਸਭੁਤੇਗੀਰਾਸਿ
 ॥ ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਥਾਰਿਕਤੇਗੇ॥ ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਗੇ॥ ਕੇਇਨਜਨੈਤੁਮ
 ਗਅਤਿ॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਭੁਗਵੰਤੁ॥ ਸਗਲਸਮਿਰਰੀਤੁਮਰੈਸੁਤਿਧਾਰੀ॥ ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੇ
 ਆਗਿਅਕਾਰੀ॥ ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਰੀਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਧਾਨੀ॥
 ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੇਪਾਵੈ॥ ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਣਿਧਿਥੇਦਿਗਵਾਵੈ॥ ਏ
 ਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ॥ ਤਉਮੁੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾ
 ਹੀਚਾਰਾ॥ ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਜਾਕੇਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ ਸਰਬਸੁਖ
 ਤਾਹੁਮਨਿਉਠਾ॥ ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ ਸਰਬਥਕਨਾਨਕਤਿਨਪਾ
 ਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਇਰਾਸਿ॥ ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੇਅਨੰਦਉਲਾਸਿ॥
 ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਫੁਲਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੇਸੁਕਰੇਇ॥ ਅਪੁਨੀ

ਸੇਖੋਤੁ
 ਤੇ
 ਨਾਨਕਪੁਤ
 ਕੁਕਲਗੇਅ
 ਮਾਇ ਨਾਨਕ
 ਹੁਸੀਏਇ
 ਨਨਾਵੈਪਤਿ
 ਏ॥

ਪਰਤੀਤਿ ਆਪਹੀ ਖੇਵੈ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸਕਾ ਬਿਸੁ ਸਨੇਹੈ॥ ਜਿਸਕੀ ਬਿਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆ
 ਗੈਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮਾਨੈ ਮਾਖੈ॥ ਉਸਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਭੁਗਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਤਾ॥ ਸਰਪਰੇ
 ਦੁਤਜਾਨ ਅਨੇਤਾ॥ ਧਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥ ਓਹੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਓਹੁ ਮਨਿ
 ਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਚਾਲ ਨਹਾਗੁ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਤਹੁ ਅਧਿਅੰਧਾਰੁ॥ ਬਟਾਉ
 ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨਹਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਗਬਿਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ॥ ਮਨਹਰਿ ਕੇਨਾ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕੁਟੈ ਬਿਸਥਾ
 ਇਆ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜੈ ਬਨੁ ਪਨੁ ਮਾਲ
 ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕੂਲਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਬਹੁ ਸਤੀ ਮਸ੍ਰਧੁ ਸਤਾ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹੁਸਤਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤੁ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭੁਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ
 ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਵਪਨੁ ਪਰਨਿਦਾ ਸੁਨਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਹਸਤ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤੁ ਪਰਤਿ ਆਰੂਪਾਦਾ॥ ਮਿਥਿ
 ਆਰਸਨੁ ਭੇਜਨ ਆਨਸ਼ਾਦਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨੁ ਪਰਬਿਕਾਰ ਕਉ ਪਾਵਹਿ॥ ਮਿਥਿ
 ਆਮਨੁ ਪਰਲੋਕੁ ਲੁਭਾਵਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾ
 ਸੁਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਮਿਥਿਆ ਸਭੁ ਭਏ॥ ਸਭੁ ਲੇਹਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਲਏ॥ ੫॥ ਧਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਹੋਵਤੁ ਸੁਚਾ॥ ਧਿਰ
 ਥਾਨ ਮਬਿਨ ਤਨੁ ਅੰਧਾ॥ ਮੁਖਿ ਆਵਤੁ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੀਧਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨਾ ਦਿਨੁ ਰੋਨ ਬਿ

ਰਥਾਵਿਹਾਇ।। ਮੇਘਾਧਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ।। ਗੋਬਿੰਦਕੁਜਨਧਿਨਧਿਰਥੇਸ
 ਕੁਵਆ।। ਜਿਉਵਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮਾ।। ਪੰਨਿਪੰਨਿਤੇਜਨਨਿਹੰਘਟਿਬਸਿ
 ਉਹਰਿਨਾਉ।। ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ।। ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ
 ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਦੁਲਾਵਤ।। ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਪਰਧੀਨਾ।। ਬਾਹਰਿਕੁਖ
 ਨਕਾਹੁਭੀਨਾ।। ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕੋਰੇ।। ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੇ।। ਜਿ
 ਸਕੈਅਤਿਰਿਬਸੈਨਿਰਕਾਰੇ।। ਤਿਸਕੀਸਿਖਤੈਰੇਸੀਸਾਗੁ।। ਜੇਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁ
 ਜਾਤਾ।। ਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ।। ੨॥ ਕਰਉਬੋਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਕੁਜਾ
 ਨੇ।। ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ।। ਆਪਹਿਆਪਅਪਿਕਰਤਨਿਬੋਰਾ।। ਕਿਸੇ
 ਦੁਰਿਜਨਾਵਤਿਕਿਸੇਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ।। ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤਾ।। ਸਭ
 ਕਿਦੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾ।। ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲਹਿਲਾਇ।। ਬਾਨਥਨੀਤਹਿ
 ਰਹਿਅਸਮਾਇ।। ਸੇਸੇਦਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ।। ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕ
 ਹਰੀ॥ ੮॥ ੫॥ ਸਲੋਕਾ।। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੁਲੋਕੁਮੇਹਧਿਨਸਿਜਾਇਅਹਿਮੇਦ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਗੁਰਦੇਦਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਦੁਤੀਹਅੰਖਿਤਖਾਹਿ।। ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਾਖਮਨਮਾਹਿ।। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਗੰਧਤਤਨਿਲਾਵਹਿ।। ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ।। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਹਿ।। ਤਿਸਹਿਪਿਆਇਸਦਾਮਨਿਅੰਦਹਿ।। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰ
 ਹਿਸੀਗਿਸੁਖਬਸਨਾ।। ਆਠਪਰਮਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ।। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰ
 ਸੋਭੇਗਾ।। ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਆਈਐਪਿਆਦਨਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾ

ਟਪਟਬਰਹਠਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਖਿਸੇਜਸੇਈਜੋ॥ਮਨਅਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁ
 ਜੱਭੁਵੇਉਮਾਨੋ॥ਅਖਿਤਾਵੇਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੋ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਰਹਤਾਪਰਸੁ
 ॥ਮਨਸਦਾਪਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵ
 ਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਕੰਠਨਦੇਹੀ
 ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤਾ॥ਮਨਸੁਖ
 ਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਛਾਵੈ॥ਮਨਸੇ
 ਰਨੀਪਰਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤਾਵੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੇਨਪਹੁਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿ
 ਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਉਚੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿ
 ਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਭੁਖਨਪਹਿਰੀਜੋ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਅ
 ਲਸੁਕੀਜੋ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਰਸਤਿਅਸਦਾਗੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਉਕਬਹੁ
 ਨਧਿਸਾਗੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਥੁਰਾਮਿਲਖਪਨਾ॥ਰਾਖਪੋਰੇਇਪ੍ਰਭੁਅਪੋਨਮਨ
 ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਉਠਤਥੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਪਿਆਈ॥ਤਿਸ
 ਹਿਪਿਆਇਜੇਏਕਅਲਖੈ॥ਈਹਾਉਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
 ਰਹਿਪੁਨਬਹੁਦਾਨਾ॥ਮਨਅਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਪਿਆਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੁਅਚਾਰਧਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਗੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੇਰਾਸੁਦਰਹੁਪਾਸੇਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨਪਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾ
 ਤਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਹਰੈ॥ਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੋ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਯੋ ਧਰਿ ਧਿਸ ਮਾਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਭਿਤਰ ਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੀਪੁਰ
 ਨ ਛਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ
 ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਅਗਿ ਅਦਰ ਕਤਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨਿਜਾਗਹੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੀਸਾਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੁਲਿ ਨ ਮਨਹੁ
 ਧਿਸਾਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤੁਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਤੇ ਕੇਕਾਰ ਜਪੁਗੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਜੁਗੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ
 ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬੁ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਾਪੁ ਜੋ ਪੇਜ ਪੁਸੇਇ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੇ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਵਾਏ ਸੁਹਰਿ
 ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਅ ਤੇ ਕਵਲ ਧਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸੁਖ ਸੰਨਧ ਸੇ ਮਨਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਅ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਪ੍ਰ
 ਕਤੇਗੀ ਮਇਅਗ ॥ ਆਪੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਅਗ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ
 ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ਅਗਮ ਅਗ
 ਪਿਪਾਰ ਬੁਝ ਮੁਸੇਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁਖੁ ਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਧਿਨ ਵੀਤਾ ॥ ਸਾ
 ਪਨਾ ਕੀ ਅਚਰ ਜਕ ਬਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾ
 ਪਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟੈ ਸੁਗਿਅੰਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਬੁ ਹੋਤੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਸਾਧੁਸੀਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਏਕਉਪਰਿਜਤਨਾ॥ਸਾਧੁਕੀਮਹਿਮਾ
 ਬਰਨੈਕਉਪਰਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਕੀਸੇਭਾਪ੍ਰਕੁਮਾਰਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧੁਕੈਸੀ
 ਗਿਅਗੋਚਰਮਿਲੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਸਦਾਪਰਛਲੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਅਦ੍ਰਹਿਧਮਿ
 ਪਦਾ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਅੰਤ੍ਰਿਤਰਸੁਭੰਠਾ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਹੋਇਸਤੁਕੀਰੇਨਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀ
 ਗਿਅਨੇਹਰਥੈਨਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਨਕਤੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ
 ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਮਾਇਅਚੋਭਿਨਾ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੨॥ਸਾਧੁ
 ਸੀਗਿਨੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤਾ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਕਿਸਮਿਉ
 ਨਾਹੀਥੈਰਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧੁਸੀ
 ਗਿਨਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਤਜੈਸਤੁਅ
 ਪਾ॥ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧੁਬਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਪ੍ਰਕੁਬਨਿਆਈ॥੩॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿ
 ਨਕਤੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਧਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲ
 ਧੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਅਜਰੁਸਯੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਧਮੈਥਾਨਿਉਚੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿ
 ਮਹਲਿਪਦੁਚੈ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਫਿਫੈਸਭਿਪਰਮਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਕੇਵਲਪਰਬੁ
 ਹਮਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਪਾਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਕੈਕਰਬਾਨਾ॥੪॥ਸਾਧੁ
 ਕੈਸੀਗਿਸਭਕੁਲਉਪਾਰੈ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ॥ਸਾਧੁ
 ਕੈਸੀਗਿਸੇਧੰਨਪਾਵੈ॥ਨਿਸੁਪੰਨਤੇਸਭੁਕੇਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧੁਸੀਗਿਪਰਮਹਾਰਿ
 ਕਰੇਸੇਵਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਸੇਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨਾ॥ਸਾ
 ਧੁਸੀਗਿਅੰਤ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਸਾਧੁਕੈਸੀਗਿਸਰਬਥਾਨਗੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁ

ਕੇਸੀਗਿਸਭਲਜਨਮਾ॥ ੫॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਨੀਕਹੁਪਾਲਾ॥ ਨਰਸਨਭੁਟਤ
 ਤੇਤਨਿਹਾਲਾ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਕਲੁਖਤਹਰੇ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਨਰਕਪਰਹਰੇ॥ ਸਾ
 ਧਕੇਸੀਗਿਈਹਾਉਹਸਹੇਲਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਧਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾ॥ ਜੇਇਛੈਸੇ
 ਈਭਲਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਨਧਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ ਪਾਰਧ੍ਰੁਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ ਨ
 ਨਕਉਪਰੇਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥ ੬॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਗਰਿ
 ਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਨਮਨਤੇਧਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤ
 ਰੈ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਲਗੋਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ ਸਾਧਕੇਸੀਗਿਪਟਿਪਟਿਤੁਠਾ॥ ਸਾਧ
 ਕੇਸੀਗਿਭੁਏਅਗਿਅਕਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਗਤਿਭੁਈਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਕੇਸੀ
 ਗਿਮਿਟੇਸਭੁਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਭੁਟੇਸੰਜੋਗਾ॥ ੭॥ ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦੁਨ
 ਜਾਨਹਿ॥ ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਵੁਖਿਅਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਗੁਨਤੇਦੁਗਿ॥
 ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭੁਰਪੁਗਿ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਹੀਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸ
 ਰਾਬੇਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੁਚਤੇਮੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀਸੋ
 ਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੁਭੁਟੇਦੁਨਭਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਮ
 ਨਿਸਾਚਮੁਖਿਸਾਚਾਸੇਇ॥ ਅਦਗੁਨਪੇਖੈਏਕਸਧਿਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਇਹੁ
 ਲਛਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿ
 ਰਲੇਪਾ॥ ਜੇਮੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾ॥
 ਜੇਮੇਸੁਰਸਰਬਕਉਸੇਖਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਇਸਟਿਸਮਾਨਾ॥ ਜੇਮੇਰਾਜ
 ਰਿਕਉਲਾਗੇਤੁਲਿਪਵਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਪੀਰਜੁਏਕਾ॥ ਜਿਉਬਸੁਪਾ

ਕੇਉਂਦੇ ਕੇਉਂਦੇ ਨਲੇ ਪਾਥੁ ਮਗਿ ਆਨੀ ਵਗਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਉ ਪਾਵੁ
 ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜੇ ਸੇ ਮੇਲੁ
 ਨਲ ਗੋਜ ਲਗਾ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਰਉ ਪਰਿ ਆ
 ਕਾਸੁ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨਹੀ ਅਭਿ
 ਮਾਨਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ ਮਨ ਅਪਨੇ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ
 ਆਨੀ ਸੇ ਨਨ ਭੁਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸ
 ਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਝੀਨਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀ
 ਸਭਉ ਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਧੁਰਾਨ ਭੁਇਆ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ
 ਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਭਿਤ ਧਰਸੀ ॥
 ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਧੀਪਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਨੁਗਤ
 ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਥੁਹ
 ਮਪਿ ਆਨਾ ॥ ੩ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਏਕਉ ਪਰਿ ਆਸਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ
 ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਸਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ
 ਪਰਉ ਪਕਾਰਉ ਮਾਹਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨਹੀ ਪੰਧਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ
 ਲੇਪਾਵਤ ਧੰਧਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁਭੁ ਲਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸੁਭ
 ਲੁਲਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆ
 ਨੀ ਨਪੇ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆ
 ਨੀ ਕੈ ਧੰਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਥੁਹ ਮਗਿ ਆਨੀ

ਕੈਸੇ ਪਰਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਰਿਬ
 ਧਿਤਿ ਆਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈਸੇ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਕੈਸੇ ਹਿਸਦ ਅਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
 ਆਨੀ ਕਾਨਗੀ ਧਿਨਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮਕਾਬੋਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਅਚਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾਨਿ
 ਰਮਲ ਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਵਡ
 ਪਰਤਾਪਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਵਰ ਸੁਵਡੁ ਰਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਵੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈਸੇ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ
 ਕੇਦਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿ ਆਨ
 ਜਾਇ ਅਧਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਵੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਵੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ
 ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨ
 ਹੀ ਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀ ਅਕਾਦਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀ ਪੁਰਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਪਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾਨਾਥਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
 ਕਸ ਕਉ ਪਰਿਹਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੇਭੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਧਨੀ। ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥ ੮॥ ੯॥ ਸਲੋਕਾ। ਓਹਿਧਾਰੈਜੇਅੰਤਰਿਨਾਮੁ। ਸਰਬਮੈਪੈ
 ਖੈਰੁਗਵਨਾ। ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕਰਨਿਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਉਹਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿ
 ਸਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਮਿਥਿਅਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸਾ। ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜ
 ਨਦਰਸਾ। ਪਰਤਿਅਰੁਪੁਨਪੈਖੈਨੇਤ੍ਰਾ। ਸਾਪਕੀਟਹਲਸਤਿਸੰਗਿਹੇਤਾ। ਕਰਨਨਸੁਨੈ
 ਕਾਹੁਕੀਨਿਦਾ। ਸਭੁਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮਰਿਦਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਅਪਰਹੈ॥
 ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਹੈ। ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੇਖਤੇਰਹਤਾ। ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੈਐਸਾਅ
 ਪਰਸਾ॥ ੧॥ ਏਸੇਨੇਸੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਅਤੇਹੈਇਭਿਨਾ। ਕ
 ਰਮਕਰਤੋਹੈਦੈਨਿਹਕਰਮਾ। ਤਿਸੁਏਸੇਨੇਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮਾ। ਕਾਹੁਛਲਕੀਇ
 ਛਾਨੀਥਾਛੈ। ਬਿਦਲਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਗਾਛੈ। ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨ
 ਗੋਪਾਲਾ। ਸਭੁਉਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ। ਆਪਿਇਨੈਅਦਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੇਗਨਾਨ
 ਕਉਹਏਸੇਨੇਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕੁਗਉਤੀਕੁਗਦੰਤਕੁਗਤਿਕਾਰੰਗਾ। ਸਗਲ
 ਤਿਆਗਿਦੁਸਟਕਾਸੰਗਾ। ਮਨਤੇਧਿਨਸੈਸਗਲਾਕੁਰਮਾ। ਕਰਿਪੁਜੈਸਗਲਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਧਸੰਗਿਪਾਪਮਲੁਖੈਵੈ॥ ਤਿਸੁਕੁਗਉਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈ। ਕੁ
 ਗਦੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਾ। ਮਨੁਤਨਅਰਪੈਬਿਸਨਪਗੀਤਾ। ਹਰਿਕੇਰਰ
 ਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਕੁਗਉਤੀਕੁਗਦੰਤਕਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੇਪੀਠਿਤੁਜੈ
 ਮਨੁਪਰਧੋਪੈ। ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਪੈ। ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ। ਤਿਸੁ
 ਪੀਠਿਤੁਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗਜੀਵੈ। ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ। ਸੇਪੀਠਿਤੁਛਿਰਿ

ਜੋਨਿਅਵੈ। ਬੇਦਪੁਰਾਨਮਿਖਿਤਿਬੁਝੈਮੁਲਾ। ਸੁਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਬੁਲਾ।
 ਚਹੁਦਰਨਕਉਦੇਇਉਪਦੇਸੁ। ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਅਦੇਸੁ॥ ੪॥
 ਧੀਜਮਤਿਸਰਬਕੇਗਿਆਨਾ। ਚਹੁਦਰਨਮਹਿਜਪੈਕਉਨਾਮੁ। ਜੋਜੋਨਪੈ
 ਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਸਾਪਸੀਗਿਪਾਵੈਜਨਕੇਇ। ਕਹਿਕਿਰਪਾਅਤਿਰਿਉਰਿ
 ਪਾਗੈ। ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਪਪਾਥਰਕਉਤਾਗੈ। ਸਰਬਰੇਗਕਾਅਉਖਧੁਨਾਮੁ।
 ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗਲਗੁਣਗਾਮੁ। ਕਾਰੂਨੁਗਤਿਨਪਾਈਐਕਿਤੈਧਰ
 ਮਿ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਨਿਜਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿ॥ ੫॥ ਜਿਸਕੇਮਨਿਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ। ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ। ਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਅ
 ਇਆਦਾਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ। ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ
 ॥ ਸੇਦਾਸੁਦਰਗਾਹਪਰਵਾਨੁ। ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ। ਤਿਸੁਦ
 ਸਕਉਸਕੁਸੇਝੀਪਰੈ। ਸਗਲਸੰਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ। ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾ
 ਮਦਾਸੁ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੇਝੀਕਹਾਵੈ
 ਤੈਸਾਹਿਰਖਤੈਸਾਉਸੁਸੇਗਾ। ਸਦਾਅਨਿਦੁਤਹਨੀਧਿਓਗਾ। ਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈ
 ਸੀਉਸੁਮਾਟੀ। ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਧਿਖੁਖਾਟੀ। ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ
 ਤੈਸਾਰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨਾ। ਜੋਦਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ। ਨਾਨਕਉਪੁਰਖਕਹੀਐਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿ॥ ੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ। ਨਿਤੁਨਿਤੁਪਾਰਿਗਾਖੇਤੈਸਾਤਿ
 ਨੁਨਾਉ। ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੋਗੁ। ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸੇਝੀਛੁਨਿਹੋਗੁ। ਪਸਾਰਿਓ
 ਆਪਿਹੋਇਅਨਿਤਤਰੰਗਾ। ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗਾ। ਜੋਸੀਮਤਿਦੇ

ਇਥੇ ਸਾਪਰਗਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਤਾ ਅਧਿਨਾਸਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ। ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਏਨਿ ਹਾਲਾ॥ ੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜ
 ਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਦੁਗ। ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਕੁਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੧॥ ਅ
 ਸਟ ਪਦੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਗਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੁਏ
 ਤੀਰਥ ਦਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਕੁਮਹਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਬੇਸਰੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਤਪੀ ਸੁਰੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮਾ ਪਿਆਨੁ ਪਾਰਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਾਥਿ ਬੀਚ
 ਰਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵ ਤਨਾ ਖੁਪਿਆ ਦੁਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਗਿ॥ ੧॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੁਏ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਧਿ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕਠੋਰ
 ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕਠੋਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾ ਅਤਮਾ ਨਿਕੋਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ
 ਰਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖਾਨ ਕਰਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਇਆ ਸੁਮ
 ਮਾਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ ਸਕੁਰ ਮਾਗਿ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਨਾ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕਰਤੇ ਵੀਜਾਨੇ ਕਰਤਾਰ ਨਾ॥ ੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰ
 ਨੇਰ ਸੋਭਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਥੀ ਸਰਉ ਪਾਏ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਯਾਏ
 ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਦੁਪਾਣੀ ਬੇਸਤਗਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਕੁਮੰਡਲਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ
 ਅਰਸੁ ਗਨਿਖੜਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਦਿੰਦੁ ਸਿਰਿ ਛੁੜਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਰੀ ਅਪ
 ਨੇ ਸੁਤਿ ਪਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਕੁਏ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਗੇ॥ ੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸ
 ਤਾ ਅਸਤਾ ਕਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤ
 ਨ ਸਮੁਦਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੈ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿ

[illegible]

ਏਕੁ ਏਨੁ ਸਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਸੇਇ ॥
 ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਭਾ ॥ ਖਿਨ ਮ
 ਹਿ ਬਾਪਿ ਓਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਨਹੀ ਬਿਛੁ ਪਾਗਾ ਦਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਚਨੀ ਚ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕਰੇ
 ਗੁਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਦਫਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਨੁ ਖਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਖਿਨ
 ਸਾਸਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਗੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ
 ਅਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਨੁਹਾ ਸਿਰਿ ਆਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾ
 ਮੀ ॥ ਜੋਗੁ ਭਾਵੈ ਸੇਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਸਦੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਮਨੁ ਖਤੇ
 ਕਿ ਅਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਦਿਸੁ ਕੈ ਗਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਕੁ ਬਿਛੁ
 ਲੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਾਨਤ ਬਿਖਿ ਆਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੋਨਾਨਤ
 ਆਪਨ ਆਪੁ ਬਚੈ ॥ ਕੁਰਮੇ ਭੁਲਾ ਨਹ ਦਿਸ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕਟਿ ਫਿ
 ਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭੁਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨਨਾ ਮਿਲੇਇ
 ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਗਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੀਬ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ਜਾਕਾ ਦਿਸਦੀ
 ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲੁ ਨਹ ਦਿਸ ਪਗਾਵੈ ॥ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੇ ਬਖਸੀਸ
 ॥ ਤਾ ਕਾਲੇਖਾਨ ਗਾਨੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿਛਿ ਸਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਗਮਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਨਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨੇਖਿ ਬਡਾ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਗਾਥਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਆਗਿ

ਆਕਾਸ਼ੀਧਪੁਰਾਜੀਉ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਯੋਨਿਥੀਉ। ਕਬਹੂਉਚਨੀਚਮਹਿਬ
 ਸੋ। ਕਬਹੂਹਰਖਸੇਗਾਰੀਗਿਹਸੋ। ਕਬਹੂਨਿਦਿਓਇਓਧਿਉਹਾਰਾ। ਕਬਹੂਉਕੁ
 ਅਕਾਸਪਇਆਲਾ। ਕਬਹੂਏਤਾਬ੍ਰਹਮਥੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਅਪਿਮਿਲਾਵਨਗਾਰ
 ॥੫॥ ਕਬਹੂਨਿਗਤਿਕਰੈਬਹੁਭੂਤਿ। ਕਬਹੂਸੇਇਰਹੈਦਿਨਗੰਤਿ। ਕਬਹੂਮਹਾ
 ਕ੍ਰੋਧਧਿਕਰਾਲਾ। ਕਬਹੂਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲਾ। ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈਬਡਗੰਜਾ। ਕ
 ਬਹੂਧਿਖਾਗੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ। ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ। ਕਬਹੂਭਲਭਲਾ
 ਕਹਾਵੈ। ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਗਥੈਤਿਉਹੀਰਹੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ ਕਬਹੂ
 ਹੋਇਪੀਠਿਤੁਕਰੈਬਖਾਨਾ। ਕਬਹੂਮੇਨਿਪਾਰੀਲਾਵੈਪਿਆਨਾ। ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥ
 ਇਸਨਾਨਾ। ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨਾ। ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਪਤੰਗਹੋਇ
 ਨੀਆ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਭੁਰਮੈਭੁਰਮੀਆ। ਨਾਨਕਪੁਜਿਉਸ੍ਵਾਗੀਦਿਖਾਵੈ। ਜਿ
 ਉਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਿਵੈਨਰਾਵੈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਹੋਇ। ਨਾਨਕਦੁਨਾਅਦਰੁਨਕੋਇ
 ॥੭॥ ਕਬਹੂਸਾਧਸੇਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ। ਉਸਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਗਿਨਆਵੈ। ਅੰਤਰਿ
 ਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਥਾ। ਉਸਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਧਿਨਾਸੁ। ਮਨਤਨਨਾਮਿਰ
 ਤਇਕਗਿਗਿ। ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੀਗਿ। ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆ
 ਇਖਟਾਨਾ। ਜਿਉਜੋਤੀਸੀਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ। ਮਿਟਿਗਏਗਦਨਪਾਏਧਿਸਾ
 ਮਾ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕੈਸਦਕਰਬਾਨਾ॥੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕਾ। ਸੁਖੀਧੈਸਮਸਕੀਨੀਅ
 ਆਪੁਨਿਦਾਹਤਲਾ। ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਧਿਗਲੇ॥੧॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ। ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਗੰਜਅਭਿਮਾਨਾ। ਸੇਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨਾ। ਜਿਜਨੈ

ਮੈਂ ਜੋ ਬਨਵੰਤਾ ਸੋਹਿਦਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾਜੰਤਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮ ਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ॥ ਨਨ ਮਿਮ
 ਰੈ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਕੁਰ ਮਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਮਿਕਾ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੇ ਮੁਰਖ ਅਪਿ ਅਗਿਆਨੁ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਹ ਮੁਕਤਿ ਅਗੈ ਗੁ
 ਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਨ ਵੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਦਿਲੁ ਸਮਾਨ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬ
 ਹੁਲਸ ਕਰ ਮਾਨੁ ਖਉ ਪਰਿ ਕਰੈ ਆਸਾ ॥ ਪਲ ਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕਹੈ ਇਥਿ ਨਾਸਾ ॥ ਸਬੁ ਤੇ
 ਆਪਿ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤਾ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਗਿ ਇਕੁ ਸਮਤਿ ॥ ਕਿਸੇ ਨ ਬਣੈ ਆਪਿ ਅਹੰ
 ਕਾਰੀ ॥ ਪਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸੁ ਕਰੈ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਜੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਹੁੰਚਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਪਉਧਾਰੇ ॥ ਸੂਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗ
 ਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿ ਅਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਛਿਕਿ ਛਿਕਿ ਅਵ
 ਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਅਲਖ ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੋ ਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆ
 ਪਸ ਕਉ ਜੋ ਕੁਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਭੁਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇ ਨ ਜਾ
 ਕਾ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕ
 ਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖ ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ਮੈਂ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ
 ਲਗਾਗਰ ਭੁਜੈ ਨਿਮਹਿ ਛਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਪਾਰੈ ਕਉ ਬੋਲੀ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਰ
 ਲਾਗੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਮੇਰਾ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪਰਮੁ ਗਾਇ ਦੇਇ
 ਸੰਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹ
 ਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਬੁਗ
 ਬਿਖਿਅ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਨਹ ਤਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਧਿਨ ਸਤੰ ਧਨ ਹੀ ਕੋ ਉਰ ਜੋ ॥ ਸੁ

ਪਾਮਨੇਰ ਬਧਿਰ ਬੇਸ ਕੁਕਾ ਜੋ। ਨਾਮ ਹੀ ਗਿਸਰ ਬਸੁਖੋ ਹੋਇ। ਬਡੁ ਬੁਧੀ ਵਿਸੇ
 ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰਾ। ਇਸ ਕੋ ਹਰ ਬਿਕਰਾਬੀ ਚਾਰਾ। ਜੋ ਸੀ ਦਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੇ
 ਸਾਰੇਇ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਕੁਸੇਇ। ਜੋ ਬਿਛੁਰੀ ਨੇ ਸੇ ਆਪੇ ਨੇ ਰੋਗਿ। ਸਭੁ ਤੇ
 ਦੁਰਿਸ ਕੁਪੁ ਕੇ ਸੀ ਗਿ। ਬੁਝੇ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ। ਆਪ ਹਿਏ ਕੁ ਆਪ ਹਿ ਅਨੇਕਾ। ਮ
 ਰੋਨ ਬਿਨ ਸੇ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇ
 ਸੇ ਸਮਝੈ ਆਪਿ। ਆਪਿ ਰਹਿ ਆਸ ਕੁ ਕੇ ਸਾਥਿ। ਆਪਿ ਕੀ ਨੇ ਆਪ ਨ ਬਿਸਥਾਰੁ
 ॥ ਸਭੁ ਕੁਛ ਉਸ ਕਾ ਉਪਕਰਨੇ ਹਾਰਾ। ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ। ਬਾਨ ਬਨਿਤਿ ਰਿ
 ਦੇ ਕੇ ਸੇਇ। ਆਪੁ ਨੇ ਚਰਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੇ ਹਾਰਾ। ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਰੋਗਿ ਅਪਾਰਾ। ਮਨ
 ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਆਪੁ ਨੇ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਤਿ ਪ੍ਰਕੁਸੁ ਆਮੀ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦੁਖਿ ਆਨੀ। ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਨਾਕੇ
 ਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੇ ਨੀ। ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪਾ। ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅ
 ਨੁਪਾ। ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਧਾਣੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਣ ਬਿ
 ਆਣੀ। ਪਦਿ ਪਦਿ ਪਦਿ ਪਦਿ ਪੁਨੀਤਾ। ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੮॥ ੧੨॥
 ਸਲੋਕ॥ ॥ ਸਤਿ ਸਗਟਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੇ ਸੇ ਜਨ ਉਪਰ ਨਹਾਰਾ। ਸਤਿ ਕੀ ਨਿਦਾਨ
 ਨਕਾ ਬਹੁ ਹਿ ਬਹੁ ਰਿ ਅਵਤਾਰਾ। ਅਸਟ ਪਦੀ। ਸਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਆਰਜਾ ਪਟੋ। ਸੇ
 ਤ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੋ। ਸਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ। ਸਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਨਰ
 ਕ ਮਹਿ ਪਾਇ। ਸਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨਾ। ਸਤਿ ਕੇ ਦੁਖ ਨ ਸੇਭੁ ਤੇਰੀ ਨ

ਸਤਿਕੇਹਤੇਕਭਿਗਥੇਨਕੋਇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਥਾਨਕੁਸਟੇਹੋਇ। ਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਯੁਕਿਰ
 ਪਾਜੇਕਰੇ। ਨਾਨਕਸਤਿਸੰਗਿਨਿਦਕੁੰਭੀਤਰੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਤੇਮੁਖਕੁਵੇ। ਸਿ
 ਤਕੇਨੁਖਨਿਕਾਗਜਿਓਲਵੇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਿਸਰਪਜੇਨਿਪਾਇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖ
 ਨਿਰਿਗਪਜੇਨਿਕਿਰਮਾਇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨਮਹਿਜਲੈ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਿਸ
 ਭੁਕੇਛਲੇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਿਤੇਜੁਸਭਜਾਇ। ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਿਨੀਚਨੀਚਾਇ। ਸਤਿ
 ਕੇਖੀਕਾਥਾਓਕੋਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਸਤਿਕੁਵੇਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਸਤਿਕਾਨਿ
 ਦਕੁਸੇਹਮਤਿਤਾਈ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕੁਖਿਨਟਿਕਨਨਪਾਈ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਮਹ
 ਤਤਿਅਗਾ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਗਾ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਰਾਜਤੇਹੀਨ॥
 ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਦੁਖੀਆਅਹੁਦੀਨਾ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਕਉਸਰਧਰੇਗਾ। ਸਤਿਕਾਨਿ
 ਦਕਕਉਸਦਾਬਿਓਗਾ। ਸਤਿਕਾਨਿਦਕਖਮਹਿਦੁਖਾ। ਨਾਨਕਸਤਿਕੁਵੇਤਾਓ
 ਸਕਾਭੀਹੋਇਮੇਖਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਸਦਾਅਪਦਿਤਾ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਿਸੇਕਾਨਾ
 ਹੀਮਿਤਾ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਉਠਾਨੁਲਾਗੇ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਉਸਭਤਿਅਗੇ। ਸਤਿ
 ਕਾਨੇਖੀਮਹਾਅਹਿਕਾਗੀ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਸਦਾਬਿਕਾਗੀ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਜਨਮੇਮਰੇ
 ॥ ਸਤਿਕੇਨੁਖਨਸੁਖਤੇਟੇਗੇ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ। ਨਾਨਕਸਤਿਕੁਵੇਤਾਲ
 ਹੋਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਅਪਥੀਚਤੇਟੁਟੈ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਿਤੇਕਾਨਨ
 ਪਹੁੰਚੇ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਉਓਦਿਆਨਭੁਕਮਾਈਐ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਓਫੁਟਿਪਾਈਐ
 ॥ ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਅਤਰਿਤੇਥੇਥਾ। ਨਿਓਸਸਧਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੁਥਾ। ਸਤਿਕਾ
 ਨੇਖੀਕੀਜਨਕਿਛਨਾਹਿ। ਆਪਨਕੀਜਿਅਪੋਰੀਖਾਹਿ। ਸਤਿਕਾਨੇਖੀਕਉਮ

ਦੁਰਨਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਭੁਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰੁ॥ ੫॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਇਉਬਿਲ
 ਲਾਇ॥ ਜਿਉਜਲਧਿਗੁਨਮਛੁਲੀਤਹੁਕੁਇ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਕੁਖਾਨਹੀਰਾਜੋ॥ ਜਿ
 ਉਪਾਵਕਈਪਨਿਨਹੀਪਾਪੋ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਛੁਟੇਇਕੇਲਾ॥ ਜਿਉਬੁਆਤੁਤਿਲੁਖੇ
 ਤੁਮਹਿਦੁਹੇਲਾ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਸਦਾਮਥਿਆਕਰ
 ਤਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਿਦਕਕਾਦੁਰਹੀਪਇਆ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਥਿਆ॥ ੬॥
 ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਬਿਗਨੁਪਹੋਇਜਾਇ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੇਸਜਾ
 ਇ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਸਦਾਸਹੋਕਾਈਐ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ॥ ਸਤਿਕੇ
 ਰੇਖੀਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ॥ ਸਤਿਕਾਰੇਖੀਉਠਿਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥ ਸਤਿਕੇਦੁਖਨਿਤਿਸਦੇ
 ਕੇਇ॥ ਜੇਸਭਾਵੈਤੇਸਕੇਈਹੋਇ॥ ਪਇਆਕਿਰਤਨਮੇਟੈਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਜਨੇ
 ਸਾਨਸੇਇ॥ ੭॥ ਸਭੁਪਾਟਿਤਿਸਕੇਉਕਰਨੇਗਗੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨ
 ਮਸਕਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਰੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨਗਤਿ॥ ਤਿਸਹਿਪਿਆਦੁਹਸਾਮਿਗਿਰਾ
 ਸਿ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦਰਤੇਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ ਜੇਸਕਰੈਤੇਸਕੇਖੀਆ॥ ਅਪਨਾਖੇਲੁਅ
 ਪਿਕਰੈਨੇਹਾਰਾ॥ ਸੁਮਰਕਉਨੁਕਰੇਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਾ
 ਮੁਦੇਇ॥ ਬਡੁਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥ ੮॥ ੧੩॥ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਤਨੁਮਿਅ
 ਨਪਸਰਿਜਨਹੁਮਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਗਇ॥ ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕ
 ਦੁਖਭੁਗਤੁਉਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਟੀ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬਿਰਥੀਸਭੁਜਾਨੁ॥
 ਦੇਵਨਕਉਦੇਕੇਭੁਗਵਾਨਾ॥ ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ ਬਹੁਗਿਨਤਿਸਨਾਲਾ
 ਗੋਆਇ॥ ਮਾਰੇਗਾਖੇਦੇਕੇਆਪਿ॥ ਮਾਨੁਖਕੇਕਿਛੁਨਹੀਯਥਿ॥ ਤਿਸਕਾਹੁਕ

ਮੁਖੁ ਏਸੁ ਖੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾਨੁ ਖੁਬੀਰਿ ਪੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਿਅਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਮਨ
 ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਰਾਗੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਅੰਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥
 ਨੇਨਕੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਸੈ ਸਭੁ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿ
 ਦੁ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਬੰਦੁ ॥ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਰ ਮਸਦੁ ਨਹਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗ
 ਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥ ੨ ॥ ਘਡੁ ਗੀਤੈ ਨਨਕ ਗਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਹਹਿ ਧੀਰ ਗ ॥ ਸੋ ਪਨ ਦ੍ਰਿਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲ
 ਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛੁਨੈ ॥ ਇਤ ਉਤਰੀ ਉਹੁ ਸੇ
 ਸ਼ੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਰਿਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾਨਿ ॥
 ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪੁਨਾ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
 ਰਿਜੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਹੋਰ ਗਤਿ ਉਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤਾ ॥ ਅਨੁਦਿਨ ਕੀ ਰਤ ਨ ਕੇਰ ਲਖ
 ਨਾ ॥ ਹਰ ਸਤ ਮਹਿ ਸੇਈ ਨਿਰਘਾਨਾ ॥ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕ
 ਟੀ ਐਕ ਮਕੀ ਛਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੁਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁ
 ਖਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਅਵੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਨੁਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਰਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੇ ਸਾਸਾ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਟਾਇ
 ਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਸੋ ਪਤ ਸੀਤਿ ਆ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿ ਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਬਿਛੁ ਮੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖ ਮੁ
 ਸੈਈ ਅਸ ਬੁਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਹਿ ਬਿਛੁ ਜਨ ਮੈ ਨਹਿ ਬਿਛੁ ਮੈਗਾ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦਿਸਟਿ ਅਨਦਿਸਟਿ ਅਗਿਨਿ ਆਗਿਨੀ ਪਾਗੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਧਿਨਾਸੀ ਨਾ
 ਜੀ ਵਿਛੁਰੀ ॥ ਪਾਰਣ ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਓਧੁ ਰਹਿ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆ
 ਪਿਨ ਪਾਏ ਤਨਾਨ ਕਜਾਪਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਬੁਜ ਤਾਮੁ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਸਾਰ ਉਪਰੇਤਿ
 ਨ ਮਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਪਾਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਧਿਸਾਰਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੁ
 ਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪੁ ਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਧਿਸਾਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕ
 ਰਿਮਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸੰਗਿ ਜਿਉ
 ਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕੀ ਆਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੇ
 ਸਾਸ ਤੇ ਸਾਦਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿਸ ਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਪਾਨ ਉਨੁ
 ਬਾਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਆਪ ਦੀ ਨੇ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਬੁਜ ਨੁਏ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲ ਭਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਰ ਥਾਨ ਨਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਉਪਰੀ ਐਨਾ
 ਨਕਤਿ ਸੁਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਟੁਟੀ ਗਠ ਨਹਾਰੇ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੇਤਿ
 ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਧਿਰ ਥਾ ਕੇ ਉਨਾਹਿ ॥
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਧਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪ ਨਾ ਕੀ ਆਕਛੁ ਨਹ
 ਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪਾਨੀ ਲੈ ਚੈ ਕੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਧਿਨ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਕਮਾਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿਏ
 ਕਹਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਵੰਤ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੈਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਜੇਤਿ ਸਗਲ ਪਟਿ ਸੇਯੋ ॥ ਪਾਨ ਵੰ
 ਤ ਹੋਇ ਕਿ ਆਕੇ ਗਾਰਧੋ ॥ ਜਸ ਭੁਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀ ਮਾਨ ਰਧੋ ॥ ਅਤਿ ਸੁਰ ਜੇ ਕੇਉ

ਕਹਾਵੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਲ ਬਿਨਾ ਕਹਾਵੈ। ਜੇਕੋਇ ਬਿਧ ਹੋਵਤਾ। ਤਿਸੁ ਦੇ ਨਾਮ ਰੁਜਾਨੇ
 ਗਾਵਾਗਾ। ਜਿਸ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਏ ਹਉਰੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੇਗਾ। ੨॥ ਜਿ
 ਉਮਰਿ ਕਉ ਬਾਮੈ ਬਸਨਾ। ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸ ਬੀ ਮਨਾ। ਜਿਉ ਪਾਖਾ
 ਦੁਨਾ ਦੁਰ ਹਿਤ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨ ਰਨ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ ਹੋ। ਜਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰਣੀ ਪਕ ਪ੍ਰਗ
 ਸਾਦਾ। ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ। ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰ
 ਗੁਪਾਵੈ। ਤਿਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਤਿਨ ਸਤਿ ਨ ਕੀਧਾ ਛੁਓ ਪ੍ਰਗਟਾਵ
 ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਗਿ। ੩॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਹੇ ਬਿਲ ਲਾਈ ਐ। ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲਿਖ
 ਆਪਾਈ ਐ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵ ਨ ਹਾਰਾ। ਅਵਰਤਿ ਆਗਿ ਤੁਤਿ ਸਹਿ ਚਿਤਾਰਾ। ਜਿ
 ਵਿਛੁਰੀ ਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖ ਮਾਨਾ। ਭੂਲਾ ਕਹੇ ਠਿਰਹਿ ਅਜਾਨਾ। ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਇ ਤੇਰੇ
 ਸੰਗਿ। ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਮਿ ਲੇਖੀ ਪਤੰਗ। ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ
 ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ। ੪॥ ਜਿਸੁ ਦੁਖ ਰਕਉ ਲੋਨਤੁ ^{ਨਪ} ਆਇਆ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਤਿ ਨ
 ਘਰਿ ਪਾਇਆ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੋਹੁ ਮਨੁ ਮੋਲਿ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੇਲਿ
 ॥ ਲਾਇਖੋ ਪਸੰਤ ਹਸੰਗਿ ਚਾਲਾ। ਅਵਰਤਿ ਆਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜਿ ਜਾਲਾ। ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ
 ਕਹੇ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਮੁਖ ਉਜਲਹ ਰਿਦ ਰਗ ਹਸੋਇ। ਇਹੁ ਦੁਪਾਰੁ ਦਿਰਲਾ ਦਾਪਾਰੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ। ੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੋ ਪੈਦਿ ਪੈਦਿ ਪੀਉ। ਅਰਪਿ ਸਾ
 ਪਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ। ਸਾਧ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨਾ। ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈ ਐਕੁਰ
 ਬਾਨਾ। ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਦੁਨ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਗਾਈ ਐ। ਅ
 ਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾ ਪੁਰਾਖੈ। ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਧਿ ਤਰਲੁ ਚਾਖੈ। ਓਟਗਹੀ ਸੰਤ ਹਰ

ਰਿਅਇਆ ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਾਤਿਨਪਾਇਆ ॥ ੬੫ ॥ ਮਿਰਤਕਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰੁ
 ਕੁਖੇਕਉਦੇਵਤਆਪਾਗੁ ॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਜਾਵੀਦ੍ਰਿਸਟੀਆਪਿ ॥ ਪੁਰਖਿਲਿਖੇਕਾਲ
 ਹੋਇਆ ॥ ਸਰੁਕਿਛੁਤਿਸੁਕਾਉਕਰਨੈਜੇਗੁ ॥ ਤਿਸੁਖਿਨਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ ॥
 ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਨਿਨੁਰੈਨੀ ॥ ਸਰੁਤੇਉਚੇਨਿਰਮਲਇਹਕਰਨੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਨਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਖੀਆ ॥ ੭ ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀ
 ਤਿ ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪੁਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੇਇ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈ
 ਏਕੋਹੋਇ ॥ ਸਰੁਕਰਣੀਸਰੁਤਾਕੀਰਹਤਾ ॥ ਸਰੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤਾ ॥ ਸਾਚੀਇ
 ਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਗੁ ॥ ਸਰੁਦਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨਸਰੁਕਹਿਜਤਾ ॥ ਨਾ
 ਨਕਸੇਜਨੁਸਰੁਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾਰੁਪਨਰੇਖਨਰੋਗੁਕਿਛੁਤਿਹੁਗੁ
 ਦਤੇਪੁਭੁਭਿਨ ॥ ਤਿਸਹਿਧੁਧਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅ
 ਧਿਆਸੀਪੁਰੁਮਨਮਹਿਰਾਖਾ ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਤੁਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਹੀਕਿਛੁ
 ਕੋਇ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੈਸੇਇ ॥ ਆਪੋਧੀਨਾਆਪੋਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰਗੀਭੀਰੁਗਾਜੀ
 ਰਸੁਜਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਨਿਪਾਨਦਇਆਲਬਖਸਿਰ
 ॥ ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਾਪੁਰਨਸਰ
 ਨਾਜੇਗਾ ॥ ਜੇਕਰਿਪਾਇਆਸੇਈਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨਭਰਨਜਾਬਾਨੇਭੋਗ ॥ ਤਿਸਕਾਮੰਤੁਨ
 ਜਾਨੈਹੋਗਾ ॥ ਅਨਦਰੁਪਮਗਿਲਸਦਜਾਕੈ ॥ ਸਰਬਥੇਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿਤਕੈ ॥ ਰਾਜਮ
 ਹਿਰਾਜੇਗਮਹਿਜੀਗੀ ॥ ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਹਿਰਸਤਮਹਿਭੋਗੀ ॥ ਪਿਆਇਧਿਆਇ
 ਭਗਤਹਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅਤਿਨਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੀਲੀ

ਲਾਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਸਗਲਦੇਹਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ। ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੇਪੁਤਾ।
 ਸਗਲਪਰੇਈਅਪੁਨੇਸੁਤਿ। ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਨਦੇਇ। ਜਨਦਸ
 ਨਾਮੁਪਿਆਦਹਿਸੇਇ। ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਕੁਰਮਾਏ। ਜਨਮਿਮਰੈਛਿਰਿਅ
 ਵੇਜਾਏ। ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ। ਜੇਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ। ੩। ਨਾਨਕ
 ਪਨਾਨਜਾਕਰੰਗਾ। ਨਾਨਕੁਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗਾ। ਨਾਨਾਧਿਪਿਕੀਨੇਧਿਸਥਾਰਾ। ਪੁ
 ਕੁਅਧਿਨਾਸੀਏਕੇਕਾਰਾ। ਨਾਨਾਚਰਿਤਕੇਖਿਨਮਾਹਿ। ਪੁਰਿਰਹਿਓਪੁਰਨਸਭੁਠਾ
 ਇ। ਨਾਨਾਧਿਪਿਕਰਿਧਨਤਬਨਾਈ। ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਈ। ਸਕੁਪਟਿਤਿ
 ਸਕੇਸਭੁਤਿਸਕੇਠਾਈ। ਸੁਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ। ੪। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਸਗ
 ਲੇਜੰਤਾ। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਸਿੰਘਿਤਏਦਪੁਰਾਨ। ਨਾਮਕੇ
 ਪਾਰੇਸੁਨਨਿਗਿਆਨਪਿਆਨ। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਆਕਾਸਪਾਤਾਲ। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਸਗ
 ਲਆਕਾਗ। ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭੁਬੁਦਨ। ਨਾਮਕੇਸੀਗਿਉਪਰੇਸਨਿਸ਼ਦਨ।
 ੫। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਤਿ
 ਪਾਏ। ੫। ਰੂਪਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨ। ਪੁਰਖਸਤਿਕੇਦਲਪਰਧਾਨ। ਕਰ
 ਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਨੀ। ਸਤਿਪੁਰਖਸਭੁਮਾਹਿਸਮਾਨੀ। ਸਤਿਕਰਮਜਾਕੀ
 ਰਚਨਾਸਤਿ। ਮਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ। ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ। ਜਿਸ
 ਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸੋਹਿਸਭੁਭੁਲੀ। ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਕਾਸੁਖਦਾਈ। ਧਿਸ੍ਵਾਸਤਿਨਾਨਕ
 ਗੁਰਤੇਪਾਈ। ੬। ਸਤਿਬਚਨਮਾਪੁਉਪਦੇਸਾ। ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੇਰਿਦੈਪ੍ਰਦੇਸਾ। ਸਤਿ
 ਨਿਗਤਿਬੁਝੈਜੇਕੋਇ। ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ।

ਆਪੇਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁਕਰ ਨੈ ਹਾਰਾ ॥ ਅਦਰੁ ਨ ਬੁਝਿ
 ਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਸੇਵਰ ਤੀ ਆਗਾ ॥ ੭ ॥
 ॥ ਧਿਸ ਮਨ ਧਿਸ ਮਨ ਭੁਏ ਧਿਸ ਮਨ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਸੁ ਆਇ ਆਸੁ ਦਾ ॥ ਪੂਰੁ
 ਕੇਰਿ ਗਿਰਾ ਚਿਜ ਨ ਰਹੇ ॥ ਗਰੁ ਕੈ ਬਚ ਨਿਪਟੁ ਰਖ ਲਯੋ ॥ ਓਇ ਦੁਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟ ਨਹਾ
 ਗਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਗਿਤ ਰੇ ਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਭਿਭੁ ਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੇਰਿ ਏਕ ਲਿ
 ਦਲ ਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋ ਬਿਦ ਕੀ ਰਤ ਨ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਭਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥
 ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਪੈਰੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸੀਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਾਗਾ ॥ ਪੁਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਾ ਦਾਗਾ ॥ ਦਰਸਨ
 ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਿਆਵਨਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੁ ਪਾ
 ਗੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣ ਕਾਗੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
 ਨਮੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝੁ ਨ ਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ
 ਸਰੁ ਪੁਰਿ ਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿ ਆਗਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨ ਮੁਲ ਪਛਾਨਿ ਆਗਾ ॥ ਜੈ ਕੈ ਰਿਦੈ
 ਧਿਸੁ ਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਆਗਾ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆਗਾ ॥ ਭੁਭੇ ਤੇ ਨਿਰਭੁਭੇ
 ਰਿਬ ਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸੇ ਤੇ ਉਪਨਿ ਆਤਿ ਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇਖ ਸਤੁ ਗਠੁ ਈ
 ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿਨਨ ਕਰਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝੁ ਨ ਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਨਾਗਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏ
 ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿ ਆਕਾਗੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੁਜਾਗੀ ॥ ਠਾਕੁ
 ਰ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਕੇ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵ
 ਕੁ ਜਾਨੈ ਸੀਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੀਗਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ

ਵੀਗਏ ਨਿਠਕਰਾ। ਸੇਸੇ ਵਕ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸੇਸੇ ਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾ
 ਸਿਸਮਾਏ। ੩॥ ਅਪਨੇ ਜਨਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਛੁਡੈ। ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰਗਾਏ। ਅ
 ਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਆਈ। ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ। ਅਪਨੇ ਸੇਵ
 ਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿਗਾਏ। ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋਇ
 ਨ ਪਾਉਚੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਚਤੇ ਚੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਸੇਸੇ
 ਵਕ ਦੋਹਰਿ ਸਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲਗਾਏ। ਕੁਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕ
 ਰੇ ਕੋਟਿ ਲਾਏ। ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸਨ ਕਾਰੁ ਤ ਆਪਿ। ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥਾ। ਮਨ
 ਸਜਤ ਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬੁਝਾਤਿ। ਤਿਸੁ ਕੇ ਕਰਤ ਬਥਿਰ ਬੇਜਾਤਿ। ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਦੁਨ
 ਕੋਇ। ਸਰਬ ਜੀ ਆਕਾਰਾ ਪਾਸੇਇ। ਕਾਹੇ ਸੇਚ ਕਰਹਿ ਰੇਖਾਣੀ। ਜਪਿ ਨ ਕਰ
 ਬੁ ਅਲਖ ਦਿਡਾਣੀ। ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ। ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰੀ
 ਐ। ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ। ਤਿਸੁ ਬਿਛੁ ਅਦੁਨਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ
 ਆ। ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਾਮੇ ਬੁਧ ਰੰਗੁ। ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ। ਨਾਮੁ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨਤਿ
 ਪਤਾਨੈ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮ ਹਿਨਾ ਮਿਸਮਾਨੈ। ਓਠ ਤਥੈ ਠਤੁ ਸੇਵਤ ਨਾਮ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ
 ਕੈ ਸਦਕਾਮ। ੫॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹ ਬਾਣੈ ਨ ਗਤਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦ
 ਤਿ। ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ। ਜੇਹੈ
 ਆਹੇ ਵਤ ਸੇਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿ ਆ ਕਉ ਨ ਬਖਾਨੈ
 । ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨ ਕਹਿ ਦੇਵ ਨ ਜਾਨੈ। ਆਠ ਪਗ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸਹਿ ਰਜੂਗੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਈ ਜਨ ਪੁਗੇ। ੬॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਸਰਬ ਬੇਕਾਰੁ ਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰ
 ਇਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸਭੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਦਰਸਿ ਅ
 ਨਪ ਸਗਲੀ ਛੁਡਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ ਵਾਲਾ ਗੁ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨ ਨਹੈ ਦੇਤੇਗਾ ਨਾ
 ਨਕਤਿ ਸੁਜਨ ਕੇ ਪੁੰਜ ਹੁਸਦ ਪੈਰਾ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਜਿਨਿ
 ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਿਖ ਉਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰ ਸਦ
 ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਚੈ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਧਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ
 ਖ ਕਉ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਦੁਨੁ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲ
 ਤੁਪਲਤੁ ਸਦਾ ਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਰਿਹਿ ਸੇਵਕ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ
 ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੈਠੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿ
 ਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਮਿ ॥ ਸੇਵਕ ਰਤੋ ਹੋਇ ਨਿਹੰਕਾ ਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤੁ ਪਰਾਪਤਿ
 ਸੰਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਕੀ ਮ
 ਤਿਲੇਇ ॥ ੧ ॥ ਬੀਸ ਧਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੇ ਸੇਵਕ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾ
 ਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜੀਆ ਕਾਰੁ ਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕ ਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਵਿਛੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸਹਸਮਿਅਨਪਲਇਨਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ੩
 ॥ ਸਫਲਦਰਸਨਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਪਰਸਤਿਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ਭੁਟਤਸਿ
 ਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵੀਰਗਗਵੇ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਅ
 ਘਾਨੇ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖਆਤਮਪਤੀਅਨੇ॥ ਪੁਰਾਗੁਰਅਖਿਓਨਾਕਾਮਤੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਦ੍ਰਿਸਟਿਪੇਖੇਹੋਇਸੰਤੁ॥ ਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮੰਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
 ਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ ਜਿਹਧਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਧੇਕਾ॥
 ਕਾਹੁਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪਾਨੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਨਿਗਹਾਰ
 ਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਬ੍ਰਿਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿ
 ਤਕਰਹਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰੰਦੇਸਿਮਗਹਿ॥ ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪ
 ਨੇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥ ੫॥ ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਨਾਕੇਇ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰਸੁਹੋਇ॥ ਓਸਪੁਰਖਕਾਨਹੀਕਰੇਬਿਨਾਸੁ॥ ਜਾਵੈਮ
 ਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ॥ ਸਚਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕ
 ਕਉਦੇਇ॥ ਮੋਹਮਾਇਆਵੈਸੰਗਿਨਲੇਪਾ॥ ਮਨਮਹਿਰਾਖੋਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥
 ਅਪਿਕਾਰਨੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨਾਸੇ॥ ੬॥ ਤਪਤਿ
 ਮਾਹਿਠਾਛਿਦਰਤਾਈ॥ ਅਨਦੁਭਇਅਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ॥ ਜਨਮੁਮਰਨਕੇਮਿ
 ਟੇਅੰਦੇਸੇ॥ ਸਾਪੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ ਕੁਓਕੁਕਾਨਿਰਕੁਓਹੋਇਬਸੇ॥ ਸਗਲ
 ਬਿਅਪਿਮਨੋਤਖੈਨਸੇ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਕਿਰਪਾਪਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿ
 ਨਾਮੁਮੁਗਾਗੀ॥ ਬਿਤਿਪਾਈਚੁਕੇਕੁਮਗਵਨਾ॥ ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰ

ਦੁਨਾ॥ ੨॥ ਨਿਰਗੁਨ ਅਪਿਸਰਗੁਨ ਭੀ ਓਹੀ॥ ਕਲਾਪਾਗਿਨਿ ਨਿਸਗਲੀ ਮੋਹੀ
 ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕੁਆਪਿਥਨਾਏ॥ ਅਪਨੀ ਵੀਅਤਿ ਅਪੋਪਾਏ॥ ਰਹਿਧਿਨੁ ਦੁ
 ਜਾਨੁ ਚਿੰਤਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰਤਿ ਰਿਏ ਵੇਸੇਇ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿ ਆਰੁਪਰੰਗਾ॥ ਕੁਏ
 ਪ੍ਰਗਸਮਾਪ ਵੈਸੀ ਗਿ॥ ਰਚਿਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਗੀ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਨਾਨ ਕ
 ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੮॥ ੧੮॥ ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸਗਬਿਨ ਚਾਲੇ ਧਿਨੁ ਭੁਜਨ ਧਿਖਿ ਆ
 ਸਗਲੀ ਛੁਰਾ॥ ਰਹਿਰਹਿਨਾ ਮੁਕਮਾਦਨਾ ਨਾਨਕਾਇਉ ਪਨੁ ਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
 ॥ ਸਤਿਨਾਮਿ ਲਿਕਰਹੁ ਧੀਰਾਗੁ॥ ਏਕੇ ਸਿਮਰਿਨਾਮ ਅਪਾਗੁ॥ ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਭ
 ਮੀਤ ਧਿਸਾਰਹੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਸਮਾਹਿ ਉਰ ਪਾਰਹੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁਸਮ
 ਰਬਾ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿਗਹੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਦੁਖਾ॥ ਏਉ ਪਨਿ ਸਚੁ ਹੋ ਦੁਰੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਸਤਿ
 ਨਾਨਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ॥ ਏਕ ਅਸਰਖੁ ਮਨ ਮਾਗਿ॥ ਸਰਬ ਹੋਗਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ
 ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਪਨਿ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਸੇ ਪਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ
 ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਯਾਹੁ ਹਿਮੀਤਾ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਸਾਪੁ ਸੀਗਿ ਪਰੀਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਸੇਭਾ ਕ
 ਉਕਰਹਿ ਭੁਲੀ ਕਰਨੀ॥ ਸਾਸੇ ਭੁਭੁਗਹਿ ਵੀਸਰਨੀ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਦੀ ਹੋਗੁ ਨਾ
 ਈ॥ ਹੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪੁਲਾਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਮਹਿ ਰਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ॥ ਜਿ
 ਪਿਨਾਨ ਕਚਰਗਾ ਹਪਰਦਾਨਾ॥ ੨॥ ਮਨ ਪਰਥੇ ਪਹੁ ਹਰਿ ਕੇਨਾਇ॥ ਨਹ ਹਰਿ ਸਪਾਵ
 ਤ ਅਵੈਠਾਇ॥ ਤਾ ਕਉ ਧਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੇਇ॥ ਕਲਿ
 ਤਤੀਠਾ ਛਹਿਨਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ॥ ਕਉ ਧਿਨੁ ਸੇ ਪੁਰਾਨ ਹੋਇ
 ਆਸਾ॥ ਭੁਗਤੁ ਭਾਇ ਅਸੁ ਮਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਧਿਨਾ ਸੀ॥ ਕ

ਹੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਛਸੀ॥ ੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਸੇਕਾ
 ਚੈਕਾਚਾ॥ ਆਦਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਕੁਸੇਦਾ॥ ਆਪਿਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਦਾ॥ ਇਉਂ
 ਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਪਾਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਖਾਨੁਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਦ
 ਨਛੁਰਨਹਾਰੇ॥ ਸਿਖਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਯੋਦਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿਕੀਕੁਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ
 ॥ ਮਨਧਾਛੁਤਨਾਨਕਛਲਪਾਇ॥ ੪॥ ਸੀਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਪਨਾ॥ ਤੁਕਿਆ
 ਲਪਟਾਦਹਿਮੁਰਖਮਨਾ॥ ਸੁਤਮੀਤਕੁਟਿਬਅਰੁਧਨਿਤਾ॥ ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਦਨ
 ਸਨਾਥਾ॥ ਰਾਜਰੀਗਮਾਇਆਧਿਸਥਾਗਾ॥ ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਦਨਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਅਸੁ
 ਹਸਤੀਰਥਅਸਦਗੀ॥ ਸੁਠਾਤੁਛੁਠੁਪਾਸਾਗੀ॥ ਜਿਨਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਧਿਗਾਨ
 ॥ ਨਾਮੁਧਿਸਾਹਿਨਾਨਕਪੈਛੁਤਨਾਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੁਲੇਹਿਇਆਨੋ॥ ਕੁਗਤਿਧਿਨਾ
 ਬਹੁਭੁਧੇਸਿਆਨੋ॥ ਹਰਿਕੀਕੁਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤਿਆਨਿਰਮਲਹੋਇਤੁਮਾਰੇਰੀ
 ਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਗਧਹੁਮਨਮਾਗਿ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਧਿਖਜਾਗਿ॥ ਆਪਜ
 ਪਹੁਅਦਗਨਾਮਜਪਾਦਹੁ॥ ਸੁਨਤਕਹਤਹਤਗਤਿਪਾਦਹੁ॥ ਸਾਰਭੁਤਿਸਤਿ
 ਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ॥ ੫॥ ਗੁਨਗਾਦੁਤੇਗੀਉਤਰਮਿ
 ਮੈਲੁ॥ ਧਿਨਮਿਜਾਇਹਉਮੈਧਿਖੁਛੈਲੁ॥ ਹੋਹਿਅਚਿਤੁਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿ॥ ਸਾਸਿ
 ਰਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਛੁਡਿਮਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨਾ॥ ਸਾਪਸੀਗਿਪਾਦਹਿ
 ਸਰੁਪਨਾ॥ ਹਰਿਪੁਜੀਸੀਚਿਕਰਹੁਧਿਉਹਾਰਾ॥ ਈਹਾਸੁਖਦਰਗਾਹਜੈਕਾਰਾ॥ ਸਰਬ
 ਨਿਰੰਤਰਿਏਕੇਦੇਖਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਜਾਵੈਮਸਤਕਿਲੇਖਾ॥ ੬॥ ਏਕੇਜਪਿਏਕੇਸਾਲ
 ਗਿ॥ ਏਕੁਮਿਮਰਿਏਕੇਮਨਮਾਗਿ॥ ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ਅਨੰਤਾਮਨਿਤਨਿਜਪਿਏ

ਕੁਰਗਵਤਾ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਰਿਅਗਧਾ। ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਓਪੁਰੁਬਿਅਗਧਾ। ਅਨਿ
 ਬਿਸਥਾਰਏਕੁਤੇਕੁਏ। ਏਕੁਅਗਧਿਪਰਾਛੁਤਗਏ। ਅਨਿਤਨਿਅਤਿਹਿਏਕੁਪੁਰੁ
 ਗਤਾ। ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਕਜਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਾ। ਫਿਰਤਫਿਰਤਪੁ
 ਰੁਆਏਅਪਰਿਅਤੁਓਸਰਨਾਏ। ਨਾਨਕਵੀਪੁਰੁਬੇਨਤੀਅਪਨੀਕੁਗਤੀਲਾਇ
 ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਜਾਚਕੁਜਨੁਜਾਚੈਪੁਰੁਦਾਨਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਦੁਗੁਰਿਨਾਮ॥
 ਸਾਧਨਨਾਵੀਮਾਗਓਪੁਗਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰਪਾਪੁਗਿ। ਸਦਸਦਪੁਰੁਕੇਗਨ
 ਗਵਓ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰੁਤਮਹਿਪਿਆਵਓ। ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਕੁਗਤਿਕਰਉਪੁਰੁਕੀਨਿਤਨੀਤਿ। ਏਕਓਟਏਕੋਅਧਾਰਾ। ਨਾਨਕਮਾਂਗੋਨਾਮਪੁਰੁ
 ਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੁਕੀਦਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ। ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ। ਨਿ
 ਨਚਾਖਿਅਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ। ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਹੀਛੋਲਾਨੋ। ਸੁਕੁਰਕੁਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ
 ਰੀਗਿ। ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੇਸੀਗਿ। ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ। ਅਤਿ
 ਰਿਪੁਗਾਸੁਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ। ਬਡੁਭਾਗੀਜਪਿਆਪੁਰੁਸੇਇ। ਨਾਨਕਨ
 ਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭਈ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿ
 ਲਈ। ਜਨਕਉਪੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲਾ। ਸੇਵਕਕੀਨੇਸਦਾਨਿਹਾਲਾ। ਬਿਪਨ
 ਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਇਆ। ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਸੁਗਾਇਆ। ਇਛੁਪਨੀਸਰ
 ਪਾਸਭੁਪੁਰੀ। ਰਵਿਰਹਿਅਸਦਸੀਗਿ। ਹਜੁਗੀ। ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਲੀਅਮਿ
 ਲਾਇ। ਨਾਨਕਕੁਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸੇਵਿਉਬਿਸਰੇਜਿਪਾਲਨਭਾਨੋ। ਸੇ
 ਕਿਉਬਿਸਰੇਜਿਕੀਅਜਾਨੋ। ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੇਜਿਨਸਭਕਿਛੁਦੀਆ। ਸੇਕਿਉ

ਧਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆਸੇਕਿਉਧਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੇ
 ਧਿਰਲਾਲਾਖੇ॥ ਸੇਕਿਉਧਿਸਰੈਜਿਧਿਖੁਤੇਕਾਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਏ॥ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਗੈਤਤੁਇਯੋਧੁਧਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਪਿਆਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਜਨ
 ਸੇਤਕਰਹੁਇਕਾਮੁ॥ ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮ
 ਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ ਅੰਗਪਿਜਪਹੁਅਵਰਨਾਮਜਪਾਵਹੁ॥ ਭੁਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸੀਸ
 ਰਾ॥ ਧਿਨੁਭੁਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛੁਗੁ॥ ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਨਿਪਿਨਾਮੁ॥ ਬੁਝਤਜਾਤਪ
 ਦੇਧਿਸਾਮੁ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਾਹੇਵਤਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਜਪਹੁਗੁਨਤਾਮੁ॥ ੫॥ ਉਪ
 ਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਚੁਭਾ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਪੇਖਿਦਰਸਸੁ
 ਖੋਹੋਇ॥ ਮਨੁਧਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਪੋਇ॥ ਭੁਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ ਧਿਰ
 ਲਾਕੇਉਪਾਵੈਸੀਗੁ॥ ਏਕਬਸਤੁਰੀਜੈਕਰਿਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲ
 ਇਆ॥ ਤਾਵੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਖਸੀਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਭੁਗਤਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਧਿ
 ਦਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਗੁ॥ ਭੁ
 ਗਤਜਨਾਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗੁ॥ ਜੇਜੇਨਪੈਸੇਹੋਇਪੁਨੀਤਾ॥ ਭੁਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਿ
 ਹੀਤਾ॥ ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਹੀਸਰਨਪੁਰਖਭੁਗਵਾਨਾ॥
 ੭॥ ਸਰਬਥੈਕੁਠਮੁਕਤਿਮੇਖਪਾਏ॥ ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ ਅਨਿਕਰਾ
 ਜਭੇਗਧਡਿਆਈ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿਭਾਈ॥ ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੀਗੀ
 ਤਾ॥ ਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ ਭੁਲੀਸੁਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵਤਾ॥ ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੁ

ਠਨਗੁਰਮਤਿ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰਕੁਦੇਹੁਨਿਵਾਸਾ॥ ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥ ੮॥੨੦
 ਸਲੋਕਾ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਨਿਸਮਾਧੀਆਪਿ॥ ਅਪਨਾਕੀਆਨਾਨ
 ਕਾਆਪੋਹੀਛਿਰਿਜਾਪਿ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਆਕਾਰਇਹੁਕਛੁਨਦਿ
 ਸਟੇਤਾ॥ ਪਾਪਪੁਨਿਤਬਕਹਤੇਹੇਤਾ॥ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁਨਿਸਮਾਧਿ॥ ਤਬਬੈਰਧਿ
 ਰੋਪਕਿਸੁਸੀਗਿਕਮਾਤਿ॥ ਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨਨਜਾਪਤਾ॥ ਤਬਹਰਖਸੇਗ
 ਕਹੁਕਿਸਹਿਧਿਆਪਤਾ॥ ਜਬਅਪੁਨਾਆਪੁਆਪਿਪਾਰਧ੍ਰਮਾ॥ ਤਬਮੇਹਕਹਾਕਿ
 ਸੋਹੇਵਤਕੁਰਮਾ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਦਰਤੀਜਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੁਜਾ॥ ੧॥
 ਜਬਹੇਵਤਪ੍ਰਕੁਦੇਵਲਪਾਨੀ॥ ਤਬਧੀਪਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ॥ ਜਬਏਕਹਿਹ
 ਰਿਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ਤਬਨਰਕਸੁਰਗਕਹੁਕਦਨਅਉਤਾਗਾ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰ
 ਕੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤਬਸਿਦਸਕਤਿਕਹੁਕਿਤੁਰਾਇ॥ ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅ
 ਪਨੀਜੇਤਿਪਰੇ॥ ਤਬਕਦਨਨਿਰੁਕਦਨਕਤਠਰੇ॥ ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰ
 ਨੈਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਗਾ॥ ੨॥ ਅਧਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸ
 ਨਾ॥ ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਧਿਨਾਸਨਾ॥ ਜਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਕੁਸੇਇ॥ ਤਬ
 ਨਮਕੀਤਾਸਕਹੁਕਿਸੁਹੇਇ॥ ਜਬਅਧਿਗਤਅੰਗੋਚਰਪ੍ਰਕੁਦੇਵਾ॥ ਤਬਚਿ
 ਤ੍ਰਪਤਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾ॥ ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅੰਗੋਚਰਅਗਾਧੋ॥ ਤਬਕਉ
 ਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੋ॥ ਆਪਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨ
 ਰੂਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ॥ ੩॥ ਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਹੇਤਾ॥ ਤਹਧਿ
 ਨੁਮੇਲੁਕਹੁਕਿਅਧੇਤਾ॥ ਜਬਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਧਾਨਾ॥ ਤਹਕਉਕੇ

ਮਾਨਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨਾ ਜਹ ਸਰੁਪ ਕੇ ਦਲ ਜਗਦੀਸਾ ਤਹੁ ਲੁਲਾਹਿ ਦਲਗਤ ਕ
 ਹੁਕੀਸਾ ਜਹ ਜੇਤਿ ਸਰੁਪੀ ਜੇਤਿ ਸੀਗਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਤਹੁ ਕਿਸਹਿ ਭਖ ਕਦਨ ਡਿਪਤ
 ਵੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ॥ ੪॥ ਜਬ ਅਪ
 ਨੀ ਸੇਰੁ ਅਪਨੈ ਸੀਗਿ ਬਨਾਈ॥ ਤਹੁ ਕਦਨ ਮਾਇਯਾ ਪਮਿਤ ਸੁਤ ਕਾਈ॥ ਜਹ ਸਰ
 ਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਧੀਨਾ॥ ਤਹੁ ਧੇਰੁ ਕਤੇ ਬਕਹਾ ਕੇਰੀਨਾ॥ ਜਬ ਅਪਨਾ ਆ
 ਪੁ ਆਪਉ ਰਧਾਰੈ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾਈ ਚਾਰੈ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਅ
 ਪਨ ਅਪਿਨੇਰਾ॥ ਤਹੁ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰ ਕਉਨ ਕਈ ਐਨੇਰਾ॥ ਧਿਸਮਨ ਧਿਸਮਰੇ
 ਧਿਸਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨੁ ਆਪਾ॥ ੫॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅ
 ਕੁਦ ਸਮਾਇਆ॥ ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਧਿਆਪਤ ਮਾਇਆ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ
 ਆਦੇਸੁ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਕੁਰਾਵਤਿ॥ ਤਹੁ ਕਉ
 ਨੁ ਅਚਿਤਿ ਕਿਸੁ ਲੁਗੈ ਚਿਤਿ॥ ਜਹ ਅਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀ ਆਗਾ॥ ਤਹੁ ਕਉ
 ਨ ਕੋਥੈ ਕਉਨ ਸੁਨਨੈ ਹਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਧਿਅਤਿ ਉਚਤੇ ਉਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਅ
 ਪਿਪਹੁ ਚਾ॥ ੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪਚਿ ਆਕਾਰੁ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀ
 ਨੈ ਧਿਸਥਾਰਾ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿਤ ਹੁਕੀ ਕਹਾਵਤਾ॥ ਕਉਨ ਰਕ ਕਉ ਸੁਰਗਾਈ ਛਾਵਤ
 ॥ ਆਲਜਲ ਮਾਇਆ ਜੀਲਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਗਾ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ
 ਅਪਮਾਨਾ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਧਖਾਨਾ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਖੇ
 ਲੁ ਸਿਕੈ ਚੈਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ॥ ੭॥ ਜਹ ਅਧਿਗਤ ਭੁਗਤੁ ਤਹੁ ਆਪਿ॥ ਜਹ ਪਸ
 ਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸਤਿ ਪਰਤਾਪਿ॥ ਦੁਹੁ ਪਖਾਕਾ ਆਪਹਿ ਪਨੀ॥ ਓਨ ਕੀ ਸੇਰੁ ਉਨਹੁ ਬ

ਨੀ। ਆਪਹਿ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ਚੋ ਜਾ। ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਨ ਨਿਰੋਜੋਗ। ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪ ਨ ਨਾਇਲਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ। ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਅਥਾਹ
 ਅਗਨ ਤ ਅਤੇ ਲੈ। ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਸ ਬੋਲੈ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥
 ਜੀ ਅਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਆਪੇ ਦਰ ਤੁਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੁਜਾ ਕਹਿ ਸਟਾ
 ਗ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਗਾਗਾ। ਆਪਹਿ ਏਕੋ ਆਪਹਿ ਬਿਸ
 ਥਾਗ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ। ਅਪਣੇ ਭਾਵੈ ਲੇਸ ਮਾਏ। ਤੁਮ ਤੇ ਭੀਨ
 ਨਹੀਂ ਵਿਛੋੜੇ। ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤ ਪਰੇ। ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਆਪਿ ਬੁਝੈ
 ॥ ਸਚੁ ਨ ਮੁਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ। ਸੋ ਸਮੰਦਰ ਸੀਤ ਤ ਕਾਏ ਤਾ। ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ
 ਕਾ ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭੁ ਤ ਕੋ ਗਾਥਿ। ਈ ਨਦਇ ਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ। ਜਿ
 ਸੁਗਾਥੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੇ। ਸੇ ਮੁਆਨਿ ਸੁਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਰੇ। ਤਿਸੁ ਤ ਜਿ ਅਦਰ ਕ
 ਹੋ ਕੇ ਜਾਇ। ਸਭੁ ਸਿਰਿ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇ। ਜੀ ਅਵੀਜੁ ਗਤਿ ਜਾ ਕੇ ਸਭੁ ਗਾਥਿ
 ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਧਿ। ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ ਏ ਅਤਿ ਅਪਾਰ। ਨਾਨਕ ਦਸ ਸ
 ਦਾ ਬਲਿ ਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ਏ ਆਲਾ। ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤ ਵਿਰਪਾਲਾ॥
 ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੇ ਅਪਾ। ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀਰ ਹਿਓ ਬਿਅਪਾ। ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਜੀ ਅਨ
 ਬੁਝਾਤਿ। ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁਤਿ ਸਹਿ ਪਿਆਤਿ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲੇਸ ਮਿਲਾਇ। ਭ
 ਗਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ। ਮਨ ਅਤਿ ਰਿਧਿ ਸਦਾ ਸਕਰਿ ਮਨਿ ਅਗਾ। ਕਾਰਨ
 ਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿ ਅਗ॥ ੩॥ ਜਨ ਲਗਾ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਇ। ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿ
 ਰਥੀ ਜਾਇ। ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ। ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ। ਇਸ ਤੇ

ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਧੀ ਚ ਚਾ ਜਾ ਕੇ ਮਾਂ ਨ ਘ ਸਿ ਮਾ ਨਿ ਰੋ ਕਾ ਗਾ ਧੀ ਪਾ ਨ ਤੇ ਰਿ ਭੁ ਏ ਨਿ ਰੋ ਵੈ ਗਾ ਅਨੰਦ
 ਨ ਪੁ ਜ ਹੁ ਗੁ ਰ ਵੇ ਪੈ ਗਾ। ਇਹੁ ਲੇ ਕ ਸੁ ਧੀ ਏ ਪਰੁ ਲੇ ਕ ਸੁ ਜੇ ਲੇ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁ ਭੁ ਆ ਪਹਿ
 ਮੇਲੇ॥੪॥ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਮਿ ਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ। ਗਾਨ ਗਾ ਵਹੁ ਪੁ ਭੁ ਪਰਮਾਨੰਦ। ਰਾਮ ਨ
 ਮਤਤ ਕਰਹੁ ਧੀ ਚ ਚਾ। ਦੁਰਲਭ ਦੇਵ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰਾ। ਅੰਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗਾਨ ਗਾ
 ਓ। ਪ੍ਰਾਨਤ ਰਨ ਕਾ ਇਹੇ ਸੁ ਆਉ। ਆਠ ਪਹਰ ਪੁ ਭੁ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ। ਮਿਟੈ ਅਗਿ ਅਨਧਿਨ
 ਸੈ ਅਧੇਰਾ। ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ। ਮਨ ਇਛੋ ਨਾਨਕ ਛਲ ਪਾਵਹੁ॥੫॥
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲਹੁ ਸਵਾਗਿ। ਗਾਮਨਾ ਭੁ ਅਤਿ ਰਿਓ ਰਿਧਾਗਿ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ
 ਧੀ ਧਿ ਆ। ਜਿ ਸੁ ਮਾਨਿ ਧ ਸੈ ਤਿ ਸੁ ਸਾ ਚੁ ਪਰੀ ਧਿ ਆ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ ਮੁੰਜ ਪਹੁ ਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭੁਓ ਜਾਇ। ਸਚੁ ਦੁਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਦੁਪਾਰੀ। ਦਰਗਹ ਨਿਬਰੀ
 ਬੇਪਤੁ ਮਾਰੀ। ਏਕਾਟੇ ਕਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵਹਿ ਜਾਗਿ॥੬॥
 ਇਸ ਤੇ ਦੁਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ। ਉਧਰੇ ਰਾਖ ਨਹਾਰੁ ਪਿਆਇ। ਨਿਰਭੁਓ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭੁ
 ਉਮਿਟੈ। ਪੁਰੁ ਵਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ। ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੁਖਾ। ਨਾਮ ਜਪਤ ਮ
 ਨਿਹੇ ਦਤ ਸੁਖਾ। ਚਿਤ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰਾ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁ ਚ ਨਹਾਰਾ॥
 ਸਿਰੁ ਉਪਰਿ ਠਾਠ ਗੁਰ ਸੁਰਾ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੁਰਾ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਅੰਤ
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾ। ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਉਪਰਤ ਸਿਸਟਿ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੁਪਾਸ
 ਲਦਰ ਸਨੁ ਸੇ ਦਰਹ ਰਿਧਾ। ਪਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕਰਖਹੁ ਦਾਨਾ। ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਪ
 ਨਾ। ਜਿਸੁ ਮਾਨਿ ਧ ਸੈ ਸੁਹੇਤ ਨਿਹਾਲਾ। ਤੁਝੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲਾ। ਅਮਰ ਭੁਏ ਅ
 ਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆ। ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕਾ। ਰਿ

ਆਨੁ ਅੰਨਿ ਨੁਗੁਰਿ ਦੀਅ ਅਗਿ ਆਨ ਅੰਧੇ ਗਧਿ ਨਾਸਾ। ਹਰਿ ਵਿਰਪਾਤੇ ਸੰਤ ਬੁਢਿ
 ਆਨੁ ਨ ਕਰਮ ਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਅੰਤੁ ਰਿਪੁ ਭੁਭੀਠਾ। ਨਾਮੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਗਾਮੀਠਾ। ਸਗਲ ਸਮਿਰੀਏ ਕਸੁ ਪਟਿ ਮਾਗਿ। ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦਿ
 ਸਟੰਗਿ। ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਭਾ। ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾ ਭਾ। ਸੁਨਿ ਸਮਾ
 ਪਿ ਆਨੁ ਤਤ ਤਨਾ ਦਾ। ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਮਾ ਦਾ। ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁ
 ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੇਈ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੇ ਅੰਤਿ ਰਿਸੇ ਧਾਰਿ ਅਨੰਤ॥
 ਪਟਿ ਪਟਿ ਬਿਅਪਿ ਰਹਿ ਆ ਭੁਗਵੰਤਾ। ਪਰ ਨਿਮਾਗਿ ਆਕਾਸ ਪਟਿ ਆਲਾ। ਸਰ
 ਬ ਲੋਕ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ। ਬਨਿਤਿ ਨਿਪਰ ਬਤਿ ਹੋ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਜੇ ਸੀ ਅਗਿ ਆਤੈ ਸਾ
 ਕੁਰਮਾ। ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਗਿ। ਨਾਗਿ ਕੁੰਟਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਮਾਗਿ। ਤਿਸੇ ਤੇ ਬਿੰਨ
 ਨਹੀ ਕੋਠਾਉ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਖ ਪਾਉ॥ ੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਮਹਿ ਦੇਖਾ। ਸ
 ਸੀ ਅਰਸੁ ਰਨ ਖੜੁ ਮਹਿ ਦੇਕਾ। ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਬੁ ਕੋ ਬੋਲੈ। ਆਪਿ ਅੰਤੁ ਲਨਕ ਬਹੁ ਭੋਲੈ
 ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾ। ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਮੇਗੁਣੁ ਅਮੋਲਾ। ਸਰਬ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾ
 ਕੀ ਜੇਤਿ। ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਭ੍ਰਮ ਆਮੀ ਭਿਤਿ ਪੈਤਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਰ ਮਕਾਨ ਸਾ। ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਮਹਿ ਦੇਹੁ ਬਿਸਾਸਾ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨ ਸਬੁ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਤਿ ਜਨਾ ਕੋ ਹਿਰਦੈ
 ਸਬੁ ਪਰਮਾ। ਸਤਿ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸਬੁ ਬਚਨਾ। ਸਰਬ ਬਿਅਪੀ ਰਾਮ ਸੀਗਿ ਰਚਨਾ। ਜਿ
 ਨ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤਾ। ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾ ਪੁਸਤਿ ਕਹਤਾ। ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਸੁਖ
 ਮਾਨੈ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੁ ਹਾਥੁ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਅੰਤਿ ਰਿਖ ਸੇ ਧਾਰਿ ਕੀ ਭਿੰਨੀ। ਨਾਨਕ ਦ
 ਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸਬੁ ਮੇਰੀ॥ ੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀ ਆਸੁ ਬੁਸਤਿ। ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕੁਤੇ ਸਗਲੀ

ਉਤਿਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਧਿਸਥਾਗੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਵਕਿਰਾਗੁ॥ਅਨਿਕਕਲੁ
 ਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕੀਟਕਵਨਕਹੀਐ
 ਗਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪੁਰਪੁਰਿ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕ
 ਤਿਸੁਜਨਆਪਿਧੁਸਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੁਤਆਪਿਦਰਤਾਗੁ॥ਸਰਬਨੈਨਆਪਿ
 ਪੇਖਨਹਾਗੁ॥ਸਗਲਸਮਿਗੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ॥ਆਵ
 ਨਜਾਨਇਕਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ਸਭੁਕੈਮਪਿ
 ਅਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜੋਵਿਛਕਹਣਾਸੇਆਪੇਕਹੈ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਆਗਿਆਜਾ
 ਇ॥ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬਰਾ॥ਉਰੈਕਹੁ
 ਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੁਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੋਜੀਕੀ॥
 ਆਪਿਸਾਚਪਾਹੀਸਭੁਸਾਚਾ॥ਉਤਿਪਤਿਆਪਨਸੇਗਿਰਾਚਾ॥ਤੋਕੀਗਤਿਮਿ
 ਤਿਕੀਨਜਾਇ॥ਨੁਸਰਹੋਇਤਸੇਸ਼ੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨਾ॥ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਾਣਾ॥੭॥ਜੇਜਨੈਤਿਸੁਸਦਸੁਖਹੋਇ॥ਆਪਿਮਿਲਾਇ
 ਲਏਖੁਭਸੇਇ॥ਉਹੁਪੰਨਵੈਤਕੁਲਵੈਤਪਤਿਵੈਤ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਹਿਦੈਭੁਗ
 ਵੈਤ॥ਪੰਨਪੰਨਪੰਨਜਨੁਆਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤਤਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
 ਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਓ॥ਜਿਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਅਵੈਨਾਓ॥ਆਪਿਮੁਕਤਿਮੁਕ
 ਤਿਕੈਰੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨੁਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥੮॥੨੩॥ਸਲੋਕਾ॥
 ਪੁਰਾਖੁਭੁਅਰਾਪਿਆਪੁਰਾਜਾਕਾਓ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਓ
 ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਪੁਰੋਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਰੇਸੁਆਪਾਰਧ੍ਰਮਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਧਿ

ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ਮਨਅਤਿਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦਾ॥ਆਸਅਨਿ
 ਤਤਿਅਗਾਹੁਤਰੰਗਾ॥ਸਤਿਨਾਕੀਧਰਿਮਨਮਗਿ॥ਆਪਛੇਡਿਧੋਨਤੀਕਰਹੁ
 ॥ਸਾਪਸੀਗਿਅਗਨਿਸਾਗਾਹਤਰਹੁ॥ਹਰਿਪਨਕੇਭੁਰਿਲੇਹੁਭੰਨਾਗਾ॥ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਗਾ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜੁਆਨਿੰਦਾ॥ਸਾਪਸੀਗਿਭੁਜਪਰ
 ਮਾਨਿੰਦਾ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਪਾਰਹੁਜੀਉ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਚਿ
 ਤਿਚਿਤਦਹੁਨਾਰਾਇਨਏਕਾ॥ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾ॥ਗੋਪਾਲਦਮੋਦਰ
 ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦੁਖਭੰਨਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮਬਾ
 ਰੰਧਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅੰਧਾਰਾ॥੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾ॥ਮ
 ਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨਾ॥ਸੁਨਤਕਮਾਦੁਤੋਤਉਪਾਗਾ॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿ
 ਸਤਾਗਾ॥ਸਭਲਜੀਵਨੁਸਭਲੁਤਾਕਾਸੀਗਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜੈ
 ਜੈਸਬਦੁਆਨਾਹਦੁਦਾਜੈ॥ਸੀਨਿਸੀਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪ
 ਲਮਹਾਤਕੈਮਾਥੋ॥ਨਾਨਕਉਪਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੋ॥੩॥ਸੰਗਨਿਜੇਗੁਸਨਿਸੰਰ
 ਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭੁਏਸੰਭੁਰੇਨਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਪਸੀਗਿਲੈਨਾ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏਗੁਰਦੇਵਾ॥ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਦਕ
 ਕੀਸੇਵਾ॥ਆਲਜੀਜਾਲਧਿਕਾਰਤੇਰਹਤੋ॥ਗਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੋ॥
 ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੋਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਕੀ
 ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸਤਿਮੀਤਾ॥ਸਾਦਧਾਨਏਕਾਗਰਨੀਤਾ॥ਸਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿ
 ਨਗੁਨਨਾਮਾ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੇਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨਾ॥ਸਰਬਾਇਛੁਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋ

ਇਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਗਟ ਸਭ ਲੇਇ। ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨ। ਧਰੁ ਹਿਨ
 ਹੋਵੈ ਆਦਨ ਜਾਨ। ਹਰਿ ਪਨ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨ ਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰ
 ਪਤਿ ਹੋਇ। ੫॥ ਧਿ ਮਾਸਾਂ ਤਿ ਰਿਪਿ ਨ ਵ ਨਿਪਿ। ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤ
 ਹ ਸਿਪਿ। ਧਿ ਦਿ ਆਤ ਪੁਜੇ ਗੁਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਨ। ਗਿਆਨੁ ਸਰੇ ਸਾਟਿ ਉਤ ਮਇਸ
 ਨਾਨ। ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਸਭ ਕੇ ਮਪਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦ ਸਾਸੀ ਦ
 ਰਚਤੁ ਰਚਤੁ ਕਾਏ ਤਾ। ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਇਹ ਛਲ ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਮ
 ਖਿਭੁ ਨੇ। ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ। ੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨ ਜਪੇ ਮਨਿ ਕੋਇ
 ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ। ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਖਾਣੀ। ਸਿੰ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ ਤਿਧੇ ਦਥ ਖਾਣੀ। ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤ ਕੇ ਦਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ। ਗੋਬਿੰਦ ਭ
 ਗਤ ਕੇ ਮਨਿ ਧਿਸਾ ਮਾ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਪ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ। ਸੰਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ
 ਤੇ ਛੁਟੈ। ਜਾ ਕੇ ਮਸਤ ਕਿਰਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ। ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ। ੭॥
 ॥ ਜਿੰ ਸੁ ਮਨਿ ਧਮੈ ਸੇ ਸੁਨੇ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ।
 ਜਨ ਮਮ ਰਨਤ ਕਾ ਦੁਖ ਨਿਦਾਗੈ। ਨੁਲ ਭਰੇ ਹਤੁ ਕਾਲ ਉਪਾਗੈ। ਨਿਰਮਲ ਸੇ
 ਕੁ ਅੰਤੁ ਤਾ ਕੀ ਥਾਨੀ। ਏਕ ਨਾਮ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ। ਨੁਖ ਰੋਗ ਧਿਨ ਸੇ
 ਭੇਭੁ ਰਮਾ। ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਰਮਲਤਾ ਕੇ ਕਰਮ। ਸਭ ਤੇ ਉਚਤਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਥਾਨੀ।
 ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਗੁਨਿ ਨਾਮ ਸੁਖ ਮਨੀ। ੮॥ ੨੪॥ ੧॥ ੨॥ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਿਤੀਗਉੜੀਮਹਲ ੫॥ ਸਲੋਕਾਜ
 ਲਿਖਲਿਖਮੰਗੀਅਲਿਪੁਰਿਅਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਗਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਭੁਤਿਹੋਇ
 ਪਸਰਿਅਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਧੰਦਨਾ
 ਪਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥ ਤਾਕੀਆ
 ਸਕਲਿਆਣੁਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਕਹਰਿਸਿਭੁਮਿਓਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਘੋਰਪੁਰਾਨਸਿੰਘਿਤਿਸੁਨਿਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਧੀਚਾਰ
 ॥ ਪਾਤਿਤਉਪਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਗਾਰੁ
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ ਜੋਚਹਹਿਸੇਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥
 ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥ ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਗਾਊ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਕਰਉਧੰਦਨਾਅਨਿਕਦਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾ
 ਇ॥ ਕੂਮੁਕੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਨੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁ
 ਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬ
 ਸੇਤਜਿਕਾਮੁਕੁਪੁਲਕੁਮੀਤਾ॥ ਮਰਣਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲ
 ਕਲੇਸਾ॥ ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਕੁਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਦੇਸਾ॥ ਲਭੁਮਿਲੈਤੇ
 ਟਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਾਹਪਤਿਦੰਤਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨਮੰਚਦੈਸਾਚਸਾਹਭੁਗਦੈ
 ਤਾ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਕੁਜਹੁਸਾਧੁਸੰਗਿਪਗੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗ
 ਈਪਾਰਥੁਰਮਬਸੇਠੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਤੀਨਧਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁੰਗੀਆ
 ਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭੁਏਜਿਨਮਾਨਿਦੁਸਿਆਸੇਇ॥ ੩॥ ॥

ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੀਆ ਤੇ ਗੁਣ ਬਿਖੋਛ ਲਕਬ ਉਤਮ ਕਬੀਲਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ
 ਕੁਮਤ ਉਪਦੇਸਦ ਸੰਪਾਰੈ ਮੀਚਾ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਸਹ ਸਾਸੀ ਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰ
 ਤੋ ਬਿਗਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤ ਦਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ॥
 ਆਪਿ ਬਿਆਪਿ ਉਪਾਪਿਰ ਸਕ ਬਹੁ ਨ ਤੁਟੈ ਤਾਪਾ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਨੀਨ
 ਹਥੈ ਪਰਤਾਪਾ॥ ਮੇਹ ਕੁਰਮ ਬੁਝਤ ਪਟੈ ਮਹਾਨਰਕ ਮਹਿ ਦਾਸਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਪੂਰੁ ਗਥਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਚਤੁਰਸਿ ਆਣਾ ਸੁਖ
 ਨੂੰ ਮੇਰਿ ਜਿਨਿ ਤਜਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਿ ਸਿਧਿ ਭਜਨਾ
 ਨ ਕਹਹਿ ਨਾਨਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਬਿਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੇਧਿ ਉਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ
 ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਪਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਗਾ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ
 ਹਰੈ ਤੁਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸਾ॥ ਮੀਚੁ ਟੈਜ ਮਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸਾ॥
 ਕੁਝ ਬਿਨੈਸੈ ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਦਿ ਤਨਾ
 ਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮ ਨਿਜ ਨ ਬੇਜ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਮ
 ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਪਚਿ ਬਿਕੁ
 ਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੈ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੀਗਿ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ
 ਕਪੁਰ ਬੈਰੰਗਿ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਚਿ ਮਿਪਚਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿ ਉਪਰ ਪੰਚਾ॥
 ਕਸਮ ਬਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਪਟੈ ਸਕੁ ਮਿਧਿ ਮਾਬਲ ਬੰਚਾ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੁਝੀ
 ਮੈ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਸੁਆਦ ਮੇਹ ਰਸ ਬੋਧਿ ਉਮਗਿ ਮਾਨਿ ਰਚਿਓ
 ਸੰਸਾਰਾ॥ ਚਨ ਮਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਕੁਮਕੀ ਨੇਕ ਰਸ ਅਨੇਕਾਰ ਚਨ ਹਾਰੁ ਨਹਾਰਿ

ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਧੀਲਾ ਗਾਥ ਬਕਾਭਾ ਉਭੁਗਾਤਿ ਭੁਗਦਾਨ ਸੀਗਿ ਮਾਇਆ
ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਲੇ ਪਾਈ ਅਹਿ ਜੋ ਨਰ ਚਹਿ ਪਹ ਪਚਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ
॥ ਖਟਸਾਸ ਤਉ ਚੈ ਕਹਹਿ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਦਾਗਾ ਭੁਗਤ ਸੇਹਹਿ ਗੁਣਾ ਗਾਵਤੇ ਨ
ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟ ਮਿਖਟ ਸਾਸ ਤਕਹਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਕ ਬ
ਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਉਤਮੁ ਉਚਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਣ ਅਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖਾ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਅੰਸ ਜੰਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਰਸ ਗੀਧੇਹ ਰਿਮਿਉ ਧੀਧੇ ਭੁਗ
ਤਿ ਰਚੇ ਭੁਗਦੀਤਾ ॥ ਮੇਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮ ਧਿਨ ਮਿਓ ਪਾਈ ਸਗਨਿ ਦਇਆ ਲਾਭ
ਗਨ ਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਗਲਾ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਟੈ ਤੇਰਾ ਹਿਰੇ ਸਾ
ਪਸੀ ਗੋਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥
੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜ ਸੁਕ ਬਹਿਸਤਿ ਭੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸੇਤੋ ਧੀ
ਐਵੇ ਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਮਿਸਰਿ ਹੁਨਾ ਮੁਖ ਨੁਟੁਟਿ
ਨਜਾਹਿ ਭੰਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈ ਐ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਦਾਗਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜ
ਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜ ਹੁ ਸਗਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇ ॥ ਦੁਖ ਹਰੇ ਭੁਵਨ ਲੁਤ ਰੇ ਮਨਿ ਰਿ
ਦਿ ਆਛਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਪਰ ਵਣਾ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਿਸ ਦਸੀ ਗਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸੇਸਾ ਜਨੁ ਸੇਸ ਖਾਮੀ ਤੇਜ ਹਰਿ
ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਦੁਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥ ੮ ॥ ॥
ਸਲੋਕ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ਅਹਿ ਤਜੀ ਅਹਿ ਅਵਰ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਜ
ਮਕ ਕਰ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟ ਮੀ

ਅਸਟੰਪਿਨਵਨਿਧਿ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੁਰਨਬੁਧਿ। ਕਵਲਪੁਰਾਸਸਦਾ
 ਅਨੰਦ। ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਪਰਮਤਿ। ਸਗਲਪਦਮਪਦਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾ।
 ਸਕੁਮਹਿਉਚਬਿਸੇਖਗਿਆਨਾ। ਗਰਿਹਗਿਰੁਜਨਪੁਰੇਗੁਰਸੀਰਿਗਾ। ਨਾਪਿ
 ਤਰੀਐਨਾਨਕਨਮਹਰਿਗੀ। ੮। ਸਲੋਕੁ। ਨਾਗਾਇਨੁਨਹਸਿਮਰਿਓ
 ਮੇਰਿਓਸੁਆਯਬਿਕਾਗ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵ
 ਤਾਰਾ। ੯। ਪਉੜੀ। ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦੁਅਪਵੀਤਾ। ਪਗਤਿਅਰਮਹਿਬਵ
 ਹਿਸਾਧਨਿਦਾ। ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਗਰਿਜਨਬੁਧਿਦਾ। ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਓਦ
 ਰਕੇਤਾਈ। ਅਗਨਿਨਫਿਦਰੈਤਿਸਨਨਧੁਧਾਈ। ਗਰਿਸੇਵਾਧਿਨੁਏਗਛਲ
 ਲਗੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਧੁਧਿਸਰਤਮਰਿਜਮਹਿਅਭਾਗੇ। ੧੦। ਸਲੋਕੁ। ਦਰ
 ਨਿਸਖੇਜਤਮੇਛਿਰਿਓਨਤਦੇਖਓਤਤਸੇਇ। ਮਨਬਸਿਅਵੈਨਾਨਕਾ
 ਜੇਪੁਰਨਿਕਿਰਪਹੇਇ। ੧੦। ਪਉੜੀ। ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ
 । ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਜਪਿਲੀਨੇ। ਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੁਪਾਲਾਨੈਨੀਪੇਖ
 ਤਸਾਧਦੁਇਆਲਾ। ਰਸਨਗੁਨਗਾਵੈਥੇਅਤਿਮਨਮਹਿਨਿਤੈਵਪੁਰਨਭੁ
 ਗਵੀਤਾ। ਹਸਤਚਰਨਸਤਿਟਹਲਕਮਾਈਐ। ਨਾਨਕਾਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭੁਕਿ
 ਰਪਾਪਾਈਐ। ੧੦। ਸਲੋਕੁ। ਏਕੇਏਕੁਬਖਾਨੀਐਧਿਰਲਜਾਣੈਸੁਅ
 ਧਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਕੁਧਿਸਮਾਦੁ। ੧੧। ਪਉੜੀ।
 ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਗਰਿਰਾਮੁ। ਏਕੀਬਸਿਕਰਿਸੁਦਹੁਗਰਿਨ
 ਮੁ। ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਰਬਜੀਅਦਇਆ। ਦਿਨਧਿਪਿਬਰਤੁਸੀਪੁਰਨਭੁਇ

ਆਪਾਵਤਮਨੁਗਥੇਇਕਠਾਇਆਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤਿਹਰਿਨਾਇ।ਸ
 ਕੁਮਹਿਪੁਰਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ।ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਉਪਰ
 ਮ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ।ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਬੁਟੇਸਾਧਕਿਰਪਾਲਾ।ਨਾ
 ਨਕਪੁਰਸਿਉਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਆ
 ਰਸੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਾ।ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਤਿਕਰਹੁਤਨਿਮਾਨਾ।ਹਰਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ।ਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਮੈਕੀਰਤਨਪੁਰੁਰੰਗਿ।ਕੇਮ
 ਲਘਾਣੀਸਕੁਕਉਸੰਤੋਖੈਪੰਚਕੁਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਰਸਿਧੇਖੈ॥ਗੁਰਪੁ
 ਰੋਤੇਏਹਨਿਹਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਭਿਰਿਜੇਨਿਨਆਈਐ
 ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ।ਤੀਨਿਗੁਣਮਹਿਬਿਅਪਿਅਪੁਰਨਹੇਤਨਕਾਮਾ।ਪਤਿ
 ਤਉਪਾਰਣਮੰਨਿਧਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੪॥ਪਉੜੀ॥ਤ੍ਰਿਉਦਸੀਤੀ
 ਨਿਤਾਪਸੰਸਾਰਾ।ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰਾ।ਹਰਿਹਰਿਕੁਜਨਨਮਨ
 ਮਹਿਅਗਇਉ।ਸਖਸਾਗਰਪੁਕੁਨਿਮਖਨਗਇਉ।ਹਰਿਖਸੇਗਕਾਦੇਹ
 ਕਰਿਬਾਂਧਿਉ।ਦੀਰਘਰੇਗਮਾਇਆ।ਆਸਾਧਿਉ।ਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕ
 ਰਤਸੁਮਪਾਇਉ॥ਨੈਨੀਨੀਦਨਸੁਪਨਬਰਹੁਇਉ।ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਹੋਦਤ
 ਏਹਹਾਲਾ।ਸਗਨਿਨਾਨਕਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁ।ਚਾਰਕੀ
 ਟਨਉਦਹੁਕੁਦਨਿਸਗਲਧਿਆਪਤਰਾਮਾ।ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨ
 ਤਕੇਕਾਮਾ॥੧੬॥ਪਉੜੀ॥ਨਉਦਹਿਚਾਰਕੀਟਪੁਰਖਾਪਾ।ਸਗਲਕੁਦ
 ਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪਾ।ਦਹਦਿਸਾਰਦਿਆਪੁਰਖੇਕਾ।ਪਰਨਿਅਕਾਸਸਭ

ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਧਨ ਪਰ ਬਤ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰਤ ਹ ਬ ਸਹਿ
 ਟਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਮ ਅਸ ਥਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮ ਖਿਥੁ
 ਹ ਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਜੀਤਾ ਗੁਰ ਮ ਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ
 ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰੋਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਸੀਚਿੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾਵਸ
 ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਈ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਆ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੰਤਿ ਸਹਜਿ
 ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਟੁਟੈ ਥੀ ਪਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਭ ਲਪੁਗਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾਦੁਰ
 ਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕੀ ਮਿਟਿ ਆ ਆਵਾਗਵਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿ ਆ ਕੁਟਿ ਬਿਸਿਓ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ
 ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਮਾਵਣੀ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸੁਆਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਰਨ ਕ ਬਹੁ ਨ ਡੋਲ
 ਤਾ ਪੁਰਾ ਕੀ ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਟਿਨੁ ਟਿਨੁ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦਾਇ ਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਾਪਾ
 ਟਿ ॥ ੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੁਰਨ ਮਾ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਕ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀ
 ਅਜਿਤ ਟਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥਾ ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਟਇਆਲ
 ਪੁਰਖੁ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀ ਆਜਾ ਕ
 ਹੋਇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਨਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਸੇਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮੁਪਰ ਮੇ ਸੋਰ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣੁ ਹਾਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸਹਾਈ ਸਹਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਾ
 ਹਨਿ ਮਸਕਾਗਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀ ਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਰਨਾ ॥ ਪਤਿ
 ਤਉ ਪਾਰਣ ਅਨਾਥਾ ਥਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੁਖੁ ਬਿ

ਨਸੈਸਹਸਾਗਇਉਸਗਨਿਗੀਹਰਿਗਇ॥ ਮਨਚਿਦੇਠਲਪਾਇਆਨਾਨਕ
 ਹਰਿਗਨਗਇ॥ ੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਗਾਕੋਓਪਦੇ
 ਸੈਕੋਇਹੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਪਾਗਾ॥ ਕਿਲਖਿਖਕਾਹੈਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਨਮਜਨੰਮਮ
 ਲਜਾਇ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਉਜਲਨਹਪੈਹੋਤਿਸੁਮਾਇ॥ ਸੇਸੁਰਤਸੇਧੋਸੋਨੇਸੇ
 ਗਿਆਨੀਪਨਵੰਤਾ॥ ਸੇਸੁਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੇਇਜਿਨਿਭੁਜਿਆਭੁਗਵੰਤਾ॥ ਖੜੀਧੁਹ
 ਮਣਸੁਦੁਖੇਸੁਉਪਹੋਸਿਮਰਨੰਡਾਲਾ॥ ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪੁਰੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸ
 ਹਿਰਵਾਲਾ॥ ੧੭॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਾਗਓੜੀਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇ
 ਆਲੁਪੈਜਿਸੇਨੇਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਵਨੀਤੇਸਿ
 ਧਿਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਵਿਰਪਾ
 ਤੇਹਰਿਪਿਆਈਐਗਾਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ ੧੪੪॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭੁਖਿ
 ਖੁਹੋਨਿਤਜਗਿਤੇਰਾਸੰਸਾਰਾ॥ ਲਾਗਹਰਿਪਨਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਚਾ
 ਗਿ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁਖਿਖੁਓਤਰੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਹਰਿਉਰਿਪਾਗਿ॥ ਸਭਿਕਾਰਜਤਿ
 ਨਕੇਸਿਧਿਹਰਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਜੇਪੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰ
 ਹੋਹਰਿਮੈਲੇਸਿਰਜਣਹਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਸਰਾਸਾਹਿਬੁਸਚੈਸਚਰੇਸਾ
 ਈ॥ ਤੁਪਨੇਸਭਿਪਿਆਇਦੀਸਕੁਲਗੋਤੇਰੀਪਾਈ॥ ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿ
 ਉਸਰੁਪੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੇਠਲੁਪਾਇਦਾਸ

ਚਨਮਿਸਮਾਈ॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਗੀਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ
 ੪॥ ॥ਵਿਣਨਾਵੈਹਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਛਿਕਾਸਾਦਾ॥ਮਨਮੁਖਅਹਿ
 ਕਾਰੁਸਲਾਹਣਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਿਸਲਾਹਨਿਸੇਮਹਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸ
 ਭਮਪਵਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾਦੁ॥੧॥
 ਮਃ ੪॥ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਬੁਦਸਿਨਾਮੁਪਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਿ
 ਤੁਹਰਿਮੁਖਿਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁੰਆਪੇਆਪਿਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੁੰਇਕਮਨਿਸਚੁੰਧਿਆਇਆਤਿ
 ਨਕਾਸਭੁਦੁਖਗਵਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਜਿਸਨੇਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ
 ॥ਤੁਪੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਤੁੰਹੈਸਚੁਮੇਰੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚਿ
 ਨਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਹਲ ੪॥ ॥ਮਨਅਤਿਹਿਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭੁਮਿਭੁ
 ਲੇਮਨਮੁਖਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੂਸਜਨਾ॥੧
 ਮਃ ੪॥ ॥ਮਨਤਨਰਤਾਰੰਗਮਿਓਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੋਲੇਗੁਰਸਾਧਾਸਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੁੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
 ਅਗੰਮੁਹੈਕਿਸੁਨਾਲਿਤੁੰਵਡੀਐ॥ਤੁਪੁਜੇਵਡੁਹੈਇਸੁਆਖੀਐਤੁਪੁਜੇਹਤੁੰਪ
 ਡੀਐ॥ਤੁੰਘਟਿਘਟਿਇਕਵਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿਪਰਘਡੀਐ॥ਤੁੰਸਚਾਸਭੁਸਦ
 ਖਸਮੁਹੈਸਬਦੁਤੁੰਚਡੀਐ॥ਤੁੰਕਰਹਿਸੁਸਚੇਹੈਇਸੀਤਾਕਾਇਤੁੰਕਡੀਐ॥੩॥
 ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪੈਮਾਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੀਨਿ॥ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਬੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਦਸੀਨਿ॥੧ਮਃ ੪॥ ॥ਜਿਨਅੰਦਹਿਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਿਰੀਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲ ਨਿਤਿ ਦੇਸੈ ਹੀ ਨਿ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿ ਨਿਲਾਈ ਪੀਤਿ ਪਿਰੀ ਨਿ
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਕੂਲਣਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ। ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੁਖ
 ਰੇ ਕੂਲਾ ਹੈ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਬੁਝਾਹੀ। ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ ਬੁਝੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ। ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ
 ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਾਭਿ ਤੁਧੁ ਪਿਆਹੀ। ਸਾਭਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਤੂੰ ਸਭੁ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸਭੁ ਛੁਡਾਹੀ ॥ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ ਦੇਸੁ ਨਾ ਅਖੀਤ ਰਲਹੀ ਨਿ। ਗੁ
 ਰਿ ਤੁਠੈ ਸਾਜਨ ਮੋਲਿ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਵਸੀ ਨਿ। ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ
 ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਦਰ ਹੁ ਨਿਰਵੈ ਰੂਪੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਇ ਕੁ ਸੋਇ। ਨਿਰਵੈ ਰਾਨਾ ਲਿਜੈ ਵੈਰ ਚਲਾਇ ਦੇਤਿ ਨਿ। ਵਿਚਿ ਹੁਤਿ ਸਾਇਆ ਨ ਕੋਇ।
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਨਾਦਾ ਬੁਲਾਮਨਾਇ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਉ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਜੇ ਹੋ ਕੋਇ
 ਛੁਟਾ ਤੇ ਹੋ ਛੁਪਾ ਦੇ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿ ਦੂਕਿ ਛੁਗੁ ਜਾਨੈ
 ਇ। ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਲੀ। ਜਿਸੁ ਸਾਹਿ
 ਬੁ ਵਡੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿਲੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਮਖਿ ਭਾਲੀ। ਜੇ ਕੋ ਉਸ ਦੀਰੀ ਸਕਰੇ ਸੋ ਮੁਨਾ ਅਜਾ
 ਲੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੁ ਸੁਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਲੀ। ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁ
 ਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਲੀ। ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
 ਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਇ ਕਮਾਨਿ ਇਕਾ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉ ਮੈ ਭਾਰੁ। ਜਿਨ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਸੀਤ ਜਨ ਜੈ ਕਾਰੁ। ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੇ ਠਿ
 ਰੁ ਛਿਟਕੈ ਸਭੁ ਸੀਸਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣ ਹਰਾ। ਧੀਨ

ਧੀਨਗੁਰਗੁਣਗਾਵਦਾਤਿਸੋਨੋਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆ
 ਜਿਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੪ ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆ
 ਕਾਸੁ॥ਵਾਰਿਆਪੇਜੀਤਉਪਾਇਅਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੋਇਗਿਗਾਜੁ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵ
 ਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਤੁਜਬੁਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟੇਤਾਸੁ
 ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪੈਸਚੁਸਚੇਰੁਵੈ॥ਜੋਤੁਪੁਸਚੁਸਲਾਹ
 ਦੇਤਿਨਜਮਕੈਕਰੁਨੇਕਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਕੋਮੁਖਦਰਿਉਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾ
 ਵੈ॥ਕੂਕੁਆਰਪਿਛਾਹਾਸਟੀਅਨਿਕੂਕੁਹਿਰਦੈਕਪਟਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ਮੁਕਾਠੇਕੁ
 ਕੁਆਰੀਆਕੂਕੁਆਰਕੂਕੈਤੇਇਜਾਵੈ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਧਰ
 ਤੀਧਰਮੁਜੈਤਿਸੁਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੈਤੇਹਾਠਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜੀਆ
 ਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਠਲੁਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲੇਓਇਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈ
 ਨਾਏ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟਿਨਿਤਬੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਜੇਹਾਬੀਜੈਤੇਹਾਠਲੁਪਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰ
 ਸਗਣਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਵਗੀਰਸਤਿਉਪਾਕੀਆਏ॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਵਾਨਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇ
 ਨਿਓਇਤੇਹੋਜੇਹੇਦਇਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਵਰਤੇਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤ
 ਸਬਾਏ॥੧॥ਮਃ ੪ ॥ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਦਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੋਸੁਗਇਪਾਇ॥ ॥ ॥
 ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਪਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿਵਸੁਹੋਵੈਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਪਵੈ
 ਅਹੰਕਾਰੁਨਵਿਚੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਅਨੋਦੁਖਭੁਖਹੋਹਸੁਤਰੁਰਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ ॥

ਕੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਰੋਮੁਲੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇਆਜਿਸੁਪੈਵੈਪੁਰਬਲਿਖਿਆਤਿ
 ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪ੍ਰਬੁਆਇਆਜਿਉਲੇਹਾਪਾਗਮਿਭੇਟੀਐਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸੁ
 ਦਰੁਹੋਇਜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਬੁਤੈਪਨੀਜਿਉਭਾਵੈਚਲਾਇਆ॥ ੨॥
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰੈਸੇਵਿਅਗਤਿਨਹਰਿਅਗਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰ
 ਵੀਸਾਂਝਿਤਿਨਮਿਉਕਰੀਸਭਿਅਦਗਣਸਧਦਿਜਲਾਇ॥ਅਉਗਣਦਿਕ
 ਟਿਪਲਗੀਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਸਚੇਪਾਏ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਨਿਨਿਅਉਗਣ
 ਮੇਟਿਗੁਣਪਰਘਟੀਆਏ॥ਵਡੀਵਡਿਅਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਆਲਾਏ॥੭
 ॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਦਡੀਵਡਿਅਈਜੇਅਨਦਿਨਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਮਤਸੁਚਸੰਜਮੁਹਰਿਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ
 ਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਦੀਘਾਣੁਹਰਿਨਾਮੇਰਖੁਕਗਵੈ॥ਜੇਚਿਤੁਲਾਇਪੁਜੇਗੁ
 ਰਮੁਗਤਿਜੇਮਨਇਛੇਛਲੁਪਾਵੈ॥ਜੇਨਿਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਤਿਸੁਕ
 ਰਤਾਮਾਰਦਿਵਾਵੈ॥ਛੇਰਿਓਹੁਵੇਲਾਉਸਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਅੱਪਣਾਬੀਜਿ
 ਆਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਨਰਕਿਐਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖਣਿਅਜਿਓਤਸਕਰੁਪਾਇ
 ਲਗਾਵੈ॥ਛੇਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾਉਬਰੇਜਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਵੈ॥ਹਰਿਧਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏਨਾਨਕਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥
 ਪੁਰੋਗੁਰਕਾਹੁਕਮਨਮਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨਮੁਠਾਧਿਖੁਮਾਇਆ॥ਉ
 ਸੁਅੰਦਰਿਕੁਜੁਕੁੰਨਬੁਝੈਅਨਹੋਦੇਸੁਗਝੈਦਯਿਉਸਦੇਗਲਿਪਾਇਆ॥ਉਹੁ
 ਗਲੁਛੇਰੇਸੀਕੋਧੋਹੁਤੇਹੀਉਸਦਾਧੋਲਿਅਕਿਸੇਨਭਾਇਆ॥ਉਹੁਪਰਿ

ਘਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਉਂ ਰੀਨ ਦੇ ਹਾਗਾ ਟਿਓ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀਲ ਛੁਟ ਲਾਇ
 ਅਗਾਗੁਰਿ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤ ਦਰ ਤੇ ਓਸੁ ਰਾਖਾ ਸੁ ਛੁਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ
 ਜਾਇ ਅਗਾਜਿ ਗੁਰ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹੀ ਪਚਿਹੁ ਓਨਿ ਹਾਲਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ
 ਦਾਇ ਅਗਾਪਹਿਲੁ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬ
 ਰਨੁ ਓਪਰਿ ਆਇ ਅਗਾਗੁਰ ਸਿਖਾਵ ਠਿ ਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵੀ ਮਨ ਮੁਖਾ
 ਓਹੁ ਦੇਲਾਹ ਬਿਨ ਆਇ ਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੁਹਰੈ ਸੋਲਏ
 ਨਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਟਿਕੇ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਟਿਕੇ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਨਿਪ ਚੋਟ ਤਵੀ ਤੇ ਦਸਿ ਛਕੇ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅਦਿ ਰਿਕੁ ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ ਮੁਹਿ ਛਿਕੇ ॥ ਓ
 ਇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਸੈਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੋਹਰਿ ਆਪ ਕਰਸਾਣੀ ਲਾਇ ਅਗਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਖਸਿਸ
 ਮਾਈ ਮਨੁ ਮਨ ਮੁਖੀ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ ਅਗਾ ਸਭੁ ਕੇ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭੁਲੇ ਨੇਹਰਿ ਭਾ
 ਵੈ ਸੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇ ਅਗਾਗੁਰ ਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿ ਅਗਾਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
 ਛਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਜਮੁ ਚੁਹਾ ਵਿਰਸਾ ਨਿਤ ਕਰ ਕਰਦਾ ਹਰਿ ਕਰ ਤੇ ਮਾਰਿ ਕ
 ਰੁਇ ਅਗਾ ਵਿਰਸਾ ਟੀਜਿ ਮੀਭੁ ਓਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹ ਬਖਸਿ ਜਮਾਇ ਅਗਾ ॥
 ਤਿਨ ਕਾਨ੍ਹ ਅਦਿ ਸਾਸ ਭੁਲਾਹਿ ਓਨੁ ਨਿਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਅਗਾ ਜ
 ਨਨਾਨ ਕਨਾਮੁ ਅਗਾ ਪਿਆਪਿਤਰਿ ਆਸ ਭੁਜ ਗਤੁ ਤਗਾਇ ਅਗਾ ॥ ੧ ਮਃ ੪ ॥
 ॥ ॥ ਸਾਗਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਆਇ ਅਮਨ ਮੁਖੇ ਹੋਗਲਾ ਰਾਤੀ ਓਘੇਰ

ਧਿਆਨ ਦੇ ਸੇਤ ਸਭਿ ਚਿਲਾ ਮਨ ਮੁਖਾਏ ਸਿਰਿ ਜਗ ਅਮਰ ਹੋ ਨਿਤ ਦੇਵ
 ਹਿਤ ਲਾਗੇ ਰਾਂਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵ ਦੇ ਸੇ ਅਪਦਿਤੁ ਅਸੇ ਪਖਲਾ ਕਾ
 ਮਿਦਿਆ ਪੇ ਕੁਸੁਪੁਨਰ ਸੇ ਜੋਗ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿ ਅੰਜੋ ਚਲੈ ਸੇ
 ਸਤ ਪੁਰਖ ਭਲ ਭਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁੰ ਹੋ ਪਰਵਾਰੁ ਅਥਾਹੁ ਪੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿ
 ਉਤਲੀ ਮੈ ॥ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ ਜਿਤੁ ਪੁਪਿਆਇ ਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀ ਮੈ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਬੀਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਪੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀ ਮੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਰੀ ਸੈ ਹੋ ਰਿਕ ਚੁਪਿ
 ਚੁਧੇਲ ਦੇ ਸੇ ਕੁਨ੍ਹਿ ਅਰੁ ਕੁਨ੍ਹਿ ਪਈ ਮੈ ॥ ਓਨਾ ਅਰਿ ਹਿੰ ਹੋ ਰਿਮੁ ਧਿੰ ਹੋ ਰੁਪਿ ਧਿ
 ਮਾਇਆ ਨੇ ਸੁਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀ ਮੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁਸੇਵਾ ਪਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟ ਦਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਰਿ
 ਆਪੇ ਸਚੈ ਦਖਿ ਕਰੇ ਜਨਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰੁ ਸਿਖ ਬਹਿਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
 ਪਾਲਿ ਕੁਨ੍ਹਿ ਆਰਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੇ ਬਾਇਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਆਖਿ
 ਅਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਮੁਹਿ ਭਲੇ ਰੇ ਚਿਰ ਹਿਰਿ ਜਿਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰ ਕੁਦੇ ਗਈ ਅਨਿਮਨ ਮੁਖ ਧੋਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੈ
 ਸੁਆਪਣੁ ਅਨੁਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਦਰਤੈ ਆਪਣੀ ਦੁਖ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਇ
 ਕਾਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਇਕ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਕਰੇ ਠਗ ਦਾਲੇ ॥ ੧ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰ
 ਦਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਿਅੰਦੇ ਗਾਸਿ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ
 ਲੋਕ ਨ ਕੀਹੁ ਪੁਕੁ ਅਗਿ ਕਰਿਯੈ ਠਾਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾਵਲਿ ਤਾਂ ਸੁਕੇਵਲਿ ਸ
 ਭਿਰੁ ਰਸਨ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਧਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੁਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀ ਆਸ

ਕੁਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਗਰਾਸਿ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਵਡੀਵਡਿਅਈਹਰਿਵਡਾ
 ਸੇਵਿਅਤੁਲਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਰਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬ
 ਖਸੇਚੈਸਦਾਇਆ॥ਕਿਈਨਿਰਕੁਵਡਿਅਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੇਕਰਤੈਆ
 ਪਿਪਚਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਬਲੈਕਰਤੈਕੇਭਗਤਾਨੇਸਦਰਖਦਾਆਇ
 ਆ॥੨॥੫੯੬॥॥ਤੂੰਸਾਹਿਬਅਗਮੁਦਇਆਲੁਹੈਵਡਾਦਤਾਦਾਣਾ॥
 ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਕੇਦਿਸਿਨਆਵਈਤੁਹੈਸੁਖਾਨੁਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣਾ॥ਮੋਹੁਕਟਿਬ
 ਦਿਸਿਆਵਟਾਸਭਚਲਣਹਾਰਾਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੇਬਿਨਸਚੈਪੋਰੁਤੁਚਿਤੁ
 ਇਦੇਸੇਕੁਤਿਅਰਕੁਨਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਿਆਇਤੁਬਿਨਸਚੈਪਚਿ
 ਪਚਿਮਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਹਲ ੪॥॥ਅਗੋਦੇਸਤਭਉਨਦਿ
 ਸੈਪਿਛੋਰੇਆਖਿਅਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਪਦਿਚਿਛਿਰੈਮਨਮੁਖਦੇਚਾਰਗਲੀ
 ਵਿਉਸੁਖਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅਦਿਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਨੀਆਵੈਕੁਨੀ
 ਨਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਗਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰਪਾਰਧ੍ਰਮੁਨਦਗੀਆ
 ਵੈ॥ਤਾਅਪਿਓਪੀਦੈਸਬਦੁਗੁਰੁਕੇਰਾਸਭੁਕਾਨੁਅਦਿਸਾਭੁਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸ
 ਦਾਅਨਿਰਿਰੇਦਿਨੁਗਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨੰਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥
 ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੇਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ
 ਉਦਮੁਕੇਰੁਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨਕਕੇਅਖਿਤੁਸਾਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁ
 ਰੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੇਸਭਿਕਿਲਦਿਖਪਾਪਦੇਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਛਿਰਿਚੁਕੈਦਿ
 ਵੈਸਤਗੁਰਧਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ਜੇਸਾ

ਸਿਰਿਗਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਤਰਿਹਰਿਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਮਨਿਭਾਏ। ਜਿਸਨੇਦਇਆਲ
ਤਦੈਮੇਰਾਜਾਮਾਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸਜੁਣਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਿਠੀਤਿ
ਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜੋਪੈਅਵਰਤਨਾਮਜਪਾਏ। ੨੧। ਪਉੜੀ॥ ੧॥ ਜੋਤੁਪਸਾਚਿ
ਧਿਆਇਦੇਸੇਦਿਰਏਥੇਥੇ। ਜੋਮਨਿਇਕਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਰਿਅਸਿਖਕ
ਰੇਥੇ। ਤਪਨੇਸਗੁਰਿਆਇਦੀਜੇਥਾਇਪਦੇਜੋਸਾਹਿਬਲੋਥੇ। ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਖਾਏ
ਪੈਨਦੇਸੇਮੇਮਠਿਜੀਮੇਕੋਥੇ। ਓਇਹਾਜਗੁਮਿਠਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਦਿਸੁਕਛਾਰਿਅਖਘੋਲੇ॥
ਮਨਿਖੋਟੇਦਾਯਿਦਿਛੋਥੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ਮਲਜੀਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਖਿ
ਬੋਥਾਤਿਨਿਦੇਮੁਖਿਦੇਮੁਖੇਨੋਪਾਇਆ। ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਾਣਿਜਗਤਮਹਿਗੁਰਪਕਿਸ
ਗਦੀਮਲਲਾਇਮਨਮੁਖਾਅਇਆ। ਪੁਰਾਈਨਿਦਚੁਗਲੀਨਿਦੋਮੁਖਕਾਰਿਕੋਥੇਜਿਆਓ
ਬੋਥੀਮੁਖਕਾਲਾਦੁਹਾਂਦੇਮੁਖਦਾਕਰਾਇਆ। ਤਕਿਜਾਣਿਆਸਭਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈਦੇਮੁਖ
ਜੁਣੈਨਛਰੇਪਉਲੀਪਉਦੀਛਾਦੋਹੇਇਕੋਓਠਪਾਠਿਆਇਆ। ਅਗੈਸਿਗਤੀਕੁਛਮੀਦੇਮੁ
ਖਰਲਣਾਨਮਿਲੇਤਾਦੁਹਟੀਭੁਤੀਜੀਠਿਰਿਆਇਆ। ਪਾਠਿਪਾਇਆ। ਹਲਤੁਪਲਤਦੇਦੈ
ਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੁਕੇਤਿਹਾਇਆ। ਧਿਨੁਧਿਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬ
ਦਿਆਪਿਕਰਾਇਆ। ਜੋਨਿਦਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੋਸਾਚੈਆਠਿਪਚਾਇਆ। ਏਹੁਅਖ
ਰੁਤਿਨਿਆਪਿਆ। ਜਿਨਿਜਗਤੁਸੁਭਉਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਮਃ ੪॥ ਸਾਹਿਬਜਿਸਦਾਨਿਗਾ
ਭੁਖਾਹੈਦੈਤਿਸਦਾਨਛਰਕਿਬਹੁਗਜਿਖਾਏ। ਜਿਸਾਹਿਬਕੋਪਾਰਿਦੁਬਹੈਦੈਸੁਨਛਰੇਹਥਿ
ਅਏ। ਅਣਤੋਦੀਕਿਬਹੁਪਾਏ। ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੇਤੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮਿਹੀਮੇਸਾਸੇਵਾਅਉ
ਖੀਹੋਈਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਗਰਿਗੁਰਸਛਲਦਰਸਨਕੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮਗੈਨਕੋਈ॥ ੨॥

ਪਥਿੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਗੀ ਸਿਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਦੇਵ ਕਰਿ ਦੇ॥ ਭੁਗਤ ਮੁਖੇ ਤੋ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਕ
 ਨੇਹ ਦੇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣਿ ਦੇ॥ ਸੁਖ ਨ ਪਾਇ ਨ ਮੁਗਧ ਨ ਸਿਤ ਨ
 ਲਿਖਿ ਦੇ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗਾਏ ਨੋ ਓਇ ਅਰਿ ਕਾਰ ਜੜੀ ਦੇ॥ ਓਇ ਦਿਚਾਰੇ ਕਿਆ
 ਕਰਹਿ ਜਾਭੁ ਗੁਧਾਭਿ ਦੇ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੇ ਨ ਸੀ ਦੇ॥ ਦੇਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿ
 ਰਵੈਰੁ ਨਾ ਲਿਖਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ਪਚਿ ਦੇ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਿਤ ਨ ਸਰਪਿ ਆਜੇ ਠਿਗਹਿ ਭਵਿ ਦੇ॥
 ਪੇਰੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾਟਿ ਆਤਿ ਸੁਭਾ ਲਸਕਿ ਦੇ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਅਤਿ ਰਿ
 ਹਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਜਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ਨਾਹੀ ਇਕ
 ਤਿਲਕਿ ਸੈਦੀ ਪਾਈ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਵਾਲੇ ਹੋਤਾ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਮਰੇ ਸਾਭਿ ਲੋ
 ਕਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੋ ਆਪਿ ਦੁਪਾਈ॥ ਜਿਥੀ ਜਿਥੀ ਨਿੰਦਕ
 ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਤਿਥੀ ਤਿਥੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਵੈਸਦਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਾਰਿ ਮਾਂਗਾ ਪਿਆਤਿ
 ਤਿਨਿ ਪੇਰੀ ਆਇ ਸਾਭਿ ਪਾਈ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਗਣ
 ਤਿਜਿ ਰਖੇ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਾਭਿ ਤਿਸ ਕਾ ਠਾਇ ਆ॥ ਨਿਤੁ ਸੁਹੀ ਆਪਾਏ ਸੁਗੁਸਟੇ ਸੁ
 ਖਦਾ ਸਾਭਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਨਿਤੁ ਉਪਾਵੈ ਭੈ ਆਇ ਆਧਨ ਕਾ ਗਣਿ ਅਗਲਾ ਪਨੁ ਭੀ ਭੀ
 ਗਾਇ ਆ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਪਾਵੈ ਕਿਆ ਓਹੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥
 ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿਵੈ ਰੁਚਲਾਏ ਸੁਭਾ ਪੁਜਗਤੈ ਕਾਤਿ ਨਿਸਿਰਿ ਲਾਇ ਆ॥ ਓ
 ਸੁਆਰੇ ਪਿਛੈ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ਅਭਿਪਾਇ ਆ॥ ਜੇ ਸਾਇਨ ਨੋ ਓ
 ਹੁਤੁ ਪਾਏ ਤਾਖੋ ਸੇਤੀ ਗਣਿ ਗਾਇ ਆ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਠਿਗਿ ਓਹੁ ਆਵੈ
 ਤਾਪਿ ਛੁਲੇ ਅਭਿਗਣ ਬਖਸਿ ਲਾਇ ਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਸਿਮਰ
ਤਕਿ ਲਾਵੈ

ਖਪਾਪਗਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁਹੈ ਸਚਾ ਸਾਚੁ ਤੁਸਕੁ ਦੁਖੁ ਪਹਿਤੁ ਦੀਧਾਣੁ॥
 ਜੇਤੁ ਪੁਸਚੁ ਪਿਆਇ ਦੇਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ॥ ਭਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
 ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥ ਸੇਭੁ ਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿ ਆਸਚੁ ਸਬਦੁ
 ਨੀਸਾਣੁ॥ ਸਚੁ ਜਿਸਚੇ ਸੇਵ ਦੇਤਿ ਨਦਾਗੀ ਸਦਕੁ ਰਧਾਣੁ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲ ੪
 ॥ ਪੁਰਿ ਮਾਗੇ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਗੇ॥ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੇ ਧਰੁ ਤੇਰਾ ਲੋਚੀ
 ਐਨਦੀਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤ ਹੋ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਰੋਈ ਨਾਲ ਹਨਿ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੀ
 ਰਹੇ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹੁਇ ਭਿਨਾ ਨੇਤਿ ਸੁਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਥਾਥੈ ਛਿਟਕੇ
 ਸੇਛਿਟਕੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗ ਦਿਕੀ ਤੇ ਕੁੜਿ ਆਗੇ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਦੀ ਚਾਰਿ ਆਕਿਅ
 ਹਥਿ ਏਨਾ ਦੇਚਹੇ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਦਿਕਿ ਆਤਿ ਨਿਨਿਦ ਕੁਦੁ ਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ॥
 ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੀਤਿ ਸੁਕਾਰ ਜਸਭਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਛਲੁ
 ਪਾਇ ਸੀ ਪੁਤੁ ਪਨੁਲਖ ਮੀਖ ਜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਸਤਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿ
 ਚਿਜਿ ਸੁਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਰੇ॥ ਸੇ ਪਾਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਬੁਲਿਖਿ ਆਲਿਖਤੁ
 ਲਿਲਾਗੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਪੁੜਿ ਤਿਨ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ॥ ੧੨੪੪॥ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਦਠਿ ਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਗੀ ਪਾਏ॥ ਨੁ
 ਗੀ ਐਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪਦੁ ਵੀਚੈ ਸਭ ਕਰਤ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੁਪਾਏ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏ
 ਹੁ ਆਖਾ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੇਹਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਦਾਏ॥ ਆਪ
 ਣਿ ਆਭੁ ਗਤ ਕੀਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿਦ ਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੀ ਦਠਿ ਆਈ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭੁਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਰੀਧਾਣੀ ਸਤਿਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਮੁਹੁ ਕਰੁਣੇ ॥
 ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭੁ ਤਕਰਾਰੇ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾਰਾ ਸੁਯੋਗ ਹਿਰਾਸਨ ਵੀਹ ਹਿ ਪੈਨ ਰਖਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸ
 ਰਾਸਾ ਹਿ ਬਾਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਪੁਜੀ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਨੀਯੇ
 ਥਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵ ਹਿ ਸਚੁ ਦੁਨੀਯੇ ਲੇਹਿ ਗੁਣ ਕਥਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਸੇਵ ਕਰੁ ਏ ਸੇਜਨ
 ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਦਾਗੇ ॥ ਤਿਸ ਰਾਸਾ ਹਿ ਬਾਪੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਗੇ ॥
 ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੪ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰਿਝਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਰੋ ਨ ਹੋ
 ਵੀ ਭੁਲਾ ॥ ਓਸੁ ਦੇ ਅਧਿ ਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੇ ਨਿਤ ਓਨੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
 ਹਿਰੁ ਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਦੋਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ਆਉ ਸਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕ
 ਰੇ ਅਨੰਗ ਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਰਿ ਨ ਸਵੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭੁਇਆ ॥ ਪਰਮ ਪਰਤੀ ਸਗੀ
 ਰੁਕਲ ਜੁਗਿ ਵਿਚਿ ਜੋਗ ਕੋਈ ਜੋ ਤੇਯੋ ਕਥਾਏ ॥ ਗਲਾਉ ਪਰਿਤਪਾਦ ਸੁਨਹੋ ਦੀਵਿ
 ਖਾਪੇਤ ਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਕੁਈ ਦੇਖਹੁ ਨਿ ਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾਜੇ ਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇਤ
 ਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਸਚੁ ਸੋਈ ਪਾਈ ਹਰਿ ਰਗਗਾਵੀ ਆਬਾਤ ਆ
 ਧਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ੧੫ ४੪ ॥ ॥ ਹੋਵੈ ਪਰਤ ਧਿ ਗੁਰੁ ਜੋ ਦਿਲੁ ਨੇਤਿ ਨ ਕਉ ਰਹਿਣੇ ਦੀ
 ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿਰਕਾ ਮੁਹਿ ਛੇਕੁ ਬੁਧੁ ਬੁਧੁ ਮੁਹਿ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਛਿਟ ਕੇ ਸੇ ਸਤਿ ਜਗਾਤਿ ਛਿਟ ਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭੁਲੁ ਬੂਝੈ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਗੋਪਿਅ
 ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੇਵੇ ਰੁਹਾ ਛਿ ਗਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਵੀ ਬੁਧੁ ਕਰੇ ਨ ਉਤਰੇ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੁਕਾਰ

ਉਨਦਾ ਆਖਿ ਅਕੋਨਾ ਬੁਣੈ ਤਿਨ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਹਾਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆ
 ਈ ਦੇਖਨ ਸਕਨੀ ਭਿਨਾ ਆਗੈ ਪਿਛੈ ਬਾਞੀ॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿ
 ਲਹਿਗਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਓਇ ਆਗੈ ਕਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਜਿਉ ਸੁਮਿਲੈ
 ਤਿਸੁ ਕੁਸਟ ਓਠਾਈ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨਾ ਕਰਹੁ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗੀ॥ ਯੁ
 ਰਿਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿਕਿ ਹੁਚਾਰਨਾਗੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਤੁਤਿ ਸੁਅਪਹਿ ਕੋਨ ਸਕਾਗੀ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਨਿਤ
 ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਗੀ॥ ੨੫੪੪ ॥ - ॥ ਜਿਹੋ ਦੇਗੁਰੁ ਬਹਿਟਿ ਵਿਆਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ
 ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਜਗਤੁ ਨਿਦਿ ਆਸਰੁ ਪੈਗੀ ਪਾਇ ਆਜਗੁ ਵਰਤਿ
 ਅਯੋਈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੋ ਮਸਤਕਿ ਹਥ ਪਰਿ ਆ
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸੋ ਪੁਰਾ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪਹਿ ਕੋਨ ਸੋ ਕਈ॥
 ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿਟਿ ਵਿਆ ਆਪੇ ਪੈ ਜਰ ਥੈ ਪੁਰੁ ਸੋਈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ ਅਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੋ ਅਨਿਰਿਹਟਿ ਨਾਲੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਹਰਿ
 ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੋ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀ ਐਗੀ ਰੇ ਪਰਦਾਲੋ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇ ਆਜੇ
 ਹੋਰ ਥੈ ਪਨੁ ਪੈ ਜਦੋ ਸੋ ਮੁਖੁ ਬੋਲਾਲੋ॥ ਸੇਉ ਸੁਭਿ ਭਗਮਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਜਿਉ ਉਝਾਨੁ ਮਿ
 ਰਨੁ ਭਾਲੋ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕ ੪੪॥ - ॥ ਜੇ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੈ ਕੀ ਸ ਅਉਖਾ
 ਨਗਮਹਿ ਹੋਇ ਆਗਾ॥ ਨਰਕ ਪੋਰੁ ਪੁਰੈ ਓਥੈ ਪਕਹਿ ਓਹੁ ਚੋਇ ਆਗਾ॥ ਭੁਕ ਪੁਕ
 ਰੋ ਕੋਨ ਬੁਣੈ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਆਗਾ॥ ਉਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਆ
 ਲਾਹੁ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ਆਗਾ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੀਰਬਾਲ ਦਕਹਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇ ਓਠਿ ਪੁਰੈ ਆ

ਅਗਾਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਵਿਛੁਤਿਦੁਵਿਛੁਗੁਜਾਨਹੋਇਆਜੈਸਾਧੀਜੈਸੇਲੁਣੈਜੇਹ
 ਪੁਰਖਿਕਿਨੈਏਇਆਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪੁਰੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ
 ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉਲੋਹਾਕਾਠਿਸੰਗੋਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇਤੁੰਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਵਡਭਾਰੀਆਸੇਹ
 ਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਗਇਆਅਤਿਰਿਜੈਤਿਪ੍ਰਗਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉਨੀ॥ ॥ਇਹੁਸੁਗੀਰਸਭੁਪਰਮੁਹੋਜਿਸੁਅਦਿਰਿਸਚੇਕੀਦਿਰਿ
 ਜੈਤਿਆਗੁਰਜਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਰਹੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੁਕੁਕਣੈਖੋਤਿਆਸਭੁਅਤਮੁ
 ਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਾਇਕੁਗਦਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿਆਇਕੁਦੋਖਿਆਇਕਮੰਨਿਆਇਕੋ
 ਸੁਣਿਆਸੁਣੁਣਿਸੋਗੋਤਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁੰਸਕੁਸਚੇਸੇਵੁਤੋਗੀਹੋਤਿਆ॥੧੬॥
 ਸਲੋਕਮ॥੪॥ ॥ਸਕਿਰਸਤਿਨਕੋਹਿਰਦੇਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ।
 ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ।ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮਪਿਆ
 ਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ।ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸੋਗਦਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿ
 ਆਆਹਿ।ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵਠਾਮਨਮਾਹਿ।ਓਇਆਪਿ
 ਤਰੇਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਡਾਹਿ।ਜਨਨਾਨਕਉਹਰਿਮੇਲੇਜਨਤਿਨਵੇ
 ਖਿਦੋਖਿਹਮਜੀਵਾਹਿ॥੧॥ਮ॥੪॥ ॥ਸਾਧਰਤੀਕੁਈਹਰੀਆਵਲੀਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿ
 ਗੁਰਥੈਠਾਆਇਆਸੇਜਤਿਭਏਹਰੀਆਵਲੀਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਆਜਾਇਆ।
 ਪੈਨੁਪੈਨੁਪਿਤਾਪੈਨੁਪੈਨੁਕਲੁਪੈਨੁਪੈਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਨਿਆਮਾਇਆਪੈਨੁਪੈਨੁ
 ਗੁਰੂਜਨਨਾਮੁਅਰਾਪਿਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਠਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛੁਡਾਇਆਹਰਿਸ

ਤਿਗੁਰਮੇਲਪੁਰਇਆਕਰਿਨਨਨਕਪੋਵੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਅਮਰੁਹੈਜਿਸੁਅਦਿਰਿਹਰਿਉਰਿਪਾਰਿਅਗਾਸਚੁਸਚੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿ
 ਕਾਅਰੋਪਧਿਖਮਾਰਿਅਗਾਜਗਤਿਠਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਅਦਿਰਿਹਮਨਸਾਪਾਰਿਅਗਾਥ
 ਲਿਹਾਗੀਗੁਰੁਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਪੁਮਿਦਰਿਅਗਾਗੁਰੁਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮਖਿਧਾਰਿ
 ਅਗਾ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿ
 ਆਇਸੀ॥ਸੇਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵਸੀਗੁਰੁਪੁਰਾਪਗੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨ
 ਮੁਨਿਪਾਨਹੈਤਿਨਕਾਰੁਉਸਭੁਗਦਾਇਸੀ॥ਜਿਨਰਖਣਕਉਰਿਆਪਿਹੈਇਹੋਰਕੇਤੀ
 ਸੁਖਿਸੁਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਇਤੁਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਛੋਣਾਇਸੀ॥
 १॥ਮ॥੪॥ ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ਹਰਿ
 ਰਾਖਹੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨਿਤਚਰੈਸਦਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਧੁਰਮੁਹੈਪਾ
 ਰਧੁਰਮੁਛੁਣਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹਰਿਤਿਨਸਭੁਆਇਨਿਦਾਇ॥ਜਿ
 ਨੀਠਿਠਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਉ॥ਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭੁਪਾਪਗਦਾਈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮਖ
 ਉਜਲੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਜੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥
 ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਮਿਠਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹ
 ਸਚੁਸਚੀਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਰਸੁਜਿਨਿਚਾਖਿਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇ
 ਅਘਾਈ॥ਇਹੁਹਰਿਰਸਸੇਈਜਾਣੁਦੇਜਿਉਗੁਰੈਮਿਠਿਭਾਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਸੇਦਿਅਮਨਿਦਜੀ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮ॥੪॥ ॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਉਮਰਥਲੋਸੇਈ
 ਜਾਣਹਿਸੁਲੀਅਾਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਉਤਿਨਦਿਟਹੁਸਦਪੁਮਪੋਲੀਅਾ॥
 ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣਪੁਰਖੁਮੇਰਾਸਿਰਤਿਨਦਿਟਹੁਤਲੋਗਲੀਅਾਜੇਗੁਰਸਿਖਗੁਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ

ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗਲ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾਗੇ ਲੀਆ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿੰਨੀ ਹਰਿ
 ਰੀਗਿ ਚੇਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੪ ॥ ॥ ਅਉ ਗਣੀ ਭਰਿ ਮਾਸ ਗੰਭੀਰੇ ਕਿਉ ਸੰਤ ਹੁਨਿ ਰਮਸੁ
 ਚੇਇ ॥ ਗਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਣ ਦੇਹਾ ਫੀਅਹਿ ਮਲਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਦਣਿ ਜਹਿ ਰੰਗਿ ਮਿ
 ਉਸਚੁ ਸਉਦਹੋਇ ॥ ਤੇਟਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਗ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ
 ਦਣਿ ਜਿ ਆਜਿਨਾ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਪ ਗਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥ ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
 ਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਰਖੁ ਨਿਰਾਲੋ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਧਰਿ ਰਖਵਾਲੋ ॥
 ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿ ਆਸੇ ਜਾਹਿ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ
 ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਨ ਬੇਤਾਲੋ ॥ ਓਹੁ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹੁ ਹੁ ਬੋਲੈ ਨਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤ ਵਲੇ
 ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ੪੪ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸਲਖਣੀ ਜੇਖ ਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾ
 ਵੈ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਆਸੀ ਗੁਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਬੁਝਤਾਰੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗਵੇ
 ਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬਲੈ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਾਗਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੀਉ ਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਮ
 ਤਰਤੀ ਸਚੇ ਸਉਲਗਾਨੇ ॥ ਕੁਝ ਠਗਿ ਗੁਫੀ ਨਾਰੈ ਕੁਝ ਮੁਲਿ ਮਲਿ ਟਿਪੋਹੁ ॥ ਕੁ
 ਫੀ ਕਰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਆਕੁ ਫੈਲਿ ਉਲਗਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਰ ਰਿ
 ਕਰੇਇ ॥ ੧ ਮ ੪੪ ॥ ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਂਮਿ ਲੇਖਿਆ
 ਰਿਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੀਨਿ ਜਨਹਿ ਓਪਦੇ ਸੁਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿ ਆਗਹਿ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਦਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਕ
 ਉਸ ਬੁਕੇਈ ਲੈ ਚੈ ਨ ਦਖਿ ਜਗਤੁ ਨ ਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਖਿਆ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦਿਖਿ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਉ
 ਸਿਰਜਣੁ ਗਰਿਆ ॥ ਕੇਈ ਦਿਛੁ ਦਿਖਾਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮ

ਸਿਮਾਤਿਸੁਆਗੈਪਿਛੈਦੇਈਨਾਗੀਗਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਅਗਾਸਤਿਗੁਰੋਮਿ
 ਲੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਗਿਅਗਾਜਨਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹੋਰੁ
 ਨਪਿਗਰਿਅਹੁਗਰਿਨਿਸਤਾਰਿਅਗਾ॥੨॥ਮਃ੪॥ ॥ਹਉਮੇਜਗਤੁਬੁਲਾਇਆਦੁਰ
 ਮਤਿਧਿਖਿਅਧਿਕਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਨਦਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅਧਿਅਪਿਅਗਰਿ
 ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਜਿਸਨੇਸਬਦਿਲਾਏਪਿਅਗਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀ
 ਸਿਫਤਿਸਲਾਹੈਸੇਕਰੈਜਿਸੁਅਦਿਗਿਭਿਜੋ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕਅਰਾਪਿਅ
 ਤਿਨਕਾਕੀਪੁਨਕਧਹੁਭਿਜੋ॥ਸੇਪਨੁਪਨੁਪੁਰਖੁਸਾਧਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪਿਜੋ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਵਦਮੇਮਨਿਸਚੀਦਰਗਹਲਿਜੋ॥ਪਨਿਪਨੁਜਨ
 ਮੁਸਚਿਅਗੀਅਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੋ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ ॥ਸਾਕਤਜਾ
 ਇਨਿਦਹਿਗੁਰਅਗੈਮਨਿਖੂਟੇਕੁੜਿਕੁੜਿਅਗੈ॥ਜਾਗੁਰੁਕਹੈਉਠਹਮੇਰੇਭਾਈਬ
 ਹਿਜਾਹਿੰਮੁਰਖਦਿਬਗੁਲਗੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਅਦਿਰਿਸਤਿਗੁਰੁਦਰੈਚਟਿਕਰੇਲ
 ਪੇਦਾਗੈ॥ਓਇਅਗੈਪਿਛੈਬਹਿਮੁਏਦੁਪਾਇਨਿਹਲਨੀਖੋਟੇਆਗੈ॥ਓਨਾਦੁਖਸਓ
 ਬੈਨਾਜੀਜਾਇ॥ਕੁੜਲਹਨਿਭੇਡਾਗੈ॥ਜੇਸਾਕਤਨਰੁਖਾਦਾਈਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਕੰਢੇ
 ਮੁਖਿਉਗਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸਾਕਤਸੇਤੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਓਇਅਗੈਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥
 ਜਿਸਕਾਇਹੁਖੇਲੁਸੇਈਕਰਿਵੇਖੈਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਗੈ॥੧੨੪॥ ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਗੈਮੁਹੈਜਿਸੁਅਦਿਗਿਉਰਿਪਾਗਿਅਗਾਸਤਿਗੁਰਨੇਅਪੜਿਕੇਇਨਸ
 ਕਈਜਿਸੁਦਲਿਸਿਰਜਣਹਾਰਿਅਗਾਸਤਿਗੁਰਕਾਖਨੁਗਾਸੀਜੋਉਹਰਿਭੁਗਤਿਹੈਜਿਤੁ
 ਕਾਲਵੀਟਵਿਮਾਰਿਦਿਠਾਗਿਅਗਾਸਤਿਗੁਰਕਾਰਖਣਹਾਰਹਰਿਅਪਿਹੈਸਤਿਗੁਰੁਕੈਪਿ
 ਛੈਹਰਿਸਤਿਉਬਾਰਿਅਗਾਜੇਮਦਚਿਤਵੈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁਕਾਸੇਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੇ

ਮਾਰਿਆ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸਚੇ ਵੀਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਦੀ ਚਾਰਿਆ २ ॥ ਪ
 ਓੜੀ ॥ ॥ ਸਚ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਗਾ ਪਿਆਜਾ ਓਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਨੁਗਮ
 ਹਿਜਾਣੀ ਅਹਿਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਓ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
 ਚੁਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਭੁਵਨੁ ਸੇ ਸਚੇ ਦਰਗਾਹ ਗਵੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨ
 ਮੁਸਚੁ ਸਚੁ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੪ ॥ ਵਿਆਸ ਦਣੁ ਵਿਆਜਾ ਗਣੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਦਿ ਸੇਰੇ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਕਰਮੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੰਦਰਗਾ
 ਪਾਈ ਐ ਮਾਨਾ ॥ ਸਉਦੇ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠ ਦੇ ਕੀ ਦਾਹੁ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜ
 ਲੇ ਜਿਨਿ ਤ ਉਠ ਸਮਾਲੇ ਨਿ ॥ ੧ ਮ ੪੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ
 ਅਪਾਗੁ ॥ ਉਯਲਿ ਰੁਧਾਇਆ ਕਛਿਲ ਏਹ ਰਿਦਾ ਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਪੀਨ ਸੇ ਸਾਹ
 ਚੈ ਜਿਨਾ ਮਿਕਰਹਿ ਦਾਪਾਗੁ ॥ ਦਣੁ ਜਾਹੇ ਸਿਖ ਆਵੇ ਸਬਦਿ ਲਪਾਵਣੁ ਗਾਗੁ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿ ਆਸਿ ਰਜਣੁ ਗਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਓੜੀ ॥ ਸਚ ਸਚੇ
 ਕੇ ਜਿਨ ਭੁਗਤਹਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਅਗਾ ਪਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਜਿ ਓਠੇ ਓਲਿ
 ਆਤਿਨ ਅੰਦਰਹੀ ਸਚੁ ਲਪਿ ਆਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿ ਆਕਾਲੁ ਕੀ
 ਟਕੁ ਮਾਹਿਤਿ ਨੀਸਾ ਪਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦੁਹੁ ਏ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾ
 ਪਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੇ ਸਾਧਾ ਸਿਰੈ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਓਲਾ ਪਿਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੪
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀ ਟਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਨੁ ਆਨਾ ਟਿਕੈ ਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਪਿਯਾਇ ਆਲੁ ਹੋਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਆਇ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਜਨ ਮਮਰਣੁ ਖੁਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੪ ॥ ॥ ਗੁਰਸਾਲ

ਭੀਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਪਿਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਹਤਾਰਿ ਭੀਆ ਬਣਤ ਬਣ
 ਇ। ਜਿਹ ਵਾਸਾਲਾ ਹਨਿ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਚਿ ਤੁਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਲੈ ਵੇਕੀ ਮਨੁ ਭੁਖੈ
 ਮਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾ ਦੀ ਮੇਰਿ ਨੁਗਤੀ
 ਜਿਨਿ ਬਣਾਈ ਆ। ਸੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਵੀ ਦਰਿ ਆਈ ਆ। ਸਾਲ
 ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆ। ਜਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤਾਗ ਜਗਨ ਦਰੀ ਆਈ ਆ। ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿ ਆਤਿ ਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭੁ ਗ
 ਦਾਈ ਆ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ॥ ਮੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇ ਰਿਅ ਸੇ ਪ੍ਰਬੁਲ ਪਾਜੈ ਹਿ
 ॥ ਦਿਸੰਦੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਬੁਦਿ ਤਾ ਜੋ ਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ॥ ਮਾਇਆ
 ਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅਨਿਘੋਲਾ। ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਹੋਰ ਲਘੁ ਚੋਲਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸ
 ਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭੁਵੈ ਸੇਈ ਕ
 ਰੈ ਵਰਾਇ ਆ। ਨਾਨਕ ਵਜਰਾ ਜੰਤੁ ਦੁਜਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਵਿ
 ਛੁਨਾਣਾ ਜੋ ਜੀ ਆ ਅਰਿ ਰਿਦਹ ਤੇ। ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਿਚਿ ਗਣ
 ਤੇ। ਸਭੁ ਵੀਤ ਤੇਰਾ ਦਰਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤੋ। ਤੂੰ ਪਾਇ ਪਾਇ ਇਕੁ ਦਰਤਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿ
 ਬੁਲਤੋ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਵਿਸੈ ਪਰਤੋ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਇ ਨੁਕਾਰਿ ਰਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ। ਵਿਉ ਸਾਮਿ ਗਿਰਾ ਸਿਵ
 ਸਾਗੀ ਐ ਬਹਰਿ ਆਉ ਠਰਿ ਆਨਿਤੁ। ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਵੀ ਚਿਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀ ਮਨੁ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਬੁਦ ਸਿ। ਜਿਉ ਭੁਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ॥ ੧ ਮਃ ੪॥ ਮਨੁ
 ਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ। ਸਦਾ ਬੁਲਾਈ ਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆ

ਦੇਵਿਉਕਰਿਦਰਗਾਹਸੀਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਉਦਿਰਲਾਜਾਏਸਦਰਹੈਕਰਜੇਤਿ॥
 ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਹਰਿਮੇਗਾਨਾਨਕਲਏਧੋਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਸੇਦਾਰੀਤੀਸ
 ਛਲਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨਮੰਨੋ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨਮੰਨਿਅਤਾਪਾਪਕਸਮਲ
 ਕੁੰਨੋ॥ਉਪਦੇਸੁਜਿਨਿਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਸੁਇਅਸਿਖੀ॥ਕੀਨੋ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾ
 ਰਾਣਾਮੰਨਿਅਨਿਤਚੜ੍ਹਦਗਾਇਦੀਨੋ॥ਇਹੁਚਾਲਨਿਗਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀ
 ਖਿਅਸੁਇਮਨੁਭਿੰਨੋ॥੨੫॥ ॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਜਿਨਗੁਰਗੋਪਿਅਪਣਤਿਭੁ
 ਠਉਰਨਠਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੈਗਏਦਰਗਾਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਉਦੇਲਾਹਖਿਅਦ
 ਈਛਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਾਹਿਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਦਤੈਪ੍ਰਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਦਿ
 ਤਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਦੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨ
 ਦੇਖਾਲਿਓਤਿਨਦਰਗਾਹਲਏਛੁਡਾਇ॥੧੪੩॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨਦੁਰਮ
 ਤਿਅਹਿਕਾਰੀਅਤਿਗਿਰ੍ਹੇਪੁਨੁਐਮਤਿਹਾਰੀ॥ਕੁਨੁਕੁਸਤੁਉਹੁਪਾਪਕਮਾਦੋ॥ਵਿਅ
 ਓਹੁਸੁਣੈਕਿਅਮਾਖਿਸੁਣਦੈਅਨਾਬੋਲਾਖੁਇਉਂਦੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਅਪਿਆ
 ਦੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੋਟੇਥਾਇਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਰਖਲਿਖਿਅਕਮਾਇ॥੨
 ॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਰਿਸੇਬਹਰਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਮਿ॥ਉਥੈਸਚੁਦਰਤਦ
 ਕੁਨਿਅਗਾਚਿਤਉਦਾਮਿ॥ਉਇਦਲੁਛਲੁਕਰਿਝਤਕਠਦੇਛਿਰਿਅਇਬਹਰਿ
 ਕੁਨਿਅਗਾਪਾਮਿ॥ਦਿਰਿਸਚੈਕੁਨਿਨਗਨੁਈਮਨਿਦੇਖਹੁਕੇਨਿਰਜਾਮਿ॥੨੬॥
 ਸਲੋਕਮਹਲ ੪॥ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿਦਕਮਾਗਿਅਨੁਕਾਰਿਆਪੇਅਹਾਗਾ॥ਸੰਤਸਹ
 ਈਨਾਨਕਾਦਰਤੈਸਭੁਜਾਹਗਾ॥੧॥ਮ॥੪॥੫॥ਮੁਠਹੁਭੁਲੇਮੁਠਿਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਦਥਾ॥

ਤਿਨੈ ਆਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲੇਖਾ ਹੇਰਾ ਤੀਤਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ
ਰਿਪਾਈ ॥ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਠਾਈ ਆਲੁ ਕਿ ਮੈਦਾ ਭਿਠਾਈ ॥ ਸੀਨੀ ਦੇਹ ਦੇਖ ਮਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦਮਾਈ
ਕਰਮੀ ਅਧੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਅਜਰਾਈ ਲੁਠਰੇ ਸਤਾਤਿ ਲੁਪੀ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੨੭ ॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੬ ॥ ॥ ਜੇਦ ਕਿਸਚੇ ਜਾਹਿ ਕੇਸੇਈ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਵਜਾ ਜੇਦ ਨਿਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ ਮਏ
ਅਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੬ ॥ ॥ ਜੇ ਪਰਾਇਖਿਆ ਆਲੇਖ ਜਾਮੇ ਵਣਾਂ ਨਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨ ਵਖਰੇ ਨਾਨਕ
ਸਚਖਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਇ ਆਰੁ ਗੁਣ ਪੈਰਾ ਕਿ ਥੋਰ ਥੋਰ ॥ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਅ
ਮਿਤਿ ਆਨਿਤ ਦਿਸੋ ਚਖੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਦੇਹੀ ਭਿਖੇ ॥ ਜਚੇ ਜਾਹਿ ਬੁਧਾ ਰਿਆ
ਕਉਣ ਤਿਸ ਨੇਰੇ ਥੋਰ ॥ ਨਾਨਕਾਤਿ ਸਜਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖ ਅਲਖੇ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਰ
ਕੋ ਪੋਰ ਬਹੁ ਦਖ ਪਾਣੇ ਅਕ੍ਰਿਤ ਪਾਣਾ ਕਾ ਬਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜੋਇ ਜੋਇ ਮਏ ਹਰਾਮ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੫ ॥ ਅਉਖਸੁ ਸੁਭੇ ਕੀਤੀ ਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਪੁਰੁਖਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਾਚਿ ਪਾਚਿ ਜੋਨੀ
ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ਸਭਿ ਅਦਿਸੈ ਮਿ
ਦਿਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭੁਓ ਛੁਟਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ਆਸੀ ਗੰਜਾ ਪੁਤੁਟਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚੇ ਵਜਾ ਜੇਦ ਦੇਹ
ਇਮਾਰ ਜਨਿ ਬੁਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੇ ਸੀਰੀ ਜੁਟੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਤ
ਪਾਨ ਹੋਵੈ ਅਦਿਰੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੀਠੈ ਰੋਜ ਜਮ ਲਿਆ ॥ ਅਗੇ ਦੇਸਾ ਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀਭਿਖ
ਆਲੇ ਨਾਹੀ ਪਛੁਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਇ ਪੁਤੁ ਦਿਚਿ ਬਹਾ ਲਿਆ ॥ ਪਚਿ ਲੋਰਾ ਸਭਿ ਹਜਾਇ ਲ
ਗਤ ਪਾਲੇ ਭਿਲ ਹਰਿ ਹੋਗਾ ਲਿਆ ॥ ਜਿਥੇ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਦੇਖੈ ਤਿਥੇ ਤਪਾਉਟੈ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਤੈ ਤੈ ਤਪੇ ਪ
ਗੁਗਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਇਹੁ ਤਪਾਨ ਹੋਵੀ ਬਹੁ ਲਾਹੈ ਬਹਿਸਾਧ ਜਨਾ ਦੀ ਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀਤ
ਪਾਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸਿਸਾਰੈ ਕੀਉ ਸਤਾਤਿ ਦਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੈ ਏਤੈ ਤਪਾਵਯਾ ਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਨਿੰਦਾ ਕਾ
ਦੇਖਾ ਜਿਤ ਮੈਨੇ ਛਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਾਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਪਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰ ਬੋਧੈ ਪਚਾਵੀ ਚਿਤ ਪਾਸਦ

ਵੇਅਦਿਰਿਬੈਤਪਾਪਕਮਾਏ।ਹਾਰਿਅਦਿਰਲਾਪਾਪਚਿਨੋਓਯਾਕਾਰਿਦੇਖਾਇਆਸੁਮਰਾਇਸ
 ਮਕਿਕਗੋਨੇਅਧਿਛੁਡਿਯਾਏਸੁਤਪੇਨੋਤਿਬੈਖਾਛੁਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਂਮਹਾਂਹਤਿਅਹਿਅਗਾਛਿ
 ਰਿਵਿਸੁਤਪਦੈਅਰਿਕੋਈਲਗਾਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰੁਹੋਛਿਵਕਾਰਿਆ।ਹਾਰਿਕੈਵਰਿਵਰਤਿ
 ਅਸਨਾਨਕਾਅਧਿਸੁਣਾਇਆਸੋਬੈਜੁਦਾਇਸਦਾਠਿਆ।੧੧) ਮਃ ੪ ॥ਹਰਿਗੁਰੁ
 ਤਾਹਰਿਅਗਾਧਿਅਹਰਿਕੀਫਤਿਅਈ।ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਗਤਿਗਾਵਦੇਹਰਿਨਾਮਸੁਖਦਾ
 ਈ।ਹਰਿਗੁਰੁਤਨੋਨਿਤਨਾਵੇਦੀਫਤਿਅਈਬਖਸਿਅਨੁਨਿਤਚੋਕੇਸਦਾਈ।ਹਰਿਗੁਰੁਤਨੋ
 ਬਿਰੁਪਥੀਬਹਾਇਅਨੁਮਪਈਪੇਜਰਖਾਈ।ਨਿੰਦਕਾਪਾਸਹੁਹਰਿਏਖਾਮਗਿਸੀਬਹੁਦੇਇਸ
 ਜਾਈ।ਜੇਹਾਨਿੰਦਕਾਪਾਪਦੈਜੀਅਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਛਲਪਾਈ।ਅਦਿਰਿਕਮਾਣਾਸਰਪਠਉਘ
 ਕੋਕੋਈਬਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ।ਜਨਨਾਨਕਵੇਖਿਏਗਾਸਿਆਹਰਿਕੀਫਤਿਅਈ।੨ ॥
 ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰੁਤਜਨਾਕਾਰਾਖਾਹਰਿਅਪਿਰੈਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ।ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁਫ
 ਗਮਾਨੀਆਦਿਸੁਖਾਪੀਮਰੀਐ।ਆਇਲਗੋਨੀਵਿਹੋਬਡਕੋਜਿਓਪਕਾਖੇਤਲਦੀਐ।ਜੇਹੋਕ
 ਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਦੇਹੋਭੁਦੀਐ।ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮਦਗੁਹੋਸਰੁਨਾਦਾਪਦੀਐ।੩ ॥ਜਲੋਕ
 ਮਃ ੪ ॥ਅਨਮੁਖਮੁਲਹੁਭੁਇਆਦਿਚਿਲਬਲੇਭੁਮਹੀਕਾਰਾ।ਸੁਗਫ਼ਾਕਰਦਿਆ
 ਅਨਾਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਦੀਚਾਰਾ।ਸੁਮਿਅਤਿਕਰਤੈਸਹਿਹਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਦਿ
 ਕਾਰਾ।ਵਿਤੈਕਿਤੈਨਜਿਤੈਖੀਅਹਿਅਤਿਰਿਤਿਜਨਾਬਹੁਮਾਠੀਆਨਾਮਪਿਰਾ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖ
 ਨਾਏਤੁਈਭੁਲੀਜਨਮਾਈਆਮੋਹੁਪਿਆਰਾ।੧੧) ਮਃ ੪ ॥ਜਿਨਾਅਦਿਰਿਵਜਾਭਉ
 ਹੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤਿਨੋਹੋਇ।ਓਹੁਅਵੇਜਾਇਭੁਦਾਈਐਸੁਪਨੇਸੁਪਨਕੋਈ।ਕੁਛਕਮਾਵੇ
 ਕੁਛਉਚਰੈਕਾਛਿਯਾਠੀਆਕੁਛਹੋਈ।
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਰੁਦਖੁਹੋਦੁਖਿ

ਬਿਨਸੇ ਦੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰਤੁ ਮਿਲੇ ਜੇ ਨਾਨਕ ਆਵਈ ॥ ਜੇ ਲੋਚੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿ
 ਨਕਉ ਪੈ ਤੇ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨਾਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚ
 ਰਹਿ ਸਤਿ ਮੁਨਿ ਜਿਨਿ ਚਾਰ ਵੇਰ ਕਹਿੰਦੋ ॥ ਭੁਗਤੁ ਮੁਖੈ ਦੇਖੈ ਲੋਚੇ ਸੇਵਨ ਹੋਵੰਦੋ ॥ ਪਰ
 ਟਪਾਹੈ ਜਾਪ ਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣਿੰਦੋ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮੁਗ ਪਨਰ ਸਤਿ ਨ ਲਿਖਹਿੰਦੋ ॥
 ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅੰਗਿ ਕਾਰਿ ਸੁਣਿੰਦੋ ॥ ਓਇ ਦਿਨੁ ਚਾਹੈ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਜਾ
 ਭੁਗਤੁ ਰਮੰਦੋ ॥ ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਿ ਸੈਨ ਸੰਦੋ ॥ ਵੇਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੇਰ
 ਨਾਲਿ ਪਰਮਾਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੋ ॥ ਜੇ ਜੋਸਤਿ ਸਰਾਪਿ ਅਸੇ ਚਿਹਰਿ ਭੁਵੰਦੋ ॥ ਪੇਰੁ ਮੁਖ
 ਹੁਕਟਿ ਆਤਿ ਸੁਰੁ ਲਿਸੁ ਕੰਦੋ ॥ ੩१॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
 ਨੁ ਏਕਾ ਭੀਨੁ ਟਪੁ ਨ ਸਮਰਥਾ ॥ ਪੂਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਹਿਮਿ ਤੁਰੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇ ਆਲ
 ਥਾ ॥ ੧ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਸਿ ਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜੁ ਕਲਾਜੁ ਕਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਭਲਤੋ ॥ ਚ
 ਬੋਤ ਤਾਲੇ ਆਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੋ ॥ ਗਤਿ ਗਲਾਵੈ ਚਾਲਿ ਆਤਿ ਨਿਦੁ ਤ ਅਮ
 ਲਤੋ ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁਨੀ ਆਨਿ ਤਿਪਰਮ ਲਹਿ ਰਤੋ ॥ ਕੀ ਆਨ ਜੋ ਏਕੁ ਕਿਰਤਿ
 ਘਣਾ ਵਿਚਿ ਜੇ ਨੀ ਛਿਰਤੋ ॥ ਸਭੇ ਪਿਰਾਨਿ ਖੁਦੀ ਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈ ਅਸੁ ਪਰਤੋ ॥
 ਦਿਏ ਵਲਹਨ ਦੇਵਦਾਤਾ ਲਇ ਆਕਰਤੋ ॥ ਜੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹਿ ਮੇਓ ਜਨਿ ਪਰਤੀ ਪਰ
 ਤੋ ॥ ੩੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰ
 ਦੇ ਗੁਪ ਹੋਇ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪਰਧੀ ਚਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥
 ਮੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਵਈ ॥ ਹਰਿ ਰਹਿ ਸੇਭੁ ਮਹਾਓਤ ਮਧਾਵਈ ॥ ਜਿਪੁ

ਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁਰੇਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਮਾਲੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ੪ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭ
 ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਅਦਿ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਰ ਤੈ ਜੋ ਗੁਰਿ ਸਿਖਾ ਨੈ ਲੈ ਚੇ ਸੁਗੁਰ ਖੁ
 ਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
 ਕੀ ਪਾਲ ਸਠਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੋ ਨਿਗੁਰ ਸਿਖਾ ਪਸਤੁ
 ਕੀ ਮੁਕਰਾਇ ਆਲੋੜੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਠਿਗਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਪਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿਠ ਗੀ
 ਆਵੈ ਠਗੀਉ ਠਿਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਧੀ ਚਾ
 ਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਜੋ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮਨੈ ਕੀ ਮੁਕਰਾਵੈ ਸੇ ਜੀਤੁ ਮਹਾ
 ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇ ਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡੁ
 ਵਡੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਤੁਪੁ ਮੇਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ
 ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਦਸੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਮਨੁ ਗਤੁ ਗਤੈ ਤੂੰ ਸਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰੁ ਤੂੰ
 ਸੰਤੁ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰੁ ਮੁਤੇ ਗਾਹਤੈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਦਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ
 ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ੧ ॥ ॥ १ ॥ ॥

१॥सतिगुरुप्रसादि॥

॥द्वारगुड्डीकीसलेकानगलिमहल ५॥ ॥

२१७

गहिरमालदीमेनदीवीद्वारवीपुनिगावटी॥ १॥सलेकमः ५॥गहिरि
नामुनेनननपैसैआहियापरदाह्या॥तिसुजनबैघलिराहैजिनितुकिआ
पुडुनरघाह्या॥जनममरनदुधुबटिआगहिरिबुटिआपुगधुसुनह्या॥सतिमीगि
सागरितरेजननानकसचताह्या॥ १मः ५॥बुलवेउठिपराह्यामेरैप्यरिआ
दुह्या॥पाउपधालातिसुवेमनितनितुबदुह्या॥नामसुटेनामुसीगहैनामेलिह
लादुह्या॥गिरुपनसुपदिह्येहिरिबेगानगावह्या॥गहिनमदयागीनानक
दुडुबागीपावह्या॥ २॥पउडी॥जेतुपुडुदैसैबुलसचतेराबुह्या॥तिसुभमहि
ऐबुदरतदसुभमहिमभाह्या॥षानधनितिरिगदिरिआजीमभ्रदिरिनाह्या॥
सापसैगिमिलिपाहीभैभनिसचेबुह्या॥नानकपुसमरनगतीसरसरकुर
घाह्या॥ १॥सलेकमः ५॥ ॥नेताहीतनेतिसागिघसचमेपटी॥नानक
सतिगुरुमेदिरिह्येगिधिबुउजलिपागिपरह्या॥ १॥मः ५॥दुह्येसैदेकपडे
परिगहिरागधिरादाग॥नानकनलिनचलनीजलिघलिरैदेह्ये॥ २॥पउडी
॥सेहीउघरेजगैदिरिनेसचेरधे॥भुगिठिठैतिनबेजीदीभैगहिरिभ्रितुच
धे॥काभुह्येपुलेबुमेहुमीगिसापाबधे॥वरिविरपापुभुआपटीगहिरिभ्रिप
रधे॥नानकचलतननापनीबैसबैनलधे॥ २॥सलेकमः ५॥ ॥नानकसेही
रिससुमुगदहाजितुपुभुआदैरिति॥जितुदिरिदिसगेपारघुमठिदुबुलेगी
गति॥ १॥मः ५॥ ॥नानकभिशहीतिसुमिउसुबुविह्येजिसबैगधिया॥
कुभिशमेहीकाखीभगिहिरिदिरिधनचलरिसाधिया॥ २॥पउडी॥भ्रिभ्रित

ਨਾਮਨਿ ਪਾਨੁ ਜੇ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਸ ਭਿਤਿ ਪਾਬੁ ਭਾਈ॥ ਕਰਿ
 ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਖਰੇ ਨ ਕਾਈ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਖ ਪੁਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ॥ ਤੁਧੁ
 ਜੇ ਵਡੁ ਤੁਧੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ॥ ਭਿਰੋ ਹੋਹੁ ਠਾਇ
 ਉਨੁ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਲਪਾਤਿ ਨ ਸੁਆਉ ਕਿਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆ ਆਇ॥ ੧੫੪੫
 ॥ ॥ ਦਮਨੀ ਚਮਤ ਕਾਰਤਿ ਉਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੋ॥ ਦ੍ਰਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇਨਾ ਨ ਕਨਾਉ ਜਪ
 ਦੇਤਿ ਸੁਪਣੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੇਪਿ ਸਤੁ ਕਿਨੈ ਮਨ ਜਾਣੀ॥ ਜੇਜ
 ਨ ਭੇਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹੁ ਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ ਮਸ
 ਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ ਆਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ॥ ਭੇਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹ ਮਾਣੀ॥
 ੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ॥ ਅਤਿ ਰਿਚਿਤਾ ਨੇਨੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਰੁਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾ
 ਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੇ ਨ ਲਥੈ ਰੁਖਾ॥ ੧੫੪੬॥ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਨਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਾਇ ਆ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸੇਸਾਥਾ ਸਿਨਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੇ ਧੈਸ ਨਿਸਾਧ ਜ
 ਨ ਸੇਥਾ ਨੁਸੁੰਦਾ॥ ਓਇ ਸੇਵ ਨਿਸਿਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨ ਸੇਸੁ ਮੰਦਾ॥ ਪਤਿਤ ਓਧਾਗੁ ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿ ਧੋਰੁ ਕਰਿੰਦਾ॥ ਕੁਗਤਿ ਵਡੁ ਲੁਤੇ ਰਾਬਿਰੁ ਦੁਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ॥ ਨਾਨ
 ਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਕੁਹਿੰਦਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ॥ ਚੜ੍ਹੀ ਚੁਹਵੀ ਪਹੁ ਛੁਹੀ ਵ
 ਗਾਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗਾ॥ ਅਚਰ ਜਰੂਪ ਸਤਿ ਨਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਿਰੰਗਾ॥ ੧੫੪੭॥ ॥ ਅਰ
 ਮੰਦਰ ਧਰਮੀ ਆਤਮੀ ਜੰਗੁ ਤੁਧਾ ਵਹਿ ਰਿਤਿ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਆਵੁ ਭਿਆਈ ਆਨਾਨਕ ਸ
 ਭਿਕੁ ਮਿਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਚੀਰਾ ਸਿਧੈ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੇ ਜਾਤਾ॥ ਤਿਸੇ ਪਰਾ
 ਪਤਿ ਭੁਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿ ਮਓਲਿ ਆਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਾਤਾ
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆਸ ਭਿਰੇ ਖਹੁ ਖਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਿਇਕੁ ਪ

ਫੁਤਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ॥ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਦੀਆਲਗਾੜੀਆਅਕਕੀਠੀ॥ਧਿਰਹਿ
 ਧਿਛੋਨਪਨੀਸਿਓਨਾਨਕਸਹਸੇਗੀਠੀ॥੧ਮਃ੫ ॥ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਧਿਨਸਕ
 ਹਿਮੁਲਿ॥ਵੇਮੁਖੋਹੈਰਾਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਹਿਸੁਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਖਨਿਪਾਨ
 ਪੁਰਏਕੁਹੈਅਧਿਨਾਸੀਸੁਣਿਅਗ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਪਪਟਿਪਟਿਹਰਿਬੁ
 ਣਿਅਗ॥ਉਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਧਣਿਅਗ॥ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬਪਪੇਸਭਿ
 ਤਿਸਦੇਨੀਟਿਅਗ॥ਤੁਮਿਨਾਨਕਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰਿਗੁਮਟਿਅਗ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ
 ੫॥ ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਮਿਨਵਿਸਰੇਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਮਤ੍ਰਾ॥ਪਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਾ
 ਪੁਰਨੁਸੇਈਸੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ਮਃ੫ ॥ਅਠੇਪਹਿਰਭਉਦਾਛਿਰੇਖਾਦੁਲਸਿਦੇਨ੍ਹੇਸੁਲਿ॥ਦੇਜਕਿਪ
 ਉਦਾਕਿਉਰਹੈਜਾਚਿਤਿਨਹੈਇਰਸੁਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਿਸੇਸਰੇਵਹੁਪਾਣੀਹਿਜਿ
 ਸਦੇਨਾਉਪਲੈ॥ਐਥੈਰਹੁਸੁਹੇਲਿਅਗੋਨਾਲਿਚਲੈ॥ਪਰਬਪਹੁਸਰੁਪਰਮਕਾਗ
 ਭਿੰਮੁਅੰਗਲੈ॥ਓਟਲੇਹਨਾਗਾਇਣੇਦੀਨਦੁਨੀਆਸੁਲੈ॥ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿ
 ਸੁਦਰਗਾਹਮਲੈ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ਜਾਚਕੁਮੈਗੋਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰਿਅਗਾਦੇਵਣਹ
 ਰੁਤਾਰਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਅਗ॥ਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਮੁਲਿਅਤੁਲਿਬੁੰਡਾਰਿਅਗ॥ਨਾਨਕਸਥ
 ਯੁਮਪਾਰੁਤਿਨਿਸਭਕਿਛੁਸਾਰਿਅਗ॥੧ਮਃ੫॥ ॥ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨ
 ਮਮਰਣਚੀਟੇਕਾ॥ਮੁਖਉਨਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਓਥੈਅੰਭਿਤੁਦੈ
 ਠੀਐਸੁਖੀਅਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈਅਹਿਛਿਗਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥ਜਿਸਨੇਆ
 ਏਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੇਹੀਸੁਰਣੇ॥ਘਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾਪਜਨਅਮਿਓਚਲਹਿਸੁਰਣੇ॥ਪੇਖਿ
 ਦਰਸਨਾਨਕਜੀਵਿਆਮਨਅੰਦਰਿਪਰਣੇ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸੇਦਿ

ਐਤੁਖਾਕੋਇਨਾਸਾਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਪਿਮੈਕਾਰਨੁਆਵੈਗਸਿ॥ ੧੫੪੫॥ ॥ ਜਿ
 ਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਰਮਗਲਧਿਸੁਆਮਾਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਹਗਿਨਿਮਖਨ
 ਧਿਸਰਉਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਅਗਣੀਜਿਨੀਹਗਿਹਰਿਲਧਾ॥
 ਸਾਧਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੇਛੁਟੈਧਧਾਗੁਣਗਾਵੈਅਧਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾਗੁ
 ਰਭੇਟਿਅਧਾਰਧੂਰਮੁਹਰਿਪੜਿਧੁਇਸਮਧਾਨਾਨਕਪਾਇਆਸੇਪਟੀਹਰਿਅਗਮਅ
 ਗਧਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ॥ ਕਾਮੁਨਕਰੀਆਪੁਣਾਛਿਰਹਿਅਵਤਲੇਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਇਦਿਸਾਗਿਐਸੁਖਵਿਨੇਹਾਏਇ॥ ੧੫੪੬॥ ॥ ਧਿਖੈਕਉਨੁਤਣਿਸਗਲਮਹਿ
 ਜਗਤਿਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਦੀਰਾਰਿਅਮੀਠਾਹਰਿਕਾਨਾਓ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ॥ ਇਹਨੀਸਾਣੀਸਾਧਕੀਜਿਸੁਭੇਟਤਤਰੀਐ॥ ਜਮਕੰਕਰਨੇਹਿਨਾਭਾਵੈਛਿਰਿਧਹਰਿਨ
 ਮਹੀਐ॥ ਕੁਦਸਾਗਰਸੰਸਾਰਧਿਖਸੇਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ ਹਰਿਗੁਣਗੀਠਹਮਨਮਾਲਤ
 ਰਿਸਕੁਮਲਪਰਹਰੀਐ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹੇਪਾਰਧੂਰਮਨਰਹਰੀਐ॥ ੧੧॥
 ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਨਿਹਰਿਵਠਾਠਿਤਿ॥ ਗਾਲੀਅਲਪਾਲ
 ਲੀਆਕਮਿਨਆਵਹਿਮਿਤਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ॥ ਪਾਰਧੂਰਮੁਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆਪੁ
 ਰਨਅਗਮਧਿਸਮਧਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਧਨਕੀਤਾਪੁਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੈ
 ਹੁਨਰਲੀਖਸਮਨਾਲਿਲਲਧਿਮੇਹਿਦਿਗੁਤੋ॥ ਕਰਤਧਕਰਨਿਭੁਲੇਹਿਅਮਧਿਮਾ
 ਇਆਸੁਤੋ॥ ਛਿਰਿਛਿਰਿਜੋਨਿਭੁਦਾਈਅਨਿਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੋ॥ ਕੀਤਾਪਾਇਨਿ
 ਆਪਣਾਦੁਖਸੇਤੀਨੁਤੋ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਦਿਸਾਗਿਐਸਕੁਮਦੀਰੁਤੋ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੫॥ ਉਠੀਦਿਅਧਰੀਦਿਅਸਵੀਦਿਅਸੁਖਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਲਾਹਿਐਮਨੁਤਨੁਸੀ

ਤੁਲੋਹੇਇ॥੧੫੩੫॥ ॥ਲਾਲਚਅਟਿਆਨਿਤਛਿਰੈਸੁਆਰਥਕਰੇਨਕੋਇ॥ਜਿ
 ਸੁਗਰਭੇਟੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਮਨਿਵਸਿਅਸੇਇ॥੨॥੫੯੩੩॥ ॥ਸਭੇਦਸਤੁੰਕਉੜੀ
 ਆਸਰੇਨਾਉਮਿਠਾ॥ਸਚੁਆਇਆਤਿਨਹਹਿਜਨਾਚਖਿਸਾਪੀਠੀਠਾਪਚਬ੍ਰਹਮ
 ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਮਨਿਤਿਸੇਵੁਠਾ॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਹਰਿਗਿਆਭਾਉਦੁਯਾਕੁਠਾ॥ਹਰਿ
 ਨਾਨਕਮੰਗੈਜੋਜ਼ਿਕਰਪੁਰੁਦੇਵੈਤੁਠਾ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ੪੫॥ ॥ਜਾਚੜੀਸੀਸਾਰੁਜੋ
 ਨਾਰੀਹੋਕਹੋ॥ਗਾਲੀਬਿਅਗਲਿਦਿਕਾਰਨਾਨਕਪਣੀਦਿਹੁਣੀਆ॥੧੫੩੫॥ਨੀਹਿ
 ਜਿਧਾਮਨੁਪਛਾਣੁਦਿਰਲੇਖਿਓ॥ਜੇਕੁਣਹਾਰਾਸੰਤਨਾਨਕਪਾਧਰੁਪਧਰੋ॥੨॥੫੯੩੩॥
 ਸੇਈਸੇਵਿਹੁਜੀਅੰਜਨਾਤਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ਕਿਲਦਿਖਸਭੁਬਿਨਾਸਹੋਨਿਸਿਮਰਤਗੋਬਿੰ
 ਦੁ॥ਹਰਿਮਾਰਗੁਸਾਪੁਦਸਿਅਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤੁ॥ਆਇਆਸੁਦੁਸਭੁਛਿਕਿਆ
 ਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਦੁ॥ਪਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਨਿਡੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮ੪੫
 ॥ਦਤਲਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੋਸੋਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੋਨੇਲਿਖਿਆ
 ਆਇ॥੧॥੫੩੫॥ ॥ਮੰਗਣਤਸਚੁਇਕੁਨਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈ
 ਮਨੁਤਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥੫੯੩੩॥ਲਾਗਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨ
 ਹਰਿਪਨੁਗਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸਾ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਦਿਅ
 ਹੋਰਸਭਿਦਿਲਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਦਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੀਠਿਲਾਇਜਿ
 ਨਗਖਿਆਨਾਨਕਬਲਿਨਾਸੁ॥੧੫॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਛੁਰਆਇਆਮੀਰੁਦੁਠਾਸਹਜਿ
 ਸੁਰਾਇ॥ਅੰਨੁਪੰਨਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦ
 ਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖਦਾਲਦੁਗਾਇਆਬਿਲਲਾਇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਘਾਇਆਮਿ

ਲਿਆਤਿ ਸੇਰ ਜਾਇ ॥ ਪਰ ਮੇਸਰਿ ਜੀਵ ਲਿਆਨ ਕਤਿ ਮੇਧਿ ਆਇ ॥ ੧੫੪੫ ॥
 ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀ ਐ ॥ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਧਿਧਿ ਧੀਰੀ ਐ ॥
 ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸਿਸਾਰੁ ਸੁਖ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਬਨੁ ਹੋ ਸੀ ਦੁਰਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ
 ਸਿਧਾਇ ਕਿਕਰਹਿ ਪਰਦੀ ਆ ॥ ਨਿਸੁ ਬੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲਨ ਜੀਜਾਣੀ ਆ ॥
 ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਥਾਣੁ ਸਰਾਗਾ ਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾ ਵਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋਹਿ ਲਹਿ ਲਾਗੋ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ
 ਕੀਰਤ ਨਿਜਾਗੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਨਿਨ ਪਾਇ ਆਸੇ ਈਵ ਰੁਝਾਗੋ ॥ ਨਾਇਵਿ ਸਾਗਿ ਐਇਰੁ
 ਜੀਵਣ ਤੁਟੇ ਕਚ ਪਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਨਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
 ੫ ॥ ॥ ਪਰਣਿ ਸੁਦਨੀ ਪੜ੍ਹਤ ਨ ਜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖ ਮਨਿ ਉਠਾ ॥ ਸਰੋਕਾ ਜਿਸੁ
 ਧੋਲ ਝੋਧੀ ਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ੧੫੪੫ ॥ ॥ ਛਿਰਦੀ ਛਿਰਦੀ ਦਹਦਿਸ
 ਜਲ ਪਰਥ ਤਬ ਨ ਗਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਠ ਕੋਇ ਲਿਖਹਿ ਠੀ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਭਲੁ ਲੇਖੀ ਅਹਿ ਸੇ ਸਰੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੇ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨ
 ਮੁਖਿ ਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰਤੁ ਕਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੁਖ ਨ ਦੇਖੀ ਕਿਸੇ ਜੀ
 ਅਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਇਆ ਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥ ੧੭ ॥ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁ ਨਿਸਾਜਨੁ ਮੇਕੀ ਆਸਰ ਬਕਲ ਸਮਰਥ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖਾਨੀ
 ਐਹ ਰਿਮਨੁ ਤਨੁ ਸੰਦੀਪਨੁ ॥ ੧੫੪੫ ॥ ਜੇਕਰੁ ਗਹਿ ਪਿਆਰੁ ਤੇਤੁ ਪੁਨ ਛੇਡਾ ਮੁਲਿ
 ਹਰਿ ਛੇਡੁ ਨਿਸੇਰੁ ਜਨ ਪੜ੍ਹਹਿ ਦੇਜ ਕੇ ਕੇ ਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਪਾਨ ਪਾਗਿ ਜਿ
 ਸਦੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਹੇਦੋ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੈਤ ਜਨ ਪਾਪ ਮਲੁ ਪੇਦੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਹਿਰੇਦਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖਵੈ। ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੇਵੈ। ਪ੍ਰਭੁ
 ਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ॥ ਭੁਖਣਾਭੇ
 ਗੀਰੁਮੁਦੰਦਾਇਪਿਰੀਮੁਹਥਤਿਹਿਕੁਤੀ॥ ਨਿਥਹੁਦੰਦੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਜੁਟਸੇਇ॥
 ੧ਮਃ ੫॥ ਚੜ੍ਹਿਕੈਘੋਜੈਕੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿਖੰਡੀਦੀਖੇਡਗੀ॥ ਹਿਸਾਸੇਤੀਚਿਤਉਲਾਸਹਿਕੁ
 ਕੜਦੀਭੰਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੇਹਰਿਸੁਦਣੀਸੁਦਣੈਸੇਉਪਰੇਮਿਤੈ
 ॥ ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਕੁਦਨੀਸੇਹਸਤਪਦਿਤਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਨਸਭਿਪੁ
 ਨਤਿਨਕਿਤਾ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਪਰੇਬਿਖਿਆਗਜੁਜਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਲਹਿਲਾਇਉਪਾ
 ਰਿਭੰਦਯੁਸੇਦਿਅਮਿਤਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਪੈਪੜੇਕੁਲਾਹਰਿਤਿਨਅਵੈਹੇਕੜੇ
 ॥ ਨਲਕਸੇਈਤਨੁਛੁਟੀਨਿਜਿਨਾਸਾਈਦਿਸਰੇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ॥ ਪ੍ਰੇਤਹੁਕੀਤੇਨੁਦੇਵਤਾ
 ਤਿਨਕਰੈਹਾਰੇ॥ ਜਭੇਸਿਖਉਧਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਿਸਦਾਗੇ॥ ਨਿਦਿਕਪਕਹਿਪਛਾਹਿ
 ਅਨੁਭੂਠੇਦਰਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਦੁਹੇਅਪਿਸਾਨਿਸਦਾਗੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅਉ
 ਬਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੇਕਰਨਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੇਜੀਆਕਾਪਰਣਾ॥ ਹਸ
 ਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦੁਰੁਪੇਖਣਕਰਣਾ॥ ਮਿਹਰਦਾਨਥਖਸਿਦੁਆਪਿਜਪਿਜਪਿ
 ਸਾਰੇਤਰਣਾਜੇਤੁਪ੍ਰਭੁਦੈਸੇਭੁਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ॥
 ਤਿਨਾਭੁਖਨਕਾਰੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਪਰੇਸਭੇਵੇਇ
 ॥ ੧ਮਃ ੫॥ ॥ ਜਾਚਕੁਮੰਗੈਲਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਧੁਲਾ॥ ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਨ
 ਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਨੁਰਤਾਗੋਦਿਦਸੀਗਿਸਚੁਭੇਜਨੁਜੇ
 ਹੋ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਦੇਹਹਸਤੀਘੋਹੋ॥ ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਪਿ

ਆਇਸੁਪਨਮੇਛੇ॥ ਛਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭੁਮੰਗਣਦਰੁਕਦੇਨਛੇਛੇ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ
 ਰਾਉਦੇਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭੁਕਉਲੇਛੇ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੨॥ ੨੪੨॥ ੪੪॥ ੧੧॥ ੩॥
 ੨॥ ੩੦੨॥ ॥ ਜੇਛਾ॥ ॥ ਸਲੇਕਦਗਨਲਾ॥ ੪੨॥ ਗਉੜੀਗਗਕਾਜਮਲ
 ੨੫੧॥ ਰਉਪਦੇ॥ ੪੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆਛੁਤਾ॥ ੧॥ ਸਬਦਗਉੜੀਕੇਜੁਮ
 ਲਾ॥ ਗਗੁਗਉੜੀਕੁਗਤਾਕੀਬਾਣੀ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਸ਼ੀਕਥੀਰਜੀਉਕੇਰਉਪਦੇ॥ ਅਥਮੇਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁ
 ਪਾਇਆਗਾਮਉਦਕਿਤਨਜਲਤਬਧੁਇਆ॥ ੧ਗਉ॥ ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰ
 ਟਿਬਣਜਾਈਐ॥ ਸੇਜਲਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਜਿਹਪਾਦਕਸੁਰਿਨਰ
 ਹੋਜਾਗੇ॥ ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਥਾਗੇ॥ ੨॥ ਭੁਦਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ॥
 ਪੀਵਿਰਹੇਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਥੀਰਕੁਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ਰਾਮਉਦ
 ਕਿਮੇਗੀਤਿਥਾਧੁਸੁਣੀ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾ
 ਦਿ॥ ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਪਿਕਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਤੁੰਜਲਨਿਪਿਹਉਜਲਕਾ
 ਮੀਨੁ॥ ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਪੀਨੁਤੂੰਪਿਜਰਹਉਸੁਅਟਾਤੇਗਾਜੁਅਮਜਿਰ
 ਕਾਕਰੈਮੇਭਾ॥ ੨॥ ਤੁੰਰਦਗੁਰਉਪੀਖੀਆਗਿ॥ ਮਦਿਭਾਗੀਤੇਰੇਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥ ੩
 ॥ ਤੁੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ॥ ਕਹਿਕਥੀਰਮਿਲਿਅਤਕੀਬੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਜਬਹਮਏਕੇਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਤਬਲੇਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ
 ੧॥ ਹਮਅਪਤੁਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹਮਤਿਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹ
 ਮਮਦੇਮਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਸਾਂਸੁਪਾਤਿਕਾਰੁਮਿਉਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀ

ਲਜਾ। ਤਬ ਜਾਨੁ ਗੋਜ ਬਝਿ ਘੋਰੇ ਪਾਜਾ॥ ੩॥ ਕਰੁ ਕਈ ਰਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਦਾਨਾ॥ ਸ
 ਰਥਤਿ ਆਗਿ ਭੁਜੁ ਕੇ ਦਲ ਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਨਗਨ ਛਿਰ ਤਜੇ ਪਾਈ ਐ
 ਜੇ ਗੁਧਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਕਿ ਆਨਾ ਗੋ ਕਿ ਆਧਾ ਪੈਚਾ ਮਾ ਜਬ ਨ
 ਹੀ ਨੀਨ ਸਿ ਮਾਤ ਮਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਡਿ ਮੁਡਿ ਏ ਜੇ ਸਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ
 ਗਈ ਆਵਾਈ॥ ੨॥ ਧਿੰਦੁ ਗਧਿ ਜੇਤਰੀ ਐ ਭਾਈ॥ ਧੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ੩॥ ਕਰੁ ਕਈ ਰਸੁ ਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ਕਿਨ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਸੀਪਿ ਆਪੁ ਤਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਭੁਏ ਦਾਦਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ॥
 ਜਿਉ ਪੈਗ ਮਰਾਮ ਗਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਪਰਮ ਗਇ ਕੈ ਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇ
 ਆਰਤਿ ਬਹੁ ਪਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ
 ਕਹਿ ਬਹੁ ਆਗਾ ਸਾਪੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਮਾਗਾ॥ ੩॥ ਕਰੁ ਕਈ ਰਬਹੁ ਕਾਇ
 ਕੀਜੈ॥ ਸਰਬ ਛੇਡਿ ਮਹਾਰ ਸੁਪੀਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਿ ਆਜ ਪੁਕਿਆ
 ਤਪੁ ਕਿ ਅਥੁ ਤਪੁ ਜਾ ਜਾਵੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੋਇ ਦੁਜਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਜਨਮ ਨ ਮਾਧੋ ਸਿਉ ਲਾਈ
 ਐ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਹੁ ਲੇਖੁ ਅਰੁ ਲੇਖਾ ਚਾਰੁ
 ॥ ਪਰਹੁ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁ ਅਹਿ ਕਬਾ॥ ੩॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਪੋ ਅਹਿ ਮੇਵਾ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਵੀ ਕਰ
 ਹੀ ਮੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਰੁ ਕਈ ਰਭੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆਗੁ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਾਖੁ ਗਇ
 ਆ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਾਧ ਦਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਧੁਹ ਮਧਿੰਦੁ
 ਤੇ ਸਭੁ ਉਤਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਪੀਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮ
 ਮਤ ਪੈਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਮਣੁ ਧੁਹ ਮਣੀ ਜਾਇ ਆਗਾ ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ

ਨਹੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਹਮਣੁਮਕਤਸੁਟਾ॥ ਤੁਮਕਤਲੇਹੁਤੁਮਕਤਦੁਪਾ॥ ੩॥
 ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਬ੍ਰਹਮੁਖੀਚਰੈ॥ ਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਕਰੀਅਤੁਹੈਰਮਾਗੈ॥ ੪॥ ੭॥ ॥
 ਗਉੜੀ॥ ਅਪਿਕਾਰਸੁਖਕਧਹਿਨਸੇਈਹੈ॥ ਰਾਜਾਹੈਦੇਉਮਿਲਿਰੇਈਹੈ॥ ੧॥ ਅਜਿ
 ਉਪੈਰਸਨਰਾਮੁਨਕਹਿਧੈ॥ ਉਪਜਤਧਿਨਸਤਰੇਵਤਗਹਿਧੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਸਦੇ
 ਖੀਐਤਰਦਰਵੀਛਾਇਆ॥ ਪੁਨਗਏਕਹੁਕਾਂਕੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਜਸਜੀਤੀਮਹਿਜੀ
 ਉਸਮਾਨਾ॥ ਮੁਏਮਰਮੁਕੇਕਾਕਰਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਹਿਸਾਸਰਦਰੁਕਾਲੁਸਗੀਰਾ॥ ਰਾਮਰਸ
 ਇਨਪੀਉਰੇਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੮॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੇਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੀਤੀ॥ ਤਿਤੁ
 ਲਗੇਕੀਰੁਆਠਲਮੇਤੀ॥ ੧॥ ਕਹਨੁਸੁਪੁਰਜੇਨਿਰੰਤੁਉਕੀਐ॥ ਤਉਰੁਜਿਨਾਇਅ
 ਕੁੰਹੋਇਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਟਿਤੀਰਧਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਚਾਰਅਚਾਰਹੋਉ
 ਠਾਇ॥ ਪਾਪਪੁਨਿਦੁਇਦੇਕਸਮਾਨਿ॥ ਨਿਜਪਰਿਪਾਰਸੁਤਜਗੁਗੁਨਅਨਾ॥ ੩॥
 ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਮਨਰੇਸਾ॥ ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਹਿਏਸੁ॥ ੪॥ ੯॥
 ॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਜੇਨਨੁਪਰਮਿਤਿਪਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁਠਿਸਮਾਨਾ॥
 ੧॥ ਨਾਜਾਨਬੈਕੁਠਕਹੰਗੀ॥ ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹੰਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹ
 ਨਕਹਵਨਨੁਪਤੀਆਈਹੈ॥ ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ ਜਬਲਗੁਮ
 ਨਿਬੈਕੁਠਕੀਆਸਾ॥ ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁ
 ਕੀਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਬੈਕੁਠੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੇਨਿ
 ਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਇਹੁਜਗੁਜਾਈ॥ ਲਜਨਮਰਹੁਕਹੁਪੁ
 ਰੁਮੇਰਾ॥ ਅਤਿਕੀਧਾਰਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇ

ਆਪਣੀ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗ ਨਿਜੀ ਗਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ॥ ਸੋ
 ਤਨ ਸਲੈ ਕਾਣ ਕੇ ਸੀਰਾ॥ ੩॥ ਕੁਦ ਕਬੀਰ ਸੁਨੁ ਰੇਗੁ ਨੀਆ॥ ਬਿਨ ਸੋਗੋ ਰੁਪ ਦੇਖੇ ਸਭ
 ਦੁਨੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਅੰਦਗੁ ਏਕਿ ਅਸੋਗ ਕੀਜੇ॥ ਤਉ ਕੀਜੇ ਜਿਉ
 ਆਪਨ ਜੀਜੇ॥ ਮੇਨ ਮਰਉ ਮਰਿ ਬੋਝੀ ਸਾਰਾ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਏਨੀਆ ਦਨਹਾਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮ ਲਮਹਿ ਕੀਦਾ॥ ਭਾਖੁ ਖਾਬਿ ਸਰੇ ਪਰਮਾਨੀਦਾ॥ ੨॥ ਕੁਅ
 ਦ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਦੁਟੀ ਬਾਜੁ ਕੁਠੇ ਮਤਿ ਥਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕੁ ਬੁਧ ਬੀਚਾ
 ਰੀ॥ ਨਾਓਹਿ ਕੁਅਟਨਾ ਪਾਨੀਹਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਕੀਟਪ
 ਤੀਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਕੀਏ ਬੁਦਰੀਗਾ॥ ਐਸੇ ਪਰਹਮ ਬੁਧੁ ਬੁਧਾਏ॥ ਜਬ ਹਮਰਾ ਮਗਰ
 ਭੁਯੋਇਆਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀਤ ਪੀਬੁ ਹਮਰਾ॥ ਕਬੁਰਾ ਜਛੜ ਪਾਤਿਕ
 ਬੁਧੁ ਭੁਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੀਤ ਸਾਹਿਬੁ ਜੀਵਹਿ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ
 ਦਹਿ॥ ੩॥ ਕੁਦ ਕਬੀਰ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੇ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬੁ ਪੁਰਾਣੀਜੇ॥ ੪॥ ੧੩॥

੧॥ ਚਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਮ ਲਿਖਲਾਇ ਬਿਖਿਆ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ਐਸੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰਾ॥ ਕਾਧਿ ਕੇ ਕੁਠੇ ਬਿਰਲੇ ਨੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੁਰੀ ਗਦਹਾਰਥੇ॥ ਨਿਤ ਉਠਿਹਾ ਸੋਝੀ ਰੋਮਰੇ॥ ੧॥ ਆਤਾ ਬੋਸਾ ਅਮੁਹਾ
 ਜਾਇ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਲੈ ਰਸਭਾ ਲਿਪਾਇ॥ ੨॥ ਕੁਦ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡਾ॥ ਲੇਲੇ
 ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਤ ਭੇਡਾ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਮਾਤਿ ਪਰ॥ ਏਨੀਆਈ॥ ਕੁਦ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਪਾਈ
 ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਨਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭੁਇਓ ਮੀਨਾ॥ ਪੁਰਬੁ ਜਨਮ ਅਉ

ਤਪਕਾਹੀਨਾ॥ ਅਬਕਦਰਾਮਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥ ਤਜੀਏਬਨਾਰਸਿਮਤਿਕੁਈਥੋਰੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਗਲਜਨਮਸਿਵਪੁਰੀਗਵਾਇਆ॥ ਮਠੀਬਥਮਗਹਰਿਉਠਿਆਇ
 ਆ॥ ੨॥ ਬਿਦਤਬਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁਕੁਇਆਮਗਹਰਕੀਬਾਸੀ॥ ੩॥ ਕਾਸੀ
 ਮਗਹਰਸਮਬੀਚਾਰੀ॥ ਓਛੀਕੁਗਤਿਕੋਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਕਦੁਗਰਗਜੇਸਕੁਕੋਜਾ
 ਨੈ॥ ਮੁਆਕਬੀਰਰਮਤਸੀਰਾਐ॥ ੧॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੰਮੰਗਿ॥ ਸੋਤਨਜ
 ਲੈਕਾਢਕੋਸੀਗਾ॥ ੧॥ ਇਸੁਤਨਪਨਕੀਕਵਨਬੁਡਾਈ॥ ਧਰਨਿਪੁਰੇਉਰਵਾਰਿਨਜਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗਤਿਨਿਸੋਵਹਿਨਿਕਰਹਿਕਾਮਾ॥ ਇਕਖਿਨਲੇਹਿਨਹਰਿਕੋਨਾਮ॥
 ੨॥ ਹਾਥਿਤਤੁਰਮੁਖਿਖਾਇਓਤੀਬੋਗ॥ ਮਰਤੀਬਥਕਾਸਿਬਾਂਧਿਉਚੋਗ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵੇ॥ ਰਾਮੇਰਾਮਰਮਤਸੁਖਪਾਵੇ॥ ੪॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੋਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ
 ਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਰੀਧਬਸਾਈ॥ ੫॥ ਕਹਤਕਬੀਰਚੋਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਮੁਖ
 ਸਤਪੰਥਾ॥ ੬॥ ੧੬॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਤਿਪਦੇਚਾਰਦੁਭਕੇ॥ ॥ ਜਮਤੇਉਲਾਟਿਕੁਏ
 ਏਰਾਮਾ॥ ਦੁਖਾਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਬੋਰੀਉਲਾਟਿਕੁਏਹੈਮੀਤਾ॥ ਸਾਕਤਉਲਾਟਿ
 ਸਾਜਨਭਏਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਕੁਸਲਕਾਰਿਆਨਿਆ॥ ਸਾਂਤਕੁਈਜਗੋਬੀਦ
 ਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤਨਿਮਨਿਹੋਤੀਕੋਟਿਉਪਾਧੀ॥ ਉਲਾਟਿਕੁਈਸੁਖਸ
 ਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ ਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੇਆਪਾ॥ ਰੋਗੁਬੀਆਪੇਤੀਨੋਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਅਬ
 ਮਨੁਉਲਾਟਿਮਨਾਤਨੁਆ॥ ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਮੁਆ॥ ਕਦਕਬੀਰਸੁਖਸਾ
 ਜਸਮਾਵਉ॥ ਮਮਧਿਪਨਤੁਰਉਨਮਦਰਡਰਾਵਉ॥ ੩॥ ੧੭॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਪੀਤ੍ਰਿਹਮੁਏ
 ਜੀਉਕਿਹਪਾਰਿਲਾਤਾ॥ ਸਬਾਦਿਅਤੀਤਮਨਾਹਦਿਰਾਤਾ॥ ਜੀਨਿਗਮੁਜਾਨਿਆ
 ਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ॥ ਜਿਉਰੀਗੇਸਾਕਰਮੁਨਮਾਨਿਆ॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬਨਵਾ

ਗੀਮਨਰੇਪਵਨਦਿਨੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਗੁਰਕਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨ
 ॥ ਸੇਪਦੁਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ॥ ਸੇਪਿਅਨਪਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਪਰਨਾ॥ ਐਸੇਮਰਹੁ
 ਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਉਲਟੀਗੀਗਾਜਮੁਨਿਮਿਲਾਵਉ॥ ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮ
 ਹਿਨਾਵਉ॥ ਲੇਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਵਿਅਅਵਰਬੀਚਾਰਾ॥
 ੩॥ ਆਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ ਕਹੈਕੀਬੀਰਨਿ
 ਰੰਨਪਿਆਵਉ॥ ਤਿਤੁਪਵਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥ ੪॥ ੧੮॥ ॥ ਗਉੜੀਕ
 ਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥ ॥ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨੀਤੋਲਿ॥ ਮਨੁਦੇਗਮਲੀਅਹੈਮੋਲਿ॥
 ੧॥ ਅਬਮੇਹਿਰਾਮਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਸਹਜਿਤੁਭਾਇਮੋਗਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਧੂਰਮੈਕਬਿਕਬਿਅਤਿਨਪਾਇਆ॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿਧੈਠੇਪਰਿਆਇਆ॥ ੨॥ ਕਹੁ
 ਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ ਕੇਦਲਰਾਮਭੁਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੮॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਹਮਰਨੈਸਭਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ ਸੇਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ
 ॥ ੧॥ ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਿਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਨੈਮਰਨੁਕਹੈਸਭਕੋਈ॥ ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰਹੋਇਸੇਈ॥ ੨॥ ਕਹਿਕ
 ਬੀਰਮਨਿਭੁਇਆਅਨੰਦਾ॥ ਗਾਇਆਭੁਰਮੁਹਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੨੦॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਕਤਨੀਠਉਰਮੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥ ੧॥
 ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੇਪੀਗਾ॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿਅਨੀਲੇਤੀਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਭਾਇਦੇਖ
 ਉਸਭੁਗੀ॥ ਵਿਅਜਾਨਉਸਹਕਵਨਪਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਵਿਭਾ
 ਗਾ॥ ਸਭਪਗਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗਾ॥ ੩॥ ੨੧॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁ

ਰਭਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰ ਨਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭੁਭੇ ਸਾਤੇ ਰਾ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਕਾ
 ਕਦ ਨੁ ਨਿਹੇ ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨ ਲੇਖ ਜਾਏ॥ ਹਿੰਦੂ ਗਾ॥ ਸੇ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪਤਿ ਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਕ
 ਹੁ ਕਈ ਗਇ ਕਥਾ ਪਿਥੀ ਚਾਰੀ॥ ਕਿ ਅਥ ਸੁਜਿ ਉਧਿ ਖਰੇ ਮਹਤਾਰੀ॥ ੩॥ ੨੨॥ ॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੋਇ ਵੈਸੇ ਨਾਗਿ॥ ਪੀਤਿ ਤੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੇ ਧੀ ਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਪੀ
 ਤਿ ਧਿਨੁ ਵੈਸੇ ਧਪੇ ਸੋਨੇ ਦਾ॥ ਜਥ ਲਗਾ ਰਸ ਤਥ ਲਗਾ ਨਹੀ ਨੇਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹ ਨਿਸਤ
 ਕਰੇ ਜੀ ਅਪਨੈ॥ ਸੇਰ ਮਈ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ॥ ੨॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਗਿਰਹ ਸਉ ਪਿਸ
 ਗੀਰਾ॥ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗ ਨਿਕਰੇ ਕਈਰਾ॥ ੩॥ ੨੩॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਧਿਧਿ ਆਧਿ ਆਧਿ
 ਆਸ ਗਲ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਧਿਧਿ ਆਲੈ ਠੁਧੀ ਪਾਰਾ ਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਰੇਨ ਰਨਾ ਵਚਉ ਤਿਕਤ ਬੋਝੀ
 ॥ ਹਰਿ ਮਿਉ ਤੇ ਹਿਧਿ ਧਿ ਆਸੀ ਗਿਨੈ ਝੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਨਰ ਦਾ ਪੇਲ ਗੀ ਆਗੀ॥
 ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁਪ ਸੁਪੀਵ ਸਿਨਧੂ ਗੀ॥ ੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਮਿਉ ਨੀਰਾ ਸੋਨ ਲੁਨਿਰ
 ਮਲ ਕਥਤ ਕਈਰਾ॥ ੩॥ ੨੪॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਹ ਕਲਿ ਪੁਤੁ ਨ ਗਿਆ ਨ ਧੀ ਚਾਰਿ
 ॥ ਧਿ ਪਦਾ ਕਸਨ ਭੁਈ ਮਹਤਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭੁਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ॥ ਜਨ ਮਤ ਕਸਨ
 ਮੁਠ ਅਪਰਾਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਾਰ ਭੁਗਾਏ ਵੀਨ ਬਚਿ ਆ॥ ਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਰੂਪ
 ਜੀਵੇ ਜਗਿ ਮਝਿ ਆ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਏ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪਾ॥ ਨਾਮ ਧਿਨਾ ਜੇ ਸੇ ਕੁਬ
 ਕਰੂਪਾ॥ ੩॥ ੨੫॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੇ ਜਨ ਲੇਇ ਧਸ ਮਕਾਨ ਉ॥ ਤਿਨ ਵੈਸੇ ਸਦ ਬਾਲਿ
 ਰੇਜਾਉ॥ ੧॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਰੇ ਮਨਿ ਭੁਵੈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਪਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਗਿ॥ ਤਿਨ ਵੀ ਪਠਾ ਪਵਿ ਜਿਹ ਮਧੁ ਗਿ॥ ੨॥
 ਜਾਤਿ ਜਲਾਹ ਮਤਿ ਕਾਧੀਰਾ॥ ਸਹਜ ਸਹਜ ਗੁਣ ਰੇ ਕਈਰਾ॥ ੩॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀ॥

ਗਗਨਿਰਸਾਲੁ ਭੁਭੇਰੀਭੁਭੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਸੁਤਨੁਕੁਇਆਭੁਭੀ॥ ੧॥ ਭੁਭਿਕੁ
 ਕੀਭੇਸਹਜਮਤਦਾਰਾ॥ ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਅਨਧੀਰਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜਿਕੁ
 ਲਲਨਿਨਿਭਿਮਿਲਿਆਈ॥ ਆਨਿਦਿਮਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜ
 ਨੁਲਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤਉਅਨੁਭਉਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੨੭॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁ
 ਭੁਭਿਮਨਹਿਧਿਆਪੀ॥ ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਸੁਮੁਨਿਜੇਮਨੁਮਾ
 ਗੇ॥ ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਮਨੁ
 ਮਾਰੇਧਿਨੁਕੁਗਤਿਨਹੇਈ॥ ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਜਨੈਕੇਉ॥ ਮਨਮਧੁਸੁਦਨਤ੍ਰਿਭੁਵਣਿ
 ਦੇਉ॥ ੩॥ ੨੮॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਓਇਨੁਦੀਸਹਿਅਥਰਿਤਾਗੇ॥ ਕਿਨਿਓਇਨੀਤੇ
 ਚੀਤਨਹਾਗੇ॥ ੧॥ ਕਹੁਕਬੀਰਤਉਅਥਰਕਾਆਸਿਉਲਾਗਾ॥ ਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਰਸਭੁਕਾ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਜਚੰਦਕਰਹਿਉਜੀਆਗਾ॥ ਸਭੁਮਹਿਪਸਰਿਅਥਹਮੁਪਸਾਗਾ॥
 ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਨੈਗਾਸੇਇ॥ ਹਿਰਦੈਗਾਮਮੁਖਿਗਾਮੇਹੇਇ॥ ੩॥ ੨੯॥ ਗਉੜੀ॥
 ਧੇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਘਿਤਿਭਾਈ॥ ਸਾਂਕਲਜੇਦਗੀਲੇਹੇਆਈ॥ ੧॥ ਆਪਨਨਗਰੁਆਪ
 ਤੇਥਾਪਿਆ॥ ਮੇਹੇਬੇਥਾਂਪਿਕਾਲਸਰਸਾਂਪਿਆ॥ ੧॥ ਕਟੀਨਕਟੇਤੁਟਿਨਜਾਈ॥ ਸਾਸ
 ਪਨਿਹੇਇਨਗਕਉਖਾਈ॥ ੨॥ ਹਮਦੇਖਤਨਿਨਸਭੁਜਗੁਲੁਟਿਆ॥ ਕਹੁਕਬੀ
 ਰਮੇਗਾਮਕਹਿਛੁਟਿਆ॥ ੩॥ ੩੦॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿ
 ਗਵਉ॥ ਸਗਲਤੰਜੀਨਗਗਨਿਦਉਗਵਉ॥ ੧॥ ਅਪਨੈਧੀਚਾਰਿਅਸਦਾਗੀਕੀ
 ਜੈ॥ ਸਹਜਕੈਪਾਵੈਨ੍ਰਪਗੁਪਹਿਲੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲੁਰੇਬੇਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ
 ॥ ਹਿਰਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਰਾਬੁਕਮਾਰਉ॥ ੨॥ ਕਹੁਤਕਬੀਰਕੁਲੇਅਸਦਾਰਾ॥ ਬੇਦਕਤੇਥ

ਤੇਰਹਿ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ੩॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚ ਉਅੰਤਿ ਤੁਖਾਏ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ
 ਦੇਖਤ ਲੁਕਟ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਇਕ ਦੁਖ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ॥ ਅਗਨਿ ਨਦਹੈ ਅਰੁ
 ਰਕੁਨ ਬੰਸੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਧਿਗੁਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀ॥ ਕੇਜਰੇ ਕੇ ਗਛਿ
 ਲੇਮਾਟੀ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣਿ ਦਿਖਾਵਹੁ॥ ਪਾਛੈ ਤੇਜ ਮੁਕਿ ਉਨ ਪਠਾਵਹੁ॥
 ੩॥ ੩੨॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ॥ ਜਾਏ ਖਸਮੁ ਤਰਾਖੈ ਕਵਨਾ॥
 ੧॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨਜਾਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕੇਜਰੇ ਕਾ ਹਿਰੋਇ ਗਨਿ॥ ਨਟਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨਿ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ
 ਦੁਇ ਬੁਝਿ॥ ਹੋਇ ਗਾਖ ਸਮੁਤ ਲੇਇ ਗਾਰਾਖਿ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਨਾਮੈ
 ਜੋਗ ਪਿਆਨੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਧੈਰਾਗ ਨ ਛੂਟਿ ਸਿਮਾਇ ਆਗਾ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨ ਹੋਇ
 ਹਮਾਗਾ॥ ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜੈ ਅਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖੈ ਆਨਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿਓ
 ਬਾਧਤ ਪਾਗਾ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚਿ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਇਸੁ ਤਨੁ ਪਾਕੈ ਵਿਆਗਰ ਬ
 ਈਆ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾਹੇ ਨ ਦਿਖੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥
 ਇਹੀ ਹਵਾਲੇ ਹੋਇ ਗੋਤੇਰੇ॥ ੩॥ ੩੫॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਗੁਆਰੇ ਭੀ ਅਸਟ ਪਦੀ ਕਬੀ
 ਰ ਜੀ ਕੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਖ ਮਾਂਗਤੁ ਦੁਖ ਆਗੈ ਆ
 ਵੈ॥ ਸੇ ਸੁਖ ਹਮ ਨਹੁ ਨ ਆਗਿ ਆਵੁ ਵੈ॥ ੧॥ ਬਿਖਿ ਆ ਅਜਹੁ ਸੁਗਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ॥
 ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਹੋਰਾ ਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਦ੍ਧ ਹਮ ਡਰਾਨਾ॥ ਸੇ
 ਸੁਖ ਹਮ ਹੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਸਨਕਾਰ ਕਨਾਰ ਦਮੁ ਨਿਸੇਖਾ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨੁ ਮਹਿ ਮਨੁ

ਤੀਧੇਧਾ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਵੇਖੋ ਜਹੁ ਭਾਈ॥ ਤਨ ਛੁਟੇ ਮਨ ਕਹਾ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾ ਦੀ ਜੇ ਦੇਉ ਨਾ ਮਾਗੁ॥ ਗਤਿ ਵੇਖੈ ਮਿਲਿ ਜੀ ਪੈ ਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ
 ਆਵਨ ਜਾਨਾ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਏ ਤਿਨਿ ਸਾਨੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੁਪੁ ਨ ਰੇਖਿ
 ਆਵਾਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਇ ਆਹੁ ਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਈ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੁਭੁ॥ ਇਹੁ
 ਮਨ ਲੀਨੁ ਭੁਭੁ ਮੁਖ ਦੇਉ॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੁ
 ਭੁ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਲੀਨੁ ਭੁਭੁ ਮੁਖ ਦੇਉ॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ
 ਗਵਿਰਹੇ ਕਧੀਰਾ॥ ੮॥ ੩੬॥ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਰੀ॥ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਏ ਕਨ ਮ
 ਜੇ ਜਾਗੇ॥ ਵੇਤ ਕਸਿ ਪਕੁ ਦੇ ਲਿਵਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਾਪਿ ਕਸਿ ਪਸਗ ਲਿਖੁ ਨਿਹਾਗੇ॥ ਏਕ
 ਨਾਮ ਕੁਲਿ ਪਿਤਰ ਤਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੇ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਧੀਰਾ
 ਮਨ ਮ ਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੩੭॥ ॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੇਰ ਠਿਭੀ॥ ॥ ਰੇਜੀ ਅਨਿਲ ਜਲਾ
 ਜੇ ਤੇਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਤਨਿ ਕਤ ਕਾਹੁ ਬੇਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਉਚੈ ਹੋਈ॥ ਸੇਜ ਨ ਪਰ
 ਪਰ ਜਤਨ ਸੇਹੀ॥ ੧॥ ਸੇ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿ ਆਹੁ ਰੁਪੁ ਗਿਆ ਸਦਾ ਸੀ ਗਿਨਾਹੀ ਹਉਗਿ॥
 ੨॥ ਕਦਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਪੈ ਜਾਵੇ॥ ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਤਾਵੇ॥ ੩॥ ਸਭ ਕਉ ਕਹੈ ਜਾ
 ਸੁਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਸੇ ਸਮਰ ਬੁਨਿ ਜਪ ਤਿਪੈ ਦਾਤਾ॥ ੪॥ ਕਹੈ ਕਧੀਰਾ ਪੁਰਨ ਜਗ ਸੇਈ॥ ਜਾ
 ਕੇ ਹਿਰੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੫॥ ੩੮॥ ॥ ਗਉੜੀ ਸੇਰ ਠਿ॥ ਕਦਨ ਕੋ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ
 ਕਾਵੋ॥ ਕਉਨੁ ਮਹੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸਤਾਧੋ॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗ ਉਗੀ ਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿ
 ਠਿਗ ਕੈ ਸੇਜੀ ਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਅ
 ਤੁਲੇ ਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਠਾਹੀ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਕਧੀਰਾ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਗਾਈ ਠਗ

ਉਰੀਠਗਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ੩॥੩੮॥ ॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ॥ਅਬਮੇਕਉਭੁਏਰ
 ਜਰਮਸਧਾਈ॥ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇਪੰ
 ਚਦੁਤੋਲੀਓਛੁਡਾਇ॥ਅੰਤਿਤਨਮੁਜਪਉਜਪਰਸਨਾ॥ਅੰਮੇਲੰਦਾਸਕਹਿਲੀਨੇਅਪਨਾ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਕਾਛੁਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿੰਦਧੰਮੇਨਿਤਾਨਿਤਰੀਤਿ॥ਆਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਅੰਗਿਆਰਾ॥ਮਨਿ
 ਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
 ੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਫਿਨਾਈ॥ਪੁਰਖਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ॥ਕਬੀਰਕੇਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੪॥ ੪੦॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ
 ॥ ॥ਜਲਿਐਸੁਤਕੁਥਲਿਐਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਭਿਪਤਿਐਈ॥ਜਨਮੇਸੁਤਕੁਮੁਏਛੁਨਿਸੁ
 ਤਕੁਸੁਤਕੁਪਰਜਿਥਿਐਈ॥ਕਹੁਰੇਖੰਡੀਆਕਉਨਪਦੀਤਾ॥ਅੰਮੇਗਿਆਨੁਜਪਰਮੇਰੇ
 ਮੀਤਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਹੁਸੁਤਕੁਬੈਨਹੁਸੁਤਕੁਸੁਦਨੀਐਈ॥ਉਠਤਏਠਤਸੁਤਕੁਲ
 ਗੈਸੁਤਕੁਪੈਰਸੇਈ॥ ੨॥ਭਾਸਨਕੀਧਿਪਿਸਭੁਕਉਜਾਨੈਛੁਟਨਕੀਇਕੋਈ॥ਕਹਿਕ
 ਬੀਰਮੁਰਿਦੈਧਿਚਰੈਸੁਤਕੁਤਿਨੈਨਐਈ॥ ੩॥ ੪੩॥ ॥ਗਉੜੀ॥ਝਗਰਾਏਕੁ
 ਨਿਧੇਰਹੁਰਾਮਾ॥ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਮਨੁਦਬਭਾਕਿਜਾਮਿ
 ਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗਮਬਭਾਕੇਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ਧ੍ਰੁਮਾਥਭਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇ
 ਆ॥ਏਦੁਬਭਾਕਿਜਾਹਾਂਤੇਆਇਆ॥ ੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭੁਏਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰ
 ਥੁਧਭਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥ ੩॥ ੪੨॥ ॥ਗਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ॥
 ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦਿਖਹੁਭਾਈਗਿਆਨਕੀਆਈਆਂਪੀ॥ਸਭੇਉਤ

ਨਿਭੁਮਕੀਟਾਟੀਰਹੇਨਮਾਇਆਧਾਂਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੁਨਿਗਿਰਾਨੀ
 ਮੇਹਿਬਲੇਠਾਫੁਟਾ॥ ਤਿਸਨਛਾਨਿਪਰੀਪਰਉਪਰਦੁਰਮਾਤਿਭਾਂਡਾਫੁਟਾ॥ ੧॥ ਅਧਾਂਧੀਪਾ
 ਛੈਜੋਨਲਧਰਖੇਤਿਹਿਤੇਗਜਨੁਭੀਨਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭੁਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਓਦੇਭਾਨੁ
 ਜਧਰੀਨਾ॥ ੨॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਐਸੇਲੇਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਜੋਪ੍ਰਕੁਕੀਏਭੁਗ
 ਤਿਤੇਬਾਹਜਿਤਿਨਤੇਸਦਾਨੁਗਨੇਗੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਹਿਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨਗਿਗਾਵਹਿ॥ ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਲੀਕੁਰਿਪਾਨੀ॥ ਤਿਨਨਿ
 ਰਹਿਜਿਹਗੀਗਾਆਨੀ॥ ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਧੁ
 ਘਾਲਹਿ॥ ੩॥ ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ ਘੁਰਮਾਹੁਕੇਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥ ੪
 ॥ ਆਪਗਏਅਦਰਨਪੁਖੇਵਹਿ॥ ਆਗਿਲਾਇਮੰਦਰਮਹਿਸੇਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਵ
 ਗੁਸਤਆਪਹਹਿਕਾਨੇ॥ ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ॥ ੬॥ ੧॥ ੪੪॥ ॥
 ਗਗੁਗਉੜੀਪੁਰਖੀਕਬੀਰਜੀ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕਉਮੁਏਸਿਰਾਪਕਰਾਂਗੀ॥ ਪਿਤਰਭੀਬਖੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿ
 ਕਉਆਕੁਕਰਖਾਂਗੀ॥ ੧॥ ਮੇਕਉਕੁਸਲਬਤਾਵੁਕੇਈ॥ ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁ
 ਧਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੇਸੇਯੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਟੀਕੇਕਰਿਦੇਦੀਦੇਦਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀ
 ਉਦੇਗੀ॥ ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪਨਕਹਿਅਨਲੇਗੀ॥ ੨॥ ਸਰਜੀਉਕਾ
 ਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੁਜਹਿਅਤਿਕਾਲਕਉਭਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਰੁਖੇਸੀ
 ਸਾਗੀ॥ ੩॥ ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੁਜਹਿਭੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਜਾਨਾ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਅਕੁਲ
 ਨਹੀਚੇਤਿਆਧਿਖਿਅਸਿਉਲਪਟਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੫॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵਤਮ

ਰੇਮਰੇਛਨਿਜੀਵੈ ਐਸੇਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ਅਜਿਨਮਾਹਿਨਿਰਜਿਨਰਹੀਐ। ਧਰੁਨਿ
 ਭੁਵਨਲਿਪਾਇਆ। ੧। ਮੇਰੇਰਾਮਐਸਾਖੀਰੁਧਿਲੇਈਐ। ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਆਮ
 ਸਥਿਰੁਗਾਖਹੁਇਨਬਿਪਿਅੰਤ੍ਰਿਪੀਓਈਐ। ੧। ਰਹਾਉ। ਗੁਰਬੇਬਾਇਬਜਰ
 ਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ। ਸਕਤਿਅੰਧੇਰਜੇਦਨੀਭ੍ਰਮੁਦੁਕਾਨਿਚਚਲੁ
 ਸਿਵਘਰਿਬਾਸਾ। ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਟੈਪਨ੍ਰੁਕਾਈਐਇਹੁਜਗੁਬੋਧਿਅੰਗੁਈ। ੨
 ਹਰਿਸਗੁਡੀਪਦਨੁਸੁਲਾਵੈਠੋਗਿਹੀਲਿਵਲਾਈ। ੩। ਉਨਮਨਿਮਨੁਆਸੁਨਿਸਮ
 ਨਾਨੁਧਿਪਾਦੁਰਮਾਤਿਭਾਗੀ। ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਅੰਗਮਨਮਲਿ
 ਵਲਾਗੀ। ੩॥ ੪॥ ੪੬॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਿਪਦੋ॥ ਉਲਟਿਪਦਨਚਕੁਖ
 ਟੁਥੇਦੇਸੁਰਤਿਸੁਨਅਨੁਗੀ। ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੇਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੇਜੋਬੰਗੀ।
 ਮੇਰੇਮਨਮਨੀਉਲਟਿਸਮਾਨਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਗਭੁਰਥਾਬੋ
 ਗਾਨਾ। ੧। ਰਹਾਉ। ਨਿਵੈਰੇਦੁਰਿਨੁਗਿਛਨਿਨਿਵੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ।
 ਅਲਿਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਉਇਆਬੰਗਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾਨਿਆ। ੨। ਤੇਰੀਨਿਰੰਜਨ
 ਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਸਾਕੇਇਧਿਬੋਕੀ। ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀ
 ਤਾਤਿਨਤੇਸੀਸੁਲਦੇਖੀ। ੩॥ ੩॥ ੪੭॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਤੁਹਪਾਵਸਸਿੰਧਪੁਪਨੀ
 ਛਈਅਤੁਹਉਤਪਤਪਰਲਉਨਾਹੀ। ਜੀਵਤਮਿਗਤੁਨਦੁਖਸੁਖਧਿਆਪੇਸੁਨਸ
 ਮਾਧਿਦੇਉਤਹਨਾਹੀ। ੧। ਸਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੋਨਿਰਾਗੀ। ਤਲਿਨੀਚਰੇਨ
 ਇਨਮੁਕਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਗੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਅਰਧਓਰਧਦੇਉਤਨਨੀਗਤਿ
 ਨਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ। ਜਲੁਨੀਪਦਨੁਆਦਕਛੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤੁਹਾਂਸਮਾਹੀ। ੨

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਰੋਹੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ
 ਅਪੋਸਤ ਸੰਗਿ ਤਿਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਦੁਇ
 ਬੈਲ ਧਿਸਾ ਰੋਪ ਵਨੁ ਪੁਜੀ ਪਰਗਾਸਿ ਉ ॥ ਤਿਸਨਾ ਗੁਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤ ਰਿਇ ਨ ਧਿਪਿ
 ਟੋਡੁ ਧਿਸਾ ਹਿਉ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨ ਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਭੁਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਘਟ ਵਾਰਾ ॥ ਪਚਿਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਨੁ
 ਨਿਬੇਰਹਿ ਟੋਡੁ ਉਤਰਿ ਓਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਤਿਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ
 ਆਈ ॥ ਪਾਟੀ ਚੜਤ ਬੋਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੇ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੪੯ ॥ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਪਚਿਤ ਪਦਾ ਪੇਦ ਕਹੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੋ ਸਾਹੁ ਰਹੈ ਜਾਣਾ ॥ ਅਧਿ ਲੋਕ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁ
 ਰਖੁ ਏ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਭੁਭੀ ਭਾਬਾ ਪੈਪ ਨ ਖੜੀ ਪਾਹੁ ਪਰਿ ਆਏ ਅਕਲਾਉ ਆਏ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਦਿ ਸੈਖੁ ਹੜੀ ਕਉ ਨ ਲਾਜ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ ਪੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪਗੀਉ ਠਿ
 ਰਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕੇਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤ
 ਸੇ ਗਾਇ ਜਾਣੀ ਐਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਵਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭੁ ਛਿਰੈ ਰੇਖ
 ਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੇ ਕਿਅ ਆਖੀ ਐ ਕਿਅ ਕਹੈ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਭੁਈ ਨਿਰਾਸੀਉ ਠਿ
 ਰਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਨ ਪੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭੁਜੁ ਸਗਲਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥
 ੫੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇਗੀ ਕਹਹਿ ਜੇਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਹੀਨਿਤ ਭੁਭੀ ਭਿਤ ਏ
 ਕੈ ਸਬਦੀ ਦਿਵ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਿਨੁ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲਾਨੇ ਅਧਿ ਜਾ ਪਹਿਜਾਉ
 ਆਪ ਛੁਟਕਾਵਹਿ ਤੇ ਬਾਂਧੇ ਬਹੁ ਛਿਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜੀਤ ਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ
 ਧਿਧਿ ਧਿਸਰੇਤ ਬਹੀ ॥ ਪਾਠਿਤ ਗੁਣੀ ਸੁਗਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡੁ ਮਹੀ ॥ ੨ ॥

ਜਿਸਹਿਧੁਏਸੇਈਧੁਏਧਿਨੁਧੁਏਕਿਉਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਤੁਵੈਦਿ
 ਨਧਿਧਿਮਾਣੁਕਲੀਐ॥ ੩॥ ਤਜਿਥਾਵੇਦਾਹਨੇਧਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਤ੍ਰਿਕਕੋਰਿਰ
 ਯੀਐ॥ ਕਪੁਕਥੀਰਗੀਗੋਗੁਰੁਖਾਇਆਪੁਛੇਤੇਕਿਅਕੀਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੧॥ ॥
 ਰਾਗਗਉੜੀਪੁਰਥੀਕਥੀਰਜੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਗਕਛੁਅ
 ਹਾਤੁਗੰਧਕਛੁਨਾਹੀਪਚਿਤਤਤੁਹਾਹੀ॥ ਇਨ੍ਹਾਪਿਭੁਲਾਸਖਮਨਥੰਦੇਏਅਦਗੁਨਕਤ
 ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਤੰਗਾਤੁਟਾਗਗਨੁਧਿਨਸਿਗਾਇਆਤੇਗੰਧੇਲਤੁਕਹਾਂਸਮਾਈ॥ ਇਹ
 ਸੰਸਾਰਕਉਅਨੰਦਿਨਧਿਅਪੇਸੇਕਉਕਉਨਕਹੈਸਮਸੁਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ
 ਧਰਬੰਧੁਪਿਭਿਤੁਹਾਹੀਰਚਨਹਾਰਤੁਹਾਹੀ॥ ਜੇਨ੍ਹਾਹਾਰੇਸਦਅਤੀਤਾਏਹਕੀ
 ਐਕਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਜੇਨ੍ਹੀਜੇਨ੍ਹੇਨਤੇਨੀਤੁਟੈਨਧਲਗੁਹੋਇਧਿਨਸੀ॥ ਕਾਕੇਠਕੁਕਾਕੇ
 ਸੇਦਕੇਕੇਕਾਹੁਕੈਨਸੀ॥ ੩॥ ਕਪੁਕਥੀਗਲਿਦਲਾਗਿਰਹੀਹੈਜਹਾਂਧਮੇਦਿਨੁਰਤੀ॥
 ਉਭਾਕਮਰਮੁਓਹੀਪਰਜਾਨੈਉਹਤਉਸਦਅਧਿਨਸੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀ॥
 ਸੁਗਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਏਵੀਨੀਸੁਦਾਪਰਮਿਤਿਧਾਹਰਿਧਿਥੀ॥ ਸੁੰਨਗੁਛਮਧਿਅਸ
 ਟੁਏਸਟੁਕਲਪਧਿਧਰਜਤਪੰਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗਜਨਮੈਧੈਰਾਗੀਜੇਗੀ॥ ਮਿਰਤਨ
 ਸੋਗਧਿਓਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੰਡਬੁਹਮਭਿਮਹਿਸਿੰਝੀਮੇਰਾਬੁਏਅਸਭਜਗੁਰੁਸਮ
 ਧਾਹੀ॥ ਤਨ੍ਹੀਲਾਗੀਡਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੁਟੈਹੋਇਪਸਾਹੀ॥ ੨॥ ਮਨੁਪਦਨੁਦਇਤੁ
 ਧਾਕਹੀਹੈਜਗੁਜਗੁਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ ਧਿਰੁਭੁਈਤਤੀਤੁਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿਗੁਰੀ
 ਧਾਜੀ॥ ੩॥ ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭੁਏਹੈਪੁਰੇਮਾਂਇਆਛੇਲਨਲਾਗੀ॥ ਕਪਿਕਥੀਰਤ
 ਕਉਪਨਗਪਿਨਨਮੁਨਾਹੀਧੋਲਿਗਾਇਓਧੈਰਾਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੩॥ ॥

ਗਉੜੀ॥ ॥ ਗਜਨਨ ਗਜਨਦ ਸਗਜਨ ਇਵੀ ਸਪੁਰੀ ਆਏ ਕਤ ਨਾਈ॥ ਸਾਠ ਸੁਤ ਨ ਵ
ਖੰਡ ਘੜਤ ਰਿਪਾਟੁ ਲੋਗੇ ਅਪਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਗਜੀਨ ਮਿਨੀ ਐ ਤੇ ਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪਾਂਚ ਨ
ਸੋਰ ਅਛਾਈ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਂਚ ਨ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ਸੁਗਰੁ ਕਰੈ ਪਾਰਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਦਿਨ ਵੀ
ਧੈਰਖ ਸਮਕੀ ਧਰ ਕਸਾਇ ਹਥੇ ਲਾ ਕਤ ਆਈ॥ ਛੁਟੇ ਕੁੰਡੁ ਤੀ ਗੋਪੁਰੀ ਆਵ ਲਿਓ ਜੁਲ
ਹੋਗੁ ਸਾਈ॥ ੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤਿਤੁ ਨੀ ਨਿਕਸੈ ਨਾਤ ਰਹੀ ਓਰ ਸਾਈ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈ
ਹਾਰੀ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਈ ਰਸ ਮਝਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫੪॥ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ
॥ ਏਕੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਵਿਧਾਹੇ ਇਮੋਹ ਇ॥ ਜਿਤੁ ਪਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਛੁਟਿ ਮੋਹ ਜ
ਨੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮ ਆ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਪਿ ਪਾਈ ਐ ਵਿਏਹੁ ਜੇ ਗੋਬੇਰੇ ਗੁ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਸਿਧੇ ਗੁ॥ ੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਪੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਧੀ ਚਾਗ॥ ਜਿਉ ਬਾਂਸੀ ਉਪ
ਦੇ ਸੁਹੇ ਇਮਾਨ ਸਮਰਤੀ ਬਾਗ॥ ੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥
ਕਹੁ ਕਈ ਰਸ ਸਾਨੀ ਐ ਤਿਪਰ ਮਗਤਿ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੇ ਤੇਜਤ
ਨ ਕਰਤ ਤੇ ਭੁਏ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਨੀਤਾ ਰਿਓਗੇ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰ ਬੁ
ਧ ਮਨ ਜਾ ਰਿਓਗੇ॥ ਸਾਸਰਾ ਸਕੇ ਦਾਤੇ ਠਾਕਰੁ ਸੇਵਿਉ ਮਨੁ ਧਿਸਾ ਰਿਓਗੇ॥ ਹੀਰਾ
ਲਾਲੁ ਅਮੋਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਉ ਭੀ ਧਰ ਲੇਹਾ ਰਿਓਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੁਖ
ਕੁ ਮਿਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਧੀ ਚਾ ਰਿਓਗੇ॥ ਉਨ ਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਧੀ ਗਰੋਕਾ
ਸਥ ਦੁਨ ਪਾਰਿਓਗੇ॥ ੨॥ ਸੁਆਦਲੁ ਭੁਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦਰਸ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਿ
ਓਗੇ॥ ਕਰਮ ਭੁਗਮਤਿ ਨ ਸੰਗ ਨੇਕਾ ਸਟਲੇਹ ਉਪਾਰਿਓਗੇ॥ ੩॥ ਪਾਵਤ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮ

ਕੁਮਿਥਾਕੇਅਬਦਖਰਿਹਮਗਰਿਓਗੇ। ਕਹਿਕਧੀਰਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਰਸੁਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਿਨਿਸਤਗਰਿਓਗੇ॥ ੪॥੫॥੫੬॥ਗਉੜੀ॥ਕਾਲਕੁਤਕੀਹਸਤਨੀਮਨਬਓਰੇ
 ਰਲਤੁਰਚਿਓਜਗਦੀਸਾ। ਕਾਮਸੁਆਇਗਜਬਸਿਪ੍ਰੇਮਨਬਓਰੇ। ਅਕਿਸਮ
 ਹਿਓਸੀਸਾ॥੧॥ਧਿਖੇਧਾਰੁਹਰਿਠਾਰੁਸਮਝਮਨਬਓਰੇ। ਨਿਰਭੈਹੋਇਨਹਰਿ
 ਜੇਮਨਬਓਰੇਗਹਿਓਨਗਮਜਗਾਨ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਮਰਕਟਮੁਸਟੀਅਨਜਕੀਮਨ
 ਬਓਰੇਲੀਨੀਗਥਪਸਾਗਿ। ਛੁਟਕੇਸਹਸਾਪਰਿਆਮਨਬਓਰੇਨਾਚਿਓਘਰਿ
 ਘਰਿਬਾਗਿ॥੨॥ਜਿਉਨਲਿਨੀਸੁਮਟਗਹਿਓਮਨਬਓਰੇਮਾਯਾਇਹੁਬਿਓਗ
 ਗਾਜੇਸਾਰਗੁਰੁਸਭਿਕਾਮਨਬਓਰੇਤਿਓਪਸਰਿਓਪਸਾਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਉਤੀਰਥ
 ਘਨੇਮਨਬਓਰੇਪੁਜਨਕਉਬਹੁਦੇਵਾ। ਕਹੁਕਧੀਰਛੁਟਨੁਨਹੀਮਨਬਓਰੇਛੁਟ
 ਨਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੬॥੫੭॥ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ॥ਅਗਨਿਦੇਪਦਨੁ
 ਨਹੀਮਗਨੈਤਸਕਰਨੋਜਿਨਆਵੈ। ਗਾਮਨਾਮਪਨਕਹਿਸੀਚਿਓਨੀਸੋਪਨਕਤੀ
 ਨਜਾਵੈ॥੧॥ਹਮਗਾਪਨੁਮਾਧਉਗੋਬਿੰਦਪਰਣੀਪਹੁਇਹੋਸਾਰੁਪਨਕੀਓਜੇ
 ਸੁਖਪ੍ਰਭੁਗੋਬਿੰਦਕੀਸੇਵਾਸੋਸੁਖਗਜਿਨਲਗੀਐ॥੧॥ਗਉੜੀ॥ਇਸੁਪਨਕਾਰ
 ਟਿਸਿਵਸਨਕਾਰਿਕਥੇਜਤਤੁਏਉਰਾਸੀ॥ਮਨਿਮੁਕੰਦਜਿਹਧਾਨਾਗਾਇਨਪ੍ਰੇਨ
 ਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੨॥ਨਿਜਪਨੁਗਿਆਨੁਤਗਤਿਗੁਰਿਦੀਨੀਤਾਸੁਸੁਮਤਿਮਨੁਲਾਗਾ
 ॥ਜਲਤਅਰਿਥੰਭਿਮਨੁਪਾਦਤਭਰਮਧੁਪਨਭਉਭਾਰਾ॥੩॥ਕਹੈਕਧੀਰਮਦਨਕੇ
 ਮਾਤੇਹਿਰਦੇਦੇਖੁਧੀਛਾਗੀ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਖਕੇਟਿਅਸੁਹਸਤੀਹਮਘਰਿਏਕੁਮੁ
 ਰਾਗੀ॥੪॥੭॥੫੮॥ਗਉੜੀ॥ਜਿਉਕਪਿਕੇਕਰਮੁਸਟਿਚਨ

ਨਵੀਧਪਿਨਤਿਅਗਿਰਇਓਜੋਜੋਕਰਮਵੀਏਲਾਲਚਮਿਉਤੇਫਿਰਗਹਿਪਾਰਿ
 ਓ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਿਧਿਨੁਧਿਰਥੇਜਨਮੁਗਇਓਸਾਪਸੰਗਤਿਭੁਗਵਾਨਭੁਜਨਧਿਨੁਕਰੀ
 ਨਸਰੁਹਹਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਉਰਿਅਨਕਸਮਪਰਫਲਿਤੁਕਿਨਹਿਨਪ੍ਰਾਉ
 ਲਇਓ॥ ਤੈਸੇਬੁਭਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਮਹਿਛਿਗਿਛਿਗਿਕਾਲਹਇਓ॥ ੨॥ ਇਆਪਨ
 ਜੋਧਨਅਹੁਸੁਤਪਾਰਧੇਖਨਕਉਜੁਰਿਓ॥ ਤਿਨਹੀਮਾਹਿਅਟਵਿਜੋਉਰਥੇਇੰਦੀਪ੍ਰੇਰਿ
 ਲਇਓ॥ ੩॥ ਅਉਧਅਨਲਤਨੁਤਿਨੇਕੇਮਦਿਰਛੁਰਿਸਠਾਟੁਠਇਓ॥ ਕਹਿਕਥੀ
 ਰਭੇਸਾਗਰਤਰਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਲਇਓ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੮॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਪਾ
 ਨੀਮੇਲਾਮਾਟੀਗੋਗੀ॥ ਇਸਮਾਟੀਵੀਪੁਤਗੀਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਮੋਨਾਗੀਕਛੁਅਹਿਨਮੇਰਾ॥
 ਤਨੁਪਨੁਸਭੁਹਸੁਗੋਬਿੰਦੁਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁਮਾਟੀਹੀਮਹਿਪਦਨੁਸਮਾਇਆ
 ਸੁਠਾਪਰਪਉਜੋਰਿਚਲਾਇਆ॥ ਕਿਨਹੁਲਾਖਪਚਿਕੀਜੋਗੀ॥ ਅਤੀਕੀਧਾਰਗਾਗੀ
 ਆਠੇਗੀ॥ ਕਹਿਕਥੀਹਇਕਨੀਵਓਸਾਗੀ॥ ਧਿਨਮਹਿਧਿਨਸਿਜਾਇਅਰਿਕਾਗੀ॥
 ੪॥ ੧॥ ੮॥ ੬੦॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ॥ ਪ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
 ਜਪਿਓਹਰਿਜੇਸੇ॥ ੧॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕੁਰੇਸੇਤੇਰੇ॥ ਸਭੁਪਰਦਾਰੁਚੜ੍ਹਾਇਆਥੇੜੇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਦੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ ਇਸੁਥੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲੰਘਾਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿਐਸੀਧਾਪਿਸਮਾਨੀ॥ ਨੁਕਿਗਈਛਿਰਿਅਵਨਜਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਥੀਰ
 ਕੁਜਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਖੁਏਵੇਦਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੦॥ ੬੧॥ ॥
 ਗਉੜੀ॥ ਜੋਨਿਛੁਭਿਜਿਉਜੁਗਮਹਿਆਇਓ॥ ਲਾਗਤਪਦਨਖਸਮਧਿਸਗਾਇ
 ਓ॥ ੧॥ ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕ

ਰਤਾ॥ ਤਉ ਜਿਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਤਾ॥ ੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੋ ਨਿਭੁ ਮਿਅਾਇਓ॥
 ਅਬ ਕੇਹੁ ਟਕੇਰ ਉਰਨ ਠਾਇਓ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਕੁਜੁ ਸਾ ਰਿਗ ਪਾਨੀ॥ ਆਵਤਰੀ
 ਮੈ ਜਾਤੁ ਨ ਜਾਨੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥ ੬੨॥ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ॥ ॥ ਸੁਰਗ ਧਾਮੁ
 ਨਥਾਛੀ ਐਠਗੀ ਐਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਹੋਗੇ ਸੋ ਜੇਈ ਜੈ ਮਨ ਮਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਅਸ
 ॥ ੧॥ ਰਮਈ ਆਗੁ ਨ ਗਾਈ ਐਠਾ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿ
 ਆਜੁ ਪੁਕਿ ਆਤੁ ਪੁਸੰਜ ਮੇਰਿ ਆਬਰਤੁ ਕਿਆਇ ਸਨਾਨੁ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ
 ਜਾਨੀ ਐਕੁ ਉਕੁ ਗਤਿ ਕੁਗਦਾਨੁ॥ ੨॥ ਸੀਪੈ ਦੇਖਿ ਨਹ ਰਖੀ ਐ ਧਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨਹ
 ॥ ਜਿਉ ਸੀਪੈ ਤਿਉ ਧਿਪਤਿ ਤੇ ਧਿਪਨੇ ਰਚਿ ਅਸੇਇ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿ ਅ
 ਸਤਿ ਨਹਿ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਿਗਿ॥ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕੁਲ ਨਿਹਘਟਿ ਧੈ ਸਮੁਗਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੩
 ॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੇਇ ਨਹੀ ਧਿੰ ਚਿਲੇਇ ਨਿਭਾਗੁ॥ ਧਿਰਖ ਬਸੇਰੇ ਪ
 ਧਿ ਕੈ ਤੇ ਸੋਇਹੁ ਸੀਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀ ਆਗੇ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਧਿਸ ਰਿਗਾਏ ਰਸ ਅ
 ਓਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰਈ ਐ ਜਿਉ ਆਪਾ ਧਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ॥ ਜੇਉ
 ਪੰਜੇ ਸੋਇ ਨ ਸਿਉਂਦੁ ਪਕਰਿ ਰੇਵੈ ਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਜਹ ਕੀਉ ਪਜੀਤੁ ਹਰੀ ਪੀਦਤੁ
 ਮਰਨ ਨ ਲਾਗਾ॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿ ਆਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਧੈਰਾਗਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੩॥
 ੬੪॥ ਗਉੜੀ॥ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਕੁਰੀ ਲੋਓ ਸਾਸਾ॥ ਉਰਨ ਤਿਓ
 ਪਗਾਨਾ ਧਿਸੈ ਹਰਿਦਰਸਨ ਕੀ ਅਸਾ॥ ੧॥ ਉਠੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਗੇ॥ ਧੋਗਿ ਮਿਲੀ ਜੋ
 ਅਪਨੇਰਾ ਮਪਿ ਆਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਗਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗ
 ਤਿ ਕਰੀ ਜੋ॥ ਏਕ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਗਾਇਨਾ॥ ਰਸਨਾ ਗਮੁ ਰਦੀ ਜੋ॥ ੧॥ ੧੪॥ ੬੫ ਗਉੜੀ

ਆਸਪਾਸ ਘਨਤਰ ਸੀਕਾ ਧਿਰਵਾ ਮਾਝ ਧਨਾਰ ਮਿਗਾਉਰੇ। ਉਆਕਾ ਸਰਪ੍ਰਦੇਖਿ
 ਮੇਰੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੇਕਉ ਛੋਡਿਨ ਆਉਨ ਜਾਹੁਗੇ॥ ੧॥ ਤੇਹਿ ਚਕ੍ਰਮ ਨ ਲਾਗੈ ਸਾਰਿੰਗ
 ਪਗੈ ਸੇਮਿਲੈ ਜੋਧ ਭੁਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਛਾਧਨ ਮਨਹਰਨ ਮਨੇਹਰ ਫ਼ਿਸਨ
 ਚਰਵਤ ਗਾਂਉਰੇ॥ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰਤੁ ਹੀ ਸਾਰਿੰਗ ਪਰਮੇਹਿ ਕਧੀਰਾ ਨਾਉਰੇ॥ ੨॥ ੧੫॥
 ੬੬॥ ॥ ਗਉੜੀ ਪਰਬੀ॥ ਧਿਮਲ ਧਮਤ ਕੇਤੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਆਧਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾਕ
 ਗੰਭੁਇਆਨ ਰਦੇ ਦਾਪੇਖੇ ਵਿਆਜ ਲਿਏ ਰਿਓਗਿ ਆਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਰੇਜਾਗ ਮੇਜਾ
 ਨਾ ਅਧਿਗਤੁ ਸਮਝੁਇਆ ਨਾ॥ ਜਤੁ ਜਤੁ ਦੇਖਉ ਬਹੁਗਿਨ ਪੋਖਉ ਸੀਗਿ ਆਇਆ
 ਲਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਬਹੁਉ ਪਦੇ ਸੀਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੇ ਪੀਪਾ
 ॥ ਕਹਿਕਧੀਰ ਇਕਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨੁਇ ਅਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅਧਿਯਾ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੬੭॥
 ਗਉੜੀ॥ ॥ ਮਨਰੇ ਛਤੁਰੁ ਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੋਇਨਾ ਚਹੁਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇਠਾਂਡੇ॥
 ਸੁਗੁਕਿਸਨੁ ਮੁਖੁ ਰਨਤੇ ਠਰੇ ਪੇਸਤੀ ਕਿਸਾਚੈ ਭਾਂਡੇ॥ ੧॥ ਡੁਗਮਗ ਛਤਿਰੇ ਮਨੁ ਭਉਰਾ
 ॥ ਅਬਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਪਿਪਾਈ ਮੈਲੀ ਨੇਹਾ ਧਿਸੀ ਪਉਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਕਾਮ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਕੇਲੀ ਨੇਇਆ ਧਿਪਿਜਗਤ ਧਿਗੁਤਾ॥ ਕਹਿਕਧੀਰ ਰਾਜਾ
 ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਉਚਤੇਉਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੭॥ ੬੮॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਛਰਮਾ
 ਨਤੇਗ ਸਿਰੈਉ ਪਹਿਗਿਛਿਗਿਨ ਕਰਤਧੀ ਚਾਰਾ॥ ਤੁਹੀਦਗੀ ਆਤੁਹੀ ਕਰੀ ਆਤੁਝੈ ਤੇਨਿ
 ਸਤਾਗ॥ ੧॥ ਧਿਦੇਧੰਦਗੀ ਇਕਤੀ ਆਰਸਾ ਹਿਧੁਰੇ ਸੁਪਰਉ ਕਿਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਗ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਛੂਲ ਜਈ ਪੈਨਾਗਿ॥ ਕਹਿਕਧੀਰ ਗੁਲਾਬੁ ਘਰ
 ਕਾਜੀ ਮਾਇਉ ਵੈ ਮਾਗਿ॥ ੨॥ ੮॥ ੬੯॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਲਖਚਉਰਾ ਸੀਹਜੀਅ

ਜੇਨਿਮਹਿਕੁਮਤਨਿਦਿਧਾਉਥਾਕੋਗੇ॥ਕੁਗਤਿਹੋਤਿਅਵਤੁਹੁਲੀਓਹੈਧਾਉਥਾਕੋਧਪੁ
 ਰਾਕੋਗੇ॥੧॥ਤਮਜੇਕਹਤਹਉਨਿਦਿਕੋਨਿਦਨੁਨਿਦੁਨਿਦਨਕਾਕੋਗੇ॥੧॥ਪਰਨਿਅ
 ਕਾਸੁਦਸੇਦਸਨਾਹੀਤਥਾਇਉਨਿਦਕਹਾਥੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੇਨਿ
 ਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੋਗੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੇਠਾਕਰਜਾਕੋਆਈਨ
 ਥਾਧੋਗੇ॥੨॥੧੮॥੩੦॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਨਿਦਉਨਿਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿ
 ਦਉਨਿਦਾਜਿਨਕਉਖਰੀਖਿਅਗੀ॥ਨਿਦਥਪੁਨਿਦਮਹਤਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਦ
 ਹੋਇਤਥੈਕੰਠਿਜਾਈਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਥਸਾਈਐ॥ਰਿਦੇਸੁਪਨਿਉਨਿ
 ਦੋਹੋਇਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿਦਕੁਪੋਇ॥ਨਿਦਕਰੇਸੁਹਮਾਰਾਮੀਉ॥ਨਿਦਕਮਾਹਿਰਮ
 ਰਾਹੀਤੁ॥ਨਿਦਕੋਸੇਜੇਨਿਦਹੋਗੇ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿਦਕੁਲੋਗੇ॥੨॥ਨਿਦਹਮਰੀਪ੍ਰੇ
 ਮਪਿਆਗੁ॥ਨਿਦਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਗੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿਦਸਾਗੁ॥ਨਿਦਕਤੁਧਾਹ
 ਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥੩੧॥ ॥ਗਉੜੀ॥ਰਾਜਾਰਾਮਤੁਐਸਾਨਰਕੁਉਤਰ
 ਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮਹੋਤੇਤਥਹਮਨਾਹੀਅਥਤਮਹਹੁਹ
 ਮਨਾਹੀ॥ਅਥਹਮਤੁਮਏਕੁਏਹੈਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਥਾਪਿਹੋ
 ਤੀਤਥਥਲੁਕੈਸਾਅਥਥਪਿਥਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਥੁਪਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀ
 ਥੁਪਿਥਨਲੀਸਿਥਿਪਾਈ॥੨॥੨੧॥੩੨॥ ॥ਗਉੜੀ॥ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠ
 ਫੁਲਾਂਪੀਥਸਤੁਅਨੁਪਥਿਥਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਛਾਨਕਾਰਿਗਥੇਕਰਤੇਥਾਰਨ
 ਲਾਈ॥੧॥ਅਥਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਥਾਈ॥ਗਾਛਲੁਹੋਇਕੈਨਨੁਗਵਾਇਓਰੇ
 ਰੁਮਸੈਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਿਪਹਰੁਆਪਰਮਹਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਅ

ਗਾਠੇਤਿਸੁਚੇਤਿਚਿਤਹੇਇਰਹੁਤਉਲੇਪਰਗਾਸੁਭਿਜਾਗਾ॥ ੨॥ ਨਉਪਰਦੇਖਿਜੁਕਾ
ਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪੁਨਪਾਈ॥ ਕਹਤਕਧੀਰਨਦੇਪਰਮਸੇਰਸਦੇਤਤੁਸਮਾਈ
॥੧॥ ੩॥ ੨੨॥ ॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੈਅਵਰਨਜਾਨਿਓਆਨਾਂਨਗਾਮਿਦਸਨ
ਕਾਰਕਜਾਸੁਗਨਗਾਦਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੇਹੇਪ੍ਰਾਨਾਂਨਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਗਿਅਨਗੁਰਗਾਮਿਤਗਗਨਮਠਿਲਮਹਿਪਿਅਨਾਂਨਗਾਧਿਖੈਰੋਗੁਬੇਖੀਪਨਭੁਗੇ
ਮਨਨਿਜਪਰਿਸੁਖਜਾਨਾਂਨਗਾ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਮਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਮਸਰਮਨਹਿਨਆ
ਨਾਂਨਗਾਚੰਦਨਥਾਸੁਭਏਮਨਥਾਸਨਤਿਅਗਿਪਟਿਓਅਭਿਮਾਂਨਗਾ॥ ੨॥ ਜੋਜਨ
ਗਾਇਪਿਅਇਜਸੁਠਾਕਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਂਨਗਾਤਿਹਥਛੁਗਥਮਿਓਮਨਿਜ
ਕੈਕਰਮਪ੍ਰਪਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਟਸਕਤਿਸਿਦਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਕੈਕੈਕਸਮਾ
ਨਾਂਨਗਾਕਹਿਕਧੀਰਗਾਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖੁਕੁਮਤਹੇਮਨੁਮਾਂਨਗਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੨੪
॥ ਰਬੁਗਉੜੀਪੁਰਖੀਬਾਦਨਅਖਰੀਕਧੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ ਬਾਦਨਅਛਰਲੇਕੈਸਭਵਿਛੁਇਨਜੀਮਾਗਿ॥ ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੋਓਇਅ
ਖਰਇਨਮਹਿਨਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਗਧੇਲਤਹਅਛਰਆਦਾਜਗਅਥੇਲਤਹਮਨਨਰਗ
ਦਾਜਗਅਥੇਲਤਹਮਨਨਰਗਦਾਥੇਲਅਥੇਲਮਪਿਹੈਸੇਈ॥ ਜਸਓਹੇਤਸ
ਲਖੈਨਕੇਈ॥ ੨॥ ਅਲਹਲਉਤਉਕਿਅਕਹਉਕਹਉਤਕੇਉਪਕਾਗਾਬਟਕਧੀ
ਜਮਹਿਗਦਿਹਹਿਓਜਾਕੇਤੀਨਿਲੇਕਥਿਸਥਾਗਾ॥ ੩॥ ਅਲਹਲਹੰਤਭੇਰਛੇਕਛੁ
ਕਛੁਪਾਇਓਭੇਰਾਉਲਟਿਭੇਰਮਨੁਥੇਰਿਓਪਾਇਓਅਭੁਗਾਅਛੇਰਾ॥ ੪॥ ਤੁਰਕੁ
ਤੁਰਕਤਿਜਾਨੀਅੋਰਿਤੁਥੇਰਪੁਰਾਨਾਮਨਸਮਝਦਨਕਾਰਨੇਕਛੁਅਕਪੜੀਅੋ

ਗਿਆਨ॥ ੫॥ ਓਅਕਿਰਾਅਗਦਿਮੇਜਾਨਾ॥ ਲਿਖਿਆਅਹੁਮੈਟੇਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥
 ਓਅਕਿਰਲਖੇਜਉਕੋਈ॥ ਸੇਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ॥ ੬॥ ਕਕਾਕਿਰਟਿਕਮਲ
 ਮਹਿਪਾਵਾ॥ ਸਮਸਿਖਿਗਸਿਸੰਪਟਨੀਆਵਾ॥ ਅਰਜੇਤਹਾਂਕਸਮਰਸੁਪਾਵਾ॥
 ਅਕਯਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਸ੍ਵਾਵਾ॥ ੭॥ ਘਖਾਇਏਏਖੇਤਿਮਨੁਆਵਾ॥ ਖੇਏਛਾਤਿਨ
 ਨਹਦਿਸਧਾਵਾ॥ ਘਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰੋਏ॥ ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਓਖੈਪਦੁ
 ਲਏ॥ ੮॥ ਗਗਾਗਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ ਟੁਜੀਧਾਤਨਪਰਈਕਾਨਾ॥ ਰੋਹੋਧਿਉ
 ਗਮਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ ਅਗਰਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ॥ ੯॥ ਘਘਾਘਟਿਘਟਿ
 ਨਿਮਸੈਸੇਈ॥ ਘਟਛੁਟੇਘਟਕਤਹਿਨਹੋਈ॥ ਤਾਘਟਿਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ॥
 ਸੋਘਟਛਾਡਿਅਦੁਘਟਕਤਪਾਵਾ॥ ੧੦॥ ਛੁਛੁਨਿਗਿਰਹਿਸਨੇਹੁਕਹਿਨਿਰਵਰੇ
 ਸੇਦੇਗਾਨਾ॥ ਛੇਛਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਅਨਪਏਗਾ॥ ੧੧॥ ਚਚਾਰਚਿਤਚਿ
 ਤਹੋਭਾਗੀ॥ ਤਨਿਚਿਏਏਤਹੁਚਿਤਕਾਗੀ॥ ਚਿਤਥਚਿਤਇਏਅਦੁਸ੍ਵੇਗਾ॥ ਭੁਨਿ
 ਚਿਏਚਿਤੁਗਧਿਚਿਤੇਗਾ॥ ੧੨॥ ਛੁਛੁਇਏਛੁਤਪਤਿਪਾਸਾ॥ ਛਿਕਿਕਿਨਰਹੁ
 ਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਸ੍ਵਾਵਾ॥ ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਈ
 ਪਾਵਾ॥ ੧੩॥ ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਦਤਜਰਾਵੈ॥ ਜੇਥਨਜਾਹਿਜਗਤਿਸੇਪਾਵੈ॥ ਅੰਸ
 ਜਹਿਪਰਜਾਹਿਜਹਿਜਧਰਹੈ॥ ਤਥਜਾਇਜੇਤਿਉਜਾਹਉਲੈਗਾ॥ ੧੪॥ ਸ੍ਵਸ੍ਵਉਰਸ਼ਿ
 ਸੁਹਜਿਨੀਜਾਨਾ॥ ਹਹਿਓਸ੍ਵਸ੍ਵਕਿਨਾਹੀਪਰਦਾਨਾ॥ ਕਤਸ੍ਵਖਿਸ੍ਵਖਿਅਉਰਨਸ
 ਮਸ੍ਵਾਵਾ॥ ਸ੍ਵਗਰੁਖੀਏਸ੍ਵਗਰਉਨਹੀਪਾਵਾ॥ ੧੫॥ ਏਏਨਿਕਟਿਜਘਟਰਹਿਓ
 ਦੁਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ ਜਾਕਾਰਟਿਜਗੁਛੁਛਿਅਓਨਰਉਪਾਇਓਤਗਿ॥ ੧੬॥

ਟਟਾਥਿਕਟਪਾਟਪਟਮਾਹੀ॥ ਥੇਲਿਥਪਾਟਮਹਲਿਵਿਨਜਾਹੀ॥ ਟੇਥਿਅਟਲਟ
 ਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ ਰੇਹੇਲਪਟਿਪਟਪਰਚਓਪਾਵਾ॥ ੧੭॥ ਠਠਾਇਹੇਦੁਰਿਠਗਿ
 ਨੀਗਾ॥ ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਪੀਗਾ॥ ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਪਾਵਾ॥
 ਸੇਠਗੁਠਗਿਆਠਓਰਮਨੁਆਵਾ॥ ੧੮॥ ਠੁਠਾਠੁਠਓਪਜੇਠੁਰਜਾਈ॥ ਤਤੁਰਮਹਿ
 ਠੁਰਗਹਿਆਹੇਸਮਾਈ॥ ਜਿਉਠੁਰਠੁਰੇਤਠਿਰਿਠੁਰਲਾਗੇ॥ ਨਿਠੁਰੁਆਠੁਰਓਰ
 ਹੋਇਠੁਰੇ॥ ੧੯॥ ਠੁਠਾਠਿਗਾਠੁਠਹਿਕਤਆਨਾ॥ ਠੁਠਤਹੀਠੁਹਿਗੋਏਪ
 ਗਾ॥ ਠੁਠਿਸੁਮੇਹਿਰੁਠਿਠਜਥਆਵਾ॥ ਜਿਹਗਾਠੁਗਾਠਿਓਸੁਗਾਠੁਮਹਿਪਾਵਾ॥
 ੨੦॥ ਠੁਠਾਠਿਰੁਠੁਠੁਨਰਨੇਹੀਕਰੇਗਾ॥ ਨਿਏਨਾਠੁਨਿਸੰਚਰੇ॥ ਪੀਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀ
 ਕਉਗਣੇ॥ ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੇ॥ ੨੧॥ ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਿਜਾਈ
 ਤਾਨਿਠੁਏਨਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ ਜਿਉਤਿਠੁਏਨਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ ਤਉਤਤਹਿ
 ਤਤਮਿਲਿਆਸਠਪਾਵਾ॥ ੨੨॥ ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥ ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁ
 ਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ ਥੇਥੇਥਲਿਥਾਨਕਅਰੀਭੇ॥ ਥਿਨੁਹੀਥਾਂਭੁਰਮਦਿਰੁਥੀਭੇ॥ ੨੩॥
 ਟਟਾਏਥਿਜਥਿਨਸਾਹਾਰਾ॥ ਜਸਅਏਥਿਤਸਗਥਿਥਿਠਾਰਾ॥ ਟਸਵੈਟਆਰਿ
 ਕੁੰਜੀਜਥਦੀਜੋ॥ ਤਉਟਇਆਲਕੇਟਰਸਨੁਕੀਜੋ॥ ੨੪॥ ਪਪਾਅਰਪਹਿਓਰਧ
 ਨਿਥੇਗਾ॥ ਅਰਪਹਿਓਰਧਹਿਮੀਥਿਥਸੇਗਾ॥ ਅਰਪਹਿਠੁਠਿਓਰਧਜਉਆਵਾ॥ ਤ
 ਉਅਰਪਹਿਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ॥ ੨੫॥ ਨੀਨਾਨਿਮਿਦਿਨੁਨਿਰਧਤਜਾਈ॥ ਨਿ
 ਰਧਤਨੇਨਰਹੇਤਰਵਾਈ॥ ਨਿਰਧਤਨਿਰਧਤਜਥਜਾਇਪਾਵਾ॥ ਤਥਲੇਨਿਰਧ
 ਤਿਨਿਰਧਿਮਿਲਵਾ॥ ੨੬॥ ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਮਿਉਪ

ਗੁਰਿਉਲਾਵਾ। ਪਾਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਕਰਕਰਈ। ਪਾਪਪੁਨਿਦੇਉਨਿਰਵਰਈ॥ ੨੭॥
 ਛਛਾਬਿਨੁਛਲਹਛਲੁਹੋਈ। ਤਾਛਲਛਿਕਲੁਖੇਜਉਕੋਈ। ਦੂਟਿਨਪਰਈਛ
 ਕਬਿਨਾਰੋ। ਤਾਛਲਛਿਕਸਬੇਤਨਛਰੋ॥ ੨੮॥ ਬਬਾਬਿਨਹਿਬਿਨਮਿਲਾਵਾ।
 ਬਿਨਹਿਬਿਨਬਿਨੁਗਨਪਾਵਾ। ਬਿਨਉਹੋਇਬਿਨਗੀਗੋਹੋ। ਬਿਪਕੋਹੋਇਬਿਪਸੁ
 ਪਿਲਹੋ॥ ੨੯॥ ਕੁਕੁਕੁਕੋਹਹਿਕੋਹਮਿਲਾਵਾ। ਅਬਕੁਉਕੁਨਿਕੋਰਸਉਆਵਾ।
 ਜੇਬਹਰਿਸੇਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ। ਕੁਇਆਕੋਹਕੁਪਤਿਪਹਿਨਾਨਿਆ॥ ੩੦॥
 ਮਮਾਮੁਲੁਗਹਿਆਮਨਮਾਨੈ। ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਸਾਨਕਉਜਾਨੈ। ਮਮਤਾਕੋਈ
 ਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ। ਮਗਨਕੁਇਆਤੇਸੇਸਚਪਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਮਮਾਮਨਸਿ
 ਉਕਾਜੁਹੋਮਨਸਾਪੇਸਿਧਿਹੋਇ। ਮਨਜੀਮਨਸਿਉਕੋਹੋਕਬੀਰਾ। ਮਨਸਾਮਿਲਿ
 ਆਨੋਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਇਹੁਮਨਸਕਤੀਇਹੁਮਨਸੀਉ। ਇਹੁਮਨਪਰਿਤਤੋਕੀ
 ਉ। ਇਹੁਲਜਨਉਉਨਮਨਿਰਹੈ। ਤਉਤੀਨਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕਹੈ॥ ੩੩॥ ਜਜਾਜਉ
 ਜਾਨਹਿਤਉਦਰਮਤਿਹਨਿਕਰਿਬਸਿਕਾਇਆਗਾਉ। ਗਣਿਰੁਤਉਕੁਜੇਨਹੀ
 ਸੁਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥ ੩੪॥ ਗਗਰਗੁਨਿਰਕਰਿਜਾਨਿਆਹੋਇਨਿਰਸਸੁਰਸੁਪ
 ਹਿਨਾਨਿਆ। ਇਹੁਰਸੁਛੁਤੇਉਹੁਰਸੁਆਵਾ। ਉਹੁਰਸੁਪੀਆਇਹੁਰਸੁਨਹੀਤ
 ਵਾ॥ ੩੫॥ ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਨਲਾਵੈ। ਮਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ। ਅਰਜ
 ਉਤਹਾਂਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ। ਤਉਅਲਹਲੋਹੇਲਹਿਚਰਿਨਸਮਾਵੈ॥ ੩੬॥ ਵਵਾਬਾ
 ਰਿਧਾਰਿਧਿਸਨਸਮਾਗਿ। ਧਿਸਨਸਮਾਗਿਨਆਵੈਯਾਗਿ। ਬਲਿਬਲਿਜੇਧਿਸ

ਨਤਨਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਬੇਸਨਮਿਲੇਸਕੁਜੀਸਕੁਪਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਵਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਜਾਨੇ
 ਇਹੋਇ॥ ਇਹੁਅਰਓਹੁਜਥਮਿਲੇਤਥਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ੩੧॥ ਸਸਸੇਨੀਕਾਕ
 ਰਿਸੇਪਗਾ॥ ਪਟਪਰਚਾਕੀਥਾਤਿਨਿਰੇਪਗਾ॥ ਪਟਪਰਚੈਨਉਉਪਜੈਕੁਉ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਅ
 ਤਹਿਤੁਵਣਗਉ॥ ੩੨॥ ਖਖਾਖੇਜਿਪਰੇਨਉਕੋਈ॥ ਜੇਖੋਜੇਸੇਬਹੁਰਿਨੇਹੋਈ॥ ਖੋਜਿ
 ਬੁਝਿਨਉਕੋਈਚਾਰਾ॥ ਤਉਉਉਜਲੁਤਰਤਨਲਾਵੈਧਾਰਾ॥ ੪੦॥ ਸਸਸੇਈਸਹ
 ਸੇਜਸਵਾਰੇ॥ ਸੇਈਸਹੀਸਦੇਹਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਲਪਸੁਖਛੁਡਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਤਬਇ
 ਹੁਇਅਉਉਕਤੁਕਹਾਵਾ॥ ੪੧॥ ਹਹੋਹੋਤੋਇਨਹੀਜਾਨਾ॥ ਜਥਹੀਹੋਇਤਬਹਿਮਨੁ
 ਮਾਨਾ॥ ਹੋਤਉਸਹੀਲਖੋਜਉਕੋਈ॥ ਤਬਓਹੀਉਹੋਹੋਨਹੋਈ॥ ੪੨॥ ਲਿਉਲਿਉਕਰ
 ਤਛਿਰੇਸਕੁਲੇਗਾ॥ ਤਾਰਾਹਟਿਬਿਅਧੈਬਹੁਸੇਗਾ॥ ਲਖਮੀਬਰਸਿਉਜਿਉਜਿਉਲਿ
 ਵਲਵੈ॥ ਸੇਗੁਮਿਟੈਸਕੁਜੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਖਖਾਖਿਰਤਖਪਤਗਾਏਕੋਤੋ॥ ਖਿਰਤ
 ਖਪਤਅਜਹੁਨਹਚੋਤੋ॥ ਅਬਜਗੁਜਾਨਿਨਉਮਨਾਰੇ॥ ਜਹਵਾਧਿਛੁਰਤਤਧਿਰਲ
 ਹੋ॥ ੪੪॥ ਧਾਵਨਅਖਰਜੋਰੇਆਨਾ॥ ਸਕਿਅਨਅਖਰਏਕੁਪਛਾਨਿ॥ ਸਤਕਾਸਬ
 ਦੁਕਧੀਗਾਕਹੋ॥ ਪੀਡਿਤੋਹੋਇਸੁਅਨਭੈਰਹੋ॥ ਪੀਡਿਤਲੇਗਹਕਉਬਿਉਹਾਗਾਗਿ
 ਆਨਵਤਕਉਤਤੁਧੀਚਾਰਾ॥ ਜਾਵੈਜੀਅਐਸੀਬੁਧਿਹੋਈ॥ ਕਹਿਕਧੀਰਜਾਨੈਗਾਸੇ
 ਈ॥ ੪੫॥ ॥ ਗਾਗੁਗਉੜੀਬਿਤੀਕਧੀਰਜੀਕੀ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਲੋਕ॥ ॥ ਪਦ੍ਰੁਗਬਿਤੀਸਾਤੁਦਾਗਾ॥ ਕਹਿਕਧੀਰਉਰਦਾਰੁਨਪਾਗਾ॥ ਸਾਪਿਕਸਿ
 ਪਲਖੋਜਉਭੇਉ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥ ੧॥ ਬਿਤੀ॥ ॥ ਅਮਾਦਸਮਹਿਅ
 ਸਨਿਦਾਰਗਾ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਰਾਮਸਮਾਰਗਾ॥ ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੇਖਦੁਆਗਾ॥ ਅਨਭਉ

ਸਬਦੁਤਤੁਨਿਜਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਬੁਏ
 ਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਦਾਪੀ
 ਤਮੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਘਟਮਹਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਗਾ॥ ਕਾਲਕਲਪਨਕਦੇਨਖਾ
 ਈ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਚੁਤੀਆਦੁਹਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗਾ॥ ਮਾਇ
 ਆਬੂਹਮੁਰਮੈਸਭੁਸੰਗਾ॥ ਨਾਉਹੁਬਚੈਨਘਟਤਯਾਇ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਬੁ
 ਈ॥ ੩॥ ਤਿਤੀਆਤੀਨੇਸਮਕਰਿਲਿਅਵੈ॥ ਅਨਦਮੂਲੁਪਰਮੁਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿਉਪਜੋਬਿਸ੍ਵਾਸਾ॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ਚਉਥਹਿਚੰਚ
 ਲਮਨਕਉਗਹੁ॥ ਕਾਮਕੋਪਸੰਗਿਕਥਹੁਨਬਹੁਜਲਥਲਮਹੇਆਪਹਿਆ
 ਪਾ॥ ਆਪਹਿਜਪਹੁਆਪਨਾਜਾਪਾ॥ ੫॥ ਪੰਚੈਪੰਚਤਤਬਿਸਥਾਗਾ॥ ਕਨਿਕਕਾਮ
 ਨੀਜੁਗਬਿਉਹਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਸੁਪਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ॥ ਜਗਮਰਦੁਦੁਖਛੋਰਿਨਹੇਇ॥ ੬॥
 ਛਟਿਖਟਚਕੁਰੁਹੁਰਿਸਪਾਇ॥ ਬਿਨਪਰਚੈਨਹੀਥਿਰਾਰਹਾਇ॥ ਚੁਬਿਧਾਮੇਟਿ
 ਖਿਮਾਗਹਿਰਹੁ॥ ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਲਿਨਸਹੁ॥ ਸਾਂਤੈਸਤਿਕਰਿਬਾਚਾਜਾਇ
 ॥ ਅਤੁਮਰਾਮਲੇਹੁਪਰਵਾਇ॥ ਛੁਟੈਸਹਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖਸੁਨਿਸਰੇਦਰਪਾਵ
 ਹੁਸੁਖਾ॥ ਅਸਟਮੀਅਸ੍ਵਪਾਤੁਕੀਕੋਇ॥ ਅਤਮਹਿਅਕੁਲਮਹਾਂਨਿਪਿਠਾਇਆ॥
 ਗੁਰਗਮਗਿਆਨਧਤਾਵੈਭੇਦਾ॥ ਉਲਟਾਰਹੈਅਭੰਗਅਛੇਦਾ॥ ਨਉਮੀਨਦੈਦੁਅਰ
 ਕਉਸਾਪਿ॥ ਬਤੀਮਨਸਾਗਖਹੁਧਾਂਪਿ॥ ਲੇਖਮੇਹਸਕੁਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ ਜਗਜੁਗਨੀਦੁ
 ਅਮਰਛਲੁਖਾਹੁ॥ ੧੦॥ ਦਸਮੀਦਸਰਿਸੋਹੇਇਅਨੰਦਾ॥ ਛੁਟੈਕੁਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦਾਜਿ
 ਤਿਸਹੁਪੀਤਤਅਨੁਪਾ॥ ਅਮਲਨਮਲਨਛੁਹਿਨਹੀਧੁਪਾ॥ ੧੧॥ ਏਕਦਸੀਏਕਰਿਸਪਾ
 ਵੈ॥ ਤਉਜੋਨੀਸੈਕਦਬਹੁਹਿਨਅਵੈ॥ ਸੀਲੀਨਰਮਲਤੁਇਆਸਗੀਰਾ॥

ਸੁਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ। ਧਾਰਸਿਧਾਰਹਉਗਦੇਸੁਗ। ਅਹਿਨਿਸਿਧਾਜੇ
 ਅਨੁਦਤੁਗ। ਦੇਖਿਅਤਿਪੁਲੇਕਕਾਪੀਉ। ਅਚਰਜਨਭਉਇਆਨੀਦਤੇਸੀਉ॥ ੧੩॥
 ਤੁਰਸਿਤੇਰਹਅਗਮਬਖਾਨਿ। ਅਰਥਉਰਧਧਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ। ਨੀਚਉਚੁਨ
 ਹੀਮਨਅਭਿਮਾਨ। ਧਿਅਪਕਰਾਮਸਗਲਸਮਾਨ॥ ੧੪॥ ਚਉਦਸਚਉਦਹਲੇ
 ਕਮਫੁਗਿ। ਰਿਮੋਰੇਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਗਾਗਿ। ਸਤਸੰਤੋਖਕਾਪਰਹਿਪਿਆਨਾ। ਕਥਨੀ
 ਕਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥ ੧੫॥ ਪੁਨਿਉਪੁਰਾਚੰਦਅਕਾਸਾ। ਪਸਰਹਿਕਲਸਹਜ
 ਪਰਗਾਸਾ। ਅਗਦਿਅੰਤਿਅਪਿਰੇਇਰਹਿਅਥੀਗ। ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਰਮ
 ਹਿਕਥੀਗ॥ ੧੬॥ ਰਾਗੁਗਉਲੀਕਥੀਰਨੀਉਵੇਦਾਰਸਤਾ॥ ੬॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਧਾਰਧਾਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗ

ਦਉ। ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਦਉ॥ ੧॥ ਰਹਉ। ਆਦਿਤਕਰੈਕੁਗਤਿਅ
 ਭਿ। ਕੰਗਇਅਮਦਿਰਮਨਸਾਥਭਿ। ਅਹਿਨਿਸਿਅਖਡਿਸੁਰਹੀਜਾਇ। ਤਉਅਨ
 ਹਦਏਦੁਸਹਜਮਹਿਬਾਇ॥ ੧॥ ਸੇਮਦਾਰਿਸਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸ੍ਰੋ। ਨਾਖਤਧੋਗਸ
 ਗਲਦੁਖਹੋਗ। ਬਾਦੀਰੇਵਿਅਾਰਹੇਦੁਆਗ। ਤਉਮਨਮਤਦਹੋਪੀਦਨਗਗ॥ ੨॥
 ਮਗਲਦਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤਿ। ਪਚਰੋਰਕੀਜਾਣੈਗੀਤਿ। ਅਰਿਛੋਤੇਧਾਹਰਿਜਿਨਿਜਾ
 ਇ। ਨਾਤੁਰਖਰਾਰਿਸੈਹੋਗਇ॥ ੩॥ ਬੁਧਿਦਾਰਿਬੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਹਿਰਦੈਕਮ
 ਲਮਹਿਹਰਿਕਾਸਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਦਉਦੇਵਸਮਪਰੋ। ਉਰਧਪਕਿਲੈਸੁਪਾਕਰੋ॥ ੪॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਤਿਧਿਖਿਆਦੇਇਬਗਾਇ। ਤੀਨਦੇਵਦੇਵਸੰਗਿਲਾਇ। ਤੀਨਿਨਦੀ
 ਤਹਤਿਕਟੀਮਾਹਿ। ਅਹਿਨਿਸਿਕਸਮੁਲਪੇਦਹਿਨਾਇ॥ ੫॥ ਸੁਖਿਤੁਸਹਾਰੈਸੁਇ

ਹਉਤਿ ਚੈਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਧਿਅਧਿਸਿਉ ਲੰਨੈ ਸੁਰਖਾ ਪਾਚ ਉਰਾ ਖੇਬੈ ਮੈ ॥ ਤਉ
 ਰੁਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈ ਸੈ ਕੈ ਬੈ ॥ ੬ ॥ ਥਾਵਰ ਬਿਉ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਨੀ ਵਟੀ ਪਰਮ
 ਹਿੰਜੋਇ ॥ ਥਾਹਰਿ ਭੀਤ ਰਿਉਇ ਆਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਥਾ ਪੁਆਸ ਠਾਲ ਕਰਮ ਕਾਨਸੁ ॥ ੭
 ਨਥ ਲਗਾਘਟੇ ਮਹਿਨੁ ਜੀਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨਾ ॥ ਰਮਤ ਰਘਮਿਉ
 ਲਾਗੈ ਰੀਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਥਾ ਨਿਰਮਲ ਅਗੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਨ੍ਹ ॥ ७ ॥
 ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਵੀ ॥ ੧ ॥ १ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦੇਵਾ ਪਾਹ ਨਤਾਰੀ ਅਲੋ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰੀ ਲੇਗ ਨਿ
 ਕਾਇਨੁ ਰੁਪ ਕੁਬਜਾਇ ਆਪਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀ ਅਲੋ ॥ ਚਰਨ ਬਿਕ ਜਨ ਤੇਉ ਮੁ
 ਕਤਿ ਉਦੇਹ ਉਥ ਲਿਖ ਲਿਖ ਜਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥ ੧ ॥ ਨਦਾ ਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾ ਆਉਰ
 ਸੈਨ ਕਉ ਗਜਨੀ ਏ ॥ ਜਪਹੀ ਨਤ ਪਹੀ ਨ ਕੁਲਹੀ ਨ ਕਰਮਹੀ ਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇ
 ਉਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ७ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀਰ ਦਿਦਾ ਸਜੀ ਉਕੇਤਿ ਪਦੇ
 १ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੈਚੈ ਸੋਚ ਨਿ
 ਨਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਜਨੁ ਕੁਟਲ ਤਾਨੁ ਕੁਛੁ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗਸਾਈ ਆਜੀ ਅਕੇਜੀ
 ਦੁਨਾ ਮੇਹਿ ਨ ਧਿਆਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਧਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰ
 ਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛੂਤਉ ਸਗੀਰ ਕਲਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁਰ ਦਿਦਾ ਅਪਰ ਉਤੇਰੀ
 ਸਾਂਭਾ ॥ ਧੋਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲੰਬਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬੇਰਾਮ
 ਪੁਰਾਸ ਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ ਨਤ ਸਦੀ ਸਾਖਿ ਰਾਜੁ ਨ ਮਾ
 ਲੁ ॥ ਪਉਛਾਨ ਖਤਾਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਧਿ ਮੇਹਿ ਬਧਤ ਨਗਹ ਪਾਈ ॥ ਉਹੰ

ਖੋਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਮੁਦਾਇਸੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਏਮਨ
ਸੇਮਏਕਸੇਆਹੀ॥ ਆਧਾਰਨਸਦਾਮਸਹੁਗਾ॥ ਉਗਾਂਗੀਬਸਹਿਮਾਮੁਗਾ॥ ੨॥
ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਉਭਵੈ॥ ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਵਾਵੈ॥ ਕਹਿਰਹਿਦਿਸ
ਖਲਸਚਮਾਗਾ॥ ਜੇਹਮਸਹੀਸੁਮੀਤੁਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਉੜੀਧੋਰਗਾਇਰਹਿਦਿਸਜੀਭੀ॥ ਘਟ
ਅਦਘਟਤੁਗਰਘਣਾਇਕਨਿਰਗੁਣੁਧੈਲੁਮਾਗਾ॥ ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਥੇਨ
ਤੀਮੇਰੀਪੁਜੀਰਾਖੁਮੁਗਾਗਿ॥ ੧॥ ਕੇਬਨਜਾਰੇਰਾਮਕੇਮੇਰਾਟਾਂਡਲਾਦਿਅਜਾਇ
ਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਬਨਜਾਰੇਰਾਮਕੇਮੇਰਾਨਖੁਦਖਰਧੈਪਾਰੇਸਹਜਕਰਉਥਾ
ਪਾਗੁ॥ ਮੇਰਾਮਨਾਮਪਨੁਲਾਦਿਅਧਿਖੁਲਾਦੀਸੀਸਾਗਿ॥ ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਨੀ
ਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲਾ॥ ਮੇਹਿਜਮੰਡੁਨਲਗਈਤਜੀਲੇਸਰਧਜੀਲ
੩॥ ਜੈਸਾਰਗੁਕਸੁਭਕਾਤੇਸਾਇਹੁਸੀਸਾਗੁ॥ ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਕਹੁਰ
ਦਿਸਚਮਾਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਰਹਿਦਿਸਜੀਉ
ਕੀ॥
ਕੁਪਤੁਰਿਭੈਸੇਦਾਰਿਰਾਕਹੁਦੇਸੁਬਦੇਸੁਨਧੁਸ਼ਾ॥ ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਧਿਮੇ
ਹਿਮਾਕਹੁਉਆਰਾਪਾਰਨਸੁਸ਼ਾ॥ ੧॥ ਸਗਲਭਦਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰ
ਸੁਦਿਖਾਇਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਲਿਨਭਈਮਤਿਅਧਿਦਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾ
ਇ॥ ਕਰਗੁਕਿਰਪਾਭੂਖੁਬੁਭਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮੁਸ਼ਾਇ॥ ੨॥ ਜੈਗੀਸਰਪਾਦਹਿ
ਨਜੀਤੁਮਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕੈਕਾਰਣਕਹੁਰਹਿਦਿਸਚਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਿਗੁਰਿਸਤੁਤ੍ਰੇਤਾਨੁਗੀਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਚਾਰਾਤੀਨੋਜਗਤੀਨੋਦ੍ਰਿੜੇਕਲਿਕੇਦ
ਲਨਅਮਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਾਰੁਕੇਸੇਪਾਇਏਰੇਮੇਕਉਕੋਉਨਕਹੋਸਮਝਾਇ॥ ਜਾਤੇ
ਆਦਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਬਹੁਬਿਧਿਪਰਮਾਨਿਰੁਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੇਸਭੁਲੇਇ
॥ ਕਦਨਕਰਤੇਛੁਟੀਐਜਿਹਸਾਧੋਸਭੁਸਿਧਿਹੋਇ॥ ਕਰਮਅਕਰਮਧੀਛਾਗੀਐ
ਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁੰਗਾਸੀਸਾਸਦਹਿਰਦੇਬਸੇਕਉਨਹਿਰਦੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੩॥
ਬਾਹਰਉਦਕਿਪਖਾਗੀਐਪਟਭੀਤਰਿਬਿਬਿਧਿਕਾਰਾਸੁਪਕਦਨਪਰਹੋਇ
ਬੇਸੁਚਕੰਚਗਧਿਪਿਧਿਉਗਾ॥ ੪॥ ਰਵਿਪ੍ਰਕਾਸਰਜਿਨੀਜਥਾਗਤਿਜਨਤ
ਸਭੁਸੰਸਾਰਾਪਾਰਸਮਾਨੇਤਾਂਬੇਛੁਏਕਨਕਹੋਤਨਹੀਬਾਰਾ॥ ੫॥ ਪਰਮਪਰਸ
ਗੁਰਭੇਟੀਐਪੁਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾਉਨਮਨਮਨਮਨਹੀਮਿਲੇਛੁਟਕਤਬਕਰ
ਕਪਾਟਾ॥ ੬॥ ਭੁੰਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀਭੁਮਧੀਪਨਕਾਟਿਧਿਕਾਰਾਸੇਈਬ
ਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਬਿਚਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਨਿਕਜੁਤਨਨਿਰਗੁਨਕੀਏ
ਟਾਹੀਨਟਰੇਭੁਮਛਾਸਾਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਨਹੀਉਪਜੈਤਾਤੇਰਦਿਦਾਸਉਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੧॥
ਜੁਮਲਾਭੁਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾਕਧੀਰਜੀ॥ ੯॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ੧॥ ਰਦਿਦਸਜੀ
॥੫॥ ਤਿਨਕਜੁਮਲਾ॥ ੮੨॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੈ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਆਸਾਮਹਲ ੧॥ ਪਾਰੁ ੧॥ ਜੋਰਗੁ॥ ਜੋਰਗੁਤੇਰਾ

ਕੇਹੋਸੇਘਰੁਕੇਹੋਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਰਅਨੇਕਅਸਖਿਕੇਤੇਤੇ
 ਰੇਵਾਵਣੁਗਾਗੇਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਗਪਰੀਸਿਉਕਰੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣੁਗਾਗੇ॥ਗਾ
 ਵਨਿਤੁਪੋਨੇਪਉਣਪਾਣੀਧੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਪਰਮੁਖੁਅਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਚਿ
 ਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਦੀਚਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਈਸਰ
 ਧਰਮਾਦੇਵੀਸੇਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਦਾਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਇੰਦੁਇੰਦੁਸਦਿਥੈਰੇ
 ਰੇਦਤਿਅਦਰਿਨਾਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਸਿਪਸਮਾਪੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਸਾ
 ਪਥੀਚਗੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਦੀਰਕਰਗੇ॥ਗਾਵ
 ਨਿਤੁਪੋਨੇਪੀਤਿਤਪੌੜੇਰਿਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਦਨਾਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਮੇਹਣੀਅ
 ਮਨਮੇਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸ
 ਠਿਤੀਰਥਨਾਲੋ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਜੇਪਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਖਾਣੀਚਾਰੇ
 ॥ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੇਖੰਡਮੰਡਲਧਰਮੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਗੇ॥ਸੇਈਤੁਪੋਨੇਗਾ
 ਵਨਿਜੇਤੁਪੁਗਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਬੁਗਤਰਸਾਲੋ॥ਜੇਕੇਤੇਤੁਪੋਨੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿ
 ਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਅਥੀਚਗੇ॥ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਚਾਸਾਚੀ
 ਨਾਈ॥ਜੇਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਠੀਗੀਠੀਗੀਭਾਤੀਕ
 ਰਿਕਰਿਨਿਨਸੀਆਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਦਖੇਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿ
 ਉਤਿਸਦੀਵਡਿਓਈ॥ਜੇਤਿਸੁਕੁਵੈਸੇਈਕਰਸੀਠਿਰਿਗੁਕਮੁਨਕਰਣਜਾਈ॥
 ਸੇਧਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥ ੧॥ਅਸਾਮਹਲਾ
 ੪॥ ॥ਸੇਪੁਰਖੁ॥ ॥ਸੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅ

ਗਮਅਪਾਹਾਸਭਿਪਿਅਦਹਿਸਭਿਪਿਅਦਹਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ
 ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੁਜੀਆਕਾਰਤਾਰਾਹਰਿਪਿਅਦਹਿਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਤੁ
 ਖਦਿਸਾਰਣਹਾਰਾਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਹਰਿਆਪੇਸੇਦਕੁਜੀਕਿਆਨਾਕਜੰਤੁਦਿ
 ਠਾਰਾ॥੧॥ਤੁਪੁਟਿਪੁਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬੰਨਿਰੰਤਰਿਸਰਬੰਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੇ
 ਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾਇਕਰਾਤੇਇਕਭੇਖਾਗੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਕੇਜਦਿਠਾਣਾਤੁਆਪੇ
 ਦਾਤੁਆਪੇਕੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਪੁਧਿਨੁਅਦਗੁਨਜਾਣਾਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਏਅੰਤੁਏਅੰ
 ਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਦਖਾਣਾਜੇਸੇਦਹਿਜੇਸੇਦਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿ
 ਨਕਰਧਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਪਿਅਦਹਿਹਰਿਪਿਅਦਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿ
 ਸੁਖਦਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤਸੇਮੁਕਤਭੁਏਜਿਨਹਰਿਪਿਅਦਿਅਜੀਤਿਨਟੁਟੀਜਮਕੀਠ
 ਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਅਦਿਅਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਕੁਗ
 ਦਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਦਿਅਜਿਨਸੇਦਿਅਮੇਗਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਹੁਪਿਸਮਾਸੀ॥
 ਸੇਪੰਨਸੇਪੰਨਜਿਨਹਰਿਪਿਅਦਿਅਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਧਲਿਜਸੀ॥੩॥ਤੇਗੀ
 ਕੁਗਤਿਤੇਗੀਕੁਗਤਿਭੰਗਰਜੀਕੁਹੇਏਅੰਤੁਏਅੰਤੁ॥ਤੇਰੇਕੁਗਤਤੇਰੇਕੁਗਤਸ
 ਲਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਗੀਅਨਿਕਤੇਗੀਅਨਿਕਕਰਹਿ
 ਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਏਅੰਤੁ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਮਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਦੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਕੁਗਤਸੇਕੁਗਤਕੁਲੇਜਨਨ
 ਨਕਜੀਜੇਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਕੁਗਦੰਤਾ॥੪॥ਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਜੀ
 ਤੁਪੁਜੇਦਰੁਅਦਗੁਨਕੇਈ॥ਤੁਜਿਗਿਜਗਿਏਕੰਸਰਾਸਦਾਤੁਏਕੇਜੀਤੁਨਿਹਰਲੁ

ਕਰਤਾ ਸੇਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੇਈ॥ ਵਰਤੈ ਜੀਤੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਹੇਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
 ਸਿਸਟਿ ਸਬੁ ਉਪਾਈ ਜੀਤੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਬੁ ਗੋਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਵ
 ਰਤੈ ਕੇ ਜੀ ਜੇ ਸਬੁ ਸੇਵਾ ਜਾਣੈਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ॥ ਗਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥
 ਚਉਪਦਾ ॥ ੫੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਦੁਠਾ ਆਖੈ ਸਬੁ
 ਕੋਇ॥ ਕੇਵਲ ਦੁਠਾ ਠੀਠਾ ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ਕਹਣੈ ਦਾਲੇ ਤੇਰੇ
 ਹੋ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਦੁਠੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਹਿਰਗੀਭੀ ਗਗੁਣੀ ਗੀਗਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾ
 ਏ ਤੇਰੇ ਕੇਤਾ ਕੇਵਲ ਚੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸ
 ਕੁਰੀ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਗਿ ਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗਈ॥ ਕਹਣੁ
 ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੀਰਿ ਗਿਆਈ ਆਗ॥
 ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ ਆਦੁ ਭਿਆਈ ਆਗ॥ ਤੁਧੁ ਦਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਗ॥ ਕਰ
 ਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਆਗ॥ ੩॥ ਆਖਣਿ ਦਾਲਾ ਵਿਆਹੈ ਚਾਰਾ ਸਿਛਤੀ
 ਕੁਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਤੁਰੇ ਹਿਤਿ ਮੈ ਕਿ ਆਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਰਣਗਾਰਾ॥
 ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਖਾ ਜੀ ਦਾ ਦਿਸੈ ਮੇਰੇ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ
 ਸਾਚਾ ਨਾਈ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖਾ॥ ਤਿ ਤੁਧੁ ਪੈ ਪਾਇ ਚਲੀ ਅਹਿ ਭੁਖਾ॥ ੧॥
 ਸੇਵਿਓ ਧਿਸੈ ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਆਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੇ ਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੇ ਨਾ
 ਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਵੇ ਆ
 ਖਣਿ ਪਾਇ॥ ਦੁਠਾ ਨ ਹੋਵੈ ਪਾਇ ਨ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਉ ਜੁ ਮਰੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੇਗਾ॥ ਦੇਵਾਰ
 ਹੋ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਹੋ ਹੋਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਕੋਹੇ ਆਨ ਕੋਹੇਇ॥ ੩॥ ਜੇਵਨੁ ਆਪਿ

ਤੇਰੇ ਮਾਂਗਤ ਕਰਕੇ ਮਹਲੀ ਸਮੁਦਾ ਭਾਵੇਂ ਪੀਰ ਕਰਤ ਹੋਏ ਫੇਰੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਈ ਦੇ

ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਗੰਗਤੀ। ਜਿਨਿ ਨਿਨੁ ਕਰਿ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਤੀ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮੁ
ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤੀ॥ ੪॥੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੇ
ਤਿਨ ਪਛੁਤਾਤੀ॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ
॥ ਆਪਿ ਓਲਮੇ ਨਿਤਿ ਪਰੇਇ॥ ਜਾਤੀ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਗੁ॥ ਕਿਆ ਮੁਤਾਜੀ
ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨ ਹਿ ਕਰੇ
ਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਅਗਿਆ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਗਾ ਦਿਨੁ ਹੁਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਮੁਪਿ
ਆਗੈ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਅਦਰੀ ਕਉ ਸਾਨੁ ਨ ਦੇਇ॥ ਜੇਕਿ ਸੇ ਦੇਇ ਦਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ
ਆਗੈ ਪੁਛਿ ਨ ਲੇਇ॥ ੪॥੩॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੧॥ ਤਾਲਮਟੀ ਰੋਘਟ ਕੇ ਘਾ
ਟਾਇ ਲੰਕਾ ਦੀਆ ਦਾਜਹਿ ਦਾਜਾ॥ ਨਾਰਨੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿਕ ਭਾਉ॥ ਜਤੀ ਸਭੀ ਕਰਹ
ਖਹਿ ਪਾਉ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਣੁ॥ ਅਪੀਦੁ ਨੀ ਆਸਾਹਿ ਬਜਾਣੁ॥ ੧
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਚੈ ਲਖਾਇ॥ ਤੁਮਿ ਪਰੀਤਿ ਦਸੈ ਘਰਿ ਆਇ॥ ਜੇ ਸਉ
ਦਹਿ ਆਜੀ ਦੁਖਾਣਾ॥ ਖਸਮ ਪਹੁਣੈ ਸੇਰਿ ਨ ਪਰਦਾਣੁ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਐਵੇਇ
ਆਨਹੋਇ॥ ਲੁਏ ਨਿਤੇ ਦਿਨੁ ਰੋਹ ਨ ਕੋਇ॥ ਗਾਜਾਨਿ ਆਉ ਕੈ ਕੋਹ ਬਿਹੋਇ॥ ਕੋਹ ਖੁ
ਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥ ੩॥ ਆਣੁ ਸਮੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਛਰਮਾ
ਣੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ॥ ਤਾਕਿ ਛੁਟ ਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ੪॥
੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੧॥ ॥ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਪੁਨਿ ਤੇਰੀ॥ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕੰ
ਇ ਆਤੇਰੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ
॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏ॥ ॥ ਏਕੈ ਹੋਤਾ ਏਕੈ ਹੋਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇਆਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਵਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕ
 ਹੋਇ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੇਕਰਿਗਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਈ॥ ਜੇਸਾਵਰਤੇ
 ਤੇਸੇਕਹੀਐਸਭੁਤੇਗੀਦਭਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਮਾਇਆਮਧੁਮੀਠਾਮ
 ਨਮਤਵਾਲਾਪੀਵਤੁਰਹੈਆਪੇਰੂਪਕਰੇਬਹੁਤੀਨਾਨਕਬਪੁਨ੍ਹਾਏਦਕਹੈ॥ ੪॥ ੫॥
 ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੧ ॥ ਦਾਜਾਮਤਿਪਖਾਵਜਿਭਾਉਹੋਇਅਨੰਦਸਦਮਨਿ
 ਚਾਉ॥ ਏਹਾਭੁਗਤਿਏਹੋਤਪੁਤਾਉ॥ ਇਤਰੰਗਿਨਾਚਹੁਗਧਿਗਧਿਪਾਉ॥ ਪੁਰੇਤਾ
 ਲੇਜਾਣੈਸਾਲਾਗਹਿਰਛਨਚਣਾਖੁਸੀਅਮਨਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁਸੰਤੋ
 ਖੁਦਜਹਿਦੁਇਤਾਲਾ॥ ਪੈਰੀਦਾਜਹਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ਰਾਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੁਜਾਭਾਉ
 ॥ ਇਤਰੰਗਿਨਾਚਹੁਗਧਿਗਧਿਪਾਉ॥ ੨॥ ਭੁਓਛੋਗੀਹੋਵੈਮਨਚੀਤਿ॥ ਬਹਦਿਅ
 ਓਠਦਿਆਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ਲੇਟਣਲੇਟਿਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹਾ॥ ਇਤਰੰਗਿਨਾਚਹੁਗਧਿ
 ਗਧਿਪਾਉ॥ ੩॥ ਸਿਖਸਬਾਰੇਖਿਆਕਾਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਨਣਸਾਰਾਨਾਉ॥
 ਨਾਨਕਆਖਣੁਦੇਰਾਦੇਗ॥ ਇਤਰੰਗਿਨਾਚਹੁਗਧਿਗਧਿਪੈਗ॥ ੪॥ ੬॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲ ੧॥ ਪਉਣਓਪਾਇਧਰੀਸਭੁਪਰਤੀਜਲਅਕਨੀਕਾਬੰਧੁਕੀਆ॥
 ਅਪੋਲੇਦਹਸਿਰਿਮੁੰਡਕਟਾਇਆਗਵਣੁਮਾਗਿਕਿਆਵਡੁਭੁਇਆ॥ ੧॥ ਵਿਆ
 ਓਪਮਾਤੇਗੀਆਖੀਜਾਇ॥ ਤੁਸਰਬੋਪੁਰਿਗਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੀਅਉਪਾਇਜਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਥਿਕਿਆਵਡੁਭੁਇਆ॥ ਵਿਸੁਤੰਪੁਰ
 ਖਜੋਰੁਕਉਣਕਹੀਐਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਗ॥ ੨॥ ਨਾਨਕਲਿਖੁਣੁਬੁਧੁਸੁਖਿ
 ਦੁਖੁਦੁਖੁਆਲੁਦਸਿਸਟਿਗਇਆ॥ ~~ਨਾਨਕਲਿਖੁਣੁਬੁਧੁਸੁਖਿ~~ ~~ਦੁਖੁਦੁਖੁਆਲੁਦਸਿਸਟਿਗਇਆ~~

दत्तकधर

ਗ। ੪॥੨॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲ १ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪਰਿਅਇਆਤਾ
 ਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ। ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਆਨਿਦੁਭਇਆ। ਸਹੁਦੀ
 ਅਹੁਣਾਇਆ। १॥ ਗਾਦੁਗਾਦੁਗਾਮਣੀਧਿਬੇਕਬੀਚਗਾ। ਹਮਰੈਪਰਿ
 ਆਇਆਜਗਜੀਵਨਭੁਤਾਗਾ। १॥ ਰਹਾਉ। ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਦੀਆਹੁਜਿਹੇ
 ਆਜਾਸਹੁਮਿਲਿਅੰਤਾਜਾਨਿਆ। ਤਿਹੁਲੈਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਅਪੁਗ
 ਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਿਨਿਕਾਰਜੁਨਹੇਈ। ਜਿ
 ਤੁਕਾਜਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈ॥ ੩॥ ਭੁਨਤਿਨਾਨਕ
 ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ। ਜਿਸਨੇਨਕਰਿਕਰੇਸਾਸੋਗਾਇਹੇਇ॥ ੪॥ ੧੦ ॥
 ਅਸਾਮਹਲ ੪॥ ੧੦॥ ਅਸਾਮਹਲ ੪ ॥ ਰਿਹੁਧਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ। ਦੁਗਮਤਿਗਤੁਭੁਈਕੀਰਤਿਠਾਇ। ਸਚੁਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਉ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਧਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਚੁਰੇਖਟੁਦਰਸਨੁਜਾਣੁ। ਸਰਬਜੋਤਿ
 ਪੁਰਨਭੁਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਪਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ। ਦੁਖਧਿਖਿਅ
 ਸੁਖੁਤਨਪਰਹੈ। ਕਾਮਕੋਧੁਅਤਿਰਿਪਨੁਹਿਗੈ। ਦੁਖਿਪਾਛੈਭਿਨਾਂਮਿਨਿਸਤ
 ਗੈ॥ ੨॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਦੁਸਹਜਿਅਨਿਦੁ। ਸਖਾਸੇਨੁਪ੍ਰੇਮਗੋਬਿੰਦੁ। ਆਪੇ
 ਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ। ਤਨਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿੰਦੁ॥ ੩॥ ਸੁਭਦਿਕਾਰੁਮਹਾ
 ਦੁਖਦੇਗ। ਭੁਖਦਰਨਦੀਸਹਿਸਭਖੇਗ। ਜੇਉਪਜੈਸੋਅਦੈਜਾਇ। ਨਾਨਕਅਸ
 ਧਿਰਨਮਰਜਾਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਅਸਾਮਹਲ ੧॥ ਏਵੇਸਹੁਦਰਕਮਲਅਨੁ
 ਪਾਸਦੁਬਿਗਾਮੈਪਰਮਲਕੁਪਾ। ਉਜਲਮੇਤੀਚੁਗਹਿਸਾ। ਸਰਬਕਲਾਜਗ

ਦੀ ਸੇ ਅਸੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਦੀ ਸੇ ਮੈ ਓ ਪੈ ਓ ਧਿ ਨ ਸੇ ॥ ਧਿ ਨੁ ਜਲ ਲਾ ॥ ਦਰ ਕਮ ਲੁ ਨ ਦੀ ਸੇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿ ਰਲਾ ਧੁ ਏ ਪਾ ਦੇ ਭੇ ਦਾ ॥ ਸਾਖ ਭੀ ਨ ਕੋ ਪੈ ਤਿ ਲਏ ਦਾ ॥ ਨਾ ਦ ਧਿ ਰ ਵੀ ਸੁ
 ਰ ਤਿ ਸ ਮਾ ਏ ॥ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਦਿ ਪ ਰ ਮ ਪ ਦੁ ਪਾ ਏ ॥ ੨ ॥ ਮ ਕੋ ਤੇ ਰਾ ਤ ਉ ਰ ਗ ਰ ਦ ਤ
 ਉ ॥ ਗ ਜ ਨ ਗ ਜਿ ਸ ਦ ਧਿ ਗ ਸਾਂ ਤ ਉ ॥ ਜਿ ਸ ਤੁੰ ਗ ਧ ਹਿ ਕਿ ਰ ਪਾ ਧ ਗਿ ॥ ਧੁ ਤੁ ਤ ਪਾ ਰ
 ਨ ਤਾ ਰ ਹਿ ਤਾ ਗਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿ ਭੁ ਦ ਦ ਜੇ ਤਿ ਤਿ ਭੁ ਦ ਦ ਮ ਹਿ ਜਾ ਨਿ ਆ ॥ ਉ ਲ ਟਿ ਭੁ ਈ ਪੁ
 ਰ ਪ ਰ ਮ ਹਿ ਆ ਏ ਆ ॥ ਅ ਹਿ ਨਿ ਸਿ ਭੁ ਗ ਤਿ ਕ ਰੇ ਲਿ ਦ ਲਾ ਏ ॥ ਨਾ ਨ ਕੁ ਤਿ ਨ ਕੇ
 ਲਾ ਗੋ ਪਾ ਏ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਗੁ ਰ ਮ ਤਿ ਸਾ ਦੀ ਯੁ ਤ ਤਿ ਦੁ
 ਗਿ ॥ ਧ ਰੁ ਤੁ ਸਿ ਮਾ ਦੁ ਪ ਲਾ ਗੋ ਪੁ ਗਿ ॥ ਲਾ ਗੋ ਮੈ ਲੁ ਮਿ ਟੇ ਸ ਚਿ ਨਾ ਏ ॥ ਗੁ ਰ ਪ ਰ ਸ
 ਦਿ ਰ ਪੋ ਲਿ ਦ ਲਾ ਏ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਰੁ ਜੁ ਰੁ ਮ ਰ ਦ ਸਿ ॥ ਦੁ ਖੁ ਸੁ ਖੁ ਸਾ ਚੁ ਕ ਰੇ ਤੇ ਪੁ ਭ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁ ਰੁ ਕ ਮਾ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ॥ ਕ ਰ ਦਿ ਕ ਥ ਨਿ ਦਾ ਗਾ ਨ ਜੀ ਆ ਦੇ ॥
 ॥ ਕਿ ਆ ਦੇ ਖਾ ਸੁ ਧੁ ਧੁ ਨ ਪਾ ਦੇ ॥ ਧਿ ਨੁ ਨਾ ਦੇ ਮ ਨੁ ਤਿ ਪ ਤਿ ਨ ਆ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨ ਨ
 ਮੇ ਸੇ ਰੇ ਗੁ ਦਿ ਆ ਪੋ ॥ ਹ ਉ ਮੈ ਮਾ ਏ ਆ ਦੁ ਖੁ ਸ ਤਿ ਆ ਪੋ ॥ ਸੇ ਜਾ ਨ ਧਾਂ ਰੇ ਜੇ ਪੁ ਭ ਗ ਧੋ ॥
 ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਦਿ ਆ ਮਿ ਤ ਰ ਸੁ ਚਾ ਧੋ ॥ ੩ ॥ ਚ ਲ ਤ ਉ ਮ ਨੁ ਗ ਧੋ ਆ ਮਿ ਤੁ ਚਾ ਧੋ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁ ਰ ਸੇ ਦਿ ਆ ਮਿ ਤੁ ਸ ਧ ਦੁ ਚਾ ਧੋ ॥ ਸਾ ਰੇ ਸ ਥ ਦਿ ਮੁ ਕ ਤਿ ਗ ਤਿ ਪਾ ਏ ॥ ਨਾ ਨ ਕ
 ਦਿ ਰੁ ਰ ਆ ਪੁ ਗਾ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ਜੇ ਤਿ ਨ ਕੀ ਆ ਸੇ ਸ
 ਚੁ ਥੀ ਆ ॥ ਅ ਮਿ ਤ ਨ ਖੁ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰਿ ਦੀ ਆ ॥ ਹਿ ਰ ਦੇ ਨ ਖੁ ਨਾ ਜੀ ਮ ਨਿ ਭੰ ਗੁ ॥ ਅ
 ਨ ਦਿ ਨ ਨ ਲਿ ਪਿ ਆ ਰੇ ਸੰ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹ ਰਿ ਜੀ ਉ ਗ ਧ ਰੁ ਅ ਪ ਨੀ ਸ ਰ ਦਾ ਏ ॥ ਗੁ ਰ
 ਪ ਰ ਸਾ ਦੀ ਹ ਰਿ ਰ ਸੁ ਪਾ ਏ ਆ ॥ ਨ ਖੁ ਪ ਦ ਰ ਧੁ ਨ ਨਿ ਪਿ ਪਾ ਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਮਪਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ ਤਾਕੇਸਦਬਾਲਿਹਾਰੇਜਾਉ॥ ਜੇਹਰਿਗਤੇਸੇਜਨ
 ਪਰਵਾਣੁ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਦੁਰਜਿਨਿਪਾਇਆਪਨੁ
 ਨਗੀ॥ ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਧਦੁਦੀਚਾਗੀ॥ ਆਪਿਤਰੇਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇ॥ ਸਤਿ
 ਗਰਸੇਵਿਤਤੁਦੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਅਗੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥ ਕਰਮਪਰਮਸੰਜਮਸਤ
 ਕੁੰਊ॥ ਨਾਨਕਧਧਸੇਪੁਛਨਹੋਇ॥ ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੇਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੪॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕਿਅਵਹਿਏਕਿਜਾਵਹਿਆਈ॥ ਏਕਿਹਰਿਗਤੇਰਹ
 ਹਿਸਮਾਈ॥ ਏਕਿਧਗਨਿਗਗਨਿਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ॥ ਸੇਕਰਮਜੀਣਹ
 ਹਿਨਭੁਨਪਿਆਵਹਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਏਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਖੁ
 ਦਤਅਤਿਭਉਜਲੁਗੁਰਸਧਦੀਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉ
 ਆਪਿਲਏਪੁਛੁਮੇਲਿ॥ ਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਗਰਾਮੇਪੇਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਰ
 ਹਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਉਜਲਅਭਉਪਰਿਕਮਲਨਿਰਾਰੇ॥ ੨॥ ਬੁਰਾਬੁਲਕਹੁਕਿਸ
 ਨੇਕੀਐ॥ ਟੀਸੈਬੁਰਮੁਗਾਕੁਮੁਖਿਸਚੁਲੀਐ॥ ਅਕਥਕਥਉਗਰਮਤਿਦੀਚ
 ਰਾ॥ ਮਿਲਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਵਉਪਾਗੁ॥ ਸਾਸਤਬੇਦਮੀਸ਼ਿਤਿਬਹੁੰਭੇਦਾ॥ ਅਠ
 ਸਠਿਮਜਨੁਹਰਿਗੁਰੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੇਲੁਨਲਗੇ॥ ਨਾਨਕਹਿਰਦੈ
 ਨਾਮੁਦੇਖੁਪੁਰਿਭਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੫॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਨਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲ
 ਗਉਗੁਰਅਪਨੇਅਸਤਮੁਰਾਖੁਨਿਹਾਰਿਅਗਾ॥ ਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਅ
 ਹਿਰਦੈਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਬੋਲਹੁਰਾਮੁਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਤ
 ਨੁਹਰਿਲਭੈਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਹੋਇਉਜੀਆਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਨੀਰਵੈਬੰਧ

ਨਨੀਤੁਟਹਿਵਿਲਿਹਉਮੇਭੁਰਮੁਨਨਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਹਉਮੈਤੁਟੇਤਾਕੇ
 ਲੇਖੇਪਾਈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰਉਰਧਾਗੇ॥
 ਭੁਗਤਿਦਛਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮਿ
 ਉਲੂਖਿਮਰੇਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਹ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵ
 ਨੁਸਹਜਿਭਾਇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੧੬॥ ॥ਅਸਾਮਹਲ੧॥ਕਿਸਕਉ
 ਕਹਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ॥ਕਿਸੇਪੜ੍ਹਵਹਿਪ
 ਛਿਗੁਣਿਬੂਝੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸ
 ਰੀਗਾ॥ਹਰਿਭੁਜੁਮੇਰੇਮਨਗਹਿਰਗੀਤੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਤਤਰੰਗਭੁ
 ਗਤਿਹਰਿਗੰਗਾਅੰਨਦਿਨੁਸੁਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ਮਿਥਿਅਜਨਮੁਸਾਕਤ
 ਸੀਸਾਰਾ॥ਭਮਭੁਗਤਿਜਨੁਰਹੈਨਿਰਾਰਾ॥੨॥ਸੁਚੀਕੰਧਿਅਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਇਅਗਾ॥ਅਤਮੁਚੀਨਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇਅਗਾ॥ਅਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁ
 ਜੀਗਾ॥ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੩॥ਕਥਨੀਕਹਹਿਕਹਹਿਸੇਮੁਏ॥ਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਦੁਹਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੁਏ॥ਸਭੁਜਗਦੇਖਿਅਮਾਇਆਛਾਇਅਗਾ॥ਨਾਨਕ
 ਗਰਮਤਿਨਾਮੁਪਿਅਾਇਅਗਾ॥੪॥੧੭॥ ॥ਅਸਾਮਹਲ੧॥ ॥
 ਕੋਈਭੀਖਕਭੀਖਿਅਖਾਇਾਕੋਈਰਾਜਾਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ਕਿਸਹੀਮ
 ਨੁਕਿਸੇਅਪਮਾਨੁ॥ਕਹਹਿਉਸਾਰੇਧਰੇਪਿਆਨੁ॥ਤੁਝਤੇਦਛਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
 ਕਿਸੁਦਿਖਾਲੀਚੰਗਾਰੇਇ॥੧॥ਮੇਤਾਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਾਗਾ॥ਤੁੰਦਤਾਕਰੁਣ
 ਹਾਭੁਕਰਤਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਟਨਪਾਵਉਦੀਗਾਜਾਓ॥ਦਰਗਹਬੈਣ

ਨਾਹੀ ਬਾਉ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ॥ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ॥
 ॥ ਅਖੰਟ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਲੋਏ ਤੇਰੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਅਹਿ
 ਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀ ਪਕੁ ਦੇਇ॥ ਕੁਝ ਜਲ ਨੁਬਤ ਚਿਤ ਕਰੇਇ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ
 ਜੇ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੇ ਤਾ ਕੇ ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕੁ ਇਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ॥
 ਜੀਉ ਪਿਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜਾਤੁ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਦਰਗਾਹ ਬੇਸ
 ਟੁਹੈ ਵੇਖਾਉ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
 ਆਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲੇ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੁਝ ਜਲੁ ਤੇਰੇ॥
 ੪॥੧੮॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪੜ੍ਹ ੨॥ ਪੰਚ ਪਦੋ॥ ਦੁਪਥਿ ਨੁਪੋ ਨੁਪੰ
 ਧਥਿ ਨੁਪੰ ਖੀਜਲ ਧਿਨੁ ਉਤੁ ਜੁ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਅਾਂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮੁ
 ਦਿਹੁਣਾ ਅਪੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਕੀਵਿ ਸਗਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੇ
 ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੁਹਿ ਸਹੁ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰਸਾ ਨਾਹੀ ਕੀਨੀ ਪ
 ਉਣ ਨਵਾਜੇ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੇ ਪਜਤਾ ਆਗੇ॥ ਦਿਣੁ ਸੇਵਾ ਛਲੁ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ਅਖ
 ਰਧਿ ਰਖ ਬਾਗੁ ਲਿਚੇ ਖੀ ਸਿਚਤੁ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ॥ ਸਭੁ ਨਾਛਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਦੇ
 ਕੇ ਧਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੇ ਸੇਲੇਹੀ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਦਿਣੁ ਸੇਵਾ ਛਲੁ ਕਿ
 ਸੇ ਨਾਹੀ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੁ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਦਿਣੁ ਨਾਵੇ ਜੀਉ ਰਹੇ ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਮਤਿ
 ਦਿਚਿ ਮਰਣੁ ਹੋਰੁ ਕੇ ਸਾਜੇ ਜੀਵਾਂਤੁ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵ ਲੇਜੀ
 ਆਜਹੁ ਭਾਵੈ ਤਹੁ ਰਖਤੁਹੀ॥ ੫॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਂਇ ਆਬੂਰ
 ਮਾਮਨੁ ਹੋ ਪੈਤੀ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਉ ਪਿਅਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੁ ਜਪ

ਓਨਾਉ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧੁਰਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਾਂਡੇਐਸਾਧੁਰਮੁਧੀਚਾਗਾਨਾਮੇਸੁਚਿ
 ਨਾਮੇਪੜਉਨਾਮੇਚਜੁਅਚਾਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ। ਬਾਹਰਿਜਨੇਉਜਿਚਰੁਜੇਤਿਪੈਨਾਲਿ॥
 ਧੇਤੀਟਿਕਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਐਥੇਐਥੇਨਿਧੀਨਾਲਿ॥ ਦਿਣੁਨਾਦੈਹਰਿਕਰਮਨਭਾਇ
 ॥ ੨॥ ਪੁਜਾਪ੍ਰੇਮਮਾਇਆਪਰਿਜਾਨਾਲਿ॥ ਏਕੇਵੇਖਾਅਵਰੁਨਭਾਲਿ॥ ਨੀਨੇਤਤੁਗਗਨਿ
 ਦਸਦੁਆਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਪਾਠਪੜੈਧੀਚਾਗਾ॥ ੩॥ ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੁਰਮੁਭਉਕੁਰਾਗੈ॥
 ਪਹਰੁਆਰਾਛੁਬਿਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ ਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟਿਜਾਣੈਪ੍ਰਭੁਏਕਾ॥ ਬੁਝੈਬੁਝਮੁਅੰ
 ਤਰਿਥਿਏਕਾ॥ ੪॥ ਆਚਾਰੀਨੀਜੀਤਿਆਜਾਇ॥ ਪਾਠਪੜੈਨੀਵੀਮਤਿਪਾਇ॥
 ਅਸਟਦਸੀਚਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਧੁਰਮੁਰਿਖਾਇਆ॥ ੫॥ ੨੦
 ਆਸਮਯਲ ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਦੁਬੁਰਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਦਸਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ ਜਿ
 ਨਿਸਿਰਿਸਾਜੀਤਨਿਛੁਨਿਗੋਈ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਚਿਨਾਮੁ
 ਗੁਰਸਧਦਿਦੀਚਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਸਾਚੈਦਰਬਾਗਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਸਚੀਅ
 ਚਰਜੁਸਚੀਅਰਦਸਿ॥ ਮਹਲੀਖਸਮਸੁਣੇਸਾਧਾਮਿ॥ ਸਚੈਤਖਤਿਧੁਲਾਵੈਸੇਇ
 ॥ ਦੇਵਤਿਆਈਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਤਾਣੁਤੂੰਹੈਦੀਬਾਣੁ॥ ਗੁਰਕਾਸਧਦੁਸਚੁ
 ਨੀਸਾਣੁ॥ ਅਨੇਕੁਕਮੁਸੁਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕੁਨਪਾਇ॥ ੩॥ ਪੀਠਿ
 ਤਪਨਹਿਦਖਾਣਹਿਦੇਦੁ॥ ਅਤਿਰਿਦਸਤੁਨਜਾਣਹਿਭੇਦੁ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੇਈਬੁਝਨਹੋ
 ਇ॥ ਸਚਾਰਹਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ੪॥ ਕਿਆਹਉਆਕਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ ਤੂੰ
 ਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬਦਿਛਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਏਕੇਦਰਿਦੁਰੁਦੀਬਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਚੁਤਹੋਗੁਰਗਾਣੁ॥ ੫॥ ੨੧॥ ॥ ਆਸਮਯਲ ॥ ੧॥ ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਹ

ਵੇਦੇਈ। ਉਪਜੇਬਿਨਸੇਦਖਪਾਈ। ਇਹੁਜਗੁਸਾਗਰੁਤਰੁਕਿਉਤਰੀਐ। ਬਿਨੁਹਰਿ
 ਗੁਰਪਾਰੁਨਪਾਈ। ੧॥ ਤੁਝਿਬਿਨੁਮਦਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੁਝਬਿਨੁਮਦਰੁਨ
 ਕੋਇਧਰੇ। ਸਰਬੀਰੰਗੀਰੂਪੀਤੂੰਤਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਸੁਬਰੀਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ। ਪਿਰਸਿਉਮਿਲਣਿਨਦੇਇਬੁਰੀ। ਸਖੀਸਾਜਨੇਕੀਹ
 ਉਚਰਨਸਰੇਵਉਹਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦਰਿਧਰੀ। ੩॥ ਅਪਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿ
 ਆਤਮਸਾਮੀਤੁਨਮਦਰੁਕੋਈ। ਜਿਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾਦੁਖਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਹਿ
 ਜੋਈ। ੩॥ ਅਸਾਮਨਸਦੋਉਬਿਨਾਸਤਤਿਹੁਗੁਣਾਸਨਿਰਸਰੁਈ। ਤੁਰੀਆਮਦ
 ਸਬਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਤਸੱਭਾਕੀਓਦਲਹੀ। ੪॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਗਲੇਸਭਿਜ
 ਪਤਪਾਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਅਲਖਅਭੇਦਾ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਾਤਿਪਾਏਸ
 ਹਜਿਸੇਵਾ। ੫॥ ੨੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਮੋਹੁਕੁਟਿਬੁਧੇਹ
 ਸਭਕਾਗ। ਮੋਹਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਾਵਿਕਾਗ। ੧॥ ਮੋਹੁਮਰੁਭਰਮਤਜਹੁਤਮਬੀਗ।
 ਸਾਚਨਾਮੁਰਿਦੈਰਵੇਸਰੀਗ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਚਨਾਮੁਜਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈ। ਰੋਵੈਪੋ
 ਤਨਕਲਪੇਮਾਈ। ਏਤੋਮੇਹਿਰੂਬਾਸੀਸਾਗ। ਰੁਗਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਗ। ੨॥ ਏਤੋਮੇਹਿ
 ਛਿਰਜਨੀਪਾਹਿ। ਮੋਹੇਲਗਾਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ। ੪॥ ਚਾਰਿਨੀਖਿਆਲੇਜਪਤਪਕ
 ਮਾਹਿ। ਨਾਮੋਹੁਤੁਦੈਨਾਥਾਇਪਾਹਿ। ੫॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋਜਾਇ। ਨਾਨਕਹ
 ਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ। ੬॥ ੩੩॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਅਪ
 ਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਮਪਾਰੁ। ਹਉਪਾਪੀਭੈਬਖਸਣਹਾਰੁ। ੧॥ ਤੇਰਭਾਦਾਸਭੁ
 ਕਿਛੁਹੋਵੈ। ਮਨਹਕਿਕੀਚੈਅਤਿਵਿਰੋਵੈ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਨਮੁਖਕੀਮਤਿ

ਕੁਜਿਵਿਆਪੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਪਿ ਸੀਤਾਪੀ॥ ੨॥ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿ
 ਛੁਲੇਵਹਾ॥ ਜੇਉ ਪੈ ਜੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹਾ॥ ੩॥ ॥ ਮੇਸਾਹ ਮਰਾਸਖਾ ਸੁਹਾਈ॥ ਗੁਰਹਰਿ ਮਿ
 ਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ੪॥ ॥ ਸਗਣੀ ਸਉਦੀ ਤੋ ਦਾਮਾਵੈ॥ ਨਨਕ ਰਾਮ ਸਮੁਆ ਨਿਭਾਵੈ
 ॥੨॥ ॥੨੪॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪ
 ਵੇ॥ ੧॥ ਚਉਪਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚ ਚੀਤਾ ਪਰਉਪਕਾ
 ਰੀ॥ ਜਪ ਚਰਾਸੀ ਤਤਾ ਤੀਰਥ ਦਾਸੀ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਵਾਜੇ ਜੇ ਮਨ ਲਾਗੈ॥ ਤਉ ਜਮ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੇ
 ਲਿਉ ਅਥੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਸਾਨਿ ਰਾਸੀ ਉਠੀ ਨਿਮਾਸੀ॥ ਜਾਂਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਂਇਆ
 ਕੁੰਗੀ॥ ੨॥ ॥ ਦਇਆ ਵਿਗ੍ਰਹੁ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਪਿ ਮਰੇ ਮਦਰਾਨ ਹਮਾਰੀ॥ ੩॥ ॥ ਏਕ
 ਤ੍ਰੋਹੁ ਦੇਸ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਨਨਕ ਜਾਣੈ ਚੋਜਨ ਤੇਰੇ॥ ੪॥ ॥੨੪॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕ ਰੁ
 ਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਪੋਵਾ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਭੁ ਰਿਸੇਵਾ॥ ਇਥਿ ਕਿਥਿ ਕੀਤਾ ਪਿਆਰੀ ਹੋ
 ਵਾ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਭੁ ਰਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਅਸਾਪਿਆਸੀ ਜੇ ਜੈਆਵਾ॥ ਅਮਰੇ
 ਸਹੁ ਰਾਵਾ ਕਿਨੁ ਭਾਵਾ॥ ੨॥ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਅਹੋਇ ਰਾਮੇਰੀਆਈ॥ ਹਰਿ ਵਰਸ ਨਭਿ
 ਨੁਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਨੀ॥ ਗਾਇਆ ਸ
 ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਪਛੁਤਾਣੀ॥ ੩॥ ॥ ਅਜੈ ਸੁਜਾਗਉ ਮਾਸ ਪਿਆਸੀ॥ ਕੁਈ ਲੇਉ ਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿ
 ਰਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਉ ਮੈ ਪੈ ਇਕ ਰੇਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਤਉ ਕਾਮ ਨਿਸੇ ਜੈ ਰਵੈ ਭੁਤਾਭੁ
 ॥੪॥ ॥ ਤਉ ਨਨਕ ਕੀਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ੪॥ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਪੇਵ ਕਜੈ ਪਨ ਖਰੀਇਆ ਡੀ॥
 ਤਿਸੁ ਸਹਕੀ ਮੇਸਾ ਰਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਇਕ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ
 ਰੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਹੁ ਰਜੈ ਪਨੁ ਸਾਰੁ ਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਨਾ ਪਿਰਜਾ
 ਟਿਆ॥ ੨॥

ਗਰਪਰਸਾਦੀਐਸੀਮਤਿਆਵੈ। ਤਾਂਕਾਮਨਿਕੀਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਭੇ
 ਕੁੰਦਕਾਕਰੇਸੀਗਾਗੁ। ਸਦੀਸੇਜੈਰਵੈਭੁਤਾਗੁ॥ ੪॥ ੨੦॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧
 ਨਕਿਸਕਾਪੁਤੁਨਕਿਸੀਰੀਮਾਈ॥ ਝੁਠੇਮੇਹਿਭੁਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਹਉ
 ਵੀਤਾਤੇਗਾ। ਜਾਤੁਦੇਹਿਜਪੀਨਾਉਤੈਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਅਵਗਣਕੁਕੈਕੈਈ
 ॥ ਜਗਤਿਸੁਭਾਵੈਧਖਸੇਸੇਈ॥ ੨॥ ਗਰਪਰਸਾਦੀਦੁਰਮਤਿਧੋਈ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏ
 ਕੇਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਐਸੀਮਤਿਆਵੈ। ਤਾਂਕੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨੮
 ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਚੁਪਦੇ॥ ॥ ਤਿਤੁਸਰਵੈਕੈਭਈਅਲੇਨਿਦਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵ
 ਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ। ਪਕਿਨੁਮੇਹੁਪਗੁਨੀਚਾਲੇਹਮਦੇਖਾਤਹਤੁਧੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਮਨ
 ਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਝਮਨਾ। ਹਰਿਧਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨੀਪਹਿਅਮੁਰਖਮੁਗਾਧਾਜਨਮੁਭਉਐਆ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਿ
 ਨਕੀਸਰਣਜਿਨਤੁਨਾਹੀਦੀਸਹਿਆ॥ ੨॥ ੨੯॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਛਿ
 ਅਪ੍ਪਗਿਛੁਅਗੁਰੁਛਿਅਉਪਦੇਸਾ। ਗਰਗੁਰਏਕੇਦੇਸਅਨੇਕਾ॥ ੧॥ ਜੈਪ੍ਪਗਿਕਰ
 ਤੇਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਸੋਪ੍ਪਗੁਰਖੁਦਭਾਈਤੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਸੁਏਚਸਿਆਪ੍ਪਗੀ
 ਆਪਹਰਾਖਿਤੀਦਾਗੀਮਾਹੁਭਉਐਆ। ਸੁਰਜੁਏਕੇਰੁਤਿਅਨੇਕਾ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇ
 ਤੇਦੇਸਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਪ੍ਪਗੁ ੩॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਪਸ
 ਰਿ॥ ॥ ਲਖਲਖਕਰਲਖਦਾਜੈਨੇਜੈਲਖਉਠਿਕਰਹਿਸਲਾਮੁ। ਲਖਾਉਪ
 ਗਿਛੁਰਮਾਇਸਤੇਗੀਲਖਉਠਿਗਖਹਿਮਾਨੁ। ਜਾਂਪਤਿਲੇਖੈਨਾਂਪਵੈਤਾਂਸਭੇਨਿਰਾ
 ਭਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਆਨਗੁਪੀਪਾ। ਜੇਬਹੁਤਾਸਮਝਾਈਐਭੋਲਾਭੀਸੇ

ਅੰਧੇਅੰਧਾ॥ ੧॥ ਗਗਾਉ॥ ਲਖਖਟਾਂਅਹਿਲਖਸੰਜੀਅਹਿਖਾਜਹਿਲਖਆਵਹਿ
 ਲਖਜਾਗਿਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਵਿਖੈਛਿਰਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਲਖਸਾਂਸਤ
 ਸਮਝਵਣੀਲਖਪੀਤੁਤਪਨ੍ਨਹਿਪਰਾਣਾਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਨਿਰਾਛਲ
 ਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਸਚਿਨਾਮਿਪਤਿਉਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਅਹਿਨਿਮਿਹਿਰਦੈਜੇ
 ਸੈਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੩१॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਵੀਦਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁ
 ਖਦਿਚਿਪਾਇਆਤੇਲੁ॥ ਉਨਿਚਾਨਣਿਉਹੋਸੇਖਿਆਚੁਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲੁ॥ ੧॥ ਲੇ
 ਕਾਮਤਿਕੋਛਕਛਿਪਾਇ॥ ਲਖਮਛਿਆਕਰਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਕੁਾਹਿ॥ ੧॥ ਗ
 ਉ॥ ਪਿਤ੍ਰਿਪਤਲਿਮੇਰੀਕੇਸਉਕਰਿਆਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਗੁ॥ ਐਖੈਓਖੈਆਗੋਪਾ
 ਛੈਏਹਮੇਰਾਆਧਾਗੁ॥ ੨॥ ਗੀਗਧਨਾਗਸਿਸਿਛਤਿਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮਗਾਉ॥
 ਸਚਾਨਾਉਨਤਾਖੀਐਜਾਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਕੁਾਉ॥ ੩॥ ਇਕਲੇਕੀਹੋਰੁਛਮਿਛ
 ਗੀਬ੍ਰਹਮਣੁਵਟਿਪਿਤ੍ਰਿਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਿਤ੍ਰਿਬਖਸੀਸਕਾਕਧਗੁਨਿਪੁਟਿਸਿਨਾਹੀ॥
 ੪॥ ੨॥ ੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੪॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਨੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈ॥ ਦੁਖਬੁਖਤੀਰਖਕੀਏ॥ ਜੇਗੀਜਤੀਨਗਤਿਮਹਿਰ
 ਤੋ॥ ਕਰਿਕਰਿਕੁਗਵੇਭੇਖਭਏ॥ ੧॥ ਤਉਕਾਰਣਿਸਾਹਿਬਾਰੀਗਿਰੰਤੋ॥ ਤਿਰੇਨਾਮ
 ਅਨੇਕਰੁਪਅਨੰਤਾ॥ ਕਰਣੁਨਜਾਗੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥ ੧॥ ਗਗਾਉ॥ ਦਰਘਰਮਹ
 ਲਾਹਸਤੀਘੇਨੇਛੋਰਿਵਿਲਾਇਤਿਨੇਸਿਗਾਏ॥ ਪੀਰਪੈਕਾਂਧਰਸਾਲਿਕਸਾਰਿਕਛੇ
 ਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥ ਸਾਦਸਹਜਸੁਖਰਸਕਸਤੁਜੀਅਲੇਕਾਪਨ੍ਨਛੋਰਿਚਮ
 ਨੁਲੀਏ॥ ਦੁਖੀਏਦਰਦਦਰਿਤੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਦਰਦੇਸਕੁਏ॥ ਖਲਜੀਖਪਜੀਲ

ਕਰੀ ਸਿਖਾਂ ਸੁਤੁ ਪੋਤੀ ਵੀਨੀ ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁਝਿ ਸਾਂਗੀ ਤੇਗ ਪ੍ਰਣ ਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥
 ੪॥ ੧॥ ੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਰੁ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਰੀਤਿ ਪਿਚਿ ਗੁਪਤਿ ਮਨੁ ਦਾਸੈ ॥ ਬਿਰੁਨਹਹਿ ਜੈਸੇ ਸੇਬੁ ਵਹਿ ਉਦਾਸੈ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰਾ
 ਇਮਾਲ ਸੇਤੀ ਬਿਰੁਨਹਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੁਲਿ ਮਾਲ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਗੀਹਾਰੈ ॥ ਮਿਲੈ ਗਾਪ੍ਰੀਤ ਸੁਤ ਬਕਰ ਉਗੀ
 ਸੀ ਗਾਗਾ ਪਿਚਿ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥ ਪੋਤਿ ਲਗੀ ਹੋ ਜੀ ਮਨੁ ਚਾਲਣੁ ਹਾਰੈ ॥ ੩॥
 ਪਿਚਿ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦ ਨੁ ਕਰੈ ਗਾਸਾਹ ਪਜੁ ਤਾ ਪ੍ਰਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਤਾ ॥ ੪॥ ੧॥
 ੩੪॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਅਰੁ ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮਨ ਮੇਤੀ ਜੋਗਹਣੁ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੁਤ ਪਾਗੀ ॥ ਧਿਆਸੀ ਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪ
 ਹਿਰੈ ਗੰਢੈ ਲਾਲਿ ਆਗੀ ॥ ੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਇ ਨ
 ਅਵਗੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਰੁ ਵੀਠਿ ਲੇਪਿ ਹਿਰੈ ਰਮੇ ਦੁਰਦੁਲੇਈ ॥ ਕਰਕ
 ਰਿਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਪਿਚਿਤੁ ਪਰੇਇ ॥ ੨॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਕਰ ਮੁਦਿ ਗੀਪ
 ਹਿਰੈ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਪਟਲੇਈ ॥ ਪੀਰ ਜੁਪਗੀ ਧੀਪਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸਿਰੀ ਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ
 ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੋ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੈ ਕਾਂਇ ਆਸੇ ਜਕਰੇਇ ॥ ਗਿਆਨ ਗਉਜ ਬਸੇ
 ਜੋ ਆਵੈ ਤਾਨਕੁ ਕਰੇ ਗੁਕਰੇਈ ॥ ੪॥ ੩੫॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ
 ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐਭਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਛੁਕਹਣੁ ਸੇਕਰਿ ਰਹਿ ਆ
 ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭੁਲਾਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵ
 ਰਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਤੁ ਪਾਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ

ਬਾਹੁੜਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਿਅਤੇਸਾਪੜਿਅਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ੨॥ਜੈਕੋਟ
 ਰਗਹਬਹੁਤਾਬੋਲੈਨਾਉਪਦੈਬਾਜਗੀ॥ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਪਕੋਨਾਹੀਕਚੀਆਵੈਸਾਗੀ
 ॥੩॥ਨਾਕੋਪੜਿਅਪੀਡਿਤੁਧੀਨਾਨਾਕੋਮੁਰਖੁਮਰਿ॥ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਭਤਿਕਰਾ
 ਏਤਾਕਉਕਹੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ॥ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮ
 ਨੈਮਹਿਮੁਖੁਪਿਥਾਪਿਮਾਹਿਛਾਵਉ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਕੁਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਹਜਿਛੋਗ
 ਨਿਧਿਆਵਉ॥ ੧॥ਬਾਬਾਨਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹਜੁਗਜੋਕੀਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੀ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਅਗਰਿਅਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵ
 ਨਗਰੀਮਹਿਅਸਟਿਥੇਸਉਕਲੰਤਿਅਗੀਬਾਦੀ॥ਸਿੰਝੀਸਬਦੁਸਦਾਪੁਨਿਸੇਹੈ
 ਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰੈਨਾਦੀ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਦੀਚਹੁਗਿਅਨਮਤਿਡੰਡਾਬਲਮਾਨਬਿਭੂਤੀ
 ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿਹਮਾਂਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਅਤੀਤੀ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮ
 ਰੀਸਮਿਅਨਾਨਾਦਰਨਅਨੇਕੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭੁਰਬਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵ
 ਏਕੀ॥੪॥੩॥੩੭॥ ॥ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਗੁਰੂਕਰਿਗਿਅਨੁਪਿਅਨੁਕਰਿ
 ਪਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਾਵਪ੍ਰੇਮਕਾਧੇਰਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਮ
 ਈਐ॥ ੧॥ਬਾਬਾਮਨਮਤਦਾਰੋਰਾਮਰਸੁਪੀਦੈ॥ਸਹਜਿਰੰਗਾਰਚਿਰਹਿਅਗਾਅ
 ਹਿਨਿਸਿਧਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਂਗੀਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗਹਿਅਗਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰ
 ਸਾਚੁਪਿਅਲਾਸਾਜੇਤਿਸਹਿਪੀਆਏਨਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਦਾਪਾਗੀ
 ਹੋਵੈਕਿਅਮਤਿਛੁਛੋਭਾਉਕਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤੁਹੀਪਰ
 ਦਾਣੁਭਉਅਗਾਦਰਦਰਸਨਕਾਪੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਥੈਕਰੈਕਰੈਕਿਅਗਾਸਿਭਤੀ

ਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਗੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਬੁਰਬਰਿਜੋਗੀਖੀਦਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਪਾਗੈ॥ ੪॥੪॥ ੩੮॥ ਆਸਾਮਹਲ ੧॥ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਕੀਆਰਿ
 ਦੁਸਤਾਨਤੁਰਾਇਆ। ਆਪੈਦੇਸੁਨਦਪ੍ਰੀਕਰਤਾਜਮਕਰਿਮੁਗਲੁਚਨ੍ਹਾਇਆ॥
 ਦੇਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੇਤੋਵੀਰਰਦੁਨਆਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਤਾਤ੍ਰਿਸਰੂਨਾਕਾਸੇਈ
 ॥ ਜੇਸੁਰਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੇਸੁਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੇ
 ਪੈਦਗੋਖਸਮੇਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨਦਿਗਾਜਿਦਿਗੇਏਕੁਤੀਮੁੰਦਿਆਸਾਰਨਕਾਈ
 ॥ ਆਪੈਜੇਜਿਦਿਛੋਛੇਆਪੇਵੇਖਤੇਗੀਵਰਿਓਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋਨਾਉਪਗਏਦੁਸਾਦ
 ਕੇਰਮਣਿਭਾਣੇ॥ ਖਸਮੇਨਦਗੀਕੀਨ੍ਹਾਏਜੇਤੇਚੁਗੇਦਾਣੇ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤੋਂਕਿ
 ਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਾਣੇ॥ ੩॥੩॥੩੮॥ ॥ ਗੁਗੁਆਸਾਮਹਲ ੩ ਘਰੁ ੨॥
 ੧ ਚੰਦ੍ਰਿਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਦੁਛੁਗਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈ
 ਸਬਦਿਸਚੈਬੈਰਾਗਿ॥ ਖਟੁਦਰਸਨਦਰਤੈਦਰਤਾਰਾ॥ ਗਰਕਾਦਰਸਨਅਗਮ
 ਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ॥ ਸੱਚਾਆਪਿਦੈਸੋਮਨਿਸੇ
 ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਪਰੈਸੀਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ ਭਾ
 ਉਪਿਆਰਾਲਾਏਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ
 ਦਰਸਨਿਮੇਖਦੁਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੈਦੈਪਰਦਾਰੁਸਾਧਾਰਾ॥ ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾ
 ਈਨਾਜੀ॥ ਅਉਗੁਣਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਜੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖਸੰਤਿਸਰੀਗਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਾਗੋਨਪੀਗਾ॥ ਜਮੁਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਜਿਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
 ਚਿਸਮਾਏ॥ ੪॥੧॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੩॥ ਸਬਦਿਸੁਆਦਿਚਤੁਆਪੁਗਦ

ਇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।।ਨਿਰਭਉਦਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ।।ਸਚੀਬਾ
 ਟੀਪਾਏਬੁਗਿਕੋਇ।।ਗੁਣਸੰਗਹੁਦਿਨਹੁਅਉਗੁਣੁਜਾਗਿ।।ਪੁਰੇਬੁਰਵੈਸਬ
 ਦਿਸਮਾਗਿ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣੁਜਾਣੈ।।ਅੰਤਿਸਬ
 ਦਿਨਾਮੁਦਖਾਣੈ।।ਸਾਚੀਬਾਟੀਸੁਚਹੋਇ।।ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।।੨।।
 ਗੁਣਅਮੋਲਕੁਪਾਏਨਜਾਗਿ।।ਮਨਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸਬਦਿਸਮਾਗਿ।।ਸੇਵਭੁ
 ਗੀਜਿਨਨਾਮੁਪਿਆਇਆ।।ਸਦਗੁਣਦਤਾਮੰਨਿਦਸਾਇਆ।।੩।।ਜੇਗੁਣਸੰ
 ਗ੍ਰਹੈਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।।ਨਹਿਸਚੈਗੁਣਗਾਉ।।ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ।।ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ।।੪।।੨।। ॥ਅਸਾਮਹਲ ੩॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਦਿਚਿਦ੍ਰੀਦਭਿਅਈ।।ਚਿਗੀਦਿਛੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।।ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿ
 ਲਾਏ।।ਅਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ।।ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨਿਬਿਧਿਹੋਇ।।ਹਰਿ
 ਅਪਰੰਪਰਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਵੈਸਬਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ।।ਦਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।।ਉਚੀਬਾਟੀਉ
 ਚਹੋਇ।।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਦਖਾਣੈਕੋਇ।।੨।।ਦਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਦਰਦੁਸੰਗੀ
 ਗਿ।।ਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਗ।।ਬਿਨੁਗੁਰਭੁਟੇਦੁਖਕਮਾਇ।।ਮਨਮੁਖਿਬ
 ਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ।।੩।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿਰਸਹੋਇ।।ਪੀਦਤਰਹੈਪੀਅ
 ਏਸੋਇ।।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ।।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ।।੪।।੩
 ਅਸਾਮਹਲ ੩॥ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਗਹਿਰੀਬੀਗ।।ਸੇਵਕੁਹੀਸੁਖਸਾਂ
 ਤਿਸਗੀਗ।।ਸਬਦਿਰਤੇਜਿਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।।ਤਿਨਕੈਹਮਸਦਲਾਗਹਿਪਾਇ

॥ ਜੇਮਨਗਤੇਗਰਿਰੰਗੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਨਕਾਨਮਮਰਣੁਖਲਾਬੰਗਰਿਰਗਗ
 ਮਿਲੇਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾਏ ॥ ਗਰਿਕਾਨੁਮੁਮੰ
 ਨਿਦਸਾਏ ॥ ਗਰਿਖੁਸਰਗਰਿਆਬਰਪੁਰਿ ॥ ਆਪੇਨੈਜੈਆਪੇਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਆਖ
 ਏਆਖੈਬੈਸਕੁਕੋਇ ॥ ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੇਇ ॥ ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਪਾਇ
 ਆਜਾਇ ॥ ਗਰਪਰਸਾਦਿਦਸੈਮਨਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਚਹੁਆਪੁਗ
 ਦਾਇ ॥ ਗਰਿਰੰਗਿਗਤੇਮੇਰੁਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਲਗੁਰਸਬਦਿਦੀਚਾਗਾਨਾ
 ਨਕਨਮਸਦਾਹੁਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇ
 ਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਖਾਨਨਮੁਗਦਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਸੇਸ਼ੀਹੋਇ
 ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਨਲਗੈਵੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲਿਲਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨਗਮ
 ਨਮੁਕਪਿਹਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੇਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਠਾਲੀਲਗੈਨਿ
 ਗਭਲੁਜਾਇ ॥ ਅਪੀਕੀਮੀਅਪਿਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਅਧਿਠਉਰਨਪਾਇ ॥ ਬਿ
 ਸਟਾਕਾਕੀਜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਦਾਸਦਾਸੁਖਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਨਮੋਨਾਮਿਕਰੇਦੀਚਾਗਾ ॥ ਆਪਿਤਰੇਕੁਲਓਪਰ
 ਣਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਨਾਮਿਦੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕਮਹਲਸਬਦੁਪਾਟਿਪਾਏ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਮਸਹਿਗਰਿਜਲਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿਮੇਲਸਕੁਦੁਰਤੁਗਦਾ
 ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ॥ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਦਿਗ
 ਝੁਗਿ ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਆਤੁਮਸੀਪਾਗਗਿ ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਦਿਗੁਤਾ ॥ ਆਤਮ
 ਰੀਨੈਭੁਰਮੋਦਿਨਿਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮਾਇਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਿਗੁ

ਰਸਮਜਾਣਾਈਏਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ
 ਦਿਪੁਣਾਗਰਭੁਗਲਿਜਾਇ॥ ਧਿਰਥਾਜਨਮੁਦੁਜੈਲੇਭਾਇ॥ ਨਾਮਦਿਪੁਣੀਦੁ
 ਖਿਜਲੈਸਥਾਈਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਚਿਲੁਬਹੁਚੇਟਾਖਾਇ
 ॥ ਏਥਹੁਛੁਨ੍ਹਵਿਆਠਉਗਨਪਾਇ॥ ਗਰਭੁਜੈਨਿਦਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ ਤਿਤੁਘਰਿ
 ਮਨਮੁਖਕੋਰੋਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ ਗਰਮੁਖਿ
 ਜੈਤੀਜੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਘਾਣੀਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਉ
 ਦਸਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਅਸਾਮਹਲੁ ੩॥ ਲਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਗਦਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਭੀਵਭਿਆਈ॥ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੋਹਿਸਥਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੇਲਲਜੀਵਤਮਰੋ॥ ਸੇਗੁਰਖੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਥਦਿਉਪਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣੀਕਾਰਪੁਰਹੁਰਮਾਈ॥ ਧਿਨੁਸਥਦੈਕੇਥਾਇ
 ਨਪਾਈ॥ ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ ਆਪੇਦੇਵੋਰਿਲਿਨਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁ
 ਖਿਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ ਧਿਨੁਗਾਮੀਕੁਨ੍ਹਕਰੋਦਾਪਾਗੁ॥ ਧਿਨੁਗਾਮੀਦਖਰੁਪਲੈਨਪ
 ਈ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲਜਨਮੁਗਦਾਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਲਲਹੋਇ॥ ਉਤਮ
 ਜਾਤੀਉਤਮਸੇਇ॥ ਗੁਰਪਉਤੀਸਥਦਉਚਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਦਭਾਈਹੋਇ॥ ੪
 ॥ ੧॥ ਅਸਾਮਹਲੁ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਸੁਠੇਸੁਠਕਮਾਵੈ॥ ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਰੋਨਪਾਵੈ॥ ਦੁਜੈ
 ਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ ਮਮਤਾਘਾਧਾਐਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾਗਣੀਕਮਨਦੇਖੁਸੀਗਾਰੁ॥
 ਪੁਤਕਲਤਿਧਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏਸੁਠਾਮੇਹੁਪਾਖੰਡਦਿਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਸੇਹਾ
 ਗਟਿਪ੍ਰਭੋਜੇਭਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਸੀਗਾਰਥਦਾਵੈ॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨਹਰਿਗਾਵੈ॥
 ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਸੇਹਗਟਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਦਿਪਿਆਰੁ॥

ਅਪਣਾ ਪਿਰਗਾਥੈ ਸਦਾ ਉਧਾਰਿਗਾ ਨੇੜੇ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਰੁ ਗਿ। ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਧਰਾ ਅੰਭੁ ਪੁਰ
 ਆਗੇ ਜਗਤਿ ਰੁਪ ਨ ਜਾਇ। ਤੇ ਹੋਹੈ ਵੇ ਜੇ ਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਸਬ ਦੇਉ ਚੋ ਉਚਹੋਇ
 ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਇ॥ ੪॥੮॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਭੁਗਤਿ ਰਤੁ
 ਜਿਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਭੁਭੇ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭੁਗਤਿ
 ਨਹੋਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਰੰਨੇ ਅਪਨੇ ਪਤਿ ਖੋਇ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਪਿਆਇ॥
 ਸਦਾ ਅਨਿਦਿ ਰੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਜੋਇ ਛੇ ਸੇਈ ਘਲੁ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ
 ਤੇ ਪੁਗਾਏ। ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ। ਅਤਿ ਗੁਨਿ ਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿਨਾ
 ਏ। ਸਚਾ ਸੁਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਰੁ ਗਿ। ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਰਹਿ ਅੰਭੁ ਰੁਪੁ ਗਿ। ਜਗੰਜਾਉ ਤਹ ਦੇਖਾ ਮੋਇ। ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ
 ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਪੁਗਾ ਭੁਭਾਗੁ। ਉਤ ਮਰਤ ਨ ਜਾਹਰ ਅਪਾਗੁ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਦੇ ਦੁਹਾਗੁ। ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੇ ਸੁਹਾਗੁ॥ ੪॥੯॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥
 ਗੁਰ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚੁ ਸੇਇ। ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ। ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੁਖ
 ਪਿਬੁ ਝਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵਕ ਰਾਏ॥ ੧॥ ਗਿਅਨ ਰਤ ਨਿਸਬੁ ਸੇਝੀ ਹੋਇ। ਗੁ
 ਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨੈ ਸੇਅਨ ਦਿਨੁ ਜਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮੇਰਾ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਝੀ ਪਾਏ। ਅੰਤ ਰਿਮਹ ਲੁਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ। ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਬਿਹਨੁ ਮਿਸਮਾਣੈ॥ ੨॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
 ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰਾ ਬਾਗੁ। ਪਰ ਨਿਦਾ ਬਹੁ ਕੁਨਕ ਮਾਵੈ
 ਦਿਸਾ ਕਾ ਕੀਨੁ ਦਿਸਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਬੁ ਸੇਝੀ ਪਾਏ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਏ। ਭਾਣੁ ਅੰਨੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਾ

ਨਿਸਮਭੈਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲ ੩॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈਤਿਸੁਸਦ ਅਨਿਦਾ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਨਾਨਕਿ ਮਰੈਨਾ ਭੈਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰੁ ਤੇਸਾਨਿਸ
 ਭਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਨਕਉਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿਲੇਖਾ॥ ਤੇਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਿਆ
 ਦਹਿ ਪੁਰੇਗੁਰੁ ਤੇ ਭੁਗਤਿ ਦਿਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾ
 ਇ॥ ਤਿਨਕੀ ਗਾਹਣਗਤਿ ਕੀਨ ਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਤੀ ਦਫਿ ਆਈ॥ ਉ
 ਤਮਪਦਵੀਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਏਕਘੜੀ ਮ
 ਹਿਥਾ ਪਿਓਥਾ ਪਿ॥ ਕਹਿਕਹਿਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਜੇਸਉਪਾਲੇਥਾਇਨ
 ਪਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੈਪੁਤੈਪੁਨਤਿਨਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
 ਏ॥ ਜਗਸਬਦੁ ਬਸੈਤਹੁ ਦੁਖਜਾਏ॥ ਗਿਆਨਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ
 ॥ ੪॥ ਨਾਦੈਜੇਦਰੁਹੇਗੁਪਨਾਜੀਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਸਾਚਸੋਇ॥ ਪੁਰੇਸਬ
 ਦਿੰਦਸਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲ ੩॥ ॥
 ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਦਾਜੇਦਜਾਏ॥ ਇਹੁਮਨਅਪਾਏਲਾਹੈਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਅ
 ਤਰਿਲੇਭੁਭੁਗਮੁਅਨਲਵਉ॥ ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੇਝੀਪਾਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਘ
 ਟਿਚਾਨਲੁਹੇਇ॥ ਆਪੁਪਛਾਣਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
 ਰਤਿਹਰਿਲਾਗੈਭਾਉ॥ ਪੁਰੇਤਲਵਿਚੁਰੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅ
 ਪੇਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਤਿਹਿਧੂਰਮਪਛਾਣਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਅ
 ਤਹਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ ਸਹਜਿਦੀਚਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਜਗ
 ਤਿਸਚੁਸੇਇ॥ ਪਾਖੀਭਿਭੁਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਹੇਇ॥ ਏਹਾਭੁਗਤਿਜਨੁਜੀ

ਵਤੁ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਫਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਨਿਰਲੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦੀ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੩ ॥ ਪੜ ੮ ॥ ਕਾਠੀ ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ

ਲੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਹੁ ਦਾ
 ਤਾਏ ਕਹੈ ਅਵਗੁਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤਾ ਸਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਦੀ ਚਾਗਿ ॥ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਨ ਮਕੈ ਦਸਿ ਪੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਪਗਵਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਕ
 ਹੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਐ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹ
 ਰਿ ਕੇ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ॥ ਆਮਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
 ਤੁੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਪੜ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲ ੪ ॥

ਪੜ ੨

੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿ ਆਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾ

ਈ ॥ ਜੇਤ ਉਭਾਵੈ ਸੇਈ ਥੀ ਸੀ ਜੇਤੁ ਰੇ ਹਿਸੇਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਤੇ
 ਗੀਤੁ ਸੁਭਨੀ ਪਿਆਇ ਆਗ ॥ ਜਿਸੈ ਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇ ਆਗ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਦਿਛੋ ਨਿਭਾ ਆਪਿ
 ਮਿਲਾਇ ਆਗ ॥ ਤੁੰ ਗੀ ਆਉ ਸਕਤੁ ਸ੍ਰੀ ਮਾਗਿ ॥ ਤੁਝੇ ਬਿਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ਈ ਨਾਗਿ ॥
 ਜੀ ਮਜਤਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ॥ ਦਿਜੇਗੀ ਮਿਲਿ ਦਿਛੋ ਨਿਭਾ ਸੀ ਜੇਗੀ ਮੇਲੁ ॥ ਜਿਸ

ਕੇਸਰੀਪਨ੍ਹਰੀ
 ਮਾਮਿਸੁਤਨਾ
 ਮੁਕਾਈਗੋਰਿਸ
 ਰੀਪਨ੍ਹਰੀਆ
 ਤੁਨਾਮਲਕੋਰ
 ਲਿਜਵਾਈ॥

ਨੇਤੁੰਜਾਣਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁ॥ ਵੈਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਹਰਿ
 ਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਤਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤੁਆਪੇਕ
 ਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿ
 ਜਾਣਹਿਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੋਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
 ਕਿਸਹੀਪਨ੍ਹਰੀਆਸਿਕਦਾਰਚਉਪਰੀਨਾਲਿਆਪਣੈਸੁਆਈ॥ ਹਮਰਾਧਨ੍ਹਰ
 ਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਮਹਰਿਸਿਉਪਨ੍ਹਰੀਆਮੇਰੀਹਰਿਟੇਕਾਮੈਹਰਿ
 ਬਿਨਪਖੁਪਨ੍ਹਰਅਵਰੁਨਕੋਈਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਸੀਖਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿ
 ਨਸਿਉਪਨ੍ਹਰਹਿਸੇਜਾਗੋ॥ ਤੁਧੁਪਨ੍ਹਰਕਰਿਪਛੇਤਾਹਿ॥ ਬਿਨੁਨਰਹਿਮਨਿਖੋ
 ਟੁਕਮਾਹਿ॥ ਹਮਹਰਿਸਿਉਪਨ੍ਹਰੀਆਜਿਸਕਾਕੋਈਸਮਰਥੁਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਏਹ
 ਸਭਿਪਨ੍ਹਰਾਇਆਮੇਹੁਪਸਾਰੀ॥ ਮਾਇਆਕਉਲੁਝਹਿਗਾਵਚੀ॥ ਜਨਮਿਮਰਹਿ
 ਜੁਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ਹਮਰੇਹਰਿਪਨ੍ਹਰਜਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਸਵਾਰੀ॥ ਕਲਿਜੁਗ
 ਮਹਿਪਨ੍ਹਰਪਚੋਰੁਝਗਨਾਏ॥ ਕਾਮਕੋਪਲੇਬੁਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨੁਦੁਪਾਏ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਮਰਾਹਰਿਪਨ੍ਹਰਜਿਨਿਏਹਪਨ੍ਹਰਸਭਿਗ
 ਦਾਏ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆਦੁਜਾਭਾਉਪਨ੍ਹਰਹਿਪਾਵੈ॥ ਪਰਾਇਆਛਿਦੁਅਟਕਲੇ
 ਆਪਣਾਅਹਿਕਾਰੁਦੁਪਾਵੈ॥ ਜੋਸਾਈਜੋਤੈਸਾਖਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਾਰਹਿਪਨ੍ਹਰ
 ਪਰਮੁਸਭੁਸਿਸਟਿਜਿਟਿਆਵੈ॥ ੫॥ ੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਹਿਰੈ
 ਸੁਨਿਸੁਨਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੧
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੋਨਾ॥ ਏਕੋਗਵਿਹਰਿਆਪਟਅੰਤਹਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਬੋਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਵਡੁ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੁਯੋਗੁ ਇਕੁ ਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭੁਗਾਹੀ ਨਨੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਪੀਆਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਨ ਨ ਕਠਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮੁ
 ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਜਨ ਜੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਮੁ
 ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕੋਈ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ
 ਹੀ ਨ ਕਾਲ ਬੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧਿਗੁ ਧਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਵਡਾ ਵ
 ਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗੁ ਕਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀ
 ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਕੁਇਆ ਮਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
 ਇਆ ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਹਰਿ ਜਨ
 ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਵਿਹੁਣ ਮਾਇਆ ਮਥੁ ਧਾਰੀ ॥
 ਵਿਹੁਣ ਜਨਮ ਮੁਏ ਮਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨ
 ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਖਿ ਤਤੁ ਕਚੀਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮ
 ਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗ
 ਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮ ਗਵਿਆ ਸਕੁ ਸਾਧਿਗਿ ਰਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮਹੀਣਗਏਮੁੜਨੰਗਾ। ਪਾਚਪਾਚਿਮੁਏਬਿਖੁਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥ ੩॥ ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿ
ਓਥਾਪੋ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥ ੪॥ ੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਹਰਿਦੇਲਿਦੁਸਾਈ॥ ਛਲਲਾਗੇਹਰਿਰਸੁਕਰਸਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆ
ਨਤਤਰੰਗਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀ॥ ਮਾਰਿਆਕਾਬਜਮਕੀਕਰਭੁਇਅੰਗਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਰਖਾਈ॥ ਗੁਰਭੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥ ਹਉਮੈਕਰਮਿਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ ਜਿਉਕੀਚਰਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਜਾਛਾਣੈ॥
੩॥ ਜੇਦੁਰਾਗਹੋਦਹਿਦੁਰਉਚੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਜਪੁਸੁਚੈ॥ ੪॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੁਖਲਗਾਈ॥ ਨਾਮਿਸੁਣਿਅੰਮਨੁਤਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਨਾਮਜਪਹਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਮੀਤਾ॥ ਨਾਮਜਪਹਨਾਮੇਸੁਖਪਾਵਹਾ॥ ਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮ
ਨਿਛੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਸੁਣੀਮਨੁਕਥਾ॥ ਨਾਮੁਬਾਹਾਏਗੁਰਮਤਿਬਿਭ
ਥਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਕੁਸਲੀਮੋਹਅੰਧਾ॥ ਸੁਭਨਿਹਛਲਕਰਕੀਏਦੁਖਪੀਧਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪੇਦੁਰਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੮॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੪ ॥ ਪੁਰਾ॥ ੬॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਥਿਕਾਰਿਤੰਤੁਦਜਾਵੈਜੋਗੀਬੋ
ਥਰਦਾਜੇਬੋਨਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੋਲਹੁਜੋਗੀ॥ ਇਹਮਨੁਆਹਰਿਰੀਰਿਭੇਨਾ॥ ੧॥
ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸਾ॥ ਜੁਗਜੁਗਹਰਿਹਰਿਦੇਕੋਵਛੇਤਿਸੁਆਰੋਹਮਆ
ਵੇਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਗਾਵਹਿਰਾਗੁਭੁਹਤਿਬੁਝੁਲਹਿਇਹਮਨੁਆਖੇਏਖੇਲਾ॥ ਜੁ
ਵਹਿਕੁਪਸਿਚਨਕਉਬਸਧਾਉਰਿਬੋਲਗਏਚਰਬੋਲਾ॥ ੨॥ ਕੰਧਇਆਨਗਰਮਹਿਕਰਮ
ਹਰਿਬੋਵਹੁਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਆਖੇਤਾ॥ ਅਨੁਆਮਸਾਬਿਰਬੋਲਬੁਝੋਵਹੁਹਰਿਸਿਚਹੁਗੁਰ
ਮਤਿਜੇਤਾ॥ ੨॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਸਿਸਦਿਸੁਭੁਤਮਹੀਜੋਵੇਹਮਤੀਤਿਚੇਲਾਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਾਤੰਜਾਨੀ॥ ਹਰਿ
ਸਾਵਹਮਨੁਆਖੇਲ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਕਬਕੋਭਾਲੇਪ੍ਰਿਧਰੁਤਾਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬਾ॥ ਆਵਤਜਾਤਬਾ
 ਰਖਿਨਲਾਗੈਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਓਨਾਮ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਿਐਸੀਭੁਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ ਹ
 ਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲਗਹਿਨਸਕਉਜਸੈਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਕਬਕੋਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਣਕਬਕੋਰਾਗੁਪੁਨਿਉਠਾਵੈ॥ ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨਪਲੁਚਸਾ
 ਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਕੋਨਾਚੈਪਦਪਸਾਰੈ॥ ਕਬਕੋਹ
 ਥਪਸਾਰੈ॥ ਹਾਥਪਾਦਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮਾਰੈ॥
 ੩॥ ਸਭਕੋਉਲੋਗਨਕੋਪਤੀਆਵੈਲੋਕਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਪਤੀਛੇਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੇਸਦਧਿਆਵਹੁਤਾਸੈਜੈਕਰੇਸੁਕੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਹ
 ਲਾ ੪॥ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੁ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥
 ਗਿਆਨਰਤਨਬਾਇਆਪਾਇਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਨਾ
 ਚਹੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮੇਰੇਭਾਈਹਮਜਨਕੋਪੋਵਹਪਾਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮਨਾਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜੈ
 ਕਿਛੁਹੋਈਛਲਪਾਵਹੁਠਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥ ੨॥ ਆਪੇਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਕ
 ਰਤਾਹਰਿਆਪੇਬੋਲੁਬਲਾਇ॥ ਸੋਈਸੰਤੁਲੇਤੁਪੁਭਾਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾ
 ਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਰਾਜੈਹਰਿਗੁਨਜਿਉਆਖੇਤਿਉਸੁਖਪਾਇ॥ ਰਗਤਿਭੰਡੁ
 ਰਈਏਹਰਿਅਪੁਨੇਗੁਣਗਾਹਕੁਵਣਜਲੈਜਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੧॥ ॥

੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੮॥ ਕਾਛੀ॥
 ੧॥ ਭਾਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ ਆਇਆਮਰਦੁਖਰਾਹੁ

ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਾ ਬਿਰੁ ਤੋਈਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਸਾਬਾਸਿ
 ਚਲਦੁ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਚਨਾ ਮੁਸਾਹਰੁ ਸਬਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਰਬਿ
 ਲਿਖੇ ਭੋਹ ਸਿਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਦੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਾਇ ਪੁਰਹੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗਬਿਰ
 ਬਾਜਨ ਮੁਤਿ ਨਾਜੀ ਨੂੰ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੁਐ ਖੋਲ੍ਹਣੁ ਜਾਗਿ ਕਿਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ
 ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜੀਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀ ਬਾਝਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਨ ਪਰਿਗਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਾ
 ਏਆ ॥ ਵਰਿਸ ਚੇ ਸਾਇਆ ਰਮਹ ਲਿਖੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਹੁ ਰਿਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨੁ ਖਿਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਬਰਬਾ ਅਪਿਖਾ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਆਖਿ ਆਖਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ੧੩ ॥ ॥ ਮਾਸਾ ਵਰੀ ਜੁਧਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰ ੧੬ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਉਮੈ ਨਾਦਿ ਨਹ ਰਿਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕ
 ਉਹ ਰਿਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੁਲਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵ
 ਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਹਉਮੈ ਕੀ ਖਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੇ ਸੇਹੀ ਸੁਸ
 ਰਵਗ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ॥ ਤੇ ਸੇਹ ਰਿਜਨੁ ਕਿਉ ਠਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਈਹੁ ਜਗੁ ਉਰਿ ਦਧਾਰਿ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈਐ ਮੁਖਮਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈਹ
 ਰਿਨੀਰ ਬਾਣਾ ॥ ਪਦਨ ਨਕਾ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਸਾ ਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਮਾਈ ਮੋਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਗਾ ਬਤਾਵਹੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੁਲਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥ ਜੇ ਸੇਕਹੁ ਲੁਭੈ ਲਗੀ ਬਾਈ

੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਹਮਰਾਮਨੁਧੈਰਾਗੁਬਿਰਕਤੁਭਇਓਹਰਿਦਰਸਨਮੀਤਵੈਤਾਈ॥
 ਜੈਸੇਅਲਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੇਹਿਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁ
 ਸਰਟਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੇਹਿਸਰਪਾਪੁਰਿਗੋਸਾਈ॥ਜਨਨਨਕਵੈਮਨਿਅੰ
 ਨਦਰੇਤੈਹਰਿਦਰਸਨਨਿਮੁਖਦਿਖਾਈ॥੨॥੨॥੧੫॥ਗੁਰੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥
 ਘਰੁ ੨॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੇਈਠਿਰਿਖ
 ਲਿਅਗਾਜਿਨਿਸੁਖਿਏਠਾਲੀਤਿਸੁਰੁਓਧਧਤੁਦਿਖਾਇਅਗਾਭਾਈਮੀਤਕਟਿਬਦੇ
 ਖਿਧਿਥਾਦੇ॥ਹਮਅਈਵਸਗਤਿਗਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥ਅਸਾਦੇਖਿਧਿਮੇਹਿਤੋਹੇ
 ॥ਸਾਪਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਧਿਨੁਸਾਧੁਸਤਿਪ੍ਰੇਹਨਿਪ੍ਰੇਹੇ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਇਕਿ
 ਠਿਰਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕਾਮਿਦਿਅਪੋਇਕਿਸੰਚਹਿਗਿਰਗੀਤਿਨੋਹਿਨਆਪੋ॥ਇ
 ਕਿਸਤੀਕਾਦਹਿਤਿਨਧਤੁਕਲਪਾਦੇ॥ਹਮਿਹਰਿਗਾਥੈਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਦੇ॥੨॥
 ਤਪਕਰਤੇਤਪਸੀਧਲਾਏ॥ਧਤਿਤਮੇਹੇਲੇਕਿਸਥਾਏ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਹੇਮੇਹਿਆਆਕਾਸੁ
 ॥ਹਮਸਤਿਗੁਰਗਾਥੇਦੇਕਹਿਗਾਥਾ॥੩॥ਗਿਅਨੀਕੀਹੇਇਦਰਤੀਦਾਮਿ॥ਕਰਜੇਹੈ
 ਸੇਵਕਹੇਅਰਦਾਮਿ॥ਜੇਤੁਕਹਹਿਸੇਕਾਰਕਮਾਦਾ॥ਜਨਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨੇਨਿਨ
 ਆਦਾ॥੪॥ ੧॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਸੁਤੇਪਿਰਕੀਨੀਦਾਖਿ॥ਦੇਗਜਿਠਾਨੀਮੁਈ
 ਦੁਖਿਸਤਿਪਿ॥ਘਰਕੇਨਿਠੇਰੇਕੀਕੁਕੀਕਾਣਿ॥ਪਿਰਗਧਿਅਕੀਨੀਸੁਘੜਸੁਜਾਣਿ
 ੧॥ਸੁਨਹੁਲੇਕਾਮੇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਧਾਇਅਗਾਦੁਰਜਨਮਾਰੇਦੇਰੀਸੀਆਰੇਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉ
 ਹਰਿਨਖੁਦਿਦਾਇਅਗ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਿਅਗੀਹਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤਿਅ
 ਗੀਲੋਗਾਰੀਤਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਤਿਅਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾਨੇ॥ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਮਿਲਿ

ਸਾਧਪਛੁਟੇ। ਸਹਿਜਗੁਠਮਹਿਅਸਟੁਧੰਗਪਿਆਜੇਤਿਸਰੁਪਅਨਾਹਦੁਵਜਿ
 ਆਮਹਅਨਿਦੁਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਗਿ। ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਤੀਧਨਸੋਹਗਣਿਨਾਗਿ॥੩॥
 ॥ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ। ਜੇਸੁਟੇਕਮਾਦੈਸੁਉਤਰੈਪਾਗਿ। ਜਨਮਿਨਮਰੈ
 ਨਮਾਦੈਨਜਾਇ। ਹਰਿਸੇਤੀਓਹਰੈਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ॥
 ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਗਿ। ਰੁਪਅਨੁਪਪੁਰੀਆਚਾਰੁ। ਨਿਤੁਗਿਹਿਦੁਸੈਸੋਗਿ
 ਹੁਸੇਭਾਵੰਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਦਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀਕਾਮਣਿਗੁਰ
 ਮਿਲਿਹਮਪਾਈ। ਜਨਿਕਾਜਪਰਥਾਇਸੁਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਨਿਚਰੁਦਸੀਪਿ
 ਤਾਕੈਸਾਖਿ। ਤਿਚਰੁਕੰਤਬਹੁਬਹੁਠਿਰੈਉਦਸਾ। ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਪੁਰਖਮਨਾਇਅ
 ॥ਗਹਿਅਣੀਘਰਮਹਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਅਗ॥੨॥ ਬਹਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚੁ
 ਸੰਤਤਿਪੁਤਾ। ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘਨੁਸਰੁਪਾ। ਇਹੁਪੁਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ। ਸ
 ਗਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਜੇਠਾਨੀ॥੩॥ ਸਭਪਰਦਾਰੈਮਾਹਿਸਰੇਸਟਾਮਤੀਦੇਦੀਦੇਦਰ
 ਜੇਸਟਾ। ਪੀਨੁਸੁਰਿਹੁਜਿਤੁਪੁਗਟੀਆਈ। ਜਨਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਦੁਹਾਇ॥੪॥੩॥
 ॥ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ਮਾਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨਦੇਈ। ਸੀਤਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖ
 ਲੇਈ। ਦੇਸਕਰੈਬਹੁਰੁਪਦਿਖਾਵੈ। ਗਿਹਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮਾਵੈ॥੧॥
 ਘਰਬੀਨਾਇਕਿਘਰਿਦਾਸੁਨਦੇਵੈ। ਜਤਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਘਰ
 ਕੀਭੇਜੀਆਈਅਮਾਗਿ। ਨਉਖਡੀਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨਤਿਗਿ। ਤਟਿਤੀਹਥਿਨਛੋਰੈ
 ਗਸੀਨਿਆਸਾ। ਪਸਿਥਾਕੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸਾ॥੨॥ ਜਹਧੈਸਉਤਹਨਲੇਖੇ
 ਸੋ। ਸਗਲਭਦਨਮਹਿਸਬਲਪ੍ਰਦੇਸੋ। ਹੇਛੀਸਗਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ। ਕ

ਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੩॥ਸਾਇਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਹਿਅਇਅਗਾਗਾਰਿ
 ਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮਤਿਦਿਨਾਇਅਗਾਨਿਜਪਾਰਿਵਸਿਅਗਾਗੁਣਗਾਇਅੰਨ
 ਤਾਪੁਰੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਰੁਏਅਚਿਤਾ॥੪॥ਅਰਮੇਰਾਇਹਨਾਇਵਿਹਮਾਗੀ॥ਇ
 ਹਅਮਰਿਹਮਗੁਰਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੪॥੪॥ ॥ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵ
 ਉ॥ਤਿਤੀਏਮਤਾਵਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਅਗਾਮੇਸਭੁਕਿਛੁਛੋਭਿਪੁਰਤੁਗੀਪਿਅਇ
 ਅਗਾ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿਤੁਸਹਜਾਇਅਗਾਦੁਸਮਨਦੁਤਮੁਏਸੁਖਪਾਇਅਗਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਦੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ਜਿਉਪਿਡਸੰਭੁਹਰਿਕਾਰੇਸੁ॥ਜੇਕਿ
 ਛੁਕਰੇਸੁਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਤੂੰਮੇਗੀਓਤੁਜੈਦੀਧਾਣੁ॥ਤੁਧੋਨੇਛੋਭਿਜਾਈਐਪੁਰੁਕੈਦੁਗਿ॥
 ਅਨਾਧੀਅਤੇਰੀਸਮਸਗਿ॥ਤੇਰੇਸੇਦਕਕਉਵਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਸਾਕਤੁਕੁਲਾਛਿਰੇ
 ਧੇਧਾਣਿ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਅਈਕਰੀਨਜਾਇ॥ਜਿਹਕਰਗਧਿਲੈਹਿਗਾਲਿਲਾਇ
 ॥ਨਾਨਕਰਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪੁਰੁਗਾਖੀਪੈਜਦਜੀਦੁਪਾਈ॥੪॥੫॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਪਰਦੇਸੁਸ਼ਾਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਅਗਾਦਸਤੁਅਨੁਪਸੁਣੀਲਾ
 ਤਾਇਅਗਾਗੁਣਗਾਸਿਧੀਨਿਪਲੈਆਨੀ॥ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹਮਨਲਪਟਾਨੀ॥੧॥ਸਾ
 ਹਵਾਪਾਗੀਦੁਆਰੇਆਏ॥ਦਖਰੁਕਾਛਹੁਸਉਦਕਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾ
 ਇਅਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੇਲਰਤਨਅਮੇਲਰਾਸਿ॥ਦਿਸਟਸੁਭਾਈਪਾਇਅਮੀਤਾ॥
 ਸਉਦਮਿਲਿਅਨਿਹਚਲਚੀਤਾ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾਣੀ॥ਸਹਜਿ
 ਦਿਹਾਈਸਹਜਿਲੇਜਾਨੀ॥ਸਤੁਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਅਗਾਸਹੀਸਲਮਤਿ

ਪਰਿਲੇਅਗਇਆਮਿਲਿਅਲਾਹਬੁਏਅਨਿਦਾਪਨਸਾਹਪੁਰੇਬਖਸਿਦਾ॥
 ਇਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਦਿਰਲੇਪਾਇਆਸਹਲੀਥੇਪਨਾਨਕਲੇਆਇ
 ਆ॥੪॥੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਮੇਰੇਕੁਛਨਧੀਚਾਰੋ॥ਜਹ
 ਦੇਖਿਓਰੁਪਰੀਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਨਅਚਾਰਕਿਛੁਧਿਪਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬੰਹਪਕਤਿ
 ਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਅਨੀ॥੧॥ਸੁਨੇਸਖੀਕੀਤਿਹਮਾਰੇਕੀਅਲੇਖਸਮਾਨਾਕਰੁਮਸਤ
 ਕਿਧਾਰਿਗਾਖਿਓਕਰਿਅਪਨਾਕਿਅਜਾਨੋਇਹਲੇਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੁਹਾਗੁਰਮਾਰੇਅਬਹੁਇਸੈਹਿਓ॥ਕੀਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੇਸਕੁਦੁਖਜੋਹਿਓ॥ਅੰਗ
 ਨਿਮੇਰੇਸੇਬੁਝੰਦਾ॥ਨਿਸਿਧਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਅਨਿਦਾ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੀਗਿ
 ਲਲੁਲਾ॥ਸਗਲਮਾਭਰਣਸੇਬੁਝੀਠਿਛੂਲਾ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲ
 ਨਿਪਾਨਾ॥ਦੁਸਟਦੁਤਕੀਚੁਕੀਕਾਇ॥੩॥ਸਦਖਸੀਆਸਦਰੰਗਮਾਣੋ॥ਨਉਨਿ
 ਪਿਨਾਮੁਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਉਪਿਰਹਿਜੀਗਾਰੀ॥ਖਿਰੁਸੇਗ
 ਗਨਿਸੀਗਿਬਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਦਨਦੇਇਥ
 ਰਿਪੁਜਾਕਰਨਾ॥ਲੇਤਦੇਤਉਨਮੇਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੇਬ੍ਰਹਮਣੁਜਾਣ
 ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੁਹੀਹੈਪਛੇਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਬੋਝਾਈ॥ਨਿਗਪਰਾਧਦਿਤ
 ਦਹਿਧਰਿਅਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਹਿਲੇਭੁਛਿਗਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿਦਕਰਹਿਮਿ
 ਰਿਭਾਰਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੁਠਾਏਤੈਨਾਹੀ॥ਭੁਰਮੇਭੁਲਾਬਹੁਤੇਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿ
 ਰੇਖਕਰਹਿਘਨੇਗੇ॥ਅਤਿਗਿਓਖਿਅਉਤਰੀਘੇਗੇ॥ਅਦਰਉਪਦੇਸੈਅਪਿਨਬੁ
 ਝੇ॥ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਏ॥੩॥ਮੁਰਖਧਾਮਣਪ੍ਰਭੁਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤ

ਭੇਰੇਹੋ ਨਾਲਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇਹੇ ਵੀ ਭਾਗ॥ ਮਾਨਹੋ ਰਿਗਰਚਰ੍ਹੀ ਲਾਗੁ॥ ੪॥ ੮॥
 ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ॥ ਦੁਖੋਰਗ ਭੁਏ ਗਤ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁ
 ਰਗਾਇ॥ ਭੁਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੧॥
 ਤਪਤ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ॥ ਧਿਨ ਸਿਗਾਇ ਓਤਾ ਪਸਰੁ ਸਹ ਸਾਗੁਰ ਸੀਤਲੁ
 ਮਿਲਿ ਓਸਹ ਜਸੁ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਾਓ॥ ਪਾਦ ਤਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕ ਬੁਝਿ ਆ ਆਇ ਬ
 ਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ॥ ਜਗਤ ਉਪਾਰਨ ਸਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅ
 ਪਾਇ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ॥ ਸਹਜ
 ਪੁਨਗਾਵੈ ਮਗਿ ਲਮਨੁ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ
 ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ॥ ਸੁਖੰਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਓ
 ਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੇ ਸੀਗਿ ਸਗਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਅਰਨੁ ਵੈ ਬਿਲਲੁ
 ਵੈ ਨਿਦਕੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿ ਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿਦਕੁ॥ ੧॥
 ਰਗਾਓ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਓਸ ਕਾ ਸੀਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲਿ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਅਣਹੋਰਾ ਅਜਗਰੁ
 ਭਾਰੁ ਓਠਾਏ॥ ਨਿਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੇਨੁ ਅਰੇ ਜਿਹੇਇ
 ਬਿਤੀਤੈ ਸੁਨਾਨਕ ਅਧਿ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਇ ਬਿਗਸਾਵੈ॥ ੨॥ ੧੦॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗ
 ਗਾ॥ ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀ ਆਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ॥ ਓਹੁ ਸੁਖੁ
 ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ॥ ਮਨਿ ਮਹਿ ਚਿਤੁ ਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਅਾ ਦੇਖਤ
 ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਹਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੀਝੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖੈ ਰਾਗੁ

ਹਿਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਸਤੁ ਧਿਬੁ ਪਨੁ ਧੁਖੁ ਧੁਤੁ ਧਿਸੇ ਧੋ॥ ਓਇ ਭੀ ਜਾਨ ਓਕਿ ਤੇ ਨ
 ਲੇਖੈ॥ ਪਤਿ ਸੇਭੁ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ॥ ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ॥ ਰਿਹੁ ਐਸਾ
 ਹੇ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲਾ॥ ਪੁਰੁ ਕੁਦਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਧਿਜਨ ਭੇਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾ
 ਰਾ॥ ਰਿਗਤ ਮਾਸੇ ਧੁਤੁ ਧਿਸ ਬਾਰਾ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਧੁਤੁ ਫਰਮਾਇ ਸਿ॥
 ਮਨ ਨਹੀ ਪਾਪੈ ਦਿਸਨ ਨ ਜਾਇ ਸਿ॥ ਧਿਨੁ ਮਿਲ ਬੋਇ ਹੁਨਿ ਨ ਬਿਹਾਵੈ॥ ਮਿਲੈ
 ਪੁਰਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਧੇਜਤ ਧੇਜਤ ਸੁਨੀ ਏਹ ਸੇਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਧਿਨੁ
 ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤੁ ਕਿਰਾਗਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ॥ ਆਪੁਰੀ ਆਸਾ
 ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਇ॥ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤੈ ਚੁਕੀ ਠੰਢਾ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ॥ ੪॥
 ੧੧॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਪਦ ਪਦੇ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਤੇ ਗੀਨੀ ਕੀ ਜਾਤਿ॥ ਚੁਤੀ ਅ
 ਤੇ ਗੀ ਮਨੀ ਐ ਪਾਤਿ॥ ਦਿਤੀ ਆਤੇ ਰਾਸੁੰਦਰ ਬਾਨੁ॥ ਧਿਗ ਫੂਰੁ ਪਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾ
 ਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਹਨੀ ਸਰੁਪ ਸੁਜਾਇ ਧਿਚ ਧਨਿ॥ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੇਹਿ ਛਕੀਤੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਤਿ ਸੁਚੀਤੇ ਗੀ ਪਾਕ ਸਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਏਸ ਨਾਨੁ ਪੁਜਾ ਤਿਲ ਕੁਲਾਲੁ॥ ਗਲੀ ਗਰਬ
 ਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਿੰਦਿ॥ ਆਨਾ ਸਭੁ ਧਿਧਿ ਧੋਈ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ॥ ੨॥ ਕਾਪ ਰੁਪ ਹਿਰ
 ਹਿ ਭੋਗ ਹਿ ਭੋਗ॥ ਅਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੇਭੁ ਮਹਿ ਲੋਗਾ॥ ਚੇਅ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਧਿਸ ਬਾਰ
 ॥ ਸੰਗੀ ਖੋਟੇ ਕੋ ਪਚੰਡਾਲਾ॥ ੩॥ ਅਦਰ ਜੇ ਨਿਤੇ ਗੀ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਏਸੁ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇ
 ਗੀ ਸਿਕਦਾਰੀ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਤੁਝੁ ਹਿ ਪਹਿਰਾ ਮਾ॥ ਸੀਲੁ ਧਿਗਾ ਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਉ॥ ੪॥
 ਨਾਕ ਓਇ ਸਟਿ ਮਇ ਆਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਸਬੀਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛੁਡਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
 ਹਰਿ ਸੁਪਾਇ॥ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹੁ ਕਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ

ਨੇਸੁਹਾਂਗਾਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਿਚਿਖਨਿਤ੍ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਓਦੁਜਾ॥ ॥ਅਸਾਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ਜੀਵਤਦੀਸੇਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਰਹ
 ਣਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਓਖੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰ
 ਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ ॥ਕਾਬੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥
 ਜਿਸਛੁਟੇਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਉਚਾਚੇਵੇਸੁਪਵੇਪਾਇਆਲਾ॥
 ਧਰਨਿਪਰੇਤਿਸੁਲਗੇਨਕਾਲਾ॥੩॥ਕੁਮਤਯੋਗੇਤਿਨਿਕਛੁਨਪਾਇਆਸੇਅਸਥਿ
 ਗਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਜੀਓਪਿਤ੍ਰਸਤੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿ
 ਲਿਭੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੫॥੧੩॥ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾ
 ਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਰੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੁਲਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਾਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਓਤੁਮਕਿ
 ਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ ॥ਤੀਨਸੇਰਕਾਇਹਾਵੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤਤੁਪੁਰਿ
 ਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮਾ॥ਇਸੁਓਪਰਿਲੇਗਖਿਓਗੁਮਾਨਾ॥੩॥
 ਏਕਵਸਤੁਬੁਝੁਪਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕਾ॥ਬਿਨਬੁਝੇਤਾਸਵਾਨਾਪਾਕਾ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਗੁਰਕਓਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥੧॥੧੪॥ਅਸਾਮਹਲਾ
 ੫ ॥ਇਕਤੁਕੋਚਓਪਏ॥॥ਇਕਅਜੀਦਿਨਸੁਮੇਕਓਬਹੁਤਇਹਗੇ॥ਮਨੁਨਰੇ
 ਕੇਸੇਮਿਲਓਪਿਆਗੇ॥੧॥ਇਕਦਿਨਸੁਮੇਕਓਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੇ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨ
 ਆਸਿਅਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸਿਤਮੇਕਓਪਿਰਹਿਮਿਲਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਓ॥ ॥ਚਾਰਿਪੁਰ
 ਰਬਹੁਜਗਹਿਸਮਾਨੇ॥ਗੋਲਿਭੁਈਤਬਅਤਿਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪਚਿਦੁਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁ
 ਵਿਛੋੜੀ॥ਕੁਮਿਭੁਮਿਕੋਵੇਹਾਥਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਓਹਰਿਦਰਸਨੁਵਿਖਾ

ਇਅਗ। ਅਤਮਚੀ ਨਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਅਗ। ੪॥੧੫॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਸੇਵਾਮ
 ਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨਾ। ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ। ੧॥ ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਖੀ ਸਿਗਿਸਖਾਈ। ਦੁਖਿ
 ਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਊਦਜਮਬਪਰਾਮੋਕਊਕਹਾਰਗਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਹਰਿਮੇਰੀ
 ਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣਾ। ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣਾ॥੨॥ ਹਰਿਮੇਰੀਪੁਜੀਮੇਰਾ
 ਹਰਿਵੇਸਾਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਵੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆ
 ਵੇ। ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੋਅੰਕਿਸਮਾਵੇ॥੪॥੧੬॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਤ
 ਵਿਖਾਲੁਤਇਹਮਨਲਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਭੇਯਲੁਪਾਈ॥੧॥ ਮਨਕਿਉਥੈਗਾਗੁਰ
 ਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪੁਰਾ। ਮਨਸਾਕਾਵਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਰਸਦ
 ਹੀਭੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅਤਿਰਿਧਾਰੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੨॥ ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਅਗ। ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਵੁ
 ਵਜਾਇਅਗ॥੩॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਗਾਇਅਗ। ਸੁਖਿਰੇਣਿਵਿਹਾਣੀ
 ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਗ॥੪॥੧੭॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆ
 ਇਅਗ। ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਪੁਰੋਪਾਇਅਗ॥੧॥ ਅੇਸਾਹਰਿਧੰਨੁਸਿਚੀਅੇਭਾਈ॥ ਬ
 ਹਿਨਜਲੈਜਲਿਨਹੀਰੁਬੈਸਿਗਿਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਤੋਟਿਨਆ
 ਵੇਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ। ਖਾਇਖਰਚੁਮਨਰਹਿਆਅਘਾਇ। ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁੰਘਹਿਹਰਿ
 ਧਨੁਸੀਚਾਣਾ। ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਅਗਜਿਸੁਪੁ
 ਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ। ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਸਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਅਸਾਮਹਲਾ
 ੫॥ ਜੇਸੇਕਿਰਸਣੁਬੈਵੇਕਿਰਸਾਣੀ। ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ ਜੇਜਨਮੇਸੇਜਾ

ਨਰੁਮੁਆਗੋਧਿਦੁਗਤਅਸਥਿਰੁਹੈਥੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਉ
 ਸੀਰਾਤਿ॥ ਰੇਇਗਈਠਿਰਿਹੈਇਪਰਬਾਤਿ॥ ੨॥ ਮਾਇਅਮੋਹਿਸੇਇਰਹੈਅ
 ਰੁਗੋ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੇਦਿਰਲਾਜਾਗੋ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤਾ॥
 ਮੁਖਉਜਲਹੈਇਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੮॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਨਉਨਿਪਿਤੇ
 ਰੈਸਗਲਨਿਪਾਨਾ॥ ਇਛਾਪੁਰਕੁਰਖੈਨਿਪਾਨਾ॥ ੧॥ ਤੁਮੈਰੈਪਿਅਰੇਤਾਕੇਸੀਬੁਖਾ॥
 ਤੁਮਨਿਦਸਿਆਲਗੋਨਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿਸੇਈਪਰਦਾਨਾ॥ ਸਾਂਚੇਸਾ
 ਰਿਬਤੇਠਾਸਚੁਛਰਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਣੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਤੇਰੇਘਰਿਸਦਸ
 ਦੈਹੈਨਿਆਉ॥ ੩॥ ਸਾਂਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਦ
 ॥੪॥ ੨੦॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਕਟਿਨੀਅਕੈਸਦਹੀਸੀਗਾ॥ ਕੁਦਰਤਿ
 ਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁੰਗਾ॥ ੧॥ ਕਰੈਨਸੁਰੈਨਾਮਨੋਰਦਨਾਰਾ॥ ਅਦਿਨਾਸੀਅਦਗਤ
 ਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਵਿਸਕੀ
 ਕਾਇ॥ ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਖੈਆਇ॥ ੨॥ ਜੇਲਉਤਾਪੁਰੁਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ ਤਿਸਲ
 ਉਡੇਕਉਵਿਸਕੀਤਾਤਿ॥ ੩॥ ਦੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਦਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰ
 ਦਾਹਾ॥ ੧॥ ੨੧॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਹਰਿਰਸੁਛੇਰਿਹੈਛੈਰਸੁਮਤ
 ॥ ਘਰਿਅਹਿਵਸਤੁਧਾਰਹਿਉਠਿਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ ਰਾ
 ਰਿਕਰਤਸੁਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਧਿਰਾਨੀ॥ ਐ
 ਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਤਿਸਮਿਉਲੁਕਜੇਸਦਹੀਸੀਗੀ॥ ਕਾਮਿਨਆ
 ਧੈਠਿਰਿਠਿਰਿਮੰਗੀ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਬੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਉ

ਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪਨੁਹਰਿਕੇਨਾਉ ॥
 ਈਜੰਊਜੰਊਨਸੀਗਿਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਦਰਸਤੁਬੋਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਪਾਦੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਗਤਿਭੰਡਚਗੁਰਧਾਣੀਲਲ
 ॥ ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਨਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਾਨਾਸਤਿ
 ਗੁਰਤੁਠਕੀਨੀਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੇਖਿਅਦੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਅਧਿਨਾਸੀਪਾਇਪ
 ਟਿਚੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨਦਬਿਨੋਦਕੁਰੇਪੁਰਪਾਰਿਅਗ ॥
 ਆਪੁਨਕਾਰਜੁਆਪਿਸਦਾਰਿਅਗ ॥ ਪੁਰਸਮਿਰੀਪੁਰੇਠਾਕੁਰਕੀ ॥ ਕੁਰਿਪੁਰਿਧ
 ਰਿਹੀਸੇਭਾਜਕੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲੁਸੇਇਆ ॥ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾਅਦਰੁਨਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੋਗਾਧਿ ॥ ਰਦਿਗਹਿਅਪ੍ਰਭੁਸਕੁਥੈ
 ਸਾਧਿ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰੀਧਣਤਧਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤਿਸਿਲੀਵਡਿਅਈ
 ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਥਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ ॥
 ਗੁਰਕਾਰਦਰਸਨਸੰਚਹੁਹਰਿਪਨੁ ॥ ੧ ॥ ਉਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੇਤੁਆਉ ॥ ਪਿਆਦਉ
 ਗਾਵਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਨਿਲਗੈਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਪਾਦਹੁਸਾਚੈਨਾਇਆ ॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਸੀਤਿਪੁਰਾਇਆ ॥ ਸਕੁਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏ
 ਕਾਸਾਪਾਸਗਤਿਮਿਲੁਧੁਪਿਧਿਥੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਦਸੁਸਗਲਕਾਛੈਰਿਅਭਿਮਾਨਾਨ
 ਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਤਈਮ
 ਤਿਪੁਰੀ ॥ ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੈ ॥ ਬੁਠਤ
 ਘੋਰਅਪਿਕੁਪਮਹਿਨਿਕਾਸਿਉਮੇਰੇਕੁਈਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਅਘਾਹਅਨਿਕ

ਸਾਗਰਾਗੁਰਬੇਪਿਥਤਾਰੋਰਤਨਾਗਰਾ॥੨॥ਤਤਰਾਪਿਥਿਖਮਾਇਹਮਾਇਅਮ॥
ਗੁਰਪੁਰੋਪਰਗਵਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਅਮ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਕਛੁਉਕਤਿਨਮੋਗੀ॥ਗੁ
ਰਨਾਕਸਰਦਾਗਤਿਤੋਗੀ॥੪॥੨੬॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵ
ਤਸਰੀਗਤਾ॥ਆਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸਕੇਮਾਤੇਮਨਿਸਦਅ
ਨਦਾ॥ਆਨਰਸਾਮਨਿਦਿਅਪੋਚਿੰਦਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਦਾਰਾ
॥ਆਨਰਸਾਸਭਿਯੋਹੋਹੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸਕੀਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰ
ਸੁਪੀਵੈਅਲਮਸਤੁਮਤਦਾਰਾ॥ਆਨਰਸਾਸਭਿਯੋਹੋਹੋਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸੁਕੀ
ਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਸਾਧੁਗਟਿਸਮਾਇ॥ਲਾਖਕਰੋਫੀਮਿਲੇਨਕੇ
ਗ॥ਜਿਸਹਿਪਗਾਪਤਿਤਿਸਹੀਰੇਹਿ॥੨॥ਨਾਨਕਚਾਖਿਭੁਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਆਸਾਦਾ॥ਈਤਉਤਕਤਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸ
ਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਾਮੁਕੋਧਲੇਭੁਯੋਮਿਟਾਵੈਛੁਟ
ਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪਨੀਪਾਗੀ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਦਕਮਾਦਹਿਪ੍ਰੀਤਮਹੇਦਹਿਮਨਾਪਿ
ਆਗੀ॥੧॥ਸੁਟਿਸੁੰਦਰਸਾਧੁਬਚਨਉਪਾਗੀ॥ਦੁਖਭੁਖਮਿਟੈਤੋਰਸਹਸਾਸੁਖਪਾ
ਦਹਿਤੁਸੁਖਮਨਿਨਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ॥ਅਤਮ
ਸੁਧਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਦਾਗੀ॥ਦਾਸਨਿਕੀਰੋਇਦਾਸਿਦਾਸਗੀਤਾਂਪਾਦਹਿਸੋਭਾਹਰਿ
ਦੁਆਗੀ॥੨॥ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾ॥ਆਗਿਅਮਾਨਭੁਗਤਿਹੋਇਤੁ
ਮਾਗੀ॥ਜੇਇਹੁਮੰਤੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭੁਭੁਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗੀ॥੩॥੨੮॥ ॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਦੁਪਦੋਰਾਭੁਈਪਗਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਗੀਆਗੋਬਿੰਦਮਿਲ

ਟੁਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਧਰੀ ਆਗਾ ਅਵਰਿਕਾ ਜਿ ਤੇਰੈ ਵਿ ਤੇ ਨ ਕੰ ਆਗਿ ਲੁਸਾ ਪਸੰਗਿ ਤਿਭੁ
 ਜ ਕੇ ਦਲ ਨ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰੀਰ ਮਿਲ ਗਭੁ ਦਲ ਤਰ ਨ ਕੈ ਜ ਨ ਮ ਬਿਰਥਾ ਜ ਤੁਰੇ ਗਿ ਮ
 ਇ ਆ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜ ਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜ ਮੁਧਰ ਮੁਕ ਮਾਇ ਆਗਾ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿ
 ਆਹਰਿ ਰਾਇ ਆਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀ ਚੁਕਰ ਮਾਗਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖ ਹੁ ਸਾਰੀ
 ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੁਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀ ਅਨੁਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਗੀਓ ਟੁਮਾ
 ਗੀ ਆਸਾ ॥ ਏਠ ਤਉ ਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਦਿਸੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰੰ ਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ
 ਦਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਧਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਛੁਡਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਾ ਪੁਮੁ ਆ ਬਿਖੁਖ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਉ ਕੁਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ਛਾਕੀ ਕੇ ਕ
 ਛੁਰਿ ਤਿਨ ਲਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋ
 ਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਹੁ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ੩੧
 ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੁ ਪੁਖਾਇ ਓਹ ਰਿਕੇ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸਿਮ
 ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤਪੁ ਗਇ ਆਬਰਨ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਬੁਇ ਆਸੁ ਭੁਮਿ ਟੇ ਦਿਸੁ ਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਮਜਤਿ ਸਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਿ
 ਆਇ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਾਂ ਛੁਤ ਨਾਹੀ ਸੁਖੇ ਲਾ ਆਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੇ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਠੰਡੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ ਓਨ ਬਾਲ ਬੁ

ਰੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕੁਓਪਾ
 ਭਿਧਾਈ॥ ੨॥ ੨੩॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਸਾ
 ਧੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸੀਤਲ ਸੰ
 ਤਿਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਕਿਲਦਿ ਖਿਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁਨਾਨ
 ਕ ਜਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੇ ਪੁਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲ
 ੫॥ ॥ ਜਾਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੀ॥ ਪੀੜ ਗਈ ਠਿਗਿਨੀ ਦੁਹੇਲੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਿ ਦਸੁ ਹੇਲੀ॥ ੧॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅੰਤੋਲੀ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਕੁਈ ਅੰਮੇਲੀ॥ ੨॥ ੩੫
 ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਰਏ ਬੇਲਤ ਸਕਿ ਜੁ ਅੰਗਰੇ
 ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕਿਹ ਭੀ ਤਰਿਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਕੁਾਰੇ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਕੁਇ ਓਮ ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਲੇਖਿ
 ਨ ਮਹਿਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ ਕੀਰਣੁ ਹੋਇ ਰੇਖੇ ਅਨੁ ਆਸ ਗਲੇ ਦੀ ਸਹਿਮੀ
 ਤਪਿ ਆਰੇ॥ ਸਭੁ ਮਧੇਰ ਵਿਆਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ॥ ੨॥
 ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ
 ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਰੁ॥ ੩॥ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ਬਿਅੰਤੁ
 ਸੋਈ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਰਿਪਾ ਤੇਗੁ ਨ ਗਾਵੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆ
 ਇ ਪਿਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰੇ॥ ੪॥ ੩੬॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਤੂੰ ਬਿ
 ਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅੰਗੇ ਚਰਾਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁ

ਠਾਈ॥ ਜਾਂਸਭੁ ਵਿਛੁੜੈ ਮਝਾਗਿ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀ
 ਲਾਧਾਗਿ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੇ ਸੇ ਜਨ ਨੀਜ ਠਰ ਮਹਿ ਪਾਣੀ ਓਹ ਰਹਿਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਗਿ॥ ਅਨਿਦੁ ਕਰਹਿ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਸਮਾਏ ਨਾਮੇ ਹੈ ਅਗਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰ ਪਰ ਨਿੰਦਾਇ ਨਾਸਿ ਉ
 ਤਿ ਨਿਦਾਗਿ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅਤਿ ਰਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਰਿਹ
 ਮਦਿ ਰਮਹ ਲਾਜੇ ਦੀ ਸਹਿ ਨ ਕੋਈ ਸੰਗਾਗਿ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਜ
 ਨਨਾਨ ਕਨਾਮੁ ਸਮਾਗਿ॥ ੪॥ ੩੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੩॥ ॥
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲ ਕੇ ਜੋ ਬਾਨਿ ਰਿਹ ਸੇਭ ਰੂਪ ਵੰਤ ਜੇ ਅਨੀ
 ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁਹ ਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਾਹ ਕਾ ਮਿਨ
 ਆਗੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ
 ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ ਸੁਦਰਸ
 ਖੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਦਾੜੇ॥ ਹਉਮਾਰ ਉਹ ਉਧੀ ਪਉਛੈ ਛਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਦ ਬਥਾਰੇ॥ ਅ
 ਇਆਹੁ ਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਛਲਿ ਆਏ ਕਦਿ ਹਾੜੇ॥ ੨॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਜੁਗ
 ਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ਨ ਜਾਣੇ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪ
 ਛਾਣੇ॥ ਨਾਨਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੇ ਜਾਸੀ ਜਿਉਹ ਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਣੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਸਾਜਨ ਸੁ
 ਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਭੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਛੁਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਦ
 ਰਾ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਸਾ ਚਿਨਾ ਮਿਨਿ ਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੮॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕੁਮਮਹਿ ਸੇ

ਦੀਸਗਲਜਗਤਪੀਧਅੰਧਾ। ਕੇਉਜਨੈਹਰਿਜਨਾ॥ ੧॥ ਮਹਾਮੋਹਨੀਅਗਨਪ੍ਰਿਅ
 ਖੀਤਮਖਾਨ। ਕੇਉਤਿਅਗੋਵਿਰਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਹਰਿਸੰਤਮਤਿ। ਕੇ
 ਉਲਗੈਸਾਪੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸਾਪੁਸੀਗਿਜਾਗੋਗਿਆਨੀਰੰਗਿ। ਦੁਭਭਾਗੋਵਿਰਪਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ੬ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਜੇਤੁਪੁਭਵਸੇਪਰਵਾਨਾਸੁਖਸਹਜਮਾਨਿਸੇਈ॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਅਪਾਰਾ॥
 ਅਵਰੁਨਾਹੀਰੋਕੇਈ॥ ੧॥ ਤੇਰੇਜਨਰਸਵਿਰਸਵਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ ਮਸਲਤਿਮਤਾ
 ਸਿਆਨਪਜਨਵੀਜੇਤੁਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸ਼ਿਤਨਮੁਤਮਾਰਾਪਿਅ
 ਰੇਸਾਪਸੀਗਿਰਸੁਪਾਇਅਗਾਤਿਪਤਿਅਪਾਇਸੇਈਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਪਾਨੁਹਰਿਗਾ
 ਇਅ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿਤਿ॥ ਜਾਕਉਦਇਅਤੁਮਾ
 ਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹੁਲੇਭੁਗਵਤਿ॥ ੩॥ ਭਰਮਮੋਹਪ੍ਰੇਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਰਰਸਨਪਾ
 ਇਅ॥ ਦਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਲਹਰਿਨਾਮੇਰੀਗਿਸਮਾਇਅਗ॥ ੪॥ ੧॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਪੈਵੈਪਰਾਈਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ ਈਹਾਂਸੁ
 ਖਨਹੀਦਰਦੈਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥ ੧॥ ਨਿਦਿਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
 ਅ॥ ਪਦੁਚਨਸਾਕੈਕਾਹੁਘਾਤੋ॥ ਅਗੋਠਉਰਨਪਾਇਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁਪ
 ਇਅਨਿਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਅਓਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ ਤਹਾਂਬਿਗਤਾਜਯੋਕੇਇਨਰਾਖੇ
 ਉਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਦਕਕੀਗਤਿਕਤੁਨਾਹੀਖਸਮੇਏਵੈਭਾਣਾ॥
 ਜੋਜੋਨਿਦਕਰੇਸਤਿਨਕੀਤਿਉਸਤਿਨਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀ
 ਤੁਮਿਤਿਨਕਾਸਹਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਹਰਿਗਾਖੇਨਿਦਕਦੀਏਰੁਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੪੧॥

ਆਸਾਮਹਲ ੫ ॥ ਘਾਹਰੁਧੇਇਅਤਿਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰੁਅਪੁਨੇਖੋਏ॥ ਈਹ
 ਕਾਮਿਕ੍ਰੇਪਿਮੇਹਿਵਿਆਪਿਆਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੇਏ॥ ੧॥ ਗੋਦਿੰਦੁਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈ
 ਹੋਗਾਦਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਾਸੁਨਈਭੋਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆ
 ਕੀਕੀਰਤਿਛੋਡਿਗਦਾਈਭੁਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ ਬੇਦਸਾਸਤਕਉਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁ
 ਜੇਗੁਨਪਛਾਨੈ॥ ੨॥ ਉਘਾਹਿਗਇਆਜੋਸਾਖੋਟਾਰੁਬੁਝਾਨਦਰਿਸਰਾਠਾਆਇਆ
 ਅਤਿਹਿਜਾਮੀਸਬੁਕਿਛੁਜਾਨੈਉਸਤੇਕਹਾਂਛੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕੁਨਿਕਪਟਿਥੀਚਨਿਮੁ
 ਨੀਆਦਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਕਹਿਆਆਪੁਨੈਹਿਰ
 ਦੇਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੪੧॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਉਦਮੁਕਰਤੋਹੈ
 ਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਦੈਆਪੁਨਿਦਾਰੇ॥ ਪਚਿਜਨਾਲੇਦੁਸਿਗਤਿਰਾਖੇਮਨਮਹਿਏਕੀਕ
 ਗੇ॥ ਤੇਗਜਨਨਿਗਤਿਕਰੈਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਰਬਾਬਪਖਾਵਜਤਾਲੁਪੰਘਰੁਅਨਹਦ
 ਸਬਦੁਦਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਅਪੁਨਾਪਾਛੈਅਦਰਗੀਝਾਵੈ॥
 ਰਾਮਨਾਮੁਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਸੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕੁਰਸੀਗਿਸਾਪੁਰਨਖ
 ਖਾਰੈਸਤਿਧੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੇਗੁਰੁਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥਪਾਵੈ
 ॥ ੩॥ ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਦਦੁਖਭੁਗੈ॥ ਐਸੀਨਿਰਤਿ
 ਨਰਕਨਿਦਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੪੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫ ॥
 ਅਪਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਾਹਮਣੀਸੁਧੀਤੇਸੇਸਟਾਈਗੇ॥ ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀਲ
 ਹਬਰਬੁਝੀਖਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਦਰਸਿਖਾਈਮੁਸਾਦੇਖਿਨੂਰਾਈਗੇ॥
 ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੋਕੇਹਰਿਕੁਕਰਿਤਿਨਹਿਲਗਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਝੁਧੁਨੀ

ਆਛਪਰਾਥਾਮਿਅਨੀਪਰਿਆਪਰੁਪਾਇਆਗੇ॥ ਧਿਨੁਜਨੀਏਲੇਜਤਿਉਜਨੁਵਾ
 ਬੇਦਅਚਰਜਲਾਇਆਗੇ॥ ੨॥ ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਦੁਚਨਹਾਰਾਚੁਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇ
 ਆਗੇ॥ ਮਾਲਿਦੁਲੀਚੈਥੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਪਾਇਆਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਈ
 ਅਜੁਕੁਰੈਮੇਜਾਣਜਾਨਣਹਾਰਨਛੁਨਾਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀਆਇ
 ਆਰਸਵਿਰਸਵਿਧਿਗਸਾਨਾਗੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੪੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥
 ਬੰਧਨਕਾਟਿਧਿਸਾਰੇਅਉਗਨਅਪਨਾਧਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆਗੇ॥ ਦੇਖਿਪਾਲਮਾਤੁਪਿ
 ਤਨਿਆਈਧਾਰਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਗਰਸਿਖਰਾਖੇਗਰਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਾ
 ਢਿਲੀਏਮਹਾਬੁਦਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਗਲਿ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜਾਕੇਸਿਮਰਣਿ
 ਜਮਤੇਛੁਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਦੁਜਪੁਰਸਨਾ
 ਨੀਤਾਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੨॥ ਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਪਸੀਗਿਦੁਖ
 ਨਾਗੇ॥ ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਧਿਆਪੇਹਰਿਪਨੁਨਿਰਮਲਗਠੇ॥ ੩॥ ਅਤਿਕਾ
 ਲਿਪੁਭਿਰੁਏਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਗੀਤਪਨੁਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦ
 ਬਲਿਗਾਗੇ॥ ੪॥ ੬॥ ੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਤੁਸਾਹਿਬੁਤਾਭਉਕੇ
 ਹਾਰਉਤਪੁਧਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਜੀ॥ ਏਕੁਤੁਤਾਤਸਭਕਿਛੁਰੈਮੇਤੁਪੁਧਿਨੁਦੁਜਨਾਜੀ॥
 ਬਾਬਾਧਿਖੁਰੇਖਿਅਸਮਾਗੁ॥ ਰਖਿਅੰਕਰਹੁਗੁਸਾਂਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਆਪਾਗੁ॥
 ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜਾਣਹਿਧਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਹੋਰੁਕਿਸੁਪਹਿਅਧਿਸੁਣਾਈਐ॥ ਦਿ
 ਨਾਦੈਸਭੁਜਗੁਬਭਿਰਾਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਵਿਅਕਰੀਐਕਿਸੁ
 ਆਧਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪੁਰੁਜੀਪਾਸਿ॥ ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਤੇਰਾਦਰੁਤੈਸਦਸਦ

ਮੇਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਭਾਈਤਤੇਰੀਵਡਿਭਾਈਇਤਉਤਤੁਸ੍ਵਹਿਧਿਅ
 ਵਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਕਾਸਦਸੁਖਦਤੇਮੇਤਾਣੁਤੇਗਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੧॥੪੬॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਗਠਾਕੁਰਏਹਮਹਾਰਸੁਜਨਹਿਪੀਓ॥ਜ
 ਨਮਜਨਮਚੁਕੈਭੈਭਾਰੇਦੁਰਤੁਧਿਨਾਸਿਓਭੁਰਮੁਖੀਓ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੋਖਤਮੇਜੀਓ
 ॥ਸੁਨਿਕਰਬੰਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਕਰੁਖੀਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮ
 ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭੁਇਓਸਾਪਸੰਗੁਏਹੁਕਰਜਨੁਮਾਪਿਕੀਓ॥ਇਨੁਕਰਿਚਰਨਗੋਪ੍ਰ
 ਭਤੁਮਰੇਸਹਜੇਧਿਧਿਅਭੁਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਕੁਤਮਰਾਏਹਅਧਿ
 ਨਾਸੀਮਤ੍ਰਿਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਹਿਸਤਿਗੁਰਦੀਨਾਤਾਪਸੰਤਾਪਮੇਰਾਬੈਰੁਗੀਓ॥੩
 ॥ਪਨਿਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਮੋਲਿਲੀਓ॥ਪੀਨਿਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਧ
 ਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਰੁਗੀਓ॥੪॥੮॥੪੭॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
 ॥ ॥ਆਰੋਧੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੁਆਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਅਨਾਕੁਲਚੁਕਅਪਾਧਾਰਿ
 ਕੁਧਖਸਿਅਪਾਰਧੁਹਮਕੁਗਦਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਦੁਇਆਲਮੇਹਿਦੀ
 ਨਕਉਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਅਰੋਗੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀ
 ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੇਪਰਹਰਿਅਥੀਪਨਕਾਟੇਮੁਕਤਕੁਏ॥ਅਪਿਕੁਪਮ
 ਹਾਐਰਤੇਬਾਂਹਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਰਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਕੁਓਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਅਗ
 ਖੇਰਾਖਨਾਗੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕਾਸਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਦਾਗੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨ
 ਸਾਹਿਬਮਨਮੇਲਾ॥ਸਗਟਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸੇਹੇਲਾ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫
 ਤੁਹਿਸਰਹਿਤਾਂਸਭੁਕੇਲਾਗੁਨੀਤਿਅਵਹਿਤਾਂਸੇਵਾ॥ਅਵਰਨਕੇਉਦੁਜਾਸੁਸੈਸਾਰੇਅ

ਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਕੇ ਆਵੇ ਚੰਗੇ ॥ ਧਰਾ ਭਲ ਕਹੁ
 ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਮੈ ਸਗਲੇ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਪਾ ਰਾਹ ਖਰੇ ॥ ਦਿਤੁ ਰਖ
 ਗਿਆ ਜਿਸੁ ਜਨ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਰਿਪਾਤਿ ਸਕੈ ॥ ਬਿਪਨ ਕੇ ਉਭ ਪੈ ॥ ੧ ॥ ਓਏ ਸੁਖ ਓਹ ਦਠਿ ਆਈ ਜੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮਨਿ ਰਾਣੀ ॥ ਤੁਰਿ ਨਾ ਤੁਸਿ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਦਾਨਾ ਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਰਿਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤਪ ਆਗੈ ਮ
 ਰਦਾ ਸਿਹ ਮਾਗੀ ਜੀ ਉਪਿ ਭਿਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ ਕਸ ਭੁਤੇ ਗੀ ॥ ਦਠਿ ਆਵੈ ਈ ਨਾ ਉਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥ ੪
 ੧੦ ॥ ੪੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਹਿ ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਸਾਪਸੀ ਗਿਹ ਰਿਪਾਈ ॥ ਐਲਿ ਕਿ
 ਦਾਰ ਰਿਪਾਏ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮਿਨ ਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਉਪਰੀ ਤਮੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗ
 ਲੇ ਦੁਖ ਹਰਉਗੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਗਪਿ ਆਤਾ ਵੈਸੰ ਗਿਤ ਹਉਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ
 ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪੁਨ ਕੋ ਮਲ ਧਿਨ ਧਾਂ ਪਿਆ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੁਏ ਨਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਗਿਨਾ ਮੁਆਰਾ ਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿਲੀ ਏ ਪ੍ਰਕੁ ਗਾਖਨਾ
 ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀ ਉਪਿ ਭਿਸੁ ਤੁਮਰਾ ਦਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੫੦
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰ ਮਲ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗਿਏ ਕਉ ਦਿਓਗੀ ॥ ਮਹਾ ਮੇਰ ਨੀ
 ਤੁਪੁਨ ਦਿਆ ਪੈਤੇ ਰਾ ਆਲ ਸੁਕਾ ਗਾਇਓਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਅਕ੍ਰੇ ਪ੍ਰਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਗਾਖੇ ਸੀ
 ਜਮ ਕਉਨੁ ਛੁਟਿਓਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀ ਆਸ ਗਲੇ ਕੁਦ ਨੁਲ ਦਿਓਗੀ ॥ ੧
 ਦਾ ਅਗਨਿ ਧਰਤੁ ਤ੍ਰਿਦ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿ ਆ ਬੂਟ ਹਰਿਓਗੀ ॥ ਐਸੇ ਸਮਰ ਬੂਟ ਹਨਿ ਸਾ
 ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਾਜਾ ਤਨ ਕਹਿਓਗੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਜ ਰਕੇ ਠਮ ਹਿਭੁ ਈਨ ਕਾਗੀ ਨਿਰਮਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬਨਿਓਗੀ ॥ ਮਹਾ ਅੰਤਿ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰ ਜਨਾ ਮੁਸੁ ਨਿਓਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਰਿਪਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਅਦਲੇ ਕਨ ਅਪੁਨੇ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਐਸੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਸਾ ਪਸੰਗ
 ਸਮਾਈ ॥ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਆਸਾਮਹਲ ੫॥੫੨॥ ॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਲਾਲਚੇਲਾ
 ਤੈਤਨਿਸੇਹਿਆਆਸੁਰਿਜਨਭਾਨੀਤਾਮਨੁਮੋਹਿਆਆ॥੧॥ ਕਵਨਧਨੀਗੀਤੈਗੀਲਾਲੀ॥
 ਕਵਨਰੰਗਤੁਭਈਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਸੁਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹਾਗੁ॥ ਤੁਮਘ
 ਰਿਲਾਲਨਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ॥੧॥ ਤੁਸਤਵੰਤੀਤੁਪਰਪਾਨਿ॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤਭਾਨੀਤੁਜੀਸੁਰਗਿ
 ਆਨਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਰੰਗਿਗੁਲਾਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਵਿਸਟਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥
 ਸੁਨਿਗੀਸਖੀਇਹਤਮਹੀਘਾਲਿ॥ ਪੁਰੁਆਪਿਸੀਗਾਰਿਸਦਾਰਨਹਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਦੁਜਾ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ॥ ਦੁਖਘੋਨੇਜਬਹੋਤੇਦੁਗਿ॥ ਅਬਮਸਲਤਿਮੋਹਿ
 ਮਿਲੀਹਦੁਗ॥੧॥ ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀਸਹੇਰੀ॥ ਬੁਰਮੁਗਇਆਗੁਰਿਪਿਰਸੀਗਿ
 ਮੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਕਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਪਰੀ॥ ਕਾਟਿਕਰਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥੨॥
 ਮਦਿਹਿਮਰੈਸਥਾਇਉਜਾਗਾ॥ ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰ
 ਘਰਿਆਇਆ॥ ਥਿਰੁਸੇਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫३॥ ਆਸਾਮਹਲ
 ੫॥ ॥ ਸਾਨਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਲੇਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਠਾਧਾਗਾ॥ ਧਰਿਸੁਤੁ
 ਸਗਲਸਿਉਮਉਲਾ॥ ਅਲਿਪਤਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਖੀ
 ਧਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥ ਜੀਅਸੀਗਿਪੁਰੁਅਪਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ ਦੀਸਿਅਦਤਹੈਧਰੁ
 ਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹੁਮਨੁਗਲਾ॥੩॥ ਨਾਨਕਜਿਨਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ॥ ਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੪॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ਪਾਵ
 ਤਰਲੀਅਜੇਧਨਿਧਲੀਆ॥ ਨਾਮਧਿਆਆਟੀਸੀਗਿਰਲੀਆ॥ ਕਾਨਕੁਠਲੀਆ
 ਧਸਤਉਠਲੀਆ॥ ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਆ॥ ਮਨਿਗਰਧਲੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਲੈਕੁੰਦਰੀ

ਆਮਿਰਿਕਨਕਛਤਰੀਆਗਰਿਰੁਗਤਿਧਿਨਾਲੇਪਰਨਿਗਡਲੀਆਗ ॥ ੨ ॥
 ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆਗਰਿਰਸੁਧਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀਆ
 ॥੩॥ ਆਇਆਛਲੀਆਧਿਕਾਰਧਿਖਰੀਆਸਗਟਿਨਾਨਕਪੁਰੁਪੁਰਖਦਇਅ
 ਲੀਆਗ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡੁਪਨਕ
 ਰਿਅਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਮਹਿਛਲਿਅਗਾਅੰਸਾਕਰਹੁਧੀਚਾਰਗਿਆਨੀਜੰਤੇ
 ਪਾਈਅੰਪਦੁਨਿਰਧਾਨੀਆਮਿਪਾਸਿਧਿਖੁਆਕੇਕੁੰਟਾਧੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਯੈਰੁਈ
 ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰਨਗਰੈਏਕੈਮਾਲੀ ॥ ਧਧਰਿਕਰਤੁਯੈਪਾਤਪਤਨਾਲੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਗਲਧਨਸਪਤਿਆਟਿਜਨਾਏ ॥ ਸਗਲੀਛਲੀਨਿਗਛਨਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ੫੬ ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਗਜਲੀਲਤੇਰੇਨਾਮਿਧਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਖਾਧਨੇਤੇਰੈਓਲੈ ॥ ਕੁਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਰੈ
 ਗੁਰਸਮਾਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਧਾਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿਤੁੰਜਾਤਾਸੇਗੁਰਸਤੁਉ
 ਦਾਸੀਪਰਵਾਣਾ ॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸੇਈਨਿਰਧਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉਮਿਲਿਉਨਾਮੁਨਿਪਾ
 ਨਾ ॥ ਨਕੁਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੁਰਖਜਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਤੀਰਥਿਜਾਉਤੁਉਹਉਕਰਤੇ ॥ ਪੀਠਿਤਪੁਛਉਤਮਾਇਆਰਤੇ ॥ ਸੇਅਸਥਾਨੁਬਤ
 ਦੁਮੀਤਾ ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੋਦਪੁਨਪਾਪ
 ਈਚਾਗਾਨਰਕਿਸੁਗਗਿਛਿਰਿਛਿਰਿਅਉਤਾਗ ॥ ੨ ॥ ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿਤਿਉਦਾ
 ਸਾਨੁਪਿਕਾਗਾਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੰਜਾਗ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਦਸਿਆ

ਜੇਸੁਕਿਉ
 ਹਠੀਰਤ
 ਗਾਈ

ਇਅਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਨਿਮਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਈਐ॥ ਇਹੁਅਸਥਾਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੁਕਾ ੭॥ ੫੮॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰਮਹਿਸੁਖਧਾਰਹਿਭਨਿਸੁਖਾਹਰਿਸਿਮਰਤਸਗਲ
 ਧਿਨਾਸੇਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸਗਲਸੁਖਜਤੁਭਿਤਿਐਵੈ॥ ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜੇਜਨਤਪੁਰਾ
 ਦੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਜਪਿਨਾਮੁਤੇਗਾਹਰਿਹਰਿਜਪਤਰੁਪੇਦੁਖਭੋਗਾ॥
 ੨॥ ਹੁਕਮੁਧੈਸੇਈਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਾਚੁਸਬਦੁਤਾਕਾਨੀਸਾਨਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਨਾ
 ਮੁਦਿਨਾਇਅਗਾਭੁਨਤਿਨਾਨਕੁਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖਪਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੯॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਾਪਠਾਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ॥ ਜੇਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਸੁਖਪਾਈ॥ ਸਦ
 ਰੇਰੇਗੋਬਿੰਦਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਮਗੀਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਗੀਦੀ
 ਅਪੋਨਉਖਾਈ॥ ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਸੁਖੀਦਸਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਤਨਅਤਿਰਿਤੁਧੈਪਿਆਈ॥
 ਤੁਮਰੇਲਵੈਨਕੋਉਲਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਨਾਨਕਨਿਤਇਵੈਪਿਆਈ॥ ਆਤਿਹੈਦੈਸਤਿਹਲ
 ਠਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੯॥ ੬੦॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਦਤਪਿ
 ਆਈਐ॥ ਮਚਗਿਨਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸ੍ਵਨਸੁਨੀਜੈਅੰਭਿਤਕਥਾ॥ ਜਾ
 ਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨਦਿਦੁਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿਕਾਮਿ
 ਬਾਟਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਭਿਤਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਦਿਨੁਸੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤ
 ਨਗਾਈਐ॥ ਸੋਜਨੁਜਮਕੀਦਾਟਨਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਠਪਹਰਜਿਸੁਦਿਸਗਹਿਨਾ
 ਹੀ॥ ਗਤਿਹੈਦੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੬੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਜਾਵੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਦਾਸਾ॥ ਭਈਕਲਿਆਣਦੁਖਹੋਵਤਨਾਸਾ॥ ੧॥ ॥

ਅਨੁਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸਰਸ ਚ ਅਨਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਬਿਰਘ ਰਿਐ ਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥ ਪਰਕਾ
 ਬਨ ਗਾਖਹੁ ਚੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖ ਨ ਹੀ ਭੁਧੀ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ
 ਦੀਨਾ ॥ ਇਸੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੬੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ॥ ਜਿਸੁ ਗੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਚੁ ਉਕਟਿ ਮਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨ
 ਮਾਂਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੇਵ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
 ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਆਗੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਪੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਪਾਨੀ ਕਾਹੁ ਨ ਆ
 ਵਤ ਕਾਮਾ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੇ ਜਪੀ ਐਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ
 ਨਿਗਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰ
 ਤਪੁ ਤਾਪਿ ਸਾਧੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਾਧਿਗੀ
 ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਹਾ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਉਪਤਿ ਪਰਲ ਉਖਿਨ ਮਹਿ
 ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨ ਰਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਅਨਦ
 ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੪੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ
 ਰਹੇ ਬਟਵੇਗੇ ॥ ਦੁਹਲਾ ਭੁਟੇ ਹਜੀ ਦਿਨ ਹੀ ਜਾਗੇ ॥ ਕਿਲਖਿ ਖਿਨਾ ਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੁਰਿ
 ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਤਿ ਨ ਕੀਧੁ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਤਿ ਉਪਾਰਨ ਜੋਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੋਟੇ ਜਿਸੁ
 ਧਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ
 ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਸਿ ਪਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐਥੁ ਪਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੫ ॥

ਆਸਮਹਲ ੫॥ ਮਿਟੀਤਿ ਆਸਮ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ॥ ਸਾਧਸੇਵਾ ਅਘਕਟੇ ਘਨੇ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਟੁ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਭੁਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਿਹਰਿ ਨ ਮਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨਸਿਉ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖ ਚੰਡੀਠਾ॥ ਖੁਬ ਖੁਬ
 ਲਾਗਾ ਭੀਠਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਨ ਗੋਗੇ॥ ਕੇਟਿ ਨ ਮੇਵੇ ਪਾਪ ਲੁਗੇ॥ ੩॥ ਰਤਨ
 ਨ ਮਇਹੁ ਸਫਲ ਭੁਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਖੁਬ ਕੀ ਮਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੬੬॥ ॥
 ਆਸਮਹਲ ੫॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਗੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸ
 ਸੰਗਿ ਸੁਗੇ॥ ੧॥ ਨਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਗਨ ਹਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਦਰਨ ਆਦਿ ਕਾ ਮਾਝੁ
 ਠਮੇ ਮਿਥਿ ਆਪਾ ਸਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ
 ਪਾ ਲੁਗੇ ਇਨੁ ਖੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾ ਹੀ ਬਾਉ॥ ਗੁਰ ਦਾਤੁ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ਨਾ
 ਉ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ॥ ਆਠ ਪਾਹਨਾਨ ਕਗੁਰ ਜਾਪਿ॥ ੪॥
 ੧੬॥ ੬੭॥ ਆਸਮਹਲ ੫॥ ॥ ਆਪੇ ਪੇਤੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀ ਬੇਤੀ
 ਆਪੇ ਰਾਖਾ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਭੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਿ ਰਿਆਪੇ ਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਆਪੇ ਸੁਗੁਰਿ ਗਟਿ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੇਈ ਗੁਪਤੁ ਸੇਈ ਆਕਾਰਾ॥ ਸਰਗ ਨਿਰਗੁ
 ਨ ਬਾਪੇ ਨਾਉ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿਏ ਕੈ ਕੀਨੇ ਠਾਉ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੂਖੁ ਭੁਏ ਖੋਇਆ॥
 ਅਨਦੁ ਪੁਸਤੁ ਨੈਨ ਅਲੇਆ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੬੮॥ ॥ ਆਸਮਹਲ ੫॥ ਓਕਤਿ
 ਸਿਆਨ ਪਵਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਟਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੇ ਨਿਰਗੁਨੁ ਨਾ ਹੀ
 ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਖੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਦੀ
 ਚਾਹੀ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸਮਾਨਿ ਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਨਿ ਮੁਕਤ ਮੁਨ ਸਾਧਾ ਨਾਮ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਹਿਮਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੇਰੀ ॥ ਧਿਨ ਦੀਤਿ ਨਾਨਕ ਉ
 ਟਪੁ ਤੋਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰੁ ਦੁਇ
 ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰ ਉਥੇ ਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰਮ
 ਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅਤਿ ਰਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦਵਾਨੁ ਖੁਨਿ ਦਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾ ਲੇਖੁ
 ਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤ ਹਿ ਨ ਭੋਲੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਰਾਏ ਨਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਖੁ ਨ ਧਿਆਏ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ
 ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭੁਲ ਜਾਵੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਕੀ ਜਗਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇ ਆਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹੰ ਧਿਆਏ ਮਾ
 ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾਵੈ ਮਨ ਮਾਗਿ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਚਿਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣਾਇ ਆਗਾ ॥ ਭੁਭਮ ਮੇਰੁ ਸਗਲ ਧਿਨ ਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੭੧ ॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਜਿਉ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ਉਪਕੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਭੁਭਮੁ ਕਹੁ ਕੇ
 ਸੇ ਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੇਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਪਾਰੀ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੁਖ ਧਿਸਾਰੀ ਚਿਤਾ ॥ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਸਤਿਸਤਿ ਹੋ ਸੇਇਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਧੁਰੀ ਠਿਪੇ ਗੇਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨ ਉਹੁ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਵੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੭੨ ॥
 ਅਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮਿ ਫੇਪਿ ਅੰਤਿ ਕਾਗਿ ਦਿਗੁ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ

ਛੁਟੇ॥ ੧॥ ਸੇਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਤੇ॥ ਜਾਗਤੁਰਗਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਤੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੁਰਮਿਬਹੁਜੇਨਿਭਵਾਇਆ॥ ਅਸਥਿਰੁਰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਪਿ
 ਆਇਆ॥ ੨॥ ਥੰਪਨਅੰਧਕੁਪਗਿਰੁਮੇਰਾ॥ ਮੁਕਤੇਸਤਿਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥ ੩॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਪੁਰਸਰਣਾਈ॥ ਈਹਾਂਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੭੩॥ ॥
 ਅਸਮਹਲ ੫॥ ਤੁਮੇਰਾਤਰਿਹੁਰਮਮੀਨਤੁਮਾਗੇ॥ ਤੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਰਮਤੇਰੈਦੁਆ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਮੇਰਾਕਰਤਾਰੁਸੇਦਕੁਤੇਰਾ॥ ਸਗਣਿਗਰੰਪੁਰੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੁਆਪਾਗੁ॥ ਤੁਇਪੋਖਿਧਿਗਸੇਕਉਲਾਗੁ॥ ੨॥ ਤੁਮੇਰੀਗ
 ਤਿਪਤਿਤੁਪਰਵਾਨਾ॥ ਤੁਸਮਰਥਮੇਤੇਰਾਤਾਨੁ॥ ੩॥ ਅਨਦਿਨਜਪਉਨਾਮਗੁਣਤਾਸਿ
 ॥ ਜਨਕਕੀਪੁਰੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੭੪॥ ॥ ਅਸਮਹਲ ੫॥
 ਰੇਵਨਹਾਰੇਸੁਠਕਮਾਨਾ॥ ਹਸਹਸਸੇਰਾਕਰਤਧੇਗਾਨਾ॥ ੧॥ ਕੇਮੁਆਕਾਕੇਪ
 ਰਿਗਾਵਨਾ॥ ਕੋਰੇਵੈਕੋਰਸਯਸਪਦਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਧਿਦੁਸਥਾਤੇਬਿਰ
 ਧਾਨਾ॥ ਪਹੁਚਿਨਮੁਕਾਛਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੨॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਦਰਤੇਸੰਸਾਰਾ॥
 ਨਾਠਕਸੁਰਗਾਛਿਰਿਛਿਰਿਅਉਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਲਾਇਆਨਾਸ
 ਠਲਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਨਾ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੭੫॥ ॥ ਅਸਮਹਲ ੫ ॥
 ਸੇਇਰਹੀਪ੍ਰਬਥਹਿਨਜਾਨੀ॥ ਭੇਰੁਭਇਆਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮ
 ਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦਧਰਿਓਰੀ॥ ਪ੍ਰਕੁਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁਕਹਾ
 ਕਰਉਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਾਰਿਓ॥ ਧਿਸਰਿਗਾਇ
 ਉਭੁਮਪਹਿਠਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਸਾਦਿਸੇਹਿਲਾਦੀਅਹਿਕਾਰੇ॥ ਦੇਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਕੁਕਰਣੇ

ਭ

ਹੋਗੇ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਕੁਰਮ ਅੰਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ॥
 ੪॥੨੫॥੭੬॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਅਸ ਪਿਆਰੇ
 ਜਮ ਕੰਕਰ ਨ ਸਿਰਾਏ ਦਿਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੁੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ॥
 ਪਹੁੰਚਿ ਨ ਸਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ॥ ਸਹ
 ਜਿ ਅਨਿਦ ਬਸੈ ਧੈਰਾਗੀ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
 ਮਹਿ ਦੀਜੈ॥ ੪॥੨੬॥੭੭॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਮਨ ਤਿਪਤਾਨੇ ਮਿਟੇ
 ਜੰਜਾਲਾ॥ ਪੁਰੁ ਅਪੁਨ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੁਲੀ ਬਾਨੀ॥ ਜ
 ਕੈ ਰਿਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋ ਪੂਰਨ ਸੋਭੇ ਆਨਿ ਰਭੇ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
 ਨੁ ਏਸਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਾਲਾ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਕੁਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅ
 ਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਰਾਤਿ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਕੁਖ ਮਹਾ
 ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਨੀਰਾਤਿ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ
 ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਕੁਲਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ॥
 ੪॥੨੭॥੭੮॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਆਈ॥
 ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋ ਅਪਾਈ॥ ਕਛੁ ਨ ਥੋਰਾ ਹਰਿ ਕੁਗਤ ਨ ਕਉ॥ ਖਾਤਖਰਚਤ
 ਧਿਲਛੁ ਤਦੇਵ ਨ ਕਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਪਾਨੀ ਅਗਮ ਬੁਝਾਈ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ
 ਕਉ ਕੇਤ ਚਲਾਈ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਾ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾ

॥ ४॥ २८॥ ७५॥ ॥ आसमहल ५॥ जउमैअपनासतिगु
 गपिआइआउघमेरेमनिमहासुधुपाइआ॥ मिटिगਈगुटउघनासि
 उंसिमा॥ नमिउतेननबुदेबुगदंड॥ १॥ रगउ॥ जउमैअपनासाहिबुनीति
 ॥ उउबुइउमिडिउमेरेमी॥ २॥ जउमैउटगहीपुबुतेगी॥ उंपुगनेहणी॥
 नसामेगी॥ ३॥ देविचलितमनिबुदेदिलसग॥ नानकरासतेरबुगदंड॥
 ४॥ २८॥ ८०॥ ॥ आसमहल ५॥ अनदिनुमुसालजटुवाਈ॥ गिर
 उकुपमहिधाहिमिठाਈ॥ १॥ सेचउमेचउरेटिधिगानी॥ अनिकरंगम
 इआवेचिउटउकघपुनसिमरेसागिगपानी॥ १॥ रगउ॥ नुमकीछाए
 आनिचलरिगुगघांपिआ॥ कालबेढासिमकउसरुसोपिआ॥ २॥ घालुबु
 नरउरंगमुधिआइआ॥ सेषानमुद्रिनिचलुवरिपाइआ॥ ३॥ सायस
 गिजपिउगिरगंइ॥ नानकजीदेउरिगुटगाइ॥ ४॥ ३०॥ ८१॥ ॥
 आसमहल ५॥ उनवेसीगिउवरतीबेला॥ उनवेसीगिउमउमसीगिमेला॥
 उनवेसीगिउमसबुवेउलेगो॥ उसिधिनवेउमुधनपीजेगो॥ १॥ उबेरागीव
 रासमाए॥ उसिधिनउगीनुहोरीगी॥ १॥ रगउ॥ उनवेसीगिउगिउमहि
 माहग॥ उनवेसीगिउमसाकुनगता॥ उनवेसीगिउगीसबुधिपिषाटी॥ उसि
 धिनउगीपैमाटी॥ ३॥ उबेरागीमरेनजाइ॥ उवमेघापाकारवमाइ
 ॥ जेदिदिहेनानकषापा॥ अपनीकरुगतिजादैआपि॥ ४॥ ३१॥ ८२
 आसमहल ५॥ नाउमरतानामउरिआ॥ नाउधिनमैनामकदिआ

उनवेसीगिउमसबुवेउलेगो॥ उसिधिनवेउमुधनपीजेगो॥ उनवेसीगिउमसाकुनगता॥ उनवेसीगिउगीसबुधिपिषाटी॥ उसिधिनउगीपैमाटी॥

ਨਾਉ ਨਿਰਪਨ ਨਹ ਮਭੁਖੋ। ਨਾਉ ਸੁਖੁ ਨਹ ਮਭੁਖੋ॥ ੧॥ ਅਦਗ ਨੋ ਕੋਊ ਮਾਰ
 ਨਦਗ। ਜੀ ਅਉਹ ਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇ ਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਉ ਸੁਖਿ ਪਿਨ ਨਾਤ ਮਧਾਧੇ
 ਨਾਉ ਸੁਖਿ ਪਾਨ ਨਹ ਮਧਾਧੋ॥ ਨਾਉ ਸੁਖੇ ਸੁਨ ਨਹ ਮਭੁਖੋ ਮੇਲਾ॥ ਉਸ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਮਸਦ
 ਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਨਾਉ ਸੁਖੇ ਚੁਨ ਨਹ ਮਭੁਖੋ ਸੋਚਾ॥ ਨਾਉ ਸੁਖੇ ਪੁਨ ਨਹ ਮਭੁਖੋ ਪੋਚਾ॥ ਨਾਉ ਸੁਖੁ
 ਨਹ ਮਭੁਖੋ ਤਿਸ ਨਾ॥ ਨਾਉ ਨਿਰਮਲੁ ਤਹ ਮਜਰਨਾ॥ ੩॥ ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ॥ ਅ
 ਗੋਪਾ ਏਕੈ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਏਕੁ ਮਭੁਗਾ॥ ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ॥
 ੪॥ ੩੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਨਿਕ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਐ॥ ਜੀਉ ਪਾਨ ਪਨ
 ਆਗੋ ਪਰੀ ਐ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨੁ॥
 ੧॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾ ਗਇ ਜੋ ਪੁਰੁ ਭਾਈ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਦਸ ਨਿਦਾਸੀ ਵੀ ਪਨਿਹਾਗਿ॥ ਓਨ ਕੀ ਰੇਖੁ ਮੇਜੀ ਅਨਾਲਿ॥ ਮਾਥੇ ਭਾਗੁ ਤਪਾਵਉ
 ਸੰਗਿ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਜਾਪਤਾ ਪਦੇ ਦਉ ਸਭੁ ਨੇਮਾ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਅ
 ਰਪਉ ਸਭੁ ਨੇਮਾ॥ ਗਰਬੁ ਮੇਰੁ ਤਜਿ ਹੋ ਦਉ ਰੇਨਾ॥ ਓਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪੁਰੁ ਨੇਨਾ॥ ੩॥ ਨਿ
 ਮਖਾਨਿ ਮਖਏਹੀ ਆਰਾਧਉ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪ
 ਲਗੋ ਬਿਦਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿਦਾ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੮੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਸ ਦਾਸੁ ਖੋਹੈ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਨੁ ਖੁਲਾਗੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਹਉ
 ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਸ ਦਾਨਿਰ ਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐ ਸਾਧੁ ਮਪਿ
 ਆਗੁ॥ ਜੀ ਅਪਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਪਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਭੁਏ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨ
 ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਹਿ ਰੇਦੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਸ ਦਾਸੁ ਭਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਪੀ ਤਿਸ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਮ ਤਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ॥

ਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਖਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੋ ਚਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੇ ਸੰਗਾਰੇ ॥
੩ ॥ ਆਪ ਹੁਕੇਈ ਮਿਲੇ ਨ ਭੂਲੇ ॥ ਨਿਸੁਖਿ ਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪੁਲੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤੈਰੇ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ਸਤਿ ਓਟ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰਾ ਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕੁਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਿਹਾਈਆ ॥ ਸਚਿ ਤਸੈ
ਤਥੇ ਲੀਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸਤੇ ਨਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਚ ਗਛੀ ਅਭਿਮੰਤ੍ਰੀ
ਆਗਾਰ ਬਿਗਰ ਬਿਓਮਾਹੁ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਓਭੁਇਆ
ਨਿਯੋਗਾ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇ ਓਕਰ ਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੇ ਕੈ ਕੀ ਆਸਿ ਧਾਹਾ ॥ ਨਿਕਸਿ ਆਠੁ
ਕਤੋ ਹੋਇ ਗਇ ਓਸੁ ਆਹਾ ॥ ੨ ॥ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਗਾਨੀ ॥ ਹਸਤਿ ਪੈਛੇ ਕੈ ਕੈ ਮਨ
ਗਾਨੀ ॥ ਦੁਨੁ ਪਰਵਾਹੁ ਤ ਅਰੁ ਪੀਆ ॥ ਮੋਹਿ ਪਰੇ ਪਰਿ ਅਧਾ ਮੁਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਹਿਉ ਪਾਹ
ਤਿਨ ਹਿਧਿ ਨਾਹਾ ॥ ਰੰਗਾਰ ਸਾਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ ਸੇਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਗਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਨਿਸੁਖ ਸਮੁਦਇ ਆਲੁ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਰੀ ਪਨੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਤਉ ਦੁਪੈ ਦੁਧੇਰੀ ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਿਉ ਛੁਣੈ ਨਾਹੀ ॥
ਲਾਗਿ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮਤਿ ਆਗਿ ਗਦਾਈ ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨ ਮਿਲਿ ਓਦਨੀ ਦੁਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਸੁਦਰ ਮਨ ਕਉ ਮੇਰੇ ॥ ਬਾਟਿ ਪਾਟਿ
ਗਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੇਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੇ ਹੋਇ ਕੈ ਭੀਠੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਧੋ ਟੀਠੀ
ਠੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਰ ਕਉ ਸਕੇ ਦੇਰ ਗਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਧਾਪਨ ਮਾਉ ॥ ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨ

ਲੇਖਾਂਧੋ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ੩॥ ਅਧਿਮੇਰੇਮਨਿਭਇਆਅਨਿਟਾ॥
 ਕੁੰਭੁਕਾਟੁਟੇਸਭਿਛੰਦਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਪਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀ
 ਧਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੮੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿ
 ਜਾਨੈ॥ ਪੁਰੁਕਾਕੀਆਮੀਠੈਮਾਨੈ॥ ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਗਾਹਿ॥ ਏਹਹੇਸਕੁਕੀਪਗ
 ਛਗਾ॥ ੧॥ ਸੰਤਹਰਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਉਭਾਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰ
 ਗਾਉ॥ ਦਰਤਣਿਜਾਕੈਕੇਦਲੁਨਾਮੁ॥ ਅਨਰੁਪਕੀਰਤਨਧਿਸਰਾਮੁ॥ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਜ
 ਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ ਪੁਰੁਅਪਨੇਧਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਨੈ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਗਾਗਾ॥ ਦੁਖ
 ਦਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਗਾ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ ਕਦਲਾਬਪਗੀਸੰਤੀਛਲੀ
 ੩॥ ਭਾਕਸੰਗਧਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵੀ॥ ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਭਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਰੰਜੇਫਿਨਾ
 ਨਕਕਰੇਅਰਦਾਮਿ॥ ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਟੀਜੈਗੁਣਤਾਮਿ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੮੮॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮਾ॥ ਸਗਲਪਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਮ
 ॥ ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗਾ॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਗੋਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉ
 ਏਆਨਿਟਪਾਵੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਰਨਨਾਵੈ
 ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਦਰਤਨੇਮਮਜਨੁਤਿਸੁਪੁਜਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਮਿਭਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥
 ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਉਮੈਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨਾ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਾਰੇਨਾ॥ ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿ
 ਗਾਇ॥ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ ੩॥ ਆਘਪਹਰਕਰਿਜੋਰੂਪਿਅਵਉ॥
 ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿਗੀਬਕਉਲੇਹੁਗਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਅਇ
 ਪਏਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ੩੮॥ ੮੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਆਠਪਹਰਉਰ

ਕਾਇਸਨਾਨੀ॥ ਸਦਗੀਭੇਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ ਧਿਰਥਾਵਾਹੁਛੈਛੈਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਰਿ
 ਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਗਾਹਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਲਿਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ ਪੁਜਾਅਰਚਾਧੀ
 ਨਨਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਮੈਚਰੁਰੰਟਾ॥ ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦਥੈਕੰ
 ਠਾ॥ ਜਾਕਾਚਦਰਸਭਉਪਰਿਸੁਲੋ॥ ਤਾਕਾਪੁਪਸਦਾਪਰਛਲੋ॥ ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਦੁ
 ਪੈਰੇਜਾਕਾਅਭੁਗਸਭੁਸੀਗੈਸਾਧਾ॥ ਆਰਤੀਕੀਰਤਨਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ ਮਹਿਮਾ
 ਸੁਦਰਸਦਥੈਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਲੁਹਨਾ॥ ਸਤਿਚਰਨਓਹੁਆ
 ਇਓਸਰਨਾ॥ ਗਾਥਿਚਹਿਓਹਿਰਿਸਾਲਿਗਿਰਾਮੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ ੪
 ॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਹਪੈਛੈਲੁਟੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਸੋਮਾਰਗੁਸੇ
 ਤਨਦੁਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਸਾਚੁਕਹਿਅਗਾ॥ ਨਾਮੈਤੇਰੇਕੀਮੁਕਤੀਥੀਥੀ॥ ਜਮ
 ਕਾਮਾਰਗੁਦੁਰਿਗਹਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਲਾਲਜਾਗਾਤੀਘਾਟਾਦੁਰਿਗਹੀ
 ਓਹੁਜਨਤੇਬਾਟਾ॥ ੨॥ ਜਹਆਵਟੇਧੰਗੁਤੁਪਨਸਾਥਾ॥ ਪਾਰਧੂਹਮਕੇਸੰਗੀਸਾਥਾ॥
 ੩॥ ਚਿਤਗੁਪਤਸਭਿਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥ ਭੁਗਤਿਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ॥ ੪॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਦਾਜੇਤਾਕੈਅਨੁਦਤੁਰਾ॥ ੫॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ਆਸਾਮ
 ਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ॥ ਸਰਬਮੋਨਰਥਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ ਬੁਝਿ
 ਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਿਸਹਿਅਪਾਨੋ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਾਹਿਗਪਾਨੋ॥ ੧॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਦਨਸਗਨਿਪਰਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾ
 ਚੰਦੁਚਹਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਜਦੇਹਰਭੁਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ ਤਿਟਿਨਆਵੈਜਪਿਨਿਰੰ
 ਕਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਪੁਰਮਗਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ੪੧
 ੪੨॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੩॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰੈ ਨਿਤ ਪਿਆਈ॥ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸ
 ਗਲਤ ਹਈ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੋ ਨਾਲੋ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਠਾਲ ਗੋ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਾ॥ ੪॥
 ੪੭॥ ੪੩॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਤੁ ਰਿਆਸੀ ਸਾਗੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
 ਮੁ ਮਨਾਹਿ ਆਪਾਗੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਫੇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਕੁ ਭਾਯਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਬਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ॥ ੪॥ ੪੪
 ੪੪॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿ ਆਪਿ ਰਵੀ ਲਾਗੀ॥ ਸਉ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੇ
 ਤਿਤਿ ਆਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗ ਨਿ ਸੰਗਿ ਰਿਕਰੀ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ॥ ੧॥ ਭੁਲੇ
 ਕੁਇ ਓਪਿ ਅਰਹਿ ਆਮਾ ਨਿਆ॥ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਨਾਨਿ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਉ ਧੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜ ਮਤਿ ਦਾਗਾ॥ ਓਹੁ ਅਧਿਨਾ ਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ॥ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਸ੍ਰ
 ਲਉ ਪਾਏ॥ ਰੁਗਿ ਗਏ ਪਚਿ ਦੁਤਲਾਏ॥ ੨॥ ਨਾ ਮੇ ਕੁਲ ਨਾ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ॥ ਵਿਆਜ ਨਾ
 ਕਿਉ ਕੁਲੀ ਕੰਤਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗੰਗੀ ਧਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀ ਨੀਰਾਨੀ॥ ੩॥ ਜ
 ਧਮੁ ਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਜ ਨੁਲਾਗਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਪਨੁ ਸੁਹਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੁਰ
 ਨ ਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਬੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ੪॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ॥ ਮਾਥੈ ਤਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੁ ਗਿ॥ ਬੋਲੈ ਕਉਨਾ ਨਿਹਧਾ ਕੀ ਛੂਤਿ॥ ਸਦਾ ਭੁਖੀ
 ਪਿਰਜੈ ਨੈਦੁ ਗਿ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦਿਕਰਾ ਮਿਓ ਪਾਈ॥ ਓਨਿ ਸਭਿ ਜਗੁ ਧਾਇ ਆ
 ਗਾਗਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ ਠਗ ਓਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੇਹਿ ਆਗਾ॥ ਘ੍ਰ
 ਹਮਾਧਿ ਸਨਮਹਾ ਦੇਉ ਮੋਹਿ ਆਗਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿ ਆਗਾ॥ ੨॥ ਦੁਰਤ ਨੇਮ

ਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਿਹਚਰਨਾ। ਤਟਤੀਰਬਭੁਦੇਸਭੁਪਰਨਾ। ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਆਇਅਮੇਹਿਸਭੇਜਗੁਧਾਪਾ। ਹਉਮੈਪਚੇਮਨਮੁਖਮੁਗਾਖਾ। ਗੁ
 ਰਨਾਨਕਥਾਹਪਕਾਰਿਮਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਰਬ
 ਦੁਖਜਬਧਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਈਹਾਂਉਹਾਂਕਾਮਿਨਖਾਨੀ॥ ਸਤਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਗਿਹਿ
 ਪਿਆਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸੰਗਿਹੋਦਤਕਉਜਾਨਤਦੁਗਿ। ਸੇਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤਦੁਗਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਸਭਕਿਛੁ
 ਈਆਤਿਸੁਚਿਤਦਤਨਾਹਿ। ਮਹਾਧਿਖਿਅਮਹਿਦਿਨੁਰੋਨਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਏਕਾ। ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੁਰੇਟੇਕਾ॥ ੪॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਅਗਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਪਰਹਰਿ
 ਅਗ॥ ੧॥ ਸੇਈਦਿਦਸੁਭਲਾਐਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਪਨਨਾਕੇਪੁਜੇਪੈਗਾਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਵਹਮਨਤੇਧੈਗ॥ ੨॥ ਗੁਰਪੁਰਾਮਿਲਿਸੁ
 ਗਰਚੁਕਾਇਅਗ॥ ਪਚਿਦੁਤਸਭਿਦਸਗਤਿਅਗਇਅਗ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸਿਅ
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ ੪॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ਆ
 ਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੰਗਾਵਨਗਾਰੇ॥ ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਖਾਨਅਪਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇ
 ਦਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਕਾਹੁਪਹਿਧਹੁਰਿਨਜਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਸਦਅਨਿਦੁਅ
 ਨਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਨਿਪਾਨਨਿਤਨਿਤਜਪੀਐ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਅਗੇ॥ ਜਿ
 ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਦਸੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾਦਨਨਿਖੁਟੇਨਾਹੀ॥ ਭੁਲੀਭੁੰਤਿ
 ਸਭੁਸਹਜਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀਧਖਸਨਮੈਟਕੇਈ॥ ਮਨਿਦੁਸਾਪਾਈਐਸਾਚਮੇਈ

੨॥ ਸਗਲ ਸਮਿਰੀ ਗਿਰਜਾ ਵੈ ਪੁਰਨਾ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਝੁਰਨਾ ਓਟਗੀ ਨਿਰ
 ਕੁੰਪਦ ਪਾਈ ਐ॥ ਸਾਮਿ ਸਾਮਿ ਸੋਗ ਨ ਨਿਪਿਗਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਦੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤ
 ਜਾਈ ਐ॥ ਨ ਦੁਰਿ ਕਰੇਤਾ ਹਰਿ ਗਰਿਪਾਈ ਐ॥ ਅਰੁ ਸਿਕਰੀ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥
 ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੫੫॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤ ਨ ਕਾ ਦੁਖਾ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਜੋ ਆਸੁਖਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀ ਨੇ
 ਨਾਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾ
 ਈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਕੁ ਦੁਖ ਬਿਨ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਦਸਾਏ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਸਗਲੇ ਛਲ ਪਾਏ॥ ਅਗ ਨਿਬੁਝੀ ਸਤੁ ਹੋਈ ਸਾਂ
 ਤਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ਨਿਬਾਢੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀ ਨੇ ਬਾਨੁ॥ ਨਿਮਾ
 ਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੇ ਮਾਨੁ॥ ਬਿਪਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗਾਏ॥ ਅੰਤ ਬਾਨੀ ਰਸ ਨਾ ਚਾਏ
 ॥ ਫੇਰੈ ਭਾਗਿ ਪੁਜੈ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਸਗਲ ਤਿ ਆਗਿ ਪਾਈ ਪੁਰੁ ਸਰਨਾ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਭਇ ਆਦਿ ਆਲਾ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋ ਆਸਨ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੪੯॥ ੧੦੦॥ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਂਚੈ ਦੀ ਆਬੋਜਿ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨ ਉਪਜਿ ਆਸ ਜੋਗਿ
 ਉਦੈ ਰੇ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀ ਆਨਿ ਦਾਸੁ॥ ਮਾਤ ਕੇ ਮਨਿ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਜੀ ਮਿ ਆਪੁ
 ਤੁਭਗ ਤੁਭੋ ਬਿਦਿ ਕਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸੁ ਕੁ ਮਹਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੀ
 ਮਾਧੀ ਹੁਕਮਿ ਧਾਲ ਕੁਜ ਨ ਮੁਲੀ ਆ॥ ਮਿਟਿ ਆਸੋ ਗੁਮ ਹਾ ਅਨਿਦੁ ਬੀ ਆ॥ ਗੁਰ ਬਾ
 ਈ ਸਖੀ ਅਨਿਦੁ ਗਾਵੇ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਨਿ ਕਾਵੇ॥ ੨॥ ਦੁਪੀ ਬੋਲਿ ਬਹੁ ਪੀਨੀ ਚਾ
 ਲੀ॥ ਪਰ ਮਕਲਾ ਹਰਿ ਬੀਧਿ ਬਹਾਲੀ॥ ਮਨਿ ਚਿਦਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿਦਾਇ ਆ॥

੨੬

ਭੁਏਅਚਿਤਏਕਲਿਦਲਾਇਅਗਾਜਿਉਥਾਲਕਪਿਤਾਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣਾ। ਬੁਲਾਇ
 ਆਏਲੇਗੁਰਬੈਰਾਣਿ। ਗੁਰੀਛੀਨੀਨਾਹੀਥਾਤਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥
 ੫੦॥੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥਾ। ਪ੍ਰਗਟੁਬੁਇਆ
 ਜਨਕਾਪਰਤਾਪਾ। ਗੁਰਗੁਰੁਜਪੀਗੁਰਗੁਰੁਪਿਆਈ। ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੁ
 ਪਹਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਰਨਿਪਰੇਸਾਰੇਗੁਰਦੇਵਾ। ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥
 ਜੀਉਪਿਛੁਜੇਬਨੁਗਾਏਪਾਨਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਧਾਨ॥੩॥੫੧॥੧੦੨॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰ ੮॥ ਕਾਠੀ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਧੀਦਏਖਰੀਦੁਸਰੁਸਾਹਿਬੁਮੋਰਾ। ਜੀਉਪਿਛੁਸਭੁਤਿਸਰਸਭੁਵਿਛੁਪੈਤੇਰਾ॥੧॥
 ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੁਤ੍ਰਿਪਨੀਤੇਰਾ। ਕੁਰਦਾਸਾ। ਬਿਨੁਸਰੇਅਨਟੇਕਹੈਸੇਜਾਣੁਕਾਰਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ। ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁਹੈਕੋਈਮਨਿਤੁਨਪਾਏ। ਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਾਕੁਟਸੀਸੈਚਲੈਰਜ
 ਏ॥੨॥ ਚਤੁਰਾਈਸਿਮਾਣਪਾਵਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ। ਤੁਠਾਸਾਹਿਬਜੇਦੈਦੈਸੇ
 ਈਸੁਖਪਾਈਐ॥੩॥ ਜੇਲਖਕਰਮਕਰਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਦੈਨਬੀਧਾਜਨਨਾਨਕ
 ਕੀਤਾਨਾਮੁਪਰਹੋਗੁਛੁਛਿਅਪਧਿਧਾ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥
 ਸਰਬਸੁਖਾਮੇਰੁਗਲਿਅਹਰਿਜੇਦਹੁਨਕੋਇ। ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਰਸਾਹਿਬਸੇਈ
 ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਦੈਸਰਸਰਕੁਰਧਾਨਾ। ਨਾਮੁਨਹਿਸਰਉਏਕੁਖਿਨੁਚ
 ਸਾਇਹੁਕੀਜੇਦਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੁਗਠਸਚਸੇਇਹੈਜਿਸੁਹਰਿਪਨਅਤਿਗਿ। ਸੇ
 ਛੁਟੈਮਹਾਜਾਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥ ਗੁਰਕੀਅਹਿਮਾਕਿਅਕਹਾਂਗੁ
 ਰਬਧੇਕਸਤੁਸਾਗੁ। ਉਹਆਦਿਨੁਗਾਦੀਜਗਹਜਗੁਪੁਠਾਪਰਮੇਸਰਾ॥੩॥ ਨਾਮੁਪਿ

ਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰੂ ਹੋ ਨਾਨਕ ਵੈਸੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨
 ੧੦੪ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਂਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਗੀ ਮਨਿ ਦ੍ਰਸੈ ॥ ਖੁਦ ਰਚੁ ਰੇਗੁ
 ਮਾਇਆ ਮੇਠਾ ਹੁਨੁ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵੀ ਵਾਕੁ ਰਘਾਣੁ ਸਾਂਈ ਆਪਣੇ ॥ ਹਉ ਅਨਿਦੁ ਪਣਾ
 ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਰ ਕਰ ਗਾਲਿ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਪਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁ
 ਖਪਾਇ ਮਾਇਨ ਕੀ ਮੰਗਣੀ ॥ ੨ ॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੇ ਸੇਇ ਪੋਖਿ ਮੁਸਤਾਕੁ ਭਈ ॥ ਮੇਨਿ ਰਗੁ
 ਣ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਪਿਲਕਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥ ਘੇਰ ਕੇ ਤੇ ਬਸ ਮਿਥਾਹੁ ਭਾਉ ਧਾਹੁ ਰਾਗ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹੁ ਰਾਗ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦੫ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਅਗਾਧ ਹਿਜ ਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾ ਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿ
 ਖਈ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆ ਲਪ੍ਰਭਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸਿ
 ਸਟਿ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸਤਿ ਪੋਖਿ ਹਿਸਦਾ ਹਜ਼ਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਧਿਉ ਨਕਿਅ
 ਸੇ ਮਗਨਿ ਦਿਸੁ ਰਿਦਿ ਸੁਗਿ ॥ ੨ ॥ ਦਾਸ ਦਸੀਤੁ ਣਾਇ ਮਿਟਿ ਆਤਿ ਨਾਗਉਣੁ ॥ ਦਿਸ
 ਰਿ ਮਾਜਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਰੂਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਸੁਹਰਿ ਆਉ ਤੈਸਾ ਸਮਾਹੁ ਸਬੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਿ ਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਹਉ ਬੇਕਵਿਸਾਹਿ ਹੋ ਕੇਖਿ ਅਲੁਕ ਗਿ ॥ ਸੁਠਾਲਾ ਹਿਗੁ ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਠ ਪਿਧਰਿ ॥
 ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾ ਹਿਸਿ ਰਜਨ ਹਾਰਤੁ ॥ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਮੂੰ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾ ॥ ਸੇਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੁਧੈ ਹਿ
 ਅਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਦਰਿ ਦੇਖੁ ਲਿਸੇ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੇਠਿ ਤਿਦੁ ਸਾਇ ਕਰੈ ਨਜਾ
 ਇ ਮਹਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਅੰਬਾਰਾ ਮੁਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕ ਬੁਨਾਨ

ਕਵਖਾਇਆ ॥ ੪॥੫॥ ੧੦੦ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾਨਦਿਸੈਰੇਨਾਮੁਸੇਕਿ
 ਨੇਹਿਆਭੇਦੁਨਜਾਨਹੁਮੁਲਿਸਾਈਜੇਹਿਆ ॥ ੧॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮਸੈ
 ਗਿਭੇਟਿਆਸੁਖਪਾਇਆਜਨਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ ॥ ੧॥ ਜੇਤੇਖੰਡਧੁਹ
 ਮੰਡਿਓਪਾਰੇਤਿਨਖੋ ॥ ਜਿਨਮਨਦੁਠਾਆਪਿਪੁਰੇਕੁਗਤਸੋ ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਮਨੇਆਪਿ
 ਸੇਈਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਪਰਦਾਣੁਸਭੁਠਾਈਜਾਨੀਐ ॥ ੩॥ ਦਿਨਸੁਰੇਇਆ
 ਰਾਪਿਸਮਾਲੇਸਾਹਸਾਹਾਨਾਨਕਬੀਲੇਚਾਪੁਰਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੦੦ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪੁਰਿਗਿਆਸੂਧੈਠਾਇਹਮਾਰਖਸਮੁਸੇਇ ॥ ਏਕੁਸਾਹਿ
 ਬੁਸਿਰਿਛੁਤੁਜਾਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ੧॥ ਜਿਓਕੁਦੇਤਿਉਗਾਖਰਾਖਣਿਗਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝਧਿ
 ਨੁਅਦਹੁਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਪਾਟਿਪ
 ਟਿਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦੁਠਾਆਪਿਤਿਸੁਨਦਿਸਾਰੀਐ ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੇਆਪਿ
 ਅਪਣਾਭਾਇਆ ॥ ਰੁਗਤਾਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਇਆ ॥ ੩॥ ਜਪਿਜਪਿਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਸੁਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਾਪਿਆਸਲੇਚਾਪੁਰੀਐ ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੦੮ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆਸੇਦਹਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਗਾਠਲਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀਇ
 ਤੁਧਰੀਆਇਵੇਦਨਿਦਹਦਿਆ ॥ ੧॥ ਬੋਹਥਾਹਰਿਚਰਣਮਨਚਹਿਲੀਘੀਐ ॥
 ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਪੁਸੀਗੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿਭੋਗਅਨੇਕਦਿਣਨ
 ਵੈਸੁਦਿਆ ॥ ਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਧਿਨਾਮਰਿਮਰਿਹੀਨੇਆ ॥ ੨॥ ਕਪੜੁਭੋਗਸੁਰੀਧ
 ਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ ॥ ਧਿਨੁਸਿਮਰਤਤਨੁਛੁਰਸਰਪਰਚਾਲਣਾ ॥ ੩॥ ਮਗਧਿਖੁ
 ਸਸਾਰੁਦਿਰਲੈਪੋਖਿਆ ॥ ਛੁਟਨਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖਨਾਨਕਲੇਖਿਆ ॥ ੪॥ ੮॥

੧੧੦॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਸੀਗਿ ਕਾਰੇ ਗਰਬੀ ਐਐ ਕਨਖੁ
ਆਪਾਰੁ ਭਉ ਨ ਲੁਤਰਬੀ ਐਐ॥ ੧॥ ਮੈਗਰੀ ਬਸ ਟੇਕੁ ਤੁਮੈ ਰੇ ਸਤਿਗਰੁ ਪੁਗਾ ਦੇਖਿ
ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪੀਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਵਿਤੈ ਗੇ
॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਆਪਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਪਨੇ॥ ੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇ ਭੂਤੇ ਤਪਛਾਦਿ ਆਸੁ
ਖ ਕਾਨ ਭੂਨਿ ਪਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਤੁਪੁਰੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀ
ਗੇ॥ ਆਸ ਭੁਰੇ ਸਾਖਸ ਮਕਾਨ ਕਵੇ ਜੀ ਅਰੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤੁ ਖੁਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਐ॥ ਰੋਇ ਦਿਨ ਸੁਕਰ ਜੋ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਈ ਐਐ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਕੇਇ॥ ਸਰਬ ਗਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰਿ ਸ
ਠਾ ਸਚੁ ਮੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਰਿ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੇਗਾ॥ ਤਿਸ
ਹਿ ਅਰਪਿ ਮਨਾਇ ਨ ਮੈ ਸਗਲ ਰੇਗੁ॥ ੨॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗ ਨਿਮਾਹਿ
॥ ਸੀਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤੁ ਤਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾਨ
ਕਨ ਨ ਪੁਗਾ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਪਿਭ ਏਭੇਟਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਗਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧੨॥ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐਐ॥ ਹੋਇ ਇਹਿ ਪਾਲੁਦ
ਇਆਲੁ ਹਰਿ ਹੰਗੁ ਮਾਣੀ ਐਐ॥ ੧॥ ਆਦੁ ਹੁਸੰਤ ਮਿਲਾਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆਮ
ਨ ਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀ ਆਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ
ਮੁਹੈ ਏਅਨ ਦੁਖ ਘਣਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਮੇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਦਿਣੁ ਸਣਾ॥ ੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਸੀਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੇ ਲਾਇਆ॥ ਪੰਨਿ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ॥
੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤੁ ਮਿਟ ਜਾਵਈ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖੁ ਮੇਇ ਜੇ ਪੁ

ਭਾਵਈ॥ ੪॥ ੧੧॥੧੧੩॥ ॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫॥ ਆਵਹੁਮੀਤਇਕੜਹੋਇਰ
 ਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਪਾਪਾਮੁੰਚਹ॥ ੧॥ ਤਤਹੀ
 ਚਾਰਹੁਸਤਿਜਨਹੁਤਤੇਧਿਘਨੁਨਲਾਗੋ॥ ਧੀਨਭੁਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨਨੁ
 ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੁਪਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਓਮੈਧਿਖੁਜਾਰਹਾ॥ ਸਾਚਹੁਟਪੁਰਸ
 ਉਦਵਖਰੁਨਾਮੁਵਪਾਰਹੁ॥ ੨॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਅਰਪਿਅਸੇਈਪਤਿਵੇਤੋ॥ ਅ
 ਪਨੇਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਨਿਤਕੇਵਲੁਕਰਿਤੋ॥ ੩॥ ਨਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਧਿਖਲੀਖ
 ਤਿਕਮਲੀ॥ ਗਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੧੪॥
 ਆਸਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਉਦਮੁਕੀਆਕਗਇਆਮਾਰਿਕੁਰਚਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ
 ਜਪੇਜਪਿਨੀਵਣਗੁਰਿਮਤਿਵਿਨੁਇਆ॥ ੧॥ ਪਾਇਪਰਸਹਿਸਤਿਗੁਰਕੈਜਿਨਿਕੁ
 ਰਮੁਧਿਯਹਿਅਗ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜੁਸਦਾਰਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਿਤੀਰਾਤਿਸਾਪੁਰਨਵਤਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਸਦਸਦਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗੀ॥ ਨਿਮੁਨਿਧਾਂਹਿਓਸ
 ਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਪਨੁਗੁਣਗਾਉਲਭੁਪੁਰੈਗੁਰਨਿਤਾਦਣ
 ਜਾਰੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੧੫॥ ਆਸਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ
 ਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਪੀ॥ ਕੁਭਿਤਕੇਵਡੁਭਾਗਾ॥ ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਾਸੁਖੀਸਭੁਕੁਮੁਭੁਉਭਾਗਾ॥
 ੧॥ ਅਮਚਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰਮੇਰਾਭਾਗਾ॥ ਕਰੁਨਕਰਵਨਸਗਲੁਧਿਧਿਸੇਸ
 ਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੁਕਾਨਾਹੀਅਵਹੁਕੇਤਾਕਾਭੁਉਕਰੀਐ॥ ਗੁਰਸੇ
 ਵਾਅਹਲੁਪਾਈਐਨਗੁਨੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ ੨॥ ਦਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਈਐਮਨ

ਮਹਿਨਿਪਾਨਾਜਾਕਉਤੁਮਾਕੋਰਪਾਲਭਏਸੇਦਕਸੇਪਰਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹ
 ਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ ਦੁਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕਨਾਖੁਰਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ
 ੪॥ ੧੪॥ ੧੧੬॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਖੁਕੀਹਉਚੇਰਲੀਸੇਸਭਤੇਉਚਾ
 ॥ ਸਭਕਿਛੁਤਾਕਾਕੰਠੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੁਚਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਗਾਪਨੇਸਾਹਿਬਕੀ
 ਮਨੀਆਨਾਮਿਜਿਸੇਕੋਉਜਲੀਤਿਸੁਦਸੀਗਨੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਪਰਦਾਹੁਅ
 ਨਿਮੇਨਾਉਮਾਣਕੀਰਗਾਰਜੀਨਾਈਸਰਸੁਖਜਾਂਕਾਂਤੁਮੇਗਾ॥ ੨॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀ
 ਸੀਗਿਕੀਸੁਮਤਿਵਿਨਾਦਉ॥ ਸੇਵਹੁਸਾਪੁਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਰਿਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਸ
 ਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੇਸਭਕਹਤੀਮੇਗਾ॥ ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸਸੁਖਹਿਬਸੇ
 ਗਾ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੧੧੭॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਕੀਹੋਇਦਾਸਗੀਏਹੁਆਚਾ
 ਰਸਿਖੁਗੀ॥ ਸਗਲਗੁਣਗੁਣਉਤਮੇਕੁਰਤਾਦੁਰਿਨਪਿਖੁਗੀ॥ ੧॥ ਇਹੁਮਨੁਸੁੰ
 ਦਰੁਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੀਗਿਗੀ॥ ਤਿਅਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਗੀਤੁੰ
 ਣਗੁਪਾਲਹਿਸੀਗਿਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਰਤਾਕੋਹੇਸੁਮਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ
 ਗੀ॥ ਦੁਜਾਭਾਉਦਿਸਾਗੀਐਏਹੁਤੀਬੋਲਾਖਾਇਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹਿਦੀਪ
 ਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਦਿਛਾਇਗੀ॥ ਆਠਪਹਰਕਰਜੇਹਿਰਹੁਤਉਭੈਟੇਹਰਿਗਇਗੀ
 ੩॥ ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭਸਾਈਰੂਪਅਪਾਰਿਗੀ॥ ਸਾਈਸੇਹਾਗਣਿਨਾਨ
 ਕਾਜੇਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਗੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧੧੮॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥
 ਠੀਗਨਡੋਲਤਉਲਉਜਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ ਭੁਮਿਕਾਟੇਗੁਰਿਅਪਣੈਪਾਏਬਿਸਰਾ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਓਇਬਿਖਾਰੀਦੇਖੀਅਭੈਗੁਰਤੇਹੁਟੇ॥ ਹਮਛੁਟੇਅਧਉਨਾਤੇਉਇਹ

ਮਤੇਛੁਟੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇਰੀ ਧਿਆ ਗੁਰਿ ਕਾ ਟੀਅਰਿ ਆ
ਨਤਾ ਤੇਰਾ ਛੁਟ ਕੇ ਛਿਪਾ॥ ੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਓ ਨੁਖੀ ਆਗਾਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਬ ਹੀ ਤੇਰੀ ਧਿਆ॥ ੩॥ ਨਾ ਕੇਰੁ ਸਮਨ ਦੇਖੀ ਆਨਾ ਹੀ
ਕੇਰੀ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੇ ਨਾਨਕ ਖਸਮੇ ਧੰਦਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧੮॥ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਉ॥ ਗਗਨ ਨਿਵ
ਰੇਸ ਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਆਪਣਾ ਉ॥ ੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾ
ਉ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਉਦਾਹਿ ਆਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗੁਨ
ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵਈ
ਜੇਹ ਰਿਖੁ ਭਵੈ॥ ੨॥ ਪੁਨਿ ਦਾਨੁ ਪਤ ਪਜੈ ਤੇ ਸਕਉ ਪਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾ
ਜੈ ਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ॥ ੩॥ ਭੈ ਬਿਨ ਮੈ ਕੁਮੈ ਹਿੰਗਾਏ ਕੇਰਿ ਮੈ ਨ ਥੀ ਆਨਾ ਨ
ਕਰਾਖੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਠਿਹਿ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀ ਆ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੧੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੮॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਚਿਤੁ ਦਉ ਚਿ

ਤੁਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ॥ ਆਗੈ ਭਵਉ ਬਿਨ ਭਾਵਉ॥ ਏਕੁ ਦਤਾਰੁ ਸਗਲ ਜੋਨਾ
ਚਿਕਦੁ ਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ॥ ੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ॥ ਸਗਲ ਛੋਰੁ
ਪਤਿ ਏਕੈ ਠਾਕੁ ਕਉ ਨ ਸਮ ਸਹਿਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਠਤੁ ਧੈ ਸਉ ਰਹਿ ਬਿਨ
ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਧ੍ਰਿਤਿ ਪੈ ਜਾਵਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸ ਨ ਕਾਇਕ ਸਨਿ ਦਨ ਸਨ ਤਨ
ਸਨ ਤਕੁ ਮਾਗਤਿ ਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ॥ ੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾ ਪਿਓ ਪਿ
ਕੀ ਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਵਉ

ਸੀਧਰੀ। ਦੁਤੁਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ ਅਪਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਤਨੁਨਈ
 ॥੧॥ ਜਉਕਿਰਪਾਗੋਬਿਦੁਬੁਈ॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਿਨਾਮਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਹਿਕਿਰਪਾਨਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੀਰਿਥੈਠ
 ਨੇਕਹੀਨਪਾਵਤੁਹੁਇਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ॥ ੨॥ ਆਰੁਆਰੁਕਉਛਿਰਤਰੁਰੁਤੇਮ
 ਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ ਏਕਬੋਲਭੀਖਵੇਤੇਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਤਸੀਤਲਈ॥ ੩॥
 ਏਕਜੀਹਗੁਨਕਵਨਵਖਾਨੇਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ ਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁ
 ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨੪॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ਰੇਮੁਨ੍ਹੇਲਾਹੇਕ
 ਉਤ੍ਰੁਣੀਲਾਤੇਟੇਕਉਬੋਗਿਧਾਇਆ॥ ਸਸਤਦਖਰੁਤ੍ਰਿਪਿਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਧਾਧਾਰੇਨ
 ਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ ਪਤਿਤੁਪਾਵਨੁਤੋਰੇਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓ
 ਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਧਣਵੈਣਸੁਣਹਿਉਰਸ਼ਾਵਹਿਨਾਮੁਲੇਤਅਲਕਾਇਆ॥
 ਨਿਰਚਿਦਕਉਬਹੁਓਮਹਿਓਬੁਝੀਓਲਟਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿ
 ਦਆਖਾਹਿਹਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਚਪਰਮਸਿਉਰੁਚਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਾਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਫੀਨਦਇਆਲਤ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਭੁਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭੁਆਇਓਰਾਖਲਜਅਪਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫
 ॥ ॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲੁਪਟਾਏਮੇਹਮਾਇਆਕਰਿਧਾਧੋ॥ ਜਹਜਾਨੇਸੋਚੀ
 ਤਿਨਆਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭੁਏਆਧੋ॥ ੧॥ ਮਨਥੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਗਧੋ॥ ਕਾਚਕੋਠਗੀਮ
 ਹਿਤੁਪਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਧਿਖੈਕੀਖਿਆਧੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨਰੋ
 ਨਿਧਿਹਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੋ॥ ਜੈਸੀਮੀਠੈਸਾਗਦਿਲੋਭੁਏਭੁਠਪਿਪਿਦੁਰਗਧੋ

॥੨॥ ਕਾਮਰੂਪ ਅਰੁ ਲੋਕੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਦਿਨ ਸਲ ਪਟਾਧੋ ॥ ਘੀਰੀ ਭਵਾਗੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿ
 ਧਾਏ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਜਨ ਮਾਧੋ ॥ ੩॥ ਜਉ ਭਉਇ ਉਦ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁ
 ਰਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਪਿਆਰੁ ਭਉ ਮਾਗਿ ਕਾਨੀ ਸਗਲ ਉ
 ਪਾਧੋ ॥ ੪॥ ਇਉਂ ਜਪਿ ਉਭਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਪਾਤੋ ॥ ਕਉਇ ਉਦ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਧੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੨੬॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਰ ਕਾਰਣਿ ਕੇਟਿ ਦਿਨੁ ਸਦੁਖ ਪਾਦੁ ਗਿਆ ॥ ਘੀਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣ
 ਗਿਓ ਰਿਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ੧॥ ਅੰਧੇ ਰੋਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਇਉਂ ਆਗਤੇ
 ਰਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਲ ਕਦਿ ਸਟਿ ਰੇਖਿ ਭੁਲੇ ਆਕਾਸੀ ਮਤ ਕੇਤੁ
 ਮਹਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀ ਅਰਮਿਉ ॥ ਰੋਤੈ ਸੇਧੀ ਇਹ ਪਰਗਿਹਾ ॥ ੨॥ ਘੇਰੀ ਕਾਰਣਿ
 ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛਿਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨਹੀ ਸਿਉ ਸਿਰੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਘੇਰ
 ਨਾ ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਪਿ ਬਿਅਪਿ ॥ ਭਉ ਬਹਿ ਭਉ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਭਉ ਏਪੁ ਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੨੭॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੁਪਦੋ ॥ ਲੁਕਿ ਕਮਾਨੇ ਸੇਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿ ॥ ਭਉ ਮੁਕਤੁ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉਲੇ ਬੰਧੇ
 ਛਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛਤਾਨੀ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਪਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭੁਮਕੇ ਮੁਸੇਤੁ ਰਾਖਤ ਪਰ
 ਦੁਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ ॥ ਕਿਅ ਕੇ ਕਰੈ ਪ
 ਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨੮॥ ॥
 ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ
 ਬਿਗਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹ ਤਹ ਭਉ ਠਿਪਾਵੈ ॥ ੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟਿ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇਜੇ

ਕੋਠਾ ਕੁਰਪਹਿਸੇ ਦੁਤਤ ਕਾਲਹੋਇ ਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹ
 ਰੀਜੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਿ ਸੁਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਤਿ ਸੁਨ ਨਕ ਪਰਸਾਇ ਆਵੈ॥
 ੨॥ ੭॥ ੧੨੮॥ ਖੜੇ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ॥੧੧॥ ਨਟੁ ਆਉ ਖਾਵੈ ਧੁਇ ਧਿਯੋ ਸੋਹੈ ਉਤੇ ਸਾਗੇ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਕੁ ਮਿਥੀਤ ਰਿਸੁ
 ਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਜਨ ਸਤਿਹ ਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਤਿ ਗੇ॥ ਸਾ
 ਪਸੀ ਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਇਹੁ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਝੀਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੇਗੁ
 ਟੁਮਾਇ ਆਬੁ ਹਮ ਕੀ ਕੀਕੀ ਕਹੁ ਕਵਨ ਧਿਯਿਤ ਗੀ ਐਰੇ॥ ਪ੍ਰਮਨ ਘੇਰ ਅਪ੍ਰਾਹੁ ਗ
 ਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤ ਗੀ ਐਰੇ॥ ੨॥ ਖੋਜਿਤ ਖੋਜਿਤ ਖੋਜਿ ਧੀਰਾ ਰਿਉਤ ਤੁਨਾ ਕ
 ਇਹੁ ਜਾਨੇ॥ ਮਿਮਰਤ ਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲ ਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਕੁਪਤੀ ਆਨਾਰੇ॥ ੩॥ ੧॥
 ੧੩੦॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੇਰੇ ਮੀਨ ਦਸਿ ਆਜਿ ਮਾਂਗ ਉਸੇ ਪਾਵਉਰੇ॥ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਿਪਤਾ ਧਰੁ ਹਿ
 ਨ ਕਤ ਪ੍ਰਾਵਉਰੇ॥ ੧॥ ਅਗਨਾ ਕੁਰ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਾਰੇ ਟਿਰਿਨ ਸੁਤਿ ਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ ਧਿਨ
 ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਹਿ ਠਗਾਵਉਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪਨ ਸੁਆਮੀ ਤਵ ਅਵਰ ਹਿਰੀ ਤਿਨ ਪਾਵਉਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਭਿਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇ ਅ
 ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉਰੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ
 ਚਉਗ ਕੇ ਮਰਦ ਨਖ ਦੁਰ ਸਨਕੁ ਤਲੀਰੇ॥ ਸੁਦਰ ਸੁਪਰ ਸਰੁਪ ਸਿਅਨੇ ਪੰਚਹਰੀ
 ਮੇਹਿ ਛਲੀਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰਿ ਪੰਚ ਸੁਰ ਧੀਰ ਐਸੇ ਕਉ ਨ ਬਲੀਰੇ॥ ਜਿਨ ਪੰ
 ਚ ਮਾਰਿ ਬਿਰਾਗਿ ਗੁਰਾਰੇ ਸੇ ਪੁਰਾਇ ਹ ਕਲੀਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੀ ਕੋ ਮਦ ਸਿਭਾ ਗਤਿ

ਨਹੀਮੁਹਕਮਛਉਜਹਠਲੀਗੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਨਿਨਿਨਿਰਦਲਿਅਸਾਪਸੰਗ
ਤਵੈਲੀਗੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਰੁਰਿਕਥਾ।ਓ
ਤਮਅਨਸਗਲਰਸਛੀਕੀਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਬਹੁਗੁਨਿਪੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਏ
ਤੇਅਦੁਰਨਕਛੁਲਾਏਕੀਗੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਗਰੀਅਧਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਪਸੰਗਿਨ
ਨਕਪੀਗੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਹਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰੀਗੁ
ਰਨਿਮਖਨੰਤੇਟਾਰੀਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਦਰਸਨਪਰਸਨਹਰਸਨਸਰਸਨਰੀਗਿਰੀਗੀ
ਕਰਤਾਰੀਗੇ॥੧॥ਬਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਜਮਹਰਿਕੀਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਗੇ
॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਨੀਕੀਸਾਪਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਪਹਰ
ਮੂਰਤਪਲਹਗਾਵਤੰਗੋਬਿੰਦੁਦਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਏਸਤਸੇਵਤਹਰਿਜਬੁਮਨਿਤਨਿ
ਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹਉਹਉਰੇਤੂਠਕੁਰਗਉਰੇਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫
॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੧੨॥ ੧ਉਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਤਿਅਗਿਸਗਲੁਸਿ
ਅਨਪਾਬੁਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝੁਹੁਸਗਲਦੀਸੇਛਾਗੁ।
ਸੰਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਹੈਏਕਹਰਿਕੈਰੀਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਗਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨਾਗੀਠਾਉ।ਮਹਾਬੁਝਿਜਲੁਲੀਪੀਐਸਦਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਉ॥੨॥ਜਨਮਅਰਣੁਨਿਦਾਰੀਐਦੁਖਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ।ਨਾਮੁਨਿਪਕੁਸੇਈ
ਪਾਉਏਕਿਰਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੩॥ਏਕਟੇਕਆਧਾਰੁਏਕੇਏਕਕਾਮਨਜੇਗਾਨਾ
ਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਦੁਰਨਹੋਗੁ॥੪॥੧॥੧॥
੩੬॥ ਗਾਵਤੰਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ॥

ਜੀਉ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਭਿਰ ਸਰੋਗੁ ॥ ਦੀਨ ਧੰਧ ਪਤੀ ਅਨਤਾ ਸਰਟਿਗ ਖ
 ਨੇਜੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ
 ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਮ
 ਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮ ਅਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇਵ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਸਰਨ ਚ
 ਏ ਮਾਲ ਤੇਰੀ ਭੁਨਿ ਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾਣੁ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਡੇਲਿ ਡੇਲਿ ਮਹਾਦ ਖੁਪਾਇ ਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥
 ਖਾਟਿਲ ਭੁਗੋ ਬਿਦਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਰਥੁ ਹਮਇ ਕਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤਿ
 ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗਿ ਅਦੁਰ ਪਰੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
 ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਨਤਾ ਆਪਿ ॥ ਤਿ ਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪ ਆਠ ਪਹ ਪ੍ਰਭ
 ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ
 ਹਿਰੈ ਦੇ ਜੀ ਅਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਥੁ ਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜ ਸੁਗਾਉ ॥ ਸ
 ਰਬ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਦੁਖਿ ਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੩੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੫
 ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁ ਰਧੇ ਖਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਗਾਵਹੁ ਰੰਗ ਨਿ
 ਆਪੇ ਜੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਾਪਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰ
 ਦੇਹੇ ਇਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖ ਨਕ
 ਰਾਉ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦਿਓ ਮੇਰੇ ਰਬ ਸੁਆਉ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁਪ੍ਰਭੁ
 ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਦਸਿ ਬਿਛੁਨਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣ ਤੇਰਾ ਦੀਆਖਾ

ਹਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਨ ਨਹ ਰਿਜਨ ਪੁਰਿ ਭੁਗਾਇ ਭੁਗਾਤਿ ਕੁਰਮ ਭੁ
 ਉਨਾ ਸੇਹ ਰਿਨਾਨ ਕਸਰਾਹ ਜੁਗਿ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭੁਗਾ। ਆਪਿ ਲਿਖਾ ਲਿਖਿ
 ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸਿ ਆਹ ਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉਪਾਰਿ ਆਗੁ ਰਦੇ ਵਮ
 ਲ ਮੁਤ ਮੁਨ ਜਿ ਮੁਖ ਦੋਹੇ ਤੇ ਸਕਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ
 ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਤਾ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਪਰਮ ਗੁਣ ਬਿਸਮਾਦੇ ਆਸ ਭੁਪਈ ਪੈ
 ਗੀ ਆਇ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਤੇਰਾ ਦੁਆ ਪਰ ਭੁਟੀ ਐ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਉਤ੍ਰੇ ਜੁਗ ਮਾਹਿ॥ ਅ
 ਹਿ ਕਰ ਕੇ ਸੁ ਅਹਿ ਅਰੁ ਪਾਏ ਕੇਈ ਨ ਪਕੜੀ ਐ ਕਿਸੇ ਥਾਇ॥ ੩॥ ਰਹਿ ਜੀਉ ਸੇਈ ਕਰ
 ਹਿ ਜਿ ਭੁਗਤ ਤੇਰੇ ਨਾਚਹਿ ਏਤ੍ਰੇ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦਾ ਕਰਿ ਜੈ ਤਿਨਾਨ ਕਦ ਨ ਮਾਗੈ ਆਪਣਿ
 ਆਸ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦ ਰਸੁ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੦॥ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੧੩॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਗੇ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿ
 ਸਤਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਨੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਪਾਗੇ॥ ੧॥ ਜਨਮ
 ਭਵ ਤੇ ਨਰ ਬਿਪਤੀ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਉਪਾਗੇ॥ ੨॥ ਕੇਇਨ ਜਾਨੈ ਕੇਇਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ
 ਦੁਆਗੇ॥ ੩॥ ਕਦ ਨ ਉਪਮਾਨੇ ਉਕਦ ਨ ਵਠਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪੧॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਦਰਸੇ ਇਰਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟ ਬਿਖੇਰ ਸਮਾਤੇ ਮਿਖਿ
 ਆਗਹਨ ਗਹੇ॥ ੧॥ ਮਿਥਨ ਮਨੇਰ ਬਸੁ ਪਨ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨੁ ਬਿਸਤਿ ਕਹੇ॥ ੨॥
 ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਟਿਕੁ ਮਰ ਮੁਨ ਲਹੇ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗਵੇਸ
 ਤ ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥

ਤਿਪਰੋ। ਓਹਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੇਤੀਅਨਲਾਲਨ
 ਹਨਾਹਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਾਜਨਭਾਗਨਹਕਮੁਨਸਾਦਨਵਿਛੁਨਚਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਰਨਨਸਰ
 ਨਨਸਤਿਨਬੀਪਨਸੁਖੇਸੁਖਪਾਹੀਨਾਨਕਤਪਤਿਭੀਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪੰਗੀ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪੩
 ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਗਿਰਿਖਾਇਓਲੇਇਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਹਿ
 ਉਤਹਿਪਟਿਪਟਿਪਟਿਪਟਿਤੂਹੀਤੂਹੀਮੇਹਿਨਾ॥ ੧॥ ਕਾਰਨਕਰਨਾਪਾਰਨਪਰਨਾ
 ਏਵੈਏਵੈਸੇਹਿਨਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਨਪਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੇ
 ਇਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੧੪੪॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾਓਹੁ
 ਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਗਿਸਹਾਈਛੋਠਿਨਜਾਈਓਹਅਗਹਅਗਹਅਤੇ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਬਾਪੁਮੇਰੇਮਾਈਭੁਗਤਨਕਾਓਲਾਅਲਖਲਖਾਇਆਗੁਰ
 ਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁਹਰਿਕਾਰੇਲਾ॥ ੩॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅ
 ਪਨੀਭੁਗਤਿਨਿਬਾਹਿਠਾਕੁਰਆਇਓਆਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁਪਦਰਬੁਹੇਇਸਕਾ
 ਰਬੁਹਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜੁਗਤਾਰਾਖਹੁਸਤਿਸੰਗਾਹਿ॥ ੨॥
 ਨਾਮੁਪਿਆਦਉਸਹਜਿਸਮਾਦਉਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਹਿ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰਚਰਣਸੁਹਾਦੋਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁਗ
 ਦਾਇਆਸੇਦਕੁਮਾਇਆਗੁਨਗਮਿਗਮਿਗਾਵੋ॥ ੧॥ ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸ
 ਆਨਨਭਾਵੋ॥ ੨॥ ਯਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜਤਿਦਿਚਾਰੀਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੋ॥ ੩॥
 ੧੦॥ ੧੪੭॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਦਹੁਰਿਦੈਬਸਾਦਹੁਤਿਸੁਖਿਨਕੋਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐਸਰਬਠ

ਸਪਾਟੀਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਤਾਪਰਖਾਬਿਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਘਟਿ
ਆਹੀ॥੩੮॥੧੪੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਬਿਸਕਤਸੋਮੁਆਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨ
ਮੁਖਿਆਵੈਸਰਬਛਲਪਾਵੈਜੋਜਨੁਸੁਖੀਆਧੁਆ॥੧॥ਰਾਜਕੁਮਾਰੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈ
ਬਾਧਿਓਨਾਇਨੀਕੁਮਿਸੁਆਮ॥੨॥ਕਦਨਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਕੁਟਿਮਾਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁ
ਬੀਆ॥੩॥੮॥੧੪੮॥

॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੪॥

੧੭ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ਉਦਨੇਦਨਵੇਲਾ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿ
ਉਲਥੀਰਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਵਾਵੈਜਨਮਿਨਾਮਾਵੈਹਰਿਖੇਮਭੁਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਰਹੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਸੀਰਿਮਿਲੀਜੈਇਦਮਨੁਦੀਜੈਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇਅਪੁਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥
੨॥੧॥੧੫੦॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਮਿਲੁਗਾਮਪਿਆਰੇ॥ਤੁਮਬਿਨੁਪੀਰਜੁਕੋਨਕਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਮ੍ਰਤਿਸਾਸਤੁਬਦੁਕਰਮਕਮਾਏਪ੍ਰਭੁਮਰੇਦਰਸਾਬਿਨੁਸੁਖਨਾਹੀ॥੧॥
ਦਰਤਨੇਮਸੰਜੋਗਕਾਰਿਥਾਕੇ॥ਨਸਕਸਾਧਸਰਦਿਪ੍ਰਭੁਸੀਰਿਦਸੇ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਘਰੁ ੧੫॥

੧੭ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਦਸੋਇਓਬੁਝੁ
ਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਓਠਾਰਿਓਤਦਹੀਘਾਰਿਜਾਵੈ॥੧॥ਸੋਭੁਬਿਖਿਆਬਿਖੇਲਾ
ਗੇਹਿਗਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨਭੰਗੁਨਕੈਮਾਨਿਮਾਤੋਮਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ ॥ਬੇਦਸਾਸਤਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈਨਾਹੀਤੋਗਾਨਿਪਾਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮਕਾਪ
ਛੁਗਾਇਓਮਨਿਭੋਗ॥੨॥ਤੁਨਸਗਲਰੋਵਰਜਹਿਭੁਰਿਆਵੈਵਾਨਲੇਖੈਨਪਾਰਿਆ॥
ਜੋਗਕਾਰਾਜਿਰਹੈਓਲਾਜੋਇਕਾਮਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੋਜਗਮੋਹਿਗੁਰਦਿਖਾਇ

ਓਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ ਮਾਨੁਤਨੁਤਜਿਸਿਮਾਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਮਾਇਆ॥
 ੪॥੧॥੧੫੨॥ ॥ ਮਾਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਬਾਪਾਰਿਗੋਬਿੰਦੁਨਾਏ॥ ਸਾਧਸਤਿਮਨ
 ਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤ੍ਰਿਬਜਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਹਜਾ
 ਏਵਰਸਾਏ॥ ਮਸ਼ਗਤਿਮਬੋਬਿੰਦੁਤਿਉ॥ ਸੀਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗਲਾਲਨਲਾਏ॥
 ਗੁਰਗਿਆਨਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਰਹਸਾਏਨਹੀਅੰਏਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨਪਾਏ॥ ਸਭ
 ਤਜੀਮਨੇਕੀਕਾਮਕਰਾ॥ ਚਿਰਚਿਰਚਿਰਚਿਰਚਿਰਚੁਇਆਮਨਿਬਹੁਤਪਿਆਸਲਾਰੀ॥
 ਹਰਿਦਰਸਨੋਦਿਖਾਵਹੁਮੋਹਿਤਮਬਤਾਵਹੁਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਏਗਾਇਲਾਏ॥ ੨
 ੨॥੧੫੩॥ ॥ ਮਾਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਉਬਿਖਮਗਾਰੁਤੋਰੇ॥ ਮਾਸਪਿਆਸਯੋਹ
 ਮੋਹੁਰਮਹੀਤੇਹੋਰੇ॥ ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸੀਤ
 ਸੰਗਿਨਾਮਰੀਰਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉ॥ ਮਨਾਦਿਨੋਪੂਰੁਧਿਆਵਉ॥ ਕ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿ
 ਮਿਟਾਵਉਨਿਧਿਨਾਮਨਾਨਕਮੋਰੇ॥ ੨॥੩॥੧੫੪॥ ਮਾਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਕਾਮਕੋਧਲੋਭ
 ਤਿਆਗੁਮਾਨਿਸਿਮਾਰਿਗੋਬਿੰਦੁਨਾਮਾ॥ ਹਰਿਭੁਜਨਸਫਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਤਜਿਮਨਮੋਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ ਮਨਸੰਤਨਕੇਚਰਨਿਲਾਗੁ॥
 ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਗੋਪਾਲਦੀਨਦਾਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ॥
 ॥ ਕਰਿਕੁਰਾਤਨਾਨਕਪੁਰੇਭਾਗੁ॥ ੨॥੪॥੧੫੫॥ ਮਾਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਖਸੋਗਬੈਰਾਗਅੰਨ
 ਦੀਖੇਲੁਗੀਦਿਖਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਧਿਨਹੀਭੈਨਿਰਭੈਧਿਨਹੀਭੈਧਿਨਹੀਭੈਧਿਨਹੀਭੈ
 ਭੋਗਨਧਿਨਹੀਧਿਨਹੀਤਜਿਨਾਇਓ॥ ੧॥ ਧਿਨਹੀਭੈਗਤਾਪਬਹੁਪੁਜਾਧਿਨਹੀਭੈਗੁਮਾਇਓ॥
 ਧਿਨਹੀਕਿਰਪਾਸਾਪੁਸੀਗਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨਲਾਇ॥ ੨॥੫॥੧੫੬॥ ਮਾਸਾਵਹੀਮਹਲਾ ੫

ਘਗੁ॥ ੧੦॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੇਧਿੰਦਗੇਧਿੰਦਕਰਿਗੰਗਾਰਹਿਰ
 ਰਿਮਨਿਪਿਆਰਿਗੰਗਾਰਹਿਰਕਹਿਅੰਸੁਚਿਤਿਪਰਿਗੰਗਾਅਨਮਿਉਤੇਰਿਛੇਰਿਗੰਗਾਐ
 ਸੇਲਲਨੁਪਾਇਓਗੀਸਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਕਿਨਮੋਹਸਰਿਗੰਗਾਪਗਨੀਚਲੇਹਰਿ
 ਗੰਗਾਗਹਤਿਓਮੁਨੁਨਰਿਗੰਗਾਅਨਿਨਉਪਾਦਕਰਿਗੰਗਾਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਗੀਸਗੀ
 ॥ ੧॥ ਧਿਰਧਿਰਚਿਤਧਿਰਗੰਗਾਧਿਨਗਿਰੁਸਮਸਰਿਗੰਗਾਅਤਿਰਿਏਕਧਿਰਗੰਗਾਧਾਹ
 ਰਿਅਨੇਕਪਰਿਗੰਗਾਰਾਜਨਜੇਗੁਕਰਿਗੰਗਾਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਗੀਸਖੀ॥ ੨॥
 ੨॥ ੧॥ ੧੫੦॥ ॥ ਆਸਾਵਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਗੰਗਾਗੁ
 ਰਮਿਉਨੇਤਪਿਆਨਿਗੰਗਾਫਿਨੁਸੰਤਮਤਿਗਿਆਨਿਗੰਗਾਸੇਵਕਗੁਰਚਰਨਿਗੰਗਾਤਉਮਿ
 ਲਿਐਗੁਰਵਿਰਪਾਨਿਪਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਟੈਅਨਿਭਰਾਂਨਿਗੰਗਾਰਹਿਉਸ
 ਰਘਬਾਨਿਗੰਗਾਲਹਿਉਨਮਭਉਇਆਨਿਗੰਗਾਪਾਇਓਪੈਰਬਾਨਿਗੰਗਾਤਉਚੁਕੀਸਗ
 ਲਕਾਨਿ॥ ੧॥ ਲੁਹੇਨਜਿਸੁਮਥਾਨਿਗੰਗਾਭੁਪਾਵਕਪਾਰਿਪਗਨਿਗੰਗਾਨਿਜਪਾਰਿ
 ਤਿਸਹਿਥਾਨਿਗੰਗਾਰਹਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਗੰਗਾਲਾਖੀਤਿਸਬੁਧਾਂਨਿਗੰਗਾਨਾਨਕ
 ਸਹਜਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੫੧॥ ॥ ਆਸਾਵਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਰਹਿਰਿ
 ਹਰਿਗੁਨੀਗੰਗਾਜਪੀਐਸਹਜਿਪੁਨੀਗੰਗਾਸਾਪੁਰਸਨਭੁਨੀਗੰਗਾਛੂਟਨਧਿਪਿਸੁਨੀਗੰ
 ॥ ਪਾਈਐਵਤਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਹਿਨਮੁਨੀਗੰਗਾਸਰਬਵਾਪੁਭੁ
 ਧਨੀਗੰਗਾਨੁਲੁਕਲਿਨੁਨੀਗੰਗਾਨੁਖਧਿਨਸਾਨੀਗੰਗਾਪੁਰਪੁਰਨਅਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ
 ਮਨਸੇਸੇਵੀਐਗੰਗਾਅਲਖਅਭੇਦੀਐਗੰਗਾਤਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੰਗਾਧਿਨਸਿਨਜਾ
 ਇਮਰਿਗੰਗਾਗੁਰਤੇਜਾਨਿਅਗੰਗਾਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਅਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੫੨

ਆਸਾਵਰੀਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਏਕਓਟਗਹੁਗੰਗਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਗੰਗ। ਆਗਿਆ
 ਸਤਿਸਹੁਗੰਗ। ਮਨਹਿਨਿਧਾਨਲਹੁਗੰਗ। ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜੀਵਤਜੇਮੇਰੇਗੰਗ। ਦੁਤਰੁਸੈਤਰੇਗੰਗ। ਸਭਕੀਰੇਨੁਹਇਗੰਗ। ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੇਇ
 ਗੰਗ। ਸਤਿਉਪਦੇਸਿਅਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਜਨਨਾਮੁਸੁਖਹੰਗ। ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇ
 ਦੁਖਹੰਗ। ਜੇਹਹਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹੰਗ। ਸਭੁਕੇਤਿਸੁਮੇਨੇਹੰਗ। ਸਭਲਸੁਖਾਇਆਹੰਗ।
 ਨਾਨਕਪੁਤੁਆਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੬੦ ॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲ ੫॥ ਮਿਲਿ
 ਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐਹੰਗ। ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹੰਗ। ਓਅਰਸੱਜੇਧਿਯੇਹੰਗ। ਤਾਕਉਸਗ
 ਲਸਿਧੇਹੰਗ। ਤਾਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹੰਗ। ਅਨਦਿਨਜਾਗਿਆਹੰਗ। ਨਾਨਕਬਡਾ
 ਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਤਿਪਯੋਏਈਐਹੰਗ। ਦੁਰਮਤਿਧੋਈਐਹੰਗ। ਦਾ
 ਸਹਰੇਨੁਹਇਗੰਗ। ਧਿਆਏਦੁਖਨਕੇਇਗੰਗ। ਭੁਗਤਾਂਸਰਨਿਪਰਹੰਗ। ਜਨਮਿਨਕ
 ਦੇਮਰਹੰਗ। ਅਸਥਿਤਸੇਭੁਏਹੰਗ। ਹਰਿਹਰਿਨਿਨਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਕਲ
 ਮੀਤੁਤੁਹੰਗ। ਨਾਮੁਦਿਨਾਇਮਹੰਗ। ਤਿਸੁਧਿਨਾਜੀਕੇਇਹੰਗ। ਮਨਹਿਅਰਧਿਸੇਇਹੰਗ।
 ਨਿਮਖਨਦਿਸੇਰਹੰਗ। ਤਿਸੁਧਿਨੁਕਿਉਸਰੇਹੰਗ। ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨਜਾਉਹੰਗ। ਨਾਨਕ
 ਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੬੧॥ ਆਸਾਮਹਲ ੫॥ ਕਾਰਨਕਰਨਤੁਹੰਗ।
 ਅਵਰਨਸੁਖੈਮੁਹੰਗ। ਕਹਿਸੁਹਈਐਹੰਗ। ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੇਈਐਹੰਗ। ਪੀਰਜਮਨਿਭ
 ਏਹੰਗ। ਪ੍ਰਭੁਕੇਦਰਿਧਾਏਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਪੁਸੀਗਿਐਹੰਗ। ਪੁਰਨਸੰਜਮੇ
 ਹੰਗ। ਨਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹੰਗ। ਤਪਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹੰਗ। ਕਿਰਪਾਪਾਰੀਆਹੰਗ। ਪਤਿਰਖੁ
 ਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਇਹਸੁਖਜਾਨੀਐਹੰਗ। ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐਹੰਗ। ਮੰ

ਰਾਗਹਿਕੋਇਹਗੰ। ਸਤਵੀਰਨਹੋਇਹਗੰ। ਆਪੇਜਸੁਰਾਖੇਹਗੰ। ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਚਖੇਮੇ
 ਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾਗਹਿਕੋਇਹਗੰ। ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਬੁਸੇਇਹਗੰ। ਅਤਿਰਿਗਤਿਬੁਝੈਹਗੰ। ਸਭ
 ਵਿਦੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਗੰ। ਪਤਿਤਉਪਾਰਿਲੇਹਗੰ। ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥ ੬
 ॥੬੨॥ ॥ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਗੰ। ਸੁਨਤਸੀਦੇਸਿਆਹਗੰ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਗੰ। ਸਭਕਉਤਕਿਗਏਹਗੰ। ਸੁਪਨਾਜਿਉਕੁਏਹਗੰ
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇਹਗੰ। ਨਨਮਹਿਮਰਿਭਾਗੇਹਗੰ।
 ਹਰਿਜੋਨਿਲਹੇਹਗੰ। ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਗੰ। ਜਿਸਹਿਦ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਗੰ। ਨਾਨਕਕੁਰਗ
 ਤੁਸੇਇ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੬੩॥ ੪੦॥ ੧॥ ੬੩॥ ੧੬॥ ੧੬੩॥ ੨੩੨॥ ਜੋੜਾ॥
 ਰਾਗਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਧਿਰਥਾ
 ਕਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ ਲੇਕੁਗਿਮਿਓਦਸਹੁਦਿਸਪਾਵਤਆਸਾ॥ ਲਾਗਿਓਪਨਕੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਕੇਹੇਤਬਹੁਤੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ ਆਗਹਿਨੁ
 ਅਰਸੁਆਨਜਿਉਠੇਲਤਨਹਿਸੁਪਿਰਾਮਭੁਜਨਕੀ॥ ੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਥ
 ਖੇਵਤਨਲਜਨਲੋਕਸਨਕੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਵਿਉਨਹੀਗਾਵਤਿਕੁਮਤਿਧਿਆ
 ਮੈਤਨਕੀ॥ ੩॥ ੧॥ ਜੋੜਾ॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਮੌ੧॥ ਸੋਦਰੁ ੧ਮੌ੪
 ਸੋਪੁਰਖ ੧ਮੌ੧॥ ੩੮॥ ਮੌ੩॥ ੧੩॥ ਮੌ੪॥ ੧੫॥ ਮੌ੫॥ ੧੬੩॥ ਮੌ੮
 ੧॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲ ੨੩੩॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰ
 ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਉਤਰਿਅਦਘਟਿਸਰਵਹਿਨਾਵੈ॥ ਖੇਕੇਨਬੇਲੇਹਰਿਗੁ
 ਨਗਾਵੈ॥ ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁਨਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਸੁਸਤੁਸ੍ਰੇਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾਗਿ

ਆਨਸੁ॥ ਦੁਅਕੁਮੇਗੇ॥ ਭੁਰਪੁਰਿ ਪਾਰਿਗਹਿ ਆਸਕੁਰਉਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ
 ਧ੍ਰੁਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕੋਰੇ ਪੁਨ ਲਾਵੈ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ
 ਸਮਾਪਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੇ
 ਵੈ॥ ਸੁਰੁ ਸਰਵ ਰਿਸੈ ਲੁਪੈ ਵੈ॥ ਜੇ ਸਿਉ ਰਾਤੈ ਸੋਹੈ ਵੈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੈ ਵੈ॥ ੩॥
 ਗੁਰਹਿ ਵਸੀਤ ਲੁਖੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜ੍ਹਾਵੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਅਪਿਸ
 ਹੋਇ ਪਾਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ॥ ੪॥ ਅਤਿ ਰਿਗਿ ਅਨੁਮਾਰ ਸੁ
 ਸਾਧਾ॥ ਤੀਰਥੁ ਮਨ ਨ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਪੁ ਜਾ ਬਾਨੁ ਮੁਗਾਰਾ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਮਿਲਾਵ
 ਟੁਹਾਰਾ॥ ੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਅਮਤਿ ਏਕੈ ਰਾਇ॥ ਤਖਤਿ ਨਿਵਸੀ ਪਰਿ ਸਮਾਇ॥ ਕਾਰ
 ਕਮਾਈ ਪਸਮਰ ਜਾਇ॥ ਅਦਿਗਤੁ ਨਾਥੁ ਨ ਲਪਿ ਆਜਾਇ॥ ੬॥ ਜਲਮ ਹਿਉ ਪਜੇ
 ਜਲ ਤੇ ਝੁਗਿ॥ ਜਲਮ ਹਿਜੇ ਤਿਰਹਿ ਅਕੁਰ ਪੁਗਿ॥ ਕਿਸੁ ਨੇਕੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾਵੁ ਗਿ॥
 ਨਿਪਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਰੇ ਪਿਧੁ ਝੁਗਿ॥ ੭॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਰਿਅ ਦੁਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਸੇਛੁ ਨਿਹੋਇ॥ ਸੁਦਿ ਭੁਰਬਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪਾਰੁ
 ॥੮॥ ੧॥ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਉਸੁ ਰਿਭ
 ਰਮੈਗਾ ਹਿਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬਾਇਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਏਕੈ ਆਖੈ ਛਾਈ॥ ੧॥ ਸ
 ਰੁਪਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਛੁਟਿ ਸਿਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁਸਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੇ
 ਰਿ ਬਾਂਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਇਕੁ ਏਕੈ ਦੁਸਾਸਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁਕਮਲ ਪਰਗਾ
 ਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਝਾਸਾ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਤਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਾਇ ਹਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਲਤ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਧਿਸਾਰੀ॥ ਧਿਰ ਬਾਜਨ ਮੁਗਾਵਾਇ ਆਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਜੇਵੇਕਰਣੀਸਾਗੀ॥ ੩॥ ਘਰਗੁਰੁਭੈਕਹੈਕਹਾਏ॥ ਅਤਿਗੁਰੁਮੁਕਤਿਲੇਪੁਕਦੇਨਲ
 ਏ॥ ਮਾਇਆਮੇਰੁਗੁਰੁਸਬਦਿਨਲਾਏ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿਰਦੈਪਿਆਏ॥ ੪
 ॥ ਪਾਦਤੁਗਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ ਸਿਖਸੰਗਤਿਘਰਕਰਮਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਕੁਲੇਅ
 ਵੈਜਾਏ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥ ੫॥ ਗੁਰੇਕਹੈਨਕੋਰਿਆਜਾਏ॥ ਅਕਥ
 ਕਥਉਨਹਾਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਸਭਦੁਖਤੇਰੇਸੁਖਰਜਾਈ॥ ਸਭਦੁਖਮਿਟੇਸਾਚੈਨਾਈ
 ॥ ੬॥ ਕਰਬਿਨੁਵਾਜਾਪਗਾਬਿਨੁਤਾਲਾ॥ ਜੇਸਬਦੁਬੁਝੈਤਾਂਸਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਤਿਰਿ
 ਸਾਚੁਸਕੇਸੁਖਨਾਲਾ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੈਰਖਵਾਲਾ॥ ੭॥ ਤਿਭਵਣਸੁਝੈਆਪੁਰ
 ਵਾਏ॥ ਘਾਟੀਬੁਝੈਸਠਿਸਮਾਏ॥ ਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਪੰਨੁਸ
 ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖਅਸੰਖਲਿਖਿਲਿਖਿਮਾਨੁ॥
 ਮਨਿਮਨਿਐਸਚੁਸੁਰਤਿਦਖਾਨੁ॥ ਕਥਨੀਬਦਨੀਪਦ੍ਵਿਪਦ੍ਵਿਭਾਗੁ॥ ਲੇਖਅਸੰਖ
 ਅਲੇਖਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਐਸਾਸਾਚਾਤੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਪਛਣੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮੇਰੁਜਗੁਥਾਪਾਜਮਕਾਲਿ॥ ਥਾਪਾਛੁਟਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
 ਗੁਰਸੁਖਦਤਾਅਵਦੁਨਭਾਲਿ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਿਬਰੀਤਪੁਨਾਲਿ॥ ਸਬਦਿਮਰੇ
 ਤਾਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ ਅਚਰਚਰੈਤਤੁਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤੁਮਨਿਨਾਮੁਵ
 ਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਸਾਚਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਪਰਸਾਜੀਗਗਨਅਵਤੁ
 ॥ ਜਿਨਿਸਭਿਥਾਪੀਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਆਪੇਆਪਿ॥ ਕਿਸੇਨ
 ਪੁਛੈਬਖਸੇਆਪਿ॥ ੪॥ ਤੂੰਪੁਰਸਾਗਰਮਾਣਕਯੀਗੁ॥ ਤੂੰਨਿਰਮਲਸਚੁਗੁਣੀ
 ਗੀਗੁ॥ ਸੁਖਮਾਨੈਭੈਟੇਗੁਰੁਪੀਗੁ॥ ਏਕੋਸਾਹਿਬੁਏਕੁਵਜੀਗੁ॥ ੫॥ ਜਗੁਬੰਦੀਮੁ

ਕਤੀਹਉਮਾਰੀ॥ ਜਗਿਗਿਆਨੀਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ॥ ਜਗੁਪੀਤਿਤਵਿਰਲਾ
 ਵੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗਰਭੈਟੈਸਤੁਛਿਰਿਅਕਾਰੀ॥ ਜਗੁਦੁਖੀਆਸੁਖੀਆ
 ਨਨਕੋਇ॥ ਜਗੁਰੋਗੀਭੁਗੀਗੁਣੁਰੋਇ॥ ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨੈਸਪਤਿਧੋਇ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਹੋਵੈਬੁਝੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਹਾਪੋਲਿਭਾਰਿਅਠਗੁ॥ ਅਟਲਅਛਲਗੁਰ
 ਮਤੀਧਾਗੁ॥ ਭੁਇਮਲੈਭਾਵੈਭੁਕਾਗੁ॥ ਨਨਕਨੀਚਕਹੈਧੀਠਾਗੁ॥ ੮॥ ॥
 ਆਸਾਮਹਲ ੧॥ ॥ ਏਕਮਰੈਪਚੇਮਿਲਿਰੇਵਹਿ॥ ਹਉਮੈਜਾਹਿਸਬਦਿਮਿ
 ਲੁਧੋਵਹਿ॥ ਸਮਝਿਸੁਝਿਸਹਜਿਘਰਿਹੋਵਹਿ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਗਲੀਪਤਿਧੋਵ
 ਹਿ॥ ੧॥ ਕਉਣਮਰੈਕਉਣਰੋਵੈਓਹੀ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਭੁਸੋਸਿਰਿਤੇਹੀ॥ ੧॥
 ਠਹਾਓ॥ ਮੁਏਕਉਰੋਵੈਦੁਖਕੋਇ॥ ਸੋਰੋਵੈਜਿਸੁਬੋਦਨਹੋਇ॥ ਜਿਸੁਚੀਤੀਜਾਣੈ
 ਖੁਸੋਇ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਜੀਵਤਮਰਣਤਾਰੇਤਰਣਾ॥ ਜਜਗਦੀਸ
 ਪਰਮਗਤਿਸਰਣਾ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ਗੁਰਬੋਹਿਬੁਸਬਦਿ
 ਭੈਤਰਣਾ॥ ੩॥ ਨਿਰਕੁਉਆਪਿਨਿਰੰਤਰਿਜੋਤਿ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਤਕਜਗਿਛੋਤਿ
 ਦੁਰਮਤਿਬਿਨੁਮੈਕਿਆਕਹਿਰੋਤਿ॥ ਜਨਮਿਮੁਏਬਿਨੁਭੁਗਤਿਸਰੋਤਿ॥ ੪॥ ਮੁ
 ਏਕਉਸਚਿਰੋਵਹਿਮੀਤਾ॥ ਬ੍ਰੇਗੁਣਰੋਵੈਹਿਨੀਤਨੀਤਾ॥ ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਸਹ
 ਜਿਸੁਚੀਤਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਉਪਉਕਿਸਨਪਗੀਤਾ॥ ੫॥ ਭੀਤਰਿਏਕਅਨੇਕਅਸੰ
 ਖਾ॥ ਕਰਮਪਰਮਬਹੁਸੰਖਅਸੰਖਾ॥ ਬਿਨੁਭੁਗਤੀਜਨਮੁਬਿਰਥਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਗ
 ਦਹਿਮਿਲਿਪਰਮਰੰਥਾ॥ ੬॥ ਆਪਿਮਰੈਮਾਰੇਭੀਆਪਿ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿ
 ਓਥਾਪਿ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਜਾਤਿ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਲੁਣਨਹੀਕ੍ਰਾਤਿ॥

੭॥ ਸੁਤਕੁ ਅਗਾਨਿ ਭੁਖੇ ਨਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੁਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭੁ ਜੀਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਤਕਿ ਨ ਨਮਿ ਮਰੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੮॥ ੪॥ ਅਸਾ ਮਹਲੁ ੧
 ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁਪਰਬੈ ਗੀਗਾ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਯੋਗੁ ਪੁਰਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮਾਨੈ ਮਨੁ ਤੇ ਮਨੁ
 ਧੀਗਾ ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸੁਆਠੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਠੀ ਨਦਰਿ ਏਕੁ ਲਿਖਤੁ ਰੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਪੁਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਗੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੁ ਰਤਾ ਪੈ ਕਾਗਾ ॥ ਮਿਠਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਰਹੁ
 ਰਕਰਤਾਗੁ ॥ ੨॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸ ਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਨਾਮ ਨਾਗਾਇਕੁ ਕਰੈ ਕਹਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰ ਪਾਏ ॥ ੩॥ ਕੰਠ ਨ ਕੰਠਿ ਆਜੈ ਤਿਅਨੁ ਪਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਦੇਵ ਸ
 ਗਲ ਸਰੁਪਾ ॥ ਐਸੇ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ੪॥ ਪਚਤੀ ਨਨ ਵਚਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪਰ
 ਟਿਗਗਨੁ ਕਲੁ ਪਾਹਿ ਰਹਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਤ ਉਓਲਟਿ ਪਰਾਏ ॥ ੫॥ ਸੁਰਖਹੋਇ
 ਨ ਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥ ਨਿਹਵਾਰੁ ਨ ਜੀਰਹਿ ਆਬੁਝੈ ॥ ਬਿਖਕਾ ਮਝਾ ਨਗਾ ਮਿਓਲੁਝੈ ॥
 ੬॥ ਉਏ ਅਸੀਗਤਿ ਉਤ ਮੋਹੈ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਪਾਏ ਅਵਗੁਣੁ ਪੈਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸਹਜ
 ਨਹੈਵੈ ॥ ੭॥ ਜੀਗਨੁ ਭੁਜਵੇ ਹਰਲਾਲੁ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੋਤਿ ਸਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਬੈ ਨ
 ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੮॥ ੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ १॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮ
 ਨਿਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲ ਪਛਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥
 ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿ
 ਨਿਮਿ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨੁ ਸੁਥਾਨੁ ॥ ਤੀਨ ਭੁਵਨੁ ਨਿਹਵੇ ਵਲਗਿ ਆਨੁ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ
 ਹੁਕਮ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨॥ ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋ
 ਗੁ ॥ ਪਚਿਸਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਜੈ ਤਿਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਜੈ

ਤਿਵਿਛੋਰੇ ਸੇਈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ॥ ੪॥ ਛਹਿਉ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਦ
 ਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾ ਕੇ ਇਨ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ਬਾਲ ਵਿਧਿ ਰਧਿ ਨ ਸੁਹਤਿ ਪਰਾਨਿ
 ਰੁਹਿ ਜੋ ਬਨਿ ਬੂਟੈ ਅਭਿਮਾਨਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਆਲ ਹਮਿ ਨਿਧਾਨਿ॥ ੬॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅ
 ਨੁਪ ਨੁਸਰ ਜਨ ਜਾਣਾ॥ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਛਹਿ ਪਛਤਾਨਾ॥ ਗਲੀ ਛਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾ
 ਨਾ॥ ੭॥ ਬੁਝਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਤਉ ਚੁਰਿ ਭਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇਵੁ ਭਾਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੈ
 ॥ ਗਾਗੁ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਥੀਤੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਸੁਭੁ ਅਨੀਤੈ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨਰ
 ਹੁ ਪਾਨੇਗੋ॥ ਕਾਮੁ ਫੇਪੁ ਮਨਿ ਮੇਹਿ ਸਹੀਗਾ॥ ਲਭੁ ਲੋਭੁ ਅਹਿ ਕਾਰੁ ਸੁਪੀਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾ
 ਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨ ਪੀਰਾ॥ ੨॥ ਅਤਿ ਰਿਨ ਸੁਣਾ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਅਤਿ ਰਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਜਾਣੈ॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਬਿਨੁ ਮਹਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ॥ ੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾ
 ਵੈ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ॥ ਸੋ ਨਰਗਾਰ ਭੁਜੈ ਨਿਨੀ ਆਵੈ॥ ਜੁਗਾਨਾ ਮੁ
 ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ॥ ਨਾਮੇ ਗਤਾਹਿ ਰਿਹੁਣ ਗਾਉ॥ ੪॥
 ਗਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਤਾ॥ ਅੰਤਿ ਤਨਾ ਮੁਦ ਸਿ ਆਸੁ ਖਟਾਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ
 ਨਾਮੇ ਗਤਾ॥ ੫॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੇ ਲਗੋ॥ ਹਉ ਮੇਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੋ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਅਗੋ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਆਨਾ ਜੀ ਜਾਣੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਲਾ ਸਬਦੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਲਗੀ ਅਰਦਾ
 ਸਿ॥ ਸਾਪੁ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਬਿਲਦਿ ਖੜੁ ਖਵਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੮॥
 ਕਹਿਯੀ ਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੈ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਮਿ ਨਾਮਿ

ਹੁਕਮੁ ਪਰਾਮਨਾ ਮਥਿ ਪਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਉ ਪਾਵਹੁ ਸਹਿਜ ਹੋ॥

ਮੁਗਤਾ॥੧੦॥੭॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਮਨਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾਬਨਖੰਡਿ
ਮਾਇਆਮਹਿਧੈਰਾਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਜਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲੁਧੈਘਰ
ਆਪੇ॥੧॥ਧਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮਨਨਹੀਠਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕ
ਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥ਧਿਨੁਸਮਝੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇ॥
ਕਾਲਕੰਟਕਮਾਰੇਸਚਪੇਲੇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾਇਹੁਮਨੁਪਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨਪੰ
ਚਤਤਤੇਜਨਮਾ॥ਸਕਤਲੇਭੀਇਹੁਮਨਮੁਕਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਅਸਥਾਨੇਸੇ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰੁਦਇਸੇਸ਼ੀਹੋਈ॥ਇਹੁਮਨੁਜੇਗੀਭੁਗੀਤਪਤਾਪੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀ
ਨੈਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੇ॥੪॥ਮਨੁਬੇਰਾਰੀਹਉਮੋਤਿਅਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿਮਨੁਮਾਦੁਬਿ
ਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੇ॥ਨਰਿਘਰਿਮਹਲੀਹਰਿਪਤਿਰਾਖੇ
॥੫॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਸੁਰਸੰਗਾਮਿ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ॥ਮਾਰੇਪਚਿ
ਅਪੁਨੈਦਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੋਗਾਮਿਇਕਤਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਸੁਆਨ
ਅਨਤਿਅਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭੁਗਤੀਜਗੋ॥ਅਨਹਦੁਬੁਧਿਮਾਨਿਅਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨੀਭੁਏਨਿਰਕਾਰੀ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਰਿਘਰਿਮੇ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਭਉਪੁਨਿਹੋਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਘ
ਟਿਘਟਿਸੇਪ੍ਰਕਾਸਿਜਗਾਦਿ॥੮॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾ
ਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾ॥ਭੁਗਤਿਹੋਤੁਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਸਨਿ
ਦਸਾ॥੯॥੧॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ਤਨੁਧਿਨੁਸੈਪਨੁਕਾਕੇਕਹੀਐ॥ਧਿਨੁਗੁ
ਰਮਨਾਮਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਸੀਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਹ

ਸਿਮਰਨਾਮਾ
ਅਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਗਵੰਤ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ
ਨਰਾਧ

ਗਿਲਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਾਧਿਨੁਕਦਨਹਮਾਰਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੇ
 ਤੁਭੀ॥ ਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਨਕਕਾਮਨੀਹੇਤਗਵਰਾ॥
 ਦੁਖਿਧਾਲਗੇਨਾਮੁਦਿਸਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ ਨੁਤਨਲਗਿਸਵੇ
 ਗੁਨਗਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਗੁਰਦੁਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਖੁਦਇਅਲ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਮੇਰੇਮਾਨਿਭਾਇਅਗਾਰੇਗਮਿਟੇਦੁਖਠਾਕਿਰਹਾਇਅਗ॥ ੩॥ ਅਰ
 ਕੁਨਮਉਖਪੁਤ੍ਰਿਨਮਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਿਲਾਵਿਖਰਿਤਾ॥ ਤੁੰਭਾਪਿਬਲਾਵਹਿ
 ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿ॥ ਤੁੰਭਾਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੪॥ ਰੇਗੁਰੁਰਮਭੇਦੁਮਨਿਦੁਜਾ॥
 ਗੁਰਬਿਨੁਭਗਮਿਜਪਹਿਜਪਪੁਜਾ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥ ਦਿਨੁਗੁਰ
 ਸਬਦੇਨਨਮੁਕਿਲੇਖਹਿ॥ ੫॥ ਰੇਖਿਅਚਰਚੁਰਹੇਧਿਸਮਾਦੇ॥ ਘਟਿਘਟਿਸੁ
 ਰਨਰਸਹਜਿਸਮਾਧਿ॥ ਭੁਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਗੀ॥ ਤਮਸਅਸਰਿਅਦਰਕੇ
 ਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ ਸਤਿਭਗਤਕੀਸੀਗਤਿਰਾਮੁ॥ ਬਿਨਤੋਰੇ
 ਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੭॥ ਨਾਜਮਦੁਤਦੁਖੁਤਿਸੁਲਗੇ
 ॥ ਜੇਨਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਗੇ॥ ਭੁਗਤਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੀਗਿ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿ
 ਭੁਏਹਰਿਗੀ॥ ੮॥ ੯॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲ ੧॥ ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਠਾਕੁਰਜਾਨੇ॥ ਦੁਖਿਮਿ
 ਏਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥ ੧॥ ਬਿਨਿਮਾਤਪਿਤਾਸੀਸਾਗਿ॥ ਬਿਨਸੁਤਕੀਨਿਅਮਰ
 ਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਬਿਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ ਬਿਨਪੁਤਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥ ੩॥ ਬਿ
 ਪਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਹਉਮੈਭੰਨਸਹੈਰਾਜਾਮਾਂਠੈਦਾਨਾ॥ ੪॥ ਬਿਨਸਉ
 ਦਅਣਵੀਚਰੀ॥ ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਿਨਸਾਹਸੰਚਹਿ

ਰਾਮਨਾਮਾਧਿਨੁਕਦਨਹਮਾਰਾ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੇ

ਪਨੁਪਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਨ ਪਦੁ ਈਥਾਇ॥ ੬॥ ਈਥਿ ਨ ਭੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ॥
 ਈਥਿ ਨ ਬਿਨੁ ਮੈ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ
 ਈਥਿ ਪਾਈ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਅਸਮ ਅਹਲ ੧॥ ਅਹੁ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰਿ॥
 ਜਿਨਿ ਮਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ॥ ਪਾਇਆ ਸੀ ਪੁਗਾ ਸੇ ਸਿਰਕਾਤੀ ਮੁਨੀ ਅੰਨਿ
 ਗਲ ਦਿਚਿ ਆਵੈ ਪੁਨਿ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਈ ਅਹੁ ਦਿਖਾਇ ਨ ਮਿਲਾਨਿ ਹੁਗਿ॥
 ੧॥ ਆਰੇ ਸੁਬਾਬਾ ਆਰੇ ਸੁਆ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ
 ਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨੁ ਹੁਸੀ ਆਈ ਆਹੀ ਆਲਾ ਤੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ॥ ਹੋਏ ਲੀਚਕਿ
 ਆਈ ਆਟਿ ਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਗਾਸਿ॥ ਉਪਰੁ ਪਾਈ ਵਾਹੀ ਐਥੁ ਲੇਖੁ ਮਕਨਿ ਪਾਸਿ॥ ੨॥
 ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀ ਆਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ॥ ਗਰੀਬੁ ਹਰੇਖਾਂ ਦੀ ਆਮਾਣ
 ਨਿਸੇਜੀਆ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਮਿਲ ਕਾ ਪਾਈ ਆਤੁ ਨ ਮੇਤ ਸਰੀਆ॥ ੩॥ ਪਨੁ ਜੋ ਬਨੁ
 ਇਦੈ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰਗੁਲਾਇ॥ ਦੁਤਾਨੇ ਭਰਮਾਇ ਆਲੇ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥
 ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਜੋਭਾਵੈ ਦੇਵੈ ਇਸ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਅਗੇ ਦੇਵੇ ਚੇਤੀ ਐਤਾ ਕਾਇ
 ਤੁਮਿ ਲੇਸ ਜਾਇ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਗਤਿ ਭੁਵਾਈ ਐਰੀ ਗਿਤ ਮਾਸੇ ਚਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ ਠਿ
 ਰਿਗਾਈ ਕੁਇ ਰਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਇਕ ਨਾਵਖ ਤੁਖੁ ਆਈ ਅਹਿ ਇਕ ਨਾਪੁ ਜਾਜਾਇ
 ॥ ਚਉਥੇ ਦਿਨੁ ਹਿੰਦੁ ਵਾਣੀ ਆਕਿ ਉਟਿ ਕੇ ਕਰੁ ਹਿਨਾਇ॥ ਰਾਮ ਨ ਕਥਹੁ ਚੇਤਿ ਉਂਗੁਟਿ ਕਹ
 ਦਿਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕ ਅਹਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੇ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ
 ਸੁਖਾ॥ ਇਕ ਨਾਵੇ ਹੋਲਿ ਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਖੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕਿ
 ਆਮਾਨੁਖਾ॥ ੭॥ ੧॥ ੧੧॥ ॥ ਅਸਮ ਅਹਲ ੧॥ ਕਹਾ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੋਲੇ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੋਗੀ

ਸੁਹਾਈ॥ ਕਹਾਸੁ ਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਸੁਲਾਹ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾਸੁ ਅਰਸੀਆ
 ਮੁਹਬਤਿ ਐਸੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਗ ਬੰਦਗਾ ਸੁਹਾਈ॥ ਏਕ ਘੋੜੀ ਮਹਿ
 ਥਾਪਿਓ ਥਾਪੇ ਜਗੁ ਦੀਰੋ ਦੇਵੁ ਭਾਂਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਈ॥ ਕਹਾਸੁ ਅਰਸੀਆ ਮੁਹਬਤਿ
 ਕਹਾਸੁ ਬੰਦਗਾਈ॥ ਕਹਾਸੁ ਮੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਾਇ ਨਿਸੁ ਦੇਖਨੀ ਦਨ ਪਾਈ॥ ਕ
 ਹਾਸੁ ਪਾਨ ਤੇ ਥੇਲੀ ਹਰ ਮਾਹੇਈ ਆਛਾਈ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾਰਣਿ ਘੋੜੀ ਦਿਗੁ
 ਤੀ ਇਨਿ ਜਗ ਘੋੜੀ ਪੁਆਈ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਸੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨਾਈ॥ ਜਿ
 ਸੇਨੇ ਆਖਿ ਪੁਆਏ ਕਰਤਾਖੁ ਸਿਲਏ ਚੀਗਾ ਆਈ॥ ਕੋਟੀ ਪੁਰੀ ਰਵਰ ਨਿਰਗਾਏ ਨਾ
 ਮੀਰ ਸੁਇਆ ਪਾਇਆ ਬਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਧਿਜ ਮਹਿ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰੁ ਲਾਇਆ
 ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲ ਨਹੋ ਆਖਿ ਆਖਿ ਨੇਨ ਪੈਰ ਚਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣੁ ਕੁਈਲ
 ਨਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਦਗਾਈ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕਤਾਇ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤਿ ਚਲਾਈ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੀਚੀ ਗੰਦਗਾ ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਅਰਣੁ ਭਾਈ॥ ੫॥ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਦਾਣੀ ਅਦਰਤੁ ਰਕਾ
 ਣੀ ਕੁਟਿ ਆਣੀ ਠਕੁਰਾਈ॥ ਇਕ ਨਾਪੇਰਣੁ ਸਿਰ ਪਰ ਪਾਟੇ ਇਕ ਨਾਦਾਸੁ ਮਸਾਣੀ॥
 ਜਿਨ ਨ ਕਈ ਕੇਘੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉਂ ਹੋਇ ਦਿਹਾਣੀ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
 ਕਰਤਾ ਨਿਸੇਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਰੋਗੁ ਲੈਂਦੇ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਥੇ ਜਾਇਰੁ ਆਈ
 ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਦਿਗ ਸੈਨਾ ਨ ਕਲਿ ਆਪਾਈ ਐ॥ ੭॥ ੨॥ ੧੨॥ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੮॥ ॥ ਕਾਛੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੇ ਸੇਗੋਇ
 ਲਗੋਇ ਲੀਝੈ ਸੇਸੀ ਸਾਗਾ॥ ਕੁਨੁਕ ਮਾਦਹਿ ਅਸੁ ਮੀਧਾ ਪਿਓ ਰਿਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਜਾਗਹੁ
 ਜਾਗਹੁ ਸੁਤਿਹੋ ਚਲਿ ਆਵਣੁ ਜਾਗਾ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਈ॥ ॥

ਨੀਤੀਤੁਪਰਥਾਂਪੀਅਹਿਜੇਗੁਣਹੋਈ॥ਪਿਠਿਪਦੈਨੀਓਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨
 ॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਅਕਰਹੁਹੋਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਹੋਦਹੁਗੋਏਸਨੇਤੁਮਕਉਕਉਦੋਰਈ
 ॥੩॥ਪਿਧਾਪਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੁੜਕਮਾਦਹੁ॥ਓਹਨਸੁਣਈਕਤਹੀਤੁਮਲੋਕਸੁਣਾ
 ਦਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰੁਬੁਝੈਆਪਣਾਤਾਨੀਦਨਹੋਈ
 ॥੫॥ਜੇਚਲਦਲੈਚਲਿਆਕਿਛੁਸੀਪੈਨਾਲੇਤਾਪਨੁਸਚਿਹੁਦੇਖਿਬੈਬੁਝੁਬੀਚਾਰੇ
 ॥੬॥ਦਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੁਦਲੈਹੁਮਤਪਛੈਤਾਦਹੁ॥ਅਓਗੁਣਛੋਰੁਗੁਣਕਰਹੁਮੇ
 ਸੇਤਤਪਰਾਦਹੁ॥੭॥ਧਰਮੁਭੁਮਿਸਤੁਧੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਦਹੁ॥ਤਾਵਾ
 ਪਾਗੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੁਝੈਬੀਚਾਰਾ॥
 ॥ਨਾਮੁਦਖਾਣੈਸੁਣਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਤੇਟਾਤਿਵੈਦਾਟਚਲਦੀ
 ਆਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥੧੩॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧
 ਚਾਰੇਕੁੰਡਰੁਛੀਅਕੋਨੀਮੈਮੈਠਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੁਮੈਹਉਤੈਠਾ॥ਦੁਰੁ
 ਧੀਭਾਮੈਨੀਮਿਕੋਕੋਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਠਾਤੁਪਣੀਸਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਗੁਰਉ
 ॥ਸਿਧਾਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਾਮਾਗਹਿਰਿਪਿਸਿੱਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੇਸਾਚੇ
 ਗੁਰਬੁਧਿ॥ਜੇਗੀਭੋਗੀਕਾਪਣੀਕਿਅਭੁਦਹਿਦਿਸੀਤਗਾਗੁਰਕਾਸਬਦਨਾਨੀ
 ਨੀਤਤੁਸਾਗਨਿਰੰਤਰਾ॥੩॥ਪੀਠਿਤਪਾਂਧੇਜੇਇਸੀਨਿਤਪਨ੍ਹਹਿਪੁਗਲਾ॥ਅੰਤਿਰਿਵ
 ਸਤਨਾਨਾਨੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿ
 ਤੀਰਥਦਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੋਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇਕਬਿੰਦੁਜ
 ਤਨਕਰਿਗਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਦਹਿ॥ਧਿਨਗੁਰਸਬਦੁਨਛੁਟਹੀਭੁਮਿਅਵਹਿਜਾ
 ਦਹਿ॥੬॥ਇਕਿਗਿਰੀਸੇਵਕਸਾਪਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੋ॥ਨਾਮੁਦਨੁਇ

ਸਨਾਨੁਤ੍ਰਿਹੁਗਰਿਭੁਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥ ੬॥ ਗਰਤੇਦਰੁਪੁਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿ
 ਦਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਸਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ ੮॥ ੨॥ ੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥
 ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭੁਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ ਆਦਿਨੁਗਾਗਦਿਦਇਆਲੁ
 ਤੁੰਠਾਕੁਰਤੇਗੀਸਰਣਾ॥ ਤੁੰਦਾਤਉਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿਦਰਸਨੁਦੀਜੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮਨਮਦਰੁਭੀਜੋ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕੁਨੁਲਲਚਛੇਭੀਐਤਉਸ
 ਚੁਪਛਣੈ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥਜਾਣੈ॥ ੨॥ ਇਹਮਨੁਗਜਲੇ
 ਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੋਭੁਨਿਦਾਗੀਐਹਰਿਸਿਉਧਇਆਈ॥ ੩॥
 ਕਲਰਿਖੇਤੀਧੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਸਾਚਿਨਭੀਜਈਕੁਤ੍ਰਿਕੁਤ੍ਰਿ
 ਗਛਾਵੈ॥ ੪॥ ਲਾਲਚਛੇਠਹੁਅਪਿਹੇਲਾਲਚਦੁਖਭਾਗੀ॥ ਸਾਚਿਉਸਾਹਿਬੁਮ
 ਨਿਦਸੈਹਉਮੋਧਿਖਮਾਗੀ॥ ੫॥ ਦੁਬਿਧਾਛੇਠਿਕੁਦਾਟਨੀਮੁਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ ਅਹਿ
 ਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਗੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੇਲੁਹੇਇਹੁ
 ਜੀਵਨੁਠੀਕਾ॥ ਜਲਮਹਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਥਅਤਰਿਸੁਕਾ॥ ੬॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿ
 ਧਾਨੁਹੋਪੁਰੇਗੁਰਦੀਅਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਗਾ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫
 ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਦਦਟਾਇਆ॥ ਪਿਧਿਪਿਟੇਸੀ
 ਹੁਸਚੁਨੁਭਾਇਆ॥ ਵਿਆਭੁਦੀਐਕਿਅੰਧੁਰੀਐਗੁਰਸਥਦਿਦਿਖਾਇਆ
 ॥ ਮਮਤਾਮੇਹਦਿਸਰਿਜਿਅਪਾਪਦੈਘਰਿਅਇਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਚਿਮਿਲੇ
 ਸਚਿਆਹੁਕੁਨੁਪਾਈਐ॥ ਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਬਹੁਨੁਆਈਐ॥ ੨॥ ਐ
 ਇਆਕਉਕਿਉਰੋਦਹੁਰੋਇਨਜਾਣਹੁ॥ ਰੋਦਹੁਸਚੁਸਲਾਹਿਰੁਕਮੁਪਛਣਹੁ॥ ੩॥
 ਹੁਕਮੀਵਜਹਲਿਖਾਇਆਜਾਣੀਐ॥ ਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇਹੁਕਮਿਸਿਦਾਣੀਐ॥ ੪॥

ਹੁਕਮੀ ਪੈਦਾ ਜਾਇਦਰਗਹ ਭੁਟੀ ਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਮਾਰ ਬੀਦਰ ਭੁਟੀ ਐ ॥ ੫ ॥
 ਲਗਾ ਸਚੁ ਨਿਅ ਭਉ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ਐ ॥ ਲਿਖਿ ਆਪ ਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਦਵਾਈ ਐ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਖੀਅ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਦਾਇਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੁਤਿ ਆ ਕੁਝੀ ਨਿਚਲਾਈ
 ਐ ॥ ੭ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਦਸਾਇ ਪੁਛੇ ਤਾਦਗੀ ॥ ਫਗੁਣੁ ਹਥ ਖਸਣੁ ਹਰ ਸਬਦੁ ਕਮਦ
 ਗੀ ॥ ੮ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ਮੈਤ੍ਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ਨ ਦਰਿ
 ਨਿਹਾਲੀ ਐ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਕਿ ਅਜਗਲੁ
 ਰੁਚੀ ਜਾਇ ਮੈ ਪਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰੀ ਆਦਲਾ ॥ ਸਚਿ ਦਿਕੈ ਪਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉ
 ਤਾਦਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹੋਸੇ ਇਅਵਗੁਨ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਗੁਰਕੀ ਕਾਰਿ ਕਮਾਇ ਮਹ
 ਲੁ ਪਛੁਟੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾਮਨਿ ਭੁਧਈ ॥ ਚਲੇ ਸਦਾ ਰ
 ਜਾਇ ਅਵਿਸਮਾਦਈ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਦਸਿ ਆਮਨਿ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ
 ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਆਦੇ ਤੇਟਿ ਨੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅਧੇਤ ਬੇਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥
 ਪਖਰੀ ਬੇਨੀ ਜੇ ਚਹੈ ਭਰਨਾ ਲਿਬੁ ਭਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਆਪਨੁ ਨ ਮਨੁ ਦੇਖੀ ਐ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈਨਾ
 ਲੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਤੁ ਪਛੁਟੀ ਐ ਅਪਣਾ ਪਰੁ ਭਾਲੋ ॥ ੫ ॥ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਆਖੀ ਐ
 ਤਿਨ ਕੋਰੇ ਕੀ ਆ ॥ ਆਪੁ ਗਦਾਇ ਆਮਰਿ ਰਹੇ ਛਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀ ਆ ॥ ੬ ॥ ਸਾਈ ਕਾ
 ਰਕਮਾਵਟੀ ਪੁਰ ਕੀ ਛਰ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥
 ਰਤਾ ਪਾਰਖੁ ਸੇਪਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਚੀ ਦਤਿ
 ਆਈ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਆਨੁ ਜੈ
 ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੁਖੁ ਭੁਛੈ ਭਿਡੀ ਲਗੈ ਵਿਆਪਾਦ ਹਿਛਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ

ਛੁਟੀਐ ਜੇਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੁਟੀਐ ਮਨੁ ਖਿਪਤਿ ਥੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਓ॥ ਜਿਨੀਏ ਕੇ ਸੇਵਿ ਆਪੁ ਗੀ ਮਤਿ ਭਾਈ॥ ਆਗਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਰ
 ਣੈ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਵਰ ਨਹੀ ਭਾਈ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਦੇ
 ਪਰਥਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਕੀ ਤ ਕਰੈ ਕਹਾਏ॥ ਆਪਿ ਖਾਵੈ ਵਾਟੀ
 ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦਿਖਾਏ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜੇ ਸਮਝਾਈ ਐਤੀ ਅਉਜਾਨਿ ਜਾਏ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨ ਮੁ
 ਛੁਟ ਸੀ ਮਰਿ ਨ ਰਕ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਕੁਰਮਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ॥ ਤੁਰੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਬਿਨੁ ਕੁਰਕੀ ਸੇਵੈ॥ ੫॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਈ ਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ॥ ਅ
 ਪਿਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਵੈ ਖੈਵ ਭਿਆਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਰੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੈ
 ਜਿਨ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀ ਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ॥ ੭॥ ੮॥ ੧੮॥
 ਆਸਾ ਅਹਲਾ ॥ ਰੁਕੇਠਾ ਕੁਰਮਾ ਜੋ ਰੁਕੀ ਗੁਰਥਾਣੀ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਪਾਈ ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਣੀ॥ ੧॥ ਐਓਲ ਠਗੀ ਆਓਲ ਠਗੀ ਹਮਛੈ ਰੁਥਾਰੇ॥ ਜਿ
 ਉਤ੍ਰਾ ਖਹਿਤਿ ਉਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ
 ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਾਨਿ ਭਾਈ ਐ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਆਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ॥
 ੩॥ ਸਾਚੁ ਉਦੁ ਗਿਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅਤਿ ਗਹੈ ਸੋਈ॥ ਨਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਹੋ ਕਿਨਿ ਕੀ
 ਮਤਿ ਹੋਈ॥ ੪॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੈ ਖੈਵ ਭਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿ
 ਹਾਲੀ ਐ ਓਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਜੀਵਦਿ ਆਲਾਮਿ ਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਪੁ
 ਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ ਆਤਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਤੇ ਟਾਨਿ ਤ ਹੋ ਕੁਰਮ ਹਿਕੁਰ
 ਮਾਏ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਪੁਨ ਚੇਤਈ ਵਿਉਦਰਸਨੁ ਪਾਏ॥ ੭॥ ਤਾਜਗਿ ਆਇ ਆਜਾ

ਟੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ ਗੁਰਬੁਟੇਧਾਰਸਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਰਹੈਨਿਰਾਲਮੇਕਾਰਪੁਰੀਕਰਣੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਸੰਤੋਖੀਆਰਾਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥
 ੮॥੧੫॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਕੇਤੁਆਖਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤੁਨਜਾਣੁ
 ਮੋਨਿਪਰਿਆਪਰਏਕੁੰਤੁਮੈਤਾਣੁਸਤਾਣੁ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਿਨਾ
 ਮਿਸੁਹੇਲਾ॥ ਆਪੁਗਇਅਮੇਸ਼ੀਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਮੈਗਰ
 ਬੁਗਵਾਈਐਪਾਈਐਵੀਚਾਰਾ॥ ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਆਨਿਆਰੇਸਾਚੁਆਪਾਰਾ॥ ੨॥
 ਅਹਿਨਿਮਿਨਮੁਸੰਤੋਖੀਅਮੇਦਾਸਚੁਸਾਈ॥ ਤਾਕਉਧਿਘਨੁਨਲਾਗਈਚਲੈਉ
 ਕਮਿਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਏਕਮਿਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪਾਵੈਖਜਾਨੈ॥ ਖੋਟੇਠਉਰਨਪਾਇਨੀ
 ਰਲੈਝੁਠਾਨੈ॥ ੪॥ ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਾਈਐ॥ ਖੋਟੇਨਹਰਿ
 ਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥ ੫॥ ਨਿਨੀਆਤੁਮੁਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੇਈ
 ॥ ਏਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਿਰਖਹੈਠਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਠਲੁਨਿਨੀਚਾਧਿਅਸ
 ਚਿਰਹੋਅਘਾਈ॥ ਤਿਨਾਭੁਰਮੁਨਭੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ ੭॥ ਏਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆ
 ਇਆਚਲੁਸਦਰਜਾਈ॥ ਅਉਗਨਿਆਰੇਕਉਗੁਣੁਨਾਨਕੇਸਚਿਮਿਲੇਵਡਿਭਾਈ
 ॥ ੮॥੯॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁਗਤਉਹਰਿਨਾਇਸਚੁਦਖਾਇਆਲੋਕਾ
 ਰਾਕਿਆਜਾਇਜਾਤੁਪੁਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਖੋਊਲਗਜੀਉਪਗਣੁਸਚੁਪਿਆਈਐ॥
 ਲਾਹਾਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੀਤੇਗੀਕਾਰਨੇਹਿਰ
 ਇਆਲਤੀ॥ ਹਉਜੀਵਾਤੁਪੁਸਾਲਹਿਮੈਟੇਕਅਪਾਰਤੀ॥ ੨॥ ਨਰਿਸੇਵਕੁਨਰਵਾਨੁ
 ਦਰਦੁਤੰਜਾਣਹੀ॥ ਕੁਗਤਿਤੇਗੀਹੈਗਨੁਦਰਦੁਗਾਵਹੀ॥ ੩॥ ਨਰਗਾਨਾਮੁਹੁਦੁ

ਰਿਗਮੁਖਿਜਾਣਸੀ॥ ਦੇਲਾਸਚੁਪਰਦਾਣੁਸਬਦੁਪਛਾਣਸੀ॥ ੪॥ ਸਤੁਸਤਿਪੁਕਰਿ
 ਭੁਭੁੰਤੁਸਾਹਗਿਨਾਮੁਸੇਇ॥ ਮਨੁਪੁਛੇਭਿਦਿਕਾਰਸਚੁਸਚੁਦੇਇ॥ ੫॥ ਸਚੇਸਚਾਨੇ
 ਹੁਸਚੇਲਾਇਆਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਯਿ
 ਇਆਲੁਯੋ॥ ਤਿਸੁਸੇਦੀਦਿਨੁਗਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁਯੋ॥ ੭॥ ਤੁੰਭੁਤੁਮੁਹਉਨੀਦੁਸੇਦਕੁ
 ਕਾਨੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਹੁਮਿਲੈਸਚੁਦਾਨੀਆ॥ ੮॥ ੯॥ ੨੧॥ ਅਧਾ
 ਮਯਯਾ॥ ੧॥ ਆਵਣਜਾਣਾਵਿਭੁੰਗੈਵਿਭੁੰਮੋਲਹੋਈ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਰੁਪੁਖ
 ਏਨਿਤਸਹਸਾਦੇਈ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਜੀਵਣਾਛਿਟੁਖਿਗੁਨਤੁਰਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਸਾਚੁਨਸੇਦਿਆਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਵਣੁਤੁਰਾਏ
 ਪਾਈਐਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਰਾਮਿਦੇਇਧਿਨਸੈਭੁਮੁਕੁਰਾ॥ ੨॥ ਸੈਤੰਜਨਾ
 ਕਉਮਿਲਿਰਹੈਪਨੁਪਨੁਜਸੁਗਾਏ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥
 ੩॥ ਨਦੁਐਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆਬਾਜੀਸੀਸਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝੁਰਤ
 ਨਹੀਬਾਰਾ॥ ੪॥ ਹਉਮੈਚਉਪਦਿਖੇਲਣਾਸੂਰੇਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਸਭੁਜਗਹਾਰੈਸੋਜਿਣੈ
 ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ॥ ੫॥ ਜਿਉਐਪੁਲੈਹਥਿਟੇਹਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਦਉਤਿਸਦਾਰੈ॥ ੬॥ ਜਿਉਤੁੰਗਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਹਰਿਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ ਅਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੭॥ ਜਨਮਮਰਣਭਉਮੋਟਿ
 ਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਗੁਰਪੁਰਾਤਾਰੈ॥ ॥ ॥

॥

॥

॥

॥ ੮॥

੧੦॥

੨੨ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਲ ੩॥ ਪ੍ਰਕਾਰ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਾਸਤ੍ਰਯੋਦਿ ਸਿਖਿਤਿ ਸਰਤੇ ਗੁਰਸਰੀਚਰਣ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਖਾਤੀ ਨਿਮਲੁ ਮ
 ਤਿਗੈਵੰਤੁ ਤਾਸਰਧ ਦਿਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਤਾਕੇਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨਨ ਕੁਬੇਲੇ ਅੰਤਿ ਧਾਣੀ॥
 ੧॥ ਗਾਉ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਹੀਰਾ ਸਤੁ ਮਾਰੇ॥ ਗਿਪਿ ਸਿਪਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ॥ ਤਾਕੇ ਰੁਪੁ ਨ
 ਜਾਗੀਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਤੀ ਨਿਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜੁਗੀ ਅੰਤਿ ਰਿਚ
 ਰੇਤੇ ਗੀਆ ਧਾਣੀ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਕ ਬੇ ਅਕ ਬਕ ਧਾਣੀ॥ ੩॥ ਤੁੰਵ
 ਰਤਾ ਕੀ ਆਸ ਬੁਤੇ ਗਾਵਿ ਆਕੇ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ॥ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾ
 ਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੪॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਬੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਜਤੁ ਪੁ
 ਰਾਵੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਹੋਰ ਮਨ ਮੁਖ ਛਿਰੈ ਏ ਆਣੀ॥ ੫॥ ਚਾਰੇ ਦੇਰ ਧੁਹ ਮੇਕਉ
 ਦੀਏ ਪਹਿ ਪਹਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਤਾਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁਨੁ ਨਗਰਿ ਸੁਗਰਿ ਅਵਤਾਰ
 ਗੀ॥ ੬॥ ਜਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਗਜੇ ਵੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਆਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਤੁੰ ਸਚ ਤੇਰਾ ਕੀ ਆਸ ਬੁਸਚਾ ਦੇਹਿ ਤ
 ਸਾਚੁ ਦਖਾਣੀ॥ ਕਾਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੮॥
 ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਗਭੁਰਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਮੇਰੇ
 ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਬੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ
 ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਵੀਰ ਭਿਆਈ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ
 ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਦਿਣੁ ਗੁਰਪੁਰੋਖੈ ਏਨ ਜਾਣੀ॥ ਆਇਆ ਮੇ

ਹਿੰਦੁ ਜੈਲੋ ਭਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਾਣੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੇਦਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ
 ਤਪੁ ਸਾਂਗਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਨਿ ਦੇਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰਣੁ ਹਰਾ॥ ਦਰਿ ਸਾਂਚੈ ਦੀਸੈ ਸਾਂਚਿ
 ਅਗੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੇਦਾ ਤੇ ਭਿਓ ਦਣੁ ਸੇਝੀ ਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੇਇ॥ ਸ
 ਠੀ ਧਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਗਾਪਾ ਤਿਹੋਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੇਦਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੁਲ ਉਪਾਰੇ॥ ਨਿਰਮਲਨ
 ਮੁਰਖੈ ਉਰ ਪਾਰੇ॥ ਸਚੀ ਸੋਭਾ ਸਚਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੬॥ ਸੇਵ ਭੁਗੀ ਨਿਗੁਰ ਮੇਦਾ ਲਾਏ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਏ॥ ਨਾਮੋ ਉਪਰੇ ਕੁਲ ਸਥਾਏ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚੁਕੈ ਦੇਵੀ ਚਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਕਾਸ ਮੁਰਖ ਹੁਓ ਰਿਪਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੮
 ॥ ੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕੇਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾ
 ਸਾ ਹੋਈ॥ ਆਸਾ ਦਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੇਜਾ ਗੋਜਾ ਗਾਵੈ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇ ਆਦਿ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੋ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
 ਤਿਸੇ ਰਜਾਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿੰਕੀ ਗਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਏਹਾ ਭੁਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿ
 ਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐਹੈ ਦੈ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਕਿ
 ਆਦੀ ਜੈ ਨਿਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਿਰਚੀ
 ਜੈ ਆਪੁ ਗਦਾਏ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥
 ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ॥ ਆਪਿ ਬਲਾਵੈ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
 ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਧਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਦ
 ਧਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭੁਰ ਮਿਭੋਲਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਠਿਕੈ ਬਭੁਗਾਣੀ॥ ੫॥
 ਤੀਨ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ॥ ਮੁਰਖ ਪਾਤਿ ਪਤਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦਿਨੁ ਦਿਅਾ॥ ਬਹੁਕ

ਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖਸਭਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਾਵਿਸਦਾਸੁਪੁਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀ
ਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ। ਅਨਦਿਨੁਕੋਹਿਰਿਮੈਮਾਗਿ। ਸਤਿਜਿਅਨੀਦਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿ
। ਨਮਿਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਆਗਿ॥ ੭॥ ਹਰਿਜਪਿਪਤੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ। ਹਰਿ
ਜਪਿਪਤੀਐਹਉਮੈਮਾਗਿ। ਹਰਿਜਪੀਐਗੁਇਸਚਿਪਿਆਗਿ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿ
ਉਰਧਾਗਿ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਪਉੜ ੮॥ ਕਾਠੀ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਉਪਜੈ

ਜਿਨਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਧੁਵੀ। ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਦੁਹੀਦਤਿਅੰਦੀ॥ ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁ
ਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ। ਨਗਤੁਜਲੰਦਦੇਖਿਕੈਭੁਜਿਪਦੈਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਤੇ
ਗਿਆਨਉਪਜੈਮਹਾਤਤੁਬੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਤੇਪਰਦੁਰਪਾਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੁਭਾਰਾ॥ ੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਬੁਝੈਦੀਚਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਹਹੈਅਤਿਹਿਸਬਦੁ
ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਉਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਹੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਗੀਐਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਹੋਈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਆਤਿਬੁਧਦਿਸੈਸ਼ੀਹੋਈ। ਨਿਰਮਲਜੋ
ਤਿਪਸਰਿਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ਪੂਰੇਗੁਰਸਮਝਾਇਆਮਤਿਉਤਮਹੋਈ। ਅੰ
ਤਰਿਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ ੬॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਮਿਲੈਜਾਨਦਹਿਕਰੇਈ
॥ ਕਿਲਦਿਖਪਾਪਸਭਵਟੀਅਹਿਛਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ ੭॥ ਅਪਣੇਹਥਿਦਰਿਅ
ਈਆਦੇਨਾਮੇਲਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਦੁਸਿਆਦਤਿਅਈਪਾਏ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥
॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩॥ ਸੁਇਮਨਮੀਨਿਦਸਾਇਤੁਆਪੇਆਪਿਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈ। ਅਨਦਿ
ਨਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੇਚਿਤਲਾਈ॥ ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸੁਖਪਾਵਹਿਮੇਰੇਭਾ

ਈ॥ ਹਓ ਮੈਂ ਦੁਜਾ ਦੁਰਿਕ ਰਿਵੀਰੀ ਦੁਭੀ ਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸ ਭੁਗਤੀ ਨੇ ਸੁਰਿਗਰ
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚ ਦੇਵਿ ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ॥ ਨ ਜਾਇ॥ ਪੰਛਿਤ ਪਨ੍ਹਰੇ ਜੇਤ ਵੀਤਿ ਨ ਬੁਝਨ
 ਪਾਇ॥ ੨॥ ਅਹੁ ਪੈਥੈ ਸਭੁ ਗਿਪਿ ਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ਐ
 ਗੁਰ ਬੁਝਈ॥ ੩॥ ਜੀ ਮਜੀਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭੁ ਨ ਕਾਸੋਈ॥ ਮਦਿ ਕਿਸ ਨੇ ਅਖੀ
 ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਹੋਈ॥ ੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤ ਦਾਏ ਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਗ॥ ਆਪਿ ਭੁਵਾਲੀ ਚਿਤੀ
 ਅਨੁ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਭੁਵਿ ਕਾਰਗ॥ ੫॥ ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵੀਤਿ ਅਨੁ ਬੁਝਿ ਨਿਵੀ ਚਾਰਗ॥ ਭ
 ਗਤਿ ਭੀ ਓਨ ਨੇ ਬਖਸੀ ਅਨੁ ਅਤਿ ਰਿਭੰਠਾਰਗ॥ ੬॥ ਗਿਆਨੀ ਆਨੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੋ ਸਚੁ ਸੋ
 ਧੀ ਹੋਈ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨ ਭੁਲੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ॥ ੭॥ ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਦ
 ਰਤ ਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀ ਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਸਿ ਨ ਆਵਨੀ॥ ਨਾਮਿ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੀ॥
 ੮॥ ੨॥ ॥ ਅਸ ਮਹਲਾ ॥ ੩॥ ਘਰੇ ਅਦਿ ਰਿਸ ਭੁਟ ਬੁਧ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਅਤਿ ਰਿਕ ਪਟੁ ਖੁਲਾਹੀ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ
 ਭਾਈ॥ ਅਤਿ ਰਿਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਦਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕ
 ਗਾਯਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਗ॥ ਅਦਿ ਰੁਖੇ ਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰ
 ਡਾਰਗ॥ ੨॥ ਅਦਿ ਗਮ ਹਲ ਅਨੇ ਕਹ ਰਿਜੀ ਉਕਰੇ ਦਾਸੇਰਾ॥ ਮਨ ਚਿੰਚਿ ਆਛ ਲੁਪਾਇ
 ਸੀ ਛਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਛੇਰਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਖੀ ਆਵੁ ਸਮਾ ਲਿਲਈ ਗੁਰ ਸੇਧੀ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੁ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਝ ਮੁਲ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੈ ਸੁਕਿ ਆਲਹੈ ਘਰੇ ਅਦਿ
 ਰਿਭਾਈ॥ ਭੁਰ ਮੇ ਭੁਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਛਿਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੇ
 ਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਸੁਠ ਜਾਈ॥ ਚੈਰੇ ਦਾਗੁ ਪਕਵੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟ ਪਾਈ॥

੬॥ ਨਿਨੀਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣੇ ਸੇਸੁ ਖੀਏ ਭਾਈ॥ ਅਤਿ ਰੇਖੁ ਹੁਪ ਛਾਣਿ ਆਗੁਰ ਕੀ
 ਦਭਿ ਆਈ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਦਲੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਆਪਿ ਆ
 ਦਿਤੁੰਦੁ ਰਿਸੇ ਚੇ ਸੇ ਭਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ੬॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾ
 ਣਿ ਆਸਾ ਮੀਠਾ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਖਿ ਐ ਮੁਕਤੁ ਭੁਏ ਨਿਨ ਆ ਚੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਵਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਬਿਖਿਆ
 ਮਾਹਿਰੁ ਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭੁ ਅਪੀਭਾਈ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਸਥਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਦੁਰਤ ਦੇ ਨਾਮੇ ਦੁਰਤਾਰਾ॥ ਅਤਿ
 ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਦੀ ਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਐ ਨਾਮੁ ਮੀਨੀ ਐ ਨਾਮੇ
 ਦਭਿ ਆਈ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ
 ਨਾਮੇ ਸੇਭਾ ਪਾਈ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੀਨੀ
 ਐ ਮਨੁ ਖਪਤਿ ਗਾਵਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਗੀ ਅਗਿ ਬਿਰਥਾ ਨ ਮੁਗਵਾਈ॥ ੬॥
 ਨਾਮੇ ਕੀ ਸਭੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੀਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਦਭਿ ਆ
 ਈ॥ ੭॥ ਨਿਸੇ ਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
 ਦਮਿ ਪੈ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਦੇਹਾ ਗਾਣੀ ਮਹਲਾ
 ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਨਣਿ ਪਿਰਵਾਸੁ ਆਉ॥ ਭਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾਨਿ ਦਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ
 ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਵਿਉ ਕਰਿ ਦਸਿ ਆਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀ ਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਾਰਿ
 ਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਹਾ ਗਾਣੀ ਅਧਿ ਸਦਾ ਹੀ ਚਿਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਭੁਏ ਚਲਦੀ ਆਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਾਉ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਗਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਦੀ ਸੇਜੁ

ਭਾਇਆ ਧਿਰ ਵੇਖੇ ਮਿਥੇ ਹੀ ਆਮਿਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਰੁ ਸੀ ਗਾਰੁ
 ਤੇ ਸੋਭਾ ਦਿਤੀ ਨਾਗਿ॥ ਸਾਸ ਭਰਾਈ ਸੁਦਰੀ ਧਿਰ ਵੇਖੇ ਤੇ ਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੪॥ ਸੋਗ ਗਣੀ ਦਿ
 ਚਿਰੰਗੁਰ ਧਿਰ ਨੁਚਲੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੇ ਭਾਇ ਪਿ
 ਆਗਿ॥ ੫॥ ਸੋਗ ਗਣੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਆਗਾਰ ਕਾਕਲਿਤਾਗੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਲੁਤ ਨਿ
 ਲਾਟੁ ਅਤਿ ਰਿਹਤ ਨੁ ਦੀਚਾਗੁ॥ ੬॥ ਭੁਗਤਿ ਤੇ ਰੇ ਸੇਉ ਤਮਾਜ ਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ
 ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਇ ਸਟਾਕਾਂ ਵੀਨ੍ਹ ਹੋਇ॥ ੭॥ ਗੁਰੁ ਉਕਰ ਦੀ ਸਭੁ
 ਰੇ ਧਿਨੁ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੋਇ ਗੁਰੀ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੮॥
 ੫॥ ੮॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਟਾਕਾਂ ਸੀ ਸੋਇ॥ ਐਥੇ
 ਪਰਿਪਾਰਿ ਨਾਪਦੇ ਆਗੇ ਨੁ ਗਿਨੁ ਗਿਪਰ ਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਏਮ ਨਰੁ ਫੇਰਿ ਗੁਲੇ ਤੁਸਰ
 ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ॥ ਰੁਨੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਰਪੈ ਨਾਇ ਹਰਿ ਗੁਲੇ ਪੈ ਨ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਮਾਨੀ
 ਮੇਲੈ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦਿਕਾਗਾ ਗਾਰ ਪਾਰਿ ਮਿਮਿਲਿ ਐਕੰ ਨ ਹੋਇ ਨਿਰ
 ਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ੩॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰੁ ਵੇਇ ਨ ਰੰਗੀ ਐ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਉ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਵੇਖੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਮਿਠਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਭੁਧਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਾਈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਿ
 ਰਮ ਲੁਹੋਇ॥ ਧਿਨੁ ਭੈ ਕਮ ਕਮਾਵਟੇ ਸੁਠੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਇ॥ ੫॥ ਨਿਸੰਨੇ ਆਪੇ ਭੰਗੇ ਸੁਰਪ
 ਸੀ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਰਾਇ
 ॥ ੬॥ ਧਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐ ਸੇ ਰਹਿ ਜੋ ਸੇ ਪਸੁ ਚੋਗ॥ ਨਿਨਿ ਵੀਤੀ ਤਿ ਸੇ ਨ ਜਾਣਨੀ ਧਿ
 ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਗ॥ ੭॥ ਇਕਿ ਗੁਣੁ ਦਿਹਾ ਸੁਰਿ ਅਉਰੁ ਦਿਕਟੁ ਹਿਗੁਰੁ ਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਰਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇ ਆਵੁ ਠਾ ਅਦਿ ਰਿਆਇ॥ ੮॥ ਸਭੁ ਨਾਕਾਰ ਤਾਏ ਕੁਹੈ

ਜਿਹਿ ਸਿਰਿ ਪਧੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਦਾ ਰਿਅਨੁ ਸਬਦ ਲਾਇ ॥
 ੮॥੬॥੪॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੇ ਲੇਚਨੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
 ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੋ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅਤਿ ਦਇਆ ਲਏ ਤੇਰੀ ਸ
 ਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੇਵ ਭਿਅਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਰਿਏ ਕੁ
 ਹੈ ਬਹੁ ਧਿਧਿ ਮਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇ ਦਾ ਦੁਜਾ ਕਿਸੁ ਕਰੀ ਐਭਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਪੁਰੀ ਆਇ ਹਤੇਰੀ ਆਇ ਸਿਕਾਗਾ ॥ ਇਕ ਨਾਥ ਧਸਹਿ ਮੇਲਿ
 ਲੇਹਿ ਇਕ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਕੂੜਿ ਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ਤੁਪੁ
 ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਬਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ
 ਦਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਉ ਨਾਮਿ ਪਿਨ ਬੁਧਿ ਹੋ ਨ ਸੀਨ ਮੀ ਛਿਰ ਹਿਉ ਤ
 ਦਾ ਦਏ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸਨੇ ਭਾਵਈ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸਤਿ ਖੁਇ ਹੁ
 ਸੰਜੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ੬ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਨ ਪੁਰੀ ਐ ਕਥਿ ਕਹਣੇ ਐ
 ਤੁਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਦੇਹੀ ਸੋ
 ਪਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪ
 ਗਿ ॥ ੮ ॥੧੦॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਹਾਗਣੀ ਜਿਨੁ ਗੁਰ ਕੈ
 ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਗਿ ॥ ਪਰਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸੇ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਗ
 ਣਹੁਣੀ ਬਖਸਾਇ ਆਹ ਰਿਸਿ ਉਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਇ ਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁ
 ਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰ ਹੁਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁ
 ਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇ ਨਿਭੇ ਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੋਇ ਦਿਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਦਸਿ

ਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਟੋਹਗ
 ਟੀਰੁ ਰਮਿਭੁਲਾਈ ਮਾਕੂਨੁ ਬੋਲਿਖਿ ਖੁਖਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦੀ ਸੇਜੁ ਖੁ
 ਪਾਹਿ॥ ੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੈ ਮਤੁ ਮਨੁ ਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦਸਾਹਿ॥ ੫॥ ਸੋਹਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ
 ॥ ਪਿਰੁ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੇਕਿ
 ਛੁਨ ਪਾਇ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਹੀ ਡੋਹਾ ਗਣੀ ਅਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ॥ ੭॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੈ ਏ
 ਕੈ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖ ਲੇਖੀ ਅਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇ॥
 ੮॥ ੯॥ ੧॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਾ ਚਾਖਿਓ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਦਰਸਦਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਰਹਿ ਖੜੀ ਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦ ਨ ਆਇਓ ਜੋ
 ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੋ ਕਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਥੀ ਜੇ ਸਚ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦਪਾਰੁ॥ ਜੋਇਤੁ
 ਲਾਹੈ ਲਾਇ ਅਨੁਗਤੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾ ਗਣੀ ਭੈਰੁ ਗਤਿ ਸੀਗ
 ਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰਧਾਹਿ॥ ੫॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਗਵਾਇਆ
 ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੀਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ
 ੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਗਿ॥ ਸੇਜੁ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉ
 ਮੈ ਦਿਸਨਾ ਮਾਹਿ॥ ੭॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਤਿਆਪਾਹਿ॥ ਦਰੁ ਪਾਇ
 ਆਸੋਹਾ ਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਹਬ ਸਾਇਲ ਇਉਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾ

ਗਿਆਨਕ ਆਪਣੁ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਸੁਣਿ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ
 ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖਹੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸੁਣਹੁ ਸਦਾ ਵੇਖ
 ਦਾ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਿ ਨੀਇਕ
 ਮਨਿ ਪਿਆਇ ਆਸਾ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰ ਆਪਣਾ ਸਚੇ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮ
 ਨ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਸਬਦੁ ਦੀਰਾ ਗਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਉ ਪਾਇ ਹਿਮੇਖ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ
 ਐ ਮਾਰੀ ਐ ਸਚੇ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਸੇਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੇਭਾ
 ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸੇਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਫੇਜਾ ਦੀ ਬਿਲਮਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ
 ਦਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਮੁਏ ਮਾਰਿ ਜਗੇ ਗਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਉਥਿ ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੬ ॥
 ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਅਨੁ ਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਰਹ
 ਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਸੁਣੀ ਐ ਨਦੇਖੀ ਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅਨਿਭੁ ਰਮਾ
 ਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ਆਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਕਰੇ ਨਦੀ ਸਰੋ ਸੇਵਹਿ ਸਚੇ ਜ
 ਣੀ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲ ੩ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਭੁਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ
 ਹੋਇ ॥ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਨਾ ਉਮੀਨਿ ਆਸਚਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਫਲ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਉ ਮੈ ਮੋਗਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਵੇਧੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹੇਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੇਗੀ ਜੇਤਿ ਮਿ

ਲੇਕੁਰਾਨਾ। ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭਾਸਨ ਲੋਕ ਨਮੁਹਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਨਿਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇ
 ਆਰੁਰੇ ਅਖੰਡ ਭੰਡਾਰਾ॥ ੩॥ ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਗਾਸੀ ਕੇਵਾ ਪਾਗੀ ਏ ਜਿਨਾਨ ਅਪਿ ਆਰਾ
 ਗੁਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਧੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਦੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਭੁਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ
 ਮਖ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਪਰਹੁ ਆਪਿ ਖਆਇ ਅਨੁਜੁ ਮੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਅਰੈ ਭੁਗ
 ਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਖੋਇ ਸਗੀਰੀ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਭੁਗਤੀ ਮਨੁ ਪੀਰੀ॥ ੬॥
 ਜਿਸ ਨੇ ਭੁਗਤ ਕਰਾਏ ਸੇ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰੀ। ਹਿਰੈ ਏ ਕੇਨਾ ਮੁਦ ਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖਿ
 ਧਾਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਭੁਗਤ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏ ਕੇਨਾ ਮੁਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਦਾ ਗਿ। ਸਦ ਸਰਣਾਈ
 ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਾਗਿ॥ ੮॥ ਭੁਗਤਿ ਨਿਗਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ
 ਦੀਚਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰੈ ਦੈ ਸੈ ਭੈ ਭੁਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਗਿ॥ ੯॥ ੧੧॥ ੧੪॥ ੨॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਨਹ ਸਮਹਿ ਭੋਲਾਇ ਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
 ਖਾਨੇ ਭੋਟਿ ਓਨਿ ਸੰਕੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਹਲੇ ਹਰਿ ਰਖੁ ਬਖਿਸੁ ਪਾਏ॥
 ਅਨਹ ਸਿਲਾ ਗਾਤੀ ਛਿਰ ਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਭੁਗਦਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਦਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ
 ਵਿਆਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਪਛੁਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨੁ ਹੁਤ ਨਿਦਿ ਕਾਭੁ
 ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਾਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸੇ ਸਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ
 ਦੁਖ ਦਿਚੁ ਹੁਜਾਹਿ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦਿਅਪਿ ਆਦੁ ਜੈ ਭੁਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ॥ ੪॥
 ॥ ਏਹਾ ਗਾਈ ਪਿਰਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਆਕਰਿ ਕਰਹਿ ਜੀ ਗਾਰਾ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ
 ਜਲਦੀ ਅੰਗ ਛਿਰਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭੁਤਾਰਾ॥ ੫॥ ਸੋਹਾ ਗਾਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆ ਦਿਚੁ ਹੁ ਆਪੁ

ਗਵਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਗੀਆਂਪਣੇਸਹਿਲਈਆਮਿਲਾਇ॥ ੬॥ ਮਰਣਾ
 ਮਨੁਦਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੇਹੁਗੁਬਾਰੁ। ਮਨਮੁਖਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਭੀਮਰਹਿਜ
 ਮਰਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ ੭॥ ਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਲੈਗੁਰਸਬਦਿਦੀਚਰਿ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਣੇਮੁਖਉਜਲਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ੧੫॥ ੩੭॥
 ਗਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਚਿਮਨਾਏਪਚਿਰੁਸਾਏ॥ ਪਚਿਦਸਾਏਪਚਿਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਇਨਧਿਪਿਨਗਰੁਦੁਠਮੇ
 ਰੇਭਾਈ॥ ਨੁਤਰੁਗਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦਿਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਪਰਮਵੀ
 ਕਰਿਦੀਨੀਦਾਰਿ॥ ਫਰਹੇਮੁਹਕਮਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਖੇਤੀਧੀਜ
 ਹੁਰਾਈਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਕਰਹੁਗੁਰਸੇਦਾਨੀਤਾ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੁਖਕੇਸਭਿਗਟਾ॥ ਸਾਹ
 ਵਾਪਾਗੀਏਕੈਬਾਟਾ॥ ੪॥ ਜੇਜੀਅਠੀਨੁਕੋਲਏਨਜਗਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨੀਪੁਰਵੀ
 ਛਪਾ॥ ੫॥ ਵਖਰਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਚਲਾਵਹੁ॥ ਲੈਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਆਵਹੁ॥
 ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਮਿਖਵਣਜਾਗੇ॥ ਪੁਜੀਨਾਮੁਲੇਖਾਸਚੁਸਮਾਗੇ॥ ਸੇਵਸੇਇਤੁ
 ਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰਪੂਰਸੇਵਾ॥ ਅਬਚਲਨਗੰਗੀਨਾਨਕਦੇਵਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਅਸਾਵਹੀਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਚੋ॥ ਘਰੁ ੩॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਮਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਨਪਤਿਨਿਰਮਲਸਾਚੀਰੀ
 ਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਕਰਹੁਅ
 ਨਗੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਨਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿ
 ਲਓਸਾਧਕੈਸੀਗਿ॥ ਜਿਸਦੁਖਰਕਉਚਾਹਤਸੇਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੀਰਿ॥ ੨॥

ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸਬਿਨਸਿਜਾਹਿਖਿਨਮਾਗਿ। ਭੁਗਤਰਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਸੁਖਭੁੰਚਹਿ
 ਸਭੁਠਾਇ॥ ੩॥ ਸਭੁਜਗਚਲਤੇਪੇਖੀਐਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੇਨਾਉ॥ ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿ
 ਉਨਿਹਚਲਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ ੪॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਧਿਪਾਕੋਉਹੋਤਨਸਾਥਾ॥ ਏਕੁਨਿ
 ਵਾਹੁਰਮਨਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥੁ॥ ੫॥ ਨਰਨਕਮਲਏਹਿਥਭੁੰਏਲਗਿਸਾਗਰਤਰਿ
 ਉਤੇਹਾ। ਭੁਟਿਉਪੁਰਾਸਤਿਗਰੁਸਾਚਾਪ੍ਰਭੁਸਿਉਨੇਹਾ। ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾਵਿਸਭੁਨਸ
 ਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ ਜੇਤ੍ਰਪੁਰਾਵੈਸੈਭੁਲਤੇਰੇਭਾਣੈਕਚਰਿਗਸਿ॥ ੭॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤ
 ਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦਾ। ਕਰੁਨਨਕਸਭੁਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭੁਭੋਟੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੮॥ ੧
 ॥ ੧੨॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫॥ ੧੦ ਬਿਰਹਫੋਲਾਘਰੁ॥ ੪॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਛੈਤਾਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿਅਾਰੇਦਰਸਨਕਉਬਾਲਿਜਾਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖ
 ਬੀਸਰਹਿਪਿਅਾਰੇਸੇਕਿਉਤਜਣਾਨਾਇ॥ ੨॥ ਇਹੁਤਨਦੇਰੀਸਤਿਪਹਿਪਿਅਾਰੇਪ੍ਰੀਤ
 ਮਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਅਾਕੇਛੀਕੇਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥ ੪॥
 ਕਾਮੁਕੇਪੁਲੇਭੁਤਜਿਗਏਪਿਅਾਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥ ੫॥ ਜੇਜਨਰਾਤੇਰਾਮ
 ਸਿਉਪਿਅਾਰੇਮਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇ॥ ੬॥ ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਪਿਅਾਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਅਘ
 ਇ॥ ਅਚਿਲੁਗਹਿਅਸਾਧਕਾਪਿਅਾਰੇਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥ ੮॥ ੧॥
 ਅਸਾਮਹਲ ੫ ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੀਐਪਿਅਾਰੇਜਬਭੋਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ ੧
 ਸੁਦਰਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥ ਜੇਜੀਅਤ੍ਰਸ੍ਰਤੇਬੀਛਰੈ
 ਪਿਅਾਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਜਿਸੁਤ੍ਰੇਮੇਲਹਿਸੇਮਿਲੈਪਿਅਾਰੇਤਿਸੈਕਲ

ਗਉਪਾਇ॥ ੪॥ ਜੇਸੁਖਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਸੁਖਤੇਕਹਣਨਜਾਇ॥ ੫॥
 ਸਸੀਪੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥ ੬॥ ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੇਸੇਕੁਲ
 ਪਿਆਰੇਤੇਹੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਰੀਗਿਰਤੇਨਾਗਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸ
 ਰਜੁਸੁਰਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫॥ ਸਭੁਬਿਧਿਤਮਹੀਜਨਤੇਪਿਆ
 ਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨਾਇ॥ ਤੁੰਦਤਾਜੀਆਸਕੁਨਕਾਪਿਆਰੇਤੇਗਾਇਤਾਪਹਿ
 ਰਹਿਖਾਇ॥ ੨॥ ਸੁਖਦੁਖਤੇਹੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੇ
 ਤੁੰਕਰਾਵਹਿਸੇਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰਕਿਛੁਕਰਣਨਜਾਇ॥ ੪॥ ਦਿਨਰੋਣਿਸਭ
 ਸੁਗਾਵਣੇਪਿਆਰੇਜੇਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ ੫॥ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੇਪਿਆਰੇਪੁ
 ਰਿਮਸਤਕੁਲੇਖਲਿਖਾਇ॥ ੬॥ ਏਕੇਆਪਿਦਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਗਹਿਅ
 ਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਸਮਿਰਕੁਪਤੇਉਧਰਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥ ੮॥ ੩॥ ੫
 ੨੩॥ ੧੫॥ ੫॥ ੪੨॥ ਜੇਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥ ਪਟੀਲਿਖੀ॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਮੇਸੇਇਮਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭੁਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਕੁਇਆ॥ ਸੇਦੁਤੁਰੇਰੇਚਿਤੁ
 ਜਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਛਲੁਕੁਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਹੇਕੁਲੇਮੁਨੁਮ
 ਨਾ॥ ਨਬਲੇਖਾਵੇਦਹਿਬੀਰਤਉਪਹਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਵਨੀਆਦਿਪਰਖਹੈ
 ਦਤਾਆਪੇਸਚਾਸੇਈ॥ ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਤਿਸੁਮਿਰਿਲੇਖੁ
 ਨਹੇਈ॥ ੨॥ ਉਝੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੇਜਾਕਾਤਿਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਦਾਕਰਹਿਸੇਈਛ
 ਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਫਿਝੈਫਿਝੈਅਨੁਬੁਝੈਜੇਕੋਈਪਹਿਅਪੀਤਿ

ਤੁਸੇਈ॥ ਸਰਬਜੀਅਮਹਿਏਕੇਜਾਵੇਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੇਈ॥ ੪॥ ਕੈਕੈਕੇਸੇਪੁਤਰਜਬ
 ਹੁਏਵਿਟੁਸਾਬੂਟੈਉਜਲਿਅਮਾਜਮਰਾਜੇਕਹੈਕੁਆਏਮਾਇਆਕੈਸਗਲਿਥੀਪਿਲਾਇ
 ਅਮ॥ ੫॥ ਖੈਖੈਖੈਕਾਰੁਸਾਹੁਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਅਮਾਥਿਪਿਨਿਜਕੈ
 ਸਰੁਜਗੁਥੀਪਿਅਅਵਰੀਕਾਨਾਹੀਹੁਕਮੁਪਇਅਮ॥ ੬॥ ਗਗੋਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿ
 ਛੋਡੀਸਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਗਬਿਭੁਇਅਮ॥ ਅਨਿਭੁੰਡੇਜਿਨਿਆਵੀਸਾਜੀਚਾਨੂਦਵਥੇ
 ਤਈਵੀਅਮ॥ ੭॥ ਘਘੋਘਾਲੇਸੇਵਕੁਜੋਘਾਲੇਸਥਦਿਗੁਰਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ ਬੁਰਾਭੁਲਾ
 ਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਥਿਪਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥ ੮॥ ਚਢੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇ
 ਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਾ॥ ਜਗੁਜਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪਨਿਅਪੀਤਿਤੁਆਪਿਥੀਅ
 ॥ ੯॥ ਛੁਛੁਛੁਇਆਵਰਤੀਸਰੁਅਤਿਰਿਤੇਰਾਕੀਆਰੁਰਮੁਹੈਅਮ॥ ਭੁਰਮੁਓਪਾਇਭੁ
 ਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੈਅਮ॥ ਤਿਨਗੁਰਮਿਲਾਇਅਮ॥ ੧੦॥ ਜੋਜਨਾਨੁਮੰਗਤ
 ਜਨਜਾਚੈਲਖਚਉਰਸੀਹੁਭੇਖਭੁਇਅਮ॥ ਏਕੈਲਵੈਏਕੈਦੇਵੈਅਵਰਨਦੁਜਾਮੈਸੁ
 ਟਿਅਮ॥ ੧੧॥ ਸੁਝੈਸੁਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪਾਣੀਜੋਕਿਛੁਰੇਣਾਸੇਦੇਰਹਿਅਮ॥ ਦੇਦੇ
 ਵੈਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾਏਜਿਉਜੀਆਕਾਰਿਜਕੁਪਇਅਮ॥ ੧੨॥ ਵੈਵੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇ
 ਖਾਂਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹੀ॥ ਏਕੈਰਵਿਗਹਿਅਸਭਧਾਈਏਕੁਵਸਿਅਮਅਨਮਾਧੀ॥ ੧੩॥
 ਟੁਟੈਟੁਰੁਕਰਹੁਕਿਆਪਾਣੀਘਨੀਕਿਮੁਹਲਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਨ
 ਹਾਰਹੁਅਪਣਾਭਾਜਿਪਨਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥ ੧੪॥ ਠਠੈਠਠੈਵਰਤੀਤਿਨਅਤਿਰਿ
 ਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਥਿਭੁਲਾਗਾ॥ ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਿਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀ
 ਸੁਖਪਾਇਅਮ॥ ੧੫॥ ਠਠੈਠਠੈਕੁਕਰਹੁਕਿਆਪਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੈਅਸੁਸਭਚਲਣ

॥ तिसहि सरे वहुता सुख पावहु सर धनि रित रिख दिगहि आग ॥ १६ ॥ ॥ रुखे
 रुहि उसा रे आपे निहि तिउतु वैति वै वगे ॥ करि करि वै पै उव मुचल ऐति
 सनिसत रे न कउ न रिकरे ॥ १७ ॥ ॥ एते र वतु रये पट अति गिरि गुटगा
 वै सोही ॥ आपे आपि मिले करत पुनर पि न न मु न होयी ॥ १८ ॥ ॥ उते ता वु वु द ज
 लु जे आ ता का अतु न पा ऐ आ ॥ ना तु र ना तु ल ग ग म धु नु मि ता रि ले हि ता र ट र
 ऐ आ ॥ १९ ॥ ॥ ध धे धा नि ध नं त रि मे दी न का की आ स बु जे आ ॥ वि आ बु र मु वि
 आ मा ऐ आ क जी भै जे ति सु ता वै मे बु ल ॥ २० ॥ ॥ न नै नै सु न दी उ वि मे नै सु क
 री आ अपा ऐ आ ॥ नै नै की आ मे मे पा ऐ आ नै सु न दी नै अ व र न ना ॥ २१ ॥ ॥ प
 पे प रि क ल नि नि नै नै ग रि नै नै नि नि री ग वी आ ॥ तिस र दी आ स बु नी ली
 आ क र मी क र मी उ क मु प ऐ आ ॥ २२ ॥ ॥ न नै नै नै ग नि त नै गी न नै नै नै नै
 म लि आ ॥ ग ली उ उ सै ग ग टि बू टै व त न क ध ग मी मि लि आ ॥ २३ ॥ ॥ प पे पा
 तिसा उ प र मे स र वृ ध व उ प र प रि वी आ ॥ नै ध धु धै स बु वि नै नै नै अ त रि
 घा र रि र दि ग हि आ ॥ २४ ॥ ॥ न नै नै नै गी स बु न ग न नै नै नै नै नै नै नै नै
 ल ऐ आ ॥ ग र प र सा दी मे न र उ घ र नै ग रि स र न ग ति बु नि प ऐ आ ॥ २५
 घ घे घा नी धे ल न ल ग र उ प रि वी ते न र रि न ग ग ॥ नै अ न तिसा रि स री वी
 ते पा स र न नि आ पि ल ग ॥ २६ ॥ ॥ बु बू बु ल हि मे न ल प व हि ग र प र सा
 दी नि न क उ बु उ प ऐ आ ॥ म न मु ध रि ग रि न नै त रि मु नै ल प र उ र मी ग नै
 र प ऐ आ ॥ २७ ॥ ॥ म मे मे उ म र न म प सु न न म र न नै नै ऐ आ उ घ नै त दि आ

ਕਾਂਇਅੰਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪਤਿਅਮਮਅਖਰੁਦੀਸਰਿਅਗ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨ
 ਹੋਵਈਕਰਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਣੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੇ
 ਜਾਣੋ॥੨੯॥ਗਰੈਰਵਿਰਹਿਅਸਕੁਅਤਿਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾਜਿਤਿਓਪਾਇਪੈਧੈ
 ਸਕੁਲਾਏਕਰਮਹੋਅਤਿਨਨਾਖੁਲਾਇਅਗ॥੩੦॥ਲਲੇਲਾਇਪੈਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਅ
 ਠਾਅਇਅਮੋਹੁਕੀਅਗ॥ਖਾਣਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੇਤਾਬੇਹੁਕਮੁਪਇਅ
 ੩੧॥ਵਦੈਵਾਸੁਦੇਓਪਰਮੇਸਰੁਦੇਖਣਕਉਜਿਨਿਛੋਡੀਅਦੇਖੈਚਾਖੇਸਕੁਕਿਛੁ
 ਜਾਣੇਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਅਗ॥੩੨॥ਜੁਝੈਜੁਝੈਕਰਹਿਕਿਅਪਾਣੀਤਿਸ
 ਹਿਪਿਅਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਅਗ॥ਤਿਸਹਿਪਿਅਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਦਿਟਹੁਕੁ
 ਰਥਾਣਕੀਅਗ॥੩੩॥ਗਾਏਹੋਰੁਨਕੇਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਕਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀ
 ਅਗ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਅ
 ॥੩੪॥ਆਇਝੈਆਪਿਕਰੇਨਿਨਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਅਗ॥ਕਰੇਕ
 ਰਾਏਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣੇਨਾਨਕਸਾਇਹੁਇਵਕਹਿਅਗ॥੩੫॥ ॐ ॥ਗੁਗੁਆਸਾ
 ਪਟੀਮਹਲ ੩॥ ॥ਪਟੀ॥ १ਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥
 ਅਯੋਅਝੈਸਕੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੇਘੋਝੁਕਾਲੁਭਇਅਗ॥ਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮ
 ਏਪਤਿਅਵਗਣਗੁਣਦੀਸਰਿਅਗ॥੧॥ਮਨਮੋਸਾਲੇਖਾਤੁਕੀਪਤਿਅਗ॥ਲੇਖਾਦੇ
 ਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਅਗ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਿਧੈਛੁਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨਨੈਨਾਤੁਪੁ
 ਨਾਮੁਲਾਇਅਗ॥ਛੁਛੋਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੁਝੈਕਿਉਛੁਟਹਿਜਮਿਪਕਤਿਅਗ॥
 ੨॥ਧਧੈਬੁਝਹਿਨਾਹੀਮੁਝੈਭਰਮਿਭੁਲੇਤੇਰਜਨਮੁਗਾਇਅਗ॥ਅਣਹੋਰਨਾਇਪਰ

ਫਿਰਪਾਪਾਅਵਰਾਕਾਭਾਰਤੁਪੁਲਾਇਆਜਜੇਜੇਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਗੀਮੁਨੇਅਤਿਗਾਇ
 ਆਪਣਤਾਵਹਿਗਾ।ਏਕੁਸਬਦੁਤੀਨਹਿਨਾਜੀਛਿਗਿਛਿਰਿਜੁਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥
 ॥ਤੁਧਮਿਰਿਲਿਖਿਅਸੇਪੜਪੀਭਿਤੁਅਵਰਾਨੇਨਸਿਖਾਲਧਿਖਿਅਸਾ।ਪਹਿਲਾਛਾਹ
 ਪਾਇਆਪਾਪੇਪਿਛੇਦੇਗਲਿਛਾਟਹਿਅਸਾ॥੫॥ਸਸੈਸਜਿਮੁਗਾਇਓਮੁਨੇਏਕੁਦਾਨੁ
 ਤੁਪੁਕਥਾਇਲਾਇਆਸਾਈਪੁਤੀਜਨਮਾਨਕੀਸਾਤੇਗੀਏਤੁਪਾਨਿਖਾਏਤੋਰਾਜਨਮੁ
 ਗਾਇਆ॥੬॥ਅਮੇਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਗੀਮੁਨੇਹਉਮੈਵਡਰੋਹਪਾਇਆ।ਅਤਿਅਮ
 ਤਮੈਧੁਮਨਚੀਨਿਅਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਕੁਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕਾਮਿਕੋਪਿਕੁਰ
 ਮਿਓਹਮੁਨੇਮਮਤਾਲਾਗੇਤੁਪੁਹਿਰਿਦਿਸਰਿਅਸਾ।ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੁਬਿਹਤੁਪੁਕਾਰਹਿ
 ਦਿਣਬੁਝੈਤੁਬਿਧਿਮੁਇਆ॥੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਮੁਨੇਥਥੈਥਾਨਿਕੁਰਿਸਟਹੇਅਸਾ॥
 ੧੦॥ਪਪੈਪਪਿਰਿਛਿਰਹਿਤੁਮੁਨੇਦਦੈਦਾਨੁਤੁਪੁਲਾਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਗਿਨਪਦ
 ਗੀਮੁਨੇਪਰਪਚਿਤੁਪਲਚਿਰਹਿਅਸਾ।ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇਓਮੁਨੇਇਹਮਿਰਿਤੇਰੈਲੇ
 ਖੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਕੁਭੈਕੁਵਜਲਿਛਥੈਹਮੁਨੇਮਾਇਆਦਿਛਿਗਲਤਾਨੁਕੁਇਆ।ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਏਕਪਤੀਮਹਿਪਾਗਿਪਾਇਆ॥੧੧॥ਵਦੈਦਾਗੀਆਈਆਮੁ
 ਨੇਦਾਸੁਰੇਉਤੁਪੁਦੀਸਰਿਅਸਾ।ਏਹਵੇਲਾਨਹਲਹਸਹਿਮੁਨੇਛਿਰਿਤੁਜਮਕੈਵਸਿਪਾਇ
 ਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕਦੇਨਝਹਿਮੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਦਿਤੁਦਿਖਾ।ਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਝਹੁਗੁਰਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੋਨਾਉਧਰਾ॥੧੩॥ਪਪਾਪਾਦਤਦਗਨਿਰਖੁਮੁਨੇਅਤਿ
 ਰਿਤੇਰੈਨਿਪਾਨਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤੁਹਰਿਹਰਿਸਪੀਦਹਿਜਗਾਜੁਗੀਤ
 ਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਾਰਿਮੁਨੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇ

ਅਗਾਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਦਸਾਇ ਮੁਨ੍ਹੇ ਪਿਛੁ ਲੇਗੁ ਨਾਹ ਸਭੁ ਧਖ ਮਿਲਤਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥
 ਹੋਏ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝਿ ਤੇ ਮੁਨ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਖ ਹੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਤਾਂ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੋ
 ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰੰਗੇ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁਨ੍ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਗਵਿ
 ਰਹਿ ਆਗਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛੁਤਾ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੁਝੁ ਲਹਿ ਆ ॥ ੧੭ ॥
 ਤੇਰਾ ਅਤਿ ਜਾਣੀ ਲਖਿ ਆ ਅਕਥ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆ ਅਕਥ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿ ਆ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਲੇ ਧਾਨਿ ਧਨਿ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ੫੮ ॥ ੧ ਚੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਮੁੰਧ ਜੇ ਬਨਿ ਘਾਲੀ ਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰਾ ਰਲੀ ਆਲਾ ਰਾਮਾ ॥ ਪੀਨਿ ਪਿਰੁ ਨੇਹੁ ਘਣੁ ਰਸਿ ਪੀ
 ਤਿ ਦਇਆ ਲਗਾ ਰਾਮਾ ॥ ਪਨ ਪਿਰ ਹਿ ਮੇਲਹੋ ਦਿਸੁ ਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇ
 ਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੀ ਗਿ ਪਿਰੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਤਿ ਬੁਝੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇ
 ਆਲ ਸਚੇ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਰਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁਖਿ ਮ
 ਨਿਓ ਆਹਉ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਲੇ ਨ ਹੀ ਏ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੀਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਮ ਨਿਤ
 ਨਿਹਰਿ ਕੁਦੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਮਿਰਾਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੀਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ
 ਸੁਖਿ ਦਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਪਛੁਤਾ ਹਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣੁ ਹਵਾ ਸਿ ਅਉਗਣ ਨ ਸੋ ॥ ਤੁਪੁ
 ਧਾ ਸੁਹਿ ਕਤਿ ਲੁਗਹਿ ਨ ਸਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਓ ਪ੍ਰਿਓ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੈ
 ਰੋਰ ਸਨਰ ਮਿਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਹੋ ਸਹੇਲ ਹੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰ ਦੁਣ ਜਾਗ ਰਾਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੁਣ ਜਾਣੈ ਆਰਾਮਿ ਮੇਲਿ ਆਪਾਰ ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਲਿ ਅਮੋਲੇ ਸਤਿ ਪਾਰਿ
 ਚੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਦੈ ਤਾ ਮੁਖਿ ਭਲੀ ॥ ਇਕ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀ ਆਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ॥

ਰਿਖਲੀ। ਕਿਰਣਕਾਰਣ ਸਮਰਥਸ੍ਰੀ ਪਰਮਾਪਿਕਾਰਜ ਸਾਹਿਬਾਨਾਨ ਕਨਕਰੀ ਪਨਸੇ
 ਹਾਗਟਿਸਬਦੁ ਅਬਸਾਧਾਰਏ॥ ੩॥ ਹਮਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੇਹਿਲਤਾ ਪੁਰੁਆਇਏ ਮੀ
 ਤਾਰਾ। ਅਪਣਾ ਮਨਦੀਆਹਿ ਦਰੁਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ॥ ਤਨਮਨ ਪਿਰੁਆ
 ਗੇ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਪਰਿਅੰਤਿ ਤੁਛਲੁ ਪਾਵਏ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬਹੁ ਚਿਤਿ ਰਾਈ
 ਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਾਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ॥ ੪॥ ੧॥
 ਆਸਾਹੁੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਅਨਹਦੇ ਅਨਹਦੁ ਦਾ ਜੈਰੁਣੁ ਸੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮਾ। ਮੇਰਾ ਮਨੇ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾਲਾ ਲਪਿਅਾਰੇ ਰਾਮਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁਨਿਅੰਤਿ ਲਪਰੁਪਾ
 ਇਆ। ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੀਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਪਾਇਆ। ਆਸਦਿਏ
 ਸਟਿਥਿ ਰੁਨਾਗਾਇਨੁ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਦੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦੁ
 ਦੁਸੁਨਕਾਰੇ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇਕਹੁ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਪਿਜਾਣੀ ਐ ਰਾਮਾ। ਸਚੁ ਮੇ
 ਜੇ ਸਾਗਿਗੁਣਾ ਗਰਸਬਦਿ ਕਮਾਈ ਐ ਰਾਮਾ। ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਨਿਜ ਪਰਿਜਾ
 ਈ ਐ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ। ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੁਲੁ ਪਤਨਾਹੀ ਡੁਲੀ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਪਾਨ
 ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਰਕਿ ਰਿਸਿ ਜਿ ਮੁਖਾਰੀ ਹਠਿ ਨਿਰਿ ਹਿਨੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜ
 ਗਨੀਦਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਗੁਰਸਾਗਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਪਨੇਰੇ
 ਰਾਮਾ। ਕਰਿ ਮਜੇ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ। ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਏ ਜਾ ਪੁਰੁ
 ਏ ਪਰਿ ਮਿਲੇ ਦੀਚਾਰੇ॥ ਕਾਮ ਕਰੇ ਪੁਰਖੁ ਪਦੁ ਬਿਖਿਆਤ ਨਿਸਚੁਨਾ ਮੁਓਰਿ ਪਾਗਿ। ਹਉ
 ਮੈਲੇ ਭੁਲਹਿ ਲਭੁ ਬਾਥੇ ਪਾਏ ਦੀਨਦੁਇ ਆਲਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥ ਨਹੀ
 ਕੋਈ ਸਾਚੇ ਗਰਗੋਪਲਾ॥ ੩॥ ਹਉ ਬਨ ਬਨੇ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤਿਨੁ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤਿਨੁ ਦੇਖਿ

ਗੁਰਗੋਸਤਿ ਮਾਮਲੀ ਅੰਤਿ ੨੪
 ੫੧

ਸਥਾਇਆਰਾਮਾ ਤਿਭੁਦੇਤੁ ਪ੍ਰਾਹਿਵੀ ਮਸਭਨਗਤੁ ਸਥਾਇਆਰਾਮਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁਕੀ
 ਆਤੀ ਥਿਰੁ ਪੀਆਤੁ ਪਸਮਾ ਨਿਕੇਨਾਹੀ॥ ਭੁਦਤਾ ਸਥਾਨਾ ਚਿਕਤੇ ਰੇਤੁ ਪੁਥਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸੱਲ
 ਤੀ॥ ਅੰਦੀ ਮੀਗੀ ਆਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਤੇ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਰਾਮਨਾਮ ਧਿਨੁ ਮੁਕ
 ਤਿਨੋ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਦੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ॥ ਮੇਰਾ
 ਮੋਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਅਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਸਚਿ ਸਾਹਿਬੇ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰਿਪਰੇ ਪਾਰੇ
 ਮਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਪਾਨੋ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦੀ ਹੋਭੀ ਹੋਸੀ
 ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਥਮਾ ਸਭਿ ਮਾਨੋ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਇ ਪਛੁਣੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਖੁਪਿ ਆਈ ਐ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮੋਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾ
 ਨਿ ਮਾਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਹਓ ਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੀਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ
 ਰਾਈ ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਸੀਗਿ ਨ ਸੀ ਪੈ ਨਾਗੇ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਪਰਹਰਤਿ ਆਗੀ ਚਰਣ
 ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇ ਆਜਹ ਦੇਖਾਤੁ ਹੋਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੇਇ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਮੋਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾ
 ਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮਾ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ਗੁਣ ਸੰਗ ਮਨਾਲੇ ਰਾਮਾ॥ ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ
 ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗੇ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਫੀਰ
 ਗੇ॥ ਸਜਣੁ ਮੀਤ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾਤੁ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਦੁਭਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਨੁਪਰਗਾ ਸਿ
 ਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਮਨੋਨੇ ਅਜਿਨੁ ਸਾਗਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਾਤਾਰਾ ਮਾਨਿ
 ਤ ਨਿਰਵਿਗਹਿ ਆਜਗਜੀ ਵੇਨੇ ਦਤਾਰਾ॥ ਜਗਜੀਵ ਨਿਦਤਾ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ
 ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ॥ ਸਾਪਸਭਾ ਸਤਿ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੀ

ਕੁਗਤਿਰਤੇਏਗਾਗੀਕੁਕੇਮੇਰਪਿਆਸਾਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਦੇਦਿਰਲੇਦਸਉ
ਦਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ੩॥ ਛੰਤਾ॥

੨੪੬

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਤੁਸੁਤੁਨੀਥਾਈਜਿਥੇਹਉਨਾਈਸਨਾ

ਸਿਰਜਣਹਾਰਜੀਉ॥ ਸਤੁਨਾਕਾਦਤਾਕਰਮਧਿਪਾਤਾਦੁਖਦਿਸਾਰਣਹਾਰਜੀਉ॥
ਦੁਖਧਿਸਾਰਣਹਾਰਸੁਖਾਮੀਕੀਤਾਜਾਕਹੋਹੈ॥ ਕੋਟਕੋਟਤਰਪਾਪਾਕੋਹੈਕਘਸ਼ੀਮ
ਹਿਖੈਹੈ॥ ਹਿਸਮਿਹਿਸਾਘਗਮਿਘਗਾਪਟਪਟਕਰੇਧੀਚਾਰਜੀਉ॥ ਤੁਸੁਤੁਨੀਥਾਈ
ਜਿਥੇਹਉਨਾਈਸਨਾਸਿਰਜਣਹਾਰਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਪਿਆਇਆਤਿ
ਨਿਸੁਖਪਾਇਆਤੇਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰਿਜੀਉ॥ ਤਿਨਜਮਨੇਜਿਨਆਵੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਕਮਾਵੈਕਥਹੁਨਆਦਹਿਗਾਰਿਜੀਉ॥ ਤੇਕਥਹੁਨਗਾਰਹਿਗਰਿਗਰਿਗੁਣਸਾਗਹਿਤਿ
ਨਜਮਨੇਜਿਨਆਵੈ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਕਾਨੁਕਾਜੇਹਰਿਲਾਗੋਪਾਦੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਗੁਰਹਿਛਲੁਪਾਇਆਹਰਿਗਰਿਨਾਖੁਓਰੁਪਾਰਿਜੀਉ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਪਿਆ
ਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰਿਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ
ਪਿਐਲਾਇਆਤਿਸੈਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ ਤੁਕੀਸੇਦਾਕਰੀਜੈਲਾਗਲੀਜੈਹਰਿ
ਨਰਗਾਪਾਈਮੈਮਾਣੁਜੀਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਰਗਾਪਾਣੁਸੇਈਜਨੁਪਾਦੈਜੈਨਰੁਏਰੁ
ਪਛੁਣੈ॥ ਓਨੁਨਦਨਿਪਿਪਾਦੈਗੁਰਮਤਿਪਿਆਦੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਅਧਿਵਾਣੈ॥ ਅ
ਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਉਤੁਪੁਰਖਪਰਪਾਨੁਜੀਉ॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾ
ਇਆਪਿਐਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੇਨਿਸਿਸੇਹਰਿ
ਤਿਨਸੁਖਛਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਾਇਜਾਹਿਜੀਉ॥ ਤਿਨਛਲਤੇਟਿਨਆਵੈਜਾ

ਕੇਈਸਹਜਿਨਾਟੇਹਰਪਛੁਟੇਸਾਂਤਗੁਰੂਜਿਨਿਚੋਤਿਅਗਾਥਿਨਨਮਹਰਿਕੇਰੁ
 ਰਮਿਭੁਲਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੋਤਿਅਗਾਹਰਿਨਮੁਰੁਗਤਿਨਰਿਦੇਸਾਚਸੇਅੰ
 ਤਿਧਾਂਗੀਰੁਨਿਅਗਾਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਸਥਦਿਸਾਚੇਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਅਗਾ॥੪
 ॥੧॥੫॥ਰਾਗੁਆਸਾਛੁਤੁਮਹਲ੩॥੫੫੭੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਮਘਰੇਸਾਚਐਹਿਲਾਸਾਚੇਸਥਦਿਸੁਗਾਇਆਰਾਮਾਪਨਪਿਰਮੇਲੁਕੁਇ
 ਆਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਪੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸਰੁਮਨਿਦੁਸਾ
 ਇਆਕਾਮਦਿਸਹਜੇਮਾਤੀ॥ਗਰਸਥਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਦਾਗੀਸਦਗਾਵੇਰ
 ਗਿਗਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਦੁਪਾਏਤਾਹਰਿਰਸੁਮੀਨਿਦੁਸਾਇਆਕਹੁਨਾ
 ਨਕਗਰਿਸਥਦਿਸਦਾਗੀਸਛਲਿਓਜਨਮੁਸਥਾਇਆ॥੧॥੨੮ਜੈਕਾਮਦਿ
 ਕੁਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਦੁਗਨਪਾਏਰਾਮਾਕਾਮਦਿਗੁਣਨਾਹੀਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਰ
 ਮਾਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਦੀਅੰਉਗੁਣਵੀਤੀਸੁਰੇ॥ਆਪਣਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰਮਿਲਿਅਹੁਰੇ॥ਦੇਖਿਪਿਰਦਿਗਸੀ
 ਅਦਿਗੁਰੁਸਰਸੀਸਚੇਸਥਦਿਸੁਰੁਏ॥ਨਾਨਕਵਦਿਦੁਨਾਵੈਕਾਮਦਿਕੁਰਮਿਭੁਲਾ
 ਦੀਮੇਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਦਿਜਾਇਆਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ
 ਰਾਮਾਅੰਤਿਰਿਸਥਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਧੁਧਾਈਰਾਮਾ॥ਸਥਦਿਤਪਤਿਧੁ
 ਧਾਈਅੰਤਿਰਿਸਾਂਤਿਅਾਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਰਾਧਿਅਾਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸ
 ਰੁਰੰਗੁਮਾਏਸਚੇਸਥਦਿਸੁਰੁਧਿਅਾਪਤਿਪਤਿਪਤਿਤਮੇਨੀਥਕੇਕੁਖੀਮੁ
 ਕਤਿਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕਵਿਨੁਕੁਗਤੀਜਗਾਧਉਗਾਨਾਚੇਸਥਦਿਮਿਲਾਈ॥੧

ਸਾਪਨਮਨਿਅਨੰਦੁਕੁਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮਾਸਾਪਨਿਅਨਿਪਰਿਵੈਰ
 ਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਥਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮਾਸਥਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਗੁਣਸਾਰੇਮ
 ਨਿਵਸੇਸੇਜਸੁਹਾਦੀਜਾਪਹਿਗਾਦੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗਣਸੋਜਿਤੁਪ੍ਰਗਿਨਾਮੁ
 ਹਰਿਸਦਾਪਿਆਈਐਸੇਹਿਲਕਾਨੁਗਾਨੁਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਤੇਸਦਅਨੰਦੁਹੋਰ
 ਰਿਮਿਲਿਅਕਾਰਜਸਾਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ ਪ੍ਰਭ ੩॥

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੰਤੁਮਸਹਕੀਭੁਗਤਿ
 ਕਰੇਯੋਗੁਰਸੇਦਿਹੁਸਦਾਆਪਣਨਾਮੁਪਦਰਥਲੇਯੋ॥ ਭੁਗਤਿਕਰਹੰਤੁਮਸਹੇ
 ਕੇਗੀਸੇਸਹਪਿਆਰੇਬਾਦਏ॥ ਆਪਣਾਭਾਣਾਤਮਕਰਹੰਤਾਛਿਰਿਸਹਖਸੀਨ
 ਆਦਏ॥ ਭੁਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਦਿਖਨਾਗੁਰਦੁਆਰੇਕੋਪਾਦਏ॥ ਕਹੈਨਾਨ
 ਕਨਿਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੇਹਰਿਭੁਗਤੀਚਿਤੁਲਾਦਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਥੇਰਾਗੀਆ
 ਤੁਥੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹਿ॥ ਹਰਿਸੇਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਜੋਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਵਹਿ॥ ਕਰਿਥੈਰਾਗੁਤੁਛੋਭਿਪਾਖੰਡਸੇਸਹੁਸਕੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ ਨਲਿਥਲਿ
 ਮਹੀਅਲਿਏਕੈਸੇਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਹਰਿਕੇਰਸੇ
 ਈਸਰਬਸੁਖਪਾਦਏ॥ ਇਦਕਹੈਨਾਨਕਸੇਥੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨਹਰਿਲਿਵਲਾਦਏ
 ॥ ੨॥ ਨਾਨਕਹਮਨਤੁਪਾਦਨਾਤੁਹਤੁਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ ਮਨਸਿਅਣਪਛੋਤੀਐ
 ਗਰਕਸਥਦੁਸਮਾਲੇ॥ ਸਾਖਿਤੇਰੈਸੇਸਹੁਸਦਾਹੇਇਕੁਖਿਨੁਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲ
 ਹੋ॥ ਨਾਨਕਮਨਮਕੇਤੇਰੇਪਾਪਕਟੇਅਤਿਭਿਪਰਮਪ੍ਰਣਪਾਦਹੋ॥ ਸਾਰੇਨਾਲਿ
 ਤੇਰਾਗੀਨੁਲਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਇਉਕਹੈਨਾਨਕਜਹੈਮਨਤੁਪਾਦ

ਦਤਤਤਰਿਤੇਰੇਮਦਾਨਲੇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਪਾਦਤੁਖੀਮਿਅਨਿਜਪ੍ਰਗਟ
 ਸਿਮਾਭਾਏ॥ ਨਾਮੁਦਿਹਏਨਾਮੁਲਏਨਾਮਰਹੇਸਮਾਏ॥ ਪਾਦਤੁਖੀਮਿਅਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਲਿਐਦਸਦਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ ਤਿਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਸਹਜਿਪੁਨਿਓਪਜੇ
 ਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਖੀਮਿਰਹਾਇਆ॥ ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨੇਦੁਹੇਸਚੇਰਹਿਅ
 ਸਮਾਏ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ ਪਾਦਤੁਖੀਮਿਅਨਿਜਪ੍ਰਗਟਮਿ
 ਆਭਾਏਮਨਜੇਤਿਸਰੂਪਹੈਆਪਣਾਮੁਲੁਪਛਾਣੁ॥ ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੇਨਾਲਿਹੇਗੁਰ
 ਮਤੀਰਗੁਮਾਣੁ॥ ਮੁਲਪਛਾਣਹਿਤਾਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਵੀਸੇਝੀਹੋਈ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਦੁਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਦਜੀਵਪਾਈਤਾ
 ਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕਮਨਤੂੰਜੇਤਿਸਰੂਪਹੈਆਪਣਾਮੁਲੁਪਛਾਣੁ॥
 ੫॥ ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਅਗਾਰਬਿਲਟਿਅਜਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੇ
 ਹਿਆਛਿਰਿਛਿਰਿਜੁਨੀਭਵਾਹਿ॥ ਗਾਰਬਿਲਗਾਜਾਂਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇ
 ਆਪਛੁਤਾਵੇਹੇ॥ ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੇਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵੇਹੇ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਆਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵੇਹੇ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿ
 ਅਟਿਅਗਾਰਬਿਲਟਿਅਜਾਵੇਹੇ॥ ੬॥ ਮਨਤੂੰਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉਂਵਿਛੁਜਾ
 ਣਦਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਹੋਹੁ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਂਬਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿ
 ਮਲੁਖੇਹੁਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੁਆਗੈਮਤੁਵਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵੇਹੇ॥ ਆਪਣੇ
 ਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤਤੂੰਅਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵੇਹੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੇ
 ਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੇਲਗਿਰਹੁ॥ ਇਉਂਕਹੈਨਾਨਕਆਪੁਛੁਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿ

ਮਨਨਿਮਾਣਹੋਇਰਹੁ॥ ੨॥ ਪੰਨਿਸੁਦੇਲਾਜਿਤੁਮੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਸੇਸਹੁਚਿਤਿ
 ਆਇਆ॥ ਮਹਾਮਨਿਦੁਸਹਜੁਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੇਸਹੁਚਿਤਿ
 ਆਇਆ॥ ਮਹਾਮਨਿਦੁਸਹਜੁਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸੇਸਹੁਚਿਤਿ
 ਆਇਆਮਨਿਦੁਸਾਇਆਅਵਗਾਣਿਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗ
 ਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਾਪਿਸਵਾਰੇ॥ ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਨਿਨੀਇਕੁਨਾਭੁਇਹਿਅੰਗੁ
 ਓਚਕਾਇਆ॥ ਇਉਕਹੈਨਾਨਕਪੰਨਿਸੁਦੇਲਾਜਿਤੁਮੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਸੇਸਹੁ
 ਚਿਤਿਆਇਆ॥ ੮॥ ਇਵਿਜੀਤੁਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਸਹਿਅਪਿਬੁਲਾਏ॥ ਯੁਜੈ
 ਕੁਇਠਿਗਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਤਿਨਸਹਿਅਪਿਬੁਲਾਏਕਮਾਰਗਿਪਾਏ
 ਤਿਨਕਾਕਛੁਨਦਸਾਈ॥ ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੁਪੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਨ
 ਨਰਨਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਤੇਰਾਖਗਛਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ ਇਉਕਹੈਨਾਨਕਵਿਅ
 ਜੋਤਿਵਿਚਾਰੇਜਤੁਪੁਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥ ਤੁਪ
 ਰਧੁਮੁਖੇਅਤਿਸੁਆਮੀਤੇਗੀਕੁਰਗਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥ ਅਚੀਤੇਗੀਵਡਿਅਈਕਾਕ
 ਉਤਪੁਮੀਨਿਦਸਾਈਸਦਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵੇਗਾ॥ ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਤੁਪੁਰਵਹਿਸ
 ਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਆਪੇਮੇਲਹਿਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ ਇਉ
 ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੨॥ ੬॥ ॥
 ਗਗੁਅਸਾਣੁਤਮਹਲਾ ੪॥ ੫੦ ੧॥ ੧੦੨ਤਿਗੁਰਮੁਖਾਦਿ॥
 ਜੀਵਨੇਮੇਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕੁਏਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੇਖਾ
 ਨਦਸਾਏਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਰੇਖਾਨਿਦਸਾਏਸਤੁਸੰਸਾਰੁਖੁਗਦਾਇਆ॥

ਅਦਿਸਟ ਅਗੇਚਰੁ ਗੁਰਬਚਨਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅ
 ਨਾਨਕ ਪਾਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਦਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕੁਰ
 ਤੈਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖੇ ਮੇਰੀ ਕਰਿਆਇ ਆਰਾਮਾ ਧਿ
 ਨੁ ਮਾਏ ਧਿ ਨੁ ਜਾਏ ਦੁਰਗੀ ਪਮੈ ਨੈਰਿਤੁਲਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੀ ਪਮ
 ਨੈਰਿਤੁਲਾ ਗਾਨਿ ਉਰਗੁ ਕੁਸੁਰਿ ਧਾਇਆ ਧਿ ਨੁ ਪੁਰਧਿ ਧਿ ਨੁ ਪਛੁ ਮਿਛੁ ਏਨਿ
 ਉਚਕੁ ਮਿਅਾਰਿ ਕੁਵਾਇਆ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਕੁੰਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿ
 ਰਪਿ ਦੁਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀ ਮੈ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੇ
 ਗਠਾ ਕੁਰੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਕਾ ਮਗਮ ਅਥਾਹਾਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਸਾਚੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥
 ਨੀਰੁ ਖਸਤੁ ਪਰਹਰਤਿ ਆਗੀ ਸੁਨੇ ਸੁਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਦੁਣ ਜਾਰੇ ਇਕੁ ਭਾਤੀ ਆਦ
 ਹਿਲਾਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਗਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇ
 ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨਾਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਕੁਰਿਆਰਾਮਾ ॥ ਘਾਣੀ ਗਰਬਾਈ
 ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਬਿਰਹਿ ਆਰਾਮਾ ॥ ਗਰਬਾਈ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਬਿਰਹਿ ਆਨਰ ਮੇਲ
 ਕੁਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੇਲ ਕੁਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕੁਰੇ ਕੁੰਡਾ
 ॥ ਸਮੁਦਿ ਦਿਰੋਲਿ ਸਗੀਰੁ ਮਰੇ ਧਿਆਇ ਕਿਦੁ ਸਤੁ ਅਨੁਪੁਰਿ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਗੀ
 ਦਿਰੋਗੇ ਦਿਰੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਸ੍ਰਿਮਿਸ੍ਰਿਮੇਸ੍ਰਿਮਿਸ੍ਰਿਮਿਦਰਸੈ ਅਸ੍ਰਿਤ ਪਾਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਰੀ
 ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਮਿਨਾ ਮਿਦਭਿ

ਆਈ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿਲੀ ਪਾਈ॥ ਹਲਤਿ ਪ
 ਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਤਿਛੁ ਏਕਿ ਆਕਰਿ ਦੇ
 ਵੇਰਾ ਮਨ ਮਿਲਿ ਸਤਾਰੀ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਆਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ
 ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਿਆਇਆ ਹੋਰਿ ਦੇਰਾ ਮੁਰਵਾਇਆ ਰਾਮਾ॥
 ਰਵਿ ਆਰਾਮੁ ਹਿਰੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾਗੁ ਰਸ ਰਣਾਈ ਆਏ॥ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰ
 ਨਾਵਤੁ ਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦਿਖਾਏ॥ ਜੀਅ ਦਾ ਨੁਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਦੀਆ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਆਪਿ ਫਿਰਿ ਪਾਲੁ ਫਿਰਿ ਪਾਕ ਰਿਦੈ ਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਏ
 ॥੨॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਹਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਰੋਮੋ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋ
 ਮੈ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਉ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਆ ਏਤਿ
 ਸੁਰੁ ਪੁਨਰੋ ਪਿਆਕਾਈ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਿ ਰਿਸਭੁ ਤਿਸ ਨਾਭੁ ਪਗਵ
 ਏਈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ
 ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮਦ ਸਾਨਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
 ਰਿਆ ਸੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੂਨੁ ਅਭੁ ਗੀਰਾਮਾ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਰੋਮੋ ਹੁਇਆ ਪੈਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾ
 ਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ ਮਲ ਲਾਗੀ ਮੂਨੁ ਭੁਏ ਅਭੁ ਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
 ਨਹੁ ਭਾਇਆ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਸਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੇਰਾਇਆ
 ॥ ਮਹਾਧਿਖ ਮੁਜ ਮਪਿ ਬੁਝਹੇ ਲਾਕਾ ਲੁਖਤ ਸੋਹਿਅ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨੁ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖਣੁ ਆਰਾ॥ ੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖੋਜੈ ਰਾਮਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੁਪਾਇਆ ਲੀਭੁ ਰਮਦਾਇ

ਕਤੁਪਾਰਿਆਏਰਾਮਾਮਨਇਕਤੁਪਾਰਿਆਏਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਏਹਰਿਗਮੇਨਾ
 ਮੁਵਸਾਏ। ਜਿਨਕੀਐਜਰਥੇਰਾਮਨਾਮਾਪੁਹਿਲਾਇਉਧਾਰਿਤਰਾਏ। ਰਾਮੇਰਾਮੁਰਾਮੇ
 ਰਾਮਉਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤਨਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸੁਣਿਭੂਨੇਰਾਮੇਨਾ
 ਮਿਸਾਮਾਇਆ। ੫॥ ਜਿਨਅੰਤਰੇਰਾਮਨਾਮੁਵਸੇਤਿਨਿਬਿਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾ
 ਮਾਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਲੇਮਨਬਿੰਦਿਆਸੇਯਲੁਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨਬਿੰ
 ਦਿਆਯਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਏ। ਦੁਰਮਤਿਕੁ
 ਬੁਧਿਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ। ਸਯਲੁਜਨਮੁਸਹੀਰੁਸਭੁਹੋਅਗਜਿਤਰਾਮ
 ਨਾਮਪਰਗਾਸਿਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜੁਸਦਾਇਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਿਆ।
 ੬॥ ਜਿਨਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮਿਲਾਗੀਤਿਨਦੁਜੇਬਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮਾਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਥ
 ਨੁਕਰਿਦੀਜੇਬਿਨੁਨਾਵੇਅਵਰਨਭਾਇਆਰਾਮਾ। ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਪੁਰਮਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਾਇਆਨਾਨਕਸਖਾਈ। ਰਾਮਨਾਮਧੀਨਪੁਜੀਸਿਬੀਨਾਰੂਬੇਨਾਜਾ
 ਈ। ਰਾਮਨਾਮਾਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾਲਨੇਕਿਨਆਵੇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਾ
 ਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਏ। ੭॥ ਰਾਮੇਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿ
 ਆਰਾਮਾਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨਅਰਪਿਛੜਾਇਆਰਾਮਾ। ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿ
 ਆਬੁਰੁਮਨਸਰਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ। ਵੀਨਾਨਾਬੁਜੀਆਕਾਦਾਤਾਪੁ
 ਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ। ਗੁਰੂਸਿਖਸਿਖਗੁਰੂਹੋਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸਚਲਾਏ। ਰਾਮਨਾਮਅੰਤਿਹਿ
 ਰੇਏਏਵੇਨਾਨਕਮਿਲਨੁਸੁਭਾਏ।

॥੬॥੨॥

ਅਸਾਛਿਤੁਮਹਲਾ ੪

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤੁਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਓ। ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰ
 ਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਉਤਮਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਓ। ਹਰਿਉਤਮਕਾਮਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹ
 ਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰਹੋਵੈ। ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੋਟੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖਹੋਵੈ। ਹਰਿਹਰਿ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰਨੁਕਰਹਰਿਜਪੀਐਆਤਮਗਮੁਜੀਓ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁਪ
 ਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਓ। ਹਰਿਨਾਮਪਦਾਰਥਕਲਿਜਗਿਉਤਮਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰ
 ਭਾਇਜੀਓ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖਜਾ
 ਇਜੀਓ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਬਿਨਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਸ
 ਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਪਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ। ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਤਿਨੀਅਰਾਧਿਆਜਿਨਿਅਸਤਕਧਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆਜੀਓ। ਹਰਿਨਾਮਪਦਾਰਥਕਲਿ
 ਜੁਗਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਓ। ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇ
 ਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦਨਿਰਬੰਦਜੀਓ। ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਬੁਖਬੁਕਾਆ
 ਵਣੁਜਾਣੁਜੀਓ। ਆਵਣਜਾਣਾਕੁਮਭਉਭੁਗਾਚਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਜਨਮ
 ਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖੁਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਧਰਿ
 ਭਾਗਲਿਖਿਆਪਾਇਆਤਿਨਸਯਲਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਜੀਓ। ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪ
 ਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦਨਿਰਬੰਦਜੀਓ। ੩। ਏਜਿਨਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਨਾਤੇਜਨ
 ਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੇਗਜੀਓ। ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁਰਸਬ
 ਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਓ। ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰਜੇਗਵਡੁਭਾਗੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ
 ਸੇਧਿਨਵਡੇਸਤਪੁਰਖਾਪੁਰੇਜਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣੁਮੰਗੇ

ਪਗਸਾਧੁਮਨਿਤੁਕਸੇਗੁਵਿਜਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨੈਤਉਤਮਹਰਿਹਰਿਏਗ
ਜੀਉ॥੪॥੧॥੩॥ਆਸਾਮਹਲ੪॥ਸਤਨਾਗਿਸਬੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁਪਿ
ਆਨਜੀਉ॥ਤਨਿਮਨਿਹਰਿਗਾਵਹਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਦੈਹਰਿਗਣਗਿਆਤੁ
ਜੀਉ॥ਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਸੇਰਾਗਚਰਮੁਖਿਹੋਈਅਤਿਰਿਬਾਹ
ਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਵੇਨੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਹਰਿਦ
ਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁਜੀਉ॥ਸਤਨਾਗਿਸਬੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁਪਿਆਨਜੀਉ॥੧
ਤੇਤਾਨੁਗੁਆਇਆਅਤਿਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਇਜੀਉ॥ਪਗੁਨਉਥਾ
ਖਿਸਿਅਤੇਪਗਟਿਕਿਅਮਨਿਹਿਰਦੈਕੋਪੁਨਲਾਇਜੀਉ॥ਮਨਿਹਿਰਦੈਕੋਪੁਮਹਾਥਿ
ਸਲੋਪੁਨਿਰਪਧਾਵਹਿਲਹਿਨੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਤਿਰਿਮਮਤਾਰੇਗੁਲਗਾਨਹਉਮੈਅ
ਭਿਕਾਰੁਦੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਗੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਥਿਖੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਲਹਿ
ਜਾਇਜੀਉ॥ਤੇਤਾਨੁਗੁਆਇਆਅਤਿਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮੁਕਮਾਇਜੀ
ਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਕੁਰਮਿਕੁਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨਉਪਾਇਆ॥
ਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਹਿਜਗੁਪੁੰਨਅਰੰਭਹਿਅਤਿਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਕਿਰਿ
ਆਕਰਮਕਮਾਇਆਪਗਣੁਇਥਿਸਕਾਇਆਨੁਇਪਗਦਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਮਹਾ
ਜੁਪਜੋਪਬਹੁਵੀਨੋਦਿਹਿਹਉਮੈਪਚੇਪਨਾਇਜੀਉ॥ਫੀਨਦਿਆਲਿਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਾ
ਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਕੁਰਮਿਕੁਰ
ਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨਉਪਾਇਜੀਉ॥ਕਲਿਜੁਗੁਹਰਿਕੀਆਪਗੁਤੋਖਿਸਕੀਆਪ
ਗੁਰਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਇਆਅਭਿਥਪੁਹਰਿਪਾਇਆਹ

ਜੀਉ

ਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਤਿਆਈਹਰਿਨਾਖੁਦਭਾਈਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਕਲਿਜੁਗਿਧੀਜੁਧੀਜੋਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਲਾਹਾਮੁਲੁਗਦਾ
 ਏਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲੁਪਾਇਜੀਉ॥ਕਲਿਜੁਗੁ
 ਹਰਿਕੀਆਪਗੋਝੈਖਿਸਕੀਆਪਗਚਉਥਾਟਿਕੋਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥੨॥੪॥ ॥
 ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲ ੪॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਤਨਿਮਨਿਮੀਠ
 ਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਿਆਇਆਪਰਿਮਸਤਕੁਰਗ
 ਪੁਰਾਨਜੀਉ॥ਪੁਰਿਮਸਤਕੁਰਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗੁਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਗੰਠਗਾਇਆਮ
 ਸਤਕਿਮਟੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪੁਰਾਟੀਚਰਿਨਾਮੇਹਰਿਸੇਆਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਤੁ
 ਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਮਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
 ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਆਤੇਉਤਮਜਨਮਪਰਪਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਹਮਚਰਨੁਸਰੋਵਹਿਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੇਵਹਿਹਰਿ
 ਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗੀਰਤੀ
 ਚਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਰਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਕੀਠਿਧਾਗੇਸਭ
 ਏਕਨ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤਕੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਅਸਤਮਰਾਪਛਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇ
 ਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਮਪਰਪਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿ
 ਰਸਨਰਸਾਈਦਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਹੇਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਪਿਆਗੁਰਸਬ
 ਦਿਦਿਗਾਸਿਅਧੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਹੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਇਜਿਨਿ
 ਪੀਆਸੇਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰਪੁਰਾਪ੍ਰਤੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ

॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵਿਨਾਮੋ ਆਗੈਧਿਨੁ ਨਾਮੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਸਨਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੇਹਿ ਹਿਰਿ ਸੁਹਿ ਦਿਨੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰ
ਪਾਖਾਣੁ ਹਮਤਾਰੁ ਕਰਿ ਲੇਵਹੁ ਸਥਾਇ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਭਾਖੇ ਨਿ
ਘਰਤੁ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਹੁ ਪਕਰਾਈ ਉਤ ਮਮਤਿ
ਪਾਈ ਗੁਰਚਰਣੀ ਨ ਨੁਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਗਾਧਿ ਆਖੁ ਧਿ ਮਸਤਕ
ਭਾਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਜਨਨਾਕ ਹਰਿ ਵਿਰਪਾਧੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰੁ ਪਾਖਾਣੁ ਹਮਤਾਰੁ ਕਰਿ ਲੇਵਹੁ ਸਥਾਇ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩
ਆਸਟ੍ਰਿਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭੁਨਾਹੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਜਿਨਾ
ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਜਨਮ ਰਿਜੀਏ ਤਿਨ ਅੰਤੁ ਪੀਏ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾ
ਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਏ ਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵ
ਇ ਮਰਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੇਈ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਰਿਦਮਿ ਆਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਗੁਰਿ ਹਰਿ ਸਘਟਾ ਕਪੀ ਆਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭੁਨਾਹੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਗਿ
ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇ ਆਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆਮਤੁ ਜਮੁ ਪਕਰੇ ਲੋਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੇ ਇਹੁ ਜੀਅ ਨਾ ਰਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ
ਰਖੀ ਜੈ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਲੇਨੀ ਜੈ ਨਿਸਕੀ ਦਸਤੁ ਸੇ ਲੋਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਣੁ ਪ
ਲਾਵ ਕਰਿ ਭੁਰਮੇ ਸਭੁ ਅਉਖਾ ਪਦੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਿਨ ਉਬਰੇ ਸਥਾਇ ਕਰਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇ ਆਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾ

ਇਆਮਤਜਮਪਕਰੇਲੇਜਾਇਜੀਓ॥ ੨॥ ਪੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੇਰ
 ਇਆਜਿਨਓਧਰੇਹਰਿਹਰਿਪਿਆਨਜੀਓ॥ ਹਰਿਸੇਰੁਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਦੁਹਾਈਹ
 ਰਿਦਰਗਾਪੈਪੈਜਾਨਿਜੀਓ॥ ਹਰਿਦਰਗਾਪੈਪੈਹਰਿਨਾਮੇਸੀਧੋਹਰਿਨਾਮੇਤੇਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣੁਦੇਦੇਖੁਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਕੁਰਲਿਏਕੋਹੇਹਰਿਨਾਮੁਕੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਓ॥ ਪੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਿਆਇਆਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੇਰਾਇਆਜਿਨਓਧਰੇਹਰਿਹਰਿਪਿਆਨਜੀਓ॥ ਜਗਉਪਜੈਬਿਨਸੇਲਗਿ
 ਗਰਮੁਖਿਅਸਥਿਕੋਹੇਇਜੀਓ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦਿਨੁਦੇਹਰਿਰਸਵਿਗਲਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹਰਿਮੁਖਿਚੇਇਜੀਓ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆਮੁਇਆਜੀਦਾਇਆਛਿਰਿਬਹੁ
 ਨਿਮਰਣੁਨਹੇਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਦੈਸੇਈ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਪਾਰੁਟੇਕੋਹੇਬਿਨੁਨਾਦੈਅਦੁਰਨਕੇਇਜੀਓ॥ ਚਉਪਜੈਬਿਨ
 ਸੇਬਿਨਸਬਿਨਸੇਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਕੋਹੇਇਜੀਓ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਜ ॥
 ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲਾ ੪॥ ਦੁਹਾਮੇਗੋਗੋਬਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰ
 ਕਾਰਜੀਓ॥ ਤੁਥੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਿਦੁਰਿਭਾਈਮੇਗੋਗੋਬਿੰਦੁਅਲਖ
 ਅਪਾਰਅਪਰੰਪਰਾਪੁਆਪਣਾਜਾਏ॥ ਵਿਆਇਹਜਤਿਦਿਚਰੇਕਹੀਅਹਿਜੇ
 ਤੁਧੁਆਖਿਦੁਖਾਏ॥ ਨਿਸੇਨੇਨਦਰਿਕਰਹਿਤੁਆਪਣੀਸੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਦੀ
 ਚਾਰਜੀਓ॥ ਦੁਹਾਮੇਗੋਗੋਬਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੀਓ॥ ੧॥ ਤੁਥੀਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤੁਤੇਗਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਓ
 ॥ ਤੁਧੁਪਟਪਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਰਬੁਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਇਜੀਓ॥ ਪਟਅੰ

ਜੀਓ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਅਲਖ ਅਪਾਰ

ਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ। ਤਿਸੁਰੁਪਨਰਖਅਦਿਸਦੁਅ
 ਗੋਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖਲਖਾਇਆ। ਸਦਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨਗਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਜੀਉ। ਤੁਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜੀਉ॥ ੨
 ॥ ਤੁਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਅਧਿਨਾਸੀਹਰਿਗਿਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਜੀਉ। ਹਰਿਗਿਪੁਰੁ
 ਏਕੇਅਦੁਰਨਕੇਈਉਂਆਪੇਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁਜੀਉ। ਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁਤੁਪਰਪਾਨੁਤੁਪੁਜੇ
 ਨੁਅਦੁਰਨਕੇਈ॥ ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਬੁਤੁਹੈਦਰਤਹਿਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਈ॥ ਹਰਿਸਕੁਮ
 ਹਿਗਵਿਆਏਕੇਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਿਅਗਰਿਨਾਮੁਜੀਉ। ਤੁਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦ
 ਅਧਿਨਾਸੀਹਰਿਗਿਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਬੁਤੁਹੈਕਰਤਾਸਬੁਤੇਗੀਵਰਿ
 ਆਈਜਿਉਂਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ। ਤੁਪੁਆਪੇਕੁਵੈਤਿਵੈਚਲਾਦਹਿਸਬੁਤੇਹੈਸ
 ਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ। ਸਕੁਸਬਦਿਸਮਾਦੈਜਾਤੁਪੁਰਾਵੈਤੇਹੈਸਬਦਿਵਰਿਆਈ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁਗਦਾਈਐਸਬਦੇਰਿਅਸਮਾਈ॥ ਤੇਰਾਸਬਦੁ
 ਅਗੋਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਉ। ਸਬੁਤੁਹੈਕਰਤਾਸਬੁਤੇ
 ਗੀਵਰਿਆਈਜਿਉਂਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ ੪॥ ੫॥ ੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪
 ਛੰਤ॥ ੫੨੪॥

੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਭਿਨੇਲੇਇਲਾਮਨੁਪ੍ਰੇਮਰਤੀਨਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ ਮਨੁਗਾਮਕਸਦੁਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨ
 ਸੇਵਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਗੀਰਿਚਲੁਲਿਖਿਅਮੇਗਮਨਤਨੇਭਿਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੁਸਕ
 ਨ੍ਰੇਵੇਲਿਅਸਬੁਜਨਮੁਪਨੁਪੀਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਧਾਈਮਨੁਮਾਹਿਅਮਾਣੀਆਲੇ
 ਅਣੀਆਗਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਸੁਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਸੇਜਾਣੈਜਗੀਆਜੀਦਨੁ

ਕਤਿਸੇਆਖੀਐਮਰਿਜੀਦੈਮਰੀਆਗਜਨਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਜਗਦੁ
 ਤਰੁਤਰੀਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਮੁਗਪਸਰਣਗਤੀਮਿਲੁਗੋਇੰਦੁਰਿਗਰਮਰ
 ਜੋਗਰਿਪੁਰੇਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭੁਗਤਿਇਕਮੰਗਾਮੇਰਅਨੁਤਨੁਸਧਦਿਦਿ
 ਗਸਿਅਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾਮਿਲਿਸਤਿਨਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਮੰਗਾ
 ॥੩॥ ਈਨਦਇਅਲਸੁਟਿਥੇਨਤੀਹਰਿਪੁਰਹਰਿਗਾਇਆਰਮਰਜੋਗਓਮਾ
 ਗਓਸਰਣਿਹਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁਗਤਿਵਛੁਲੁਹਰਿਧਿਰਦੁ
 ਰੇਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇਆਜਨਨਕਸਰਣਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਇਆ॥ ੪॥
 ੧॥੮॥ ॥ਅਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨੁਰਿਨੁਰੇਨੁਰਿਅਹਰਿਸਜ
 ਟੁਲਪਾਰਮਰਜੋਕੰਚਨਕੋਇਆਕੋਟਗਛਦਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਪਾਹਰਿਹ
 ਰਿਹੀਰਠਤਨੁਰੇਮੇਗਮਨੁਤਨੁਦਿਪਾਪੁਰਿਭੁਗਦਭੇਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਰਸਿ
 ਧੁਪਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਥਮਾਦਾਨਿਤਪਤੀਮੁਪ੍ਰੇਜੇਧਨਿਧਾਲੀਹਮਰਜੋਗਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਅਪਾਰੁਪੈਹਉਮੈਧਿ
 ਖੁਜਾਲੀਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਅਧਨਵਾਲੀ॥ ੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਅਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁਨੇਰਮਰਜੋਮੇਗਮਨੁਤਨੁਧਰੁ
 ਤੁਧੈਗਾਗਿਅਹਰਿਨੇਣਰਸਭਿਨੋਮੇਹਰਿਪੁਰੁਪਿਅਗਦਸਿਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿ
 ਮਨਮੰਨੋਗਉਮੁਰਪੁਕਾਰੈਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੋ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਭਿਨੀਦੇ
 ਹੁਕੰਮੁਤਿਧਰਕੇਰਮਰਜੋਜਿਨਾਗੁਰਧਾਈਮਨਿਭਾਈਆਰੰਮਿਤਭਿਛੁਕੇ
 ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆਨੁਕੇਪਕਪਕੋਗਹਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਇਆਨਾਨਕਹਰਿ

ਏਕੋ॥ ੪॥੨॥੮॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ਛੰਤੋ॥ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁਗਤਿਭੁੰਡੁ
 ਰੁੰਗਰਸਤਿਪ੍ਰਾਸੇਰਾਮਰਾਜੋ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਾਸਾਹੁਜੈਸਿਖਦੇਇਹਰਿ
 ਗੁਮੋ॥ਪਨਿਪਨਿਦੁਣਜਾਰਾਦੁਣਜੁਪੈਗੁਰੁਸਾਹੁਸਾਧਾਮੋ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਤਿਨੀ
 ਪਾਇਆਜਿਨਿਪੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਮੋ॥ ੧॥ਸਚੁਸਾਹੁਮਾਰਾਤੁਪ
 ਟੀਸਭੁਜਗਤੁਦੁਣਜਾਰਾਮਰਾਜੋ॥ਸਭੁਭੁੰਡੈਤੁਪੈਸਾਜਿਅਦਿਚਿਦੁਸਤੁਹਰਿ
 ਥਾਗ॥ਜੇਪਾਦਹਿਭੁੰਡੈਦਿਚਿਦੁਸਤੁਸਾਨਿਕਲੇਕਿਅੰਕੇਈਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨ
 ਕਕਉਹਰਿਧਖਸਿਅਹਰਿਭੁਗਤਿਭੁੰਡਾਰਾ॥ ੨॥ਹਮਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਹ
 ਸੁਆਮੀਤੁਅਪਰਮਪਾਰੇਰਾਮਰਾਜੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਰਿਨੁੰਗਤਿਏਹਾਅ
 ਸੰਆਧਾਰੋ॥ਹਮਮੁਰਖਵਿਛੁਮਨਜਾਣਹਾਕਿਦੁਪਾਦਹਿਪਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
 ਰਾਸੁਪੈਹਰਿਰਾਸੁਪਨਿਹਾਰੋ॥ ੩॥ਜਿਓਭੁੰਦੈਤਿਓਗਾਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਆ
 ਏਰਾਮਰਾਜੋ॥ਹਮਿਭੁਲਿਦਿਗਾਸੁਹਰਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏ॥ਹਮਧਾਰਿ
 ਕਤੁੰਗੁਰੁਪਿਤਾਪੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੁਸੁਹਰਿਕੋਰਿਛਾਹਰਿਪੈਨ
 ਰਖਾਏ॥ ੪॥੩॥੧੦॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੪॥ਜਿਨਮਸਤਕਿਪੁਰਿਹਰਿਲਿ
 ਖਿਅਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਰਾਮਰਾਜੋ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਅਗੁ
 ਰਗਿਆਨੁਪਟਿਥਲਿਅਗਾ॥ਹਰਿਲਪਾਰਤਨਪਦਾਰਥੇਛਿਰਿਧਹਰਿਨਚਲਿ
 ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਪਿਅਆਠਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਅਗਾ॥ ੧॥ਜਿਨੀਐਸਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਰੇਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੋ॥ਇਹੁਆਨਸਜਨਮੁਦੁਲੁਭੁਪੈ
 ਨਾਮਧਿਨਾਧਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਟਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਧੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿਅ

ਸ

ਖਾਉ। ਮਨ ਮੁਖ ਨੇ ਛਿਰਿ ਜਾਨ ਮੁਹੇ ਨਾਨ ਕਹਹਿ ਭਾਏ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੇਸਰਿ
 ਤੁਧੁ ਉਪਾਏਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਵਿਛੁੜਾ ਧਿਵਿ ਸੈਦੇ ਵਿਛੁੜਾ ਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ ਜਿ
 ਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿ ਆਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੇਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭੇਟਿ ਆਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥ ੩॥ ਕੇਈ ਗਾਵੈ ਗਾਹੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਹਿ
 ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੀ ਜੇਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਜਿਨ ਅਤਿ ਰਿਕ ਪਦੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੋਤਿ ਨ ਰੋਇ ਆਵਿ
 ਆਕੀ ਜੋ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰੇ ਰੇਗੁ ਹਥੁ ਦੀਜੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹਿਰਦੁ ਸੁਪੁ ਹੋਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੧॥ ਆਸਾ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ
 ੪॥ ॥ ਜਿਨ ਅਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਤੇ ਨਨ ਸੁਖ ਫੁਲਿ ਮਿਥਾਏਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਜੇ
 ਬਾਹਰੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਕੁਧਿ ਰੇਹਰਿ ਭਾਣੇ॥ ਹਰਿ ਸੀਤਾ ਜੇਹਰ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ
 ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਏ॥ ੧॥ ਜਿਥੇ ਜਾਇ
 ਬੈਠੇ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਗੁਰ ਸਖੀ ਸੇਥਾਨੁ ਭੁਲਿ ਆਲੇ
 ਪੁਰਿ ਮੁਖੁ ਲਾਵਾ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਪਾਲਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਨਿ ਆਤਿ ਨਹਰਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਹ
 ਰਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭੁ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੁ ਹੋਰ ਖਾਇ
 ਘਨੇਰੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਨੁ ਧੀ ਜਿ ਆਛਿ ਹਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁਨੁ ਕੇਰੀ॥
 ੩॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਦਾਪਾਈ ਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਿਠਾਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਕੇ
 ਈ ਕਹਿ ਗਲ ਸੁਣਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਸੇਲਾ ਕੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ॥ ਹਰਿ

ਰਗਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਤੁਠਾ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਇ
 ਅਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਠਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੨॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੪॥ ਛੁਤਾ। ਜਿਨਾਭੇ
 ਟਿਅਮੇਰਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨ੍ਹਾਦੈਰਾਮਰਾਜੇ। ਤਿਸਕੀਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭੁ
 ਉਤਰੈਜੇਹੀਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ। ਜੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮੁਨੇਹਿਨਾਮੁਦੈ॥
 ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਹਰਿਪਾਕਰਿਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮਿਤੁਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਨੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਨਾਛਿਰਿਧਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ। ਜਿਨੀਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰਖਮਨਾਇਆਤਿਨਪੁਜੇਸਭੁਕੋਈ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾਸੇਦਿਅੰਤਿਨਾਮੁ
 ਖਸਦਹੋਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਤਿਨਾਮਿਲਿਅਹਰਿਸੇਈ॥ ੨॥ ਜਿਨਾ
 ਅੰਤਿਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤਿਨਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ। ਤਿਨਕੀਨਿਦਕੋਈਵਿਅ
 ਕਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ। ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਸਭੁਦੁਸਟਸੁਖਮਾਰ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਗੁਜਗੁਗੁਗਤੁਉਪਾਇ
 ਆਪੈਜਗਖਰਾਅਇਆਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਰਿਣਾਖਸੁਦੁਸਟਹਰਿਮਾਰਿਅਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ
 ਤਰਾਇਆ। ਅਹਿਕਾਰੀਅਗਨਿਦਕਾਪਠਿਦੇਇਨਾਮੁਦੇਉਮੁਖਿਲਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਐਸਾਹਰਿਸੇਦਿਅੰਤਿਲਏਛੁਤਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੩॥

ਅਸਾਛੁਤੁਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਵੇਪਿਆਰੇਆਉਘਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਰੁਮਿਲਾਦਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਘਰਿਦ
 ਸੈਹਗੇ। ਰੀਗਿਰਲੀਅਮਾਨਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮੇ
 ਰੇਪਿਆਰੇਮੇਲੇਹਗੇ॥ ੧॥ ਮੈਪ੍ਰੇਮਨੁਨਾਖਿਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਭਾਉਕਰੇ॥ ਮਨਤਿਸਨ

ਨਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੇ ਧਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮ ਸਾਸ ਹਿਰੈ ॥
 ॥ ਕੁਗਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਉ ਰਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਗਤਿ ਅੰਤ੍ਰੇ
 ਮੈਠੋਲੇ ਇਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਈ ਦਿਨਿ ਦੈ ॥ ਮਨ ਸੀਤਲ ਹੋ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹ
 ਰਿਧੀ ਦਪੀ ਦੈ ॥ ਤਿਨ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ
 ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਲਿਖੈ ॥ ੩ ॥ ਚਹਿ ਚੇਤੁ ਬਸਤਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੁਲੀਰੁ ਤੇ ॥
 ਪਿਰਥਾ ਝੜਿ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗਣਿ ਪੁਰਿ ਲੁਤੈ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਠੀ ਟੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਗੰ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੈ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਅਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਈ ਆ ॥ ਗੁਰ ਦਿਟਿ
 ਅਹੁ ਉਘੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈ ਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੁਰੀ ਆ ਮੇ
 ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿਦਿ ਅਨੁਭਵ ਲੁਪਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਤਠ ਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਖੋਲ ਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿ
 ਤੁਲਗਿ ਪਿਆਰੇ ਖੋਲ ਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਤ ਜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਸਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਗੁਰੁ
 ਆਸਾ ਛੁਤੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ਭਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਦੇ ਅਨਦੁ ਘਰੁ ਮੈ ਸੇ ਪੁਰੁ ਠੀਠਾਰ ਆ ॥ ਚਾਖਿ ਅਨੁ ਚਾਖਿ ਅਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀ
 ਠਾਰ ਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀ ਠਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਹਜੁ ਭੁਇ ਆ ॥ ਗਿ
 ਹੁਦ ਸਿ ਆਇ ਆ ਮੰਗ ਲੁਗਾਇ ਆ ॥ ਪਚਿਦੁ ਸਟ ਉਇ ਭੁਗਿ ਗਾਇ ਆ ॥

ਸੀਤਲ ਆਪਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਾਟੇ ਸਾਜਨ ਸਤਿਧਾਸੀ ਠਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
 ਅਸੇ ਪੁਰੁ ਨੈਣੀ ਠੀਠਾ॥ ੧॥ ਸਿਹਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੋਹਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਬੰਦੁ ਆਰੇ ਰਾਮਾ ਪਾਹੁ ਨੈਣੁ ਪਾ
 ਹੁ ਨੈਣੁ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ। ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕਹਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ
 ॥ ਆਪੇ ਜਾਈ ਆਪੇ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਰੇਵਾ। ਅਪਣ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਦਾ
 ਰੇ ਆਪੇ ਪਾਰਨ ਪਾਗੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੇਰੇ ਬੰਦੁ ਆਗੇ॥ ੨॥ ਨ
 ਉਨਿ ਪੇਨ ਉਨਿ ਪਿਐ ਮੇਰੇ ਘਰੇ ਮੇਰੇ ਆਈ ਰਾਮਾ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆਨ ਭੁਪਿ
 ਆਈ ਰਾਮਾ। ਨਾ ਭੁਪਿ ਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦਾ। ਗਣਤ ਮਿਟਾ
 ਈਚੁ ਕੀਧਾਈ ਕਰੇ ਨਦਿ ਆਪੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਨਰਜ ਸੇ
 ਰੁਧਣਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗੇ ਤਮੇ ਨਦਿ ਪਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਕਸਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਰ
 ਸਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਰਾਈ ਸਭੁ ਮੀਤਾਰਾਮਾ। ਬਿਖਮੇ ਬਿਖਮੁ ਅੰਨ੍ਹੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾਰਾਮਾ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾਰਹਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭੁਰਮ ਗੜਾ। ਪਾਇ ਆਖ ਜਾਨਾ ਘਰੁ ਤੁ
 ਨਿਪਾਨਾ ਸਾਣੁ ਖਮੇਰੀ ਆਪਿ ਪੜਾ। ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੇ ਪਰਪਾਨਾ ਜੋ ਪੁਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀ
 ਤਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰ ਸੇਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਆਸਾਣੁ
 ਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥਾ ਕਥਾ ਵਿਛੁਨਾਇ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ। ਸੁਰਿਨ
 ਰਸੁਰਿਨ ਰਮੁ ਨਿਜਨ ਸਹਜਿ ਦੁਖਾਈ ਰਾਮਾ। ਸਹਜੇ ਦੁਖਾਈ ਅਮਿਓ ਘਾਈ ਚਰਣ ਕ
 ਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਆ। ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਪੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਛ ਲੁਪਾਇ ਆ
 ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੇਰੁ ਦਿਕਾਰੁ ਜੁ ਜੇ ਤੀਜੈ ਤਿਸ ਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਸਹਾਹਿ ਰੰਗੁ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਕਸਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮਾ। ਵਡੁ

ਕੁਗੀਦੁਤੁਕੁਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਰਾਮਾ। ਦੁਤੁਕੁਗੀਪਾਏਨਾਪਿਆਏਲਥੇਦੁਖ
 ਸੰਤਾਪੋ। ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਕੁਮਕੁਉਕੁਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਆਪੋ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਏ
 ਲੇਖੁਕੁਮਪੁਨੈਦਿਛੁਕਿਕਤਹਿਨਜਾਈ। ਧਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸੁ। ਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸ
 ਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਦੇਰਹਰਿਦਰਸੇਹਨਿਤੇਰੇਕੁਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮਾ। ਦਾਗੀਤਿਨਵਾ
 ਗੀਜਾਦਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮਾ। ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਨਿਨਭੇਟਤਪੁਤਾ
 ਤਾ। ਪਪਟਿਪਟਿਰਦਿਹਹਿਆਸਕੁਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਧਿਧਤਾ। ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜਨਮੈਜਨਮੁਨਾਹਾਰੇ। ਧਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਰਦਿਤੇਰੀਰਾਖਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਧੇਅੰਤਧੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਾਦਾਰਾਮਾ। ਤੇਰੇਚਰਣਤੇਰੇਚਰਣਪੁ
 ਨਿਦਤੁਕੁਗੀਪਾਦਾਰਾਮਾ। ਹਰਿਪੁਨੀਨਾਈਐਮੈਲੁਗਾਦਾਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
 ਲਾਥੋ। ਅੰਤਰਿਧਾਹਰਿਸਦਾਹਦੁਰੇਪਰਮੇਸਰਪੁਰੁਸਾਥੋ। ਮਿਟੇਦੁਖਕਲਿਆਣ
 ਕੀਰਤਨੁਬਹੁਕਿਜੋਨਿਨਪਾਦਾ। ਧਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਦਿਤੇਰੀਐਆਪਣੇਪੁਰ
 ਕਾਦਾ॥ ੪॥ ੨॥

੧ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲ ੫॥ ਪਰ ੪॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਪਿਆਕਿਛੁਆਨ
 ਨਮੀਠਾਰਾਮਰਜੋ। ਮਿਲਸਤਸੰਗਤਿਆਗਾਪਿਆਹਰਿਪਪਟਿਪਟੇਡੀਠਾਰਾਮ
 ਰਾਜੋ। ਹਰਿਪਪਟਿਪਟੇਡੀਠਾਅੰਤਿਤੇਰੇਠਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੋ। ਗੁਣਨਿਪਿਗ
 ਇਆਸਕੁਦੁਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਧਿਨਠੀਗਾਠੋ। ਪ੍ਰਿਓਸਹਜਿਸੁਕੁਇਛੁਕਿਨਜ
 ਈਮਨਿਲਗਾਠੀਗਾਮਜੀਠਾ। ਹਰਿਨਾਨਕਬੋਧੇਚਰਨਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ
 ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਰਾਮਰਾਜੋ। ਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਅਜੀ

ਦੁਨਗਤਿਭੁਤੇਰਾਮਗਜੋ। ਜੀਦਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅਤਿਰਿਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏਲ
 ਨਿਲਾਏ। ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੇਪਰਗਟੇਪੁਰੇਨੇਛੇਡਿਨਕਤਪੁਜਾਏ। ਪ੍ਰਬੁਸੁਪ੍ਰਸ
 ਰੁਪਸੁਜਾਣੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਤੋ। ਜਲਸੰਗਿਗਤੀਆਛੁਲੀਨਾਨਕਗੰਠਿ
 ਮੋਤੋ॥ ੨॥ ਚਾਕਿਕੁਜਾਚੈਧੁੰਦਿਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾਮਗਜੋ। ਮਾਲੁਖਜੀਨਾ
 ਸੁਤਬ੍ਰਾਂਤਮੀਤਸੁਭੁਤੇਪਿਆਰਾਮਗਜੋ। ਸੁਭੁਤੇਪਿਆਰਾਪਰਖਨਿਗਰਾਤਾ
 ਵੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ। ਹਰਿਸਾਮਿਗਿਰਾਸਿਨਾਧਿਸਰੈਕਥੈਗੁਰਸਬਦੀਰੰ
 ਗੁਮਾਣੀਐ। ਪ੍ਰਬੁਪ੍ਰਧਪਜਗਜੀਦਨੇਸਤਿਰਸਪੀਦੇਨਜਪਿਭੁਰਮੰਮੇਹੁਦਖਡਰਾ
 ॥ ਚਾਕਿਕੁਜਾਚੈਧੁੰਦਿਜਿਉਨਾਨਕਗਰਿਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਮਿਲੇਨਗਾਇਣੁਆਪਣੇਮ
 ਨੇਰਥੇਪਰਾਮਗਜੋ। ਚਰਨੀਭੀਤਿਭੁਰੰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰਸੁਰਾਰਾਮਗਜੋ। ਪੁਰਨ
 ਗੁਰਪਾਏਪੁਰਧਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਪਿੰਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਆਦਿਅਪਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭ
 ਸੇਈਸੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਪਤਿਤਪਾਦਨਸਾਧੁਪੁਰਾ। ਹ
 ਰਿਮਿਲੇਨਗਾਇਣਨਾਨਕਮੰਨੇਰਥਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੬॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਜਾਕਉਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਪ੍ਰਬੁਹਰਿਯਹਿਸੇਈਜਪਾਤਾ। ਨਾਨਕਸੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਅਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ
 ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ। ਜਲਦੁਪਨਿਆਈਗੀਤਿਅਬਦੁਪਅਚਿਨਜੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ॥
 ਅਧਉਗਉਚਿਅਲਿਕਮਲੇਹਥਾਸਨਆਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨਭੀਨਾਹਿਟਗੇ। ਧਿ
 ਨੁਨਹਿਟਗੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀਗਾਰਿਹਭਿਰਸਿਅਰਪੀਐ। ਜਹਦੁਖਸੁਣੀਐ
 ਜਮਪਿਭੁਣੀਐਤਹਸਾਪਸੀਗਿਨਠਰਪੀਐ। ਕਰਿਕੀਗਤਿਗੋਦਿੰਦੁਗੁਣੀਐ

ਸਗਲ ਪਾਛਤਾਪ ਹੋਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੱਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨ ਹੁਕਰੇ
 ਹਮੇਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਗੇ॥ ੧॥ ਜੇ ਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰੁ ਇਕ ਪਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਵੀਰੇ ਮਨ ਮੇਸ
 ਨੇ ਹੁਕਰੇ॥ ਜੇ ਸੀ ਚਾੜਿ ਕਪਿ ਆਸ ਪਿਨੁ ਘੁੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੈ ਮੋਹਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕ
 ਰੀ ਜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀ ਜੇ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ ਜੇ ਸਗਟਿ ਪਗੀ ਜੇ
 ਯਰਸ ਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾ ਹਵਿ ਛੁਨੇ ਪਨੁ ਦੇ ਦੀਸਾ ਚ ਸਮੇ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੱਤਾ ਅਨੰਦ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀ ਜੇ ਜੇਹਾ ਮਨ ਮੇਸਾ ਨੇ ਹੁਕਰੇ॥
 ੨॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਸ ਨੇ ਹੁਚਿਤ ਵੈ ਆਸ ਪਈ ਕਰਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਕੇ ਕਿਲ ਅੰ
 ਬ ਪਗੀ ਤਿਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀ ਆਮ ਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਵੀ ਜੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੇ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀ
 ਜੇ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਰਿ ਪਾਹੁ ਟਿਅਾ॥ ਅਥ ਵਿਆਰੰ ਗੁਲਾਇ ਓ ਮੇਹ ਰਚਾਇ ਓ ਨਾਂ
 ਗੋ ਮਾਵਟਿ ਅਾ॥ ਧਿਰੁ ਸਾ ਪੁਸਰਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ਕਰ ਰਣੀ ਅਥ ਦੁਟਿ ਮੇਹ ਜੁ ਕਿਤੀ ਐ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੱਤਾ ਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਇ ਪਗੀ ਤਿਕ ਬਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ
 ਐ॥ ੩॥ ਨਿਸਿ ਕਰੰਗ ਜੇ ਸੇ ਨਾ ਦਸੁ ਟਿਸੁ ਵਟੀ ਹੀ ਓ ਭਿੰਦੈ ਮਨ ਮੇਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੇ॥ ਜੇ
 ਸੀਤ ਰਣਿ ਚੁਤਾ ਰੁਓਰ ਜੀ ਪਿਰ ਹਿਸਿ ਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀ ਜੇ॥ ਮਨ ਲਾਲ ਹਿੰ
 ਗੁ ਕਰੀ ਜੇ ਹੁਖ ਸੀ ਆਰੰਗੁ ਆਵੈ ਪਿਰ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੰਗਿ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇ
 ਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਣੇ॥ ਗੁਰ ਥੀ ਆਸਾ ਪੀਤਾ ਡਿਠਾ ਆਪੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੱਤਾ ਇਆਲ ਮੇਹ ਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀ ਜੇ॥
 ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਜੇ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਆਸਾ ਛੱਤਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ
 ਬਨੁ ਛਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਟੇ ਸਾਧਨ ਬਹੁ ਹਿਪਾਇਆ

ਮਨਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਛੁੱਤਾ॥ ॥ ਜਾਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਤ ਪੋ॥ ਘੁਰ ਮੇ ਵੈਟਿ
 ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੋ॥ ਜਪਤਾਪ ਸੰਜਮ ਵਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧ ਨਈ
 ਦਾ॥ ਕਰਿਗਾ ਵਨੁ ਬਸੁ ਪਾਤੀ ਰਬ ਮਜਨ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿ
 ਨੁਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝੁ ਹਿ ਅਰਾਧਤੋ॥ ਏਇ ਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੋ॥ ਵੈਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾ ਪਾਗ॥ ਚੁਹਿ ਤੁਝੁ ਹਿ
 ਏਇ ਆਰਮ ਨਿਤ ਨਿਰੁਚਿ ਅਪਾਗ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ
 ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਨੀ॥ ਸੁਰ ਸਿਪਗਣੁ ਗੋਪਰ ਬਪਿ ਆਵਹਿ ਜਖ ਬਿਨਰ ਗੁਣੁ ਬੁਨੀ॥
 ਕੋਟਿ ਏਇ ਅਨੇਕ ਦੇਵ ਜਪਤੁ ਸੁਆਮੀ ਜੇ ਜੇ ਕਾਗ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਏਇ ਆਲ ਨਾ
 ਨਕ ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਪਾਗ॥ ੨॥ ਵੈਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾਕਉ ਮੇਵ ਹਿ ਲਖ ਮੀ ਅਨਿ
 ਕੁੰਤੋਤਾ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ॥ ਨਖਿ
 ਅਤਸਾਸੀ ਅਰਸੁ ਰਪਿ ਆਵਹਿ ਬਸੁ ਪਗਗਾਨਾ ਗਾਵੇ॥ ਸਗਲ ਪਾਣੀ ਸਗ
 ਲ ਬਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪਿਛਾਵੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਹਿ ਪਦੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ
 ਕਉ ਜਪਤਾ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬੁਗਤਿ ਦਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ਐ ਸੰਗ ਸੰਤਿ॥ ੩॥
 ਜੇਠੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਾਈ ਰਸਨ ਤੇਤ ਬੁਨੀ॥ ਅਨਜਾਨ ਤਜੇ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ॥
 ਅਵਿਗਤੁ ਅਗਨ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮਝੈ ਬਾਹਰਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁ
 ਰਾਤਾ ਨਹ ਦੁਰਿ ਸੰਗੀ ਜਹਰਾ॥ ਦਸ ਬੁਗਤ ਬੀਅਮਿ ਲੇਨੀ ਆਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਵਿ
 ਤਨੀ॥ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਪਹਿ ਪਰਿਚਰਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥
 ॥ ਆਸਾ ਛੁੱਤੁ ਮਹਲ ੫॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਉਦਮੁਕਰ ਹੁਦਨੁ ਭਾਰੀ ਹੋ ਸਿਮ

ਰਹੁਰਿਹਰਿਗਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਿਮਰਤਸੁਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੁਖਦਰਦੁਭੁਜ
 ਇ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ ਭੋਟਤਸਾਧੇਸੰਗ
 ਨਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਭਉਨਬਿਆਪੈਨਖੁਮਿਮਰਤਸਦਬੁਖੀ
 ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਪਿਹਰਿਹਰਿਗਿਪਿਆਇਸੇਪੁਰੁਮਨਮੁਖੀ॥ ਰਿਪਾਲਦਇਅ
 ਲਰਸਾਲਗੁਣਨਿਪਿਕਰਿਦਇਅਸੇਦਾਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਪਇਅਪੈਚਰਣ
 ਜੀਪੈਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮ
 ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜ
 ਨਪੁਰੁਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਅਗਾਇਕਨਿਅਖਜਾਵੈਰਿਵੇਬਸਿ
 ਆਸਿਟੇਤਿਸਹਿਦਿਸੁਰਿਅਗਾਅਗਾਪਿਥੋਪਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸਰਬਕਾਭਉਰੁ
 ਜਨਾ॥ ਨਾਨਕਪਇਅਪੈਚਰਣਜੀਪੈਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ ੨॥
 ਓਟਗੀਗੋਪਾਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥ ਮੋਹਿਅਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀ
 ਸਰਨਿਸਿਧੋ॥ ਹਰਿਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਆਮੀਪਤਿਤਉਪਾਰਨਹਰਿਹਰੇ॥
 ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਉਓਤਾਰਨਾਮਿਮਰਤਬਹੁਤਗੇ॥ ਆਦਿਅਤਿਥੇਅੰਤਥੇ
 ਜਹਿਸੁਨੀਉਪਰਨਸੰਤਸੰਗਿਧਿਧੋ॥ ਨਾਨਕਪਇਅਪੈਚਰਣਜੀਪੈਓਟਗ
 ਹੀਗੋਪਾਲਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥ ਕੁਗਤਿਦੁਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬ
 ਨਾਇਅਗਾਜਹਜਹਸੰਤਅਗਾਪਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਅਗਾਪ੍ਰਭਿਅਪਿਲੀ
 ਦੇਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭੁਗਤਕਾਰਨਸਾਗਿਅਗਾਅਨੰਦਹਰਿਜਸਮ
 ਹਾਮਗਿਲਸਰਬਦੁਖਦਿਸਾਰਿਅਗਾਚਮਤਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹ

ਸਿਸਟਾਇਆਗਨਕੁਪਇਅਪੈਚਰਣਜੈਪੈਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆ
 ਪਿਧਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ॥ਆਸਾਛੁਤਮਹਲਾ ੫॥ਬਿਰਸਤਿਨਸੇਹਾਗੁ
 ਮਰੈਨਜਾਵਏ॥ਜਾਕੈਗਿਹਿਹਰਿਨਾਹਸੁਸਦਹਰਿਦਏ॥ਅਧਿਨਾਸੀਅਹਿਗਤੁ
 ਸੇਖੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾਨਹਦੁਰਿਸਦਾਹਦੁਰਿਠਾਕੁਰਦਹਰਿਸਪੁਰਨ
 ਸਦਸਦਾਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਿਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮੁਕੁਵਏ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾ
 ਏਗਰਬਚਨਿਜਾਣੈਬਿਰਸਤਿਨਸੇਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥ ੧॥ਜਾਕਉਰਮਕੁਤਾ
 ਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਪਣਾਸੁਖਵੇਤੀਸਾਨਾਰਿਸੇਭਾਪੁਰਿਬਣਾਮਾਨਮਹਤੁਕਲਿ
 ਆਣਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁ॥ਸਰਬਮਿਧਿਨਵਨਿਪਿਤਿਤੁਰਿਹਿਨੀ
 ਉਨਾਸਕੁਬਿਛੁਆਮਪੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਬਿਰਸੇਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾਨਾਨਕੁ
 ਦਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਗੁਮਕੁਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਪਣਾ॥ ੨॥ਆਉਸਖੀ
 ਸਤਿਪਾਸਿਸੇਦਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿ
 ਆਪੁਮਿਟੈਸਤਾਪੁਆਪੁਨਹਜਾਣਾਈਐ॥ਸਗਣਿਗੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੋਸੇ
 ਸੁਖਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਸਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋਇਨਿਨੁਰੋਇਜਾਗੀਐ
 ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸਤਿਪਾਸਿਸੇਦਾਲਾਗੀਐ॥ ੩॥
 ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਦਾਲਾਇਆਤਾਕੀਪੁਰਨਆਸਜਿਨਸਾਪਸੰਗੁਪਾ
 ਇਆਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਦਿਟਮਿਮਰਣਲਾਗਿਆਭਰਮਮੇਹੁ
 ਦਿਕਾਰਦੁਜਾਸਗਲਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਕੁਉਦੁਠਾ
 ਅਨਦਮਗਲਗਾਣਗਾਇਆਨਾਨਕੁਦਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿ ਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਿ

ਕਿਰੁਗਿਸਿਸੇਵਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਅਸਾਛਿਤਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੀਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਤਨਸੁਖੀ
 ਹੋਇ॥ ਅਤਿਮਿਲੇਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਉਸਤਿਨਕੈਸੀਗਿਮੇਰਿਉਧਾ
 ਰਿਲੇਹਾ॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੇਕਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਾਂਗ
 ਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਅਗਉਤੁਮਦਇਆ॥ ਕਤਪੁੰਨਧਾਵਉਸਗਨਿਪਾ
 ਵਉਕਰਣਮੈਪ੍ਰਭੁਕਰਿਮਾਇਆ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣ
 ਹਸੁਅਮੀਬਿਨਉਦੇਹਾ॥ ਕਰਜੇਕਿਨਾਨਕਦਨੁਮਾਂਗੈਜਨਮਮਰਣਨਿਵ
 ਰਿਲੇਹਾ॥ ੧॥ ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਣੁਅਨਾਥਨੀਚੁ॥ ਸਠਕਠੇਰੁਕ
 ਲੁਧੀਨਾਧਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹਿਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨ
 ਆਵਹੋ॥ ਬਲਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਆਨਤਾਲਪਟਵਹੋ॥ ਧਿ
 ਸੈਜੋਬਨਬਪੈਜਰੁਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੀਗਿਮੀਚੁ॥ ਬਿਨਦ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨਕਅਸ
 ਤੇਗੀਸਰਣਿਸਾਪੁਰਾਖਾਨੀਚੁ॥ ੨॥ ਭੁਰਮੇਜਨਮਅਠੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋਨਾ॥ ਲ
 ਪਟਿਗਹਿਓਤਿਨਸੰਗਿਮੀਠੈਤੋਗਸੇਨਾ॥ ਕੁਮਤਭੁਗਅਗਨਤਅਾਇਓਥ
 ਰੁਪਰਦੇਸਹਧਾਇਯਾ॥ ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭੁਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ
 ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਰੇਮੁਸੁਤੇਕਛੁਨਹੋਆਨਹੋਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਨ
 ਨਕਲਿਪਾਤੇਗੀਤਹੈਭੁਓਨਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਧੋਰੀਕਉਧਰੇਭੁਗਤਹਸਮਾਕਉਨਾਜੇ
 ਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸਨਹਸੁਵਨਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਵਨਧਾਨੀਪੁਰਖਗਿ
 ਆਨੀਮਨਿਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੋ॥ ਹਰਿਹਰੀਗਿਰਤੇਪ੍ਰਭੁਧਿਪਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵ

ਗਾਥ ਸੁਪਕਾਗਦ ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾਲਿ ਪਣਕਉ ਜੋਹੋਇ ਪਵਨਾ ਬੇਅੰਤ ਅੰ
 ਤੁਲਾਇ ਪਾਇਆ ਗਯੀ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਅਸਾ ਮਹਲ ੫
 ਛੰਤੁ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭੁਗਵਾਨ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਗਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਉ ਪਰਾਨ ਚਿਤਾ ਸਗਲ
 ਲਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜ ਨਾਇ ਸਟ ਧੰਧ ਪਜਾਇਆ ਗਾਹਿ ਕੀਠਿ ਲਾਇਆ
 ਗਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸਤਿ ਵਖਾਣਿ ॥ ਆਯੋ ਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿ ਮਾਕੀ
 ਮਤਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰ ਸਹਾਈਆ ਪਿਭੁ ਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਰਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਬੇਰਿ ਦਸ ਗਏ
 ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੇਹੁ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਨਿਅਵਨ ਸਕੁ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭੁਏ ਸੀ
 ਤਲ ਸਾਧ ਅੰਠ ਲਗਾਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਪਾਲੁ ਸਿੰਘਿ ਬਧੋ ਲਿਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜੇਜੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਪੁਰਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਰਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਨੇ ਧਉ
 ਤੁਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਅੰਗਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀਆ ਪਿਛਿ ਰਲੇ ਕਿਨੈ ਲਹਿਅੰਗਾ ॥
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨਾ ਸਤ ਕੀਟ ਸਮਾਨਿ ਅੰਗਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਮਧਿ ਸੇ
 ਈਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਅੰਗਾ ॥ ਘ੍ਰਹ ਮੁਖ ਸਰਿਆ ਘ੍ਰਹ ਮੁਲੀਲਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ
 ਜਨਿ ਕਹਿਅੰਗਾ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀਹ ਰਿਏ ਕਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਅੰਗਾ ॥
 ੩ ॥ ਨਿਨ੍ਹੇ ਏਸੁ ਗਵਤੀਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕੰਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਲਮਲ ਪਾਪਟੇ ॥ ਧੁਖ ਭੁਖ ਦੁਖ ਰਿਦੁ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮਗੁ ਰਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
 ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋਝੀ ਦਾਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਰ ਸਹੁਇ ਪੁਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੁਧਾ
 ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਨਿਨ੍ਹੇ ਏਸੁ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦਿ ਨੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥

ਦਿਅਲ

ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ ੫॥੫੫੨॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕ॥
ਸਰੁਚਿਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗਾਨਾਨਕਨਾਮਨਵਿਸਰਉਇ
ਕਘਨੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨਨੀਐਚਮਕਨਿਤਾਗੇ॥ ਜ
ਗਹਿਸਤਿਜਨਮੇਰੇਗਮਪਿਆਗੇ॥ ਸਦਜਾਗਹਿਜਾਮਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੇ॥ ਚ
ਰਨਕਮਲਪਿਆਨਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋਤਿਮਨਮੇਹੁਬਿਕਾਰੁਮ
ਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਗੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਜਾਗਹਿਹਰਿਦਸਸਤਿਪਿਅੰ
੧॥ ਮੇਰੀਸੇਜਨੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਅਗ॥ ਮਨਿਮਨੰਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਦਤਸੁਣਿ
ਆਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀ॥ ਚਾਦਮੰਗਲਰਸਕੁਰੇ॥ ਅਗਸੰਗਿਲਗੇਦੁ
ਖਤਾਗੇ॥ ਪਾਨਮਨਤਨਸਕਿਹਰੇ॥ ਅਨਦਿਛੁਪਾਈਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਸਕੁਰੇ
ਟਿਅਗ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਪਰਸਗਲਆਨਿਰਸਕੁਟਿਅਗ॥ ੨॥ ਮਿਲਿਸ
ਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਕੁਰੀਕਛੁਧੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ ਗਣਗੁਨ
ਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਦਾਮਅੰਤੁਨਪਾਦਹੇ॥ ਕੁਗਤਿਕੁਇਪਿਆਇਸੁਆਮੀ
ਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨਪੁਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭੁਭਾਣੀ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਰੀਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ ੩॥ ਸੁਖਸੇਹਿਲਹੇਹਰਿਗਾਵੁਦਲ
ਗੋਸਾਜਨਸਰਸਿਅੰਨੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮੁਰਗਸੇਖ
ਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਗ॥ ਹਰਿਗੁਣਿਲਗੇਸਦਾਜਾਗੇ॥ ਸਿਲੇਪ੍ਰਭੁਭਿਖੀਜੀਸੁਭਦਿ
ਨੁਜਾਨੇਸਹਿਚੁਪਾਸੇ॥ ਸਗਲਿਨਿਖਪ੍ਰਭੁਪਾਗੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਨਨਿਤੁਰੇ॥ ੪॥

॥ ॥ ॥ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਛੰਤ॥

ਉਠਿਓ ਏਵਟਾਉ ਤਿਅ ਤੇ ਵਿਅ ਚਿਰਲਾਇ ਅਗਾ ਮੁਹਲ ਤਿਪੁਨ ਹੀ ਆਵਿਤੁ ਕੁਤਿ
 ਲੇਤਾਇ ਅਗਾ ਕੁਨੁ ਲੇਤਾਇ ਅਧੇਰ ਮਾਇ ਅਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿ ਅਗਾ ਤਨੁ ਬੁਸਮ
 ਚੰਗੀਜ ਮਹਿ ਹੋਰੀ ਕਾਲਿ ਧਪੁ ਤੇ ਨਿਤਿ ਅਗਾ ਮਾਲੁ ਜੇ ਬਨੁ ਛੇ ਤਿਵੇ ਸੀਰਹਿ ਓਪੋਨੁ ਟੁਖਾ
 ਇਅਾ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੀ ਗਿਨੁ ਲਿਅਾ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤ ਮਿਟਾਇ ਅਗਾ १॥ ਛੇਥੇ ਹ
 ਮਿਰਗੁ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦਾਇਣੁ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਬੋਧੈ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ ਪਾਪ
 ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਗੀ ਲੇਨੁ ਲੇਪਾ ਤਿਗਾਲੁ ਏਅੰਗਾ ਹਰਿ ਚੰਦਿ ਓਰੀ ਦੇਖਿ ਮੁਠਾ ਕੁਨੁ
 ਸੇਜਾਗਾਇ ਅਗਾ ਲਖਿ ਲੇਖਿ ਮਹਿ ਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਧਿ ਕੁਇਅਾ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮ੍ਰਿਗ ਮਗਿ ਮਾਨਧਿਨ ਸੇਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥ ੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਖਾ ਵਿਓਲ
 ਏਓ ਛੰਗੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਅਾ ਵਿਓਤਗੀ ਐਤਗੀ ॥ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕੁਇਅਾ ਧਿ
 ਨ ਮਹਿ ਧਸ ਮੁਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥ ਦੁਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਹੀ ਕੀਆ ਆਪਣਾ ਪਾਇਓ
 ॥ ਗੁਣ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਆਈ ਤਉ ਤਹਿ ਧੁਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਬਾਣੁ ਮੁਠ
 ਮਨ ਮੁਖੇ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪੁਰਬੀ ਚਰਣੀ ॥ ਕੀਠਿ ਲੋਗਾਇ
 ਲੀਇਤਿ ਸੁਠਾ ਬਰਸਰਣੀ ॥ ਧਲ ਧੁਪਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿਨਾ ਮੁਜਪਾਇ
 ਅਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਅਾ ਗਵਿਲੀ ਏਰਾਖ ਨਹਾਰੇ
 ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਗਰਿ ਕਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ੪॥ ੨॥
 ੧॥ ॥ ਆਸਾ ਛੇਤੁ ਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਏਵ ਮੇਰੇ ਆਲੁ ਸਾਹਿ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ॥ ਗਾ
 ਵਉ ਸਹ ਆਪਨਾ ਪੁਰੁ ਸੀ ਗਿ ਸੋਹੀ ॥ ਸੰਗੇ ਸੋਹੀ ਕੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੋਈ
 ਗਵੀ ਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਰਿਜੀਵਾ ਪੁਰੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀ ਐ ॥ ਧਿਰ ਗਲ

ਹਰਿ ਸੀਤ

ਜਗਇਅਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦਿਸਟਿਸਿੰਭੀਤੀ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇ
 ਛਪ੍ਰੀਨੀਮਿਲੇਜਸੁਖੇਜੀਤੀ॥ ੧॥ ਨਸਿਦੀਦੁਹੁਕਿਲਦਿਖਦੁਰਤਾਪਾਰਿਆਇਆ॥
 ਦੁਤੁਹੁਦੁਹੁਨੁਹੁਇਆਗੋਦਿਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾ
 ਧਸੀਗਿਦਖਾਇਆਅਚਰਚੁਡੀਠਅਮਿਉਦੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਇਆ॥ ਮਦਿ
 ਸਾਂਤਿਆਈਦੁਜੀਦੁਪਾਈਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਖਸਹਜ
 ਮੇਲਾਪ੍ਰਬੁਭਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਰਕਨਡੀਠਜਿਅਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਜੋਜੋ
 ਪਰਮੁਕਰੇਦੁਤੁਏਪਲਾਇਣਾ॥ ਪਰਮਪੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿ
 ਕੁਜੋ॥ ਕਰਿਅਨਰਾਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇਮੋਹਮਮਤਾਸਭੁਤਜੋ॥ ਗਹਿਕੀਠਿਲਾਏਗੁਰਿਮਿ
 ਲਾਏਗੋਬਿੰਦਜਪਤਅਪਾਇਣਾ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਅ
 ਸਪੁਜਾਇਣਾ॥ ੩॥ ਨਿਪਿਸਿਪਿਚਰਣਗਹੇਤੁਕੇਹਘਾਨਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦੁਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰ
 ਕੁਆਸਾਨਾ॥ ਗਹਿਕੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮਦੀਨੇਕਰੁਪਾਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ॥ ਸੰਸਾਰਸਾ
 ਰਭਨਹਦਿਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੋਰਦੁਜੀਤਿਦੁਠਾ
 ਖਾਨਾ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਹਇਸੁਆਮੀਬਹੁਤ੍ਰਿਜਨਮਿਨਭਿਪਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨
 ਆਸਾਛੰਤੁਮਹਲਾ ੫॥ ਚਿਨ ਗਤਿਕਮਾਇਕ੍ਰੇਸੇਆਇਉਮਥੈ॥ ਨਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾ
 ਇਦੇਕ੍ਰੇਸੇਵੇਖੀਸਾਖੈ॥ ਸਿਗਿਦੇਖੇਕਰਣਹਾਰਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀ
 ਜੈਨਾਮਲੀਜੈਨਗਕਿਮੁਲਿਨਜਾਈਐ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚੈਲੇਤੇ
 ਰੇਸਾਖੈ॥ ਕੁਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੇਖਕਮਾਤੇ॥ ੧॥ ਦੁਲਦੰਠਕਰਿ
 ਉਦਰੁਭਰਹਿਮੁਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਦੁਤਾਰ

ਸਦਾਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਾਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ ਮਿਲਸਾਪਸੰਗੋਭੁਜਨਿਸੰਗੋ
ਕੁਲਸਮੁਹਾਤਾਰੀਐ॥ ਸਿਪਸਾਪਿਕਰੇਵਮੁਨਿਨਨਕੁਗਤੰਨਾਮੁਅਪਾਰਗਾਧਿਨਦੇ
ਤਿਨਨਕਸਦਭੁਜੀਐਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਦੇਹਾਗਾ॥ ੨॥ ਖੇਟਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖਣਹਾ
ਗਾਕੁਹਕਪਟਕਮਾਵਦੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਅੰਨਿ
ਨੀਏਕੁਪਿਆਇਆਤਜਿਕਾਮੁਕੁਏਅਨਿਦਿਨਿਦਪ੍ਰਭੁਸਰਦਾਈਆਇਆ॥
ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਗਦਿਆਸੁਆਮੀਉਚਅਗਸਅਪਾਰਾਧਿਨਦੇਤਿਨਾ
ਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਣਕਮਲਆਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰਤੀਅਸਥਿਰੁਕਿ
ਛੁਨਾਹੀ॥ ਆਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੋਦਿਨ
ਸੁਰੋਦਿਸਮਾਲੀਐ॥ ਹਰਿਇਕਧਿਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਾਉਦਤੀਆਜਾਲੀਐ
॥ ਮੀਤੁਜੇਬਨੁਮਾਲੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭਏਕੁਕਰਿਮਾਨਮਾਹੀ॥ ਧਿਨਦੇਤਿਨਨਕਵਡਤ
ਗਿਪਾਈਐਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥ ੭॥ ਅਸਅਹਲਾ ੫ ॥

ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ ੮॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਮਲਾਭੁਮਭੀਤਿਕਮਲਾਭੁਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਧਿਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰ
ਬੁਨਾਤਾ॥ ਗਹਬਰਬਨਘੇਰਗਹਬਰਬਨਘੇਰਹੇਗਿਹਮੁਸਤਮਨਚੁਰਹੇਦਿਨ
ਕੋਰਅਨਦਿਨਖਾਤਾ॥ ਦਿਨਖਾਤਜਾਤਧਿਹਾਤਪ੍ਰਭੁਧਿਨਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰੁਣਪਤੇ
॥ ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਧੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਧਿਨੁਕਛੁਨਗਹਤਾ॥ ਕੁਲਰੂਪਪੁਧਗਿ
ਅਨਜੀਨੀਤੁਧਿਨਮੇਹਿਕਵਨਮਾਤਾ॥ ਕਰਜੇਜਨਨਕਸਰਦਿਅਇਓਪ੍ਰਿਅ
ਨਖਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਮੀਨਜਲਜੀਨਮੀਨਜਲਜੀਨਹੇਓਹਧਿਛੁਰਤ

ਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਥਿਨੁਤੇਤਾ। ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿ
 ਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਖੀਨਹੇਓਹੁਥੇਪਿਓਸਹਜਸਰੇਤਾ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਗੀਮਿਲਥੈਗਾਗੀਧਿਨੁਰਹਨੁਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾਪਲਕਾਨਲਗੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾ
 ਗੋਚਿਤਵੀਤਿਅਨਦਿਨਪੁਰੁਮਾਨਾ। ਸਿਰੀਰੰਗਾਰਤੇਨਮਮਤੇਭੇਭੁਰਮਦੁਤੀਅ
 ਸਗਲਥੇਤਮਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਪੁਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਮਨਨਕਮਗ
 ਨਹੇਤਾ॥੨॥ ਅਲੀਅਲਗੁਜਾਤਿਅਲੀਅਲਗੁਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਥਾਸਨਾ
 ਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਥੀਪਾਵਤਆਪਾ। ਨਾਤਿਕਚਿਤਪਿਅਸਚਾਤਿਕਚਿਤਪਿਅ
 ਸਹੇਪਨਖੀਧਿਚਿਤਮਨਿਅਸਹੇਅਲਪਦੇਤਧਿਨਸੁਤਤਾਪਾ। ਤਪਧਿਨ
 ਸਨਦੁਖਨਸਨਮਿਲੁਥੇਮਮਨਿਤਨਿਅਤਿਪਨਾ। ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਸੁਜਨਸੁਅਮੀ
 ਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨੁਨਾਗਾਹਿਭੁਜਲੇਦਹੁਨਖੁਦੇਦਹੁਦਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾ
 ਪਾ। ਨਾਨਕਜੀਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੀਤਾਪਾ॥੩॥ ਚਿਤਵੀਚਿ
 ਤਨਾਥਚਿਤਵੀਚਿਤਨਾਥਹੇਗਧਿਲੇਦਹੁਸਗਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਉਚਾਈਲੇ
 ਪਾਨਾ। ਸੁੰਦਰ ਤਨਪਿਅਨਸੁੰਦਰਚਤੁਰਪਿਅਨਹੇਮਨੁਲੁਭੁਪਗੋਪਾਲਗਿਅ
 ਨਹੇਨਾਚਿਕਜਿਨਗਾਥਤਮਾਨਾ। ਪੁਰੁਮਾਨਪੁਰਨਦੁਖਧਿਟੀਰਨਸਗਲਇਛ
 ਪੁਜਿਤੀਅਗਾ। ਹਰਿਕੀਠਿਲਾਗੋਦਿਨਸਤੁਗੋਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੇਹਤੀਅਗਾ। ਪ੍ਰਭ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇ। ਮੁਗਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭੁਦੇਹਨਾ। ਧਿਨਦ੍ਰਿਤਿਨਾਨਕ
 ਮੇਰੀਆਸਪੁਰਨਮਿਲੇਸਿਰੀਪਰਗੁਨਨਿਪਾਨ॥੪॥੧॥ ੧੪॥ ੩੫॥ ॥
 ਦਰਅਸਾਕੀਸਲੇਕਨਾਲਿਅਹਲਾ ੧॥ ॥ ॥ ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਟੁਠੋ ਅਸਰਾ ਜੇ ਕੇ ਪੁਨਿ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੧॥ ਬ
 ਲਿਹਾ ਗੀਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾਰੀ ਸਦਵਾਗ॥ ਨਿਨਿਮਾਨ ਸਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤਨ
 ਲਾਗੀਵਾਗ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਜੇ ਸਉਚੈ ਦਾਉਗਾ ਦਹਿ ਸੁਰਜਨ ਚੜ੍ਹਹਿ ਜਾਗ॥ ਏਤੇ ਠਾਨ
 ਟੁਹੇ ਆਗਾਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅਧਿਯਾਗ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨੇਤਨੀ ਮਨਿ ਅਪਣੈ
 ਸੁਚੇਤਿ॥ ਫੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਝਾ ਝੂਜਿ ਉਸੁੰਦੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ॥ ਖੇਤੇ ਅੰਦਰਿ ਫੁਟਿ ਆਕਰੁ ਨ
 ਨਕ ਸਉਨਾਗ॥ ਛਲੀ ਅਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਚੀਤ ਨਿਵਿਚਿ ਸੁਆਗ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪ ਸਾਜਿ ਉਘਾਪੀ ਨੈ ਰਚਿ ਉਨਾਉ॥ ਯੁਯੀ ਕੁਰਗਤਿ ਸਾਜੀ ਐ ਕਰਿ ਐ
 ਸਦੁ ਭਿਠੈ ਚਾਉ॥ ਯਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰਤੁ ਸਿਦੇਵ ਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ॥ ਤੁਜਾਣੇ ਈਸਰੁ
 ਸੈਦੇ ਲੈ ਸਹਿਜੈ ਦੁਕਦਾਉ॥ ਕਰਿ ਆਸ ਟੁਠੈ ਚਾਉ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੧॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਪੰਥ
 ਸਚੇ ਧਰਮ ਭੰਡਾ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅਸ ਚੇ ਆਕਾਗ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਧੀ ਚਾਗ॥ ਸਚਾ
 ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਚੀਧਾਣਾ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਛਰਮਾਣਾ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ
 ਸਚਾ ਜੀਸਾਣਾ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਪਹਿ ਲਖ ਕਰੇ ਨਿ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਂਇ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੇ ਰਿ
 ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਰਗਤਿ ਸਚੇ ਪਤਿਸਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚੁਪਿ ਅਗਇਨਿ ਸਚਾ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਜੀ ਮੈ ਸੁਕਚੁ ਨਿਕਚੁ॥ ੧ ਮਃ ੧॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ
 ਵਡਾਉ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਅਉ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚ ਲੁਥਾ
 ਉ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਏਅ ਲਾਉ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਧੁਸੈ ਸਕੁਭਾਉ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ
 ਆਈ ਜਾ ਪੁਰੁ ਨਦਾਤਿ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਾ ਜੀ
 ਜਾਇ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣੁ ਸਰਬ ਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੇ ਕੀਹੈ ਕੇਠਨੀ

ਸਚੇ ਕਾਹਿ ਦਿਵਾਸੁ ॥ ਇਕ ਨਾਉ ਕਮਿਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕ ਨਾਉ ਕਮੇ ਕਰੇ ॥ ਏਕੁ ॥ ਇ
 ਕ ਨਾਉ ਏਕੁ ਲਿਖਿ ਲਏ ਇਕ ਨਾਉ ਏਕੁ ਦਿਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏਕੁ ਭਿਅ ਭਿਨ ਜਾਪਈ
 ਜਿਕਿ ਸੇ ਆਏ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐਕਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੩
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਪਰਮੁ ਬਹਾਲਿ ਆਗਾ ॥ ਉਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚੁ
 ਨਿਬੜੈ ਰੁਟਿ ਵਖਿ ਕਰੇ ਜਨਮਾ ਲਿਖਾ ॥ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਹਿ ਆਰਮੁ ਹਿ ਕਾਲੈ
 ਦੇ ਨ ਕਰਾ ਲਿਖਾ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਨਿ ਗਏ ਗਾਰਿ ਗਏ ਸਿੰਠ ਗਣਿ ਵਾਲਿ ਆਗਿ
 ਖਿਨ ਦੇ ਪਰਮੁ ਬਹਾਲਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ४ १ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਨਾਦੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਦੇਵਾ ॥ ਦਿਸ
 ਮਾਦੁ ਜੀਅ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਬੇਵਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰੂਪ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰੰਗਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਨਾਗੋ ਠਿਰ
 ਹਿ ਜੰਤਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡੁ ਹਿ ਦਿਡਾਣੀ ॥
 ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਰਤੀ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਸਾਹਿ ਲਗਾ ਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾ
 ਦੁ ਜੀ ਜੋਗੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਦਿਜੋਗਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਬੁਧ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਬੋਗਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਸਿਯੋਤਿ
 ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਉਝ੍ਹਿ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰਾਗੁ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਨੇਹੈ ਦਿਸ ਮਾ
 ਦੁ ਦੁਗਿ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਵੇਖੈ ਗਜਗਨੁ ਗਿ ॥ ਵੇਖਿ ਦਿਡਾਣੁ ਰਹਿ ਆ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਬੁਝੁ ਨ ਪੁਰੈ ਗੁਗਿ ॥ ੧ ਮ ४ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀ ਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭੁ
 ਉਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਵ
 ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਰਾਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸ
 ਰਬ ਪਿਆਗੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਾਨਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
 ਨੇਕੀ ਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀ ਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ

ਏਸਤੁਕੁਰਤਿਧਰਤੀਪਾਗਾਸਰੁਤੇਗੀਕੁਰਤਿਤੁਕੁਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈ
 ਪਾਗਾਨਾਨਕਹੁਕਮੇਅੰਨਰਿਵੇਖੇਦਰਤੈਤਕੇਤਾਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਭੋਗ
 ਭੋਗਿਕੋਹੋਇਭੁਸਮਸਿਰੁਭੁਸਿਧਾਇਆ॥ ਦੁਨੋਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਾਇਸੰਗਲਿ
 ਘਤਿਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੋਕਰਣੀਕੀਰਤਿਦਾਰੀਐਧਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਸ੍ਰਾਇਆ
 ॥ ਥਾਉਂਨਹੋਵੇਪਉਦੀਏਹੁਇਸੁਣੀਐਕਿਅਰੂਆਇਆ॥ ਮਨਿਐਜਨਮੁਗਵ
 ਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ੧॥ ਭੈਦਿਚਿਪਉਦੁਹੋਸਦਵਾਉ॥ ਭੈਦਿਚਿਚਲਹਿਲ
 ਖਦਗੀਆਉ॥ ਭੈਦਿਚਿਅਗਨਿਕਠੈਦੋਗਾਗਿ॥ ਭੈਦਿਚਿਪਰਤੀਦਘੀਭਾਰਿ॥
 ਭੈਦਿਚਿਏਦਿਠਿਰੇਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ ਭੈਦਿਚਿਰਾਜਾਪਰਮਦੁਆਗਿ॥ ਭੈਦਿਚਿਸੁਰ
 ਜੁਭੈਦਿਚਿਚੰਦੁ॥ ਕੇਹਕਰੇਜੀਚਲਤਨਅਤਿ॥ ਭੈਦਿਚਿਸਿਧਧਸੁਗਥਾ॥ ਭੈਦਿਚਿ
 ਆਡਾਣੇਅਕਾਸਾ॥ ਭੈਦਿਚਿਜੇਧਮਹਾਘਲਸੁਗਾ॥ ਭੈਦਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੁਰਾ॥
 ਸਗਲਿਅਭਉਲਿਖਿਅਸਿਰਿਲੇਖਾ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੇਏਕੁ॥
 ੧੫੪੧॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਕੇਤੇਰਾਮਰਵਲਾ॥ ਕੇਤੀਆਕਰਨਕਰਾ
 ਣੀਆਕੇਤੇਧੇਦਘੀਚਾਰਾ॥ ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਸਿਮੁਖਿਪੁਰਹਿਤਾਲਾ॥ ਧਾਜਾਗੀ
 ਧਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਰੁਹਿਧਾਜਾਗਾ॥ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਗਾਣੀਆਥੇਲਹਿਅਲ
 ਪਤਾਲਾ॥ ਲਖਵਕਿਅਕੇਅੰਦੁਲੇਲਖਵਕਿਅਕੇਹਾਰਾ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾ
 ਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛੁਗਾ॥ ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਰੁਚੀਐਕਥਨਕਰਜਾਸਾਰਾ॥ ਕਰਮਿ
 ਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਤੁਕੁਖੁਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇ
 ਆਪਣੀਤਾਨਦਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਏਹੁਜੀਉਧਰੁਤੇਜਨਮਿਭਰਮਿਆਤਾਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਸਧਦੁ ਸੁਣੁ ਇਅਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਦੁ ਠੁਠਤ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਅਹੁ ਲੋਕ
 ਸਭੁ ਇਅਗਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਰੁਪਾਇ ਅਜਿ ਨੀਦਿ ਚਿਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
 ਅਗਾਜਿ ਨਿਸਚੈ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਅਗਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੧ ॥ ਘਨੀ ਅਸੁ ਬੈਰੀ ਪੀਅ
 ਪਹਿਰ ਕਾਂਨ ਗੋਪਾਲਾ ਗਹਟੇ ਪਉਣ ਪਾਲੀ ਧੋਸੀ ਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜ ਅਵਤਾਰਾ ਸਗ
 ਲੀਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਦਰਤ ਇਸਰਧ ਜੰਜਾਲਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟੀਖ
 ਇਗਾਇ ਅਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ੧ ਮ ੧ ॥ ਦਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚ ਨਿਗੁਰ ਪੈਰ ਹਲਾਇ ਨਿਠੇ
 ਰ ਨਿਸਿਗਾ ਉਡਿਉ ਭਿਗਵਾ ਸੁਟੇ ਪਾਇਾ ਦੇਖੋ ਲੋਕ ਹਮੈ ਘਰਿ ਜਾਇਾ ਰੋਟੀਅ
 ਕਾਰ ਨਿਪੁਰ ਹਿਤਾਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤੁ ਹਿਧਰਤੀ ਨਾਲਿਾ ਗਾਵਹਿ ਗੋਪੀ ਆਗਾਵਹਿ
 ਕਾਨਾ ਗਾਵਹਿ ਸੀਤਾਰਾ ਜੇਰਾ ਮਾਨਿਰ ਕੁਉ ਨਿਰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਤੁ ਜਾਕਾ ਕੀਆ
 ਸਗਲ ਜਗਨਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚਨਾਉ ਭਿਨੀ ਰੇ ਨਿਜਿ ਨਾਮ ਨਿਚਾਉ ॥
 ਸਿਖੀ ਸਿਖਿ ਆਗੁਰ ਦੀਚਾ ਗਿ ਨਰੀ ਕਰਮਿ ਲੀਘਾਏ ਪਾਗਿਾ ਕੇਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ
 ਚਕਾ ਥਲਵਾਰੇ ਲੇਬੁਤ ਅਨੰਤਾ ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀ ਅਨਗਾਗਾ ਪੀਖੀ ਭੁਉਦਿ ਆ
 ਲੈਨਿ ਨਸਾਗਾ ਸੁਐਰਾ ਹਿਰੁ ਦਾਈ ਅਹਿਜਤਾ ਨਾਨਕ ਭੁਉਦਿ ਆਗਨ ਤਨ ਅਤਿ ॥
 ਧਧਿਨ ਧੀਪਿ ਭੁਵਾਏ ਸੇਇਾ ਪਇਐ ਵਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੇਇਾ ਨਚਿਨ ਚਿਹ ਸਹਿ
 ਚਲਹਿ ਸੇਰੇਇਾ ਉਡਿਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧਨ ਹੋਇਾ ਨਚਣੁ ਕਰਣੁ ਮਨਕਾਰਾਉ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਭੁਉਤਿ ਨਾਮ ਨਿਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਨਾਉ ਤੋਗ ਨਿਰਕਾਰੁ ਪੈਨਾਇਲ
 ਇਐ ਨਰਕਿ ਨਾਈ ਐ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਰੁ ਦੇਖਾ ਜੇ ਆਖਿ ਗਵਾਈ ਐ ॥
 ਜੇਲੇ ਨਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣੁ ਕਰਿ ਪੁਨਿ ਚੁਨੀ ਚੁਸਟਾਈ ਐ ਜੇਜਰ ਦਾਣੁ ਪਰਹੇ ਜਰ

ਦੇਸਰਦੀਆਈਐ। ਕਿਰੇਨੇਨਕੁਰੀਐਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮ ੪੧॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ
 ਸਿਫਤਿਸਗੀਅਤਿਪਤਿਪਤਿਕਰਹਿਬੀਰਾਗੁ। ਧੰਦੇਸੇਜਪਵਹਿਦਿਚਿਬੰਦੀਦੇਖ
 ਟੁਕਉਦੀਦਗੁ। ਹਿੰਦੁਸਾਲਾਗੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਅਪਾਗੁ। ਤੀਰਥਿਨਦਹਿ
 ਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਬੁਧਹੁਕਗ। ਜੇਗੀਸੁਨਿਪਿਆਦਹਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਬੁਕਰਤਾ
 ਗੁ। ਸੁਖਮਮੁਰਤਿਨਾਬੁਨਿਰੰਜਨੁਕੋਇਆਕਾਆਕਾਗੁ। ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖਉਪ
 ਜੇਦੇਣੈਵੈਦੀਚਾਰਿ। ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੁਣਸੇਭਕਰੇਸੀਸਾਗੁ। ਚੋਰਜਾਰਾਤੇਕੁ
 ਹਿਆਰਾਖਰਾਬਾਵੇਕਾਗੁ। ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਉਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ
 ॥ ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰਾ। ਓਇੰਨਿਆਪਹਿਸੂਤ੍ਰੇਯੋਨ
 ਟਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਗੀਸਾਗੁ। ਨਨਕਭੁਗਤਾਭੁਖਸਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਪਾਗੁ। ਸ
 ਸਦਅਨਿਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਦੀਤਿਆਪਾਛੁਗੁ॥ ੧੪੪੧॥ ਮਿਟੀਮੁਸ
 ਲਮਾਨਕੀਪੈਛੁਪਈਕੁੰਮਿਆਗੁ। ਘੜਿਛੁਭੰਡੇਇਟਾਕੀਆਨਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਗੁ।
 ਜਲਿਜਲਿਰੇਵੈਧਪੁਨੀਧੁੜਿਧੁੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਗੁ। ਨਨਕਜਿਨਿਕਰਤੇਕਾ
 ਰਣਵੀਆਸੇਜਾਣੈਕਰਤਾਗੁ॥ ੨॥ ੫ਉਨੀ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੇਨਪਾਇਓਧਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਕਿਨੇਨਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਦਿਨੁਆਪਰਧਿਓਨਕਰਪ੍ਰਗਟਿਆਖਸੁ
 ਣਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਮੁਕਤਹੋਜਿਨਿਦਿਨੁਹਮੇਹਚੁਕਾਇਆ॥
 ਉਤਮਾਇਹੁਬਿਨਾਰਹੋਜਿਨਸਚੇਸਿਉਚਿਤਲਾਇਆ। ਜਗਜੀਵਨਦਤਾਪਾ
 ਇਆ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਹਲ ੧॥ ਹਉਦਿਚਿਆਇਆਹਉਦਿਚਿਗਾਇਆ। ਹਉ
 ਦਿਚਿਜੀਮਿਆਹਉਦਿਚਿਮੁਆ। ਹਉਦਿਚਿਰਿਤਾਹਉਦਿਚਿਲਇਆ। ਹਉ

ਦਿਚਿਖਾਇਆਹਉਦਿਚਿਗਇਆਹਉਦਿਚਿਸਚਿਅਾਰਕੁਤਿਆਗਹਉਦਿਚਿਪਾ
 ਪਪੁਨਦੀਚਾਗਹਉਦਿਚਿਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਗਿਹਉਦਿਚਿਸੇਹਉਦਿਚਿਰੇਵੈ॥
 ਹਉਦਿਚਿਬੁਗੀਐਹਉਦਿਚਿਧੇਵੈ॥ਹਉਦਿਚਿਜਾਤੀਨਿਨਸੀਧੇਵੈ॥ਹਉਦਿਚਿਮੁਖ
 ਹਉਦਿਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੇਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਗਨਜਾਣਾ॥ਹਉਦਿਚਿਆਇਆਹਉਦਿਚਿ
 ਛਾਇਆਹਉਮੇਕਰਿਕਰਿਜਤਿਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੇਧੁਝੈਤਾਦਰਸੁਝੈ॥ਗਿਆਨਦਿਹੁ
 ਟਾਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖਾਜੋਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖਾ॥੧॥ਮ॥੪੨॥
 ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਏਈਧੀਪਨਾਠਿਗਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ
 ॥ਹਉਮੈਬਿਥਹਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਏਹੁਜਾਇਆ॥ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਾਇਐਕਿਰਤਿ
 ਠਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੇਗੁਹੈਦਾਰੁਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਕੁ
 ਰਕਾਸਧਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਸੁਨਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ॥ਸੇਦਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਨਿਨੀਸਚੇਸਚੁਪਿਆਇਆ॥ਉਨੀਮੰਦੋਪੋਰਨਰਖਿਓਕਰਿ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਪਰਮਕਮਾਇਆ॥ਉਨੀਦੁਨੀਆਤੇਹੈਧਪਨਾਅਨੁਪਾਣੀਥੋਨਾਖਾਇਆ॥ਤੂੰ
 ਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤੁਦੇਵਹਿਚਹੁਹਿਸਦਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਦੁਭਾਪਾਇਆ॥
 ੩॥ਸਲੋਕੁਮ॥੪੧॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਖਾਂਤੁਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਗਾਟੀਪਾਲੇਆਮਠਿਲਾਦੁਰ
 ਭੁੰਡਾਹਾ॥ਅਭਿਜਨੇਰਜਉਤੁਭਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਗਾ॥ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂ
 ਜਤਾਂਗਾ॥ਨਾਨਕਜਤਿਉਪਾਇਕੋਸਮਾਲੇਸਭੁਨਾਹਾ॥ਨਿਨਿਕਰੈਕਰਣਾਕੀਆਇਤਾਭਿ
 ਕਰਣੀਤਾਗਾ॥ਸੇਕਰਤਾਚਿਤਾਕਰੇਨਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗਾ॥ਤਿਸੁਜੁਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁ
 ਦੀਧਾਣੁਅਭੁਗਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਧਿਨੁਕਿਅਗਟਿਕਾਕਿਅਤਗਾ॥੧॥ਮ॥੪੧॥ਲਖਨੋਕੀ

ਅਵੀਗਿਆਈਅਲਖਪੁੰਨਪਰਵਾਣਾ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਬਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣਾ॥
 ਲਖਸੁਰਤਲਸੰਗਰਾਸਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣਾ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਪਤੀਅੰਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣਾ॥ਨਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਕੀਅਲਿਖਿਆਆਵਣਾਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕ
 ਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚੁਨੀਸਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੁਨਿਨਿਸਚੇਸ
 ਚੁਦਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰੈਸਚੁਦਸਾਇਆ॥ਮੁਰਖਸਚੁਨਜਾਨਣੀਮਨਮੁ
 ਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਗ
 ਠੀਲਦੀਅਹਿਪੜ੍ਹਿਗੁਰੀਅਹਿਸਾਥਾ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਥੇਠੀਪਾਈਐਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਗੁਰੀਅਹਿਖਾ
 ਤਾ॥ਪੜ੍ਹੀਅਹਿਜੇਤੇਧਰਸਧਰਸਪੜ੍ਹੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸਾ॥ਪੜ੍ਹੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜ੍ਹੀ
 ਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸਾ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲੇਹਰਹਉਮੈਸੁਖਨਜਾਖਾ॥੧੨੦॥ਲਿਖਿ
 ਲਿਖਿਪੜ੍ਹਿਅਤੇਤਾਕੜਿਅਗਾ॥ਬਹੁਤੀਰਬੁਵਿਅਤੇਤੇਲਵਿਅਗਾ॥ਬਹੁਬੇਖਕੀਆਦੇ
 ਹੰਦੁਖੁਦੀਆਸਹੁਦੇਨੀਆਅਪਣਾਕੀਆਅਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥
 ਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜਾਤਾਇਆ॥ਬਸਤਨਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹੋ॥ਮੋਨਿਦਿਗੁਤਾ
 ਵਿਉਂਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੁਤਾ॥ਪਗਉਪੋਤਾਣਾਆਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾ
 ਈਸਿਰਿਛੁਈਪਾਈ॥ਮੁਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥
 ਰੋਏਬੇਬਾਣੀਮਨੀਮਸਾਣੀ॥ਅਪੁਨਜਾਣੈਭਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬੁਏਸੇਸੁਖਪਾ
 ਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇ
 ਵਲੁਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲਾਏ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਭੁਗਤਿਤੇਰੇਮਨਿਭੁਵਦੇਦਰਿਸੇਹਨਿਕੀ

ਰਤਿਗਾਵਰੋ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਧਾਰਾ ਹਰਿ ਰਿਛੇ ਅਨਲ ਹੀ ਪਾਵਰੋ॥ ਇਕਿ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁ
 ਝੁਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਰਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਰੋ॥ ਹਰਿ ਚਾਹੀ ਕਾਨੀ ਚਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ
 ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਰੋ॥ ਤਿਨ ਮਗਿ ਜੇਤੁ ਝੇ ਪਿਆਇਰੋ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਕੁਰੂਰਾਜ ਕੁ
 ਰੂਪ ਰਾਜ ਕੁਰੂ ਸਬੁ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਕੁਰੂ ਮੰਠ ਪਕੁਰੂ ਮਾਗੀ ਕੁਰੂ ਬੈਸਣਹਾਰਾ॥ ਕੁਰੂ ਸੁਇਨ ਕੁਰੂ
 ਰੂਪਾ ਕੁਰੂ ਪੈਨਣਹਾਰਾ॥ ਕੁਰੂ ਕਾਇਆ ਕੁਰੂ ਕਪੜੁ ਕੁਰੂ ਰੂਪ ਅਧਾਰਾ॥ ਕੁਰੂ ਮੀਆ ਕੁਰੂ
 ਬੀਬੀ ਖਾਂ ਪਹੋਏ ਖਾਗਾ॥ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਨੇ ਏਲਗਾ ਦਿਸਾਹਿ ਆਕਰਤਾਰਾ॥ ਕਿਉਨਾ ਲਿਕੀ
 ਚੈਦੋ ਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰਾ॥ ਕੁਰੂ ਮਿਠ ਕੁਰੂ ਮਾਧਿਓ ਕੁਰੂ ਝੇ ਪੁਗਾਨਾ ਕੁ
 ਰੂਪਾ ਏ ਬੋਧਾਤੀ ਤੁਧਾ ਬੁਝੈ ਕੁਰੂ॥ ੧੦੧॥ ਸਚੁਤਾ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਗਿ ਰੈ ਸਚੁ ਹੋ
 ਇ॥ ਕੁਰੂ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਹੈ ਤਨੁ ਕਰੈ ਹਛਾ ਪੋਇ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਚੁ ਪਰੋ ਪਿਆ
 ਗਾ॥ ਨਾਉ ਸੁਣੀ ਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੇਖਣੁ ਮਾਗਾ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਤੁ
 ਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਪਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਬੈਦਿ ਚਿਦੇਇ ਕਰਤਾ ਭੋਉ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਾ
 ਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ॥ ਯਦਿ ਆਜਾਣੈ ਜੀਅ ਵੀ ਕਿਛੁ ਪੁਨਰਾਨ ਕਰੇਇ॥
 ਸਚੁਤਾ ਪਾਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਆਤਮਤੀ ਰਥ ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਪੁਛੁ ਬੈਧ ਹਿਰੇ
 ਕੇਰੇ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਚੁ ਸਭੁ ਨਹੋਇ ਰੂਪਾ ਪਕਠੈ ਪੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁਖਾਣੈ ਬੋਨਤੀ ਜਿਨ ਸ
 ਰੁਪ ਲੈਯੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਨੁ ਮਹਿੰਤਾ ਤਲੀਖਾ ਕੁਜੇ ਮਿਲੈ ਤਮ ਸਤ ਬਿਲਾਈ ਐ
 ਕੁਰੂ ਲਾਲ ਚੁਛੁਠੀ ਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਛਲੁ ਤਿਦੋਹੇ ਪਾਈ ਐ ਜੇ
 ਵੇਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ॥ ਜੇਹੋ ਵੈ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਤਾ ਪੁਰਖਿ ਤਿਨ ਦੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਤਿ ਬ
 ਝੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈ ਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਕਾਲੁ ਕੁਰੂ ਦੁਰਤਿ ਆਕਲਿਕਾਲ ਖਏ

ਤੁਲਾ। ਬੀਉ ਬੀਜ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਧ ਕਿਉ ਉਗਦੇ ਦਲਿ। ਜੇ ਪਿਕਰੇ ਇਤ ਉਗਦੇ ਰੁਤੀ
 ਹੁਗਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰ ਕੇ ਰੈਰੰਗ ਨ ਸੋਇ। ਭੇਦਿ ਨਿਪੁ ਭਿਚਰੁ ਈ ਅੰਸਰਮ
 ਪਾਹੁਤ ਨਿਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਭੁਗਤੀ ਜੇ ਰਧੈ ਕੁੜੇ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ। ੧॥ ਮ ੪੧॥ ਲਘੁ ਪਾਪੁ ਧੁਇ
 ਗੁਜ ਮਹਤ ਕੁੜੇ ਹੋਆ ਸਿਕਰਾਗੁ। ਕਾਮੁ ਨ ਧੁਸਰਿ ਪੁਛੀ ਐਧ ਹਿਥ ਹਿਕਰੇ ਬੀਚਰੁ॥
 ਅਪੀਗ ਜਤਿਗਿ ਮਾਨਵਿ ਗੁਣੀ ਭਾਹਿ ਭੁਰੇ ਮੁਰਦਾਗੁ। ਗਿਆਨੀ ਨ ਚਹਿਦ ਜੇਦ ਦਹਿ ਭੁ
 ਪਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ। ਉਚੇ ਕੁਕਰਿ ਦਾਦਾਗਾਦ ਹਿ ਜੋਪਾ ਕਵੀਨੁ ਰਾਮੁ ਰਖ ਪਤਿਤ ਹਿ
 ਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੋ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੇ। ਪਰਮੀ ਪਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਵਾਹ ਹਿ ਮੰਗਿ ਮੇਖ ਧੁਆ
 ਗੁਜਤੀ ਸਦਾ ਦਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛੁਰਿ ਧਰਹਿ ਪਰਥਾਗੁ। ਸਭੁ ਕੇ ਪੁਰਾ ਅਪੋਹੇ
 ਦੈ ਪਾਟਿ ਕੋਈ ਆਖੋ। ਪਤਿ ਪਰਦਾਣ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਤੇ ਲਿਅ ਜਾਪੈ। ੨ ਮ ੪੧
 ॥ ਦਰਿ ਸੁਦਰਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚ ਦੇਖੈ ਸੋਇ। ਸਭੁ ਨੀਛੁ ਲਾਮਾਰੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ
 ॥ ਅਗੋਜਾਤਿ ਨ ਮੋਹੁ ਹੋ ਅਗੋਜੀ ਉਨਹੋ। ਨਿਨਕੀਲੇ ਖੋਪਤਿ ਪੈਦੇ ਨਹੀ ਸੋਈ ਕੋਇ। ੩
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉਤ ਪਾਇਆ ਤਾਤਿ ਨੀਖ ਸਮੁਪਿ ਆਇਆ। ਏਨਾ ਜੰ
 ਤੈ ਕੈਦ ਸਿਵਿ ਛੁਨੀਤੁ ਪੁਦੇ ਵੀਜ ਗੋਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਇਕ ਨੇਤੁ ਮੇਲਿ ਲੇਹਿ ਇਕਿ ਅ
 ਪਹੁਤੁ ਪੁਆਇਆ। ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਜਿਥੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ। ਸਹਜੇ
 ਹੀ ਸਚ ਸਮਾਇਆ। ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੧॥ ਧੁਰੁ ਰੁਸੁ ਧਰੇ ਗਭੁਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤੁਮਿ ਨਹੋ
 ਈ। ਭੁਕਰਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੇਨਾ ਹੀ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੋਈ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਰੁਗਤਿ ਦਸਿਅ ਤੇ
 ਰਾਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ
 ਕਲ ਭੁਗਪੁਰਹਿ ਆ। ਤੁਮਿ ਚਾਸਾਹਿ ਧੁਮਿ ਛਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਸੋਪਾਰਿ

ਪਇਆ। ਕਹੁ ਨ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਧਾਤਾ ਜੋ ਵਿਛੁਕਰਣ ਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ। ੨੫੦੨
 ॥ ਜੇਗਸਬਦੰਗਿ ਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਰ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਗ। ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਰ
 ਸਬਦੰ ਪਗਾਇਤੁ ਗ। ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣ ਸਿਭੇ ਉ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਕਹੁ
 ਹੋ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੨੫੦੩ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤ ਆਤਮਾ। ਆ
 ਤਮਾ ਧਾਸੁ ਦੇਵ ਸਿਭੇ ਕੋ ਜਾਣੇ ਬੋਝੀ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਕਹੁ ਹੋ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੪॥
 ੫੦੧॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਧਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ। ਗਿ ਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਧਿ
 ਨੁ ਗਿ ਆਨੁ ਨ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਹਿ ਆਹੇ ਦੇ ਗੁਨ ਹਰਾਹੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀ
 ਐ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣੁ ਤੇ ਦੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀ ਐ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੋਡੀ ਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗ
 ਹ ਗਇ ਆਨਹਾਰੀ ਐ॥ ਪਹਿ ਆਹੇ ਤੇ ਓਮੀ ਆਦੀ ਚਾਰ ਅਗੋ ਵੀ ਚਾਰੀ ਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੇ
 ਕ ੫੦੧॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾਇ ਕੁਰਬੁ ਇਕਰਬੁ ਦਾਹਾ। ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਛੇਰਿ ਵਟਾਈ ਮ
 ਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝੁ ਹਿਤਾਹਿ। ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਰਬ ਸਤਿ ਪੈ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈਰ ਬੁਝਾਹੁ। ਤੇਰੈ
 ਬਜੈ ਕਾ ਜੇਹੁ ਅਗੈਰ ਬੁਝਾਹੁ। ਅਪਾਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈਰ ਬੁਝਾਹੁ। ਕਲਿ ਜੁ
 ਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੁਨੁ ਅਗੈਰ ਬੁਝਾਹੁ॥ ੧੫੦੧॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤ ਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮ
 ਹਿ ਆਛੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਭੁ ਕੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਗਿ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇ
 ਵਾ ਮਹਿ ਸੁਗ। ਨਾਇਲ ਇਐ ਪਗਾਛੁ ਤਜਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖਿ ਤਰੁ ਪਾਹਿ। ਜਨਮ ਹਿ
 ਜੇਰ ਛਲੈ ਚੰਦਾਵਲਿ ਕਾਨਕਿ ਸਜਾਣੁ ਮੁਕੁਇਆ। ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇ ਆਇ
 ਦਾ ਬਨ ਮਹਿ ਰਿਗੁ ਕੀ ਆ। ਕਲ ਮਹਿ ਬੇਟੁ ਅਬਰ ਬਣੁ ਪੁਆਨਾ ਉਖੁ ਟਈ ਅਲਹੁ
 ਕੁਇਆ। ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰ ਕਪਠਾਈ ਅਮਲੁ ਕੀ ਆ। ਚਾਰੇ ਦੇਹ ਹੋ

ਦੇਸਚਿਅਗੁਪਨਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਰਵੀਚਰਗਾਰੁਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾ
 ਦੇਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਏਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿ
 ਲਿਖੇਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇ
 ਬੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆਖਸਮੁਛੇਠਿਛੁਜੈਲਗੇਨੁਧੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆਸਤਿਗੁ
 ਰੁਏਏਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੇਵੀਚਾਰਿਆਕਰਿਕੰਧਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥ ੧੩॥
 ਸਲੋਕਮਃ१॥ ਸਿਮਲੁਰੁਖੁਸਗਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁੱਗੁਓਇਨਿਆਵੁ
 ਹਿਅਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁਛਲਛਿਕੇਛੁਲਬਕਥਕੇਕੀਮਿਨਆਵਹਿਪ
 ਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚਰਿਅਈਆਤਿਤੁਸਭਕੇਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰ
 ਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇਯਾਰਿਤਰਾਜੁਤੇਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇਆਪਰਾਪੀਛੁਣਨਿ
 ਵੈਜੋਤਮਿਰਗਾਹਿਸੀਸਨਿਵਾਇਐਕਿਆਖੀਐਜਾਰਿਦੇਕਸੁਪੇਜਾਹਿ॥ ੧
 ਮਃ१॥ ਪਹਿਪੁਸਤਕਸੀਧਿਆਬਾਪੀਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਪੀਮੁਖਿਸੁਠ
 ਥਿਰੁਖਣਸਾਰੀਐਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੀਗਲਿਮਾਲਤਿਲਕਲਲਟੀਯੁਏ
 ਪੋਤੀਧਸਤਕਪਾਟੀ॥ ਜੇਜਨੁਸਿਬੁਰਮੇਕਰਮੀਸਭਿਛੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਨਿਹਚਉਪਿਆਵੈ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪਨੂਰੁ
 ਪਸੁਰਾਵਣਾਛਠਿਛੁਨੀਆਅਰਿਜਾਵਣਾਮਦਿਚਰਿਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀ
 ਤਾਆਪਣਾਹੁਕਮੁਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਗਹਿਭੀਛੈਅਗੈਨਾਵਣਾਨਿਗਾਨੇਨਕਿ
 ਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੇਖਰਾਡਰਾਵਣਾਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੧॥ ਦਇਆਕਾਪਹੁਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਗਡੀਸਤੁਵਟਾਏਹੁਜਨੇਉਜੀਅਕਾਹੋਈਤਪਾ

ਭੁਗਤਾ। ਨੋਇਹੁਤੈ ਨਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾਹਿ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ। ਪੰਨੁ ਸੁਮਾਨੁ ਸੁਨਾਨ ਕਾਜੇ ਗਲਿ ਚ
 ਲੈ ਪਾਇ। ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਨੁਇਆ ਥੋਹੇ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ। ਸਿਖਾਕੀ ਨਿਚਰਾਈਆਗੁ
 ਰਬ੍ਰਹਮਣੁ ਖਿਆ। ਉਹੁ ਮੁਆਉਹੁ ਸ੍ਵਪਿਇਆ ਵੇਤਗਾਗਇਆ। ੧੫੩੧॥ ਲਖੇਰੀ
 ਆਲਖਜਾਰੀ ਆਲਖਕੁੜੀ ਆਲਖਗਾਲਿ। ਲਖਠਗੀ ਆਪਹਿਨਾਮੀ ਆਗਤਿ ਦਿਨ
 ਸੁਜੀਅਨਾਲਿ। ਤਗੁਕਪਾਹੁ ਕਤੀ ਐਥ੍ਰਹਮਣੁ ਵਟੇਆਇ। ਕੁਹਿਬਕਰਾਗੀ ਨਿਖਾਇ
 ਆਸਭੁਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ। ਹੋਇ ਪੁਰਾਣੁ ਸੁਟੀ ਐਥੀ ਛਿਰਿ ਪਾਈ ਐਥੇਗ। ਨਾਨਕਤਗੁ
 ਨਤੁਟਈ ਜੋਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਗੁ। ੨੫੩੧॥ ਨਾਇਮੀ ਨਿਐਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਰਸੁਤੁ।
 ਨਰਗਹ ਅਧਿਰਿ ਪਾਈ ਐਤਗੁ ਨਤੁਟਿ ਸਿਪੁਤ। ੩੫੩੧॥ ਤਗੁਨਇੰਦੀ ਤਗੁਨਨਾਰੀ।
 ਲਕੇਬੁਕਪਵੈ ਨਿਤ ਪਾਵੀ। ਤਗੁਨਪੈਰੀ ਤਗੁਨਹਥੀ ਤਗੁਨਜਿਹਥਾ ਤਗੁਨਅਖੀ। ਵੇਤਗ
 ਆਪੇਵਤੈ। ਵਟਿਧਾਗੇ ਅਵਰਾਪਤੈ। ਲੈਭੁਕੜਿ ਕਰੇਵੀ ਆਗੁ। ਕਠਿਕਾਗਲਦਸੇਗਹੁ
 ਸੁਣਿਵੇਖਹੁ ਲੇਕਾਇਹੁ ਦਿਠਾਨੁ। ਮਨਿਅੰਧਾਨਉਸੁਜਾਨੁ। ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ
 ਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਤਸਾਈ ਕਾਰਕਰਾਇਸੀ। ਸੇਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕਰੇ ਜਿਸਨੇਹੁਕਮੁ ਮਨ
 ਇਸੀ। ਹੁਕਮਮਨਿ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ਤਖਸਮੈ ਕਾਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ। ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੇਕਰੇ ਮਨ
 ਹੁਚਿਦਿ ਆਠਲੁ ਪਾਇਸੀ। ਤਾਨਰਗਹਪੈ ਪਾਜਾਇਸੀ। ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ੪੧॥ ਗ
 ਉਥ੍ਰਹਮਣੁ ਕਉਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿਤਗੁਨਜਾਈ। ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈ ਨਪਮਾਲੀਧਾਨੁ ਮਲੇ
 ਛਾਪਾਈ। ਅਤਿਰਿਪੁਜਾਪਜ਼ਹਿ ਕਤੇਬਾਸਿਜਿ ਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ। ਛੇਡੀਲੇਪਾਖੰਡਨਾਇਲਇ
 ਐਜਾਹਿਤਰਿਦੀਮ ੪੧॥ ਮਾਣਸਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਦਾਜਾ। ਛੁਰੀਵਗਾਇ ਨਿਤਿਨਗਲਿ
 ਤਾਗਾ। ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੁਰਹਿਨਾਰਾ। ਓਨਾਭਿਆਵਹਿ ਉਦੀਸਾਰਾ। ਕੁਨੀਰਾਸਕੁ

ਸੁਦਪਾਗੁ। ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਗੁ। ਸਰਸਪਰਸਕਾਨੁ ਰਾਣੂਗਿ। ਨਾਨਕ ਕੁਰੂ ਰਹਿ
 ਅਭੁਰਪੁਗਿ। ਮਥੇਟਿ ਕਾਤੇ ਹਿਧੈ ਤੀਕਖਾਈ। ਹਥਿ ਛੁਗੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ। ਨੀਲਬ
 ਸਤਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣਾ। ਮਲੇਛੁ ਪਾਨੁ ਲੇਪੁ ਜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ। ਅਭੁਧਿ ਅਕਾਕੁਠਾ
 ਬਕਰਾਖਾਣਾ। ਚਉਕੈ ਉਪਹਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ। ਦੇਵੈ ਚਉਕਾ ਕਰੀ ਕਾਗਉਪਹਿ ਆ
 ਇਥੈ ਕੋ ਕੁਸਿ ਆਗ। ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਦੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ। ਏਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ ਭੁਠਿਟੈ। ਤਨਿ ਛਿਟੈ ਛੇ
 ਰੂਕੇ ਨਿਮਨਿ ਤ੍ਵਰੈ ਚੁਲੀ ਭੁਰੇ ਨਿ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਐ। ਸਚਿ ਹੋਵੈ ਤੁਸਰੁ
 ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖ ਨਦਰੀ ਹੋਠਿ ਚਲਾਇ ਦਾ। ਆਪੇ ਦੇ
 ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਸ ਕਰਾਇ ਦਾ। ਵਡਹੁ ਵਡ ਵਡ ਮੇਦ ਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈ
 ਲਾਇ ਦਾ। ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਗਹੁ ਕਰਾ ਕਰਾਇ ਦਾ। ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿ
 ਖਨ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਮੁਹਾਕਾ ਪਰਮੁ ਹੋ ਪਰਮੁ ਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ॥
 ਅਗੈ ਦਸਤੁ ਸਿਦਾਣੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ॥ ਵਡੀ ਅਹਿ ਹਬਦ ਲਾਲ ਕੇ ਮੁਹ ਛੀਏ
 ਹੁਕੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜੇ ਖਟੇ ਪਾਲੇਇ॥ ੧੭੮੧॥ ਜਿਉ ਜੇਰੁ ਸਿਰਨ ਵ
 ਟੀ ਅਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਗ। ਜੁਠੇ ਨੁਠਾ ਮੁਖਿ ਦਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗੁ। ਸੁਚੇ ਏਹ ਨ ਆਪੀ
 ਅਨਿਬਹ ਨਿਜਿ ਪਿਛੈਇ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦਸਿ ਅਸੇਇ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰ ਮਸਦਾਰਿ ਆ। ਕੋਠੇ ਮਠਿ ਪਮਾਣੀ ਆ
 ਲਾਇ ਬੈਠੈ ਕਹਿ ਪਾਸਾਰਿ ਆ। ਚੀਜ ਕਰ ਨਿਮਨਿ ਭਾਵੇ ਹਰਿ ਬੁਝ ਨਿਨਾਹੀ ਗਰਿ
 ਆ। ਕਰਿ ਛੁਰ ਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਆ। ਵੇਖਿ ਮੁਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆ। ਸਰੁ ਆਈ
 ਜੇਧ ਨਗਰਿ ਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤ ਕੁਮੰਨਿ ਐ ਸਭੁ ਤੇ ਸੁਤ ਕੁਹੋਇ॥

ਗੋਹੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀ ਹੋਇ। ਜੇ ਤੇ ਰਾਣੇ ਅੰਨਿ ਕੇ ਜੀ ਆਧਾ ਫੁਲ ਕੇਇ। ਪਹਿ
 ਲਾਪਾਣੀ ਕੀ ਉਹੈ ਜਿਤ ਹਰਿ ਆਸ ਕਰ ਕੇਇ। ਸੁਤ ਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਐ ਸੁਤ ਕੁ ਪਵੈ
 ਰਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗੋ ਅਨ ਉਤਰੈ ਧੋਇ। ੧ ਮ ੪੧ ॥ ਮੈਕਾ ਸੁਤ ਕੁ ਲੋ
 ਭੈ ਜਿਹ ਵਾਸੁਤ ਕੁ ਕੁੜਾ। ਅਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇਖਣੁ ਪਰ ਤਿਆਪਰ ਪਨ ਰੂਪਾ। ਕੈਨੀ ਸੁਤ ਕੁ ਕੰ
 ਨਿ ਪੈਲਾਇਤ ਬਾਰੀ ਧਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਹੀ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪਰਿ ਜਾਹਿ। ੨ ਮ ੪੧ ॥
 ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਰੁਮੁਹੈ ਨੁ ਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ। ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਕਮੁ ਪੈ ਭਵੈ ਆਵੈ ਜਾਇ।
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਇਤੁ ਪੈਰਿ ਤੇ ਨਿਰਿ ਜਕੁ ਸੇਧਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆ
 ਤਿਨ ਸੁਤ ਕੁ ਨਾਹਿ। ੩ ॥ ਪਉੜੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਠਾ ਕਰਿ ਸਾਲਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਦਿ ਚਿਦ
 ਠੀ ਅੰਦਰਿ ਆਈ ਆ। ਸਹੁ ਮਿਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾ ਮੰਨਿ ਦ
 ਸਾਈ ਆ। ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤ ਕਿਹ ਬੁਧਿ ਹਿਦੁ ਹੁਮਾਰਿ ਕਰੀ ਆ ਬੁਰਿ ਆਈ ਆ
 ਸਾਹਿਬੁ ਤੈ ਤਾਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ਆ। ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੧ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਰਾ ਆਪਿ
 ਹੋਇ ਸੁਰੇ ਧੈਰਾ ਜਾਇ। ਸੁਰੇ ਅਗੈਰ ਪਿਉ ਨੁ ਕੇਇ ਨ ਭਿਟਿ ਉਜਾਇ। ਸੁਰੇ ਹੋਇ ਕੇ
 ਕੀਦਿ ਆਲਗਾ ਪੁਨਿ ਸਲੋਕਾ। ਕੁਹ ਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿ ਆਕਿ ਸੁਇ ਹੁਲਗਾ ਦੇਖਾ ਅਨਿ
 ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸਤਿ ਕੁ ਦੇਵਤਾ ਲੁਣਾ। ਪਜਿ ਦਾਪਇ ਆਪਿ ਰਤੁ ਤਾਹੋ ਆਪਾ ਕੁ
 ਪਦਿਤਾ। ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਤਿ ਆਧ ਕਾ ਪਾਈ ਆਤਿਤਾ। ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸੁ ਰਸੁ ਖਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਨਾਣੀ ਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਹਿ। ੧ ਮ ੪੧ ॥
 ਬੁਝਿ ਜੀਮੀ ਐ ਬੁਝਿ ਨਿਮੀ ਐ ਬੁਝਿ ਮੰਗਣ ਦੀ ਆਹੁ। ਭੁਝੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੁਝੁ
 ਬਲੇ ਰਾਹੁ। ਭੁਝੁ ਮੁਆ ਭੁਝੁ ਕੁਲੀ ਐ ਭੁਝਿ ਹੋਵੈ ਧਿਆਨੁ। ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀ ਐ

ਜਿਉਨ ਮੈਰਾ ਜਾਨਾ ਭੰਡੁ ਗੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੁ ਧਾਏ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੁ ਧਾਰਾ ਏਕੇ ਸਰ
ਸੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐਕੁ ਗਾਗਤੀ ਨਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ
ਰਹਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਕਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਨਹਿ ਕਰੀ ਐਕੀ ਤਾ ਆ
ਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਗੀ ਲੇਖਾ ਸਿਰੀ ਐ ॥ ਜਾਹਰਣਾ ਨਾਹੀ ਐ ਤੁਜਾ ਗਿਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਗਧਿਰ
ਰੀ ਐ ॥ ਮਰਿ ਕਿਸੇ ਨ ਆਖੀ ਐ ਪਾਇ ਮਖਰ ਏਹੇ ਬੁਝੀ ਐ ॥ ਮੁਰਖੇ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀ ਐ ॥ ੧੯
ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਛਿਕੈ ਧੋਲੀ ਐ ਤਨੁ ਮਨ ਛਿਕੈ ਹੋਇ ॥ ਛਿਕੈ ਛਿਕਾ ਸਦੀ ਐ ਛਿਕੈ
ਛਿਕਾ ਸੋਇ ॥ ਛਿਕਾ ਨ ਰਗਾਹ ਸਦੀ ਐ ਮੁਹੁ ਬੁਕਾ ਛਿਕੈ ਪਾਇ ॥ ਛਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀ ਐ ਆ
ਪਣਾ ਲੋਹੇ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ਮ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰ ਹੁਕੂਠ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਨੀ ਆ ਅੰਤਰਿ ਛਿਕੈ ਲੁ ॥ ਅੰਤ
ਸਥਿਤੀ ਰਖਿ ਜੇ ਨਾਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਾਹ ਨੂ ਤੇ ਭਲੇ ਸ
ਸਾਗਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਖ ਸੇਤੀ ਦੇਖ ਨੇਦੀ ਨਾਗਿ ॥ ਰੀਗਿ ਹਸਹਿ ਰੀਗਿ ਰਿਦਹਿ ਭੁਪਭੀ
ਕਰਿ ਜਾਗਿ ॥ ਪੁਰਦਾਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੋ ਗੀ ਬਾਝੁ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਨਹਿ ਦਾਟ ਉਪਰਿ ਧਰਨੁ ਮੈ
ਗੋਜ ਬੈਠੇ ਇਤਥਾਗਿ ॥ ਟੀਧਾਣੁ ਏਕੇ ਕਲਮ ਏਕਾਹ ਮਾਤੁ ਮਾਮੇਲੁ ॥ ਨਹਿ ਲੇਖੇ ਲੇਖਾ ਪੀ
ਨਿਛੁਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਗੀ ਕਰਣ ਵੀ ਆ ਕਲ ਆਪੇ ਗੀ ਤੇ ਪਾਗੀ
ਐ ॥ ਨੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਕਰੀ ਪਕੀ ਸਾਗੀ ਐ ॥ ਜੇ ਆਇ ਆਸੈ ਰਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋ
ਈ ਆਈ ਦਰੀ ਐ ॥ ਜੇ ਸਕੇ ਜੀ ਅਪਗਾਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਗੀ ਐ ॥ ਆ
ਖਣੁ ਧੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਗੀ ਕਾਜ ਸਦਾ ਗੀ ਐ ॥
੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਕਿਨਹੀ ਆਸ ਕੀਨੁ ਨੈਲ ਗੋਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਆਸ ਕੁ ਕਾਛੀ ਐ ਸਦੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੀਗੈ ਚੀਗਾ ਕਰਿ ਮਨੈ ਮਦੈ ਮਦੈ

ਇਸ ਅਸਕੁ ਇਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਲੇਖੈ ਦਰ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ੧੪੮ ॥ ਸਲਾ ਮੁਜ ਥਾਧੁ ਦੇਵ ਕਰੇ
 ਮੁਰਿ ਹੁਪਾਥਾ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਹੈ ਕੁਲੀ ਆਥਾ ਇਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿ
 ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁਕੀ ਤਾਪਾਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਪਲ
 ਬਰੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ਮਦਿ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਯਗਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾ
 ਹਿ ਬਨਾ ਲਿਨ ਹਾਗੀ ਐ ਤੇ ਦੇਹੋ ਪਾਸ ਘਰ ਲੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਗੇ ਉਪਰਿ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਨਾਕਰੁ ਲਗੇ ਨਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਦਾਦਾ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ਆਖ ਸਮੁਨ
 ਪਾਏ ਸਾਦਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿ
 ਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁਉਗਾਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿ ਆਦਾਉ ॥ ਬੀਜੇ ਬਿ
 ਖੁ ਮਗੈ ਆਖਿ ਤੁਧੋ ਪੁਛੈ ਹੁਨਿ ਆਉ ॥ ੨੪੯ ॥ ਨਾਲਿ ਇਅਨੇ ਦੇ ਸਤੀ ਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਰਮਿ
 ॥ ਜੇ ਹਾਜਾ ਦੇ ਤੇ ਹੋਵਰ ਤੇ ਦੇਖੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾ ਸਿ ॥ ਦਸਤੁ ਅਰਿ ਰਿਦਸ ਤੁਸਾ ਦੇਵੁ ਜੀ ਹੋਇ ਪਾ
 ਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ॥ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੁਤਿ ਕਮਾਵੈ ਕੁਝ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿ
 ਠਾਤਿ ਬਿਗਾਸਿ ॥ ੩੪੯ ॥ ਨਾਲਿ ਇਅਨੇ ਦੇ ਸਤੀ ਵਰਾ ਰੁਮਿ ਉਨੇਹਾ ॥ ਪਾਣੀ ਅਰਿ ਰਿਲੀ ਕ
 ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਬਾਉ ਨ ਬੋਹਾ ॥ ੪੪੯ ॥ ਹੋਇ ਇਅਨਾ ਕਰੇ ਕੀ ਮੁਆਇ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥
 ਜੇਇ ਕ ਅਪਿਚੀ ਕਰੇ ਨੁਜੀ ਭੁਵੇ ਰਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਕਰੁ ਲਗੇ ਨਾਕਰੀ ਜੇ ਲੇਖ ਸੋ
 ਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਤਿਤਿ ਸਨੇ ਅਗਲੀ ਉਪਦਨੁ ਉਤਿ ਦੁਖਾਇ ॥ ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਠਿ
 ਰਿਗੋਗਤਿ ਅਰਿ ਰਿਪਾਇ ॥ ਦਨੁ ਪੁਰਾ ਦਨੁ ਏ ਅਗਲ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿ
 ਤਾਖਾ ਵਣ ਤਿਸੁ ਗਾਹੀ ਐ ਸਾਧਾ ਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮੇ ਚਲੈ ਅਰ
 ਦਾਸਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾ

ਤਿਸਾਹਿਤੁ ਠੇਜੇ ਮਿਲੇ ॥੧੫੪੨॥ ਏਹ ਕਿਨੀ ਜੀਵ ਗੀ ਜਿਤੁ ਭੁਭਿਖ ਸਮੁਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਵਕਰਾਂ ਘੀ ਐ ਜੇ ਸੇਤੀ ਖਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਵਾਹ ॥
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ਠਿਕਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੀ ਜੀ ਗੀ ਆਇ ਕਿਤੁ ਗੀ ਨ
 ਤਹਿ ਧਿਸੀ ਆਗਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਮਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿ
 ਨਿਕੀ ਆਠਿ ਗਿਤਿ ਸਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ੪੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਆ
 ਪੇ ਪੁਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕ ਨੀਟੁ ਪੁਸਮਾਈ ਐ ਇਕ ਚੁਲ੍ਹੇ ਹਰ ਨਿਚੁਣੇ ॥ ਇਕ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈਸ
 ਦਨਿ ਇਕ ਉਪਾਰਿ ਰਹਨ ਖਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਦਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੫੪੨॥ ਆਪੇ
 ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕੇ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਧਾਪਿ ॥
 ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਰੀ ਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਦੁਭੇ ਕੀ ਆਵੁ ਠਿ ਆਈ ਆਵਿ ਛੁਕਰ
 ਏ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਕਰਤ ਕਾ ਦਰਗੀ ਮਦੇ ਜੀ ਆਗਿ ਜ ਕੁ ਸੀ ਧਾਗਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾ ਕਰ
 ਮਾਦਈ ਪੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿਨੇ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਕੀ ਧਾਗੀ ਹੋਰ ਨੁ ਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਕਰੇ
 ਜੇ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥੨੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੬੦ ॥

ਗਗੁ ਆਸਾ ਧਾਣੀ ਬੁਗਤ ਕੀ ਸਿਰੀ ਕਈ ਰਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਭਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਧਿਨ ਦੁਤਾ ਪੁਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇ ॥ ਆਗਾ ਕਵਨ ਕਾ ਜਿਨ ਗਉ ਪਜੈ
 ਧਿਨ ਸੇ ਕਹੁ ਮੇਰਿ ਸਮਝਾਇ ॥ ਆਗਾ ਦੇਵ ਕਹੁ ਦਇ ਆਮੇਰਿ ਮਾਰ ਗਿਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ
 ਭੈਧੀ ਪਨਤੁ ਟੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਛੇਨ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀ ਅਜਨਮ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਓ ॥
 ਮਾਇ ਆਠ ਸਬੀ ਪਨ ਜੀ ਛੇਰੇ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁਨਿ ਨ ਲੁਕੇ ॥ ਆਪ ਪਦੁ ਨਿਠ ਧਾਣੁ ਨ ਠੀ ਨਿ
 ਆਇ ਨ ਧਿਪਿ ਅਧਿ ਉਨ ਚੁਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਧਿਗੁ

३॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਬਕ
 ਉਮਿਲੀ ਮੈ ਉਦਕਿ ਕੁਭਿ ਬਿਗਨਾਗਾ ਕਰੁ ਕਈਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਕੁਮਾਰਾ ਤਉ ਮਨਿ ਸੁਨਿ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾਗਨ ਸਾਦੇ ਤੈ ਪੈਤੀ ਆਤਿ ਹਰੇ ਪੰਗੇ ਇਨ ਤਗਾਗਲੀ ਜਿਨ
 ਨਪਮਾਲੀ ਆਲੇਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗਾ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਬਾਨਰ ਸਕੇ ਠਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਐਸਾ ਸੀਤ ਨ ਮੇਕ ਉਭਾਵਹਿ ॥ ਛਾਲਾ ਮਿਉ ਪੇਨੁ ਪਟਕਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨਾ
 ਫਿਰਗਾਵਹਿ ਉਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਲਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੁਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਦ
 ਸਖਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਛਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
 ਛਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟਿਬ ਭੁਧਾਵਹਿ ॥ ਜਿਤ ਕੋਲਾਇ ਆਤਿ ਤਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਦੁ ਕਈਰ ਜਿਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਭੋਟੈ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਆਸਾਗਾ ਬਾਪਟਿਲਾ ਸਾਮੇ ਹੋਵੀ ਨਾ ॥ ਸੇਜੁ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਟੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪਕ
 ਓਕਿ ਉਕਿ ਉਮਨ ਹੁਵਿ ਸਾਗੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇ ਆਨ ਬਾਜੀ ਗਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ
 ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ਪਹਰ ਉਨੀ ਨਗਲੀ ਲਗੇ ਨ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੇ ਜਿ
 ਨਿਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪਿਠ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪਿਠ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤੁਲਿਯੀ ਨੇ ॥
 ਰਿਸਿ ਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਅਨੁਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਦੁਨੁ ਗੋਸਾਈ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ
 ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਮਾਰ ਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇ
 ਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਪੁਤੁ ਭੋਗਤੁ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਥੇ ਠਹਰਿ ਦੁਹਾਂ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਦੁ
 ਕਈਰ ਜਿਨ ਏਕੋ ਬੁਝਿ ਆਗਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸ
 ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਹਿ ਭੁਰਿ ਉਰ ਕਟ ਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਹਿ ਭੁਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪਿਠ

ਜਗੀਆਏਠੇਧੀਚਨਕਟਦੇਗਨੀ॥ ੧॥ ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨਧਾਡੁਡੀ॥ ਬਿਨ
 ਹਿਧਿਏਕੀਕਾਟੀਤੁ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾ
 ਹਿਅਉਹੋਗੀ॥ ਸਗਲਿਅੰਕੀਹਉਧਹਿਨਕੁਨਜੀਨਿਨਹਿਧਗੀਤਿਸੁਚੇਗੀ॥ ੨॥
 ਅਮੋਰੁਰਤਾਬੰਧਏਕੀਆਪੇਸਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਓਹੁਮਾਰੈਮਾਥੈਕਾਟਿਮੁਅਉਰ
 ਮਾਰੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ ੩॥ ਨਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਕੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੁਟਿਕੋਡੁਗੀ॥
 ਕਹੁਕਧੀਰਸਤਿਨਿਕੀਬੋਰਨਿਤੀਨਲੋਕਕੀਪਿਆਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਆਸਾਜੇ
 ਗੀਜਤੀਤਪੀਸੀਨਿਅਸੀਬਹੁਤੀਰਬਕੁਮਨਾ॥ ਲੰਜਿਤਮੁਜਿਤਮੇਨਿਜਟਾਪਰ
 ਅਤਿਤਉਮਰਨਾ॥ ੧॥ ਤਾਂਤੇਸੇਦੀਅਲੇਹਾਂਮਨਾਂਰਸਨਾਰਾਮਨਮਹਿਤੁਜਾਕੋਕਹਾਂ
 ਕਰੈਨਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅਗਮਨਿਗਮਜੇਤਕਜਾਨਹਿਧਹੁਧਹੁਧਹੁਧਿਅ
 ਕਰਨਾ॥ ਤਿਸਮੰਤਸਭਅਉਧਪਜਾਨਹਿਅਤਿਤਉਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਰਾਜਕੋਰਸਮ
 ਰੁਛੁਤ੍ਰਿਸਿਘਾਸਨਧਹੁਸੁੰਦਰਿਰਮਨਾ॥ ਪਾਨਕਪੁਰਸਥਾਸਕਚੰਦਨਅਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥ ੩॥ ਧੇਰਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਿਸਭਖੋਜੇਕਹੁਨਉਧਰਨਾ॥ ਕਹੁਕਧੀਰ
 ਇਉਰਾਮਹਿਪਜਿਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਆਸਾ॥ ਠੀਲੁਰਥਾਧੀ
 ਬਲਦੁਖਪਾਵਜਕਉਆਤਾਲਧਜਾਵੈ॥ ਪਹਰਲੋਚਨਾਗਾਨਾਨਾਚੈਭੈਸਭਗ
 ਤਿਕਰਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਗਮਕਕਰੀਆਧੋਰਪਕਾਏ॥ ਕਿਨੇਬੁਧੁਨਹਾਰੈਖਾਏ॥ ੧॥
 ਰਹਉ॥ ਧੋਰਿਸਿਘਕਰਿਪਾਨਲਗਾਵੈਪੀਸਗਲਉਗੀਲਿਅਵੈ॥ ਅਰਿ
 ਪਰਿਮੁਸਗੀਮੰਗਲੁਗਾਵਹਿਕਛੁਅਸੀਪਧਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਧੀਸਕੋਪੁਤਧੀਅ
 ਹਨਚਹਿਅਸੁਇਨੇਮਰਿਪਛਾਏ॥ ਰੂਪਕੀਨਿਅਸੁਦਰਬੇਪੀਸਸੇਸਿਘੁਗੁਨ

ਗਾਏ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਸੁ ਨ ਹੋ ਸਤਿ ਰੁਕੀ ਟੀਪ ਰਥ ਤੁਖਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਆ ਕਹੈ ਅਗਾ
 ਰਥਿ ਰੋਲ ਉਲਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਅਸਾ॥ ॥ ਬਟੁ ਆਏ ਕਬਹੁ ਤਰਿਧਾ
 ਰੀਏ ਬੋਲਿ ਸਹਿਦੁ ਆਰਾ॥ ਨਵੈ ਖੰਡੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋ ਗੀਜਗਿ ਸਾਰਾ॥੧॥ ਐਸਾ
 ਜੋ ਗੀ ਨਉ ਨਿਪਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੋਗ ਗਾਨਿ ਰਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿਥਾ ਗਿ ਆ
 ਨ ਪਿਆ ਨ ਕਰਿ ਸੁਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਪਾਲੈ॥ ਪਰਿ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ
 ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਰਾਣੀ॥੨॥ ਯਦਿ ਆਛਾ ਹੁਗੀ ਕਾਂਇ ਆ ਕਰਿ ਪੁਈ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਾਨਿ ਜਲ
 ਦੇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਬੁਝਿ ਲਏ ਰਿਦ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਜੁਗੁਤਾ ਜੀ ਲਾਵੈ॥੩॥ ਸਬੁ ਜੋ ਗਤੁ ਟਰ ਮਨ ਮੁਹੈ
 ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤੁ ਪਰਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਰਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਠੈ ਦੇਹਿ ਸਭਾ ਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੫॥ ਅਸਾ
 ॥ ਹਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਕਹਾਤੇ ਆਏ ਵਿਨਿ ਇਹ ਰਾਹੁ ਨ ਲਾਈ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਨ ਰਕਵਾ
 ਦੇ ਰਿਸਤ ਦੇ ਨ ਕਵਿਨਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਖਾਨੀ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨ ਤਐ ਸੋਸ
 ਬੁ ਮਾਰੇ ਕਿਨੁ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਿ ਤਿ ਕਰੀ ਐ ਮੈਨ ਬ
 ਦੁ ਉਗਾਭਾਈ॥ ਜਉ ਰੇਖੁ ਦਇ ਮੇਹਿ ਤੁਰਕ ਕਰੇ ਗਾ ਆਪ ਨਹੀ ਕਰਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਤਿ ਕੀ
 ਏਤੁ ਰਕ ਜੋ ਹੋਇ ਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿ ਆ ਕਰੀ ਐ॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾਤੇ ਹਿੰਦੁ
 ਹੀ ਹੀ ਐ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਮਭੁਜੁ ਭਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੋਭਾਗੀ॥ ਕਈ ਰੋਪ ਕਰੀ ਟੋਕ
 ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰੋਪ ਚਿਹਾਗੀ॥੪॥੬॥ ਅਸਾ॥ ਨਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੇਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ
 ਸੁਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਿਰਾਨੀ ਸੁਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ॥੧॥ ਰਿਬ ਉਰੇ ਤਹਿ ਪਗੀ
 ਨਰਾਖੈ ਕੋਈ॥ ਤੁਰ ਮਨ ਮੁਜ ਪਿਸੇਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਵੈ ਕਵਨ ਪੁ
 ਰਖ ਕੀ ਜੋਈ॥ ਘਟ ਛੁਟੇ ਕਉ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਹੋਈ॥ ਦੇਹੁ ਗੀਏ ਗੀ ਮਾਤ ਰੇ

ਦੇਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛੁਟਕਾਈਤਿਗੀਆਰੇਵੈਹਿਸੁਇਕੇਲਜਾਈ॥੩॥ਕਹ
 ਤਕਈਰਸੁਨਹਰੇਸੰਤਹੁਭੇਸਾਰਾਰਕੇਤਾਈ॥ਇਸੁਧਦੇਸਿਗਿਨੁਲਮਹੇਤਹੇਜਮਨਾਗੀ
 ਹੋਏਗਸੰਘਾਈ॥੪॥੮॥
 ਧੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ॥ ॥ਸਨਕਸਨਿਦਨਅੰਤੁਨੀਪਾਇਆ॥ਘੇਦਪਨ੍ਰਪਤ੍ਰਿਘੁਰਮੇ
 ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗਾਥਿਲੇਵਨਾਥਿਲੇਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਥਿਲੇਵਹੁਜੇਸੇ
 ਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਦੁਕੀਮਨਮਾਹਿਥਿਲੇਈ॥ਇਸੁਮਦੁਕੀਮਹਿਸ
 ਧਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਗਾਥਿਲੇਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਤਿਤਪਾ
 ਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਈਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਓਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥
 ੧੦॥ਆਸਾ॥ਘਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁਨਿਖੁਟਾ॥ਮਦਿਲੁਨਬਾਜੈਨਦਪੈਸੁਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈ
 ਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੁਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰਨਹੀਦੁਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਟੀਤੀ
 ਤਨਧੰਜੇਰਥਾਘਾ॥ਭੁਲਿਥਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜਿ॥੨॥ਕਿਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵ
 ਨਾ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਥਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਈਰਪਚਿਜੇਦੁਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿ
 ਪਰਮਪਦੁਦੁਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ॥ਆਸਾ॥ਸੁਤਅਪਰਾਧਕਰਤਹੇਜੇਤੇ॥ਜਨ
 ਨੀਰੀਤਿਨਰਾਖਸਤੇਤੇ॥੧॥ਰਮਈਆਹਉਥਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖਡਿਸਿਅਵਗੁਨੁ
 ਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਧਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਂਭੀਰੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇ
 ਆ॥੨॥ਚਿਤਭੁਵਨਿਮਨੁਪਰਿਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਥਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਥਿਮ
 ਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗਨਰਵੈਕਈਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥
 ਜਨਮਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰਾ॥ਜਹਾਂਧਸਹਿਪੀਤਾਂਧਰਪੀਰਾ॥੧॥ਦਾਹੁਦਾਹੁਕਿਅਖੁਧਗਾਵਤਾ

ਹੋ। ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤ ਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਪਦਾ ਸੀ॥ ਪਾ
ਸਿਧੇ ਠੀਧੀ ਧੀ ਕਵਲਾ ਦਸੀ॥ ੨॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹ ਵਾਰਾ ਮਾਸ ਹਿਸਨਾ ਮੁਲੈ ਕਰਉ ਸਲ
ਮੁ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੇਉ ਸਮਝਾਵਉ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥
ਆਸਾ ਪਚਿਪਦੇ॥

੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਮਾਲਿ ਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਸੇ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ
॥ ੧॥ ਕੁਲੀ ਮਾਲ ਨੀ ਹੋਏ ਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਤ ਹੋਏਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਤੀ ਬਿੰ
ਸਨ ਠੰਗੀ ਛੁਲ ਸੀ ਕਰਦਉ॥ ਤੀਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤ ਖਿਤੇ ਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸੀ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਪਾਖ
ਨਗ ਛਿਕੇ ਮੁਰਤ ਕੀ ਨੀ ਦੇ ਕੋ ਛੁਤੀ ਪਾਉ॥ ਜੇਏ ਹਿਮੁਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਤਉ ਪ੍ਰਭ ਨ ਹਾਰੇ ਖਾਉ॥
ਭੁਤ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪ ਸੀ ਕਰ ਕਰਾ ਕਾਸਾ ਗੁ॥ ਭੋਗ ਨਿਹਾਰੇ ਛੇ ਗਿਆਇ ਸੁਮੁਰਤਿ ਕੇ ਮੁ
ਖ ਛੁਗ॥ ੪॥ ਮਾਲਿ ਨਿਭੁਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਰਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ
ਇਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ੫॥ ੧੪॥ ॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲ ਪਨ ਧੀ ਤੇ ਧੀ
ਸਬਰ ਸਕ ਛੁਤ ਪੁਨ ਕੀਉ॥ ਭੀ ਸਬਰ ਸਕ ਛੁ ਦੇਵਨ ਪੁਜਾ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭੁਇਓ
॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨ ਮੁਗਾਇਓ॥ ਸਾਇਰ ਸੋ ਖਿਭੁ ਜੀ ਬਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਸੁਕੇ ਸਰਵ ਰਿਪਾ
ਲਿਖਿ ਪਾਵੈ॥ ਲੁਟੈ ਖੇਤ ਹਥ ਦਾਰਿ ਕਰੇ॥ ਆਇਓ ਚੇਰੇ ਤੁਰੰਤ ਹਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਗਾਖਤ ਮੁਗ
ਪੁਛਿਰੇ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਸੀ ਸਕਹਿ ਕੀ ਪਨ ਲਾਗੇ ਨੇਨੀ ਨੀਰ ਅਸਾਰ ਬੋਏ॥ ਜਿਹ ਵਾਬਰਾਨ ਸੁ
ਪਨ ਹੀ ਨਿਕ ਸੈਤ ਬਰੇ ਪਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਛਿਪਾ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਲਾਹ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਯੋ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇਓ ਅਤੇ ਚਲਾਇਆ ਨਾ ਲਿਖ ਲਿ
ਓ॥ ੪॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਸੁ ਨ ਹੋਰ ਸੀਤੁ ਅਨੁਪਨੁ ਕਛੁ ਮੇਲੈ ਨਗਾਇਓ॥ ਆਈ ਤਲ ਬੋਗੇ

ਪਾਲਗਾਇਕੀਆਇਅਮੰਦਰੁਛੋਤੁਚਾਲਉ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ॥ ਕਾਹੁਦੀ
 ਨੇਪਾਟਪਟੇਬਰਕਾਹੁਪਲਪਨਿਦਾਗਾ॥ਕਾਹੁਗਰੀਗੋਟਗੀਨਾਜੀਕਾਹੁਖਾਨਪਰਾਗਾ॥੧॥
 ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੇਰੇਮਨਾ॥ਸੁਕਿਤੁਕਾਰਿਕਰਿਲੀਜੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮਾਰੇ
 ਏਕੁਮਾਟੀਗੁਪੀਬਹੁਧਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥ਕਾਹੁਮਹਿਮੇਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੁਧਿਆਪਿ
 ਲਗਾਈ॥੨॥ਸੁਮਹਿਧਨਗਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਾਪਕਹੈਧਨੁਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੁਡੁਮੁਰੁਮ
 ਹਿਲਗੋਧਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਧੇਗਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਉਤਮੁਕੁਗਤੁਸਦਾਵੈਅਗਿਅੰਮਾਨਿ
 ਸੁਖਪਾਈ॥ਜੇਤਿਸੁਕਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਕੁਦਮੰਨਿਦੁਸਾਈ॥ਕੁਕੁਕਧੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੀ
 ਤੁਹਮੇਰੀਮੇਰੀਸੁਠੀ॥ਨਰਗਟਛਾਰਿਨਟਾਰਲੋਗਾਇਉਤੀਤਾਗਰੀਛੁਟੀ॥੫॥੩॥੧੬
 ॥ਆਸਾ॥ਹਮੰਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੋ॥ਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਲਹਅਵਲਿਖੀਨਕੇਸਾ
 ਹਿਥੁਜੇਹੁਨੀਛੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਅਥਾਨਿਨੀਅਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧਰੈਨਿ
 ਵਾਜਗਾਜਾਏਕਲਮਾਤਿਸਤਿਨਹੇਈ॥ਸਤਰਿਕਾਥਾਪਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੇਈ॥੨॥
 ॥ਨਿਦਾਜਸੇਈਜੇਨਿਮਾਉਧਿਨਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਰਿਹੁਮੁਸਿਮਸਲਾਧਿਛੁ
 ਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਗਿਮਣੀਕ
 ਰਿਛੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਉਰਕਉਜਾਨੈਤਬੋਹੈਇਕਿਸਤਸਰੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖ
 ਪਰਿਨਾਤਮਹਿਬੁਧੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਧੀਰਾਭਿਸਤਿਛੁਡਿਕਰਿਦਜਕਸਿਉਮਨਮਾਨਾ॥
 ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ ॥ਗਗਨਨਗਰਿਇਕਬੁੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦਕਹਾਜਸ
 ਮਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੇਪਰਮਹਿਸਲੇਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹੰਗ
 ਏਏਗੀਕੇਸੀਗਿਰਹਤੇ॥ਸੁਗਤਿਮਾਹਿਜੇਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਥਾਰਤਾਕਹਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਧਨਾਵਨ ਹਰੇ ਕਹਾਂਗਾ ਇਉਂ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮਨਿ ਰੁਕੀਨਾ। ਸਾਖੀ ਸਧਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪ
 ਜੈ ਖਿਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨਾ॥ ੨॥ ਸੁਦਨ ਨ ਬਿਕਲੁ ਭੁਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਇੰਦੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ। ਰ
 ਗਨ ਹੋ ਕਰਨੁ ਰਕਿ ਪਰੇ ਹੋ ਮੁਖੁ ਨ ਨਿਕ ਸੇਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਥਾਕੇ ਪਰਿਦੁ ਤ ਸਭੁ ਤ ਸਕਰਮ
 ਪਆਪਣੇ ਕੁਮਤੇ। ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੰਚਿ ਰੁ ਅਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੁਤੁ ਪਰਿਰਮਤੇ॥ ੪॥ ਮਿਰਤ ਕ
 ਭੁਏ ਦਸੇ ਬੰਦੇ ਛੁਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭੁ ਛੁਟੇ। ਕਹਤ ਕਈ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਪਿਆਵੇ ਜੀ ਦਤ ਬੇਧ ਨ ਤੇਰੇ
 ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੮॥ ॥ ਆਸਾ। ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨ ਗੰਧਲੀ ਆ। ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ
 ਨੁ ਮਹਾਰੇ ਉਛੁਲੀ ਆ॥ ੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜਲਿ ਪੈਠੀ। ਜਿਨਿ ਤਿਰੁ ਦੁ
 ਰੁ ਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਠੀਠੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਰਪਨੀ ਸਰਪਨੀ ਕਿ ਆਕਹੁ ਗੁਰਾਈ। ਜਿ
 ਨਿ ਸਾਚੁ ਪਦੁਰ ਨਿ ਆਤਿ ਨਿ ਸਰਪਨੀ ਖਾਈ॥ ੨॥ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੁਛੁਨੀ ਅਦਰਾ।
 ਸਰਪਨੀ ਜੀ ਤਿ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਜਮਰਾ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਸਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ। ਬਲੁ ਅਬਲੁ
 ਕਿਸੁ ਆਇਸ ਤੋ ਹੋਈ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤੇਰੇ ਕਈ
 ਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੯॥ ਆਸਾ। ਕਹਾਸੁ ਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ। ਕਹਾਸਾ ਕਤ ਪ
 ਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਆਏ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਰਾਮਿ ਰਹੀ ਐ। ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੁਲਿ ਨਹੀ
 ਕ੍ਰੇਰੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਉ ਆਂ ਕਹਾ ਕਪੁਰ ਨਗਾਏ। ਕਹ ਬਿਸੀ ਅਰ ਕਉ ਦੁਪੀ ਆਏ
 ੨॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇ ਕਥੁ ਪਿਓਈ। ਪਾਰਸੁ ਪਰ ਸਿਲੇ ਪਾਰੰਗੁ ਸੁਏਈ॥ ੩॥
 ਸਾਕਤ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਹਾਇ ਆ। ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆ। ਅੰਖਿ
 ਤੁਲੈ ਲੈਨੀ ਮੁਸਿਰਾਈ। ਕਹਤ ਕਈ ਰਾਏ ਆ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੫॥ ੭॥ ੨੦॥ ਆਸਾ
 ॥ ਲੰਕਾ ਸਾਕੇ ਦੁਸਮੁਦਿ ਸੀ ਖਾਈ। ਤਿਹ ਰਾਵਨੁ ਪਰਿਖ ਬਰਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਵਿਆਮਾਂ

ਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ ਦੇਖਤੈਨਚਲਿਓਜਗਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਲਖੁ
 ਪੁਤ੍ਰਸਵਾਲਖੁਨਤੀ॥ ਤਿਹਹਾਵਨੁਪਰਿਦੀਆਨਬਾਤੀ॥ ੨॥ ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜਜਾਵੇਤਪਤਰਸੇ
 ਈ॥ ਏਸਤਿਰਜਕੇਕਪਰੇਧੇਈ॥ ੩॥ ਗਰਮਤਿਰਾਮੇਨਾਮਿਘਸਾਈ॥ ਅਸਥਿਰਰਹੇਨ
 ਕਤਹੁਜਾਈ॥ ੪॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੋਲੋਈ॥ ਗਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ੫॥ ੮
 ॥੨੧॥ ਆਸਾ॥ ॥ਪਹਿਲਾਪੁਤ੍ਰਪਿਛੇਗੀਮਾਈ॥ ਗੁਰਲਾਗੋਚੋਲੇਕੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਏ
 ਕੁਅਚਿਰੁਉਸੁਨਏਤੁਮਰਾਈ॥ ਦੇਖਤਸਿਖੁਚਰਾਵਤਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਕੀਮ
 ਛਲੀਤਰਵਹਿਥਿਆਈ॥ ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਛੇਗਈਥਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਤਲੋਰੋਏਸਾਉਪਰਿ
 ਮੁਲਾ॥ ਤਿਸਕੋਪੇਠਿਲਗੋਠਲਛੁਲਾ॥ ੨॥ ਘੋਰੋਠਰਿਥੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥ ਬਾਹਰਿ
 ਏਲੁਗੋਨਿਘਰਿਆਈ॥ ੪॥ ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸਪਦਧੁਏ॥ ਗਮਰਮਤਤਿਸੁਸਭ
 ਕਿਛੁਸੁਏ॥ ੫॥ ੮॥ ੨੨॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਇ॥ ਆਸਾਸ਼ੀਕਬੀ
 ਰਜੀਉਕੇਤਿਪਦੇ॥ ॥ਤਿਤੁਕੇ॥ ॥ਥਿੰਦੁਤੇਜਨਿਪਿਠੁਕੀਆਅਗਨਿਕੁੰਡੁਪਰ
 ਇਆ॥ ੨ਸਮਾਸਮਾਤਾਉਰਿਗਥਿਆਬਹੁਰਿਲਾਗੀਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਖਾਨੀਕਾਹੋਕ
 ਉਲੋਭਿਲਾਗੋਰਤਨੁਜਨਮੁਖੋਇਆ॥ ਪੁਰਬਜਨਮਕਰਮਕੁਮਿਥਿਜਨਾਹੀਏਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿਕਤੇਥਿਰਥਿਭੁਏਆਹੋਨਾਸੇਹੋਇਆ॥ ਜਾਜਮੁਆਇਓ
 ਟਪਕੈਰੇਤਬਹਿਕਾਹੋਰੇਇਆ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੈਕੀਆਸਕਰਹਿਜਮੁਨਿਹਾਰੇਸਾਸਾ॥
 ਧਾਨੀਗਰੰਸਮਾਰੁਕਬੀਰਾਚੇਤਿਰੁਲਾਇਆਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੩॥ ॥ਆਸਾ॥
 ਤਨੁਰੋਗੀਮਨੁਪੁਨਰਪਿਕਰਿਹਉਪਾਚਉਤਤੁਬਰਾਤੀ॥ ਗਮਰਾਇਸਿਉਬਾਵਹਿਲੇਹ
 ਉਮਾਤਮਤਿਹਰੀਗਿਰਾਤੀ॥ ੧॥ ਗਾਉਗਾਉਗੀਨੁਲਹਨੀਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਮੇਰੇਕਿਹਿ

ਆਏਗਾਜਾਰਾਮਭੁਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਏਯੀਰਚਿਲੇਧੂਮਗਿਆ
 ਨਉਰਾਗਾਰਾਮਰਾਇਸਿਉਦੁਲੁਪਾਇਉਅਸਥਤੁਗਹਮਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿ
 ਜਨਕਉਤਕਆਏਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਜਾਨਾ॥ ਕਹਿਤਕਧੀਰਮੇਹਿਧਿਆਹਿਚਲੇਧੇਪੁਰਖ
 ਏਕਬੁਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੨੪॥ ਆਸਾਸਾਸੁਰੀਦੁਖੀਸਸੁਰਕੀਪਿਆਰੀਜੇ
 ਠਿਕੇਨਾਮਿਤਰਉਗੇ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਨਨਦਗਹੇਲੀਦੇਦਰਕੋਧਿਰਹਿਜਰਉਗੇ॥ ੧॥
 ਮੇਰੀਮਤਿਧਉਰੀਮੈਰਾਮੁਖਿਸਾਗਿਓਕਿਨਧਿਪਿਰਹਨਿਰਹਉਗੇ॥ ਸੇਜੈਰਾਮਤੁਨੈਨਨ
 ਹੀਪੇਖਉਇਹੁਦੁਖਕਾਸਉਕਹਉਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਪੁਸਾਦਕਾਕੋਰੇਲਗਈਆਇਆ
 ਮਦਮਤਦਗੀ॥ ਧਰੇਬੁਏਕੋਜਧਸੀਗਿਹੇਤੀਤਬਹਉਨਾਉ॥ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਕਹਤਕ
 ਧੀਰਪਰਿਕੇਸੁਗਰਯੁਗਰਤਜਨਮੁਗਦਾਇਆ॥ ਸੁਰੀਆਇਆਸੁਜਗੁਬਾਂਧਿਆ
 ਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੨੫॥ ਆਸਾਹਮਘਹਿਸੁਤਤਨਹਿਨਿਤਤਾ
 ਨਥਿਠਿਜਨੇਉਤੁਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਤਉਏਦੁਪਨ੍ਹਗਾਇਤੀਗੋਬਿੰਦੁਰਿਦੈਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਰੇਜਿਹਧਾਧਿਸਨਨੈਨਨਰਾਇਨਹਿਰਦੈਧਸਹਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜਮਦੁਆਰਜਧਪੁਛ
 ਸਿਧਉਰੇਤਬਕਿਆਕਹਸਿਮੁਕੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਗੋਰੁਤੁਮਭੁਆਰਗੁਸਾਂਦੀਜ
 ਨਮਜਨਮਰਖਦਗੇ॥ ਕਬਹੂੰਨਪਾਰਿਉਤਾਰਿਨਗਾਇਹੁਕੈਸੇਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੁੰਧਾ
 ਮਨਮੈਕਾਸੀਕਾਜਲਹਾਥੁਸੁਧਮੈਰਗਿਆਨਾ॥ ਤੁਮਤਉਜਾਚੇਕੁਪਤਰਾਜੇਹਰਿਸਿਉਮੈ
 ਰਪਿਆਨਾ॥ ੩॥ ੨੬॥ ਆਸਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਐਸਾਸੁਪਨੇਜੈਸਾਜੀਵਨੁ
 ਸੁਪਨਸਮਾਨੀ॥ ਸਾਰੁਕਹਿਹਮਗਾਠਿਯੀਨੀਛੋਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੀ॥ ੧॥ ਧਾਧਆਇ
 ਆਮੇਹੁਹਿਤੁਕੀਨਾ॥ ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨਹਿਗਿਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੈਨਦੇਖਿਪਤੰਗ

ਉਠੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਛਾਸ ਨ ਮੁਗ ਪੁਚੈ ਤੈ ਕ ਨਿਕ ਕਾ ਮਿ ਨਿਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥
 ਕਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਪਰਹਿਤ ਰਨ ਤਾਰਨ ਸੇਇ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਜ ਗੁਜੀ ਦਨ ਐਸਾ
 ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਜੀ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਨਿਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੋਈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ
 ਅਧ ਨਿਰੁਪਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਗਾ ਤਿਸੁ ਸਾਜੁ ਸਰਬ ਕਾਰ ਮਨ ਮਧ ਸਿਉ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਧ
 ਮੇਹਿ ਨ ਚੋਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੰਦਰੀ ਆਨ ਬਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਪੁਆ
 ਇ ਆਲੇ ਜਗੀ ਤਿਸ ਨਾਗਾ ਗਹਿ ਛੁਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲ ਨਾ ਭਇ ਆਪੇ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇ ਆਰੁ
 ਰਮ ਸਭ ਛੁਟੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਬੁਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆਰੁ ਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰ
 ਮੇ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਰੁ ਏਰਾ ਮਪਰ ਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾ ॥ ਰਿਜਾ ਪਰੇ ਮਨਾਵੈ
 ਅਲਹੁ ਸੁਆਦ ਤਿਜੀ ਅਸੀ ਪਾਗੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਦਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਸੁਖ ਮਾ
 ਗੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕ ਤੇਰੀ ਮੁਹਿ ਤੇਰਾ ਸੇਠਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀ
 ਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤੇ ਜਨਮ ਅਲੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰ ਕਤੇਬ ਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾ ਸਿਪੁਰ
 ਖੁਨੀ ਕੋਈ ॥ ਪਛੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਨਿਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅ
 ਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਗਲ ਪਟ ਭੀਤ ਰਿਹਿ ਰੇ ਲੇਹੁ ਧੀਰਾ ਗੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਿ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ
 ਕਈ ਰਪੁ ਕਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੨੯ ॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਕੀਓ ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਲਨੈ ਕਤਾਈ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀ ਦਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਿਰਹਿ ਉਹਿ ਰਿਕੀ ਬਹੁ ਗੀ ਆਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ
 ਤਨ ਕਲਹੁ ਗੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੀ ਗਿ ਬਸੇ ਰਾ ॥ ਸੇਜ ਏਕੈ ਪੇ ਮਿਲਨ ਦੁ
 ਹੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ਧਨਿ ਸੇਧਾ ਗਾਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਹਿ ਰਿਜ ਨ ਮਿਲ ਅਵੈ ॥ ੩
 ੮ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਾ ॥ ਸਿਰੀ ਕਈ ਰਜੀ ਕੋ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਦਿ ॥

ਜੀਰੈਂਗੀਰਾਧੋਪਿਪਵਨਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੇਥੇਪੀ
 ਸਤਿਗੁਰਬਰਨੀਮੋਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਥਾਨੀ॥ਹਿਸੋਹੇਇਹੀਰਾ
 ਲੇਇਪਛੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਈਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਿਅਸ
 ਮਾਈ॥ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪਰਗਟਭੋਇਓਜਥਗੁਰਮੁਖੀਆਦਿਖਾਈ॥੨॥੧॥
 ੩੧॥॥ਅਸਾ॥ਪਹਿਲੀਕੁਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੇਪੇਈਐਬੁਰੀ॥ਅ
 ਬਕੀਸਰੁਪਿਸੁਜਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਓਹਰਿਪਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮਈਮੇਰੀਪੁ
 ਹਲੀਧਰੀ॥ਜਗੁਜਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਈਰਜਥ
 ਲਹੁਰੀਆਈਬਡੀਕਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੀਗਿਭੁਈਅਥਮੇਰੇਜੇਠੀਅਉ
 ਰਧਰਿਓ॥੨॥੨॥੩੨॥ਅਸਾ॥ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਅਕੋਪਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਖਿ
 ਓਰਮਜਨੀਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁਠੀਅਨਮੇਰਾਪਰੁਪੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮ
 ਰਮਉਆਲਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਈਰਸੁਨਪੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਇਨਮੁਠੀਅਨ
 ਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥੩॥੩੩॥ਅਸਾ॥ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਪੁਪਿ
 ਟਨਿਨਿਕਾਏ॥ਅਤਿਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਪਟਕਾਏਕੀਇ
 ਹੋਬਿਭਾਈ॥ਇਨਦਸਪਾਂਚਧਉਭਲੇਆਈ॥੨॥ਪਿਪਟਤੈਰੈਤਉਪਰਿਸਾਏ॥
 ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੁਦਹਿਅਰੁਨਾਏ॥੩॥ਕਹਤਕਈਰਬਹੁਤਧਨੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਤਜਨਮਬਿਤੀਤੈ॥੪॥੩੧॥ਅਸਾ॥॥ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥
 ਲਗੁਗਲੇਸੁਨਧਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਦੁਰੀਖੁਧਠੇਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰਵਟਦੇਮੇ
 ਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨਠੀਰਹਿਅਗੁਨਮੇਰਉ॥ਪਿਭੁਪੈਰਤਉ

ਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਰਉ॥ ੨॥ ਹਮਤੁਮਬੀਉਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ ਤੁਮਹਿਸੁਕੀਤਨਾਰਿਹਮਸੇਈ
 ॥੩॥ ਕਹਤਕਈਰਸੁਨਹੋਲੇਈ॥ ਅਬਤੁਮਗੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥ ੪॥ ੩੫॥ ॥
 ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਉਮਰਮੁਨਜਨਾਂ॥ ਸਕੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਂਇਓਤਨਾਂ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜਬਤੁਮਸੁਨਲੇਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾਂ॥ ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਨਾਂ॥ ੧॥ ਪਰਨਿਅਕਾ
 ਸਕੀਕਰਗਹਯਨਾਈ॥ ਨਿਦੁਸੁਰਨਦੁਇਸਾਥਲਾਈ॥ ੨॥ ਪਾਈਜੇਹਿਥਾਤਇਕ
 ਕੀਨੀ॥ ਤੁਹਤੀਮਨਮਾਨਾਜਲਹੋਘਰਅਪੁਨਾਨੀਨਾਘਟਹੀਰਾਮਪਛਨਾ॥ ੩॥
 ਕਹਤਕਈਕਾਰਗਹਤੇਰੀ॥ ਸੁਤੇਸੁਤਮਿਲੇਏਕੋਰੀ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਅਤਿਮਿਲੇਜੇਤੀ
 ਰਥਿਨਾਵੈਤਿਸਥੈਕੁਠਨਜਾਂਨਾ॥ ਲੋਕਪਤੀਏਕਛੁਨਹੋਵੈਨਹੀਰਾਮਪਛਨਾ॥ ੧॥ ਪੁ
 ਜਹਰਾਮੁਏਕਹੀਦੇਵਾ॥ ਸਾਚਨਾਵਣਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਕੇਮਜਨਿ
 ਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਤਨਿਤਮੇਠਕਨਾਵਹਿ॥ ਜੈਸੇਮੇਠਕਤੇਸੇਓਇਨਰਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨੀ
 ਆਵਹਿ॥ ੨॥ ਮਨਹੁਕਠੇਰੁਮਹੋਧਾਨਾਰਸਿਨਰਕੁਨਧਾਂਚਿਅਜਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਸਤਿ
 ਮਹੋਹਾਨੈਥੇਤ॥ ਸਗਲੀਸੈਨਤਗਈ॥ ਨਿਨਸੁਰੋਨਿਥੇਨਹੀਸਾਸਤਤਹਾਂਬਸੈਨਿ
 ਰੰਗਗਾ॥ ਕਹਿਕਈਰਨਰਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਧਾਵਹਿਅਸਮਿਸਾਰਾ॥ ੪॥ ੩੭॥ ॥
 ਰਾਗੁਆਸਾਸ੍ਰੀਨਾਮੁਦੇਉਜੀਕੀਉ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਦਿ॥
 ਏਕਅਨੇਕਧਿਆਪਕਪੁਰਕਨਤਦੇਖਉਤਤਸੇਈ॥ ਆਇਆਚਿਤ੍ਰਧਿਚਿਤ੍ਰਤਧਿ
 ਮੇਹਿਤਧਿਰਲਾਬੁਏਕੋਈ॥ ੧॥ ਸਕੁਗੋਧਿਦਿਹੈਸਕੁਗੋਧਿਦੁਹੈਗੋਧਿਦੁਧਿਨ
 ਹੀਕੋਈ॥ ਸੁਤੇਏਕੁਮਦਿਸਤਸਹਿਸਕੈਸੇਓਤਿਪੋਤਿਖੁਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਤ
 ਰੰਗਅਰੁਛਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿਨਨਹੋਈ॥ ਇਹਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾ

ਧਿਰਤਤਮਾਨਨੋਹਈ॥੨॥ ਮਿਥਿਅਕੁਰਮਅਰੁਪਨਮਨੋਰਥਸੰਤਿਪਦਰਥੁਜਨਿਅਮ॥
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤੀਮਨੁਮਾਨਿਅਮ॥੩॥ ਕਹਤਨਾਮੁਦੇਉਹਰਿਕੀਰਤ
 ਨਾਦੇਖਹਰਿਦੇਧੀਰਾਗੀ॥੪॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਧਨਿਰੰਤਰਿਕੇਵਲਏਕਮੁਰਾਗੀ॥੫॥
 ਆਸਾ॥ ॥ ਆਨੀਲੇਕੁਰੁਰਾਈਲੇਉਕਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨਕਰਉ॥ ਬਇਆਲੀਸ
 ਲਖਜੀਜਲਮਹਿਹੋਤੇਧੀਰੁਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥ ੧॥ ਜਤਨਉਤਤੁਧੀਰੁਲੁਭੈਲਾਮਹਾ
 ਅਨਿਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੀਲੇਠਲਪਰੇਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਵੀਹਉਪੁਜਕ
 ਰਉ॥ ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੋਭੁਦਰਹਧੀਰੁਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥ ੨॥ ਆਨੀਲੇਦੁਪੁਰੀਧ
 ਈਲੇਧੀਰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਦੇਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇਦੁਪੁਰਿਟਾਰਿਓਬਛੁਰੇਧੀਰੁਲੁਭੈਲਾਕਾ
 ਇਕਰਉ॥ ੩॥ ਈਥੇਧੀਰੁਲੁਉਭੈਧੀਰੁਲੁਧਿਨੁਸੰਸਾਰੁਨਹੀ॥ ਬਾਨਬੰਤਰਿਨਾਅਪਣਦੇ
 ਪੁਰਿਹਰਿਓਤੁਸਰਧਮਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ਮਨਮੇਰੇਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥
 ਪਿਮਪਿਕਾਟਉਨਮਕੀਠਾਸੀ॥ ੧॥ ਕਹਾਕਰਉਜਾਤੀਕਹਾਕਰਉਪਾਤੀ॥ ਰਾਮਕੇਨਾਮੁਜਪਿ
 ਉਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗਉਸੀਦਨਿਸੀਦਉ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਨੁਪਰੀਨਜੀ
 ਦਉ॥ ੨॥ ਬੁਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਦਉ॥ ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਪਿਆਦਉ॥
 ॥੩॥ ਸੁਇਨੇਕੀਸੁਈਰੁਪੇਕਧਾਗਾਨਾਮੇਕਾਠਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਆਸਾ॥
 ਸਾਧੁਕੰਠੇਛੈਧਿਖੁਨਹੀਛੁਛੈ॥ ਉਕਰਮਾਹਿਜੇਸੇਬਗੁਪਿਆਨੁਮਾਂਛੈ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਕਉ
 ਕੀਜੈਪਿਆਨੁਪਾਨਾਜਧਤੇਸੁਧਨਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਪਰਭੋਜਨੁਜੇਨਰੁ
 ਜਾਨੈ॥ ਐਸੇਧੀਰਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥ ੨॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਧੁਗਗਾ॥ ਰਾਮਰਸਾਇ
 ਨਪੀਉਰੇਦਗਗਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਆਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿੰਡੀਨਸੀਆਸਤੇਨਭੁਵਸੀ॥ ਰਾਂਮ

ਕੁਗਤਹਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥ ੧॥ ਸੇਜਨਤਗਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਖਿਖੇਕੋਬ
 ਨਾ॥ ਸੁਠੀਆਇਆਦੇਖਿਕੋਭਲਾਰੇਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੀਪੋਕੇਖਰਿਜਨਮੁਦੇਲਾਗੁਰਉਪਦੇ
 ਸਕੈਲਾਸਤਿਹਕੋਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਦੁਲਾ॥ ੨॥ ੫॥ ੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਗੰਦਿ
 ਦੇਸੁਜੀਉਕੀ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਿਗਮੀਨਉ

ਗਪਤਗਕੁਚਰਏਕੋਦੇਖਧਿਨਾਸਾਪਚਿਦੇਖਅਸਾਪਜਮਹਿਤਾਕੀਕੋਤਕਆਸਾ॥ ੧॥ ਮਧੇਅ
 ਧਿਦਿਅਹਿਤਕੀਨਾਧਿਥੇਕਦੀਪਮਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਗਦਜੇਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁਨਪਾ
 ਪਅਸੇਰਾਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲੰਭੁਤਿਹੀਸੰਗਤਿਧੋਰਾ॥ ੨॥ ਜੀਅਨਤਿਜਨਹੰਜਹੰਲਗੁਕ
 ਰਮਕੇਧਸਿਜਾਇ॥ ਕਾਲਠਾਸਅਧਪਲਾਗੇਕਛੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥ ਰਹਿਦਸਦਸਉਦਸੁਤਜੁ
 ਕੁਮਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਅਨਾ॥ ਕੁਗਤਜਨਭੋਹਰਨਪਰਮਾਨਿਦਕਰਹੁਨਿਪਾਨਾ॥ ੪ ੧॥ ਆਸਾ॥
 ਸੰਤਤਜੀਅਨਿਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਨੈਸਤਿਦੇਵਦੇਵ॥ ੧॥ ਸੰਤਦੀਸੰਗਤਿ
 ਸੰਤਕਥਾਰਸੁਸੰਤਪ੍ਰੇਮਾਮਾਝੈਦੀਜੋਦੇਵਦੇਵ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਅਨਰਹਣਸਤਿਜੇਮਾਰਗੁ॥ ਸੰ
 ਤਚਉਲਛਗਉਲਛਗਾਣੀ॥ ੨॥ ਅਉਗਇਕਮਾਗਉਭੁਗਤਿਚਿਤਾਅਣਿ॥ ਜਣੀਲਖਾਦਹੁ
 ਜਣੀਲਖਾਦਹੁਅਸਿ॥ ਤਪਾਪੀਸੁਣਿ॥ ੩॥ ਰਹਿਦਸੁਭੁਦੇਜੋਜਾਣੈਸੇਜਾਣਾ॥ ਸਤਿਅਨਤਿਅੰ
 ਤਰਨਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾ॥ ॥ ਤੁਮਰੰਦਨਹਮਇਰੰਝਪੁਰੇ॥ ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥
 ਨੀਚਰੁਖਤੇਉਚਭੁਏਹੈਰਪਿਸੁੰਗੀਧਨਿਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਮਾਪਉਸਤੁਸੰਗਤਿਸਹਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਹਮਅ
 ਉਥਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਮਖਤੁਲਸੁਪੇਦਸਪੀਅਲਹਮਧਪੁਰੇਜਸਕੀਰਾਸ
 ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਪਉਜੋਸੇਮਧੁਮਖੀਰਾ॥ ੨॥ ਜਾਤੀਓਛਪਾਤੀਓਛਓਛਜਨਮੁ
 ਯਮਾਗਾਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਕਹਿਰਾਮਦਾਸਚਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਕਹਾਭੁਇਓਜੋਉਤ

ਨੁਭੁਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ। ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈਤੇਰੋਜਨੁ॥ ੧॥ ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰੁਧਿਦਭਵਨੁਮ
 ਨਾ। ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਰਮਈਆਧਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਪਤਿਧਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਧਨੁ
 ਤਮਹਿਮਗਨੁਤੇਤਨਤੇਰੋਜਨੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਦਗੀਧਾਂਪਿਓਤੇਰੋਜਨੁ॥ ਕਹਿਰਹਿਦਸਛੁਟਿਥੇਕ
 ਦਨਗੁਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਆਸਾ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਜਿਨਗਏਨਿ
 ਸਤਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਧੀਰਉਜਾਗਗ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾਟੇਕਾਗਗ। ਨਿਮਤਨ
 ਮਦੇਉਦੁਪਪੀਆਇਆ। ਤਉਜਗਜਨਮਸਵਿਟਨੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਜਨਹਦਿਦਸਰਾਮਰੇ
 ਗਿਰਤਾ। ਇਓਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਰਕਨੀਜਤਾ॥ ੩॥ ੫॥ ਆਸਾ। ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰਾਕੈਸੇਨਚਤੁ
 ਤੇ। ਰੇਖੈਰੇਖੈਸੁਨੈਘੋਲੈਦੁਹਿਓਛਿਨੁਤੁਯੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਧਗਰਧੁਕਰਤੁ
 ਤੇ। ਮਾਇਆਗਈਤਧੋਰਦੁਨਲਗਤੁਯੇ॥ ੧॥ ਮਨਬਰਕਰਮਰਸਕਸਹਿਲੁਭਾਨਾ। ਧਿਨਸਿ
 ਗਇਆਨਾਇਕਉਸਮਨਾ॥ ੨॥ ਕਹਿਰਹਿਦਸਥਾਨੀਜਗੁਭਾਈ। ਧਾਨੀਗਰਸਿਉਮੇਹਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਬਨਿਆਈ॥ ੩॥ ੬॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਥਾਣੀਭੁਗਤਪੈਨੇਜੀਉਕਾ॥

੧ ਤਿਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਕੁਮਤਛਿਰਤਧਰੁਜਨਮਧਿਲਾਨੇ

ਤਨੁਮਨੁਪਨਾਗੰਧੀਗੇ। ਲਾਲਚਧਿਖੁਕਾਮਲੁਘਪਰਤਾਮਨਿਧਿਸਰੇਪ੍ਰਭੁਯੀਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਧਿਖੁਛਲਮੀਰਲਗੇਮਨਬਓਰੇਚਾਗਿਧਿਚਰਨਜਾਨਿਆਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਰੀਅਨਭੁੰਤੀਜ
 ਨਮਮਰਨਛਿਰਤਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਦਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਧਿਪਪਰੇ
 ॥ ਧਿਖੁਛਲਸੀਚਿਭੁਰੇਮਨਮੈਸੈਖੁਰਮਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਮਨਧਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਪ੍ਰਦੇਸੁਗੁ
 ਰਹਿਪਨੁਦੀਆਪਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕੈਮਏ। ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖਜਾਨਿਆਤਿਪਤਿ
 ਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ ੩॥ ਜੇਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈਅਛੁਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਰਾਨਿਆਧਿਨੇ

ਧਨੁਪਾਇਆਪਰੁਟੀਧਰੁਮਿਲਿਨਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨਲੀਲਾ॥ ਆਰੁਮਕੋਛੀਪਰੇਰੇ
ਇਉਲਖੀਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁਨਨਤਿਨਨਤਿਅਗਿਕੋਪੀਤਿਚਰਨਕਈਗਾਨੀ
ਚਕਲਜੇਲਾਹਰਾ॥ ਕੁਇਉਗਾਨੀਜਗਾਹੀਰਾ॥ ੧॥ ਗਦਿਦਸੁਰੁਦੁਤਾਰੇਗਾਨੀਤਿਨਿ
ਤਿਅਗੀਆਇਆਪਰਗਟੇਹੋਆਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੈਨੁਨ
ਦੀਬੁਤਕਾਗੀਆਉਰੁਪਾਰਿਪਾਰਿਸੁਨਿਆ॥ ਹਿਰਦੇਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੁਗਤਾ
ਮਨਿਗਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟੇਰੋਉਠਿਬੁਗਤੀਲਾਗਾ॥ ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁ
ਸਾਂਦੀਆਪੀਨਾਦੁਤੁਰਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥
ਆਸਾਧਾਣੀਬੁਗਤਿਪੰਨੇਜੀਉਕੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਹਿਬਹਿਨਜਾਨਮਿਕੋਈ॥ ਜੋਪਾਦਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨੀਕੋਰੋਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿਛਿਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥ ਦੇਇਅਹਾਰੁਅ
ਗਨਮਹਿਗਥੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾਹਰਿਖਖੀਰੁ
ਤਿਨਨਾਜੀ॥ ਪੁਰਾਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਪਾਖਟਿਕੀਟੁ
ਗੁਪਤੁਹੋਇਰਹਤਾਤਾਕੋਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ ਕਹੈਪੰਨਾਪੁਰਨਤਾਹੀਕੋਮਤਰੇਜੀਅੰਤੁਗਾਹੀ
੩॥ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਸੇਖਛਗੀਦਜੀ
ਉਕੀ॥ ਧਾਣੀ॥ ॥ ਦਿਲੁਹਮਹਬਤਿਜਿਨਸੇਈਸਚਿਆ॥ ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿ
ਹੋਰੁਸਿਕਾਰੇਕਚਿਅਗ॥ ੧॥ ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੇਦਾਰਕੋ॥ ਦਿਸਰਿਅੰਤਿ
ਨਨਮਤੇਕੁਇਕੁਰੁਖੀਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਲੀਏਲਹਿਲਾਇਦਰਿਦਰਦੇਸਸੋ॥

ਤਿਨਪੀਨਜਣਦੀਮਾਉਆਏਸਫਲਸੋ॥ ੨॥ ਘਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਏਅੰਤਤੀ॥ ਜਿ
 ਨਾਪਛੁਤਾਸਚੁੰਮਾਪੋਰਸੁ॥ ੩॥ ਤੇਗੀਪਨਾਹਿਖੁਦਇਤੁਬਖਸਿਟਗੀ॥ ਸੇਖਛਰੀਦੈ
 ਖੈਰੁਦੀਜੈਬਧਿਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾਅਸਟਪਦੀਸੇਖਛਰੀਦਜੀਕੀ॥ ਬੇਲੈਸੇਖਛਰੀ
 ਯਪਿਆਰੇਅਲਹਲੁਗੋ॥ ਇਹੁਤਨਹੋਸੀਖਾਕੁਨਿਮਾਣੀਗੋਰਖੋ॥ ੧॥ ਅਜਮਿਲਵ
 ਸੇਖਛਰੀਦਟਾਕਿਮਕੁੰਤੀਅਮਨਹੁੰਦਜੀਅ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਜਣਮਰਿਜਾਈਮੇ
 ਘੁਮਿਨਆਈਐ॥ ਸੁਰੀਂਦੁਨੀਆਲਗਿਨਆਪੁਦਵਾਈਐ॥ ੨॥ ਬੋਲੀਮੈਸਚੁਪਰਖੁ
 ਸੁਰਨਬੋਲੀਐ॥ ਜੇਗੁਰੁਦਸੇਵਾਟਮੁਗੀਦੋਜੋਲੀਐ॥ ੩॥ ਛੈਲਲਪੰਦੇਪਾਰਿਗੋਰੀਮਨ
 ਪੀਰਿਆ॥ ਕਿਰਨਵਨੈਪਸੇਕਦਲਤਿਰੀਰਿਆ॥ ੪॥ ਸੀਖਹਿਯਾਤੀਜਗਿਨਕੋਈ
 ਬਿਰੁਗਹਿਆ॥ ਜਿਤੁਅਸਟਿਹਮਬੈਠੇਕੇਤੇਬੈਸਗਾਇਆ॥ ੫॥ ਕਤਿਕਕੁੰਜਾਚੇਤਿ
 ਭੰਭਿਸਾਵਟਿਬਿਜੁਲੀਅਗ॥ ਸੀਆਲੇਸੇਜੀਦਿਆਪਿਰਗਲਿਧਾਹਜੀਅਗ॥ ੬॥ ਚ
 ਲੋਚਲਟਹਾਰਵਿਚਾਰਾਲੇਇਮਨੋ॥ ਗਿਰੇਕਿਅੰਗਦਿ॥ ਮਹੁਤੁਰੀਦਿਅੰਗਹਿਕੁਪਿਨੋ
 ੭॥ ਜਿਮੀਪੁਛੈਅਸਮਾਨਛਰੀਦਖੇਵਟਹਿਨਗਾਏ॥ ਜਾਲਣਗੇਕਾਨਲਿਓਲੁਮੇਜੀ
 ਅਸੋਗ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਤਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਓਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੈ॥ ਪੰਗੁ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚਨਣੰਠੀਜੇਮ
 ਨਉਰਸਾਏਇ॥ ਕਰਣੀਕੁੰਗੁਜੇਰਲੈਪਟਅਤਿਰਿਪੁਜਾਹੋਇ॥ ੧॥ ਪੁਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਪਿ

ਆਈਐਥਿਨਾਵੈਪੁਜਨਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਥਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨ
 ਧੈਵੈਦੇਇ॥ ਨੁਠਿਲਹੈਜੀਉਮਾਂਝੀਐਮੋਖਪਾਇਆਣਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਸੁਮਿਲਹਿਚੋ
 ਗਿਆਈਆਖਹੁਖਾਵਹਿਅਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਣੇਆਦਮੀਝਿਗੁਜੀਵਣੁਕ
 ਰਮਕੋਹਿ॥ ੩॥ ਨੇੜਾਹੈਦੁਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤਸਾਰੇਸਮਾਲੋ॥ ਜੇਦੇਵੈਸੇਖਾਵ
 ਣਕਹੁਨਾਨਕਸਾਠਹੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪ
 ਜੇਧੋਪੜਹਿਮੁਖਿਕੀਠਿਸਵਾਗਿ॥ ਤਾਕੋਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਤਰਹੈਗੁਬਾ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਧਿਸਰਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ ਜਾਕੀਭੁਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੁਰੇ
 ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਿਸਮਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤਿਭਵਣਿ
 ਦੇਕਾਜੋਤਿਮੁਗਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਮਿਨਿਰਮਲੁਮਨੁਖਰੈਣਿਅੰਧਾਰਿ
 ॥ ਸਿਧਸਾਂਧਿਕਰਹਿਨਿਤਸੁਗਰਾਦੁਹੁਲੇਚਨੁਕਿਅਹੋਰੇ॥ ਅੰਤਿਰਿਜੇਤਿਸਬਦੁਪੁ
 ਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਸੁਗਰੁਨਿਧੇਕੋ॥ ੩॥ ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਥੇਅੰਤਿਅਜੇਨੀਸਚੈਮਹਲਿ
 ਅਪਾਰਾਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਨਗਜੀਵਨੁਨਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਗੁ
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਧੰਨੁ ੧॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਝਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ ਜਿਤੁਕੀਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੁਜੈਲ
 ਗੈਜਾਇ॥ ੧॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਬਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਿਉਪ
 ਜੈਅਵਗਿਵਿਸਰਿਸਭੁਜਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਗਕਾਭਉਨਹੋਵਈ
 ਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਿਸਿਓਇਕੁਸਹਜਿਉਪਜਿਅ
 ਵੇਖੁਜੈਸੀਭੁਗਤਿਧਨੀ॥ ਆਪੁਸੇਤੀਆਪੁਪਾਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੇਤੀਜੇ

ਤਿਸਮਾਈ॥੨॥ ਧਿਨੁ ਕੁੰਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਰੁ ਕੋਇ॥ ਕੁੰਜੇ ਕੀ
 ਪਾਲਿ ਵਿਚੁ ਨਿਕਲੈ ਤਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਕਿਐ ਐ
 ਹੁਸੇ ਵਕਸੇ ਵਾਕਰੇ ਗੁਰੁ ਆਗੈ ਨੀ ਉਪਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਬੁਝਾਣੁ ਠਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਆਗੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਤੂੰ ਜੀਸੇ
 ਵਾਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ॥ ਗੁਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਛਲੈ ਪਾਈ ਐ ਤੂੰ ਜੀ ਸੇਵਾ
 ਜਨਮ ਧਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹੋ ਗੁਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ॥
 ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਬਨੀ ਜੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਰਿਮੇਰਾ ਸਾਸੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧੰਪੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਕੀ ਮੈਥੁ ਖਲੈ ਗੋਰਿ ਨਾਮਿ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਧਿਨੁ ਹੋਰਾ ਸਿਕੁ
 ਵੀ ਹੋਰੁ ਲਇ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਰਾ ਪਨੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਠਲੈ ਜਿਹ ਹਉ ਜਾਉ ਤੈ
 ਹਜਾਈ॥ ੩॥ ਸੇਵਾ ਤੈ ਜਨੁ ਠਲੈ ਗੋਰੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਈ॥ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ
 ਹੋ ਆਕਰਣੁ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੁਗਮ ਹਿਨਾ ਮੁਖੁ
 ਲੰਭੁ ਪੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਧਿਨੁ ਨ ਦੇਖੁ ਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ਉਪ
 ਏ॥ ੧॥ ਧਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਰੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐਹ
 ਰਿਮਨੁ ਦੇਸੈ ਸਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੁ ਉਪਾਏ ਆਪਣਾ ਧੈਰਾ ਗੁਉ ਪਜੈ
 ਮਨਿ ਆਇ॥ ਧੈਰਾ ਗੋਤੈ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਸਿ ਉਰੈ ਹੋ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਜੇਇ ਮੁਖ ਤਨਿ
 ਮਨੁ ਜਾਨਹਿ ਧਿਰ ਪਤੁਨ ਸਾਗੈ ਆਇ॥ ਨ ਸਦੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤਿਭੁ ਦ
 ਟੁ ਸੇਵੀ ਪਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਆਦੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਕਾ

ਰਵਕਰਤਾਕਰੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਰਾਮਰਾ
 ਮਸੰਕੋਰਹੈਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਦੁਸੈਤਾਛਲੁਪਾਵੈ
 ਕੋਇ॥ ੧॥ ਅਤਿਰਿਗੋਬਿੰਦਨਸੁਲਾਗੋਖੀਤਿ॥ ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੇਹਰਿ
 ਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਰਦੈਨਨਕੈਕਪਟੁਦੁਸੈਬਾਹ
 ਰੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ ਤਿਸਨਾਮੁਲਿਨਕੁਵਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨॥ ਅਨੇ
 ਕਤੀਰਖਜੇਜਤਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ ਤਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨ
 ਜਾਇਪਰਮਗਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੇਈਨਪਾਏਗੁਰਮੁ
 ਖਿਧੁਏਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਵਿਚਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਹਰਿਭੇਟੈਸੇਈ॥ ੪॥ ੪॥ ॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਤਿਸੁਜਨਸਾਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲੁਕਿਸਕਾਅਭਿਮਾ
 ਨਗਵਾਏ॥ ਜੇਨਨੁਨਿਰਮਲੁਕਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥
 ਹਰਿਚੇਤਅਚੇਤਮਨਜੋਇਛੁਹਿਸੇਛਲੁਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵ
 ਹਿਪੀਵਤਰਹਿਸਦਾਮੁਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈ
 ਪਾਰਸੁਹੋਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ ਜੇਉਸਪੂਜੈਸੇਛਲੁਪਾਏਈਖਿਆਦੈਸਾਧਿ
 ਬੁਝਾਏ॥ ੨॥ ਵਿਦੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਦੁਮਨਪਰਚੈਅਵਰਸਮਝਾਏ॥
 ਗੁਰੁਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਕਿਸਉਹਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਵਿਦੁਨ
 ਠਰੀਕਛੁਨਪਾਈਅੰਧਿਸੁਨਨਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਇਵਤਿਅ
 ਈਅਪਦੁਸਬਦੁਦਰਤਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੩॥ ਖੰਡਪਦੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੀਮਤਿਉਪਜੈਨਾਨਕਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਪਜੈਤਾਇ

ਹੁਸੇਈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਧਦੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿ
 ਰੁਹੈ ਤਾ ਕੁਰਮੁ ਵਿਚ ਪੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਿਦੈ ਦਸਾਇ ਤੂੰ ਕਿਲਵਿ ਖੋਹੇ
 ਦਹਿਨਾਸੁ॥ ਪਚਿ ਕੁਝ ਅਤੁ ਮਾਟੁ ਸਿਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰ ਥਕਹਿ ਨਿਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੇਈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇ ਅਪਹੁਤਾਇ
 ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰ
 ਥਤਿ ਸੁਸੀਗਿ ਰਹਿ ਨਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
 ਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਆਏ ਕੁਦ ਸਿਅ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦੈ ਸਕੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮ
 ਏ॥ ੫॥ ੬॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੀਤਿ ਤਸੁ ਦਿਸਿ ਬੁ
 ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਜੇਤਾ ਪਤ੍ਰੁ ਹਿਪਨੁ ਤਗੁਣੁ ਤਸਦੁ ਖੋਹੈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ
 ਤੁਲਾਗਿਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੁ ਤਾਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
 ਏਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਸੇਤੋ ਖੀਐ ਤਾਛਿ ਰਿਦਿ ਸਨਾ ਬੁਖਨਹੋਇ
 ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇ ਆਪਰਾਘ ਰਿਜਾਇ ਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਕਥਾ ਨੀਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨੁ
 ਬਿਬੁਸੁ ਨਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਦਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੇਇ॥ ੩॥ ਸੁਣਿ ਸਾਸ
 ਤੁ ਤੁਨ ਬੁਝੀ ਤਾਛਿ ਰਿਬਾਰੇ ਬਾਗ॥ ਸੋ ਮੁਰਖ ਜੇ ਆਪੁ ਨ ਪਹੁਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆ
 ਰਾ॥ ੪॥ ਸਚੇ ਜਗਤੁ ਭਰਾਇ ਆਕਰਣੁ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ
 ਨਿਉਤਿ ਸਬੀਰ ਜਾਇ॥ ੫॥ ੭॥ ੮॥ ਗੁਗੁਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਅਰੁ॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਇ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਵਿਰਮ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਨ੍ਹਦਿਅਨਾਮੁਪਰਗਾਮਿ॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੇਕਉਰਾਮਨਮ
ਪਰਗਾਮਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਥਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਓਮਰੀਗੁਰਗਾਮਿ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਦੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਅਗਾਮਿ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰੁਪਰਗਾਮਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਰਸੁਨਾਮੁਪਾਇਅਤੇਭਾਗੀਨਾਮਪਾਮਿ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਨਹੀਆਏ
ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਪ੍ਰਿਗੁਜੀਦਾਮਿ॥ ੩॥ ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪਰਿਮਸ
ਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖਾਮਿ॥ ਪੰਨ੍ਹਪੰਨ੍ਹਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਅਮਿਲਿਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਮਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੪॥ ॥ਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿ
ਦੁਪ੍ਰੀਤਮਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੈਯੋ॥ ਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪਿ
ਆਈਐਸਭਕਉਦਨਦੇਇਪ੍ਰਭਉਯੋ॥ ਮੇਰੇਭਾਈਜਿਨਐਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨ
ਮੈਯੋ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣਗਾਵਹਿਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮੈਯੋ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਹੋਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਗਿਪਿਸਿਪਿਲਾਗੋਪਗਿਓਯੋ॥
ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੈਯੋ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ
ਨਮਤਿਛੀਕੇਨਾਮਸੁਨਿਭਾਵੈਮਨਰੋਯੋ॥ ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿ
ਪਤੈਦਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਯੋ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਸਤਿਦਾਦੀਜਿਤੁਨਤੈਕਉ
ਆਹਿਸੋਯੋ॥ ਨਾਨਕਪੰਨ੍ਹਪੰਨ੍ਹਦੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਯੋ॥ ੪
॥੨॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੪॥ ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥਾਈਮੁਖਿਧੋਲਹਿਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿ
ਨਤਉਦੈਮਲੁਧੋਯੋ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੪॥ ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥਾਈ

ਮੁਖਿਏਲਹਿਪਰਓਪਕਾਗੀ। ਜੇਨਨਸੁਣੈਸਰਪਾਬੁਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸ
 ਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਗੇ। ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪ੍ਰਾ
 ਹਮਪਾਪੀਗਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਦੁਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਅਪਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਤ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸਪਾਦਹਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਭੰਭਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗੀਦੁਜਮਿਆਗੇ। ਸੇਕੁਕਰਸੁਕਰ
 ਗਰਬਪਦਹਿਗਰਬੁਜੇਨੀਦਇਆਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਗੇ॥ ੩॥ ਈਨਦਾਇਆਲੋਹੇ
 ਹੁਜਿਨਉਪਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭੁ
 ਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਮੇਰਾਮਨੁਲਾਦਹਉ
 ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਪਿਆਈ॥ ਸਤਿਸੁਖਸਤਿਗੁਣਸਤਿਨਿਪਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜ
 ਪਿਐਦੁਖਭੁਖਸਭੁਲਹਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮਸਪ੍ਰਾਹਰਿਭਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸਗਾਦਾਅੰਤਿਥੇਲੀਦਰਗਹਲੁਏਛੁਡਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਆਪੇਦ
 ਤਾਪੁਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਚਮੇਰੇਮਨਿਲਾਈ॥ ਮੇਮਨਿਤਨਿਲੇਚਲੁਗੀਹ
 ਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭੁਲੇਚਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਪੁਨਿਕਰਿਪਾਇਆ
 ਬਿਨੁਨਵੈਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ॥ ਨਾਮਧਿਨਾਰਸਕਸੁਦੁਖਪਾਵੈਮੁਖੁਛੀਕਾਬੁ
 ਕੁਝਕੁਮੁਖਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਜੇਨਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਰਿਹਰਿ
 ਦੇਵਭਿਆਈ॥ ਪੀਨੁਪੀਨੁਸਾਧਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲਏਗਲਿਲਾ
 ਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਮੇਕਉਦੇਵਹੁਣਾਨੁ
 ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆਹਮੇਹਦੁਲਾਲੇਗੇਲੇਗੁਰਸਿਖਾਵੇਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁ

ਪੁਰਖਾਇਆਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਗੁ
 ਰਕੇ ਸਿਖੁ ਭਾਈ ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਾਹਰਿ ਪੁ
 ਰਖਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਜਨ ਦੁਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭੁਗਇਆ॥ ਵਡਭਾਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖਿ ਪਿ
 ਅਰੇ ਗਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨਹ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਨਾ ਮਨਿ ਭੁਗਇਆ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਨ ਪਾਇਆ ਸੋ ਭਾਰੀ ਹੀਣ
 ਪਾਪੀ ਜਨਿ ਮਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਾਪਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ਲਾਇ ਪਾਪੁ ਪੁਰਾ ਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
 ਇਆ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀ
 ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਨ
 ਬਰਾਵੈ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਭਿ ਹਰਿ ਆਹੋ ਅਵਡਭਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ
 ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਿਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪੀਰ ਜਪਗੁਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹ
 ਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਤੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਫਰਨਹੀ ਪਾ
 ਇਆ ਸੋ ਭਾਰੀ ਨਮੁ ਏ ਮਾਰਿ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਆਨਦੁ ਮੁਲ ਜਗੀ ਦਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਆਨ
 ਦ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਦਾਤਾ ਜੀ ਅਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੪
 ੬॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਪਰ ੩॥ ਆਇ ਬਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਸਭੁ ਨਾਕਉ ਸਨਬੀਸੁ ਹਰਿ ਕਰਦੀਏ॥ ੧॥ ਹਮ ਗਾਯੋ ਰੁਸੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ

॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿ
ਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਿਰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਣੀ ਖਾਇਆ ਇਓ ਘਰਿ ਪੁਤਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਨੁ ਹਰਿ ਧ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਗਿਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਨਾ ॥
੨ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮੇਰੀ ਚਿਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਾਹਿਆ ਪੋਖਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੇ ਮੇਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਈ ਹਾਥਿ
ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥ ੩ ॥ ਖਾਇ ਹੁਖ ਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੇ ਸਿਰੇ ॥ ਲਾਇ ਖਜਾ
ਨਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆਇ ਹੁਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁ ਭੁਕਿ ਲਵਿ ਖਨਾ ਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਮ ਸਦੀ ਜਾਪੁ
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸਾ ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
ਦਾ ਭੁਜੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲਾਸਿ ਤ ਸਿਰਿ ਤੇਰੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰ ਜੀਵ
ਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨੰਦ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰੰਗਤ ਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ਕਬਹਿਨ ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਚਿਤਾ ॥ ਭੁ
ਵਰਤ ਮਾਰਾਇ ਹੁਮਨ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣ ਹੋਹੁ ਕਉ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸਿਰਿ ਗਿਲ ਪਟਾਇਓ
ਜਿਉ ਬ੍ਰਿਦ ਹਿਚਾੜੀ ਕੁ ਮਉਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੇ
ਤਈ ਪੁਰਬ ਗਿਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧਿਓ ਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿ
ਆਨ ਪਕਾਹੁ ਕਾਮਿਨ ਆਤਾ ॥ ਜੋ ਅਨਰੁ ਪਿਓ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀਓ ਹੁਬਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ॥ ਦੇਸੁ ਕਾ ਮਾਵਨ ਪਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾਬੀ ਚੇਨਿ ਕਸੇ ਸਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਨੇ ਬਖ
ਵਾਸ ਸੁਭ ਤਿਆਗੇ ਜਾਪੁ ਰਿਉ ਠਿ ਜਿਧਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹੋਰਿ ਅਨੰਦ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀ ਟਿਕਤਾ

ਆਪਸਕਉਜਾਨਤਾ। ਜੋਆਨਿੰਦਨਿੰਦਕਰਿਛੋਤਿਉਜੋਈਫਿਰਿਫਿਰਿਖਤਾ॥ ੩॥ ਸਤ
 ਜਿਸੁਕੁਇਕੁਏਕਿਪਾਲਾਤਿਸਜਨਕੀਕਾਟੀਫਾਸਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਾਭੇਦਿਆਪ
 ਰਵਾਨੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸ॥ ੪॥ ੫॥ ੫॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਿਨਿ
 ਜਿਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ। ਕਾਮੁਕੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹਬਿਆਧਿਤੇ
 ਹਾਟੇ। ਧਰਿਜਸੁਸਾਧਸਿਰਿਮਿਲਿਗਾਇਓ। ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਕੁਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀਓਸੋਈਕੁਲਮਾਨਿਓਮੇ
 ਸੀਕੁਗਤਿਕਮਾਨੀ॥ ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਤ੍ਰਏਕਸਮਾਨੈਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥ ੨॥ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਿਰਹਿਓਸਰਬਥਾਈਅਨਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਹਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
 ਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਕੁਏਕਿਪਾਲਦਇਆਲੁਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੇਕੇ
 ਘਰਿਅਇਆ। ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨੁਤਰਿਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੬
 ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਜੋਅਪਨੈਦੁਖਿਕੁ
 ਰਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਗਾਧਿਆਤਿਨਿਕੁਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ ੧॥
 ॥ ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬਿਰਥਾਦੁਖਕਾਟੇ॥ ਪੁਰਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕਜੋਹਈਹੈ
 ਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਪਾਟੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੇਨਸਾਕਕਿ
 ਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸੁਨੀਚਕੁਲਉਚਾਤਿਸੁਸੀਰਿਮਨੁਬੰਛਤ
 ਫਲੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਲਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬੰਝਨਤਾਮਹਿਤਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ ਸਿਮਰਤਨ
 ਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਸੁਝੀ॥ ੩॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆ
 ਭੇਭੁਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ ਸਾਧਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨਬੰਛੈਸੁਖਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥

8 11 11

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਜਰੀਮਧਲਾ ੫ ॥ ਪਿਠਪਦੇ॥ ॥੫੨॥

[illegible]

॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ੲ੫੨੨ ॥੧੧॥

נחמנו ונחמו

१६ अतिरिक्तप्रासादिक

॥ अथ विनासे सध्वीया

ਸਿਵਾਸਾਤਿਸਨਾਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਵੇੜਾਇਆਬਿਨਸਿਨਾਮਾਵੈਜਾਈ॥
੧॥ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੀਧਨਤੂਟੇ॥ਬੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥॥ਆਠਪੁਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏਭੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਖਮਾਹਿਨਿ
ਰਾਲਾਕਰੈਹਾਰਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਈਆਸਗਲਜੁਗਤਿਬੁਨਿਆ
ਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਖਰਖਦਾਇਆਬਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੮॥

॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਰੁ ੨ ॥

[illegible]

॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਈਏ ਕੁਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨ ਮਸਕਾ ॥

ਰੋ। ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋ ਭ੍ਰਿਪਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਦਾਰੋ। ੧੫ ਠਾਕੁਰਾ ਮੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ। ਸਗ

ਲੀਸਿਸਾਇਕੋਪਣੀਕਹੀਐਜਨਕੇਅੰਗਾਨਿਰਾਰੋ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਬੁ
 ਸਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨਆਪਾਰੋ॥ ਨਾਮੁਦੇਉਤਿਲੋਚਨੁਕਬੀਰਦਸਰੋਮੁਕਤਿਭਾਇਓਚਮਿਆ
 ਰੋ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪੈਨਾਹੀਕੋਉਬੁਝਨਹਾਰੋਜਨੈਕਵਨਭੁਤਾ
 ॥ ਸਿਵਾਬੀਰਚਿਅਰੁਸਗਲੋਮੋਨਿਜਗਹਿਨਸਗਤਾ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ
 ॥ ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬੁਧਿਬੁਝੀਐਕਬਨਕਪਨਰਹਤਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਆਪੇਭੁਗਤਾ
 ਆਪੇਸੁਆਮੀਆਪਨਜੀਗਿਰਤਾ॥ ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਿਹਰਿਓਪੇਖਓਜਤਕਤਾ॥ ੨ ॥
 ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਅਤਮਸੁਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪੁਜਨਕਉਕਛੂਨ
 ਆਇਓ॥ ਜਹਜਹਅਉਰਸਗਆਇਬੁਨਿਓਤਹਾਂਤਹਾਂਹਰਿਓਆਇਓ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋਭੁਗਤਿਵਛਲਾਬੀਰਦਾਇਓ॥ ਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਡਾ
 ਇਓ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਧਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਿਗਾਇਓ॥ ਸਰ
 ਨਿਪੁਰਿਓਨਾਨਕਠਾਭਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਇਓ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫
 ॥ ॥ ਅਦਿਨਰਾਤੀਅਗਾਧੋਪਿਆਰੋਨਿਅਖਨਕੀਜੈਦੀਲਾ॥ ਸਤਿਸੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐ
 ਤਿਆਗਿਅਨੁਹਾਈਲਾ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰਾਗੀਲਾ॥ ਬਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰਕੀਸੀਘੋਪੇ
 ਖਿਐਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਾਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨੁਜੀਰੀਲਾ॥ ਮਿਲਥੇ
 ਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੇਪਰੀਲਾ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
 ॥ ਮੁਨਿਜੋਰੀਸਾਸਤੁਗਿਕਹਾਵਤਸਬੁਕੀਨੋਬੁਧਿਅਪਨਹੀ॥ ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋਤਿਤੇਤੀਸਾ
 ॥ ਤਿਨਕੀਪੈਰਤਿਕਛੂਨਰਹੀ॥ ੧ ॥ ਬਲਵੀਤਿਬਿਅਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥ ਅਵਰਨਜਨਸਿ
 ਕੋਉਮਰਮਾਗੁਗਧਿਪਾਇਲਹੀ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੈਸਾਤਿਬਨਸਗਲਭਵਨਲ

ਪਟੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਕੁ ਗੀ ਹੋਇ ਚੋਰੀ ਚਰਨ ਗਈ॥ ੨॥੫ ੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲ
 ੫॥ ਏਇ ਕਰ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨਾ ਪਿਆਇ ਅਗਾਥਾ ਥੋਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇ
 ਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਅਧਿਕ ਇਆਲਾ॥ ਬੁਈ ਕਲਿ
 ਆਣ ਮਨਿ ਰੁਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਦੁਰਨਾ ਗੀ ਮਗ
 ਲਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾਜੇ ਕਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ ਗੀ ਜਿਨਿ ਸਤੁ ਕਾਰੀ
 ਆਉ ਪਾਗੁ॥ ੨॥੬॥ ੧੫॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲ ੫॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਕੁਈ ਸੁਤ ਬਿਪਤਿ
 ਨ ਕਾਬਲ ਹੋਏ ਬੋਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਕੋਰਾ॥ ੧॥ ਠਾ
 ਕੁਰਤੁ ਪ੍ਰਥਿਨੁ ਆਹਿਨ ਮੋਰਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਣਾ ਗੁਰੀ ਮੈ ਆਹਿ ਉਤਮ ਰਾਧੋਰਾ॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣੁ ਮਾਰੇ॥ ਈਹਾਂ ਉਹਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਜੋਗਾ ਸਾਧ
 ਸੀਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨ ਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ॥ ੨॥੭॥੧੬॥ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲ ੫॥ ਆਲਜਾਲ ਕੁਮ ਮੋਹਤ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਮਨ ਕਉਇ
 ਹੋਇ ਪਦੇ ਸੁਖਿ ਸੁਖੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਜਨ ਮੈ ਸੇਸਤਿ ਸਹਾਈ॥ ਜਿਸੁ
 ਬੋਟੇ ਤੁਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬਿਧਿ ਸਰਿਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਨਿ ਕਬਹੂ
 ਕੁਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਬੁਝ ਜਲੁ ਪਾਹਿ ਪਰਾ
 ਈ॥੨॥੮॥ ੧੭॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲ ੫॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ਕੀ ਮਤਿ
 ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਨੀ ਚਹੈ ਤਿਧਰੀ॥ ੧॥ ਪਿਆਈ ਐ ਅ
 ਪਨੇ ਸਦ ਹਰੀ॥ ਸੇਰ ਅਏ ਸਾਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀ ਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏ ਕਘਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੁਰੇ ਮੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰੀ॥ ਅਚੇਤਾਇ ਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ

ਮਨ

ਅਤੁਮਰਾਖਰੁਪਾਰਕਰੀ॥ ੨॥੮॥੧੮॥ ॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਉਦਤਾਨੀਮਾਸ
 ਤੁਨਾਕਾਥਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾਧੀ॥ਨਰਨਕਮਲਹਿਨਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਰਮਅਪੇਰ
 ਨਾਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਤੁਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਧਪਤਿਪਾਲਕਪੁਕਰੁਸ
 ਦਸਲਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਗਨਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀਕਉਪੁਕੁਆਹੀ॥
 ਨਾਨਕਟੇਕੁਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰੁਅਥਧਿਠਾਣੀਲਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ਗੁਜਰੀਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸਨੁਟੀਜੈਨਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਗਾਕਿ
 ਸਸੀਗਿਦਸਪਗਾਭਾਉਇਏਅਨੇਰਥਮੇਗ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਧਿਨੁਧੀਆਨਹੋਗਾਇ
 ਤਨਿਤਵਉਹਰਿਰਸਨਅਗਾਪਉਨਿਰਪਉਤੁਮਹੀਓਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਯਦਿਅਲਪੁ
 ਰਖਸਰਧਕੇਠਾਕੁਰਧਿਨਉਕਰਉਕਰਜੇਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਰੋਉਪਰ
 ਸਿਆਖੀਠੇਗ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ ॥ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਘੁਰਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦਲੋ
 ਕੋਇਨੁਲੋਕਤੇਪਾਇ॥ਸਾਪਸੀਗਤਿਕਉਜੇਹਿਨਸਾਕਉਮਲਿਮਲਿਏਵੇਪਾਇ॥੧॥
 ਅਧਮੇਹਿਆਇਪਰਿਓਸਰਨਾਇ॥ਗੁਹਜਪਾਵਕੇਧਹੁਤੁਪੁਜਾਰੇਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰਦੀ
 ਓਹੈਧਤਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਪਿਕਅਰੁਜਛੁਕਿਨਰਨਰੁਹੀਕੀਠਿਉਰੁਭਾਇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਅੰਗੁਰੀਆਪੁਭਿਕਰਤੇਜਾਵੇਕੋਇਅੰਮੀਦਸਾਇ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ ॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਅਪਨਸੁਮਿਦੈਹੋਵੈਜਗਿਕੀਰਤਿਦਰਗਹਏਸਨਪਾਈ
 ਐ॥ਜਮਕੀਰਸਨਸੋਹੇਇਧਿਨਮਹਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਪਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਨਤੇਪਾ
 ਲਨਧਿਰਥੀਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪੁਕੁਅਪਨਾਮਨਿਤਨਿਸਦਪਿਆਈਐ
 १॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਹਿਸਰਨਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਦੋਹਿਸੋਈਪੁਕੁਪਾਈਐ॥ਨਰਨਕਮਲਨ

ਮਾਏ

ਨਕਰਿਗਿਰਤੇਹਰਿਦਾਸਹਪੇਜਰਖਾਈਭੋ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੨੨॥ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫ ॥
 ਧਿਸੰਬਰਜੀਅਨਕੇਤਾਤਾਰਗਤਿਭੁਰੇਬੰਡਾਗਾਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਹਛਲੋਹੇਵਤਖਿਨਮਹਿਕ
 ਰੇਓਧਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਆਰਾਪਹਿਤਾਉ
 ਕਉਤੁਜਾਚਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਆਗੀਕਰਤੇਤੂੰਪੁਤਪਾਨਅਧਾਰਾਹੋਇਸਹਾ
 ਈਜਿਸੁਤੁੰਰਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੈਸੀਸਾਚਾ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੩॥ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫ ॥
 ਜਿਨਕੀਪੇਜੇਸਦਾਗੀਆਪਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਅਉਖਧਉਤਰਿਗਾਇਓਸਤੁ
 ਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓਪਰਮੇਸਰੁਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਮਿਟੀਧਿ
 ਆਪਿਸਰਬਸੁਖਹੋਈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਬੀਰਾਗਿ॥ ੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਓਮੇਰੇਕਰਤੇਗੁ
 ਰਪੁਰੇਕੀਵਡਿਓਆਈ॥ ਅਧਿਚਲਨੀਦੁਪਗੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਦਾਈ॥ ੨
 ੨॥ ੧੫॥ ੨੪॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਕਬਹੂੰਹਰਿਸਿਉਨੀਤੁਨਲਾਇਓਪਿ
 ਧਾਕਰਤਧਿਰਾਨੀਅਉਧਹਿਗੁਣਨਿਪਿਨਾਮੁਨਗਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਡੀਕਉਡੀ
 ਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਧਾਇਓ॥ ਧਿਸਰਤਪੁਰੁਕੇਤੇਦੁਖਗਾਨੀਅਹਿਮਹਾ
 ਮੋਹਨੀਖਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਰਹੁਅਨੁਕਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗੁਨਪੁਨਮੇਹਿਕਮਾਇਓ॥ ਗੋ
 ਬਿੰਦੁਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਓ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੨੫॥
 ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫ ॥ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੀਤਾ॥ ਛੇਡਿਅਨਿਧਿਉਹਾਰਮਿਥਿਅਭੁਜਸ
 ਦਾਭੁਗਵੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਰੁਭੁਗਤਾਈਤਅਗੈਟੇਕਾ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
 ਗੋਬਿੰਦਜੀਆਗੁਰਗਿਆਨਧੁਪਿਧਿਏਕਾ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬਸੀਪਰਸਰਣਿ
 ਤਾਈਗਾਹੀ॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਪੁਨਾਨਕਹਰਿਨਿਪਿਲੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੬॥ ॥

ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫॥੨੬੫॥ ੫੨ ੪॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਛੁਹਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਧਸਰਣੀਆਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਣਗ
ਉ॥ ੧॥ ਰੇਤਿਤਰੁਣਕਮਲਮਹਾਧਿਆਸਰਬਸੁਖਕਲਿਆਣਪਾਦਹਿਮਿਟੈਸਗਲ
ਉਪਾਧਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨੁਈਤਿਸੁਖਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਈਤਉਤਜੀ
ਅਨਾਲਿਸੰਗੀਸਰਬਰਹਿਆਸੋਇ॥ ੨॥ ਕੇਟਿਜਤਨਉਪਾਵਮਿਥਿਆਕਛਨਐਵੇਕ
ਮਿਆਸਰਣਿਸਾਧੁਨਿਰਮਲਗਤਿਹਇਪ੍ਰਭੁਕੇਨਾਮਿ॥ ੩॥ ਅਗਮਦਇਅੰਲਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਸਰਣਿਸਾਧੁਜੋਗੁ॥ ਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ ੪॥ ੧
੨॥ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫॥ ਅਪਣਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾਸਾ
ਸਿਸਾਮਿਅੰਗਪਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਹਿਮਨਕੀਚਿੰਟਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਪ੍ਰਭੁਕਾ
ਨਉ॥ ਸੁਖਸਹਜਿਆਨਿਦਪਾਦਹਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਥਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗੀ
ਉਪਾਗਿਹਿਉਮਨੁਆਠਪਹਰਆਗਾਧਿ॥ ਕਾਮਰੂਪਅਹਿਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਟੈਸਗਲਉ
ਪਾਧਿ॥ ੨॥ ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਆਮੀਸਰਣਿਭਾਵੀਆਉ॥ ਨਰਨਕਮਲਅਰ
ਪਿਹਿਰਦੇਵੇਕਮਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਦਇਆਧਾਰੀਬਖਸਿਲੀਨੇ
ਆਧਿਆਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਨੀਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੮॥ ॥
ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਆਇਆਗਈਸੰਕਤੁਟਿ॥ ਨੁਖਅਨੇ
ਰਾਭੈਬਿਨਸੇਪਾਪਗਏਨਿਖੁਟਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਖੀਤਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਬਰ
ਨਗੋਬਿੰਦਪਿਆਏਮਹੰਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਣੀ
ਸਭਲਸਿਮਰਤਨਾਮਾਕਰਿਅਨੁਗੁਰੁਆਪਿਰਾਖੇਭਏਪੁਰਨਕਾਮਾਸਾਸਿਸਾਸਿਨ

ਬਿਸਰੁ ਕਥਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰਥਾ ਗੁਣ ਅਨਿਕਰਸਨਾ ਵਿਆਥਾ ਨੈ ਅਗਨਤ
 ਸਦਾ ਅਕਥਾ ॥ ੩ ॥ ਈਨਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿਤਾਰਦੁ ਇਆਲ ਵਿਰਪਾਕਰਣਾ ਅਟ
 ਲਪਦੀਨਾ ਮਸਿਮਰਦੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨ ਕਹਰਿਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੮ ॥ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਗਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾਦੀਰਘ ਰੇਗੁ ॥ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖ
 ਉਖ ਪੁਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੇਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਂਛੀ ਭੋਜਨ ਪੁਰਿ ਕੋਟਿ ਜਨਮ
 ਕੋਲ ਹਰਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਨ ਪੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮੇਧਿ ਆਸਾ ਕੁਕੁਰੀ ਬਿ
 ਕਰਾਲਾ ਗੁਰਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਕਾਟੀ ਭੋਜਨ ਮਨਾਲਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ
 ਮੁਠੇ ਸਦਾ ਅਵਗਾਢਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਬੁਢਣਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਤ
 ਪੁੰਡਰੀਕ ਸੁਹਿਰਿ ਤੀਨ ਤਾਪ ਜਲ ਤਾ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਜਨ
 ਸੰਤ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬ ਬਿਪਿਕ੍ਰਮ ਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅ
 ਪਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟਾ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ੪
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਆਗ ਪਿਸਿਰੀ ਪਰਸਾਦ ਲਮ੍ਹਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰ
 ਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਸੁਦਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿ ਮਾਛਿਰ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗਾ ॥ ਮਨ ਚਰਣ ਰਬਿੰਦ
 ਉਪਾਸ ਕਲਿਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਤਸਿ ਮਰਦਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਤੁਛਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰਹਨ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਰਾਗ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
 ੩੧ ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਣਿ ਕੇਹਾ ਤਾਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ
 ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤ੍ਰਿਭੁਵਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ
 ਵਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ

ਚਰਨੀਵਡੇਭੁਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਕੁਏਸਾਪਸੰਗੇਦੁਰਮਾਤਿਥਪਿਤਿਆਗੀ
 ॥੨॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਆਪਿਤਰੈਸੰਗਤਿਸ
 ਕੁਥਿਧਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ਚਰਣਅਪਾਰੁਤੇਰਾਪੁਕੁਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਕੁਸਾਥਿ
 ਸਗੰਦਿਪਰਿਓਨਾਕਪ੍ਰਕੁਤੁਮਗੀਦੇਰਾਥਿਓਹਰਿਗਾਥਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੨॥ ੨॥ ੩॥ ੩੨॥
 ੪੫॥ ਜੋੜਾ॥ ਗਗੁਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪਾਰ ੧॥
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰੂਸਾਗੰਦਿ॥ ਏਕਨਗਰੀਪਚਰੋਰਧਸੀਅਲੇਖਰਜਤਚੋਰੀਪ
 ਵੈ॥ ਤਿਹਦਸਮਾਲਰਖੈਨਾਨਕਮੇਖਮੁਕਤਿਸੇਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਚੇਤਹੁਧਾਸੁਦੇਉਬਨਵਾਲੀ
 ॥ ਰਾਮਾਰਿਦੇਜਪਮਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਓਰਧਮੁਲਜਿਸੁਸਾਖਤਲਾਹਚਾਰਧੋਦਜਿਤੁਲ
 ਗੋ॥ ਸਹਜਭਾਇਜਾਇਤੇਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਗੋ॥ ੨॥ ਪਾਰੁਜਤੁਪਰਿਆਗਾਨਿ
 ਮੈਰੇਪੁਹਪਪਤਤੁਡਾਲਾ॥ ਸਰਬਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਸਥਿਛੋਡਹੁਸੁਗੁਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਸੁਣਿ
 ਸਿਖਵੰਤੇਨਾਨਕਬਿਨਵੈਛੋਡਹੁਆਇਆਜਾਲਾ॥ ਮਨਧੀਚਰੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਪੁਨਰਪਿ
 ਜਨਮੁਨਕਾਲਾ॥ ੪॥ ਸੋਗੁਰੁਸੋਸਿਖਕਥੀਅਲੇਸੇਵੈਦੁਜਿਜਾਣੈਰੋਗੀ॥ ਤਿਸੁਕਾਰ
 ਟਿਕੈਮੁਨਪਿਪਾਨਾਹੀਧੀਪੈਗਿਰਹੀਜੋਗੀ॥ ੫॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਅਹਿਕਾਰਤਜੀਅਲੇਲੋਕੁਮੈਹੁ
 ਤਿਸੁਆਇਆ॥ ਮਨਿਤਤੁਅਵਿਗਤੁਪਿਅਗਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਗਿਆ
 ਨੁਪਿਅਨੁਸਭਿਦਾਤਿਕਥੀਅਲੇਸੇਤਬਰਨਸਾਭਿਦੁਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਮਧੁਤਾਸੁਰਸਾ
 ਦੀਜਾਗਤਨਹੀਸੁਤਾ॥ ੭॥ ਮਹਾਰੀਭੀਰਪਤ੍ਰਪਾਤਾਲਾਨਾਨਕਸਰਬਜੁਆਇਆ॥ ਉਪਦੇ
 ਸੁਗੁਰੁਮਮਪੁਨਹਿਨਗਰਭੀਬਿਖੁਤਜਿਮੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ॥
 ਗੁਜਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਕੁਦਤੇਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਹਰਿਸੁਮਾਗਾਜੈਸੀਭੁ

ਖੋਇ ਮਭੁ ਅਤਿ ਰਿਤੁ ਸਿਮਰ ਬੁਝ ਚੁਦੇ ਵਟਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸਤਿ ਮੁਸਚੁ ਅਪ
 ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਭੁਰੇ ਭੁਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ
 ਨਸ ਆਪਿ ਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਧੀਰਾ ॥ ਨਲੁ ਖਲੁ ਪਰਨਿ ਗਗਨ ਤ
 ਹਨੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਤੁ ਦਿਆਇ ਆਮਗਨ ਨ ਛੁਇ ਆਨਾ ਸੁ
 ਰਜਿ ਰੰਦੁ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭੁ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕਾਨਨ ਰਿਸੁ ਤਿਭ
 ਵਣ ਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀ ਆਬੂਹ ਮਾਧਿ ਸਨਮਹੇ ਸਆਕਾ
 ਗਾ ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਉ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੇ ਧੀਰਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸ
 ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇਕ ਦੇ ਦੇਤੇ ਦਿਨਾਹੀ ਭੰਗਾਰਾ ॥ ਉਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਪੈ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਪੀ ਅਤਿ ਰਿਜਾਚਹਿ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਕਰਹਿ ਜੇ
 ਕਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸੀਪਿ ਆਸਹੋਇ ਮਨ ਅਤਿ ਰਿਸੇ ਜਲ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਗੁ
 ਰਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੋਣੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਤਾਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੇਹੋ ਬੁਝਹਿ
 ਅਤਿ ਰਿਸਬਦੁ ਧੀਰਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਅਥ ਤੁਥ ਅਵਗੁਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨੁ ਦੀਜੈ ਪਿਆਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ
 ਪਾਗਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ॥ ਗਗਨੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਐਸੀ ਜਨ
 ਮਿ ਮਰੈ ਭੁਨਿ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨ ਐਰਤੇ ਨ ਐਗ
 ਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਗ ਮਨ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
 ਰੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਜੀ ਕਰਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿ ਆਕਉ ਕੇਤੇ
 ਉਪਰੁ ਭੁਰਨ ਕੇਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਬੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਐਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰੁ ਉਪਰਿ ਠਾਕੇ ਜਨ ਮਿਨ ਨ ਮਿਦੈ ਰਾਈ ॥ ॥

ਸਾਨੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਧਾਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਧੁਧਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੁਤੁ
 ਸਕੈ ਸਤਾਈ॥ ਅਦਿਗਤੁ ਨਾਥੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਐਜੀ ਨਾਥੁ
 ਦਿਲੁ ਨਾਥੇ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਦਿਕਾਈ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰ ਸੀਕਿ ਰਤੁ ਨ ਮੇ
 ਟਿਆ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਐਸੀ ਰਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਭਾਈ॥ ਅਥਤ
 ਧਏ ਕੇ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਸਖਾਈ॥ ੬॥ ਐਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈ ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀਤੁ
 ਹੀ ਸਿਉ ਧਨਿਆਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸਦਿ ਖਾਵਹੁ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ॥ ੭॥
 ਐਜੀ ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਰੋਹੇ ਨਦੀ ਸੈ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
 ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੀਠੈ ਬਨਾਈ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਗੁਨ ਗੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਐਜੀ ਨਾ
 ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨਾਮ ਪਿਮਹਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇ ਦਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੇ
 ਗਾਇ ਜੋਗਾ ਬਿਬਰਜਤ ਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ
 ਕਿਹਿ ਰੇਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਨਕ ਮਕਾਇ ਨਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਸ
 ਨਰਦ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗੁ ਨੀਵਨੁ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਨਿਹਲ ਮੇਕੁ ਪਰੀ॥ ੨॥ ਐਜੀ ਪੈਟੇ ਠਉਰ ਨਾਥੀ ਪਰਿਧਾਹਰਿ ਨਿਰਵਿਗਤਿ ਨ
 ਹੀ ਕਾਈ॥ ਰੇ ਸਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਨ ਮੈਟੈ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਰਹੈ ਸਦਾਈ॥ ੩॥ ਐਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾ
 ਤਿਨ ਮੈਟੈ ਕੋਈ ਮਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ॥ ਨਿਰਕ ਨਰਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿਰਾਜਿ ਨ ਗੁਰ
 ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ॥ ੪॥ ਐਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲੈ ਵੈ ਬਿਲ ਮਨ ਅਪੁਆ
 ਗਈ॥ ਆਨੰਦ ਮੁਲ ਨਾਥ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ਐਜੀ ਸਰਣ
 ਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿ ਆਗੁਰ ਮਤਿ ਭੂਮਨਿ ਚੁਕਾਈ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੀਚਨ ਪਾਤੁ
 ਹੋਈ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਨਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਨਿ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿ

ਗੁਰੁਈ॥ ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁ ਨਾ ਜੀਜਨ ਸਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਤੁਵਰੁ ਪੁਰਖੁ
 ਅਗਮੁ ਤੇਰੇ ਵਰੁ ਹਮ ਪੀਖੀ ਤੁਝੁ ਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਟੀਜੈ ਚੁਗਿ ਜਗਿ ਸਬਦਿ
 ਸਲਾਹੀ॥ ੮॥ ੪॥ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰੁ ੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਗਾ ਪਿਤ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੀ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੀਤੀ ਅ
 ਸੁਖ ਭਾਇ ਨਿਤ ਹਿਤੀ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਸਰਣੀ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰ
 ਣ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਬੁ ਚਿਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹ
 ਰਿ ਮਰਣੀ॥ ਮਤਿ ਤੁਤੁ ਗਿਆਨਿ ਕਲਿਆਣ ਨਿਪਾਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੀ॥ ੨॥ ਚ
 ਲਚਿਤ ਵਿਤ ਕੁਮਕੁ ਮਜਿਗ ਮੇਹ ਮਗਨ ਹਿਤੀ॥ ਬਿਰੁ ਨਾਮ ਕੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਮਤੀ ਗੁਰੁ ਦਾਕਿ
 ਸਬਦ ਰਤੀ॥ ੩॥ ਕੁਰਮਾਤਿ ਕੁਰਮੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨ ਗੁਜਨ ਮਿਥਿਆ ਪਿਖ ਪੀ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹ
 ਰਿ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੀ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਜਗ ਮੇਹੁ ਪੋਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖ ਆਪਿ
 ਕਜਨ ਮਮਰਣੀ॥ ਕੁਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਕੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦਰ ਮਣੀ॥ ੫॥ ਗਰ
 ਮਤਿ ਨਿਹ ਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜਿ ਥੀ ਚਾਗੀ॥ ਸੇਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅਤਿ ਰਿ
 ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਰੀ॥ ੬॥ ਭੈਭੁ ਏਕੁ ਗਤਿ ਤਰੁ ਭੁਵਨੁ ਲੁਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਕਰ
 ਣੀ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਗੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ॥ ੭॥ ਜਬ ਲਧ ਲੇਭੁ ਲ
 ਹਰਿ ਨਿਦਾ ਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਣੀ॥ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਤੁਧੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ
 ੮॥ ੧॥ ੫॥ ॥ ਗੁਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪਰੁ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਿਗਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਚਾਈ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਦਾਈ॥ ਚਿਤੁ ਬਿਰੁਗਾ ਖੈ ਸੇ
 ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਇਛੀ ਸੇਛੁ ਲੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਨਾ ਚੁਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਆਗੈ॥ ਗੁਰੁ ਕੇ ਭੁਣੈ ਨਾ

ਚਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਅੰਤੈਜਮਭਉਰੁਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਨਚਾਏਸੇਭਗਤੁਕਹੀਐ
 ਅਪਣਾਪਿੰਰੁਆਪੇਲਏ॥ ਆਪੇਗਾਵੈਆਪਿਸੁਣੈਦੁਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਗਗਿਪਾਏ
 ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨਸਕਤਿਨਿਦਾਗੈਸਿਦਘਰਿਜੀਰਨਹੋਈ॥ ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੂਤਾ
 ਨਾਚੋਟਾਪੇਅਵਰੋਗਾਵੈਮਨਮੁਖਿਭੁਗਤਿਨਹੋਈ॥ ੩॥ ਸੁਰਿਨਗਦਿਗਤਿਪਖਿਕਰ
 ਮੀਨਾਚੈਮੁਨਿਜਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਸਿਧਸਾਪਿਕਲਿਦਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਿਦੀਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਖਡ੍ਗਮਭਿਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੈਜਿਨਲਾਗੀਹਰਿਲਿਦਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੀਅਜੰਤ
 ਸੋਭੇਗੀਨਾਚੈਨਾਚਹਿਖਾਣੀਚਾਰੀ॥ ੫॥ ਜੇਤੁਪੁਰਾਵਹਿਸੇਈਨਾਚਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਬਦਿਲਿਦਲਾਏ॥ ਸੇਭਗਤਸੇਤਤਗਿਆਨੀਜਿਨਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥ ੬॥ ਏਹਾਭ
 ਗਤਿਸਚੈਸਿਉਲਿਦਲਾਗੋਬਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ ਜੀਵਤੁਮਾਰੈਤਾਸਬਦੁਦੀ
 ਚਾਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥ ੭॥ ਆਇਅਕੈਅਗਥਿਬਹੁਤਲੇਕੁਨਾਚੈਕਵਿਰਲਾਤਤੁਬੀਚ
 ਭੀ॥ ਗਰਪਰਸਾਦੀਸੇਈਨਾਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਇਕੁਦਮੁਸਾਚਾਦੀਸ
 ਰੈਸਾਦੇਲਾਧਿਰਥਾਜਾਇ॥ ਸਾਹਿਸਾਹਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਰਜਾਇ
 ॥ ਸੇਈਨਾਚਹਿਜੇਤੁਪੁਰਾਵਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਦੀਚਾਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਸਹਜਿਸੁਖਪਾ
 ਵਹਿਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧੦ ॥ ੧॥ ੬॥ ਰਾਗਗੁਜਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਹਹਿਨਸਕੈਜਿਉਧਾਲਕੁਖੀਰ
 ਅਪਾਰੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥
 ੧॥ ਮਨਹੋਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿ
 ਪਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਨਕਸਨੈਦਨਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨਜਪਤਰ

ਹਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਰਣ ਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਇ ਤਿਨ ਕੀ ਪੋਜ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖ
 ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੋ ਦਰ ਤੈ ਏਕਾ ਜੋ ਤਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸਭਿ ਜਾਚ ਕਤੁ ਏਕੋ ਦਤਾ ਮਾਗਿ ਹਾਥ ਪਸਾ
 ਰੀ॥ ੩॥ ਕੁਗਤ ਜਨ ਕੀ ਉਤਮ ਧਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਸਭ ਲਜਨ
 ਮੁਕੁਟਿ ਆਤਿ ਨ ਕੇਰਾ ਅੱਪਿ ਕੇਰ ਕਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਪਾਦੁ ਗਮਤਿ ਬਿਅ
 ਧੇ ਜਿਨ ਅਤਿ ਰਿਮੋਹੁ ਗੁਧਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਨੁਧੇ ਸਣੁ ਪਰਦਾਰੀ॥
 ੫॥ ਨਿਰਕੁ ਨਿਰਕਾਰਿ ਮਲੁ ਪੈਵੈ ਓਹੁ ਮਲੁ ਤੁਖੁ ਮਾਇਆ ਪਾਰੀ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਨਿਰਕਾ
 ਦਿ ਅਪੋਨਾ ਉਰਦਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀ ਆਸ ਕੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸ
 ਸਭ ਕਲ ਪਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੁਤੁ ਦਰਤੈ ਜਗ ਅੰਤ ਰਿਸੁ ਤੁਖਿ ਤੈ ਏਕੋ ਕਾਰੀ॥ ੭॥ ਰਸ
 ਨਾਠ ਸਨਾਠ ਸਿਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸ ਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਨੁ ਮਾਂ
 ਗਉਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਠਾਗੁ ਗੁਨ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੨
 ਅਸਟਪਦੀ ਅੰਗ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਗਾਨਾ ਕੀ ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋ ਮਨ
 ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੋਰੇ ਬੋਝੁ ਪਨੀ ਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਿ ਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀ ਜੈ ਕਰਤੈ ਪੋਖਿ ਰ
 ਹੇ ਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ ਸੁਖੀ ਆਤੁ ਕੀ ਅਹਿ ਦਤਨ ਸਿਰਿ ਦਤਾ॥ ਤੇ
 ਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜੁ ਵੀਸੀ ਤੁ ਕੀ ਅਹਿ ਰਸੀ ਅਨਮਹਿ ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਨ ਮਹਿ ਸੁਰਤੁ ਕੀ ਅ
 ਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ॥ ਰਿਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬੋਝੁ ਗਿਹ ਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ੩॥ ਕਰ
 ਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀ ਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਵ
 ਦਾ ਪਾਨ ਮਹਿ ਦਾ ਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ॥

ਲਖਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੇਪ੍ਰਕੁਨਾਮ
 ਗਿਆਨਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ ਜੁਗਤਨਮਹਿਤੇਰੇਪ੍ਰਕੁਨਗਤਾਇਸਨਾਨਨਮਹਿਇਸਾ
 ਨੀ॥ ੬॥ ਸਿਧਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਕੁਸਿਧਾਕਰਮਨਮਿਰਿਕਰਮਾ॥ ਅਗਿਆਨਮਹਿਤੇਰੀ
 ਪ੍ਰਕੁਆਗਿਆਪ੍ਰਕਮਨਮਿਰਿਪ੍ਰਕਮਾ॥ ੭॥ ਜਿਓਏਲਾਦਹਿਤਿਓਏਲਾਹੁਸੁਆਮੀਕੁ
 ਟਰਤਿਕੁਟਨਹਮਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਗਾਇਓਜੋਪ੍ਰਕੁਵੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥
 ੮॥ ੧॥ ੮॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਜਰੀਮਹਲ ੫॥ ਪਰ ੪॥ ਨਾਥਨਰਹਰ
 ਈਨਬੰਧਦਪਤਿਤਪਾਦਨਦੇਵਾ॥ ਭੈੜਸਨਾਸਕਿਪਾਲਗੁਣਨਿਪਿਸਛਲਸੁਆਮੀਸੇਵ
 ॥ ਗਰਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਚਰਣਸਗਣਿਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਰੁਦਮਿਪਾ॥ ੧॥
 ਠਹਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਕ੍ਰਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਗਰਿਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਦਾਰਿ
 ਪਰਟੀਪਰਮਪਤਿਰਾਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥ ੨॥ ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆਗਰਗਿਅ
 ਨਹਰਿਰਿਦਮੰਦਿ॥ ਛੇਦਅਧਿਪਿਕਰੁਣਾਮੈਚਿਤਮੋਟਿਪੁਰਖਅਨੰਦ॥ ੩॥ ਸਿੰਮਰਿਸ
 ਮਰਥਪਲਮੁਰਤਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਨੁਸਹਜਿਸਮਾਪਿਆਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸਨਪੁਰਨੰਜਾ
 ਈਐਰਜਸਾਧਾ॥ ੪॥ ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਧਾਸਨਾਧਿਕਾਰਹਖੁਧਰਮੁਕੁਰੰਮੁ
 ਧਿਰਾਗਿਮਨਤੇਉਪਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਪਨਾਹਿਅਗਣਿਭੁੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੇਤਜਨ
 ਨਦੀਗਾ॥ ਖੁਸ਼ਮੁਗਾਪਮੁਕੁਕਟਾਖਸੀਪਰਬੁਏਗੁਣਮਤਿਪੀਗਾ॥ ੬॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗ
 ਈਸਨਪਿਮਨਪਾਗਿਰਿੰਦਪਰਤੀਤਿ॥ ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤਰਮਣਪਰਮਹੰਸ
 ਹਰੀਤਿ॥ ੭॥ ਨੇੜਦਰਸਨੁਸੁਦਨਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਗਾ॥ ਅੰਗਸੰਗਿਕੁਗਦਨਪ੍ਰਸਨਪ੍ਰ
 ਕੁਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਗਾ॥ ੮॥ ੧॥ ੨॥ ੮॥ ॥ ਗੁਜਰੀਵੀਦਾਰਸਲੇਕਾਨਾਲਿਮਹਲ ੩

सिर्वरघूरमदरवीपुनिगादटी॥ ॥ सल्लेखम४३॥ ममतामुभानीदृष्टवीधि
 पितागि॥ गुरुवैकुण्ठैनेचलैतानीदृष्टपददीपागि॥ उदिसरसराजननीदृते
 नेगिरिचरटीचिउल्लागि॥ नानकनरगीमनिदमेगुरुभुधिसगजिसभागि॥ १॥ म४३
 अरिगिसगसादुधुऐआपैमिरिपीपैभाग॥ दूजैबुधिसुतेकधगिनजागहि
 भागिभाभेगपिभागा॥ नानुनचेतगिसघदुनवीचरगिद्विगुमनुमुधवाभाठा
 ग॥ गिरिनानुपादिभाधिरषाजनगुगादादिआ॥ नानकजमुभगिरिकरेधभाठा॥
 १॥ पछिही॥ अपुष्टाभापुछिपादिछिउतरगुऐरुनकेटी॥ मतामसुगतिआपिकरे
 नेकरेसुऐटी॥ उरगभवासुनपतालुऐनैऐलैटी॥ उरगुआपेआपिनिरीकर
 ऐनछिपतिऐटी॥ निछिउतिमुबुदैतिदैकरेतिमुयिनअदरुनकेटी॥ १॥ सल्लेखमः
 ३॥ ॥ सागिघमेगसराऐरिमैसघदुकभागि॥ छिउअछिगटीकरेनगिन
 आदैनाजादि॥ सरासरामेमेदीभैनेसुभगिरऐसभागि॥ अदरुजसविछि
 मेदीभैनेसुभगिरऐनगदि॥ अदरुजसविछिमेदीभैनेमैतैभरिजादि॥ नि
 छिउलुतिनाकाजीदिआनिधमभुनजाहुरिआपुष्टाअदगीविछिचिउल्लागि॥
 नानकऐदनजापटीकरुतवेतीदेदिसजादि॥ १॥ म४३॥ मरानामुपिआटीअ
 सवेदरतैसरा॥ नानकपुवमुधुपिपरदाहुरेदितगल्लुपादैसरा॥ कषानीघ
 रनीकरताछिऐपुवमेमुलिनघुदिटीअपाकरनिकरु॥ २॥ पछिही॥ सिजेगु
 दिजेगुछिपादिछिउमिमटिकाभुलुकरादिआ॥ पुवमीमिमटिमजनीअनुजे
 तीजेतिभिलादिआ॥ जेतीगीसुकरनहमतिगुरिसघदुमुष्टादिभा॥ घूर

ਮਾਧਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤੇ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਮੁਲੁ ਰਗਾਇਓ ਨਤੁ ਗੀਅਸੁ ਖ
 ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੩ ॥ ਸੇਜ ਪੁਸੇਤ ਪੁਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁੰਦੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿ
 ਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਣੇ ਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ਮ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੇ ਹਿਰਲ
 ਲੈਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦੁਖਿ ਆਈ ਦੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ
 ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਾਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀ ਮੈ ਭਾਰੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤੀ
 ਗਤਿ ਆਹਰਿ ਪਾਰਿਉ ਤਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉ ਮੈ ਛੁਡਿ ਦਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਹ ਗਿਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਰਮੁ ਕਤਿ ਦੁਆ
 ਰਾ ਸੰਕੁ ਨਾ ਰਾਈ ਦਸ ਵੇਰੁ ਆਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈ ਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕ ਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾ
 ਇ ਮਐ ਸਾਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੈ ਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆ
 ਵਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ਮ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ
 ਮਨੁ ਅਸਥੁਲੁ ਹੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਿਖੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਹਉ ਮੈ ਗਈ ਜੇ ਤਿਰ
 ਹੀ ਸਭੁ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਪ੍ਰਭਿ ਸਮਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੇ ਦਸਿਆ ਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਣ ਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਦੁਜੈ ਭਰਮੀਤ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਧੁਇ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਖੋਈ ਐਹ ਰਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦਿਗਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ॥ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਉ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਖਿਗੁਇ ਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ
 ਕਿ ਆਨੁ ਗਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਖੋਟੀ ਗਮਿ ਹੋਏ ਕਰੁ ਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁਲ
 ਹਿਜਾਇ ॥ ਹਥੁ ਛੁਡੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਹੁ ਨ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ਨਿਨ ਸਤਿ

ਗੁਰਮਿਉ ਚਿਤਲਾਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖ ਦੁਸਿ ਆਮ ਨਿ ਆਇਆ ਹਰਿਨਾ ਖੁਪਿ ਆਦਿ ਹਰਿਗ
 ਸਿਉ ਹਰਿਨਾ ਮਿਰਚੇ ਲਿਵਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਧਨੁ ਸਉ ਪਿ ਆਜਿ ਜੀ ਅਮਹਿਰ
 ਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ਨ ਰੰਗੁ ਤਿ ਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੀਚੈ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥੧੫੪॥ ਆਇਆ ਹੋਈ
 ਨਗੀ ਜਗਤ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇਆ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੇ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਛਿਡਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਕੋਈ ਗੁਰੁ ਤਿਨਿ ਮਲਿਕ ਲਿਲਾਈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਓਥੇ ਜਿਸ ਚਿਰ ਹੋਲਿ
 ਵਲਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚੜ੍ਹੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰ ਕਰੇ ਇਪੁ
 ਰਾਖਾਇ ਸੀ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕੰਮਾਇ ਸੀ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਰਇ ਆਲੇ
 ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਸੇ ਪੁਕਾਰ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇ ਸੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪
 ੩ ॥ ਸਭੁ ਨਾਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੋ ਸਦੀ ਰਹੈ ਹਰਿਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕਮਨੁ ਮਨਿ ਈਤਾ ਘਰਹੀ ਅੰਦਰਿ
 ਹਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇ ਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਾਇ ਹੋਇ ॥੧੫੪॥ ਰੋਇ ਸਥਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤੁ ਨ ਲਾਇ ਓਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੇਹਾਗਾਈ ਜਿਨਾ ਪਿ ਆਗ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਛਿਡਿ
 ਮੈ ਦੇਖਿ ਆਹਿ ਇਕੋ ਰਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਕਰਮ ਧਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਰ
 ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੋਲਾਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩ ॥ ਕਾਂਇ ਆਹਿ ਸ
 ਕਿ ਆਖੀ ਤਿਹੈ ਜਿ ਪਾਇ ਆਹੀ ਛੁਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸੇ ਨੇ ਕੁਝੁ ਬੋਲਿ ਕਿਖਵਾਈ ਮੈ ਜਿ ਚਲਦਿ
 ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਂਇ ਆਮਿ ਟੀ ਅਪੁਰੈ ਪਉਣੁ ਪੁਕਾਰੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇ ਆਮੇ
 ਹਿ ਆਛਿ ਰਿਛਿ ਰਿ ਆਵਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਕਮਨੁ ਜਾਤੇ ਖਸਮ ਕਾ ਜੇਹਾ ਸਤਿ ਸਮਾਇ

१५४३॥ ਏਵੇ ਨਿਹ ਚਲੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਹੋਰੁ ਪਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਪਨੁ ਕਉ ਤਸਕਰ ਜੇ ਹਿਨ ਸਕ
 ਈ ਨਾਉ ਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੀ ਐਸੇ ਤੀਰਵਿਗਹਿ ਆਜੀ ਐਨ ਲੈ ਜਾਇ ॥
 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ਐਸੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਖਰਿ
 ਐ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਦੁਠਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਕੁ ਜਗੁ ਤਿ
 ਸੈ ਕੇਵਲ ਸਿਹੈ ਸਕੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪਨੁ ਪੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਕੁਏ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਆਸਨੁ ਬਿਰੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਹਰਿ ਪੁ
 ਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੩ ॥ ਭਿਗੁ ਤਿਨ ਦਾ ਜੀਵਿ ਅਜੇ ਹਰਿ ਮੁਖ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗ ਦੇਵੁ
 ਖੁਹਉ ਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੁਝੁ
 ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਈਸੁ ਖਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀ ਨਾਉ ਪਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ ਆਸੈ
 ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਧਾ ਕਵਲੁ ਹੋਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਗਤਿ ਨਾਉ
 ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਤਰਿ ਦਰਤ ਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਉ ਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ
 ਮੁਖਿ ਛੀਕ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਪਰਮਿਰਲਾਏ ਨਾਰਲ ਨਿਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰੰਤ ਬਣਤ ਬਣਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭੁਧੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿਹ
 ਰਿਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਦੁਠਾ ਚੋਰੁ ਪਾਇ ਆਛਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ
 ਗਰਬੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀ ਆ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪਣੁ ਤਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ
 ਪਾਈ ਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖੈ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਈ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੩ ॥ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆ

ਪਣਤਿਸਨੇਪੁਜੇਸਬੁਕੇਇ॥ਸਭਨਾਉਪਾਵਾਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਗਹਿਨਾਮੁਪਰਾਪ
 ਤਿਯੇਇ॥ਅੰਤਰਿਸੀਤਲਿਸਾਂਤਿਦਸੈਜਪਿਹਿਰਦੇਸਦਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾ
 ਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੋਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਆਈਹੋਇ॥੧੫੪੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਦਿ
 ਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਮਨਿਦਸੇਹਉਮੋਜਾਇਗਮਾਨ॥
 ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਗੇਪਿਆਨ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤੁਸੰਤਖੁਸਬੁ
 ਸਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਦਿਤਾ॥ਅੰਦਰੁਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਗਇਆਮਨਸਹਜੇਜਿਤਾ॥
 ਤਹਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅੰਦਰੁਸੁਗਿਆਨੁਗਵਿਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਦੈਗੁ
 ਟਪਰਗਟੁਕਿਤਾ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਏਕੋਹਰਿਮਿਤਾ॥੮॥ਸਲੋਕਮ੪੩॥
 ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੋਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਐਕਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁ
 ਛੈਸਤੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੋਰੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗੋਹੋਜੇ
 ਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਹਉਮੋਮੇ
 ਦਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੇਮਿਲਿਆਸਦਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੧॥ਮ੪੩॥ਅਤਿਰਿਕਪਟੁਮਨਮੁਖਗਿਆਨੀਰਸਨਪ੍ਰਭੁਏ
 ਲਾਇ॥ਕਪਟੁਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੇਨਿਤਵੇਖੇਸੁਣੈਸੁਭਾਇ॥ਦੁਜੇਭੁਗੈਦਿਨਾ
 ਇਨਗੁਪਰਏਪੈਬਿਖੁਮਾਇਆਮੇਹੁਸੁਆਇ॥ਇਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵੈ
 ਜੇਮੈਮਰੈਛਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਚੁਕਈਵਿਚਿਦਿਸਟਾਪਚੈਪਠਾ
 ਏ॥ਨਿਸਨੇਦ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਵੈਹਰਿਨਾਮੋਗਾਵੈਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛੁਡਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਨਾਹੁਕੁ

ਸੋਹਰੇ

ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸੀਸਾਗਿ। ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੁਰੇ ਸਬਦਿ ਦੀਰਾਗਿ। ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਨਾ ਕਰੀ ਸੇਵੇ ਸਬਦਿ ਪਿਆਗਿ। ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਿਨਹੁ ਮੈਦਿ ਚਹੁ ਮਾ
ਗਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾਉ ਰਿਧਾਗਿ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਿਆਨੁ ਸਹਜਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨੁਦਿਨੁ ਰੋਹੇ ਰਿਗਿ
ਰਤਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਹਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰਹੁ। ਲਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੁ
ਠਿ। ਅਨੁ ਅਪੋਰੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਿ ਪੁਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨਾਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ। ਸਹ
ਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਪਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੀਸਾਗਿ। ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਨੁਨੀ ਪਾਈ ਮੈਦਿ ਸਟਾ
ਸਟਾ ਖੁਆਰਾ। ਕੁਟੈ ਲਾਲ ਚਲ ਗਿਆ। ਨਾਉ ਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਨਿਅ
ਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁਗਤਿ ਸਚੈ ਨਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ। ਹਰਿ ਕੀ ਪੀਤਿ
ਤਿਨ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ। ਹਰਿ ਰਿਗਿ ਰਹਿ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਰਤੇ ਰਸਨਾ। ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿ
ਆਏ। ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਦਸਾਏ। ਧਾਤੁ ਗੁਰੂ ਛਿ
ਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਏ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ। ਗਤੀ ਖਾਇਆ। ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾ
ਇਆ। ਅਨੁਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ। ਦਿਨੇ ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਠਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ
ਜਲਾਇਆ। ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ। ਪੀਨੁ ਜਟੇ ਦੀ ਮਾਇਆ। ਐ
ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਪਰਿ ਮਸਤ ਕਿਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ

ਲਿਖੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਵਿਟੁ ਜਿਨਿ ਕੁਮਿ ਕੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਛੰ ੩ ॥ ਤੇ ਗੁਣਮਾ
 ਇਆ ਵੇਖਿ ਕੂਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਕੂਲਿ ਕੂਲਿ ਮਾਇਆ
 ਵੇਖਹੁ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਇ ਚੜਾਇਆ ॥ ਵੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨ ਵਹੁਦੁ
 ਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸਿਨਿਆ ਸੀ ਕੂਲੇ ਤਿਨਾ ਅਰਿਕਾਰੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ
 ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੇਹੀ ਸਤ ਬੁਧਿ ਮਾਮਨੁ ਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਤਨਿ ਆਇ ਚਹੁ ਸੋਜਨੁ ਸਮ
 ਧਾਜਿ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਿ ਸੋਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਮੇਜ ਕਰ ਦੇਸ
 ਭੁਕਾਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਇਆ ਮੇਤੁ ਪਰੇਤੁ ਹੋ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਅਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਇਹ ਜਮ ਕੀ
 ਸਿਰਕਾਰ ਹੋਏ ਨਾਉ ਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈ ਅਨਿ ਜਿਨ ਦੂਜਾ
 ਕੁਠੀ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿ ਪਾਕ ਠੇਤਿ ਸੁਗੁ
 ਰ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉ ਮੇਅ ਤਮੋ ਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਨੇਕ
 ਈਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੇਰਿ ਦੂਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨਾ ਅਪਿਰ ਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪ
 ਰਜਾਈ ॥ ਮੇਤਾ ਏਹੁ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾਨੁ ਮੁਵਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਆਇਆ ਕਾਮਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਛੰ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇ
 ਤਨਿ ਆਜ ਗੁਰਮਿ ਆਥਿ ਰਹੈ ਨ ਆਵੇ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭੁਝਾਤੁ ਭੁਰਮਾਇ ਅਨੁਕਰਿ ਪ
 ਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਹੀ
 ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੋਇ ਮਿ
 ਲਣਾ ਸੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅਪਿਵਸਿ ਰਹੈ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਅਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅ
 ਲਿਪਤੁ ਹੋਇ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਨਾਮੁਖਿਅਈਮੈਲਹਿਜਾਇਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾ
 ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਸੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸ
 ਚੁਹੈਸਚੁਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਪੁਰੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ
 ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਪੁਰੇਸਬਦਿਪੁਰੁਮਿਲਿਆਆਈ॥
 ਵਰੁਭਾਗੀਆਵਾਹੁਵਾਹੁਮੁਹੁਕਢਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਹਿਸੇਈਜਨਸੋਹਣੇਤਿਨਕਉਪਰਾ
 ਪੁਜਣਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਨਾਨਕਵਰਿਸਚੋਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਇਆਗਫੁਭੀਤਰਿਕੁਫੁਕੁਸਤਿਆਭਿਆਨੀ॥ਭੁਰਮਿਭੁਲੇਨਵਰਿਨਾਆ
 ਵਨੀਮਨਮੁਖਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ॥ਉਪਾਇਕਿਤੇਨਲਭੁਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ॥ਗੁ
 ਰਸਬਦੀਖੋਲਾਈਅਹਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਨੀ॥ਹਰਿਜੀਉਮੀਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖਹੋਜਿਨਪੀਆਤੇਤਿਪ
 ਤਾਨੀ॥੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਰੋਇਸੁਖਿਦਿਹਾਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰ
 ਤਿਆਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਮੇਰੀਆਈ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁਕਰਮੀਬੋਲੈਬੋਲਾਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਸੋਭਾਪਾਇ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿ
 ਕਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਧੀਭਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਬਦੇ
 ਉਚਰੈਵਾਹੁਵਾਹੁਹਿਰੈਨਾਲਿ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਿਆਹਰਿਪਾਇਆਸੁਹਜੇਗੁਰਮੁਖਿਭੁ
 ਲਿ॥ਸੇਵਰੁਭਾਗੀਨਾਨਕਾਹਰਿਹਰਿਰਿਵੈਸਮਾਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਏਮਨਅਤਿਲੋਭੀਅਨਿਤਲੋਭੇ
 ਰਾਤਾ॥ਆਇਆਮਨਸਾਸੋਹਣੀਵਹਦਿਸਫਿਰਤਾ॥ਅਗੋਨਉਜਾਤਿਨਜਾਇਸੀਮਨਮੁਖਖਤਾ॥ਰਸ
 ਨਾਹਰਿਰਸਨਚਾਖਿਓਫੀਕਾਬੋਲਤਾ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਆਸੇਜਨਤਿਪਤਤਾ॥੧੫॥ਸਲੋਕ
 ਮਃ੩॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਾਖੀ॥ਜਿਸਚਗਹਿਰੀਭੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਾਖੀ॥ਜਿਗੁਣਦਤਾਮਤਧੀਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸੋਨਾਖੀ॥

10

ਪਾਚਿਮੁਏਅਜਾਨੀ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਛੀਨਿਰਕਾਰੁਹੈਤਿਸੁ
 ਜੇਵਡੁਅਵਰਨਕੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮੁਅਬਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚਾਜੋਇ॥ ਵਾ
 ਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
 ਵੈਕੋਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਅਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ॥ ਨਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏ॥ ੧੭॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਾਤਿਨ
 ਆਵਈਵਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਗਲੇਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮੇਨਪਾਇਆਜਾਇ॥
 ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਵਜੇਭੁਗਇਖੁਆਇ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚਕਈਹਉ
 ਮੇਵਿਚਹੁਦੁਖਪਾਇ॥ ਜਿਨਾਜਤਿਗੁਰਮਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਣੀਕੋਈਨਾਹਿ॥
 ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਾਗਹਿ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੇਸ
 ਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਛਾਹੀਤਿਸੋਨੇਆਖੀਐਜੇਖਸਮੇਧਰੇਖਿ
 ਆਹੁ॥ ਚਰਿਖਡਾਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਦੀਚਾਰੁ॥ ਛਾਹੀਪਰਦਰਪਾਇਸੀਸਚਰਖੇ
 ਉਰਧਾਰਿ॥ ਛਾਹੀਕਾਮਹੁਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ ਛਾਹੀਕੀਸੇਵਾਚਾ
 ਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀਜਾਤਿਗਵਾ
 ਰਿਜਾਂਸਹੁਪਾਏਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਜਪੁਜਾਪਣਾ॥ ਜਿ
 ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਿਉਭਉਪਵੈਸਾਕੁਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ ਸਾਹੁਕਮੁਪਛੁਲੈਕੈਤਕਾਜਿਸੋਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ ਓਹੁਕੁਚਜੀਕੁਲਖਲੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭਤਾਰਿ॥ ਭੈਪਾਇਐਮਲੁਕਟੀਐਨਿ
 ਮਲਹੋਵੈਸਹੀਗਾ॥ ਅੰਟਰਿਪ੍ਰਗਾਸਮਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈਗਰਿਜਪਿਗੁਲੀਗਹੀਗਾ॥ ਭੈਵਿਚਿਬੈਸੈਭੈਰ
 ਹੋਭੈਵਿਚਿਕਮਾਵੈਕਾਗਾ॥ ਐਸੈਸੁਖਵਡੈਆਈਅਦੁਗਾਹੇਖਦੁਆਹਾ॥ ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾ—

ਈਐਮਿਲਿਜੇਤੀਜੇਤੀਅਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਖਸਮੇਭਾਵੈਸਾਭੁਲੀਜਿਸਨੇਆਪੇਬਖਸੇ
 ਕਰਤਾਰ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਦੇਕੋਛੇਭਿੰਦੁ
 ਜੈਲਗੇਸਾਜਿਹਵਾਜਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਸਾਅਵਤਾਰਹਉਪਾਇਓਨੁਭਾਉਦੁ
 ਨਾਕੀਆ॥ ਜਿਉਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਜੀਆ॥ ਈਸੁਰਬ੍ਰਹਮਾਸੇਦਦੇਅੰਤੁਤਿ
 ਨੀਨਲਹਿਅਗਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੀਆ॥ ਤਿਥੈਸੇਗੁਦਿਜੇ
 ਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰਜਗਿਥੀਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣੁ
 ਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਅਸੇਹੈਆਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਜੇਕੇਅ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਦਸੇਮੁਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ ੧੯॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕਗੁਰੁਗਿਆਨਕੁੰਡਾ
 ਜਹਥਿਚੈਤਹਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਛਿਰਿਛਿਰਿਉਸ੍ਰਿਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਨਿਨਿਓਪਾਇਅਗਾਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸੇਵਿਸਭਯਲਪਾ
 ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਸਦਾਪਿਆਇਅਗਾਸਤਿਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥
 ਨਾਨਕਭਏਅਚਿਤੁਹਰਿਪਨੁਨਿਹਚਾਲਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਖੇਤਿਮਿਅ
 ਲਾਉਚੀਅੰਘਰੁਉਚਾਨਿਰਣਉ॥ ਮਹਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੇਸਜਣੁਪਾਹੁਇਅਉ॥
 ਬਰਸਨਾਤਧਰਸੁਘਨਾਬਹੁਝਿਬਰਸਹਿਕਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਹੁ
 ਰਖੁਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਹਲ ੩॥ ਮਿਠਾਐਜੇਭਾਵਦਸਜਣੁਸੇਜੇਗਾਸਿ॥ ਨ
 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿਜ
 ਨਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਤੁੰਸਦਾਸਾਈ॥ ਤੁੰਰਖਣਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਪੁਪਿਆਈ॥
 ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਤੇਰਿਅਤੁਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ਜੇਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪ

ਚਾਈ। ਚਿਤਾ ਛੁਡਿ ਅਚਿਤ ਰਹੁ ਨਾਨਕਿ ਲਗਿ ਪਾਈ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜ
 ਗੁਮੁ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੁਰਿ ਆਸ ਰੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਆ
 ਸਾ ਮਨ ਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇ ਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਭੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕੈ ਨਹੀ ਧਾਝੁ ਹਰਿ ਕੈ
 ਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਉਨੁ ਕਰਿ ਪੁਰਾ ਥਾਵਾ। ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਦੁਨਾ
 ਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਵਾ। ਆਪੇ ਸਾਗਰ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਵਾ। ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੋ
 ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਵਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੂੰ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਵਾ॥ ੨੨॥ ੨॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦਾਰ ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਹ ਲਖ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪੫॥ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਅਰਾਧਣਾ ਜਿਹ ਵਾਜ ਪਿਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਨੇਤੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸੁਦ
 ਟੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਦਰਗਾ ਪਾਈ ਐਠਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਹ ਦੁਖੁ ਦੇਇ। ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾ ਚੀ ਅਹਿ ਦਿਹ ਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ॥ ੧ ਮਃ ੪੫॥
 ਰਖੇ ਖਣਿ ਧਾਰਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾ ਜਿਸ ਦਾਰਿ ਅਨੁ ਨ ਹੋ ਆਆ
 ਪਿਰਾਇ ਆਲੁ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਸਾਪ ਜਨ ਕੇ ਸੀ ਗਿਭੁ ਦੁਨੁ ਲੁਤਾਰਿ ਅਨੁ॥ ਸਾਕਤ ਨਿ
 ਰਕਤੁ ਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਧਿਰਾ ਰਿਅਨੁ॥ ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਮ
 ਰਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ
 ਐ॥ ਸਚੇ ਸਚ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀ ਐ॥ ਕੁੜਨ ਜਾਪੇ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਪਾਰੀ ਐ॥ ਸਰੁ ਸੈਦੇ ਦਤਾਰੁ
 ਜੋਤਿ ਉਪਾਰੀ ਐ॥ ਇਕਤੁ ਸੁਤਿ ਪਰੇ ਇਨੈ ਤਿਸ ਜਾਗੀ ਐ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਨ ਲੁਮੀ ਇਹੁ ਕਮੇ
 ਤਾਰੀ ਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਪਿਆਏ ਸੇਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗ ਮਥਾਰੀ ਐ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾ
 ਇਹ ਉਤਪਤਿ ਲਿਹਾਰੀ ਐ॥ ੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪੫॥ ਜਾਂ ਤੇਤ ਸਹਿ ਮੇਹ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਭਉ ਭਉ ਸੇਸੁ

ਮਾਗਿ ਜਾਂਤੁ ਤੁਸਹਿ ਮਹਰਦਾਨ ਨਉ ਨਿਘਿਘਰ ਮਹਿ ਪਾਗਿ ਜਾਂਤੁ ਤੁਸਹਿ ਮਹਰਦਾਨ ਤਾਂਗੁ ਰਕਾ
 ਮੰਤ੍ਰਕ ਮਾਗਿ ਜਾਂਤੁ ਤੁਸਹਿ ਮਹਰਦਾਨ ਤਾਂਗੁ ਨ ਕਸਚਿ ਸਮਾਗਿ ॥ ੧੫੪੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹ ਨਿਥੈ
 ਹੋਣੁ ਮੁਰਦ ਜਾਇ ਨਿਵ ਜਾਨਾਨ ਕਸਚੇ ਨ ਮਾਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀ ਆਲਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਪਿ
 ਆਇ ਨ ਬੈਠ ਕੇਤੇ ਧਸਨੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਰਿਪ ਖੜੇ ॥ ਘੁਰ ਮੇਤੁ ਪੁਪਿ ਆਇ
 ਨਿਥੈ ਫਿਥੈ ਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਰ ਸੇਖ
 ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਉਲੀਐ ॥ ਕੁਰਹੁ ਕਰੇ ਦਿਣਾ ਸੁਪ
 ਰਮੇਤ ਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਚੀਗਿ
 ਆਈ ਆਲਖ ਕਰੇ ਬੁਰਿ ਆਈ ਹੋਇ ਸੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿਆਣ ਸੀ ਗਾਛ ਲਛਾ ਹੀ ਪੇ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਕਿਤੀ ਆਕੁੰਡੀ ਗੁਜਾਬੀਐ ਨਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਹਿਠੁ ਕਿਅ ਮਨ ਮਹਿ
 ਸਰਾਮਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉਮੈ ਗਉਤੁ ਮੈਦੁਇ ਆਲੁ ਕਰਿ ਦਸ ਗੋਲਿ ਆਨਉ ਨਿਘਿ
 ਪਾਈ ਰਾਜ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿ ਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨਿਹ
 ਲੁ ਸੁਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਗੀਰੁ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗ
 ਸਾਪੈ ਰਪੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹਿ ਨਿਹਾਈਐ ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਠੈ ਬਾ
 ਉਸਤਿ ਪਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦੁ ਸੁਗਿ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਸਗਲਿ ਤੁਹਾ ਹੀ ਆਪੇ ਓਸਨਾ ਹਜੁ ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ
 ਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਅਠ ਸਠਤੀ ਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਅਸਤੁ ਕਿਭਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਮਿ ਗਿਗਾ ਸਿਨਾਉ ਪਰਵਦਿ ਗਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮਤਿ ਸਨਦਿ ਸਾ
 ਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵੁ ਦਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਦੀਰਾ ਰਦਾ ॥

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਬਿਨਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਰਦਾ ॥ ਤਿਸਨ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਓਂ ਪਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸਦੇ
 ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁਕਦੇ ਨਹਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾ ਅਭੁਗਦੀ ਬਾਣੁ ਹੋਹੁ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ੪
 ਪ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਲੋਕੁ ਛੁਡੀ ਮੈਦੀ ਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿ ਆਨਿ ਤਜਪੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਚ
 ਨਾਉ ॥ ੧ ਮ ੪ ਪ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸਭੁ ਛਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗ
 ਪਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰੋਦੀ ਅਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਖੁ ਕਤਾ ਸੀਸਾ ਗਿਨਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਆਹਿ ॥ ਤਿ
 ਸਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿ ਆਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨ
 ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲ ਪਾਪ ਮੈਲੁ ਪੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਉਥੇ ਜਾਪੀ ਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ
 ਰੁਖਾ ਪਾਪੀ ਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿ ਆਨਾ ਉਤਿ ਸੁਖ ਧਨ ਕਾਟੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ੪ ਪ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤ ਵਉ ਚਿਤ ਵਨੀ ਉਦਮ ਕਰ ਉਥਿ
 ਨੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੇ ਹਰਿ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ਮ ੪ ਪ ॥ ਨਿਸੰਤਿ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿਰ
 ਖਿਅ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੁਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰੁ ਭਾਣੀ ਆਮਰ ਉਦਿ ਨਾਗੀ ਮੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੀਅ ਕੀ ਧਿਰ ਥਾਹੋਇ ਸੁਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾ ਸਿਕਰਿ ॥ ਛੇਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅ
 ਰਪਿ ਪਰਿ ॥ ਜਪੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਗਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰੁਵ ਜਲੁ ਧਿਖ
 ਮੁਤਗਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਉ ਡੁਗਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਉਦੇ ਸੁਗੁਰ ਭ
 ਗਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਪੁਰਿ
 ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ੪ ਪ ॥ ਲਗਨੀ ਸੇਧਾ ਨਿਜੈ ਨੁਟ ਹਾਰੈ ਜੋੜੀ ਅਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੇ ਆਨ
 ਰੁਬ ਦੇਇ ਨਮਾਪਿਰੀ ॥ ੧ ਮ ੪ ਪ ॥ ਬਨਿ ਭੀ ਹਾਵ ਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਖ ਮੁਖੁ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨ
 ਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਈ ਅਨਿਸਭਿ ਨਿਪਾਨ ਤੇਰੇ

ਗਿਰਤਿ ਆਗਾਨੇ ਵੀ ਪਛੋਤਾ ਉਤਪੰਨ ਜਪਤਿ ਅਗਾ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਏਕ ਜਨਾਗੁਰ
 ਪੁਰੇ ਹਾਰੁ ਵਾਰੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਰਿਤਾ ਰਿਮਨਾਗੁਰ ਪਹਿ ਮਿਛਤਿ ਭੰਡਾਰ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਐ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁ ਨਿਪਾਈ ਐ। ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਸਾ ਆਪਣੇ।
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ। ੧॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੈ ਲਾਭੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ
 ਰੁਣੈ ਕੁਪਤਿ ਮੇਰੀ। ਦਨਾਈ ਨਾ ਸਾਂਈ ਮੈਂ ਤੁਨਾ ਨ ਕਸਾਰ ਨ ਜਾਣੁ ਤੇਰੀ। ਮ ੪੫॥ ਤੈਨੂੰ ਸਿਮ
 ਰਣਿ ਹੁੰਦੁ ਕਿਛੁ ਲਧ ਮੁਖਿ ਖਮੁ ਨ ਠਿਠ ਮੁਕੋਈ। ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਨ
 ਸਕੈ ਕੋਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਹੋਵੇ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਰੁਝਿ ਪਿਆਈ ਐ। ਦਿਏ ਰੋਗਾ ਘਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣਗ
 ਏ ਐ। ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਂਡਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਐ। ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸਨਾਇ ਮਨਿ ਦਸਾਇ ਐ
 ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੇ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਐ। ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ਐ।
 ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੁ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇ ਐ। ਤੂੰ ਸਭੁ ਨ ਕਾਖ ਸੁਖ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਛਾਇ ਐ। ੮
 ਸਲੋਕ ਮ ੪੫॥ ਨਦੀ ਤੰਦ੍ਰੀ ਮੈਂ ਤੁਥੇ ਜਨ ਬੈਠੈ ਮਾਇ ਮੁਹਧਤਿ ਤੇਰੀ। ਤਉ ਸਹਰਦੀ ਮੈ
 ਠਾਹੀ ਆਤਮੀ ਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾਏ ਹੀ। ੧ ਮ ੪੫॥ ਜਿਨ ਦਿਸੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਤਮ
 ਤਿਵੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਭੁ ਸੇਈ। ਹਉ ਚੁਣੈ ਦੀਨ ਗੁਸਥਾਇ ਆਗਾ ਨਨਾਨਕ ਦਿਰਲੇ
 ਕੋਈ। ੨॥ ਪਉੜੀ। ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿ ਆਤਮ ਗਤਾ ਠਿਠਿ ਆ। ਮਨ ਕੀ ਕਟੀ ਐ
 ਮੈਲੁ ਸਾਪ ਸੀਗਿ ਉਠਿ ਆਗਾ ਨਨਾਮ ਮਰਣੁ ਭਉ ਕਾਟੀ ਐ ਜਨ ਕਾ ਸਥਾਨੁ ਪਿਆਰਿ ਪਾਇ
 ਖੋਲਿ ਸਤਿ ਦੁਤ ਸਭਿ ਨਾਹਿ ਛਾਪਿ। ਤਿਸ ਮਿਓਲਾ ਚਿਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭੁ ਪਾਰੀ ਆ
 ਉਚੀ ਉਚੀ ਚਾਬਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ਆਗਾ ਰੋਣਿ ਦਿਨ ਸੁਕਰ ਜੋ ਹਿਸਾ ਮਿਸਾ ਮਿਪਿ ਆ
 ਈ ਐ। ਨਾ ਆਪੈ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਭਗਤੁ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐ। ੯॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫॥ ਧਾਰਿ

ਵਿਸ਼ਨੁ ਹੈ ਉਮ ਸਪੰਮ ਸਕੁ ਕਾ ਪਈ ਆਗੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇ ਤੀਲ ਗਨੀ ਤੇਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇ ਤੀਧ
 ਨੁਗਾਹੀ ॥ ੧੪੪੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕਤਿ ਨਾ ਸੀਗਿ ਨਿਨ ਸੀਗੀ ਜਪੀ ਐਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਸੀਗਿ ਸਭਿ ਨਕੀ
 ਰਈ ਨਾਨਕਾ ਨਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਦੇਲਾ ਪਰਵਾਨੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆ
 ॥ ਹੋ ਆਸਾ ਧੁਸਰਿ ਛਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੇਟਿ ਆ ॥ ਪਾਇ ਆਨਿ ਹਰ ਲੁਥਾਨੁ ਛਿਰਿ ਗਰਬਿ ਨ ਲੇਟਿ ਆ
 ॥ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆਇ ਕੁਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿ ਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿ
 ਆ ॥ ਸਬੁ ਨ ਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖੁ ਧੁੰਬ ਲੇਟਿ ਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿ ਆ ॥ ਪਰਖਿ
 ਖਜੈ ਨ ਪਾਏ ਸੇਬੁ ਹੁਨਿ ਧੈਟਿ ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਵਿਛੋਰੇ ਜਿ ਬੁਰਖੈ ਨ ਵੰਦੈ ਨਿਗਖੈ
 ॥ ਜੇ ਸੋ ਪਣੀ ਮਿਲੈ ਨਿਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੁ ਹ ਸਚੁ ॥ ੧੪੪੫ ॥ ਜਿ ਮੀਦ ਸਦੀ ਪਾਣੀ ਐਈ ਪਨੁ
 ਰਖੈ ਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਅਨਲਿਹ ਕੁਕੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੋਂ ਜੀ
 ਗੋਰਗੇ ॥ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਕੀ ਆਤੁ ਪੁਰਗੇ ॥ ਬਿਸਮਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖਿ ਕਰ ਗਤਿ ਤੇਰੀ
 ਆ ॥ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਸਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀ ਆ ॥ ਤੇਰੇ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭੁਏ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿ
 ਸੋਨੇ ਹੋਇ ਯਇ ਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਲ ਰਬੇ ਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥
 ਜਿ ਸੋਨੇ ਹੋਹਿ ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਕਨ੍ਹ ਛੀ ਆਛੀ ਨਿ
 ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣ ਨਿਸੀਈ ਆ ॥ ਸੇਈ ਮੁਖਿ ਦਿਸੀ ਨਿਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥ ੧੪੪੫ ॥ ਖੋਜੀ ਲ
 ਧਮੁਖੇ ਨੁਛੀ ਆਉ ਜਗਤਿ ॥ ਤੇ ਸਹਦਿ ਤੀਵਾਨਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਰਾ
 ਪਿਹੁ ਸਚਾ ਸੇਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿ ਸੁਪਾਸਿ ॥ ਦੁਹੰਸਿ ਰਿ ਆਖ ਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇਰ
 ਸਿ ॥ ਤਿ ਆਗੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸਕੀ ਓਟ ਗੁਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁਖਾਲੁ ॥ ਕ
 ਰਮ ਪਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸਤਿ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ਜਪੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਮੁਖਿ ਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿ

ਸੋਆਪਿਟੀਏਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਅਗਾਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਤੁਠਿਅਗਾ॥
 ੧੨॥ਸਲੋਕਮਃ੪੫॥ਲਪਮੁਲਕੁਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੇਅਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨ
 ਕਥਿਅਨਪਸੀਐ॥੧ਮਃ੪੫॥ਪਾਪਹਿਅਪਛੁਹਿਥਾਣੁਸਚਾਦਸੰਨਿਕੋ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਾਚਿਤਾਰਿ
 ਨਾਨਕਦੁਖਨਬੀਦਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੁਪਾਈਅਨਿਠਾਠਿਅਗਾਪਾ॥ਜੀ
 ਅਜਤਿਮਿਹਰਵਾਨਤਿਸੋਨੇਸਦਾਜਾਪਾ॥ਦਇਆਪਾਕੀਸਮਗਥਿਬੁਕੇਧਿਲਧਿਲਪਾ॥ਨਠੇਤਾਪ
 ਦੁਖਰੇਗੁਪੁਰੇਗੁਰਪੁਤਾਪਾ॥ਕੀਤੀਅਪਣੀਰਖਗਗੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਾ॥ਆਧੇਲਇਅਨੁਛੁਡ
 ਇਥਿਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧਾਪਾ॥ਵਡੀਉਂਦਭਾਅਪਾਰ
 ਖਸਮੁਜਿਸਲੇਪੁਨਿਪੁਨਿਧਾਪਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੪੫॥ਜਾਕਉਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰੁਹਗਿਹਰਿ
 ਸੇਈਜਪਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਕੁਟਤਸਾਪਸੰਗਾਤਾ॥੧ਮਃ੪੫॥ਰਾਮ
 ਰਮਹੁਦੁਤਾਰੀਯੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਗਾਪਿਐਥਿਘਨੁ
 ਨਲਗੈਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਕੁਗਤਾਕਾਥਲਿਅਪਰਵਾਣੁਹੋਰਗਗਪਾਵੈਥਾਇ॥ਕੁਗਤਾਤੇ
 ਗੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ॥ਜਿਸਨੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖਜਾਇ॥ਕੁਗਤਾਤੇਹੋਦਇਆਲੁਭਿ
 ਮਿਹਰੁਪਾਇ॥ਦੁਖਦਰਦੁਛੋਰੇਗੁਨਪੈਹੋਤਿਸਮਾਇ॥ਕੁਗਤਾਏਹੁਅਪਾਰੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁਗਾ
 ਥਿ॥ਸਦੁਸਦਾਰਿਨੁਰੇਣਿਇਕੋਇਕੁਪਿਅਗਾਇ॥ਪੀਦਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ
 ੧੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪੫॥ਕੋਇਥਿਘਨਤਿਸੁਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੇਦਿਸੈਰੇਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲ
 ਪਤੇਜਿਉਸੈਧਰਿਕੋਉ॥੧॥ਮਃ੪੫॥ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਨਾਥੀਐਸਾਂਦੀਸੁਗਾਵੀਰੁਤਿ॥ਘੜੀਮੁ
 ਰਤੁਨਹੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਰਬੀਰਵਰੀਅਮਾਕਿਨੇਨਹੋਈਐ॥ਭਉਜ
 ਸਤਾਈਗਠਪੰਚਜੋਈਐ॥ਦਸਨਾਗੀਅਉਪੁਤਦੇਨਿਰਮੋਈਐ॥ਜਿਣਿਜਿਣਿਲੈਨਿਰਲਾ

ਇਏਹੋਏਨਾਲੇਫੀਐ। ਤੇਗੁਣਾਇਟਵੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੇਫੀਐ। ਭੁਰਮਕੋਟਮਾਇਆਖਾਲਕਵਿ
 ਤੁਧਿਧਿਤੇਫੀਐ। ਗੁਰਪੁਰਆਗਧਿਧਿਖਮੁਟਲੁਛੇਫੀਐ। ਹਉਤਿਸੁਅਗੋਦਿਨੁਗਤਿਰਧਾਕ
 ਰਜੇਫੀਐ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਕਿਲਾਦਿਖਸਭੇਉਤਾਗਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਨਗਾਉ। ਕੋਟਿਕਲੇਸਉ
 ਪਨਹਿਨਾਨਕਧਿਸਰੈਨਾਉ॥ ੧੫੪੫॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਐਪੁਰੀਹੋਵੈਨੁਗਤਿ। ਹਸਦਿਆ
 ਖੇਲੀਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੈਦਿਆਦਿਦੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਧੀਨੁਪੈਨੁਜਿ
 ਨਿਭੁਰਮੁਗਤੁਤੇਫੀਆ। ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਹੁਦਾਹੁਨਿਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋਫੀਆ। ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਅਖੁ
 ਟਗੁਰਦੇਇਦਾਰੁਉ। ਮਹਾਰੇਗੁਧਿਕਰਾਲੁਤਿਨੈਧਿਦਾਰੁਉ। ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਨੁਧਰਤੁਖਰਾ
 ਨਿਆ। ਜਿਤਾਨਨੁਅਪਾਰੁਪਛਾਨਿਆਮਹਿਮਾਕਰੀਨਨਾਇਗੁਰਸਮਰਸਦੇਵਾ। ਗੁਰਪਾਰਬ
 ਹਮੁਪਰਮੇਸਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਦ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਨੀਉਤੁਕਮਾ
 ਵਦਿਆਸੁਖਭੁਗਾਪਿਆਇਦਿਆਂਤੁਪ੍ਰਭਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਠਿਤਾ॥ ੧੫੪੫॥ ਸੁਭਚਿਤਨਗੋ
 ਧਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰਉਇਕਪ੍ਰਫੀਕਰਿਫਿਪਾਭੁਗਦਿਤਾ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਗਕੀਤਾਹੋਇਤਾਕਾਹੋਡਰਪੀਐ। ਨਿਸੁਮਿਲਿਨਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਓਅਗਪੀਐ
 ॥ ਆਇਐਰਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬਥੇਸੁਮਾਗਾ। ਤਿਸਨੋਪੈਹੈਕਵਣੁਨਿਸੁਦਲਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਸ
 ਭਕਿਛੁਤਿਸਕੇਵਸਿਨਕੇਈਬਾਹਰਾ। ਸੇਭਗਤਾਮਨਿਦੁਠਾਸਰਿਸਮਾਹਰਾ। ਦਾਸਫਿਆਇਨਿ
 ਤੁਧਤੁਰਪਣਦਾਲਿਆ। ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਕਐਕੇ
 ਪਲੇਭਮੋਹਦੁਸਟਥਾਸਨਾਨਿਦਾਗਿ। ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦਥਲਿਹਾਰਾ॥ ੧੫੪੫
 ॥ ਧੋਰਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹਘਟਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭਅੰਗੁ। ਨਾਨਕਖਿਗੁਤਿਨਾਦਨੀਦਿਆਨਿਨ
 ਸਚਿਨਲਗੇਰੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਉਜਿਉਤੇਰਾਹੁਕਮੁਤਿਦੇਤਿਉਹੋਵਣਾ। ਜਹਜਹਰਖਹਿ

ਅਪਿਤਹਜਾਇਖੜੇਵਣਾ। ਨਾਮਤੇਰੈਕੈਰੰਗਿਦੁਗਮਧੋਵਣਾ। ਸਪਿਜਪਿਤਧਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਮਤੁ
ਉਧੋਵਣਾ। ਜੋਤਰੈਰੰਗਿਰਤੇਸੋਜੀਨਿਨਜੋਵਣਾ। ਅਤਿਰਿਸਾਹਰਿਗਏਕੋਨੋਇਅਲੋਵਣਾ। ਜਿ
ਨੀਪਛਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਾਰੇਨਰੋਵਣਾ। ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ। ੨੦। ਸ
ਲੋਕਮਃ ੫। ਜੀਵੀਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੋਕੋਖਾਕੁ। ਨਨਕਦੁਨੀਆਲੀਰਿਗੁਦਾ
ਰਿਆਸਾਕਤਮੁੜਨਪਾਕੁ। ੧੫੦ ੫। ਜੀਵੀਦਿਆਚਰਿਚੇਤਿਮੁਮਰੀਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿ।
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਨਕਸਾਧੁਸੀਰਿਗੁ। ੨। ਪਉੜੀ। ॥ ਅਮਾਦਿਜਗਾਦੀਆਪਿਰਖ
ਦੁਵਲਿਆ। ਸਾਦੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰਸਚੁਪਸਿਰਿਆ। ਉਦਾਕਹੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿ
ਆਗਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥਮਾਪੇਹੀਪਾਲਿਆ। ਜਿਨਮਾਨਿਦੁਠਾਮਾਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆ
॥ ਅਪੇਰਚਨਰਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ। ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇਅੰਤਮਪਾਰਿਆਸਾਗੁ
ਰਪੁਰੋਕੀਦੇਕਨਨਕਸੀਮਾਲਿਆ। ੧੬। ਸਲੋਕਮਃ ੫। ਅਮਾਦਿਮਧਿਮੁਰਮੀਤਿਪਰਮੇਸ
ਰਿਗਖਿਆਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਖਿਆ। ਸਾਧਸੀਗੁਅੰਪਾਰੁਅਨੰਦਿਨੁਹ
ਰਿਗੁਦਰਦੈ। ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿਜੋਨੀਨਹੁਦੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣਜੋਕਰੈ। ਨਾਨ
ਕਮੰਗੀਦਾਨੁਸੀਤਾਧਰਿਤਰੈ। ੧੫੦ ੫। ਅਤਿਸਨੋਮੀਨਿਦੁਸਾਇਨਿਨਿਉਪਾਇਆ। ਜਿਨਿਨਿ
ਨਿਧੀਆਇਆਖਸਮੁਤਿਸੀਸੁਖਪਾਇਆ। ਸਭਲਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ। ਦੁਕ
ਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਛੁਗਮਾਇਆ। ਜਿਸੁਹੋਮਾਆਪਿਪਾਇਲੁਸੁਨਹੁਰਮਾਇਆ। ਜੋ
ਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਛੋਦੀਸੁਖਪਾਇਆ। ਨਨਕਜਿਸਹਿਦਾਇਆਸੁਖੁਏਦੁਕਮੁਮਿਤਾ। ਜਿਸਹਿ
ਬੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਸਿਤਾ। ੨। ਪਉੜੀ। ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨਾਟਿਕਨ
ਨਦਿਗੇ। ਪੁਰੁਦਾਸਾਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਛਾੜਿਜੋਨੀਬੁਤੇ। ਅਸੇਵਾਲਪਛਾਇਮੁਸਜਮਮਾਰ

ਗਿਅਤੇ। ਦੁਖਿਲਗੇਬਿਲਲਾਇਆਨਗਕਿਯੋਰਿਸੁਤੇ। ਕੀਤਿਲਾਇਦਾਸਰੀਖਮਨਨਕਹਕਿਸਤੇ
 ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮ ੭ ੫॥ ਰਮਜਪਦਵਤੁਗੀਹੋਜਲਿਬਿਪੁਰਨਸੋਇ। ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਮੁਬਿ
 ਘਨਨਲਾਗੇਕੋਇ॥ ੧੫੦੫॥ ਕੋਇਬਿਘਨਤਿਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਦਿਸਰੇਨਾਉ। ਨਨਕਾਮਨਦਿ
 ਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕਾਂਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੁਰਿਅਗਾਇ
 ਛਪੁਨੀਮਨਿਆਸਗਦੇਵਿਸੁਰਿਆਪਸਦਿਸੁਯੋਨੀਮੁਨਿਬਿਨੁਜਿਸਨੋਤਾਸਦਾਜੋਤਿਮਿਲੀਸੀਰਿ
 ਜੋਤਿਰਹਿਆਪਾਲਦਾਸੁਖਸੁਹਜਾਮਾਨੀਦਵਰੇਤਿਤੁਘਗਿਅਵਲਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮ
 ਰਿ। ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕਾਇਕਾਇਕਾਦਿਸੇਂਟਾਇਆ। ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਨਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨੧॥
 ੧॥੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀਬਾਣੀਬੁਗਤਾਂਕੀਸੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ॥
 ਗੁਜਰੀਕਬੀਰਜੀਕੀਚਉਪਦਾ। ਪਰੁ ੧॥ ਚਚਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਰੀਗਮੁਖਤਬਕੋਸੇਗੁਨਗਈ
 ਐ॥ ਉਠਰੇਠਤੇਠਗਾਪਰਿਪੈਤਬਕਤਮੁੰਡਲੁਕਈਯੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਬੋਲਾਬਿਰਨੇਹਈਯੋ। ਛਾਟੇ
 ਨਕਨਵਟੇਕਾਂਧਨਕੋਦਉਕੋਬੁਸਖਈਯੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਸਾਹੋਦਿਨੁਬੋਲਤਬੁਨਮਹਿਅਮਾਮਜਹ
 ਨਪੇਦਾਮਪਈਯੋ। ਜਨਬੁਗਤਨਕੋਕਹਿਉਨਮਨੋਕੀਓਮਪਨੋਪਈਯੋ॥ ੨॥ ਦੁਖਜੁਖਕਰਤ
 ਮਹਾਕੁਮਿਬੁਠੋਅਨਕਜੋਨਿਭਰਮਈਯੋ। ਰਤਨੁਜਨਮੁਖੋਇਓਪੁਤਬਿਸਰਿਓਇਹਅਉਸਰੁਕ
 ਪਈਯੋ॥ ੩॥ ਕੁਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੇਕਪਜਿਉਗਤਿਬਿਨੁਰੇਨਿਬਿਹਈਯੋ। ਕਹਤਕਬੀਰਾ
 ਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁੰਡਪੁਨੇਪਛਤਈਯੋ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਜਰੀ। ਪਰੁ ੩॥ ॥ ਸਿਮਰਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਆਈ
 ॥ ਏਬਾਰਿਕਕੋਸੇਜੀਵਹਿਰਪੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਸਤਤਜਿਓਕਬੀਰਮਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿ
 ਖਿਲੀਓਸਰੀਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਬਲਗੁਤਾਗਾਬਾਹਉਬੋਹੀ। ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੇਗਾਮਸਨੇਹੀ
 ॥੨॥ ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਰਿਓਮੇਲਾਹਾ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁ
 ਨਦਮੇਰੀਆਈ॥ ਹਮਰਾਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕਰਪੁਰਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੁਗੁਜਰੀਬਾਣੀਸੀਨਾਮ

ਦੇਉਨੀਕੀ॥ ਪ੍ਰ १॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੇਗੁਰਦੇਹਿਤਕਵਨ
 ਬਡੁਈ॥ ਜੇਭੀਖਮੰਗਾਵੈਤਕਿਆਪਟਿਜਾਈ॥ १॥ ਤੁਹਿਬਿਭੁਜੁਮਨਮੇਰੇਪਦੁਨਿਰ
 ਬਾਨ॥ ਬੰਦੁਗਿਨਹੈਇਤੇਰਾਅਵਣਜਾਨੁ॥ १॥ ਰਗਓ॥ ਸਭੁਤੇਉਪਾਈਕੁਰਮਭੁਲਈ
 ਜਿਸਤੁਰੇਦਹਿਤਿਸਹਿਬੁਦਾਈ॥ २॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸਹਸਾਜਾਈ॥ ਵਿਸੁਰਉਪੁਜੁ
 ਉਦੁਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥ ३॥ ਏਕੈਪਾਥਰਕੀਜੈਭਾਉ॥ ਦੂਜੈਪਾਥਰਪਰੀਐਪਾਉ॥
 ਜੇਉਹਦੇਉਤਉਹੁਭੀਦੇਵਾ॥ ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ ੫॥ ੧॥ ਗੁਰਗੀ॥
 ਮਲੇਨਹੁ ਪਾਰਮਲੇਮਰਮਲੀਓਏਠੇ ਆਈ॥ ਅਵਤਕਿਨੇਨਪੇਖਿਓਕੈਵਣੈ
 ਜਾਣੈਗੀਬਾਈ॥ ਕਉਣਕਹੈਕਿਨਿਬੁਝੀਐਰਮਈਆਆਕੁਲਗੀਬਾਈ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਓ॥ ਜਿਉਆਕਾਸੈਪੀਖੀਅਲੇਖੇਜਨਿਰਖਿਓਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਜਲਮਾਏਮਾਛੁਲੇ
 ਮਾਰਗੁਪੈਖਣਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਉਆਕਾਸੈਪ੍ਰਭੁਆਲੇਮਿਗਤਿਸਨਾਭੁਰਿਅਗਾਨ
 ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਥੀਠਲੇਜਿਨਿਤੀਨੇਜਰਿਆ॥ ੩॥ ੨॥ ॥ ਰਗੁਗੁਰਗੀਗਦਿਦ
 ਸਜੀਉਵੀਬਾਣੀ॥ ਪ੍ਰ ੩॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੁਪੁਤਬਛੁਰੈਬ
 ਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ ਫੁਲੁਭੁਦਰਜਲਮੀਨਬਿਗਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਮਾਈਗੋਬਿਦਿਪੁਜਾਕਹਲੈ
 ਰਗਦਉ॥ ਅਵਗੁਨਫੁਲਅਨੁਪੁਨਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਗਓ॥ ਮੇਲਗਾਰਬੇਰੇਪੈਰੁਇਅੰਗ
 ਬਿਖਮੀਮਿਤੁਬਸਹਿਦਿਕਸੰਗਾ॥ ੨॥ ਧੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ ਕੈਸੇਪੁਜਕਰ
 ਹਿਤੇਰੇਦਸਾ॥ ੩॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੁਜਨਗਦਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨਪਾ
 ਵਉ॥ ੪॥ ਪੁਜਅਰਨਾਆਹਿਨਤੇਰੀ॥ ਕਹਿਗਦਿਦਸਕਵਨਗਤਿਮੇਰੀ॥ ੫॥ ੫
 ਰਗੁਗੁਰਗੀਤਿਉਨਨੀਉਕੀ॥ ਪ੍ਰ ੧॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਅਤਿਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲਾਜੀਕੀਨਾਥਾਹਰਿਭੁਖਉਦਾਸੀ॥ ਪਿਰਦੈਕਮਲੁਪਟਿਬ੍ਰਹਮਨਚੀਨਕਾਰੇ
 ਕੁਇਅਸੀਨਿਅਸੀ॥ ੧॥ ਕੁਰਮੇਕੁਲੇਰੇਜੈਨੰਦਾਨਾਨੀਨੀਨੀਨੀਨਿਅਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਪਰਿਪਰਿਖਾਇਆਪਿਰਿਬਧਾਇਆਪਿਬਧੁੰਦਾਮਾਇਆ॥ ਕੁਮਿਅਸਾਣਕੀਕੁਸਮਲਗ
 ਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਇਨਪਦੁਰੇਕਾਇਤਪਦੁਗੇ॥ ਕਾਇਬਿਲੇਵਦੁਪਾਣੀ॥ ਲ
 ਖਰਭੁਰਾਸੀਹਨਿਨਿਉਪਾਈਸੋਸਿਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਾਇਕਮਠਿਲਕਾਪਣੀਅਰੇਅ
 ਠਸਠਕਾਇਠਿਰਾਹੀ॥ ਬਦਤਿਤਿਲੇਰਨਸੁਨਰੇਖਾਣੀਕਣੁਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧
 ॥ ਗੁਜਰੀ॥ ॥ ਨਉਨਿਧਿਪਰਸੇਤਉਕਾਇਰੇਚਿਤਾਅਚਿਤਕਲਪਤਰੇ॥ ਕੇਣਪਾਸਿਉ
 ਮਾਗਤਅਛਉਮੇਰਾਪੁਲਾਜੇਲਛਧੇਗੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਮੈਅਵ
 ਰੁਨਜਾਚਉਨਾਮੁਬਖਾਨਉਗੋਬਿੰਦਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸੀਨਿਅ
 ਸੀਸਿਵਰਾਜੀਅਲੇ॥ ਤਾਰੀਦਾਸੀਮਹਾਅਸਟਸਿਧਿਨਾਹੀਕਾਜੁਹਮਾਤਿਸੁਸੇਤੀ॥ ਪਾਤੁਰਧ
 ਜੀਰਸਾਉਪਜੀਲੇਤਜੀਲੇਹਕੁਬੁਧੀ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਬੀਚਾਰਿਨਦੇਖਹਿਗੋਬਿੰਦਕੁਗਤਕੁਲੀ
 ਰਸਸੁਪੀ॥ ੨॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਬਾਤਸੁਣੀਜੈਕਹੁਕਿਨਿਦੇਖਿਅਨੈਣੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਮਰਰਿਤੁਸ
 ਦਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਦਸਤੁਕੀਬੈਣੀ॥ ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਕੁਭਉਕੁਗਤਮਾਨਮਛਰਮਦਰਹਤਾਬ
 ਯਤਿਤਿਲੇਰਨਸੁਨਰੇਖਾਣੀਮਾਗਉਜੈਸੀਸਾਗਿਬਿਰਕਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ॥ ਅਤਿਕਾਲਿ
 ਜੇਲਛਮੀਸਿਮਰੈਅਸੀਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ ਸਰਪਜੇਨਿਦਲਿਵਲਿਤਰੇ॥ ੧॥ ਅਗੀਬਾਈਗੋ
 ਬਿੰਦਨਾਮਮਤਿਬੀਸਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿਕਾਲਿਜੇਇਸੀਸਿਮਰੈਅਸੀਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ
 ॥ ਦੇਸਦਾਜੇਨਿਦਲਿਵਲਿਅਉਤਰੇ॥ ੨॥ ਅਤਿਕਾਲਿਜੇਲਕੁਕੇਸਿਮਰੈਅਸੀਚਿਤਾਜੇਮਰੈ
 ॥ ਸੁਕਰਜੇਨਿਦਲਿਅਉਤਰੇ॥ ੩॥ ਅਤਿਕਾਲਿਜੇਮਦਰਿਸਿਮਰੈ॥ ਅਸੀਚਿਤਾਮਹਿਜੇਮ

ਭਾਇਤਜੇਨਿਦਲਿਅਉਤਰੇ॥ ੪॥ ਅਤਿਕਾਲਿ ਨਾਗਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਅਸੀਚਿਤਾ ਮਹਿਜੇ ਮੇਰੇ॥
 ਬਰਗਿਤਿਲੇਨ ਤੇਨ ਰਮੁਕਤਾ ਪੀਤਿ ਧਰੁ ਵੇਰਿ ਦੇ ਬਸੇ॥ ੫॥ ੩॥ ਰਾਗੁ ਗੁਨਗੀਜੇ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥
 ਪਰਿਪਦਾ॥ ਅਰੁ ੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿ ਮੰਸਤਿ ਅ
 ਦਿਭੁ ਵਰਤੀ॥ ਪਰਮਾਦੁ ਤੇ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰਿਜਟਿ ਦਿਤਿ ਸਰਬਗਤੀ॥ ੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ ਮਮ
 ਨੇਰ ਮੰਦਾਦਿ ਅੰਤਿ ਤਤਮਾਦਿ ਅੰ॥ ਨਦਨੇਤਿ ਜਸ ਮਰਦੇ ਨ ਜਨ ਮਨ ਰਾਪਿ ਮਰਦੁ ਭੁਇਅੰ॥
 ੧॥ ਰਾਗੁ॥ ਦਿਛੁ ਸਿਜਾਦਿ ਪਰਮਾਦੁ ਯੋਜ ਸੁਸ੍ਰੁਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੀ॥ ਕੁਛੁ ਤਤੁ ਵਸ ਮਥਿ ਅੰਪ
 ਰ ਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਿਦੀ॥ ੨॥ ਲੇਕੁ ਦਿਦਿ ਮਟਿ ਪਰਗਿਹੰਜ ਦਿਧਿ ਪਿਆਰ ਰਣੀ॥ ਤਨਿ ਸਕਲ ਦੁ
 ਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭੁਜੁ ਚਕ੍ਰ ਪਰਸਰਣੀ॥ ੩॥ ਧਰਿ ਭੁਗਤਿ ਨਿਜ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਦਿੰਦੁ ਕਰਮਣ ਬਰਸ
 ਜੋਗੇ ਨ ਕਿੰਨੇ ਗੋਨ ਕਿੰਨੇ ਨੇਨ ਕਿੰਨੇ ਪਸਾ॥ ੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇ ਤਿਜ ਪਿਨ ਰਸ ਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੀ॥
 ਜੇ ਦੇਵ ਅਭਿਭੁਤ ਸਭੁ ਭੁਵ ਭੂਤ ਸਰਬਗਤੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥

੧ ਉਸਤਿਨਾ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰਦੋਹੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੀ ਪਾਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਅਰੁ ੧॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇਠਾ ਕੁਰਲਿ ਵਲਾਗੇ॥ ਜੇਤੁ ਮਰਾਜ ਸੁਕਹ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭੁਗ
 ਸੁਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ॥ ਟੁਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਪਾਠਾ ਹੋਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨੁ
 ਮੋਹਿਓ ਗੁਰਮੋਹ ਨਿਹ ਮਥਿ ਸਮੁਦੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲੀ ਰੋਇ ਸੋਈ ਅੰਪਿਅ ਗੀ॥ ਗੁ
 ਰ ਬਿੰਦੁ ਤਕਿ ਰਾਜਾ ਜੋਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿਤੁ ਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ॥
 ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੀ ਪਾਗੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੀਤ ਬਤਾਵਹੁ
 ਮਾਰਗੁ ਮਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ॥ ਅੰਭੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅਰੇਇ ਹਰ ਲਬ

ਨੀਹੈਭੁਲੀ॥ਲਟੁਗੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਭਾਈਉਹੁਸੁਦਿਹਿਹਿਰਿਭੁਲਿਮਿਲੀ॥ਏਕੇਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆਸਭੁਪ੍ਰਿਅ
 ਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭੁਲੀ॥ਨਾਨਕਕੁਗੀਬੁਕਿਅਕੋਗੇਬਿਚਾਰਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਗਹਿਭੁਲੀ॥੨॥੨॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਏਲੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਲੁਲੈਰਾਤੀਹਰਿ
 ਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਮੇਰੀਨੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਛਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲੁਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਰਟਿਹਰਿਏ
 ਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਨਵਹੁਅਪੁ
 ਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਝੈਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਪਾਦੇਹੋਲੀਐ॥੨॥੩॥ ॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਅਬਹਮਚਲੰਠਾਕੁਰਪਹਿਹਾਰਿ॥ਜਬਹਮਸਰਟਿਪ੍ਰਭੁਕੋਆਏਰਾਖਉ॥੫॥
 ਭੁਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਕਨਕੀਚਤੁਗਾਈਉਪਮਾਤੇਏਸਤਿਰਿਜਾਗਿ॥ਕੋਈਭੁਲਾਕਉਭਾਵੈਬੁਰਾਕ
 ਹਉਹਮਤਨੁਟੀਓਹੋਰਗਿ॥੧॥ਜੇਆਵਤਿਸਰਟਿਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤੁਮਗੀਤਿਸੁਰਾਖਹੁਬਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਸਰਟਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਗਾਖਹੁਲਾਜਮੁਰਾਗਿ॥੨॥੪॥ ॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਵੈਹਉਤਿਸੁਧਲਿਹਾਰੀ॥ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਧਗੁਰਦਰਸਨਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਪਾਵਿਤਪਾਦਨਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਨਠਾਰੀ॥ਹਮਰੋਜੀਇਹੋਰਮੁ
 ਖਿਹੋਰੋਤਹੋਹਮਕਰਮਹੀਣਕੁੜਿਆਰੀ॥੧॥ਹਮਗੀਮੁੰਦਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਰਅੰਤਰਦੁਸਟ
 ਦੁਸਟਾਰੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਟਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹ
 ਲਾ ੪॥ਹਰਿਕੋਨਾਮਧਿਨਾਮੁੰਦਰੋਹੈਨਕਟੀ॥ਜਿਉਏਸੁਆਕੇਪ੍ਰਹਿਪੁਤਜਮਤੁਹੋਤਿਸੁਨਾਮਪਰਿਓਏਭੁ
 ਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰੋਣਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀ॥ਤੇਬਿਗੜ੍ਹਪਧੇਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁ
 ਬਾਤਾਜਾਣੈਓਹਹਰਿਰਗਹੋਓਸਟੀ॥੧॥ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਤਿਨਸਾ
 ਧਨਾਪਗਠਕੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਛੈਛੁਟਕੀ॥੨॥੬॥ ॥
 ਰਾਗੁਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀ

ਚਿਤ੍ਰਲਈਐ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲੁ ਕਮਲ ਪਰਗਮੇ ਸਦ ਸਦ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਦ੍ਰੁਕ੍ਤ ਹਰਿ ਏਕੇ ਸਤੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਅਵਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਰਵਿ ਅਸਤੁ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰੁ
 ਮਦਿ ਖਾਈਐ॥ ਓਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਈਐ॥ ਸੁਖ ਦਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜ
 ਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ੨॥ ੧॥ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਈ ਹੇ ਨਹਾ
 ਰ ਸੇਹੇਈਐ॥ ਗਾਇਰਹਿ ਓਰੁ ਨਾ ਪ੍ਰਕੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾਲੁ ਕੁਰਹੁ ਖੋਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁਨੁ ਲਹਿ
 ਅਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੇਗ ਕਥਹੁ ਸਨੇ ਕਥਹੇਈਐ॥ ਕਥਹੁ ਮੈਲੁ ਕੁਰਹੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਥਸਾਧੁ ਸੀਗਿਐਈਐ
 ॥੧॥ ਥੋਇਨ ਮੈਟੈ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਨੁ ਸਰਨਾਹੀ ਅਲੇਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਈਐ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਈ ਸੁਨਤ ਸੇ ਰਤੇ ਭੁਰਤਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰਤ
 ਜਿਉ ਅਭਿਮਾਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੋ ਸੇਈ ਭੁਲ ਮਨ ਉਨਾ ਦਿਨ ਕਾਏ
 ਲਕਰਤਾ॥ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਜੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਕੁਰ
 ਤ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਆਨ ਪਜਰਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕੂਕੁ ਪਿਕੁਲ ਜੀਨ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦਰੁਪ ਸੁਆਮੀ ਭੁਰਤਾ॥
 ੩॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸੋਈ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਪਰੇ ਬਰਨ ਅਧ
 ਰਨ ਸਭੁ ਹੁੰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਤੇ ਉਪਜਿਉ ਤਹੀ ਸਮਾਇ ਓਇਹ ਬਿਪਿਨਾਨੀ ਤਬ ਹੁੰ॥ ਜਗ ਜਗ ਓਹਿ ਰੇ
 ਜੀਧਾਰੀ ਹਨੁ ਪਾਇਓ ਕਥਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨ ਮੇਰਿ ਪਾਲਹੁ ਏ ਪ੍ਰਕੁਰ ਬਹੁੰ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਤਜਿ ਲਧੁੰ॥ ੨॥ ੪॥ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨ
 ਜਿਉ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਕੁਰ ਦਉ॥ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਹੇ ਇਗਰੀ ਬੁਝੁ ਲਾਦਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਮੰਤ੍ਰ ਰਮਾਇ ਅਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਟਾ ਦਉ॥ ਜਿਉ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ਤਾ ਮਹਿ ਸੇਭਾ
 ਪਾਦਉ॥ ੧॥ ਦਸਨ ਦਸਰੇ ਦੁਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾ ਦਉ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਧਾਇ ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਵਹਿਮਖੁਹੁਲਾਵਹਿ॥੨॥੫॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਮੁਟਾਰਿਓ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਤੇਸਭੁਕੇਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਧੀਰਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਗੀਸੇਵਾਦਰਸਨੁ
 ਸੁਖੁਓਤਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖਪਾਇਓਭਿਤਿਰੇਗੁਧਿਰਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮਰੂਪਲੇਭੁਸੁਠਨਿਦ
 ਸਾਪੁਸੀਗਿਧਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬਧਿਕਟੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ ਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ਦੇਵਗੀਧ
 ਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਸਰਲਸਿਅਨਪਰਹੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੁਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖਪਾਇਆਬੁਰਖੁਅੰ
 ਧੋਰਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਧੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਅਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇ
 ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਹਰਿਨਾਮਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾ
 ਰੁਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਤੁਮਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲੁਨਖਾਤੇ॥ਠਗਤੁਮਾਰੇਲਾਲਭੁਏਹੈਰਾਮ
 ਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਮਹਾਕਿਲਬਿਖੈਕੋਟਿਦੋਖਰੇਗਾਪ੍ਰਭੁਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੇਵਤਜਾਗਤਹ
 ਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਸੇਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇ
 ਖਿਓਨੈਣੀ॥ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੇਰਾਤਾਅਖਿਤੁਜਾਕੀਥੈਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੁਅਧੋਰਾਸੀਤੀਕ
 ਟਿਆਜੀਅਨਗੁਰਦੇਣੀ॥ਕਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਲੀਨੈਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲੋਹਣੀ॥੧॥ਕਰਮੁਪਰਖੁਕਿਛੁ
 ਓਪਨਿਨਆਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਛਾਡਿਸਿਅਨਪਸੰਜਿਮਨਾਨਕਲਾਗੇਗਾਰਕੀਠਰ
 ਣੀ॥੨॥੯॥ ॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਿ
 ਅਨਿਦਕਾਟੇਜੇਮਕੇਛਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਧੀਰਾਰਿਓਹਰਿਸਤਿਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ਤਿਨ
 ਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਜੀਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਸੇਵਤੁਭਾਗੀਸੇਪਤਿਦੇਤੇਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁਟਿ
 ਰਸੁਪ੍ਰਭੁਸੁਰਪਤੇਨਾਨਕਜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥

ਮਨਕਰ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਠਾਰਗਾ ਚਰਗਾ ਪਾਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਤਤਿ ਰਿਜੇ ਦੀ ਸੋ ਸੋ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਨਿਕੀਅਤਿ ਸੁਸਿਮ ਰਿਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਪਾਰਾਗਾ ਤਿਸਹਿ ਤਿਅਗਿ ਅਵਰਲ ਪੰਟਾਵਹਿ ਮਰਿ
ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਰੀਤਾ ਪਿੰਗਲ ਮਤਿ ਜੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾਗਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆਨਾ ਨ ਕਜਤਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਰੋਏ ਤੇ ਨੇ ਰੋ
ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਇਗਾਇਗੁ ਨਗੋ ਬਿਦਿਨੁ ਰੋ ਨਿਸੰਗੋ ਸਿਸ ਦੇਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਧਰੁ ਦੇਹਿ ਦੁਲਰੁ
ਸਾਧੁ ਸੀਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਰੋ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲਿ ਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤ ਹਿਨਿ ਤਹੈ ਰੋ ॥ ੧ ॥ ਅੰ
ਧਾ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕੰਠਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆਨਾ ਹੀ ਪਰਿ ਤੇ ਰੋ ॥ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨ ਦਸੁ ਧਘੋ
ਰੋ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰ
ਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾਮੁ ਲੁਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸ ਕੀ ਨੇ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਟੁੰਧਿ
ਓ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇਗੁ ਟੁੰਗੋ ਬਿਦਨ ਮਕਾਮਾ ਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭੁਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਮਇਓ ਮੇਰ
ਚ ਅਮੋਲ ਪਦ ਰਖੁ ਲਾਧਿਓ ॥ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥
ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਈ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਹੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਭ ਲਾਭ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਭਲੁ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਧ੍ਰਮ
ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਦਰ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪ ਜੇ ਧੇਤਾ ਜੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਾ
ਬਹੁ ਨਿਜੇ ਨੀਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰਵਿਅਮਨ ਤਨਮਹਿ ਆਨਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥ ਨਰ ਕੋਰੇ ਗੁਨੀ ਹੋਵ
ਤਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਲਹਿ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੰਦ ਲੁਸੁ ਪੈ ਨੇਹੀ ਓਰ
ਸੁਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਬੁਝੈ ਕਬਹੂੰ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲੁ ਭੁਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਮਰੀ ਗੁੰਸ
ਹਰਿ ਆਬਿਖਿ ਆਵੈ ਕਉ ਪਾਇਓ ॥ ਲੋਭੁ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾਂ ਉਠਿ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਟਿ
ਰਤ ਭਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤੁ ਅਰੈ ਆਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮ

ਦਿਉ॥੨॥੧੫॥ ॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫॥ਸਰਬਸੁਖਗੁਰਚਰਨਾ॥ਕਲਿਮਲਨੁਰਨਮਨਹਿਸ
 ਧਾਰਨਹਿਹਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਸੇਵਾਧੰਨਦਿਯੈਫਲਮੇਹਿਕਰਨਾ॥
 ਧਿਗੋਸੇਮਨੁਹੋਦੈਪਰਗਸਾਬਧੁਰਿਨਗਰਬੈਪਰਨਾ॥੧॥ਸਭਲਮੁਰਤਿਪਰਸਓਸਤਿਨਕੀਦਿਯੈਪਿਆ
 ਨਾਪਰਨਾ॥ਉਦਿਓਇਪਾਲਠਾਕੁਰਨਾਨਕਕਉਪਾਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫
 ॥ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਧਿਨਤੀਕਹੀਐ॥ਭਾਰਿਪਟਰਬਅਨੰਦਮਹਿਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਿਸਿਧਿਲੀਐ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਿਆਗਿਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਉਤਿਸੁਖੁਅਚਿਲੁਗਹੀਐ॥ਅੰਨਲਗੈਅਗਨਿ
 ਸਾਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕਿਟਿਅਪਰਾਧਮਹਾਅਕਿਤਪਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਬੁਸੀ
 ਐ॥ਕਰੁਣਾਮੈਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨੀਐ॥੨॥੧੭॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫॥ਗੁਰਕੇਚ
 ਰਨਹਿਦੈਪਰਦੇਸਾਗੋਗਸੋਗਸਬੁਧੁਖਿਨਾਮੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇ
 ਕਿਲਦਿਖਨਾਸਹਿਕੋਟਿਮਜਨਹਿਸਨਾਨਾ॥ਨਮੁਨਿਪਾਨੁਗਾਵਤਰੁਣਗੋਬਿੰਦਲਗੈਸਹਜਿਪਿਆਨ
 ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੋਨੋਧਿਨਤੇਹਿਨਿਰਾਗੇ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਗੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਸਬਲਿਹਾਰੇ
 ॥੨॥੧੮॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫॥ਆਈਪ੍ਰਬੁਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਮ
 ਨਤੇਕਧਹੁਨਰਬਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਪੁਪੁਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕਾਅਕ੍ਰੇਪੁਧਿਖੁਜਾਰਉ॥ਸਰੁਤੇਨੀਚੁ
 ਆਤਮਕਰਿਮਾਨਉਮਨਮਹਿਦਿਯੁਸੁਖਪਾਰਉ॥੧॥ਗਨਗਾਵਤਠਾਕੁਰਅਧਿਨਾਸੀਕਲੁਮਲਸਗ
 ਲੇਸੁਰਉ॥ਨਮਨਿਪਾਨਨਾਨਕਨੂੰਪਾਦਉਕੀਲਿਯਾਇਉਰਪਾਰਉ॥੨॥੧੯॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫
 ॥ਪ੍ਰਬੁਜੀਵਪੇਖਉਦਰਸੁਤਮਾਰਾ॥ਸੁਦਰਪਿਆਨੁਪਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਾਧਰਧੇਦਪ੍ਰਾਨਅਦਿਲੇਕੇਸਿੰਘਿਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਦੀਨਾਨਧ੍ਰਾਨਪਤਿਪੁਰਨਭੁਵਨਲਉਪਰਨਹਾਰਾ
 ॥੧॥ਆਦਿਜਗਾਦਿਬੁਗਤਜਨਸੇਵਕਤਾਕੀਧਿਧੈਅਧਾਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੀਪੁਰਿਧਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪਰ

ਦਸਵੀਂ

ਮੇਸਰਦੇਨਹਾਗਾ॥੨॥੨੦॥ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਤੇਰਜਨਹਰਮਰਸਾਇਣਿਮਾਭਗਾਪ੍ਰੇਮਰਸਾ
ਨਿਪਿਜਵਉਉਪਜੀਛੋਡਿਨਕਤਉਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਖੇ
ਨਨੁਪਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਧਮਜਨੁਕੀਨੇਸਾਪੁਪੁਰੀਨਾਤਾ॥੧॥ਸਠਲਜਨਮੁਜਨਹਰਿਕਾਉਪਜਿਅਜਿ
ਨਿਕੀਨੇਸਠਿਤੁਧਿਪਾਤਾ॥ਸਗਲਸਮੁਹਲੈਓਪਰੇਨਾਨਕਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਛੁਤਾ॥੨॥੨੧॥ਦੇਵਗੀਧਾਗੀ
ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਮਾਈਗੁਰਬਿਨਗਿਆਨਪਾਈਐ॥ਅਨਿਕਬਿਕਾਰਛਿਰਤਿਬਿਲਲਤੇਮਿਲ
ਤਨਹੀਗੋਸਾਂਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਹਰੇਗਮੇਗੁਤਨੁਬਾਂਧਿਓਧੁਜੇਨੀਬੁਰਮਾਈਐ॥ਟਿਕਨੁਨਪਾਵੈ
ਬਿਨਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਬੁਆਈਐ॥੧॥ਕਰੇਅਨੁਕਰੁਮੁਆਮੀਮੇਰਾਸਾਧਰਨਚਿਤੁ
ਲਾਈਐ॥ਸੀਕਰਪੋਰਕਟੇਬਿਨਤੀਤਰਿਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ॥
ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ੫॥ਠਾਕੁਰੇਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲੁ॥ਕੁਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਰੂਪਹੋਈਹੋਉ
ਬਰੇਧਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਇਕਰਜੇਜ਼ਿਕਰੀਧੇਨੀਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਜ
ਬਰੇਇਗਾਧੇਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਠਾਇਆ॥੧॥ਦਰਨਹੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਕੁਰ
ਕਾਜੇਕਾਗੁ॥ਕੁਨਾਨਕਨਕਉਬਲਿਜਾਈਐਜੇਸਭਨਾਕਰੇਉਪਾਗੁ॥੨॥੨੩॥ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ੨॥ ॥ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਧਿਨਉਕਪਿਅਗਾਭੁਏਕਿਪਾ
ਲਦਇਆਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸਰਾਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰ
ਗੁਨੁਮਦਗੁਨੁਸਭੁਸਹਿਅਗਾਕਰੁਮਸਤਰਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਦਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੇਖਇਆ॥੧॥ਪਰਉ
ਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਠਲਦਰਸਨੁਸਹਜੈਇਆ॥ਕੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰਨਕਮਲ
ਉਰਪਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ਦੇਵਗੀਧਾਗੀਮਹਲਾ ੫॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਤੁਹਮਾਗੇ॥ਸਗਲਿਅਗਾਇਓਰਾਖ
ਨਹਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਪਾਖਰਾਖੁਮੁਗਾਗੇ॥ਅਗੈਪਾਛੈਅਤੀਵਾਰੇ॥ਜਬਚਿਤਦਉਤਬਤੁਹਾਗੇਉ

ਕਾਉ।

ਨਸਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਿਗਾ ਦੁਰਗੁਰਬ ਚਨਾਰੇ॥ ਘਲਿਘਲਿਜਾ ਉਸਾ ਧਰੁ ਰਸਾਰੇ॥ ੩॥ ਮ
ਨਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕੁ ਅਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈ ਹਾਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਪੈ ਮੇਰੇ ਰਬ ਮੇਰਾ॥ ਫਿਰਾਨਿ ਪਾਨ ਦਇਆਲ ਮੇਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸਤਿ ਨ ਕਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਲਿਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸੁ ਧਾਸੁ ਰੁਦਰ ਸੁਪਾਦਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾਰ ਸਨਾਹਿ ਰਿਗੁ
ਗਾਦਉ॥ ੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ॥ ਏਕੁ ਅਪਾਰਨੁ ਖੁਪਨੁ ਮੇਰਾ ਅ
ਨਨ ਨਾਨਕ ਦਿਉ ਲੀਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੀਤਾਐ ਸੇਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦਹੀ ਸਗੋ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਓ
ਮੇਰੇ ਹਰ ਸਰਬ ਸੁਖੈ ਨਾਤਿ ਆਗਿ ਨ ਕਤ ਪੁਜਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਉ ਤਿਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅਰੇ ਮਨ ਸਮ ਸਰਿ
ਲਾਏ॥ ੧॥ ਮਦਿ ਰਿਭੁ ਗੁਸੇਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਨਤ ਰੁਦੁ ਰੁਦੁ ਲਾਏ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਸਦਾਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਗ੍ਰਿਹੰ ਪ੍ਰਿਅ
ਬੀਤੇ ਸਦ ਬਾਏ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੭॥ ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਰ ਸਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ॥ ਭੁਮਿ
ਆਇਓ ਪੈਸ ਗਲ ਬਾਨੇਰ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸਤਿ ਪਾਛੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੋਇ ਸੈ ਸੈ
ਗਾਛੈ॥ ਸਾਪ ਸਗਿਤੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣੇਰੇ ਨੁ ਮਨੁ ਧਾਛੈ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹ
ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆ ਛੈ॥ ਆਇ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੮॥ ॥
ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨ ਮੇਹਨ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤੁ ਹਉ ਮ
ਪਿਨਿ ਰਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਨੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਸ
ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇਤ੍ਰ ਮੇਹਿ ਠਾਕੁਰੀ ਦਰਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਦੀਨ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸਤਿ ਹ
ਗੇ॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਬਿਗਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੯॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥
ਹਰਿਜਪਿ ਸੇਵਕ ਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕੁਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ॥ ਬਹੁ ਹਿਜਨ ਮਿਨਹੀ ਮਾਰਿਓ॥ ੧॥

ਭਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਗਨਗਾਵਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨੀਗਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਗੁਨਗਾਇਥਿਖੇਬਨੁਤਰਿਮ
 ਕੁਲਸਮੁਧਿਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਬਸਿਅਗਿਨੁਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਗਮਿਓਰਾਰਿ॥ ਨਾਨ
 ਕਉਦਗੰਗੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਗਾਰਿ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਏਵਗੀਪਾਗੀਮਹਲ ੫ ॥
 ੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਰਤਭਿਰੇਬਨਭੇਖਮੇਹਨਰਹਤਨਿਰਾਗ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਥਨਸੁਨ
 ਦਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਗ॥ ੧॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਅਨੇਧਿਦਿਅਰਸ
 ਨਾਰਾਗ॥ ਮਾਨਮੇਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਤਏਹਮਾਰਗੁਖੰਢੇਪਾਗ॥ ੩॥ ਕਹਨਾਨਕਤਿਨਿਭੁਦਜਲੁਤ
 ਗੀਅਲੇਖੁਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥ ॥ ਏਵਗੀਪਾਗੀਮਹਲ ੫॥ ਘਰੁ ੫ ॥
 ੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਐਪੇਖਿਓਗੀਉਚਮੇਹਨੁਸਕੁਤੇਉਚਾ॥ ਮਾਨਨਸਮਸਰਿਕੇਉਲਾਗੇ
 ਨਰਿਰਹੇਹਮਮੁਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਬਹੁਏਅੰਤੁਅਤਿਧੰਡੇਗਾਹੋਬਾਹਨੀਅਗਾਉਚਾਤੇਲਿਨ
 ਤੁਲੀਐਮੁਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐਮਨਰੁਚਾ॥ ਖੇਨਿਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪਥਾਧਿਨੁਗੁਰਨੀਪਦੁਰ
 ॥ ਕਹਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੀਠਕੁਰਮਿਲਿਸਾਪੁਰਸਭੁੰਚਾ॥ ੨॥ ੩੨॥ ॥ ਏਵਗੀਪਾਗੀਮਹਲ ੫
 ਮੇਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਨਾਨਾਗੀਗੀਕੇਉ॥ ਖੰਡੀਪਸਕੁਭੀਤਰਿਗਦਿਅਪੁਰਿਗਹਿਓਸਕੁਲੇਉ॥
 ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅਗਮਅਗਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈਸੁਨਿਸੇਉ॥ ਚਾਰਿਅਸਰਮਚਾਰਿਬਰੀਨਮੁਕ
 ਤਿਭੁਏਮਰੇਉ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਸਬਦੁਦਿਨਾਇਅਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੁਤੀਆਗਏਸੁਖਯੋਉ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਭੁਲਾਗਾਰਤਰਿਅਗਾਰਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੇਉ॥ ੨॥ ੨੩॥ ਏਵਗੀਪਾਗੀਮਹਲ ੫॥ ਘਰੁ ੬
 ੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ॥ ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਾਰੇ
 ਭੂਮਤਹਉਤਮਕੁਮਹੁਨਕੁਈਰਦਿਅਰੇਰਦਿਅਸਰਬਥਾਨ॥ ਨਿਓਏਸਤਿਕੁਕਾਸਟਮਧੁਰਿਧਿਨਸੀ
 ਜਮੁਨੀਕਾਰਜਸਾਗਿ॥ ਧਿਨਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੇਨੁਆਗ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਨਿਅਭਿਮਾਨ॥ ਕ

ਹੁਨਾਨਕਪਾਏਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ ੨॥੧॥੩੪॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਕਹਪੇਖਾਹਉਉਕਰਿਚਤੁਗਾਈ॥ਧਿਸਮਨਧਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਿ॥੧॥ਗਣਗੀਧਰਧਸਿਧਮੁ
 ਰਸਾਧਿਕਸੁਰਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਚਤੁਰਥੇਟਉਚਰਤਿਨਿਨੁਗਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰਅਗਮ
 ਪਿ॥ਗੁਨਥੇਅਤਿਥੇਅਤਿਭੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਗਤਿ॥੨॥੨॥੩੫॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਪਿਆਏਗਾਏਕਰਨੇਗਾ॥ਕੁਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਠ
 ਲਮੂਰਤਿਗੁਰਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੈਪਾਨਅਧਾਰਾ॥ਸਮਰਥਅਥ
 ਪਥਠਾਪੁਰੁਮੇਰਾਪਟਪਟਅਤਿਰਿਸਾਹਿਧੁਨੇਰਾ॥ਤਾਂਕੀਸਗਨਿਆਸਰਪੁਰਨਾਨਕਨਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵ
 ਰਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਗੇ॥ਸਾਕਤਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਗੇ॥ਝੁਟੇ
 ਕੀਰੇਝੁਟਪਗੀਤਿ॥ਛੁਟਕੀਰੇਮਨਛੁਟਕੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਉਕਾਨਰਭੁ
 ਰਿਮੰਦਰਗਧਿਓਨਿਉਪੈਸੈਕਾਣਲੁਖੀਗੇ॥ਦੁਰਹੁਗੀਤੇਬੁਗਿਗਾਇਓਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਝੁਕੁ
 ਟੀਗੇ॥੧॥ਅੰਗਉਟਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਮੇਰਾਮੁਖਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜੁਟਸੀਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸ
 ਦਾਸਦਾਸਕੇਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੁਠਿਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀਗੇ॥੨॥੩੭॥॥ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਪਰੁ॥॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪਥਿਥਿਠੁਲੇਹਉ
 ਧਲਬਲਿਜਾਉ॥ਗਾਦਨਭਾਦਨਸਤਨਤੇਰੈਚਰਨਉਵਾਏਪਾਉ॥੧॥ਬਿਹਾਉ॥ਜਾਸਨਧਾਸਨਸਹਜਕੇ
 ਲਕਰੁਣਾਮੈਏਕਅਨਤਿਅਨੁਪੇਠਾਉ॥੧॥ਗਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰੁਲਜਗਜੀਵਨਸਰਬਨਾਥਅਨੇਕੈਨ
 ਓ॥ਦਇਅਮਇਅਗਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥੨॥੩॥੨੮॥੪੪॥॥
 ਰਾਗੁਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲਾ ੨॥॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿ
 ਧਾਇਰਹਿਓਜਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਮਾਇਆਕੇਭੁਇਓਥਾਵੇਰਹਰਿਜਭੁ

ਨਾਹਿਉਰਗੋ। ਕਰਿਪਰਪਚਨਗਤਕਉਡਰਬੈਅਪਨੋਉਰਕੁਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਆਨਪੁਛਨਿਉਹੋਇਨਸੁ
 ਧਉਕਹਿਉਨਕਾਂਨਪਰੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਬੁਜਗਮਨਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੋ॥ ੨॥ ੧॥ ॥
 ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫॥ ਸਬੁਕਛੁਜੀਵਤਕੋਧਿਉਗਗੁ। ਮਾਤਪਿਤਾਬੁਧੀਸੁਤਧਿਧੰਅਉਛੁਨਿਗਿ
 ਹਕੀਨਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਨਤੇਸਾਨਹੋਤਜਧਨਿਮਾਰੋਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਗਿ। ਆਪਘਰੀਕੋਉਨਹਿ
 ਰਾਖੋਘਰਤੇਦੇਹਨਿਕਾਗਿ॥ ੧॥ ਸਿੰਗਤਿਸਨਾਨਿਉਨਗਰਚਨਾਯਹਿਦੇਖਹੁਰਿਦੈਧਿਠਾਗੋ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਬੁਜਗਮਨਮਨਿਤਜਾਤੇਹੋਤਉਧਾਗ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀਮਹਲ ੫॥ ਜਗਤਮੈਸ੍ਰੀਦੇਖੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ। ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿਉਸਕੁਲਗੋਕਿਅਦਾਰਕਿਅਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮੇਰੇਮੇਰੇਸਭੈਕਹ
 ਤੁਹੇਹਿਤਸਿਉਧੰਧਿਉਚੀਤਾ। ਅਤਿਕਾਲਸੰਗੀਨਹੀਕੋਈਇਹਅਚਰਜੈਹੀਤਾ। ਮਨਮੂਰਖਅਜ
 ਧੁੰਨੀਸਮਝਤਸਿਖਦੇਹਰਿਓਨੀਤਾ। ਨਾਨਕਬੁਝਿਨਲਪਾਰਿਪਰੋਜੋਗਾਵੈਪ੍ਰਕੁਕੇਗੀਤਾ॥ ੨॥ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗਗਧਿਹਗਗਮਹਲ ੫॥ ੫॥ ੨॥ ਚਉਪਦੇ। ਯਤਨਸੰਗਰੀਅਗ। ਕੁਇਅੰਗਨਬਸਗੀਅ
 ॥ ਅਨਿਕਉਪਰੀਅਗ॥ ੧॥ ਤਉਮੈਹਰਿਹਰਿਕਰੀਅਗ। ਤਉਸੁਖਸੁਹਜਗੀਅਗ। ਰਹਉ। ਮਿਥਨਮੈ
 ਹਰੀਅਗ। ਅਨਿਕਉਮਰੀਅਗ॥ ੨॥ ਸਗਲਬਟਗੀਅਗ। ਧਿਰਖਇਕਤਰੀਅਗ। ਬਹੁਧਿਧਿਪ
 ਰੀਅਗ॥ ੩॥ ਧਿਰਸਾਧਸਟਗੀਅਗ। ਨਿਹਰੀਰਤਨਹਰੀਅਗ। ਨਾਨਕਸਰਨਗੀਅਗ॥ ੪॥ ੧॥ ॥
 ਗਗਧਿਹਗਗਮਹਲ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਹੀਕੋਉਨਾ
 ਨੈ। ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਹਾਗੇ। ਅਰੁਬਹੁਲੋਕਸਿਆਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਛਿਨਮੇਰਾਉਰਕਕਉ
 ਕਰਈ। ਰਾਉਰਕਕਹਿਠਾਗੇ। ਗੀਤੇਬੁਰੇਕੁਰੇਸਖਨਾਵੈਯਹਿਤਾਕੋਧਿਉਹਾਗੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੀਮਾਇਅ

॥ ਅਪਨੀਮਾਇਅ

ਅਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਿਹਾਰਾਨਾਨਾਪੁਪਰੇਬਹੁਰੀਗੀ। ਸਰੁਤੇਰੇਹੇਨਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਅਗਨਿ
 ਅਪਾਰਮਲੇਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਰੁਜਗੁਰੁਮਾਇਉ। ਸਗਲਗੁਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪਾਣੀਚਰਨ
 ਹਿਤੁਲਾਇਉ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਚੁਬਿਹਾਰਾਨੁਨੁਮਹਲ ੪॥
 ਪਰ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮਾ। ਹਰਿਰਸਿ
 ਬੀਧਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨਹਰਿਰਸਨਾਮਿਸੁਕੇਲੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਿਰਾਈਐਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਜੀਏਅਨਤਨਕਾਹੁਭੋਲੇਰਾਮਾ। ਮਨਚਿੰਦਅਜਾਛਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪੁਰੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀ
 ਬੋਲੇਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਠਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਅਲਾਏਰ
 ਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਿਨਾਵੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾ। ਚਿਰੀ
 ਵਿਛੁਨਹਰਿਪੁਰੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਅਸਹਜਿਸੁਰਾਏਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇ
 ਐਹਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਦੁਜਾਏਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀ
 ਏਕੋਈਹਰਿਪੁਰੁਆਇਮਿਲਾਵੈਰਾਮਾ। ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਹਰਿਪੁਰੁ
 ਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਾਅਗਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅਜਾਛ
 ਲੁਪਾਵੈਰਾਮਾ। ਨਾਨਕਭੁਜਹਰਿਸਰਣਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਦੁਭੁਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾਮਾ॥
 ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮਾ। ਹਉਹਰਿਬ
 ਸੁਓਂਡੀਦੀਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਜਿਉਂਨਲਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਮੇ
 ਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਹਰਿਸਜਣਹਰਿਪੁਰੁਪਾਸੇਰਾਮਾ। ਪਨਿਪਨੁਗੁਰੁਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਜ
 ਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਗਾਸੇਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਹਾਰਾਨੁਮਹਲ ੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰ
 ਦੁਜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮਾ। ਹਉਮੇਮਾਇਆਬਿਖੁਹੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਿਰੁਲਹਿਨਾਏਰਾਮਾ। ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਅਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ

ਗਾਮਾਹਾਰਿਗੁਰਗਿਵਰੁਏਤਿਮਿਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਾਮਏਰਾਮਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਜੇਤੀਅਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਉਬਾਲਕਲਾਹੀਦੁਪਖੀਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜਾਂਤਿਨਪਾਈਐ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਿਉਚਾਤਿਕਜਲਾਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮਾ॥ਜਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏ
ਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪੁਕੁਰੇਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਪਰਿਦਾਜੇਸਬਦੁਪ
ਦੁਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਅਨਮੁਖਹਉਮੇਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਜਾਣੇਰਾਮਾ॥ਜਿਉਪਖੀਕੋਪ
ਤਿਆਪੁਬਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਜਤਿਦਸਿਕਾਏਰਾਮਾ॥ਜੋਮੋਹਿਆਇਅਨਚਿਤੁ
ਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੁੜਬਿਤਾਏਰਾਮਾ॥ਜਨੁਤਾਰਿਤਾਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏ
ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਖਦਾਏਰਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਇਦਉਬਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਪੁਰਿਗੁਰਗਿਵਰੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਖੇਦਵਸਬਦਿਤਰਾਇਆਰਾਮਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਜਤਿਗੁਰਮੀਡਲਗਾਇਆਰਾਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਸੁਇਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ਬਿਹਾਗਜਾਮਹਲਾ ੪
ਜਗਿਜਕਿਤੁਕੀਗਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਕੀਗਤਿਹਰਿਮਨਿਪਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇ
ਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਸਕੁਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁਨੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮਾ॥ਵਡਿਪੁਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਹਮੁਰਖਮੁ
ਗਧਾਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਤਿਨਾਪਚੇਦੇਜਗਤਿਅਏਰਾਮ
ਅਤਿਰਿਨਦਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਗੁਰਜਤਿਗੁਰਮਲਖਲਖਾਏਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਾਜਾਮਨਸਾ
ਪੁਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਮਿਲਿਅਕੁਖਸਤੁਜਾਏਰਾਮਾ॥ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਕਿਉਲਿਖਿਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਕਾਏਰਾਮਾ॥੨॥ਹਮਪਾਪੀਵਦਦੀਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਨੀਏਪ

ਰਵੇਹੀਠਗਾਥਾਇਆਥਾਯਾਫਠਭਗੀਗੁਰਪਾਇਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਗੁਰਪੁਰੇਗਤੀਮਿਤਿਪਾਇ
 ਆਥਾਯਾਗੁਰਿਅੰਤਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਓਗੁਰਦਾਬਹੁਕੀਦਾਇਆਥਾ
 ਯਾਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਏਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਤਿਨਕੇਸਭੁਦੁਖਗਵਾਇਆਥਾ॥੩॥ਅ
 ਤਿਉਤੁਹਰਿਨਾਮੁਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਬਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਗਾਯਾਤਿਤਪਾਦਿਤੁਗੁਰਿਹ
 ਰਿਕੀਏਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਚਕੁਰੀਚਹੁਜਾਗੀਜਤੇਗਾਯਾਹਉਮਿਏਸਭੁਉਤਰੀਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀ
 ਏਹਰਿਅੰਤਿਤੁਹਰਿਸਾਰਿਨਾਤੇਗਾਯਾਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜਨਨਾਨਕਪਿਨੁ
 ਹਰਿਰਾਤੇਗਾਯਾ॥੪॥੩॥ਬਿਹਗਾਕਮਹਲਾ ੪ ॥ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇ
 ਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਰੇਗਾਯਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਵਿਕਾਇਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁ
 ਦੁਕੀਏਬਿਖੁਕੁਉਜਲੁਤਾਰਣਹਰਿਗਾਯਾਜਿਨਾਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏ
 ਤਿਨਸਿਤਜਨਜੈਕਾਰੇਗਾਯਾਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖਪਾਇਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਸਾਭਿਦੁਖਦਿਸਾ
 ਰਣਹਰੇਗਾਯਾਜਾਰਸਨਾਸੁੰਨੁਪੀਨੁਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਹੁਣਗਾਵੇਹਰਿਮੁਕੁਕੇਰੇਗਾਯਾ
 ਸੇਸੁਦਨਕੁਲੇਸੋਰਨੀਕਹਰਿਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਹਰਿਕੀਰਤਲਸੁਣਹਰਿਤੋਰੇਗਾਯਾਜੋਜੀਸੁ
 ਭੁਲਾਪਾਦਿਤੁਪਾਦਨੁਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜੋਜਾਇਲਗੇਹਰਪੈਰੇਗਾਯਾਗੁਰਦਿਟਹਨਾਨਕਵਾਇ
 ਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੇਰੇਗਾਯਾ॥੫॥ਤੇਨੇਰੁਲੇਪਰਵਾਣਹਰਿਮੇਠੀ
 ਜਿੰਦੁਕੀਏਜੋਜਾਪੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹਿਗਾਯਾਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਾਦਿਤੁਹਰਿਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜੋਹ
 ਰਿਜਸਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਗਾਯਾਤਿਜਿੰਨਕੇਪਗਨਿਤਪੁਜੀਅਹਿਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਜੋਮਾਰ
 ਗਿਧਗਚਲੇਸਹਿਗਾਯਾਨਾਨਕਾਰਿਨਦਿਟਹੁਦਗਰਿਆਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਹਰਿਸਾਇਹਰਿ
 ਨਾਮੁਅਨੇਜਹਿਗਾਯਾ ੩ ॥ਧਰਤਿਪਾਤਲਾਅਕਾਸੁਮੇਠੀਜਿੰਦੁਕੀਏਸਭੁਹਰਿਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਸਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ਪਉਦੁ ਪਦੀ ਬੈਸਤ ਰੋਮੇ ਗੀਜੀ ਦੁਨੀਏ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਵੈ ਰਾਮ
ਦਣੁ ਤਿਦੁ ਸਤੁ ਅਕਾਰੁ ਹੋਮੇ ਗੀਜੀ ਦੁਨੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦ
ਰਿਪੇ ਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜੋਗੁ ਗੁਮਿ ਖੁਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਬਿ ਹਾਰਾ ਕਾਮ
ਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ਨੇ ਰਾਮਾ
ਜੋ ਮੇਰੀਆਇਆ ਚੇਤੁ ਲਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜੋ ਅਤਿ ਰਾਖੇ ਪਛੁਤਾ ਦੇਇਆ ਦੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਦ
ਰਗੁ ਹੋਈ ਨਾਲ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜੋ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਖੁਗੁਟੇ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਰੀ ਸਇ
ਉ ਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਹਰਿ ਜਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਉ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਜਪਾਇਆ ਖਿਨੁ ਛਾਇ ਨ ਕੀਜਈ
ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਮਤ ਕਿ ਜਾਪੇ ਜਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਮਾ ਜਾਵੈ ਲਾਜੋ ਮੁਰਤਿ ਸਾਪਰੀ ਜੋ ਮੁਹਤੁ
ਛਲੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚੇਤੁ ਆਵੈ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਆਵੈ ਆਮੇਰੀ ਜੀ
ਦੁਨੀਏ ਜਾ ਕੀ ਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਚੇਤੇ ਨਿਤੁ ਸਤੁ ਕੀਛੁ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜੋ
ਹੋ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਾਮਾ ਤੇ ਰਾਮਾ ਜਿਸੁ ਅਤਿ ਰਿਹਿ ਰਦਾ ਸੁਖੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਰੁਰ
ਸੁਟਿ ਪਤੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀ ਜੀ ਆਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਸਭਿ ਖੁਖਾਰਨ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ
ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਆਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਜਿਦਿ ਪੇਰੀਆਇ ਸਭਿ ਪਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਮੇ
ਜਾਹਰਿ ਨਿਤ ਜੇਵੀ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਸਤੁ ਦੁਸਾਹਿ ਬੁਢ ਰਾਮਾ ਜਿਨੀ ਇਕਾ ਮਨੀ ਇਕਾ ਅਰਾਧਿ
ਆਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਮੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਕਾਰਾ ਰਾਮਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੇਰੀ ਮਹਲਾ ਪਾਇਆ ਮੇ
ਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਸੁਖਿ ਆਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦ ਕਘੰਡੁ ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਆਵੈ ਆਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀ
ਏ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਹਾ ਗਿਓ ਖਿਛੁ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਬਿ ਹਾਰਾ ਕਾਮ ਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੋ
ਤ੍ਰਿ ਦਰਤ ਦਾ ਮੇਰੀ ਜੀ ਦੁਨੀਏ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਤ੍ਰਿ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀ ਇਕਾ ਆਈ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹਰਿ

ਨਾਇਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਦੀ ਏ ਸਭ ਦੇਖੇ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈ ਮੇਰਾ ਮਾਮਨ ਮੁਖ ਨਹਿ ਦਰਿ ਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ
 ਕੀ ਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲ ਗਵਾਈ ਮੇਰਾ ਮਾਮਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ
 ਏ ਹਰਿ ਹਜਰ ਨਦਰੀ ਆਈ ਮੇਰਾ ਮਾਮਨ ॥੧॥ ਸੇਭੁ ਗਤ ਸੇਭੇ ਵਕੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਜੋ ਭੁਮੇਰੇ ਮ
 ਨਿਭਾਏ ਗਾਮਾ ਸੇ ਹਰਿ ਵਰਗ ਹਪੇ ਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਾਧਾਏ ਗਾਮ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਰੀ ਮਲੁ ਉਤਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਠੀਠੀ ਠਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਏ ਗਾਮਾ ਨਨਕ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ
 ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਾਏ ਗਾਮਾ ॥੨॥ ਹੇ ਰਜਨਾ ਜਪਿ ਰੋ ਬਿਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿ
 ਦ ਕੀ ਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਜਾਏ ਗਾਮਾ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ
 ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ਗਾਮਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਪੁਰਾ ਜਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਜੋ ਹਰਿ ਧਨ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਗ
 ਅਵਤਾਰ ਗੀਰੀ ਗਤਿ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗਾਮਾ ॥੩॥ ਥਾਨ ਬਨਿਤ
 ਰਿਗਦਿਗਹਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗਾਮਾ ਤਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
 ਦ ਕੀ ਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਸਤਾਰਾ ਗਾਮਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ
 ਪਿਤਾਮਾ ਤਾਰਾ ਗਾਮਾ ਸਹਜਾ ਸਿਆਨ ਪਨਹਿ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾਰਾ
 ਅ॥੪॥੬॥੧॥ ਗਾਗਾ ਬਿਹਗਾ ਛਾਛਿਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਪਰਾ ॥ ੧ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿ ਬੇਬੇ ਕਾ ਅਚੰਭੁ ਉਦੈਖਿ ਆਮੇਰੇ ਚਾਲ
 ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਧਰਾ ਮਨਿ ਆਏ ਗਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਗ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓ ਨ ਮੇਰੇ ਚਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਸ
 ਬਾਏ ਗਾਮਾ ਆਵਣੁ ਤਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀ ਆਜੀਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਕੀ ਏ ਕਨਾ ਮੇਲਿ ਜਾਤਿ ਗੁਰਮ
 ਹਾਇ ਬੁਲਾਏ ਗਇ ਕਿਉ ਗੀ ਕੁਲਾਛਿ ਗਵਾਈ ਮਾਮਨਿ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੁਸਕੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਆਸਾ ਆਏ
 ਸਭ ਕੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਸਿਤੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮਿ ਮਨਿ ਆਏ ਗਾਮਾ ॥੧॥ ਆਵਣੁ ਮਿਲੁ ਜਹੇ ਲੀਯੋ ਮੇਰੇ ਚਾਲ
 ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਗਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਪੁਰਾ ਜਤਿ ਗੁਰਮ ਰੇ ਚਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਅਰਗਾਸਾ ਧੇਰਾ ਗਾਮਾ
ਰਗਾਵਿਖ ਕਾਸਾਧਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜੋ ਬੁਧਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਪਾਤੋ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾਰੋਇ ਦਿਨੁ ਲਿ
 ਵਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸਿਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ਸਾਧੋ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇਆ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ਕਰੋ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਤਾਇ ਕਰੋ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇਹ
 ਰਾਮਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪੇ ਪੁਜਾਏ ਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬੁ ਅਰਪੇ ਹਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ
 ਨੁ ਸਬੁ ਪੁਰਖੇ ਰਾਕਿਅ ਕੋ ਪੁਜਾਓ ਛਾਵਈ ॥ ਜਿਸ ਹੋਇ ਨਿਪਲਾਇ ਇਆ ਲੁਸਾਆ ਮੀਸੇ ਪੁਰਖੁ ਅੰ
 ਕਿਸਾ ਵਏ ॥ ਬੁਧਾ ਗੁਮ ਸਤ ਕੀ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੋ ਤਿਸੁ ਗੁਰਨਾ ਲਿਖਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਥੈ
 ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਦਹਰਿ ਸੋਧੋ ਸਤ ਘਾਟਿ ਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਅਨਾਧਿ ਰਿਅ ਏਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
 ਸਮਾਏਰਾਮਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਨਾ ਅਪਿਸੁਆ ਮੀਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਅਮੀਧੋਰਾ
 ਦੁਖੁ ਨਾਭਾ ਮਿਥੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥ ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਚ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੁਠਾਈ ॥ ਜਨੁ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਨਾਧਿ ਰਿਅ ਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਗਨੁ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੋਹਨਾਧ ਟਸੋਹਨਾ ਪੁਨ ਅਪਾਰਾਗਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬੋਧੁ ਲਾਲੋਰੀ ਪਾਖ
 ਦਇਆ ਲਕੀਅ ਪਰਾਪਾਰਾਗਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆ ਲੋਗੋ ਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨ ਮਿਲਹੁ ਕੀਤ
 ਨਿਮਾਈਆ ॥ ਨੈਨਤਰ ਸਨਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹੀ ਵਰੋਇ ਦਿਹਾਈਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮੰਜ
 ਨਨਾ ਮਬਿੰਜਨੁ ਰੁਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਅੰਪ੍ਰੀਤ ਜੀਪੇ ਮੇਲਿ ਕੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗਨੁ ਹੀਮੇਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲ ਉਕਰ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾ
 ਰਾਨੁ ਚਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਚਲਾ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਪੀਜੀਐ ॥ ਖਨ ਪਾ
 ਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੀਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਐ ॥ ਅਸਪਿਆਸੀ ਰੈਨ ਰਿਨੀ ਅਰਹਿ ਨ ਸ
 ਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਅੰਪ੍ਰੀਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਰਮਿਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜੇ

ਕਪਿਉ ਸਿਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥ ਅਵਗਨੇ ਮਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਐਰਾਮਾ ॥
 ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੋ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਐਸਹ ਜੋਸੇ
 ਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਿਗਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
 ਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਸਿਤ ਚਰਣੀ ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਸਿਤਨ ਕੋ ਪਰਸਾਵਿਹ
 ਰਿਹ ਰਿਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਸਫਲਾ ਸੁਦਿਨ ਸੁ
 ਰੇਣਿ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲ ਨਕਵਨ ਰਸਨਗੁ
 ਣ ਭੁਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੇਡ ਭ੍ਰਮੇ ਹੁ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੈ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਅੰਪੈ
 ਸਿਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧੋ ਗੁਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਹਾਗ ਨਾਮ ਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੋਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾਰਾਮਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾਹ ਰਿਜ ਸਮਿਠਾ
 ਲਾਗੇ ਤੇਰਾ ਭੁਣਾਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਦਿਨਾਹੀ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ॥
 ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੁਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਪਨੁ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬੁਲਹੀ
 ਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਿਨ ਨਕਸਰ ਟਿਤੇ ਠੀਰ ਖਿਲੇ ਹੁਆ ਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਹਿਸ
 ਰਣੀ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਜੀ ਉਕਾਣ ਗਾਵਹ ਰਿਨੀਤਾਰਾਮਾ ॥ ਪੁਰਿ ਭਗਤ ਨਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੁਗਾਇ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਜੰਭੁ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾਰਾਮਾ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾਰੇ ਇਨ ਤਿਸੀ ਗਿਜਿਨ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥
 ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਵ ਹਿਚ ਕ੍ਰਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜੀਨੀਆ
 ਤੁਮ ਜੀਤਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਿਨ ਨਕਵਡ ਭੁਗਾਗਿ ਪਾਈ ਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੈ
 ਆਹ ਰਿਜੀ ਉਸੇ ਪੁਰੇ ਸਾਹਾਰਾਮਾ ॥ ਬਹੁਤ ਖਜਾਨਾ ਤਿਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹ
 ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਲੇ ਭੁਬਿਆ ਪੇਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨ ਹਿਏ ਕੁਮਾਨ ਹਿਰਾਮ
 ਕੋਰੀ ਗਿਆਤਿਆ ॥ ਲਾਗਿ ਸਿਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨ ਆਮਾ ॥ ਬਿਨਵੈ ਤਿਨ ਨਕ ਜਿਨ ਨਾ

ਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀਉਨਾਕੀਕਲਾਪਾਰੀਰਮ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਹੁਵੀਸਰੇਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖਮੁਰਾਰੀਰਮਾਨੁਪੁਰੇਗੁਨਭਉਧਿਅ
 ਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਅਗਾਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਪਾਇਅ
 ॥ਵਜੀਵਪਾਈਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਇਛੁਪੁਨੀਹਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ਬਿਹਾਰਹਮਹਲ ੫॥ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ ੨॥
 ੧ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਵਪੁਸੁਖਰੇਨਹੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਘਟੁਖਨਿਦਿ
 ਨੀਏਪਰਸਉਸਦਪਗਾਪਗਪੁਰਿਥਾਂਛਉਸਦਜਾਚਉਨਾਮਰਸਿਥੈਰਾਗਨੀਪ੍ਰਿ
 ਅਰੀਗਿਰਤੀਸਹਜਿਮਾਤੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਮਿ
 ਲਨੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚੁਮਗਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਪਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਰੰਉਚਰਨਹਮੰਗਿਲਗਾ॥੪
 ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਨੀਹੋਪ੍ਰਭੁਕੈਚਰਣਿਲਗਾਮਨਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਘਟਾਹਰਿਕੀਭੁਗਤਿਮ
 ਗਾਹਰਿਭੁਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐਜਾਇਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾਮਾਨੁਮੋਹੁਧਿ
 ਕਛਤਨੀਐਅਰਪਿਤਨੁਪਨੁਇਹੁਮਨਾ॥ਬਡਪੁਰਖਪੁਰਨਗੁਣਸੰਪੁਰਨਕ੍ਰਮਭੀਤਿਹਰਿ
 ਹਰਿਮਿਲਿਭੁਗਾ॥ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੜਿਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਪਗਾ
 ੨॥ਹਰਿਨਾਰਿਸੁਹਾਗਣੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇਰਾਂਡਨਥੈਸਈਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਚਿਰਾਣੇ॥ਨਹਦੁਖਪਾ
 ਵੈਪ੍ਰਭੁਪਿਆਵੈਪੀਨਿਤੇਬਡਭਾਰੀਆਸੁਖਸਹਜਿਸੇਵਹਿਕਿਲਵਿਖਖੇਵਹਿਨਾਮਿਰਸਿ
 ਰੰਗਿਜਾਗੀਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮੁਗਣਾਹਰਿਨਾਮੁਗਾਹਣਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮੀਠੇਭਾਣੇ॥ਬਿਨਵੀਤਿ
 ਨਾਨਕਮਨਿਇਛੁਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਖਚਿਰਾਣੇ॥੩॥ਤਿਤੁਹਿਰਹਿਸੇਹਿਲਨੈਕੋਰੁਅਨਿਦ
 ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਗਹਿਅਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਆਲਸੀਪਰਗੋਬਿੰਦਪ

ਤਿਤਉਧਾਰਣੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਰਾਰੀਭੈਸਿਧਸਾਗਰਤਾਰਣੇ॥ ਜੇਸਗਣਿ ਆਵੈਤਿਸੁਰੇਠਿ
 ਲਾਵੈਇਹੁਧਿਰਦੁਸੁਆਮੀਸੰਦਾ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਮਿਲਿਆਸਦਕੇਲਕਰੰਦਾ॥ ੪
 ॥੧॥ ੪॥ ਬਿਹਗਨੁਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਚਰਣਸਰੋਵਰਤਹਾਂਕਰਹੁਨਿਵਾਸੁਮਨਾ॥ ਕਰਿਮਜਨਹੁ
 ਰਿਸਰੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੁਮਨਾ॥ ਕਰਿਸਦਮਜਨਹੁਧਿਦਸਜਨਦੁਖਅੰਧੇਰਾਨਸੋ॥ ਜਨਮੁ
 ਮਰਣਨਹੋਇਤਿਸਕਓਕਟੈਜਮਕੇਛਸੋ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮੁਰੰਗੇਤਹਾਂਪੁਰਾਨਾਸੋ॥ ਬਿਨਵੀ
 ਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਕਮਲਨਿਵਾਸੋ॥ ੧॥ ਤਹਅਨਹਦਬਿਨੋਦਸਦਾਮਨਹਦਝਨਕ
 ਰੋਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿਗਾਵਹਿਸਤਿਜਨਾਪ੍ਰਭੁਕਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗਾਵਹਿਪਾਸਮਭਾਵਹਿਹਰਿ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਿਗੰਗਾਭਿਨੀਆ॥ ਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾਇਆਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਆਗ
 ਹਿਭੁਜਾਲੀਨੋਦਾਇਆਕੀਨੀਪ੍ਰਭੁਏਕਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਦਨਿਰਮਲਸਚੁਸ
 ਬਦੁਰਦੁਤਕਾਰੋ॥ ੨॥ ਸੁਣਿਵਡਭਾਰੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਰਾਮਾ॥ ਜਿਨਕਓਕਰਮਿਲਿਖੀ
 ਤਿਸੁਰਿਦੈਸਮਾਣੀਰਾਮਾ॥ ਅਕਥਕਹਾਣੀਤਿਨੀਜਾਣੀਜਿਸੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੋ॥ ਅਮਰੁ
 ਥੀਆਛਿਕਿਨਮੁਆਕਲਿਕਲੇਸਾਦੁਖਹੋਗੇ॥ ਹਰਿਸਰਣਿਪਾਈਤਜਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿ
 ਤਨਿਭਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਦਗਾਈਐਪਵਿਤ੍ਰਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਗਲਤੁਭਏਕਿਛੁ
 ਕਹਨੁਜਾਈਰਾਮਾ॥ ਜਿਸਤੇਓਪਜਿਅਨ੍ਹਾਤਿਨਿਲੀਆਸਮਾਈਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੇਤੀਓਤਿ
 ਪੋਤੀਓਦਕਓਦਕਿਸਮਾਇਆ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਰਵਿਆਨਹਦੁਜਾਵਿਸਦਾ
 ਇਆ॥ ਬਣਤਿਣਤ੍ਰਿਭਵੁਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਮਤਿਕਹਨੁਜਾਈ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਆਪਿਜਾਣੈ
 ਜਿਨਿਏਹਬਣਤਿਬਣਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਬਿਹਗਨੁਮਹਲਾ ੫॥ ਖੋਜਤਸਤਿਛਿਹਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਾ
 ਣਅਪਾਰੋਰਾਮਾ॥ ਤਾਣਤਨੁਖੀਨਭਇਆਬਿਨਮਿਲਤਪਿਆਰੋਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਹੁਪਿਆਰੋਮ

ਇਸਾ ਪਰੋਕਰਿ ਦਇਆਲ ਹਿਲਾਇਲੀ ਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿਨਾ ਮੁਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
 ਰਸਪੇਖੇ ਜੀ ਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲਉ ਚਮਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ॥ ਜਪਤ ਪਥਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਣ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਪਤਿ ਨਕ
 ਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਪੁਰੁਸਗਟਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਖੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥
 ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਅਉਗੁਣੁ ਨ ਧੀਰਗੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਗੋਪਾ
 ਲਖੀ ਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਤ੍ਰਿਕ ਬ੍ਰਿਦਮਾਂਗੋ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ
 ॥ ਅਮਿਉ ਸੋਰੇ ਹੋ ਪੀਉਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਤਿਹ ਸੀਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਸਭ
 ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਬੁਖ ਬਿਨੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨੁ ਹੁਨ ਧੀਸਰੋ ॥ ਆਨਿ ਅਨਾਨਿ ਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰ
 ਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੋ ॥ ਅਗਣਤਉ ਚ ਅਪਾਰਠਾ ਕਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਪਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ
 ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਰਿਗ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਜਗ ਛਲ ਸੁਣਿ ਗਾਵਣੁ ਹਾਰੇਰਾ
 ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਰੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੇਹਿ ਤਪਾਣੀ ਤਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਚਿਤਵੀਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦਾ ਮਨਾ ॥ ਸੁਰੁ ਦਿਵਸ
 ਆਏ ਗਹਿਕੀ ਠਿਲਾਏ ਪੁਰਉ ਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰ
 ਮਿਲੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ॥ ਬਿਹਗਾਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨੰਕਾਏ ਗਤਿ ਅਵਾਟ
 ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ਆਤਮਾ ਕੋ ॥ ਇਨ ਬੋਲੀ ਰਾਮਾ ॥ ਕੋਇਨ ਬੋਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪ
 ਛੇਤਾਵਹੋ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਛਿਰਿ ਕਰਹੁ ਸੇਰਿਹ ਆਵਹੋ ॥ ਤਰਦਗ ਵਿਛੀਨੇ ਨਹ
 ਪਾਤਨੁ ॥ ਤੇਜ ਮਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਅਗਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਛਿਰਤ
 ਦੁਹੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝੁ ਲਵੀ ਚਲੁ ਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਲੇਖਾ ਪਰਮ ਭਉਇ ਆਤਿ ਲੁਪੀ
 ਝੁਪਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕੁਮਾਇ ॥ ਆਮ ਹਮੇ ਹਨੀ ਸੀਗਿ

ਰਤਾਰਤਨੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਧਾਧੁਆਨਕਾਜਸਿਆਣੀ। ਬਿਨਦੀਤਿ
 ਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭੁਰਮਿਮੇਹਲੁਭਾਣੀ॥ ੨॥ ਥੀਰਨਕੇਇਕਰੇਅਕਿਤਪਛਵਿਛੁਤਿਪਾਇ
 ਆ। ਆਏਖੋਰਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਪਕਹਿਲਇਆ। ਪਕੇਨੇਚਲਾਇਆ। ਅਪਣਾਕਮਾਇਆ
 ਮਹਾਮੇਹਨੀਰਾਤਿਆ। ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਨਜਪਿਆਤਪਤਥੀਮਗਲਿਲਾਤਿਆ। ਕਾਮੇ
 ਧਅਹੰਕਾਰਿਮੁਠਖੇਇਗਿਆਨੁਪਛੁਤਪਿਆ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਬੁਲਹਰਿਨਾਪੁਰਸਨ
 ਨਜਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਤ੍ਵਧਿਨੁਕੇਨਾਹੀਪੁਰਖਨਹਾਰਾਮਾ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਹਰਿਬਿਰਦੁਤਮਾਰਾ
 ਮਾ। ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ। ਅਪਿਕੁਪਤੇਉਧਾਰਕਰਤੇਸਗ
 ਲਪਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਸਰਨਿਤੇਰੀਕਟਿਮਹਾਥੇਨੀਇਕਨਾਮੁਦੇਹਿਅਧਾਰਾ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕ
 ਕਰਦੇਇਗਾਧੁਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਸੇਦਿਨੁਸਭਲੁਗਇਆਹਰਿਪੁਰਮਿਲਾਇ
 ਆਗਾਮਾ। ਸਭੁਸੁਖਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੁਹਿਪਰਾਇਆਗਾਮਾ। ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਬਿਨੇਦਸਦ
 ਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ। ਕੁਜੁਸਾਧਸੰਗੋਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁਤ੍ਰਿਜੋਨਿਨਪਾਈਐ। ਗਹਿਕੀਠਿ
 ਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਮਾਬਹੁਤ੍ਰਿਕ
 ਤਉਨਜਾਇਆ॥ ੫॥ ੪॥ ਬਿਹਾਰਗਜਾਮਹਲ ੫॥ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਾਮਾਕ੍ਰਿਦਿ
 ਅਪ੍ਰਾਪਭੁਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਗਾਮਾ। ਦਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੇਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੁਜਨਾ। ਸਰਨਿ
 ਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੇਨਿਰੰਜਨਾ। ਸੁਨਤਪੇਖਤਸੀਗਿਸਭੁਕੇਪੁਰਨੇਹੁਤੇਨੇਚੇ। ਅਰਦ
 ਸਿਨਾਨਕਸੁਦਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਪਰਕੇਚੇਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਸਮਰਥਸਦਹਮਦੀਨਕੁਖਾਰੀਗਾਮਾ। ਮਾ
 ਇਆਮੇਹਿਮਗਨੁਕਾਇਲੇਹੁਮੁਗਾਗੀਗਾਮਾ। ਲੇਭਿਮੇਹਿਅਹੰਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕਦੇਖਕਮ
 ਵਨੇ। ਅਲਿਪਤਥੀਪਨਰਧਤਕਰਤਾਕੀਅਪਨਾਪਾਵਨੇ। ਕਰਿਅਨਗੁਪਤਿਤਪਾਵਨਬਹੁਜੋਨਿ
 ਕੁਮਤੇਹਾਰੀ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਦਸੁਹਰਿਕਾਪੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਤੁਸਮਰਥਦੁਤਮੇਰੀਸ

ਤਿਥੋਂ ਹੀ ਰਾਮਾ ਪਾਸਾਹਿ ਅਕਿਰਤ ਪੁਨਾ ਪੁਰ ਨਾਵਿ ਸਟ ਤੇਰੀ ਰਾਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮ
 ਹਿਨੀ ਕੁਕਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸਿਰਾਹ ਕਉ ਡੂੰਘਿ ਪੁਸ਼ਨੀ ਚਾਇਆ ਨਾ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮ
 ਹਾਚਿ ਚਲਿ ਵੇਖ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੋਰੀ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਪੈ ਜਰਾਖੁ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਤੇ
 ਵੀ ਛੁਡਿ ਅਤਿ ਨੁਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਮੇਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾ
 ਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਟਾਨੀ ਕੋ ਕਾਲਿ ਮਲ ਮੇ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥ ਸੋ ਜਾਸੁ ਹਾਵੀ ਸੀਰੀ ਪੁਰ ਕੋਆ ਪਛੇ ਪੁਰ ਕਰਿ ਬ
 ਏ ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤਾ ਮਾਢਿ ਤ ਹੋਵੇ ਬੁਧ ਬੁਧੁ ਪੁਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਵਰਸਨੁ ਮੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿ
 ਧਿ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਾਮੀ ਆਯੋ ਨਿਕਤ ਪਾਰੀ ਰਾਮਾ
 ਤੁਨੇ ਹੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਰਾਰੀ ਰਾਮਾ ਪਸੀਧਿ ਤੇਰੇ ਕੁਛ ਨ ਚਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮਾ ਦੇ
 ਸੋਵੇ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਉਠੇ ਕਾਮਾ ਪੁਤ ਕਲਤ ਨ ਸੀਰੀ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਪੈਰਿ ਦਿਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੀ
 ਤਿਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਮਸਤੁ ਮਿਥਿਆ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਨ ਕਿਉਂ ਸੋਇਆ ਤੂੰ ਨੀਵ ਭਰੇ ਜਾ
 ਚਾਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮਾ ਮਾਇਆ ਝੁਰੁਰੁ ਵਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਾਸੀ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਲਾਸੀ ਹਿਕੇਤੇ ਮਹਾਮੋਹ
 ਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣੁ ਪਉ ਪਾਵਥਾ ਕੇ ਜਹਾ ਵਤ ਹਜਾਹੀ ॥ ਆਇ
 ਅਤੇ ਮਧਿ ਪੁਰਨ ਸਰਬੁ ਧਾਇਯਾਇਆ ਹੀ ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨਾਨ ਕਾ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
 ਪਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿਗੁ ਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮਾ ਸਰਪਰ ਵੀ ਛੁੜਣ ਮੇਰੇ ਪ
 ਛੁਤਾਣੇ ॥ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਚੰਦ੍ਰ ਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾ ਕਹਾਂ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇਆ
 ਨਰ ਚਨਾ ਅਹਿਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਈਐ ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨੇ
 ॥ ਬਿਨਵੀ ਤਿਨਾਨ ਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪੁਛੁਤਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰ
 ਲੀ ਰਾਮਾ ॥ ਭੁਜਾਗ ਹਿਕਾਰੈ ਲੀਓ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਹਰਿ ਮੁਰਾਧੇ ਸਗ
 ਲ ਕਲ ਮੰਦੁ ਖਜ ਲੇ ॥ ਮਹਾ ਸੁਧਰਾਮ ਸੁਦਨਾ ਕਿਰਿਆ ਸੀਰੀ ਤੇਰੇ ਸੋਭ ਲੇ ॥ ਰਸਨਾ ਮਰਾਧੈ ਦੇ

ਕਸਾਮਾਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਕੁਨਾ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬਗੁਨਪਰਬੀਨਾ॥੪॥
 ॥੬॥੮॥੮॥੧੬॥ ॥ਜੋੜ॥ ॥ਬੀਹਾਰੜੇਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਇ
 ਮਹਲਾ ੪॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮ ੪॥ ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਸੁਖਪਾਈ॥
 ਹੋਰਥੈਸੁਖਨਭਾਇ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਮਨੁਕੋਈਐਸਦਾਵਸੋਹਰਿਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨ
 ਕਥੀਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਇ॥ ੧੫੦॥ ੩॥ ॥ਸਿਭਤਿਖਜਨਾਬਖਸ਼ਹੋਜਿਸਬਖ
 ਸੋਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਬੁਨਹਭਿਨਾਮਾਵਈਸਭੁਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜ
 ਗਤੁਪਨੁਹੀਨਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ॥ ੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਭੁਤੇਰੀਤ੍ਰਿਸਭੁਸਦਾਸਭੁਤੁਪਉਪਾਇਅ
 ॥ਸਭੁਨਾਵਿਚਿਤ੍ਰੰਦਰਤਦਾਤ੍ਰਿਸਭੁਨੀਧਿਅਮਾਇਅਮਾ॥ ਤਿਸਦੀਤ੍ਰਿਭੁਗਤਿਥਾਪਿਹਿਜੋਤੁਪੁਮਨਿ
 ਭਾਇਅਮਾ॥ ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸੋਬੀਐਸਭੁਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਅਮਾ॥ ਸਾਥਾਹਿਰੁਹਰਿਸਭੁਨ
 ਤੇਵਡਾਜੋਸਤਿਯਨਾਕੀਪੇਜਰਖਦਾਅਮਾਇਅਮਾ॥ ਸਲੋਕਮ ੪॥ ੩॥ ॥ਨੂਕਗਿਆਮਨਿਨਗੁਜੀ
 ਤਾਜਗੁਜੀਤਾਸਭੁਕੋਈ॥ ਨਾਮੇਕਚਜਸਿਧਿਹੋਸਹਜੇਹੋਇਸਹੋਈ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁ
 ਹੈਚਲਾਇਨਸਕੋਕੋਈ॥ ਭੁਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਕਾਰਜਸੁਹਾਵਾਹੋਈ॥ ਮਨਮੁਖੁ
 ਲਭੁਭਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲੁਭੁਭੁਮਹੀਕਾਰੁ॥ ਇਗਫਕਰਦਿਅਮਾਮਨਦਿਨੁਗੁਰਕੇਸਬਦਿਨਕ
 ਰੋਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਧੀਮਤਿਕਰੇਤੋਹਿਰਿਲਈਬੋਲਸਿਸਭੁਦਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੀਤੋਖੀਅਨਿਅਤਿਰਿ
 ਤਿਸਨਾਬਧੁਤੁਅਭਿਅਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਦੁਤੁਦੀਅਭੁਲੀਜਿਨਾਮਾਇਅਮਾਮੋਰਿਧਿ
 ਆਰੁ॥ ੧੫੦॥ ੩॥ ॥ਤਿਨਭਉਸੀਸਾਕਿਅਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ ਧਾਰਿਤਿਨਕੀਪੇ
 ਜਰਖਦਾਅਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ ਮਿਲਿਪੀਤਮਸੁਖਪਾਇਅਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾ
 ਤਾਸੇਦਿਅਮਾਮਾਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ ੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਤੇਰਿਆਤੁਸਭੁਨਾਰਾਸਿ॥ ਜਿਸ੍ਹੋਤ੍ਰੇ
 ਹਿਤਿਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਪੁਪਾਸਿ॥ ਤੁੰਦਿਕੋਦਤਾਸਭੁਸਦਾਹਰਿਪਾਇਅਰਦਾਸਿ॥
 ਜਿਸਦੀਤੁਪੁਭਵੈਤਿਸਦੀਤ੍ਰਿਮਨਿਲੋਹਿਜੋਨਨਸਾਬਾਜਿ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੋਵਰਤਦਾਦੁਖਤੁਪੁਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮ ੪॥ ੩॥

ਸਖ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵ ਦੇ ਨ ਰਿਸ ਚੈ ਸਾਧਿ ਆਗਾ ਸਾਜ ਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕ ਸਬਦੁ ਵੀਰਾ
ਗਾ ਅੰਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਦਸਾਇਆ ਦੁਖ ਕਇ ਆਚਾਨਕ ਵੀ ਆਕਰਤਾਗਾ ਨਾਨਕ ਖਲੁ ਹਾਰ
ਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੧੫੪੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈਰਾ ਚਿਕਾਰ ਕਮਾਇਆ ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ
ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇਹਲੈ ਤਿਸੇ ਹਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਵਿਛੁਆ ਪਿਐ ਅਵਰਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਗੋ ਕਹੋ ਵੈ ਤਾ ਆਖੀ
ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੂੰ ਹੋਈ ॥ ਨਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖ ਪਾਇ ਆਹੋ ਰੁਤਿ ਸਦੀ ਗੀ ਸਕਰੇ ਕਿ ਆ
ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੁਲਣੁ ਘੜਣੁ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾ ਰੁਹਿਤੁ ਪੁਆਗੈ ਮਗਣ ਨੇਹ ਬਜੇ ਹਿਖਲੀ ਸਭੁ ਹੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਪ ਸਭੁ ਸੈਨੇ ਦਾ ਨੁਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਤੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰ
ਈ ਸਭੁ ਲੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸਹ ਨਿਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ
ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿ ਆਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਆਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਨਿਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫੪੩ ॥ ਅਪੁਨ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ਮੁਖੈ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁਖੈ ਛੋਟੀ ਖਸਲਤਿ
ਨਗਈ ਆਖੈ ਹਿਛੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੀ ਨਿਨ ਘਹਿਓ ਰਹੈ ਅਕਿਸਮਾਏ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਰੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੋਭੁ ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਲਾ ਨਿਤ ਪਿਧਾਕ
ਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰਦੇ ਖਤ ਸੁਣਿ ਬਕੇ ਰਿਹਮੁ ਕੇਨੈ ਭੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਨਿ
ਤਾ ਮਿਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੇ ਮਰੇ ਛੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਏ ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਪਰਾਣੀ ਹਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਆਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿਤੁ ਮੁਖੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੈ ਪਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦੀ ਪਾਏ ਜੋ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿ ਆ
ਮੇਰਾ ਅਮੀਤਿ ਸੋਨੈ ਵਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾਲੈ ਹੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਨਾਗਲਾ ਕਾਤਿ

ਅਵਰ

ਸਨੇਪਿਅਗਇਦਿਅਕਿਵਨਿਮਖਘੁਜੀਮੁਹਮੇਜੀਐ॥ਜਿਨਿਹਿਗਿਪਿਅਗਇਅਤਿਸਨੇਸ
 ਰਥਕਲਿਅਗੁਹੇਨਿਤਸਤਿਨਾਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਧਰੀਐਮੁਹਮੇਜੀਐ॥ਸਭਿਧੁਖੁਖੁ
 ਰੋਗਾਗਏਹਰਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿਜਨਕੇਧਿਨਤੇਫੀਐ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੇਅਗਹਰਿਭੁਗਤਜਾਕੇ
 ਮੁਹਿਭਿਠੈਜਗਤੁਤਰਿਅਸਕੁਲੇਫੀਐ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਿਹਿ
 ਕਾਸੁਅਭਿਨਪਾਇਅਗ॥ਨਾਨਕਰਸਨਾਸਧਾਦਿਰਸਾਇਜਿਨਿਹਿਹਰਿਮੀਨਿਦੁਸਾਇਅਗ॥੧੪੮
 ੩॥ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਓਜਿਨਿਹਿਰਿਕਾਨਾਉਦਿਸਾਹਿਅਗ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈ
 ਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿਅਗਰਿਅਗ॥੨॥ਪਉਫੀ॥ਹਰਿਅਪੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕੁਰਗਤੁਹਰਿਅਪੇਕਰੇਕਰ
 ਏ॥ਹਰਿਅਪੇਵੇਖੈਦਿਗਸੈਅਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਇਕਾਮਾਰਗਿਪਾਏਅਪੇਹ
 ਰਿਇਕਾਓਸੁਖਿਪਾਏ॥ਹਰਿਸਨਾਸਾਹਿਬਸਰੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿ॥ਦੇਖੈਚਲਤੁਸਧਾਏ॥ਸੁ
 ਰਪਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸਚੇਕੇਗਣਗਾਏ॥੫॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਦਰਦੇਸੀਕੈਜਾਣ
 ਸੀਦਿਰਲਾਕੇਦਰਦੇਸੁ॥ਜੇਘਰਿਘਰਿਓਠਮਗਿਦਾਇਗੁਜੀਵਣੁਖਿਹੁਵੇਸੁ॥ਜੇਅਸਾਅੰਦੇ
 ਸਾਤਜਿਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਭਿਅਨਾਉ॥ਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੀਅਹਿਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੇਨਾ
 ਉ॥੧੪੮੩॥ਨਾਨਕੁਤਰੁਦੁਹੁਏਕੁਛਲੁਦੁਇਪਖੇਰੁਆਹਿ॥ਅਵਤਜਾਤਨਦੀਸਗੀਨਾਪਰ
 ਪੰਥੀਤਾਹਿ॥ਬਹੁਪੰਥੀਰਸਕੇਗਿਅਸਧਾਦਿਰਹੈਨਿਰਥਾਣੁ॥ਹਰਿਗਸਿਛਲਿਰਤੇਨਾਨਕਾਕ
 ਰਮਿਸਨਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉਫੀ॥ਅਪੇਹੈਪਰਤੀਅਪੇਹੈਗਾਹਕੁਆਪਿਨਮਾਇਪੀਸਾਵੇ॥ਅਪਿ
 ਪਕਾਵੈਅਪਿਭੀਭੇਦੇਇਪਰੇਸੈਅਪੇਹੀਬਹਿਖਾਵੇ॥ਅਪੇਜਲੁਅਪੇਦੇਇਛੁਗਾਅਪੇਚੁ
 ਲੀਤਰਾਵੇ॥ਅਪੇਸੰਗਤਿਸਟਿਥਹਾਲੈਅਪੇਦਿਦਾਕਰਾਵੈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਲਹੈਵੇਹਰਿਅ
 ਪੇਤਿਸੋਹੁਕਮੁਮਨਾਵੇ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਕਰਮਪਰਮਸਭਿਧਿਪਨਾਪਾਪੁਨਸਨਬਿਪੁਮ

ਮਤਾ ਮੇਰੁ ਸੁਖ ਪਨਾਪੁ ਤੁਕਲ ਤੁਸੁ ਪੀਯਾ ਜਗਾ ਦੇਖ ਤੁਜੇ ਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨ ਬਿਧਾ ਨਾਨ
 ਕ ਸਰੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤ ਨਿਵਰਤੈ ਅਪਿ ॥ ੧੫੪ ॥ ਅਪੇਚਾਨੁ ਤੁਥੀ ਭੋਜਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੀਧਨ ਤੇ ਹੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੇਚਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾਜਿ ਨਿ
 ਵੀਆਤ ਨੁਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਕਰਤਾਰ ਵੀ ਕਰਤਾਰਾ ਖੇਲਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਨਹੁ ਅ
 ਪੇਖਾਵੁ ਵੀ ਮਾਥਹਿ ਕਰਤੈ ਤੁਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵ ਕੁਈ ਮਾਤਾ ਤੁਹੁ ਕਿਅ ਕੋਲੇ ਹੈ ਕਿਅ ਕੋਲੇ ਹੈ
 ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਵੀ ਮਾਥਹਿ ॥ ਭਰਿਅ ਪੇਜ ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭੁ ਨਾਕ ਉਦੀਆ ॥ ਅ
 ਪੇਸੇ ਵਧਣਾਈ ਅਨੁਗਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਖਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ
 ਕਰੈ ਸੁਖੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸਚ ਅਨਦਿਨੁ ਸਗਲਿ ਪਿਆ
 ਗਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਅਰਪਿ ਉਰ ਪਿਉ ਰਿਧਾ ਗਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸਿਆ
 ਪੁਰਿ ਕਰ ਮੁਲਿ ਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਮ ੪੩ ॥ ਕਹਿ ਭੋਕ ਬਿਭੋ ਨ ਪਾਈ ਭੋਅਨ ਦਿਨੁ ਰੋਜੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਕਰ ਮੇਕਿ ਨੇਨ
 ਪਾਇ ਉਭਉ ਵਿਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਭੋਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ
 ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੁਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪਰਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ
 ਨਿਰਵਰਤੀ ਆਪੇ ਕਥੈ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਅ
 ਪੇਸੁ ਖੁਦ ਖੁਦੇ ਹੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰੁ ਜੇ ਰੁਛੁ ਤਿਤੁ
 ਰਉ ਕਹਿ ਸੁਲੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬੁਝੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬੁਝੈ ਦਿਚਿ ਨਿਰਬੁਝਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਕੋ ਠੇਰ ਸਬਦਿ
 ਭੇਦਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋ ਤਿਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੰਤੀ ਦਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾਖਸ ਮੁਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ

ਮਿਕੋਪਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਰੁਗਿਆਨੀਜਾਇ॥ ੧੪੩॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੇਹੁਹੈਨਾਮਿਨ
 ਲਗੋਪਿਆਗੁਕੁਨੁਕਮਾਵੈਕੁਨੁਸਿਰਹੈਕੁਨੁਕਰੇਆਗਾਗਾਧਿਖਮਾਇਆਪੰਨਸੀਠਿਮਗਿ
 ਅਤੇਹੋਇਸਭੁਛਾਗਾਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੰਜਮਕਰਹਿਅਤਿਰਿਲੋਕੁਵਿਕਾਗਾਨਾਨਕਜਿਮਨ
 ਮੁਖਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਾਪਵੈਦਰਗਹੋਇਖਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਖਾਣੀਆਪੇਖਾਣੀ
 ਆਪੇਖੰਡਦਰਭੰਡਕਰੇ॥ ਆਪਿਸਮੁਦੁਆਪਿਹੋਸਾਗਰੁਆਪੇਯੀਵਿਚਿਰਤਨਧਰੇ॥ ਆਪਿ
 ਹਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸੇਨੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਹਰੇ॥ ਆਪੇਭੁਭਿਜਲੁਆਪਿਹੋਬੋਹਿਥਾਅ
 ਖੇਦਦੁਆਪਿਤਰੇ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਦਰੁਨਦੁਜਾਤੁਏਸਰੇ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਭਲੁਪੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤਲਾਇ॥ ਨਾਮੁਪਦਰਥਪਾਈਐਅਚਿਤੁਦਸੈਅਨਿ
 ਆਇ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਟੀਐਹਉਮੈਮਤਾਜਾਇ॥ ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰੇਹੋ
 ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਖਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਆਇ॥ ੧੪੩॥ ਨ
 ਮਿਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਹੈਕਲਿਜੁਗਿਬੋਹਿਥਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅਦਰਿ
 ਸਨਾਸੇਇ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸਿਰਹੈਨਾਮੇਯੀਪਤਿਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਕ
 ਰਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ ਆ
 ਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਯੀਪਾਖੰਡਨੁ॥ ਆਪੇਸਭੁਘਟਭੋਗਹੋਸੁਆਮੀਆਪੇਯੀਸਭੁਅ
 ਜਨੁ॥ ਆਪਿਧਿਥੇਕੁਆਪਿਸਭੁਥੇਤਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੁਜਨੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਲਾਹਿਨਗੇ
 ਤੁਪਕਰਤੇਤੁਹਿਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨੀਅਕੇਧੀ
 ਨਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਗਿ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਦਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਆਵਹਿਜਾਗਿ॥
 ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕੇਬੋਲਦਾਨਾਮੁਨਦਸੈਅਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ

ਉਪਜੈਆਇਅਮੇਹੁਜਲਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਭੁਸੀਪਿਆਕਰੇ
 ਵੀਚਗੁ॥ਨਾਨਕਸੀਪਿਆਕਰੈਮਨੁਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੈਮੈਹੋਇਖੁਆਗੁ॥੧੨੪੩॥
 ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭਜਗੁਠਿਰੀਮੈਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੈਰੀ
 ਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਆਪਰਿਆਇ॥੨॥੫੯੬॥ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਰ
 ਕੁਰੁਦਸੁਭੁਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅਠਦਰੁਓਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬੁਧੁਆਪਿਰਾਜੁਲੁਇਆ॥
 ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ਆਪਿਅਬੁਲੁਨਬੁਲੈਕਬਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪ
 ਵੇਸੁਸਚੁਬਿਆ॥ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਅੰਦਰੁਪੁਜਾਭੁਗੁਗਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੇ
 ਕਮ॥੪੫॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਅਰਹਿਸਾਧਸੀਗਿਤੈਤਨਿਉਠੈਖੇਗ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਮੈਨਜਦੁਈਨਾਨ
 ਕਾਛਿਟੁਅਲੁਟੀਦੇਗੁ॥੧॥੫੪੫॥੫੫ਟਿਵਸਹਿਚਰਣਗਧਿਦਿਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲਾ॥ਨਾਨ
 ਕਸੇਖੁਮਿਅਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥੫੯੬॥ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕ
 ਰੇਇਸਨਾ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਦਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਭੁਯੋਇਉ
 ਉਖਡਿਨੁਆਪਿਕਰੇਸਭੁਦਾ॥ਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੇਸਦਹੀਦਰਗਹਿਪਾਏਮਨੁ॥
 ਨਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੇਸਚਾਰਹਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ਸਲੇਕਮ॥੩॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਭੋਟੇਜਗੁਅਪਿਪੈਅਪੇਕਰਮਕਮਾਇਮਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਦਈਜਿਤੁਸੁਖਦਸੈਮਨਿਆਇ
 ਤਾਮਿਸਲਗਾਸਦਾਛਿਰੈਅਹਿਨਿਮਿਜਲਤੁਬਿਧਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੁਨ
 ਜਾਇ॥੧੨੪੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹੁਕਰੇਗੁ॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬਸ
 ਮਾਲੇਧਾ॥ਸਾਹਿਬਸਦਾਹਜੂਹਿਪੈਬੁਰਮੈਕਛੁਓਕੁਟਿਕੈਅਤਿਰਿਜੈਤਿਪਰੇਗੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਦਾਰੁਏਹਲਾਏਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭਾਭੁਦਾਰਿਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮਸਚਨੇਗੁ॥ਨਾਨਕਐਖੈਸੁ

ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਅਪਿਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿਸੁਆਮੀ ਤੁਆਪਣਾ ਓਹਰਿਅਪਿ
 ਜਪਾਵੈ॥ ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਅਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ ਆਪਣਿਅਸੇਵ
 ਕਾਕੀਅਪਿਪੈਜਰਖੈ ਆਪਣਿਆਰੁਗਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ॥ ਪਰਮਰਾਇਹੋਹਰਿਕਾਕੀਆਹਰਿ
 ਜਨਸੇਵਕਨੇਹਿਨਆਵੈ॥ ਜੇਹਰਿਕਾਪਿਆਰਾਸੇਸਭਨਾਕਾਪਿਆਰਹੋਰਕੇਤੇਸੁਖਿਸੁਖਿਆਵੈ
 ਜਾਵੈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਾਸਭਨਗੁਣਿਰੈਰਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਅਗਮੁ
 ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨਤੁਲਿਆਜਾਇ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਿਤੈਨਲਇਆਜਾ
 ਇ॥ ਗੁਰੁਕੇਸਬਦਿਭੁਇਆਇਨਥਿਪਿਦੁਸਿਅਮਾਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਅਪਿਅਮੇਉਹੋਗੁਰਕਿ
 ਰਪਾਤੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਆਪੇਮਿਲਿਅਮਿਲਿਰਹਿਆਆਪੇਮਿਲਿਅਆਇ॥ ੧੮੪੩
 ॥ ਏਮਨਇਹੁਪਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਸਦਸਦਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਤੇਨਾਮੁਲਿਨਆਵਈਲਾਹਸਦਹੀਹੋਇ
 ॥ ਖਾਪੇਖਹਰਿਐਤੇਟਿਨਆਵਈਸਦਸਦਉਹੁਦੇਇ॥ ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈਗਣਤਕਦੇਨ
 ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ੨॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਸਭੁਘਟਅਦਰੇ
 ਆਪੇਹੀਬਾਹਗਿ॥ ਆਪੇਗੁਪਤਦਰਤਦੁਆਪੇਹੀਜਾਹਗਿ॥ ਜੁਗਛੁਤੀਹਗੁਪਾਕਰਿਵਰਤਿ
 ਆਸੀਨਾਹਗਿ॥ ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤਾ ਆਪੇਹਰਿਨਗਗਿ॥ ਬੈਠਤਾਹੀਲੁਇਅਪਿਸਭ
 ਝੁਝੀਬਾਹਗਿ॥ ਆਪਣੀਮਤਿਆਪਿਜਾਣਦੁਆਪੇਹੀਗਉਹਗ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ॥ ਹ
 ਉਮੈਵਿਚਿਤਗਤਮੁਆਮਰਦੇਮਰਦਜਾਇ॥ ਜਿਨਰਹਿਵਿਚਿਦੰਮੁਹੈਤਿਚਰਨਚੇਤਈਕਿਕ
 ਰੇਗੁਰਅਗੋਜਾਇ॥ ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤਨਹੋਇਅਗਿਆਨੀਅਪਿਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਦੇਖੈਕ
 ਮਾਵੈਸੇਮਿਲੈਅਗੋਪਾਦੇਜਾਇ॥ ੧੮੪੩॥ ਪੁਰਿਖਸਮੈਕਾਹੁਕਮੁਪਇਆਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਰੇਤਿ
 ਆਨਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਤਿਰਿਗਦਿਗਹਿਆਸਦਰਹਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ ੨੮੮

੨੬੪
੪

ਮਿਸਰ ਸਮਾਲ ਦਾਣੀ ਮੁਨ ਧਿਰ ਬਾਜਾਇਆ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇ ਅਜੀਵ ਨ ਪਦ ਦੀ ਪਾ
 ਇਆ ਨ ਕਇ ਹੁ ਮਰਤ ਬਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇਨਿ ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾ
 ਧੀ ਨਿ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੁਪ ਰਿਖਾਲ ਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਦਰਤ
 ਦਾ ਆਪੇ ਕਥੇ ਗਿਆਨਾ ਕਉੜਾ ਕਿਸੇ ਨ ਲਗਈ ਸਰਨਾ ਹੀ ਭੁਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ
 ਸਕੀ ਐਸ ਦਸ ਦਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਦਾ ਅਉ
 ਤਾਗੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਨੁ ਰਾਪੀ ਅਜਿਨੁ ਗੀਜੇ ਰੁਜਿਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਦਾਗੁ ॥ ੧ ਮ ੪ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਲੇ ਭੁਲੇ ਅ
 ਖੁਟੀ ਜਾਂਧੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੁਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਅਧਿਐ ਗੁਰੇ ਅਧਿ ਅੰਧਾਗੁ ॥ ਪਾਥ ਰੁਲੇ ਪੁਜਹਿ
 ਮੁਗਧ ਗਵਾਗੁ ॥ ਓਹਿ ਜਾਂਧਾ ਪਿਛੁ ਬੈਠੁ ਮਕਹਾਤਾਰ ਦੁਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੋਰੇ ਦ
 ਸਿਧੇ ਤ੍ਰਿਸਰਾ ਸਾਗੁ ॥ ਭੁਗਤਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ਪੁਰਾਵੇ ਸਾਗੁ ॥ ਅੰਤਿ ਭੋਜਨ ਨ ਮਹਾਰਿ ਰਜਿ
 ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਗੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦ ਰਥ ਪਾਈ ਅਨਿਸਿ ਮਰਣ ਸਭ ਲਾਗੁ ॥ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰ ਧ੍ਰੁਮ ਨਾ
 ਨ ਕਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਾਗੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਦਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕ
 ਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੇ ਮੁਰਖ ਆਪ ਹੁਜਾਣੈ ਅਧਿ ਅਧਿ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿ
 ਸੋਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ਮ ੪ ੩ ॥ ਸੋ ਜੇ ਗੀਜੁ ਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਨਿਸਨੇ ਬੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖ
 ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇ ਗੀ ਕੀਨ ਗਰੀ ਸਭੁ ਕੇਵਲੇ ਭੇਖੀ ਜੇਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਦਿਰਲਾ
 ਕੇ ਜੇਗੀ ਨਿਸਪਾਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਤਿ ਉਪਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ
 ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੁਭਲੀ ਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਗੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡੁ ਪਰਦਾਗੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੀਤਾ ਰੇਨਾਗੁ ॥ ਹੋਰਾਤਾ ਰੁਨ ਸੁਸ਼ਟੀ ਤ੍ਰਿਦੇਵ ਦੁਹਾਗੁ ॥ ੨੧ ॥ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਦਰਨਾਲਿ ੪ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ ਚਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਗੁਰੁ ਦੁਨਹੀ ਸਮਝਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਦੀ ॥ ਪਰ १ ॥ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅਧਿਕੈ ਮਛੀ
ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਰ ਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੇ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾਗੀ ਵੰਦਾ ਖਨੀ ਐ ਵੰਦਾ
ਤਉ ਸਾਹਿ ਕੇ ਨਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬ ਛਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ
ਤੇ ਤਿਪਤਿ ਰੁਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਦੁਸਹਿ ਹਰੀ ਅਨਾਲਿ
॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇ ਅਗ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰਭੀ ਤਹਿ ਪਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀ ਆਤੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਮੋਗਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਦੇਖਤਾ ਨਹੈ ਜਾਂ ਸਿਛਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੁ ਸੁਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਹੁ ਗਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣ ਕੁ ਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾਂਭੀ ਸਹੁ ਗਵਣ ਜਾਇ
॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਗੀਸਾਲੁ ਕੀਪਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਮਣ ਜੇ ਥੀ ਐ ਜੇ
ਮਨ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਆਦੁ ਕੁਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਂ ਵੀ ਨ ਜੁਲਾ
ਆਖੰ ਅਮਲੀ ਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹਨਾਲਿ ਅਕੁ ਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾ
ਹਰਾਨੁ ਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੇ ਸਹਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਰੁਸਹੁ ਗਵੈ ਸੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡਹੁ ਸੁਮਹਲਾ ੧
ਪਰ ੨ ॥ ੧ ਚਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ॥ ਮੇਰੀ ਗੁਣ ਗੁਣ ਲਾਇ ਆਥੈ ਦੇਸਾ ਵਟੁ
ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੀ ਮੁਖਿ ਕਟਾਰੇ ਜੇ ਵਠਾ ਤਿਨਿ ਲੇ ਕੀਲੇ ਭੁਲੁ ਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦਿਟਹੁ ਖੰ
ਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਿਟਹੁ ਕਰ ਬਾਲੇ ॥ ਜਾਤੁ ਤੈ ਮੈ ਮਾਨੁ ਕੀ ਆਹੈ ਤੁਧਿ ਨ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੇ ॥
ਚੁੜਾ ਭੀ ਨ ਪਲਪਸਿਉ ਮੁਖੇ ਸਦੁ ਬਾਹੀ ਸਦੁ ਬਾਹੀ ॥ ਭੁਏ ਵੇਸ ਕਰੇ ਨੀਏ ਮੁਖੇ ਸਹੁ ਰਤੇ ਅਵਰਾ

ਹਾਨਾਮਨੀਆਰਨਚੁੜੀਆਨਾਸੇਵਗੁੜੀਆਹਾਜੇਸਹਕਠਿਨਲੁਗੀਆਜਲਨਸਿਬ
 ਧੜੀਆਹਾਸਭਿਸੰਧੀਆਸਹੁਰਾਵਣਿਗਈਆਹਉਦਾਪੀਵੈਦਰਿਜਾਵਾਅਮਾਲੀਹਉ
 ਖਰੀਸਰਜੀਤੈਸਹਏਕਨਭਾਵਾਮਾਭਗੁਰਾਈਪਟੀਆਭੁਗੀਮੈਗਸਪੁਰੇਅਗੋਗਈ
 ਨਮਨੀਆਮਰਉਦਿਸੁਰਿਦਿਸੁਗੇਮੈਰੇਵਦੀਸਭੁਜਗੁਰੁਨਾਰੁਨੇਵਦੁਲੁਪਖੇਗੁਇਕ
 ਨਾਰੁਨਮੇਰੇਤਨਕਾਧਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁਦਿਛੋੜੀਸੁਪਨੈਆਇਆਭੁਗੀਗਇਆ
 ਮੈਜਲੁਗਠਿਆਰੇਇਆਆਇਨਸਕਾਤੁਭਿਕਨਪਿਆਰੇਭੇਜਿਨਸਕਾਕੇਇਆਆਉਸਭਾ
 ਗੀਨੀਦੜੀਏਮਤੁਸਹਦੇਖਾਂਸੋਇਸਤੈਸਾਹਿਬਕੀਘਾਤਜਿਐਐਕਹੁਨਾਨਕਕਿਐਆਦੀ
 ਜੋਸੀਸੁਦਰੇਕਰਿਐਸਦੁਦੀਜੈਵਿਲੁਮਿਰਸੇਵਕਰੀਜੋਕਿਉਨਮਗੀਜੈਜੀਅਨਾਨਦੀ
 ਜੈਜਾਸਹੁਰੁਇਆਦਿਨੁਲਾ॥ ੧॥ ੩॥ ਰਾਗੁਦਫ਼ਰੀਸੁਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਤਨਿਪੈਤੈਮਨਿਹਛੁਨਹੋਇ॥
 ਇਹੁਜਗਤੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆਦਿਰਲਾਘੁਧੈਵੈਇ॥ ੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕਨਾਮੁ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮੇਕਉਏਹੁਨਿਪਾਨੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਾਕੇਆਸਲੁਜੇਸਿਖੈਇੰਦੀਦਸਿ
 ਕਰਿਕਭਾਇਆਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ ੨॥ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਰੁਸੰਜ
 ਮੁਕੇਨਾਹੀਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਓਲਟੀਭੁਟੀਕਹਣਕਿਛੁ
 ਨਜਾਇ॥ ੩॥ਭੁਲਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲੇਦਮੈਰੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਛਿਗਿਜੀਵੈਕੋ
 ਇਆਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁਮਨੁਹਛੁਹੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ਵਡਹੁਸੁਮਹਲਾ ੩॥ਨਦਰੀਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਦੀਮੈਨਦਰੀਸੇਵਾਹੋਇਆਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਦਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਹਮਲ
 ਹੋਇਆਮੇਰੇਮਨਚੋਤਿਸਚਾਸੋਇਆਏਕੇਚੋਤਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਛਿਗਿਧੁਖਨਮੁਲੋਹੋਇ॥

१॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀ ਮੇ ਨਦਰੀ ਸਬ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀ ਮੇ
 ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹ ਦਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿਓ ਸਾਜਿਹ ਦਾਜ ਲਿਜਾਇ॥ ਆਰ
 ਸ ਸਾਦੇ ਸਗਿਹੰਦੁ ਖੁਪਾਇ ਆਦੁ ਜੈਭਾਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਰਿਏ ਕੁਏ ਆਪੇ ਛਰ ਕਰੇਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਨ ਮੁਵਠੁ ਈਏਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਦੁਨੁ ਹਿਸੁ ਮਹਲ
 ॥ ੩॥ ਆਇ ਆਮੇ ਹੁਗੁ ਬਾਰੁ ਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿ ਆ
 ਦੁਜੈ ਪਰਜਿ ਵਿਗੇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਰਦੀ ਸਾਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿ
 ਤਾਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੋ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਧਿ
 ਨੁ ਨ ਦੇਸੁ ਬੁਝਿ ਛੁਨੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਪਾਇ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਵਿ
 ਹੁਨ ਆਇ ਆਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਆਸਾ
 ਮਨ ਸਾਏ ਹੁਸਰੀ ਹੁਏ ਅੰਤੁ ਰਿਜੈ ਤਿਨ ਗਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਿਧੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕ
 ਰਾਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਦੁਨੁ ਹਿਸੁ ਮਹਲ ੩॥ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥
 ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੁਹਿ ਰਿਹਾ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਕਉ ਹਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹ ਗਣੀ ਖਰੀ ਆਬਿ ਲਲ
 ਦੀ ਆਤਿ ਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਪੀਦੁ ਖੁਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਨਿ
 ਰਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾ ਮੁਵਸਾਇ॥ ਅਉਗਣ ਵੰਤੀ ਕਾ ਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਇ॥ ੩॥
 ਸਭੁ ਨਾਕੁ ਭਤਾ ਹੋਵੈ ਕਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕਰੀ ਤਿਅਨੁ ਨ ਮੇ
 ਲਾਇ ਅਨੁਲਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਦੁਨੁ ਹਿਸੁ ਮਹਲ ੩॥ ਅੰਤਿ ਨਾ ਮੁਸਦ ਮੀਠਾ ਲਗਾ ਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇ ਆ॥ ਸਰੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਓ ਮੀਨਿ ਦਸਾਇ ਆ॥ ੧॥

ਤਰਿਕਰਿਕਿਰਪਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ਬੁਧੁਮੇਬੋਧੁਬਾਣੀਪਰਗਾਸੀਮਾਇਆਸੋਰੁਪਸਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਗਿਆਨੀਵਰ
 ਤੇਪਰਿਤਮਸਬਰੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੁਪਾਕਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੀਸਾਰੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਰਤੇਜਗਅਤਿਰਿਚੁਕੈਮੋਹੁਗੁਧਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੇਨਿਸਤਾਰੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਸੀਸਾਰਾਸਾਢੇਨਾਇਰਤੇਬੋਰਾਗੀਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸ
 ਰੁਵਰਤੇਸਰੁਅਤਿਰਿਸਰੁਨਾਕਰੇਤਿਪਾਲਾਨਾਨਕਇਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਰੁਨ
 ਦੀਵਾਨੁਦਇਆਲਾ॥੫॥੫॥ਵਡੁਹੰਸੁਮਹਲਾ॥੩॥॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਤ
 ਤੁਗਿਆਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਢੇਲਗੇਪਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੋਹੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
 ਸਦਾਨਿਬਹੈਚਲਿਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਸੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
 ਤਸਖਾਈਪ੍ਰਕੁਤੇਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸੋਨੇਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਵ
 ਠਾਈਦੇਵੈਸੇਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਾਰੈ
 ਸਾਧਾਰੁ॥੪॥੬॥ਵਡੁਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ਮਨੁਤਿਪਤਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਢੇਸਬਦਿਵੀਚ ਗੀ॥ਆਪਣੇ
 ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁੰਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਖੀਸੰਤਖੀਆਏਕਲਿਦੁਲਾਏ॥ਮਨਸਿ
 ਤੋਖਿਅਦੁਜਾਬੁਓਗਵਾਏ॥੨॥ਇਹਸਗੀਰਿਸੁਖੁਹੋਵੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾ
 ਮੁਪਰਮੇਲੁਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਸਤਕਿਨਿਸੁਵਡੁਭਾਰੁ॥ਗੁਰ
 ਕੀਬਾਣੀਸਹਜਬੋਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ਵਡੁਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆ
 ਜਾਇ॥ਸਚੇਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮੁਨਿਪਾਨਤੁਪਾਇਆਪਣੇਗੁਰ

ਵੀਮਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਦਿਰਹੁਮੇਲਗਵਾਇ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆ
 ਇ॥ ੨॥ ਕੁਰਮੇਭੁਲਾਠਿਰੈਸੀਸਾਗਾ॥ ਮਰਿਜਨਮੈਨਮਕਰੇਖੁਆਗੁ॥ ੩॥ ਨਨਕਸੇਵਤਭਾਗੀਨਿਨਹਰਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਇਅੰਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੀਨਿਦਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੮॥ ਦੁਰੁਸੁਮਹਲ ੩॥ ਹਉਮੈਨਾਇਦਿ
 ਰੇਪੁਹੈਦੁਇਨਦਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਦਈਤਮਨਬਿਰਥਾਨਾਇ॥ ੧॥ ਹਉਮੈਰੇਤਿ
 ਮਨਮੇਰੇਤੁਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਾਇ॥ ਹੁਕਮੁਮੀਨਹਿਤਾਂਹਰਿਮਿਲੈਤਹੋਦਿਰਹੁਉਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰਹੈਹਉਮੈਉਪਤਿਹੋਇ॥ ਹਉਮੈਦੁਰਗਧਾਰੁਹੈਹਉਮੈਦਿਚਿਧੁਇਨਨਸਕੈਕੋਇ
 ॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਰਗਤਿਨਹੋਦਈਹੁਕਮੁਨਧੁਇਆਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਜੀਉਧੈਧੁਹੈਨਾਮੁਦਸੈਮ
 ਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਅੰਹਉਮੈਗਈਤਾਂਸਚੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਸਚੁਕ
 ਮਾਦੈਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੇਦਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੮॥ ॥ ਰਾਗੁਦੁਰੁਸੁਮਹਲ ੪॥ ਪੰਥੁ੧
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ॥ ॥ ਸੋਨਏਕਏਕੇਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਵੇਸੁਖਸਾਗਰ
 ॥ ੧॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿਆਲਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਮੇਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਦਾਰਿਦਾਰਿਅਪਣੇ
 ਗੁਰਕਉਜਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਅਭਿਗਣਭਰਪੁਰਿਸਰੀਰੇ॥ ਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀ
 ਤਮਪੁਰੇ॥ ੩॥ ਨਿਨਿਗੁਣਦੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ ਸੇਮੇਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉਕਰਿਮਿਲਾਮੇ
 ਗੀਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਾਉਪਾਵਧਹੁਤੇਰੇ॥ ਨਨਕਗਰੀਬਗਾਧਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥ ੪॥
 ੧॥ ਦੁਰੁਸੁਮੇਹਲਾ॥ ੪॥ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਦਰੁਮੇਸਾਰਣਜਾਣੀ॥ ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠੇਠਿਠੁਜੈ
 ਲੇਠਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੇਹਾਗਇਸਾ
 ਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈਦਿਚਿਦੇਸਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰਪਾਵਾਤੇਰੇਅੰਧੇ
 ਕਪਿਆਹੋਹਉਪ੍ਰਿਰਚਿਤਿਨਆਦਾ॥ ੨॥ ਨਿਨਿਪਿਰਗਾਦਿਆਸਾਭੁਲੀਸੁਹਾਗਾਇ॥ ਸੇਮੈ

ਗੁਣਗੀਹਉਕਿਅਕਰੀਦੁਹਾਥਾਇ॥੨॥ਨਿਤਸੁਹਾਗਇਸਦਾਪਿਰੁਰਵੇ॥ਮੈਕਰਮਹੀ
 ਟਕਧੀਗਲਿਲਾਵੇ॥੪॥ਤੂੰਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਹਉਅਉਗਇਅਪਾਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਧਖ
 ਮਿਨਾਕਵੇਰਾਥਾ॥੫॥੨॥ਵਡਹਿਸਮਹਲ੪ਘਰੁ੨॥੧ਓਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮੈਮਨਿਵਠੀਆਸਹਰੇਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵਾ॥ਹਉਜਾਇਪੁਛੁਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁ
 ਰਪੁਛੁਮਨੁਗਧਸਮਸ੍ਰਾਵਾਭੁਲਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿਸਦਪਿਆਏ॥ਨਾਨਕ
 ਨਿਸਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਨਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉਸਭੁਦੇਸਕਰੀਪਿਰਕਾ
 ਰਣਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਾਚੇਰਾਵਾ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੇਹਉਕਿਉਕਰਿਪੀਰਨੁਪਾਵ
 ॥ਨਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਮੇਰਾਅਵਗਾ॥ਨਾਨਕਪੀਨੁਪੀਨੁਸੋਹ
 ਗਣਿਨਿਨਿਪਿਰੁਗਾਇਅਨੁਸਦੁਸਦੇਰਾ॥ਹਉਜਾਇਪੁਛੁਮੇਹਾਗਸੋਹਾਗਾਇਤੁਸੀਕਿਉ
 ਪਿਰੁਪਾਇਅਨੁਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾ॥ਮੈਉਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀਪਿਰਿਸਚੈਮੈਛੋਭਿਅਨੁਮੈਰਾਤੇਰਾ
 ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹਉਹਰਿਪ੍ਰਕਾਇਤੁਮਾਗਗਿਭੇਣੈਮਿਲੀਐ॥ਆਪਨਨੁਪ੍ਰਕੁਨ
 ਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਗਲੀਐ॥੩॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਕਾਮੇਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁ
 ਤਨੁਅਪੁਣਾਦੇਵਾ॥ਨਿਤਪਖਾਛੋਰੀਸੇਦਕਮਾਦੁਤਿਸੁਆਗੈਪਾਂਟੀਛੋਵਾ॥ਨਿਤਨਿਭ
 ਸੇਦਕਰੀਹਰਿਨਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਪੀਨੁਪੀਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਨ
 ਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰਸਜਨੁਮੇਰਾਮੇਲਿਹਰੇਨਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਉਪਿ
 ਆਵਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹਉਹਰਿਗੋਸਟਿਪੁਛੁਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਗੁ
 ਟਗਾਵਾਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਦਿਸਰੇ
 ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੁਕੈਸੇ

ਚੰਦ

ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾ
 ਲੇ ॥ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇ ਤੀਰ ਲਿਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲ
 ॥ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਤਿ ਉਚਾਤਾ ਕਾਦਰ ਧਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਨਾਰੀ
 ਕਿਛੁ ਪਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹਾਵੀ
 ਕਉਣੁ ਸੁਰੇ ਲਾਜਿ ਤੁਪੁਰੁ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਖ ਭੁਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀ
 ਸਰਤ ਪਹੀ ਸਾਧਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀ ਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀ ਸਰ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਨਹਿ ਬਿਰਾ ॥ ਹੋ ਕੋਈ ਸਾਜੁ ਪਰਦੇ ਤੇਰਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੋਹੋ ਇਮਿ
 ਹਰ ਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕਰ ਧਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁ
 ਖੁ ਭੁਭੁ ਮਰਾਸ ਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਧ ਲਿਬੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁੰਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
 ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੁੰਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਪਨਿ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕੀ ਅਕੇਦ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨੁ ਕੀ ਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ
 ਚਿਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖਾ ਦਿਸਦਿ ਸੁ
 ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਨਾ
 ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਸਹ ਮਟੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨
 ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛੁਣੈ ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁ
 ਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਤੋ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾ ਦੁਹਤਿ ਸਹਿਤੁ ਮਜਾਤੋ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ

ਗੀ॥ ਇਤਉਤਰੇਖਉਓਟਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣਕਿਛੁਨਜਤਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੁਦੇਖਿਮਨੁ
 ਰਾਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੇਪ੍ਰਭਪੁਰਾ॥ ਦਾਨੁਦੇਇਸਾਧੁਕੀਧੁਰਾ॥ ੧॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਰੀਓਟਪੁਰਨਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਰ
 ਹਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੁਗੇ॥ ੨॥ ਨਿਸੋਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਿਆਏ॥ ਆਠਪਹਰ
 ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ ੩॥ ਜੀਅਜਤਿਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ਸਗਲਿਅਰਿਓਨਾਨਕਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ ੪
 ॥੪॥ ॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁੰਦੁਰਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਭਮਹਿਰਵਿਆਪੁਰਨਪ੍ਰਭਸੁ
 ਅਮੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ ਹਉਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਤੇਰੀਸਰਣਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਪੁਰੇ॥ ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੰਤਾਪੁਰੇ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈ
 ਓਰਿਧਾਰੇ॥ ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਨ
 ਮੁਖਪਤਸੁਖਪਾਵਾ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ ਨ
 ਜੀਉਮੇਰੇਨਕਬਉਂਛੀਜੈ॥ ੧॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈ
 ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨਜਵਾਹਰਹਰਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਉਨਿਹਾਲਾ॥
 ੨॥ ਜਤਕਤਪੋਖਉਸਾਧੁਸਰਣਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥ ੩॥ ਘਟਘਟਅੰ
 ਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਫੁਠਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ ੫॥
 ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਹਚਿਤਿ
 ਆਵਹਿਸੇਥਾਨੁਸੁਗਾਵਾ॥ ਜਿਤੁਵੇਲਾਦਿਸਰਹਿਤਾਲੁਗੈਹਾਵਾ॥ ਤੇਰੇਜੀਅਤੁਸਦੀਸਾਂਝੀ॥
 ਸੀਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਰਦੇਹਾਥੀ॥ ੨॥ ਆਵਣਜਾਣਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੁਖੁ
 ਨਥੀਆ॥ ੩॥ ਤੁੰਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਿ॥ ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕਕਰਜੋਰਿ॥ ੪॥ ੭॥ ॥ ਵਡਹਿਸਮਹਲਾ ੫॥

ਵਡੁ ਹਿਸਮਹਲਾ ॥ ੫॥ ਤੁੰਜਾਣਹਿ ਤਾ ਕੇ ਈਜਾਣੇ ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਮਾਨ ਖੁਦ ਖਾਣੇ ॥ ੧॥ ਤੁੰਮਚਰਨੁ ਕੁਰ
 ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਧਿਸਾਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕੁਣਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਜਮਿ ਨਹੁ ਕੁਮੇ ਮਰਣਾ ॥
 ਨ ਖੁਤੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਬਖਸੀ ਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੩॥ ੮॥ ਵਡੁ ਹਿਸਮਹਲ ੫॥ ੧੫੨
 ੨॥ ੧ ਭਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਅਤਿ ਰਿਲੇ ਚਾਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ
 ਗੁਰਪੁਰੇ ॥ ਜੇ ਸਉਖੇ ਲੁਖਿਲਾਈ ਐ ਬਾਲ ਕੁਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਅਤਿ ਰਬੁ ਖਨਉ ਤੇਰੈ
 ਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ੧
 ॥ ਸੁਣਿਸ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਈ ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਮਿਤੁ ਸੁਖ ਦਫਤਾ ॥ ਉਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭੁ ਖੇਦੁ ਨ ਜਣੈ
 ਨਿਤ ਸੁਣੈ ਵੇਹਰਿ ਕੀ ਆਧਾਤਾ ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕਨ ਲਕਉ
 ਬਿਲਲਤਾ ॥ ਹਉ ਕਿਮਾ ਕੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਸ ਮਾਲੀ ਮੈ ਨਿਰਭੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥ ੨॥ ਹਉ ਕੁਈ
 ਉਠੀ ਟੀਕਤ ਕਉ ਮੈ ਮਾਲੀ ਸੋ ਪਿਰ ਕਰਿ ਨੇਣੀ ਦੇਖਾ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣੁ ਦਿਸੇ ਰੇ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿ
 ਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਇਹੁ ਕਾ ਪਨੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾ ਵਈ ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਲਾਲੁ ਰਵਿ ਅਪਿ
 ਅਚਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥ ੩॥ ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾ ਰੁਬਣਾਇਆ ਮੈ ਮਾਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਿ
 ਨ ਆਏ ॥ ਜਾਂਸਹਿ ਧਾਤਨ ਪੁਛੀਆ ਮੈ ਮਾਲੀ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੇ ਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸੇਹਾ ਗਈ
 ਮੈ ਮਾਲੀ ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਏ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿ ਆਤਿ ਨ ਸੇਹਾ ਗਈ ਮੈ ਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾਸ ਦ
 ਪਾਏ ॥ ੪॥ ਜਿੰਦਹੁ ਦੁਜੁ ਕੁਰਮੁ ਸਾ ਮੈ ਮਾਲੀ ਤਿੰਦਹੁ ਮੇਜਾਣਿ ਆਪ੍ਰ ਕੁਦੁਰੇ ॥ ਜਾਮਿਲਿ ਆਪੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਾਲੀ ਤਾ ਆਸ ਮਨ ਸਾਭੁ ਪੂਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੈ ਮਾਲੀ ਪਿਰੁ ਸ
 ਰਬ ਰਹਿ ਆਭੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਆ ਮੈ ਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ
 ਪੈਰੇ ॥ ੫॥ ੧॥ ੮॥ ਮ ੧ ॥ ੩॥ ੮॥ ਮ ੪ ॥ ੩॥ ਮ ੪ ॥ ੮॥ ੮॥ ਏਪਦੇ ॥ ਵਡੁ ਹਿਸਮਹਲ

ਗਗੁਦਰੁਸੁਮਹਲ ३॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥ ਸਾਦੀਬਾਣੀ
 ਸਚੁਪੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾਅਨਦਿਨਸਚੁਸਲਾਹਣਾਪਨਿਵਰੁਭਾਗੁਮਾਗਾਮਨਮੇਰੇਸਾ
 ਚੇਨਾਮਦਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਅਸਨਿਦਾਸਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਦਹਿਸਚਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿ
 ਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਹੋਇ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਬੁਖੇਇ
 ॥ ੨॥ ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਚਾਵਾਪਾਗਾਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਪਨੁਭਗਤਿਤਰੇਭੁਭਾਰ
 ॥ ੩॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ ਜਿਸੇਨੇਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥
 ੪॥ ਆਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਛਿਰਿਜੁਨੀਮੁਲਿਨਾਪਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਸਾਚੇਸਚਿਅਗਹਿ
 ਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਗਿ॥ ੫॥ ਅਤਿਰੁਸਚਅਨੁਸਚਸਚੀਸਿਛਤਿਸਨਾਇ॥ ਸਚੇਬਾਨਿਸਚੁਸਾਲ
 ਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ੬॥ ਸਚੁਵੇਲਾਮੁਰਤਿਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਮਪਿਆਰਾਸਚੁਵੇਖ
 ਣਾਸਚੁਬੇਲਣਾਸਚਾਸਚੁਆਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਸਚੇਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ ਜਿ
 ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਵਡੀਸੁਮਹਲ ३॥ ਮਨੁਆਦਹਹਿਸਪਾਦ
 ਦਭਿਉਕੇਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਏਨੀਦਿਆਪਿਰਹੀਅਪਿਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਨਿਤਸਤਿਭੈ॥ ੧॥ ਵਾ
 ਹੁਦਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨੁਰਲਖੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਣੈ
 ਤਾਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥ ਏਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੀਗਿਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਹਰਿਨਿਰਮ
 ਲਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮਨਚਿਦਿਆਠਲੁਪਾਉ॥ ੩॥ ਹਮਨੀਚਸੇਉਤਮਭੁਏ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥
 ਪਾਥਰਹੁਬਦਾਕਾਛਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਅਈ॥ ੪॥ ਬਿਖਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਏਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪ
 ਈ॥ ਅਕਰੁਪਰਮਲਭੁਏਅਤਿਰਿਵਾਸਨਾਵਸਾਈ॥ ੫॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਟਲੰਭੁਹੈਜਗਮਹਿਖ

ਟਿਆ ਆਇ। ਪੁਰੇ ਬੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੬॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਬਿਖੁ
 ਲੁਗੇ ਮਹਿਲ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ॥ ੬॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਬਿਖੁ ਲੁਗੇ ਮਹਿਲ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖ ਸਾਗਰ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭੁਗਾਇਆ॥ ੭॥ ਮੁਖ ਹੁਰਿ ਹਰਿ ਸਬੁ ਕੇ ਕਹੈ ਦਿਹ ਲੈ
 ਹਿਰੈ ਦਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰੈ ਦਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੨॥ ॥
 ਰਾਗੁ ਵਡਹਿ ਸੁਮਹਲਾ १॥ ਛੰਤੁ॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਦਿ॥ ॥ ਕਾਂਇ ਆਖੁ ਹਿੰਦਿਗ
 ਹਿਕਾਏ ਨਾਈਐ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸੁਕਮਾਈਐ॥ ਜਬ ਸਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਚਾਤਾ ਮਿਸਰ
 ਪਾਈਐ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ॥ ਗਦਾਈਐ॥ ਜਿਖੇ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭ
 ਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ॥ ॥ ਕਾਂਇ ਆਖੁ ਹਿੰਦਿਗ ਹਿਕਾਏ ਨਾਈਐ॥ ੧॥ ਤ
 ਮੈ ਕਹਿ ਆਕਹਣੁ ਜਾਂਤੁ ਭੈ ਕਹਾਇਆ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ
 ਮਨਹਿ ਲਗਾ ਧੁਖ ਚੁਰਾਹਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਮਨਹਿ ਆਇ ਦਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਛਰਮਾਇਆ॥ ਨ
 ਦਰਿ ਤੁਪ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿਆ ਪੁੰਝਾਇਆ॥ ਤਮੈ ਕਹਿ ਆਕਹਣੁ ਜਾਂਤੁ ਭੈ ਕਹਾਇਆ
 ॥ ੨॥ ਵਾਗੀਖ ਸਮੁਕਰਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ॥ ਮੰਦਕਿ ਸੈਨ ਆਖਿ ਸੁਗਣਾ ਪਾਵਣਾ॥ ਨਹ ਪਾਇ
 ਸੁਗਣਾ ਸੁਆਮ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਦ੍ਰਵਣਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹੀਰੀ ਜਾਇ ਕਿ
 ਆਰੁ ਆਵਣਾ ਪੈ ਜੇਹੇ ਹਿਸਹਣੁ ਮਨਹਿ ਕਹਣੁ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ॥ ਵਾਗੀਖ ਸਮੁਕਰਾਏ
 ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਕਉ ਝੁਕੈ ਇਨ ਮਾਂਗੈ ਮੀ
 ਠਾ ਸਭੁ ਮਾਂਗੈ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੀਗਿ ਦੇਖੈ ਸਮਝਾਵੈ ਸੇਕਰੇ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਅਨੇਕ ਕਰਈ ਨਾ
 ਮਤੁ ਲਿਨ ਸਮਝੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਆਕਰਮੁ ਹੋ ਆਪੁ ਰਿਕਰੇ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅ
 ਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹਿ ਸੁਮਹਲਾ ੧॥ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣ

ਸਚ

ਸਭਉਪਾਈਐਅਪਿਅਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ। ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਅਪਿਤੁਹਉਪਾਇਪੈਲਾਈ
 ਐ। ਇਕਤੁਝਹੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਰੁਦਾਈਅਗ। ਲੋਕੁਮੇਹਤੁਝਹਿਕੀਅਮੀਠਾਏਤੁਰੁ
 ਮਿਤੁਲਾਣਾ। ਸਦਾਇਅਚਰਹੁਅਪਣੀਤਾਮਿਨਾਮੁਖੁਪਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਮੁਤੇਰਾਪੈਸਦਾਸਚ
 ਮੈਮਨਿਭੁਣਾ। ਦੁਖਗਾਇਆਸੁਖੁਆਇਸਮਾਣਾ। ਗਾਵਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘਨੁਸੁਜਾਣਾ। ਸੁ
 ਰਿਨਰਸੁਘਨੁਸੁਜਾਣਗਾਵਹਿਜੇਤੇਰੇਮਨਿਭੁਵਹੇ। ਆਇਆਮੇਧੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਹਿਲਾਜ
 ਨਮੁਗਵਾਵਹੇ। ਇਕਿਮੁਨੁਮੁਗਪਨ। ਚੇਤਹਿਮੁਲੇਜੇਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ। ਨਮੁਤੇਰਾਸਦਾ
 ਸਾਚਾਸੇਇਮੈਮਨਿਭੁਣਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਖਤੁਸੁਹਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਣੀ। ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਭਾ
 ਉਕਰਿਲਗਾਸਾਉਪਗਾਣੀ। ਸਾਉਪਗਾਣੀਤਿਨਾਲਗਾਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ। ਨਮਿਤੇ
 ਰੇਜੇਇਰਾਤੇਨਿਤਚੜ੍ਹਹਿਸਦਾਇਆ। ਇਕੁਕਰਮੁਧਰਮੁਨੇਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਛਾਣੀ
 ਵਖਤੁਸੁਹਾਵਾਸਦਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਣੀ॥ ੩॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਨਦੈ। ਰਾਜੁਤੇਰਾਕਥ
 ਹੁਨਜਾਵੈ। ਰਾਜੁਤੇਰਾਸਦਾਨਿਹਚਲੁਏਕਥਹੁਨਜਾਵੈ। ਚਕਰੁਤੇਰਾਸੇਇਹੋਵੈਜੇਇ
 ਸਹਜਿਸਮਾਦੇ। ਦੁਸਮਨੁਤਦੁਖੁਨਲਗੈਮੁਲੇਪਾਪੁਨੇਕਿਨਆਵੈ। ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾ
 ਹੋਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ ੪॥ ਜੁਗਹਜੁਗਤਿਰਿਭੁਗਤਿਤੁਮਾਰੇ। ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਅਭੀਤੇਰੇਦੁ
 ਅਰੈਨਪਹਿਤਸਾਚਾਏਕਮੁਗਾਰੇ। ਸਾਚਾਮੁਗਾਰੇਤਾਮਿਜਾਪਹਿਜਾਮਿਮੀਨਿਦਸਾਵਹੇ। ਭੁਰ
 ਮੇਭੁਲਾਵਾਤੁਝਹਿਕੀਅਜਾਮਿਏਹੁਕੁਵਾਵਹੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੇਹੁਜਮਹਉ
 ਧਾਰੇ। ਜੁਗਹਜੁਗਤਿਰਿਭੁਗਤਿਤੁਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਵਡੇਮੋਰੇਸਾਹਿਬਾਅਲਖਅਪਾਰਾ। ਕਿਉਕਰਿਕ
 ਰਉਥੇਨੀਤੀਹਉਅਖਿਨਜਾਣਾ। ਨਰਕਿਕਰਹਿਤਸਾਚੁਪਛਾਣਾ। ਸਾਚੇਪਛਾਣਤਾਮਿਤੇ
 ਰਜਾਮਿਅਪਿਬੁਝਾਵਹੇ। ਦੁਖਭੁਖਸਹਸਾਰਿਕੀਏਸਹਸਾਏਹੁਕੁਵਾਵਹੇ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕ

ਨਾਇਸਾਹਸਾਧੁਏਗਰਧੀਝਾਰਾ। ਦੁਭਾਸਾਹਿਬਏਆਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥੬॥ ਤੇਰੇਧੰਕੇ
 ਲੇਇਣਦੰਤਗੀਸਾਲਾ। ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਮੇਝੇਵਾਲਾ। ਕੰਚਨਕੰਇਆਸੁਇਨੇਕੀਠਾ
 ਲਾ। ਸੇਵੰਨਠਾਲਕਿਰਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਯੋ। ਜਮਦੁਆਰਿਨੋਹੇਪੁਖੀਆ
 ਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਯੋ। ਹਿਸਹਿਸਾਧਗਥਗਾਲਹੇਮਨਕੀਝਾਲਾ। ਧਕੇਲੇਇਣਦੰਤਗੀਸ
 ਲਾ॥੭॥ ਤੇਰੀਠਾਲਸੁਹਾਦੀਮਪੁਰਾਝੀਥਾਣੀ। ਕੁਹਕਨਿਕੇਕਿਲਤਰਲਜਆਣੀ। ਤਰਲ
 ਜਮਾਨੀਆਪਿਭੁਣੀਇਛੁਮਨਕੀਪੁਗੀਏ। ਸਾਰੰਗੁਨਿਉਪਗੁਪਰੇਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਅ
 ਪੁੰਸਪੁਰਏ। ਸ਼ੀਰੰਗਰਾਤੀਠਿਰੇਮਾਤੀਉਦਕੁਰੀਗਾਣੀ। ਧਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਦਸੁਹਰਿਕਤੇ
 ਰੀਠਾਲਸੁਹਾਦੀਮਪੁਰਾਝੀਥਾਣੀ॥੮॥੨॥ ਗਗੁਦਭੁੰਸੁਮਹਲਾ ੩॥ ਛੰਤਾ॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਪਣੇਪਿਰਕੈਰੀਗਿਰਾਤੀਮੁਈਏਸੇਭਾਵਤੀਨਾਰੇ॥
 ਸਚੈਸਥਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰੀਕੀਤਿਸਦਾ
 ਗੀਹਰਿਹਰਿਸਿਓਨੇਹੁਰਠਾਇਆ। ਆਪੁਗਾਇਆਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰੈਕੈਸਥਦਿਸਮਾ
 ਇਆ॥ ਸਾਧਨਸੰਥਾਦਿਸੁਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅਤਿਰਿਖੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿ
 ਮਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਚੈਸਾਹਿਸਵਾਗੀ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤਝੀਏਪਿਰੁਦੇਖਿਹੁਦੁਰੇਰਾਮ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨੀਗਾਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਪੁਰੇਰਾਮਾ॥ ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿ
 ਆਗੁਰਪੁਰੇਵੇਖਿਹੁਜੁਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਧਨਧਾਲੀਬੁਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਵੈਮਿ
 ਲਿਆਕਰਮਥਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਠਾਧਿਆਸਥਦਿਸੁਭਾਧਿਆਹਰਿਸਿਰਿਰਹੀਭ
 ਰਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਇਸਾਪਿਰੁਭਵੈਸਥਦੇਰਹੈਹੁਦੁਗੇ॥੨॥ ਸੋਹਗਣੀਜਾਇਪੁਛੁਤੁ
 ਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਾਵਾਇਆ। ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈਏਨਿਨੀਵਿਚ

[illegible]

ਰਗੀ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾ ਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੇਹਾ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੁਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੋ॥ ੩॥ ਖੇਤੀ ਵਲੁ
 ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਹੁ ਹੁਕਮੁ ਮੈ ਨਾਵ ਡਿਭਾਈ ਗਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀ ਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਗਾਮਾ॥
 ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸ
 ਵਰਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਭਉ ਭੁਜਨੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡੁ ਸੁਖੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰਿ
 ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਆਪਣੈ ਪਰਿਤੁ ਸੁਖਿ ਦਸਹਿ ਪੈਨਿ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲ ਜੀਉ॥ ਕਾਲੁ ਜ
 ਲੁਜੈ ਮਨੋ ਬਿਨਸਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਣੁ ਨਾਨਕੁ
 ਏ॥ ਨੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਦਿਗੁਤੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮੇਰੀ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਸਰ
 ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆ ਅੰਤਿ ਰਿਤੇ ਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪੈ ਬਾਹਰਿ ਦਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੁਭਿ
 ਤੁੰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਰਿਹਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਪੁਲੋਗਿ ਆਨਦਿ ਹੁਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਬਾਪੀ ਜ
 ਮ ਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਰਿਤੇ ਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪੈ ਤੁੰ ਬਾਹਰਿ ਬਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਜਨ
 ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਇ ਕੈ ਇਕ ਸਚਿ ਲਗੇ ਦਾਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਿ ਰਿਸਬਦੁ ਅਪ
 ਰਾ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਸੇਹ
 ਦਿ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸਤਿ ਪੈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਪਿ
 ਕਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਨੁ ਸਨਾਨੁ ਮੁਖੁ ਲੰਭੁ ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁਈ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ
 ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਵਡੁ ਭੁਗੀ ਗਾਮਾ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਗਾਮਾ॥ ਸੇਜੈ ਸਧੈ

ਗੁਰੀਸਚਿਲਿਦਲਾਗੀਅਪੁਨਾਪੁਪਛੁਹਿਮਾਮਤਿਨਹਚਲਅਤਿਗੁਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸ
 ਹਜੇਨਾਮੁਦਖਾਇਆਇਕਕਾਮਇਹਿਤਕਰੀਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੀਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰ
 ਹੋਅਰੁਗੋ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੇਵਹਿਗੁਰੁਆਪਣਾਸੇਪੁਰੇਵਡੁਭਾਗੋ॥ ੪॥ ੩॥ ਦੁਨਹਿਸੁਮਹਲ ੩
 ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਈਰਾਮਾ। ਲਾਹਾਲਾਹੁਰਿਭੁਗਤਿਚੈਗਣ
 ਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਈਰਾਮਾ। ਗੁਣਮਹਿਗੁਣੀਸਮਾਏਨਿਸੁਅਧਿਯੁਝਾਏਲਾਹਾਭਗਤਿਸੈਸਾਰੋ॥
 ਬਿਨੁਭਗਤੀਸੁਖੁਨਹੋਵਈਦੁਜੈਪਤਿਖੋਈਗੁਰਮਤਿਨਮੁਅਧਾਰੋ। ਵਖਰੁਨਾਮੁਸਦਲਭੁਯੋਨਿ
 ਸੋਨੇਏਤੁਵਾਪਾਰਿਲਾਏ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜੀਅਹਿਜਾਂਸਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ ੧॥ ਮਾਇ
 ਅਮੋਹਸਭੁਦੁਖੁਯੋਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾਮਾ। ਕੂੜਬੋਲਿਬਿਖੁਪਾਵਣੀਬਹੁਦੁਪਹਿਵਿਕਾਰਾ
 ਮਾ। ਬਹੁਦੁਪਹਿਵਿਕਾਰਾਸਹਸਾਇਹੁਸਿਸਾਗਬਿਨੁਨਵੈਪਤਿਖੋਈ। ਪਹਿਪਹਿਪੀਤਿਤੁਵਾਣੁ
 ਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਸੁਖੁਨਹੋਈ। ਆਵਣਜਾਣਕਰੇਨਰੁਕੈਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰਾ॥
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਯੋਖੋਟਾਇਹੁਵਾਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਖੋਟੇਖਰੇਸਭਿਪਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈਕੈਰ
 ਰਥਾਰਾਮਾ। ਖੋਟੇਰਗਹਸੁਟੀਅਨਿਉਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਮਾ। ਉਭੇਕਰਨਿਪੁਕਾਰਾਮੁਗ
 ਧਗਵਾਰਾਮਨਮੁਖਿਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਬਿਖਿਅਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਸ
 ਚਨਾਮੁਨਭਾਇਆ। ਮਨਮੁਖਸੰਤਾਨਲਿਦੇਹੁਕਰਿਦੁਖੁਪਟੇਸੀਸਾਗਾ। ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅ
 ਨਿਤਿਤੁਸਚੈਰਥਾਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰਣਾਕਿਛੁਨਜਾਈ
 ਰਾਮਾ। ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤਲਾਇਸੀਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਭਾਈਰਾਮਾ। ਜਿਤੁਤਿਸਦੀਵਡਿਭਾ
 ਈਆਪਿਕਰਾਈਦਗੀਅਮੁਨਛੁਸੀਕੋਈ। ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇ
 ਸੇਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਾਤਿਪਾਈ। ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀ
 ਐਹੋਰਕਰਣਾਕਿਛੁਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਦੁਨਹਿਸੁਮਹਲ ੩॥ ਸਚਸਉਦਹਰਿਨਾਮੁਯੋਸ

ਦਵਪਾਰਾਗਮਾਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਵਦਨੀਐਮਤਿ ਮੇਲੁਆਛਾਨੈਸਚੁਦਵਪਾਰਾਸਦਵਪਾਰਿ
 ਲਗੇਵਡੁਭਾਗੀ॥ ਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਭੁਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਸਚੁ
 ਪਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਸਾਨੈਕੇਦਵਪਾਰਾ॥ ੧॥
 ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭੁਗੀਜੈਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰ
 ਰਸਪੀਜੈਰਾਮਾ॥ ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅਤਿਰੁਭੀਜੈਸਾਚਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਅਤਿਰਿਖੁਹਟਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਭੁਗਿਅਸਬਦੇਕਾਰਿਭਪੀਐਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਸਚੁਲਾਗੇਰਸਨਾਰ
 ਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਹੋਰੁਹਉਮੈਮੈਲੁਭੁਗੀਜੈ॥ ੨॥ ਪੀਤਿਤਜੇਤਕੀਸਭਿਪਤਿ
 ਪਤਿਕੁਕਦੇਵਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆਸੇਹਉਅਤਿਰਿਮਲੁਲਾਗੇਮਾਇਆਕੇ
 ਦਵਪਾਰਾਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆਕੇਦਵਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆਰਾਆਵਣਿਜਾਣਿਣੁਖੁਪਾਈ॥ ਬਿਖੁ
 ਕਾਕੀਜਾਬਿਖੁਮਿਉਲਗਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ਜੋਧੁਗਿਲਿਖਿਅਸੇਇਕਮਾਵੈਕੋਇ
 ਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਹੋਰਿਮੁਰਖਕੁਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥
 ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੁਰੀਗਿਅਮੋਹਿਸੁਪਿਨਕਾਈਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰੀਗੀਐਦੁ
 ਜਾਰੀਗੁਜਾਈਰਾਮਾ॥ ਦੁਜਾਰੀਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭੁਰੇਭੁਭਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਈ
 ਬੁਝੈਸਚਿਸਵਰੁਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਸੇਹਰਿਮਿਲੈਹੋਰਕਯਣਾਕਿਛੁਨਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਣਿ
 ਨਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਿਰਤੇਰੀਗੁਲਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡੁਹੋਮੁਮਹਲਾ ੩॥ ॥
 ਏਮਨਮੇਰਿਅਆਵਾਗਉਣੁਸੀਸਾਰੁਹੈਅਤਿਸਾਚਿਨਿਬੇਰਾਰਾਮਾ॥ ਆਪੇਸਠਾਬਖਸਿ
 ਲਾਇਓਛਿਰਿਹੋਇਨਛੇਰਾਰਾਮਾ॥ ਛਿਰਿਹੋਇਨਛੇਰਾਅਤਿਸਾਚਿਨਿਬੇਰਾਰਾਮੁਖਿਮਿਲੇ
 ਵਡਿਅਈ॥ ਸਚੈਰੀਗਿਰਾਜੀਸਹਜੇਮਾਤੀਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ ਸਠਾਮਨਿਭਾਇਆਸਬ
 ਦੁਦਸਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਅਤਿਨਿਬੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਤ

ਵਜਲਿਓਗਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬੁਝੁ ਪੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਈ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
 ਸਭੁ ਹੋਤੁ ਪੈ ਹੋਤੇ ਪਲਾਚਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਹੋਤੇ ਪਲਾਚਾਈ ਪੁਰਖਿ ਕਮਾਈ ਮੋਇਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥
 ਨਿਨਿਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਪਿਤ ਪਿਤ ਪਿ
 ਖ ਪੈ ਧਿਨੁ ਸਬ ਦੇਸਾਂ ਤਿਨ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਨੁ ਨ ਵੈਸੁ ਕੋਈ ਕੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਖੁ
 ਆਈ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੁਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਗੇਰ ਖਿਲੇ ਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਰਖਿਲੇ ਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁ
 ਪੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ॥ ਸੇਵਾਲਾ ਗੇਸੇ ਵਡੁ ਭਾਗੇ ਨੁਗਿ ਨੁਗਿ ਏਕੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੇ
 ਜ ਮੁਕਰ ਮੁਕਮਾ ਵੈ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨ ਜੀ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਨ ਸਬ ਦਿਬੁ ਸ੍ਵਾਏ ਜੇ ਜਾਇ ਪ
 ਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾਊ ਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਬ
 ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹ
 ਰਿ ਰਸੁ ਨ ਖਿਆ॥ ਰਹਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬ ਦਿਸੁ ਭੁਖਿਆ॥ ਪਰਿ ਮਹਿ ਨਿ
 ਜ ਪਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇ ਵਡਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਨਿਮਿਤਿ
 ਪਰਵਾਨੁ ਸਚੁ ਸਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਰਾਗੁ ਵਡੁ ਤਿਸੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ॥ ਛੰਤਾ॥ ॥
 ੧ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ਸ
 ਭਿਨੁ ਖਦਿ ਸਾਰਣ ਹਾਗਾ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਰਾ॥
 ਉਠਤ ਥੈਠਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਅੰਸਗੇਤਿ ਪਾਈ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ॥ ੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਸੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ

੩

ਭਾਇਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਰਾਮਾ। ਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸੇਰਿਨਾਮੁਨਵਨਿਪਿਪਾਈ
 ।। ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਖੁਲਾਥਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਈ।। ਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਸਤਿਗੁ
 ਰਤੇਪਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨੁਪਰਸੇ।। ਹਉਜੀਵਹਉਜੀਵਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥ ੨॥ ਕੋਈ
 ਆਇਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਮਾ।। ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਤਿਸੁਰ
 ਟਿਸਰੀਰਾਮਾ।। ਹਉਮਨੁਤਨੁਕਟਿਕਾਟਿਸੁਰੇਵੀਜੇਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ।। ਮੇਰੇਮਨਿਖੇਰ
 ਗੁਰੁਇਆਥੇਰਾਗੀਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਿਸੁਖਪਾਏ।। ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸੁਖਦਏਹੁਸ
 ਤਿਗੁਰਦਰਨਹਮਧੁਰਾ।। ਕੋਈਆਇਕੋਈਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ
 ਜੇਵਡਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੇਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮਾ।। ਹਰਿਦਨੁਹਰਿਦਨੁਦੇਵਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨ
 ਸੇਈਰਾਮਾ।। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਪਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਰੁਮੁਕੁਉਭਾਗਾ।। ਸੇਵਕਭਾਇ
 ਮਿਲਵਡੁਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ।। ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
 ਈ॥ ਗੁਰਜੇਵਡਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੁਸੁਮਹਲ ੪॥ ਹਉਗੁਰ
 ਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮਾ।। ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਾ
 ਟੀਰਾਮਾ।। ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਲੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ।। ਜਿਸੁਰ
 ਗਇਹਉਰੁਰੁਰੁਰੁਦੀਸੇਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ।। ਏਕਵਿਸਟਿਹਰਿਏਕੇਜਾਤਹਰਿ
 ਆਤਮੁਰਾਮੁਪਛਾਣੀ।। ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪੁਰਖੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮਾ।। ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸਰੇ
 ਵਹਿਹਮਲਗਹਿਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮਾ।। ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਿਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰ
 ਖੁਪੁਰੁਪਿਆਇਆ।। ਤੂਢੁਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੁਰਿਹਰਿਗਾਇਆ।। ਗੁਰਸਿਖ

ਅਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨੁਦਿਨੁਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
 ਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥੧੭ਉਦਾਰੀਹਉਦਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸੀਤਪਿਆਰੇਰਾਮਾਹਰਿਨ
 ਮੇਰਿਨਾਮੁਲਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁ
 ਅਭੀਨਿਮਖਨੀਜੀਵਾਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂਹਰਿਆਪੇਸ
 ਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆਪਿਸੁਦਾਰੇ॥੧੮ਉਦਾਰੀਹਉਦਾਰੀਗੁਰਸਿਖਸੀਤ
 ਪਿਆਰੇ॥੩॥੧੯ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਈਰਾਮਾਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਕ
 ਰੇਸੁੰਦਰੀਰਾਮਾਜਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਸੁੰਦਰੀਹਰੇਅਵਰੁਨਕਰੁਣਾਜਾਈ॥ਬਹਤਸਿਆਣਪਲ
 ਵਿਆਨਜਾਈਕਰਿਬਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੇਹਰਿਬਿਨੁਅ
 ਵਰੁਨਕੇਈ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਈ॥੪॥੨੦ਵਰੁਹਿਸੁਮਹਲਾ ੪
 ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆਰਾਮਾਤਿਮਰਅ
 ਗਿਆਨਗਦਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਬਿਨਾਸੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਰਾਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿ
 ਆਸਾਸਿਗਿਰਾਸੇ॥ਜੇਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਦਾਣਾਇਆਹਰਿਸ
 ਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈ
 ਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਜਿਥੈਪ੍ਰਤਕਲਤੁ
 ਕੋਈਬੇਲੀਨਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਛੁਡਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤੁ
 ਅਲਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥

२॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਨਿਹ ਛਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹ ਛਲੁ
 ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬਿਥਾਗੁ ਦਾਇਆ ॥ ਨਿਹ ਛਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬਿਥਾਗੁ ਦਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤੁ ਮੁਏ ਸਰੂਪੁ ॥
 ਅਰਿਹੈ ਦੈਰਤੁ ਨ ਪਦਾਰਥੁ ਭੁਖੇ ਭੁਗੀ ਲਹਿ ਦੂਰੇ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਤਿ ਨ ਕਾਦਰਸਨੁ ਕਹੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਗਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕ
 ਹਮ ਚਾੜਿ ਕ ਦੀਨਹੁ ਰਿਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕ
 ਰਾਭਗਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਹਿ ਭੁਗਤੀ ਜਾਂਹ ਰਿਪੁ ਭੁਖਿ ਪਾਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਰੁਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਣਹ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਰਿਹ ਰਿਨਾਮੁ
 ਰਿਸਤੀ ॥ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕ ਹਮ ਚਾੜਿ ਕ ਦੀਨਹੁ ਰਿਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ॥ ੪॥ ੩੫ ਵਰਹਿ ਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗਰਿ
 ਬ੍ਰਿਪਾਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਮ ਪੁਛੁ ਹਿਮ ਪੁਛੁ ਹਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾ
 ਸਿਹ ਰਿਬਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿਹ ਰਿਬਾਤਾ ਪੁਛੁ ਹਿਨਿ ਨਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇ
 ਲਗਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬਿਨਤੀ ਦਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਬੁਤਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਭੁਗਤੁ ਸੇਈ ਭੁਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗਰਿਹ ਰਿਨਾਮਿਹ ਰਿਰਾਤਾ ॥ ਗਰਿਬ੍ਰਿਪਾਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੁ
 ਖ ਦਾਤਾ ॥ ੧॥ ਸੁਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉ ਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿਹ ਰਿਹ ਰਿ
 ਜਪਿਹ ਰਿਹ ਰਿਨਾਮੁ ਲਬਿਅ ਕੇ ਜਗਤਾ ਪਾਰਾਮਾ ॥ ਗਰਿਹ ਰਿਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਅਾ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਪਾਨਿ ਛਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਬਿ ਦੀਨਾ ਜਮ ਕੇ ਕਰਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗਰਿਪੁ ਭੁਖਿ ਪਾਧਾਰੀ ਸੁ
 ਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਬੇ ਪਾਪ ਸੀਤਾ ਪਾ ॥ ਸੁਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਟਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਬਿਨਸੇ ਹਉ ਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ੨॥ ਜਪਿਹ ਰਿਹ ਰਿਜਪਿਹ ਰਿਹ ਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਗਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਜਪਿਸੁ ਭੁਰੇ ਗੁਰਗਵਾਇਆ ਕਾਮਾ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਸੁ ਭੁਰੇ ਗੁਰਗਵਾਇ—

ਅਮਰੋਗਤੁਭੁਈਸਰੀਗਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰੀ
 ਭੀਰਾ। ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਪਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ। ਜਪਿ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਇਆ। ੩॥ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ। ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁ
 ਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦੇ ਅਲਸ ਰਣਾਇਆ। ਤੁਧੁ ਬੁਝਿ ਜਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਬਰਤੇ
 ਰੇਤੁ ਗਇਆ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਟਿਰਾ ਮਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਉਧਾਰੇ। ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ
 ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ। ੪॥ ੪॥

ਵਰੁਹਿ ਸੁਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘੋੜੀਆ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਹ ਤੇਜ ਨਿਜੀ ਰਾਮ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ। ਧੀਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ
 ਪਾਈਆ ਰਾਮ। ਮਾਨਸੁ ਜਨਮੁ ਵਰੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਇਆ ਏਹ ਸੁਕੀਚਨੁ ਚੰਗੜੀਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰ
 ਗੁਚਲੁ ਲਾਪਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਵਰੇ ਗੜੀਆ। ਏਹ ਏਹ ਸੁਬਾਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ। ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈਨਾ ਮਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ। ੧॥ ਏਹ
 ਪਾਵਉ ਜੀਨ ਬਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ। ਚੜ੍ਹਿ ਸਿੰਘਾ ਜੀਉ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਆਂ ਰਾਮ। ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਆਂ
 ਅਨਰਤ ਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿਥੀ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਬੋਹ ਬਿਚੜਿ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਸਿੰਘੇ ਗੁਰ ਪਦ ਸਬ
 ਵਿਤੁ ਗਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬ
 ਟਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦ ਉਗਾ। ੨॥ ਕੜੀਆ ਲੁਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
 ਰਾਮ। ਤੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਚਾਬੁ ਕੁਲਾਇਆ ਰਾਮ। ਤੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬੁ ਕਮਨੁ ਜਿ
 ਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ। ਅਪਨੇ ਪਨ੍ਹਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ਸੁਣਿ
 ਸਵਲੁ ਬਾਲੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਨੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਮਹੰਮਾਰ ਗੁਪ ਬਿਬਿਖੁ ਤੁਜ

ਨਨਾਨਕ ਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥ ੨॥ ਪ੍ਰੋਤੀਤੋ ਜਦਿ ਵੇਹਰਾ ਮਿਓ ਪਾਈਆਰਾਮਾ॥ ਜੀਤੁ ਹ
 ਰਿਖੁ ਕੁਸਾਪੇ ਸਾਧਨੁ ਸੰਨ੍ਹੁ ਪਾਈਆਰਾਮਾ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ਸਾਧਨੁ ਸਬਾਸੇ ਪਾਰਿ
 ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁਨੀਤਾ॥ ਚਤ੍ਰਿਦੇ ਹੋਇ ਬਿਬਿਖੁ ਖਲ੍ਹਾਏ ਮਿਲਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਜਨਾ ਜੇਵਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵ
 ਰ ਪਾਇਆ ਸੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਵਡੁ ਹੋਸੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ਦੇ
 ਹਤੇ ਜਨਨ੍ਰੀ ਹਰਿ ਨ ਵਰੰਗੀਆਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਅੰਗੀਆਰਾਮਾ॥ ਰਿ
 ਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਾਫੀਆ॥ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸੱਠ ਲਿਓ ਕੀ
 ਆਕਰਤੈ ਹਰਿ ਗਾਮਿ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ॥ ਹਰਿ ਗਾਮ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ
 ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਨਕ ਸੁਫਲੁ ਸੀਤੁ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ॥
 ੧॥ ਵੇਹਰ ਕੰਝ ਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾਗਾਮਾ॥ ਜਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਿ ਨਾਗਾ॥ ਜਤ੍ਰਿ ਨਾਮ ਰਤੁ ਨ
 ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ॥ ਕੁਰਸੁ ਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਇਆ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਬਲੇ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵ
 ਤਨੁ ਹਰਿ ਨ ਵਰੰਗੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੀ
 ਆ॥ ੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰ ਅਕਿਸੁ ਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਮਨੁ ਮੇਗਲ ਸੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ
 ਆਇਆਰਾਮਾ॥ ਮਨ ਵਸ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨੁ ਕੀਤਿ ਪਿਆ
 ਰੀ॥ ਅਤਿ ਰਿਖੁ ਮਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਸੇਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਰੀਕਿ ਗਤੀ ਸਹਜੇ
 ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਵਾਸੁ ਕਹਤਿ ਹੋਵੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਵੇਹੁ ਪ੍ਰੋਤੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਜੀ
 ਮਿਕਲੁ ਗਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕੁਸੇਵ ਕੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ

ਇਪਾਵੇਰੰਗੁਮਹਲੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੇਰੰਗੁਕੀ॥ ਗੁਲਗਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏਹਰਿਗੁਰਮਤੀ
ਮਨਿਪਿਆਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਸਾਰੀਏਹਘੋੜੀਚੜ੍ਹਿਹਰਿਪਾਇਅ
॥੪॥ ੨॥ ੬॥ ਰਾਗੁਵਨ੍ਹਰੀਸੁਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੇਤੁ ॥ ਪਾਰੁ ੪॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਮਿ

ਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮਪਿਆਰਾਮ॥ ਇਹਤਨੁਮਨੁਦਿਤਨ੍ਹਾਵਾਰੋਵਾਰਾਮ॥ ਤਨੁਮਨੁ
ਦਿਤਾਭੁਵਜਲਜਿਤਾਭੁਕੀਕਾਟਿਜਮਾਣੀ॥ ਅਸਥਿਰਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਰਹਿਆ
ਆਵਲਜਾਣੀ॥ ਸੋਘਰਲਧਾਸਹਜਿਸਮਧਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿ
ਮਾਣੀਰਲੀਆਗੁਰਪ੍ਰਰੋਕਥੰਨਮਸਕਾਗਾ॥੧॥ ਸੁਣਿਸਜਨੁਜੀਮੇਨੁਕ੍ਰੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿਸਬਦੁਸਚੁਦੀਤਾਰਾਮਸਚਸਬਦੁਪਿਆਇਆਮਗਿਲੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਹਅੰ
ਦੇਸਾ॥ ਸੋਪ੍ਰਕੁਪਾਇਆਕਤਹਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੀਗਿਬੈਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਭੁਟਾਸ
ਠਾਮਾਛਪ੍ਰਭਿਹਰਿਧਨੁਸਹਜੇਦੀਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨੁਬਲਿਹਾਰੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭੁ
ਨੀਹੈਲੀਤਾ॥ ੨॥ ਤਉਭੁਟਾਨਾਤਾਤਿਪਤਿਅਪਾਏਰਾਮ॥ ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਸਭੁਤਿਸਨੁਬੁ
ਝਾਏਰਾਮ॥ ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਭੁਕੀਨ੍ਹਾਪਾਇਆਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ॥ ਸੀਖਸੇਵਕੁਸਭੁਭੁੰਚੁ
ਨਲਗੇਹੈਉਸਤਿਗੁਰਕੇਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਨਿਰਤਉਭੁਏਖਸਮਰੀਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨ੍ਹਾਸਬੁਝਾ
ਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸੀਗਿਸੇਵਕੁਤੇਰੀਭੁਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥ ਪ੍ਰੀਆਸਾਜੀ
ਮਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮ॥ ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਲਜੀਉਸਭਿਗੁਲਤੇਰੇਰਾਮ॥ ਸਭਿਗੁਲਤੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਮੇਰੇਕਿਤਮੁਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਗੁਲਅਵਗੁਲਮੇਰਾਕਿਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆਬਖਸਿ
ਲੀਆਖਿਨਮਾਹੀ॥ ਨਉਨਿਪਿਪਾਈਵਜੀਵਾਸਈਵਾਜੇਅਨਹਵਤੁਰੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇ
ਵਰੁਪ੍ਰਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਬੇਜੀਸਗਲੁਵਿਸੁਰੇ॥੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆਸੁਣੇ
ਦੇਕੁਨੁਵੇਖਨਿਪਵਲਾਝੂਲਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਸੁਣੀਅਰਤੇਪਰਵਾਨੁਜੇਸੁਣੇਦੋਸਚੁ

ਧਲੀ॥੧॥ਛੰਤੁ ॥ਤਿਨਘੋਲਿਖਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁਸ੍ਵਲੀਸੁਲਿਗਮਾ॥ਸੇਸਹਜਿਸੁ
 ਹੇਲੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕੁਗਿਆਰਾਮਸੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੇਗੁਣਹਮੇਲੇਜਗਤੁ
 ਊਧਾਰਨਾਮਾਏ॥ਭੁੱਬੋਹਿਬਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਚਰਨਾਕੇਤੇਪਾਰਿਲੀਘਾਏ॥ਜਿਨਕੀਥੁ
 ਰ੍ਹਿਪਾਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਗਲਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਖੁ
 ਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਵਲੀਸੁਲਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ ॥ਭੋਇਲਲੇਈਭੂਠਪਿਅਸ
 ਨਬਝੈਮੁਖਲੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੀਨਿਸਿਨੀਤ੍ਰਿਸੰਦੇਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਛੰ
 ਤੁ ॥ਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੂਠਾਤਿਨਕੁਰਬਾਲੇਗਮਾ॥ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਕੁਲੇਗਮਾ॥
 ਠਾਕੁਰਮਾਨੇਸੇਪਰਧਨੇਹਰਿਸੇਤੀਰੀਗਿਗਤੇ॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਪਾਏਸਹਜਿਸਮਾ
 ਏਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਜਾਤੇ॥ਸੇਈਸਜਲਸੀਤਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰਮਪਲੇਕੁਲੇ
 ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੂਠਾਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਲੇ॥੨॥ਸਲੋਕੁ ॥ਦੇਹਅੰ
 ਧਾਰੀਅਪਿਸੰਵੀਨਾਮਵਿਹੁਲੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਭਜਨੀਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਰਧਈ॥
 ੧॥ਛੰਤੁ॥ਤਿਨਖਨੀਐਵੇਦਿਵਿਜਿਨਮੇਗਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੂਠਾਗਮਜਨਚਾਖਿਅਪਾਏਹਰਿਹਰੀ
 ਅਮੀਮ੍ਰਿਤਮੀਠਾਗਮਾ॥ਹਰਿਮਨਹਿਮੀਠਾਪ੍ਰਭੁਭੂਠਾਅਮਿਊਵੁਠਾਸੁਖਕੁਏ॥ਦੁਖਨਾਸੁਭਰਮੁ
 ਬਿਨਾਸੁਤਨਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸੁਈਸਹਜੇਜਏ॥ਮੇਹਰੰਗਤੁਬਿਕਾਰੁਥਾਕੇਪਛਿਤੇਸੰਗਤੁਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਤਿਨਖਨੀਐਵੇਦਿਵਿਜਿਨਪਾਇਮੇਗਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭੂਠਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਜੇਲੋੜੀਵੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈ
 ਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਾਨੇਸਤਿਸਾਂਈਸੀਤਨਬਾਹਗਾ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ਮਿਲਿਜਲਿਜਲਹਿਖਟਾਨਾਗਮ
 ॥ਸੰਗਿਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਨਾਗਮਾ॥ਸੀਆਇਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹਸੀਨਿ
 ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਲੀਐ॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਅਪਿਮੁਕਤਾਆਪਿਆਪੁਦਖਾਣਾ
 ॥ਨਾਨਕਕੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਸੇਮਿਲਿਜਲਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥੪॥੨॥ਵਨੁਹਿਸਮਹਲਾਪ॥ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਸ
 ਮਰਬਾਰਾ॥ਰਖਿਜਗਤਸਰਲੇਦੇਹਬਾਰਾ॥ਸਮਰਬਸਰਣਾਜੇਗੁਸੁਆਮੀਕਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ
 ॥ਹਿਊਕਰਬਾਨੀਦਾਸੁਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕਪਛੁਤਾਗਮਾ॥ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਬਤੇਅਕਬਾ॥
 ਬਿਨਵੇਤਿਨਾਨਕਸੁਭਹਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬਾ॥੧॥ਏਹੀਜੀਅਤੇਰੇ

ਜਗਤ ਦੇ ਹਥਾਰਾ ਮਾਸ ਮਰਥ ਸਰਣ ਜੋ ਗੁਸੁ ਮਾਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਉ ਕਰ ਬਾਣੀ ਦ
 ਸੁਤੇ ਰੇ ਨਿਨਿਏ ਕੁਪ ਛਤਾ ਦਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿ ਆ ਕਥਾ ਤੇ ਅਕਥਾ ਧਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣ
 ਹਉ ਧਿਨ ਤੀ ਪ੍ਰਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਤ੍ਵਿ ਕਰਤਾਰ ਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਖ ਦਰ ਦੁਖ ਮ
 ਹਰਤਾਰ ਮਾ ਕੂਮ ਦੁਖ ਦਰ ਨਿਵਾਰਿ ਧਿਨ ਮਹਿ ਧਿਲੇ ਹੁਦੈ ਨ ਦਇਆ ਲਗਾ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖ
 ਮਿਸਜਣੁ ਸੁਖੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲਗੋ ਪਾਲਾ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁ ਹਿਨ ਮਿ
 ਨ ਮਰਤਾ ਧਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਸੁ ਤੇ ਰਾਸ ਭਿਜੀ ਅਤੇ ਰੇ ਤ੍ਵਿ ਕਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਆਰਪਹਰਹਰਿ ਧਿ ਆਈ
 ਐਰਾ ਮਾ ਮਨ ਦਿਛੁ ਅਨੁ ਛਲੁ ਪਾਈ ਐਰਾ ਮਾ ਮਨ ਦਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿ ਆਈ ਐ ਮਿਟਹਿ ਜ
 ਅਵੇਸਾ ਸਾਗੋ ਧਿ ਦੁਗਾਇ ਆਸਾ ਪਸੰਗਾਇ ਆਭਈ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਤਨਿ ਮਾਨ ਮੇਹੁ ਦਿਕਾਰੁ ਸ
 ਗਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਐ ਧਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ ਆਈ ਐ ॥ ੩ ॥
 ਦਰਿ ਦਾਜ ਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਰਾਮਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਧਿ ਦੁਗਾਜੇ ਰਾਮਾ ਗੋਧਿ ਦੁਗਾਜੇ
 ਸਦਾ ਧਿ ਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਰ ਰਉਚਾ ਗੁਣ ਧਿ ਅੰਤ ਵਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨਾਈ ਕੇਇਨ ਸੰਕੇਪ ਹੁੰਦ
 ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪੰਗੇਲੀ ਅਜਤਿ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥ ਧਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਾਮਿ ਭੁਗ
 ਤੀ ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡੁ ਸੁਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਲਾਹ ਦੀ ਆ
 ਘਰੁ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪੰਨਿ ਸਿਰਦਾਸ ਰਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨਿਨਿ ਜਗੁ ਪੈ ਪੈਲਾਇ
 ਆਮੁ ਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭੁਗੀ ਜਾਨੀ ਅਨੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇ ਆਗਾ ~~ਜਾਨੀ~~ ਘਤਿ ਚਲਾਇ ਆਗਾ
 ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇ ਆਗਿ ਲਿਖਿ ਆ ਆਇ ਆਰੁ ਨੇ ਦੀਰਸ ਬਾਏ ॥ ਕਾਇ ਅਹਿ ਸਥੀ ਆਵੈ ਛੇਨ
 ਜੋ ਦਿਨ ਪੁਨੈ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੋਗ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਹਾਪਾਇ ਆ ਜੋਗ ਪੁਰ ਧਿ ਕਮਾਇ ਆਗਾ ਪੰਨਿ ਸਿ
 ਰਦਾਸ ਰਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨਿਨਿ ਜਗੁ ਪੈ ਪੈਲਾਇ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੇ ਸਭੁ ਨਾ

ਦੇਹੁਪਇਆਣਾ। ਏਥੈਪੈਧਾਕੁਨ੍ਹਾਰਿਹਿਅਗੈ ਸੋਰਪਰਿਜਾਣਾ। ਅਗੈ ਸੋਰਪਰਜਾਣਾ ਜਿਉ
 ਮਿਹਮਾਣਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੋ। ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੋ। ਅ
 ਗੈਰੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਵਿਅਦਿਹਾਣਾ। ਸਾਹਿਬਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਕੁਈਹੋਸਕੁਨਾਏਹੁਪ
 ਇਆਣਾ। ੨। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਮਰਥਸੇਥੀਐਗੀਲਨ੍ਹਾਏਹੁਸਿਸਾਹੋਗਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰ
 ਹਿਅਸਚਨ੍ਹਾਸਿਰਜਨਹੁਗੋਸਾਚਾਸਿਰਜਨਹੁਗੋਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ। ਅ
 ਇਅਤਿਨਕਾਸਛਲਭਇਆਹੋਇਕਮਨਜਿਨੀਪਿਆਇਆ। ਛੁਹੇਛਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਿ
 ਸਵਾਰਣਹੁਗੋ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਮਰਥਸੇਥੀਐਗੀਲਨ੍ਹਾਏਹੁਸਿਸਾਹੋਗੋ। ੩। ਨਾਨਕਰੰਨਾਧਾਧਾਜਾਣੀ
 ਐਜੋਰੋਵੈਲਾਇਪਿਅਰੋਵਾਲੇਵੇਕਾਗਣਿਧਾਧਾਰੇਈਐਰੋਵਣਸਗਲਧਿਕਾਰੋ। ਰੋਵਣਸਗਲਧਿ
 ਕਾਰੋਗਾਛਲਸਿਸਾਹੋਮਾਇਆਕਾਗਣਿਰੋਵੈ। ਚੰਗਾਮੰਦਾਵਿਛੁਸੁਏਨਾਹੀਇਹੁਤਨੁਏਵੈਖੋਵੈ। ਐ
 ਥੈਆਇਆਸਭੁਕੇਜਸੀਕੁਨ੍ਹਿਕਹਹਿਅਹੰਕਾਰੋ। ਨਾਨਕਰੰਨਾਧਾਧਾਜਾਣੀਐਜੋਰੋਵੈਲਾਇਪਿ
 ਅਗੈ॥ ੧॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲ ॥ ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚਨ੍ਹਾਨਾਮੁਲਏਹੁਗੋਰੋਵਹਿ
 ਧਿਰਹਾਤਨਕਾਅਪਣਾਸਾਹਿਬਸਮਾਲੇਹੁਗੋਸਾਹਿਬਸਮਾਲਿਹਪਥਿਨਿਹਾਲਿਹਅਸਾਂਭਿ
 ਉਥੈਜਾਣਾ। ਜਿਸਕਾਕੀਆਤਿਨਹੀਲੀਅਗਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾਜੋਤਿਨਿਕਰਿਪਾਇਆਸੁਆਗੈਅ
 ਇਆਅਸੀਕਿਹੁਕਮੁਕਰੇਹੁਗੋ। ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਚਨ੍ਹਾਨਾਮੁਲਏਹੁਗੋ॥ ੧॥ ਮਰਣਨਮੰ
 ਦਾਲੇਕਾਆਖੀਐਜੋਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੇਈ। ਸੇਵਹੁਸਾਹਿਬਸਮਰਥਅਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਅ
 ਗੈਹੋਇ। ਪੰਥੁਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਂਛਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ। ਕੁਟੇਸਿਉਨ
 ਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਈ। ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰਿਗਮਿਉਰਲੀ
 ਅਮਾਣੈ। ਮਰਣਨਮੰਦਾਲੇਕਾਆਖੀਐਜੋਕੇਈਮਰਿਜਾਣੈ। ਮਰਣਮੁਨਸਾਸਰਿਅਚਕ੍ਰੋ

ਜੁਆ

ਜੇਹੇਇਮਰਦਿਪਰਵਣੇ। ਸੁਰੇਸਈਅੰਗੋਆਖੀਅਹਿਰਗਾਹਿਪਾਵਹਿਸਥੀਮਾਣੀ। ਦਰ
 ਗਾਮਾਣਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਅੰਗੋਦੁਖੁਨਲਾਗੋ। ਕਰਿਏਕੁਪਿਆਵਹਿਤਾਭਲੁਪਾਵ
 ਹਿਜਿਤੁਸੇਦਿਐਕੁਉਕਾਰੋ। ਉਚਾਨੀਕਰਣਮਨਮਹਿਰਹਣਆਪੇਜਾਣੇਜਾਣੇ। ਮਰਣਮਨ
 ਸਾਸਰਿਅਹਕੁਪੈਜੇਹੇਇਮਰਹਿਪਰਵਾਣੇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਿਸਨੇਧਾਧਾਰੇਈਐਧਾਜੀਪੈਇਹੁ
 ਸੰਸਾਰੋ। ਕੀਤਾਵੇਖੇਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਕੁਰਗਤਿਕਰੇਧੀਰਾਗੇ। ਕੁਰਗਤਿਧੀਰਾਗੇਪਾਰਣਪਾਰੇ
 ਜਿਨਿਕੀਅਸੇਜਾਣੇ। ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਕੁਮਪਛਾਣੇ। ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਸੇਈਜ
 ਏਤਕਾਰੁਪੁਅਪਾਰੋ। ਨਾਨਕਕਿਸਨੇਧਾਧਾਰੇਈਐਧਾਜੀਪੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮ
 ਗਲ ੧॥ ॥ ੨॥ ਖਣੀ। ਸਚੁਸਿਰਦਾਸਚੁਜਾਣੀ। ਐਸਚੁਪਰਵਾਦਗਾਰੋ। ਜਿਨਿਅਪੀਨੈ
 ਆਪੁਸਾਜਿਅਸਚੁਜਾਅਲਖਅਪਾਰੋ। ਦਇਪੁਨੁਜੋਜਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਗੁਰਬਿਨੁਪੋਰਅਪਿ
 ਰੋ। ਸੁਰਜੁਚੰਦ੍ਰਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿਨਿਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ ੧॥ ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੁਸਚੁ
 ਦੇਇਪਿਆਰੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ। ਤੁੰਪੁਸਿਰਜੀਮੇਰਨੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਣਹਾਰੋ। ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਸਿਰਜਿ
 ਐਧਿਖਮਾਇਅਮੋਹੁਪਿਆਰੋ। ਖਾਣੀਧਾਣੀਤੇਰੀਆਦੇਹਿਜੀਆਆਪਾਰੋ। ਕੁਰਗਤਿਤਖ
 ਤੁਰਗਾਇਅਸਚੁਨਿਧੇੜਣਹਾਰੋ॥ ੨॥ ਆਵਗਉਦੁਸਿਰਜਿਅਤੁੰਥਿਕਰਣੈਹਾਰੋ। ਜੀਮ
 ਦੁਮਰਣਾਅਗਇਗਾਇਆਧਪਿਕੁਜੀਉਧਿਚਾਰੋ। ਭੰਡੁਨੈਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਬੁਝੈਕਿਅਤਿਸੁ
 ਰਾਰੋ। ਗੁਣਛੋਤਿਧਿਖੁਲਦਿਆਅਵਗਣੁਕਾਟਨਹਾਰੋ॥ ੩॥ ਸਦਛੇਅਏਤਿਨਾਜਾਨੀਆ
 ਹੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਾਰੋ। ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਵਿਛੀਨਿਅਵਿਛੋੜਿਅਮੇਲਣਹਾਰੋ। ਬੁਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀ
 ਐਹੁਕਮਿਧਧੀਸਿਰਿਕਾਰੋ। ਬਾਲਕਧਿਰਪਿਨਜਾਣਨੀਤੇਜਿਨਹੇਤੁਪਿਆਰੋ॥ ੪॥ ਨਉਦਰਠ
 ਕੇਹੁਕਮਿਸਚੇਹਿਸੁਗਾਇਆਰੇਣਹਾਰੋ। ਸਾਪਨਛੁਟੀਮੁਢੀਸੁਠਿਦਿਪਣੀਅੰਮਿਰਤੁਕੜਾਅੰਝੁਕੈ

ਬਾਗੇ। ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰਮਾਈ ਏ ਮਹਲੁ ਰੁਨੀ ਦਰਬਾਗੇ। ਰੇਦੁ ਹੁਕੁੰਤੁ ਮਹੇਲੀ ਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾ
 ਗੇ॥ ੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਲਿ ਮਾ ਕਾ ਪਤਿ ਪਟਿ ਅਥਾਗੇ॥ ਦਾਜੇ ਵੇਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਮਾ ਪਰਿ
 ਮੁਏ ਮਨ ਮਾਗੇ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਰਾ ਮਰਦੁ ਭੁਇਆ ਪਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੀਸਾਗੇ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੇ ਸੁਜਾ
 ਣੀ ਮੈ ਪਿਰ ਸਚੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਗੇ॥ ੬॥ ਤੁਸੀਂ ਰੇਦੁ ਹੋਰੇ ਦੁਆਇ ਹੋਰੇ ਭਿਖੁ ਭੀ ਸੀਸਾਗੇ॥ ਹਉ ਭੁਠੀ
 ਪੈ ਪੈਧਾਵਣੀ ਮਾ ਪਿਰਿ ਛੋਭਿ ਅਜੀਵਿ ਪਟਿ ਕਾਰੇ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੀਤੁ ਮਹੇਲੀ ਮਾਰੁ ਜੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆ
 ਗੇ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਉ ਹਉ ਸਿਅਨੇ ਨਾ ਮਿਭੁਤਾਗੇ॥ ੭॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿ
 ਆਸਾ ਪਨ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਗੇ॥ ਮਾਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ ਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਾਗੇ॥ ਬਈ ਅਰਿਨ
 ਮਿਸੇ ਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਾਗੇ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤਨਾ ਬਿਗਨੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮਥੀਓਗੇ॥ ੮॥ ੩॥
 ਵਡੁ ਹੋਸੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੇਸਾ ਹਿਧੁ ਕੁਰਗਤਿ ਜਾਣੇ ਵਾਸਚੁ ਕਾਦੁ
 ਰਿਨੁ ਭੁਲੀ ਮੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੇ ਵਾਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਰਿਨੁ ਜਾਣਹੁ ਨਿਨਿ ਏ
 ਹਰਨਾਰਾਣੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿਨੁ ਕਾਣੀ॥ ਨਿਨਿ ਬਾਪੀ ਬਿਪਿਨਾ
 ਏਸੇ ਈਕਿ ਮਾ ਕੈ ਕੈ ਹੋਵਾਣੇ॥ ਨਿਨਿ ਜਗੁ ਬਾਪਿ ਦੁਤਾਇਆ ਜਲੇ ਸੇਸਾ ਹਿਧੁ ਪਰਵਾਣੇ॥ ੧॥
 ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਓਠਿ ਚਲਣਾ ਅਪਪੈ ਸੀਸਾਗੇ ਵਾਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁ
 ਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਦੀਚਾਰੇ ਵਾਸੁ ਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀ ਮਾਸੇ ਨਿਬੈ ਹੋਨੀ ਮਨਾਲੇ॥ ਜੇਹੀ ਕਰਮ ਕ
 ਮਾਏ ਕਰਤਾ ਦੁਨੀ ਕਾਰਨ ਭਾਲੇ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਖੀ ਪੈ ਬਾਪੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛੁਡਾਵਣਾਗੇ॥ ਮ
 ਨੁ ਕਲਿ ਕਰਣਿ ਮਾ ਕਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦਿਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪਿਧੁ ਨ ਸੁਝਈ ਓਠੁ ਛੁਡਾ
 ਪਗੁ ਬਾਰੇ ਵਾਸੁ ਜਲੁ ਲੇਛਣੁ ਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨੁ ਪਰਕਾਰੇ ਵਾਸੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਨ ਠੀਕਾ ਪਾਣੀ
 ਨਾ ਕਾਪ ਨੁ ਸੀ ਗਾਗੇ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਓਠੁ ਨਾਦੀ ਸੈਘਰ ਬਾਗੇ॥ ਇਥੇ ਕੇਰਾ ਹੋਨੀ ਮ

ਨਿਨਾਹੀ ਪਛਤਾਏ ਸਿਧਿ ਰਾਹੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬਾ ਰੋ
ਹਿਰਦਾਹਿ ਸੁਜਾਣੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਪੀਪੜਾ ਰੋਵਣਾ
ਰੋਵਾ ॥ ਪੀਪੜੇ ਵੈ ਮੇਲੁ ਨ ਪੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੇ ਕੁਝੈ ਝੁਠਿ ਮੁਠੀ ਅਰ
ਕਾਰੋ ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣ ਹਾਰਾ ਮਾਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਹੀ ਮਰਤੇ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਰਖੈ ਨਨਕ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਵਡਹੀ ਸੁਮਤਲਾ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਪੈਉ ਤੇ ਚਲਣਾਇਹੁ
ਜਗੁ ਭੁਪਸਾਰੋ ਵਾ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਸਚੜੈ ਸੇਵੀ ਮੇਲੁ ਪੁਰਾਸਾਚਿ ਮਾਰੋ ਵਾ ॥ ਕੁੜਿਲਾ ਬਿਜਾਬਾ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੀ ਮਾਰੋ ਲੈ ਨ ਠਾਉ ॥ ਮੰਤਰਿ ਮਾਊ ਨ ਬੈਸੁ ਕਹੀ ਮੇਲਿ ਉਸਦੇ ਪਰਕਾਉ ॥ ਜਮਨੁ
ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਡੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਜ ਗੁਸਥਾਏ ਮਲ ਬਿਧਿ ਧੰਧੇ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇ ਮਕਾਸੁ ਖੜ੍ਹ
ਅਏ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਾਵਤੁ ਭਾਈ ਹੋਗ ਲਿਲਿਲ ਹੁਲਿਲਿਲ ਦੇਹੁ ਅਸੀਸਾਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚ
ਚੜ੍ਹਾ ਮੇਲਨ ਚੁਕਾਈ ਪੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹੁ ਅਸੀਸਾਹੇ ॥ ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਗੁਰਤਿ ਕਰੋ ਵਰੋ ਮਿਲਿ
ਆਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੈ ॥ ਗਾਇ ਕੁਝ ਲੇਨਾ ਵਤੁ ਬੇਦੁ ਬਾਵਤੁ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ
ਜਾਣੁ ਸਬਾਦਿ ਸਮਾਣੁ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੇ ਦੇਸੈ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮਿਲੁ ਹੁਸੈ ਚੋਗੀ ਗਰਮਿਲਿ ਖੇਲੇ
ਠਸੇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਗੜਾ ਮਾਇਆ ਜਗਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲੇਖਿ ਅੜਾਸਾਹਾ
ਨਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਾਹਿਸਾਚੇ ਲਿਖਿਆ ਮੀਮ੍ਰਤਾ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿ
ਤੁਲਾਗਾ ॥ ਕਮਾਇਆ ਰੀਕਾ ਮਣੁ ਪਾਏ ਬੁਰੀ ਗੀਗ ਲਿਤਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭੁਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾਗੁ
ੜੁਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਜਾ ਦੁਆਇਆ ਕਲਿਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੀਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਬਾਬਾ ਰੋਵਣੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਣੀ ॥ ਮੜਾ ਬੀਧਿ ਪਣਾਇਆ ਧੰ ॥ ਲਿਖਿ ਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਦੀ ਮੇ
ਦਰਿਹਾ ਕਾਰੜਾ ਮਾਇਆਹੇ ॥ ਹਾਕਾਗਾ ਮਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਰੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥
ਪੁਤੁ ਭਾਈ ਭਾਤੀ ਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਸਮਾ ਲੇਕੋ ਮਰੋ ਨਮੁ

ਇਆਨਾਏ। ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਸਿਜਾਣਾਰੇਵਹਿਸਚੁਸਮਾਏ॥

੪॥੫॥

॥ਵਡੁਹੀਸੁਮਹਲਾ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜੁਸਤੁਕਿਛੁਕਰਦੈਜੋਗ॥ਸਾਧਨਰੰਤੁਨਕ
ਬਹੁਬੈਸਈਨਾਕਦੇਹੈਜੋਗ॥ਨਾਕਦੇਹੈਜੋਗਅਨਦਿਨੁਰਸਬੋਗਸਾਧਨਮਹਲਸਮਾਈ
॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਥਿਜਤਾਕਰਮਾਬੀਧਤਾਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਦੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਹਿਅਪ
ਦੇਕੰਤਸਮਾਏਨਾਕਦੇਬੋਗੋਵਿਜੋਗੋਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਸਾਹੀਐਜੁਕਿਛੁਕਰਦੈਜੋਗੋ
॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੋਰਿਗਿਰਤੀ
ਵਿਚਤਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਵਿਚਤਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਠਿਰਿਕਾਬੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਯਾਮ
ਇਏਛਪੁਨੀਅੰਤਰਿਗੁਰਿਸੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾ॥ਸਬਦਿਰਿਗਿਰਤੀਜੋਬੁਨਿਆ
ਤੀਪਿਕਕੇਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ਜਿ
ਨੀਆਪਣਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਰਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸ
ਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਚੁਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਧਨਗਤੀ॥
॥ਕਦੇਨਰੰਤੁਸਦਾਜੋਗਾਗਾਇਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਪਿਰੁਰਹਿਆਬੁਰਪੁਰੇਦੇਖਹੁ
ਰੇਰੰਗਮਾਣੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਜਿਨੀਆਪਣਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੰਤਾ
ਏ॥੩॥ਪਿਰੁਹੁਵਿਛੰਨੀਆਬੁਰੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਿਸਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸਦਾ
ਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏਦੁਜਾਤਾਉਗਵਾਏਸਕੋਰੀ
ਸਤਿਗਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੇਗਈਬੁਰਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਣੇਸੁਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰੁਹੁਵਿਛੰਨੀਆਪੀਮਿਲਹਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਿਸਚੇ
ਪਾਏ॥੪॥੧॥੬॥ਵਡੁਹੀਸੁਮਹਲਾ ੩॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਰੋਪਿਰੁਸੇਵਾਸਬਦਿਦੀਰੁਗਿਆ

ਓਗ

ਏਵੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੀਤਵਿਸਾਗਿ। ਰੋਵੈਕੀਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਹਿਨਾਪਿਰੁ
 ਮੋਰੇਨਜਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛੁਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ। ਨਿਨਿਅਪਣਾਪਿਰੁਨਜੀ
 ਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੁਤਿਮੁਠੀਕੁਤਿਅਗੇ। ਸੁਣਿਅਹੁਕੀਤਮੋਹਲੀਏਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਦੀ
 ਰੋਗੇ॥ ੧॥ ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣਜਾਣੁਸੀਸਾਗਾ। ਮਾਇਆਮੋਹੁਖੁਆਇਅਨੁ
 ਮਰਿਜੈਮੈਵਰੋਵਾਗਾ। ਮਰਿਜੈਮੈਵਰੋਵਾਗਾ। ਦੁਪਹਿਦਿਕਰਾਗਿਆਨਦਿਹੁਣੀਮੁਠੀ। ਥਿ
 ਨੁਸਬਦੇਪਿਰੁਨਪਾਇਓਨੁਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਅਗੀਸੁਠੀ। ਪਿਰੁਜਗੁਜੀਵਨੁਕਿਸ
 ਨੋਰੋਈਮੈਰੋਵੈਕੀਤਵਿਸਾਰੇ॥ ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣਜਾਣੁਸੀਸਾਗੇ॥ ੨॥ ਸੇਪਿਰੁ
 ਸਾਚਾਸਦੀਸਚਾਹੈਨਾਓਹੁਮੋਰੇਨਜਾਏ। ਕੁਲੀਛਿਰੇਪੀਨਇਆਈਅਰੰਭਥੈਠੀਦੁਜੈਭਾਏ
 ॥ ਰੰਭਥੈਠੀਦੁਜੈਭਾਏਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁਪਾਏ। ਆਵਘਟੇਤਨੁਛੀਜੈ। ਜੇਕਿਛੁਆਇਆਸ
 ਕੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾਇਦੁਜੈ। ਜਮਕਾਲਨਸੁਝੈਮਾਇਆਜਗੁਲੁਝੈਲਥਿਲੋਭਚਿਤੁ
 ਲਾਏ॥ ਸੇਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦੀਸਾਚਾਨਾਓਹੁਮੋਰੇਨਜਾਏ॥ ੩॥ ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰੁਹਿਦਿਛੀਨੀ
 ਆਮੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅਤਿਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ ਪਿ
 ਰੁਮੰਤਰਿਸਮਾਲੇਸਦਾਹੈਨਾਲੇਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੁਰੇ॥ ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਿਨਅ
 ਇਆਨਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਹੁਦੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅਤਿਰਿਸਦਾਸ
 ਮਾਲੇ॥ ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰੁਹਿਦਿਛੀਨੀਆਮੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਾਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ॥
 ਦੁਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩॥ ॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰੁਹਿਦਿਛੀਨੀਆਮੰਧੀਪਿਰੁਸਚਾਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ ਜਿਨੀ
 ਰਲਦੁਸਰੀਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਾਲੇ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚਿਉਰਿਧਾਗਿਛਿਰਿਅਵਣਜਾਣ

ਨਹੇਇਆ। ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚੀਨਾਈਵੈਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੋ। ਰੇਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਮੇ
 ਪਿਰਸਚਰਾਹੈਸਦਨਾਲੋ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸਾਹਿਬਸਬਦੁਉਚਾਹੈਕਿਉਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆ
 ਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਗੇ। ਸਦਉਰਧਾਗੇਨੇਹਨਾਲਿਪਿ
 ਆਰੇਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ। ਮਾਇਆਮੇਹਕਾਰਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਪੈਪਗੁਖਿਸੈ। ਪਿਰਰ
 ਗਿਰਾਤਾਸਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਪੈਤਿਖਨਿਵਾਗੇ। ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸਾਹਿਬਸਬਦੁਉਚਾਹੈਕਿਉਮਿਲ
 ਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਗੇ॥ ੨॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਇਆਹੋਰਭੁਲੇਅਵਗਾਇਆਗੇ। ਮੈਸਦਰਾਵੇਪਿ
 ਰੁਆਪਣਾਸਚਰਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ। ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਰੀਗਿਰਤੀਨਾਹੇਮਿਲਿਸਤਿ
 ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ। ਅਤਿਰਿਗੀਗਿਰਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗਾਇਆਦੁਸਮਨਦੁਖੁਸਬਾਇ
 ਆ। ਅਪਨੇਗੁਰਕਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਮਨੁਭੀਜੈਤੀਸਨਾਦੁਖਨਿਵਾਗੇ। ਮੈਪਿਰਸਚੁਪਛਾਇ
 ਆਹੋਰਭੁਲੀਅਵਗਾਇਆਗੇ॥ ੩॥ ਸਚਭੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅ
 ਧਾਰੇ। ਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਿਮਿਲੈਆਪੇਦੇਇਪਿਆਗੇ। ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਥੇਸਹਜਿ
 ਦਾਪਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਗੇ। ਪੀਨੁਜਗਿਮਹਿਅਇਆਆਪਗਦਾਇਆਦਰਿਸ
 ਭੈਸਚਿਆਗੇ। ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਪ੍ਰਾਣਿਭਾਨਦੁਹੇਆਨਾਨਕਨਾਮਿਪਿਆਗੇ। ਸਚ
 ਭੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥ ਦੁਨਹੀਸੁਮਹਲ ੩
 ਇਹੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਏਸਨੇਜਰੁਪਪੁਚੈਆਏ। ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੇਗਿਮਾਰਿਜੈਮੇਆਵੇ
 ਜਾਏ। ਹੇਰਿਮਾਰਿਜੈਮਹਿਅਦਹਿਜਾਵਹਿਅਤਿਗਏਪਛੁਤਾਦਹਿਬਿਨੁਨਵੈਸੁਖੁਨਹੇ
 ਈ। ਅਥੈਕਮਾਵੈਸੇਭਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਹੈਪਤਿਬੋਈ। ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅਧਾਰਮਹਾਰੁ
 ਬਾਹਨਾਤਿਥੈਭੈਦਨਭਾਈ। ਇਹੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਏਸਨੇਜਰੁਪਪੁਚੈਆਈ॥ ੧॥ ਕੰ

ਮਿ

ਇਆਕੰਨਤਾਂਬੀਐਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ। ਭੁਰਮੁਖਾਇਆਵਿਚਹੁਕਟੀਐਸਚਕੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਏ। ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਿਖੀਤਮਸੁਖਪਾਏ। ਸਦਾਅੰਨ
ਦਿਗੈਦਿਨੁਗਤੀਦਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਏ। ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਕੈ
ਹਉਲਗਉਪਾਏ। ਕਾਂਇਆਕੰਨਤਾਂਬੀਐਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਲਏਲਾਏ॥ ੨॥ ਸੇਸਚਸਚ
ਸਾਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਏ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੁਰਮਿਕੁਲਾਣੀਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇ
ਸਨਿਅਗੈਜਾਏ। ਕਿਆਦੇਸਨਿਮੁਹੁਜਾਏਅਵਗਣਪਛੁਤਾਏਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਏ। ਨਾਮਿਰ
ਤੀਆਸੇਰੰਗਿਚਲੁਲਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ। ਤਿਸੁਜੇਦੁਰੁਅਵਗੁਨਬੁਝਈਕਿਸੁਅਗੈਕ
ਧੀਐਜਾਏ। ਸੇਵੇਸਚਸਚਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨੀਸਚ
ਨਾਸਚਸਾਲਾਹਿਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਏ। ਸੇਜਨਸਚੈਨਿਰਮਲੇਤਿਨਮਿਲਿਅਮਲੁ
ਸਚੁਜਾਏਸਚੈਸਰਨਾਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਕਾਏ। ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆਬੁਝਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਕੁਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਏ। ਜਿਨੀਸਚ
ਨਾਸਚੁਪਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਜੇਨਾ॥ ੭॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ
ਵਾਰਵਰੁੰਸਕੀਸਲੇਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੪॥ ਲਲੰਘਹਲੀਮਾਂਕੀਪੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੇਕਮੁ
੩॥ ਸਧਦਿਰਤੇਦੁਰੁਸੈਹੈਸਚੁਨਾਮਉਰਧਾਗਿ। ਸਚੁਸੰਗਯਹੈਸਚਸਚਿਰਹਹਿਸਚੈ
ਨਾਮਿਪਿਆਗਿ। ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੋਲਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਗਿ। ਨਾਨਕਹਉਤਿ
ਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੇਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਗਾਗਿ॥ ੧੫੪੩॥ ਐਜਾਂਨਿਆਦੁਰੁੰਸੁਤੇਤਾ
ਮੈਕੀਆਸੀਗਾ। ਜੇਜਾਣਾਬਗਾਧਪੁਨਾਤਜਨਮਿਨਦੇਂਦੀਅਗਿ॥ ੨੫੪੩॥ ਹਿਸਾਹੋਖਤ
ਗੈਦਿਅੰਬਗਾਂਭਿਐਆਚਾਉ। ਭੁਧਿਮੁਏਬਗਾਧਪੁਨੇਮਿਰਿਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥ ੩॥

ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੈਓ ਆਪਿ ਕਾਰਣ ਕੀ ਆਪੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਵੇ ਅਵ
 ਰੁਨ ਥੀ ਆਪੁ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੁਖੀ ਆਪੁ ਤੂੰ ਅਣ ਮੀ ਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸੁ
 ਨਾਹੀ ਜੀ ਆਪੁ ਸਭਿ ਆਪੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਨਿਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖਿਦੀ ਆਪੁ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
 ਮ ੪ ੩॥ ਗੁੰਦਿ ਨਿਸਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਿ ਵਸੈ
 ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਰੇ ਨਹੋਇ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸਨੇ ਨੇਨਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ਸੇਇ॥ ੧ ਮ ੪
 ੩॥ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹੇ ਭੀ ਛਨਿ ਜਾਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਉਐ
 ਇਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਹਿ ਦੁਖੁ ਹਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿ
 ਸੁਮਿਲਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਮੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਰੇ ਸਭਾ ਸਿਸ
 ਰਿ ਸਦਾ ਗੀ॥ ਨਿਤ ਜਪਿ ਅਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਰਮੁ ਭਉ ਜਲੁ ਧਿਖੁ ਤਾਹੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਉਪਰੇ
 ਸਿਆ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹਿ ਅਹੁ ਉਸਦੁ ਵਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ
 ਸੁਖੀ ਹੁਖ ਸਾਗੁ॥ ਅੰਥੈ ਮਿਲਿ ਨਿਵਠਿ ਆਈ ਆਨੰਦ ਗਹਮੇ ਖਟੁ ਆਗੁ॥ ਸਚੀ ਕਾਰਕ ਆ
 ਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗੁ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਗੁ॥ ਸਚੇ ਸ
 ਘਣਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਰਿਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੈ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ
 ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੧ ਮ ੪ ੩॥ ਹੋਗੁ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਫਿਰਿ ਗੁਜੀ ਵਣੁ ਫਿਰਿ ਗੁਵਾਸੁ॥ ਅੰਤਿ ਤੁਛੋ ਤਿ
 ਧਿਖੁ ਲਗੇ ਧਿਖੁ ਪਟਣਾ ਧਿਖੁ ਗਾਸਿ॥ ਧਿਖੁ ਪਾਣੁ ਧਿਖੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਖੁ ਕੇ ਅਖਿ ਗਿਰਾਸਿ॥
 ਅੰਥੈ ਧੁਖੁ ਧੁਖੁ ਕਮਾਵਣੁ ਅੰਥੈ ਆਨੰਦੁ ਵਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣ

ਨੀਕਾਮਕਰੋਪਿਦਿਵਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛੋਛਿਅਮਨਿਹਠਿਕੰਮੁਨਅਵੈਰਸਿਆਜਮ
 ਪੁਰਿਧਧੇਮਾਗੀਅਹਿਕੇਨਸੁਦੇਅਰਦਸਿਆਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਗੁਰਮੁ
 ਬਿਨਮਿਨਿਵਸੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਹੁਸਾਪਨਨੁਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿ
 ਭਾਇਆ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰਪੁਜਹੁਨਿਨਸੁਗਤਿ॥ਨਿਨਿਜਗੀਨਾਬੁਜਗਦੀਬੁਜਪਾਇਆ॥
 ਸੇਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਨਿਨਿਹਰਿਕਾਹਰਿਧੰਬੁਬਤਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਸਭੁਪਗੀਪਵਹੁਨਿਨਿਮੇਹੁਅੰਧੇਰੁਨੁਕਾਇਆ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰਕਹੁਸਭਿਪੀਨੁਪੀਨੁ
 ਜਿਨਿਹਰਿਤੁਗਤਿਕੁੰਡਹਲਹਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗ
 ਈਭੇਖੀਭੁਖਨਜਾਇ॥ਦੁਖਿਲਗੋਘਗਿਘਗਿਛਿਰੈਅਗੈਦੁਈਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅਦਿ
 ਰਿਸਹਜਨਅਇਓਸਹਜੇਗੀਲੈਖਾਇ॥ਮਨਿਹਰਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਲੇਣਾਦੁਖਮਨਾਇ
 ॥ਇਸੁਭੇਬੈਬਾਵਹੁਗਿਹਹੇਭੁਲਾਜਿਥਹੁਕੇਦਰਸਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਤਿਨਸੈਧੀਪਈ
 ਦੁਜੈਭੁਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪਾਇਐਵਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੰਹਣਾਕਛੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕੰਤਿਸੁ
 ਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਨਿਨਕੇਪਤਿਪਾਵਹਿਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਐਸਦਾਸੁਪੁ
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਇ॥ਚਿਤਅਲਿਨਹੇਦਈਅਚਿਤੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ਅਤਿਰਿਤੀਰ
 ਬੁਗਿਆਨੁਹੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਮੇਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੇਆਅਚਿਤਸਰਤੀ
 ਰਬਿਨਾਇ॥ਸਜਣਮਿਲੈਸਜਣਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਗਾਇ॥ਪਰਗੀਪਰਠਾਪਾਇਐਕੇ
 ਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪਾਖੀਰਿਜਮਕਾਲੁਛੋਛਈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਹਤੇਸੇਓਬਰੇਸਚੈਸਿਓਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਤੁਜਾਇਧਹੁਸਤਮੰਗਤੀਨਿਥੇ
 ਹਰਿਕਾਹਰਿਨਾਮੁਬਿਲੇਈਐ॥ਸਹਜੇਗੀਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਹਰਿਤਤੁਨਖੇਈਐ॥ਨਿਤਜਪਿ

ਅਹੁਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਦਰਗਾਹਦੇਈਐ॥ ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤ
 ਵਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੇਈਐ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਤਿਨਮਸਕਰੁਕਰਹੁਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲਗ
 ਲੇਈਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸਜਨਮਿਲੇਸਜਣਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਖਿਆਗੁ॥ ਮਿਲਿਖੀ
 ਤਖੁਤਿਨੀਪਿਆਇਆਸਚੇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਗਿ॥ ਮਨਹੀਤੇਮਨਮਾਨਿਆਗੁਰਵੇਸਬਦਿਅਪਾਗਿ॥
 ਏਹਿਸਜਣਮਿਲੇਨਦਿਛੁੜਹਿਜਿਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਗਿ॥ ਏਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਅ
 ਈਆਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਗੁ॥ ਦਿਛੁੜਿਅਕਾਕਿਆਦਿਛੁੜੈਜਿਨਾਦੁਜੇਗੁਇਪਿਆਰੁ
 ॥ ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਬੋਲੁਤਿਆਦਿਨਠਾਗਿ॥ ਇਸੁਪਗੀਤੀਤੁਟਦੀਦਿਲਮੁਨਹੋਵਈ
 ਇਤੁਦੋਸਤੀਚਲਨਿਦਿਕਾਗੁ॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭੁਓਨਾਹੀਨਾਮਿਨਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥
 ਨਾਨਕਤਿਨਸਿਉਕਿਆਕੀਚੇਦੋਸਤੀਜਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕਰਤਾਗਿ॥ ੧੫੪੩॥ ਏਵਿਸ
 ਠਾਇਏਕਿਤੇਗੀਰਹਹਿਤਿਨਕੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਓ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਹਪੀਤਿਨਕਉ
 ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਹਤੇਸੁਖੀਏਸਦਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਦਾਰਿਆ
 ਜਿਨਿਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਬਣ
 ਤਬਨਾਈ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰਨਾਲਿਹੋਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੇਲਏਛੁੜਾਇ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕ
 ਉਸਬਾਸਿਪੈਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਮ
 ਮੇਰੇਮਨਕੀਆਸਪੁਰਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਤਿਸਨਾਦਾਪੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇ
 ਪਕਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੇਛਿਰਿਜਲੇਨਦੁਨੀਦਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭੁ
 ਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਗੁ॥ ੧੫੪੩॥ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਧੁੜਈਚਿਤਹੋ

ਮਨਮਾਗਿ। ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾਮ ਹੋ। ਤੇ ਉਨ ਗੁਰੇ ਕਰ ਮਕ ਮਾਗਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਤਾ ਸੇ ਵੀ ਐਸ
 ਬਦੁ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ ਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ। ਤਿਸ ਨਾ ਅਗ ਨਿਬੁਧਾਇ। ਸੁਖ ਸਿਰਿ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਜਾਂ ਵਿਚ ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਾ ਸੀ ਸੇ ਕਰੇ ਨਿਸਚਿ ਰਹੈ। ਲਿਵਲਾਇ। ਤਿ
 ਤਾ ਮੁਲਿ ਹੋਵਈ। ਗਿਨਾ ਮਿਰਜਾ ਆਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੁਟੀ। ਐਹ ਉਮੈ ਪਰਹਿ ਪਰ
 ਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਨੀ ਗਿਰਿ ਗਿਨਾ ਭੁਪਿ ਆਇ। ਆਤਿ ਨੀਪਾਇ। ਅਨੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਤਿ
 ਨਾਕਾ ਸਭੁ ਹੋਇ। ਜਿਨਾ ਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ। ਭੁਖਾ। ਜਿਨੀ ਗੁਰੇ ਬੇ ਬਨ ਨਿਅਗਾ ਪਿਆਤਿ। ਨਦਿ
 ਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ। ਤੇ ਸਤਿ ਭਲੇ ਗਰ ਸਿਖ ਪੈ ਜਿਨ ਨਾਗੀ। ਨਿਤਿ ਕਰਾਈ ਦੁਖਾ। ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਤਿਨਾ ਕ
 ਗੁਰੇ ਜਿਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਲੁ ਹਿਲਾ ਗੋ ਮੁਖਾ। ੬। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩। ਕਲਿ ਮਹਿ ਜੀ ਮੁਨਿ ਦਾਰੁ ਹੋਹੁ ਕ
 ਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨ ਮੁਖਾ। ਦੇਇ ਸਜਾਇ। ਜਮੁ ਕਲੈ ਦੁਸਿ ਜਗੁ ਬਾਪਿ ਆਤਿ
 ਸਦਾ ਭਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੇ ਸੇ ਵੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮੁ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਸਭਾ ਸੇਇ। ੧। ਮਃ ੩। ਏਹਾਂ ਕਾਂਇ ਆਰੇ ਗਿਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਦੁਖੁ ਹ
 ਉ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ। ਗਿਨਾ ਮੇ ਮਨਿ ਦਸਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਇ ਆ ਸੁਖੁ ਦਤਾ ਦੁਖੁ ਦਿਸਰਿ ਆਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਨਿ ਜਗਨੀ ਦਨੁ ਉਪਦੇ
 ਸਿ ਆਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇ। ਆਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਧੀਨੀ ਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਹਰਿਨਾ
 ਮੁਸਟਾਇ। ਆਤਿ ਸੁਗੁਰ ਕਉ ਉਦਾਰੈ। ਜਿਨਿ ਹਉ ਮੋਇਖੁ ਸਭੁ ਰੇ ਗੁਗਾਇ। ਆਤਿ ਸੁਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕਉ ਦੁਖੁ ਪੁਨਹੋ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇ। ਆਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਭੋਟਿ ਆ ਜਿਨ
 ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਬਿਭਾ ਗੁਲਿ ਖਿਪਾਇ। ੩। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩। ਕੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀ ਅਨੇ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ। ਉਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਧਖ ਸਿ ਆਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਗੁਣ ਨਿ
 ਪਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇ। ਆਏ ਕੋ ਸਭਾ ਸੇਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰੇਹੋ। ਹਿਰਿ ਦਿਛੈ ਨ ਕਰੇ ਨਹੋਇ।

१५३॥ सतिगुरुकीसेदनबीनीआकिआउरकरेदीनगु॥ सघरेसारनजटलीबिषु
 लगादगा॥ अगिआनीअपघउकरमवमादैदुजैबुगिपिआगु॥ अटयेदाआपगट
 एरेजमुभारिकरेतिनपआगु॥ नानकविसनेआधीभैजआपेघपसनगु॥ २॥ पछि॥
 उकरतासबुबिछुताटदसठिनीअतुमारो॥ निसुतुबुदैतिमुतुमोलिलेहिबिआजतिदि
 गो॥ उकरटकरटसमभरपुपेसमुसिरजटगो॥ निसुतुमोलिपिआगिआमेतुपुमिले
 गुरुअधिदीनगो॥ उछिलिगरीसतिगुरुअपटेजिनमेरागरिअलपुसुधगो॥ ८॥ स
 लेकम॥ ३॥ रतनपारधुनेपेदेसुगतनकरेदीनगु॥ रतनसारनजटलीअगिआनीअप
 ग॥ रतनगुरुवसघरेपुपेसुसुटगु॥ मुरधुअपगटएरेमरिजमहिरेदिखुआगु॥ न
 नकरतनसेलपेनिसुगुरुधिलगोपिआगु॥ सदासदनअउरचरेगरिनभैतिबिउगु॥
 रिपाकरेजेआपटीउरिगधुउरिपगि॥ १५३॥ सतिगुरुकीसेदनबीनीआगरिनभुन
 लगेपिआगु॥ मतुतुमजटउछिनिदरेछिआपिआरेकरतागि॥ उछिमेदुठरेगुपेउछि
 दुजैकरमवमादि॥ नानकमनधुपिनीदरिआमुऐगरिदिसविआदुधुपादि॥ २॥ पछि॥
 निसुअतिगिरदसुपुपेतिमुजनकरेसठिनमसकागी॥ निसुअतिगिनभुनिपानुपेतिमुज
 नकरछिलगरी॥ निसुअतिगिनभुनिपानुपेतिमुजनउछिलगरी॥ निसुअतिगिपिधि
 येकरेगरिनभुमुरगी॥ सेसतिगुरुसबुनकाभितुपेसुतिगिपिआगी॥ सभुआतुमुरभु
 पसारिआगुगुपिधीनगरी॥ ५॥ सलेकम॥ ३॥ धिनसतिगुरुसेदेनीअवेधपनादिचिह
 उमेकरमवमादि॥ धिनसतिगुरुसेदेठरनपादगीमरिजमहिआदतिजागि॥ धिनसति
 गुरुसेदेठिवाबेलटनभुनदसमनभागि॥ नानकधिनसतिगुरुसेदेजमपुगिघपेभागी
 अनिसुगिबालेछिठिजागि॥ १५१॥ जालछिअसीगीतिजितुमेपिआरादीसगे॥ नानक

ਸਾਈਭਲੀਪਗੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥ ੨॥ਪਉੜੀ॥ਗਹਿਏਕੋਰਤਸੇਦੀਐਹਗਿਏਕੁ
 ਪਿਆਈਐ॥ਗਹਿਏਕੋਰਤਸੇਦੀਐਮਨਿਠੀਦਿਆਪਾਈਐ॥ਜੇਦੁਜੇਪਾਸਹੁਮਗੀਐਤਾਲਜ
 ਮਗਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿਛਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭੁਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਤਿਨ
 ਦਿਟਹਵਾਰਿਆਜਨਅਨਦਿਨਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਭੁਗਤਜਨਾ
 ਕਉਆਪਿਤੁਠਮੇਰਾਪਿਆਰਾਪੇਲਾਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾਤਿਸਾਹੀਭੁਗਤਜਨਾਕਉਦਿਤੀ
 ਅਨਸਿਰਿਛੁਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਜੇ
 ਓਇਨਅਖੀਅਹਿਭਿਜਿਮਗਹਿਛਿਰਿਜੁਨੀਪਾਗਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਕੀਵਿਣੁਛਿਰਿਸੇਭੁ
 ਮੁਲਿਨਪਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੁਣਿਸਿਖਿਐਸਾਨੁਪਾਇਓਜਿਰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਲਾਗੈ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਦਿਐਨਾਮੁਮਨਿਦਸੈਦਿਚਹੁਕੁਮੁਭਉਗੁਗੈ॥ਜੇਹਸਤਿਗੁਰਨੇਜਾਣੈਤੇਹੋਹੋਵੈਤਾਂਸ
 ਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਦੁਠਿਆਈਹਰਿਦਰਿਸੇਹਨਿਆਗੈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਹਰਿਖੀਤਿਹੈਗੁਰਪੁਜਣਾਦਾਗਿ॥ਗਹਿਨਾਮੁਦਣਿਜਹਿਰੰਗਸਿਉਲਾਹਾਹਰਿ
 ਨਾਮੁਲੈਜਾਵਗਿ॥ਗੁਰਸਿਖਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਸੇਭੁਪਾਦਗਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਧੋਹਲੁਹਰਿ
 ਨਾਮਕਾਵਡੁਭਾਗੀਸਿਖਗੁਣਸਾਂਝੁਕਰਾਵਗਿ॥ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਹਉਵਾਰਿਆਜੇਧਰਦਿਅੰ
 ਉਠਦਿਅੰਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਗਿ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
 ਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਪਾਗਿਹੈਦੀਵਖੁਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਕਉਕਿਮੁਏਧਿਲਲਾਇ॥੧੫੪੩॥ਕੀਚਨਕੰ
 ਇਅੰਨਿਰਮਲੀਜੇਸਚਿਨਾਮਿਸਚਿਲਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭੁ
 ਮਭਉਗੁਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਖਪਾਦਗਿਅਨਦਿਨਹਰਿਏਹਾਗੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਗੁ
 ਰਸਿਖਧੀਪਨਿਹੈਜਿਨੀਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਅਹਰਿਕੀਨੀ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਨੁਇਆ

ਤਿਨਿਹਉਮੇਦੁਬਿਧਾਭੁਨੀ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੇਕੇਮਿਤੁਨਾਹੀਵੀਚਰਿਤਿਠਾਧਰਿਜੀਨੀ॥ ਜਿਨਾ
 ਗੁਰਸਿਖਾਂਕਉਹਰਿਸੰਤੁਸਟੁਹੈਤਿਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਗਲਮਨੀ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਏਤਿਨੀਚਰਿਤ੍ਰਦਗਾਇਵੀਨੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਮਨੁਖਵਾਇਕੁਰੁਪੁਹੈਬਿਨੁਨਾਵੇਨਕੁਨ
 ਗਿਅਨਦਿਨੁਪੈਧੋਦਿਆਪਿਆਸੁਪਨੈਭੀਸੁਖਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤੰਉਧਰਹਿ
 ਨਾਹਿਤਧਪੇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਰਿਸੇਹਦੇਗੁਰਕਾਸਧਦੁਕਮਾਹਿ॥
 ਅਤਿਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖਨਰਿਸਚੈਸੇਭੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸ
 ਨਿਸਮਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਮੁਖਿਪੁਰਿਲਾਦਿਨਪਿਹਰਿਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਨ
 ਕਿਧਰਿਨਾਮਿਲਿਦਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧਮਿਸਟਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਹਰਿਨਾ
 ਮੁਨਕਿਨੈਪਾਇਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਗਤਿਹਰਿਅਪਿਲਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਪਗਤੀਤਿਨਆਈਆਸਧਦਿਨਲਗੇਭਾਉ॥ ਉਸਨੇਸੁਖਨਉਪਨੈਭਾਵੈਗਉ
 ਗੋਲਾਆਵਉਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੈਸਚੈਸਿਉਲਿਦਲਾਉ॥ ੧੪॥ ਮਃ੩॥ ਏਮੁਨ
 ਐਸਤਿਗੁਰਖੇਜਿਲਹੁਜਿਤੁਸੇਦਿਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਜਾਇ॥ ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਹੋਵਈਹਉ
 ਐਸਧਦਿਨਲਾਇ॥ ਕੁਝੈਕੀਪਾਲਦਿਨਹੁਨਿਕਲੈਸਰੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਅਤਿਰਿਸਾਂਤਿਮ
 ਨਿਸੁਖੁਹੋਇਸਚਿਸੰਜਮਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੋਕਰਮਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਜੀਉਵਿ
 ਰਪਾਬਰੇਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਪਾਹਿਧੀਧਾਨੁਹਰਿਹੋਵੈਤਿਸਕੀਮੁਠੀਦਿਚਿਜਗਤੁਸਤੁ
 ਆਇਆ॥ ਤਿਸਕਉਤੁਲਕੀਕਿਸੈਦੀਨਾਹੀਹਰਿਧੀਧਾਨਿਸਤਿਅਗਣਿਪੋਗੀਪਾਇਆ॥ ਮ
 ਟਸਾਕਿਅਹੁਦੀਧਾਣੁਕੋਈਨਸਭਿਜਿਨਿਕਲੈਹਰਿਧੀਧਾਣੁਕੋਈਕਿਥੇਜਾਇਆਸੇ
 ਐਸਾਹਰਿਧੀਧਾਣੁਦਮਿਅਭਗਤਾਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਿਹਰਦੇਖੁਹਦੇਆਇਸਤਿਭਗਤਾਅਗੈ

ਖਲਵਾਇਆ। ਹਰਿਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਕਰਮਿਪਗਪਤਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਨੇਧਿ
ਆਇਆ। ੪। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਗਤੁਮੁਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਦੁਜੈਭਾਇਅਤਿਦੁਖਲਗਾਮਰਿਜੈਸੇਆਵੇਜਾਇ। ਵਿਸਟਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਹੋਛਿਰਿਛਿ
ਰਿਜੁਨੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੇਜਮੁਆਰਸੀਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛਤਾਇ। ੧। ਮਃ ੧।
ਇਸਜਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਸਬਾਏ। ਸਰੁਪਟਭੋਗਵੈਅਲਿਖਤਰਹੈ
ਅਲਖਨਲਖਨਾਜਾਈ। ਪੁਰੇਗੁਰਵੇਖਾਲਿਖਾਸਬਦੇਸੇਬੀਪਾਈ। ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਪੁ
ਰਖੁਹੋਵਹਿਜਿਨੀਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ। ਤਿਸਕਾਸਗੀਕੁਕੋਨਹੀਨਾਕੋਕੋਟਕੁਵੇਗਾਈ
ਨਿਹਬਲਗਜੇਹੋਸਦਾਤਿਸਕੋਰਾਨਾਆਵੇਨਾਜਾਈ। ਅਨਇਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿ
ਸਾਬੇਕੇਗੁਣਗਾਈ। ਨਾਨਕਵੇਖੁਵਿਗਸਿਆਹਰਿਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ। ੨। ਪਉ
੨। ਜਿਨਕੋਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਵਹਿਰੇਹਰਿਨਾਮੋਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾਰਾ। ਹ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਵੇਨਾਸਿਗ
ਲਾਹਰਿਨਾਵੇਨਾਸਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਕਰੰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ। ਹਰਿਨਾਮੁਹਮ
ਰੀਸੀਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਹ
ਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਦੀਆਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕੇਰੇਨਿਸਤਾਰਾ। ੧੫। ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩। ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਇ। ਅਚਿੰਤੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਤਿਨਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸੇਚੇਸਬਦਸਮਾਹਿ। ਕੁਲੁਓਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੇਖਪ
ਦਵੀਆਪੇਪਾਹਿ। ਧਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਕਉਸੀਤਸਟੁਬੁਇਆਜੇਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਵਾਸੁਹੋਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲਾਜਰਖਾਹਿ। ੧। ਮਃ ੧। ਹਉਮੈ

ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੋ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਹੋ ਗੁਰੇ ਮਰਿ ਜੀ ਸੇ ਆਵੇ ਜਾਇ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਈ
 ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੁਰੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅ
 ਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇ ਵਡ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ
 ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇ ਜਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ
 ਵਨ ਕੀ ਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨੁ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾ
 ਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਧੁਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੀਸਾ ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਾਰਿਕ
 ਰੇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਖੇ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ੩ ॥ ॥ ਏਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰ ਸਗਲੁ ਤਾਮੋ
 ਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਿਜਾ ਗੀਨਿ ਸੇ ਸੋ ਰਤੇ ਸਚਿਨਾਮਿ ਗੁਣਗਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖ
 ਅਧੁਨ ਚੇਤਨੀ ਨਾ ਮਰਿਹੋ ਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਜਿ
 ਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀ
 ਹ ਪਰਕਾਰਿ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਖੇਨੁ ਨ ਜਿਤੁ
 ਠਿਰਿ ਨ ਥੀ ਨ ਹੋਵਹੋਰ ਪੈਨੁ ਨ ਕੀਹ ਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਡੁ
 ਜੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀਹ ਮਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰ ਕੁਨੀ ਦਈ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੈ ਕਾਹ ਮਲੇ ਖਾਲਿ ਖਿਆਸੁ ਭੁਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾ ਟਿਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਕਿਨੋ ਵਿਰਲੇ ਧਿਆਇ ਆਜਿ ਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥

੧੭॥ ਸਲੋਕਮ ੪ ੩॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨਾ ਅਪਿਯੋਦੁ ਜੈਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੈ
 ਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾ
 ਏ॥ ਸਭੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਹਿ ਨੁਖੁ ਪਿਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ
 ਕਰਣਾ ਵਿਛੁਨ ਜਾਇ॥ ੧੪ ੪ ੩॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨੁ ਖੁਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੋ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਤਾ ਜੀ ਅਕਾਸਟ ਜੀ ਵੈ ਦੇਵੁ ਦੁਹਾਰਾ॥ ਅਨਹਿ ਨੁਕੀਰਤ ਨੁਸਰਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
 ਦਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਦਾ ਉਚਰਹਿ ਨੁਗੁਜੁ ਗੁਦਰਤਾ ਦੁਹਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਸਟ
 ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਗਰਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੋ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣੁ ਹਾਰਾ
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇਨਦਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਸੇ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਥਿ ਆਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ
 ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਐ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਪਇਆ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਐ
 ਜਿਨਿ ਹਿਨਾ ਮਾਮੁ ਖਿਰਾ ਮੁਕਹਿ ਆ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਐ ਜਿਨਿ ਸੁਹਿਨਾ ਮਿਸੁਟਿ
 ਐ ਮਨਿ ਆਦੁ ਭਇਆ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿਹ
 ਹਿਨਾ ਮੁਲੁ ਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹੋ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਚਲਿ
 ਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮ ੪ ੩॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਸ ਭਿਖਵੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਮਨ ਹਠਿ
 ਭੋਖ ਕਰਿ ਭੁਰਮ ਦੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਕੁ ਮੋਹੁ ਹੋ ਨ ਮਨ ਵਸੈ ਮ
 ਨਿ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੋਰਾ ਜਾਇ॥ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁਪ
 ਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋ ਆਨਾ ਕਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ॥ ੧੪ ੪ ੩॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਓਨ ਮਨ
 ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ॥ ਰਸਨਾ ਛਿਕਾਏ ਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਹਤਿ ਪਇਐ
 ਕਾ ਵਣੁ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟੁ ਦੁਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਪੰਨ੍ਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਰ ਜਿਤ

ਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਾਂਤਿਆਈ॥ਪਨੁਪਨੁਸਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਮ
 ਹਰਿਗੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਗੁਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਹਮਹਰਿ
 ਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪਨੁਪਨੁਹਰਿਗਿਅਨੀਸਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾਜਿਨਿਵੇਰੀਮਿਤ੍ਰਹਮਕਉ
 ਸਕੁਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਈ॥ਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮਸਿਉਹਮ
 ਗੀਪ੍ਰੀਤਿਬਨਾਈ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ੧॥ਘਰਗੀਮੁਖਿਦਿਸੇਸਪਿਰੁਨਿਤ੍ਰੇਸਮਾਲੇ॥
 ਮਿਲਦਿਅਰਿਠਲਨਹੋਵਈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਮਿਕਰੇ॥੧੨੦॥ਨਾਨਕਗਾਲੀਕੁੜੀ
 ਆਧਾਸੁਪਗੀਤਿਕਰੇਇ॥ਤਿਚਰਨਾਣੇਭਲਕਰਿਜਿਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਹਰਿਗਾਧਿਅਗ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਨਾਉਭੋਜਨੁਚਾਧਿਅਗ॥ਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿਰਹੇਅਘਾਇਮਿਟੀਭੋਰਾਧਿਅਗ॥ਸੇਭਅੰਦਰਿਏਕੁਦਰਤੋਕਿਨੈਵਿਰਲੇਲਾਧਿਅ
 ਨਨਾਨਕਭਉਨਿਹਾਲਪ੍ਰਭੁਕੀਪਾਧਿਅਗ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਕੁਭੇ
 ਖਦ੍ਰੁਜੇਤਾਨਗਤੁਸਮਾਗੁ॥ਭਿਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਰੁ॥੧
 ਉਮੇਮੈਲੁਨਚੁਕਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਅਗੁ॥ਇਕਿਅਪੇਖਪਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਦਿ
 ਧਾਤੁਜਿਵਿਕਾਗ॥ਨਾਨਕਇਕਦਰਸਨਦੇਖਿਮਹਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਤਿਪਿਅਗਿ॥
 ੧੨੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਸੇਦਿਓਮੁਖਅਪਿਗਵਾਗਿ॥ਦੁਜੇਭਾਇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਲਗਾਨਲਤਾ
 ਕਰੇਖੁਕਾਗ॥ਜਿਨਕਾਰਹਿਗੁਰੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਨਉਪਕਰੇਅਤੀਵਗ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਬਖਸੇਬਖਸਨਹਾਗ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਅਪੇਆਪਿਅਪਿਸਕੁਕਰਤਾਕੋਈ
 ਦੂਜਾਹੋਇਸੁਅਵਰੇਕਰੀਐ॥ਹਰਿਅਪੇਬੋਲੈਆਪਿਬੁਲਾਵੈਹਰਿਅਪੇਜਲਿਥਲਿ
 ਗਵਿਰੀਐ॥ਹਰਿਅਪੇਮਾਰੇਹਰਿਅਪੇਦੁਨੈਮਨਹਰਿਸਰਨੀਪਕਿਰੀਐ॥ਹਰਿਬਿ

ਨੁਕੇਈਮਾਰਿਜੀਵਲਿਨਸਕੇਮਨਹੋਇਨਿਚੰਦਨਿਸਚਲੁਹੋਇਰਹੀਐ॥ਉਠਦਿਆਬਹਰਿ
ਅਸੁਤਿਆਸਦਾਸਦਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਹੀਐ॥੨੧॥
੧॥ਸਲੋਕਾ॥ਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੩॥ਵਡਹੰਸੁਰਾਗੁਬਾਜੁਮਲਾ॥ਚਉਪਦੋ॥੨੪॥ਅਸਟਪਦੀ
ਆ॥੨॥ਛੰਤੁ॥੧੦॥ਅਲਾਹੁਦੀਆ॥ਵਾਰਨਾ॥੧॥ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੫੩॥ ॥

੧॥ਰਿਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਕੁਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਬੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੇਰਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਚਉਪਦੋ॥੫੫੨॥ ॥ਸਭਨਾਮਰਣਾਅਦਿਆਵੇਛੋੜਸਭਨਾਹਾ॥ਪੁ
ਛੁਹੁਜਾਇਸਿਆਇਆਅਗੈਮਿਲਣੁਕਿਨਾਹਾ॥ਜਿਨਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਦੀਸਰੈਵਡਹੰਸੀਵੇਦਨਤਿਨਹ
॥੧॥ਭੀਸਾਲਹਿਹੁਸਚਸੇਇ॥ਜਾਕੀਨਦਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਹ
ਣਹੈਭੀਹੋਸੀਸੇਇ॥ਸਭਨਾਦਤਾਏਕੁਤੁਮਾਣਸਦਤਿਨਹੋਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਰਿਨਕਿਰੰ
ਨੈਹੋਇ॥੨॥ਧਰਤੀਉਪਰਕੋਟਗੜਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ॥ਜੇਅਸਮਾਨਿਨਮਾਣੁਨੀਤਿਨਨਕਿਨ
ਥਾਪਾਇ॥ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੁਲੀਅਕਾਹੇਮਿਠਾਖਾਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਜੇਤਜੇਤੇਤੇਗਲੀ
ਜੀਗੀਜੇਗੁਣਹੋਨਿਤਕਟੀਅਨਿਸੇਭਾਈਸੇਦੀਗ॥ਅਗੈਗਏਨਮਾਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਟਹੁਦੇਪੀ
ਗ॥੪॥੧॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧॥੫੫੨॥ ॥ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀ
ਤਨੁਖੇਤਾਨਾਮੁਖੀਜੁਸੇਤੇਖੁਸੁਹਾਗਾਰਾਖੁਗਰੀਧੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗ
ਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਖਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੇਹਿਆਹਿਰਲਾਬੁਝੈਕੇਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਣੁਹਟਕਰਿਆਰਜਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਧਾ॥ਸੁਰਤਿਸੇਚਕਰਿਭਾਂਡੁਸਾਲਤਿਸਦਿ
ਚਿਤਿਸੋਨੇਰਖਾ॥ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁ॥੨॥ਸੁਦਿਸਾਸਤਸ

ਉਦਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਤੋਚਲੁ॥ਖਰਚੁਧੰਨੁਚੰਗਿਆਈਆਮਤਮਨੁਜਾਹਿਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈ
 ਦੇਸਜਾਹਿਤਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੩॥ਲਾਇਓਚਿਤੁਕਰਿਚਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥
 ਧੰਨੁਧੰਨੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਕੇਅਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਰਕਿਕਰਿਚਰੈਚਵਗਣਵੰਨੁ
 ॥੪॥੨॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਚਉਤੁਕੋ॥ ॥ਆਇਥਾਪਕੋਥੋਨੀਕਾਸਸੁਰੈਚਤੁਰਜਵਾਈ
 ॥ਬਾਲਕੈਨਿਅਕੋਥਾਪੁਪਿਆਰਾਭਾਈਕੋਅਤਿਭਾਈ॥ਹੁਕਮੁਕੁਇਆਥਾਹੁਪਕੋਥੋਠਿ
 ਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਪੁਨ੍ਹਿਪੁਮਾਈ॥੧॥ਮ
 ਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈਬਾਲਿਹਾਰੈਨਿਨਿਸਾਰੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
 ਓ॥ਜਗਸਿਉਸ੍ਰਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਧੋਰਿਆਜਨਸਿਉਵਾਰਚਾਈ॥ਆਇਅਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿ
 ਮਗੁਜੈਹੈਨਾਮੁਨਲੈਵੈਮਰੈਬਿਖੁਪਾਈ॥ਗੀਧਣੁਦੈਣਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਆਈ
 ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਧੋਪਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਸਾਪਸਕੁਮਹਿਸਹਜੁਨਰ
 ਖਿਆਜਿਹਧਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਟਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥
 ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਪਰੁਦਰਿਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਥਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅ
 ਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਰਕਿਕਰੇਤਾਅਖੀਦੇਖਾਕਹਣਕਬਨਜਾਈ॥ਕੀਨੀਸੁਣਿਸਬਦਿ
 ਸਲਾਹੀਅੰਝਿਤੁਰਿਦੈਦਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰਪੁਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਦਿਣੁਕੁਰਮੁਨਕੁਗੈਸਚਿਨਾਮਿਦੁਭਿਅਈ॥੪॥੩॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਚਉਤੁਕੋ॥ਪਨ੍ਹ
 ਪਰਤੀਪਨ੍ਹਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕਟਿਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਕੁਵਣਕੀਮੁਗਤਿਦੇਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈ
 ਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੈਚੋਜਵਿਡੁਣਾ॥ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅੰਲਿਕੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣ
 ਆਪੇਸਰਬਿਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤਮਾਰੀਤੇਰਾਗੁਪਕਨੇਗਾ॥ਇ

ਕੁਰੁਪਿਠਿਰਹਿਪਰਛਨਾਕੋਇਨਕਿਸਰੀਕੇਤਾ॥੨॥ਅਭਿਜਨਜੇਰਗਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀ
 ਤੇਜੀਤਾ॥ਏਕੁਪੁਰਬਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੁਸਕੁਨਾਮਾਹਿਦਰਤੀਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏ
 ਕਨਕਾਇਆਮੈਮੁਰਖਕਿਛੁਰੀਜੋ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਨੁਬਖਸ਼ਪਾਖਰੁਲੀ
 ਜੋ॥੪॥੪॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਗੀ॥
 ਅਖਿਤੁਚਾਖਿਆਪਰਮਗਸਿਰਾਤੇਠਾਕਰਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂੰਮੈਮਾਣਨਿਮਾਣੇ॥
 ਮਾਣੁਮਹਤਨਾਮੁਪਨੁਪਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਪੁਰਾਹਮਉਰੇਹੋਛੁਤੂੰਗਉ
 ਰਾਹਮਉਰੇ॥ਤੁਧੁਰੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਬੁਤੇਹਰਿਰਸਨਾਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾ
 ਰੇਹਮਤੁਮਹੀਰਚੈਸਬਦਿਭੇਦਿਛਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੈਮਰਿਜਨਮੇਸੇ
 ਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕਨਕੋਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਸਨਿਦਾ
 ਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ॥੪॥੫॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਅਲਖਅਪਾਰਾਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੇਨੀਸੰਬੁਝਿਨਾਤਿਸੁਬੁਝਿਨਕੁਰਮਾ॥੧
 ਸਾਚੈਸਚਿਆਰਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਾ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਦਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿਆਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਤਿਸੁਮਧੁਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪ
 ਰਪਰੀਪਰਸਗਲੀਜੇਤਿਤੁਮਾਗੀ॥੨॥ਘਟਘਟਅਤਿਰਿਘੁਰਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੇਤਿ
 ਸਬਾਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾਫੀਲਾਈ॥੩॥ਜਤਿਉਪਾਇਕਾਲੁਮਿਰਿ
 ਜੀਤਾਵਸਗਤਿਜਗਤਿਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਦਾਰਥਪਾਵਹਿਛੁਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥
 ਸੂਚੈਭਾਂਡੈਸਾਚੁਸਮਾਵੈਦਿਰਲੇਸੁਠਾਚਾਰੀ॥ਤਿਭੈਕਉਪਰਮਤੀਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰ
 ਟਿਤੁਮਾਗੀ॥੫॥੬॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਧਿਨੁਪਾਣੀਮੈਤਿਉਸਾਕਤਮੈਰੇਪਿਆਸਾ

ਤਿਉਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਹੀ ਐਰੇ ਮਨ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮਨ ਅਜ ਸੁਲੇਇ ॥
 ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਸੁਕਿਉ ਲਹਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਚਰਿ ਦੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰੁ
 ਰਸਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤੁ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸਤਿ ਖਾ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇ
 ਪੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅਤਿ ਰਿਦੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਪਾਈ ਐਸਾ ਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਸੁ
 ਖੁਦੁ ਖੁਦਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰ
 ਦਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੁਰਾਹ ਮਥਾਰੇ ਭਾਖੀ ਜੀਉ ॥ ਮੋਕਿ ਅਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ
 ਦੀ ਜੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਹਰਿ ਆਬਨ ਵਾਗੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ
 ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਦੇ ਬਿਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਰਤੁ ਪਾਇ ਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿ
 ਖਾਇ ਉਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋਬੁ ਮੁਅਜੋ ਨੀ ਪੈਥੀ ਹੋਨੀ ਘਟੁ ਤੀਰਿ ਦੇ
 ਬੁਮੁਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੈ ਇਨਦੁ ਜੈ ਭਗਤਿ ਦਿਸਾਗੀ ਜੀਉ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤੁਗੁਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਪਨਿ ਤੋੜਿ
 ਨਿਹਾਰੇ ਬਪੁੜਿ ਨਗਰੁ ਮਝਿ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨ ਪਰਗਾਸਿ ਆਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿ
 ਆਨਿ ਰਿਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲੁ ਨਿਪਿਕਾਰ ਦਿਤੁ ਮਜਗਿ
 ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੁ ਪਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਛੇਤੁ ਹੋਵੈ ਸੁਭੇਖੁ ਨਤੁ ਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਛਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ
 ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਬਿਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਛਿਨੁ ਤਬਹੁ ਤੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਘਟਮਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣੁ ਛੇਤਿ ਗੁਣੁ ਕਉ ਪਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣੁ ਪਛੁਤਾਹੀ
 ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰਵੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਹਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਝਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ ਰਿਮੈਉ

ਲੇਕੁਬੁਧੁਧੇਧਾਹਰਿਨਵਪੁਕਾਹਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਉਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅਤਿਰਿਵੀਗ
 ਤਿਤਾਂਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਪਰਹਰਿਲੇਕੁਨਿਫਕੁਤਿਅਗਹੁਸਦਗੁਰਬਚਨੀਛਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਜਨਨਾਨਕਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ
 ੧॥ ਪਦਪਦੋ॥ ਅਪਨਾਪਰਮੁਸਤਗਾਖਿਨਸਾਕਹਿਵੀਪਰੁਪਰੁਜੇਹਨਿਲਾਗਾ॥ ਪਰੁਦਰੁਗਾਖ
 ਹਿਜੇਰਸੁਰਾਖਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਕੁਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਸਮਝੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗਾ॥ ਨਾਮੁਦਿ
 ਸਾਰਿਅਨਰਸਲੇਕੁਨੇਠਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅਰੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤਕਉਹਰਖਤਕਉਰੇਵ
 ਹਿਇਹੁਦਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾਗਾ॥ ਆਪੇਦਖੁਸੁਖੁਰੇਗਰੇਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਜੇਅਨਰਾਗਾ॥ ੨॥ ਹ
 ਰਿਰਸੁਉਪਰਿਅਵਰੁਕਿਅਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ॥ ਮਾਇਅਸੋਹਿਤਜਿਨਿਇ
 ਹਰਸੁਖੋਇਅਸਾਕਤਿਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਦਨਪਤਿਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿਰੇਉ
 ਸਮਾਗਾ॥ ਜੇਤੁਰੇਹਿਤਹਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਹਿ
 ਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਗੁਰਮਿਲਿਐਜਮਰੁਉਰੁਗਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
 ਪਾਏਮਸਤਕਿਰੁਗਾ॥ ੫॥ ੧੦॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੧॥ ਸਰਬਜੀਅਸਿਰਿਲੇਖੁਪੁਰਾਹੁ
 ਧਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋਈਜੀਉ॥ ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਗਤਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸੋਈਜੀਉ
 ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਰਾਮਜਪਹੁਸੁਖੋਈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਹਰਿਦਾਤਾਬੁਗਤਸੋ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਅਤਿਰਿਸੇਧਾਹਰਿਦੇਖਹੁਅਵਰੁਨਦੁਜਾਕੋਈਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਹੁਪਟਿਪਟਿਜੇਤਿਸਮਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਲਤਉਠਾਕਿਰਖਹੁਪਾਰਿਅ
 ਪਨੇਗੁਰਮਿਲਿਐਇਹੁਮਤਿਹੋਈਜੀਉ॥ ਦੇਖਿਅਵਿਸਦਰਹਉਧਿਸਮਾਦੀਦੁਖਧਿਸਰੇ
 ਸੁਖੋਈਜੀਉ॥ ਪੀਦਹੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਹੋਈਜੀਉ॥ ਜਨਮ

ਸੀ

ਮਰਦੁਭਉਭੰਜਨਗਾਈਐਪੁਨਗਪਿਜਨਨੁਹੋਈਜੀਉ॥ ੪॥ ਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਤਿਸਬਾਈਸੇ
 ਉਭੇਦੁਨਕੋਈਜੀਉ॥ ਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਅਸੇਈਜੀਉ॥ ੫॥
 ੧੧॥ ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ॥
 ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਰੀਗਾਵਾਤੇਗਾਵੇਕਾਛਲੁਪਾਵਾ॥ ਗਾਵੇਕਾਛਲੁਹੋਈਜਾਂਆਪੇਦੇਵੈਸੇਈ॥
 ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਖਸੀਨਿਪਿਪਾਈ॥ ਤਾਤੇਸਰਿਮਹਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ਤਾਂਚੰਦਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਕਾਉਜੀਅਰਾ॥ ਤਾਮਿਦਿਆ
 ਸਗਲਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਤਾਜਮਕਾਮਾਰਗੁਭਾਗਾ॥ ਭੇਦਿਚਿਨਿ
 ਰਭੁਉਪਾਇਆਤਾਸਹਜੈਕੈਅਰਿਆਇਆ॥ ਭੁਟਤਿਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਈਚਾਗੀ॥ ਇਸੁਜਗਮ
 ਹਿਕਰਦੀਸਾਗੀ॥ ਕਰਦੀਕੀਰਤਿਹੋਈ॥ ਜਾਂਆਪੇਮਿਲਿਅਸੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥ ॥
 ਗਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਕਰ
 ਹਿਸਭਿਤੇਰੀਜਿਨਸਬਦੇਸਾਏ॥ ਆਇਆਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿਨਿਦਿਚ
 ਦੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਗਾਇਆ॥ ਮੇਰੇਠਾ
 ਕਰਹਮਧਾਰਿਕਸਰਦਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਏਕੇਸਾਚਸਚੁਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜ
 ਗਤਰੋਹਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਗੀ॥ ਗਿਰਜੀਮਹਿਸਦਾਹਰਿਜਨਉਦਸੀਗਿਆ
 ਨਤਤੁਬੀਚਾਗੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਗਖਿਆਉਰਧਾਗੀ॥ ੨॥ ਇਹਮਨੁਅ
 ਨਹਦਿਸਧਾਵਦਾਦੁਜੈਰਾਇਖੁਆਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਹਰਿਨਾਮੁਨਚੈਤੈਬਿਰਥਾਨਨਮੁਗ
 ਵਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੈਤਾਨਾਉਪਾਏਹਉਮੈਮੋਹੁਕੁਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚੁਕ
 ਮਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਗੀ॥ ਆਪੇਮੈਲਿਲਾਏਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਗੀ॥ ਨ

ਨਕਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਏਗਗਮੇਹਮਾਗੀ॥੪॥੧॥੧੩॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥
 ਕੁਗਤਿਖਜਾਨਾਕੁਗਤਨਕਉਦੀਆਨਾਉਹਰਿਪਨਸਚੁਮੇਇ॥ਅਖਟਨਾਮਪਨਕਦੇਨਿਖੁ
 ਟੈਨਾਜੀਕਿਨੇਨਕੀਮਤਿਏਇ॥ਨਾਮਪਨਿਮੁਖਉਨਲੋਏਏਗਰਿਪਾਇਆਸਚੁਮੇਇ॥੧॥
 ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇਧਿਨਸਬਦੈਜਗੁਬੁਲਦਾਛਿਰਦਦਰਗਹਮਿ
 ਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਇਸੁਦੇਹੀਅਦਿਰਿਪੰਚਰੋਰੁਦਸਹਿਕਾਮੁਕੋਪਲੋਕੁਮੇਹੁਅਹੀਕਾ
 ਗਾਅਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟਹਿਮਨੁਮੁਖਨਹੀਧੁਸ੍ਰਹਿਕੋਇਨਸੁਖੈਪੁਕਾਰਾ॥ਅਪਿਜਗਤੁਅਪਿਵਰਤਾਰਾ
 ਧਾਧੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਦਿਗੁਤੇਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਏਵੈਸੁਨਾਮੁਪਿਆਵੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਰੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਰਗੀ
 ਨਰਹਿਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਪਾਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਬਾਦਿਸਾਹਾ॥
 ਅਨਦਿਨੁਕੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾਜਾਨਾਨਕਰਾਅਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ
 ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੬॥ ॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਦਸਨਿਦਸੁਹੋਵੈਤਾਹ
 ਰਿਪਾਏਦਿਚੁਆਪੁਗਦਾਈ॥ਕੁਗਤਾਕਾਰਜੁਰਿਅੰਨੰਦੁਹੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਇਕਰੀਗੀਹਰਿਮਿਓਰੇਹਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਰਹਿਤੁ
 ਮਾਗੀ॥ਅਖਣਿਅਦਸਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਿਅਰੇਰਾਖਹੁਪੈਜਹਮਾਗੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਬ
 ਦਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਹਉਜੀਵਾਗੁਰਮਤੀਕੁਉਕੁਗਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਓਗੁਰ
 ਸੇਵਿਅਚਿਤੁਲਗਾ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸੇਦਿਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੨॥ਅਹਾ
 ਗੀਭੀਰੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅਤਿਨਪਾਇਆ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਲੀਅਚਿਤੁਹਰਿਮਨਿ
 ਦਸਾਇਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਅਤਿਗਿਦਿਚੁਕੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਕਾ

ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾ ਕੇ ਪਾਏਗੁਰਦੀਚਰਾ। ਹਰਿਕੈਰੀਗਿਰਤ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ
 ਜੇ ਦਿਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾਇ ਕਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਣਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੫॥ ੩੬॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਜੀਉ ਤੁਧੋਨੇ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਰੁਪਾ ਅੰਤਰਿ ਪੈਸਾ ਸਾ।
 ਇਕੁ ਪਲੁ ਪਿਨੁ ਦਿਸਹਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ਉਬਰ ਸਪਚਾਸਾ। ਹਮ ਮੁਕੁ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇਕੁ ਈ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉ ਤੁਧੋਨੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ। ਹਰਿਜੀਉ ਤੁਧੁ ਦਿਟੁ ਦੁਹਾਰਿ ਆ
 ਸਦਾ ਜੀਤੈ ਰੈ ਨਾਮ ਦਿਟੁ ਧਲਿ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ
 ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਜੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਹਰਿ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਈ॥
 ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿ ਆਸ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ
 ਸੇ ਅੰਨੈ ਧੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ। ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇ ਆਖਿ ਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ਅੰਨਿ ਮ
 ਹਿ ਵਰੇਵਾਰਾ। ਦਿਸਟਾ ਕੇ ਵੀੜੇ ਦਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਆਪੇ
 ਕਹਿ ਵੇਖੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਕੇਈ॥ ਜੇ ਪਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਕੇਇਨ ਮੇਟੈ
 ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਆਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਗੁਨ ਨੁ ਜਾ ਕੇਈ॥ ੪
 ॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੇ॥
 ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਬਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਤੈਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਤੁੰਗੁ ਦੁਹਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛੁਤਾ ਗੁ
 ਟਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿਆ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੋਲੀ ਹੋਵੈ
 ਸਦਾ ਨਿਬੰਧੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਟੁ ਚਉਕਲੀ ਸਦਾ ਕੁੜਕ ਮਾਵਹਿ ਜਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਰ
 ਗੇ॥ ਨਿਰਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਹਰਣੁ ਧਸਨ ਧਗਿ ਧੰਦਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਜਨੁ ਸਦ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਜੀਉ ਲਏ ਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਆਪ ਸਕਉ ਬਹੁ ਲਾਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਤਿ

ਨਕਾਈ॥ ਸਾਪੁਜਨਕੀਨਿੰਦਾਦਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਰੇਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅੰ
 ਤਿਗਏਪਛੁਤਾਈ॥ ੩॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਕੁਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਰਾਤੇਸ
 ਜਨੇਮਾਤੇਅੰਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਰਾਮੁਕਹੈਬੇਨਤੀਹਉਲਗਾਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ ੪॥
 ੫॥ ੧੭॥ ਸੇਰਠਿਮਯਲਾ੩॥ ਸੇਸਿਖੁਸਖਾਧਪਿਪੁਰੈਭਾਈਜਿਗੁਰਕੇਰਾਣੇਦਿਲਿਆਵੈਅ
 ਪਣੇਰਾਣੇਜੋਰਲੇਭਾਈਦਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਕਰੇਨਪਾਵੈਭਾਈਛਿਗਿਛਿ
 ਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਰਾਸਸੁਹੇਲੇਭਾਈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਆਪੇਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਇਹੁਕੁਟੰਧੁਸਭੁਜੀਅਕੇਧਿਪਨਭਾਈਭੁਰਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਗੁਰ
 ਧਿਪਨਭੁਰਹਿਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੇਖਦੁਆਗਾ॥ ਕਰਮਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛੁਣਹਿਮਰਿਜਨ
 ਮਹਿਦਰੋਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਰਾਜਗੁਪਲਚਿਰਹਿਅਭਾਈਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮ
 ਹਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਪ੍ਰਗਿਓਇਬਸੇਗਾ॥ ਅੰਧੈਬੁਝੈਸੁਆਪਪਛੁਣੈਹਰਿਪੁਰੁਹੈ
 ਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਾਣਇਆਲੁਹੈਭਾਈਦਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ ਏਕਨਦ
 ਰਿਕਰਿਦਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਹਾਭਾਉਤੇਗਛਲੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਅਤਿਗਿਦਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੮॥ ॥ ਸੇਰਠਿਮਯਲਾ੩॥ ਚਉਤਕੇ॥ ॥ ਸਚੀਭੁਗਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਹੈਸਚੀਹਿਰਦੈਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸਰਾਸੁਖਪਾਏਹਉਮੈਸਬਦਿਸ
 ਮਾਣੀ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਸਚੇਰਾਗਤਿਨਹੋਵੀਹੋਰਭੁਲੀਛਿਰੈਇਆਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਛਿਰਹਿਸਰਾ
 ਦੁਖਪਾਵਹਿਭੁਧਿਮੁਏਧਿਨਪਾਣੀ॥ ਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਪਤਿਗਖੈਹਰਿਨਾਮੇਦੇਵਭਿਆਈ॥
 ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛੁਤਾਸਬਦਿਸਚੈਵੀਚਾਰਾ॥ ਹਿਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਰਦਸਿ
 ਆਤਮਿਕਾਮੁਕ੍ਰੇਪੁਅੰਕਾਰਾ॥ ਸਰਾਜਜੁਗਿਗਵਿਗਹਿਆਸਭੁਭਾਈਹਿਰਦੈਨਪੁਅਪਾਰਾ॥ ਜੁਗਿ

ਭਾਉਸੇਸਰਾਗੁਜਾਨਦਾਈ॥

ਨਗਿਧਾਣੀਸਥਦਿਪਛੁਣੀਨਾਉਮੀਠਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਜਿਨਿਨਾਉਪ
 ਛੁਤਾਸਫਲਨਨਖੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਨੁਤਿਪਤਿਆਗੁਣਗਵੇਗੁਣੀ
 ਅਪਾਇਆ॥ਕਮਲਪੁਗਾਸਿਸਦਰੀਗਿਰਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰ
 ਮਲੁਨਿਰਮਲੁਧਾਣੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਰਤਿਕੋਇਨਬੁਝੈਗੁਰਮਤਿ
 ਹਿਰਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛੁਣੈਹਰਿਰਸੁਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ
 ਸਬੁਗੁਣਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੇਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿ
 ਪਾਈ॥੪॥੭॥੧੮॥॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਦੁਤੁਕੋ॥॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲ
 ਟੀਭੁਈਜੀਵਤੁਮਰੇਤਾਬੁਝਿਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੁਸੇਸਿਖੁਹੋਭਾਈਜਿਸੁਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥
 ਮਨਹੋਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਅਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾਲਗੋਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾ
 ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖ
 ਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੇਕਿਛੁਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਿਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੋਹੋਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੇਪਰ
 ਵਾਣੁਹੋਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀ
 ਮੇਲਾਇ॥੪॥੮॥੨੦॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਤਿਭਵਣੁਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਬੁਝਿਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੁਟੀਐਭਾਈਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨ
 ਰੋੜੈਗੁਣਛੋਰਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
 ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਤੇਸਭਉਪਜੈਭਾਈਨਾਇਦਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀ
 ਜਗਤੁਅਪੁਹੋਭਾਈਸੁਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਓਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾ

ਰਿਉਤਾਗਿ॥ ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁ ਹੋਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਅ ਓਰਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਕੁਰਸਰ
 ਟਾਈਓ ਬੋਰਭਾਈ ਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੋਲਨਾਉ ਤੁਲਹੁ ਭਾਈ ਜਿਤੁਲ
 ਗਿਧਾਰਿ ਜਨਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗਮ
 ਤਰਿ ਹੋਰ ਬੈਸੁਖੁ ਨਾਹੀ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਦਿਅਪਿਆਮ ਰਿਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ
 ॥ ੧॥ ਪਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ ਹਿਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿਤ ਜਾ
 ਇਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ੧॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਭੈ ਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਸੁਸਾਰੁ
 ਨਾਮਾਇਅਗਾ॥ ਸੀਪਿਅ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਘੜੀ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਅਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ
 ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜਨ ਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ
 ਏ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅਪਿਸਭੁ ਅਪਿਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮ ਗੁਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
 ਤਅਖੀਵੈ ਬੈਘਰੈ ਅਟਿਰਿਸਚੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਗਚਰੇ ਭਰਮਾਈ॥ ਹਮਦੀ ਨਤੁ ਮਜੁਗੁ ਜੁਗੁਦ ਤੋ ਸਬ
 ਦੀ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉ ਤ੍ਰਿਪਾਕਰੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਪਾਰੇ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਖਿ ਪਸਹ ਜਿਸਮਾਣੀ ਪਾਇਅਨਾਮੁ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਅ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਅ ਕਿਲਦਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਬਦਿ
 ਮਗੁ ਛਿਰਿਜੀਵਹੁ ਸਦਾ ਹੀਤਾ ਛਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨਹੀਐ ਭੀ ਭ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬ
 ਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਰਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਅ ਦਰਗਹਿ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੩॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਸਿਅਨਾ

ਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਕੁਜਗੁ ਬਭੁਰਾਨਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਪਾਸ ਬਦੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਸੁਭੇਰੁ
 ਮਭੁਲਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣੁ ਮਾਇਆ ਬੁਰਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਪਨ ਕਮਾਏ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਦ
 ਸਿਰਉ ਪਰਿਉਰੁ ਉਗਰੁ ਬੁਝੈ ਨਿਦੁਖ ਪਾਏ॥੨॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣੁ ਦਰਤਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ
 ਖੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੩॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣੁ ਸੁਭਤੇ ਹੋਤੈ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ
 ਤ੍ਰਿਕਰਹਿ ਸੁਹੋਈ॥ ਸਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰ ਸਬਦੁ ਹਉਮੈ ਖੋਈ॥੪॥ ॥੧੨॥ ੨੪॥ ॥
 ਰਾਗੁ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲ ੪॥ ਅਘ ੧॥ ੧ ਬਿਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤੁ ਦਾਪਿ
 ਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ॥ ਦੁਣੁ ਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਰਾ ਸਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਦੁਣੁ ਜੁਣੁ
 ਪਾਠੀ ਆਪਿ ਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਦੇਸਾਹੁ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨਹ ਰਿਹਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾ
 ਈ ਐਪਿ ਆਰਾ ਅੰਤਿ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਭਦੇਖੁ ਦਾਪਿ ਆਰਾ ਮੁਖਿ ਖੋ
 ਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਉਂਝੁ ਹਿਪਾਇ ਦਾਪਿ ਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ
 ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਖ ਰਵਾਹੁ॥੨॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਦਾਪਿ ਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੁ ਲਾਹੁ॥
 ਆਪੇ ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਆਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪ
 ਰਿਲੀਘਾਹੁ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੇਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਬੇਦੁ ਆਪਿ ਲਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਹਿ ਲੰਘ
 ਦਾਪਿ ਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿ
 ਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲ ੪॥ ਆਪੇ ਅੰਤਿ ਜੋਰ ਜਸੇ ਤਜੁ ਉਂਝੁ ਤੁਝੁ ਆਪੇ ਖੰਭੁ ਆਪੇ ਸ
 ਕੁਲੇਇ॥ ਆਪੇ ਸੁਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀ ਆਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਤੁ ਪਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆ
 ਰਾ ਸੁਤੁ ਖਿਚੈ ਚਹਿ ਚੋਗੀ ਹੋਇ॥੧॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲ ੪॥ ਅਘ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਸਕਤੁ ਹੋਇ

ਆਰਪੁੰ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ। ਸਰੁ ਨਾਰਿ ਜਕੁ ਸਮਾਹਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਆ
 ਪੇਖੇ ਲਖਿ ਲਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆ
 ਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ। ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ
 ਐਧਿ ਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰੁ ਗੰਭੀਰੁ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
 । ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਸਰੁ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਗਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ
 ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਥਾਪੈ। ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜੁ ਵੇਖੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ। ਆਪੇ ਵਟਿ
 ਤਣਿ ਸਰੁ ਤੁਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਹ ਸਿਧਾਪੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਸਬਦੀਚ ਖਿਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੁ ਪਿਆਰਾ ਆ
 ਪਿਤਰੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ। ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਦੁਤਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰੁ ਜਗੁ ਮਛਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ। ਆਪਿ ਅਭੁ
 ਲੁ ਨ ਕੁਲੁ ਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਝੀ ਨਾਦੁ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਦੁਜਾ
 ਦੇ ਆਪੈ। ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ। ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੋਰੇ ਲਾ
 ਉਪ ਦੇ ਸੁਕਰੈ ਪੁਰੁ ਆਪੈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਨਾਉਂ ਨਾ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ। ਆਪੇ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕਹ
 ਰਿਗ ਸਿਧਾਪੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੇਲਿ ਤੁਲਾਇ
 ਆਗ। ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਟੁ ਜਾਗਾ ਆਪੇ ਵਟੁ ਕਰਾਇ ਆਗ। ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਪਿਆਰੇ
 ਪਿਛੈ ਟੈਕੁ ਲਾਇ ਆਗ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਗ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾ
 ਰੁ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਆਗ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆ

ਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ। ਆਪੇਹੁਕਸੁਵਰਤੁਦਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਧੀਪਿਰਖਾਇਆ। ਆਪੇ
 ਹੀਰੁਭੀਪਾਇਦਪਿਆਰਾਧੀਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਤਿਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਆਪੇਕਾਸਟੁਆਪੇਹਰਿਪਿ
 ਆਰਾਦਿਚਿਕਾਸਟੁਅਗਨਿਰਖਾਇਆ। ਆਪੇਹੀਆਪਿਦਰਤੁਦਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿ
 ਨਸਕੇਜਲਾਇਆ। ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਵਲਾਇਆ॥ ੩॥
 ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ। ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐ
 ਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਭਾਇਆ। ਆਪੇਜੀਤੀਜਤਿਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਕਵਜੈ। ਧਵਜਾਇ
 ਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਪਿਆਰਾਹਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦ੍ਰਾਨ
 ਣੁ। ਆਪਿਨਿਤਾਇਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਅਮਾਣੁ। ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰ
 ਖਦਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਖਸੁਜਾਣੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮਾਸਾਣੁ। ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
 ਪਿਆਇਤੂੰਹਰਿਹਰਿਬਹੁਜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਗਭੀ। ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤੁਦਪਿਆਰਾ
 ਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ। ਆਪੇਬਖਸਿਕਰਾਇਦਪਿਆਰਾਆਪੇਸਰੁਨੀਸਾਣੁ। ਆਪੇਹੁਕਸੁਵ
 ਰਤੁਦਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਭਰਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਆਪੇਭੁਗਤਭੰਗਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੈਵਦਾਣੁ। ਆਪੇ
 ਸੇਵਕਰਾਇਦਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਦੈਆਣੁ। ਆਪੇਤਾਜੀਲਾਇਦਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਲਿਖਾ
 ਨੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਦੁਗਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ। ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਪਿਆਰਾ
 ਪੇਤੁਲਪਰਵਾਣੁ। ਆਪੇਤੁਲਤੁਲਾਇਦਪਿਆਰਾਜਨਨਕਸਦਕੁਹਧਾਣੁ॥ ੪॥ ੫॥
 ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਪਿਆਰਾਆਪੇਭੁਗਤਿਓਮਾਗਾ। ਆਪੇਗੁਣਗਾਏ
 ਦਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਗਾ। ਆਪੇਲੇਖਾਇਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਰਾ
 ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮਓਮਾਗਾ। ਅਨਦਿਨਅਨਯੁਹੈਦੈਵਨੁਗੀਲੇਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਲ

੭॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਉਚਰਾਹਾ॥ ਆਪੇਸਾਵਲੁਸੁੰਦਰਾ
 ਪਿਆਰਾਆਪੇਵੀਬੁਢਾਹਾ॥ ਕਵਲੀਆਪੀਨੁਆਪਿਮਗਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਥਾਲਕਰੁਪਿ
 ਪਨਾਹਾ॥ ੨॥ ਆਪਿਅਖਾਨੁਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ॥ ਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੇਜਾਹਾ॥ ਕਰਿਥਾਲਕਰੁ
 ਖੁਓਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ॥ ਚੰਡੂਰਕੀਸੁਕੇਸੁਮਗਾਹਾ॥ ਆਪੇਗੀਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੈਨੇਮੁ
 ਰਖਮਗਾਹਾ॥ ੩॥ ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ॥ ਦਸਿਆਪੇਜਗਤਿਹਥਾਹਾ॥ ਗ
 ਲਿਨੇਵਲੀਆਪਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ॥ ਨਿਉਪੁਭਖਿਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ ਜੇਗਰਯੈਸੇਪਨਸੀਪਿਆਰੇ
 ਜਪਿਨਾਨਕੁਗਤਿਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੋੜੇਦੁਖਪਾ
 ਇਆਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੁਪਰਸਤਹੀਪੁਰੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਗਦਿਤੁਮਾਰੀ
 ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ ਜਬਸਤਸੰਗਤੁਏਸਾਧੁਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਅਸੀ
 ਤਮੁਰਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਦਸਹਿਦਿਨੁਗਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਦਾਰੀ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪੁਰੁਪੁਗਟਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਰਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਗਾਤੁ
 ਭਇਆਸਾਂਤਿਆਈਨੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਨੀਨਿਸੁਖਪਾਇਆਸਤਸੰ
 ਗਤਿਪੁਰਖੁਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭੁਈਤੁਮ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕਅਤੁਲਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਦਾਰੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ
 ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥ ਹਰਿਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਰੁਮਨੁਬੋਦਿਆਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਮ
 ਛਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪੁਰਖਿਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿ
 ਨਾਈ॥ ਹਉਅਤਿਰੁਨਾਮੁਮਗਾਦਿਨੁਗਤੀਨਾਮੇਹੀਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਚਾੜਿ
 ਕਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਅ

ਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਭੁਖੇਦਹਦਿਸੰਤੁਲਹਿਧਿਨੁਨਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ ਜਨਮਿਮੈਰੇਛਿਰਿਜੇ
 ਨੀਅਵੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਈ॥ ੩॥ ਫਿਪਾਕਰਹਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅਤਰਿਪਾ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤਿਸਨਾਸਥਦਿਬੁਝਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੪॥
 ਪੰਠਪਦਾ॥ ॥ ਅਨਰੁਚਰੈਤਾਮਿਧਿਯੋਈਸਿਪੀਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਸਰਲਾਗੇਤਨਿਭੀਤ
 ਰਿਤਾਕੁਮੁਕਾਇਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਦੁਭਿਮਾਸੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾ
 ਮਨਮਪ੍ਰਗਾਸਹੁਸਦਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਸੀਸਾਰੁਸਭੁਆਵਣੁਨਾਣਮਨਮੁ
 ਰਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਫਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ॥ ੨॥ ਜਿ
 ਸਕੀਵਬੁਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ ਵਸਤੁਅਨੁਪੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰਪੁ
 ਠਾਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਇਹਿਠਾਖੀਸੋਈਜਾਣੈਗੀਗੋਕੀਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਤਨੁਲੁੱ
 ਕਾਇਆਲੁਕੈਨਾਹਿਯੋਕੋਰਖੇਲੁਕਾਈ॥ ੪॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤ੍ਰੀਅਤਿਰਜਮੀਤ੍ਰਿਸਭਨਾਕਾ
 ਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ ਜਿਸਨੇਦਾਤਿਕਰਹਿਸੋਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੫॥ ੯॥ ੩੩॥ ॥
 ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੧॥ ਤਿਤੁਕੇ॥ ੧॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥
 ਕਿਸੁਹਉਜਾਗੀਕਿਸੁਆਰਾਪੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤਾਹੋਸੀ॥ ਜੇਜੇਈਸੈਵਡਾਵਡੇਰਾਸੇਸੇਖਾਕੁਰ
 ਲਸੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਭਵਖੰਡਨੁਸਭੁਸੁਖਨਵਨਿਧਿਦੇਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੇਗੀਦ
 ਤੀਰਾਜਾ॥ ਮਾਣਸਥਪੁਨਾਕਿਅਸਾਲਾਜੀਕਿਅਤਿਸਕਾਮੁਹਤਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ
 ਹਰਿਪਿਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੁਖਗਵਾਈ॥ ਐਸਾਪਨੁਟੀਅਸੁਖਦਾਤੇਨਿ
 ਖੁਣਾਕਧਹੀਜਾਈ॥ ਅਨਰੁਭੁਇਆਸੁਖੰਸਹਜਿਸਮਾਣੈਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥
 ਮਨੁਮੁਖਪਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਣੀ॥ ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਸਾਧਸਤਿਨਕਾਸ

ਭੁਭੁਕੀਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਫਿਪਾਲੇ ਆਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇਲਾ ਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ੩
 ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀ ਆਦਿ ਆਲਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰ
 ਤੇ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਗਾਖਿ ਲੇ ਪੁਨਾਨ ਕਜਨ ਤੁਮਰਾ ਨਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਤ੍ਰਕੇ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਸਾਲਾ ਜੈ ਐਭਾਈ ਮਨਿ ਤ
 ਨਿਹਿਰੈ ਪਾਗਾ॥ ਸਾਧਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪ
 ਜੈ ਭਾਈ ਸੇਤਾ ਨਹੇ ਏਛਾਗਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕਉ ਦਾਰਿ ਆਭਾਈ ਜਿਨਿ ਏਕ ਕਾਰ ਅਪਾਗਾ॥
 ੧॥ ਸੇਈ ਸਚੁ ਅਗਾਧ ਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰਾਣਾ ਕਿਆ ਭਾਈ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਦੁ ਪਰਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗੁਣ ਤਨ ਜਾਇ
 ਗਣੀ॥ ਵਿਦੁ ਸਚੁ ਸੇਚਿ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਸਚਾ ਅਗਮ ਪਣੀ॥ ਆਵੁਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਠੁਕ
 ਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਦਧਰਾ ਭਾਈ ਦੇਨਾ ਵੇਦੇ ਕਕਣੀ॥ ੨॥
 ਸਿੰਘਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਰਖੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ
 ਬਾਕਿ ਆਭਾਈ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਠਾ ਸੋਧੀ ਆਭਾਈ ਵਿਦੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨ
 ਜੀ ਜਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹੋ
 ਨਿਰਮਲ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਨ ਪਾਈ ਐਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮ ਭਾਈ ਸੁ
 ਟਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਤ੍ਰਕੇ॥ ਚਉਲਉਭ
 ਉਅਭਉਇ ਹੁਮਾਨੈ ਤਉ ਮਿਲਣੁ ਦੁਰਾਈ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀ
 ਚ ਬਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਆਪ ਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਉ ਓਟ ਚਰਨਾਨ ਹਧਿ ਸੇਰੇ

ਮਹਤੁਤਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇਮਨਮੁਗਧਅਚੇਤਚੰਦਲਚਿਤੁਤੁਮਅਸੀਰਿਦੇਨਆ
 ਏ॥ ਖਾਣਪਤਿਤਿਆਗਿਅਨਤੁਰਿਅਉਰਵਿਉਸੰਗਿਥੈਰਾਈ॥ ੨॥ ਸੇਗੁਨਬਿਆ
 ਖੇਆਪੁਨਥਾਪੇਸਾਪਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ ਸਾਕਤਕਾਥਕਨਾਇਉਨਨਉਜੇਸੇਪਵਨਤੁ
 ਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਪਰਾਪਿਅਛੁਰਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਕਛੁਨਜਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸ
 ਹਇਅਗਇਓਪੁਰੁਸਕੁਲੇਪਾਰਖਉਓਠਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੇਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਲੇ
 ਕਰਿਹਧਾਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਯੀ॥ ਅਤਿਕੀਥਾਰਕੇਖਰਾਨੋਸੀਸਕੁਮਿਥਿਆਅ
 ਸਨੇਯੀ॥ ਰੇਮਨਕਾਰੇਪਪੇਰੁਦੇਯੀ॥ ਓਠਿਜਾਇਗੋਪੁਮਧਾਰਗੇਇਕਭੁਜਹਰਾਮਸਨੇਯੀ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿਸਿਧਿਭ੍ਰਿਅਕਰਿਦੇਯੀਕੀਨੀਜਲਕੁਕਰਕੁਸਮੇਯੀ॥ ਰੇਇਆਮਰੇ
 ਰਿਹਮਹਿਥੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਧਿਸਰੇਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਭੁਤਿਕਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾ
 ਰੇਤਾਗਿਪਰੇਈ॥ ਤੁਟਿਜਾਇਗੋਸੁਭਾਧਾਪਰੇਠਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤੇਯੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਤੁਮ
 ਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਦਾਰੇਤਿਸੁਪਿਆਦੁਹਰਿਨਰੇਨੇਯੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ਪੇਸਤਿਗੁਰਓਟਗੇਯੀ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਸੇਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰੇਭੁਟਿਓਦੁਭਾਗੀ
 ਮਨਹਿਭੁਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ ਕੋਇਨਪਹੁਚਿਨਹਾਰਾਦੁਜਾਅਪਨੇਸਾਹਿਬਕਾਭੁਰਦਾਸਾ
 ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੇਥਲਿਹਾਰੇ॥ ਆਗੇਸੁਖਪਾਛੈਸੁਖਸਹਜਾਪਰਿਆਇਹਆ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਕਰਦੈਹਾਰਸੇਈਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰ
 ਣੀਲਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਿਮੁਗਤਿਪੁਰੇਭੀਹੋਦਨ
 ਚਾਰਾ॥ ਕੀਠਿਲਗਾਇਆਪਨੇਜਨਰਾਖੇਅਪਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਵਡੀਆਠਿਆਈਅ
 ਠਰਨਸੇਭਾਕਾਰਜਾਇਆਰਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਕਉਕੁਰਪੁਰਾਭੋਟਿਓਸਗਲੇਦੁਖਧਿਨਾਸੇ॥

੪॥੫॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਖੀ ਏਕ ਉਪਧੇ ਸਬੁ ਸੁਖੀ ਆਰੇ ਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਬੁ ਰੇ ਗੀ॥ ਕਰਨ ਕਰਵ
 ਨਗਰ ਸੁਖਾ ਮੀ॥ ਮਾਪਨ ਹਾਥਿ ਸੀ ਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭੁਰਖੁ ਗਵਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ
 ਕੇਇਨ ਭੁਲ ਜਿਨ ਸਗਲੇ ਧੁਰ ਮੁਪਛਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੀਤ ਸੀ ਗਿਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਓ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ
 ਠਾਂਡੀ॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਅਓ ਜਨ ਮਿ ਮੈਰੇ ਧਿਲ ਲਾਤੀ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੇ
 ਸੀਪ ਨਿਅਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅਪੈਰੈ ਸੁਸੁ ਸਿਨਾਹੀ ਬਹੁ ਨਿਬਹੁ ਨਿਬੁਰ ਮਾਤਾ॥ ੩
 ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੁਖ ਮਾਂਗੈ॥ ਜਗ ਕੀ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾ ਪ੍ਰਗਾਢੁ ਹਿਤ ਹਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਲਾਗੈ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਨੁ ਸੀਤਨ ਕਾ ਪਨੁ ਸੀਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਨ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ॥ ੧॥ ਸੀਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਥੀਆ॥ ਜੋ ਜੋ
 ਸਗਣਿ ਪਰੇ ਸਾ ਪੂਰੀ ਸੇ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਹ ਰਿਕੀਰ
 ਤਨੁ ਸਿਗਾਈਐ॥ ਈਹਾਂ ਸੁਖ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਦੁਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਰਸਨਾ ਏ
 ਕ ਮਨੇ ਕਗੁਣੁ ਪੁਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੋਤ ਕਉ ਪਮਾ ਕੀਐ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦਾ ਅਧਿਨਾਸੀ ਸਗਣਿ
 ਸੀਤਨ ਕੀ ਲੀਐ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣੀ ਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੀਤਨ ਕੀ ਆਹੀ॥ ਬੁਝਤ ਮੇਹ ਗਿਰ
 ਹ ਅਪਿਕੁ ਪਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨ ਕੇ ਹਿਰੈ ਦੋਸਿ ਆਤ੍ਰਿਕ
 ਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈ ਆਸ ਪੁਜਾਈ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ਠਰਣੁ ਪੂਰਿ ਮਾਨਿਭਾਈ॥ ੧॥ ਤੇ
 ਗੀ ਮਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨੁ ਸੁਖ ਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਬੁ ਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਸੇ ਸੇ ਕਰਮ ਕਰਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਸੀਤੁ ਮਲਿਖਿ ਪਾਈ॥ ਸੇਵ ਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨੀਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਆਪਾ
 ਈ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮ ਹਿਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਪੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅ
 ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਸਬੁ ਠਾਈ॥ ੩॥ ਸੇਈ ਗਿਆਨੀ ਸੇਈ ਪਿਆਨੀ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਸਧਾਈ॥ ੪॥

ਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨਤੇਧਿਸਰਿਨਨਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ ਸਗ
 ਲਸਮਿਰੀਮੋਹਿਦਿਆਪੀਕਥਉਚੇਕਥਨੀਚੇ॥ ਸੁਪਨਹੋਈਐਕਪੁਨਤਨਾਓਨਕਕੇਨਪੁਰੇ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਸਾਪਸਗਣਿਛੁਰਕਾਰਾਧਿਨਗੁਰਪੁਰੇਜਨਮਮਰਣਨਰਹਾਈਛਿਠਿਆਵਤਬਾਰੋਬਾਰਾ॥ ੧
 ਰਹਾਉ॥ ਓਹੁਨੁਤਰਮਭਲਾਵਕੀਅਤਤਿਨਮਹਿਓਗਉਓਸਗਲਸੀਸਾਰਾ॥ ਪੁਰਨਕੁਗਤਪੁਰਖ
 ਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥ ਨਿਰਉਨਾਹੀਕਾਪੁਥਾਤੇਏਹੁਖਸਮਕਾਵੀਆ॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੀਪੁਭਮੈਰੇਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਬੁਨਕਰਤ
 ਉਪਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗਰਧਿਨਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੁਰਨਤਤੁਬੀਚਰਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫
 ਖੇਤਤਖੇਤਤਖੇਜਿਧੀਚਾਰਿਓਰਮਨਮਤਤਸਾਰਾ॥ ਵਿਲਵਿਖਕਟੇਨਿਅਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਰਬੁਪੀਦੁਹੁਪਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪ
 ਦੇਸਾਪੁਐਖਿਤਥਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਰਾ
 ਤਾ॥ ਅਪਨੇਰਸਕਉਰੁਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੁਰਨਪੁਰਖਧਿਧਤਾ॥ ੨॥ ਸੁਣੁਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਗਾ
 ਈਐਹਿਰਦੈਪਿਆਈਐਸੋਈ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜਾਤੇਧਿਖਨਕੇਈ॥ ੩॥
 ਵਰਭਾਗਿਰਤਨੁਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਸਿ
 ਮੈਰੇਸਰਗੋਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ ਕਹਿਦਿਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪੁਭੁਅਪੁਨਮ
 ਨਤਨਬੁਏਮੇਰਗਾ॥ ਕੋਟਿਧਿਅਨਲਾਥੇਪੁਰਸਰਣਾਪੁਗਟੇਭਏਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਪੁਰਥਾਣੀਸਬਦੁ
 ਸੁਗੁਖਿਅਗਾਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁਪਨੁਹਨਿਤਥਾਈਗੁਰਪੁਰੇਤੁਰਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਾ
 ਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਦੁਨਾਈਭੁਗਤਿਵੁਛਲਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤੀਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆ
 ਦਿਧਿਰਦੁਪਤਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੀਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹਾਜ

ਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਕੁਨਠਾਗੁਨ੍ਹਗੋਵਿੰਦਨਿਤਗਵਦਾ॥ ੩ ॥ ਸੁਣੀਅਰਦਸਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸ
 ਬਖਸ਼ਾਇਆਈ॥ ਪੁਰਾਟਭੁਟੇਸਗਭੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੪॥
 ੧੧॥

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥ ॥ ਏਕਪਿਤਾਏਕਸੁਕੇਹਮੁਬਾਰਿਕਤੀਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥
 ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਾਗਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹਾਇਖਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਧਰੀ
 ਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ ਏਹਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਪੋਵਾਇਹੁ
 ਮਨੁਤੇਕੁਦੇਸਾ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈਆਇਆਪੁਕੁਮਿਲਉਦੇਹਉਪਦੇਸਾ॥ ੨॥
 ਮਾਨਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਕਰੇਸੁਭਲਾਮਨਈਐ॥ ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਪ੍ਰਿਭੁਸਭੁਤਨਮਨੁਅ
 ਰਪੀਜੈ॥ ਏਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਭੁਇਓਮਨੁਰਦੰਤਪੁਰਾਸੁਸਤਿਨਕੋਹਰਿਨ
 ਮਾਹੇਮੀਤਾ॥ ਜਨਨਨਕਕਉਗੁਗਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭਾਮਕੁਯਾਨਿਰੰਜਨਡੀਠਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧॥
 ਜੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਅਕਾਦਤਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲੈਸਤਸਾਰਸਮਾਝੈ॥ ਏਕਗੁਨਨਹੀਮੁਰਖਜਾਤਾਰੇ॥ ਹਰਿਆਰਾਧਿਨਜਾਨਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰ
 ਕਰਤਾਰੇ॥ ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਓਰਾਮਦਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਵੀਨਦਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਭ
 ਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਕੁਰਪੁਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੋਸੀਰੇ॥ ਮੇਮੁਰਖਜਾਨੀਆਵੁਰੀਰੇ॥ ੨॥
 ਹਰਿਬ੍ਰਿਅੰਤਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆਜਾਨਾਹੋਇਕੋਜੋਰੇ॥ ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਤਿਗੁਰਅ
 ਪੁਨੇਮੇਮੁਰਖਦੇਹਉਪਦੇਸੇਰੇ॥ ੩॥ ਮੇਮੁਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਕੋਕੋਟਿਪੁਰਾਧੀਤਾਰਿਆਰੇ॥ ਗੁਰ
 ਨਨਕਾਜਿਨਸੁਣਿਆਪ੍ਰੇਖਿਅੰਜੋਠਿਰਿਗਰਭਾਸਿਨਪਾਰਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੩॥ ਜੋਰਠਿਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ॥ ਜੀਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤਅੰਦੇਸਰੋਤੇਮਿਦੇਸਭਿਗਾਇਆ॥ ਸਹਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮਨਨਾ
 ਰੀਉਪਕਵਲਾਬਿਗਸਇਆ॥ ੧॥ ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭੁਇਆ॥ ਜਿਹਠਾਕੁਰਕਉਸੁਨਤਾਮਗਾ

ਸਿਥੋਧਿਸੋਰਿਦੇਗੁਰਿਦਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਇਦੁਤਮੋਹਿਬੁਤਸੰਤਾਵਤਤੇਕੁਇ
 ਅਨਕੁਭਾਇਆ॥ ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਕਤੇਹਅਤੇਰੀਜਰਨਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਿਹਕੁੰਡਾਰ
 ਗੋਬੰਦਕਾਖਾਇਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਾਇਆ॥ ਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁ
 ਤਨੁਜੀਤਲਾਖਿਆ॥ ੩॥ ਏਕਬੰਦਗੁਰਿਮੀਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੋਤਾਮਦਲਾਮਮਰੁਨਮੁਆ॥ ਭੁਗ
 ਤਿਕੁੰਡਾਰਗੁਰਿਨਨਕਕਉਸਉਪੋਠਿਰਿਲੇਖਾਮੁਲਿਨਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ
 ॥ ਚਰਨਕਾਮਲਾਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤਿਪਤਿਅਪਾਈ॥ ਗੁਣਾਮੋਲਜਿਸਾਰਿਦੇਨ
 ਵਸਿਆਤੇਸਨਾੜੀਖਾਈ॥ ੧॥ ਹਾਰਿਆਗਧੋਮਰੇਗਾਮਨਦਾਈਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਮੇਰਾਗ
 ਮੁਸਨੇਹੀ॥ ਤਿਸੁਲਾਖਬੇਦਨਜਟਾਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜਹਜਹਓਟਠਾਹੀਪੁਭੁ
 ਤੇਠੀਸੇਸੁਖੀਏਪੁਰਸਰਣੇ॥ ਜਿਹਨਹਾਬੀਸਾਰਿਆਪੁਰਖਾਬੀਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨ
 ਦੇ॥ ੨॥ ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿਪੁਰਖੀਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਮਨੁਦਰਸੁਕਰਿਆ॥ ਜਿਹਪੁਰਖੀ
 ਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੋਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਪ੍ਰੇਰਮਾਹਿਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਜਿਤਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾ
 ਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਰਾ॥ ਨਨਕਸਹਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿਦੈਭੁਏਮਗਨਚਕਨਾਰਾ॥ ੪॥ ੪॥
 ੧੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਗਿਨਿਨਮਾਹਿਰਾਜਾ॥ ਉਰਬਾਇਓਮਾਨਨਮਾਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਲੋ
 ਭੁਨਮਾਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੀਗਿਰਚੇਗਿਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾ
 ਵੈ॥ ਮੇਖਨਿਕਾਟਿਕਾਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀੜੀਪਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ॥ ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨੁਤਮਿਪਿਆਰੀ॥ ਖੀਰਸੀਰੀ
 ਬਾਰਿਕੁਪੈਲੀਨਾਪੁਰਸੰਤਨਾਮੇਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਬੀਦਿਆਮਹਿਬਿਦਾਮੇਸੀਰਠਿਆ
 ਨੈਨਦੇਖਾਹਿਸੁਖਪਾਵਾਹਿ॥ ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਬੁਭਾਨੀਤਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਾਹਿ॥
 ੩॥ ਜੈਸੀਬੁਖਤੇਸੀਪੁਰਕਸਗਲਪਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ ਨਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਕੀਪੁ
 ਭੁਆਇਆਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੬॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਹਉਮੈਲੇਤੁਤਉਨਕਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਣਤ੍ਰਿਦਤਾ॥

ਹਮਸੁਰਖਤੁ ਮਚਤੁਰਸਿ ਆਣਤੁ ਸਰਬਕਲਾ ਕਾਗਿ ਆਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋਹਮ ਐਸੇਤੁ ਐਸਾ ॥ ਹਮਪਾ
 ਪੀਤੁ ਮਪਾਖੰਡ ਨੀਕੋਠਾ ਕਰਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਸਭਸਾਜੇਸਾ ਜਿਨਿ ਵਾਜੇਜੀਉ ਧਿਠਿ ਦੇਖਾਨ
 ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਰੇਗੁਨ ਨਹੀਕੋਈ ਤੁਮਦਾਨ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਕਰਹੁ ਹਮਭੁਲੇਜਾਨਹੁ ਤੁਮ
 ਸਦਸਦਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਈ ਪੁਰਖਧਿਧਾਤੇਤੁ ਮਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇਬਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਨਿਧਾਨਮ
 ਟਲਸੁਲਤਾਨੀ ਅਜਤਿਸਭਿਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੋਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁਸੰਤਨਕੋਪਾਛੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੫ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤਗਰਤੁ ਮਹਿ ਆਪਨਸਿ ਮਰਨੁ ਦੇਤੁ ਹਤੁ ਮਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
 ਪਾਦਕਸਾਗਰ ਅਥਾਹਲਹਰਿ ਮਹਿਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋਤੁ ਠਾਕੁਰਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹ
 ਉਹਤੁ ਹਾਰੇਧੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇਕਉ ਮੇਰਸਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤਿਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਉਦਤਾਮਾਗ
 ਨਕਉ ਸਗਲੀਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪੁਰੁਚਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਧਿਨਮਹਿ ਅਵਗਿਧਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਚਲ
 ਤੁਤਮਾਰੇ ॥ ਚੁੜੇਗੁੜੇਗਹਿਰਹੀਭੀਰੋਉਚੈ ਅਗਮਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਜਿਉਤੁ ਮਹਿਮਿਲ
 ਇਉਤਉਸੁਣੀਭਾਗੀਧਾਣੀ ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਪੋਖਤੀਨਾਨਕਪੁਤਪੁਰਖਨਿਰਧਾਣੀ ॥ ੪
 ॥ ੧੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੋਣੁ ਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤਹਮਾਰੀ
 ਉਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਗੋਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ ॥ ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਪਾਈ
 ॥ ਇਹਮਨਤੇਰਾਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਰੇਦੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾਸੰ
 ਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਦਿਆਹਰਿਭੁਗਤਿਭੁਰੇਭੁਭਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨਮੇਕਉਪੁਨੀਸਉਪੀਤਉਉਤ
 ਰਿਅਮਨਕਾਪੇਖਾ ॥ ਪਰਮਗਇਅਥਕਹਾਕਰੈਗੋਸੁਉਭਟਿਓਸਗਲੇਲੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਅਠਿਉ
 ਭਉਸੁਖਪੰਝੈਆਸੰਤਨਕੋਪਰਸਾਦੋ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨਮਾਨਿਆਰੀਗਿਭਉਬਿਸ
 ਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀਸਮਿਰਦਿਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਜੀਛੁਡਿਜਾਨੀ ॥

ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿ ਕਰਿ ਧਿਉ ਹਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ਨਿਰਧਾਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਅਰੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਗੁਰਿ ਪੁ
 ਰੇ ਦੀ ਆਉ ਪਦੇ ਸਾਤੁ ਮਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਪਲੇ ਭੁਮੇ ਹ ਅਭਿਮੰਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਨ
 ਹੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਹੋਹੁ ਹੇ ਨਤੁੰ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਪਾਲਨ ਭੁ
 ਨੇ ਅੰਤਿ ਰਿਧਿ ਪਿਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨਿ ਸੇਵਾ॥ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਹੋ ਮਿਇ ਹੁ ਮਨੁ ਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵਾ॥ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਦ ਇਆਲੁ ਮਾਧਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਨ ਮੇਵ ਲੇ
 ਵਾਨੁ ਖੁਨਾਨ ਕਪਾਨ ਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਉ ਪਾਇ ਉਤਨ ਸਾਸਾ
 ਬਿੰਦੁ ਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭੁਏ ਸਰੇ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖਿਗਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਪੁਰੇ
 ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕੋਹ ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਸੋਗ ਕਾਰੁ ਹਿਉ ਤੇਰਾ ਅਨੰ
 ਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾ॥ ਮਨ ਬਾਂਛੁ ਤਛਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ਹੁ ਸੁਖ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉ
 ਨਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵ ਲਜਾਣੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਪਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਅਪਦੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ
 ਭਾਣੇ॥ ੩॥ ਉਠ ਤਥੈ ਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੂਮੁ ਭਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੁਰ ਕਰੰ ਮਾਜਾ
 ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੨੧॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉ ਠੀ ਸੰਗਿ
 ਲਾਗੇ ਜਤੇ ਕਛੁ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ॥ ੧॥ ਸਿ
 ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ਬਿਨ ਸੇਕਾ ਨੀ ਦੇਹ ਅਗਿ ਆਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਗਾ ਤਿਸ ਨ ਅਰ
 ਸੁਪਨ ਮਨੇ ਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ॥ ਰਾਮ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਨ ਆਵ ਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੁ ਜਾਈ
 ॥ ੨॥ ਮਹਉਹਉ ਕਰਤਿ ਬਿਗਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀ ਮੇ ਕੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ॥ ਪਾਵਤ ਪਾਵਤ ਨਹ ਦਿਪਤਾ ਸਿ
 ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਨੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੇਰ ਸਮੇ ਤੇ ਅਸੀਖਿ ਤੇ ਕਰਿ ਛੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਿ ਬਿਨਿਤੀ ਕਾਟੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ

ਰਨਅਧਿਨਸੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਧਿਖਜਾਗੇ॥ਮਹਾਧਿਖਮੁਅਗਨਿਕੇਸਾਗਰੁਸਾਪੁਸੀਗਿਉਪਾਰੇ॥੧॥
 ਪੁਰੇਗੁਰਿਮੋਟਿਉਭੁਗਮੁਅੰਧੇਗਾ॥ਭੁਜੁਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਨੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
 ਰੰਸੁਪੀਮਾਮਨਤਨਰਹੇਅਪਾਈ॥ਜਤਕਤਪੁਰਿਗਹਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਜਪਤ
 ਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤੁਧੇਤਾਜਿਸੁਮਨਿਧਸੈਗੁਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਥੀ
 ਪੁਰਨਪਾਲਾ॥੩॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾਟੀਜਮਰੀਛਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾ
 ਗੰਮਨਤਨਭਏਧਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ॥ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰੁਪ੍ਰ
 ਭੁਰਾਤਾਪਾਰਧੁਰਮਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੇਪ੍ਰਭੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾ
 ਗੁਰੁਹੇਅਪਿਸਹਾਈ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਅਚਰਜਭਈਵਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁ
 ਰਕੀਸਗਣਿਪਏਭੈਨਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਮੋਨਾ॥ਗੁਣਗਾਵਤਆਗਾਧਿਨਾਮੁਰਿਆਏਅਪੁਨੇਥਾ
 ਨਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਓਸਤਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਧਿਆਗੀ॥ਸਦਘਲਿਗਾਰਿਜਾਕਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿ
 ਨਿਪੁਰਨਪੈਜਸਦਾਰੀ॥੩॥ਗੋਸਟਿਗਿਆਨਨਾਮੁਸੁਣਿਉਪਰੇਜਿਨਿਨਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥
 ਭਇਓਹਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦੁਸੇਤੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਸਗਣਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਧਿਨਸੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਦੁਇਆਲੁਹੇਅ
 ਪਾਰਧੁਰਮੁਸੁਆਮੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਉਤੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਦਤਾਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਹੀਗਿਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
 ਨੁਦਿਨਾਇਆਚਿਤਾਸਗਲਧਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਦਸਿਆਅਧਿ
 ਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਧਿਘਨੁਨਕਉਲਾਗੈਜੈਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨੇਗਥੇ॥ਚਰਨਕਮਲਘਸੇਰਿਦ
 ਅਤਿਰੀਖੀਅਤੁਹਰਿਗੁਰੁਚਾਖੈ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਰੀਇਛੁਪੁਜਾਈ॥ਨਾ

ਨਕਰਾਸੁਤਾਕੈਬਲਿਹਰੈਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੨੫॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥
 ਮਾਇਆਮੇਰਮਗਨਅਪਿਅਰੈਦੇਵਨਹਾਰਨਜਾਨੈ॥ ਜੀਉਪਿਤੁਸਾਨਿਜਿਨਿਰਚਿਅਬਲੁਅਪਨੈ
 ਕਰਿਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਮਨਮੁਹੇਦੇਖਿਗਹਿਓਪੁਰਸੁਆਮੀ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਗਹਿਸੇਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੁਮੈਛੁ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਓ॥ ਜਿਹਦਾਸ੍ਵਦਲੇਭਮਦਿਮਾਤੇਉਪਜੈਅਨਿਕਧਿਕਾਰਾਘਹੁਤੇਜੇਨਿਭਰਮੈਤਯੁ
 ਪਾਇਆਹਉਮੈਧਪਿਨਕੇਭਰਾ॥ ੨॥ ਦੇਇਕਦਾਅਨਿਕਪੜ੍ਹਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਸਿਗਿਛਾਕੈ॥ ਚਿੰ
 ਤੁਪਤਜਧਲੇਖਾਮੰਗਹਿਤਬਕਉਦੁਪੜ੍ਹਦੇਰਾਛਕੈ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਨਦੁਖਭੁਜਨ
 ਤੁਮਧਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ ਕਾਛਿਲੇਹੁਸਮਿਰਸਾਰਗਮਹਿਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੬॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੇਆਸਗਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬਾਣੀਜ
 ਪਿਆਅਨਦੁਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਸਾਚਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥ ਸਾਪਸੀਗਿਸਦਸੁਖਪਾਈਐ
 ਹਰਿਧਿਸਰਨਕਥਹੁਜਾਈ॥ ੧॥ ਠਹਾਓ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤੇਰਾਜੈਸਿਮਰੈਸੇਜੀਦੈ॥ ਜਿਸ
 ਨੇਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਸੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਦੈ॥ ਧਿਘਨਧਿਨਾਸਨਸਭਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮ
 ਨੁਲਾਗਾ॥ ਗੁਣਗਾਦਤਅਚੁਤਅਧਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਠੀਗਿਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਇਛੁਸੇਈਛਲ
 ਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੇਪੁਰੁਹੇਆਥੇਲੀ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੭॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ਪਰਿਪਦਾ॥ ਧਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਹੁਤੇਰਾਧਿਨਸੈਅਪਨੀਪਾਰੀ॥ ਸਤਿਹੁਇਹਾਬ
 ਤਾਵਹੁਕਾਗੀਜਿਤੁਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਦਾਰੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਓ॥ ਸਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆ
 ਹੇਆਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥ ੨॥ ਪੇਖਿਓਪੁਰਜੀਅਪੁਨੈਸੀਰੋਚੁਕੈਭੀਤਿਕੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਉਖਧੁਨ
 ਮੁਨਿਰਮਲੁਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਗੁਰੁਦੁਆਰੀ॥ ੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਤਿ
 ਸਗੁਰਮਿਲਿਰਹੁਧਿਦਾਰੀ॥ ੫॥ ੧੨॥ ੨੮॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ਯੁਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਥੈ ਸਤੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਹਿ ਘੀ ਆਉ
 ਚਨੀਰ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀ ਆ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ
 ਓ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਮਈ ਆ ਆਹਿ ਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਨਿਪ
 ਨ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਓ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ
 ਆਸ ਮਾਇ ਓ॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਬਿਨੁ ਸੇਜ ਨ ਮ
 ਮਰਣ ਭੋਏ ਖੀ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨ ਦਨਿ ਪਿਪਾਸ ਦਹਿ ਬਹੁ ਤਿਨ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖੀ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਲੈ
 ਤਤੁ ਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀ ਅਰੇ ਭੁਖੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾ
 ਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਅਤਿ ਰਖੁ ਖੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇ ਆਜਲਿ ਬਲਿ
 ਤਿਭੁ ਵਟਿ ਰੁਖੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੦॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਭੁਠਿ ਨਿਦਿ ਇਨ ਤੇ ਅ
 ਪਿਛੁੜਾਵਹੁ॥ ਇਹ ਭੀ ਤਰਤੋ ਇਨ ਕਉ ਛਾਰੁ ਆਪ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਬਿਧਿ ਆ
 ਪਿਜਨਾਵਹੁ ਰਿਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਰਨਾ ਹੀ ਕਬਹੂੰ ਹੀ ਦੇਤੋ ਇਨ ਹਿ ਬਿਧਿ
 ਮਨ ਹਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣੇ ਓਵੈ ਦੁਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤ ਹਿ ਨ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੧॥ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਮੈ ਬਿਰਥੀ ਪਾਲ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆ
 ਗਿ ਅਦਰ ਕਤ ਗਾਵਹੁ ਜੇ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸਤਿ ਗੋਪਾਲ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਲ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਤਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਨੀ ਦਨੁ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵੈ॥ ੨॥
 ੪॥ ੩੨॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀ ਅਨ ਕੋਰਾ ਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਮਲੁ ਖੋਈ॥ ਗੁਣ
 ਨਿਪਾਨ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਬਰਤ ਨਿਬਿਰਲ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇਈ

ਜਾਕੀ ਸਰਤਿ ਪਇਆ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਸਾ ਬਹੁ ਹਿਨ ਦੁਖ ਨਹੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਭਾਗੀ ਸਾਧਸੀ
 ਗੁਪਤ ਪਤਿ ਤਨ ਤੇ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਖਾ ਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪ
 ਰੇਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੩॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੁਕਾਮਨ ਸਾਧਾਰੈ
 ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਅਭਿਖੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਠੰਢਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨਾ ਬਿਧਾ ਤੇ ਆਪੇ ਕ
 ਰੈ ਲੇਹਾਗਾ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਓਧਾਰਿ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੪॥ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਤਿ ਰਵੀਗਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਹਿ ਨਿਥੈ ਕੋ॥ ਧਖ ਮਿਲੇਹੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਛੋਰੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਨੇਰੇ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੇਰੇ ਚੇ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ਓਰੇ ਗੁਨੀ ਗੋਰੇ॥ ਕਾਟਿ ਮਿਲ ਕੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
 ਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾਨਿ ਹੋਰੇ॥ ੨॥ ੭॥ ੩੫॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋ
 ਵਿੰਦ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ॥ ਅਸਥਿਰ ਕੁਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੧॥
 ਕੁਏ ਸਮੁਰਤ ਪੁਰਾ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਜੇ ਅਨਹਤ ਤ੍ਰਿਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲੇ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਅਪੁਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸ
 ਗਲੀ ਏਹੁ ਪੁਜਾਈ॥ ੨॥ ੮॥ ੩੬॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਬਸੇ ਰਿ
 ਦ ਕੀ ਤਰਿ ਸੁਕੁਲ ਖਣੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੇ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਚੀਨੇ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਰਖ ਵਾਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਦੁਣ ਚਉਣੀ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਸੇਭੁ ਜੀਤਾ ਜੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲਿ ਓਧਾਰੇ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣ ਹਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ
 ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੇ॥ ੨॥ ੯॥ ੩੭॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਚਿ ਨਿਕਰ ਉਨਾਮੁ ਪਨ ਨਿਰਮ

ਲੁਧਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਧਿਲਛੁ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਸੁਖਮਾਣੁ ਰੁਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਦਾਰਾ ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਪਾਰਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿ ਹਿ ਬਰਹਿ ਲਿਖਿ ਓ ਬਿਖਸੀ
 ਸਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪੁਰਨ ਅਧਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰਾ ॥ ਧੋਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਗਸਾਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੩੮॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਅਪ
 ਨੀ ਕਲਿਧਾਰੀ ਸਰੂਪ ਟਿਉ ਪਜੀਰ ਇਅਗਾ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਸਬੁ ਭੁਇਅ
 ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਮੈ ਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਗਾਲਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾਹ
 ਰਿਧਾਨ ਬਨਿਤਿ ਰਿਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਗੁਨ ਕੇ
 ਈ ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੮॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖਮੰਗਲ ਕਲਿ ਆਣ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਰ
 ਨ ਨਿਗਾਰਿਅਗਾਰਾ ਖਨਾਹੈ ਰਾਖਿਓ ਧਾਰਿ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਅਗਾਰਾ ॥ ੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾ ਕੀਨ ਸੇਵਾ ਧਿਰ ਬੀਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਮਹਿ ਸੁਖ ਧਾਰਿਓ ਨਿਸੁ
 ਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਭੁਏਇ ਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੋਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਵਿਰਪਾਲਾ ॥ ੨॥
 ੧੨॥ ੪੦॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੁਇਅਮ ਨਿਉਂਦੁ ਮੁਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜ ਸੁਗਾਈ
 ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਆਭਾਈ ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਾਈ
 ॥ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੇ ਗਾਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਅੰਗੁਣ ਤੇਰੇ
 ਆਪਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਗਤ ਭੁਏ ਅਧਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਇਅ
 ਸਗਾਈ ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੪੧॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਾਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁ
 ਨੈ ਵਿਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਗਾਧ ਹੁਸਾਮੀ ਪੁਰਨ ਪਾਲਹ ਮਾਰੀ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸੁ
 ਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਂਗਉ ਸੋ

ਈਸੇਈਪਾਵਉਅਪਨੇਖਸਮਭੁਰੇਸਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰਾਉਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਮਦੇਸਾ॥੨
 ੧੪॥੪੨॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਸਗਲਾਦੁਖ
 ਮਿਟਾਇਆ। ਤਾਪਰੇਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਰਲਪਾਇਆ॥੧॥ ਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਸੁਖ
 ਦਾਤਾ। ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਧਿਧਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਦਬਿਨੋਦ
 ਮਗਲਗੁਣਗਾਵੁਗੁਰਨਾਨਕਉਏਈਏਆਲਾਜੈਜੈਕਾਰਉਏਜਗਭੀਤਹਿਓਆਪਾਰਥ
 ਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੪॥੧੫॥੪੩॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ॥ਅਗੀਗੁਣਤਨਗਨੀਆਕਾਈਅਪ
 ਣਾਬਿਰਦੁਪਛਾਣਿ। ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਸਦਾਰੀਗੁਮਾਇ॥੧॥ ਸਾਚਸਾਹਿਬੁ
 ਸਦਮਿਹਰਵਾਣਾ। ਬਿਪੁਪਾਇਆਮੈਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਓਈਸਗਲਕਲਿਆਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੀਉਉਪਾਇਪਿਛੁਨਿਨਿਸਾਜਿਅਦਿਤਾਪੈਨਲੁਖਾਣਾ। ਅਪਣੇਚਸਕੀਆਪਿਪੈਜਗਾਖੀਨਾ
 ਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ॥ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਅਹਰਿਪੁ
 ਭੁਆਪੇਸਭੁਸਸਾਹੁਉਬਾਰਿਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
 ਚੋਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਲੀ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵੁਮਨੁਤਨੁਦੇਹੁਸੁਖਾਲੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਮੇਹਿਤਿਸਕਾਭੁਰਵਾਸਾ। ਬਖਸਿਲਏਸਭਿਸਚੈਸਾ
 ਹਿਧਿਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ॥ਬਖਸਿਅਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲੇਰੇਗੁਬਿਦਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਦਾਰੇ॥੧॥
 ਹਰਿਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ ਤਾਪਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਦਮਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗੁਰਗਾਧਿਆ॥ ਦੁਹੀਵਡਿਅਈ
 ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਾਨੁਸਬਦੁਸਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥

ਭੁਏਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਿਤੁਸਚੇਦਰਘਾਗਿ।ਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਗਵਾਇਆਭੁਈਠਾਇ
 ਪਈਸੰਸਾਰਿ।ਆਪਣੇਜੀਅਜਤਿਆਪੇਰਾਖੇਜਮਹਿਕੀਓਹਟੁਗਿ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਣ
 ਰਿਏਉਰਿਧਾਗਿ।ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਦਿਖਕਾਟਣਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਓਏਰੇਭਾਈਜਿਨਿਗਚਿਆਸਭੁਕੇਇ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੇਭਾਈ
 ਸਚੇਸਚੀਸੇਇ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੇਇ॥੨॥੧੮॥੪੭॥ ॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ।ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨ
 ਚਿਦਿਅਤਲੁਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੇਰੇਤਾਪੁਗਵਾਇਆਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
 ॥ਪਾਰਥੁਮਪ੍ਰਭੁਭੁਏਦਇਆਲਾਦੁਖਮਿਟਿਆਸਭੁਪਰਵਾਰੀ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮੰਗਲ
 ਰਸਰੂਪਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ।ਨਾਨਕਪਤਿਗਾਖੀਪਰਮੇਸਰਿਉਧਰਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੇ॥੨॥
 ੨੦॥੪੮॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਐਹਾਸਤਿਗੁਰਰਖਦਾਲਾਹੇਆ।ਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਹਾਥਦੇਰਾ
 ਖਿਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਨਿਤਨਵਾਨਿਰੇਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪੁਗਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਟਾਇਆ
 ਜਨਕੀਲਾਜਰਖਾਈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੧॥ਹਲਤੁਪਲ
 ਤੁਪ੍ਰਭੁਦੇਵੈਸਦਾਰੇਮਰਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਧੀਰਾਰਿਆ।ਅਟਲਬਚਨੁਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਾ
 ਸਭਲੁਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਜੀਅਜਤਿਸਤਿ
 ਤਿਸਕੇਕੀਏਸੇਈਸੰਤੁਸਹਾਈ।ਅਪਨੇਸੇਦਕਕੀਆਪੇਰਾਖੇਪੁਰਨਭੁਈਧਠਾਈ॥੧॥ਪਾਰ
 ਥੁਮਪੁਰਾਮੇਰੇਨਾਲਿ।ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਪੁਰੀਸਤਿਗਾਖੀਹੋਏਸਰਬਦਇਆਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਅਨਦਿਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕਾਣਤਾ।ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਿਉ
 ਧਾਰਿਕਪਿਤਮਾਤਾ॥੨॥੨੨੫੦॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ ਚਉਪਦਾਘਰੁ ੩ ॥

१॥ ਜਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਿਲਿਪਰਿਹੁਨਹੀ॥ ਸਹਸਾਰੁ ਕਾਇਆ॥ ਸਿਕਟਾਰੁ ਨਹਪਤੀ
 ਆਇਆ॥ ਓਮਰਾਵਹੁਆਗੇਏਗਾ॥ ਮਿਲਿਰਾਜਨਰਾਮਨਿਬੇਰਾ॥ ੧॥ ਅਬਰੂਰੂਨਕਤ
 ਹੁਨਜਾਈ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਬੇਟੇਗੁਰਗੋਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆਪ੍ਰਭੁਟਰਬਾਰਾ॥ ਤਾਸਗ
 ਲੀਮਿਟੀਪੁਕਾਰਾ॥ ਲਥਾਪਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ ਤਾਕਤਮਾਵੈਕਤਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਹਸਾਚਨਿ
 ਆਉਨਿਬੇਰਾ॥ ਓਹਸਮਠਾਕੁਰਸਮਚੇਰਾ॥ ਅਤਿਹਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ ਬੰਨੁਖੋਲਤਆਪੁਪਛਣੈ॥
 ੩॥ ਸਰਬਥਾਨਕੋਰਾਜਾ॥ ਤਹਅਨਹਤਸਬਦਅਗਾਜਾ॥ ਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਿ
 ਲਿਨਨਕਗੁਰਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ ਚਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਹੁ॥
 ਘਰਿਥੈਠੇਗੁਰੁਪਿਆਇਹੁ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਕਹਿਆ॥ ਸੇਸੁਖੁਸਾਚਾਲਹਿਆ॥ ੧॥ ਅਪੁਨ
 ਰੇਇਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਅਨਦਸੁਖਕਾਲੁਆਣੁਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਆਵੈਕਹਿਦਿਸਨਾਨ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਬੀਗੁਰਵਡਿਓਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹਾ॥ ਗੁਰਬੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਪਰਾਛੁਤਲਾਥੋ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋ
 ਸਾਥੋ॥ ਗਣਨਿਧਾਨਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਗਰਿਕੀਨੋਮੁਕਤਿਦੁਆਰ
 ਸਤੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੈਚੈਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਖਰੁਮੇਰੇਸਾਥੋ॥ ਜਨਮਮਰਦੁਭੈਲਾਥੋ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥
 ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਖੁਭਿਪੁਰੀਲੋਚਹਮਾਰੀ॥ ਕਹਿਦਿਸਨਾਨੁਕਿ
 ਹਿਆਏ॥ ਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਅਨਾਮਨਿਸਤਰੀਐ॥ ਓਠਤਧੋਠਤ
 ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਤੁਕਰੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਕਾਮਾਰਗੁਪਰ
 ਮਕੀਪਉੜੀ॥ ਕੇਵਡੁਭਾਗੀਪਾਏ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਨਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
 ਏ॥ ਓਸਤਤਿਕਹਹੁਸਦਾਖੁਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੁਰੈਕਾਲਿਗਾਖੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭੁਏ

ਪਦਿਤ੍ਰਾਸਤਿਗੁਰਵੀਸਚੁਸਾਖੀ॥੩॥ ਧਿਘਨਧਿਨਸਨਸਕੁਦੁਖਨਸਨਸਤਿਗੁਰਨਭੁ
 ਦਿਨਾਇਆਗੋਏਪਾਪੁਏਸਭਪਾਵਨਜਨਨਕਸੁਖਿਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਸਾਹਿਬਗੁਣੀਗਹੇਗਾ॥ਪੁਰੁਲਸਕਰੁਸਕੁਤੇਗਾਰਖਵਲੇਗੁ
 ਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭਿਜੀਅਕੁਏਦਇਆਲਾ॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਕਰਹਉਗੁਰਨਗਣਾ॥ਕੁਓਕ
 ਤਹਿਨੀਪੁਰੁਸਗਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਅਦਸਾਹਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਅਧਿਨਲੀਵ
 ਉਸਾਰੀ॥ਬਲੁਪਨੁਤਕੀਅਤੇਰਾ॥ਤੁਰੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗਪਾਇ
 ਅਗਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪਿਤਰਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਮਰਸਦੀਆ॥ਕਸਲਖੇਮਸਭਿਥੀ
 ਅਗ॥੩॥ਹੋਏਪੁਰੁਸਗਈ॥ਸਭਿਉਠਿਲਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰੁਪਿਆਈਐ॥
 ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਕਗਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਸੁਖਸਹਜ
 ਆਨੰਦਾ॥ਪੁਰੁਮਿਲਿਓਮਨਭਾਵਦਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਾਗਤਿਕੁਈਹਮਾਰੀ॥
 १॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਹਤੁਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੁ
 ਟਕੀਓਟਸਤਾਣੀ॥ਸਭੁਕੁਵੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਤਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸ
 ਵਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਪੁਰੁਕਾਟਿਅਜਮਕਾਠਸਾ॥ਮਨਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ
 ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਸੇਈ॥ਹਰਿਪੁਰੁਧਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੋ॥ਸਭੁ
 ਨਮਜਨਮਦੁਖਲਾਖੋਰਿਕੁਉਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ॥
 ੪॥੫॥੫॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਠੇਰੁਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥ਤਾਪੁਛੇਠਿਗਾਇਆਪਰ
 ਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਹੋਗਾਖੀ॥ਸਗਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਅਪਿਹੋਅਰਖਵ
 ਲਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਖਧਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨਹੋਅਸਦਸਖਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਗੁ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲ ਰੇਗੁ ਧਿਟੁ ਗੁ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲੀ ਥਾਤ
 ਸਦਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾ ਧਿਰੁ ਸਮਾਗਿ ਆਗ ॥ ਮਰਾਗੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਨ ਧੀਰੁ ॥ ਰਿਅਗਾਗੁ ਰਕਸ
 ਧਰੁ ਭੁਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਤਿਨ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਬੋਲੁ ਏਕੁ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਸਹਿ ਬੁਧੁ ਏਕੁ ਗੋਰੇ
 ਰਾਜ ਪਿਨਕਨ ਮੁਸਕੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਸਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋ ਆਗ ॥ ਦਲੁ ਨ ਧਿਰਾ ਹੋ ਆਗ ॥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਅੰਦਰੁ ਸੋ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿ
 ਲਦਿ ਖਨ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਸ ਸੋਰੇ ਦਰਨੀ ਕਾਜੇ ਨਾ ਦੇ ॥ ਸੋ ਕੁਲਤਰਾ ਦੇ ਉਪਾਰੋ ਆਹੋ ਜੀ ਕਾ
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿਟਿ ਅਜੇ ਛਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀਸਲੁ ਮਤਿ ਨਾਇ ਆਇ ॥
 ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਸੋਰੇ ਦਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੇ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਬੁਧੁ ਧਿਰੁ ਰੁਜਾਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਲੁਹੇ ਇਹੁ ਗਦਾਨੈ ॥ ਬਾਬ
 ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਨੀ ॥ ਸਭੁ ਚਿਤਾਗੁਣੁ ਤਮਿ ਟਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਧਾਨੀ ਪੁਰੀ ॥ ਕਾਈ ਥਾਤ ਨਹੀ ਆਉਰੀ ॥ ਗੁਰਚਰਣੁ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ
 ਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਣੇ ਦਸਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿ
 ਉਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਭੁਤਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਗ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇ ਆਗ ॥ ਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਭੁਇਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇਵੁ ਭੁਗਾਗ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ
 ਕੀ ਪੁਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੁ ਗੁਰੁ ਖਿਲੀ ਆਗ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੁਰਨ ਧਿ ਮਲ ਧੀਰੁ ਰਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਅਤਿ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਦਸਨਾਨਕ ਸਗਲਿ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੫੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਚਰਣੀ ਲਾਇ ਆਗ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸ
 ਗਈ ਪਾਇ ਆਗ ॥ ਸੁਹਜਾਈ ਮੈਭਰੁ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭੁਣਗ

ਹੁਸਰਾਸੁਬਾਈ॥ ਮਨਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਸਗਲੇ ਲਪਾਹੁ ਜੀ ਅਕੈ ਸੀ ਗਿਸਦਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾ
 ਰਾਇ ਪੁਰਖਾਣੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਹਮ ਸਤਿ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜ
 ਸਦੀਨੇ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸਦ ਜੀ ਅਸੀ ਗੋਰਖ ਦਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੋ ਨਿਕੀਰਤ ਨੁਗਾ
 ਈਐ॥ ਧਰੁ ਤਿਨ ਜੇਨੀ ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨੀ ਜਾਤਾ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਰੁ ਨੇਹਿ
 ਨ ਆਇਆ॥ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੫॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕੀ
 ਤੀ ਪੁਰੀ॥ ਪੁਰੁ ਗਦਿ ਰਹਿ ਆਭੁਰ ਪੁਰੀ॥ ਖੋਮ ਕੁਸਲ ਭੁਇ ਆਇ ਸਨਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਿਟੁ ਕੁਰਬਾ
 ਣਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਪਾਗੇ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੇਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਦਾ ਰੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਸਾ ਪੁਰਖ ਮਤਿ ਖੋਏ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭੁ ਹੋਏ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ॥ ਸਭ
 ਲਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ॥ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਈਐ॥ ਮਨ ਧਾਂ
 ਛੁਤ ਲਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨਿ ਦੋ ਪਿਆਏ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਅਨੰਦਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਛਾਨਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਆਇਆ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੬੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਦਹ ਦਿਸ ਛੁਤ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟਾ ਮਨ ਰਮ ਕਰੁ ਆਇਓ॥ ਸੇਜੁ ਏਕੇ ਲੀਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੁ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸ
 ਸਿਧਾਇਓ॥ ੧॥ ਗੁਣਿ ਨੀ ਸੰਦੇਸੇ ਰਮਾਇਓ॥ ਏਕੇ ਸੇਰੇ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲਤ ਬਰਤ ਰਪਾਤੋ ਰੇ ਆ
 ਏਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਉਂ ਬਿਸੇਰੈ ਦੁਲਾਲੁ ਪਿਆਰੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਸੁਖ ਦਾਇਓ॥ ਮਦਿ ਰਿਚ ਰਿਕੇ
 ਪੰਥ ਨਿਗਰਉ ਨੇਨੀ ਰਭੁ ਰਿਐ ਏਓ॥ ੨॥ ਗਉਂ ਗਉਂ ਭੀਤ ਭੁਇਓ ਧੀਰੇ ਸੁਨਤ ਦੇਸ ਨਿਕਟਾਇਓ॥
 ਭਾਭੀ ਗੀ ਕੇ ਪਾਪ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੈ ਦੁਰਾਇਓ॥ ੩॥ ਗੁਇਓ ਹਿਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੇ ਦੁਖੁ ਮਿ
 ਟਾਇਓ॥ ਕਹਨਾਨ ਕਹਉ ਮੈਭੀ ਤਿਗੁਰਿ ਕੇ ਈਤ ਉਦਾਇ ਆਰਥੀ ਹੁਲੇ ਪਾਇਓ॥ ੪॥ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰ
 ਦੇਸੇ ਰਮਾਇਓ॥ ਜੇ ਰਾਹ ਤੇ ਸਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਓ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੧੧

੧੬॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਈ ਬਹੇਰੁ ਧੀਰੀ ਛੇਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖ ਦਾਗੀ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਲੋਕੀ ਮਾਇ
ਆਧਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓਗਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਇਹੁ ਗਾਖਹੁ ਪੈਜਤੁ ਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਇ
ਆਤਮਾ ਲਾ॥ ਨਿਰੀਜਾ ਮਾਨੀ ਜਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇਰੀ ਕੁਰਗਤਿ ਕਉ ਕਰਧਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ
ਸਾਬਾਲ ਕੁਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ॥ ਕਰਿਓ ਪਦੇ ਸੁਖਿ ਨਿਕੋ ਬਹੁਤੀ॥ ਬਹੁਤਿ ਪਿਤਾ
ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਭਿਗਣ ਬਖਸਿਲਏ ਪੁਰੁ ਆਗੇ ਮਾਗਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ
ਸਭੁ ਬਿਪਿਨਾਣੈ ਤਾਕਿ ਸੁਪਾਓ ਆਖਿ ਸੁਣਈ ਐ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭੁਵੈ ਪੈਜਰਖਾ
ਈ ਐ॥ ਅਦਰਓਟ ਮੇਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪੁਰੁ
ਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬਿਨੀਤੀ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਭੁਰਮੋਲਿ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਕੁਝੇ ਮਨ ਕੀ ਚੀਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖ
ਧੁਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਦੀਤੀ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੨॥ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਪੁਰੁ ਭੁਏ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਿਆਵਤ ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ॥ ੧॥
॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮਤੁ ਮਾਰਾ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦੀਓ ਪਦੇ ਸਾਜਿ ਪਿਭੁਓ ਜਲੁ ਪਾਰਿਓ ਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ
ਹੋ ਮਤੀ ਸੁਨਹਿ ਪੁਰੁ ਤੂੰ ਸਭੁ ਬਿਛੁਕਰਣੈ ਹਾਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਦਿਹੁ ਜੰਤੁ ਦਿਨਰ
੨॥ ਕਿਯਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪੁਰੁ ਮਪੁਨਾ ਅਚਰ
ਜਤੁ ਮਹਿ ਵਰਾਈ॥ ੩॥ ਪਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀ ਨੀਪੁਰੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛੁ ਉਸਤਾ ਪੁਰੀ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੬੩॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨ
ਮੇਸਕਾਰ ਪੁਰਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਦਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਪੈਜ ਸਦਾਗੀ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਭੁਇ ਭਿਸਾਈ॥ ਸਗਲ ਮਨ ਬਕੀ ਨੇ॥ ਕਰਤੈ ਉਣੀ ਧਾਤੁ ਨ ਕਾਈ॥ ੧॥ ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥
॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ॥ ॥ ॥ ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ

ਤੁਹਿ ਕਤ ਉਭਾਵੈ। ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਦਿ ਆਲਾ। ਸਭਿ ਜੀਅ ਭੁਏ ਕਿਰ
 ਪਾਲਾ। ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਂ ਈ। ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਹਾਈ॥ ੩॥ ਤੁੰ ਭੁਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ। ਇਹੁ ਪੁਨੁ ਪ
 ਰਬੁ ਤੇਰਾ। ਜਨਨ ਕਏ ਕੁਪਿ ਆਇ ਆ। ਸਰਬ ਛਲਾ ਪੁਨਿ ਪਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੧੪॥ ੬੪॥ ॥
 ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਮਨ ਸਮੇਰੇ ਦਰਨ
 ਤੇ। ਸਭਿ ਉਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ। ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਨੇ ਚਨਾ॥ ੧॥ ਸਭਿ
 ਸਲਖੇ ਮੁਖਿ ਪਾਗੇ। ਸਹੀਸਲ ਅਤਿ ਸਭਿ ਬੈਠਿ ਬਾਗੇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਮਲੁ ਲਾਖੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭੁਇਓ ਸਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆ। ਆਇ ਪੁਰਖੁ
 ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੬੫॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇ
 ਆ। ਸੇਘਰੁ ਦਿਸਾਇ ਆ। ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ। ਤਾਂ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ਆ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ। ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪੁਰੀ ਅਕ ਬਕਹੁਣੀ। ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਵਖਾਣੀ। ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਜਾ
 ਣੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬੬॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਗੇ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ। ਪਾਛੈ ਕੁਸਲਖੇ ਮਗੁ
 ਰਿਕੀਆ। ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ। ਗੁਰ ਅਪੁਨ ਰਿਦੈ ਪਿਆਇ ਆ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ। ਮਨ ਇਛੈ ਛੁਲੁ ਪਾਈ। ਸੰਤੁ ਹੁਦਿ ਨੁਹਿਨੁ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਭਿ ਭੁਏ ਨਿਦਿ ਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ। ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕ ਸ
 ਚਿਪਤੀਨੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੬੭॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਦਾਰੇ। ਚਉਕੀ ਚਉਗਿ
 ਰਦ ਮਾਰੇ। ਗਮਨਾ ਮਿਮਨੁ ਲਾਗਾ। ਜਮੁ ਲੈ ਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਤਾ। ਧੀਪ
 ਨੁ ਕਾਟਿ ਕੇਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਝਿ ਅਧਿਨਾਸੀ। ਤਾਰੀ
 ਸੇਵਨ ਧਿਰਥੀ ਜਾਸੀ। ਅਨਦ ਕਠਹਿ ਭੇਦੁ ਦਾਸਾ। ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੬੮॥

ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰਿ ਸਾਧਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈਰਿ ਸਦਾ ਹੀ ਮਨ ਰਿਦਿ ਆਛ ਲੁਪਾ
 ਏਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖਿ ਨੁ ਮਦਰੁ ਕੇਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭੁ
 ਏਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਦਰੀਨੋ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਦਸਿ ਕੀਨੋ ॥ ਜਾਨਨਾ ਨ ਕਰਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ
 ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ੬੫॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫ ॥ ਤਾ ਪੁਰਾਣਾਇਆ ਸੁਰਿ ਪੁਰੇ ॥ ਦਾਜੇ
 ਅਨੁ ਰਤੁ ਗੋ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ॥ ੧॥ ਬੇਦ ਨ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸਤਿ ਸਤੁ ਸਰ ਸੇਹੇ ਏਹ ਰਿਹਾ ਰਿਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਗਿ ਹਿਸੇਲੇ
 ਦਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਿਆ ਸਤਿ ਦੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨਨਾ ਨ ਕਰਨਾ ਸੁਖੁ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥
 ੨॥ ੬॥ ੭੦॥ ॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫ ॥ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ॥ ਮੇਰਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੁ ਨੁ ਆ
 ਦੇ ॥ ਅਥਾਹਿ ਕਤ ਉਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਪੈਰਿ ਰਖਾਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਗਵਾਈ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਣਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜਤਿ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ
 ਰੀ ਹਥ ਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾ ਦੇ ਸੇ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ੨॥ ੭॥ ੭੧॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫
 ਹਰਿਨ ਮੁਖਿ ਦੇ ਪਰੇਇਆ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਮਾਰੇ ਏਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੁਰਨ ਜ ਕੇਰਾ
 ਗਾ ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਗ ਪਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਰਿਦਿ
 ਆਛ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾਕਿ ਰਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ
 ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੨॥ ੮॥ ੭੨॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫
 ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਮਦਿ ਕੇਨ ਮਲਾਏ ॥ ਸਰਬ ਜੇ
 ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਗਲਿ ਸੁਖ ਅਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜਤਿ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਰਜਾਈ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤੁ ਧਿ ਸਭਿ ਸਦਾ ਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਧਿਰ ਦਸਦਾ ਗੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ ॥ ਜ
 ਨਨਾ ਕ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨॥ ੯॥ ੭੩॥ ॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਜਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ॥

ਏਹੁਲੁਗੁਗੁਰੂਏਯਾਗਿਅਗਾਅਨਦਕਰੁਪਿਤਮਾਤਾਪਰਮੇਸਰੁਜੀਅਕਾਰਾਤਾ॥੧॥ਸੁਰੁ
 ਚਿਤਵਨਿਦਾਸਤੁਮਾਗੇ॥ਗਾਖਰਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਕੀਆਪਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥
 ਮੇਰਾਪੁਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪੁਰਨਕਲਜਿਨਿਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਅਗਾਮਨਚਿਟਿਅ
 ਛਲੁਪਾਇਅਗਾ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੋ॥ਪ੍ਰਬਿਧਾਲਕਰਾਖੇਅ
 ਪੋ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਗਈ॥ਬਿਘਨਗਾਏਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਏਅਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅ
 ਰਦਾਸਿਸੁਣੀਬੁਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਰੁਜੀਅਬੁਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪ੍ਰਕਰਣਕਰਣ
 ਸਮਗਾਥਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਰੁਖਲਾਥਾ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਧੋਨੀਤੀ॥ਸਰੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸ
 ਵੀਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਅਪਨਾਗੁਰੂਪਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਅ
 ਰਿਆਏ॥ਨਾਮੇਕੀਦਭਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਰਣਨਜਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਆਰਾਧੁ
 ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸੰਤੋਕਿਛੁਪਾਈਭੋ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੁ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਬੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਲਾ
 ਗੀ॥ਸੋਪਾਏਨਿਸੁਵਤੁਬਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗਾ॥ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਛਲੁਪਾਇਅਗਾ॥
 ੨॥੧੨॥੭੬॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਪਰਮੇਸਰਿਨਿਤਾਈਨਾ॥ਦਖੋਰਗਕਾਰੇਰਾਉਨਾ॥ਅਨਦਕਰ
 ਹਿਨਰਨਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖੁਏਅਸਰੁਬਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ
 ਪਰਮੇਸਰੁਗਦਿਹਰਿਆਸਰੁਨੀਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਪੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿ
 ਤਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਦਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫॥ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਆਪੇ
 ਰਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਤਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰੁਕੇਰੁਰਣਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੇਇਸ
 ਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀਪੁਰਨਸਰੁਨੀਬਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਆਪਿਸਹਾਈਏਅਗਾ॥ਸਚੇਦਾਸਦਾਕੇਅ

ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਦਫਿ ਆਈ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੮॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲ
 ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭਾਣਾ॥ ਤਾ ਜਪਿ ਆਨਾ ਮੁਰਮਾਣਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ॥ ਪੁਰਖੀ ਪੈਜ
 ਹਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਹਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਰਾਈ॥ ਜੇ ਇਛੁ ਹਿਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸਨ
 ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਤਾ ਸੇਈ ਸਤਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਤਕ
 ਮਨ ਲੀਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜੁਗਾਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉ ਗੀਲਾ ਬੀ॥ ਸੰ
 ਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀ ਆਮੈ ਰੋ ਕਰੈ ਤੈ ਸਤਿ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਖੀ॥ ੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਸਰਬ ਸੁਦੀ ਨਿ ਆਪ
 ਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੁਰਨ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੧੮॥
 ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲ ੫॥ ਗਾਗੀ ਧੀ ਗਨਾ ਹਮਾਰੀ॥ ਧਨਿ ਸਗਲ ਰੇ ਨੁਛਾਰੀ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ
 ਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਏਹ ਸਗਲ ਸਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਤਿ ਨ ਕੀਓ ਟਾ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ
 ਉਪਰਿ ਸਗਲੇ ਕੋਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਸੀ ਗਿ ਜਿਸੁ ਗਾਇ ਆ॥ ਇਹੁ ਪੁਰਨੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਆ॥ ਸਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੧੮॥ ॥
 ਸੇਰਠਿ ਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਕੀਨੀ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਬਦ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਦਸਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਛਲਿ ਦਤੀ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਦੀਨੀ ਦਿਰਲੈ ਬਿਨਹ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੁ ਭਾਈ॥ ਓਹ ਸਭ ਲਸਦ ਸੁਖ
 ਰਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਪੁ ਰਹਿ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲ
 ੫॥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਗਯੋ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੋ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰੋ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤੁ ਰੋ
 ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਜ ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨ ਧਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਮਿਟਾਇ ਆ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਦਖਾਣੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਵ

ਥਕਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਬੁਧੇਖਾਵਤਲਾਜਨਮਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਰਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖਉ
 ਜਲਸਦਸੁਖਪਾਈਐ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਕਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਮਿਨਸੁਕੁ
 ਵੈ॥੨॥ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੁਰੋਤਪਾਵੈ॥ਜਿ
 ਨਨਕਕਨਮੁਖਿਆਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਸੁਖਸਾਦਘਰਿਆਇਆ
 ਨਿਦਕੈਕੇਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ਪੁਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਥਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿ
 ਹੁਸਾਰੇਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੇਬੁਧਣਾਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਬੈਲੈਸਾਹਿਬਕੈ
 ਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਥਾਣੀਧਰਮੁਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪੁਰਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੁਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੨॥
 ੨੦॥੮॥੮੪॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਰਿਦੈਪਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿ
 ਆਏ॥ਸਤਿਪੁਰੁਇਆਸੀਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸਤਿਹਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥
 ੧੯॥ਅਪਨੇਕੁਗਤਿਕੀਗਣਤਨਗਣਾਈ॥ਗਾਏਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉ
 ਰਿਪਾਰੇ॥ਤਿਨਿਸਬੇਬੇਕਸਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਛਿਰਿਨਾਨਕਦੁਖਨਈ
 ਆ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਦਸਿਆਸੇਈ॥ਜੈਜੈਕਾ
 ਰੁਕਰੇਸਕੁਕੇਈ॥ਗੁਰਪੁਰੈਕੀਵਡਿਭਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੁਰਬਾਨ
 ਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੇਧਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੇਜਸੁਤੇਗਾਗਾਵੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਤੂੰ
 ਭੋਰੇਸੁਆਮੀਮੇਰਾਸਤਿਭਰਦਾਸਾਤੇਗਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿਨਿਦਕੈਛਾਈ॥
 ੨॥੨੨॥੮੬॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਆਗੈਸੁਖਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੈਆਨਦੁਪ੍ਰਿਕੀ
 ਤਾ॥ਧਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਛਿਰਿਕੋਲਤਕਤਹੁਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮ

ਨਮਾਨਿਅਗਾਹਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਜੀਮਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥
 ਅਪਨੇਭੁਗਤਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਦਠਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈ॥
 ੨॥੩੨॥੮੭॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਨਾਲਿਨਰਾਇਦੁਮੈਰੇ॥ਜਮਦੁਤਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਕਿਠਿ
 ਲਾਇਪ੍ਰਭੁਗਾਖੋ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੋ॥੧॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਬਿਠ
 ਰੇਸਗਲੇਦਸਕਉਸੁਮਤਿਦੀਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਸਗਲੇਥਾਨਦਸਾਏ॥ਸੁਖਸਾਂਗਇਠਿਰਿ
 ਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਕੋਭੁਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਰਤਾਸਤਿਗੁਰਤਾਕੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤ
 ਹੋਤਅਨਿਦੁਖੁਗਾਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਦਹੁਗਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹਨਮੇਆਰ
 ਧਹੁਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸਪੁਰਿਲਿਖਿਅਸੇਈਪੁਰਨ
 ਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਏਨਤੀਪ੍ਰਭੁਜੀਨਾਮਰਹਾਂਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫
 ॥ ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ਜਨਅਪਨੇਕੀਰਾਖੋ॥ਜੈਜੈਕਾਰਹੋਤਨਗਭੀਤਰਿ
 ਸਬਦੁਗੁਰੁਸੁਚਾਖੋ॥ਪ੍ਰਭੁਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੁਮਮਰਥਸਗਨਿਕਾਦਤਾਆਠਪਹਰ
 ਤੁਮਪਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜਨੁਭੁਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਤਿਸੇਅੰਦੇਸਾਨਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚ
 ਰਨਲੋਗਭੁਓਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾਜਿਇਘਰਿਆਏਸੇਭਾਸੇਤੀਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੁਰਗੁਰਪੁਰੀਮ
 ਤਿਜਾਕੀਪੁਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਾਰਿਓਭੁਦਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਗਰਿ
 ਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੫॥ਭਇਓਹਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇ
 ਸਭੁਬਿਧਿਥਾਈ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨਅਪੁਨਗੁਰਿਪੁਰੈਧ੍ਰੇਣੀਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ

ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਇ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਜ਼੍ਜਿ ਰੇਦਿ ਆਛੁ ਪਾਈ ਐ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਜਿ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪੁਰੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇ ਆਮੁਖ ਉਜਲ ਭੁਏ ਚਰਧਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੨੯॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਿਓ
 ਅਪਨ ਸਾਂਈ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ਨਿਸਦਾ ਪਿਆਈ॥ ਗਾਥ ਦੇਇ ਨਿਨਿਰਾਖੋ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ
 ਰਾਖੋ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰਿ ਧਾਨੁ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੁਰਨ ਪੁਰਾ ਤੇ ਜੀ ਅਹੋ ਏ ਮਿਹਰ
 ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਰਨਾਈ॥ ਨਿਨਿ ਪੁਰਨ ਪੈਰ ਰਖਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਈ
 ॥ ਸੁਖ ਭੁਝਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੩੦॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੈ ਤੀਠਾ ਕੁ
 ਰਮੇਰੇ ਜੀ ਅਜਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੋ॥ ਗਾਥੁ ਪੈ ਜਨਾਮੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾ ਦਨਾਰੋ॥ ੧॥ ਪੁਰੁ ਜੀ ਉਖ
 ਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਬੁਰੇ ਭੁਲੇਹ ਮਥਾਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਰਾ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ
 ਧੰਪਨ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਗੋ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵਕ ਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਗਾਰੋ॥ ੨॥ ੩੧॥
 ੩੨॥ ॥ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੀ ਅਜਿ ਤੇ ਸਭਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਚਰਧਾਰੋ॥
 ਅਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਉ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨੇ ਭੁਟ ਨਿਪਿਧਾਰਿ ਉਤਾਰੋ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਨ ਕੇਕਾਰ ਜਸ ਗਲ ਸ
 ਦਾਗੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿ ਪੁਰਨ ਧਸ ਮਹਮਾਰੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਉ
 ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭੁ ਥਾਈ ਉਨ ਕਤੁ ਧਾਤਾ॥ ਕੁਗਤਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪੁਤਾ ਪੁ
 ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੧੨੭॥ ॥ ਜੋੜਾ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੁਪਦੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਦ
 ਦੁਗੋਬਿੰਦ ਗਨ ਸੁਨਉ ਅਰਗਾਓ ਰਸ ਨ ਗੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਸਿ ਮਰਿ
 ਮਾਧੋ ਜੋ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤਾ ਕਾਲ ਪਿਆਲ ਜਿਉ ਪਾਰਿ ਉਡੈ ਲੈ ਮੁਖ ਪਸਾਰੈ॥ ੧॥ ਆਨੁ ਕਾਲਿ

ਮ/੩

ਛੁਨਿਤੇਹਿਰਮਿਉਹੈਸਮਝਰਾਪਹੁਚੀਤਾ।ਕਹੁਨਾਨਕੁਰਾਮਭੁਜਿਲੈਜਾਤੁਅਉਸਹੁਈਤੀ॥੨॥
 ॥੧॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੨॥ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ॥ਨਾਹਰਿਭੁਜਿਉਨਤੀਰਖਸੇਵੈਚੇ
 ਟੀਕਾਲਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਾਮੀਤਪੁਤਰਥਸੀਪਤਿਪਨਪੁਰਨਸਰੁਮਹੀ॥ਅਦਰਸਕ
 ਲਮਿਥਿਅਏਜਾਨਉਭਜਨਰਾਮਕੇਸਹੀ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੇਜਗਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇ
 ਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਧਰੀਆਸਿਮਰਤਕਹਾਂਨਹੀ॥੨॥੨॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੨
 ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰਦਾਰਾਨਿਦਿਆਰਸਰਚਿਓਰਾਮਭੁਗਤਿਨਹੀਕੀਨੀ॥੧
 ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪਿਥਜਾਨਿਉਤੈਨਾਹਿਨਪਨਜੇਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ਅਤਿਸੀਗਿਕਾਹੁਨਹੀਦੀ
 ਨਾਧਿਰਥਾਪੁਧਧਾਇਆ॥੧॥ਨਾਹਰਿਭੁਜਿਓਨਗੁਰਜਨਸੇਵੇਨਾਉਪਜਿਉਕਿਛੁਗਿਅ
 ਨਾ॥ਪਟਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਥੇਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ਬਹੁਤਜਨਮਭੁਰਮਤਤੈਹਾਰਿਓ
 ਅਸਥਿਰਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਮਾਨਸਦੇਹਪਾਇਪਦਹਰਿਭੁਜਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥
 ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੪॥ਮਨਰੇਪੁਰੁਕੀਸਰਨਿਧਿਚਾਗੇ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਾਨਿਕਾਸੀਉਪਗੀਤਾਕਾ
 ਜਸੁਉਰਧਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਟਲਭੁਯੇਪੂਜਾਕੇਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰੰਭੁਪਦਪਾਇਆ॥ਦੁ
 ਖਹਰਤਾਇਹਧਿਪਿਕੇਸੁਆਮੀਤੈਕਾਯੋਧਿਸੋਗਾਇਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿ
 ਪਿਜੇਗਿਰਾਹਤੇਛੁਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਮਕਹਾਲਉਬਰਨੇਰਾਮਕਹਤਧਿਪਨਤਿਹਟੁਟਾ॥ਅਜਮਲੁ
 ਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਚਿਤਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾ
 ਰਾ॥੩॥੪॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੨॥ਪੁਨੀਕਉਨਉਪਾਦਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭੁਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮ
 ਕੇਸਸਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨਕਰਮਧਿਦਿਆਕਹੁਕੇਸੀਪਰਮੁਕਉਨਛੁਨਿਕਰਈ॥ਕਵ
 ਨੁਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੇਸਿਮਰੈਕੁਦਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਿਮੈਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾ

ਹਿਜਧੇਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰੁ ਪਰਮੁ ਤੋ ਕੈ ਸਮਨ ਹਿਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਖਦੁਖ ਰਹਤ ਸਦ
 ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕੈ ਕਰਤ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮੈਥੈ ਸੈ ਨਿਰੰਤਰ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨ ਨਿਆਈ॥ ੩॥ ੫॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੨॥ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਪਿਲਖ ਉਗੁਸਾਂਈ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰ
 ਮੇ ਮਨ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮਭਰ ਮਤੀ ਖੈ ਇਅਨੁ ਅਸ ਬਿਰਮਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਬਿਧਿ ਅਸ ਕਤਿ ਰਹਿਓ ਨਿਸਥਾ ਸਰਨ ਹਿਛੀ ਟੀ ਅਪਮਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਧੀ ਗਿਕ ਬਹੁ ਨਹੀ ਕੀ
 ਨਾ ਹਿਕੀ ਰਤਿ ਪ੍ਰਕੁਗਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾ ਹਿਨ ਕੋ ਉਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ॥ ੨॥ ੬॥ ॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੨॥ ਮਾਈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਸਿਨਾਗਿ॥ ਨਿਸਿਥਾ ਸਰ ਬਿਧਿ ਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤੁ ਕਿਹਿ ਬਿ
 ਧਿ ਰੋ ਕਉ ਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੋ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਏਬ ਸਾਵੈ॥ ਪਰ
 ਪਨ ਪਰਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਉ ਇਓ ਧਾਵੈ ਰੇ ਸੁਝਤ ਨਹਿ
 ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਪਟਹੀ ਕੁੀਤੁ ਰਿਬ ਸਤ ਨਿਰੰਜਨ ਤੋ ਕੋ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨ॥ ੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾ
 ਧਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਬਿਤਾ ਮਨਿ ਕਈ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ
 ॥੩॥ ੭॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੨॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜੀ ਅਧਾਰਿ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਪੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁ
 ਪਨਾ ਬਿਨ ਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਬੂ ਕੀ ਤਿਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਰਾ
 ਗਿ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਏਸੁ ਖਲ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਗਉ ਕਹਾ ਗਵਾਰ॥ ੧॥ ਅਜਹੁ ਸਮਾਇ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨ
 ਹਿਨ ਕੁਝਿ ਲੈਨਾ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੇ ਹਿ ਪੁਕਾਰਿ॥ ੨॥ ੮॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੨॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੇ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁ
 ਖ ਮੈ ਸੀ ਗਿਨੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਗ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨ ਧੰਧੀ ਸਗਲੇ ਪਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ॥ ਜਬ
 ਹੀ ਨਿਰਪਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭੁ ਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਕਹਉ ਕਹਾਯਾ ਮਨ ਏਰੇ ਕਉ ਇਨ

ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ਆਦੀ ਨਾਨਾ ਸਗਲ ਬੁਝੈ ਜਨ ਜੁਤ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛੁ ਜਿ
 ਉਕੁਇਓ ਨ ਸੁਪੁਓ ਬਹੁ ਜਤਨ ਮੇਕੀ ਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖੁ ਨ ਆਉਤਿ ਹਰੇ ਲੀਨੋ ॥ ੩ ॥
 ੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਮਨ ਰੋਗਾ ਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਬਹੁ ਬੁਝਿਓ ਜਿਉ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ
 ਉਕੁਗਵਉ ਕੀਨੋ ਬੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਛੋਡਿ ਕੈ ਝੂਠ ਹਿਲਾ ਗਿਓ ਜਨ ਮੁਖ ਕਾਰਥੇ ਓਇਓ ॥ ਕਰ
 ਪਰਪੰਚ ਉਦਰੁ ਨਿਜ ਪੇਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀਨਿ ਆਈ ਸੋ ਓਇਓ ॥ ਰਾਮ ਬੁਝਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਆਇ
 ਆਗ ਬਿਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਗਝਿਰਹਿਓ ਬਿਬਿਅਨ ਸੀ ਗਿਓ ਧਉਰਾ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿ
 ਉਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਪਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਪਛੁਨੇ ਬੁਲੈ ਸਦ
 ਪਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਜੇ ਨਰਦੁ ਖਮੈ ਦੁਖ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸੋਨੇਹੁ ਅਰੁ
 ਬੇਨਹੀ ਜਾ ਕੇ ਕੰਚਨੁ ਮਾਟੀ ਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿਰਾਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੇ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਅਭਿਮਾ
 ਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਅਰੋਗਾ ਹਿਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸਗਲਤਿ ਅਗੋਜਗ
 ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਭ੍ਰੇ ਪੁਨਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ ਨਤਿ ਹਘਟ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ
 ਨਿਹਨ ਰਪਰ ਕੀਨੀ ਤਿਹਇਹੁ ਗਤ ਪਛੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨੁ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਨਿਉਪਾ
 ਨੀ ਸੀ ਗਿਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇਹੀ ਸੁਖ ਸਿ
 ਉਸ ਬੁਝ ਗੁਛੰ ਪਿਓ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿਓ ਠਤਰਹੁ ਤਰ
 ਧੁਰਿ ਸਿਘਰੇ ॥ ਬਿਪਤ ਪਰੀਸ ਬੁਝੈ ਸਿਗੁਛਾ ਡਿਓ ਕੈ ਉਨ ਆਦੁ ਤਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਕੀਨਾ ਰਿਬਹੁਤੁ
 ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੀ ਗਿਲਾਗੀ ॥ ਜਬਹੀ ਹੋਸਤੁ ਜੀਇਹ ਕੰਓ ਆਪ੍ਰੇਤੁ ਪ੍ਰੇਤੁ ਕਰਿਓ ਗੀ ॥
 ੨ ॥ ਇਹਿ ਬਿਬਿਕੇ ਬਿਓਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਅਤਿ ਬਾਰਨਾਨ ਕਬਿ ਨੁਹਰਿ
 ਨੀ ਕੇਉ ਕਾਮਿਨ ਆਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਟੀ ਅੰਗਾ ਪ੍ਰਭ ੧ ॥

੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜ੍ਹਉਗਧਿਨੁਹੁਨਪੁਜਉਮਛੈਸਸਦਿਨਜਾਈ
 ॥ ਦਿਸਨਾਰਚਿਨਪਰਘਰਿਜਾਵਾਤਿਸਨਾਨਾਮਿਧੁਧਾਈ॥ ਅਰਭੀਤਰਿਘਰਗੁਰੁਦਿਖਾਇ
 ਆਸਹਜਿਰਤੇਮਾਨਿਭਾਈ॥ ਤੁਆਪੇਰਾਨਾਆਪੇਧੀਨਾਤੁਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਧੈ
 ਰਾਗਿਰਤਉਥੈਰਾਗੀਸਥਦਿਮਨੁਧੋਦਿਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਧਾਣੀਸਾਚੇਸਾ
 ਹਿਧਸਿਉਲਿਦਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਅਸੀਖਧੈਰਾਗੀਕਰਹਿਧੈਰਾਗਸੇਧੈਰਾਗੀਜਿਖਸਮੇਭ
 ਦੈ॥ ਹਿਰਦੈਸਥਦਿਸਦਾਬੈਰਚਿਅਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੈਚੈਤੈਮਨੁਆਨਹੈਲੈਪਾਦਤਦ
 ਰਜਿਰਹਾਵੈ॥ ਸਹਜੇਮਧਾਸਦਾਰੀਗਿਰਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਮਨੁਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਸੁਖ
 ਵਾਸੀਨਾਮਿਨਦਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ ਜਿਹਵਾਨੇਤਸੇਤਸਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੁਝੀਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਆਸ
 ਨਿਰਾਸਰਹੈਧੈਰਾਗੀਨਿਜਪਾਰਿਤਾਨੀਲਾਈ॥ ਭਿਖਿਅਨਾਮਿਰਚੈਸਤੋਖੀਅੰਤਿਤੁਸਹਜਿਪੀਅ
 ਈ॥ ੩॥ ਦੁਬਿਧਾਦਿਚਿਧੈਰਾਗੁਨਹੋਵੀਜਬਲਗਦੁਜੀਰਾਈ॥ ਸਭਜਗਤੇਰਾਤੁਏਕੈਦਤਾਅ
 ਵਹੁਨਦੁਜਾਭਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਆਈ॥ ਅਪਰਅਪਾਰ
 ਅਗਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨਿਪਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਨਿਸਮਾਧਿਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿ
 ਨਾਮੀ॥ ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਆਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਜੀਆਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇ
 ਖੁਸਹਾਮੀ॥ ਕਰਮਸੁਪਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਬੁਗਤਿਦਿਨੁਮੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਜੁਠਿਲਪੈਭੈਮਾਨੀ
 ਪੇਗਿਆਨਅਗਾਮੀ॥ ੫॥ ਜਿਹਰਾਖਿਅਸੇਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੋਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ ਅਰ
 ਥੈਵਿਅਕਾਸੀਐਰਾਈਚਾਲਉਸਦਾਰਜਾਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਐਲੇਤਾਅਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾ
 ਈ॥ ਜਿਉਚਲਾਏਤਿਉਚਾਲਹੁਭਾਈ॥ ਹੋਰਕਿਅਕੈਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ ੬॥ ਇਕਿਭੁਗਮਿਭੁਲਾ
 ਏਇਕਿਭੁਗਤੀਰਾਤੇਤੇਥਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਤੁਤੁਪੁਲਾਏਤੇਹਾਛਲੁਪਾਇਆਤੁਹੁਕਮਿਚਲਾ
 ਵਣਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਾਕਰੀਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਅਪੁਣਜੀਉਧਿਭਿਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰ

ਪਾਕੀਲੀਮਿਤਨਮੁਅਪਾਰਾ॥੨॥ਗਗਨੇਤਰਿਵਸੇਆਗੁਣਪਰਗਾਮਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿ
 ਆਨਧਿਆਨੀ॥ਨਾਮੁਮੰਨਿਭਵੈਕੋਹਕਹਾਵੈਤੋਤਤੁਦਖਾਨੀ॥ਸਬਦੁਗੁਰਮੀਠਾਗਹਿਰਗੀਭੀਰ
 ਧਿਨਸਬਦੇਨਗੁਧਓਗਾਨੀ॥ਪੁਰਾਬੈਰਾਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੀ॥੮॥੧॥
 ਜੇਗਠਿਮਹਲਾ੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਧਧਨੀਭਾਈਕਰਮਪਰਮਥਧਿਕਾਰੀ॥ਪਾਪਪੁਨਿਨਗਿਜ
 ਇਆਭਾਈਬਿਲੈਨਾਮੁਦਿਸਾਗੀ॥ਇਹਮਾਇਆਜਗਮੋਹਣੀਭਾਈਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧
 ॥ਸੁਟਿਪੀਠਿਤਕਰਮਕਾਰੀਜਿਤਕਰਮਿਸੁਖਓਪਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਰਕੀ॥੧੨॥ਗਾਥਾਸਾ
 ਸਤਬੈਦੁਬਕੈਖੜੇਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥ਪਾਖੀਭਿਮੈਲੁਨਚੁਕਈਭਾਈਅਤਿਰਿਮੈਲੁ
 ਦਿਕਾਰੀ॥ਇਨਧਿਧਿਰੁਬੀਮਾਕੁਰੀਭਾਈਓਨੀਸਿਰਿਕੈਕਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਦਿਗੁਤੀ
 ਭਾਈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਧਿਨਸਤਗੁਰਨਾਮਨਪਾਈਐਭਾਈ॥ਧਿਨਨਾਵੈਭੁਰਮਨਜਾਈ॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤਾਸੁਖਪਾਏਭਾਈਆਦੁਜਾਣੁਗਾਈ॥੩॥ਸਾਰੁਸਹਜੁਗੁਰਤੇਓਪਜੈਭਾਈ
 ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਸੇਵੈਸੇਬੁਝੈਭਾਈਗੁਰਧਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅਤਿਰਿ
 ਲੇਖੁਕਿਕਰਮਕਮਵੈਭਾਈਕੁੰਨੁਬੋਲਿਧਿਖੁਖਾਈ॥੪॥ਪੀਠਿਤਰੀਵਿਲੇਈਐਭਾਈਦਿਨੁਗਿ
 ਕੋਲੇਤਥਾ॥ਜਲੁਮਥੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਦਥਾ॥ਗੁਰਧਿਨੁਗੁਰਮਿਦਿਗੁਨੀਐ
 ਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਦਥਾ॥ਗੁਰਧਿਨੁਗੁਰਮਿਦਿਗੁਨੀਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਓਅਲਖੁ॥੫॥
 ਇਹੁਜਗੁਤਾਕੋਸੁਭੇਕੇਭਾਈਦਹਦਿਸਬਾਧੇਮਾਇ॥ਧਿਨੁਗੁਰਗਾਂਠਿਨਹੁਟਈਭਾਈਬਾਕੇਕਰ
 ਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਗੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭੁਓ
 ਮਨਿਬਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸਚੁਲੇਖਾ॥ਮਨੁਨਦਾਨੁਦੀਗਿਆਈਆਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁਦਿਸੇ
 ਖਾ॥ਗੁਰਅਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦਿਸਾਇਆਭਾਈਮਨਿਦਸਿਆਚੁਕਾਰੇਖਾ॥੭॥ਇਹੁਤਨੁਗ
 ਦੁਸਗਾਠਕੇਭਾਈਦਖਰਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਇਹੁਅਖਰੁਦਖਾਗੀਸੇਵੈਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕ

ਰੇਦੀਚਗਾ। ਪਨੁਦਾਪਾਗੀਨਾਨਕਾਭਾ। ਮੇਲਿਕਰਦਾਪਾਗਾ। ੮॥੨॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੧॥
 ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਗੇ। ਤਿਨਠਾਕਨਪਾਈਐਪਿਆਰੇਅੰਤਰਸਨ
 ਹਗੇ। ਧੁਭੇਭਾਭੇਭੇਭਿਨਾਪਿਆਰੇਤਤਾਰੇਨਦਰਿਕਰੇ। ੧॥ ਕੁੰਤੀਪੈਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਕੁੰਤੀਰੇਸਾ
 ਲਾਗਾ। ਦਿਦੁਬੋਹਿਧੁਭੇਭੇਭੀਐਪਿਆਰੇਕੀਧੀਪਾਇਕਗਾਯੋ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾ
 ਪਿਆਰੇਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਇ। ਮੇਰੇਪੁਰਸਾਲਾਹਨਿਸੇਭੁਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿਰਤੇਰਗੋਹੇਇ। ਤਿ
 ਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ। ੨॥ ਪਤਿਪਰਵਾਨਸਾਚਿਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁਸ
 ਠਾਨੀਸਾਣੁ ਆਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਵਣੁ। ਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ। ਗੁਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੁਝੀਐਪਿ
 ਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਣੁ। ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਨਿਮਿਅਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਉਦਰਮਝਾਗਿ। ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿ
 ਜਮਿਅਪਿਆਰੇਉਪਉਸਿਰਕੈਭੁਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਾਜਾਣੀਐਪਿਆਰੇਚਲੇਕਾਰਜਿਸਾ
 ਗਿ। ੪॥ ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਆਇਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਜਾਨੋਦੇਜਾਇ। ਹੁਕਮੇਬੰਨਿਚਲਾਈਐਪਿ
 ਆਰੇਮਨਮੁਖਿਲਹੈਸਜਾਇ। ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆਰੇਦਰਗਾਹਧੋਧਾਜਾਇ। ੫॥
 ਹੁਕਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਹਉਮੈਧੋਇ। ਹੁਕਮੇਭਵੇਭੁਵਾਈਐਪਿਆਰੇਅਵਗੁ
 ਟਿਭੁਠੀਰੇਇ। ਹੁਕਮਿਸਿਦ੍ਹਾਪੇਸਾਹਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁਮਿਲੈਦਭਿੰਦੀਰੇਇ। ੬॥ ਆਖਹਿਅਉਖਾਆ
 ਖੀਐਪਿਆਰੇਕਿਉਭੁਣੀਐਸਚੁਨਾਉ। ਜਿਨੀਸੇਸਾਲਾਹਿਅਪਿਆਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੇਜਾਉ।
 ਨਾਉਮਿਲੈਸਤੋਖੀਅਪਿਆਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ। ੭॥ ਕੋਇਆਕਾਗਦਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਮ
 ਨਮਸਦਾਣੀਧਾਗਿ। ਲਲਤਾਲੇਖਣਸਰਕੀਪਿਆਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਦੀਚਾਗਿ। ਪਨੁਲੇਖਾਗੀਨਾ
 ਨਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਗਿ। ੮॥੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲ ੧॥ ਤੁੰਗੁਣਦੇਤਿਰਮਲੇਕੁਈਨਿਰਮ
 ਤੁਨਾਮੁਮਨੋਹੇਇ। ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੇਕੁਈਤੁਝੁਹੀਤੇਗੁਣਹੋਇ। ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਿਮਾਤੁੰਕਰਤਾ

ਅ॥

ਕਰਿ ਦੇਖਾ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਆਭਾਈ ਮਾਨਿਤ ਨਿਨਾ ਖੁਦਿ ਸੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿ
 ਤੁ ਮੇਹਿ ਆਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤੁ ਮਾਹਿਠ ਕੁਰਸ ਚਿਦ ਸੈ ਭਾਈ ਜੋਗੁ ਗਿਆਨ ਸਮੇਇ
 ॥ ੨ ॥ ਰੁੜ੍ਹੇ ਰੁੜ੍ਹੇ ਆਖੀ ਐਭਾਈ ਰੁੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਚਲੁ ਲਾਜੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੋਰਾ ਗੀ ਐਭਾਈ ਦਰਿ ਘ
 ਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੁਲਾ ॥ ਪਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੁਭਾਈ ਪਰਿ ਘਰਿ ਤੁੰ ਗੁਣ ਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੁ ਖਪ
 ਏਆ ॥ ਭਾਈ ਚੁਕਾ ਮਨ ਹੁਗਾ ਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਕਾਂਇ ਆਮਾਜੀ ਐਭਾਈ ਤੁਮੈ ਲਤ ਨਹੋਇ ॥
 ਗਿਆਨ ਮਹਾਰੀ ਸਨਾਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀ ਐਭਾਈ ਵਿਆ
 ਮਾਂਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹੁ ਨੀਰਿ ਪਾਖਾਣੀ ਐਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਧੁਨੁ ਹਿਤੋਇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲ
 ਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐਭਾਈ ਜਗੁ ਬੁਝੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਧਿਵ ਭਾਈ ਆਭਾਈ ਜੋਭਾਵੈ ਤੇਰੇਇ ॥ ੭ ॥ ਬ
 ਈ ਅਰੁ ਧੋਲੇ ਮੀਠੁ ਲੀਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਧਿਰੁ ਹੋਈ ਪੀਸ ਚਿਦ ਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ
 ਨਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਕੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋਧੀ ਪੀਸੇ ਉਧਰੇ ਭਾਈ ਸਧਾ ਦਿਸਣੀ
 ਸਾਣਾ ॥ ੯ ॥ ਈਸੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀ ਐਭਾਈ ਪਾਵੁ ਕੁਰੰ ਚਕ ਪਾਇ ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁ ਨ ਖੁਰਿ ਦੇਖ ਸੈ ਭਾਈ ਨ
 ਨਕ ਮਿਲੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਗ ਠਿਮ ਹਲਾ ੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅੰ ੫੮ ॥ ੧ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਭੁਗਤਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਧਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੁਰਿ ਤੁੰ ਧਰ ਅਧਿ ਆਪ
 ਹਿਲਾ ਦਜ ਨਤੁ ਪੁਰਾ ਖਿਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖ ਸੁਮਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋ
 ਰਿ ਜੀਉ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭੁਗਤਾਈ ਪੈ ਜਰਖੁ
 ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਭੁਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤਾਨੇ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇਹੈ ਜਾਈ ॥
 ਕੇਵਲੁ ਰਾਖੁ ਨ ਆਮਨਿ ਦਸਿਆ ਨ ਸਮੇਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁ
 ਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਆਵੀ ਅਤਿ ਗਿਲੇ ਭੁਸੁ ਆਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਸਭ

ਏਨੇਉਰਿਓਹਰਿਨਾਮੁਨਸਾਗਾਉਓ। ਕੁਲੁਕਪਟਪਾਲੁਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਿਯੋਕਾਅਲਾਉ॥ ੩॥ ਭੁਗਤ
 ਦਿਓਆਪਿਦਰਤਦਾਪੁਤੀਭੁਗਤੀਉਤੁਪੁਤੁਜਾਤਾ। ਆਇਆਮੇਹੁਸਕੁਲੇਕਹੈਤੇਗੀਤੁਏਕੇਪੁਰਖੁਧਿ
 ਧਾਤਾ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸੰਮਾਣੀਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਦੁਤਾ॥ ੪॥ ਅਚਿਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰ
 ਭੁਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਖਿਆਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿਦਸਿਆਸਭਕਾਜਸਦਾਰਦੁਹ
 ਰਾ। ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਦਿਗੁਰੇਜਿਨਹਰਿਪੁਰੇਰਖਦਾਗਾ॥ ੫॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇ
 ਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਮੁਏਧਿਲਲਾਈ॥ ਆਦਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਨੁਖਮਹਿਨੁਖਿਸਮਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਆਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮੁਨਛੈਰੈਜੇਮ
 ਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਦੇਦੁਪੜਹਿਦਾਦੁਖਾਨਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਾਚਾਸਤਿ
 ਗੁਰਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭੁਜਿਛੁਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ ੬॥ ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦਸਿਆਸੇਰਹਿਸਾਚੈ
 ਸਰਿਆਰਾ। ਓਨਾਦੀਸੇਭਾਨੁਗਿਗੁਰਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਟਦੁਹਾਰਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ
 ਜਿਨਿਹਰਿਗਾਥਿਅਉਰਧਾਰਾ॥ ੭॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣਿਅਨੇਅਧੇਬਖਸਿਲ
 ਏਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਉਤਮਹੈਭਾਈਗਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਧੇਬਖਸਿ
 ਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਣਗੀਤੁਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਲੇਰਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਦੁਕ
 ਉਦੁਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਖਿਅਗੇਸਾਚੈਸਬਦਿਦੀਰਾਗਿ। ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾ
 ਈਸਤਿਗੁਰਬੇਜੈਚਰਿ॥ ੨॥ ਮਨੁਰੈਤੇਕੰਚਨੁਭਇਆਭਾਈਗੁਰਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ
 ਪੁਛੋਤਿਨਉਮਨਿਦਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਹਉਦਗੀਹਉਦਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰ
 ਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਓ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਓ॥ ੪॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁਸਹਜਨਉਪਜੈਭਾਈਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਹੁਭਾਈਦਿਰ

ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ

ਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਗੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਐਭਾਈ
 ਸਚੁਨਾਮੁਆਪਾਰੁ॥ ੬ ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਗਉਪਾਇ॥ ਜਨਮੁਸਦਾਹੀਆਪ
 ਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥ ੭ ॥ ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦਹੇਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਹਰਿਮਨਿਦੈਸਭਾਈਤਿਸੁਖਿਅਨੁਲਗੈਕੋਇ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾ
 ਭਾਈਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ ਸਦਸੁਖੁਸੇਹਾਗਣੀਭਾਈਅਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਭੁਲਾਇ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਬ
 ਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ ਸਦਸੁਖੁਸੇਹਾਗਣੀਭਾਈਅਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਭੁਲਾਇ॥ ੧ ॥ ਹ
 ਰਿਜੀਤੁਆਪੇਰਹਿਭਾਇ॥ ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਗੀਰਾਤਿਹੇਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰਹਿਲਾਇ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆਪੁਛੋਠਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਦਸਹਜੁਛਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗਾਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਦਸੇਮ
 ਨਿਆਇ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਗਿ॥ ਮਨਹਰਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿ
 ਟੁਨਾਵੈਕੁਨਾਗਿ॥ ੩ ॥ ਸੋਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੇਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਤੇ
 ਗੁਣਰਵਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿਵਲਾਗੁ॥ ੪ ॥ ਸਚੁਨਾਮਾਹਿਜੀਵਾਲੁਦਭਾਈਸੇਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਤਿ
 ॥ ਸੇਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਗੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਦੁਨੀਹੈਰਾਤਿ॥ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੈਲੀਨੁਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹ
 ਨਾਹੀਥਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਗੁਣਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਖੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ॥ ੬ ॥ ਏਤੁਜਨਮਹਰਿਨ
 ਚੇਤਿਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹਦੇਸੀਜਾਇ॥ ਕਿਨੀਪਦਦੀਮੁਹਾਓਨੁਭਾਈਬਿਖਿਆਨੇਲੇਭਾਇ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ
 ਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਦਸਹਿਭਾਈਸਦਸੁਖਸਾਂਤਿਸਗੀਗਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਭਾਈਅਪਰੰਪਰਗੁ
 ਣੀਗੀਗਿ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ॥ ਰਾਗੁਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗ॥ ੫੨ ॥ ੧ ॥ ॥
 ੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਚੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ ਜੀਉ
 ਪਿਛੁਨਿਨਿਸਾਜਿਨਿਆਭਾਈਦੇਕਰਿਅਪਣੀਵਥਾ॥ ਕਿਨਿਕੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁ

ਈਕੁਨਾਗਿ॥ ਮਨਹ ਠਿਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾ ਵੈਕੁਨਿ ਆਗਿ॥ ੩॥ ਸੇਗਾ ਵਹਿਜਿ ਨ ਸਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਭਾ ਈਭਾ ਇਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਆਨਿ ਨੁਰ ਤੇਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਨਿਵਲਾ
ਗੁ॥ ੪॥ ਸਭੁ ਨਾਮਾ ਰਿਜੀਵਾਲ ਭਾਈ ਸੇਸੇ ਵਹੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ॥ ਸੇਕਿਉ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐਭਾਈ
ਨਿਸਰੀ ਵਡੀ ਹੋਰਾਤਿ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਨੁਮਟੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਤਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੰਸਾਰਿ ਸਮਾਉ॥ ੬॥ ਏਤੁ ਜਨਮ ਹਰਿ ਨਚੈ ਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਅਮੁ ਹ
ਦੇਸੀ ਜਾਇ॥ ਕਿਨੀ ਪਵੈ ਦੀ ਮੁਹਾਇ ਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿ ਆਨੈ ਲੋਭਾਇ॥ ੭॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ
ਦਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹੀ ਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੁਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗੀਗ॥
੮॥ ੩॥ ੭॥ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਗ ਠਿਕ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅੰਗਾ ਪ੍ਰਗੁ॥ ੧॥

੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨ ਹਿਉ ਪਾਇ ਆਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਨਿ ਆਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥਾ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ਏਕੀ ਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏ
ਕੁ ਅਕਥਾ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੀ ਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰ
ਤ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਾਰਿ ਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ ਜਾ ਕੇ ਅਰਿਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਭਾ
ਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪੈ ਭਾਈ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਗ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ
ਲਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਗ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਭੋਈ ਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣੁ ਹਾਗ॥ ੨॥
ਸਚੇ ਰਣ ਸਚੇ ਦੀ ਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮ ਭੋਏ ਵੈ ਨਾਸੁ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸਭੁ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ
ਨ ਮਿਨਿ ਦਾਸੁ॥ ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿ ਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖ ਉ
ਪਜੈ ਭਾਈ ਸੰਭਿੰਨ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀ ਐ ਭਾਈ ਹੋਈ ਐ ਸਭੁ ਕੀ ਪੁਰਿ॥
ਅਟਿ ਅਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਿ ਆਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੁ ਗਿ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦਿਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ

ਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਫੁਗਿ। ਰਗਨਕਰਵਨਸਮਰਬੇਭਾਈਸਰਬਕਲਭੁਰਪੁਗਿ॥੪॥ਪ੍ਰਮਪਦਾ
 ਰਬਨਾਮੁਹੇਭਾਈਐਇਆਮੋਹੁਧਿਨਾਸੁ। ਤਿਸੁਕੁਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਵਸੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਪੁਗਾਮੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੇਵੇਪਰਗਾਸੁ॥ਪੁਗਟਭੁਇਆਪਰਤਾਪੁਪੁਭੁਭਾਈਮ
 ਉਲਿਅਪਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੁਰੇਸੀਤੋਖਿਅਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਈ॥ਰਸਨ
 ਰਾਮੁਰਵੈਸਦਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ। ਕਰਣੀਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਿਅਭਾਈਨਿਹਰਲੁਪਾਇ
 ਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਅਵਈਭਾਈਸੇਜੀਮਨਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈ
 ਭਾਈਹਉਤਿਸਕੇਬਲਿਜਾਉ॥ਓਪੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਭਾਈਦੇਇਨਿਬਾਵੈਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁ
 ਸੰਧਾਹੇਸਾਂਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੁਨਜਾਕਾਉ॥ਜਿਸੁਰਸਾਚੇਭੇਟੀਐਭਾਈਪੁਰਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥
 ਤਿਸੁਧਿਨੁਪਤੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਭੁਰਪੁਗਿ॥ਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿਨਦਿਸਰੇਭਾਈਸਰਬ
 ਰਹਿਅਭੁਰਪੁਗਿ॥ਜਿਨਾਪੀਤਿਨਲਗੀਅਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਫੁਗਿ॥੮॥ਅਚਲਿਲਾਇ
 ਤਰਾਇਅਭਾਈਭੁਓਜਲਦੁਖਸੰਸਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅਭਾਈਕੀਤੇਨਅੰਗੁ
 ਅਪਾਗੁ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੇਇਅਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮੁਅਪਾਗੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈਨਿ
 ਬਿਲਵਿਖਵਾਟਣਹਾਰਾ॥੯॥੧॥ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥ਮਾਤਗਾਰਭੁਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹਅਪ
 ਨਾਨਮੁਜਪਾਇਆ। ਧਾਰਿਕਾਵਿਭਿਖਪਸਰੀਆਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਦੁਪਾਇਆ। ਜਿ
 ਸੇਨਕੀਤੇਕਰਮੁਆਪਿਅਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੁਰਾਗੁਰਮਿਲਾਇਆ। ਸੇਆਗਏਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰ
 ਮਨਮਲਿਦੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਤਨਤੇਗੀਟੇਕਰੋਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਗੀਟੇਕਾ। ਤੁਧਧਿਨੁਅਦਹੁਨਕਰ
 ਨਹਾਰਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਟਿਜਨਮਿਭੂਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕ
 ਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਦਿਸਰਿਅਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨੁਭੇਟੈਪੁਰਸਤਿ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਸਦਾਹਰੇਗਾਸਾਪੁਸੰਗਮਿਯਾਇਆਉ

ਗੁਰੁਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੈਸਾਦੈਨਾਇ। ਤਿਨਾਪਿਛੇਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੇਸਾਨੀਸਰਣਾਇ॥੨॥ ਮਿਥ
 ਕਰਿਕੇਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੇਗੁ। ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉ
 ਪਜਿਅਸੇਗੁ। ਭੋਗਭੋਗਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿਜੋਗੁ। ਜੋਗੁਰਿਮੇਲਿਉਪ
 ਰਿਆਪਿਆਰੇ। ਤਿਨਪੁਰਖਾਇਅਸੀਜੋਗੁ॥੩॥ ਮਾਇਅਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਤਿ
 ਨਆਦਹਿਮਲਿ। ਜਿਨਤ੍ਰਿਦਿਸਹਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨੋਹੋਏਪੁਰਿ। ਬਿਲਲਟਕ
 ਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਸੁਲਾ। ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿ
 ਆਮੁਲੁ॥੪॥ ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਿਦਸਾਇ। ਨਿਸੁਮਿਲਿਐਹਰਿਦਿ
 ਸਰੈਪਿਆਰੇਜੇਮੁਹਿਕਾਲੇਉਠਿਜਾਇ। ਮਨਮੁਖਿਰੋਈਨਹਮਿਲੇਪਿਆਰੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸ
 ਜਾਇ। ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੁਰੀਪਾਇ॥੫॥ ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਣਪਾਪਿ
 ਆਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਲਿ। ਜੇਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆਰੇਤਿਨਕਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ। ਪੈਦੀਵ
 ਸਤੁਨਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੁਨੁਨਚਲੀਨਾਲਿ। ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਨਾ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ਅਨਦਿ
 ਨਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਤਿਪੁਰਖੁਹੋਇਸੁਖਸਾਗਰਤਿਨਲਾਪਿਆਪਿਆਰੇਬੁਝ
 ਲੁਪਾਰਿਪੋਗ। ਨਿਸੁਭਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ ਸਮਰਥਪੁਰਖੁਦ
 ਇਆਲਰੇਉਪਿਆਰੇਬੁਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ। ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਰੁਪਿਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀਜਾਣੁ। ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ। ਸੇਖੁਕਰੇਨਦੀਸਰੈ
 ਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਥਾਣੁ॥੮॥੨॥੧॥ ਸੇਰਠਿਮਹਲ ੫॥੫੫ਰੁ ੨॥ ॥
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅਗਮਸਾਧੇ

ਪਰਿਜਨਾਸਿਉਸੀਗੁਨਛੁਟਵਿਓਅਧਿਕਅਹੰਧਾਪਿਥਾਧੋ॥੧॥ਪਿਅਰੇਇਨਧਿਧਿਮਿਲਣੁਨ
 ਜਾਈਐਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾਗਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਦੈਦੁਆਰੇਦੀਜੈਧੁਧਿਧਿਥੇਕਾ॥੧॥ਗੁ
 ਓਮੇਹਿਭੁਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਠਿਰਿਓਥਾਨਮਾਗੀ॥ਤਟਤੀਰਥਸਭੁਪਰਤੀਕੁਮਿਓ
 ਦੁਧਿਪਾਛੁਟਕੈਨਾਗੀ॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਥਸਿਓਸਿਰਿਕਰਦਤੁਪਰਾਏ॥ਮਨਕੀਮੈ
 ਲੁਨਉਤਰੈਏਹਧਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਏਦਰਗੇਦਰਬਹੁਧਿਧਿ
 ਨੁਦਤਾਗ॥ਅਨਥਸਤੁਮਿਥਧੁਅਰਪੇਨਹਮਿਲਿਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੁਜਾਅਰਚਾਬੰਦ
 ਨਠੰਠਉਤਖਟਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹਉਕਰਤਧਿਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤ
 ॥੫॥ਜੇਗਸਿਧਆਸਣਚਉਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਅਗ॥ਦੁਠੀਆਰਜਾਠਿਰਿਠਿਰਿਜਨ
 ਮੈਹਰਿਸਿਉਸੀਗੁਨਗਹਿਅਗ॥੬॥ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਠਰਾਸੇ
 ਜਸੇਹਗੀਚੰਦਨੁਚੇਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਏਸਿਰਿਕਰਮਨ
 ਕੈਕਰਮਾਕਰੁਨਾਕਤਿਸੁਭੁਇਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਧਿਲਿਥੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੇਸੇਵਕੁਇ
 ਹਰੀਗਿਮਾਤਾ॥ਕੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥੧॥ਗੁ
 ਉਦੁਜਾ॥੮॥੩॥੧੦॥

॥ਦਾਰਸੇਰਠਿਰੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲ੪

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮ੩੧॥ਸੇਰਠਿਸਦਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਦਾ
 ਮਨਿਹੋਇ॥ਦੀਏਐਲੁਨਕਰਤਮਨਿਜੀਭੁੰਸਦਾਸੇਇ॥ਸਸੁਰੇਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
 ਨਿਸੈਗਿ॥ਪਰਹਰਿਧਕਜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰਸੀਗਿ॥ਸਦਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇ
 ਨਮੇਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਦਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੁਕਾਡੁਰਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁ
 ਸਰਾ॥੧ਮ੪੪॥ਸੇਰਠਿਤਾਮਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਠੰਠੇਲੋ॥ਗੁਰਪੁਰਖਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁ

ਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੋ।ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਚੋਲੋ।ਹਰਿਜੈਸਾਪੁ
ਰਖਨਲਬੁਈਸਭਦੇਖਿਆਜਗਤਮੈਦੋਲੋ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੁ
ਝੋਲੋ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲੋਗੋਲੋ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਤ੍ਰਿਆਪੇਸ਼ਿਸ
ਇਕਰਤਾਸਿਰਜਨਗਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਜਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆ
ਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭਤੇਰਾਸਬਦਵਰਤੇਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਦਾਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਦੇਬ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾ
ਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਗਾਖਿਲੀਏਅਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਹੀਆਇਆਗੁਰਕੇ
ਸਬਦਿਸੁਰੁਗਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭੁਏਨਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸਭਲਿਓਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਆਪਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਦਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖੁਸਜਾ
ਣੁ॥ਕੁਲਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੇਜਨੁਹੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਿਮਨੁਮੁਖਿਜਨਮਿ
ਮਰਾਹਿ॥ਨਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜ
ਨਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਸਤਿਸਿਗਤਿਸਾਪੁਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਰੀਕਾਗੇ
ਮੁਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਕੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਦਾਜਿਗੁਰ
ਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੋਹਠ
ਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਦਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਤੁਜਾਣਹੁਜਗਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਬਿਕੋਈ
ਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੋਸਾਸੁ॥ਮਨੁਖਾਨੋਕੋਨਦਿਸਰਹੀਚੁਕਗਾਇਆਵੇ
ਸਾਸੁ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖਅਗਲਾਜਿਨਾਅਤਿਰਿਨਾਮੁਨਿਦਾਸੁ॥੧॥ਮਃ ੩॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾ

ਜਿਹੁ ਰਮੁ ਖਮਿ ਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨੁਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭੁਗਇ
 ਲਗੇ ਸਜਣ ਨਾ ਖੀਅਹਿ ਜਿਅ ਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨੁ ਖੁਆਪੁ ਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ
 ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੀ ਲਿਖਿ ਆਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਾ ਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗ
 ਤੁਠੀ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਅਗ ॥ ਤੈਗੁਣਾ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ ਆਮਾਇ ਅਯੋਗੁ ਵਧਾਇ ਅਗ ॥ ਵੀਚਿਤੁ ਉ
 ਮੈ ਲੇਖਾ ਮਹਿ ਗੀਐ ਠਹਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਅਗ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇ ਅਗ ॥ ਬਾਲਿ
 ਯਾਹੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਮਾਇ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮਤ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿ
 ਟੁਰੀ ਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇ ਅਗ ॥ ਮਨੁ ਖੁਖਿ ਖਾਧੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚਿ ਨ ਮਿਚਿ ਤੁਲਾਇ ਅਗ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਜ
 ਗੁਰੁ ਮਲਾ ਟਿਕੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨ ਵਰੀ ਅਗ ॥ ਧੀਧਾ ਕਰਤਿ ਆਨਿਹ ਛਲੁ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅਗ ॥ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇ ਅਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਅਗ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧਰਿ ਮਿਲਿ ਆਪਾਇ ਅਗ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥
 ੩ ॥ ਪਰਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁਰਪੁਰੁ ਹੈ ਮਨੁ ਖੁਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ਅਗ ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਸਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੁਮਿਦਾ
 ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਅਗ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ਅਗ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵਰਲੇ ਸੇਈ ਪਈ
 ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਖਾਇ ਅਗ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਆਰਸਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇ ਅਗ ॥ ਸਬ ਦੇਹੀ ਨ ਉਠਿ ਪ
 ਜੈ ਸਬ ਦੇਸੇ ਲਿਮਿਲਾਇ ਅਗ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇਸੁ ਭੁਜਗੁ ਬਠਿ ਗਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਅਗ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਏਕੈ ਸਬ ਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਅਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸੋਹਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤਿ ਬਿ
 ਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੁਪ ਨੁਰੇਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਹੈ
 ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾ ਲਿ
 ਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੇ
 ਲੁਪੀ ਨੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਤੇਹਿ ॥ ਜੀਉ ਵੰਦੈ ਚਉਪੰਨੀਐ ਸਚੈ ਸੀਦਰੇ ਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ

ਰਾਤੀਅਤੇਭੋਗ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰੁ ਰੰਗੁਲ ਰੰਗੁਲ ਏ ਮਨੁ ਲੋਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀ ਠੈ ਕਪੜੈ ਰੰਗੋ ਭੀ
 ਪਾਹੇਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁਨ ਉਤਰੈ ਬਿਅਨ ਲਗੈ ਕੇਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਅਪਿਦੁਰਤੈ ਅਪਿਹਰਿਅ
 ਪਿਥੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿਅਪੇਸਿ ਸਟਿਸਟਾਗਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ॥ ਏਕਨਾ ਬੁਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿਅ
 ਬਿਖੁਆਇ ॥ ਏਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿਉਤ੍ਰਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨ
 ਚਿਰਿ ਅਛਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉ ਮੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਧੀਧਨ ਤੇ ਫੈਸੁ ਕਤਿ ਹੋਇ ਸਰੋਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ
 ਜਗਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉਤਿ ਨ
 ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪੈਨੈ ਨਹੀ
 ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਪ੍ਰਗਿਧ ਪ੍ਰਗਿਧ ਪ੍ਰਿਧ ਪ੍ਰਿਧ ਤਿਥੈ ਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਦਸਿ
 ਨ ਆਵਈ ਬੇਕਰਮ ਕਰਮਾਇ ॥ ਭੋਖ ਪਾਗੀ ਭੋਖ ਕਰਿ ਬੇਅਠਿ ਸਠਿਤੀ ਗਥਿਨਾਇ ॥ ਮਨਕੀ ਸਾਰਨ
 ਜਾਣਨੀ ਹਉ ਮੈ ਭੁਗਮਿ ਕੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਉਪਇ ਆਵਨੁ ਭਾਗਿ ਦਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ
 ਭੋਪਇ ਮੈ ਮਨੁ ਦਸਿ ਹੋ ਆਹਉ ਮੈ ਸਧਾ ਦਿਨ ਲਾਇ ॥ ਸਚਿਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੈ ਜੇ ਤੀਜੈ ਤਿਮਿਲਾਇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਾਉ ਪਾਇ ਆਨਨ ਕਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਪਤਿ ਰਦੇਰੰ
 ਗਦਿਨ ਰਾਗਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਏਹੁ ਮਾਇ ਆਰੰਗੁ ਕਸੁਭਿ ਨ ਮਹਿਲ ਹਿਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿ ਆਨ
 ਲਿਨ ਰਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂਪਕ ਹਿਰਲਾਇ ਆਕਾਲਿ ਤਾਂਖਰਾ ਭੁਗਾਵਣਾ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲ
 ਹਥਿਨ ਆਵੈ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹਿ ਛਿਰੇ ਸੇਧ ਪੇਦੁਖ ਸਗਾਇ
 ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਜ ਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾਰੇ ਗੁਨ ਛੋਰਈ ਦੁਖਹੀ ਮਹਿ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਬਖਸਿਲੇ ਹਿਸਥ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੫: ੩ ॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ

ਛਿਰੈਤਿਨਾਠਉਗਨਠਉ। ਜਿਉਛੁਟਹਿਘਰਿਘਰਿਛਿਰੈਦੁਹਚਾਰਣਿਬਨਾਉ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਥ
 ਖਸੀਅਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁਰਹਿਸੇਬੁਦਜਲਤਰਿਗਇ
 ਅਗਜੇਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਛੁਤਿਗਇਅਗਸੇਦਰਗਪੈਪੈਜੋਹਿਨਿਨਾਹਰਿਜਪਿ
 ਲਇਅਗ। ਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾਹਰਿਤੁਪੁਆਇਅਗ। ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਅਰੋਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੁਮਭਉਗਇਅਗ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਥਾਲੇਦਿਚਿਤ੍ਰੇਵਸਤੁਪਾਈਓਹਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗੁ॥
 ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ਇਉਂਭੋਜਨੁਅਲਭੁਹੈਸਤਿਹੁਲਭੁਹੈਗੁਰਦੀਚ
 ਗਿ॥ ਏਹੁਮੁਦਵਦੀਕਿਉਦਿਖਕਰੀਐਸਦਰਖੀਐਉਰਧਾਗਿ॥ ਏਹੁਮੁਦਵਦੀਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਪੀਭਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੇਬੁਝਸੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾ
 ਲਿ॥ ੧੨੪॥ ਜੇਪੁਰਿਮੇਲੇਸੇਮਿਲਿਹੋਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਆਪਿਦਿਛੋੜਨੁਸੇਦਿ
 ਛੁੜੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ ਨਾਨਕਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਈਐਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਬਹਿਸਖੀਆਜਸੁਗਾਵਣਹਾਰੀਅਗ। ਹਰਿਨਖੁਸਲਾਹਿਹੁਨਿਤਹਰਿਕਉਬਲਿਹਾਰੀ
 ਅਗ। ਜਿਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਆਹਰਿਨਉਤਿਨਹਉਦਾਗੀਅਗ। ਗੁਰਮੁਖੀਆਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਵਣਹ
 ਰੀਅਗ। ਹਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਗਤਿਗੁਰਦੇਖਣਹਾਰੀਅਗ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਿਭ
 ਰਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੇਠਸੈਸਾਗ। ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣਹਉਮੈਐਪੁਰਖਾਗ। ਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ ੪੩॥ ਸਹਜੇਜਗੈਸਹਜੇਸੇਵੈਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿ
 ਨਉਸਤਤਿਹੋਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ॥ ਅਤਿਰਿਚਿਤਾਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ ਗਿਆਨੀਜਗਹਿਸ
 ਵਹਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਧੁਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਜੇਹਰਿ
 ਰਤਿਅਗ। ਹਰਿਇਕੁਪਿਆਵਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਅਗ। ਹਰਿਇਕੁਦਰਤੈਇਕੁਇਕੋਉਤਪ

ਤਿਆਜੈਹਰਿਨਾਮੁਖਿਅਵਹਿਤਿਨਡਰਸਾਇਘਤਿਆਗਰਮੁਤੀਦੋਵੇਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿਜਪਿਆਦੀ॥ਸਲੋਕਮ॥੮੩॥ਅਤਿਗਿਰਿਆਨੁਨਾਮਾਇਓਜਿਤਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ॥੯॥
 ਟੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਸਾਹੀਐਅੰਧਾਮੁਖਿਕਮਾਇ॥ਨਨਕਸਬਦਪਛਾਣੀਐਮਨਿਆਇ॥੧॥
 ਮ॥੮੩॥ਇਕਾਬਾਣੀਇਕਗੁਰਾਇਕੋਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਸਚਰਤਨੀਤੁਰੇਭੰ
 ਤੁਗਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਆਨਿਜੇਦੋਵੇਦੇਵਣਹਾਰ॥ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਸਚਦਾਖਾਟਿਆਨ
 ਮੁਖਪਾਗਾਵੇਖਿਵੇਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਗਾਇਆਵਣਹਾਰ॥ਨਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਪੀਨੁਸਵਾ
 ਰਣਹਾਰ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਿਨਾਮੁਦਿਰਿਕੁੜਿਵਰਤੈਸਚੁਨਕੁਵਈ॥ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੁੜਾਜ
 ਲਿਸਾਵਈ॥ਕੁੜਿਆਰੀਰਜੈਕੁੜਿਜਿਉਦਿਸਟਾਕਾਗੁਖਾਵਈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕੁਮ
 ਲੁਸੋਨਾਮੁਖਿਅਵਈ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਪਿਕੁੜਪਾਪਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦॥ਸਲੋ
 ਕਮ॥੮੩॥ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹਮਨੁਇਕਤੁਪਾਠਿਆਇ॥ਏਹੜਤੇਹੜਛੰ
 ਠਿਤੁਗੁਰਕਾਸਬਦਪਛਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਰੇਹੁਹਿਪਉਸਤੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣਾ॥ਅਸਮਨਸਾ
 ਜਲਾਇਤੁਹੋਇਰਹਮਿਹਮਾਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੇਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾਣਰਗਪਛੇਹਿਅਚੁਕਾ
 ਨਨਕਾਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗਪੈਨਣਾਧਿਗਖਾਣਾ॥੧॥ਮ॥੮੩॥ਹਰਿਗੁਣਤੋਵਿਨਾਮਾਵਈ
 ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਨਕਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਮਹਿਰਹੋਜਮਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾਰੀਕਾਢਿਪੈਧੀਤੁਗਤਿਕਾਰਿ॥ਹਰਿਪਾਵਲਗਾਅਪਕਾਈਬ
 ਦਬਹਾਖਿਧਿਭੁਗਤਿਕਾਰਿ॥ਕੋਈਬੁਝੈਬੁਝਾਇਹਾਰਾਅਤਿਗਿਬੀਬੇਕੁਕਾਰਿ॥ਸੋਬੁਝੈਦੇਹਬਿਬੇ
 ਕਾਜਿਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨਨਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਤਿਹਰਿ॥੧੧॥ਸਲੋ
 ਕਮ॥੮੩॥ਪਰਥਾਇਸਾਖੀਮਹਾਪਰਖਬੋਲਦੇਸਝੀਸਗਲਜਹਾਨੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਤੁਭੀ
 ਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੇਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨਮਾਨੋ॥ਜਿਨਕਉਮ

ਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਰਿਆਨੈ॥੧੫੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇ
 ਓਮੀਤਿਦੁਖਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰੁਬਾਹਰੁਦੁਖਮੀਧਿਆਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਪੀਡਿਤਤਿਨ
 ਕੀਬਰਕਤੀਸੁਭਗਤੁਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜੇਨਗਰਕੇਸਬਦਿਸਲਾਹਿਆਹਰਿਸਿਉ
 ਰਹੈਸਮਾਇ॥ਪੀਡਿਤਦੁਖਜੇਭਾਇਬਰਕਤਿਨਾਹੋਵਈਨਾਧਨੁਪਲੇਪਾਇ॥ਪਾਤ੍ਰਿਥਕੇਸੀਤੋਖੁਨਾਆ
 ਇਉਅਨਦਿਨੁਜਲਾਤਿਦਿਹਾਇ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਿਚੁਕਈਨਾਸੀਸਾਵਿਚੁਜਾਇ॥ਨਨਕਨ
 ਮਿਦਿਹੁਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੇਉਠਿਜਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਸਜਣਮੇਲਿਪਿਆਰੇਮਿਲਿਪੰ
 ਥੁਰਜਾਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੇਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਂਝੀਤਿਨਸਿਉਕਹੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
 ਆਈ॥ਹਰਿਜੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਹਰਿਸੁਖਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਲਿਸੋਈ
 ਪਾਈ॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਪੀਡਿਤਮੇਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜਹਿਨੁਗਾਯਾਰਿ॥ਤੋਗੁਣਮਾਇਆ
 ਮੁਖਪੈਵਿਚਿਹਉਮੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਪੀਡਿਤਕੁਲੇਦੁਖੇਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅਤਿਗਿਤਿਸ
 ਨਾਭੁਖਪੈਮੁਖਭੁਖਿਆਮੁਦੇਗਦਾਗ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅੰਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
 ਅੰਦਰੁਕਿਸਨਾਭੁਖਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਨਕਨਮਿਰਤੇਸਹਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿ
 ਆਉਰਧਾਰਿ॥੧੫੪੩॥॥ਅਨਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅਤਿ
 ਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਅਨਹਠਿਜਹਨਿਨਬੀਜਿਉਭੁਖਾਕਿਅਗੇ
 ਖਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੁਖੇਲਗਾਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਰਸਨਾਹਰਿ
 ਜਸਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਈ॥ਜੋਮੇਲਿਤਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਜਾਹਰਿਭੁਵਈਜੋਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚਖੈਸਾਦੁ॥ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਈ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗਈ॥ਸੁਖਾਵਈਜਿ
 ਸੁਹੋਵੈਆਪਿਦਇਆਬੁਝਾਸਤਿਗੁਰੁਬਲਾਵਈ॥੧੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਹਸਤੀਸਿ
 ਰਿਜਿਓਅੰਕਸੁਹੈਅਹਿਰਣਜਿਉਸਿਰਣਜਿਉਸਿਰਦੇਹਿ॥ਅਨਤਨੁਆਗੇਰਾਖਿਕੈਉਤੀਸੇਵਕਹੈ॥
ਇਉਗਰ

ਮੁਖਿਆਪੁਨਿਕਾਕੀਐਸਭੁਰਾਜਸਿਸਾਟਿਕਾਏਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪਨੇਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ ੨੦ ੩ ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣਾਨਾਨਕ
ਕੁਲਭਿਧਾਰੀਆਪਣਾਦਰਗੁਰਪਾਦਹਿਆਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਅਸਿ
ਖੁਰਾਗੁਮੇਲਾਈਆਗਇਕਿਸੇਦਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆਗਜਿਨਗੁਰਪਿਆ
ਰਾਅਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਗੁਰੁਗੁਰਦੇਵਾਈਆਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਗੁਰਗੁਰਮਿਤਾਪਤਭਾਈ
ਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਤਿਗੁਰਅਖਿਗੁਰਜੀਵਾਈਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕੁ॥੪੩॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਆਗਿਆਨੀਪੁਲੇਅਦਰਕਰਮਕਮਾਹਿ। ਜਮਦਰਿਬਧੇਸਾਰੀਅ
ਅਹਿਠਿਗਿਦਿਸਣਾਸਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ ੨੦ ੩ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪਣਾਜੇ
ਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣਾ। ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਾਅਇਰਹੇਚੁਕਾਅਵਣਜਾਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਧਨੁਜੀਪੇਆਇਆਸੀਚੀਐਮਤਿਦੁਖਦਾਈ॥ ਪਰਮੰਦਰਮਹਲਸਦਾਰੀਆਹਿਕਿਛੁਸਾ
ਬਿਨਜਾਈ॥ ਹਰਿਠੀਗੀਤਰੇਨਿਤਪਾਈਆਹਿਕਿਤੇਕਾਮਿਨਾਆਈ॥ ਜਨਣਾਵਹਾਚੈਤਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਖਿਉਅਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾਈ॥੧੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ੩ ॥ ਸੋਨਕਰਮੇਨਉਨਪਾਈਐਪੁਰੇਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ ੨੦ ੧ ॥ ਇਕਿਦਰੁਹਿਦਿਕਿਦਬੀਅ
ਇਕਿਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ। ਇਕਪਾਣੀਦਿਚਹੁਸਟੀਆਹਿਇਕਿਭੁਠਿਰਿਹਜਾਣਿਪਾਹਿ॥ ਨਾਨ
ਕਦੇਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਿਨਕਾਖਾਸਪੇਧਾਆਇਆਸਭੁਪਾਦਿ
ਤੁਹੋਜੇਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ। ਤਿਨਕੇਪਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਜਭੁਪਾਦਿਤੁਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਿਜਾਇਦਰਸਾਤੇ॥ ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਪੁਰਾਗੀਰਜਭਿਪਾਦਿਤੁਹਿ

ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਤਿਹਿ ਤਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਾਤੋ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮੋਤਿ ਪੁਨਿ ਹੋ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਰਿ ਜਾ
 ਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਜਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਪੁਰਖਿ ਆਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਗਦੀਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਖਿ
 ਜਮੁ ਸਤੁ ਰਿਹਲਾਇ ਆਪੁਰੀ ਦੂਜੇ ਕੁਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਅਕੀ ਅਰਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ॥ ੧੭ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਤਾ ਨਾਲਿ ਦੈਰ ਕਾ ਫਦੇ ਦਸਟਾ ਨਾਇ ਹੋਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨ
 ਹੀ ਅਰਿ ਜੀਅ ਰਿਵਾਰੇ ਵਾਗਾ ਤੇ ਜਨਾ ਕਦੀ ਨ ਬੁਝਈ ਦਾ ਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਮੁਹ ਕਲੇ ਤਿਨ
 ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਫਿਰੈ ਆਨਾ ਉਰਿ ਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਓੜੀ ॥ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨਾ ਅਨਿਚਿਤਿ
 ਕੁ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿ ਨਾਇ ਕਜਾ ਬਿਨ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਕੇ ਜਿਨ ਸੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖਾਇਆ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਮ ਸੁਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ
 ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਜਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖ
 ਵੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਾਦਿ ਮਗਹਿ ਫਿਰੈ ਨਾਮ ਗਹਿਤਾ ਸੇਵਾ ਪਦੈ ਸਭੁ ਬਾਇ ॥ ਪਾਗਲ
 ਪਗਲਿ ਐ ਪਾਗਲ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਇਦਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
 ਲੈ ਪੁਰਖੁ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਨਹਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਜੋ ਪਾਵੈ ਬਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਹ
 ਲੁਕੁ ਮਹਲ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪੁਰਖ ਅਮਰੈ ਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾਂ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਜ
 ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭੁਠੀ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤਾ ਸਭੁ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੈ ਪਰਿਵਰਤ ਦਾ ਆਪੇ
 ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਪੁਰੀ ਪਈ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ॥ ਸਨੁ ਸਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਭਗਤਿ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਿਤਿ ਅਮਾ ॥ ਸਨੁ ਸਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾਮੋ
 ਤਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਲੀ ਸੁਣਤਿ ਅਮਾ ॥ ਸਿਨੁ ਸਿਨੁ ਭਾਗਤਿ ਨਾ ਸਾਧ ਜਹਾ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਇ

ਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆਪਨੁਪਨੁਗੁਣਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਰਸਿਖਹੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆਸਬਦੁਵਡੇ
ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜ੍ਹਿਤਿਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮ
ਤੁਰੰਗੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਦਨਿਧੀਅਠਾਰਹਿਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਠਿਰਹਿਜੋਗਰਿਤਿਰਦੈ
ਸਦਦਸਿਆਸਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਉਨਪਾਈਐਬ੍ਰਹਮਕਰਿਵੀਚਾਰਾਨਾਨਕਪੁਰੇਗੁਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲੇਖਪਾਏਜੁਗਚਾਰੀ॥੧੯॥ਮਃ੩॥ਕਿਆਰੁਗੁਰੁਕਿਆਬਿਗਧਿਹੈਮਨੁਖਾਤਿਸਨਾਤੁਖਨਜਾਇਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦੇਰਤਿਆਸੀਤਲਹੈਏਆਪੁਗਦਾਇਅਦਿਗੁਰਿਪਤਿਸਿਤੋਖਿਆਠਿਰੁਖਨਲਗੇਆ
ਇਨਾਨਕਜਿਸਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੋਪਰਦਾਣਹੈਜੇਨਾਮਿਠਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੨੦॥ਪਉੜੀ॥ਐਉਬਲਿ
ਗਰੀਤਿਨਕਉਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾਜੋਗਰਿਨਾਮੁਧਿਆਉਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾਸਾਣਿਕੀਰਤਾਇਹ
ਰਿਗੁਣਰਦਾਹਰਿਜਿਸਮਨਲਿਖਾਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਗੀਗੀਜਿਉਸਤ੍ਰਿਕਿਲਾਦਿਖਕਿਖਾਧਿਨੁਧਿਨੁ
ਜੁਗਦੇਸੈਸਰੀਰਬਾਨਹੈਸਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰੇਦਿਖਾ॥੨੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਗੁਰਬਿਨਾਗੀਆਨੁਨਹੈਦਈ
ਨਾਸੁਖਦੁਖੈਅਭਿਆਇਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਵੁਣੇਮਨੁਖੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਦਾਇ॥੨੨॥ਮਃ੩॥ਸਿਧਸਾ
ਧਿਕਨਾਦੈਸਭਿਖੋਜਦੇਥਾਕਿਠਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਏਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਨਾਦੈਪੈਨਦੁਖਾਣੁਸਰੁਬਾਦਿਹੈਸ੍ਰਿਗੁਸਿਧੀਸ੍ਰਿਗੁਕਰਮਾਤਿ॥ਸਾਸਿਧਸਾਕਰਮਾਤਿਹੈਅਓ
ਤਕਰੇਜਿਸਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਅਨਦਸੈਏਹਾਜਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨੩॥ਪਉੜੀ॥॥
ਹਾਠਾਢੀਹਰਿਮੁਖੁਖਸਾਕੇਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛਿਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁਚਣਹਤਿਸੁ
ਕਦਲਕੰਤਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜਗੁਜਗਤੁਭਿਖਾਹੀਆਮਹਿਤਜਨਜੰਤਾ॥ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਾਇਆਲੁਹੈਇਦਿ
ਭਿਖਾਥਗਹਿਅੰਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਨਫੰਤਾ॥੨੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਖਕੁਣਾ
ਗੁਣਨਾਜਿਸਾਰਕੀਕਾਰਹੈਅਦਿਰਿਤਿਸਨਾਦਿਕਾਰਾ॥ਹਉਮੇਦਿਚਿਸਤ੍ਰਿਖਾਕੁਥਕੇਦੁਜੋਗੁਇਖਾਅਰੁ

ਸੁਦਿਨਜਗਿਓ ਅਤਿਗਿਨਉਪਜਿਓ ਚਾਉ। ਸਗੀਰੁਜਲਉਗੁਣਧਾਰਾਜੇ ਗੁਰਬਾਰਨਕਮ
 ਇਜਗਤੁਜਲੰਦਾ ਡਿਰੁ ਮੇਰਓ ਮੈ ਦੁਜੈਭਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੈ ਸਚਮਨਿ
 ਸਬਦਿਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਮ ੪੩॥ ਸਬਦਿਰਤੇਰਓ ਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾ ਵੇਤੀ ਨਾਗਿ। ਪਿਰਕੈਭੁਣੈ
 ਸਦਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀਗਾਰਾ। ਸੇਜਸੁਗਾਵੀ ਸੰਦਾਪਿਰਗਾਵੈ ਹਰਿਦੁਰਪਾਇਆਨਾਰਿ
 ॥ ਨਹਰਿਮੈਰੋਨਕਦੇ ਦੁਖਲਗੈ। ਸਦਸੁਗਾਗਟਿਨਾਗਿ। ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲਈਗੁਰ
 ਕੋਹੇਤਪਿਆਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆ ਆਪਣੇਨਰਬੁਰਿਆਗੀ। ਹਰਿਜੀ
 ਉਤਿਨਕਾਰਸਨਨਾਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਗੀ। ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਘਰਿਘਰਿਘਰਿਕੁਸੁ
 ਪੁਨਰਿਜਿਓ ਪਰਕਟਨਾਗੀ। ਘਰੁਭੁਗੀ ਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਗੀ। ਹਰਿਮੇਲ
 ਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਓਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਗੁਰਮੇਵਤੇਸੁਖ
 ਉਪਜੈਛਿਰਦੁਖਨਲਗੈਆਇ। ਜੀਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਾਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛਨਬ
 ਸਾਇ। ਹਰਿਮੇਤੀਮਨੁਰਦਿਹਰਿਅੰਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਹਓਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਓਜੋਚਲ
 ਨਿਸਤਿਗੁਰੁਗਾਇ॥ ੧॥ ਮ ੪੩॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਪ੍ਰੇਰਦਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈਸੀਗਾਰਾ। ਪਿਰਕੀ
 ਸਾਰਨਜਾਣਈਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗ। ਸਾਕੁਸੁਪ੍ਰਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਗੀਦਿਚਿਕਨਾਰਿ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਘੋਲੀਘੋਲੀ। ਹਰਿਨਮੁਪਿਆਈ
 ਹਰਿਓਰਹਾਰਿਲਹਲੈਲੀ। ਜੇਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਤਿਤਿਨਹਓਕਰਘੋਲੀ। ਜਿ
 ਨਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪਿਆਰਾਗਪਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਨੈਲੀ। ਹਉਦਾਰਿਅੰਅਪਣੇਗੁਰੁ
 ਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਅਸੈਲੀ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕਮ ੪੪॥ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉ
 ਪੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੇਮਿਤਾ। ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਦਸਿਹੈਜਿਉਜੀਤੀਵੈਦਸਿਜੀਤਾ। ਹਰਿਕੇ

ਸਚੇਰਾਮ

ਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਹਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਗੁ। ਵਿਰਪਾਕਹਿਬੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭੁਸਭੁਜਗਅਹਿਦਰਸੇ
 ਮੇਗੁ। ਜੇਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਪੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਅਈ। ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਅਈਭਵ
 ਈਨਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ। ਸੇਹਰਿਜਨਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ। ਜਨਨ
 ਨਕੁਹਰਿਕਾਰਾਸੁਹੇਹਰਿਪੈਜਗਖਹੁਭੁਗਵਾਨਾ॥੧੪॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਸਾਚੈਤਿ
 ਸੁਖਿਨੁਰਹਨਨਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤੁਪੁਰਾਖਾਈ। ਮੈਹਰਿਰਸੁਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉ
 ਝੀ। ਰੈਦਿਰਿਨਸੁਪ੍ਰਭਾਤਿਤੁਪੈਯੀਗਵਣਾ। ਜੀਅਜੰਤਸਰਬਤਨਉਤੇਰਾਪਿਆਵਣਾ। ਤੁਦਾ
 ਤਾਦਾਤਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ। ਭੁਗਤਜਨਾਕੇਸੀਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ। ਜਨਨਾਨਕਸਦਥਲਿ
 ਹਰੈਥਲਿਥਲਿਜਾਵਣਾ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਭੁਈਮਤਿਅਧਿਮਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀ। ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਕੁਕਪਟੇਕਹਿਜਾਣੈਕਪਟੈਖਪਹਿਖਪਾਹੀ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਕਭਾਣਾਚਿਤਿਨਅਵੈਆਪਣੈਸੁਅਇਛਿਰਾਹੀ। ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਨਾਨਕਸ
 ਧਰਿਸਮਾਹੀ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੇਹਦਿਆਪੇਦੁਜੈਭਾਇਮਨੁਆਖਿਰਨਾਹਿ। ਅ
 ਨਦਿਨਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ। ਅੰਤਰਿਲੇਭੁਮੰਗਭੁਧਾਰਾਤਿਨਕੈ
 ਨਿਕਟਿਨਕੇਈਜਾਹਿ। ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਥਹੁਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ। ਨਾਨ
 ਕਥਖਮਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਨੀਚਿਤਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉਝੀ। ਸਤਿਭੁਗਤਿਪਰਵਾਣੁਜੈਪ੍ਰਭਿ
 ਭੁਇਆ। ਸੇਈਬਿਰਖਛਨਤਿਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ। ਅੰਤ੍ਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇ
 ਆ। ਸਤਿਜਨਾਕੀਧਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ। ਨਾਨਕਭੁਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਬਿਨਾਇਆ॥੨੬॥
 ਸਲੋਕਮਃ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸੰਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ। ਨਮੋਚਿਤਦੈਨਾਮੁਪ੍ਰਣਾਮ
 ਮਿਰਹੈਲਿਦਲਾਇਆ। ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਪਾਇਆਚਿਤਾਗਈਬਿਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ

ਐਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਅਨਾਮੋ ਪਾਲੇ ਪਾਇ ॥ ੧੫੪੪ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਜਿਮਾਰਿ ਅਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਛੋਟਿ ਗਇਆ ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵੇਜੈ ਛਕੜੀ ਮੁਹਕਾਲਾ
 ਆਗੈ ਭੁਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਧਰਲੁ ਮੁਹੁ ਨਿਕਲੈ ॥ ਨਿਤੁ ਸੁਗੁਮੁ ਟਰਾ ਮੁਇਆ ॥ ਕਿਅਹੈ ਵੈ ਕਿਸੈ ਗੀ
 ਟੈ ਕੀ ਤੈ ਜਾਪੁ ਰਿਕਿਰਤੁ ॥ ਓਸੁ ਏਹੈ ਜੇਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਟੁਠਾ ਭੁਝ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ
 ਨਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖੁ ਗੁਈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਗਿਰਿ ਸਤਿ ਹੁਸੁ ਆਮੀ ॥ ਅਪੁਨੈ ਥੀ ਜੈ ਸਾਕੇ ਈ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾਕੇ ਈ ਪਾਵੈ ॥
 ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਥੀ ਚਰਚੈ ਵੈ ॥ ਰਿਸਾਚੈ ਅਗੇ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਚੇ ਬਖਸ਼
 ਬੇਹੁਰ ਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਦਿਤੋ ॥ ਪੁਰਨੋਹ ਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੋ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅਤਿ ਅਦਗੁ
 ਟਸ ਭਿਹਤੋ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਗਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰ
 ਕੇ ਗੁਣ ਦਿਤੋ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿ ਆਪਾਇ ਅਬ ਕਿ ਅਕੀ ਜੈ ਪਾਂਡੋ ॥ ਹੁਕ
 ਮੋ ਦਹਾਸੁ ਲੁਤੈ ਹੋਇ ਨਿਬਾਇ ਆਹਿ ਰਹਿ ਜੀ ਅਕ ਮਾਂਦੋ ॥ ੧੫੪੫ ॥ ਨਾਨਕ ਖਖਸ ਮਹ ਬਕਿਰਤੁ
 ਪਕੇਰੋ ॥ ਜਗਦਾਏ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਗਲੀ ਓਨੁ
 ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿ ਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜਤਿ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਓਨੁ ॥ ਦਾਸਰ
 ਖੇ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਨਹਿ ਗਿਨਿ ਗਲਿ ਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਗਤਾ ਸਦ ਅਨਿਤੁ ਭਾਉ ਟੁਜਾ ਜਾਲਿ ਓਨੁ ॥ ੨੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮ ॥ ੩ ॥ ਏਸ ਨਹਿ ਜੀ ਪਿਆਇ ਤੁਇ ਕਮਨਾਇ ਕਚਿਤੁ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿ
 ਆਈ ਆਰੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਹਉਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਗਾਰੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਦਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੧੫੪੬ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸਕ
 ਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਆਪੇ ਸਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਪਿ ਓ ਆਪਿ ਹੋ ਆਪੇ ਸਾਰੁ
 ਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਨਿਤਿ ਨ ਨਿਜਾ ਪਰਿਵਾਸੁ ਹੋ ॥ ਜਗੁ ਜਗੁ ਸੇਭੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਕ

ਰਣਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਿਕਰਤੇ ਮੈਤੁ ਵਿਧਿ ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀ ਆ
 ਆਪੇ ਭੁਨਿਗੇਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਥ ਦੁਰਤ ਦੁਜੇ ਕਰੇ ਸੋਹੇਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪੁਰੁ
 ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਕਰ ਆਗਿਆ ਸਭਿਆ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥
 ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੫੮ ॥ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਰਠਿ ਚਉਪਦੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ॥ ਵਾਰਿ ੧
 ੧੩੮ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ॥ ਗੁਰਮੇਰਠਿ ਧਾਣੀ ਕੁਰਤ ਕਈ ਗਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ
 ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਉਇਲੇ ਜਾਹੇ ਉਇਲੇ ਗਾਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸੇ
 ਸਾਰੁ ਅੰਧ ਹੋਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿ ਓਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੈ ਪਤਿ ਕਬਿ
 ਤਾ ਮੁਏ ਕਪੜ ਕੇ ਦਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੇਠੀ ਮੁਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦਿਨ ਹਿਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚ
 ਰਖੁ ਸੀਚਿ ਰਾਜੇ ਮੁਏ ਗਤਿ ਲੇਕਿ ਨ ਕੁਰਾਗੀ ॥ ਬੋਧ ਪੜੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਤੁਮੁਏ ਰੁਪੁ ਧੋਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਗੀ
 ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁ ਤੇਰੇ ਖੁਹਿ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ਕਿਨ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ਕਹਿ ਓਪਦੇ ਸੁਕਈ ਰਾਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ॥ ਜਬ ਜਗੀ ਐਤ ਬੋਹੇ ਇਕੁ ਸਮਤ ਨੁਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦ
 ਲਖਾਈ ॥ ਕਾਗੀ ਗਾਗਰ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੋਇ ਆਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਕੁਈ ਆਭਿਰਤੇ
 ਭੂਲਿਆ ਭੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਹਰਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈ ਸੇਭੁ ਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ
 ਮਧਮਾਖੀ ਤਿਓ ਸੋਠੇ ਰਿਸੁ ਜੇ ਰਿਜੇ ਰਿਪੁ ਨ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀ ਐਭੁਤ ਰਹਨ ਕਿ
 ਉਨੀਆ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰ ਸੰਗ ਕੁਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਪੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੇਹ
 ਕੁਟੇ ਬੁਭੁਇ ਓਅਗੈ ਹਿਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥ ਕਹਤੁ ਕਈ ਰਸੁ ਨ ਪੁਰੇ ਪਾਠੀ ਪਰੇ ਕਾਲਗੁ ਸਕੁ ਅਗਾ ॥ ਸੁਠੀਆਇ
 ਆਆ ਪੁਈਯਾਇ ਆਜਿ ਉਨ ਲਨੀ ਕੁਮਿ ਸੁਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬੈਠ ਪਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ
 ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਕਾਲਗੁ ਸਤੁ ਸਭੁ ਲੇਹਾ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੈਪੀ ਤਿਤੁ ਚਲੈ ਨਿਰਸਾਮ

ਨਰਿਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾਗੁਜਿਓਨਰਪੁਪਤਿਰਾਜਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੇਗੁਤਪੁ
 ਕੀਨੇਕੰਦਮੁਲਚੁਨਿਖਾਇਆਨਾਦੀਏਯੰਸਬਯੰਮੋਨੀਨਮਕੈਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਭੁ
 ਗਤਿਨਰਦੀਰਿਦੇਨਮਾਈਕਾਛਿਕੁਛਿਤਨਦੀਨਾਗਰਗਰਾਗਨੀਠਿਭੁਹੋਇਥੇਠਾਉਨਿਗਰਿਪ
 ਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਪਰਿਓਕਾਲਸਭੈਜਗਉਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭੁਮਗਿਆਨੀ॥ ਕਹੁਕਬੀਰ
 ਜਨਭਏਖਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਸੋਰਠੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਪ੍ਰਰੁੜ
 ॥ ਏਏਏਏਲੇਚਨਪੇਖਾ॥ ਹਉਹਰਿਧਿਨੁਅਉਰਨਪੇਖਾ॥ ਨੇਨਰਹੈਰੰਗੁਲਾਈ॥ ਅਬਥੇਗ
 ਲਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਾਇਆਭਉਕੁਰਾਗਾਜਬਰਮਨਾਮਿਨਿਤੁਲਾਗਾ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਜੀਗਰਠੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਬੁਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁਹੰਗੁਸਕੇ
 ਲਾ॥ ਅਪਨੇਰੰਗਿਰਦੈਅਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਬੀਰਕਹਿਭੁਰਮੁਨਜਾਈ॥ ਸਬੁਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁ
 ਕਾਈ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਧੁਸਾਈ॥ ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿ
 ਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ ਸਬੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਿਲੀਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਰੰਗਿਰਤਾ॥ ਮਿਲਿਓ
 ਜਗਜੀਵਨਦਤਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਠੀ॥ ॥ ਜੋਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਣਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਧਿਲੇਵ
 ਨਕਉਮਾਣਾ॥ ਤਾਕੀਹੋਹੁਧਿਲੇਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਉਮੈਟੇਗੋਛਾਛਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਚੇਗੀਤੁਰਮੁਨ
 ਕਰਸਿਭੁਤਾਗਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇਗਲਹਿਤਉਕਪਥਾਏਗੀ
 ॥ ਤੁਪਹਿਪਾਰਿਰਮਈਐਛੇਗੀ॥ ਤੂੰਅਜਹਨਚੇਤਸਿਛੇਗੀ॥ ਤੂੰਜਮਿਥਪੁਰੀਹੋਏਗੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ ਕਿਅਛੇਗੀਹਾਥਿਧਿਰਾਗੀ॥ ਸੇਈਸੇਈਜਾਗੀ॥ ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁ
 ਲਾਗੀ॥ ੩॥ ਚੇਗੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ ਜਾਤੇਭੁਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜ
 ਨਿਆ॥ ਮੇਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਰਠੀ॥ ਜਿਹਕਾਝੁਣਨਜੀਆਜਾ

੪੪੩

ਦੀ॥ ਜਉ ਮਿਲੈ ਤਪਾਲ ਅਪਾਈ॥ ਸਦ ਨੀਵਲੁ ਭੁਲੇ ਕਹਾਂਗੀ॥ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ॥ ੧॥
 ਅਧਿਕਿ ਅਕਥੀ ਮੈਗਿ ਮਾਨੁ ਧੀਰਾਗਾ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਗਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਧਿ
 ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿ ਮਾਧਿਨੁ ਨੈਨੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿ ਮਾਧੁਤ ਪਿਤਾਇ ਕੁਜਾਇ ਮਾਧਿਨੁ ਠਹ
 ਰਨਗਰੁ ਬਸਾਇ ਮਾਧਿ॥ ੨॥ ਜਾਚ ਕੁਜਨ ਦਤਾ ਪਾਇ ਮਾਧਿ॥ ਸੇਦੀ ਮਾਨੁ ਜਾਈ ਪਾਇ ਮਾਧਿ॥ ਛੋਡਿ ਮਾ
 ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ॥ ਅਉਰ ਨ ਪਹਿਜਾਨਾ ਬੁਕਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ॥ ਸੇਖਿ ਸੇਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ
 ਕੁਧੀ ਰੈ ਸੇਧ ਪਾਇ ਮਾਧਿ॥ ਹਰਿ ਭੋਟ ਤਾਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਾਧਿ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਸੇਰਗਿ॥ ਵਿਆਪ ਹੀ
 ਐਕਿ ਮਾਹੁ ਨੀ ਮੈ॥ ਵਿਆਏ ਦੁਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੀ ਮੈ॥ ਪਛੇ ਗੁਨੇ ਵਿਆਹੇਈ॥ ਜਉ ਸਹਜਿ ਨ ਮਿਲਿ
 ਉਸੇਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਨ ਜਪਿ ਸਿਗਦਾਗਾ॥ ਵਿਆਸੇ ਰਹਿ ਬਹਿ ਬਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਧਿ
 ਅਰੇ ਦੀ ਪਕੁਰੀ ਮੈ॥ ਇਕੁ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਰਹੁ ਲਹੀ ਮੈ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਰਹੁ ਪਾਈ॥ ਅਪਟਿ ਦੀ ਪਕੁਰ
 ਹਿ ਮਾਸ ਮਾਈ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਕਥੀ ਰਾਮ ਬਿਜਾਨਿ ਮਾਧਿ॥ ਜਥ ਜਾਨਿ ਮਾਤਉ ਮਨ ਮਾਨਿ ਮਾਧਿ॥ ਮਨੁ
 ਮਾਨੈ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ॥ ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਵਿਆਕੀਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੇਰਗਿ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖਿ ਬਿ
 ਆਨੀ॥ ਸੁਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੇਵੁ ਸਿਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਕੰਧਇ ਮਾਂਜ ਸਿਕਉ ਨੁਗੁਨਾ॥ ਜਉ ਪਾਕੀ ਤਰਿ ਪੈ
 ਮਲਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਉ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ॥ ਕਉਰ
 ਪਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਕਥੀ ਰਧੀ ਰਾਗੀ॥ ਕੁਦਸਾ ਗਾਰੁਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਉਧੁ ਸੇਜੇ ਗੀ
 ਗੁਰ ਮੇਰਾ॥ ਇਸ ਪਦ ਕਾਰੇ ਨ ਏਰਾ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੇਰਗਿ॥ ਬਹੁ ਪਰਧਿ ਕਰਿ
 ਪਰਧ ਨੁ ਲਿਆਵੈ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਮਾਨਿ ਲੁਟਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੁਲੇ ਕਪਟ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ
 ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿਲੀ ਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੁੱਟੈ ਜੈ ਨ ਰਾਜ ਨਾਵੈ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ
 ਓਕੁ ਕੇਈ ਪਾਨੀ ਓਨ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਹਤ ਕਥੀ ਹੁਕੇਈ ਨੀ ਤੇਰਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ

ਸਦੇਗ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਵਨੈ ਸੁਖ ਬਨਿ ਆਗ ॥ ਕਿਛੁ ਜੇਗੁ ਪਰ ਪਤਿਗਨਿ ਆਗ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪਸੂ ਤੈਥੋਂ ਰੀ ॥ ਮੁੰਦਿਲੀ ਏਰ ਵਜੋ ॥ ਬਾਜੀ
 ਅਲੇਖ ਨਹ ਦਯਾਜੋ ॥ ੧ ॥ ਕੁੰਬੁ ਕਮਲ ਜਲਿ ਭਰਿ ਆਗ ॥ ਜਲੁ ਮੇਰਿ ਆਉ ਬੁਕਰਿ ਆਗ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
 ਜਨ ਜਾਨਿ ਆਗ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿ ਆਤਉ ਮਨੁ ਆਨਿ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਭੁਖੇ ਭੁਗਤਿ ਨ ਕੀਜੋ ॥ ਜ
 ਹਮਲਾ ਅਪਨੀਲੀ ਜੋ ॥ ਹਉਮਾਗਉ ਸਤਿ ਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਉ ਕੇ ਸੀਧੈ
 ਤੁਮ ਸੰਗੋ ॥ ਆਪਿਨ ਦੇਹੁ ਤਲੇਵਉ ਮੰਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੋਰ ਮਾਗਉ ਬੁਨਾ ॥ ਪਾਉ ਪੀਉ ਸੰ
 ਗਿਲੁ ਨਾ ॥ ਅਪੁ ਸੋਰ ਮਾਗਉ ਦਲੋ ॥ ਮੋਕਉ ਦੇਨਉ ਦੁਖ ਤਨਿ ਵਲੋ ॥ ੨ ॥ ਖਾਟ ਮਾਗਉ ਚਉ
 ਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰੁ ਤੁਲਾਈ ॥ ਉਪਰਿ ਕਉ ਮਾਗਉ ਖੀਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰੈ ਨ ਨੁਬੀਧਾ
 ੨ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਕੀਤਾਲਧੋ ॥ ਇਕੁ ਨਉ ਤੇਰਾ ਸੈਛਧੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਆਨਿ ਆਗ ॥ ਮਨੁ ਆਨਿ ਆ
 ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿ ਆਗ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ॐ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਗਠਿ ਭੁਗਤਿ ਨ ਖੁਦੇ ਵਜੀ ਕੀਧਾਣੀ ॥
 ਘਰੁ ੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾਤ ਬਗਾਵਾ ਤਉ
 ਜਨ ਪੀਰ ਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੇ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਢਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤੁ
 ਲਿਮਿਲਿਕਾ ਗੁਰਿ ਸੀਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜੈ ਤਾ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੇ ਠਰੀ ਅਕਾਰ ਧੀ ਜਲਤ ਹੀ ॥ ਨੈਰੇ ਨਾਹੀ ਦੁਗਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿ
 ਆਬੁ ਰਪੁਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੁਰਉ ਜਾਗਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਡਾਗਾ ॥ ਗਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਜਾਨਿ ਆਗ ॥ ਜਨ ਨਾਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਿ ਆਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਸੂ ਪੈਸੇ ਸਇ ਪੁਛਿ
 ਲੇਨਾ ਮਕਾ ਪਾਹਿ ਛਾਨਿ ਛਾਵਾਈਯੋ ॥ ਤੇ ਪਹਿ ਦੁਗਾਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੇਹਉ ਮੋਕਉ ਬੇਰੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਗੀਧਾਈ ਬੇਰੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖਹੁ ਬੇਰੀ ਰਹਿ ਉਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਰੀ ਖਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥

१॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਰੀ ਪੀਤਿ ਮਜੁਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋ ਉਛੁ ਨਿਛੁ ਵੈਧੋ॥ ਲੋਗ ਕਟ ਬਿਸਰੁ ਪੁਤੇ ਤੇਰੈ ਤਉ
 ਆਪਨ ਬੇਰੀ ਆਵੈਧੋ॥ ੨॥ ਅੰਸੇ ਬੇਰੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਭੁ ਠਾਈਧੋ॥ ਬ੍ਰਿਗਮ
 ਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਾਖਿ ਆਪੁ ਛੈ ਕਹਨੁ ਨਾਈਧੋ॥ ੩॥ ਬੇਰੀ ਕੇ ਗੁਣੁ ਸੁਣਿ ਗੰਧਾਈ ਜਲ ਪਿਥਾਂ
 ਪਿਧੁ ਥਾਪਿਓ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਅਧੋ ਗੀਲਿ ਕਭਰੀ ਪਣ ਅਪਿਓ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੇਰਠਿ
 ॥ ਘਰੁ ੩॥ ਅਣਮਲਿ ਮਾਮੀ ਦਲੁ ਧਾਜੈ॥ ਬਿਨ ਸਾਵਣੁ ਪਨਹੁ ਗਾਜੈ॥ ਧਾਣੁ ਲਬਿਨੁ ਬਰਖਾਏ
 ਈ॥ ਤਉ ਤਤੁ ਖਿਨਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਮੇਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਓ ਏਹਿ ਸੁਦੇਹੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸੁ ਕੰਚਨੁ ਪੋਇਆ॥ ਮੁਖ ਮਨ ਸਾਰਤ ਨੁਪੋਇਆ॥ ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭੁਖੁ
 ਰਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਗਾ॥ ੨॥ ਜਲ ਭੀਤਿ ਰਿਕੁ ਭਿਸਮਾਨਿ ਆਗਾ॥ ਸਭੁ ਰਾਖੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜ
 ਨਿਆ॥ ਗੁਰ ਚਲੈ ਏਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗਾ॥ ਜਨਨਾ ਮੇਤੁ ਛੁਨਿ ਆਗਾ॥ ੩॥ ੩॥ ੧॥ ਰਿਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਰਠਿ ਥਾਣੀ ਰੁਗਤਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਵੀ॥ ॥ ਜਬ ਹਮਰੇ ਤੇਤ ਬਤੁ ਨਾਹੀ॥
 ਅਬਤੁ ਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈ ਸੇਲੁ ਹਰਿ ਮਇਓ ਦੁਪਿਨ ਲਕੇ ਦੁਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ॥ ੧॥ ਆਪਣੇ
 ਕਿਆ ਕਹੀ ਮੈ ਭੁਖੁ ਮੈ ਸਾਜੈ ਸਾਮਾਨੀ ਮੈ ਪੋਇ ਨ ਤੇਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੇ
 ਇਆ॥ ਸੁਪਨੇ ਭੁਇਆ ਭਿਖਾਰੀ॥ ਅਛੁਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਸੇਰਾਤਿ ਰੁਈ ਹਮਾਰੀ
 ॥ ੨॥ ਰਾਜ ਭੁਭਿਗੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈ ਸੇਹ ਹਿਅ ਬਕੁ ਮਰ ਮੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਨਿਕ ਕਟਿਕ ਜੈ ਸੇਭੁ ਲਿ
 ਪੇਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ॥ ੩॥ ਸਰਬ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭੁ ਘਟ ਭੋਗੈ ਸੇਈ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈਨੇ ਰੇ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੇਰਠਿ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੇਰਾ ਸ
 ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਧਿ ਨਿਤੁ ਮਧਾਧੋ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੇ ਜਤਨ ਕਰਹੁ ਹਮੁ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੋ॥ ੧॥ ਆਪਣੇ
 ਜਾਨਤ ਹਰੁ ਜੈ ਸੀਤੈ ਸੀ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਗੋ ਅੰਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਛਾਂਚਿਓ ਅਰੁ

ਕਾਂਟਿਓਗੰਧਿਕੀਓਧਧਾਨੀ॥ਖਡਖਡਕਰਿਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤਉਨਧਿਸਰਿਓਪਾਨੀ॥੨॥ਆਪ
 ਨਘਾਪੇਨਾਹੀਕਿਸੀਕੇਭਾਵਨਕੇਹਰਿਗਜਾਮੇਹਪਟਲਸਭੁਜਗਤੁਬਿਧਿਓਭੁਗਤਨਹੀਸਤਿ
 ਪਾ॥੩॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਭੁਗਤਿਇਕਧਾਠੀਅਬਇਹਕਾਸਿਓਕਹੀਐ॥ਜਾਕਾਰਹਿਹਮਤੁਮਮ
 ਰਧੇਸੇਧੁਅਜਹੁਸਹੀਐ॥੪॥੨॥ਸੋਰਠਿ॥ਨੁਲਭੁਜਨੁਪੁਨਿਭਲਪਾਇਓਬਿਭਿਥਾਜਤੁਅ
 ਬਿਥੇਕੇ॥ਰਜੇਇਓਸਮਸਰਿਗਿਰਾਅਸਨਧਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੇ॥੧॥ਨਬੀ
 ਨਾਰਿਓਰਾਜਾਮਕੇਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਧੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਨਿਅਜਨਭੁ
 ਏਹਮਥਾਵਰਸੇਚਅਸੇਚਦਿਵਸਜਾਂਹੀ॥ਇਹੀਸਬਲਨਿਯਲਧਿਥੇਕਧੁਪਿਪਰਮਾਰਥਪਰ
 ਦੇਸਨਹੀ॥੨॥ਕਹੀਅਤਅਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾਇਅਯਾਕਹਰ
 ਵਿਦਾਸਉਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੇਪਕਰਹੁਨੀਅਦਇਅਯਾ॥੩॥ਸੋਰਠਿ॥ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਗਤਿ
 ਤੁਅਨਿਕਾਮਧੇਨੁਧਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਪਿਨਦਨਿਪਿਕਰਤਲਤਕੇ॥੧॥
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਨਪਹਿਰਸਨਾਅਵਰਸਭੁਤਿਅਗਿਥਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਅ
 ਨਪੁਰਾਨਥੇਰਧਿਪਿਚਉਤੀਸਅਖਰਮਾਹੀ॥ਧਿਅਸਥਿਨਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥਰਮਨਮਸ
 ਰਿਨਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਓਪਾਪਿਰਹਤਾਭਨਿਥਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਹੀ॥ਕਹਿਗਵਿਦਾਸ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਪਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਰੀ॥੩॥੪॥॥ਸੋਰਠਿ॥ਜਉਤੁਮਗਿਰਦਹਿਤਉਹ
 ਮਮੇਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭੁਏਹੈਚਕੇਰਾ॥੧॥ਮਾਧਦੇਤੁਮਨੋਤੇਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੇਰਹਿ॥
 ਤੁਮਸਿਉਤੇਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਥਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀ
 ਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਢੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਗੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੀਗਿਤੇਗੀ॥੩॥
 ॥ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਤੇਗੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੇਠਾਕਰਅਓਰਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭੁਜਨਕਟਹਿਜਮਠ

ਸਾਗੁਗਤਿਹੇਤਿਗਾਵੈਰਦਿਰਸਾ॥੫॥੫॥ ॥ਸੇਰਠਿ॥ਨਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਬੰਤਾਰਕਤ
 ਬੰਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਤਮਾਸਨਾਕੀਕੋਪਿਜਿਰੁਪੀਖੀਬਸੇਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਅਮੇਰਾਕਿਅਤੇ
 ਗਾਜੈਸੇਤਰਵਰਪੀਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੀਪਿਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਸਾਦੋਤੀਨਹਾਥੇ
 ਰੀਸੇਦਾ॥੩॥ਬੀਬੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਿਤੇਗੀ॥ਇਉਤਨੁਹੋਇਗੋਰੁਸਮਕੀਕੋਗੀ॥੩॥ਉਚੇਮਦਿ
 ਰਸੁਦਰਨਾਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਗੀ॥੪॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਤਕਮੀਨੀਓਛੁਜਨ
 ਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਗਜਾਰਾਮੁਚਿਕਹਿਗਦਿਰਾਮੁਚਿਮਾਰਾ॥੫॥੬॥ਸੇਰਠਿ॥
 ਅਰੇਟਾਗੰਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਾਠੈਦੁਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗਨੀਜਿਹਤੇਪਉ॥ਨੀ
 ਗੰਠੀਠੈਰਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੀਠਿਖਰਾਬਿਗੁਰਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਠੈਜਾਇਪਉਚਾ॥੨॥ਰਦਿਰਾ
 ਸਨਪੇਰਾਮਨਾਮ॥ਮੇਰਿਜਨਮਸਿਉਨਾਜੀਕਾਮਾ॥੩॥ ॥ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਸੇਰਠਿਬਾਣੀ॥ਗੁਗਤਿਠੀਖਨਕੀ॥ ॥ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭੁਏਕੇਸਾਦੁਪਦ
 ਨੀ॥ਰੁਪਾਕੀਠਸਬਦੁਨੀਉਚਰੈਅਬਕਿਅਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਗਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਦ
 ਗੀ॥ਅਪਨੇਸਤਿਹਲੇਹਉਥਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਥੇਪੀਰਸਗੀਰਿਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਗੀ
 ॥ਐਸੀਬੈਦਨਉਪਜਖਗੀਭਈਦਾਕਾਅਉਖਪੁਨਾਗੀ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਤਿਜਮੁਦਿਉ
 ਅਉਖਪੁਨਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਨਨੁਭੀਖਨੁਪਾਦਉਮੋਖਦੁਮਾਰਾ॥੩॥ਸੇਰਠਿ
 ॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੇਲਕਪੂਨਿਪਦਰਬੁਪਾਇਅਗਾ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਰ
 ਤਤਨਨਛਪੈਛਪਾਇਅਗਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜੈਸੇਗੁਗੋਕੀਮਿਠਿਅਈ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖਸੁਦਨਾਭਿਤਏਤੀਤੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨ
 ਸਤਿਖੋਜਯਦੇਖਾਂਤਹਸੇਈ॥੨॥੨॥ਕਧੀਗਜੀ॥੧॥ਨਾਖੁਦੇਦਜੀ॥੩॥ਰਦਿਰਾਸਜੀ॥੧॥

ਨੇਤਾ

ਭੀਖਨਜੀ॥੨॥ਜੇੜਾ॥ ੨੩ ॥

੪੪੯

੧ ਉਸਤਿਨਾਖੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਬੁਓਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਪਨਾਸਗੀਮਹਲ ੧॥ਘਰੁ ੧॥ਚਉਪਦੋ॥ ॥ਜੀਉਭਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉ

ਕਰੀਪੁਕਾਗਾਨੁਖਦਿਸਾਰਣਸੇਦਿਆਸਦਸਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾ

ਸਦਾਸਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨਸਾਹਿਬੁਸੇਦੀਐਐਤਿਛੁਡਾਏਸੇਇ॥ਸਟਿਸੁ

ਇਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਉਤਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦਇਆਲਤੇਰੇਨਾਮਿਤਰਾਸਦਕੁਰਬਾਣੇਜਾਓ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਸਾਨਾਏਕੁਹੈਨੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਾਕਉਨਰਹਿ

ਕਰੇ॥੩॥ਤੁਧੁਧਾਧੁਪਿਆਰੇਕੇਦਰਹਾਸਾਦਭਿਆਈਦੇਹਿ॥ਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹੇ॥

ਨੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਦੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾ

ਅਵਰਨਜਾਚਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥ ੪॥ਸਾਹਿਬਤੇ

ਰੇਨਾਮਦਿਟਹੁਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ਪਨਾਸਗੀਮਹਲ ੧

੮ਮਆਦਮੀਹਾਇਕੁਰਮੀਹਾਇਕੁਰਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾਨਾਨਕਬਿਨਦੈਤਿਸੈਸ

ਰੇਦੁਹਜਾਕੇਜੀਅਪਗਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਦਨਾਦੀਚਾਰਦੇਖੁਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਾਸੁਆਸੁਸਭੁਜੀਉਤੁਆਰਾਤੁਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਇਰੁਏਕੁਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰ

ਦਰਗਾਹਾ॥੨॥ਜੇਤੁਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਰਿਆਕੇਕਰਦੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕਬਿਨਦੈ

ਸੇਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਾਖੀਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥ ੩॥ਨਾਨਕਸਮਕਾਰਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕ

ਪਟਕਮਾਣਾ॥ਨਮਨੁਆਰਿਜਾਪਕਾਹਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥ ੪॥ਜਪਲ

ਗੁਣੁ ਨੀਅਰਹੀ ਭੈਨਾਨਕ ਕਿਹੁ ਸੁਣੀ ਭੈ ਕਿਹੁ ਕਹੀ ਭੈ। ਭੁਗਲਿ ਰਹੇ ਹਮਰ ਹੁਣੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਰਹੀ ਭੈ॥ ੫॥ ੨॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੧ ਅਰੁ ੨॥ ਕਿਉ ਸਿ
 ਮਰੀ ਗਿਰਿ ਆਗੀ ਜਾਇ। ਭੁਪੇ ਹਿ ਆਉ ਜੀ ਅਨੁ ਬਿਲਲਾਇ। ਸਿਰਜਿ ਸਦਰੇ ਸਾਚੇ ਸੇਇ
 ॥ ਤਿਉ ਦਿਸਰਿ ਭੈਰੰਗਾ ਵਿਉਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਵਿਉਕਰਿ
 ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਮੁਦੇ ਦੁਣ ਕੋਈ ਜਾਇ॥ ਨਾ ਕੇ ਭਾਖੇ ਨਾ ਕੇ
 ਖਾਇ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੈ ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਾਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾਸੇਇ॥ ੨॥ ਜਪ ਦੇਖਾਤੁ ਹਰਹਿ
 ਆਸਮਾਇ॥ ਤਪੁ ਧਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਕੀਤੇ ਕਿ ਆਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨ ਬਖਸੇ
 ਸਚਾ ਸੇਇ॥ ੩॥ ਗੁਣਿ ਓਠਿ ਨ ਲੁਣ ਮੁਹਤੁ ਵਿਤੁ ਗਲਿ॥ ਕਿ ਆਮੁ ਹੁਦੇ ਸਾਗੁ ਨਹੀ ਨਾਲਿ
 ॥ ਜੈ ਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤੇ ਸਾਹੋਇ॥ ਦਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ॥
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿ ਆਜਾਇ॥ ਅਤਮਾ ਦੁਵੇਰੇ ਹੋਲਿ ਵਲਾਇ
 ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੈ ਕਰੇ॥ ਅਤਿ ਰਵੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅਤਿ ਰਮੈ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇ
 ਆਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਠਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਿ ਸਿਮਰਿ
 ਐਹੈ ਵੈ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਤੇ ਬਿਖਿ ਆਮ ਹਿਰੈ ਉਦਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਹਉ ਭਾਈ
 ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਦਿਚੇਗਾ ਤਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ॥ ਜਿਸ ਕਾਜੀ ਉਤਿਸੁ ਆਗੈ
 ਪੈਗੈ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਰਗਾਪਾ ਦੇਖਾਇ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੁਰ
 ਤਿ ਹਿਰੈ ਦਸਾਇ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ॥ ਸੇ ਸੇਵਕੁ
 ਮਤੇ ਕੈ ਸਤ੍ਰੇ॥ ੪॥ ਭੁਨਤ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਦੀ ਧਾਣੀ ਸਿਉ ਪਗੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਤੇ ਕੇ ਪਾ
 ਦੇ ਮੇਖੁ ਆਗੁ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭ ਦਿਸ ਬਧੈ ਸਾਗੁ॥ ੫॥ ੨॥ ॥ ੪॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੧

ਜੀਉਤਪਤ੍ਰੇਯੋਰਥਾਗਾਤਪਿਤਪਿਖਪੈਥਯਤੁਥੇਕਾਗਾਜੇਤਨਿਥਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ। ਜਿ
 ਉਪਕਾਰੇਗੀਥਿਲਲਾਇ। ਥਰੁਤਥੇਲਲੁਸੁਖਣਹੋਇ। ਵਿਣੁਥੇਲੇਜਾਣੇਸੁਭੁਮੇਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ। ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ। ਜਿਨਿਜਿਹਥਾਦਿਤੀਥੇਲਾਤਾਤਾ। ਜਿਨਿਮਨੁਰਖਿਅ
 ਅਗਲੀਪਾਇ। ਵਜੈਪਵਣੁਆਖੇਸੁਭੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਤਮੇਰੁਪਗੀਤਿਸੁਆਦਾ। ਸੁਭੁਕਾਲ
 ਖਰਗਾਦਾਗਾ। ਦਾਗਦੇਸੁਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ। ਦਰਗਹਥੇਸਣਨਾਜੀਜਾਇ॥ ੩॥
 ਕਰਮਮਿਲੇਆਖਣੁਤੇਰਨਉ। ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਹੋਰਨਜੀਥਾਉ। ਜੇਕੋਭੁਥੈਠਿਰਿਹੋਵੈਸਾ
 ਗਾਨਕਸਾਰਸਰਧਦਤਾਗ॥ ੪॥ ੩॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਚੋਰਸਲਹੇਰੀਤਨ
 ਭੀਜੈ। ਜੇਥਦੀਕਰੇਤਾਤੁਸੁਨਛੀਜੈ। ਚੋਰਕੀਹਮਾਭੁਰੇਨਕੋਇ। ਚੋਰਕੀਝੰਗੋਕਿਉਹੋਇ॥
 ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਿਅੰਧੇਕੁਤੇਕੁਤ੍ਰਿਆਗ। ਬਿਨੁਥੇਲੇਧੁਸ਼੍ਰੀਐਸਚਿਆਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਚੋਰਸੁ
 ਅਲਿਤਿਚੋਰਸਿਆਣਾ। ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ। ਜੇਸਾਧਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥
 ਜਾਪਠਖੀਐਖੋਟਹੋਇਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਸਾਕਰੇਸੁਤੇਸਾਹੀਪਾਵੈ। ਆਪਿਥੀਜਿਆਪੇਹੀਥਾ
 ਵੈ। ਜੇਦਰਿਭਾਈਅਅਸਪੇਖਾਇ। ਜੇਹੀਸੁਹਤਿਤੇਹੋਰਹਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਜੇਸਉਕੁੜੀਆਕੁ
 ਰੁਕਬਾਨੁ। ਭਾਵੈਸੁਭੁਆਖਉਸੀਸਾਗੁ। ਤੁਪੁਰਾਵੈਅਪੀਪਰਵਾਣਾ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ
 ੪॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ਕਾਇਆਕਗਦਮਨੁਪਰਵਾਣਾ। ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪ
 ਝੈਇਆਣਾ। ਦਰਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖਾ। ਖੋਟਾਕੁਮਿਨਆਵੈਵੇਖਾ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜੋਵਿ
 ਰਿਪਹੋਇ। ਧਰਾਧਰਾਆਖੇਸੁਭੁਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਾਜੀਕੁਨੁਥੇਲੁਮਲੁਖਾਇ। ਧਰ
 ਮਣਨਾਵੈਜੀਆਪਾਇ। ਜੇਹੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅਧਾਤੀਨੇਉਜਾਣੈਕਾਧੀ॥ ੨॥ ਸੇਜੇਗੀ
 ਜੇਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੇਜਾਣੈ। ਕਾਜੀਸੇਜੇਉਲਟੀਕਰੇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀ

ਦੁਤਮਗੈ। ਸੇਬੁ ਮਣੁ ਜੇਬੁ ਮੁਖੀ ਲਾਗੈ। ਅਧਿਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕਲਤਾਗੈ॥ ੩॥ ਫਨ ਸਬੰਦੁ ਸੇਈ ਦਿਲੁ
 ਧੋਵੈ। ਅਸਲੁ ਮਣੁ ਸੇਈ ਮਲੁ ਧੋਵੈ। ਪਤਿ ਮਾਥੁ ਪੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ। ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਰਗ ਰਕਾਨੀ ਸਾਣੁ॥
 ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੧॥ ਘਰੁ ੩॥ ਬਾਲੁ ਨਹੀ
 ਜੇਗੁ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਤ ਕਾਠੁ ਬੁਝਾ। ਬਾਨ ਸਟ ਜਗ ਰਿਸਟ ਹੋਏ ਨੁਬਟਾਇ ਵਜਗੁ॥ ੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿਰ
 ਮਨੁ ਮਾਗੁ। ਅਖੀਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਨਗਨ ਕਉ ਸਿਸਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪ
 ਕੜਹਿ ਸੁਝੈ ਤੇ ਤਿਨਿ ਲੇਖਾ। ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦ ਮੁਖ ਲੇਖਾ॥ ੨॥ ਖੜੀ ਅਤ ਪਰ ਮੁਛੈ ਤਿ
 ਆਮ ਲੇਖੁ ਭੁਖਿ ਆਗੀ। ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਇਕ ਦਰਨ ਹੋਈ ਪਰ ਮਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ॥ ੩॥ ਅਸਟ ਦਸ
 ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣੁ ਸੇਧ ਹਿਕਰ ਹਿਥੇ ਅਭਿ ਆਸੁ। ਬਿਨੁ ਨ ਮਹਿਰਿ ਕੇ ਮੁਖ ਤਿਨਾ ਹੀ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਦਸੁ
 ॥ ੪॥ ੧॥ ੬॥ ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੧॥ ਆਰਤੀ॥
 ਗਗਨ ਮੇਥਾ ਲੁਗਵਿ ਚੰਦ੍ਰੀ ਪਕਯੋ ਨਤ ਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨ ਕਮੇਤੀ। ਧੂਪ ਮਲ ਮਾਨ ਲੇਪ ਵਟੁਰਦ
 ਰੋਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਛਲਤ ਜੇਤੀ॥ ੧॥ ਕੇਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਬੁਝੈ ਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ। ਅਨ
 ਹਤਾ ਸਬਦੁ ਵਜਤ ਭੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤੁ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਪੈ ਤੇ ਹਿਕਰਿ ਸਹਸੁ ਮੁਗਤਿ ਨਾਏਕ
 ਤੇਰੀ। ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪੰਦਰੀ ਪਬਿਨੁ ਸਹਸਤੁ ਵਰੀ ਪਇਦੁ ਚਲਤ ਮੇਰੀ। ਸਕੁ ਮਹਿ
 ਜੇਤਿ ਜੇਤਿ ਹੋਸੇਇ। ਤਿਸ ਕੈ ਨਨਿ ਸਭੁ ਮਹਿਰਿ ਨਨੁ ਹੋਇ। ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੇਤਿ ਪਰ ਗਟੇ ਹੋਇ॥
 ਜੇਤਿ ਸੁਭੁ ਵੇਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਰਗਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੇਭਿ ਅਨੇ ਅਨ ਦਿਨੇ ਮੇਰਿ ਆਰਤੀ
 ਪਿਆਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥
 ੮॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਚਉਪਦੋ। ਇਹੁ ਪਨੁ ਅ
 ਖਟ ਨਿਖਟੈ ਨ ਜਾਇ। ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਇ। ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਨ

ਈ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਧ ਨ ਦਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ
 ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਅਹਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣ ਬਾਟਿ ਗੁ
 ਟੁਰਿ ਦੈ ਸਮਾਇ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਧੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਦਰ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰ ਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਤਾਈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਈ॥
 ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਨ ਪਾਇ ਆਨਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਦਸੈ
 ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਸੇਇ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੈ ਹੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
 ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੁਰੇ ਭੁਰਾ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਧਿਨ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਬਿਖ ਜਾਣਾ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮੁਖਾ ਖੋਖੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨਿਦ੍ਰੋਹੈ ਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਜੇਰਾ
 ਖੋਖੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮਿਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਪੋਇ॥ ਸਾਧੀ ਭੁਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੩॥
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੁਖਾ ਬਿਆਸੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੇਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰ ਧੁਨਾ ਹੀ ਕਰੇ ਸੋਭਾ॥ ਆਪਿ ਮੁਕ
 ਤਿ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਬਰਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਭੁ ਮੁਈ
 ਬਿਲਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਭਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅਤਿ ਹਿਨਾ
 ਮੁਸਮਾਲੇ॥ ਜੀ ਅਜੈ ਤਜਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਰ ਰਖੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾ
 ਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਣ ਪਨੁ ਪਿਰੋਹੇਇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥

ਹਉਮੈਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਮੁਲ ਹੁਕੁਲ ਜਨ ਮੁਗਧਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਏ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨ ਮਿਸਰਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਰਾਪਿ ਆਏ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਦੁਭਿ ਆ
 ਏ॥ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਗਿ ਜਗਿ ਸੇਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਦੁਹੇਇ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ
 ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨॥ ॥ ਧਨ ਸਰੀ ਮਹਲ ੩
 ਜਗ ਮੇਲ ਮੇਲੇ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੁਜੈ ਲੇਕੁਇ॥ ਦੁਜੈ ਕੁਇ ਸਕੁ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਨ ਭੁ
 ਦ ਸੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭ
 ਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਈ॥ ਗੁਰ ਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨ ਦੁਭਿ ਆਈ ਪਾਏ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ॥ ੨॥
 ਸਾਚੇ ਕਾਗਾਹ ਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੇ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਆਪ ਪਛਾਣਾ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਮਿ ਸਾਚਾ ਦਾ ਪਾ
 ਰਾ॥ ਸੇਪਨ ਪੁਰਖ ਜਿ ਸੁਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ
 ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰੁਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥
 ਧਨ ਸਰੀ ਮਹਲ ੩॥ ਜੇਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਿਤਿ ਨ ਧਲਿ ਜਾਓ॥ ਤਿਨਿ ਹਿਰੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ
 ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿ ਹੁਕੁ ਪੁਜਾਇ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲ
 ਗਧਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁੜਕੁ ਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਧੁੜਾਏ
 ਅਤਿ ਰਿਸੰਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਕੁਣੈ ਚਲੇਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ
 ਰਿਹੁ ਗਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਧੁੜੈ ਜਨਾਣੇ ਬਾਣੀ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਧੁਖਿ ਦਿਹਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਬੋਧੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚ ਹੁਠਾ ਕਿਰਹਾਏ॥ ੨॥ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਐਹ ਤਾਇ ਕੁ ਸੇਇ
 ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚ

ਕੁਦਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਪਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨੁ ਮੁਏ ਕੈ
 ਸੇਹ ਰਿਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਦਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਾਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਸਨੁ ਬਖਸੇਹ ਰਿਦੈ ਭਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਸੇ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾਇ ਸੁ ਮਨਿ ਕੀ ਸੇਈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲ ਮਿਕਰ ਗਾ ॥ ਗੁਰ ਅੰ
 ਕੁ ਮੁਖਿ ਰਿਜੀਵਾਲ ਦੁਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ
 ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇ ਆਸ ਦਾਗਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਨੁ ਹੁਤ ਜੈ ਦਿਕਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ
 ਰਖਿ ਮਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਰੇ ਨ ਦਿਛੁ ਨ ਹਿਸ ਬਾਹਿਸ ਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ
 ਕੁਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੩ ॥ ਕਾਚੁ
 ਪਨੁ ਸੰਤਹਿ ਮੁਰਖ ਗਾਵਹਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਕੁਲੇ ਅਪਗਾਵਹਾ ॥ ਬਖਿਅ ਕੈ ਪਨਿ ਸਦਾ ਧੁ
 ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਪਨੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਪਨੁ
 ਛੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਕੁਲੇ ਸਬੁ ਮਰਹਿ ਗਾਵਹਾ ॥ ਬੁਝ ਜਲੁ ਭੁਯੇ ਨ ਭਿਰ
 ਦਾ ਕਿਨ ਪਾਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਏ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧੈ ਰਾਗਿ ॥ ੨ ॥
 ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ
 ਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੇਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਬੁ ਵਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੋਸੇ
 ਇ ॥ ਉਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਦੇਖੇ
 ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੩ ॥ ਨਾਦੈ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰੀ ਨ
 ਜਾਇ ॥ ਸੇਜਨ ਪੀਨ ਨਿਨ ਇਕਨ ਮਿਲਿ ਦੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਦੀਨਾ ਗੁ ॥ ਆ
 ਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੀ ਚਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰੁ ਚੁਖੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਦਿਨਿ ਗੁ

ਰਮੁਖਿਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਮੁਰਖੁ ਮੁਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ॥ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਧੰਮ ਮੇਲ ਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਬਿਖਿ ਆ ਕਾ ਪਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮ
 ਨ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਚੁਧੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨਿ॥ ਆਪੁ ਛੇੜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇ
 ਈ॥ ੩॥ ਆਪੈ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੇਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੇਈ
 ਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮੁਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੦॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਰੁ ੪॥ ॥ ਹਮ ਭੀ ਖਰ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੁਨਿ ਜਪਾਤਿ ਪੈਦਾ
 ਤਾ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਮਗਿ ਤਨ ਕਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਹੀ ਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ
 ਨਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰਾ ਮਿਦਿਟਾ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭੁ ਨ ਕਾਏ ਕੇ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਬਹੁਤੇ ਛੇਰਿ ਪਏ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਉ ਅਥਾ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ
 ਅਪਨਾ ਅਸੀ ਧੰਮ ਸਕਰੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੁਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ
 ਸਾਚੀ ਲਿਵਲਾਗੀ ਹੋਭੀ ਤਰਿਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ੧॥ ੮॥ ੧੬॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਅਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ ਜੇਹਰਿ ਸੇਵ
 ਹਿ ਸਤਿਗੁਰਾਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਤੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਹਮ ਉਪਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁ
 ਮਨੁ ਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿਨ ਸਕਉ ਬੰਨ ਦਾਰੀ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੁਰਨੀ ਰਿਨੁ ਬਤਿ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਦ ਹਮ ਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੇਰਾ ਲਾਗਿ ਸੇ
 ਗਤਿ ਸਾਧ ਸਦਾਗੀ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਬੈਸਤਿ ਰਿਤਾਇ ਉਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿ ਤਉ ਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪ੍ਰ
 ਰਾਜ ਪਿਰਿ ਹਰਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਏਧ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮ

ਪਾਗੀ॥ ਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਾਕਰਪੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪
 ਹਰਿਕੇਸਤਿਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੁਖਕੁਰਮਭਉਭਾਗੀ॥ ਅਪਨੀਸੇਵਾਅਪਿਕਰਾਈਗੁਰ
 ਮਤਿਅਤਿਰਿਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਰਤਾਧੈਰਾਗੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਹਰਿਲਿਦਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਮਸਾਂਗੀ॥ ਜੈ
 ਸੀਮਤਿਦੇਵਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਧੁਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਿਅਹਮਕਿਰਮਨਾਨਿਕ
 ਕੀਰੇਤੁਮਦਠਪੁਰਖਦਠਾਗੀ॥ ਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਕੁਰਮਕਿਉਕਹਿਮਿਲਹਿ
 ਅਭਾਗੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸ
 ਨਿਦਾਸੁਕਹਪ੍ਰਕੁਰਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ॥
 ਹਰਿਕਾਸਤੁਸਤਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਜੇਧੈਲੈਹਰਿਹਰਿਥਾਣੀ॥ ਜੈਜੈਕਹੈਸੁਣੈਸੇਮੁਕਤਾਹਮਤਿ
 ਸਕੈਸਦਕੁਰਥਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੇਸਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖ
 ਪਲਸਭਿਕਿਲਦਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸਾਸਤੁਸਾਪੁਜਿਨਪਾਇਅਤੇਦਠ
 ਪੁਰਖਦਠਾਗੀ॥ ਤਿਨਕੀਪੁਰਮਗਿਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੇਚਲੁਚਾਨੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਫ
 ਲੁਓਧਿਰਖੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਿਨਿਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਕੁਲਾ
 ਥੀਭੁਖਿਭੁਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੇਵਠੇਭਾਗਾਵਡਉਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ ਤਿਨਹਰਿਸੰਗ
 ਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇ
 ਅਪਧਿਖੇਧਿਖੁਗਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਤਾਹਮਲਾਵੈ
 ਆਪਨਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ ਜੇਗੁਰਕਹੈਸੇਈਭੁਲਮਾਨਹਰਿ
 ਹਰਿਕਥਾਨਿਗਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਸਤਿਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਸੇਵਹੁਧੇਗਿਥੀਗਾਲੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿਥਾਪਹੁ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਵਿਕਾਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ
 ਜਪਣਹੁ ਹਰਿ ਸਤਿ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਕੇ ਲਕੇ ਲ
 ਲੀ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੇਖ ਲੇਖਾ ਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗ
 ਤਿਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮਸਾਧ ਜਨਾਪਗਰਾਲੀ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੪॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਬੁੰਦੁ ਏਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਿਮਿ ਚਾਤਿ ਕਥਿ ਲਲਾਧਿ ਲਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮ
 ਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕਰਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮ
 ਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ
 ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਮਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅਤਿ ਤੁਮਾਤੀ॥ ਤੁਪੈ ਪੈ ਪੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਤਿ ਜਾਨਹੁ
 ਆਪਨਗਤੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਤਿ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਗੁਰੀ ਗਿਰਲੁ ਲੇਹਾਤੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਗ
 ਤਿਬਨੀ ਅਤਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਉਤੁ ਮਪਾਤੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਠਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾ
 ਵੈਭਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਹੁਲਾਜੁ ਕਰਾਤੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ
 ੪॥ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਪਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮਰਾਈ ਕਿਵਹੁ ਟਹਹੁ ਮਹੁਟਕਾਕੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇ
 ਨੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਉਤੈ ਰਾਕੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਲਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਾਕੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਰੀ ਕੁਗਤਿ ਇਕਾਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇਹਰਿ
 ਪਿਅਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿ ਓਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ॥ ਲੇਖਾ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤਿ ਜੇ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਭੁਛੁਟੀ ਜਮਕੀ ਬਾਕੀ
 ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਜਪਿ ਓਮ ਨਾਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾਕੀ॥ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤਿਸਾਨਾ
 ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ॥ ਸਿਰੁ ਚੜ੍ਹਿ ਓਚੈ ਚੰਦ੍ਰਾਕੀ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਦਭੁ ਪੁਰਖ ਦਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੁ
 ਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਸ ਨਿਦਾਸ ਦਸਾਕੀ॥ ੪॥

੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਨਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪਪਰੁ ੫॥ ਯੁਪਦੋ॥ ਉਰਧਾਰਿਥੀ
 ਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੇਰਮੁਮਨਮੇਹਨਨਮੁਜਪੀਨੋ॥ ਅਵਿਸਦੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਅਮੀਰੁ
 ਰਿਪੁਰੇਖੁਗਟਿਕਰਿਦੀਨੋ॥ ੧॥ ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮਕਾਸਟਲੇਸਟਾ॥ ਹਰਿਸੀਗਿਹਰੀਸ
 ਤਸੰਗੁਬੁਏਹਰਿਕੰਠਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਦੁਛਿਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਰ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭਇਵਨਪਤੀਨੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਪਿਆਵਹੁਇਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭੀਨੋ॥
 ੨॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਪਨਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਗਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ਹਰਿਦਰਗਹੁਬਾਵਹਿਛਿਰਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜੋਤਿ
 ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਉਚਸਭਨਾਤੇਉਪਹਿਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਸੇਵੁਛਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਨਿਪਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭੁਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀ
 ਤਥਿਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਧਨਿਆਈ॥ ਬਹੁਚਿਤਦਿਸਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਭੁ
 ਏਹੋਸਥਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੬॥ ਪਨਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਲਿਖੰਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉ
 ਹਰਿਭੁਓਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ਮਨਬਞਨਿਰਿਦੈਪਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟਇਵਭੁਲੁ
 ਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ
 ਅਨੰਦਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਧਨਦਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਤਬਭੁਇਓਮਨਿਓਰਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭੁਈਹਮਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਰ
 ਖੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਅਏਪਰਿਓਹੋਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ਪਨਸਰੀਮਹਲਾ ੪
 ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਪਬੁਧਿਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚੁਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸ
 ਦਿਕੋਦਿਹਲਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਵਿਲਿਖਿਅਧੁਰਿਭੁਓ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੋਨਾਮੁਹਰਿ

ਜਾਸੁ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ਜੇਗਾਵਹਿ ਬੁਝਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਭੁਖਾ ਮਾਹਿ ਉਤਿ ਨੈਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਓ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਰਣੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੇਤੁ ਮੁਦੇ ਹੁਸੈ ਈਹ ਉਪਾਓ॥ ਘੀਨ ਕੀਏ ਮਾਲੁ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਬਹਿਯੀ ਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਹੈ ਜਾਓ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੦॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲ ੪॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ
 ਪੁਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮ ਧਾਨੀ॥ ਗਾਵਿ ਆਸੁ ਦਿਖਾਤਿ ਨ ਕਾਰਿ ਥਾ
 ਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਥੋਲੁ ਪੁਛਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਹ
 ਰਿ ਭਵ ਜਲ ਤੀਰ ਥੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਥਾਤੁ ਪੈ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨ ਪੁਜਾਨੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਦੇਲਾ ਪੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਨ ਵਿਡਾਨੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
 ਸੇਈ ਹਰਿ ਮਿਲਾ ਸੀ ਅਦਰਸ ਭੁਤਿ ਆਗਿ ਓਹ ਹਰਿ ਭਾਨੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੧॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲ ੪॥
 ਛਿ ਪੁਰਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਪੈ ਕਾਮ ਪੈਨਾ॥ ਸੇਐ ਸਾਹਿਬ ਆਈ ਐ ਮੇਰੇ ਜੀ ਐ
 ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਨ
 ਲੁਹੇਈ ਪੈ ਨਿਤ ਪਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭੁਇ ਆਤ
 ਹਉ ਪਾਪ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਸਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਨਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੨॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲ ੪॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਮ
 ਰੀ ਥੋਲ ਨ ਤੁਜਾਨ ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿ ਆਜੈ ਨੈਕੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੇ
 ਰਾਕੀ ਆਸਨੁ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਸੁਣਾ ਕਿ ਸਕਉ ਆਖੀ ਐ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਨੀ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਨਾਵਿ ਕਿਤੁ ਦਰਤ
 ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਧੁ ਹਿ ਪਿਆਵਹਿ ਨਿਰੰਗਤਿ॥ ਸਭੁ ਤੁਧੁ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭੁ ਨਾਕਰ
 ਹਿ ਇਕ ਦਭਿ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਧੁ ਹੀ ਦਿਖਿ ਪੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਧੁ ਤੇਧਾ ਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੇਤੁ
 ਸਭੁ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਧੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਾਕੀ ਤੁ ਆਸਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਧੁ

ਹਿਧਿਅਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹਾਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ ੪॥
 ੧੪॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਅਰੁ ੧॥ ਨਉਪਦੇ॥ ਭਵਖੰਡਨਨੁ
 ਖਭੰਨਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੋ॥ ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਪ੍ਰਸਮਾਰੇ॥
 ੧॥ ਮੇਰਮਨੁਲਗਾਹੈਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਟੀਨਰਾਇਅਲਕਰੀਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪਚਿਨ੍ਰੁਤਾਰੇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਰੂਪੁਸੁਹਾਵਤੇਰੇਭੁਗਤਿਸੇਹਹਿਨਰਥਾਰੇ॥ ਸਰਬਜੀਅਕੇਦਤੇ
 ਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਹਨੁਜਾਪੈਰੂਪਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨਧੀ
 ਨਰੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਮਲਿਰਵਿਅਸਰਬਠਾਈਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਕੀਰਤਿਕਰ
 ਤਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੁਅਧਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਾਖੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕ
 ਸਗਨਿਨੁਆਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਧਿਨੁਜਲਪ੍ਰਫਤਜੇਹੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੈ
 ਤੁਧਰੁਇਉ॥ ਕਮਲਹੇਤਿਧਿਨਸਿਉਹੈਭੁਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਉ॥ ੧॥ ਅਬਮਨ
 ਏਕਸਮਿਉਮੇਹੁਕੀਨਾ॥ ਮੇਰਨਜਾਵੈਸਰਜੀਸਿਰੀਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਮੇਹੇਤਿ
 ਕੰਨਹੁਲੇਠਾਂਕਿਉਓਹਪਰਵਸਿਭੁਇਉਧਿਰਾਰਾ॥ ਨਰਹਤਿਸਿਰਿਭੁਰਿਓਕਰੰਕਉਸਹੀਹੇਤ
 ਧਿਰਾਰਾ॥ ੨॥ ਏਧਕੁਟੰਬੁਲੇਕੁਮੇਹਿਓਪ੍ਰਸੀਮਾਇਅਕਉਲਪਟਨਾ॥ ਅਤਿਰਚਿਓਕਰਿਲੀਨੇ
 ਅਪਨੇਉਨਿਛੇਡਿਸਰਾਪਰਜਾਨਾ॥ ਧਿਨੁਗੋਧਿਰਅਵਰਸੀਗਿਨੇਹਾਉਰਜਾਣੁਹੁਸਰਾਦੁਹੇਲ
 ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਇਹੈਬੁਝਾਇਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੁਸਨੁਕੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੇਹਿਨਾਮਾਧਪਨਤੇਛਟਕਾਏ॥ ਮਨਤੇਧਿਸਰਿਓਸਗਲੇਪੀਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਏ
 ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਿਤਧਿਰਾਨੀਛਾਢੀ॥ ਅਹਿਧੁਧਿਮੇਹਮਨਧਾਸਨਦੇਕਰਿਗਤੁਹਾਗਾਡੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਨਕੇਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁਰਹਿਅਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਈ॥ ਧ੍ਰੁਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਰਿਸ

ਤਿਗੁਰਤੇਸੇਸ੍ਰੀਪਾਈ॥ ੨॥ ਸਭੁਕੇਮੀਤੁਹਮਅਪਨਕੀਨਹਮਸਭੁਨਕੇਸਾਜਨਾ॥ ਯੁਗਿਪਰਾਇਓਮ
 ਨਕਾਧਿਰਹਾਤਾਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੇਰਾਜਨਾ॥ ੩॥ ਧਿਨਸਿਓਕੀਠਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਠਾ॥ ਸਬਦੁਲਗੇਗੁਰਮੀਠ
 ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸਰਧਿਨਿਦੁਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਜਥਤੇਦਰਸਨਕੁਟੇਸਾਪੁਕੁਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ॥ ਮਹਾਅਨੰਦਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਧਿਪਤਪ
 ਏ॥ ੧॥ ਅਬਮੇਧਰਾਮਜਸੇਮਨਿਗਾਇਓ॥ ਗੁਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਸੁਖਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇ
 ਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਦਸਿਆਤਾਂਦੁਖੁਰੁਮੁਕੁਓਭਾਗਾ॥ ਕੁਟੀਪਰਾਪੰਤਿਦ
 ਸਤੁਅਗੇਰੁਰਾਮਨਾਮਿਰਗੁਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਚਿਤਅਚਿਤਸੇਰਅਸੇਰਸੇਗੁਲੇਕੁਮੇਧਾਕਾਗਉ
 ਮੈਰੇਗੁਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਕੁਏਧਿਧਾਕਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਅਭੁਟੀ
 ॥ ਕਹਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਧੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਧਾਣੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸਕਾਤਨੁ
 ਮਨੁਪਨੁਸਕੁਤਿਸਕਾਸੇਈਸੁਖਸੁਖਜਾਨੀ॥ ਭਿਨਹੀਸੁਣਿਆਦੁਖਸੁਖਮੇਰਤਉਧਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾ
 ਨੀ॥ ਜੀਅਕੀਏਕੈਧੀਪਹਿਮਾਨੀ॥ ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਗੇਧਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਰਮੇਲਕੁਰੀਰਾਗੁਰਦੀਨੇਮਤਿਨੀ॥ ਡਿਗੇਨਤੋਲੇਦਿਨੁਕਰਿਗਹਿਓ
 ਪੁਰਨੇਏਇਤਿਪਤਾਨੀ॥ ੨॥ ਓਇਨੁਧੀਚਹਮਤੁਮੁਕਦੁਹੇਤੇਤਿਨਕੀਧਾਤੁਧਿਲਾਨੀ॥ ਅਲੰਕਾਰਮਿ
 ਲਿਖੇਲੀਹੋਈਹੇਤਾਤੇਕਨਿਕਦਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਾਇਓਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖਸੇਰੁਧਾਜੇਅਨਹਤਧਾਨੀ
 ॥ ਕਹਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਪਾਰਿਧਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਧਿਧਾਨੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਦਠੇ
 ਦੇਰੁਰਾਜਨਅਰੁਭੁਮਨਤਾਕੀਤਿਸਨਨਬੁਝੀ॥ ਲਪਟਿਰਹੇਮਾਇਆਰਗਰਾਤੇਲੇਚਨਕਦੁਨਸੁਝੀ॥
 ੫॥ ਧਿਧਿਅਮਹਿਕਿਨਹੀਤਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ ਜਿਉਪਾਦਕਈਪਨਿਨਹੀਪ੍ਰਾਪੋ॥ ਧਿਨੁਹਰਿਕਹਾਅ
 ਘਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੇਜਨੁਬਹੁਧੀਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਕੁਧਾ॥ ਉਦਮੁਕਰੇਸੁਮਾਨ

ਵੀਨਿਮਾਈਚਰੇਕੁਟਾਘੋਖਾ॥ ੨॥ ਕਮਵੰਤਕਮੀਧੁਨਾਗੀਪਰਕਿਰਜੇਹਨਚੁਕੈ॥ ਫਿਨੁਖਾਤਿਕ
 ਰੈਕਰੈਪਛੁਤਪੈਸੋਗੁਲੇਕੁਮਹਿਸੁਕੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੇਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥
 ਸੁਖੁਸਹਜੁਅਨੰਦੁਸੰਤਨੁਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉ
 ਰੈਕਛੁਮੇਜਕਉਛਿਰਿਏਹੁਪਾਦੈ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਦੀਨੇਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਰੀਕਉਧਨਿਅਵੈ॥ ੧॥
 ਜਾਕਉਅਏਏਏਕਰਸਾਧਾਨਪਾਨਅਨਾਨੀਖੁਪਿਅਤਕੈਚਿਤਿਨਧਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ
 ਓਲਿਓਮਨੁਤਨੁਹੋਏਏਹਰਿਅਏਕਬੁਦਜਿਨਪਾਈ॥ ਧਰਨਿਨਸਾਕਉਓਸਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
 ਕਹਣੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਪਪਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਅਏਅੰਤਿਤਾ॥ ਜਾਕਉਏਏਅ
 ਕਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤਿਗਿਗੁਰਹਿਕਮਾਨੇਮਤਾ॥ ੩॥ ਯੀਨਦਏਅਲਸਦਕਿਰਪਾਲਸਰਧੰਨੀਅ
 ਪਤਿਪਾਲਾ॥ ਓਤਿਪੇਤਿਨਾਨਕਸੀਗਿਗਦੇਅਜਿਓਮਾਤਾਬਾਲੁਗੋਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹ
 ਲ ੫॥ ਧਾਰੇਜਾਉਗੁਰਅਪਨੇਉਪਹਿਜਿਨਿਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਫਿਨੁਖਾਏਯਾ॥ ਮਹਾਉਦਿਅਨਅੰਪ
 ਕਾਰਮਹਿਜਿਨਿਸੀਪਾਮਾਰਗੁਨਿਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਖਾਨਗੁਪਾਲਗੋਧਿੰਦਾ॥ ਏਹਾਉਹਾਸਰਧ
 ਥੇਕਵੀਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਛਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੈਸਿਮਗਨਿਸਰਧਨਿਧਾਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪੁਰੀ
 ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਕੇਦਿਅਪਨਾਸੇਭੁਗਤਬਾਛੁਹਿਸਤਿਪੁਰੀ॥ ੨॥ ਸਰਧਮਨੇਰਥਾਜੇਕੋਚਹੈਸੇਵੈਏਕੁ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਸਿਮਗਤਿਪਾਰਿਪਰਾਨਾ॥ ੨॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਮਹਾ
 ਸੁਖੁਪਾਏਅਗਾਸਤਿਸੀਗਿਗਹਿਓਓਲਾ॥ ਹਾਰੁਪਨੁਸੰਚਨਹਰਿਨਾਮੁਕੇਜਨੁਏਹੁਨਾਨਕਕੀਨੋਰੋ
 ਲਾ॥ ੪॥ ੮॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਜਿਹਕਰਦੀਹੋਵਹਿਸਿਰਮਿਦਾਏਹਾਕਮਾਨੀਗੀ
 ਤਿ॥ ਸਤਿਕੀਨਿਦਿਸਾਕਤਕੀਪੁਜਾਅੰਸੀਫਿਨੁਖੀਧਿਪੁਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਾਏਅਮੋਹਭੁਲੇਮਦ
 ਰੋਗੀਤਾ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਧਨਿਹਰਿਪਾਤਭੋਏਹੋਤੁਹਾਰੇਧੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨਲੇਪਹੋ

ਤਦੇਹੋਉਸੁਪੁਗਰਧਕੁਬੁਸਮਸੀਗੀਤਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਗਿਨਾਹਿਰੁਚਆਵਤਧਿਖੇਠਗਉਗੀਪੀਤਿ
 ॥ ਉਤਮਸੰਤਕੁਲੇਸੰਜੋਗੀਇਕੁਨੁਗਮਹਿਪਵਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਜਾਤਅਕਾਰਬਜਨਮੁਪਦਰਬਕਾਰਬਾਦ
 ਹੈਜੀਤਾ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਲਦਿਖਦੁਖੁਗੁਰਗਿਅਨਅੰਨਨੇਤੀਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੁਇਨ
 ਦੁਖੁਤੇਨਿਕਸਿਓਨਕਏਕਪਗੀਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲ ੫ ॥ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅੰ
 ਗੋਗੁਣਗੋਦਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈਇਹੁਧਿਸ਼ਾਅਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਮਕਰ
 ਹਦਇਅਮੋਰੇਸਾਈ॥ ਅੰਸੀਮਤਿਨੀਜੈਮੋਰੇਠਕੁਰਸਦਸਦਤੁਪਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੇਹੁਮਾਨੁਛੁਟੇਧਿਨਸਿਜਾਇਕੁਰਮਾਈ॥ ਅਨਰਗੁਪਰਦਿਓਸਕੁਮਧੇਜਤਕਤਪੋਖਉਜਾ
 ਈ॥ ੨॥ ਤੁਮਦਇਅਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ॥ ਕੋਇਸੁਖਅਨੰਦਰਾਜਪਾ
 ਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਾਪਤਪਕੁਗਤਿਸਾਪੁਰੀਜੋਪੁਰੇਮਨੁਕਾਈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਿਸ
 ਨਾਸਕੁਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲ ੫ ॥ ਜਿਨਿਨੀਕੀਨੇ
 ਦਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੇਗੁਣਕੁਰਦੁਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਗਾਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖਡੋਕਿਅਇਹੁਜੰਤੁਦਿਚ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਪੁਕੀਓਟਗੀਤਏਛੁਟੇ॥ ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਧਿਖੋਧਿਅਪਿਤਧਹੁਟੇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੋਹੈਓਹਡੀਠੀ॥ ਅੰਸੀਠਗਉਗੀਪਾਇਭਲਾਵੈਮਨਿ
 ਸਭਕੈਲਗੋਮੀਠੀ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਥਾਪੁਤਹਿਤਕੁਤਾਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੁਆ॥ ਕਿਸਹੀਦੁਧਿ
 ਘਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲੁਗਿਲਰਿਮੁਆ॥ ੩॥ ਹਓਬਲਿਹਾਗੀਸਤਿਕੁਰਅਪਨੇਲਿਨਿਇਹੁਨਲ
 ਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਝੀਭਾਹਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਕੁਗਤਨਧਿਅਪੈਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖ
 ਪਾਇਆਸਗਲੇਖੰਧਨਕਾਟੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਪਨਾਇਆਅਪਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ
 ੫॥ ੧੧॥ ॥ ਪਨਾਸਗੀਮਹਲ ੫ ॥ ਤੁਮਦਤੇਠਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ ਨਿਮਖ

ਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦੁਹਮਥਾਰਕਤੁਮਹਧਾਗੇ॥ ਨਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਥੇਅੰਤ
 ਸੁਆਮੀਤੋਰੇਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡੁਅਨਕਥਿਪੀਸਮਝਦੁ
 ॥ ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿਬੋਹੀਤੁਮਆਪਨਧਿਰਦੁਰਖਾਦੁ॥ ੨॥ ਤੁਮਹੀਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਅਸ
 ਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਿਕੇਗੇਲੇ॥ ੩॥ ੧੨॥ ਧਨਸਰੀਮ
 ਹਲ ੫॥ ॥ ਪੁਜਾਵਹਤਿਤਿਲਕੁਇਸਨਾਨਾਪੁਨਦਾਨਬਹੁਦੇਨਾ॥ ਕਹੁਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਥੇ
 ਲਹਿਮੀਠੇਥੈਨਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਕੇਨਾਮਜਪਤਮਨਚੈਨਾ॥ ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਥੇਜਹਿਸਤਿਤਾਕਉਬਿਖਖੁਨ
 ਜਾਈਲੇਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪਤਾਪਕੁਮਨਬਸੁਪਾਕਰਿਓਰਪਤਾਪਲੈਗੈਨਾ॥ ਇਹਿਧਿਧਿਨਹਪਤੀਅ
 ਨੇਠਾਕੁਰੇਥੇਜਗਤਿਕਰਿਜੈਨਾ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪੈ
 ਨਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗੰਗਿਪ੍ਰਭੁਭੇਟੇਨਾਨਕਸੁਖਜਨਹੈਨਾ॥ ੩॥ ੧੩॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟ
 ਕਾਦੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ ਅਸਥਿਰਕਰੇਨਿਹਚਲਾਇਹਮਨੁਆਬਹੁਰਿਨਕੰਤ
 ਪੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਜੈਕੇਉਐਸੇਹਮਾਰਾਮੀਤਾ॥ ਸਗਲਸਮਰੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਮਰਪਉਅਪਨੇਠੀਤਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪਾਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ ਸਤਿਹਸੰਗੁਸਤਿਸੰਗੁਖਨਹਰਿਕੀਰ
 ਤਨੁਮਨਿਜਾਗੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਨਿਪਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸਰਬਸੁਖਦਇਆਲਾਮਾਰੈਦਨੁਨਾਮੁ
 ਤੋਰੇਨਾਨਕਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੩॥ ੧੪॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸਤਉਬਾਰਿ
 ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਗੀ॥ ਤਿਸਹੀਕਉਛਿਰਿਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਕਾਅਪਿਸ
 ਹਾਈਹੋਆਨਿਦਕਭਾਗੇਗਾਗਿ॥ ਕੁਮਤਕੁਮਤਉਹਾਹੀਮੁਏਬਹੁਹਿਰਿਨਮਝਾਗਿ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ
 ਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੁਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਗਿ॥ ਨਿਦਕਕਮੁਖੁਕਾਲਹੋਆ॥ ਢੀਨਦੁਨੀਆ
 ਕੇਦਰਧਾਗਿ॥ ੨॥ ੧੫॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਹਿਆਪਤਿਤਪੁ

ਨੀਤ ਕੀ ਧਿਨ ਬੀਤ ਰਿਸ ਗਲ ਰੇ ਗੁ ਧਿਨ ਰਿਅਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭੁਈ ਸਾਧੈ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਕਾਮ ਕੇ
 ਪੁਲੇ ਭੁਮਾਰਿ ਅਗਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨਿ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿ ਅਗਾ ਅਉਖ ਪਮਤਿ ਮੂਲ
 ਮਨੋ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਿ ਅਗਾ ਨਰਨ ਰੇ ਨਥਾਂ ਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪੁੰਨ ਹਥ ਲਿਹਾਰਿ ਅਗਾ ॥ ੨॥ ੧੬
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਲਗੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੋਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਨਿਨਿਦੁ ਖਕਾ ਕਾਟਿ
 ਆ ਕੇਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਥਿ ਦੇਰਾ ਖਿਓ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਧਿਰ ਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਦਿ ਕਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ
 ਕੀ ਨੇਜਾਨ ਕਾ ਅਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਹੋ ਆਰਖ ਦਾਲਾ ਗਥਿ ਲੀਏ ਕੀ ਛਿਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ
 ਕੁਏ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨॥ ੧੭॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ॥ ਅਉਖ ਪੁਤੇਰੇ
 ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ਮੇਰਿ ਆਤੁ ਰਤੇ ਗੀਤ ਨੀਜਾਨੀ ਤੂ ਅਪਿ ਕਰਹਿ ਪਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਆਉ ਓਨਿ ਦਾਰਿ ॥ ਧੰਪਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ
 ਤਾਰਿ ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀ ਦੰਤੁ ਸਮਰਥ ਪਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਆ
 ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਕਰ ਬਾਨੁ ॥ ੨॥ ੧੮॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੫
 ਤਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਥਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਵਿਛੁਨੇ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਮਗ ਨਿਕਟੈ ਬਸ ਗਰਸ ਸਾਗਾ ॥ ਭੁਰਮ ਮੇਰਾ ਅਗਿਆਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧॥ ਉਚਨੀ ਦਸੁਖ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਨਾਹੀ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖਾ ॥ ੨॥ ਮਨਿ ਬਯਾਨ ਰਚਿ ਧਿਐ ਧਿਅ ਪਿਆ ਪਰਿਦੁਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧਾ ॥ ੩॥ ਜੀ
 ਅਜਹਾਨੁ ਪਾਨ ਪਨੁ ਤੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਗਾ ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਦੀਨ ਦ
 ਰਿਨਿ ਦੁਖ ਰਿਠਾ ਕੁਰਗਾ ਧੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿਨਿ ਪਿਦੁਖ ਨ ਸਕੈ ਧਿਅ ਪਿਆ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਿ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਇਹੁ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿਕਾਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ
 ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਨ ਤਿਸੁ ਧਿਨ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ

ਮੀਸੇਇ॥ ੨॥ ਘੋਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੇ ਜਾਸਤੁ ਤੁਹਾ ਤਕਰਹਿ ਧੀਰਗੁ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਮੇਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਧਿਨ ਸਿ
 ਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਚੁਰਣੁ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾਰਾ ਸਿਪੁ ਜੀਏ ਬਾ॥ ਤਾਨੁ ਮਾਨੁ ਦੀ ਬਾਨੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ
 ਬੀਖੁ ਭਟੇਕਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੦॥ ॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲ ੫॥ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰਿ ਸ
 ਮਝਾਇਆ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਧਿਧਿਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਪਾਗੀ ਓ
 ਟ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਗਨਿ ਪਾਰਿਓ ਪੁਰਨ ਮਰ ਮੇਸੁ ਹਥਿ ਨ ਸੇਸ ਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰ
 ਤ ਪਾਇਆ ਲਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਲਸ ਗਲ ਧਿਆਏ ਮਾਇ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਆਇ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ
 ਆਮੀ॥ ਧਰ ਲੇਕਾ ਤੁਜਾਨਾ॥ ੩॥ ੩॥ ੨੧॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲ ੫
 ਪਰ ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਛੇਤਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਗਲਾ॥ ਕਾਮਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਸੀਗਿ ਨ ਲਾਲਹਿ
 ਤਿਨ ਸਿਉ ਜੀਤਾ ਜੋ ਧੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਬੁਰ ਮਿਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਧਰ ਬੁਧੋਇ ਗਵ
 ਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਰੁ ਪਰਮੁ ਨਹੀ ਭੁਵੈ ਠੀਠਾ॥ ਸੁਠਧੋ ਹਿਸਿ ਉਰ ਚਿਉ ਮੀਠਾ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਦਿਸਰਿ
 ਆਦਤਾਗਾ॥ ਜਾਣੇ ਨਾਹੀ ਮਰਣ ਦਿਠਾਗਾ॥ ੨॥ ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਓਠਿ ਰੇਵੈ॥ ਕਰਮ ਪਰਮੁ ਸਗਲਾਈ ਖੇ
 ਵੈ॥ ਦੁਖ ਮਨ ਬੁਝੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੇ॥ ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪੈਛੁ ਤਾਣੇ॥ ੩॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਤੇਰੇ ਭੁਏ ਨੇ ਕੁ
 ਰਥਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੀਧੰਦਾ ਨੁ ਤੇਗਾ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ॥
 ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ਖਾਣੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜ ਗਾਰਾ॥ ਸੰਚੁ
 ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੇ ਨਾਮੁ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੀਅ ਪਾਗਾ॥ ਸਾਪਗਾ
 ਦਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਪਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ॥ ਸਤਿ ਦੁਆਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੀ
 ਨੀ॥ ਅਨਿਦ੍ਰਿਸੀ ਤਨ ਕੈ ਭੁਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਧਿਨ ਸੀ ਚਿੰਦਾ॥ ੨॥ ਜਗ ਸਾਪ ਸੰਤ ਨਹੇ ਦਹਿ
 ਇਕੜਾ॥ ਤਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿਤਾ॥ ਸਾਪ ਸਭੁ ਅਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੇ ਪਾਵੈ

ਜਿਸਮਸਤਵਿਕਰਮ॥ ੩॥ ਯੁਇਕਰਿਜੋਤਿਕਰੀ ਅਰਣਮਿ॥ ਚਰਣਪਥਾਰਗੰਗੁਣਤਾਸਪ੍ਰਬੁਰ
 ਇਅਲਕ੍ਰਿਪਲਹਜਗਿਨਾਨਕੁਜੀਵੈਸਤਿਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੩॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥
 ਸੇਕਤਤੁਰੈਜਿਖਸਮੁਸਮਾਰੈ॥ ਡਰਿਡੁਰਿਪਏਮਨਸੁਖਦੇਰਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਮਾਤਪਿ
 ਤਾਗੁਰਦੇਵ॥ ਸਭਲਮੁਰਤਿਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾ॥ ਏਕਨਿਰੰਜਨਜਾਕੀਰਾਮਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਹੋਵਤਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਜੀਅਨਕਾਰਤਾਪੁਰਨਸਭੁਠਾਇ॥ ਕੋਟਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਗਿਨਾਇ॥ ਜਨਮਮ
 ਰਨਸਗਲਾਦਖਨਸੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਕੈਮਾਨਿਤਨਿਵਸੋ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਅਥਪਿਲਏਲਾਇਲਾਇ॥
 ਚਰਗੁਮਿਲੈਤਿਸੇਗੀਜਾਇ॥ ਸੇਈਭੁਗਤਿਜਿਸਾਚੇਭਾਣੇ॥ ਜਮਕਾਲਤੇਭੁਏਨਿਕਾਣੇ॥ ੩॥ ਸਾ
 ਰਸਾਹਿਧਸਚੁਰਬਾਰਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਹੇਧੀਚਾਰਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਅਤਿਰਿਸਗਲਅਧਾਰਾ॥
 ਨਾਨਕਜਾਚੈਸਤਿਰੇਨਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੪॥ ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥
 ॥ ਘਰਿਧਾਹਰਿਤੇਰਾਬੁਰਵਾਸਾ॥ ਤੁਜਨਕੈਪੈਸੰਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸ਼ੀਤਮਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇ
 ਨਾਮੁਜਪਉਹਰਿਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਕਾਤਾਦੁ॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਆਮੀਸਾਮ
 ਸਲਤਿਪਰਵਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਗੀਤਨਾਰਾਇਣੁਪਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ॥ ਚ
 ਰਨਸਰਨਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਸੰਤੀਇਹਧਿਪਿਜਾਤੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੫॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭੁਤੇਪਾਏਕੀਠਿਲਾਇਗੁਰਿਰਾਖੋ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਜਲਨਿਲਦੀਨੇਕਿਨੈ
 ਨਦੁਤਰੁਭਾਖੋ॥ ੧॥ ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਧਿਸ੍ਵਾਸੁ॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁਆਮੀਕੀਸੇਭੁਆਨਿਦੁਸਰ
 ਉਲਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਾਖਿਓ॥ ਜਾਨਿਬੁਝਿਅਪ
 ਨਾਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅਕਿਰਗਾਖਿਓ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੬॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਜਗਜਹਧੇਖ
 ਉਤਪਤਪੁੰਜਵਿਦੁਰਿਕਤਪੁਨਜਾਈ॥ ਗਵਿਰਹਿਮਾਸਰਬਤੁਮੈਮਨਸਦਾਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਈਤ
 ਉਤਨਾਧੀਛੁਣੈਸੇਸੰਗੀਗਾਨੀਐ॥ ਧਿਨਮਿਜਾਇਜੇਨਿਮਖਮਹਿਸੇਅਲਪਸੁਖੁਭੁਨੀਐ॥ ੧॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਆਪਿ ਆਉ ਦੇਇ ਕਹੁ ਉਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਮੇਈ॥ ੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਚਾਨਾ ਕਾਰੁ ਪਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਜਨ ਅ
 ਚਰ ਜਾਨੁ ਪਾ॥ ੩॥ ਸਾਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤੁਮਹਿ ਅਗਾਧਾ ਨ ਕਮ ਗੋਟਾ ਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਨ ਪਗ ਸਾਧਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੦॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੁਜੇ ਤਿਨ ਹਿਧੁ ਲਾਏ
 ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ॥ ਅਨਟ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਪੁਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਗਾਨ ਕਮਾ
 ਉ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਤੁਮ ਹੋਏ ਪੀਰ ਘਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਣੁ ਭਈ ਬਿਤੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਰੋਗ ਰੋਗ ਸਨ ਭਾਜਨ ਬਾਕੇ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਦਾਜ ਹਿਨਿ
 ਤਵ ਜੇ ਅਪੁਨੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ॥ ੨॥ ਅਸ ਥਿਰ ਰਹੁ ਤੇਲੁ ਪੁਮਤਿ ਕਥਾ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਅ
 ਪਾਰਿ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂਮਿ ਭਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਧਾਰ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੇ ਜੀਠੇ ਰੇ
 ਆਪੇ ਭੁਇਆ ਸਹਾਈ॥ ਅਚਰ ਜਨ ਕੀ ਆਕਰ ਨੇਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦੁਇ ਆਈ॥ ੪॥ ੪੩੮
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਖ ੬॥ ॥ ਸੁਨ
 ਹੁਸਤਿ ਪਿਅਰੇ ਬਿਨ ਉਹ ਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਲਹਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਰੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ
 ਰਮਲ ਕਰ ਮਕਰਿ॥ ਤਾਰਨ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੀ ਜਲ ਤੇਰੇ ਕਾਰੁ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ॥ ਜੀ ਦੁਨ ਦੇਵ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾਇ ਹੁਇ ਪਦੇ ਸੁਮੇਕ ਉਗਰਿ ਧੀ ਨਾ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈ ਐਤੀਤੁ॥
 ਜੋ ਕੇ ਬਿਛੁਨਾ ਗੀ ਬੀਤੁ॥ ਅਤਿ ਕੀ ਬਾਰ ਉਹੁ ਸੀ ਗਿਨ ਚਾਲੈ॥ ਮਨਿ ਤਿਨ ਤੈ ਅਗਾਧ ਹਰਿ ਕੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਪ ਜਨਾ ਕੈ ਸੀ ਗਿਤੈ ਰੇਖ ਪਿਨ ਦੁਟੈ॥ ੨॥ ਰਾਗੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਗਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ
 ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਹੁ ਪਟਲ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਸੇਈ ਭੁਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਤਪਾਸੇਈ॥ ਨ
 ਨ ਕਾਕ ਉਕਿਰ ਪਾਕੀਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੮॥ ॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭੁਲੇ ਰੇ ਭੁ

ਲੋਰੇਕੁਲੇਹਰਿਮੰਗਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨ ਦੇ ਆਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿ ਆਧਿ ਕਰ ਦੇ
 ਖੁਸਗਲੈ ਹੋਛੀ ਬੇਏ ਬੈਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮੁ ਨੀਕੇ ਕਰਤ ਹੋਸਾ ਪਜਨਾ॥ ਤੁਨੁ ਪਨੁ ਅਪਨਾ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿਜ
 ਪੁਨਿ ਮਖ ਜਪਿਓ ਅਰਬੁ ਦੁਬੁ ਦੇ ਖੁਕਦੁ ਸੰਗਿ ਨਾਜੀ ਚਲਨਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਰੋਕ ਰਮੁ ਕੁਲਾਤਿ ਨ ਉਲਾ
 ਹੀ ਸਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਾਜੀ ਰੋਜ ਮਸਤਿ ਹੈ ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੰਗਨਾ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿ
 ਮਾਨੁ ਹੈ ਬੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੦॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੩॥ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਅੰਗਾ ਕ
 ਲਿਕਲੇ ਸਲੇ ਕੁਮੋਹ ਮਹਾ ਕੁਉ ਜਲੁ ਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ਨਿਰਿਤਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਪਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨ ਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧੀ ਚਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਪਜਨਾ ਕੀ ਰੇ ਨਾਨਕ ਮਗਿ ਲਸੁਖ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੮॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ॥ ਏ
 ਹੋਲੇ ਵਿਪਰਲੇ ਕਿਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹ ਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗਰਬਾ ਚਰਨ ਬੈਜੀ ਮਨਾਲੇ॥ ਜਲਿ
 ਨਹੀ ਰੂਧੇ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਰਾਹਿਨ ਸਾਵੈ ਜਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਪਨੁ ਕਉ ਪਨੁ ਅਪੁਲੇ ਕਉ ਟੇ
 ਕਮਾਉ ਪੁਜੈ ਸੇਧਾਲੇ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਏਹ ਬਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ॥ ੨॥ ੧
 ॥ ੩੨॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਰਿਦੇ ਸਿੰਚਈ
 ॥ ਨਵ ਨਿਪਿਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਨ ਕਉ ਆਨ ਦੁਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ॥
 ਕਿਹਿ ਧਾਹਰਿ ਠਾਕੁ ਰੁਧੁ ਗਤ ਨ ਕਾਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਰਖਣਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਕੇ ਕੋਇ ਨ ਧਰੁ
 ਨਹਾਰਾ ਜਾਵੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਮਿਟੈ ਨਿਸੁ ਮਿਮਰਤੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ੨॥ ੨
 ॥ ੩੩॥ ਪਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਬਦੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਕੁਮਦੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਰਾਜਾ

ਨੈਸਗਲਰਾਜੁਮਾਰਾਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਜੇਕੋਅਪਨੀਉਟਸਮਾਰੈ॥ ਜੈਸਾਥਿਤੁਤੈਸਾ
 ਹੋਇਦਰਤੈਅਪਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨਤਿਅਗਿਭੁਏਇਕਅਸਰਸਰਤਿਕਰਿ
 ਆਏ॥ ਸਤਿਅਨੁਕਰੁਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੪॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫
 ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਉਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੇਕਹੀਅਤਹੈਸੁਗਾ॥ ਆਤਮੁਜਿਣੈਸਗਲਦੁਸਿਤਾਕੈ
 ਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਗਾਈਐਆਤਮਰੀਗਿ॥ ਸਰਣੀਪਾਦਨਨਾਮੁਧਿਆਦਨਸਹਜ
 ਸਮਾਦਨਸੀਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਕੇਚਰਨਦੁਸੇਮੈਰਹੀਅਰੈਸੀਗਿਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਦੇਹ
 ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੫॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਜਤਨਕਰੇਮਾਨੁਖਠਹਕ
 ਵੈਓਹੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ ਪਾਪਕਰੈਕਰਿਮੁਕਾਰਿਪਾਵੈਭੁਖਕਰੈਨਿਰਥਾਨੈ॥ ੧॥ ਜਨਤਦੁਰਿਤੁ
 ਮਹਿਪੁਕੁਨੇਗਿ॥ ਉਤਤਾਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇਖੈਆਵੈਲੋਭੀਛੇਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗੁਤੈਨਹੀ
 ਮਨਕੁਰਮਤਬਲਬੁਮੁਕਤੁਨਕੇਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲੁਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥ ੨
 ॥ ੫॥ ੩੬॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਏਅਪੁਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਕਰਮਾ॥ ਨਾਮੁਦਿਨੁ
 ਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਧਰਮਾ॥ ਜਨਕਉਨਾਮੁਦੁਠਾਈਸੇਭਾ॥ ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜ
 ਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਪਨਾਜਿਸੁਜਨਕੇਪਾਲੈਸੇਈਪੁਰਾਸਾਹਾ॥ ਨਾਮੁਧਿਉਹ
 ਰਾਨਾਨਕਆਧਾਰਾਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਲਾਹਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੭॥ ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤ
 ਕੁਏਦਰਸਪੇਖੇਮਾਥੈਪੈਰੋਰਵਾਲਾ॥ ਹਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਦਉਠਾਕੁਰਕੈਮੈਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਗੋਪ
 ਲਾ॥ ਤਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਦਰਸੁਘਰਏਅਤਿਪਿਤਾਪੁਰੁਹੋਹੁਪੁਰੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥
 ਮਹਾਅਨੰਦਮਹਿਲਾਪਤੁਮਰੇਬਚਨਅਨੁਪਰਸਾਲਾ॥ ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਗੁਰਕੋਨਾਨ
 ਕਧਾਂਪਿਓਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੩੮॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਪਨੀਉਕਤਿਬਲਾਵੈਭੋਜਨੁਅਪਨੀ

ਉਕਤਿਖੇਲਵੇ॥ ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਲਿਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਹਮਰੋਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇ
 ਆਲਾ॥ ਜਿਉਰਾਖੇਮਹਤਾਰੀਧਾਰਿਕਕਉਤੇਸੇਹੀਪੁਰੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣ
 ਨਾਇਕਸਰਮਤਿਦੇਵਾ॥ ਇਤਉਤਜਤਕਤਤਤਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥ ੨॥ ੮॥ ੩੮॥
 ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੇਰਕਾਮਕੋਪਾਧਿਖੁਜਾਗੇ॥ ਰਾਜਮਾਲੁਜੇਧਨੁਤ
 ਨਨੀਅਰਾਇਨਉਪਰਿਲੈਧਾਗੇ॥ ੧॥ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਨਾਮਹਿਤਕਾਗੇ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮਗਿਲਸ
 ਹਿਤਭੁਵਨਿਪਿਧਾਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੁਸੁਖਾਨੁਪੈਨਉਇਭੁਵਨਜਾਮਹਿਸਤਿਬਸਾਗੇ॥ ਜ
 ਨਨਾਨਕਕੀਸਰਪਾਪੁਰਹਠਾਕੁਰੁਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਗੇ॥ ੨॥ ੯॥ ੪੦॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥
 ਛੁਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥ ਏਕਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮਤਿਧਿਨਸਿਨਕਤਹੁਜਾਤਿ
 ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭੁਈਹਮਰੀਗਾਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਰੁਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪੁਰੁਅਪਨੇਸੁਖਪਾਇਓ
 ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੪੧॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਪਰਹਰਨਾਲੇਭੁਭੁਨਿਦਇਵੀਕਰਤ
 ਹੁਦਾਰੀ॥ ਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਅਸਮਿਥਿਅਮੀਠੀਇਹਦੇਕਮਨਹਿਸਾਧਾਰੀ॥ ਸਾਕਤਕੀਅਵਰਦਜਾ
 ਇਥਿਧਾਰੀ॥ ਜੇਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਸਾਦੁਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰਧਨਛੁਟਕਾਰੀ॥ ਬੁਝਤਅੰਧਨਾਨਕਪੁਰੁਕਾਰੁਤਸਾਧਨਾਸੀ
 ਗਾਰੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੪੩॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਸੀਤਲ
 ਤਨੁਮਨੁਛੁਤੀ॥ ਰੁਪਰੰਗਸੁਖਪਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੈਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ
 ॥ ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀ
 ਆਪੁਰਨਪੁਰਕੀਭਾਤੀ॥ ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੪੪॥ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਤੁਦੁਸਮਨਿਸਭਿਤੁਤੁਗੀਤਿਨਿਦਰਹਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਤਾਪਤੁਮਾਰਾਜੇਜੋਤੋਰ
 ਕੁਗਤਦੁਖਾਵੈਓਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਖਉਤੁਮਗੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤਾਮੁਗਰਿਸਹਾਇਹੋ
 ਹੁਸਕਉਕਰਗਹਿਓਪਰਹੁਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀਥੇਨਤੀਠਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਕਰਿਆਪਿ
 ॥ ਨਾਨਕਅਨਦੁਏਦੁਖਭਾਗੈਸਦਸਦਹਰਿਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੇਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਉਪਰਿਕਰੁਪਾਰਿਓ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਅਵੇਲਕਨਕੀਨੇਦਸਕਾ
 ਦੁਖਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਕੀਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਾਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲੁਪੁ
 ਰਖਧਖਸੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਕੀਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਾਭਿਮੇਟੇਦਇਆ
 ਲੁਪੁਰਖਧਖਸੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਮਾਗਹਿਠਕੁਰੁਅਪਨੈਤੇਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕਦਸਮੁਖ
 ਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਉਹਾਸਚੁਹੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖ
 ਦਰੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਿਪਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿ
 ਉਲਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਜੀਤਾ ॥ ਆਗਿਅੰਤੁਪ੍ਰਭੁਸਦਸਹਾਈਪੰਨਹਮਾਰਾਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ
 ਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਈ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ
 ਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਤਾ
 ਸੇਈਗਨਹਅਭੁਗਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰੰਗਿਓਅਮਿਅਸਰੇਦੁਰਪਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗਨਨੁਰ
 ਮਨਮਰੀਗਿਜਾਗਾ ॥ ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਸਹਜਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਮਹਿਤਾਗਾ ॥ ਨਾਮਉਦਕਪੀਵਤਨਨਾਨਕਤਿ
 ਨਾਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ ॥
 ਕਲੀਕਲਮਹਾਬਿਖਿਅਮਹਿਲਜਾਗੀਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਪ੍ਰ

ਕੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੇਜਾਮਾਮੁਕਤਿਏਕੁਰਸਾਪਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਮਾ॥੧॥
 ਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੈਥਾਤੀਕੋਟਿਸੁਖਧਿਸੁਆਗੋਬਿੰਦਰਮੇਦਰਸਿਮਰਿਓਟਿਨੁਰੈਨਿਨਾਨਕਸ
 ਯਕੁਰਧਾਨਾ॥੨॥੧੦॥੪੮॥ ॥ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਨਾ॥ਸਗਲਮੇਰ
 ਥਪੁਰਨਹੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸਿਤਨਕਾਸੰਗੁ
 ਪਾਵਉ॥ਸੇਗਮਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਦਿਆਪੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਥਿਵਸਥਾਰਿ
 ਕੀਸੇਵਾਮਧਮਤਪ੍ਰਕੁਜਾਪਣਾ॥ਨਾਨਕਰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਧਾਹੁਜਿਜਨਮਨਛਾਪਣਾ॥੨॥੧੮॥੪੯
 ॥ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ॥ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਬੋਕਾ॥ਮਾਨੁਖਕਉਨਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿਮੋਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਿਸਿਮਰਤਿਪੁਰਾਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿਪੁਸੇਵਸਰੁਪਾਈਐਦੈਵੈਸੁਹੇਲੇਲੇਕਾ॥੧॥ਆਨਅਠਾਰਥਿਉਗਾਰੈਜੇਤੇਧਿਨਹਰਿਸਿਮ
 ਰਨਿਭੋਕਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਨਤੈਕਾਏਮਿਲਿਸਾਪੁਧਿਨਸੈਸੇਕਾ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ ॥
 ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਮਹਾਸੀਤੇਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਿਸਿਉਲਾਗੈ
 ਪੁਰਨਪਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇ
 ਆਲਾ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਨੀਵਾਪੁਰਨਹੋਇਦਸਕੀਪਾਲਾ॥੧॥ਸਰਬਮੇਰਥਰਾਜਸੁ
 ਖਰਸਸਣਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੈ
 ਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ॥ਧਨਸਰੀਮਹਲ ੫॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਗਾਨਿਦ
 ਕੋਟਿਕਨੁਪਾਵਨਿਮੁਲੇਉਡਿਗਏਥੇਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋ
 ਇਨਪਹੁਚਨਹਾਗਾਜੇਜੇਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛੁਗਾ॥੧॥ਕਰਨਹਾਰੁਰ
 ਖਦਾਲਹੋਆਜਾਕਾਅਤਿਨਪਾਰਵਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਸਰਥੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਨਿਦਕਕਾਠੇਮਾਗਿ॥੨॥

੨੧॥੫੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੫॥ ਪ੍ਰਤਾਲ
 ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਸਅਪਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਗੁ॥ ਇਸਟਿਪ੍ਰਬੁਧਾਰਗੁਕਿ
 ਪਾਕਰਿਤਾਰਗੁਭੁਜਾਗਹਿਕੁਪਤੇਕਾਛਿਲੇਵਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅਧਿਮਾਇਆਕੇ
 ਬੰਧਅਨਿਕਦੇਖਾਤਨਛਾਡਿਪੁਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਿਧਿਨਾਮਾਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੁਰੇ
 ॥੧॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਧੇਰਉਚਾਰਨੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹ
 ਮਰਤਨਾਗਰਾਭੁਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥ ੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਲਤਿਸੁਖ
 ਪਲਤਿਸੁਖਨਿਤਸੁਖਸਿਮਰਨੇਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਲੀਜੈ॥ ਮਿਟਹਿਕਮਾਣੈਪਾਪਚਿਰਾਣੈਸਾ
 ਪਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੁਆਜੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜਜੇਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖਏਹੁ
 ਅਹੰਤਕੈ॥ ਆਸਪਿਆਸਰੰਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਯੋ॥ ੧॥ ਸਗਣਿਸਮ
 ਰਬਅਕਬਅਗੋਚਰਾਪਤਤਿਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਗਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੁ
 ਰਨਠਕੁਰਮੇਗਾ॥ ੨॥੨॥੫੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਘਰ ੧੨॥ ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋਪਾਲਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੈਭਾਗਭੇਟੇਗੁਰ
 ਦੇਵਾਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਅਨੁਗਾਧੋ॥ ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨ
 ਨਧਿਆਧੋ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਅਸਾਧੂਸੰਗੋ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਗੰਗੋ॥ ੩॥ ਪਰਧਨ
 ਦੇਖਵਿਛੁਪਾਪਨਛੇੜੇ॥ ਜਮਜੰਦਾਰਨਾਦੈਨੈੜੇ॥ ੪॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬੁਝਾਈ
 ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇਪ੍ਰਕੁਸਰਣਾਈ॥ ੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਪਤਿਭੁਈਸਚੁਭੇਜਨ
 ਖਾਇਆਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀਵਨਾਜੀਵਨਹਰਿਜਪਸਾ
 ਪਿਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਭਾਏ॥ ਅਨਦਿਨਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ

२॥ असतीरव असु असदा गी॥ हरिवामारगुरिदेनिहारी॥ ३॥ मनउनअंतिरिचरनपि
 आदिआ॥ हरिसुधनिपाननकदसपादिआ॥ ४॥ २॥ ५६॥ यनसरीमहल ५॥
 गुरवेचरनजीअवतिसतारग॥ सधुदसागरुनिनिधिनमहिताग॥ १॥ रगुआवेदीउ
 आकरमरतुवेदीतीरघनादिआ॥ दसीहरिकानाभुपिआदिआ॥ १॥ यपिनकाटनरा
 रसुआमीनननानकमिमरेअंतिरिजामी॥ २॥ ३॥ ५७॥ ॥ यनसरीमहल ५॥
 विडेप्रकारनतुटुप्रीति॥ दसतेरेबीनिरमलगीति॥ १॥ रगुआजीअपानमनपनतेपि
 आग॥ उमैषपुहरिदेदृष्टारग॥ १॥ चरनकमलमिउलागुनेग॥ नानकवीयेनि
 तीऐग॥ ४॥ ४॥ ५८॥ १ उमिगुरप्रसादि॥ ॥ रगुयनसरीमहल ५॥
 दपदे॥ कहेरेयनधेननजादी॥ सरयनिदसीसदअलेपातेहीसीगिसमादी॥ १॥
 रगुआ॥ पुरपमपिजिउधसुधसतुहेभुकरमहिजेमेहृदी॥ तेमेहीहरिधमेनिरीतरि
 पदिहीधेनरुतादी॥ १॥ धागरिबीतरिऐवेननपुएगुरगिअनघतादी॥ नननानक
 धिनआपानीनैमिटेनकुमवीवादी॥ २॥ १॥ यनसरीमहल ५॥ ॥ सपेएगुरगुत
 रमिबुलाना॥ रामनमवामिमरनुहैठिआमादिआगविधिकाना॥ १॥ रगुआ॥ मात
 पितातादीसुतधेनितातांवेरसिलपटाना॥ जेधनपनप्रभुतावेमदमेअगिनिसिरोदि
 दाना॥ दीनददिआलसददुधबुजनतामिउमननलगाना॥ नननानकवेटनमैकिन
 गुरगुभुधिगेदिपहाना॥ २॥ २॥ ॥ यनसरीमहल ५॥ ॥ तिहिजेगीकउनुगातिनका
 न॥ लेबुमेहमादिआममताहुनिजिहपदिमागिपहान॥ १॥ रगुआ॥ परनिदुस
 तितनहिजावेकचनलेहसमाना॥ हरधमेगतेरहेअतीताजेगीताहिधधन॥ १॥ चरल

ਮਨੁਹਰਿ ਸਕਉ ਪਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹਿਧਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰਮੁ ਕਤਿ
 ਤਾਹਿਤ ਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਧਿ ਮੈ ਕਉ ਨਉ ਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹਿ ਧਿਧਿ
 ਮਨਿ ਕੋ ਸੀਸਾ ਚੁਕੈ ਉਨਿ ਧਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੈ ਨ ਕੀਨੈ ਤਥੇ ਅਪਕ
 ਠਹਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀ ਅਸੇ ਚ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿ
 ਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਰੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰ
 ਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੮ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ਮਃ ੬ ॥ ੪ ॥ ਚਉਪਦੈ ॥
 ਜਮਲਾ ੨ ॥ ਜੇਨ੍ਹਾ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ੨ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅਗਾਗੁਰੁ ਸਾਗੁਰੁ ਰਤਨੀ ਭੁਰਪੁਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨੁ ਗਹਿ ਨਹੀ ਦੁਰੋ ॥ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ॥ ਸਰਵਰਮਹਿ ਹਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਅਬ ਗੁਬ ਪੁਨ੍ਹਾ ਛਪਈ ਨ
 ਇ ॥ ਕੀਚ ਸਿਰੁ ਧੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਪਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੇਡਿ
 ਭੁਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੋ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੋ ॥ ੨ ॥ ਸਰਵਰੁ
 ਹਿਸਾ ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰਮਹਿ ਹਿਸੁ ਹਿਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥
 ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਨ ਮਠਿ ਲਇ ਕੁਜੇ ਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਗਿਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੇ
 ਉਕੈ ਸੇ ॥ ਤਿਭੁ ਵਣਜੇ ਤਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਨੰਦ ਮੁਲੁ ਮ
 ਨਾਥ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾ
 ਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਪਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮਠਿ ਲਮਹਿ ਆਏ ॥
 ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੈਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨ ਸਿਭੁ ਮਿਭੁ ਮਿਰੈਵੈ ॥ ੬ ॥ ਕਹਤ ਉਪਨ੍ਰਤ ਉਸੁਣਤ ਉ
 ਏਕਾ ॥ ਪੀਯਸ ਪਰਮੁ ਪਰਣੀ ਪਰਏਕਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ ਚਉ ਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀ

ਆਏ॥ ੨॥ ਸਦੇ ਨਿਰਮਲ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੁਰਮ ਭੁਓ ਭੁਓ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਰਤਿ ਆ
 ਦਿ ਮਨੁ ਪਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ
 ਆਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੇਇ॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤ
 ਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਗਤਿ ਸਹਜਿ ਘਰੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਟੇ ਮਰਿ ਆਈ ਐ
 ਜਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਕਰ ਉਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਵੈ॥ ਅਬ ਥਕ ਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿ
 ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਕਾਰਾ॥ ਸਾਚੁ ਉਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ॥
 ਸੇ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ॥ ਸੇਵਕ ਪੁਰੁ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੩॥
 ਆਪਿ ਰਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ॥ ਹਰਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੁਖੈ॥ ਅਹਿ ਭੁਭੇਜਿ ਨਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇ ਆਪੇ
 ਮਰੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇ ਆ॥ ੪॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਭੁਲ ਗਿਓ ਟਾਖਾਇ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪਿ
 ਆਵਹਿ ਜਾਗਿ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਭੁਓ ਭੁਓ ਜਨੁ ਪਾਗਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੫॥ ਪੁਜਿ ਮਿਲਾਤੀ
 ਰਬ ਥਨ ਦਾਸਾ॥ ਭੁਰਮ ਤੋਲਤ ਤੁਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੁਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਪਾਵੈ
 ਪਤਿ ਸੇਇ॥ ੬॥ ਆਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਸਗੀਰਿ॥ ਆਦਿ ਨੁਗਾਹੈ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਪੀਰੁ॥ ਪਲ ਪਕਿ ਜਮ
 ਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਭੁਰਮੋ ਲਿਪਿ ਆਰੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪੁਰੁਤੁ ਪੁਸਾਲ ਹੀ॥ ਤੁਧੁ
 ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਮੈ ਕੈ ਨਾਹੀ॥ ਨਿਉਤੁ ਪੁਰੁ ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਰਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੮॥
 ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਨਾਸ ਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੬॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨੂ
 ਨੀ ਆਇ ਓਤਿ ਹਉਰ ਸੁਇ ਓਮਾਣੁ ਸਜਨ ਮੁਸੀ ਜੋਗਿ ਪਾਇ ਆ॥ ਤਾਕੀ ਹੋਓ ਟਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇਕ
 ਰਿਹਾ ਬਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਕੂ ਮਿਥਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ॥ ਕਰਉ
 ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਮਾਰ ਬੁਝੇ ਹੁਧਤਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰ

ਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦਹੀਵਿਹਾਵੈ। ਕੋਈਐਸੇਰੇਭੋਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾ
 ਹੋਸਗਲਚਿਤਠਾਕਰਸਿਉਮੇਰਾਹੀਗੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਪੜ੍ਹੇਰੇਸਗਲਥੇਦਨਹਚੁਕੈਮਨਭੇਦਇਕੁਖਿ
 ਨਨਪੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਿਕੋਪੰਚਾ। ਕੋਈਐਸੇਰੇਭੁਗਤੁਜੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮੇ
 ਰੋਰਿਦੈਸਿਚਾ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹਿਧੁਪਿਮੈਲੁਲਾਏਘਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲਨਮਾਨੈ
 ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁਗਿਅਨਅੰਨਿਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇਸਨਾਨੈ॥ ੪॥ ਸਗ
 ਲਅਸੁਮਕੀਨੋਮਨੁਅਨਹਪਤੀਨੋਬਿਧੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ। ਕੋਈਪਾਈਐਰੇਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾਪਾਰਖੁ
 ਹਮਕੈਰੇਗਿਰਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋਏ॥ ੫॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾ
 ਗਰਬਿਗਰਬਿਪੜ੍ਹੈਕਹੀਨਲੇਖੋ। ਜਿਸੁਰੇਦੀਐਸਫਲਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕੋਉਨੇਤੁਪੋਖੋ॥ ੬॥ ਮਨਹਰਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੋਪਾਵੈਬਹੁਲਾਜਿਉਪਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆ
 ਰੇਧਾਗੀ। ਕੋਈਐਸੇਰੇਸੁਖਹਦਾਈਪੁਰਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਭੁਭੇਟੇਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਸੁਖ
 ਸੰਨਿਗੋਪਾਲਿਗਾਇਕਾਵੈਰੇਬੰਧਨਮਾਇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੇਰਾਮਨੁਰਤਾ। ਸਦਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭੇਦਿ
 ਓਨਿਰਭੈਗੋਬਿੰਦੁਸੁਖੁਨਾਨਕਲਾਧੇਹਰਿਚਰਨਪਰਤਾ॥ ੮॥ ਸਫਲਸਫਲਭੁਈਸਫਲਜਾਤਾ
 ॥ ਆਵਣਜਾਣਹੋਮਿਲੇਸੁਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ ੨॥ ਮੌ ੧॥ ੧ ਮੌ ੫॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਛੰਤਾ। ਤੀਰਥਿਨਾਵਟਿਜਾਉਤੀਰਥੁ
 ਨਾਮੁਹੋ। ਤੀਰਥੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਅੰਤਿਗਿਗਿਆਨੁਹੋ। ਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰ
 ਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ। ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁਪੁਰਦੀਪਰਾ। ਸੀਸਾਰੋਗੀਨਾਮੁਦ
 ਕੁਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾਗੁਰਦਾਕੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚੰਨਨੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ॥ ੧॥ ਸਾ
 ਨਿਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿਅਮਲੁਪੋਈਐ। ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪੋਰੇਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ। ਵੀਚਾਰਿਮਾ

ਰਿਤ ਰੇਤ ਰੇ ਉਲਟਿ ਜੋ ਨਿਨ ਅਵਏ। ਅਗਿ ਪਾਰ ਸੁਪਰ ਮਧਿ ਮਾਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਕੁ ਵਏ। ਅਨ
 ਦੁਆਨ ਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚੁ ਦੁਖੁ ਬਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ
 ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨੈ॥ ੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਪੁ ਪੁਰਾਨਾ ਵਏ। ਗਾਵੈ ਗਾਵਟਿ ਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਏ॥
 ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੈ ਮੀਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਨਿ ਦੁਨੁ ਦਇਆ ਮਤੋ। ਪਿਰਸੀ ਗਿਭਾਵੈ ਸਹਜ ਨਾਵੈ ਬੇਟੀ ਤਸੀਗ
 ਮੁਸਤਸਤੋ। ਆਗਾਧਿ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਸਾਚੁ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦਾਇਆ। ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸੀਤਾ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ
 ਕਰਿਨੁ ਰਿਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਲੁ ਆਖੀਐ। ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅ
 ਜਾਣੁ ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ। ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਆਖਿਤੁ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ। ਕੁਚੁ ਕਰ
 ਹਿਅੰਦਹਿ ਬਿਖੁਲ ਦੇਸ ਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ। ਆਖਣਿ ਤੇਟਿ ਨ ਕੁਗਤਿ ਭੰਗੀ ਭੁਗਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਆ
 ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ੪॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਧਲ ੧॥ ਜੀਵਤੈ ਰੋਨਾਇ ਮ
 ਨਿਅਨ ਦੁਹੈ ਜੀਉ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੋ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਨੁ ਹ
 ਰਾਜਿ ਨਿਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਆਇਆ ਪੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਅਧੇ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਜੀ
 ਵਾਸੀ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ॥ ਪੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ
 ਰਮਚੁ ਬਾਇ ਸੀ ਜੀਉ॥ ਗੁਰੁ ਬੁਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕੁ ਬੁਕਾਏ ਸਚੁ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਆਪਿ
 ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਪੁਕਮੀ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਸਚੀ ਦੁਭਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੁਮ ਨਿਅਤਿ ਸਖ
 ਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੈਰੈ ਦੁਭਿ ਆਈ॥ ੨॥ ਤੁਸਰਾ ਸਿਰਜਣੁ ਹਾਰੁ ਅਲਖ
 ਸਿਰੀਦਿ ਮਾਜੀਉ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਗਾਵਾਇ ਦੁਪਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਦੁਇ ਗਾਹਿ ਚਲਾਏ ਪੁਕ
 ਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨ ਮਿਮੁ ਆਸਿ ਸਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੋਲੀ ਬਿਖੁਲਾਈ ਸਿਰਿ ਭੁਗਾ॥ ਪੁਕਮੀ

ਅਇਆਹੁਕਮਨਬੁਧੇਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਸਿਦੁਪੋਸਾਨਾਸਿਰ
 ਜਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਸੇਹਹਿਰਵਾਰਿਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਜੀਉ॥ ਬੇਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸ
 ਨਰਸਾਇਆਜੀਉ॥ ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰੁਕੇਸਬਦਿਵਿਕਾਣੇ॥ ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਅੰ
 ਪਾਰਸੋਹੇਯਾਤੇਰੇਅੰਨਿਭੁਣੇ॥ ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਦਿਰਲਾਗਿਆਨਦੀ
 ਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਭੁਗਤਸੇਹਹਿਰਵਾਰਿਸਾਚੇਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ ਭੁਖਪਿਆਸੇਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜ
 ਇਸਾਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਉਜਾਇਨਾਮੁਪਿਆਇਸਾਜੀਉ॥ ਜਚੁਨਾਮੁਪਿਆਈਸਾਚੁਦਾਈਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ ਦੀਨਾਨਾਬੁਧਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣਾ॥ ਕਰਣੀਕਾਰ
 ਪੁਰਹੁਭੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤਿਸਨਾਨਾਮਿਨਿਦਾਰੀ॥
 ੫॥ ੨॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ ਪਿਰਸੀਗਿਮੁਠਨੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ ਮਸ
 ਤਕਿਲਿਖਿਅਡਾਲੇਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਜੀਉ॥ ਲੇਖਨਮਿਟਈਪਰਬਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾ
 ਣਕਿਆਹੋਸੀ॥ ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀਰੰਗਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿਬਹਿਰੇਸੀ॥ ਧਨਜੇਬਨਅਕ
 ਵੀਛਾਇਆਬਿਰਧੁਭੁਏਦਿਨਪਨਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਨਾਦੇਹਾਗਾਇਛੁਟੀਸੁਠਿਵਿਛੁਟਿਅ
 ॥ ੧॥ ਬੁਝੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰੁਕੇਭਾਇਚਲੇ॥ ਸਾਚਨਾਮੁਪਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਮਹਲੇ॥ ਹ
 ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੋਈਅਨੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨ
 ਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਦਿਣੁਭੁਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹੋਵੀਸੁਣਿਅਹੁਲੇਕਸਬਾਏ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਰਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਗਤੀਸਾਚੇਨਾਏ॥ ਪਿਰੁਪਨਗਵੈਤਾਂਪਿਰੁਭਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ ਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਰਾਤੀਗੁਰੁਕੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਦਿਨਿਦਿਭੁਗ
 ਤਿਕਰੇਈ॥ ਆਇਆਮੇਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇ

ਤੀਲਲਭੁਈਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੇਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਖੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰ
 ਘਰਿਸੇਹੋਨਾਰਿਜੋਪਿਰਭਾਵਏਜੀਉ॥ਸੁਰੈਵੈਣੁਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ॥ਸੁਰਅਲਾਵੈਕਾ
 ਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰਦੇਖੈਨੈਦੀ॥ਅਵਗੁਣਿਅਗੀਕੀਤਿਵਿਸਾਗੀਛੁਟੀਵਿਧਣਚੈਦੀ॥ਗਰ
 ਸਬਦਿਨਮਾਨੈਛਾਪੀਛਾਬੀਸਾਪਨਮਹਲਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛੁਣੇਗਰਮੁਖਿਸਹ
 ਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਪਨਸੇਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰਜਾਣਿਅਜੀਉ॥ਨਾਮਿਧਿਨਾਕੁੜਿਅਰਿ
 ਕੁੜਿਕਮਾਣਿਅਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਗਤਿਸਹਾਦੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਗੁਗਤਿਪੁਰੁਗਤੀ॥ਪਿਰੁਰ
 ਲੀਆਲਜੇਬਨਿਘਾਲਤਿਸੁਰਾਵੈਗੰਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਦੁਖੀਛੁਲ
 ਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਪਿਰਘਰਿਸੇਹੋਨਾਰੀ॥੫॥੧॥
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪਨਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥੫੨੧ ਛੰਤਾ॥ ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਤਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣ
 ਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਚੇਭਾਵਏ॥ਅਰਿਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹ
 ਜਿਨਾਮਸਮਾਵਏ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੇਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
 ਤਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਉ॥੧॥ਅਦਿਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੋਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿ
 ਨੁਗਤਿਮੇਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਗੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਗੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾ
 ॥ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਣੀਤਇਹਮਨੁਤਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਅਨ
 ਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਾਰੈ॥ਅਦਿਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੈਦੁਨੁ
 ਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰੋਹਿਲਿਦਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥
 ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀਤੁਧੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਪਲਤਿਸੇਭਾਜਗਅੰਤਰਿ

ਰਾਮਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਹਰਖਸੇਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੇਪ੍ਰਭਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਖਿਲੈਵ
 ਠੁਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੇਹਿਆਜੀਉ॥
 ਹਇਹਾਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇਆਦੁਖੁਮੇਹਿਆਜੀਉ॥ ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੇਹਿਆਹਉਮੈ
 ਰੇਹਿਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵਏ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਏ॥
 ਧਿਨੁਨਾਵੈਕੇਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪਤ੍ਰਕਲਤਮਾਇਆਧੋਇਆ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜ
 ਮਿਜੇਹਿਆਜੀਉ॥ ੪॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ ਸਦਾਹੋਕ
 ਰਿਜੇਸਿਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਇਆਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
 ਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੋਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿਲੀਵਡਿਅ
 ਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥ ੫॥ ੧
 ॥ ੪॥ ੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀ
 ਨਦਇਆਲਜਿਸੁਸੀਗਿਹਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਪਸੰਗਿਗਾਵੀਐਜੀ
 ਉ॥ ਭੁਜਸੰਗਿਸਾਧੁਇਕੁਅਰਾਧੁਜਨਮੁਮਰਨਦੁਖਨਾਸਏ॥ ਪਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਸਾਚੁ
 ਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਛਸਏ॥ ਕੁੰਕੁਰਮਾਠੇਛਟੀਗਾਠੇਜਮਪੈਥਿਮੁਲਨਾਵੀਐ॥ ਧਿਨ
 ਵਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਪਿਰਿਅੰਧਰਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜ
 ਨੇਜੀਉ॥ ਤੁੰਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੇਜੀਉ॥ ਦੁਖੁਹਰਤਕਰਤਾਸੁਖਹੁਸੁਆਮੀਸਰਣਿ
 ਸਾਧੁਆਇਆ॥ ਸੀਸਾਰਸਾਗਰਮਹਾਧਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਹਿਤਗਇਆ॥ ਪੁਰਿਗਿਆ
 ਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨਨੇਤੀਅੰਨਨੋ॥ ਧਿਨਵਤਿਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰੀਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨ
 ਨੋ॥ ਆਪਿਲੀਏਲਹਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜੀਉ॥ ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਣਨੀਚੁਅਨਾਥਅਗਮ

ਅਪਾਰੀਆਜੀਉ॥੨੬॥ਅਲਸਦਾਇਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਥਾਪਨਹਾਰਿਆਜੀਅਜਤਿਸਭਿ
 ਵਸਿਤੈਰੇਸਗਲਤੇਰੀਸਾਰਿਆਗਾਪਿਕਰਤਾਅਪਿਕੁਗਤਾਅਪਿਸਗਲਧੀਚਾਰੀਆ॥
 ਧਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਾਦੁਗਾਇਨੀਦਾਹਰਿਜਪੁਜਪਉਬਨਦਾਰੀਆ॥ਤੇਰਾਦਰਸੁਅਪਾਰੁਨਾਮੁਅ
 ਮੋਲਈਜੀਉ॥ਨਿਤਜਪਹਿਤੇਰੈਦਾਸੁਪੁਰਖਅਤੇਲਈਜੀਉ॥ਸਤਿਰਸਨਦੁਠਾਅਪੁਤੁਠਾਹ
 ਰਿਰਸਹਿਸੋਈਮਾਤਿਆਗਾਰਚਰਨਲਾਗੋਮਹਾਰਾਗੈਸਦਾਅਨੁਦਿਨਜਾਗੈਆਸਦਾਸ
 ਦਾਸਿਅੰਤਧਸੁਆਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਬੋਲਈ॥ਧਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਪੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮੁਪ੍ਰਕੁਅਮੋ
 ਲਈ॥੪॥੧॥੫॥ਚਉਪਈ॥੮੩॥ਅ੪॥੮॥੪॥ਅਸਟਪਦੀਆ ੩॥ਛੰਤ.੫॥

ਜੁਮਲਾ ੧੦੧॥ ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਬਾਣੀਕੁਗਤਕਧੀ
 ਰਜੀਕੀ॥ ॥ਸਨਕਸਨਿਦਮਹੇਸਸਮਾਂਨਾਂ॥ਜੇਖਨਾਗਤੇਰੇਮਰਮੁਨਜਾਂਨਾ॥੧॥ਸੈਤਸੰਗਤਿ
 ਰਾਮੁਰਿਦੇਖਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਨੁਮਾਨਸਰਿਗਰਹੁਸਮਾਨਾਂ॥ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀਗੁ
 ਨਜਨਾਂ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁਸਿੰਮਤਿਪੁਰਾਨਾਂ॥ਕਮਲਾਪਤਿਕਮਲਾਨਹੀਜਾਨਾਂ॥੩॥ਕਹਿਕ
 ਧੀਰਸੋਕੁਰਮੈਨਾਹੀ॥ਪਗਲਗਿਰਾਮਰਹੈਸਰਨਾਂਹੀ॥੪॥੧॥ਪਨਾਸਰੀ॥ਦਿਨਤੇਪਹਰ
 ਪਹਰਤੇਪ੍ਰਤੀਆਆਵਪਦੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਾਲੁਅਹੋਗੀਛਿਰੈਬਪਕਜਿਉਕਹਯਕਵਨਧਿਪਿਕੀਜੈ
 ॥੧॥ਸੋਦਿਨੁਆਵਨਿਲਾਗਾ॥ਮਾਤਿਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਧਾਨਿਤਾਕਹਯਕਉਪੈਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਜਾਬਲਗੁਜੈਤਿਕਾਇਆਮਹਿਧਰਤੈਆਪਾਪਸੁਨਧੁੰਦੈ॥ਲਾਲਚਕੋਰੀਦਨਪਦਕਾਰਨ
 ਲੇਚਨਕਛੂਨਸੁਝੈ॥੨॥ਕਹਤਕਧੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੇਡਹਮਨਕੇਕੁਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜ
 ਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ਪਨਾਸਰੀ॥ ॥ਜੇਜਨੁਭਾਉਕੁਗਤਿਕਛੂਜ
 ਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕੋਹਿ॥ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿਉਰੁਲਿਮਿਲਿਓਨੁਲਹੈ

੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਗ ॥ ਜਉ ਤਨ ਕਾ ਸੀ ਤਨ ਹਿ ਕਈ ਗਾਰ ਮਈ ਮੈ ਕਹਾ ਨਿਹੇ
 ਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਸੁ ਨ ਹੋ ਲੇਈ ਭਰ ਮਿਨ ਕੂਲੁ ਹੋ ਕਈ ॥ ਵਿਅਕਾਸੀ ਵਿਅ
 ਉਪਰ ਮਗਹੁ ਰਾਖੁ ਰਿਦੈ ਨ ਉਹੋਈ ॥ ੨॥ ੩॥ ਪਨਾਸ ਹੀ ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਹਿ ਜੈਏ
 ਉਛੇਤ ਪਕਰਿ ਬਹੁ ਰਿਐਏ ॥ ੧॥ ਵਿਅਮਾਗ ਉਕਿ ਛੁਥਿ ਰਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਜੁ ਬਿਭੈ ਬੁਝਿ ਆਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਹੀ ॥ ੨॥ ਪੁੰਡਰਿਕ ਲਤ ਲਛ
 ਮੀ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਾਮ ਦਰਸੀ ਕਾ ਮਾ ॥ ਹਮਰੇ
 ਮਨ ਪਨਾਸ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ਪਨਾਸ ਹੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ
 ਰਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਕੇ ਹਸੀ ਪਤਿ ਸੁਖ ਰਾਈ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ
 ਅਵਧ ਅਧੀ ॥ ਅਜਾਮਲ ਗਜਗਨ ਕਾ ਪਤਿ ਤ ਕਰ ਮਕੀਨੇ ॥ ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾ
 ਮ ਲੀਨੇ ॥ ਸੁਕਰ ਕੁ ਕਰ ਜੇ ਨਿਕੁ ਮੈ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਛਾਂਡਿ ਅੰਤਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁਖ
 ਈ ॥ ੩॥ ਤਨਿ ਭੁਰ ਭੁਕਰ ਮਧਿ ਪਿਨਿ ਧੋ ਪਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਈ ਰਾਮੁ
 ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਨਾਸ ਹੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾ
 ਮੁ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥ ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵੁ ਖੁਦਾਈ ਉਪਰਿ ਮੰਝੁ ਪਛਾਏ ॥ ਮਾਰ ਕੀ ਤੇਤੇ ਕੇ ਅਪਿ
 ਕਾਈ ਤਿਨਿ ਤਿਨ ਪਰ ਮੁਝ ਬਲਾਏ ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ਮੁਸਨੇਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰਗਰ ਬੁਕਰ
 ਤਹੁ ਧਿਨ ਸਿਨਾਇ ਸੁਠੀ ਦੇਹੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰ ਉਕਰ ਤੇ ਦੁਰਜੇ ਪਨ ਸੇਭਾਈ
 ॥ ਬਾਰਹ ਜੇ ਜਨ ਛੁੜ ਲੈ ਬਾਏਹੀ ਗਿਰ ਸੁਨ ਖਾਈ ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਸੇ ਇਨ ਕੀ ਲੀਕਾ ਹੋਤੀ
 ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭਉ ਓਰਿ ਰਿਧਾਂ ਪੋਗਾ ਬੀਖਿ ਮਹਿ ਭੁਈ ਪਰਾਈ ॥ ੩॥ ਨੁ
 ਹਧਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗ ਉਰੀ ਜਾਨ ਮਏ ਛਲ ਪਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਨਾ

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮ
 ਰਿਨਾ ਬਿਨ ਬੁਝੇ
 ਅਪਕਾਈ ॥

ਮੁਦੇਉਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੪॥੧॥ਧਨਸਰੀ॥ ਫਸਥੇਰਾਗਨਿਮੇਹਿਧਸਿਵੀਨੀਪਚਉਕਾਮਿਟਨਵ
 ਉਸਤਰਿਏਇਕੁਰੇਅਖਿਤੁਸਰਿਧਿਖਕਉਮਾਰਿਕਰਵਉ॥੧॥ਪਛੇਧਉਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ਅਖਿ
 ਤੁਥਾਣੀਪਦਤੇਉਚਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਥਜਰਕੁਠਰੁਮੇਹਿਪੈਛੀਨਾਕਰਿਮਿਨਤਿ
 ਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸਤਿਨਕੇਹਮਉਲੈਸੇਵਕੁਗਤਨਤੇਰੁਪਾਵਉ॥੨॥ਇਹੁਸੀਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੁਟਉਜਉ
 ਮਾਇਅਨਹਲਪਟਾਉ॥ਮਾਇਅਨਾਮੁਗਰਕੁਜੇਨਿਕਾਤਿਹਤਜਿਟਕਸਨੁਪਾਵਉ॥੩॥ਇਤੁਕਰਿਕੁ
 ਗਤਿਕਰਹਿਜੇਨਤਿਨਕੁਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਥਾਹਰਿਕਿਆਕੁਰਮਹਉਹਸਿ
 ਮਹਰਿਪਾਈਐ॥੪॥੨॥ਧਨਸਰੀ॥ ॥ਮਾਰਿਦਾਇਜੇਸੇਨੀਰੁਥਾਲਹਾਥੇਲਿਥਾਲਹਾਕਰਹਲਾ॥
 ਜਿਉਕੁਰਵਨਿਸਿਨਾਦੁਥਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਈਆ॥੧॥ਤੇਰਨਾਮੁਹੁੰਦੁਪੁਰੁਜੇਅਤਿਕੀ
 ਰੁੰਦੁਮੇਰੇਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਪਰਣੀਕਉਇੰਦੁਥਾਲਹਾਕੁਸਮਥਾਤੁਜੇਸੇਰੁਦਰਲਾ॥ਜਿ
 ਉਕੋਕਿਲਕਉਐਥੁਥਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ਸਕਵੀਕਉਜੇਸੇਸੁਰਥਾਲਹਾਮਾਨਸਰੇਦਰ
 ਹੰਸੁਲਾ॥ਜਿਉਤਰਣੀਕਉਕੰਤੁਥਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ਛਕਵੀਕਉਜੇਸੇਖੀਰੁਥਾਲਹਾ
 ਤਿਕੁਮੁਖਜੇਸੇਜਲਪਰਾ॥ਮਛੁਲੀਕਉਜੇਸੇਨੀਰੁਥਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੇਮਨਰਾਮਈਆ॥੪॥ਸਾਧਿਕਸਿ
 ਪਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹਹਿਧਿਰਲੋਕਾਹੁੰਨੁਲਾ॥ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੇਨਾਮੁਥਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਧੀਠ
 ਲਾ॥੫॥੩॥ਧਨਸਰੀ॥ ॥ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ॥ਤਾਚੇਹਿਨਾਸਗਲੇਜਨਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸਨਤੇ
 ਜਾਨਉਹਰਿਹਰਿਨਾਚਤੀਨਾਚਨਾ॥੧॥ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਧਿਰਾਐਥਨਪੁਕਸਾਦਮਰਾ॥ਅਸਗਾਅਸਉ
 ਸਗਾ॥ਹਰਿਕਾਥਾਗਰਾਨਾਚੇਪਿਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਚਤੀਕੋਪੀਜੀਨਾ॥ਨਈਆ
 ਤੇਥੈਰੇਕੀਨਾ॥ਤਰਕੁਨਚਕੁਮੀਆਚਾ॥ਕੇਸਵਥਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥੨॥ਪਿਧੀ
 ਉਕੁਲੇਸੀਸਾਗਾ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਦੇਧਾਗਾ॥ਤੁਕਨਰੇਮੇਜੀਨਾਮਹੇਜੀ॥ਆਲਤੇਨਿਦਾਰਣ

ਨਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ਪਨਾਸਰੀ॥ਸਤਸਮੁੰਦਜਾਕੀਧੋਕਿਰਦੀ॥ਪਰਤੀਜਾਕੋਬੇਟੋ॥ਤਾਸੁਪਣੀਪਗੁਧੇ
 ਇਨਸਾਕਉਇਥੋਜੋਕੋਪੇਟੋ॥੧॥ਬਾਪਗੋਵਲੀਆਧਲਿਜਾਸਿਉਮੇਤਉਬੁਧਲੀਆਲੋਟੇਸਿਉ॥ਮੇ
 ਤਉਬੋਰੋਜੋਵੇਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਅਰੁਈਪਰਤੀਮਾਰੋ॥ਬਾਦਨਰੂਪਅਨਤੋ॥ਤਾਸੁਪਣੀਪਗੁਧੇ
 ਇਨਸਾਕਉਪਗੁਏਵਜੋਜਾਕਉ॥੨॥ਫੁਲਗਿਹਜਿਨਿਪਰਤੀਰਾਖੀਧਰਹੁਰੂਪਅਨਤੋ॥ਤਾਸੁਪਣੀਪ
 ਗੁਧੇਇਨਸਾਕਉਇਥੋਜੋਕੋਵੇਟੋ॥੩॥ਅਪੋਜੋਸਿੰਘੁਅਪੋਜੋਮਾਣਸੁਨਿਬਸਿਉਸੁਆਮੀਜਾਕਉ॥ਤਾਸੁ
 ਪਣੀਪਗੁਧੇਇਨਸਾਕਉਨਾਖੁਇਵਜੋਜਾਕੋ॥੪॥ਨਾਮੋਰੇਸੁਆਮੀਰੂਠਾਕੁਰਮਾਪਉਕਿਸਨਮੁਰਾ
 ਗੀ॥ਯੁਖਰੰਜਨਭੋਭੰਜਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਥਨਥਨਵਾਗੀ॥੫॥੫॥ਪਨਾਸਰੀ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਮ
 ਪੇਧਿਰਦੁਤੇਰਾਪੀਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਪਿਆਇਓਹਰਿਪੁਕੁਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਪੁਰਿਗੇ
 ਧਿਰਚਰਨਕੀ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਪੁਤੇਦੁਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਾਨਾਬਦਇਆਲੁਮਾਧੇਗ
 ਗਰਧਪਰਹਾਗੀ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਧਲਿਤਿਹਾਗੀ॥੨॥੬॥੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਪਨਾਸਰੀਕੁਗਤਿਗਦਿਦਾਸਜੀਕੀ॥੧॥ਹਮਸਰਿਦੀਨਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਥਪਤੀਆਰਕਿ
 ਆਕੀਜੋ॥ਥਨੀਤੇਰੇਮੇਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੋ॥੧॥ਹਉਥਲਿਥਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰ
 ਨੋ॥ਕਾਰਨਕਦਨਅਥੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਜਨਮਧਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧੇਉਇਪੁਜਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੇ
 ॥ਕਹਿਗਦਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਗਉਓਦਰਸਨੁਦੇਖੋ॥੨॥੧॥ਪਨਾਸਰੀ॥ਚਿਤਸਿਮਰਨ
 ਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੇਸੁਦਨਧਾਨੀਸੁਜਸਪੁਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁਮਪੁਕਰਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੈਪਰਉਰ
 ਸਨਅੰਤਰਾਮਨਅਭੁਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਪਟੋ॥ਮੇਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀ
 ਲਈਜੀਅਸੋਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਪਸੰਗਤਿਧਿਨਾਭਉਨਹੀਉਪਜੇਭਾਵਧਿਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇ
 ਤੇਗੀ॥੨॥ਕਹੋਗਦਿਦਾਸੁਇਕਥੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੋਜੋਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮੇਮੇਰੀ॥੨॥੨॥ਪਨਾਸਰੀ॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਰਥੀ ਮਨੁ ਮੁਹਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਭੂਠੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਸ
 ਨੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਉਰਮਾਨੁ ਮੁਤੇਰੇ ਕੇ ਸੇਰੇ ਲੇ ਛਿਦ ਕਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅਭਿਲਾਸੁ ਮੁਤੇਰੇ ਚਿਨ੍ਹੇ ਪਸਿ ਜਪੇ ਨਾ
 ਮਲੇ ਤੁਝੁ ਹਿਕੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਵੀ ਵਾਨਾ ਮੁਤੇਰੇ ਬਾਤੀ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ
 ਕੀਜੋ ਤਿਨ ਗਾਈ ਕੁਇ ਓਓ ਜਿ ਆਰੇ ਕੁਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤਾਗਾਨਾ ਮੁਛੁ ਲਮਾਲਾ ਬੁਝ
 ਅਛੁ ਰਹ ਸਗਲ ਜਠਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਆਤੁ ਸੁਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰੇ ਛਲਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਦਸ ਮਠਾ ਮਠ ਸਥੇਰੇ ਖਾਣੀ ਇਹੈ ਦੁਰਤ ਇਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਪੋਰ ਦਿਵਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਅਰਥੀ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਰਿ ਭੋਗਤੁ ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭੁਗਤ
 ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕੀ ॥ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਰਿ ਸਿਕਾਇ ਭੁਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਤੁਝੁ ਭੁਖਿ ਤੁਝੁ ਭਾਰੇ ਕਰ ਮੁਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਿਰਾਮ ਸਤ ਕਿਥ ਸਤਾ ਸੁਰ ਸਗੀ ਇਸਨਾਨੁ ਰੇ ॥ ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲੇ ਸਾਰੀ ਗਪਾਨ ਰੇ ॥
 ਕਰ ਮਕਰਿ ਕਲ੍ਹ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਧਿਸ੍ਵਕਾਦੀ ਪਕ੍ਵਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾਚੈ ਰੇ ਸ੍ਵਾਰਥੀ ਪੀਖੀ ਗਇ ਗਰਨੁ
 ਤਾਚੈ ਬਾਧਵਾ ॥ ਕਰ ਮਿਕਰਿ ਅਰਣੁ ਪਿਗੁਲਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਨਾਥੁ ਰੀਤੀ
 ਰਬਿਤੀ ਰਬਿਭੁ ਮਤਾਲੇ ਨ ਪਾਰੁਰੀ ॥ ਕਰ ਮਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਭਿਤ ਸਸੀ ਅਧੇਨ
 ਲਛਮੀ ਕਲਪਤ ਰਸਿਖ ਰਿਸੁ ਨਾਗਰੇ ਨਦੀ ਚੇਨਾਖੀ ॥ ਕਰ ਮਕਰਿ ਖਾਰ ਮਠੀ ਟਸਿਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾਪੀ ਲਿ
 ਲਿਕਾਗਨੁ ਉਪਾਸ਼ੀ ਲੇ ਗਵਣੁ ਬਣੁ ਸਲਿਧਿ ਸਾਲਿ ਆਇ ਤੇ ਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਮਕਰਿ ਕਛੁ ਉਟੀ ਮਠੀ
 ਟਸਿਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਬ ਲੇ ਫਿਤ ਕਰ ਮੁਨ ਮਿਦੈਰੀ ਪਾਰਿਗੋਹਣਿ ਤਾਚੈ ਮੇਹਿ ਜਾਪੀ ਅਲੇਰਾ ਮਚੇਨਾ ਮਥਿਰ
 ਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਸੀਸੈਣੀ ਕੀ ॥ ਧੁਪਦੀਪ
 ਪ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਨਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮੰਗਲਾਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ
 ਮੁਹਾਇਕੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਤਮੁਦੀ ਅਰਾਨਿਰ ਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ਰਮ

ਕੁਗਤਿਰਮਾਨੰਦੁਜਾਨੋ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੋ॥ ੩॥ ਮਦਨਿਮੁਰਤਿਭੇਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੋ॥ ਸੈਨਭੁਟੇ
 ਕੁਜੁਪਰਮਾਨੰਦੋ॥ ੪॥ ਧਨਾਸੰਗੀਧੀਪਾਜੀਵੀ॥ ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਯਉਦੇਵਕਾਇਅ
 ਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ ਕਾਇਅਉਪੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਕਾਇਅਉਪੁਜਉਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਾਇ
 ਆਬਹੁਖੰਡੁਬੇਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਨਾਕਿਛੁਅੰਦਿਬੇਨਾਕਛੁਜਾਇਬੇਰਾਮਕੀਟੁਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡੁਸੋਈਪਿੰਡੁਜੇਬੇਜੇਸੋਪਾਵੈ॥ ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੋਹਿਲਖਾਵੈ॥ ੨॥ ੧॥
 ੧॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧੀਨਾਸੰਗੀਧੀਪਾਜੀਗੋਪਾਲਤੇਰਾਅਰਤਾਜੇਜਨਤੁਮਗੀਕੁਗਤਿਕਰਤੈਤਿਨ
 ਕੇਕਾਂਜਸਵਾਰਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ ਪਨੀਆ
 ਛਾਦਨੁਨੀਕਾ॥ ਅਨਾਜਮਾਗਉਸਤੁਸੀਕਾ॥ ੧॥ ਗਉਏਸਮਾਗਉਲਾਵੇਗੀ॥ ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਗੀ
 ਗੋਗੀ॥ ਪਰਗੀਗੀਹਨਿਦੀਗੀ॥ ਜਨੁਪੀਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਕਈਰਜੀ॥ ੫॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ
 ਗਵਿਦਾਸਜੀ॥ ੩॥ ਤਿਲੋਚਨਜੀ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀ॥ ੧॥ ਪੀਪਾਜੀ॥ ਧੀਨਾਜੀ॥ ੧॥ ਨੁਮਲ ੧੮॥

੧॥ ਉਸਤਿਨਾਖੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੇਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਤੁਸੰਗੀਮਹਲ ੪॥ ਪੁਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਮੇਰੇਗੀਅਰੇਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਅਗਰਿਗਾਥਪਰਿਓਮੇਰੇ
 ਮਥਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਖਿਖੰਡੁਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਖੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਭੰਜੁਰਾਮਨਾ
 ਮੁਸਭਿਅਰਥਾ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਹਰਿਨਾਖੁਦਿਨਾਇਅਗਾਥਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਗੁ
 ਰਮੁਕੁਭੁਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੇਰਾਮਾਇਆਨਿਤੁਛਾਥਾ॥ ਤਿਨਸਾਪੁਰਚਨਨਮੇਵਕਬਹੁਤਿਸਭੁਜਨਮੁਅ
 ਕਾਥਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਸਾਪੁਰਚਨਸਾਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਭਲਿਓਜਨਮਸਨਾਥਾ॥ ਮੇਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਦਾ

ਸਨਕੇਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਨਗੀਨਾਥਾ॥ ੩॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਅਨਗੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮ
 ਗਿਧੰਥਾ॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅਚਿਲੁਦੀਜੈਨਨਾਨਕਬਲਹਮਿਲੰਥਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ
 ੪॥ ॥ ਧੀਗਲਾਲੁਅਮੋਲਕਹੈਭੁਗੀਧਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ ਰਤਨਗਾਹਕਗੁਰਸਾਧੁਦੇਖਿਉ
 ਤਬਰਤਨੁਧਿਕੋਲੇਲਾਖਾ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤੀਹੁਗਰਿਰਾਖਾ॥ ਟੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਉਗੁਰਸਾ
 ਧੁਗੁਰਮਿਲਿਐਧੀਰੁਪਰਾਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅਪੋਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਲਾ
 ਖਾ॥ ਤੇਉਭ੍ਰਿਤੁਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਹੀਸਮਾਇਆਭੁਅਗਿਧਿਖੁਚਾਖਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜ
 ਨਨੀਕੋਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਹਮਗਾਖਾ॥ ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪੁਰਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭੁਗਿਤੁਮਪਾਖਾ
 ॥ ੩॥ ਜਿਹਵਾਕਿਅਗੁਣਅਧਿਵਖਾਣਹਤੁਮਦੁਤਅਗਮੰਦਤੁਪੁਰਖਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪਾਰੀਪਾਖਾਣੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੪॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁਅਨਜਾਨਹਮ
 ਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੁਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਉਤੁਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧਸਿਆਨ
 ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਅਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਨਿਮਿਲਾਇਉਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਕਪਟ
 ਖੁਲਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੇਹੀਅੰਗੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਪਰਾਨਾ॥ ਧਿ
 ਨੁਦੈਮਰਿਜਾਈਅੰਗੇਮੇਰੇਠਕੁਰਨਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥ ਜਿਨੰਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀ
 ਤਿਨਪੁਰਿਭੁਗੁਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਿਨਹਮਚਰਨਸਰੇਵਹਧਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿਜਨੁਖਿਛੁਰਿਅਚਿਠੀਮਿਲਾਨਾ॥ ਧਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰਨਿਨਿਨਾਮੁਦਿ
 ਨੁਦੈਆਜਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੪॥ ਸਭਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਦਰ
 ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਰਸਕਿਛਲਲਾਗਿਥਾ॥ ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗਮਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਰਨੀਧਿ
 ਸੁਹਰਿਕਾਰਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਖਨਾਅਹਮਿਲਾਗਿਥਾ॥ ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਦਿਤਮਿਲਿਸਾਧ

ਰਸ

ਗੁਰਗਿਨਾਮੇਰਿਰਸੁਖਾਖਿਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੰਨੁਪੰਨਵਡੁਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿ
ਸਾਧੁਲਿਵਓਨਮਨਿਲਾਗਿਧਾ॥ ਤਿਸਨਾਮਗਨਿਧੁਸ੍ਰੀਸੰਤੋਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਗੁਨਕਾਇਧਾ॥
੨॥ ਤਿਨਕੇਭਾਗਿਖੀਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਰਸਨਪਾਇਧਾ॥ ਤੇਏਜੈਕੁਇਪਵਹਿਗਭੁਜੇ
ਨੀਸਭੁਧਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਧਾ॥ ੩॥ ਯੋਰਿਏਹਧਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿ
ਮੀਠਲਗਾਇਧਾ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਰੋਹਰਿਏਇਏਆਲੁਦਿਵਾਇਧਾ॥ ੪॥ ੪
॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਏਨਾਮੁਨਥਾਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਧਾਂਸ਼ਾ॥ ਤਿਨਸੁੰਦ
ਰੇਹਛਿਰਹਿਧਿਨੁਨਾਵੇਓਇਖਪਿਖਪਿਖੁਏਕਰਾਂਸ਼ਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਮਾਸ਼ਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰੀਗੁਰਗਿਅਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਸ਼ਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਕਲਿ
ਜੁਗਿਪਦੁਓਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਸ਼ਾ॥ ਹਉਧਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾ
ਮੁਪਰਗਾਸ਼ਾ॥ ੨॥ ਏਰਸਨੁਸਾਧੁਮਿਲਿਓਵਡੁਭਾਗੀਸਤਿਕਿਲਖਿਖੁਗਏਗਵਾਸ਼ਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾ
ਹੁਪਾਇਆਵਡੁਰਣਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਸ਼ਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਹਰਿਉ
ਰਿਪਾਰਿਓਮਨੁਮਾਸ਼ਾ॥ ਪਰਮਗਾਇਰਿਕਾਗਦਫਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਸ਼ਾ॥ ੪॥ ੫॥ ॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੪॥ ਸਤ੍ਰੀਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡੁਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭੁਇਓਅਰੁਣਾ॥ ਅਨਹਤਪੁ
ਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੈਹਰਿਅੰਤਿਤਪਾਰਰਸਿਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੁਣਾ॥ ੧॥ ਮੇ
ਰੇਮਨਿਤਨਿਖੀਤਿਲਗਾਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਸੁਪੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਧੰਪਤ
ਏਹੇਮਾਇਆਧਿਖੁਸੰਚਹਿਲਾਇਨਕੀਨਾ॥ ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖਰਨਿਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿ
ਸਿਰਿਪੀਨਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਹਰਿਅਗਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੁਬਹੁਸਰਪਾਲਾਇਮੁਖਿਪੂਨਾ॥ ਹ
ਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੇਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੁਣਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੁ

ਹਮਸਾਧਨਨਾਕਾਕੀਨਾ। ਜਨਨਾਨਕਖੀ। ਤਿਲਗੀਧਗਸਾਧਗੁਰਮੇਲਿਸਾਧੁਪਾਖਾਦੁਹਰਿਓਮਨਮੁਨਾ॥ ੪
 ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੋਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ੫੫੨ ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰੁਹਅਗਮਅਪਾ
 ਰਾ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਦੁਹਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋ
 ਈਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀਤਹਮਾਗੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਦੁਓਰਧਾਰੇ। ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧ
 ਰਨਸੁਣਾਵਹੁ। ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪਰਗਵਹੋਈਰਾਮਾ। ਮਦਸੁਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ। ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਸੋਈਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਦਸੁਖਦਾਤਾ। ਹਰਿਕੇਰੀਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ। ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਜੋਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾ
 ਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਲੈਲਾਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭੁਗਤਿਦ੍ਰਿੜਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਰਾ
 ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਪਿਆਰਾ। ਹਰਿਕੇਰੀਗਿਸਦਗੁਣਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
 ਧੁਮਰਿਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੀਗਿਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਮਿਲਾਹਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾ
 ਨਾਮੁਲੈਲਾਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ
 ਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ। ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਪੁਗਾਵਾਹਾ। ਮੇਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਬੁਰਦ
 ਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥ ॥ ਜੋਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾ
 ਲੁਸਲਾਗਾ। ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਲੈਲਾਗਾ। ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਨਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭੁਗਤਿ
 ਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗੋਦਿੰਦਨਪਾਹਾ। ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦਲੈਲਾਗਾ। ਗੁਰਮਤਿਪੰ
 ਰਤੁਤਵਸਿਅਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ। ਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਇਸਦਲੈਲਾਗਾ। ਟੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਜਪਿ

ਨਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਹਾਰਿਹਰਿਗਨਾਬੁਜਗਲਹਾ। ਪਨੁਪਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪੁਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨ
 ਕਭਗਤਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥੩॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੪॥ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਹਾ। ਆ
 ਪੇਨਿਰਭਉਤਾਨੀਲਹਾ। ਆਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪੇਨਾਮਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਆਪੇਦੀਪ
 ਲੇਅਦੀਪਾਹਾ। ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਮੁਦਿਮਥਾਹਾ। ਆਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਰਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁ
 ਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੨॥ ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਦਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰਿਲਾਹਾ। ਹਰਿ
 ਹਰਿਕੁਗਤਿਦਿਨੀ॥ ਅਨਿਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੩॥ ਆਪੇਵਨੁਦਣਵ
 ਡਸਾਹਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਤਿਕਰਹੁਪੁਕੁਭਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ
 ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੪॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਹਾ। ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਸਾਹ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਮਧੁਸੁਦਨਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਣਬਾਣੀਸ੍ਰਵਣ
 ਸੁਣਾਹਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਹਾ। ਗੁਣਗਾਦਹਗੁਣਬੋਲਹਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਜਪਿਉਮਾ
 ਹਾਰਾਮ॥ ੨॥ ਸਭਿਤੀਰਥਵਰਤਜਗਪੁਨਿਤੇਲਾਹਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਨਪੁਜਹਿਪੁਜਾਹਾ। ਹਰਿਹਰਿਅ
 ਤੁਲੁਤੇਲੁਅਤਿਭਾਗੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੩॥ ਸਭਿਕਰਮਧਰਮੁਹਰਿਨਾਮਜਪਾਹਾ। ਕਿਲ
 ਵਿਖਮੇਲੁਪਾਪੇਵਾਹਾ। ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਜਨਨਉਪਰਿਦੇਹਨਾਨਕਨਾਮੁਉਮਾਹਾਰਾਮ॥ ੪॥੫
 ॥੧੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਘਰੁ ੩॥ ਕੋਈਜਾਣੈਕਵਨੁਈਹ
 ਜਗਿਮੀਤਾ। ਜਿਸੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੇਈਧਿਧਿਬੁਝੈਤਾਕੀਨਿਰਮਲਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਮਾਤਪਿਤਾਥ
 ਨਤਾਸੁਤਥਪਾਇਸਟਮੀਤਅਰੁਭਾਈ॥ ਪੁਰਬਜਨਮਕੇਮਿਲੇਸੀਜੋਗੀਅਤਿਹਿਕੋਨਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਮੁਕ
 ਤਿਮਾਲਕਨਿਕਲਾਲਹੀਗਮਨਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆ। ਹਾਹਾਕਰਤਧਿਹਾਨੀਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੰਤੋ
 ਖੁਨਪਇਆ॥ ੨॥ ਹਸਤਿਰਥਅਸੁਪਵਨਤੇਜਪਣੀਭੁਮਲਤੁਰੰਗਾ। ਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮਹਿ

ਕੁਛੁ ਐਉਂ ਠਿਸਿ ਪਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤੇ ਕੋਹਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ
 ਹਾਸੁ ਖੁਆ ਗੇ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਸੀਗਿ ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ੩ ॥ ਯੁਪਦੇ ॥ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸੁ ਰੇ ਕਹੀ ਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀ ਅਉ ॥ ਧਿਸੁ ਖੁਤੁ ਈ
 ਮੈ ਧਰੁ ਧਿ ਪਿਸੁ ਨ ਤੇ ਕਹੁ ਸੁਹਾਗ ਨਿਸਹੀ ਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇ ਕਹਤੇ ਸਭੁ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਕੇ ਕਹਤੇ
 ਸਭੁ ਮਹੀ ਅਉ ॥ ਧਰਨੁ ਨਾਨਕੀ ਸੇਵਿ ਹਨੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਸੁਹਾਗ ਨਿਸਾ ਤਿਥੁ ਸੁਹੀ ਅਉ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨ ਹੀ ਅਲਪ ਹੀ ਅਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗ ਸਤਿ ਰਸਨ ਕੇ ਧਸਹੀ ਅਉ ॥
 ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੀਰ ਉਸੁ ਨਿਪੀਰ ਉਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਸਭੁ ਅਰਪਉ ॥ ਨੀਰ ਉਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥ ੧ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰਏ ਅਤਿ ਬਡੁ ਦਤ ਮਨ ਹਿਗਹੀ ਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਉ ॥ ੨ ॥ ਜੈਚਹ ਉਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵਉ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁਰਉ ਜੀਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮ
 ਨਿਵਸਿ ਆਨੁ ਧਿਨ ਕਥਹੁ ਸੁਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਲੇਲੀ ਨ
 ਨਾਸਾ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗ ਲਗਾਵਹੁ ਨੀ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁ
 ਧਿ ਅਠਾਧ ਨੁਦੁ ਧ ਅਠਾਧ ਨ ਧਿ ਸੇਰੇ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰਾ ॥ ਨ ਅਜਪ ਤੇ ਕੋਟਿ ਸੁਰਉ ਜਾਲ ਧਿਨ ਸੈ ਕੁਮੁ ਅਪੇਰਾ
 ॥ ੧ ॥ ਥਾਨਿ ਬੰਤਿ ਰਿਸੁ ਨੀ ਜਾਈ ਜੇਦੀ ਸੇ ਸੇਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਧਰੁ ਹਿਨੇ ਈਹੇ ਠੇ
 ਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ १ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ੪ ॥ ਯੁਪਦੇ ॥ ਅਥ
 ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿ ॥ ਤਨੀ ਸਿਆਨ ਪਤਿ ਤਿਥਿ ਸਾਗੀ ਅਉ ਛੋਡਿਓ ਪੈਤਿ ਆਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਜਉ ਦੋਖਿ ਉਤਉ ਸਗਲ ਮੇਹਿ ਮੇਹੀ ਉਤਉ ਸਗਲਿ ਪਰਿ ਉਗੁਰਿ ਭਾਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲੁ ਹਰਿ ਲ
 ਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗ ਪਾਵ ਕੇ ਜਉ ਸਤਿ ਭੇਟੇ ਟੁਭਾਗਿ ॥ ਜਨ ਨਾ
 ਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ

ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਨਪਰਾਇਤਿਓਗਿਆਨਮੰਤਰਗਿਆਪ੍ਰਕਾਸੀਓਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜਿਜਾਲਾ॥ਛੁਟਕੇਜਮਹਿਭਰਾ॥ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰਣਪਤਿਗ
 ਹਿਓਰਹਨਅਸਰਾ॥੧॥ਨਾਵਰੁਪਭੁਇਓਸਾਧੁਸੰਗੁਭੁਵਨਿਪਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਮਿਓਪੀਓਗਤੁ
 ਥੀਓਰੁਮਾਕਰੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥੨॥੨॥੬॥ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਜਾਕਉਭੁਏਗੋਬਿੰਦ
 ਸਹਾਈ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਿਓਵਾਕਉਬਿਆਪਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸ
 ਭਿਸੀਗਿਰਹਿਅਲੇਪਾਨਹਦਿਆਪੈਓਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੀਗਿਤੁਕੇਥੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬਿਪਾਈ॥
 ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਠਕਰਕੀਸੇਈਸਤਿਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੀਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਅੰਜਨਰ
 ਸਿਰਸਿਹਰਿਬੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ॥ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਗੋਵਿੰਦਨੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨ
 ਰੂਪਾ॥ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਅਰੇਮਹਿਧੀਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਲਦਰਸਨੁ
 ਤੁਮਹਾਪ੍ਰਕਾਸੀਤਮਚਰਨਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ਅਨਿਕਥਾਰਕਰਉਤਿਹਥਿਨਮਨਹਿਚਰਾਵਉਧੁਪ
 ॥੧॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁਮਰੇਪ੍ਰਕਾਸੁਅੰਗਦਿਨੁਕਰਿਗੀਤੁਮਾਗੀਲੁਕਾਕਾਰਿਭਲੇਨਾਨਕਅਪਨੇ
 ਕਉਸਿਸਾਹਪਾਦਕਕੇਕੁਪਾ॥੨॥੪॥੮॥ ॥ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਓਦੇਵੇ
 ਜੋਗਿ॥ਚਰਨਗਉਬੰਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰ
 ਤਕਿਅਰੇਹਰਿਸਿਓਸੁਧਾਸੰਜੋਗਿ॥ਇਆਰਸਮਹਿਮਗਨਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਅਤੇਤੇਰਿ
 ॥੧॥ਆਇਸਗਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤੁਮਰੀਓਗਿ॥ਅਭੈਪਦੁਨਸਿਮਰਨਿਸੁਆ
 ਮੀਕੋਪ੍ਰਕਾਸਕਈਪਨਿਛੋਗਿ॥੨॥੫॥੯॥ ॥ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤਧਰਮ
 ਤਮੇਰੀ॥ਇਪਾਸਿਪੁਕਰਣਪ੍ਰਭਪਾਰਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕੇਨੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਸੁਖਚਕ
 ਵੀਨੀਚਹਤਅਨਦਪੁਰਨਪੇਖਿਦੇਰੀ॥ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨਜਲਮਰਨਾਤੇਰੀ॥੧॥

ਤਿਸਨਾਬਨਾਬਹਰਿਸਰਣੀਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹੀ। ਯਰਨਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਪੈਤਿਸੁਖਿਨੁਆਨਨਕੇ
 ਹੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੧॥ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧਸੰਗਭੇਟੇਪੁ
 ਰਾਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਬੁਧੀਅਉਭਾਗੀ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤ
 ਕਹਣਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ ਲਾਇਲਏਲਹਿਟਸਜਨਅਪੁਨੇਉਪਰੇਉਪਰਨਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਕੁਸਿ
 ਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਾਕਸਕੁਣਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਆਏ
 ਅਨਿਕਜਨਮਕੁਮਸਰਣੀ॥ ਉਪਰਦੇਹਅਧਿਕੁਪਤੇਲਾਵਹਅਪਨੀਚਰਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਮਰਿਅ
 ਨੁਪਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੇਅੰਚਲਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨ
 ਟੀਜਾਇਤਰਣੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇਹਨਹੀਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਤਿ
 ਪਤਿਨਾਨਕਦਸਪਾਵਤਭਗਿਨਾਮੁਰੰਗਅਭੁਰਣੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਜ
 ਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮਾਹਰਿਜਨਕਉਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਾਦੈਪੁਰਨਦਸਵੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕੇਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਿਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਵਿੰਦਧਾਮਾ॥ ਭੁਗਵੰਤੁਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਅ
 ਦਰਦੇਵਤਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਜੇਕਰਣੀਸੇਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ॥ ਯਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹੁ
 ਲਾਨਕਸੁਖਸਮੁਹਧਿਸਰਾਮਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੩॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੮॥ ਭੂ
 ਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਧਾਇਓ॥ ਜੇਜੇਕਰਮਕੀਏਲਾਲਬਿਲਗਿਤਿਹਤਿਹਆਪੁਬੰਧਾਇਓ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਮਾਝਿਪੰਗੀਬਿਖੇਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥ ਸੀਗਿਸੁਆਮੀਨਾਨਿਓਨਾਹੀਬਨ
 ਬੇਜਨਕਉਧਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਤਨਰਾਮਪਟਿਹੀਵੈਭੀਤਰਿਤਕੋਗਿਆਨੁਪਾਇਓ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗ
 ਵੰਤੁਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ ੨॥ ੧॥ ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ ੮॥ ਹਰਿਜੁਗਾਖਿਲੇ
 ਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ ਜਨਕੇਤ੍ਰਾਸੁਕੁਇਓਉਰਅਤਿਰਿਸਰਾਨਿਗਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹ

ਪਤਿਤਮੁਗਧਲੇਭੀਭੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾਭੇਮਰਥੇਕਉਧਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹਤਿਤਾਤਨੁਜ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਹਹਿਸਕਉਉਠਿਧਾਇਆਪਟਹੀਭੀਤਰਿਥਸੇਨਿਰੰਜ
 ਨੁਤਕੇਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਹਿਕਿਛੁਜਪਤਪਕਉਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਹਾ
 ਰਿਖਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪੁਕੁਧੀਜੈ॥ ੩॥ ੨॥ ॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲ ੪॥ ਮਨਰੇਸਾਚਾਰਹੋ
 ਧਿਰਾਰਾ॥ ਹਮਨਾਮਧਿਨਮਿਧਿਅਮਾਏਸਗਲੇਇਹੁਸਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਉਜੇਗੀਥੇਜ
 ਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਹਿਤਿਹਪਾਗਾਸੇਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛੋਨਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਪਾਵਨਨ
 ਮੁਜਗਤਮੇਹਰਿਕੇਕਥਹੁਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਪਰਿਓਜਗਥਦਨਰਾਖਹੁਧਿਰਦੁਤਿਹਾਰ
 ॥ ੨॥ ੩॥ ਮਃ ੪॥ ੧१॥ ਮਃ ੫॥ ੧੩॥ ਮਃ ੮॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ੨੭॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੇਤਸਰੀਮਹਲ ੫॥ ਛੰਤਾਪ੍ਰਰ ੧॥ ਸਲੇਕੁਗਾਦਰਸਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤੁਦਉਅਨਦਿਨੁਲੀ
 ਤਾਖੇਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਣਇ
 ਕਕਰਉਥੇਨੀਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਅਰੇਹਉਛਿਰਉਥੇਨੀਤੀਆ॥ ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਅਰੇਸਿਰੁਪ
 ਗੀਉਤਾਰੇਇਕਭੇਗੀਦਰਸਨੁਧੀਜੈ॥ ਨੈਨਹਮਾਰੇਪਿਅਰੰਗਾਰੰਗਾਰੇਇਕਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਗੀਜੈ॥ ਪੁਰੁਸਿ
 ਉਮਨੁਲੀਨਾਨਿਉਜਲਮੀਨਾਰਾਤਿਕਜਿਵੈਤਿਸੀਤੀਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਜਾਰਦੇਹਿ
 ਕਛੁਹਿਕਿਰਾਵੇਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ ਹਿਕਿਨੁਹਿਕਿਰਾਵੈਅਨਿਕਪਿਅਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੇਗਥਿ
 ਲਾਸਾ॥ ਤਿਨਾਰੇਖਿਮਨਿਰਉਓਠੰਦਾਹਉਕਟਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਜਿਨੀਮੇਡੁਲਾਲੁਗੀਸੁਇਆਹ
 ਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਹੀਆ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਧਿਨਉਸੁਹਾਗਾਇਮੁਦਸਿਭਿਖਾਪਿਅਰਕੇਹੀਆ
 ੨॥ ਜਾਰਦੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਬੀਛੁਣਾ॥ ਜਾਰਦੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੁ
 ਣਾ॥ ਜਾਰਦੇਤੈਰਾਵਿਅਲਲਨੁਮੁਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ ਲਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੇਧਨ

ਪਰੰਤ
 ਦੁਤਿ
 ਬੁਝੁ

ਜਾਨੇਪ੍ਰਮਾਦੁਰੇਖਾ ॥ ਮਹਾਕੀਰਤੀਆ

ਤੁਗਮਥਾਣੇ। ਘਾਹਪਕੜਿਠਾਕਰਿਹਉਪਿਪੀਗੁਣਮਉਗਣਨਪਛਾਣੈ। ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੇ
 ਗਲਲਖਣਾਇਆ। ਤਿਸੁਹਉਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਪੀਨਿਸੋਹਗਾਇਸਾਈਨਿਸੁਸੰਗਿਕੁਤਾਰ
 ਛੁਸੰਦਾ॥ ੩॥ ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੇਪਾਈ॥ ਯਾਰਵਰਲੇਨੀਦਾਪਾਇਅਦਨੀਦਾਪਾਈ॥ ਮ
 ਹਮੰਗਲਰਹਸੁਖੀਆਪਿਰੁਦੁਯਾਲੁਸਦਨਵਰੇਗੀਆ॥ ਵਡੁਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸ
 ਧਵੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪ੍ਰਿਅਮਕਿਮਿਲਾਈ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁ
 ਖੇਦੀਸਾਮੇਗੁਰਮਿਲਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ
 ਛੰਤਾਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਕੁਬਨੁਨਜਾਇਅਕਥਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਗਤੀਰਖ
 ਨਕਉਸਮਰਥਾ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਿਉਜਾਨਹਉਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪੁਤੈਰਿਆ॥ ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੀਖਅਦਗਾਇ
 ਮੇਰਿਆ॥ ਅਸੀਖਅਦਗਾਦਖਤੇਛੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐ॥ ਮੇਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉ
 ਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ॥ ਲੁਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੇਪੁਭੁਨੇਚੁਤੇਰੇਰਿਆ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
 ਪਾਰਹੁਕਾਰਿਭੁਵਜਲੋਰੇਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਨਿਗਤਿਨਪਛੇਅਸੀਖਗੁਣਉਚਾਪ੍ਰਕੁਕਾਉ॥ ਨਾ
 ਨਕਕੀਥੈਨੀਤੀਆਮਿਲੈਨਿਬਦੇਥਾਉ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਦੁਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਹ
 ਰਿਕਰਜੈਤਿਸੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ ਪਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਨਿ
 ਮਾਨੁਮੇਹਵਿਕਾਰੁਦੁਜਾਏਕਸਿਉਲਿਦਲਾਈਐ॥ ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈ
 ਐ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਪਾਹਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਪਿਆਈ
 ਐਸਭੁਬਿਪਿਨਾਕੈਹਾਬਿਪਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਦੀਐ॥ ਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥ ੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਸਾਖੀਅਨੁਪ
 ਭੁਏਕੁਹੈਦੁਸਰਨਾਹਿਕੋਇ॥ ਥਾਨਥਨੀਤਰਿਆਪਿਹੈਜਲਿਥਲਿਪੁਰੇਸੇਇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਪੁਰਿਹਰਿਆਸਰਬਦਤਾਪ੍ਰਭੁਪਨੀ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅਤਿਨਾਹੀਥੈਅਤਿਗੁਣਤਾਕੈਕਿਆਗ

ਨੀ॥ ਕੁਜਸਰਦਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਖਿਨਾਮਨਨਾਹਿਕੇਇ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਦਇਆ
 ਧਾਰਹਤਿਸਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੇਇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਅਸੇਮੈਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇਸੁਖਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਅਬਮਾਨੁਹੁਟਿਗਇਆਸਾਧੁਸੀਗਿਮਿਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਲਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿਰਲੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿੰਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਅਗਾਰ
 ਹਿਭੁਜਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਅਗਾਰ॥ ਲੈਅਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਨਾਮਮਰਦੁ
 ਖਜਲੇ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਦਇਆਪਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ
 ੫॥ ਛੰਤ॥ ਪਾਧਾਣੁਸੰਸਾਰਗਾਰਬਿਅਟਿਅਗਾਰ॥ ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਗਰਿਗਰਟਿਅਗਾਰ॥ ਲੋਭਿ
 ਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੁਝੇਮਰਦੁਨੀਤਿਨਾਮਾਵਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਲਮਿਤ੍ਰਬਿਉਗਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਰ
 ਵਏ॥ ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਪਰਮਦੁਤਹਭਿਠਿਅਗਾਰ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿ
 ਨਾਮਪਨੁਨਹੀਖਟਿਅਗਾਰ॥ ੧॥ ਉਦਮੁਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ ਕੁਰਮਹਿਜੇਨਿਅਸੰਖਮ
 ਰਿਨਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਹੁਨਆਵਏ॥ ਬੀਜੁਏਵਸਿਭੋਕਭੋਗਹਿਕੀ
 ਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਭੁਰਮਹਿ
 ਭੂਮਾਏਖਿਨੁਏਕਟਿਕਣਪਾਵਹੀ॥ ੨॥ ਜੇਬਨੁਗਾਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰਮਲਿਧੇਠੀਆ॥ ਕਰਕੰਪ
 ਹਿਸਿਰੁਤੋਲਨੈਣੁਠੀਠਿਅਗਾਰ॥ ਨਹਨੈਣੁਦੀਸੈਖਿਨੁਭੁਜਨਈਸੈਛੋਭਿਮਾਇਆਚਾਲਿਅਗਾਰ॥ ਕਹਿ
 ਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛੁਨਹਿਜਿਨਸੀਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਅਗਾਰ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਾਰਪੁਰਨਨਹਨਿ
 ਮਖਮਨਮਹਿਦੁਠਿਅਗਾਰ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਵੇਟਿਕਾਰਬਿਨਸਾਕਾਰਨਸੁਠਿਅਗਾਰ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਸਰਣਾਇਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰਪ੍ਰਭਿਅਪਿਤਰਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗੇਭੁਜੇਸ੍ਰੀ
 ਪਰਕਹਿਅੰਗਪ੍ਰਭੁਜੀਤਾਰਿਅਗਾਰ॥ ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਅਗਾਰ॥ ਗੁਣ
 ਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੇਝੀਰਾਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨਾਮੁਭੁਜਨਖਾ

ਇਅਗ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜੇਤਬੀਕੀਵਾਰਿਸਲੇਵਾਨਾਨਿਮਹਲ ੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਗਦਿਪੁਰਨਮਪਿਪੁਰਨਮਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਗਾ ॥ ਸਿਮਰੰਤਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਮਣੇਨਾ
 ਨਕਅਪਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਣਸੁਨਣਸੁਨਵੇਨਮਨਮਹਿਦਿਨੀਐਸਾਚਾ ॥ ਪੁਰਿਰਹਿ
 ਉਸਰਬਦੇਮੇਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਏਕਨਿਰੰਜਨਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਸੇਈ
 ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਬੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਯੋਈ ॥ ਧਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਤਿਸੁਧਿਨੁਨਹੀਕੇਈ ॥
 ਖੰਡਬ੍ਰਹਮਤਿਪਾਤਾਲਦੀਪਗੰਦਿਆਸਭਲੇਈ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੇਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੇਈ
 ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਚੰਤਨੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਬੁਅਸਥਾਪਨੀ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾ
 ਅਗਨਿਨਧਿਨਸਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮੁਖਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਦੁਸੰਦੇਸਕੁਹਥੈਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਧਣੀਕਿਉਦਿ
 ਸਾਰਿਉਓਧਰਹਿਜਿਸਦੇਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿਮਿਆਅਗਨਿਓਰਮਝੁ
 ਰਿ ॥ ਓਰਧੰਮੁਖਕਨੀਲਧਿਕਲੁਨਰਕਪੈਰਿਗੁਧਾਗਿ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿਤੁਨਾਜਲਹਿਮਨਤਨਉ
 ਰਧਾਰਿ ॥ ਧਿਖਮਥਾਨਪੁਜਿਨਿਰਧਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨੁਦਿਸਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁਧਿਸਰਤਸੁਖੁਕਰੇਨਾਹਿਜਾਸ
 ਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਇਛੁਦਾਨੁਕਰਣਾ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੁਰਨਗਾ ॥ ਖੰਡਣਕਲਿਕ
 ਲੇਸਹਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਹਦੁਰਣਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁੰਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐ
 ਨੇਪਾ ॥ ਸੇਸਹਧਿਨਨਦਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰਗਣਿਆਰੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਪ
 ਨੁਦੀਆਈਨੇਰਸਭੇਗਾ ॥ ਗਿਹਮੰਦਰਰਬਅਸੁਦੀਏਰਬਿਭੁਲੇਸੰਜੋਗਾ ॥ ਸੁਤਬਨਤਾਸਜਨਸੇ
 ਦਕਦੀਏਪ੍ਰਭੁਦੇਵਨਜੋਗਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨਮਨੁਹਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿਧਿਜੋਗਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਹ
 ਰਿਬੁਣਰਵਹੁਧਿਨਸੇਸਭੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਟਬਜਤਨਕਰਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ
 ਹਰਿਭੁਗਤਿਭੁਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਧਿਸਰਤੁਤੇਪ੍ਰੇਤਤਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਟਹੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਜੇਲਾਈਧਿ
 ਅਨਿਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕਸਨੀਰੀਤਿਸਾਈਸੇਈਰਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁਧਿਸਰਤਤਨੁਕੁਸਮ

ਹੋਇਕਹਤੇਸਕੁਪ੍ਰੋਤੁ। ਧਿਨਗਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇਵੀਜਿਨਸਿਉਸੇਈਹੋਤੁ। ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰ
 ਚਿਅਸੇਕਾਰਜੁਕੇਤੁ। ਜੇਸਾਈਜੇਸੇਲੁਟੈਕਰਮਾਇਹਖੇਤੁ। ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਦਿਸਰਿਅ
 ਜੇਨੀਕੁਰਮੇਤੁ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੋਟਿਰਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੇਪਤਪਦਿਤੁਤੁ। ਉਚਰੀਤਿਨਾਨ
 ਕਹਹਿਗਰਿਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ॥ ੧॥ ਈਧਨਕੀਤੇਮੁਘਣਾਭੇਗੀਦਿਤੁਮੁਕੁਹਿ। ਅਨਿਵ
 ਸੰਦੇਸਕੁਸਹਨਾਨਕਹਭੇਭੁਖੇਉਲਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੇਹਿਸਿਮਰਤਿਹ
 ਰਿਨਾਮਾ। ਅਨਿਚਿਰੇਘਣਪਾਈਅਹਿਹਰਿਕੇਗਣਗਾਉ। ਜਨਮਮਰਨਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸ
 ਚੁਥਾਉ। ਪੁਰਖੋਹੈਵੈਲਿਖਿਅਹਿਚਰਣਸਮਾਉ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਕੁਰਾਖਲੇਹਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਚੁਅਡੰਬਰੁਭੁਕਿਯੁਮੀਝਿਮੁਹਬਤਿਨੇਹ। ਸੋਸਾਈਜੈਵੈਸਰੈਨਾਨਕਸੇਤਨਖੇਹੁ॥ ੨
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੇਗਣਪੁਰੇ। ਗਿਹਸੇਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੇਤੀਹੀਰੇ
 ਮਨਇਛੁਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਦਿਸੁਗੇ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਾਦਈਦਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇਘਣਿਨੁਹ
 ਰਿਨਾਮਸੰਗਤਿਹੋਇਕਿਤੁਧਿਧਿਮਨੁਪੀਰੇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਧਿਰਹੀਖੇਜੰਤਬੈਰਾਗੀ
 ਦਹਰਿਸੰਗ। ਤਿਆਗਤਕਪਟਰੁਪਮਾਇਆਨਾਨਕਆਨਿਰੁਪਸਾਪਸੰਗਮਗ॥ ੧॥ ਅਨਿਸੰਘੀ
 ਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾਹਭੇਲੇਆ। ਨਾਨਕਹਕਿਅਡੰਬਰਕੁਝਿਅਸੁਟਿਜੀਵਾਸਣੀਸੇਇ॥ ੨॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੁਟੀਸ੍ਰੀਪਸ਼ੀਰੀਰਸਭਿਛਿਨਾ। ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆਦਰੇਉਰਿਆਨਕੁਮਿਨਾਮਿਤ
 ਨਇਠਪਨਰੁਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿਨਾ। ਰਾਜਾਸਗਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਭਿਨਾ॥
 ਤਿਸਕੀਪੁਨਿਮਨੁਭਿਯਰੇਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਕਲੀਲਾਗਜਰਸਰੁਪੰਛੜ
 ਚਦਰਤਖਤਅਸਨੀ। ਰਚਿਤਿਮੁਨੁਅਗਿਆਨਅਧਿਹਨਾਨਕਸੁਪਨਮੇਰਬਮਾਇਅਗੰ। ਸੁਪਨੈ
 ਹਭਿਰੰਗਮਾਇਆਮਿਠਾਲਗਝਮੇਹ। ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਹੁਟੀਆਸੁੰਦਰਮਾਇਆਘੋਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ

ਰਿਹਰਚਨਅਪਰੇਮਨਿਧਿਲਸਸੁਆਦੰਰਸਹ। ਕਰਿਚਨਹਸਿਮਰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੀਤਿਭਿਸਦਕੁਮਹ॥

ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੁਗਧਿਲਾਇਆਧਿਸਰੇਰਾਜਰਸਕੁੰਨਾਗਤਭਖਲਾਇਆਆਰਜਾਗਈਵਿਹ
 ਇਧੈਧੈਧਾਇਆਪੁਰਨਭੁਏਨਕਾਮਮੇਹਿਆਮਾਇਆਕਿਆਵੇਚਰਾਜਤਿਜਾਪਾਪਿਥਲਾਇਆ
 ੮॥ਸਲੋਕਾ॥ਬਸਤਿਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਿਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਡਣਹਾਧਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀ
 ਉਦਿਆਨਕੁਰਮਣਹਾ॥੧॥ਕਉਤਕੋਕੇਡਤਮਾਸਿਆਰਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕੋਕੇਡੀਨਰਕਬਰਾਧ
 ਰੇਉਜਨ੍ਹਸੇਈਧਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆਸੁਠਸਮਿਰੀ
 ਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਭਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆਸਿਰਿਲਗਾਜਮਭੰਡਤਪਛਤ
 ਨਿਆਧਿਨੁਪੁਰੈਗੁਰਦੇਵਭਿਰੇਸੇਤਾਨਿਆ॥੪॥ਸਲੋਕਾ॥ਰਾਜਕਪਟੇਰੁਪਕਪਟੇਧਨਕਪਟੇਕੁਲੰਗ
 ਰਬਤਹਾਸੰਚੀਤਿਧਿਖਿਆਛਲੀਵਿਨੀਨਾਨਕਧਿਨੁਹਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤਾਪੋਖਦੇਵੀਭੁਲਤੁਮਾਦਿਸ
 ਮੁਸੇਹਣਾਅਨੁਨਲਹਦੇਵੇਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਖਿਨਜਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿ
 ਨਚਲੈਸੇਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ
 ਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਤਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮਜੀਐ॥ਹੋਹੁਦ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਨਾਨਕਕਉਉਂਤੀਐ
 ੧੦॥ਸਲੋਕਾ॥ਨਚਰਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਨਚੇਗਰਸਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਨੁਖਮਾਇਆਮਿਸਟੰਨਾਧਮੀ
 ਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਨਪ੍ਰਭੁਦਰਸਨੀ॥੧॥ਲਗਨ੍ਹਸੇਨੇਹਮਨਿਮਸ੍ਵਾਹੁਗਤਿਆਦਿਪਨ੍ਹੇਸਚਥੇ
 ਕਾਨਕਮਿਠਨ੍ਹਸੇਪਨੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਧਿਨੁਕਛੁਨਲਗਈਭੁਗਤਨਚਉਮੀਠਾਆਨਸੁਆਦ
 ਸਭਿਠੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾਅਗਿਆਨੁਭਰਮੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭੁਏਬਸੀਠਾ॥ਚਰਨਕਮਲ
 ਮਨੁਧੋਪਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਜੀਉਪਾਨਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੁਧਿਨਸੈਸਭਿਸੁਠਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਾ॥ਤਿਆ
 ਗੈਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਰਾਤਿਕਮੇਘਮੰਡਲਗਾਥਾਣਧੋਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੀਅਲਿਧੋਧ
 ਨਕੁਸਮਧਾਸਨਹਾਚਰਨਕਮਲਰਚੇਤਿਸਤਿਹਿਨਾਨਕਆਨਨਚੁਤੇ॥੧॥ਮੁਖੁਭੋਖਾਉਪਲਕਛ

ਭਿਆਨ ਨਤੋ ਉਚਿਤੁ ॥ ਨੀਵਨ ਸਿੰਗ ਮੁਤਿ ਸੁਪਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਮਿਤੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਉ ਮਛਲੀ
 ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਮੈ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁਝਿ ਦਿਹੁ ਏਕਾ ਤਿਕੈ ਕਿਉ ਕਹਿ ਤਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕਹਿ ਬੇਧਿ
 ਆਸਨ ਮੁਖ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਭਵਰ ਲੰਭੀ ਕੁਸਮਵਾ ਸੁਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬਿਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਚੇਰੇ ਖਿਰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤ ਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸ
 ਰੀਤਿ ਨਾਮ ਅਚਤੁ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹਿਪਲ ਕੁਨ ਬੀਦੈ ਬਾਹਰਹ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਸ ਨੀਨਿ ਬਾਹਿਸ ਰਖੈ ਧੰਦੈ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਂਈ ਪੁਰੀ ਐ ॥
 ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਥਹੁ ਝੂਗੀ ਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਉਲਹਿ ਜਾਹਿ ਦਿਸੁ ਗੀ ਐ ॥ ਜੇਇ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗੀਰ ਚਰਨ ਪੁਰੀ ਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੁ ਗੀ ਐ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚ
 ਰੀਤਿ ਨਾਮ ਸੁਦਣਿ ਸੁਨਿ ਤਿਸ ਬਦ ਅੰਭਿਤੁ ਹਨਾਨ ਕਤਿ ਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਾ ਪਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਣਹ ॥ ੧ ॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੈ ਕੀਮਿ ਇਕ ਸੁਸਾਂਈ ਬਾਹਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੀ ਸਚਿ ਸਿਉ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੁਰੋਤ ਪਰਧਾਣ ਨਿਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਥਾ ॥
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਜੇਹ ਹਿਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਥਾ ॥ ਸਤਿ ਸੀਗਉ
 ਧਾਰੁ ਸਗਲ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੈ ਤਕਰਣਿ ਹਰਿ ਰਮਣੈ ਸੰਜੋਗ ਪੁਰਣਹ ॥ ਗੋਪ
 ਲ ਦਰਸੁ ਭੇਟੈ ਸਭ ਲਨਾਨ ਕਸੇ ਮਹੁਰਤਹ ॥ ੧ ॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖੁ ਮਿਤੀ ਹੁਬਾਹਰਹ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਵੇਲ ਨੀਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਰੇਖੇ ਮਾਪਿਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਨ ਹੋ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ
 ਪਾਈ ॥ ਸੇ ਮੁਰਤੁ ਬਲਾ ਸੇ ਜੇਹੁ ਹੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛੁ ਪੁਜਾ
 ਈ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਵਲਾ ਗਾਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੋ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
 ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹਸ ਰਬ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣ ਸੁਰ ਭਗਵਾਨ ਹਜ ਪਤਿਨ

ਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਛੁਡਿਓਹੁਆਪਿਲਗੋਰੇਰਣਾ॥ ਪਾਸਿਨਠੇਰੇਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿਲੇਹੁਦਇਆਲਰਹਿਪਏਦੁਆਰਿਅਗਾਰਖਿਲੇਦੁਹੀਨਦਇਆਲਕੁਮ
 ਤਬਹੁਗਰਿਅਗਾਰਗਤਵਛਲੁਤੇਗਬਿਰਦੁਹਰਿਪਤਿਤਓਧਾਰਿਅਗਾਰੁਖਿਨਨਾਹੀਕਿਇਬਿਨਉ
 ਮੇਰਿਸਾਰਿਅਗਾਰਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਾਗਰਸੀਸਾਗਰਿਅਗਾਰ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਉਧਾਰਣੁ
 ਇਆਲੀਆਸਰੀਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਗਾਰ॥ ਨਿਰਮਲੀਸੰਤਸੰਗੋਣਉਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ ੧॥ ਚੰ
 ਦਨਚੰਦਸਰਦਰਤਿਮੁਲਿਨਮਿਟਈਆਮਾਸੀਤਲਬੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪਦਿਲੋਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਉਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨਾ॥ ਸੁਦਿਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭੁਏਮਨਾ॥ ਤੇਰਿਨਆ
 ਵੈਮੁਲਿਸੀਚਿਆਨਾਮੁਪਨਾ॥ ਸਤਿਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡੇਪੁਨਾ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿਜ
 ਸੁਨਿਤਸੁਨਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਾ॥ ਦਇਆਲਪੁਰ
 ਖਭੁਗਦਾਨਹੁਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਭੁਗਹਿਬਲੰਦਰੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਜਿ
 ਨਿਉਪਾਈਸੋਦਨੀਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਪ੍ਰਭੁਭੁਏਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆਕੇ
 ਟਿਅਘਾਗਏਨਾਸਹਰਿਏਕੁਪਿਆਇਆ॥ ਨਿਰਮਲਭੁਏਸਗੀਰਜਨਪੁਰੀਨਾਇਆ॥ ਮਨਤਨਭੁਏਸੇ
 ਤੇਖਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ ਤਰੇਕੁਟਿਬਸੀਗਿਲੇਗਕੁਲਸਥਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦਗੋ
 ਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੁਰਨਨਾਗਾਇਣਗਾਰੁ॥ ਗੁਰਦਇਆਲਜਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣ
 ਗ॥ ੧॥ ਕਉਜਲੁਧਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਬੇਰਿਥੇਤਾਰਿਅਮਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਕਰੰਮਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀ
 ਲਗਿਅਗਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਨੁਪਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸਸੀਗਿਹਰਿਜਪੋ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬਭੁਏਤਅਦਗੁ
 ਟੁਸਭਿਛਪੋ॥ ਪਾਰਥੂਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉਚਥਪੋ॥ ਕਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇ
 ਅਪਦਸੋ॥ ਗੁਣਗਾਏਬੇਅਤਿਰਸਨਾਹਰਿਜਸੋ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਿਸਦੀਤਿਏਕੇਸੁਨੀਅਤਏਕੇਵਰ

ਤਤਏਕੋਨਰਹਗਾਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੀਤਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕ੍ਰਿਪਾਕਰਗਾ॥ ੧॥ ਹਿਕੁਸੇਦੀ
 ਹਿਕਸਮਲਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਮਦਖਰੁਪਨੁਸੀਚਿਆਨਾਨਕਸਰੀਰਾਸਿ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਸ੍ਰੀ॥ ਪੁਤਦਇਆਲਏਅੰਤਪੁਰਨਇਕੁਏਗਾ॥ ਸਭੁਵਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੁਜਾਕਹਾਕੇਗਾ॥ ਆਪੁਕਰਹੁ
 ਪੁਰਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਗਾ॥ ਅਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭਨਿਹਚਲਤੁਪਥੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਨਮੁਦੇਗਾ॥ ੨੦॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੪੦॥ ਮਃ ੪॥ ੧॥ ਮਃ ੫॥ ੧੩॥ ਮਃ ੬॥ ੩॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਃ ੫
 ॥ ੩॥ ਨੁਮਲਾ ੩੧॥ ਜੇਛਾ॥ ੧॥ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਿਰੀਬਾਣੀਰਿਵਦਾਸੁਜੀਵੀ
 ॥ ਨਾਥਕਛੁਅਨਜਾਨਉ॥ ਮਨਮਾਇਆਕੈਗਾਥਿਥਿਕਾਨਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਕਹੀਅਤਹੋਜਗ
 ਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ ਤੁਮਕਹੀਅਤਕਲਜਗਕੇਕਾਮੀ॥ ਇਨਪੰਚਨਮੋਰੇਮਨੁਜੁਧਿਗਾਰਿਉ॥ ਪਲੁਪਲੁ
 ਹਰਿਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿਉ॥ ੨॥ ਜਤਰੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ॥ ਅਜੈਨਪਤਾਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥
 ੩॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਆਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਸੀਸੁਪਰਨਿਸਹਸਤੁਗਗਾਮੀ॥ ੪॥ ਇਨਦੁਤਨਖਲੁਧਪੁਕ
 ਰਿਮਾਰਿਉ॥ ਥੋਡੇਨਿਲਾਜੁਅਜਗੁਨਹੀਹਾਰਿਉ॥ ੫॥ ਕਹਿਗੰਦਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ ਧਿਨਰਘਨਾਥ
 ਸਗਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥ ੬॥ ੧॥

੧॥ ਭਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਟੇਡੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪ੍ਰਭ ੧॥ ਚਉਪਦੈ॥ ਹਰਿਧਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨਮੇਰਾ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
 ਹਰਿਪੁਰੁਗੁਰਮੇਲੇਘਹਰਿਨਭਵਜਲਛੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਹੀਅੰਗਲੇਚਲਾਗੀਪੁਰੁਕੇਗੀਹਰਿ
 ਨੈਨਹਰਿਪੁਰੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਗੰਧਿਪਾਧਹਰਿਪੁਰੁਕੇਗਾ॥

ਹਰਿਗੀਹਰਿਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਲਾ
 ਗਾਮੁ ਖਿਮਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁਰੇ ਗੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਲੇਖੁ ਵਿਕਾਰਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਦਿਸਾਹਿ ਆਪੁ ਰਖਦੇ
 ਗੋਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਨੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁਰੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਥੇ ਕਬ
 ਪਿਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥ ਨਨਾਨ ਕਨਾ ਮੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ
 ਭੁਲੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਚੁਪਦੇ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੰਤ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਯੋ ਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜੰਕੇ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚ
 ਸਮਾਨਾ ਠਾਕਰੇ ਤੇਰੇ ਅਵਰਨ ਕਾਹੁ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭੁਗਤਿ ਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੀਗਿ ਗਿ
 ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇਗ ਸੇਗ ਚੁਖ ਜਗਮਗਾ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿਨੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵਦੇ
 ਕੇਨਾਨ ਕਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾਂ ਕਉ
 ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੇ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੂਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਜੀਵਨ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ
 ਅਰਜਾਗੀ ॥ ਨਦ ਖਡੂ ਨ ਕੇਰਾ ਨੁਕਸਾਨੁ ਆਤਿ ਚਲੈ ਗੋਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨੀ ਗਾਏ
 ਨਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਆਪੀ ਨੁ ਉਸੁ ਜਨ ਮਾਨਾ ਨ ਕਤਿ ਸੁਖ ਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚੁਪਦੇ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਮਨੁ ਦਹ
 ਦਿਸਿ ਪਾਇਓ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੇਭਿ ਮੇਹਿ ਓਤਿ ਨਿਪੁ ਭਾਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ਬਿਗ
 ਸਿਉ ਧੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੂ ਕੇ ਪਰਗਿਹ ਜੇਹ ਨਿਜਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੇ ਨਹ
 ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ ਪਾਦ ਤਕਉ ਪਾਦ ਹਿਧ ਗੁਰੂ ਤੀਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭੁਆਇਓ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਦ
 ਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ ਨਾਨਾ ਭੁਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੇ ਧਿਓ ਨਹ ਬੁਝਿਓ

ਅਪਨਾਇਓ॥ ੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਥਾਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਅਇਓ॥ ਪਚਿਤੁਤਰਚਿ
 ਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਿਵਾਰੋਮਦਿਮਾਇਓ॥ ੪॥ ਕਰਉਏਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਗਤਿਵਛਲ
 ਸੁਟਿਅਇਓ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਿਪਹਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖਲਾਜਅਪਨਾਇਓ॥ ੫॥ ੧॥ ੩॥ ॥
 ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਨੁਖੁਧਿਨੁਖੁਧੈਧਿਰਥਾਅਇਆ॥ ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਥਾਕਰਤਾਜਿਉ
 ਮਿਰਤਕਉਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸਰਮਕੀਨੇਇਕੜਕਰੀਹੋਮਾਇਆ॥ ਰ
 ਨੁਪੁਨਿਨਹੀਸਤਿਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਅਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਿਅਬੁਰਲਸਦਾਰੀਸੇਵਾਜਾਕਾਮਨਿ
 ਬਾਟਬਨਾਇਆ॥ ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇਕੁਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਨੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੋਰੇਦਿਨਸੁਮ
 ਜੁਗੀਕਰਤਾਤੁਹਮੁਸਲਹਿਛੁਗਾਇਆ॥ ਖਿੰਦੁਭਇਓਥੇਗਾਂਗੀਨਿਆਈਘਰਿਕੈਕਾਮਿਨਆ
 ਇਆ॥ ੩॥ ਭਇਓਅਨੁਗੁਜਾਕਉਪੁਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾ
 ਛੇਪਹਿਓਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਬਸਤੁ
 ਹਿੰਦੁਹਰਿਨੀਤਾਤੈਸੀਧੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੋਪੁਰਸੰਗਿਖੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਸੁਤਮਾਰੇ
 ਕੀਪਾਦਉਧੁਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥ ੧॥
 ਆਗਿਅਤੁਮਹੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੇਭਾਵਉ॥ ਜੋਤੁਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤਿਪਤੈਆਨਕਤੁਹਾ
 ਵਉ॥ ੨॥ ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪੁਰਸੁਆਮੀਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀਐ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਇਪ
 ਰਾਪਤਿਤਾਪੁਰੁਅਪਨਾਲਹੀਐ॥ ੩॥ ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੇਹਰੇਤੁਮਰੇਤੁਪੁਰੁਹਮਰੇਮੀਰਾ॥ ਨਾਨਕਥਾ
 ਰਿਕਤੁਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤਮਾਰੇਖੀਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਟੇਡੀਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨॥ ਦੁਪਦੇ॥ ॥ ਮਾਗਉਦਾਨਠਾਕੁਰਨਾਮਾ॥ ਅਵਰੇਕਛੂਮੇਰੈਸੀਗਿਨਾ
 ਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜਮਾਲੁਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਦਰਕੀਛੁਆ॥
 ਪਾਇਧਾਇਬਹੁਧਿਧਿਕਉਪਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰਜੈਚਹਉਦੀ

ਸੈਸਗਲਬਾਤਹੋਖਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੇਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸਾਮ॥੨॥੪॥੬॥ਟੋਡੀਮ
 ਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਬੁਜੀਕੇਨਾਮਨਹਿਸਾਪਾਗੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਇਸਮਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮਾਰੇ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੋਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੀਗਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਕਉਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਬਿਖੇਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੈਚਲਤਨਕਛੁਸੀਗਾਰੇ॥ਇਸ
 ਟਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੇ॥੨੭੬॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥॥ਨੀਕੇਗਣਗਾ
 ਉਮਿਟਹੀਰੋਗਾ॥ਮੁਖਉਜਲਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੋਤੇਰੋਰੋਈਹੋਉਹਾਲੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰ
 ਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾ॥ਛੇਡਿਅਪਤਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾਨੁਸੇਈਜੇਹੋ
 ਗੁ॥੧॥ਸਤਿਹਲਸੇਈਪੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੇਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੁਜਾ
 ਅਦਰਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੨॥੩॥੮॥॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਗਣਿਤਹਾਰੀ॥
 ਮਿਲੈਸੁਖਨਾਮੁਹਰਿਸੇਭਾਚਿਤਾਲਾਹਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਰਨਸੁਏਦੁਜੀਠਾਹਰਿਹਰਿਪ
 ਰਿਓਤਉਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖਾਛੇਡਿਅਲੇਖੈਛੁਟਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣਲੇਹਉਥਾਰੀ॥੧॥ਸਦਬਖਸਿਦ
 ਸਦਮਿਹਰਵਾਨਾਸਕੁਨਾਰੇਇਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਸਸਤਿਪਾਛੈਪਰਿਓਰਾਖਿਲੇਹਉਥਾਰੀ॥੨
 ੪॥੫॥॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਇਣਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਰਹਸੁਮ
 ਨਿਓਪਜਿਓਸਗਲੇਦੁਖਪਲਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਮਾਗਹਿਸੇਈਸੇਈਪਾਵਹਿ॥ਸੇਦਿਹਰਿਕੇਰ
 ਟਰਸਾਇਣਾ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੁਤੇਛੁਟਹਿਭਵਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਇਣਾ॥੧॥ਖੇਜਤਖੇਜਤਤਤਥੀ
 ਰਾਰਿਓਦਸਗੋਬਿੰਦਪਰਾਇਣਾ॥ਅਧੀਨਾਸੀਖੇਮਨਹਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਹਿਨਗਾਇਣਾ॥੨
 ॥੫॥੧੦॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ਨਿਦਕਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਾਇਓ॥ਪਾਰਥੁਹਮਪ੍ਰਕੁਭਏਦਇਆਲਾਸਿ
 ਵਕੈਬਾਇਸਿਰੁਕਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਸਰਕਾਪੰਥਾਥਾਇਓ॥
 ਖਾਤਖਰਨਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟੁਤਨਾਹੀਰਾਮੁਰਤਨੁਪਨਖਾਇਓ॥੧॥ਭੁਸਮਾਭੁਤੇਹੋਆਖਿਨਕੀਤਰਿ

ਅਪਨਾਵੀਆਪਾਇਆਗ। ਅਗਮਨਿਗਮਕਪੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਤੁਰੇਖੈਲੋਕਸਥਾਇਆਗ। ੨॥੬॥੧੧॥
 ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ ਕਿਰਪਨਤਨੁਮਨੁਕਿਲਵਿਖਰੁਗੇ। ਸਾਪਸੀਗਿਭੁਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਰੁਕਨਕਉ
 ਇਕੁਹਗੇ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਨਿਕਛਿਦੁਬੋਹਿਥਵੇਛੁਟਤਥਾਮਨਜਾਗੀਕਰੇ। ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥਤਿ
 ਸੁਅਰਾਧੋਖੋਟੇਸੀਗਿਖਰੇ। ੧॥ ਗਲੀਸੇਲੁਉਠਾਵਤੱਚਾਹੈਓਇਓਹਾਹੀਪੈਧਰੇ। ਜੇਹੁਸਕਤਿਨਾ
 ਨਕਕਛੁਨਾਹੀਪੁਰੁਰਾਖਹੁਸਰਣਿਪਰੇ। ੨॥੭॥੧੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮ
 ਲਮਨਿਪਿਆਉ। ਕਾਰਿਕੁਠਾਰਪਿਤਥਾਤਹਿਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੇਨਾਉ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤੀਨੇਤਾ
 ਪਨਿਦਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹਿਤਾਸੁਖਿਰਾਸਿ। ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਉਲਾਗੈਜਾਵੀਪੁਰੁਆਗੈਅਰਦਾ
 ਸਿ। ੧॥ ਸੀਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਏਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾਰਣਪੁਰੁਏਕਾ। ਬਲਬੁਧਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾ
 ਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ। ੨॥੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦਾਸਦਾਜਾਪਿ। ਪਾਰਿਅ
 ਨੁਰਹੁਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਸਕੇਸੇਛਿਹਿਤਿਨਹੀਸਮਾ
 ਲੇਧਿਨਸੇਸੇਗਮਤਾਪਾ। ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਹਰਿਏਹੇਮਾਈਥਾਪਾ। ਜੀਅਜਤਿਹੇਏਮਿਹ
 ਰਵਾਨਾਦਯਾਪਾਗੀਹਰਿਨਾਥ। ਨਾਨਕਸਰਨਿਅਰੇਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਹੁਪਰਤਾਪਾ। ੨॥੯॥੧੪॥
 ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ ਸ੍ਵਾਮੀਸਰਨਪਰਿਓਨਰਥਾਗੇ। ਕੋਟਿਪਰਾਧਖਡਿਨਕੋਦਾਤੇਤੁਸ੍ਵਧਿਨੁਕਉਨਉਧਾਰੇ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ। ਸਾਪਸੀਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾ
 ਈਐਮਾਇਆਰਚਿਬੀਧਿਹਾਰੇ। ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿਪ੍ਰੀਤਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਜਨਮਿਲੇਪਿ
 ਆਗੇ। ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੇਗਨਿਵਾਰੇ। ੨॥੧੦॥੧੫॥ ਟੋਡੀਮਹਲ
 ੫॥ ਚਉਪਰੇ। ਪਰ ੩॥
 ॥ਗੰਗਲਪਟਿਓਰੇਮੁਕੁਕਛੁਨਬੋਰੀ॥
 ਤੇਰੇਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਆਪਨਗਮਨੁਨੀਨੇਖਿਨੁਆਜੇਪਰਾਈਸੁਆਪਨੀਮ

ਨੁਆ॥੧॥ਨਾਮੁ ਸਰੀਸੇਮਾਨਿਨਥਸਾਇਓ॥ਛੇਤਿਨਾਹਿਵਾਪੁਤਿਤੁਲਾਇਓ॥੨॥ਸੇਸੇਤਿਓਜਿ
 ਸੁੰਕੁਖਤਿਸਾਇਓ॥ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੈਸਾਨਹੀਪਾਇਓ॥੩॥ਕਾਮਕੋਪਿਮੋਹਕੁਪਿਪਰਿਆਗਾਰੁਕੁ
 ਸਾਇਨਾਨਕਕੋਤਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੬॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥ਹਮਾਰੈਏਕੈਹਰੀਹਰੀ॥ਆਨਅਦਰ
 ਸਿਵਾਇਨਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਅਪਨਾਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੇਕਉਹਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਨਾਇ
 ਓ॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਤਾਪਧੁਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਕਸਲਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਚਾਰਧਿਓ
 ਹਾਰਜਾਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆਮਹਾਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਠਾਕੁਰਪਾ
 ਇਆਸਕੁਕਿਛੁਤਿਸਕੇਰਿਹਮਹਿਅਗੋ॥੪॥੨॥੧੭॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥ਦੁਪਦੋ॥ਘਰੁ੪॥
 ਰੁੜ੍ਹੇਮਨੁਹਰਿਰੰਗੈਲੋੜੈ॥ਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਰੂਰੇਦੀਦਰਸਨਕਾਰਿ
 ਬੀਬੀਬੀਬੀਧੇਖਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭੁਰਮੁਗਦਾਇਆਹੋ॥੧॥ਇਹਬੁਧਿਪਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਵੀਨਹੁ
 ਲੇਖਲਿਖਿਓਧਰਿਮਾਥੋ॥ਇਹਬਿਧਨਾਨਕਹਰਿਨੇਣੁਅਲੇਇ॥੨॥੧॥੧੮॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ
 ੫॥ਗਰਬਿਗਹਿਲੇਨੇਮੁੜ੍ਹੇਹੀਓਰੋ॥ਹੀਓਮਹਾਰਾਜਗੀਮਾਇਓ॥ਡੀਹਰਿਨਿਅਈਮੋਹਿਛਾ
 ਕਿਓਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੁਟੇਘੁਟੇਘੁਟੇਸਦਲੇੜੈਬਿਨੁਲਹਦੇਕੈਥੈਪਾਇਓਰੋ॥ਮਹਾਰਾਜਰੋ
 ਗਾਬਦਾਹੁਸਿਉਲੁਭੁੜਿਓ॥ਨਿਹਭਾਗੜੇਭਾਹਸੀਜੇਇਓਰੋ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਸੀਖਸਾਧੂਜਨ
 ਸਗਲੇਬਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਫੁਤਮਿਟਿਓਰੋ॥ਜਾਕੇਲਹਦੇਮਹਾਰਾਜਗੀਗਾਠੜੀਓਜਨਨੇਨਾਨਕਗਰ
 ਭਾਸਿਨਪਉੜਿਓਰੋ॥੨॥੨॥੧੯॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੫॥ ॥ਐਸੇਗੁਨਮੈਰੇਪ੍ਰਭ
 ਨੀਕੀਨਪਧਰਿਦੇਖਅਰਅਹੀਰੋਗਾਇਹਤਨਤੇਸਗਲਦੁਰਿਕੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਧਨਤੇਰਿ
 ਛੇਰਿਧਿਖਿਅਭਿਗੁਰੋਕੇਸਬਦੁਮੈਰੋਹੀਅਰੈਦੀਨਾ॥ਰੂਪੁਅਨਰੂਪੁਮੇਰਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਪ੍ਰੇਮਗਰਿ
 ਓਮੋਹਿਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾ॥੧॥ਪੇਖਿਓਲਾਲਨਪਾਟਬੀਚਖੇਏਅਨਦਚਿਤਾਹਰਖੇਪਤੀਨਾ॥ਤਿਸਹੀ

ਕੇਰਿਹੁਸੇਈਪੁਰੁਨਾਨਕਸੇਠਕੁਰੁਤਿਸਹੀਕੋਪੀਨਾ॥੨॥੧॥੨੦॥ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ਮਾਈਸੇਰੇ
 ਮਨਕੀਪੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਾਪਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅ
 ਪਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪੁਰੁਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੇਸਾਸੀਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪਨੇਕ
 ਉਮੈਹਰਿਸਖਾਬੀਤਾ॥ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਆਦਿਨੁਗਾਦਿਭੁਗਤਨਕੇਮੀਤਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ਟੋਡੀਮਹਲ
 ੫॥ ॥ਪੁਰੁਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਧਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭੁਗਤਕਉਪੁਰਨ
 ਦਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਦੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੁਘਨਸੁਜਾਨਾ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨ
 ਮਧਨੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਸਟਿਪਥਹੁਪੁਰੁਮਾਨਾ॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਸੁਪੁਰਿਅਘਾਵ
 ਹਿਸਮਰਥਕਾਨਾ॥ਤੇਰੀਸਰਦਜੀਅਨਕੇਦਤੇਸਦਾਸਦਨਾਨਕਕੁਰਥਾਨਾ॥੨॥੩॥੨੨॥ ॥
 ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ਪੁਰੁਤੇਰੇਪੁਰੁਸੀਧੁਗਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਐ
 ਗੀਲੋਚਾਪੁਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਹਦਿਸਗਦਿਗਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਾਹਜੁਰਿ
 ਜੋਤਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਸੇਜਨਕਧਹੁਨਮਰਤੇਭੂਗਿ॥੧॥ਪੀਧਧਿਧਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾ
 ਧੁਸੰਗਤਿਮਿਟੈਧਿਸੁਗਾ॥ਸੁਖਸੰਪਤਭੋਗਇਸੁਜੀਅਕੇਧਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੁਰ॥੨॥੪॥
 ॥੨੩॥ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ਮਾਈਸੇਰੇਮਨਕੀਪੀਆਸਾ॥ਇਕੁਧਿਨੁਹਰਿਨਸਕਉਧਿਨੁਪ੍ਰੀਤ
 ਮਦਰਸਨਦੇਖਨਦੇਖਨਕਉਧਾਗੀਮਨਿਆਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰ
 ਤੇਂਸਭੁਕਿਲਵਿਖਨਾਸਾ॥ਪੁਰਨਪਾਰਧ੍ਰਮਸੁਖਦਤੇਅਧਿਨਾਸੀਧਿਮਲਜਾਕੇਜਾਂਸੁ॥੧॥ਸੀ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੁਰੇਮਨੇਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੋਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਸਗਤਿਸਹਜਸੁਖਮਨਉਪਜਿ
 ਓਕੇਟਸੁਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੨॥੫॥੨੪॥ਟੋਡੀਮਹਲ ੫॥ਗਰਿਹਰਿਧਤਿਤਪਾਵਨਾਜੀ

ਮਨਤਨਤੇ

ਅਪੁਨਮਾਨਸੁਖਦਤਾ ਅਤਿਰਿਜਾਮੀਮਨਕੇਭਵਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਦਰਸੁਪਨੁਚਤੁਰਸੁਬਿਤਾ
 ਰਿਦਰਸਨਿਵਾਸਭੁਗਤਗੁਨਗਾਵਨਾ॥ ਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੁਪਸੁਆਮੀਕਰਮਭੁਮਿਥੀਜਨਸੇਖਵ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਧਿਸਮਨਧਿਸਮਭਏਧਿਸਮਾਦਾਅਨਨਧੀਓਦੁਸਰਲਵਨਾ॥ ਰਸਨਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਜਸੁਜੀਵਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੫॥ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈਮਾਇਅ
 ਛਰ॥ ਤਿਵੀਅਗਨਿਐਪਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿਦਿਭੁਜਨਧਿਨੁਹਰਕਾਜਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੋਡਿ
 ਸਿਅਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਦੁਇਕਰਿਜੋਹਿਸਾਧਮਗਚਲੁ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅਤਿਰਿਜਾਮੀਮਨੁ
 ਖਦੇਹਕਾਇਹੁਓਤਮਛਲੁ॥ ੧॥ ਥੇਰਭੁਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਭੁਗਾਹੀਨਸਮਝਤਨਹੀਖਲੁ॥
 ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਗਾਚਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਦਹਨਭਏਮਲਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੨੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥ ਵਡੇਭੁਗਿਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੇਟਛਲਾਦਰਸਨਗੁਰਤੀਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਨਗਾ
 ਵਤਅਚੁਤਅਧਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਧਿਨਸੇਮਦਤੀਠੇ॥ ਅਸਥਿਕੁਭਏਸਾਚਰੀਗਿਰਾਤੇ॥ ਜਨਮਮਰ
 ਨਥਾਹੁਰਿਨੀਪੀਠੇ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਰੰਗਿਰਸਿਜੇਤੇ॥ ਸਤਿਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿਸੁਠੇ॥
 ਨਾਮੁਰਤਨਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਨੁਚਲੇਸਭਿਸੁਠੇ॥ ੨॥ ੮॥ ੨੭॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥
 ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰਾ॥ ਸਹਜਿਅਨਿਦ੍ਰੇਵੈਦਿਨੁਗਤੀਅਕਰੁਭਲੇਹਮਾਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭੁਗੀਜਾਕੇਅਤਿਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਕਾਰਿਛਲੀਓਜਨੁਅਪ
 ਨਾਧਿਖੁਸਾਗਰਸਿਸਾਰਾ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਹੁਹਿਨਸੀਕਟਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਰ
 ਨਿਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੨੮॥ ॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥
 ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖਾਕੇਟਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖਭੁਗਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਧਿਨਸੇਸਭਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕੇਟਨਮਕੇਵਿਲਧਿਖਨਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾ॥ ਦੇਖਿਸਰੂਪੁਪੁਰਨਭਈਅਸ

ਟਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੂਖਾ॥ ੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾ ਮਧੇ ਨੁ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਹਰਿ ਭੂਖਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਾਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰਿ ਗਰਭੁ ਨ ਭੂਖਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੨੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰ ਪਾਰੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਿ ਦਾਨ ਪੁਨਾਪਰ ਮੇਸੁ ਰਹਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਧੀਰਗੇ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆਠ ਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਧਰੁ ਰਿਕ ਛੁਨ ਧੀਰਗੇ॥
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਠਮ੍ਹਾਰੇ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ॥
 ੧॥ ਓਸ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਪਮਾਈ॥ ਓਰ ਫਿਓ
 ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇਰ ਸਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ ਸੁਠੇ ਕਉ ਸਾਨੁ ਜਾਨ ਕੇ ਤਾਂ ਸਿਉ ਰੁ
 ਚਉ ਪਜਾਈ॥ ਟੀਨ ਧੰਧ ਸਿਮਰਿ ਓਨ ਹੀ ਕਥਹੂੰ ਹੇਤ ਜੁ ਸਿਰਿ ਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿ ਓਮਾਇ ਅ
 ਮੈਨਿ ਸਦਿ ਨ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ॥ ਕਹਿਨਾਨ ਕ ਅਥਨਾਹ ਅਨਤ ਗਤਿ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ॥
 ੨॥ ੧॥ ੧॥ ਓਸ ਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭੁਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਵੀ॥
 ਕੇਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਦਾ ਕੇਈ ਬੋਲੈ ਦੁਗਿ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁ ਲੀਚ ਰੇਖ ਜੂਗਿ॥ ੧॥ ਕਾਇ ਰੇਖ ਕਥਾ ਦੁਲਾ
 ਇਓ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇ ਓਤਿ ਨ ਹੋ ਛੁਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੀਠਿ ਤੋਹਿ ਇਕੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ਮੁਰਖ
 ਨਾਮੁ ਦੇਉ ਰਾਮ ਹਜਾਨੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਟੋਡੀ॥ ਕਉਨ ਕੇ ਕਲਿ ਕੁਰਹਿ ਓਰ ਅਨਾਮੁ ਲੇਤੀ॥ ਪਤਿ
 ਤਪਵਿਤ ਭੁਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਸੀ ਗਿਨਾ ਅਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿ ਗਿਆ ਆਈ॥ ਏ
 ਕਾਦ ਸੀ ਬ੍ਰਿਤ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਭੁਨਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭੁਏ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੋਕੀ ਠਿਗਏ॥ ੨॥ ੨॥ ਟੋਡੀ॥ ॥ ਤੀਨਿ ਛਿਦੇ ਖੇਲ ਆਛੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਤ
 ਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਿਹਾਂਤੀ ਆਛੈ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਪ੍ਰਗਿਸਾਂਤੀ ਗੋ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਂਤੀ ਆਛੈ॥ ਗਾਂਤੀ ਸਾਂਤੀ ਗਾਂਤੀ
 ਗੋ॥ ੧॥ ਬਾਣੀ ਏ ਕੇ ਪ੍ਰਗਾਂਤੀ ਗੁਆਛੈ॥ ਏ ਸਮਾਧੇ ਸੀ ਗੁਗੋ॥ ਦੇਵ ਲਮਧੇ ਲੀ ਗੁਆਛੈ॥ ਲੀ ਗੁਸੀ ਗੁ

ਹੀਗਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਤੇਲੁਆਛੈਜੰਗਲੁਮਧੇਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਧੇਘਰਕੇਲੁਆਛੈਕੇਲਬੇਲਤੇਲ
 ਗੋ॥੩॥ਸਤਿਮਧੇਗੋਧਿਦੁਆਛੈਗੋਕਲਮਧੇਸਿਅਮਗੋ॥ਨਮੇਮਧੇਗਮੁਆਛੈਗਮਸਿਅਮਗੋਧਿ
 ਦੁਗੋ॥੪॥੩॥

੧ ਭਸਤਿਨਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਬੁਭਿਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਬੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਧੈਰਾਸ਼ੀਮਹਲਾ ੪॥ਘਰੁ ੧॥ਨੁਪਦੋ॥ਸੁਨਿਮਨਿਅਕਬਕਥਾਹਰਿਨਆਰਿਪਿਥਪਿਸਿ
 ਪਿਸੁਖੁਪਾਦਹਿਬੁਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਉਤਮ
 ਖਟਦਰਸਨਗਾਦਹਿਰਾਮ॥ਸਿਕਰਕੇਨਿਤੇਤੀਸਪਿਆਇਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾ॥੧॥ਸੁ
 ਰਿਨਰਿਗਣਗੀਬਜਸੁਗਾਦਹਿਸਬੁਗਾਦਤਜੇਤਉਪਾਆਨਾਨਾਬਝਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇ
 ਸਤਿਬੁਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ਧੈਰਾਸ਼ੀਮਹਲਾ ੪॥ਮਨਮਿਲਸਤਿਨਾਨਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਤਨੁਹਰਿਨੀਕੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਾਨੁਦਿਦਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਮਨਤਨੁਸਬੁ
 ਦੇਦਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੀਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਨਿਨਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾ
 ਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿਰਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਨਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਪਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨ
 ਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਨੁਖਹਉਮੈਰੇਗੁਗਾਦਾਇਓ॥੨॥੨॥ਧੈਰਾਸ਼ੀਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਜਨ
 ਰਾਮਨਾਮਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਗਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੈਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਯੰਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬਲਾ
 ਵੈ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪਚਿਤਤੁਧਿਸਥਾਰੈਦਿਚਿਧਾਤੁਪੀਚਿਅਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮੋਲੈ
 ਆਪੇਸੁਗਰੁਕਵੈ॥੨॥੩॥ਧੈਰਾਸ਼ੀਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥ਕੇਟਕੇਟੇਤਰ

ਕੇਪਾਪਸਭੁਖੇਵੈਹਰਿਭੁਵਨਲੁਪਾਰਉਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆ
 ਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਨਿਕਟਬਸਤਕਛੁਨਰਹਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਪਾਗਰਦੀ
 ਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾਛੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੇਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਦਿਹਾਏਸੇਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਚਾ॥ ੨॥ ੪॥ ॥ ਬੈਰਾਜੀਮਹਲ ੪ ॥ ਜਪਿਮਨ
 ਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਸੁਖਦੁਆਰਾਕਾਅਤਿਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿਕਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾਖੇਉਰਹਿਮੰਦਰਾ॥ ਸੇਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇ
 ਰੇਮਨਹਰਿਐਤਿਛੁਨਵਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਨਨਕਉਕਰਹੁ
 ਨਮਸਕਰਾ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਮੁਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਬੈਰਾਜੀਮਹਲ ੪
 ਜਪਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਪਿਆਈ॥ ਸੇਇਛੁਹਿਸੇਈਛਲੁਪਾਦਾਹਿਛਿਰਿਦੁਖਨਲਾਰੈਆ
 ਦਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਜਪੁਸੇਤਪੁਸਾਥੁਤਪੁਜਾਜਿਤਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਸਭੁਭੁਈਇਕਪਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਤੁਥੇਅਤਿਸਰਬਕਲਪੁਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿ
 ਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛੁਨਾਇ॥ ੨॥ ੬॥ ॥
 ੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁਬੈਰਾਜੀਮਹਲ ੫ ਘਰੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਨਾਮਿਲਹਰਿਜਸੁਗ
 ਇਓ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੁਖਗਵਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਚਾਹਤਸੇਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥ ੧॥ ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਦੁਹਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥ ੨
 ॥ ੧॥ ੭॥

੧ ਤਿਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੀਗਮਹਲ १ ਘਰੁ १॥ ਚਉਪਦੁ ॥ ॥ ਇਕ ਅਰਜਗੁਛਤਮਪੇਸਿ ਤੇਰ ਰੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤੁ
 ਗਾਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਬੇਐ ਬਪਰ ਦੁਗਾਰਾ ॥ १॥ ਦੁਨੀ ਅਯੁ ਬਾਮੇ ਛਾਨੀ ॥ ਤੁਹੀ ਕਰਿਲ
 ਦੁਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰਮੁ ਇਅਨ ਰਾਈ ਲਗਿ ਰਛਤੁ ਹਰਿਲ ਪੇਰਿ ਨਦਾਨੀ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਪਿਸਰਿ
 ਪਰਹਿ ਗਾਹੁ ਰੋਸ ਨੇ ਸਦੁ ਸਤੀ ਗੀ ਗਾ ਅਧਿਗਧਿ ਮਛਤ ਮਕਸਨ ਰਾਹੁ ਰੁਸਦੁ ਤਕਬੀ
 ਗਾ ॥ ੨॥ ਸਥਰੇ ਜਗਸਤ ਮਦਰਹੁ ਵਾਰੇ ਮਥਰੀ ਧਿਆਲਾ ॥ ਗਾਹੇ ਨੇ ਕੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਮਮਈ
 ਰਿਨੀ ਮਹਦਾਲਾ ॥ ੩॥ ਧਰਧਪਤੁ ਮਰੁ ਧਖੀ ਲਗਾ ਛਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਗੋਯਦ
 ਜਨੁ ਤੁਰੇ ਰੇ ਰਾਕਰਾ ਧਾਖਾ ॥ ੪॥ १॥ ॥ ਤਿਲੀਗਮਹਲ १ ਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਉ ਤੇਰ ਭੰਗ ਧ
 ਲੁਕੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮੈ ਦੇਵਾਨ ਚਉਇ ਮਾਦੀਤਾ ॥ ਕਰਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੁਖਾ ॥ ਮੈ ਦਰਮਾ ਗਉਨੀ
 ਤਾਨੀਤਾ ॥ १॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀ ਧਿਆਇ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੇਹਰਣਾ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥ ਚਿਨਕੁ ਗਤਾ ਜੋ ਤਿਏ ਨੇਹੀ ਸਰਬ
 ਪਰਮ ਲੁਕਰਣਾ ॥ ੨॥ ਪਿਅਪਟ ਭੁਭਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਐਸਾ ਭੁਗਤ ਦਰਸਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਨਿ
 ਵੈਰ ਹੋਲਿ ਦਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀ ਧਿਆਇ ॥ ੩॥ १॥ ੨॥ ॥ ਤਿਲੀਗਮਹਲ १ ॥
 ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਲੀਤਨੁ ਲੁਧਿ ਰੰਗਾਇ ॥ ਮੈ ਰੋਵਤ ਨ ਕੁਦੈ ਚੇਲਨੁ
 ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਪਨ ਸੇਜੈ ਜਾਇ ॥ १॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਿ ਦਾਨਾ ॥ ਹਉ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਹਉ ਕ
 ਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰੰਝੁ ਜੇ ਥੀ ਮੈ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈ ਮੈ ਨਾਉ ਮਜੀਠਾ ॥ ਰੰਝੁ ਦਲਾ ਜੇ ਰੰਝੁ
 ਸਾਹਬ ਮੈ ਸਾਰੀ ਗੁਨ ਠੀਠਾ ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੇਲੇ ਰਤਨੁ ਪਿਆਰੇ ਕੀਤਿ ਨਾ ਕਪਾਸਿ ॥ ਧੁਨਿ ਤਿਨ
 ਵੀਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਨਾਨਕਾਮਣ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਗਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆਨੀ ਏਮਾਨ
 ਕਾ ਕਾਇ ਕਰੇ ਹਿ ॥ ਆਪਨੈ ਪ੍ਰਧਿਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਕੀਨ ਮਾਨੇ ਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੈ ਪਨਕ ਮਲੀ ਏ ਬਾਹਰ
 ਕਿਆ ਚੁਛੇ ਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀ ਆਦੇ ਹਸਲਾਈ ਆਨੈ ਲੀਭਾ ਵਕਾ ਕੁਰਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੇ ਹਾਗਣ ਜਾਣੀ ਐ
 ਲਾਗੀ ਜਾਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਇਆਣੀ ਧਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਪਨ ਕੰਤੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਰਲੁ ਪਲਾ
 ਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਲੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ਲ
 ਘਲੇ ਬੁਝਿ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾ
 ਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁ ਸੇ ਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੇ
 ਕੁਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ਹਿ ਕਮਤਿ ਹੁ ਕਮੁ ਕਾਈ ਐ ॥ ਜਾਵੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿ
 ਤੁਲਾਈ ਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੇ ਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ਐ ਸਾਪਰ ਮਲੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਏਵ ਕਹਿ ਸੇ ਹਾਗਣੀ ਭੇ
 ਟੈ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਅਭਿਰਕੇ ਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
 ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੇ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣੁ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ਸਾਸੇ ਹਾ
 ਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਰਾਈ ॥ ਐ ਸੈਰੀ ਗਿਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿ ਨਿਸਿਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰ
 ਦਰ ਸਾਇ ਸਹੁ ਪਾਇ ਖਟਿ ਕਹੀ ਐ ਸਾਸਿ ਆਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਜੇ ਸੀ ਸੇ ਅਵਸਰ ਮਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈ ਸਨਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਚੰਦ ਲੋ ਕਾ ਬਲੁ ਪਾਇਆ
 ਜੇਰੀ ਮੰਗੈ ਨਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਸਰਮ ਪਰਮਾਣੁ ਇਛੁ ਪਾਖ ਲੋ ਏ ਕੁਛੁ ਛਿਰੈ ਪਰਪਾਨ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਕਾਜੀ
 ਆਧਾਮਣ ਕੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੇ ਤਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਆਪੁ ਹਿਕਤੋ ਬਾ
 ਕਸਟ ਮਹ ਕਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦ ਵਾਣੀ ਆਏ ਹੁੰ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇਲਾ
 ਲੋ ॥ ਖੁਨ ਕੇ ਸੇ ਹਲੇ ਗਾਵੀ ਅਹਨਾਨ ਕਰਤ ਕਾ ਕੁੰਘਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋ ॥ ਸਾਹਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਵੈ

ਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਮਾਖੁਮਸੇਲਾ॥ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਰਵਾਈਥੈਠਵੇਖੈਦਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਸੇਸਾਹਬੁ
 ਸਚਤੁਪਾਵਸੁੰਤੁਨਾਨਿਮਾਉਕਰੇਗੁਮਸੇਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜਵਕੁਰੇਸੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾ
 ਲਸੀਥੈਲਾ॥ਅਵਨਅਠਤਰੇਜਾਨਿਸਤਾਨਵੇਹੋਰੁਭੀਹੋਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਥਈਨਾ
 ਨਕਆਖੇਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਥੈਲਾ॥੨॥੩॥੪॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੪॥ਘਰੁ ੨ ॥ਸਤਿਅਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਕਮਿਸਬੁਦਰਤਨੀਸਚਸਾ
 ਹਿਥੁਸਾਨਾਖੇਲੁਸਕੁਹਰਿਧਨੀ॥ਸਾਲਾਹਿੰਦੁਸਚੁਸਕੁਉਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸ
 ਰੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਟੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਪਰਮਦਿਰਹਰਿਧਨੀ
 ॥ਦਿਚਿਦਰਤੈਨਾਨਕਅਪਿਸ੍ਰੁਤਕਹੁਕਿਅੰਗਨੀ॥੨॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੪॥ ॥ਨਿਤਨਿ
 ਤਭਲਕਰਮਕਮਾਇਥਛਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆਜਾਬਆਣੈਦਲਵੰਦੁਕਰਿਸ੍ਰੁਤਧਜਾਣੈਨਗੁਜਿ
 ਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾਧਾਜੀਸੇਸਾਰਨਚੇਤੈਹਰਿਨਆ॥ਖਿਨਮਹਿਧਿਨੈਸੇਸਕੁਸ੍ਰੁਤਮੇਰੇਮਨਧਿ
 ਆਇਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਅਵੈਨਿਤੁਆਇਕੰਟਕਕਾਲੁਗੁਸੇ॥ਤਿਸੁਨ
 ਨਕਏਛੁਡਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥੩॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੰਗਤਿਲੰਗਮਹਲ ੪॥ਘਰੁ ੧॥ਖਬਨੁਰਕਰਦੀਆਲਮਦੁਨੀਆਇਆਅਸਮਾਨਜਿ
 ਮੀਦਰਖਤਆਬਪੈਦਾਇਸਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਰੁਸਮਦੀਦੰਭਨਾਇਆਦੁਨੀਆਖੁਰਦਾਰ
 ਖਰਦਨੀਗਛਲੁਹਦਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਾਨਹੈਦਾਨਹਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਾਰਬਖੋਰ
 ਇ॥ਦਿਲਕਬਜਕਬਜਾਕਾਰੇਰੇਦੇਜਕਸਜਾਇ॥੨॥ਦੁਲੀਨਿਮਾਮਤਧਿਰਾਦਰਾਰਬਾ
 ਰਮਿਲਕਖਾਨਾਇ॥ਜਬਅਕਰਾਈਲਬਸਤਨੀਤਬਚਿਕਾਰੇਧਿਦਾਇ॥੩॥ਹਵਾਲਮਾਲੁ
 ਮਕਰਤੰਪਾਕਅਲਾਹਾਧੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਸਿਧੇਸਦਰਦੇਸਬੰਦਾਹ॥੪॥੧॥ ॥

ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੫॥੫੫੨॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਕਰਤਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰੇ ਜੇ ਰਤੇਰੀ
 ਮਨਿ ਟੇਕਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਨਾ ਨ ਕਏ ਕਾ ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਤਾਗਾ ॥ ਤੇਰੀ ਦੇਵਤੇਰਾ ਆਪਾਰੁ
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਤੁ ਹੋਤੁ ਹੋਵਨਾਗਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਅਪਾਰਾਜਿਤੁ ਪਸੇਵਹਿ ਤਿਨੁ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਹਿ ॥ ੨॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸੇ ਤੇਰਾ ਰੂਪਾ ॥ ਗੁਣਨਿ ਪਾਨਗੋਵਿਦ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ ਅਗਤਿ ਸਕਉ ਬਲਿਹਾਰ
 ਗਿ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਪੁਰਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨
 ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੫॥੫੫੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਿਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਬ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀ
 ਅਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਵਾਨੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਕਾ ਹੋਤੈ ਲਹ ਪਾਣੀ ਅਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਰਾਖੇਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਪੈਦਾਇ ਸਿਤੁ ਕੀ ਅਸੇਈ ਦੇਇ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਰੀ ਸੇਈ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਮਾਲ ਕੁਦਿਲਾ ਕਾਸਚਾ ਪਰਵਰਗਾਗਾ ॥ ੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਣੀ ਐਵਰ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਕਰਬੀ ਦੇਤੁ
 ਬੰਦਗੀ ਜਿਨੁ ਰੁਪਟਿ ਮਹਿਸਾਰਾ ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਉ ਧਿਠਿ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰ
 ਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੫॥ ਕਰਤੇ
 ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਕਾ ॥ ਦੀਨੁ ਦੀਨੀ ਆਏ ਕੁਤੁੰਜੀ ਸਭੁ ਖਲ ਕੀ ਤੇਪਾਕਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਨੁ ਮਹਾਪਿਉ
 ਥਾਪਦੁ ਅਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਕਉਣ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅਧਿ ਆਰੇ ਮਹਿਦੀਪਾ ॥ ੧॥ ਧੰਨੁ ਰਿਖਸੰਮਖਲ
 ਬਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨ ਸਰੋਣ ਨਿਤੁ ਪਅਰਾਧੈ ਸੇਵਿਓ ਦੇਜ ਕਿਜਾਇ ॥ ਅਜ
 ਗਈਲ ਜਾਰਬੀ ਦੇਨਿ ਸਤੇਰਾ ਆਪਾਰਾ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਛੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਦੀ ਦਗਾ ॥ ੩
 ਦੁਨੀਆਂ ਜਿਨਿ ਭਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨ ਕਬੂਝਿ ਆਸਦਾ ਦੇਖਗਾਉ
 ੪॥ ੨॥ ੪॥ ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲ ੫॥ ਮੀਰਦਾਨ ਦਿਲ ਸੇਚਾ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੰਸੇ ਸਚ ਸਾਹਬੀ

ਦੀ ਮੋਚਾ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦ ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰਨ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਰਿ ਗਾਰ ਤੁਖੁ ਦਿ
 ਪਸ ਮੁਵਤਾ ਅਤੇ ਲੁ ॥ १॥ ਦਸਤਗੀ ਗੀਦੇ ਹਰਿ ਲਾਵਰ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਿ ਕਰਤਾਰ
 ਲਕਨਾ ਨ ਕਤੇਰੀ ਏਕਾ ॥ २॥ ३॥ ४॥ १२॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ५॥
 ਕਾਛੀ ॥ ॥ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਛ ਲੇਸੇ ਦਿਆ ॥ ਜੇਤਨ ਉਪਜਿ ਆਸੀ ਗੀ ਹੀ
 ਸੇਭੀ ਸੀ ਗਿਨੇ ਏ ਦਿਆ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨ ਨਹਿ ਤਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਓ
 ਜ ਬਦੇ ਹਤੇ ਭਾਰ ਅਗਨਿ ਮੇਦੀਨਾ ॥ १॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰ ਹੋ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁ
 ਨ ਗਾਇ ਲੈਸੁ ਸੁਭਾਨ ਸਮਾਨਉ ॥ २॥ १॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ५॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾਇ ਲੈਸੇ ਸੇ
 ਰੀ ਹੋਤੇ ਰੇ ॥ ਅਉਸਰ ਬੀਤਿ ਓਜ ਤੁਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ਲੈਸੇ ਰੇ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਪਤਰ ਬਧਨ ਗਜ ਸਿਉ ਅਤਿ
 ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਸਜ ਬਗਲ ਪਗੀ ਸਭੁ ਕਉ ਦਿਓ ਪਗਾਇਓ ॥ १॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝੈ ਕੈ ਬਾਦ ਹੋਤੇ ਕਾਜ ਬਿਗਾ
 ਰਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਰਿਓ ਨਹੀ ਨਹਿ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥ २॥ ਜਿਹ ਬਿਪਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਿ ਅਘਨ ਰੇਤ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰੈ ਬੇਗੁ ਪੁਕਾਰਨਾਈ ॥ ३॥ २॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ५॥ ਚੇਤਨਾ ਹੋਤ ਉਚੇਤ ਲੈਨਿ
 ਸਦਿ ਨ ਮੇਖਾਨੀ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਅਉਪਾਧਿ ਗਤ ਹੋਛੁ ਏਘਟਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਕਾ ਹਿਨਾ
 ਫੁਰੀ ਮੁਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੁਠੇਲਾ ਲਚਲਾ ਗਿਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ १॥ ਅਜੁ ਕਹੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਨਹੀ
 ਜੇ ਪੁਰੁਸ਼ ਨਗਾਵੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੇ ॥ २॥ ३॥ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ १॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ २॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਤਿ ਨ ਦੇਖਿ ਆਕਿ ਆਕੀ ਐਰੇ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਅ
 ਪਿਨਿ ਨ ਵਾਢੀ ਹੋਲਾਈ ॥ १॥ ਗਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਾ ਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
 ਨਰਿ ਗੀਤ ਨਗਾਦਿ ਆਸਾ ਪਛੋਰੇ ਤਾਈ ॥ ਗਾਥ ਪਛੋਰੈ ਸਿਰ ਪੁਟੈ ਜਬ ਹੋਇ ਦਿਹਾਈ ॥ २॥ ਪਛੋਤ
 ਵਾਨ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਾਗੀ ॥ ਤਾ ਛਿਰ ਪਿਆਰਾ ਗਾਵੀ ਐ ਜਬ ਆਵੈ ਗੀ ਵਾਗੀ ॥ ३॥ ਕੀਤਲੀ ਆਸੇ

ਹਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਪਵੀਏਗਾ ਸੇਗੁਣ ਮੁਏ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸੁਪਰੇਗਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁਰਾ ਵਿਆ
 ਤ੍ਰਿਪੁਛੇ ਕੀ ਜਾਏਗਾ ਪਾਇਲਗ ਉਧਿਨ ਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੀਥ ਬਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ
 ਕੁਤਿ ਨ ਦੁਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮਣਕਾ ਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ
 ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਮਿਲਿ ਆਕਰੀ ਮੈ ਰੇ ਸੇਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਲੇਖੀ ਮੈ ਬਾਤੀ ਮੇਲਨ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਪਾਤੁ ਮਿਲੇ
 ਨਿਪਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਨਾ ਵਾਹੀ ਘਰਿ
 ਪਰਸਾਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਰਸੀ ਅਹੋ ਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾਤ ਬਛੁਲ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯ ॥ ਆਪਿ ਓਪੀ ਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕਾ ਕੁਮੁਕੁ
 ਮਿਸਮਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆ
 ਕਾ ਕਹਾਣੀ ਆਗੁਰ ਮੀਤ ਸੁਣਾਈ ਆਗਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵ ਦੇ
 ਸੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੀਨਿ ਆਤਿ ਨ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ਦੇਖਿ
 ਆਤਿ ਨ ਕਉ ਉਦਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਰਹਿਤੇ ਰਾਨਾ ਮੁਹੇ
 ਦੁਖ ਮੇਟਣਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇਤੇ ਜਨ ਪ
 ਰਦਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨ ਕਵਹਿ ਆਸਨ ਸਨ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਹ ਰਹਿਤੇ ਗੀਉ ਸਤ ਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਪਾਵੈ
 ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਛਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰੁ ਹੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪੁਰੁ ਨਾ
 ਲੋ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ਜੀਵ ਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰ ਸੇਵਿ ਆਤਿ
 ਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇ ਅੰਗ ॥ ਓਇ ਆਪ ਛੁਟੇ ਪਰਦਾਰ ਮਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਇ ਆਗਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆ
 ਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਗੁਰੁ ਪਨਿ ਗੁਰੁ ਪਨੈ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੁ ਸਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਨਿ ਦੁਨੁ ਪੁਨੈ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਿ
 ਖ ਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪੁਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਨ ਕਉ ਤਿਨ ਕਉ ਦਾਰਿ ਆਸਨ ਸਨ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਅਸੇਅਪਿਹਰਿਕੁਈਅਗਹਰਿਨਰਗਹਪੈਨਾਈਅਹਰਿਅਪਿਗਲਿਲਾਈਅਮ
 ੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਰਸਨੁਦੀਜੋ॥ਹਮਤਿਨਕੇਰਕਣਪਖਲਦੇਪੁਤ੍ਰਿਘੋਲਿ
 ਘੋਲਿਪੀਜੋ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਤੀਅਮੁਖਿਧੀਜੀਅਲਾਈਅਗਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਪਕ
 ਹਿਰਲਾਈਅਗ॥੧੩॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਹਰਿਦੇਤਿਅਹਰਿਦੇਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇਜਨਅਵਈਗੁਰ
 ਸਿਖਿਗੁਰਪਿਅਰੇ॥੧੪॥ਹਰਿਕਾਨਾਨਿਧਾਨੁਹੈਕਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਅ
 ਰੀਗਿਰਲੀਅਮਾਣੇ॥੧੫॥ਸਤਿਗੁਰਰਤਾਅਖੀਐਤੁਸਿਕਰੇਪਸਾਰਿ॥ਹਉਗੁਰਦਿਟਹਸਦਵਾਰਿਅ
 ਜਿਨਦਿਤਜਨਾਓ॥੧੬॥ਸੋਪੰਨਗੁਰਸਾਧਾਸਿਹੈਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਹਉਵੇਖਿਵੇਖਿਗੁਰਦਿਗਸਿ
 ਆਕੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥ਗੁਰਰਸਨਾਅਖਿਤਬੋਲਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਵੀ॥ਜਿਨਸੁਣਿਗੁਰ
 ਸਿਖਾਗੁਰਮੰਨਿਅਤਿਨਾਬੁਖਸਭਜਾਵੀ॥੧੮॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹੁਵਿਤਧਿਧਜਾਈਐ॥ਹ
 ਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਈਐ॥੧੯॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਰਪਿਆਸਸਾਹਦੁਰਦ
 ਣੇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਵਾਰਿਅਗੁਰਦੁਰਸਮਾਣੇ॥੨੦॥ਤੁਠਾਕੁਰਤੁਸਾਇਬੇਤੁਹੈਮੇਰਾਮੀਰਾ
 ॥ਤੁਪਭਾਵੈਤੇਰੀਧਿਗੀਤੁਗੁਣੀਗੀਰਾ॥੨੧॥ਆਪੇਹਰਿਇਕਰੰਗੁਹੈਆਪੇਬਹੁਰੰਗੀ॥ਜੇਤਿਸੁਭ
 ਦੈਨਾਨਕਾਸਾਈਗਲਚੰਗੀ॥੨੨॥੧॥੧੪॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਸਾਇ॥

ਤਿਲੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਧੀਰਜੀਓ॥ ॥ਬੇਰਕਤੇਬਾਇਓਤਰਾਭਾਈਦਿਲਕਾਠਿਕਰਨਜਾ
 ਇ॥ਟਕੁਦਮੁਕਰਾਗੀਜੋਕਰਹੁਜਾਨਗਹਜੁਰਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਖੋਜਦਿਲਹਰਿਰੋਜਨਾਠਿਰਪੇ
 ਸਾਨੀਆਹਿ॥ਇਹਜੁਟੁਨੀਅਸਿਹਰਮੇਲੰਦਸਤੁਗੀਰੀਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰੋਗਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿ
 ਖੁਸੀਹੋਏਬੇਖਬਰਬਾਦਿਧਕਾਹਿ॥ਕਭੁਸਚੁਖਾਲਕੁਖਲਕਮਿਆਨੇਸਿਅਮਮੁਰਤਿਨਾਹਿ॥੨॥
 ਅਸਮਾਨਮਿਭਲੇਲਹੰਦਗੀਆਗਸਲਕਰਜਾਬੁਦਾ॥ਕਰਿਓਕਰਯਾਇਮਲਾਇਚਸਮੇਜਾਤ

ਹਮਭਿਜੁਦੁ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਪਾਕੀਪਾਕੀਹੈਸ਼ਬਕਰਉਜੇਦੁਸਰਹੋਇ॥ ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮਕਾਓਹਕ
 ਰੇਜਾਠੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੫ ਤਿਲੀਗਾਣੀਨਾਮਦੇਉਨੀਕੀ॥
 ਮੈਅਪਿਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮਖੁਦਕਾਰਾ॥ ਮੈਗਰੀਥਮੈਸਕੀਨਤੇਰਾਨਾਮਹੈਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਰੀਮਾਰੀਮਾਅਲਾਹਤੁਗਨੀ॥ ਹਜਰਾਹਜੁਰਦਰਪੇਸਿਤੁਮਨੀ॥ ੧॥ ਨਕੀਆਉਤੁਦਿਹੰਦਤੁਥਿ
 ਸੀਆਭੁਪਨੀ॥ ਦੇਹਲੇਹਏਕਏਕਤੁਦਿਗਰਬੋਨੀ॥ ੨॥ ਤੁਰਨਾਤੁਬੀਨਾਮੈਬੀਨਾਰਕਿਅਖਰੀ
 ਨਾਮੇਰੇਸੁਆਮੀਥਖਸੰਦਤੁਹੀ॥ ੩॥ ੧॥ ॥ ਤਿਲੀਗਾਹਲੇਯਾਰਾਹਲੇਯਾਰਖਸਿਖਬਰੀ
 ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਨੀਉਥਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਨੀਕੀਤੇਕੀਧਿਗਰੀਆਲੇਤੇਰਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਬੁਨਾਮਾਮਰਕੁਜਾਠਤੀਕੁਜਾਮੇਰਦੀ॥ ਸੁਰਕਾਨਗਰੀਰਾਸਬੁਗੋਈ॥ ੧॥ ਖੁਬਤੇਰੀਪਗਰੀਮੈਰੋ
 ਤੇਰੇਬੋਲਾ॥ ਸੁਰਿਕਾਨਗਰੀਕਹੋਕੇਮੋਗੇਲਾ॥ ੨॥ ਚੰਦੀਗਨਾਰਆਲਮਏਕਲਖਾਨਾ॥ ਹਮਭਿਨੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਵਲੇਬਰਨਾ॥ ੩॥ ਅਸਪਤਗਜਪਤਨਰਗਨਹਿੰਦਾ॥ ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥
 ੪॥ ੨॥ ੩॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ ਨਉਪਦੋਅਖਰ ੧॥ ਭਾਛਾਧੋਇਥੈਸਪੁਪਦੇਵਹੰਤਉਦੁਪੈਕਉਥਾਭਾ॥
 ਦੁਪੁਕਰਮਭੁਨਿਸੁਰਤਸਮਾਇਲੁਹੋਇਨਿਰਾਸਜਮਾਦਹਾ॥ ੧॥ ਜਪਹੁਤਏਕੈਨਾਮਾ॥ ਅਦਰਨਿ
 ਰਾਭਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਟੀਟੀਗਾਥਿਕਰਹੁਭੁਨਿਨੇਤਉਨੀਨਾਮਾਦੋ॥ ਰਸਨਾ

[illegible]

ਲਗਾਸੇਈ॥ ੨॥ ਮਿਲਿਅਹੋਇਨਦੀਛੁੜੇਜੋਮਿਲਿਅਹੋਈ॥ ਆਵਾਗਉਣਨਿਵਾਰਿਅਹੋਸਾ
 ਚਾਸੇਈ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਅਸੀਤਾਹੋਚੋਲਾ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਛਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅ
 ਮ੍ਰਿਤਯੋਲਾ॥ ੪॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਗਾਪਿਆਰਾ॥ ਹਮਸਹਕੇਗੀਆਦਾਸੀਆਸਰ
 ਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੨॥ ੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੧॥ ਜਿਨਕਉਭਾਭੇਭਾਉਤਿਨਸਵਾਰਸੀ॥ ਸੁਖੀਕਰੇ
 ਪਸਾਉਦੁਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ ਸਹਸਾਮੁਲੇਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥ ੧॥ ਤਿਨਮਿਲਿਅਗੁਰੁਆ
 ਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਅਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਦੈਵੀਖਿਅਗਾ॥ ਨਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇਭੁਵਹਿ
 ਨਭੀਖਿਅਗਾ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੁਰਿਦੁਜੇਨਿਵੈਕਿਸਾ॥ ਯਹਿਰਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੁਲੇਪੁਛੁਤਿ
 ਸਾ॥ ਛੁਟੈਤਾਕੇਧੋਲਿਸਾਹਿਧਨਰਹਿਜਿਸਾ॥ ਘਲੇਅਣੇਆਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੁਜਾਮਤੈਕੋਇਆ॥
 ਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭੁਸੇਇ॥ ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥
 ਸੁਹੀਮਹਲ ੧॥ ਭੁਭਾਹਛੁਸੇਇਜੇਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ ਭੁਭਾਅਤਿਮਲੀਣੁਪੋਤਾਹਛੁਨਹੋਇਸੀ॥ ਗੁ
 ਰੁਦੁਆਰੈਹੋਇਸੇਈਪਾਇਸੀ॥ ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛੁਹੋਇਸੀ॥ ਮੈਲੇਹਛੁਕਾਵੀਚਾਰੁਆ
 ਪਿਦਰਤਾਇਸੀ॥ ਮਤੁਕੇਜਾਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥ ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹੋਹੋਇਸੀ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿਦਰਤਾਇਸੀ॥ ਨਲਿਆਪਤਿਮਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ
 ॥ ਮਾਣਸੁਕਿਅਵੇਚਾਰਤਿਹੁਲੇਕਸੁਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾਲਸਭੁਕਲਤਾਰਸੀ॥
 ॥ ੪॥ ੬॥ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੧॥ ਜੇਗੀਹੋਵੈਜੇਗਵੈਭੇਗੀਹੋਵੈਖਾਇ॥ ਤੁਪੀਅਹੋਵੈਤਪੁਕ
 ਰੇਤੀਰਬਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਸਦਕਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੈਕੇਬਹੈਅਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜੇਸਾਧੀਜੈਮੇਲੁਣੈਜੇਖਟੇਸੇਖਾਇ॥ ਅਗੈਪੁਛੁਨਹੋਵਈਜੇਸਦੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥ ੨॥
 ਤੇਜੇਜੇਸਾਕਾਰੀਐਐਸੀਵਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਦਮੁਚਤਿਨਆਵਈਸੇਦਮੁਧਿਰਥਾਜਾਇ॥ ੩॥

ਇਹੁਤਨੁ ਦੇ ਦੀ ਬੋਕਰੀ ਜੋ ਵੇਲੇ ਦੇ ਦਿਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮੁਨ ਆਵਈ ਨਿਤੁ ਤਨਿ ਨਹੀ ਸਾਚ ਨਾਉ॥
 ੪॥੫॥੭॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜੋਗਨ ਖਿਖਾ ਜੋਗਨ ਭੰਡੈ ਜੋਗਨ ਭੁਸਮ ਚੁਲਾਈ॥ ਜੋਗਨ ਭੁੰਡੀ ਭੁੰਡੀ ਭੁੰਡੀ ਭੁੰਡੀ ਜੋਗਨ ਸਿਧੀ ਦਾਈ
 ਐ॥ ਅਜਿਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਗੀ ਐ ਜੋਗਨੁ ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਗਲੀ ਜੋਗਨੁ ਪੇਈ॥ ਏਕ
 ਦਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗਨ ਬਾਹਰਿ ਮਸ਼ੀ ਮਸਾਦੀ ਜੋ
 ਗਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਐ॥ ਜੋਗਨ ਦੇ ਸਿਰਿ ਸੰਤ ਰਿਭੁ ਵਿਐ ਜੋਗਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ ਐ॥ ਅਜਿਨ ਮਾਹਿ
 ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਗੀ ਐ ਜੋਗਨੁ ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟੈ ਤਾਸਹ ਸਾਭੁ ਟੈ ਪਾਵਤੁ ਦਰਜਿ
 ਰਹਾਈ ਐ॥ ਨਿਸ਼੍ਚਰੁ ਭੁਟੈ ਸਹਜ ਪੁਨਿਲ ਗੋਘਰਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਜਿਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰ
 ਯੀ ਐ ਜੋਗਨੁ ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿ ਆਮਰਿ ਰਹੀ ਐ ਸੇ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈ ਐ॥ ਵ
 ਜੋਧਾ ਸੁਹਿ ਸਿਧੀ ਦਾ ਜੋਤ ਉਨਿ ਰਭੁ ਉਪਦੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਜਿਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਗੀ ਐ ਜੋਗਨੁ ਗਤਿ
 ਤਉ ਪਾਈ ਐ॥ ੪॥੧॥੮॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕਵਣੁ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਤੇ ਰਾਕਵਣੁ ਸਰ
 ਯੁਲਾਵਾ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੁ ਕੈ ਪਹਿੰਦੀ ਖਿਆਲੇ ਵੈ ਕੈ ਪਹਿੰਦੀ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਉਤੇ
 ਰਾ ਅਤਿ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਭੁਜ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀ ਦਾ ਤੁਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਮਨੁ ਤਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਤੇ ਰੀਸੇ ਵਸਰਾ ਕੁ ਕਮਾਵਾ॥ ਘਟਹੀ ਭੀਤ ਰਿਸੇ ਸਹੁ ਤੇ ਲੀਏ ਨਿਧਿ ਪਿ
 ਰਿਤਿ ਰਹਾਵਾ॥ ੧॥ ਆਪੇ ਕੰਤ ਤੇ ਲਤ ਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੇ ਲਣਾ ਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੇ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਪੈ
 ਵਣ ਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀ ਚਨਾਤਿ ਪਰੇ ਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥ ਤਾਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ
 ਰਹਣਾ ਕਿਉ ਕਹਿ ਮੁਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੪॥੬॥੧॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ
 ੪॥ ਘਰੁ ੧॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਪਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਕੋ॥ ਸਭਿ ਇਛੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁਰੀ

ਆਸਕੁਦੁਬੰਤੁਰੁਜਮਕੋ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਦੁਰਮਨਮਹਰਿਕੋ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨੁਪਰਥੇ
 ਧਿਆਹਰਿਪੀਅਰਸਾਘਟਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਗਤਿਉਤਮਸਤਿਗੁਰਕੇਰੀਗੁਨਗਾਵੇਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਕੋ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਹਮੇਵਹੁਪਗਜਨਕੋ॥੨॥ਰਮਨਾਖੁਸਕੁਹੈਰ
 ਮਨਮਾਰਸੁਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਸਕੋ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਸਕੁਲਾਧੀਤਿਸਤਿਸਕੋ॥
 ੩॥ਹਮਗੀਜਾਤਿਪਾਤਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮਦੇਰਿਓਮਿਰੁਗੁਰਕੋ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਖੁਪਾਰਿਓਗੁਰ
 ਕੇਲਾਗੁਰਗਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੋ॥੪॥੧॥੧੦॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਖੁਕੁਜਿਓਪੁਰਖੇਤਮੁ
 ਸਤਿਬਿਨਸੇਦਾਲਦਲਘਾਗੁਉਜਨਮਮਰਦੁਮੇਟਿਓਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਦਿਸੁ
 ਥਿਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕੁਜੁਰਮਨਖੁਅਤਿਪਿਰਘਾ॥ਮੇਮਨੁਤਨੁਮਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਰੋ
 ਸਿਰੁਦੇਚਿਲੀਓਮੁਲਿਮਹਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਰਜੇਰੰਗਰਸਮਾਨੁਹਿਧਿਨੁਨਾਵੇਪ
 ਕਵਿਖੁਸੇਸਤਿਕਲਘਾ॥ਪਰਮਰਾਇਸਿਰਿਭੰਡੁਲਗਾਨਾਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਛਲਘਾ॥੨॥
 ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਜਨਕਿਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਣਗਤਿਪੁਰਖੁਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨਸਤਿਦੇਹੁਸੁ
 ਖੁਪਾਵੇਪ੍ਰਭੁਲੇਚਪੁਰਿਜਨਤੁਮਘਾ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਦੁਖੁਪੁਰਸੁਆਮੀਮੇਕਉਕੀਜੇਦਨ
 ਹਰਿਨਿਮਘਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਖੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਦਿਟਹੁਸਦਘੁਮਘਾ॥੪॥੨॥੧੧
 ॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੪॥ ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਝੈਹਰਿਰੰਝੁਮਜੀਠੈਰੰਝੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਰੰਝੁ
 ਜਿਅਠਿਰਿਘਹੁਜਿਨੇਦੀਭੰਝੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰਝੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪਦੇ
 ਸਿਅਹਰਿਭੇਟਿਅਗਾਉਨਿਸੰਝੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਪਦਿਆਣੀਮਨਮੁਖੀਠਿਰਿਅਵਣਜਾਣਾ
 ਅੰਝੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਾਮਾਇਓਮਨਿਦੁਜਾਭਾਉਸਹਲੰਝੁ॥੨॥ਹਮਮੈਲੁਭਰੇਦੁਹਰਾਰੀਆ
 ਹਰਿਰਾਖੁਅੰਗੀਅੰਝੁ॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਲਿਅਸਾਕਿਲਾਥੇਕਿਲਵਿਖਪੰਝੁ॥੩॥ਹਰਿ

ਦੀਨ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲ ਪੁਸੀਝੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨ
 ਨ ਕਮ ਨਿਤ ਨਿਰੰਝੁ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟ ਕਮਾਵਹਿ
 ਹਿਰਦ ਸੁਪਨੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਧਰੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜ੍ਹੈ ਜੇ ਲੈ ਸੁਭ ਕੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨ ਪੁਤ ਪੁਸੀਝੁ ਵਰ
 ਤ ਕਰੇ ਪੁਜਾ ਮਨੁ ਖਰੋਗ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਰੇ ਗੁੰਮ ਹਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੇ ਰਾਇ ਖਮਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਬਹਰਿ ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੁ ਆਦਹ ਦਿਸ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਅਪਿਆਸ ਥਨੁ ਨ ਚੀਨੈ
 ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਬੁ ਫੈਸੇ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀਏ
 ਕੇਬੁ ਫੈਏ ਕੁਸੁਮਾ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੨ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦ ਰਖ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਦੁਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਧਿਨੁ ਅਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸਭੁ ਕੁਖ
 ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਇਆ ਲਿਗਣੁ ਨਾ
 ਮੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੁ ਚੁਰਿ ਚੁਰਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖਲਿ ਖੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ੫ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨਿਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਉ ਲੇਚੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਹੈ ਈ ॥ ੨ ॥
 ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮੁਗਧ ਨ ਭੁਕੇ ਰਹੈ ਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੇਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੇਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਸਤਿ ਗੁ
 ਰ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਦ

ਹਰਿਸਿਰੀਅਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਖੀਵੈਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਹਰਿਸੁਜਨਨਚਖਹੁਜੇਭਾਈ॥
 ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਪਲੇਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਰਸੁਚਖਹੁਉਰਧਾਗਿ॥ਹਰਿਸਿਰਤੇਰੇ
 ਗਿਮੁਰਾਗਿ॥੨॥ਅਨਮੁਖਿਹਰਿਸੁਚਖਿਅਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੩॥੧੦॥੧੬॥ ॥
 ੧॥ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ਘਰ ੬॥ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਅਓਤਮ
 ਪਦੀਪਾਇ॥ਪੁਛੁਹੁਧਿਦਿਦਾਸੀਸੁਤੇਕ੍ਰਿਸਨੁਉਤਰਿਆਪਾਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅੰਕ
 ਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੁਖਬੁਖਸੰਭੋਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁ
 ਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਗਤਿਨਿਮਖਦਿਕਗਾਇ॥ਪੁਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਦਰਨਪਏਪ
 ਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੇਕਛੁਪਾਕਹੈਬਲਾਇ॥ਖੜੀਧੁਮਣਪਿਠਿਦੇ
 ਛੋਡੈਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭੁਗਤਿਹਰਿਸੇਦਕਅਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰ
 ਥਤਿਨਤਿਲਕਕਰਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਇ॥੪॥
 ੧॥੧੦॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੪॥ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਅਗਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾ
 ਗਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੇਈਕਿਅਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਪਿਆ
 ਇਮਨਮੇਰੇਮਨਪਿਆਇ॥ਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪੁਰਿਭੁਗਤਿਜਨਾਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਭੁੰਡਗਾਮੁਰਖਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇ
 ਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭੁਗਤਸੇਸੇਦਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਖਿਆਗਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇ
 ਦਤੇਹਰਿਪਾਈਅੰਸਿਗਿਨਿਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਰਤੀਸੇਈਜਦੈਜਗਤਗੁਰ
 ਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਧੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੇਨਪਾਇਉਹਰਿਸੇਦਕਤਾ

ਇਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥੨॥੨॥੧੮॥ਸੁਯੀਮਹਲਾ ੪॥ਜਿਥੇਹਰਿਆਗਾਧੀਐਤਿਥੇਹਰਿਮਿਤੁਸ
 ਹਾਈ॥ਗੁਰਵਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਦਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਪਿਲਇਆਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨਸੰਚੀਐ
 ਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗੁਹਰਿਧਨਖੰਟੀਐਹੋ
 ਰਥੈਹੋਰਤੁਓਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਦਾਦਾਪਾਗੀਆਹਰਿਧਨੁਦਿਹਾਏਕਚੈਕੇਦ
 ਪਾਗੀਏਦਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁਜਦੇਹਰੁਮਾਣੁਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਦੇਲੈਦਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਦਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲੈਦਤੈਕਾਧੀਨਿਆਤੁਗਤ
 ਖਾਇਖਰਚਹੋਨਿਖੁਟੇਨਾਹੀ॥ਯਤਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਦੁਨਿਆਈ॥
 ੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਸਾਥਿਹੋਸਾਦਾਇਹੁਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੇਪਾਣੀਐਜਮਦੁ
 ਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਕਉਚਕਾਨੇਨ੍ਹਿਅਵਈਨਮੁਜਾਗਾਤੀਨੂੰਨਲਗਾਈ
 ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਪਨੁਸੀਠਿਆਤਿਨਾਇਕਦਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੇਦਿ
 ਰਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁਕੁਕਿਗਇਆਅਗੈਹਲਤਿਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਾਯੋਈ
 ਨਪਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨੁਕਾਸਾਹੁਹਰਿਅਪਿਰੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੈਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥
 ਇਸੁਹਰਿਧਨੈਕਾਤੇਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਸੇਭੀਪਾਈ॥੬॥੩॥੧੦॥੧੮॥ ॥
 ਸੁਯੀਮਹਲਾ ੪॥ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੇਹਰਿਗੁਣਰਵੈਸੇਭਗਤੁਸੇਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿ
 ਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਦੁਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨਾ॥ਗੋਦਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀ
 ਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੁਨਾਲਿਪਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਸਤਿਗੁਰੁਸਾਸੇਦਾਸਤਿਗੁਰੁਕੀਸਛਲਪੈ
 ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੇਦੁਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਗਬਿਦੁਰਗੀਧਸਰੇਦਦੇਸੇਨਿਹ
 ਛਲਸਭੁਅਭਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੇਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਦਿਆਥਾਇਪਦੈਸੋਪਾਦੈਦਰਗਹ

ਮਾਨੁ ਜੇਥਿ ਨੁਪਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਉ ਨ ਕਾਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਸੂਰਗੁ ਮਾਨੁ ॥੩॥
 ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿਰਿ ਸਬੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੦॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਘਰੁ ੭॥ ੧ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁ
 ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ਤੁਮਹੀ ਮਹਾ ਧਰਨਿ ਨਸਾ ਕਉ ਤੁਠਾ ਕੁਰਉ ਚਭੁ ਗਵਾਨਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਸੇਈ
 ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਧਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤੇ ਦੁਰੀਧਾਣੁ ਤੁ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸੋ ॥ ਮੈ ਹੋਰ ਥਾ ਉਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰਉ ਧੋਨੀ ਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁ
 ਖੁ ਤੁਝੀ ਪਾਸੋ ॥੨॥ ਦਿਚੇ ਪਰਤੀ ਦਿਚੇ ਪਾਣੀ ਦਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਧਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕ ਤੇ
 ਥਾਇਰਾ ਮੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਕੁਮਭਉ ਦੁਰਿ ਕਰੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਠਿ ਆਈ ਦੇਖ ਦਸਤ ਹਰਿ ਨਿ
 ਮਾਣਿ ਆਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਚਰਣੁ ਤਲੇ ਤੇ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ
 ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣ
 ਹਿ ਕਿ ਅਭੁਤੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਮੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਜੇਹਾ ਕੇ ਕਹੈ ਤੇਹਾ ਕੇ ਪਾਈ ਮੈ
 ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅਤਿ ਰਿਕੀ ਧਿ ਪਿਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਬੁਲਾਵ
 ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਆਇ ਆਸਰੀ ਹਰਿ ਕੀ ਅਗ ਦਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁ ਖੁਭੁ ਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥
 ਇਕ ਨਾਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਿਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੁਸਭੁ ਨਾਕ
 ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਨਾਸਿ ਰਿਲਿਖਿ ਆਲੇਖਾ ॥ ਜੇਹੀ ਤੁਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਧਿਨੁ ਨ ਦਰੀ
 ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖਾ ॥੩॥ ਤੇਹੀ ਦਠਿ ਆਈ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਤੁਧੋ ਨਿਤ ਪਿਆਏ ॥ ਜਿਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅਤਿ ਰਿਦ ਸਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਿਤਿ ਨ ਕੇ ਸਭੁ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਏਨਿ ਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨ ਪ

ਵਿਤਪਰਮਪਦਪਾਏ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਅਰੇਗਭਏ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਾਜਪਿਆਮੇਰਹਰਿ
 ਹਰਿਤਿਨਕੇਹਉਮੈਰੇਗਗਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੂਹਮਾਧਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਰੇਗੀ॥ ਵਿਚਿਹਉਮੈਕ
 ਰਕਮਾਈ॥ ਜਿਨਕੀਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਥਪਛੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਰੇਗਿਸਰੁ
 ਜਗਤੁਧਿਆਪਿਆਤਿਨਕੇਜਨਮਮਰਣੁਖੁਬੁਝੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੇਵਿਰਲਾਛੂਟੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹ
 ਈਘਲਿਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੇਈਹਰਿਜਨੈਤਾਕਾਰੁਪਅਪਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਅਪੇਵੇਖਿਹਰਿ
 ਧਿਰਾਸੇਗੁਰਮੁਖਿਧੁਰਮੁਖੀਚਾਰੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥ ੨੩॥ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੪ ॥ ਕੀਤਾਕਰਣਸਰਬਰਜ
 ਈ॥ ਵਿਛੁਰੀਚੈਜੇਕਰਿਸਕੀਐ॥ ਆਪਣਾਕੀਤਾਕਿਛੁਲੇਵੈਜਿਉਹਰਿਤਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਹ
 ਰਿਜੀਉਸਭੁਕੇਤੇਰੈਵਸਿ॥ ਐਸਾਜੇਗੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਹਮਸਾਕਹਜਿਉਰਵੈਤਿਵੈਥਖਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਰੁਜੀਉਪਿਤ੍ਰਿਦੀਆਤੁਪੁਆਪੇਤੁਪੁਆਪੇਕਰੈਲਾਇਆ॥ ਜੇਹਤ੍ਰੇਹੁਕਮੁਕਹਹਿਤੇਹੋਕੇਕਰਮਕਮਾਵੈਜੇ
 ਹਤੁਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਪੁਸਿਸਟਿਸਰੁਸਾਜੀਕੋਈਛੁਦਾਕਰਿਉਜੇਕਿਛੁਰੀ
 ਤਾਹੋਵੈ॥ ਇਕਸਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਤ੍ਰੇਧੁਸ੍ਰਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਕਰਹਿਸਿਰੇਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੀਵਤਿਅ
 ਈਹਉਆਖਿਨਸਾਕਾਹਉਮੁਰਖੁਮੁਗਪੁਨੀਚਾਣਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਥਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸ
 ਰਣਗਤਿਪਇਆਅਜਾਣਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲ ੫
 ਅਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਬਾਜੀਗਭੁਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਾਪੁਰੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ ਸਾਗਉਤਾਰਿਥਮਿਓ
 ਪਾਸਾਗਾ॥ ਤਬਏਕੇਏਕੇਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਵਨਰੁਪਵਿਸਟਿਏਓਬਿਨਸਾਇਓ॥ ਕਤਹਿਗਇਓਓਹ
 ਕਹੁਤੇਆਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਤੇਉਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ ਕਨਿਕਬੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ ਬੀਜੁ
 ਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ ਠਲੁਪਾਕੇਤੇਏਕੇਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਹਸਪਟਾਮਹਿਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ ਪਟਛੁ
 ਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਕੂਮਲੇਭੁਮੇਹਮਾਇਆਦਿਕਾਰਾ॥ ਕੂਮਛੁਟੇਤੇਏਕੇਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਹੁਅਧਿਨਾਸੀਧਿ

ਨਸਤਨਾਹੀ॥ ਨਾ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇ ਜਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਮਲੁ ਪੋਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥
 ੪॥੧॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੫॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜ ਹਿਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ॥ ਤੁਝ ਧਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਜਨ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ
 ਪੁਰਨ ਕਾਜਾ॥ ਦਸ ਅਪਨੇ ਕੀਰਾਖ ਹੁਲਾਸਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਗਣਿ ਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਝ ਧਿਨੁ ਕਦਨ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਹਿ ਆਬੁ ਰਪੁਰਿ॥ ਨਿਕਟਿ ਦੇਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਿ॥
 ਲੋਕ ਪਤੀ ਆਰੇ ਕਹੁ ਨ ਪਾਈ ਭੋ॥ ਸਾਹਿਲ ਗੋਤਾ ਹਉ ਮੈ ਜਾਈ ਭੋ॥ ਨਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੈ॥ ਗਿਅ
 ਨਰਤ ਨੁ ਅੰਤ ਰਿਤਿ ਸੁਜਾਗੈ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ੩॥
 ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਦੁ ਹਿਰਾਸਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਕੁਗਤੀ ਲਾਇ॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਪਿਆਇ॥ ੪॥੨॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੫॥ ਧਨੁ ਸੇਹਾਗਾ ਨਿਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ
 ਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਉਗਤੀ ਰਲੀ ਆਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੀ ਸਾਨੀ॥ ਮਨ ਤਨੁ ਅ
 ਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੇਵਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ॥ ਸਾ
 ਸੇਹਾਗਾਇ ਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਠਿਗਿ ਪਛਤਾਵੈ ਜੇ ਬਰੇ ਦਿਧਿਰਾ
 ਵੈ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਦਿਮਨੁ ਧਿਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਧਿਨੁ ਉਕਰੀ ਜੇਨਾਣੁ ਦੁਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਨਾ ਸੀਰਹਿ ਆਬੁ ਰਪੁਰਿ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹੁਰਿ॥ ੪॥੩॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲ ੫॥ ਗਿਰੁ ਦਸਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਾਹਉ ਪਾਹਿ ਕੀ ਨਾਹਿ॥
 ਦਸਦ ਸੀ ਕਹਿਣੀ ਨੀਕੁਤਾਗਿ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਮੇਘ ਰਵੀ ਜੇੜੀ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੇੜੀ॥ ੧॥
 ਕਦਨ ਕਹਾਗੁ ਨ ਕੰਤੋ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਪਦੁ ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤ ਸੀ ਗਾਰਬੁ ਉਅੰਜਨੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਭੁਤੈ ਬੋਲੁ ਭੁਖਿ ਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਾਹਨੇ ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
 ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮਣੁ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਗੀਤੁ ਦਇਆ॥ ਦਸਿ ਕਹਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਕੁਰਮੁ ਰੁਥਾਇ
 ਆ॥ ਸਭੁ ਤੇਉ ਕਾ ਮੰਦਰ ਮੇਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਾ ਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੁਮੇਰਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਸੁ ਰੁਜੈ ਤਿ
 ਉਜੀ ਆਗਾ॥ ਸੇਜ ਦਿਛਾਈ ਸਰਪ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਵ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਸੇਜ ਰਾਵਣੁ ਆਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਰ

ਪਨਮਿਲਿਸੁਖਪਾਇਅਗ ॥ ੪॥੪॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਮਕਿਉਗੀਉਮਿਲਨਪੁਰਤਾਈ ॥ ਖੇਜਤਚਰਿਓ
 ਦੇਖਉਪਿਯਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੇਖਿਅਗਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ ॥ ਕੁਮਿਕੁਮਿਅਇਉਤਉਨਰਗਿਨਪਾਈ
 ॥ ਕਿਨਿਧਿਧਿਗੀਅਰੇਪੀਰੇਨਿਮਾਨੇ ॥ ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਕੁਰਥਾਨੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾਸੇਜਵਿਛੀ
 ਪਨਕੰਤਾ ॥ ਪਨਸੁਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੀਤਾ ॥ ਪੀਓਮਦਰੇਪਨਮਤਵੰਤਾ ॥ ਪਨਜਾਗੇਜੇਪਿਰੁਬੇਲੰਤਾ ॥ ੨॥ ਕੁਈਨਿ
 ਰਾਸੀਬਹੁਤੁਦਿਨਲਗੇ ॥ ਨੇਸਦਿਸੰਤਰਮੇਸਗਲੇਝਗੇ ॥ ਧਿਨੁਰਹਨੁਪਾਵਉਧਿਨੁਪਗਪਾਗੇ ॥ ਹੋਇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪੁਰਮਿਲਹੁਸਭਾਗੇ ॥ ੩॥ ਕੁਇਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਅਗ ॥ ਬੁਝੀਤਪਤਿਘਰਹਿਪਿ
 ਰੁਪਾਇਅਗ ॥ ਸਗਲਸੀਗਾਰਹੁਇਮੁਝਹਿਸੁਗਾਇਅਗ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੁਮੁਚੁਕਾਇਅਗ ॥ ੪॥ ਜ
 ਹਦੇਖਾਤਹਪਿਰੁਹੈਭਾਈ ॥ ਖੇਲਿਓਕਪਾਵਤਮਨੁਠਹਰਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉਦੁਜਾ ॥ ੫॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫
 ਵਿਅਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਤਾਰੇ ॥ ਧੈਖੀਦੁਵਿਅਘਰੇਚਤੁਰਾਈਦਿਹੁਜੀਉ
 ਪਿਤੁਸਭੁਥਾਰੇ ॥ ੧॥ ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪੀਤਮਮਨਮੇਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਹਮਥਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰ
 ਦਾਤਮੇਹਦੀਨੁਭੇਖਾਗੀਤੁਮਸਦਸਦਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋਕਿਛੁਨਾਹੀਜਿਮੈਤੇਹੈਦੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰੁਅਗਮਮ
 ਪਾਰੇ ॥ ੨॥ ਵਿਅਸੇਵਕਮਾਵਉਵਿਅਕਹਿਗੀਝਾਵਉ ॥ ਧਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈ
 ਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮਨੁਤਰਸੇਚਰਨਾਰੇ ॥ ੩॥ ਪਾਵਉਦਨੁਰੰਗੀਠਹੋਇਅੰਗਉਮੁਖਿਲਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜ
 ਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਵਿਰਪਾਧਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਧਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪॥ ੬॥ ੧. ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰ ੩ ॥ ਸੇਵਾਬੇਗੀਮਾਗਨੁਧਰਤਾ ॥ ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਕਹੰਤਪਹੁਤਾ ॥ ੧॥ ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੋਤਿ
 ਨਕੀਗੀਸਾ ॥ ਬੁਝੈਮੁਰਖਕੀਹਾਠੀਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚਨਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੰਤਮਹਲੀਨਿ
 ਕਟਿਨਆਵੈ ॥ ੨॥ ਅਤੀਤਸਦਾਏਮਾਇਅਬਾਮਝਾ ॥ ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੈਮੁਖਿਰਾਤਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਪੁਰੁਧਿਨਉਸੁਨੀਜੋ ॥ ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਾਮੀਮੁਕਤੁਕੀਜੋ ॥ ੪॥ ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਅਈ ॥
 ਤੁਮਸੁਖਦਤੇਪੁਰਖਸੁਭਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੧॥ ੭॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੁਰੇਕਾਮਕਉਉਠਿ

ਖਲੋਇਆ ਨਾਮ ਕੀ ਬੋਲ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਉਸਰ ਅਪੁਨਾ ਬੁਝੈ ਨ ਏਆ ਨਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਚ
 ਗਿਲਪਟਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੇਤੁ ਲਹਰਿ ਕਉ ਧਿਗ ਸਿਛੂ ਲਿਏ ਠਾ ॥ ਸਾਪ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥
 ੨ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਧਰੁ ਰਿਬਹੁ ਗਿਲਪਟਿ ਓਨ ਜਨਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੇ ਨ ਦ
 ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬੁਨਤਿ ਆਲਸੁ ਮਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੋਪੇ ਪਤ ਅਧੋ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾ
 ਇਸੁ ਰੇ ਸਬੁ ਪੈਯੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਖ ਸਕੀ ਜੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਦੀ ਜੋ
 ੪ ॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਜਉ ਏਈ ਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਬੁ ਸੁਧੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੨ ॥
 ੮ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁ
 ਰ ਮੇਥੁਲ ਸਾਕਤੁ ਛੋਰਤਾ ॥ ਨਿਬਿਧਿ ਰੇ ਲੇਖ ਪਿਖ ਪਿਖ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹੁ ਲਕਉ ਠਾਕੁਰੁ
 ਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹੁ ਲੈਉ ਸਕਉ ਭੁਬਤਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਨ ਗਾਰੁ ਲੁਟੁ ਹਰਾ ਮੀ ॥ ਪਾਹੁ ਲਾਵਨ ਪਾਗਿ ਰਾਮੀ
 ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਜਤਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
 ਸੂਹੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਲਾਲ ਨੁਗਾਵਿ ਅਬਦੁ ਨ ਗਤੀ ਗੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝੈ ਮਤੀ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹ ਬਸੁਹ
 ਬਸੁਹ ਦੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੈਰਿ ਗਿਰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਦੁ ਮਲੈ ਦਉ ਸੀ ਗਿਣੈ ਨ ਭਤੀ ਗੀ ॥ ਜਹ ਪਠਾ
 ਵਹੁ ਜਾਵਤੀ ਗੀ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਨ ਮਦੇਉ ਜਤੀ ਗੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰਿ ਪਾਨ ਪਤੀ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਮਾ
 ਲੁਤਾਣੁ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਹਤੀ ਗੀ ॥ ਸਾਨ ਨ ਕਸੇ ਗਾਗਵਤੀ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਤੁਜੀ ਵਨ ਤੁਖਾਨ
 ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸਾ ਜਨੁ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤ ਹਿਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾ
 ਰੁਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਖ ਗੀਰਹੁ ਉਦਾਸ ਰੇ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਭੈ ਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਦਸ ਜਾ ਕੇ
 ਦਰ ਬਾਗੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਬੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਭਿਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨ
 ਕ ਸੀ ਗਿਯ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮਹਲੁ ਜਾ ਕੇਉ ਚਰੁ ਆਗੇ ॥ ਤਮ ਹਿਵਾਸ

ਹਿਭੁਗਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭੂਰੀਅਤਿਮੀਰੀ॥ਦਿਹਲੈਕਾਹੁਨੇੜਹੁਰੀਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਹਗੀਤਨਾਦਅਖਾਰੇਸੰਗਾਉਹਾਸਤਿਕਰਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਣਨਜੀਵਣਸੋਗੁਨਹਰ
 ਖਾਸਨਾਮਵੀਰੀਅੰਤਿਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਰਜਕਥਾਇਹੁਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾ
 ਣੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ਸੁਰੀਮਹਲ ੫॥ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾਰੇ॥ਭੋਟਤਸੰਗਾਇਹੁਭਵਜਲ
 ਤਾਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੇਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾ
 ਸਬਦਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਧਿਰਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਪੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿਸਿਧਾ
 ਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੂਕੋਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸਦਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਿਨਸ
 ਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੬॥ਸੁਰੀਮਹਲ ੫॥ਰਹਣੁਨਪਾਦਹਿਸੁਗਨਰਦੇਵ॥ਉਠਿਸਿਧਾਰੇ
 ਕਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੋਖੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਨੀਦਰਸ
 ਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਸਾਹਸਾਹਦਾਪਾਰੀਮਰਣਾ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਕਾਲਹਿਖਰਾ॥੨॥
 ਕੁੰਦੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੇਠਿਚਲਿਅਤਾਠਿਰਿਖਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਦ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕ
 ਕਉਕਰਹੁਦਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਰਿਨੁਗਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ਸੁਰੀਮਹਲ ੫॥ਘਟਘਟਅੰਤ
 ਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗਰੀਸੁਤਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮੁਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰੇ॥ਤੁਮਹੀਪੋਖਿਪੋਖਿ
 ਮਨੁਧਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਬੂਮਿਬੂਮਿਬੂਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗੀਅਬਸਾਧਸੰਗਾ
 ਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੮॥੧੫॥
 ਸੁਰੀਮਹਲ ੫॥ਕਦਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਅਈ॥ਜਾਕਉਧਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ॥ਇਹੁਸੁਪ
 ਨਾਸੇਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਅਦਸਥਾਮਹਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਂਮੋਹਿਮੋਹਿਓਗਾਵਾਰਾ॥
 ਪੋਖਤਪੋਖਤਉਠਿਸਿਧਾਰਾ॥ਉਚਤੇਉਚਤਘਾਟਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੀਤਧਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥੩॥ਸੁਰ

ਤੇਆਨਕੋਹੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੇਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕੇ
 ਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਪੋਇਏਈਪੀਵਾ॥੧॥ਸੇਹਰਿਮੋਰਾਅਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ਭੁਗਤਜਨਕੈਸੀਗਿ
 ਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਭਿਤਨਾਮੁਪਿਆਵਾ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇ
 ਖਿਲੀਲਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਾਧਿਆਏ॥
 ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਏ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਗਿਦੈਪਿਆਨੁਪਾਗੋ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉ
 ਧਨਦਾਰੀ॥੧॥ਸਭਲਮੁਗਤਿਦਰਸਨਿਬਲਿਗਾਰੀ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨਪ੍ਰਾਣਅਪਾਰੀ॥੨॥ਕਾਮਕੋ
 ਪਲੇਕੁਮੋਹਤਜਾਗੀ॥ਦ੍ਰਿੜਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮਜਪਿਪਾਰਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਗਾਪੀ॥ਕਰਨਗ
 ਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮੁਤੁਮਾਰੇ॥ਗਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਤੁੰਦਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖੁਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਆਚਬਾਦਈਰਖਮ
 ਨਮਾਇਅਗਾਇਨਸੀਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮਗਵਾਇਅਗਾ॥੩॥ਨੁਖਭੈਨਜਨਗਜੀਵਨਹਰਿਗ
 ਇਅਗਾਸਗਲਤਿਅਗਿਨਾਨਕਸਰਣਾਇਅਗਾ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ਪੇਖਤਚਾਖ
 ਤਕੀਅਤਅੰਧਾ॥ਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੁਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਰੀ॥
 ੧॥ਸੇਕਿਛੁਕਰਜਿਤਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਭਿਤੁਧਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹ
 ਲਸਦਾਰੀਗਿਗਤਾ॥ਸੀਗਿਤੁਮਾਰੇਕਛੁਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀ
 ਲਮਿਲੈਜਮਡੰਡਾ॥੩॥ਕਾਮਕੋਪਿਲੋਭਿਮੋਹਿਧਾਪਾ॥ਮਗਗਰਤਮਹਿਨਿਪਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨ
 ਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੋ॥ਭੁਧਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੋਰੇਲੀਜੋ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ਜੀਵਤ
 ਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭਸੇਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਗਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਾਇਉਦੁਤਰੁਤਗੀਐ॥ਮਿ
 ਲਿਸਾਪੁਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਧਿਨਾਨੁਜਨਾਨੀਜਾਨੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਧ

ਸੁਗੀਮਹਲ

੨੨॥ ੨॥ ਜੇਕਿ ਫੁਕੈ ਸੇਈ ਭਲਮਾਨੈ॥ ਅਗਿ ਅੰਤ ਵੀ ਵੀ ਮਤਿ ਜਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜ
 ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੧॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ
 ਕਰਣੈ ਗਾਗਾ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟ ਕਉ ਦੇਆਧਾਰ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪਿਆਇ॥ ਧੁਖ ਦ
 ਰਦੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਭਵੁ ਜਲ ਨੁਬਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਛੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਏ
 ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨਿਰਗਤਿ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ਪ
 ਛੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੨॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਉਪਰਿ
 ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਾਠ ਰਿਹ ਰਿਜ ਸੁਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਉ ਸੇ ਪੂਰੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗ
 ਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅਤਿ ਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਢੀ ਪੁਰਨ ਨਿਰਮਲ ਗੀ
 ਤਿ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਮਾਗਿ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਲਵਿਖ ਜਾਗੀ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
 ਭੁਟੀ ਨਦਿ ਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਦਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੩॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਟਰ
 ਸਨੁ ਦੇਖ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ॥ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮੁਹਿ ਇ ਪੂਰੁ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਿ ਪੂਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਦੇਹਿ ਨਾ
 ਮੁਕਰਿ ਅਪਨੇ ਚੇਰੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਅਪਣੀ ਸਗਣਿ ਰਾਖੁ ਪੂਰੁ ਰਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ
 ਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨ ਉਪਰੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੁਕ
 ਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਦਿਸਹੁ ਨਾਹੀ ਪੁਰਨ ਕੁਣਤਾ ਸੁ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੪॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿ
 ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੀਧ ਪਭਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਿ ਸੀਗਿ ਸਗਾਈ॥ ੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਪਨੁ
 ਰਿਨਾਮੁ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮਨਿ ਦਇਸਰਾ ਮਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪ੍ਰਹਿਰਿ ਸਨਾਹਿ॥
 ਕੇਟਿ ਆਦਿ ਪਤਿ ਸੁਖੇ ਪਤਨਾਹਿ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਗਛੈ ਟਹ ਮਾਗੈ॥ ਕਾਲੁ ਕੀਟ ਕੁਜ ਮੁਤਿ ਸੁ
 ਨ ਬਿਦਗੈ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੫॥
 ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣ ਗੁਪਾਲ ਪੂਰੁ ਖੇਨਿ ਤਗਾਗਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮਹਿ ਲਸੁਖ ਤਾਗਾ॥ ੧॥ ਚ

ਬਸਖੀਏਪੁਤੁਰਾਦਣਜਾਤੀ। ਸਾਪਜਨਾਕੀਚਰਨੁਪਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਕਰਿਬੈਨਤੀਜਨਪੁ
 ਰਿਬਾਛੁਹਾਂ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਲਾਹਾਂ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪਾਣਜੀਓਮਰਪਾਹਾ। ਹਰਿਸਿ
 ਮਾਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਹਕਟਾਂ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਓਤਜਾਹਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿ
 ਸਰਣਸਮਾਹਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੀਤਵਾਜਾ। ਪ੍ਰਭ
 ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਦਾਜਾ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਤੁਸੁਖਦਿਖਲਾਵਓ। ਹਰਿਅਨਿਕ
 ਬਿੰਜਨਤੁਸੁਭੋਗੁਭੰਚਾਵਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੰਚਮਨਮਾਹੀ। ਅਚਰਜਜਾਵ
 ਤਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥ ੨॥ ਲੋਕੁਮੁਆਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥ ੩॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੁੱਖੋਹਨਿਦਾਗੇ। ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਗੇ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੧॥ ੨੭॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਕਾਰਿਆ॥ ੧॥
 ਤੁਮਾਰਿਛਾਡਿਏਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾ। ਓਰਝਿਪਰਿਓਜਾਨੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਪਰ
 ਬਤਵੇਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ। ਪਿਨਮਾਰਿਦੁਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਜੋਗੋਰਗਾਬਿਪਤਿਅਤਿਬ
 ਠੀ। ਦੁਰਿਕੁਈਜਪਿਨਾਮੁਠਾਠੀ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲਕਿਲਾਇ। ਹਰਿਚਰਨਗਹੇਨਾ
 ਨਕਸਰਣਾਇ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੧॥ ੨੮॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨਛੁਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ। ਦੁਹੀਜਰਾ
 ਈਖੁਨਾਅੀਕਹਾਏ॥ ੧॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਏਸੋਪਰਦਾਣਾ। ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਚਾਪਰਮੁਪ੍ਰਿਭਲਾਕਰਾਏ। ਦੀਨਕੋਤੋਸੋਦਨੀਨਜਾਏ॥ ੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜਾਗੈ। ਜਿ
 ਤਜਿਤਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੇਲਾਗੈ॥ ੩॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ। ਨਾਨਕਬੋਲੈ
 ਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੧॥ ੨੯॥ ੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਓਚਾਰੀ॥
 ਈਤਉਤਕੀਓਸਦਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਅੰਗਰਿਨਾਮੁ। ਪੂਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੋਕਾਮ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਅਭਿਨਾਸੀਠੈਦਿਦਿਨਗਾਉ। ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ ੨॥

ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੋਟਿਨਆਏ। ਖਾਤਖਰਚਤਜੁਖਿਅਨਦਿਦਿਹਾਏ॥ ੩॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖਸਾ
 ਧਸੀਠੀਪਾਇਆ। ਗੁਰਪੁਸ਼ਾਦਿਨਨਕਨਾਮਾਧਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਪੁਰੇਜਬਰਦੇਵਇਆਲਾ। ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੁਰਨਕੁਈਆਲਾ। ਮੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸਤੁਆਰਾ।
 ਚਰਨਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ। ਤੁਝਬਿਨੁਰਾਕੁਰਕਦਨੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਧਸਿ
 ਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ। ਪੁਰਬਕਰਮਲਿਖਤੁਸੁਠਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅ
 ਚਰਜਪਰਤਾਪੁ। ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨਹਿਤਾਪੁ॥ ੩॥ ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਆ
 ਰੇ। ਨਾਨਕਮਾਰੇਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੧॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੇਸਿਜੋਗੁਕ
 ਰਹਮੇਰੇਪਿਆਰੇ। ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਇਬੇਨਤੀਪੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਸਾ
 ਧਗਾਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਰੂਪਸਿਮਰਣਪੁਰੁਤੇਗਾ। ਜਿਸੁਕ੍ਰਿ
 ਯਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਗਨਾਮੁਅਹਾਰਾ। ਤੁੰਦਸੁਪੁਰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ੩॥
 ਗਮਰਮਤਸਿਤਨਸੁਖਮਾਨਾ। ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫
 ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇਵਿਸਟਿਨਧਾਰਤਾ। ਮਿਥਿਆਮੋਹਬਿਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚਾ। ਆਪਦੇਕੁਜਾਦਿਨਨਿ
 ਤੇਰੇਣੀ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਣੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ॥ ੧॥ ਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕ
 ਰਝਾਰਤਾ। ਗਮਰਤਨਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀਧਾਰਤਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਦੁਪੋਖਣਸੀਗਿਆਓਸਾਬਿਹਾਰੀ
 ॥ ਜੋਜਗਦੀਸਕੀਰਤਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਸਰਣਸਮਰਥਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀ। ਉਸਰਨਾ
 ਨਕਪੁਰੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੩੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਸਾਧਸਿਠੀਤਰੈਭੁੰਜਾਗੁਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਗਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
 ਜੀਵਨਾਹਾਇਣਾ। ਦੁਖਰੋਗੁਸੋਕਸਾਭਿਬਿਨਸੇਗੁਰਪੁਰੇ। ਮਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣਾ॥ ੧॥
 ਠਹਾਉ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਊ। ਮਨਤਨੁਨਿਰ

ਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥ ੨॥ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਈਭੋ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਭੋ॥
 ੩॥ ਸਰਲਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਸੁਗੀਮਹਲ
 ੫॥ ਘਰਕਾਕਾਨਜਾਣੀਰੁੜਾ॥ ਸੁਰੈਪੈਧੋਰਚਿਓਮੁੜਾ॥ ੧॥ ਜਿਤੁਤੁਲਦੁਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥
 ਜਾਂਤੁਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਓਜਪਨਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗਰਿਕੇਦਾਸਗਰਿਸੇਤੀਗਾਂਤੋ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਣਅਨ
 ਦਿਨੁਮਾਤੋ॥ ੨॥ ਘਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੁਟੇਗਾਂਡੋ॥ ੩॥ ਓਪਰਸੁਆ
 ਮੀਪ੍ਰਭੁਵਿਰਪਾਧਾਰੋ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਗਰਿਸਰਲਿਦੁਆਰੋ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੩੫॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥
 ਸਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰਿਪਾਇਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਛਿਰਿਨਹੀਨੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਪਿਆ
 ਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੋ॥ ਤਾਤੇਕਰਤੇਅਸਥਿਰੁਕੀਨੋ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਗੁਣਗਵਤਅਚੁਤਅ
 ਧਿਨਾਮੀ॥ ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਛਸੀ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਿਘਾਲੀਏਲਜਿਲਾਏ॥ ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁ
 ਣਗਾਏ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥ ॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਪਕੀਧਾਣੀ॥ ਜੋਜੋਜਪੈਤਿ
 ਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈ॥ ਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਮਨਬਖਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਛੇਕਲੇ
 ਸਾ॥ ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਦੇਸਾ॥ ੧॥ ਸਾਧੂਪੁਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇਗਰਿ
 ਗੁਰਸਰਲਾਈ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥ ॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ਘਰ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆ
 ਲਾ॥ ਨਰਸਨਦੇਹੁਪੁਰਨਵਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਮਜੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉਪਿੰਤੁ
 ਸਭਤੁਮਹਾਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈਜਪਿਨਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੨॥ ੩੨॥
 ੩੮॥ ॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਦਰੁਨਕੋਈ॥ ਆਪੇਬਮੇਸਚਾਸੇਈ॥ ੧॥
 ਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁਮੋਗਾਭਾਧਾਗਾ॥ ਕਰਣਕਾਰਣੁਸਮਰਬੁਭਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਭੁਰੋਗਮਿਟਾਵੈ
 ਨਦਾਨਿਰੋਆ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਾਭਾਪੈਰੋਆ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ਨਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸ

ਭੁਕੇਈ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿ ਪਗਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਵਿਉ ਆਈ॥ ਮਹਾ ਮੇਹ ਨੀ
 ਦੁਤਲਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰ ਕਰਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ
 ਬੀਤੀ ਅਨਭਰਮਾਈ॥ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰਮਾਈ॥ ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ॥ ਕਿਸੁ
 ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ॥ ੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ॥
 ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲ ੫॥ ਘਰੁ ੪॥ ਭੁਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਪ
 ਰੀਜ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਪਉਲ ਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਗਰੀ
 ਥੀ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਏ॥ ਨ ਲਿਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡੁ ਪਨਾਮਾ ਦਿਆਲ ਪਟਾਏ॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ
 ਉਂਛਿ ਕੰਮ ਹੀ ਸੁਖ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ॥ ਐਸੇ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੇ ਵਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨ ਹਤਿ ਪਤਾਏ॥ ੨॥ ਨਗਨ ਠਿ
 ਰਤ ਹੀ ਗਿਏ ਕੈਓਹੁ ਸੇਭਾ ਪਾਏ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰ ਬਿਅਗਿ ਹਰਿ ਲੇਭਾਏ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਵਿਛੁਤੁ ਮ
 ਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾਨਾ ਨ ਕਰਨੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੧॥
 ਸੁਹੀਮ ਹਲ ੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਪਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿ ਹਾਰਾ॥ ਭਾਈ ਮੀਤਿ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇਜੀ ਅ
 ਚੁੰਤੇ ਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰ ਚੁਲ੍ਹਾ ਵਉ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰ ਉਚਰਨ
 ਤਲਿ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੋਲੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸ
 ਰਣੀ ਪਰਉਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਅਵਲੇ ਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਗਾ ਅੰਝਿ
 ਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਰਉ ਬੰਦਉ ਧਾਰਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਚਿਤ ਦਉ ਮਨੁ ਆਸਾ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗ ਮਾਗ
 ਉ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੪੨॥ ਸੁਹੀਮ ਹਲ ੫ ॥
 ਜਿਨਿ ਮੇਹੇ ਧੂਹ ਮੰਝਿ ਤਤਾਹੁ ਮਹਿ ਪਾਉ॥ ਗਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਿਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੇ ਨਾਭੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ॥ ਛੇਡਿ ਜਾਹਿ ਜੇ ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਠਿਠਿ ਰਿਲ ਪਟਾਉ॥

ਕਰੁਣਾ ਕਰਣਾ ਪਤੇ ਤੇ ਰੇਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ॥ ੨॥ ੩॥
 ੪੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਠਾਗੀ ਆਮਨ ਮੇਹ ਨ ਲਾਲਨਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਏਕੈ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕੋਲੇਖੈ॥ ਸਤਿ ਲਗੁ ਮਨ ਹਿਛੁਤੁ
 ਚੁਖਿ ਧਾਕੀ ਕੁਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀ ਆਸਰ ਗੁਨ ਪਰੀ ਆ॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਆਉਨਿ
 ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੀ ਆਇਚਿ ਮਨ ਕੋਟ ਦਰੀ ਆ॥ ਨਿਜ ਮੰਦਿ ਹਿ ਪਿਰੀ ਆ॥ ਤਹ ਆਨਦੁ ਕਰੀ ਆ॥
 ਨਹ ਮਰੀ ਆਨ ਹਜਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਵਿਰਤ ਨਿਜੁਰੀ ਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਿਰੀ ਆ॥ ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀ ਆ॥
 ਬਿਖਨ ਪਿਰੀ ਆ॥ ਅਥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀ ਆ॥ ਹਰਿਦੁ ਆਰੇਖਰੀ ਆ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਮਿਰੀ ਆ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਿਰੀ ਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੪੪॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੇ ਆਖਾ
 ਗਾ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਰਖਿ ਓਪਾਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰੰਗੁ ਆਪਾਰਾ॥ ਪੈਖੈ ਖੁਸੀ ਭੁੰਗ
 ਨਹੀ ਹਾਰਾ॥ ਸਭਿਰ ਸਲੈ ਤਬ ਸਤ ਨਿਰਾਰਾ॥ ੧॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸ ਸੁਗਾ॥ ਕਰਣੁ ਨ
 ਜਾਈ ਬੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਸਤਿ ਚਰਨਾਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੫॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਉ ਮੈ ਆ
 ਇ ਆਸਰ ਨੀ ਆਇ ਆ॥ ਭੁਰੇ ਸੈ ਆਇ ਆ॥ ਰੂਪ ਆਇ ਆ॥ ਨਿਉ ਭੁੰਦੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਸੁ ਆਮੀ ਮ
 ਰਗੁ ਗੁਰ ਹਿ ਪਠਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਦੁਤੁ ਰੁਮਾਇ ਆ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਦਨ ਸੁਲੁਇ ਆ॥ ੧॥ ਸੁ
 ਨਿਸੁ ਨਿਗੀਰ ਗਇ ਆ॥ ਕਰ ਰੇਖੁ ਮਗਇ ਆ॥ ੨॥ ਗਿਰ ਅਪਿਕੂਪਾਇ ਆ॥ ਪਾਦੁ ਕਸਾਗਰਾ
 ਇ ਆ॥ ੩॥ ਗਗੀ ਓਟ ਸਾਧਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਆ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆ॥ ੪
 ॥ ੩॥ ੪੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਆਮਿ ਲੈਨੁ ਆਪਾਰਾ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇ ਆਸੰ ਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਭੁਗਤ ਕੀਟੇ
 ਕਤੁ ਸੰਤ ਕੀ ਓਟੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ॥

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਖਾਜੀ ਨਿਅਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਅਗੀ ਮੁਹੇ ਅਨੁਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਿਕਾ ਨਿਨਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭੇ ਇੰਛਾ ਪੁਰੀਆ ਜਾਪਾਇ
 ਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਗਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੇਰਿਆ ਦਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੭ ॥ ੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੫ ॥
 ੭ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਤੁਹੈ ਮਨਾਇ ਹਿਜਿ ਸੋਨੇ ਹੋਇ ਇਮਾਲਾ ॥ ਸਾਈ ਭੁਗਤਿ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਵੈਤੁ ਸਰਬਜੀ
 ਅਖੁਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੰਤਾਟੇ ਕਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਤਾ ਵੈਸੇ ਪਰਵਾਣ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਹੈ
 ਅਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁੰਦ ਇਅਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮਨਸਾ ਪੁਰਨਗਾਗਾ ॥ ਰੁਗਤ ਤੇਰੇ
 ਸਭਿ ਪਾਣ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਰੁਗਤ ਨ ਕਾਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕੋਈ ਅ
 ਦਰ ਨ ਤੇਰੀ ਭੁਤੇ ॥ ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਦਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਦਤੇ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨ ਰੋਇ ਸਾ
 ਸਿਸਾ ਸਿਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਮਾਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਿਸਰ ਹਿਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੁਕਬਹੁ ਸੇਧਾ ਨ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥ ਅ
 ਠਪਹਰ ਜਿਤੁ ਪੁਪਿਆਈ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਸੇਧਾ ਨ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ਖੈ
 ਜਤ ਖੈ ਜਤ ਭੁਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਤਿਨ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ
 ਹਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਛਿਰ ਹਿ ਬਿਲਲ ਤੇਤੇ ਭੀ ਮੇਰੇ ਆਈ ॥ ੨ ॥
 ਨਸ ਅਉਤਾਰ ਗਾਜੇ ਹੋਇ ਦਰ ਤੇ ਮਹਾਰੇ ਵ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਤੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ਲਾਇ ਬਕੇ
 ਬਿਭੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਹਰਿ ਸਤੀ ਮਹਿ ਲੁਗਾਇਆ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ
 ਭੇਟਿਓ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਾਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕਰਮ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੁ ਜੇਨੀ ਸਹਿਤਿ ਨ ਜਮੁ ਜਗਾਤੀ ਲੂਟੀ ॥ ਨਿਰਥਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ

ਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੁਟੈ॥ ੧॥ ਸਿਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ ਜੇਕੇਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸਤਿਨਕਾ
 ਸੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਇਸੁਕਲਮਹਿਮੇਲੁਭਰੀ
 ਜੋ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੇਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੋ॥ ੨॥ ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾ
 ਸਤਇਨਪੜ੍ਹਿਆਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥ ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੇਈ॥ ੩
 ॥ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਰਦੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਦੁਗਨਾਕਉਸਾਝਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਜਪੈਉਪਰੈਸੇਕਲਮ
 ਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੫੦॥ ॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੇਈਪ੍ਰਭਮਾ
 ਨਹਿਉਇਰਾਮਨਾਮਹੰਗਿਗਤੋ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਸਭੁਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁਕੇਚਰਨਪਰਤੋ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਰੇਰਾਮੁਹਰਿਸੰਤਾਜੇਦੁਨਕੋਈ॥ ਭਗਤਾਬਣਿਭਾਈਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਸਿਉਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸੇ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਟਿਅਪਰਾਧੀਸਤਿਸੀਗਿਉਪਰੈਜਮਤਾਕੈਨੇਨਿਨਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾ
 ਧਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਣਮਿਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਮੇਹਰੁਰਮਭਉਕਾਦੈਸੰਤ
 ਸਰਣਜੇਆਵੈ॥ ਜੇਹਾਮਨੋਰਥਕਰਅਗਧੇਸੇਸਤਿਨਭੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕੇਤਕ
 ਬਰਨਉਜੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭੁਤੇਭੁਏਨਿਕਾਣੇ॥
 ੪॥ ੪॥ ੫੧॥ ॥ ਸੁਗੀਮਹਲ ੫॥ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧਗਬਦੇਗਥੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾ
 ਈ॥ ਤੇਰਾਮਾਨਤਾਣੁਹਿਰਅੰਤਹਿਹੋਰਿਨੁਜੀਆਸਚੁਕਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮੁਗਇਤੁਧੁ
 ਰਿਤਿਆਇਐਉਧਰੇ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਉਧਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਰਿਲੀਏਤੁਮਆਪਿਭੁਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖ
 ਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ਆਪਣੀਨਰਕਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਖਪਨਕਾਟਿਛੁਡਾਏ॥
 ਅਪਣੀਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵਾਲਾਏ॥ ੩॥ ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੇਹਧਿਨਾਸੇ

ਮਿਟਿਅਸਗਲਵਿਸੁਰਗਾਨਾਨਕਵਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਤੈਭੁਟਿਅਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੫॥
 ੫੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੫॥ ਜਥਕਵਨਸੀਓਤਥਵਿਅਕਰਤਾਕਵਨਕਰਮਕਰਿਅਇਆ॥
 ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈਰਾਕਰਰਚਨਰਚਾਇਆ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਮੁਖਿਤੇਕਵਨ
 ਹੋਈਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਰਥਨਿਰੋਤਰਿਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਣਤੀਗਣੀਨਦੁਟੈ
 ਕਤਹੁਕਾਨੀਦੇਹਇਆਣੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਗੀਬਖਸਨਿਰਾਲੀ॥ ੨॥ ਜੀਅ
 ਜਤਿਸਭਿਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਪਿਆਈਐ॥ ਓਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਹੈਜਾਣਹਿਕਰਗਤਿ
 ਕੀਮਨਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣਮੁਗਧਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮਨਹੀਜਾਣਾਰ
 ਇਆਕਰਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੫੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੫॥
 ਭਾਗਠਫੇਰਿਸੰਤਤੁਮਾਨਿਨਘਰਿਧਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਪਰਵਾਣੁਗਣੀਸੇਈਇਹਆਏਸ
 ਠਲਤਿਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਜਨਕੈਹਉਘਲਿਜਾਈ॥ ਕਿਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰਚੁਲਾਵ
 ਚਰਣਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਰੁਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀ
 ਆਏ॥ ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਭੁਗਤੀਲਾਇਨਿਹਰਿਸਿਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਸਚਾਅਮਰੁਸ
 ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਚੇਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ ਸਚਾਸੁਖਸਚੀਦਭਿਅਈਨਿਸਕੇਸੇਤਿਨਜਾਤੇ॥ ੩॥
 ॥ ਪਖਾਛੇਰੀਪਾਣੀਰੋਵਾਹਰਿਜਨਕੈਪੀਸਣਪੀਸਕਮਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਵੀਪ੍ਰਭਪਾਸਿਬਿਨੀਤੀ
 ਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣਪਾਵਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੫੪॥ ਸੁਹੀਮਹਲ ੫॥ ਪਾਹਬੂਹਮੁਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰ
 ਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ ਚਰਣਪੁਰਿਤੇਰੀਸੇਦਕਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਘਲਿਹਾਰਾ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਨਿਉਰਾਖਹਿਤਉਰਹੀਐ॥ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਘੁਜਪਾਵਹਿਸੁਖਤੇਰਦਿਤਾ
 ਲਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਨਿਸਤੁਆਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ ਤ

ਆਖੇ ਕੰਠੁ ਜਗ ਕੀਰਤ ਨੁ ਤੇਰਾ ਭੁਆਪੇ ਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਗਲਾ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਪੈ ਏਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੩॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਖਾਇਆ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੫॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਗ ਅਨੰਦਾ ਨਿਸੁ ਦਿਸਰਹਿ ਸਿਮਰਿ
 ਨਾਏ॥ ਯਦਿ ਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਉਪਾਰਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਪਿਆਏ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਮਾਣੁ ਨਿਮਾ
 ਣੀ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਥਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣੁ ਧੁ
 ਕ੍ਰਿਤੇ ਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਅੰਤਿ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਓਰਿ ਪਾਗੀ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਅੰਤਿ ਰਿਕੀਰਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਿਸਨੇਲਾਇ ਲੇ
 ਹਿ ਸੇਲਾ ਗੋਭੁਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਯਦਿ ਕਰਜੇ ਹਿਮਾਗਉ ਇਕ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵ
 ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਅਗਏ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੫੬॥ ॥ ਸੁਗੀਮਲ ੫
 ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਸੇ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ॥ ਬੋਲ ਨ ਜਾਣੈ ਆਇਆ ਮਦਮਾਤ ਮਰਣਾ
 ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਸੁ ਸਤਿਕਾਸਿ ਤੇਰੇ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀਜਮੁ
 ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਹੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰੀਗਿ ਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਸਾ॥
 ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸਨ ਮੈਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਿ ਪਿਆਇ ਨਿਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇ ਨਿ
 ਆਠ ਪਹਰ ਆਗਾਧਹਿ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪਚਿਦੁ ਸਦ ਲੇਸਾਧਹਿ॥ ੩॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿ
 ਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ॥ ਸਭੁ ਤੇਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਲਿ ਰ
 ਧੀ ਮੋਗੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੫੭॥ ਸੁਗੀਮਲ ੫॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ
 ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਲਦਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮਲਾਗਹਿ ਆਇਹੁ ਜੀਤ ਦਿਠਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਆਠਪਹਰਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉਤਰੀਐ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐ ਸਭਰੇਣਾ
 ਜੀਵਤਿਆਇਓਮਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ਸਭਲਜਨਮੁਤਿ ਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿ ਸਾਪਸੀਗਿਨਾਉਜਾਪੋ ॥ ਸ
 ਗਲਮਨੋਰਥਤਿ ਸਕੇਪੁਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪੁਰੁਆਪੋ ॥ ਟੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰੁਸੁਆਪੀ
 ਤੇਰੀਸਰਦਿਦਇਆਲਾ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਟੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੫੮
 ॥ ਮਃ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੫੮ ॥ ਜੇਹੁਚਉਪਦੋ ॥ ੮੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ॥ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣਨਹੀਕੋਈ ॥ ਵਿਉਕਰਿ
 ਕੰਤਮਿਲਾਵਹੋਈ ॥ ਨਾਮੋਰੁਪੁਨਥਕੋਨੋਣਾ ॥ ਨਾਕੁਲਨਹੀਠੇਬੋਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ
 ਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਆਵੈ ॥ ਤਸੇਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਤਿਸੁਰੁਪੁਨਹੇਖਿਆਕਾਈ ॥
 ਅੰਤਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਗਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਲਾਵਹੁ
 ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਖਰੀਸਿਆਲੀਕੰਤਨਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਿਉਮੈਜਾਈ
 ਤਾਕੰਸਾਈ ॥ ਤਉਕਾਮਣਿਖਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਧਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ
 ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰੁਗਇਆ ॥ ੭ ॥ ਭੁਣਤਿਨਾਨਕਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ ॥ ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਤੇਰ
 ਵੇਸੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰੁ ੨ ॥ ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰ
 ਭਕਾਥੋਨ੍ਹਤਿਆਇਨਚਾਰਿਜੀਉ ॥ ਦਿਣਨਾਵੈਕੁਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੁਣਿਆਗਿਜੀਉ ॥ ਸ
 ਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੁਜੀਵਾਰਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗੋਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀ
 ਉ ॥ ਰੰਗਣਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭੁਵਹਿਧਿ
 ਨੁਭਾਗਾਪਨਾਹਿਜੀਉ ॥ ਅਵਗੁਣਿਮੁਠੀਜੋਛਿਰਹਿਧਪਕਿਥਾਇਨਪਾਇਜੀਉ ॥ ਗੁਰਿਗਥੇਸੇ
 ਉਧਰੇਸਥਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਿਟੋਜਿਨਕੇਕਪੜੈਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ ॥ ਤਿਨਮੁ
 ਧਿਨਮਨਉਪਜੈਦੁਜੈਵਿਆਪੈਚੋਰਜੀਉ ॥ ਮੁਲੁਨਬੁਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪਸੁਆਸੇਛੋਰਿਜੀਉ

੩॥ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਖੁਸੀ ਆਮ ਨ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੈ ਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਛਿਗਿਛਿ
 ਰਿਲਗ ਹਿਦੁ ਖਜੀਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਸੀਭੁ ਖਜੀਉ॥ ੪॥ ਧਾਵੀ ਦਾਲਤ
 ਲਈ ਐਸਿ ਰਮਾ ਰੇ ਜੰਦ ਰਜੀਉ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਧੀ ਚਰਜੀਉ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬ
 ਰੈ ਬਖਸੈ ਬਖਸਣੁ ਹਰਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਨ ਕੇ ਕੀਜੈ ਮਿਤੁ ਨ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ
 ਦੇ ਖਿਭੁਲਾਇ ਆਭੁ ਲਿਭੁ ਲਿਭਾਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਛੁਟੀ ਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
 ਜੀਉ॥ ੬॥ ਗਾਠ ਲਗਿ ਆਨ ਦਿਹੁ ਟਿਓ ਆਗੁ ਗਧਿ ਨੁਗਿ ਆਗੁ ਨੁਗੁ ਲਿਜੀਉ॥ ਖਿਚੋ ਤਾਇ ਵਿ
 ਗੁਰੀ ਐ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੋਰਤਿ ਆਸ ਭੁਜੈ ਜੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ਜੀਉ
 ॥ ੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਪਾਰਿ ਆਸ ਭੁਜੈ ਦੇਇ ਆਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਸੇਵਿਓ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਐ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਦੀ ਸਰੋਨਿ ਪਾਗੁ ਆਪਾਰੁ ਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ੨ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁ ਹੀ ਮਹਲੁ ੧॥ ਪ੍ਰ ੧੦॥ ਕਾਠੀ॥ ਮਨੁ ਸਜਨ ਸੁਦ
 ਲੰਭੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਮ ਨੁਤ ਨੁਹੈ ਦਿਚੈ ਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਚਲੈ ਜਨ ਸੁਸ
 ਦਾਰਿ ਦੁਖੁ ਸਚੁ ਲੈ॥ ਪਤਿ ਪਾਇ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੋ॥ ੧॥ ਕਾਠੀ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਭਾਇ ਆ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁ ਰਪੁ ਰਾਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਹ
 ਉਜੀ ਦਾ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਦੁਸੈ॥ ਤੁੰਦੁ ਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ॥ ੩॥ ਮੁਰਖ ਮਨ
 ਸਮਝਾਇ ਆਖ ਉਕੇਤੁ ਨਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੀਗਿ ਰੀਗੇਤੁ ਨਾ॥ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿ
 ਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਪਣਾ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸਤਿ ਪਣਾ॥ ੧੫॥ ਮਨੁ
 ਖਰੁ ਮਿਭੁਲਾਣਾ ਨਾਤਿ ਸੁਰੰਗੁ ਹੈ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਦਿਠਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੀ ਗੁਰੈ॥ ੬॥ ਗੁਰ
 ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਗਾ ਪਾਰਿ ਆਇ ਆਗੁ ਰਿਧਾਣੀ ਨਿਰਧਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਇ ਆ॥ ੭

ਇਕ ਨਾਨਕ ਵੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣ ਸੀ॥ ਮੈਦੀ ਜੈਨਾ ਮੁਨਿ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ ਸੀ॥ ੮॥੧॥੩॥
 ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੁੰਨਿ ਘੜਾਈ ਐ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ਭੁਵੈ ਭਵਾ
 ਈ ਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ॥ ਹਉ ਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ॥ ੧॥ ਭਗ
 ਉ॥ ਤੁਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਖਣਾ ਗੁਰਗਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਝੈ ਰਜਾਇ ਸਬਦਿ ਕਮਾਈ ਐ॥ ੨॥
 ॥ ਤੁੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਅਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁਖਾਈ ਐ॥ ਤੁੰ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪਿਛਰਿ ਧੀਨਾਈ ਐ॥ ੩॥
 ਦੇਹੀ ਹੋਵਹਿ ਧਾਕੁ ਪਦੁ ਉਡਾਈ ਐ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾ ਕਮਹ ਲੁਪਾਈ ਐ॥ ੪॥ ਦਿਹੁ ਦੀ
 ਵੀ ਅਧਿਐ ਰਾਖੁ ਮੁਹਾਈ ਐ॥ ਗਹਧਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰ ਕਿਸੁ ਰੁਆਈ ਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲ
 ਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈ ਐ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਅਗਿ ਜੇਤਿ ਧੀ ਪਾਈ ਐ॥ ੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤੁ ਨ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ਐ॥ ਸਦਰੁ ਹੈ ਨਿਹ ਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐ॥ ੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾ
 ਉਮੀ ਨਿਦੁ ਸਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਈ ਐ॥ ੮॥ ੨॥ ੪॥ ਸੁਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨੁ ਪੁਨ
 ਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ਤਿ ਦੇਸੁ ਖੁਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਮੇਐ
 ਪੁਲੇਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕਟੀ ਟੋਹਣੀ॥ ਰਹਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੇਐ ਮੋਹਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤ
 ਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾ ਲਿਅਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਭੁਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਗਲਿਅਾ॥ ੨॥ ਸੇਦੀ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨਾ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ॥ ੩॥ ਜਨਮੁ ਤਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰ
 ਣਾ ਆਇ ਕੈ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ॥ ੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੁੰ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੀ ਸਾਜਿ
 ਅਗ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪਿਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਅਾ॥ ੫॥ ਦੇਹੀ ਕੁਸਮੁਰਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹਿ ਗਇ
 ਅਗ॥ ਆਪੇ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ਸੇਦਿ ਸਮਝੁ ਭਇਅਾ॥ ੬॥ ਤੁੰ ਨਹੀ ਪੁਰੁ ਹਿਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਤੁਹੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਅਤਿ ਰਿਭੀ ਤੁਹੈ॥ ੭॥ ਮੈਦੀ ਜੈਨਾ ਮੁਨਿ ਦਾਸੁ ਅੰਤ ਰਿਸੰਗ ਤਿਹੈ ਦਿਹਾ ਗੁਣ ਗਾ

ਦੇਨਾਨਕਰਾਸੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦੇਇ॥੮॥੩॥੫॥ਸੁਹੀਮਹਲ ੩ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਘਰੁ॥ਅਸਟਪਦੀਆਗਾਨਾਮੇਹੀਤੈਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇਆਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੋ॥ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਧਿਨੁਚਾਖੇਸਾਨੁਨਜਾਪੋ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਦਾਇਆਬੀਨਸਿਨਾਹੀ
 ਆਪੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਤਾਏਕੋਜਣੈਹਉਮੈਦੁਖੁਨਸੀਤਾਪੋ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁ
 ਨਿਨਿਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਸਬਦੁਬੀਨਿਆਤਮਪਰਗਾਸਿਅਸਹਜੇਰਹਿਅਸਮਾਈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਧੀਚਰੇ॥ਜੀਉਪਿਛਿਸਭੁਗੁਰਤੇ
 ਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਅਪਾਅਧਿਕਮਾਦੈਧਿਖੁਖਟੇਸੀਸਾਰੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
 ਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ਧਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਸੇਈਸੇਵਕੁਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾ
 ਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਿਭਤਿਹੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮਨਿਦਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੇਹਉਮੈਵਿ
 ਚਹੁਜਾਏ॥ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੀਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦੀ
 ਕੁੰਜੈਧੈਲੇਧਿਖੁਬੀਜੈਧਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਕਾਲਿਧਾਧਾਤਿਸਨਾਦਾਧਾਧਿਨੁਗੁਰਕਵਟੁਛੁਛਾਏ॥
 ੪॥ਸਚਾਤੀਰਥੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਦਣੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾਏ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥੁਗੁਰਸਬਦਿਰਿ
 ਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁਜਾਏ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮਲਨਾਮਲਲਗੈਨਲਾਏ॥ਸਚੀਸਿਭਤਿ
 ਸਚੀਸਾਲਹਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਕਿਛੁਹੋਗਿਤਿਬੁਕੇਗਾਦੁਰਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ
 ॥ਧੁਕਮੁਹੋਦੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਦੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀਤਿਸਨਾਅਗਨਿ
 ਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਅਸਮਾਏ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਸੁਸਤਿਕਰਿ
 ਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੀਵਡਿਅਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੇਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਏਕੈਸਚਾਸ

ਕੁਮਹਿਦਰਤੈਦਿਰਲਕੇਵੀਚਾਗੇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਰਗਤਿਸਦਾਗੇ॥੭॥ਸਕੇਸਚੁ
 ਸਚੁਸਚੁਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੇਈਜਾਣੈ॥ਜਮਣੁਮਰਣਹੁਕਮੇਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈ॥
 ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰਗੁਣੇਜੇਇਛੈਸੇਛਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਾਸਕੁਕਿਛੁਹੈਦੈਨਿਦਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੮॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੩॥ਕਾਂਇਆਂਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓਪਿਰਦੁਸੈਜਿਸੁ
 ਨਾਲੇ॥ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੇਹਾਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕੀਰਗਤਿਸਦਾਰੀਗਿਰਤਹਉ
 ਮੋਦਿਚਹੁਜਾਲੇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੁਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਉਪਜੀਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਸਕੁਕਿਛੁਦੁਸੈਖੰਡਮੰਡਲਪਾਤਾਲਾ॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਜਗਜੀਵ
 ਨਦਤਾਵਸੈਸਕੁਨਾਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਾਂਇਆਂਕਾਂਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ
 ॥੨॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਆਪੇਦਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਧੁਏਨਾਹੀਬਾਹ
 ਰਿਭਾਲਣਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੈਵੈਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਅਲਿਖੁਦਿਤਾਲਖਾਈ॥੩॥ਕਾਂ
 ਇਆਂਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਿਪ੍ਰਿਥਮੀਹ
 ਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ
 ॥੪॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਤੇਲਿਤੇਲਾਵੈਆਪੇਤੇਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਾਣੁਕੁਤਿ
 ਸੁਕਾਮੇਲੁਅਛਾਰਾ॥ਮੇਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਂਇਆਂਖੇਜੈਹੋਰਸਕੁਰੁਗਮਿਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੇਦੇਇਸੇਈਜਨਪਾਵੈਹੋਰਕਿਅਕੇਕੋਰ
 ਚਤੁਰੀ॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਵੈਸੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥੧॥ਕਾਂਇਆਂਅੰਦਰਿਧ੍ਰਮ
 ਧਿਸਨੁਮਹੇਸਾਸਕੁਉਪਤਿਜਿਤੁਸੀਸਾਗਾ॥ਸਚੇਆਪਣਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾਗਉਣੁਪਾਸ
 ਗਾ॥ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਰਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ਸਾਕਾਂਇਆਂਜੇਸਤਿਗੁਰ

ਸੇਵੇ ਸਰੈ ਆਪਿ ਸਦਾ ਗੀ॥ ਦਿਨੁ ਨਾ ਵੈਰ ਰਿਛੋ ਈ ਨਾ ਧੀਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
 ਆਈ ਪਾਏ ਨਿਸੰਨੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ॥ ੮॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਗੰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਅਰੁ ੧੦॥ ਕਾਛੀ॥ ॥ ਯੁਨੀ ਆਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੇ ਮਰਿ ਦੇਵ ਸੀ॥ ਲੈ ਕਾ
 ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੇ ਮਰਿ ਖਾ ਕੁਝੀ ਈ॥ ੧॥ ਦਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐਸ
 ਰੁਵੇ ਪਰਦਾਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਯੁਨੀ ਆਕੇ ਗੰਢੇ ਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਰੀ ਨਿ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ
 ਅਹਿ ਦੇਲਾ ਨ ਲਹੈ ਨਿ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਬਾਸੈ ਸਬ ਦਿਲਗੀ ਨਿ॥ ਅਤੁ ਮਰਾ ਮੁਪਰ
 ਗਾਸਿ ਆਸਹ ਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੈ ਨਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਯੁ ਜੇ ਕੁਹਾਇ ਰਹੈ ਨਿ॥ ਤਿਸ ਨਾ
 ਕੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲ ਤ ਛਿਰੈ ਨਿ॥ ੪॥ ਯੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੇ ਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸਤਿ ਦੇ ਰੁਕਰੈ ਨਿ॥ ਆ
 ਪਿਛੁ ਬੇਕਟ ਏਸਿ ਉਸਗਲੇ ਕੁਲ ਰੇਖੈ ਨਿ॥ ੫॥ ਨਿਰਾ ਕੁਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੁਗਾਪਿਕ
 ਰੈ ਨਿ॥ ਮਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿਰਿ ਕਾ ਨਰ ਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੈ ਨਿ॥ ੬॥ ਏਮਨ ਜੇ ਸਾਸੇ ਦਹਿ ਤੇ ਸਾਤੇ ਦਹਿ ਤੇ ਹੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਆਪਿ ਧੀਜਿ ਆਪੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਵਿਛੁਨ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲ
 ਟਹੈ ਦੇ ਕਿਤੇ ਪਰਥਾਇ॥ ਓਇ ਅੰਤਿ ਕੁਰੇ ਕੁਰ ਪੁਰਹਿ ਓਨਾ ਤਿਲੁਤ ਮਾਇ॥ ੮॥ ਗੁਣ
 ਕਾ ਗੰਗੁਣ ਸੀਘਰੈ ਅਵਰਾਉ ਪਦੇ ਸੇਨਿ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਨਿਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਅਨ ਦਿਨਾ ਮੁਲਏ
 ਨਿ॥ ੯॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜ ਕੁਸੰਘਾਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਰੀ॥ ਏਕੈ ਰੈਦਤਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ਪਨੀ॥
 ੧੦॥ ਸੇਸੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਪੈਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਿ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁਸਦ
 ਸਮਾਲਿ॥ ੧੧॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਕੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ
 ਰਹੈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ੧੨॥ ਸੇਸੁ ਹੁਸਨਾ ਦੀ ਸਰੈ ਭਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੀਸਾਗਿ॥ ਨਦਰਿ
 ਕਰੇ ਨਾਦੀ ਸਰੇ ਗੁਰ ਮਤੀ ਦੀ ਚਾਰਿ॥ ੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾਉ ਰਧਾਗਿ॥ ਮਿ

ਲਿਅਹੋਨਿਦੀਛੁਣੈਗੁਰਕੈਹੋਤਿਪਿਆਗਿ॥੧੪॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੀ
 ਰਾਗਿ॥ਮਿਲਿਖੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸੇਕੁਵੈਨਾਗਿ॥੧੫॥ਮਨੁਖਮਨੁਨਾਕਿਖਈਅਤਿਮੇਲੇ
 ਰਿਤਿਕਠੇਗਾਸਪੇਦੁਪੁਪੀਆਈਐਅਦਿਰਿਦਸਨਿਕੋਗ॥੧੬॥ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਅਖੀਐਅ
 ਪੇਖਖਸਣਹਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਮੋਲੁਓਤਰੇਤਾਸਚੁਬਣਿਅਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਠਾਸਾਹੁਸਚੇ
 ਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੁਣੈਨਾਟਿਕੀਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਕੁਵਹੀਨੁਖਹੀਮਾਹਿਪਰੀਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੇਮੇਲਾ
 ਜਗਾਛਿਰੈਮਰਿਜੀਮੈਦਾਰੇਵਾਗਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੧੯॥ਸੀ
 ਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਗਾ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੁ
 ੨੦॥ਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰੀਮਤਿਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਹਉਮੇਮੇਰਾਵਡਰੇਗੁਹੈਵਿਰਹੁਠਾਕਿ
 ਰਹਾਇ॥੨੧॥ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਦਿਨਿਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿ
 ਰਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਪਿਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਰੀਐਏਕਸਮਿਓਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੇਮੇਰਾਛੁਡਿ
 ਤੁਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੇਸਿਰੁਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੀਨਿ॥ਸਚਿਮਿ
 ਲੋਲੋਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੀਨਿ॥੨੪॥ਸੇਕੁਈਸੇਸਜਣਾਸੇਸਚਾਸੇਦੀਨਿ॥ਅਵਗੁਣ
 ਵਿਕਣਿਪਲਰੀਨਿਗੁਣਕੀਸਾਧੁਕਰੀਨਿ॥੨੫॥ਗੁਣਕੀਸਾਂਝਿਸੁਖਉਪਜੈਸਚੀਰਗਤਿਕਰੇਨਿ
 ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਓਲਾਗਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੨੬॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਧਾਪਕਰਿਕਰਿਸੀਰੀ
 ਐਚਲੇਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਕੁਮੁਠੀਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨ
 ਕਾਤੇਸਾਹਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁਅਖੁਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਨਾਲਿ
 ੨੮॥ਏਮਨਮੁਲਹੁਭੁਲਿਅਜਾਸਹਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਏਹੁਜਗਤੁਮੋਹਿਏਹੈਵਿਅਪਿਆਗੁ
 ਰਮਤੀਸਚੁਪਿਆਇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਰਿਜਸੁਲਿਖਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬ

੨੨੫
 ਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੇਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੦॥ਸੇਸਹੁਮੇਰਾਰਗਲਰਹੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਕਾ
 ਮਇਰੰਗੁਤਚੜ੍ਹੇਜਾਪਿਰਵੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੩੧॥ਚਿਗੀਵਿਛੁਨੇਭੀਮਿਲਨਿਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ
 ਨਿ॥ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਪਿਨਾਮੁਹੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਨਿਖਟਈਹਰਿਗੁਣਸਹਜਰਵੀਨਿ॥੩੨॥
 ਨਾਉਇਜਨਮਹਿਨਾਮਹਿਨਾਉਇਦੁਖਸਹੀਨਿ॥ਗੁਰਗਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੀਨਿ
 ॥੩੩॥ਸਜਨਮਿਲੇਨਵਿਛੁਨਹਿਜਿਅਨਦਿਨੁਮਿਲੇਰਹੀਨਿ॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਜਾਣੀ
 ਅਹਿਨਾਨਕਸਚਲਹੀਨਿ॥੩੪॥੧॥੩॥ ॥ਸੁਹੀਮਹਲਾ੩॥ਹਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਹੈ
 ਕਿਤੁਧਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕੁਮੁਕਟੀਐਅਚਿਤੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁਜਪੀਨਿ॥ਹਉਤਿਨਵੈਬਲਿਹਾਰਣੈਮਨਿਹਰਿਗੁਣਸਦਰਵੀਨਿ॥੧॥ਰ
 ਹਉ॥ਗੁਰਸਰਵਰੁਮਾਨਸਰੇਵਰੁਹੈਬਡਿਭਾਗੀਪੁਰਖਲਹੀਨਿ॥ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਅ
 ਸੇਹੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਹੀਨਿ॥੨॥ਨਾਮੁਪਿਆਇਨਿਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਹੀਨਿ॥ਧੁਰਿਪੁ
 ਰਧਿਹੈਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਗੁਣਮਨਿਲਏਨਿ॥੩॥ਵਡਿਭਾਗੀਘਰੁਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ਗੁਰਪੁਰੈਦੇਖਾਲਿਆਪੁਰੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਨਾ॥੪॥ਸਕੁਨਾਕਾਪੁਰੁਏਕਹੈਦੁਜਾਅ
 ਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮਨਿਦਸੈਭਿਤੁਪਟਿਪਰਗਵਹੈਇ॥੫॥ਸਕੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਥੁ
 ਹਮੁਹੈਥੁਹਮੁਦਸੈਸਕੁਥਾਇ॥ਮਦਿਕਿਸੋਨੇਆਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖਹੁਲਿਦਲਾਇ॥੬॥ਬੁਰ
 ਭਲਾਤਿਰੁਰੁਆਖਰੁਜਿਰੁਹੈਦੁਹਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਬੁਝਿਅਏਕਸਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥
 ੭॥ਸੇਵਾਸਾਪੁਰੁਭਾਵਸੀਜੇਪੁਰੁਪਾਏਥਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਗਪਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
 ਇ॥੮॥੧੨੪॥੯॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥ ॥ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ੪॥ਘਰੁ
 ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਗਵੇਈਆਇਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਉਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਦੇ

ਚਾਈ॥ ੧॥ ਨਰਸਨਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੇਤਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲਹਿ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਹਿ ਤੁਝੁ ਹਿਅਰਾਪੀ ਨੁ ਖਿਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਕੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਇਤ
 ਪੀਰਾ ਨੁ ਖਵਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਦਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲ
 ਈ॥ ੪॥ ਪਖਾਛੇਰੀ ਪਾਣੀ ਦੇਵੇ ਦੇਹਿ ਸੇਖਾਈ॥ ੫॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਰਹਿ ਪਾਇਆ ਨੁ ਆਰੈ
 ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਦੁਭਿ ਆਈ॥ ੬॥ ਅਖੀ ਕਾਛਿ ਪਰੀ ਨਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭੁ ਪਰਤੀਠਿ ਰਿਮਤੁ ਪਾਈ॥
 ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਾਤੁ ਸੁਹਿਅਰਾਪੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਰਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾਤੇਰੀ ਉਪਾ
 ਜੇ ਨਿਦੈ ਤੋਛੇ ਡਿਨ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਦਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੇਈ ਕਿਹੁ ਆਖਹੁ ਤੁਧੁ ਦਿਸਰਿ ਮੇਰਿ ਜਾਈ
 ॥ ੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਸਨਾਈ॥ ੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਦਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦੇ
 ਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਨਰਸਨ ਕੇਤਾਈ॥ ੧੨॥ ਸੁਖ ਨੁ ਸੁਗੀਰੀ ਹੁਦਰ ਸੈਭੀ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ॥ ੧੩॥ ਸ
 ਮੁਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਧਰੁ ਪਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖਲੀ ਪਿੰਗੁਰ ਪਾਹਿ ਜਾਈ॥ ੧੪॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਜਲ ਧਿਨੁ ਹੋਮ
 ਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਧਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ੧੫॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਸੇਭੁ ਕਰੇ ਨਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮੇ
 ਲਿ ਧਿਗਾਸਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਦਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਧਿਨੁ ਉਬਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਬੋਲੀ ਤੀਹ ਰਿਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੧੮॥ ਤੁਝੁ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੋ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਿਖ
 ਦੇ ਤੁਝੁ ਹਿ ਧਿਆਈ॥ ੧੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੁਤੁ ਹੋਵੇ ਦਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੁੰਡਾਰ ਭ
 ਰੇ ਗੁਰਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ॥ ੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇਇ ਸੇਈ ਨਾਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰ ਨਿਹ ਛਲ
 ਸਭੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਅਪਨਾ ਸੇਇ ਆਮਨੁ ਜਾਗਾਈ॥ ੨੩॥ ਇ
 ਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵਾਰਾ ਹਰਿ ਦਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਰਾਈ॥ ੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਸਿੰਘ ਕੇਤਾ ਅੰਠਾਲਾ ਗੋਜੇ
 ਬਖਸੇ ਤਗੁਰੁ ਦੁਭਿ ਆਈ॥ ੨੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੇ ਪਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਬਾਇ ਨ ਪਾ

ਈ॥੨੬॥ਪਾਲਾਕਕਰੁਦੁਰਛੁਦੁਰਸੇਗੁਰਸੇਖੁਗੁਰਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੇਇ
 ਦੇਖਉਗੁਰਅਪੁਨਾਦਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰਪਰਾਈ॥੨੮॥ਅਨੇਕਉਪਾਦਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿਗੁਰ
 ਕੁਵੈਸੇਥਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ਗੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਗਪੀਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥
 ੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿਰਿਗੁਰੁਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੩੧॥ਨਾਨਕਕਾਪੁਰੁਪੁਰਿਰ
 ਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੩੨॥੧॥੧੦॥ ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਸੁਯੀਮਹਲਾ੪॥ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ॥੫੨॥੧੦॥ਅਦਿਰਿਸਚਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤ
 ਮਆਪਣੇਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਸਾਮਣੇ॥੧॥ਮੇਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾਗੁਰ
 ਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਅਗਮਅਥਾਹੁ॥੧॥ਰਚਾਉ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਵੇਖਿਦਿਗਸੀਆਹਰਿਨ
 ਮੇਲਗਾਪਿਆਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਹੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਰਹੀ
 ਨਾਮਕਾਜੇਮਿਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥ਜੇਪੁਰਖਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਜਿਪੀਏਉ॥੩॥ਸੁ
 ਤਿਆਗੁਰਸਾਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਭੀਗੁਰੁਆਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਹਉਤਾਕੇ
 ਪੇਦਾਉ॥੪॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮਿਦੇਇਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
 ਹਰਿਪਾਇਮਿਲਿਅਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰੁਗੁਣਨਾਮੁਕਾਮੈਤਿਸੁਰੇਖਣਕ
 ਰਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਘਨੀਨਜੀਵਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਦਿਣੁਪਾਣੀਐ
 ਰੋਹੈਨਕਿਤੇਉਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸਤਿਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਮਰਿਜਾਇ॥੭॥ਮੇਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਤੀਪਿਰਹਜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੇਗੁਰਬਾਣੀਆਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰ
 ਹਾਉ॥੮॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤਨੁਹੈਗੁਰਤੁਠਾਵੈਮਾਇ॥ਮੇਧਰਸਨੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਿਰਹ
 ਲਿਵਲਾਇ॥੯॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੇਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੇ

ਲੈ ਗੁਰਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਆਇ॥ ੧੦॥ ਅਕਬਰਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਕੇ ਪੀਤ ਮੁਆਖੇ ਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵ ਮ
 ਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਦ ਨਿਦਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਸਜਣ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇ ਆਮੋ ਸਦਾ ਸਦ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਓਹੁ ਅ
 ਧਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਸਕੁ ਆਹਰਹਿ ਆਸ ਆਇ॥ ੧੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸੀਚਿ ਆਸਾ ਬਤੁ ਪੁਜੀ ਰਾਸਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਮੀਨਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਸਾਧਾ ਸਿ॥ ੧੪॥ ੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲੁ ੫॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਓਹੁ ਇਹ ਹਿਓ ਧਿਖਿ ਆ
 ਕੇ ਸੰਗਾ॥ ਮਨ ਹਿਧਿ ਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੇ ਰਗਾ॥ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ
 ਨ ਪਰ ਮੇਸੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪੋ॥ ਅਤਿ ਤਿਸ ਨਾ ਕਥਹੁ ਨਹੀ ਘੋ
 ਪੋ॥ ਬਸ ਇਕੋ ਰੇ ਪੁਸਰੀ ਰਿਠਿ ਰਾਗਾ॥ ਅਗਿ ਆਨਿ ਨ ਸੁਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ॥ ੩॥ ਕੁਮਤ ਧਿ ਆਪਤ
 ਜਰੇ ਕਿਦਾਰਾ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੁ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਧੀ ਨਿਪਰਾਨਾ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
 ਦੇ ਫਿਰਤ ਧਿ ਗਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਗਲ ਬਿਅਧਿ ਕੈ ਬੰਸਿ ਚਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆ ਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਧਿਨੁ ਮੀ
 ਨਾ॥ ੬॥ ਕਛੁ ਸਿਆਨੁ ਪਉ ਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ॥ ਏਕੁ ਆਸ ਠਾਕੁ ਪੁਰੁ ਤੇਰੀ॥ ੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤ ਨ
 ਪਾਸੋ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੋ॥ ੮॥ ਕੁਇਉ ਫਿਰਿ ਪਾਲੁ ਸਾਪ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਪ
 ਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲੁ
 ੫॥ ਘਰੁ ੩॥ ਮਿਥਨ ਮੇਰ ਅਗਨਿ ਸੇਕ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਓਧਿ ਰਿਹਾ ਨਾਗਰਾ॥ ੧॥ ਨ
 ਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣ ਇਨਰਾਇਣਾ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬਹੁ ਗਤ ਪਰਾਇਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾ ਬਨਾ ਬਭ
 ਗਤ ਬੈ ਮੇਟਨਾ॥ ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਜਮ ਦੁਤਰ ਬੇਟਨਾ॥ ੨॥ ਜੀਵਨ ਰੁਪ ਅਨੁਪਦ ਇਆਲਾ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ
 ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਜਾਲਾ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ॥ ਰਿਗ ਰੁਪ ਮਾਇ ਆਨ ਧਿ ਆਪੋ॥ ੪॥

ਨਪਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿਗੀਸਭਤਾਰੇ॥ ਪੋਤਨਾਹੀਪਚਿਬਟਦਾਂਗੇ॥ ੫॥ ਮਨਬਚਕਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕਪਿਅ
 ਏ॥ ਸਰਬਠਲਾਸੇਈਜਨਪਾਏ॥ ੬॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਰੁਅਪਨਾਪ੍ਰਕੁਰੀਨਾ॥ ਕੇਵਲਨਾਮੁਭੁਗ
 ਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਆਦਿਮਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੨
 ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗਮਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਅਗ॥ ਅਰੁ ੮ ॥
 ਜਿਨਿਠਿਠਿਆਮਨੁਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਕਾਸੰਗੁਜੀਓ॥ ੧॥ ਸਤਿਜਨਮਨਮਿਤਸੇਲਾਇ
 ਨਿਪ੍ਰਭੁਸਿਓਰੰਗੁਜੀਓ॥ ਤਿਨਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਥਹੁਨਹੈਦੈਭੰਗੁਜੀਓ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰ
 ਭੁਕਰਿਦਇਆਗੁਣਗਾਵਤੇਰੇਨਿਤਿਜੀਓ॥ ਆਇਮਿਲਹੁਸਤਿਜਨਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮਿਤਜੀਓ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਖੇਸੁਣੈਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੇਰਿਆਅੰਧੁਜੀਓ॥ ਕਾਚੀਰੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੁਨ
 ਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਓ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸੇਜੈਣਿਚਲੇਗੁਰੁਪੁਰੈਸਨਧੰਧੁਜੀਓ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੈਜਗਮ
 ਹਿਆਇਆਚਲਣਹੁਕਮਿਸੰਜੈਗਿਜੀਓ॥ ਹੁਕਮੇਪਰਪਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੇਗ
 ਜੀਓ॥ ਜਿਸੇਕੇਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜੈਸੋਗਜੀਓ॥ ੩॥ ਆਪਨੇਪ੍ਰਭੁਕਾਇਆਰਹਗ
 ਹਪੈਦਾਜਾਇਜੀਓ॥ ਐਥੈਸੁਖਮੁਖੁਓਜਲਾਇਕੇਨਾਮੁਪਿਆਇਜੀਓ॥ ਆਰਹੁਰਿਤਾਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਓ॥ ੪॥ ਬਾਨਬਨਤਿਰੁਗਦਿਰਹਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਜੀਓ॥ ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਪਨੁਮਾਲੁਜੀਓ॥ ਮਨਤੇਕਥਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਅ
 ਪੈਓਇਦਇਆਲਜੀਓ॥ ੫॥ ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਓ॥ ਤਾਕਾਅੰ
 ਤੁਨਪਾਈਐਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਓ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੇਮਰਿਜੀਐਲਖਦਾਰਜੀਓ
 ੬॥ ਸਾਚੇਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਓ॥ ਗੁਣਸਾਂਝੀਤਿਨਸੀਗਿਬਸੇਆਠਪ

ਹਰਪ੍ਰਕਾਸ਼ਪਿਜੀਉ। ਰੀਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸਤਾਪਜੀਉ॥ ੭॥ ਤੁੰਕਰਤਾਤੁੰਕਰ
 ਟਹਾਰਤੁੰਕਰੈਏਕਅਨੇਕਜੀਉ। ਤੁੰਸਮਰਬੁਤੁੰਸਰਧਮੈਤੁੰਏਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ ਨਾਨਕਨਾ
 ਮੁਸਦਜਪੀਭਗਤਜਨਾਵੀਟੇਕਜੀਉ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ ਕਾਠੀ॥ ਪ੍ਰਾਰ ੧॥ ਜੇਰੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਂ
 ਈਭੀਭੀਭੀਕਾਂਕੀਆ॥ ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੁਜਾਣੈਲਗਾਸੁਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਂਕੀਆ॥ ੧॥ ਹਉਨਛੇ
 ਠਉਕਤਿਪਾਸਗਾ॥ ਸਦਾਰੰਗੀਲਾਸੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਾਂਹਿਸਾਆਸਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜਣੁ
 ਤੁੰਏਸੇਣਤੁੰਏਤੁੰਏਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ ਜਾਤੁੰਏਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੁੰਨਿਮਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਜੇਤੁੰਤੁੰਠਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੁਜਾਣੇਖਾਲਿ॥ ਏਹਾਪਾਈਮੁਦਿਤਤੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ ੩॥ ਪਾਵਨੁ
 ਲਾਈਪਿਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਅਜੇਗੁਰਬੀਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥ ੪॥
 ਕਿਤੀਲਖਕੋਰੋਇਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਾਨਿਤੇਰਿਆ॥ ਤੁੰਸਾਹੀਹੁਸਾਹੁਓਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿ
 ਆ॥ ੫॥ ਸਹੀਅਤਉਅਸੀਖਮਦਿਹੁਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ ਹਿਕਭੇਰੀਨਦਗਿਨਿਹਾਲਿਏਹਿ
 ਦਰਸੁਰੰਗਮਾਣੀਆ॥ ੬॥ ਜੇਤੁੰਠੇਮਨੁਪੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਦਨਿਦੁਗੇ॥ ਸੇਕਿਉਦਿਸਰੋਮਾ
 ਉਮੈਜੋਰਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ ੭॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਛਹਿਪਈਮਿਲਿਅਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਪੁਰ
 ਬਿਲਿਖਿਅਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਸਹਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਰੀਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿੰਘਤਿ
 ਬੇਟਪੁਰਾਣਪੁਰਾਰਨਿਪੇਥੀਆ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਕੁਕ੍ਰਿਗਾਲੀਹੋਛੀਆ॥ ੧॥ ਨਾਮਨਿਧਾਨੁ
 ਅਪਾਰੁਭਗਤਮਨਿਵਸੈ॥ ਜਨਮਮਰਣਮੇਹੁਦੁਖਸਾਧੂਸੀਗਿਨਸੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਿਬਾ
 ਦਿਅਹੀਕਾਰਿਸਰਪਰਿਗੁਨਿਆ॥ ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਲਿਨਾਮੁਵਿਛੁਨਿਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾ

ਰਿਪੁਰਿੰਧਪਿਨਿਧੀਪਿਆ। ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਪੀਪਿਆ॥ ੩॥ ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇ
 ਧਿਤਤੁਧੀਚਾਰਿਆ। ਨਾਮਧਿਨਾਸੁਖਨਾਹਿਸਰਪਰਗਾਰਿਆ॥ ੪॥ ਆਵਹਿਨਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਅ
 ਰਿਜਨਮਤੇ। ਧਿਨੁਬੁਝੈਸਬੁਦਾਦਿਜੈਨੀਕੁਰਮਤੇ॥ ੫॥ ਜਿਨਕਉਭੁਏਦਇਆਲੁਤਿਨਸਾਧੁਸੇ
 ਗਿਭੁਇਆ। ਅੰਤਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥ ੬॥ ਖੋਜਹਿਕੇਟਿਅਸੰਖਿਧਹ
 ਤੁਅਨਿਤਕੇ। ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇਜਾਤਿਸੁਹੇ॥ ੭॥ ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਦਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥
 ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਗਤਿਨਾਨਕਚਉਏਹੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਮਃ ੧॥ ੪॥ ਮਃ ੩॥ ੪॥ ਮਃ ੪॥ ੨॥
 ਮਃ ੫॥ ੫॥ ਜਨਮਲਾਜੇਨਾ॥ ੧੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥
 ਕਰੀ॥ ॥ ਮੰਦਕਰਜੀਅਮਾਵਟਿਭੇਸਜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਗਾਵਟਿਜਾਉਜੀਉ॥ ਇਕੁਦੁਇਕੁਚ
 ਕੰਦੀਆਕਉਣਜਾਏਮੇਗਨਾਉਜੀਉ॥ ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਗਾਵਟਿਆਸੇਅੰਧੀਛਾਵਜੀਏਹਿਜੀਉ॥
 ਸੇਗੁਣਮੰਦਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੇਸੁਪਰਉਜੀਉ॥ ਵਿਆਹੁਣਤੇਰੇਦਿਬੁਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਪਿ
 ਨਤੇਹਨਾਉਜੀਉ॥ ਇਕਤੁਟੇਲਿਨਅੰਧਿਜਾਹਉਸਦਕੁਰਧਾਏਤੇਰੇਜਾਉਜੀਉ॥ ਸੁਇਨਾਹਪਾਰੰਗੁ
 ਲਾਮੇਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ॥ ਸੇਵਸਤੁਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ ਅੰਦ
 ਰਿਮਿਟੀਸੰਦੇਸਪਥਰਕੀਤੇਰਾਮਿਜੀਉ॥ ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕਤਨਧੈਠੀਪਾਸਿਜੀ
 ਉ॥ ਅੰਧਰਿਕੁੰਜਾਕੁਰਲੀਅਬਗਧਿਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਸੁਹੁ
 ਦੇਸੀਅਗੋਜਾਇਜੀਉ॥ ਸੁਤੀਸੁਤੀਸੁਲਾਖੀਆਭੁਲੀਦਾਟਜੀਆਸੁਜੀਉ॥ ਤੈਸਹੁਨਾਲਹੁਮੁ
 ਤੀਅਸੁਕੁਖਾਕੁਧਰੀਆਸੁਜੀਉ॥ ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਮਿਜੀ
 ਉ॥ ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਭੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥ ੧॥ ੧॥ ਸਚਜੀਜਾਤੁਤਾਮੈਸਭੁਕੇ

ਤੁਸਾਹਿਧੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ ਤੁਧਅੰਤਹਿਹਉਸੁਖਦਸਾਤੁਅੰਤਰਿਸਾਧਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਣੈਤਖਤਿ
 ਵਡਿਭਾਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਣੈਬਲਸਿਰਿਸਰਵਪੈਕਮਲੁਛਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥
 ਭਾਣੈਭੁਵਨਲੁਲੰਘੀਅੰਭਾਣੈਮੰਭਿਰੁਗੀਆਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਣੈਸੇਸਹਰੰਗੁਲਾਸਿਛਤਿਰਤਾਗੁਣ
 ਤਾਸਿਜੀਉ॥ ਭਾਣੈਸਹਰੰਗਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸਿਜੀਉ॥ ਤੁਸਹੁਅਗਮਅ
 ਤੇਲਦਾਹਉਕਹਿਕਹਿਛਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ॥ ਕਿਆਆਗਉਕਿਅਕਹਿਸੁਣੀਅੰਦਰਸਨੁ
 ਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ ੧॥੨॥
 ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ॥ ਜੇਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਨਾਤਿਸੁਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥
 ਆਖਾਧਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ ਸੇਈਦਸਿਉਪਦੇਸਨਾਮੇਰਾਮਨੁਅ
 ਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇਜੀਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੁਛੈਦਸਾਮੇਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ ਹਉਆਇਆ
 ਦੁਰਹੁਰਲਿਕੈਮੇਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸਭੇਦੁਖੁਗਦਾ
 ਇਜੀਉ॥ ਇਤੁਮਾਰਗਿਨਲੇਭਾਈਅਨੇਗੁਰਕਪੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ ਤਿਆਗੇਮਨਕੀਮ
 ਤਨੀਵਿਸਾਰੇਦੁਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ ਇਉਪਾਵਹਹਿਰਿਦਰਸਾਵਨਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥
 ਹਉਆਪਹੁਏਲਿਨਜਾਣਦਾਮੇਕਹਿਆਸਕੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ॥ ਹਰਿਕੁਗਤਿਖਜਾਨਬਖ
 ਸਿਆਗਾਰਿਨਾਨਕਕੀਆਖਸਾਉਜੀਉ॥ ਮੈਬਹੁਨਿਨਤਿਸਨਾਭੁਖਨੀਹਉਰਜਾਤਿਪਤਿਅ
 ਪਾਇਜੀਉ॥ ਜੇਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖਨਾਤਿਸੁਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥ ੧॥ ੧॥੩॥
 ਜੁਮਲਾ ੧੮॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗੁਸੁਹੀਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰੁ ੧
 ਛੰਤ॥ ॥ ਗੁਰਿਜੇਧਨਿਮੈਮਤਿਪੇਈਅਨੈਪਾਰਿਪਾਹੁਦੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਮੈਲੀਅਦਗ

ਨਿਤਿਥਿਨੁਗੁਰਨਿਤਨਸਮਾਵਟੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਿਨਜਾਣੀਕੁਰਮਭੁਲ
 ਣੀਜੇਬਨਧਾਇਗਵਾਇਅਗਾਵਰੁਪੁਰੁਦਰੁਦਰਸਨਨੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜਨਕੁਇ
 ਅਗਾਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੁਤੀਰੈਇਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਧਾਲਤਣਰਾਤੇਪਾਬਿ
 ਨੁਪਿਰਧਨਕਮਲਾਣੀ॥੧॥ਥਾਥਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਧਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ
 ॥ਗਵਿਰਹਿਭਾਜਗਚਾਰਿਕੁਵਣਧਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤਿਕੁਵਣਕੋਤਰਦੈਸੇ
 ਹਾਗਟਿਅਵਗੁਣਦੰਤੀਦੁਗੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਏਸੀਮਨਸਾਪੁਰਹਿਅਭੁਰਪੁਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰ
 ਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਟਿਗਾਂਡਨਮੈਲੈਦੇਸੇ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਸਾਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥
 ਥਾਥਾਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰਦਾਸਾਹੁਰੇਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੇਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁ
 ਕਰੇਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤਪਾਇਆਬਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆਮੋਟੈਨਸਾਕੋਕੋਈ॥ਜਾਈਨਾਉ
 ਨਰਹਨਿਭੇਵਲੁਗਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੇਈ॥ਆਇਨਿਰਾਸੀਰੈਇਵਿਛੁਨੀਧਾਲੀਧਾਲੇਹੇ
 ਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਸਧਾਰਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਥਾਥਲਿਨਿਤਿਤ੍ਰੀਦੁਰਿਨਾ
 ਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੁਰਿਧਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੇਹੀਐਬਲਿ
 ਰਾਮਜੀਉ॥ਸਚੇਪਿਰਲੋਕੀਪ੍ਰੀਤਮਜੇਨੀਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੇਗੀਮੇਲਾਥਾਨਸੁਹੇਲਾਗੁ
 ਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ॥ਸਤਸੰਤੋਖਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਧੇਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾ
 ਦੁਖਪਾਏਗੁਰਮਤਿਐਵਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ਸੁਹੀਮਹਲ ੧॥ਘਰੁ ੨॥ਹਮਘਰਿਸਾਜਨ
 ਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ਚਮਿਲੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਾਈ
 ਦਸਤਪਰਾਪਤੋਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਰਿਨੁਮੇਲੁਭਾਇਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਘ

ਹਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ਪਚਿਸਬਦ ਪੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਹਮ ਅਰਿਸਾਜਨ ਆਏ॥ ੧॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਮਗਿ ਲਗਾਵਹੁ ਨਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਮਗਿ ਲਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਹੁ ਸੇਹਿਲ ਨਾਗੁ ਗਾਚਾਰੇ॥
 ਅਪਨੇ ਅਰਿ ਆਇ ਆਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇ ਆਕਾਰ ਜਸ ਬਦ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਿ ਆਨ ਮਹਾਰ ਸੁਨੇ ਸੀ
 ਅਜਿੰਨੁ ਤਿਭੁ ਵਨੁ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇ ਆ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਅਰਿਸਾਜਨੁ
 ਆਇ ਆ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਤਿਨਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਪ੍ਰੇ ਮੁਰਤੀ ਨਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੇ
 ਪਰਮਤਤੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਜੀਤਿ ਭੇਖਤੁ ਸਫਲਿ ਉਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੇ॥ ਤੁਜਾਨੁ ਗਿ ਆਨੀ
 ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਵੀਨਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੇਹ ਨਿਮੋਹਿ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਨਾ॥ ੩
 ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੀਸਾਗਾ॥ ਸਾਂਚੇ ਲੁਤੁ ਮਾਰਾ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣ ਬਧਾਏ॥ ਕਾਲੁ
 ਬਿਕਾਲੁ ਏਦੇ ਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿ ਆਗੁ ਰਿਠਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣੁ ਸੰਗਿ ਮਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲ ੧॥ ਪਰ ੩॥ ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ
 ਤੇਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਅਰਿ ਆਪਨੂੰ ਪੈ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਉਘਨੇ ਰਾਮਾ॥ ਮਨਿ ਚਉਘਨੇ ਰਾਮੁ ਦੀਪੁ
 ਰੁਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਕੁਰਦਾਸਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭੁਈ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਖ ਨਾਸਾ॥ ਸਗਲੀ
 ਕੇਤਿ ਜਾਤੁ ਤੂੰ ਸੇਈ ਮਿਲਿ ਆਭਾਇ ਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐਸਾ ਰਿਮਿਲੇ
 ਅਰਿ ਆਏ॥ ੧॥ ਅਰਿ ਆਇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾਪਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸਾਂਚ
 ਸਬਦਿ ਠਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਸੀ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਣੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾਰਾ ਵੀਰਿ ਗਿਰਾਏ॥ ਅ
 ਵਗਣੁ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਪਰਦੁ ਏ ਆਪੁ ਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਏ॥ ਤੁਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪਚਿ ਏਇ ਅ
 ਵਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਾ ਮਿਨਿ ਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਵਹੁ ਪਾਇ

ਸਿਸ ਸਿਕਸਿ ਅਵੇ ਕੇਤੁ ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਕਵਨ ਕਰਾਣਾ

ਅਨੁਬਾਲੀਏਅਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਰਾਮਾਪਿਰਗਵਅਨੀਸਬਦਿਰਲੀਰਦਿਰਹਿਅਨਹਦੁਰੀ
 ਰਾਮਾਪੁਰਦੁਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈਆਪੇਰਸੀਆਪੇਰਵੇਜਿ
 ਉਤਿਸਦੀਵਡਿਅਈਅਮਰਅਡੇਲਅਮੇਲਅਪਾਰਗੁਰਪੁਰੇਸਰੁਪਾਈਐਨਾਨਕਅਪੇ
 ਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਕੋਲਿਵਲਾਈਐ॥ ੩॥ ਪਿਰਚਹੀਐਮਘੁਰੀਐਤਿਹੁਲੇਅਸਿਰਤਾਨਾਰਾਮ
 ਆਉਧਿਸਮਕੁਈਦੇਖਿਗੁਣਾਅਨਹਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮਾਸਬਦਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਸਾਰੀਰਾ
 ਮਨਮਨੀਸਾਣੇਨਾਮਧਿਨਾਖੇਟੇਨਹੀਠਾਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੇਪਤਿਮਤਿਪੁਰੀਪੁਰਪਰਵਾ
 ਨਾਅਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪਪਛਣੈਖੁਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ॥
 ਸੁਹੀਛੁਤਿਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ॥ ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਅਜਗੁਪਧਿਛੈਲਾਇਆਗਾਦ
 ਨੁਤੋਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਤਨਿਚੰਦੁਰੀਪਾਇਆਚੰਦੋਰੀਪਾਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖਅਥੇਰਾਉ
 ਠਿਕੈਇਆਗਾਗਣਜੰਦਲਾਛੈਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਮੇਹਣੀਐਲਾਇਆਵੀਦਾਹੁਏਆਸੇਭੁਸੇਤੀਪਰਿ
 ਸਬਦੀਆਇਆਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਅਜਗੁਪਧਿਛੈਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਆਉਬਾਲਿਸਾ
 ਜਨਾਮੀਤਾਅਵਗੀਤਾਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਡਿਅਮਨੁਲੀਅਨੁਦੀਤਾ॥ ਲੀਆਤਦੀਆ
 ਮਾਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਕਿਉਵੀਸਰਗਿ॥ ਜਿਨਦਿਸਿਅਇਅਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇ
 ਤੀਗਹਿਰਗਿ॥ ਸਗਲਗੁਣਅਵਗਣਨਕੋਈਹੋਹਿਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ਆਉਬਾਲਿਗਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀ
 ਤਾਅਵਗੀਆ॥ ੨॥ ਗੁਣਾਕਹੋਵੈਦਾਸੁਲਾਕਾਛਿਦਾਸੁਲਈਜੋ॥ ਜੋਗੁਣੁਹੋਵਨਸਾਜਨਾਮਿਲਿ
 ਸਾਸੁਕੀਜੋ॥ ਸਾਜਗੀਜੋਗੁਣੁਹੋਵੇਗੀਛੁਡਿਅਵਗਣਚਲੀਐ॥ ਪਹਰੇਪਟੇਧਰਕਰਿਅਡੰਬਰ
 ਆਪਣਾਪਿਨੁਮਲੀਐ॥ ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭੁਲਾਕੀਐਝੋਲਿਅਭਿਤੁਪੀਜੋ॥ ਗੁਣਾਕਾ
 ਹੋਵੈਦਾਸੁਲਾਕਾਦਾਸੁਲਈਜੋ॥ ੩॥ ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰਕਰੇਨਕੋਈ॥ ਆਖਣਤਾ

ਗਰੀ

ਕਉ ਜਾਈ ਐ ਜੇ ਭੁਲ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਹੋਇ ਭੁਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀ ਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ
 ਸੁਣਹਿ ਐ ਨਾਨਕ ਮੰਗਿ ਆਇ ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਇ ਨਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
 ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਸੁਯੋਗ ਤਮਹਲ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ
 ਆਵੈ ਸਾਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੋ ॥ ਇਸ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਲੁ ਆਪਿ ਅਛੁ ਲਿਖਿ
 ਉਛੁ ਲੋ ॥ ਪਰ ਪਚਿ ਮੇਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਵੇ ਕੁਨੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੇਈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣੁ ਹੈ ਮਨੁ ਭਾਵੈ
 ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਬ ਸੇਸਾਲਾ ਜੀ ਐ ਨਿਨਿ ਕਾਰੁ ਟੁਕੀ ਆਮੋ ਲੁਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੇਲਿ ਐ ਕਿਨੈ ਅੰਤਿ
 ਪੀ ਆਮਾ ਬਿਅੰਤਿ ਪੀ ਆਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀ ਆਗੁਰ ਪਹਿ ਮੇਲ ਕਰਾਇ ਆਮਾ ਆਪਨਾ ਪੁਰੁ ਸਹ
 ਜ ਪਛਤਾਨਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਆਮਾ ਤਿਸ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਤਿਸੁ ਕੁਦਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇ
 ਆਮਾ ਸਾਹਿਬ ਸੇਸਾਲਾ ਜੀ ਐ ਨਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਮਾ ॥ ੨ ॥ ਆਇ ਗਇ ਆਕੀਨ ਆਇ ਉਕਿਉ
 ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ
 ਨਿਨਿ ਬਿਬ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿ ਆਮਾ ਪਚਿ ਭੁਨਾਇ ਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਨਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਧਿਰੁ ਸਦਾ ਰਿਅ
 ॥ ਹਮ ਅਵਗਾਇ ਆਰੇਤੁ ਸੁਇ ਪਿ ਆਰੇਤੁ ਪਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵੁਣਾਣਾ ਆਖੀ ਐ ਸਾਹੀ
 ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਨੈ ਐ ਜੀ ਐ ਜੇ ਸਾਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥ ਆ
 ਪਿਨਾਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੁ ਆਲੇਵੈ ਹੋ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉਣ ਅੰਭੇ
 ਦੋਹੇ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣੁ ਰਾਮ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਮਾ ॥ ਅਨਿਨਾ ਮਤਿ ਸੇਤੇ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਸਚੁ ਜਾਨਿ ਆਮਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਜਨ ਹੋਵਨ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰ ਪਰ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰ
 ਗੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀ ਆਕਰਮ ਪਰਮ ਸਥਾਇ ਆਮਾ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ

ਪੁਨਪੁਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ। ਅਪਸਜੇਥਾਪਿਦੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ। ਸਾਜਨਰੀਗਿਰੀ
 ਗੀਲੜੇਰੀਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ ੫॥ ਅਪਿਅਗੁਜੇਥੀਐਵਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ। ਅਪਿਮੁਸੈਮ
 ਤਿਉਛੀਐਵਿਉਗਾਹੁਪਛਾਣੈ। ਕਿਉਗਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲਪਾਵੈਅਪਿਕੀਮਤਿਅਪਿਲੀ। ਦਿਣਨਾਮ
 ਹਰਿਕੈਵਿਛੁਨਸੁਝੈਅਪਿਬੁਝੈਅਪਿਲੀ। ਦਿਨੁਰਾਤਰਾਨਣਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮੁਨਿਦਸੈ॥
 ਕਰਿਜੇਜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨਤੀਗਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰਦਸੈ॥ ੬॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਖੁ
 ਪਗਾਇਆ। ਕਿਸੁਪਹਿਧੋਲਉਗੀਠੜੀਦੁਖੀਭਰਿਭਾਇਆ। ਦੁਖੀਭਰਿਭਾਇਆਨਗਤੁ
 ਸਥਾਇਆਕਉਣਜਾਣੈਬਿਧਿਐਮੇਰੀਆ। ਆਦਣਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੇਟਿਨਆਛੈਰੀਆ।
 ਨਾਮਦਿਉਣਉਣੇਸੁਣੇਨਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ। ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸਪਗਾਇ
 ਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੇਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ। ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਭਰੇਸਚਸਬਦਿ
 ਪਤੀਣਾ। ਸਬਦੇਪਤੀਜੇਅਕੁਭੀਜੇਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ। ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੇਈਪ੍ਰਭ
 ਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ। ਗੁਰਸਬਦਮੇਲਾਤਾਸੁਹੇਲਾਥਾਜੰਤੁਅਨਹਦਬੀਣਾ। ਗੁਰਮਹਲੀ
 ਘਰਿਆਪਣੈਸੇਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ ੮॥ ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈ। ਤਾਕੀਕੀ
 ਅਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੇਚੈਕੈਈ। ਕੀਮਤਿਸੇਪਾਵੈਆਪਿਜਣਾਵੈਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਾਏ। ਜੇਜੇ
 ਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਪਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ। ਹੀਣਉਨੀਚਕਰਉਧੋਨਤੀਸਾਚੁਨਛੇ
 ਭਉਭਾਈ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਅਤਿਸਾਈ॥ ੯॥ ੨॥ ੫॥ ਗੁਰਸੁਹੀਮਹਲਾ੩
 ਛੰਤਾ॥ ੫੫੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਖਸੇਹਿਲਲੁਹਿਪਿਆਦਹੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਛਲੁਪਾਦਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛਲੁਪਾਦਹੁਗਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇ
 ਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਟਹਿਨਕਾਰਜਸਾਉਸਦਾਰੇ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾ

ਕਰੇਹਰਿਜਾਪਦਸੁਖਫਲਹਰਿਜਨਪਾਦੁ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਿਸੇਹਲਫਲ
 ਰਿਖਿਆਵਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰਮਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਨੁਭਉਭਾਗਾ॥ ਅਦਿਰਤੁਦੁਰਮਤਿ
 ਦੁਜੀਖੋਈਸੇਜਨਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਬੀਨੀਮੈਰੇਸੁਅਮੀਤਿਨਅਨਿਦਿਨਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਏ॥ ਸੁਣਿਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ੨॥ ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਤੇਉਪ
 ਜੈਸਬਦੁਦੀਚਰਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਰਾਗਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਨਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ ਸ
 ਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਕਿਲਦਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ ਸਭਕੇਤੇਰਾਤੁਸਭਨਾਕਾਹਉਤੇਰਾਤੁਮ
 ਰਾ॥ ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਸਾਜਨਆਇਵਰੇਘਰਮਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤ੍ਰਿਪ
 ਤਿਅਘਾਹੀ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਤ੍ਰਿਪਤਸੀਛਿਰਿਬੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ ਦਹਦਿਸਪੁਜੇਹੈਵੈ
 ਹਰਿਜਨਕੀਜੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੇਹਿਵਿਛੋੜੇਹਰਿਬਿਨੁਕੈਦੁਜਾ
 ਨਾਹੀ॥ ਸਾਜਨਆਇਵਰੇਘਰਮਾਹੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਹੀਛੰਤਮਹਲ ੩॥ ਪਰ ੩॥ ॥
 ਭਗਤਜਨਕੀਹਰਿਜੀਉਗਾਖੇਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾ॥ ਆਇਆਰਾਮਾ॥ ਸੇਭਗਤਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹੈਵੈ
 ਹਉਮੈਸਬਦਜਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਹਉਮੈਸਬਦਜਲਾਇਆਮੇਰੇਹੈਰਿਭਾਇਆਜਿਸਦੀਸਾ
 ਰੀਬਾਣੀ॥ ਸਚੀਭਗਤਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਦਖਾਣੀ॥ ਭਗਤਕੀਚਾਲਸਚੀ
 ਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਅਨਿਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਸੇਹਰਦਰਿਸਾਵੈਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁ
 ਕਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪੰਤਿਹੈਭਗਤਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਣੈਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਭ
 ਗਤਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੁਆਪਗਵਾਵਹਿਜਿਨਗੁਣਾਵਗਣਪਛਣੈਰਾਮਾ॥ ਗੁਣਅਉਗਣ
 ਪਛਣੈਹਰਿਨਾਮਦਖਾਣੈਭੈਭਗਤਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ

ਰੂਪੀ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭੁਗਤੀ ਰਤੇ ਸਦਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੋ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਸੇ ਭੁਗਤ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਮਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਗਤ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਗਤਿ ਨਹੀ ॥ ਈਰਾਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਗਿਵਿਆ ਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮ
 ਹਉਮੈ ਈਰਾਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਉਮੈ ਈਰਾਮਾ ॥ ਈਰਾਮਾ ॥ ਇਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰਤਤੁ ਨਾਨਕ
 ਨਿਆ ॥ ਭੁਗਤ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭੁਗਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਅਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤਾਨਿਆ ॥ ਕੇਟਿ ਮਧੋ ਕਿ
 ਨੈ ਪਛਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਈਰਾਮਾ ॥ ਇਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਭੁਗਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭੁਗਤ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ
 ਥਾਲੁ ਕੰਟਕ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਭੁਗਤ ਕੰਟਕ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਭੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਸ
 ਚੁਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟ ਕੇਟੇ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦ
 ਯੋ ਉਚੇ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਧਾ ਦਿਸੁ ॥ ਹਉਮੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੇ ਧਰਮੁ ਮਿਲਾ ॥ ਈਰਾਮਾ ॥ ਸੇਭਾ ਪਾਇਆ
 ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੇਹਿ ਲਾਜਿ ॥ ਬੈਸਚੈ ਕਾਹੇ ਇਦੀਚ
 ਰੇ ॥ ਭੁਗਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਾਚੁ ਗੁਣੁ ਗਵੈ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪਤਿਗਾਥੈ ਸ
 ਚੁ ਸੇਈ ॥ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤ ॥ ਉਸਚੈ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਈਰਾਮਾ ॥ ਸਚਾਨਾ ਮਿਸੁਖੁ ਈ
 ਮੈਰੈ ॥ ਵੇਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ ਦਾਸਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾਨਾ ਇਪਰਗਾਸਾ
 ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰ

ਚੈਵ ਸਿਆਨਾ ਦੀ ਛੁੜਿ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਤਿ ਤੁਘ ਰਿਸੇ ਹਲਾ
 ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੁ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਰੁਸ
 ਚੁਦਰ ਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੇ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ॥ ਜਗਦੇਖ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰ ਨ ਦੁਜਾ ਹੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਵਿਛੁਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪ ਕਰਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਕੁਗਤ ਸੇਹ ਹਿਰਦ ਵਾਰੈ ਸਚੇ ਸਚੁ
 ਵਖਾਣੇ ਗਾਮਾ ਘਟਿ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਗਾਮਾ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾ
 ਣੀ ਸਾਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਗਾਮਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਸਚਾ ਸਬ
 ਦ ਸਾਚੀ ਹੈ ਸੇਭਾ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚ ਰਤੇ ਕੁਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ਦੁਜ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਿਸਕਉ ਮਸਤਕ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਸੁਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਸੁਹੀ ਛੁਤ ਮਹਲ ੩
 ਜੁਗਾਚਾਰੇ ਨ ਜੇ ਕੁਛੁ ਦੇਖਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਹਾ ਗੁਨ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਨਿਹਰ ਲੁਕਾ ਜਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਗਾਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕਾ
 ਦਿਆ ॥ ਪਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਦੋਹੇ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਹ ਰਿਪਾ
 ਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੈ ਤੈਰਾਵੈ ਮਨ ਮਾਨਿ ਐਸੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਪਨ ਬਾਲ ਨੀਏ ਹਰਿ ਦਰ ਪਾਦ ਹਿਸੇਈ ਗਾਮਾ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹਾ ਗਾਣੀ ਛਿਰ ਮੈ
 ਲਾਵੈ ਸੁਨ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ॥ ਛਿਰਿ ਮੇਲਾਵੈ ਸਨ ਹੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਪਛਾਣਿਅ
 ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸਬਦ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਰਿਏ ਕੋ ਜਾਣਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖ ਪੁਰੁ ਗਵੇਦਿ ਨ ਰਤੀ
 ਆਪਣ ਸਾਚੀ ਸੇਭਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਰਵੈ ਆਪਣਾ ਰਵਹਿ ਆਪੁ ਰੁਸੇਈ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪਨ ਬਾਲ ਨੀਏ ਹਰਿ ਦਰ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗ ਰਤੀ ਹੋ ਕਾਮ
 ਣਿ ਮਿਲੀ ਤਮ ਸੁਖ ਪਾਏ ਗਾਮਾ ॥ ਮਿਲੀ ਤਮ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਦਾ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਦਰ ਤੈ ਸਭੁ ਬਾ

ਈ॥ ਸਚਾ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾ ਮਣਿ ਸਚ ਸਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਤਾ ਸਬਦ ਪਛਤਾ
 ਕਾ ਮਣ ਲਇਆ ਕੀਠਿ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਤੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਾ
 ਪਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ
 ਗਦਿ ਹਰਿ ਆਸੁ ਬਾਈ ਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਗਦਿ ਹਰਿ ਆਸੁ ਬਾਈ ਮੇਰੇ ਨਿਵਸਾਈ ਪੁਰ ਬਲਿ
 ਖਿ ਆਪਾਇਆ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇਆ॥ ਕਾਮਣਿ
 ਨਿਰਮਲ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ
 ਨਵੈ ਨਿਪਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖੋਪਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਅਨਦਿਨੇ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਅਨਹਦ ਸ
 ਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਗੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤ ਕਰਹੁ ਗੁ
 ਰਮੁ ਗੈ ਸਾਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਅਗੀ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਮਿ ਆਪਣਿ ਅਤਿ ਰਸੇਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ਗਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰ ਸਦਹੀ ਸੀਹਿ ਲਾਹਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਘਰਿ ਆਏ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਾ
 ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭੁਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਅਧਿ
 ਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮਨੁ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅਖਿਤੁ ਬਾ
 ਣੀ॥ ਜਿਨ ਮਨੁ ਦਮਿ ਆਸੇ ਈਜਨ ਨਿਸਤ ਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਤਿ ਨ ਕੇਹਾ ਨਿ
 ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਸੀ ਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭੁਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਗਰਬੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਭੁਏ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁ ਆਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪਾਇਆ ਮੇ
 ਰੁ ਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਗਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਭਾ ਨਾਮ ਮੀਨਿ ਵਸਾ

ਦੋ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਸ ਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਮਿਥੁਲਾਇ ਆਹਿ ਰਿਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੇ ਇਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
 ਆਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਆਜਾਹਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਸਰ
 ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਗਾਤੋ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦਾ ਜੀਤੋ॥ ਸਾਚੀ
 ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨ ਰਜਾ ਪਹਿ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ
 ਦੇਹੀ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਸੁਗੰ ਮਹਲੁ ੩॥ ਛੰਤਾ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੁ ਹੀ
 ਦੇਤਾ ਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਨਜਾਏ ਰਾਮਾ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਨਜਾਏ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਸਾਧਨ ਕਤਿ ਪਿਅਚੀ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਿ ਮਿਸਰੁ ਗੈਨਿ
 ਰਮਲ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸੀ ਗਾਰੀ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਅਪੁੰ ਪਾ
 ਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਆਪਣਾ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾ
 ਇਅਨੁ ਬਾਲੁ ਹੀ ਏਅਨ ਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁਤ
 ਨ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮਾ॥ ਤਿਤੁਤ ਨਿਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਰਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਪਾਇ ਆਸਹ ਜਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦੁਭਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ॥ ੨॥
 ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਏ ਪਿਰੁ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਸੋ ਸੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ
 ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਦਿਚੁ ਮੇਰੁ ਚੁਕਾਇ ਆਜਾਹਿ ਰਿਭਾਇ
 ਆਹਿ ਰਿਕਾ ਮਨਿ ਭੁਲੀ॥ ਅਨਿਦਿਨੁ ਗਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਜੁਗ
 ਰਾਜੇ ਸਦਾ ਏਕੇ ਦਰ ਤੇ ਧਿਨੁ ਗੁਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿ
 ਨਿਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਾਮਾਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ

ਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਰਾਖਿਆਉ
 ਰਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਦਾਰੇਗੁਰਮਤੀਹਰਿਜਾਤਾਪ੍ਰੀਤਮਿਮੇਹਿਲਾਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾ
 ਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਦਸਿਆਮੰਦਿਰਾ
 ਗੇਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਮਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਦਾਰੇ॥ ੪॥੫॥ ੬॥ਸਹੀਛੁਤਮੰਜਲ
 ੩॥ਸੇਹਿਲਜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਥਦੀਦੀਰਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਮਨੁਤਨੇਗੁਰਮੁਖਿਕੁੰਜੇ
 ਰਾਮਨਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮਾਹਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸੁਕੁਕੁਲਉਪਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੰਦਿਰਾਦੀ॥ਆ
 ਦੁਨਾਨੁਰਹੇਸੁਖਪਾਇਆਪਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਦੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋਪਾਇਆ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੇਹਿਲਜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਥਦੀਦੀਰਾਰੇ॥ ੧॥ਹਮ
 ਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮਾਗੁਰਮੇਲੀਧਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹ
 ਰਿਕੈਸਥਦਿਸੁਕੁਏਰਾਮਾਮਿਲੁਸਥਦਿਸੁਕੁਏਆਪੁਗਦੁਏਰੰਗਿਸਿਉਰਲੀਅਮਾ
 ਏ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਸੇਹਾਗਦਿਸਾਦ
 ਠਿਭੁਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰੁਏ॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏ
 ਰਾਮਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸੁਕੁਨਾਦਿਚਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭੁਤਾਰੇਰਾਮਾਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਵਸੈਇ
 ਕਨਾਮਨੁਆਪਾਰੇਰਾਮਾਇਕਨਾਮਨੁਆਪਾਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੇਦੁਠਿਭੁਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
 ਆ॥ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆਸਹਜੇਮਨ
 ਦੁਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਧੁਰਮਬੀਚਾਰੇ॥ਘਟਘਟੇਸੁਕੁਨਾਦਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭੁ
 ਤਾਰੇਰਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮਾਹ
 ਰਿਪੂਰ੍ਵਿਦੇਦੁਮੈਪੁਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤਕਰਾਇਆਰਾਮਾਪਾਪੀਮੁਕਤਕਰਾਏਆ

ਪ੍ਰਗਦਾਏ ਨਿਜ ਪਰਿਪਾਇ ਆਵਾਸਾ ॥ ਬਿਖੇ ਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੇਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ
 ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁਭੁ ਇਆਨਿ ਨਰਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠਲ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਤਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਗੀਛੁ ਤਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਰ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ਅਦਗਣ ਦਿਕਣਾ ਗੁਣ
 ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ
 ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇ ਅਗਾਹੁ ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਾਇਆ
 ਕੁਓ ਭੁਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ
 ਤਤਿ ਕਰ ਬੋਧੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀ ਆਨਾਨਕ ਬੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤ ਸਤਿ
 ਕਰਿ ਭੁਓ ਕੁਨੁ ਮਕੁਨੁ ਮਾਈ ਆਇ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਰਿਮੇਲੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਗਾਵਾਈ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇਤਾਇ
 ਅਗਾਗਾਇਆ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰਮ ਮਤਾਤ ਨਿਨਾਠੀ ਪਾਪ ਭੁਰੁ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭੁਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਛਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ ॥
 ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਵਿੰਦੁ ਰਿਮਹਲ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅਤਿ ਰਿਮ ਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੁਨੁ ਵਿ
 ਹਾਣੁ ਕੁਨਿਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕੁਨੁ ਕਪਟ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮ
 ਗੁਲਾਇਆ ॥ ਓਏ ਨੁਪੰਥਿ ਭੁਮੇ ਗਾਵਾ ਗੀਧਿ ਨੁਪਿਨੁ ਪੇਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁਣੇ ਜਨਮੇ ਲੇਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੇ ਪਨਓ ਮਾਗੀ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪੀਠਿ
 ਤਪਾਏ ਆਇ ਪਤੀਧ ਹਿਦਾਨਾਈ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪਤੀ ਦਰਾਈ ਮਨ ਵਜੀ ਦੁਪਾਈ

ਛੋਰੀ

ਨਥਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਭਾਏ॥ ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਤਾਪਕਾਇਆਛੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥
 ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮਅਗੋਚਰੁਸਦਨਦਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰ
 ਕੇਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥ ੪॥੧॥ ॥ਸੁਗੀਮਹਲਾ੪॥ ਛੁਤਾਹਰਿਪਹਲਜੀਲਾ
 ਵਪਰਦਿਰਤੀਕਰਮਵਿਨਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪਰਖੁਦਿਨੁਪਾ
 ਪਤਜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਪਰਮੁਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਸਿੰਘਿਤਿਨਾਮੁਦਿਨਾ
 ਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੁਰਾਖਾਰਪਹੁਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥ ਸਹਜਆਨੰਦੁ
 ਜੇਆਵਡੁਭਾਗੀਮਨਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ ਜਨਕਹੈਨਾਨਕਲਾਵਪਹਲੀਅਰੰਭਕਾ
 ਨੁਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਨੁਜਨੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
 ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲਭਉਪਾਇਆ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਦੇਖੈਰਾਮੁਹਦੁਰੇ॥ ਹਰਿਅਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰ
 ਬਹਿਅਭੁਰਪੁਰੇ॥ ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੇਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ ਜ
 ਨਨਾਨਕਨੁਜੀਲਾਵਰਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਦੁਜਾਏ॥ ੨॥ ਹਰਿਤੀਜਨੀਲਾਵਮਨਰਾ
 ਉਭੁਇਆਧੈਰਾਕੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਸਤਿਨਾਨਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡੁਭਾ
 ਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਨਿਰਮਲਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਧੋਲੀਹ
 ਰਿਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਨਾਵਡੁਭਾਕੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਾਣੀ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿ
 ਹਰਿਪੁਨਿਓਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਲੈਤੀਜੀਲਾਵਹਰਿ
 ਉਪਜੈਮਨਿਧੈਰਾਗੁਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਉਥਜੀਲਾਵਮਨਸਹਜਭੁਇਆਹਰਿਪਾਇਆ
 ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਅਨਤਨਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾ

1
 ਮਜੀਓ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਤਾਇਆਅਨੁਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰ
 ਦਿਆਛਲਪਾਇਆਸਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਦੁਜੀਵਪਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾ
 ਇਆਪਨਹਿਰਦੇਨਾਮਿਦਿਗਾਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੈਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅ
 ਦਿਨਸੀ॥੪॥੨॥ਸੁਹੀਛੁਤਮਹਲਾ ੪॥੫੫੨੨॥ਗਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿਰਦੇ
 ਰਸਨਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਤਾਏਮਿਲਿਅਸਹਜਸੁਖਾਏ॥ਅਨੁਦਿਨੁ
 ਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੇਵੈਸਥਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਦੁਝੈਗੁਗਿਗੁਰਪੁਰਪਾਈਐਅਨੁਦਿਨ
 ਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਅਜਗਜੀਵਨਨਾਨਕਸੁਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗ
 ਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲਜਲਨਾਏਮੇਲੁਗਵਾਏਪਵਿਤੁ
 ਸਰੀਰਾ॥ਦਰਮਤਿਮੇਲੁਗਈਭੁਭੁਗਾਹਉਮੋਖਿਨਠੀਪੀਰਾਨਾਨਕਹਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿਸੰਗ
 ਤਿਪਾਈਨਿਜਪਾਰਿਹੇਅਵਾਸਾ॥ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸਾ
 ॥੨॥ਅਤਿਰਿਤਨੁਧੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰੇਸਥਦਨਿਸ
 ਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁਅਪੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨਪ੍ਰਚੰਡਬਾਲਿਆਪਟਿਚਾਨਣੁਪਾਰਿ
 ਮਦਰਸੇਹਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਰੁਗਾਇਆਜੇਪ੍ਰ
 ਭਵਹੈਸੇਈਪਰਵੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਆਹਇਆਇਆ॥ਦੀਆਚੁਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਇਆ
 ਸਾਧਨਕਤਿਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਮੰਗਲੁਗਾਏਹਰਿਜੀਓਆਪਿਸਦਾਰੀ॥ਸੁਰਨ
 ਰਗਣਗੋਪਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੁਰਬਜੰਦਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੈਸਾਚਨ
 ਕਦੇਮੇਰੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥ਸੁਹੀਛੁਤਮਹਲਾ ੪॥੫੫੨੩॥ਆਵਹੋਸਤਿਜਨਹੁਗੁਣ

ਗਵਹਗੋਵਿੰਦਕੋਰੇਗਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਗੀਐਪਰਿਵਾਜਸਬਦਘਨੇਰੇਗਾਮਾ।
 ਸਬਦਘਨੇਰੇਗਰਿਪੁਰੁਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾਸਭਥਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲੁਗੀਸਾਚ
 ਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਅਨਿਦਿਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੀਗਿਰਤਾਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਪੁਜਾਨਨਕਰੁ
 ਰਮੁਖਿਏਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੁਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਰਦਿਗਹਿਅਸੇਪੁਰੁਅਤਿਰਜਾ
 ਮੀਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦਰਵੈਗਹਿਅਸੇਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰ
 ਤਰਿਜਾਮੀਘਟਘਟਰਵਗਹਿਅਸੇਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈ
 ਐਤਿਸਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗੋਵਾਜੇਪੁਰੁਭਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਨ
 ਨਕਸੇਪੁਰੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰਮਨਮੁਖ
 ਪਾਗਨਪਾਈਗਾਮਾਅਤਿਰਹਉਮੈਮਮਤਾਕਸਕੇਪਚਤੁਰਾਈਗਾਮਾਅਤਿਰਚਤੁਰਾਈ
 ਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਜਨਮਮਗਦੁਖਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅਤਿਗ
 ਇਆਪਛੁਤਾਇਆਬਿਨੁਨਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟਿਬੁਸੁਤੁਰਾਈ॥ਨਨਕਮਾਇ
 ਆਮੇਘਸਾਰਾਅਗੈਸਾਬਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੁਛਉਆਪਨਾਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕਿਨਬਿ
 ਧਦੁਤਰਤਗੀਐਰਾਮਾਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮਗੀਐਰਾਮਾਜੀਵ
 ਤਿਆਮਗੀਐਭਵਜਲਤਗੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਦੋ॥ਪੁਰਾਪੁਰਖਪਾਇਆਵਡੁਭਾ
 ਹੀਸਚਨਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਭੁਈਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਦੁਰਿਭਾਈ॥
 ਨਾਨਕਪੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦਮਿਲਾਇਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥ਸੁਗੀਛੰਤਮ
 ਹਲਾ॥੪॥੫॥ਗੁਰਸਤਿਜਨੇਪਿਐਰਾਮੇਮਿਲਿਅਮੇਗੀਤਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆ
 ਸੋ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪੁਰੁਗੁਣਤਾਸੋ॥ਧਨੁਪੀਨੁਗੁਰੁਵਡੁਪੁਰਖਹੈਮੈ

ਰਸੇਹਰਿਸਾਬਸੋ। ਦਭਭਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਦਿਗਮੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਜਣਪਿ
 ਆਗਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁਪੈਬਦਸਾਹਾ॥ ਘਰਿਅਦੁਹਰਿਗੀਵਿਛੁਨਿਆਮਿਲੁਸਬ
 ਦਿਗੁਰਮੈਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥ ਹਉਤੁਝਘਾਹੁਪਗੀਉਤੀਈਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਗਾਹਾ॥ ਦ
 ਭਭਗੀਹਰਿਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਹਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਹਰਿਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿ
 ਕੁਰਮਿਆਮਨੁਮੁਖੁਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਨਿਤਆਸਾਮਨਚਿਤਵੈਮਨਤਿਸਨਾਭੁਖਲ
 ਗਾਇਆ॥ ਅਨਤਾਪਨਪਾਰਿਦਧਿਆਛਿਰਿਧਿਖਭਾਲਣਗਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾ
 ਮਸਲਾਹਤੁਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੁੰਦਰਮੇਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮ
 ਘਾਟੀਮਨਮਾਰਿਆ॥ ਮੇਰੇਹਿਰਦੈਸੁਪਿਧੁਪਿਦਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿਤਵਿਸਾਰਿ
 ਆ॥ ਮੇਅੰਤਰਦੇਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ ਦਭਭਗੀਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੁ
 ਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਦਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ॥ ਸੁਗੰਢਿਤਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਹਿ
 ਸੁਦੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਾਹਿਤੀ॥ ਦੇਹਕੰਚਨਦੇਵੀਆਇਨਹ
 ਉਮੈਮਾਰਿਦਿਗਤੀਆ॥ ਮੇਹਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਾਇਨਮਨਮੁਖਿਮੁਹਿਸਜੁਤੀ
 ਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥ ੧॥ ਦਸਿਆਇਹੁ
 ਦੇਜਨਇਸਮਨਕਉਮਨੁਘਮੋਜਿਉਨਿਤਕਉਦਿਆ॥ ਦੁਖਰੋਇਛੇਵਿਗਾਣੀਆਨਿਤਆ
 ਸਾਆਸਕਰੋਦਿਆ॥ ਗੁਰਪਾਇਆਵੇਸੀਤਜਨੇਮਨਿਆਸਪੁਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕਪ੍ਰਭਦੇਹਮਤੀਛੁਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥ ੨॥ ਸਾਧਨਆਸਾਗਿਤਿਕਰੇਗਮਰਾ
 ਨਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜਨੀਐਆਈ॥ ਮੇਰਾਠਕੁਰਅਗਮਯਾਇਅਥੁਪੈਗਜਿਆਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਤਨਲੇਚਗੁਰਮੁਖੇਰਮਿਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਪਾਸੇਜਵਿਛੁਈ॥

ਨਨਾਨਕਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣੀ ਆਰਾਮ ਰਾਜਿ ਆਮਿਲਿ ਆਮ ਨਿਸੁ ਭਾਈ॥ ੩॥ ਇਕਤ ਸੇਜੈ ਹ
 ਰਿ ਪ੍ਰਭੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿ ਆਗੁ ਸੁਖ ਸੇ ਮੇਲੇਈ॥ ਮੇਮ ਨਿਤ ਨਿਪ੍ਰੇ ਮਥੇ ਰਾਗੁ ਹੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿ ਆਗੁ ਮੇ
 ਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ॥ ੪॥ ਉਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਪੋਲਿ ਪੁਮਾਇ ਆਰਾਮ ਰਾਜਿ ਆਜੀ ਉਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ
 ਦੇਈ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀ ਉਰਾ ਮਰਾਜਿ ਆਜ ਨਨਾਨਕਹਰਿ ਮੇਲੇਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੫॥ ੭॥ ੧੮॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਧੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤ॥ ਅਰੁ ੧॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇਤੁ
 ਕਾਂਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਨੇਹੁ ਕੁੜਾ ਲਾਇ ਉਕਸੁ ਭਿਰੰਗਾਨਾ॥ ਕੁੜੀ ਦੇਖਿ ਭੁਲੇ ਅ
 ਚਲੈ ਜੇਨ ਭੁਲੇ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ॥ ਥੀਵਹ ਲਾਲ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰਮੀਠਾ॥
 ਮਿਥਿ ਅਮੋਹ ਮਗਨੁ ਥੀਰਹਿ ਆਧੁ ਠਸੀ ਗਿਲ ਪਟਾਨਾ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਿਰਾਖੁ ਲਾ
 ਜੁ ਗਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਸੇਵਿਠਾ ਕੁਰੁ ਨਾਥ ਪਗਾਣਾ॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਜੇ ਆਇ ਆਤਿ ਸੁਜਣ
 ॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਹੁਕੁ ਦੇਸੀ ਸੁਟਿ ਪਰਦੇਸੀ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਗੀ ਸੁਟਿਥੈ
 ਰਾਗੀ ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਗਹਿਰੀ ਐ॥ ਏਹੁ ਮਨ ਦੀਜੈ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਜ ਬਹੁ ਮਾਣਾ॥ ਨਨਕ
 ਦੀਨੁ ਗਤ ਕੁਰੁ ਤਾਰਣ ਤੇਰੇ ਵਿਆਗੁ ਆਖਿ ਦਖਾਣਾ॥ ੨॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਵਿਆਕੀਜੈ ਕੁੜਾ ਆ
 ਨੇ॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਹੁਕੁ ਦੇਸੀ ਗਰਬ ਗੁਮਾਨੇ॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਹੁਕੁ ਜਾਣਾ ਮਿਥਿ ਆਮਾਣਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ
 ਦਸਾ॥ ਜੀਵਤ ਮਗੀ ਐ ਭੁਵਨ ਲੁਤਗੀ ਐ ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਠਮਿਲਿ ਆਸਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਜੇ ਮੀਥਿਤ ਪੀਜੈ
 ਨਿਸੁਲਾਵੈ ਸਹਜ ਪਿਆਨੇ॥ ਨਨਕ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਉਧਲਿ ਧਲਿ ਸਤਿ ਕੁਰਬਾ
 ਨੇ॥ ੩॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਮਤਿ ਜਾਣਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਪਾਇ ਆਸਾ॥ ਸੁਟਿਥਾ ਵਰੇ ਥੀਉ ਰੇਣ ਨਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆ
 ਇਆ॥ ਨਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨਿਸੁਖ ਪਾਇ ਆਵੁ ਭੁਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਥੀਉ ਨਿ
 ਮਾਣੀ ਸਿਰ ਕੁਰਬਾਣਾ ਸਗਲ ਆਪ ਮਿਟਾਈ ਐ॥ ਉਹ ਪਨ ਭੁਗਸੁ ਪਾਨਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲਪਾਹ ਮਤਿ
 ਸਪਹਿ ਆਪ ਦੇਰਾਇ ਆਸਾ॥ ਨਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇ ਆਸਾ॥ ੪॥ ੧

ਸੁਗੰਢਿਤਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕਾਂਟੇਵਸਤਿਗੁਰਮਿਤੀਤੁਸਿਕੇਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਹਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਪੈਅਰਿਤਿਸਕੇਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਬਾਬੁਲੁਮੇਰੇਬਡਸਮਰਬਾਬ
 ਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਗਾਨਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਕੇਈਨਲਾਗੈਭੁਓਜਲੁਪਾਰਉਤਾਰਗਾਅਗਦਿਜੁ
 ਗਾਇਭੁਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮ
 ਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਅਪੋਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋਜਾਬੀਵਈਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਜਿਸਨੇ
 ਤੇਰੀਟੇਕਸੇਸਦਾਸਦੀਵਈਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਦਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
 ॥ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੇਈਨਾਜੀਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਾਰਗਾਸਤਿਜਨਮਿਲੇਮੰਗਲੁਗਾਇਅਦਿਨੁਗੈਨਿ
 ਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਸਫਲਦਰਸੁਭੇਟਿਅਗਰਪੁਰਾਨਾਨਕਸਦਧਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮਲਿਅਸ
 ਰੁਥਾਨੁਮਾਨਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਦਇਅਲਗੁਣ
 ਅਧਿਨਾਸੀਗਾਇਆਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆ
 ਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਵੰਠਲਾਏਮਿਲੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਜਹਵਾਜੇ
 ਅਨਹਦਾਝੂਨਕਾਰੇ॥ਸੁਣਿਭੈਧਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆ
 ਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੋਈਐਇਕੁਹਰਿਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਅੰਕੇਇ
 ਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਧਲਿਰਮਜੀਉ॥ਧਿਸਮਧੇਧੈਧਿਸਮੁਸੁਟੀਐਧਿਸਮੁਨਰਗੀਆਇਆ
 ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
 ਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਿਣੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੋਲਿਤਨਾਜੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿ
 ਸਹਿਪਿਆਏ॥੪॥੨॥ਸੁਗੰਢਿਤਮਹਲਾ ੫॥ਘਰੁ ੨॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਗੇ॥ਹਰਿ
 ਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੀਤਿਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਚਰਣ
 ਲਾਗੇਭੁਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਦਾਰਿਆ॥ਹਰਿਰੰਗਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੀਤਿਪਿਆ

ਰਿਆਗੁਰਚਰਣਲਗੇਰੁਰਮਭੁਗਕਾਜਸਗਲਮਵਾਰਿਆਮੁਟਿਸ੍ਵਣਧਾਣੀਸਹਜਿ
 ਜਾਣੀਗਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡੁਭਾਰੋ॥ ਧਿਨਦ੍ਵਿਤਿਨਾਨਕਸਰਣਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਰਿਪੁਰੁਆਗੇ॥ ੧॥
 ਅਨਹਤਸਥਦੁਸੁਹਾਵਾਸਾਚੁਮਗਿਲ੍ਹਾਰਿਜਸੁਗਾਵਾਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਨੁਖਨਾਸੇਰਹਸ
 ਭਿਜੈਮਾਨਿਘਣਾਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਨਰਸਨੁਨਾਮੁਪੁਰੁਕਾਮੁਖਿਭੁਣਾਹੋਇਰੇਣੁ
 ਸਾਧੁਪੁਰੁਅਰਾਧੁਆਪਣੇਪੁਰੁਕਾਵਾ॥ ਧਿਨਦ੍ਵਿਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਸਦਹਾਰਿਗੁਣਗਾਵਾ
 ॥੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਗਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆਗਰਿਚਰਣਪਿਆਏਸ
 ਭੁਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਭੁਇਭਗਤਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪੁਰੁਕਾਵਾ॥
 ਜਪਿਏਕਅਲਖਅਪਾਰਪੁਰਨਤਿਸਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਧਿਨਦ੍ਵਿਤਿਨਾਨਕਗੁਰੁਭੁਰਮੁਖੇਇਆ
 ਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥ ੩॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਨਸਤਿਜਨਾਕੇਕਾਮਾਗੁਰਸਤਿਪਾ
 ਇਆਪੁਰੁਪਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁਨੀਆਹਉਤਾਪਧਿਨਾਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪੁਰੁਮਿਲੇਓ
 ਗੀਦ੍ਵਿਛੁਨਿਅਮਨਸਾਤਿਆਈਦੁਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਰੇਨਦੀਸੈਗੇ॥ ਧਿਨਦ੍ਵਿਤਿਨਾਨਕਸਤਿ
 ਗੁਰਦ੍ਵਿਛੁਇਆਸਦਾਭੁਜੁਜਗਤੀਸਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਗੀਛੁਤਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਰੁ ੩॥ ॥
 ਤੁਠਕੋਏਯੋਗਗੋਰਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਗੀਰਾਮਾ॥ ਤੁਸਾਗੋਰਰਤਨਾਗੋਰਹਉਸਾਰਨਜਾਣਤੇਰੀ
 ਰਾਮਾ॥ ਸਾਰਣਜਾਣਾਤੁਏਤੁਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰਮਤਿਸਾਂਈ॥ ਵਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿਦੀਜੈ
 ਆਪਹਰਤੁਧਪਿਆਈ॥ ਗਰਬਨਕੀਜੈਰੇਣੋਦੀਜੈਤਾਗਤਜੀਅਰੇਤੇਗੀਸਭਉਪਰਿਨਾ
 ਨਕਕਾਠਕੁਰਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਗੀਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਤੁਮਪਿ
 ਰਹਮਾਧੁਗੀਆਰਾਮਾ॥ ਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡੁਉਚੇਹਰਿਇਤਨੀਕਲਹੀਆਰਾਮਾ॥ ਹਉਵਿਛੁਨਾ
 ਹੀਏਕੋਤੁਹੈਆਪੇਆਪਸੁਜਾਨਾ॥ ਅੰਤਿਤ੍ਵਿਨਦਿਨਿਖਪੁਰੁਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਸੰਮਾਨਾ॥

ਚਰਣੁ ਸਰਣੀ ਦਸਹ ਦਸੀ ਮਨਿ ਮਉ ਲੇਤ ਨਹੁ ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣੁ ਆਪ
 ਨੰਦਨ ਕਰੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝ ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤੁਝੇ ਮੇਰੇ ਤਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇ
 ਗੀਤੁ ਜਾਣਾ ਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ਪਛਾਣੈ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੋ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ
 ਬੁਲੀਧੁ ਤੀਰਾ ਗੀਠ ਬੀਮਾਇ ਆਛਿ ਪੋ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ਸਾਗੁ ਦਵੰਤੀ ਤਿਨੀ ਸਰਬੰਗ ਮਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਤੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਦਗੀ ਦਵਾਘੇ ਲੀਵੈ ਦਾਤੁ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ
 ਲੁਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਧਰੀ ਆਜਿ ਨਿਕੁ ਪਰਦਾ ਬੇਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਟੈ ਅਧਾਰੇ
 ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਠਾਣੀ ਭਈ ਨਿਕਾਣੀ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਪਰਵਾਨਾ ॥
 ਈਅਮੇਲੀ ਭਾਰਾ ਤੇਲੀ ਮੁਕਤ ਜਗਤ ਦਰਖੇ ਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
 ਓਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸੁਧੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ॥ ਜਾਨਨ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਿ
 ਸੁਖਿ ਨੁਮਦਰ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਮਤੁ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤੀ ਅਪ੍ਰਾਣੁ ਮਨਿ ਭਾਣੁ ਰਾਮਾ ॥ ਜੀਓ
 ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਆਸਰ ਬਗੁਣਾ ਭੁਰ ਪੁਰੋ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਰਬ ਕ
 ਲਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣਾ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰਦੁਤਾ ਗੀਪ
 ਈ ਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਪੈਰਾਮਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਦਿ ਖਉ ਤਰਹਿ ਹਰਿ ਸਤਿ
 ਪੁਰੀ ਨਿਤ ਨਾ ਪੈਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੀ ਨਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਐ ਬਾਹੁ ਹਿਜੋ ਨਿਨ ਆਈ ਐ ॥ ਗੁਰ
 ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਕੁਮਭਉ ਭਾਗੇ ਮਨ ਚਿਤਿ ਆਛੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਕਾਏ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਏਛਿ ਹਿਸੇ ਗਾਨ ਹੀ ਸੰਤਾਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਅਕਾਰਾਤਾ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੋ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
 ਰੇਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੇਵਲ ਸਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾ ਗੋਤਿ ਨੀਪਰਮ
 ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪਾਸੀ ॥ ਸ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਛਲਨਮੁਹੇ ਅਭਉਭਾਗਹਰਿਭੇਟਿਅਏਕੁਮੁਰਾਗੀ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਲੀਅਜੇ
 ਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੩॥
 ਗਾਉਮੰਗਲੇਨਿਤਹਰਿਜਨਪੁਨੀਇਛੁਸਥਾਈਗਾਮਾ॥ ਹੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੇ
 ਨਆਵੈਜਾਈਗਾਮਾ॥ ਅਬਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਗਲਮਨੇਰਥਪਾਏ॥ ਜੰਤਿ
 ਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਨਾਸੀਥਾਨਬ
 ਨਤਿਰਿਸਾਂਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ॥
 ਸੁਗੀਛਿਤਮਹਲ ੫॥ ਕਰਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਦਰਸਤੇਰਾਗਮਾਲਖ
 ਜਿਹਵਾਦੇਹਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁਹਰਿਆਰਾਧੇਆਰਾਧੇਮੇਰਾਗਮਾ॥ ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪਥਿਸਾ
 ਧੇਰੁਖੁਦਿਆਪੇਕੇਈ॥ ਜਲਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਮੇਈ॥ ਕੁਰਮ
 ਮੇਰਥਿਕਾਰਨਾਠੇਪੁਰਨੇਰਗੁਤੇਨੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਪੁਰਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਦਰਸਤੇ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਕੇਟਿਕਰਨਦੀਜਹਪੁਰਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਧਿਨਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਸੁ
 ਏਬੁਣਿਏਹਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਠਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀਸਿਮ
 ਰਿਅਧਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਤੀਲਾਗੇਸਹ
 ਜਿਪਿਆਨਾ॥ ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪੁਰੁਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰਕਿ
 ਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਧਿਨਾਸੀ॥ ੨॥ ਕੋਰੇਹਿਸਤਤੇਗੀਟਹਲਕਮਾਦਹਿਚਰ
 ਟਚਲਪੁਰਮਾਗਿਰਾਮਾ॥ ਭਵਸਾਗਰਨਾਦਹਰਿਸੇਵਾਜੋਰਫੈਤਿਸਤਾਰਗਿਰਾਮਾ॥ ਭੁ
 ਵਨਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੇਰਥਪੁਰੇ॥ ਮਹਾਂਥਿਕਾਰਗਾਏਸੁਖਉਪਜੇ
 ਧਾਜੇਅਨਹਦੁਰੇ॥ ਮਨਬਾਛੁਤਛਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ ਕਹੁਨਾਨ

ਕਪੂਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮਨ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ॥ ੩॥ ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਇਹੁ ਪਨ੍ਹੇ
 ਇਵਡੁਰਾਗਾਰਾਮਾ॥ ਏਹੋ ਰੰਗੁ ਏਹੋ ਰਸੁ ਭੋਗਾਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਗਾਰਾਮਾ॥ ਮਨੁ ਲਗਾਰੁ
 ਏ ਪ੍ਰਕੀਸਰ ਏ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਕੁੰਤਰੁ ਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਲਾ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਸਾਗਰ ਸਤਿ ਸੀਰੀ ਮਨੁ ਜਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ
 ਨੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਗਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ਮੱਧਲਾ ੫॥ ॥ ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦ
 ਰ ਸਾਜਿ ਆਸਤਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲੇ
 ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ॥ ਸਹਜ ਕਥਾ
 ਪ੍ਰਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਕੁਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੁਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰਾ ਅਧਿਚਲ ਨੀਵਰ
 ਖਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਏਹੋ ਦਇਆਲਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਧੰਨ ਆਈ॥ ੧॥ ਆਨੰਦ ਦੁਨ ਹਿਨਿ
 ਤਵ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮਭੈ ਸੂਠਾ ਰਾਮਾ॥
 ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਤਿ ਸਹੀ
 ਬਣ ਆਏ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਆ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਪਰੁ ਦੇਖੁ ਭੰਡਾਰਾ ਮਨਾ ਮਿਰੰਗੁ ਲਗਾ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭੁਗਾ॥ ੨॥ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿਕੀ ਨੀ ਸਰਲੀਤ
 ਪਤ ਬਿਨਾ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਰਣੇ ਰਾਛਾ ਕਾਰਜ ਅਰੁ ਸੀਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਛਰਮਾਇ ਆ
 ਮਿਟੀ ਬਲਾਇ ਆਸਾ ਚੁਪਰਾ ਪੁੰਨੁ ਛਲਿ ਆ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐਸੇ ਵਤ ਬੈਸਤਖ
 ਲਿ ਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾ ਪਰਥ ਨਿਆ ਬਨੁ ਤਾ ਲੁਧ ਨਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰ
 ਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆਰਾਮਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੇਹਿ ਆਮੀ ਤਸਾ ਜਨ ਸਰ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਗਾਇ ਆਰ

ਮਾਗੁਣਗਾਇਪੁਰੁਪਿਆਇਸਾਚਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆਗਾਰਚਰਣਲਗੇਸਦਨ
 ਗੇਮਾਨਾਨੀਆਦਾਧਾਈਆਗਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਹਲਤਪਲਤਸਦਾਰਿਆ
 ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਨਿਤਨਾਖੁਜਪੀਐਜੀਉਪਿਰਿਜਿਨਧਾਰਿਆਰਾਮਾ॥੪॥੪॥੩॥ ॥
 ਸੁਗੰਢਤਮਹਲ ੫॥ਭੇਸਾਗੋਰੇਭੇਸਾਗਾਰੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਏਰਾਮਾਬੇਹਥ
 ਨਾਹਰਿਚਰਣਅਗਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਲਪਾਏਰਾਮਾਗਰਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁਤ
 ਨਮਗੀਐਚੁਕੈਆਵਣਜਾਣਾਜੋਕੁਛਕਰੇਸੇਈਭਲਮਾਨਉਤਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾਦੁਖ
 ਨਖੁਖਨੇਰੇਗੁਨਬਿਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਰਾਤ
 ਮਨਕੀਚਿਤਮਿਟਾਏ॥੧॥ਸਤਿਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰਿਵਿਨੁਇਆਹਰਿਸਾਜਨਵਸਗਤਿਕੀਨੇਰਾ
 ਮਾਆਪਨਨਾਮਨਆਗੋਧਰਿਆਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਦੀਨੇਰਾਮਾਕਰਿਅਪਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀਉਦ
 ਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਬਿਤਪਾਈਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਰਹੁਪੁਰੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬਹੁਨਜਾਈਸਾ
 ਵਨੁਭਗਣਸਦਸੁਹਾਗਇਰਾਮਨਾਮਗੁਣਨੀਨੋਕਹੁਨਾਨਕਰਵਹਿਰੰਗਰਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾ
 ਰਸਭੀਨਾ॥੨॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਬੁਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਹਮਾਰੇਰਾਮਾਆਪਨਜੈਪ੍ਰਭਿ
 ਅਪਿਸੀਗਾਰੀਸੇਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇਰਾਮਾਸਹਜਸੁਛਾਇਭੁਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀ
 ਰਾਰਿਆਕੰਠਲਗਾਇਲੀਏਜਨਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਧਾਰਿਆਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲ
 ਬਿਆਪੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵਾਰੇਕਹੁਨਾਨਕਭੇਸਾਗਾਰੁਤਰਿਆਪੁਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥
 ੩॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਤਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲਮੋਨਰਥਪਾਏਰਾਮਾਸਠਲਜਨਮਹੇਆ
 ਮਿਲਿਸਾਧੁਏਕੰਕਾਰਾਧਿਆਏਰਾਮਾਜਪਿਏਕਪੁਰੁਅਨੇਕਰਵਿਆਸਰਬਮੰਡਲਿਛੁਇਆ
 ਧ੍ਰੁਮਪੇਸਾਰਾਧ੍ਰੁਮਪਸਰਿਆਸਭੁਧ੍ਰੁਮਵਿਸਟੀਆਇਆਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁ

ਰਨਤਿਸਥਿਨਾਨੀਜਾਏ॥ ਪੇਖਦਰਸਨਾਨਕਾਥਿਗਸੇਅਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੪॥੫॥੮॥
 ਅਥਿਚਲਨਗਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਬਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨਇਛੇਸੇਈਛਲਪਾਏ
 ਕਰਤੈਅਪਿਵਸਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਕਰਤੈਆਪਦਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਰਾਈਸਿਖ
 ਥਿਗਸੇਰਾਮਾ॥ ਗੁਣਗਾਦਹਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਮੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਪਸੁਆਮੀ
 ਆਪੇਰਾਖਾਅਪਿਪਿਤਾਅਪਿਮਾਇਆਰਾਮਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁ
 ਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੇਯੋਜਿਤਜਿਸੁਦਿਚਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਹਰਿਨਾਮਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸੀਥਾਮਾ॥ ਕਟੀਜਮਛਾਸੀਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਹਰਿਗਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਸਗਲਸਮਿਰੀਪੁਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਛਲਪਾਏ॥ ਸਤਿਸਜਨਸੁਖਿਆਣਹ
 ਰਲੀਆਣੁਖਦਰਦਕੁਮਨਾਸੀ॥ ਸਬਦਸਦਾਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਜਾਸੀ॥ ੨॥ ਦ
 ਤਿਖਸਮਕੀਪੁਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜ੍ਹੈਸਦਾਈਰਾਮਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀ
 ਵਡਿਵਡਿਅਈਰਾਮਾ॥ ਆਦਿਨੁਗਾਦਿਭੁਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੇਪ੍ਰਭੁਭੁਇਅਦਇਆਲਾਜੀ
 ਅਜੰਤਸਰਸੁਖੀਦਸਾਏਪ੍ਰਭਿਅਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਦਹਦਿਸਪੁਰਿਗਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀ
 ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਅਥਿਚਲਨੀਦਰਖਾਈ॥ ੩
 ॥ ਗਿਆਨਪਿਆਨਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਗਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮਾ॥ ਅਨਹਦਚੇਜਭੁਗਤ
 ਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵੰਜੇਪੁਨੀਐਰਾਮਾ॥ ਅਨਹਦਸੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸਤਿਗੋਸਟਿਨਿਤ
 ਹੋਵੈ॥ ਹਰਿਨਾਮਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ ਤਹਜਨਮਮਰਣ
 ਅਦਣਜਾਣਾਬਹੁਨਿਪਾਈਐਜੇਨੀਐ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਪਾਇਆਜਿਸਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥ ੪॥੬॥੮॥ ਸੁਗੀਛਤਮਹਲ ੫॥ ਸਤਿਕੇਕਾਰਜਆਪਿਖਲੇਇਆ

ਹਰਿਕੀਸ਼ੁਕਰਾਵਟਿਅਾਇਆਰਾਮਾਪਰਤਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਅੰਸਿਤਜਲੁ
 ਛਾਇਆਰਾਮਾਅੰਸਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੁਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੇ॥
 ਜੈਜੈਕਾਰੁਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੁਰੇ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਧਿਨਸੀਜਿ
 ਸੁਦੇਹਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆਅਪਨਾਧਿਰਦਗਧਿਅਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਭੁਪਿਅਾਇਆ
 ॥੧॥ਨੰਦਨਿਪਿਸਿਪਿਗਿਪਿਨੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੇਕਾਈਰਾਮਾ॥ਖਭੁਖਰਚਤਥਿਲ
 ਛਤਸੁਖਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਦਾਈਰਾਮਾ॥ਦਤਸਦਾਈਨਿਖਟਨਜਾਈਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀਪਾਇਆਕੋਟਿਥਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੁਖਨਨੇਕੈਆਇਆਸਤਿਸਹ
 ਨਆਨਿਘਨੇਰੇਧਿਨਸੀਭੁਖਸਥਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜਜਿ
 ਸਦਰਿਆਈਰਾਮਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਮਾ॥
 ਭੁਗਤਮੇਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਮਾ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦ
 ਅਨਦਉਪਜੇਸਾਪਸੰਗਤਸੀਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉਪਮਾ
 ਵਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਤੀਰਥਪੁਨਕਿਰਿਅਮਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਤਪਾਵਨਧਿਰ
 ਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੩॥ਗੁਣਨਿਪਾਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨ
 ਕਰੀਜੈਰਾਮਾ॥ਸਤਿਕੀਏਨਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਰਾਮਾ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਨੁਕੀ
 ਜੈਥਿਸਰਨਾਗੀਇਕੁਧਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਗਾਈਅੰਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿ
 ਸਪੀਤਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਸਿਤਭੀਜੋ॥ਧਿਨਵੰਤਨਾਨਕਵਿਛਪੁਨੀਪੇਖਿਦਰ
 ਸਨੁਜੀਜੋ॥੪॥੫॥੧੦॥ ॥ਸੁਗੀਛੰਤਮਹਲ ੫॥ਅਠਬੋਲਜਾਨੀਹਰਿਸਜਣੁ
 ਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਹਉਸਮਲਥਕੀਜੀਓਹਕਦੇਨਏਲੈਕਉਗਾ॥ਕਉਜਾਏਲਿਨਜਾਨੈਪੁਰਨ

ਕੁਗਵੇਨੋ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਗੇ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਧਿਰ ਦੁਸਦਾਏ ਇਕਤਿਲਨ ਨੀਉ ਨੈਪਾ
 ਲੋ॥ ਅਪਿਪਾਇਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੇ ਜੀਤੈ ਨੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਗਣਾ ਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜਣੁ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਦਰਸੁ ਅਮੀ
 ਜੀ ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਰਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਤ ਜੀਵ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡ ਅਵਗਨ ਕੇਈ॥ ਅਗਿ
 ਅਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਆ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੇਈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਅਭ
 ਦੁਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉ ਨਿਮ
 ਖਨ ਛੋਡ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਨੀਸਰਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੇ॥
 ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਦੀਨਾ ਤਾਨੁ ਮੁਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਰੇ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉ ਮੈ ਬਿ
 ਨਠੀ ਗਠੇ॥ ਸਭੁ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭੁ ਉਤੈ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੇਖਤੇ ਨਿਅਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾ
 ਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨ ਹਿਸ ਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਮੈਥੋ ਜਤ ਬੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹ ਚਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
 ਸਭਿ ਅਪ੍ਰਵਤਿ ਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ
 ਮਰੇ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ॥ ਪਰਮ ਅਰਥ ਕਾ ਮਸਭਿ ਪੁਰਨ ਮਨ ਚਿੰਟੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਪਿਆਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਫਿਰਿ ਪਾਨਿ ਪਿ
 ਸੁ ਅੰਮੀ ਦੁਭੁ ਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥ ੨॥ ੬॥ ੨੮॥ ॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਵਾਰ ਸੁਗੀਰੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥
 ਸੁਹੈ ਵੇਸਿ ਦੁਹਾ ਗਾਣੀ ਪਰਿ ਪਿਰ ਗਵਣ ਜਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿ ਆਪੁ ਰਿਅਪਣੈ ਮੇਰੀ ਦੁਜੈ ਕੁ
 ਏ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈਥਾਇ ਆਖਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਪਿ ਆਰੇ ਗੁ॥ ਸੁਪਭਤਾਰ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਆਠਿ ਰਲ
 ਗਾਜਾਇ ਦਿਜੇ ਗੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਪਲਟਿ ਆਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜ ਸੀ ਗਾਗਿ॥ ਸਹਜ ਸਚੁ ਪਿਰ

ਗਵਿਮਾਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਗਿ॥ਆਗਿਅਕਾਰੀਸਦਸੇਹਾਗਾਇਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥
 ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸਦਸੇਹਾਗਾਇਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੁਹਵੀਏਨਿਮਾਣੀਸੇ
 ਸਹੁਸਦਸਮਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਦਰਹਿਆਪਣਾਕੁਲਭੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅਧੇ
 ਤਖਤੁਰਚਾਇਓਨਅਕਾਸਪਤਾਲਾ॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਆਪਿਉ
 ਖਾਇਖਪਾਇਦਾਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕਸਧਿਹਿਦਤੇਗਾਹੁਕਮੁਨਿਰਾਲਾ॥
 ਆਪੇਆਪਦਰਤਦਾਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਸੁਹਬਤਸੇਹਾਗਾਈਜਾਮੀਨਿਲ
 ਹਿਸਚੁਨਉ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਮਨਾਇਲੇਰੁਪੁਚੜੀਤਾਅਗਲਾਨੁਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾ
 ਸੀਗਾਰਬਣਾਇਤੁਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਲਗੋਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੇਹਾਗਾਇਕਾਕਿ
 ਆਹਿਹਨੁਪੈਅੰਦਰਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਲੋਕਾਵੇਹਉਸੁ
 ਹਵੀਸੁਹਾਵੇਸਕਗੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆ
 ਜਿਨੀਗੁਰਵੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੇਤਿਸਭਾਵੇਸੇਖੀਐਇਨਾਧਿਧਕਤਿਮਿਲੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਹੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸਮਾਰਾ॥ਤੇਗਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਨਾਸਚੇਅ
 ਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੇਤੁਮੇਲਿਲੇਹਿਗੁਰਸਬਦਧੀਚਾਰਾ॥ਸਚਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹ
 ਉਮੇਤਜਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸਤੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਪਮਿਲੇਸੇਈਸਭਿਅਾਰਾ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੩
 ਸੁਹਵੀਏਸੁਹਾਸਕੁਸਮਾਰੈਹਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੁਨਾਭਾਉ॥ਧਿਨਮਹਿਸੂਰਸਕੁਬਿਨਸਜ
 ਇਜਿਉਟਿਕੈਨਾਧਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੈਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗੁਮੰਜੀਠਸਚਨਾਉ
 ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਦੈਪਾਰਿਆਈਮਨਵਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ
 ਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੁਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੇਤੁਨਪਾਇ
 ਆਜਾਇ॥ਇਸਲਹਦੇਬਿਲਮਨੋਵਈਰੰਤਧੈਠੀਦੁਜੈਭਾਇ॥ਭੁੰਪਇਆਣੀਦੁਮਣੀ

ਸੁਹੇਵੇਸਲੇਭਾਇ॥ ਸਬਦਿਸਚੇਰੰਗੁਲਾਕੁਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਚ
 ਮੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪ
 ਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਤਿਸਦਾਅੰਤਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਯੁਧਾਰਹੋਰੁ
 ਜੈਭਰਮਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਠਉਰਨਪਾਇਨੀਛਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਸਭਚੋ
 ਲੈਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਸੁਹੇਵੇਸਿਕਾਮਟਿਕੁਲਖਣੀਜੋਖੁਭਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਪਰੇ
 ਪਿਆਰਾ॥ ਓਸਸੀਲਨਮੰਜਿਮੁਸਦਾਝਰਯੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰਾ॥ ਨਿਸਪੁਰਖਹੋ
 ਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਭੁਤਾਗਾ॥ ਸੁਹਾਵੇਸੁਸਭਉਤਾਰਪਰੇਗਲਪਹਰੇਖਿਆਸੀ
 ਗਾਰਾ॥ ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੁਜਕਰੇਸੇਸਾਰਾ॥ ਓਹਰਲਾਈਕਿਸੇਦੀਨਾ
 ਹਲੈਨਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਸੀਪੁ
 ਰਖੁਭੁਤਾਰਾ॥ ੧ਮਃ ੧॥ ਸੁਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਖਿਨੁਤਾਰੇਗਲਿਹਾਰਾ॥ ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀ
 ਠਕਾਰਗੁਰਮੁਖਿਧੂਹਮਧੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਇਉਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨਕਰਚੇਜਦਿਭਾਨੁ॥ ਪੰਚਪਾਤੁਦਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਹੁ
 ਸੂਰਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਵੈਜਾਇਭੁਵਈਐਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁ॥ ਇਕਨਾਅਪਿਬੁਝਾਇ
 ਓਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ ਭੁਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਸੁਹਵੀਏਸੁਹਾਵੇਸੁਛਛਿਤੁਤਾਪਿਰਲਗੀਪਿਆਰਾ॥ ਸੁਹੇਵੇਸਿਪਿਰ
 ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਦਸੁਮਈਗਵਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਹਾਵੇਸੁਗਾਇਆ
 ਹਉਮੈਛਿਰਹਮਾਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾਉਹੋਆਰਸਨਰਤੀਕੁਣਸਾਗਿ॥ ਸਦਾਸੋਹਗ
 ਦਿਸਬਦੁਮਨਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰਗਖਿਆਉ
 ਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮੁਖਿਸੁਹਾਸੁਹਾਪਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀਗਾਰਾ॥ ਅਵਣਜਾਣਈ

ਸੇਭੁਰਸਬਦੀਵੀਚਰਾਮੁਪਸੁਰਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸਘਾਹੇਸਹਜਿਭਤਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਰ
 ਵੀਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੋਹਕੁਜੁਕਟਧੋਹੇਮਨਮੁਖਮੁਗਧਰਤਾ॥ ਹਉਮੈਮੋਰ
 ਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਖਿਨਲਿਤਾ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਸੁਈਯੁਜੈਕੁਰਮਿਤਾ॥ ਛਿਰਿਏ
 ਲਾਹਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਵਿਤਾ॥ ਜੋਗਾਧੁਰਿਲਿਖਪਾਇਉਨਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥
 ਪ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸਤੀਆਏਹਨਆਖੀਅਨਜੇਮਫ਼ਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ ਨਾਨਕਸਤੀਆ
 ਜਾਣੀਅਨਿਜਿਧਿਰਹੇਚੇਟਿਮਰੰਨਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਭੀਸੇਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿ
 ਰਹੰਨਿ॥ ਸੇਵਨਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੰਨਿ॥ ੨॥ ਮਃ ੩॥ ਕੀਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆ
 ਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਕੀਤਨਜਾ
 ਣੀਸੇਵਿਉਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੁਰਹੀਭੁਜਿਜਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਪੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੇਲਿਖਿਅਗਾ॥ ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਿਯਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁ
 ਰੁਪਨਰਿਖਿਅਨਾਮੁਅਖੁਟਨਿਪਾਨੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਮਨਦੁਸਿਅਗਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵ
 ਸੀਛਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਅਗਾ॥ ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਅਗਾ॥ ੬॥
 ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀਚਲਣਨਾਇਆਸੇਵਿਉਕਰਹਿਦਿਖਾਗਾ॥ ਚਲਣਸਾਹਨਜਾਣੀ
 ਕਾਜਸਦਰਣਹਾਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਗਤਿਕਾਰਣਪਨੁਸੰਗੀਮੈਭੁਲਕੇਚਲਣਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਲਨਚਲਈਛਿਰਪਛੁਤਾਵਹੋਇ॥ ੨॥ ਮਃ ੨॥ ਬਧਾਚਟੀਜੇਭੁਰੇਨਗੁਣਨਾਉਪਰਕਾਗਾ॥ ਸੇਤੀ
 ਖੁਸੀਸਦਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜਸਾਗੁ॥ ੩॥ ਮਃ ੨॥ ਮਨਹਰਿਤਰਛਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ
 ॥ ਤਰਛਜਿਏਸਤਿਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਰੇ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੇਕਾਰਣਜਿਨਕੀ
 ਆਸੇਜਾਣੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਮਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨਆਪੇਛਨਿਗੋਈ॥ ਜੁਗਾਚਾਰੇਸਭੁਭਵਖ

ਕੀਕਿਨਕੀਮਤਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਅਮਨਤਨਸੁਖਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਾ
 ਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੨॥ਸਲੋਕਮ॥੨॥ਜਿਨਕੁਉਤਿਨਾਨਾਹਿਕੁਉਮੁਚਕੁਉਨਿ
 ਕੁਵਿਅਗ॥ਨਾਨਕਏਹਪਟੇਤਗਤਿਤਦੀਬਾਣਗਇਆਗ॥੧ਮ॥੨॥ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦ
 ਮਿਲੈਉਤਤੇਕਉਉਤਤਾ॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਹੀਐ
 ਜਿਨਕਾਰਣਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚੁਪਿਆਇਨਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈ
 ਆਰਿਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਨਮੁਉਰਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਠਪਮਾਜੀਆਲਗਿਪਏਗਵਾਰੀ॥
 ਜਿਨਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਖਸੁਖਾਇਹਿਸੇਬੁਝਸੀਸਚਿਅ
 ਕਿਆਜੀਤਦਿਚਾਰੀ॥੮॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਕੋਮਣਤਉਸੀਗਾਰਕਰਜਉਪਹਿਲਕੀਤੁਮ
 ਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੀਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨਮਾਨਿਆਤਉਬ
 ਣਿਆਸੀਗਾਰਾ॥ਕੀਆਤਉਪਰਦਾਣਹੈਜਾਸਹੁਪਰੇਪਿਆਗ॥ਕੁਉਸੀਗਰਤੀਬੋਲਰਸੁ
 ਭੋਜਨਕੁਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨਸਉਪੇਕੀਤਕਉਤਉਨਾਨਕਕਉਗੁਕਰੇਇ॥੧ਮ॥੩॥ਕਾ
 ਜਲਭੂਲਤੀਬੋਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰਾ॥ਸੇਜੈਕੀਤੁਨਆਇਓਏਵੈਕੁਇਆਵਿਕ
 ਰਾ॥੨॥ਮ॥੩॥ਪਨਪਿਰਏਹਨਆਖੀਅਨਿਧਹਨਇਕੋਠੇਹੋਇ॥ਏਕੋਜੋਤਿਦੁਇਮੁਰਤੀ
 ਪਨਪਿਰਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਭੋਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਕਉਉਪਜੈਭੋਭਾਇਸਚੁਸਦਾਗ॥ਤਨੁਮਨਰਤਾਰੀਗਾਮਿਉਹਉਮੈ
 ਤਿਸਨਾਮਾਗਿ॥ਮਨਤਨੁਨਿਰਮਲਅਤਿਸੋਹਣਾਭੋਟਿਆਹਿਸਮੁਰਾਰੀ॥ਕੁਉਭਾਉਸਭੁ
 ਤਿਸਦਾਸੇਸਚੁਦਰਤੈਸੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸਲੋਕਮ॥੧॥ਦੁਰੁਖਸਮਤੁਦੁਰੁਜਿਨਰਚਰਚ
 ਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁਦਿਸਰਵੇਲਿਦਰਸਦਗਾ॥ਆਪਖੜਿਦਹਿਅਪਿ

ਕਰਿਆਪੀਏਆਪਾਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਾਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ ਮਸ
 ਕਤਲਹੁਮਜੁਗੀਆਮੀਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਦੇਪਰਵਾਹਤਉਦ
 ਰਿਉਣਾਨਾਹਿਕਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੧੫੪੧॥ ਉਜਲਮੇਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੀਨਿ॥
 ਤਿਨਜਰਵੈਗੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਛੋਬੀਇਮਰੀਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਜੀਸਦਾਸਦਤਨੁ
 ਮਨੁਸਉਪਸਗੀਰਾ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰੀਭੀਰਾ॥ ਮਨਤਨਹਿਰਦੇਰ
 ਦਿਹਹਿਆਹਰਿਗੀਰਾਜੀਰਾ॥ ਜਨਮਮਰਣਵਾਟੁਖਗਾਇਆਠਿਰਿਪਵੈਨਠੀਰਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਸਲਾਹਿਤੁਹਰਿਗੁਣੀਗਾਹੀਰਾ॥ ੧੫੪੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਇਹਤਨਜਾਲਿਜਿਨ
 ਜਲਿਮੈਨਾਉਦਿਸਾਰਿਆਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੇਤਿਤੁਤਨਿਵੈ
 ਧੋਤਾਲਿ॥ ੧੫੪੩॥ ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਠਿਟਿਆਗਣਤਨਆਦਰੀ॥ ਵਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮ
 ਜਾਬਖਸੇਤਾਪਕਾਨੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਲਚਲਾਇਉਨਕਰਿਸਚੁਛਰਮਾਣਾ॥ ਸ
 ਦਾਨਿਹਚਲਗਦਿਹਹਿਆਸੋਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸੰਬਦਿਨੀਸਾ
 ਣੁ॥ ਪੁਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆਰੰਗਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਹੋਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥ ੧੫੪੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਪਾਰਿਆਇ॥ ਖੋਟੇ
 ਖਰੇਪਰਖੀਅਨਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ॥ ੧੫੪੫॥ ਨਾਦਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਖੋਟੇਤਿਨਚੇ
 ਗਾਇਕੁਭਾਉਲਖੀਨਾਤਿਅਦੁਇਤਾਚੜੀਅਸੁਹੋਗਾ॥ ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੁਮਜੀਅੰਦਰਿਗਿਵਿ
 ਸੁਨਿਕੋਗਾ॥ ਸਾਧਕੁਲੇਅਣਨਾਤਿਅਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੋਪੁਰਖਮਚਲਾ
 ਇਦਾਜਗੁਪੈਲਾਇਆ॥ ਇਕਿਆਪੋਗੀਆਪਿਲਾਇਅਨੁਕੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਚ
 ਹਿਦਿਸਇਹਮਨੁਪਾਵਦਾਗੁਰਠਾਕਿਰਗਾਇਆ॥ ਨਾਵੈਨੇਸਕੁਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾ

ਇਅਗਾਧੁਰਿਲਿਖਿਅਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੇਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਅਗਾ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥
 ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੋਜੇਤੇਜੀਅਤੇਵੈਲੁਜਰੇਮਖੁਲੇਹਟਹੇਅਵਾਪਾਰਾਜੇਪਹੁੰਦੇ
 ਸੋਚਲਣਹਾਰਾਧਰਮੁਦਲਲੁਪਾਏਨੀਸਾਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਣਾਘਰਿਅ
 ਏਂਦਾਪਾਈ॥ ਸਚਨਾਮਕੀਮਿਲਿਵਡਿਅਈ॥ ੧੩॥ ਗਤੀਹੋਵਨਕਾਲੀਮਘੁਪੇਦਾਸੇਵੇ
 ਨਿ॥ ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿਅਕਾਲੇਵਨਿ॥ ਐਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਮੁਰਖਅਧਿਅ
 ਪਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕਨਰਗੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਇਨਮਾਨ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਅਕੋਟ
 ਰਚਾਇਅਗਰਿਸਚੈਆਪੋ॥ ਇਕਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨਹਉਮੈਵਿਚਿਵਿਅਪੋ॥ ਇ
 ਹੁਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਿਸੰਤਾਪੋ॥ ਜਿਸਅਪਿਧੁਸੁਏਸੇਬੁਧੁਸੀਜਿਸੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁਥਾਪੋ॥ ਸਚੁਜਗੁਖੈਲੁਰਚਾਇਓਨਸਭਦਰੁਤੈਆਪੋ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਚੋਗ
 ਜਾਰਾਹੀਆਕੁਟਲੀਆਦੀਬਾਣਾ॥ ਵੇਦੀਨਾਵੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣਾ॥ ਸਿਫਤੀ
 ਸਾਰਨਜਾਣੀਸਦਵਸੈਸੇਤਾਨਾ॥ ਗੋਦਹੁਚੰਦਨਅਉਲੀਐਭੀਸਾਹੁਸਿਉਪਾਣਾ॥ ਨ
 ਨਕਕੁਜੈਕਤਿਐਕੁਜਾਤਣੀਐਤਾਣਾ॥ ਕੁਜਾਕਪਜਕਛੀਐਕੁਜਾਪੈਨਣਮਾਣਾ॥ ੧੫॥
 ਯਾਗਾਬੁਰਭਾਸੰਝੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀਕਲਾਣਾ॥ ਇਕਦੁਤੋਇਕਮਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰ
 ਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਨੀਸੁਟਿਵੈਮੀਨਿਆਹਉਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇ
 ਅਮੇਹੁਸਕੁਕੁਜੈਕੁਜੈਹੋਇਗਾਇਅਗਾ॥ ਹਉਸੁਗਜਾਪਾਇਓਨੁਸੁਗਜੈਜਗੁਮੁਇਅਗਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਗਜੁਕੁਵਾਇਓਨੁਇਕੋਗਵਿਗਹਿਅਗਾ॥ ਸਭਅਤਮਰਾਮਪਛਾਣਿਅਕੁਉਜ
 ਲਤਰਿਗਾਇਅਗਾਜੇਤਿਸਮਾਣੀਜੇਤਿਵਿਚਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਅਗਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੁਸਮਰਬਦਾਤਾਗਾ॥ ਹਉਮੈਗਰਬਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮੁਕੁ

ਪੁਅੰਗਾਰਾ। ਲਬਲੇਭੁਪਰਜਾਲੀ। ਮੈਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਰਾ। ਅਹਿਨਿਸਨਵਤਨਨਿਰਮਲਾ
 ਮੇਲਬਧੁਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਇਹਧਿਪਛੁਟੀ। ਮੈਨਕਰਿਤੇਰੀਸੁਖਹੋਇ॥ ੧੪੧॥ ਇਕੋ
 ਵੰਤੁਸਥਾਈਆਜਿਤੀਦਰਖਦੀਆਹ। ਨਾਨਕਬੰਤੈਰਤੀਆਪੁਛੁਥਾਤਜੀਆਹ॥ ੨॥ ੧੪੧
 ॥ ਸਭੇਵੰਤੈਰਤੀਆਮੈਦੋਹਗਲਕਿਤਾ। ਮੈਤਨਅਦਗਲਏਤੋੜਖਸਮਨਫੇਰੇਚਿਤਾ॥ ੩੪੧
 ॥ ਭਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮਿਛਤਜਿਨਾਦੇਦਾਤਾ। ਸਭਰਾਤੀਸੋਹਗਲੀਇਕਮੈਦੋਹ
 ਗਲਗਤਾ॥ ੪॥ ੫ਉਦੀ। ਦਰਮੰਗਤਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਲੇ
 ਹਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ। ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਇਜੇਤੀਜੇਤਿਧਾਰਿ। ਹਿਰਦੈਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਇਜੇਜੈਸਬਦਹਰਿ। ਜਗਮਹਿਦਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੋਤੇਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥ ੧੫॥
 ਸਲੋਕ੪੧॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤੁਨਪਾਇਓਸਾਉ। ਸੁੰਦੇਘਰਿਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿ
 ਉਮਾਦੈਤਿਉਜਾਉ॥ ੧੪੧॥ ਸਉਉਲ੍ਹਮੇਦਿਨੈਕੇਰਤੀਮਿਲਨਸਹਿ। ਮਿਛਤਸਲਾਹ
 ਟਛਡਿਕੈਕਰੀਲਗਾਹਿਸੁ। ਛਿਟਇਹੋਜੀਦਿਆਜਿਤੁਪਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟਾ। ਨਾਨਕ
 ਸਚੇਨਾਮਦਿਨੁਸਭੇਦੁਸਮਨਹੋਤਾ॥ ੨॥ ੫ਉਦੀ। ਛਾਡੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਦਾਰਿਅ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਅ। ਪਰੁਦਰਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮਪਿਆਰਿਅ।
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਦਾਰਿਅ। ਤੂਸਦਾਰਿਅਪਿਸਿਰਜਨਗਾਰਿਅ
 ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ੪੧॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅਪੋਰਾਜਾਇ। ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਧਾਇ। ਉਗਾਵੈਸੁਰਨ
 ਜਪੇਚੰਦਾਜਨ। ਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨਮਿਟਤਾ। ਬੇਦਪਾਠਸੀਸਾਰਕੀਕਾਰਾ। ਪ
 ਲਿਖਿਪੜਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ। ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭਹੋਇਖੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿ
 ਪਾਗ॥ ੧੪੧॥ ਸਬਦੈਸਾਨੁਨਾਮਾਇਓਨਾਮਨਲਗੋਪਿਆਰਾ। ਰਸਨਾਛਿਕਾਥੇਲਣਾਨਿ
 ਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਕਮਾਵਦੁਕਾਥੇਇਨਮੋਟਲੁਹਾਰਾ॥ ੨॥ ॥

ਮੰਤ
ਲਗਿਆ

ਪਉੜੀ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੇਭਾ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚ ਹੁਣੁ ਹਿੰ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸ
ਚ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਮੇਲੁ ਕੁਇ ਆਗਿ ਗੀਵਿ ਛੁਨਿ ਆਗਰ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾ
ਏ॥ ਮਨੁ ਮੇਲਾਇ ਦਸ ਪੈਰੈ ਹਰਿ ਨ ਭੁਪਿ ਆਏ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕੂਮਲੁ
ਲਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੁਪਿ ਮਿਮਾਲਾ॥ ਏਨੀ ਛੁਲੀਰ ਉਕਰੈ ਅਵਗੁਣਿ ਚੁਲੀ ਅਹਿ ਭਾਲਾ॥ ੧ ਮ॥ ੧੨॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤ ਹੈ ਜਿਨ ਘਰਿ ਦਸਿ ਆ ਕੰਤਾ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾ ਪੁਰੀ ਸਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਛਿਰ ਹਿਜਲੰਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਏ ਆਗਰਿ ਗਰਸ ਭਿਗੁਰ ਬਚਨੀ॥ ਅਨਿ
ਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨੁ ਹਿਰਿ ਨ ਭੁਨਿਤ ਨ ਪਨੀ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਛ ਲੁਪਾਇ ਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਦਿਚਿ ਜਚਨੀ॥ ੧੮
॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਪਹਲ ਬਸੰਤ ਆਗ ਮਨ ਪਹਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ॥ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਓ ਸੋ
ਕੁਮਉਲੀ ਮੋਤਿ ਸਹਿਨ ਮਉਲਿਓ ਕੋਇ॥ ੧ ਮ॥ ੧੨॥ ਪਹਲ ਬਸੰਤ ਆਗ ਮਨ ਤਿਸ ਕਾ ਕ
ਰੁਖੀ ਚਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਕੁ ਸੇਵੇਇ ਆਪਾਗੁ॥ ੨ ਮ॥ ੧੨॥ ਮਿਲਿਓ ਮਿ
ਲਿਓ ਆਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਓ ਆਜੇ ਹੋਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਅਤੁ ਮੇਜੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਓ ਆਕੀ ਐ
ਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਦੁਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ
ਆਛਿ ਰਿਜੇ ਨੀਪਾਵੈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਆਨਾ ਮੁਪਾਈ ਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
ਦਿ ਸਲਾਹੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਓ ਐਛ ਲਪਾਵੈ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਵਿਸਰੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕਤੀ॥ ਵਿਉਨ ਮਗੀ ਐਰੇ ਇਜਾਲ
ਗਿਰਿਤ ਨ ਆਵਈ॥ ੧ ਮ॥ ੧੨॥ ਜਾਸੁ ਖਤਾ ਸਹੁਰਾ ਦਿਓ ਦੁਖ ਭੀ ਸਮਾਲਿਓਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
ਸਿਮਾਣੀ ਏਇ ਉਕਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਵਿਆਸਾਲਾਹੀ ਵਿਰਮ ਜੀਤਵ
ਠੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਤੂੰ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਅਗੀ ਮਹੈ ਅਧਿ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਮੈਤੁ ਸੁਧਿ

ਥਾਕੇਨੇਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਥਾਕੇਥਾਕੀਸੁੰਦਰਕਾਇਆ। ਜਗਾਹਕਦੀਸਰੁਮਤਿਧਾਧਿਥਾਕੀਏਕ
 ਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਥਾਦਰੇਤੈਗਿਆਨੁਧੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ। ਧਿਰਧਾਨੁਤੁਗਵਾਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਥਲੰਪੂਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵਗੁ। ਜਥਲਗਾਪਟਿਮਹਿਸਾਸਾ। ਜੇਘਟੁਜਾ
 ਇਤਭੁਓਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਸਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਉਸਬਦਫੁਸਦੁਅਤਿਰਿਚੁਕੈਤਿਸ
 ਹਿਪਿਆਸਾ। ਹੁਕਮੇਬੁਝੈਚਉਪਹਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿਣੁਕਾਲੇਪਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਨਜਾਇਭੁ
 ਜਹਿਅਧਿਗਤਿਕਉਤਿਨਕਾਕਛੁਨਨਾਸਾ। ਕਹੁਕਥੀਰਤੇਜਨਕਬਹੁਨਗਾਰਹਯਾਲੁ
 ਜਾਨਪਾਸਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਯੀ॥ ॥ ਏਕਕੋਟਪੰਚਸਿਕਟਰਾਪਚੇਮਾਗਹਿਗਲਾ। ਜਿ
 ਮੀਨਾਜੀਮੈਵਿਸਕੀਬੋਈਅੰਸਾਦੇਨਦੁਖਾਲਾ। ਹਰਿਕੇਲੇਗਾਮੋਕਉਨੀਤਤੁਸੈਪਟਵਾਰੀ॥
 ਉਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਕਉਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਉ
 ਭਾਠੀਦਸਮੁਸਭਪਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ। ਡੋਰੀਪੁਰੀਮਾਪਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸ
 ਟਾਲਾਲੇਹੀ॥ ਬਹਤਰਿਘਰਿਇਕਪੁਰਖਸਮਾਇਆਉਨਦੀਆਨਾਮੁਲਿਖਾਈ॥ ਧਰ
 ਮਗਇਬਾਨੁਤਰਸੇਪਿਆਥਾਕੀਗਿਜਮਨਗਈ॥ ਸੰਤਾਕਉਮਤੁਕਉਨਿਰਉਸੰਤਰਾਮਦਸ
 ਜੈਏਕੋ॥ ਕਹੁਕਥੀਰਮੈਸੋਗੁਰਪਾਇਆ। ਜਾਕਾਨਾਉਧਿਏਕੋ॥ ੪॥ ੫॥

੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਯੀਰਦਿਦਸਜੀਉਕੀ॥ ॥ ਸਹਿਕੀਸ
 ਰਸੁਗਾਗਨਜਾਨੈ॥ ਤੁਜਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਿਰਲੀਅਮਾਨੈ॥ ਤਨਮਨਦੇਇਨਅਤਿਰਗਏ॥ ਅ
 ਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਏ॥ ੧॥ ਸੇਕਤਿਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਜਾਕੇਅੰਤਰਿਦਰਦਨਪਾਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਦੁਇਪਖੀਨੀ॥ ਜਿਨਿਨਾਹਿਨਿਰਤਿਰਿਭੁਗਤਿਨਕੀਨੀ॥
 ਪੁਰਸਲਤਕਾਧਿਬੁਝੇਲਾ॥ ਮੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਦੁਖੀਆਦਰਦਦੰਦ

੪੨
 ਦਰਮਾਇਆ ਘਹੁਤੀ ਪਿਆਸ ਜਥਾ ਘਨ ਪਾਇਆ ਕਹਿਰਾ ਦਿਵਸ ਸਮੁੱਚੇ
 ਗੀ। ਨਿਉ ਜਾਨ ਉਤਿ ਉਕਰ ਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ ੩॥ ੧॥ ॥ ਸੁਹੀ। ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹੁ ਸੇ ਦਿਨ ਜ
 ਹੀ। ਕਰਨ ਕੁਚਰਹੁ ਨ ਧਿਰੁ ਨਾਹੀ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤੁ ਹੋਹੁ ਮਭੀ ਚਲਨਾ। ਦੁਰਗ ਦੁਨ ਸਿਰਉ ਪ
 ਰਿ ਮਗਨਾ॥ ੧॥ ਵਿਅਤੁ ਸੇ ਦਿਆ ਜਾਗੁ ਦਿਆ ਨਾ। ਤੈਜੀ ਦੁਨ ਜਹੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ। ਜਿਨ ਜੀਉ ਦੀਆ ਮੁਰਿ ਜਕ ਅਧਰਾਵੇ॥ ਸਭੁ ਪਾਟਿ ਭੀਤਿ ਰਿਹਾ ਦੁਰਲਾਵੇ॥ ਕਰਿ ਧੰਦ
 ਗੀ ਛੁਤੁ ਮੈ ਮੇਰਾ। ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਸਮਾਹ ਸਦੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਸਿਰਾ ਨੇਪ ਥਿਨ ਸਦਾ ਰਾਸੰ
 ਸੁਪਹੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ। ਕਹਿਰ ਦਿਵਸ ਨਿਦ ਨਿਦਿਦਾਨੇ॥ ਬੇਤ ਸਿਨਾਹੀ ਦੁ
 ਨੀਆ ਠਨ ਖਾਨੇ॥ ੩॥ ੨॥ ॥ ਸੁਹੀ। ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ। ਉਚੇ ਮਦਿਹ ਸਾਲਰ ਸੇਈ। ਏਕ
 ਪ੍ਰਗੀ ਠਨ ਰਹਨ ਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੈ ਸਾਜੈ ਸੇ ਪਾਸ ਵੀਟਾਟੀ। ਜਲਗਾਇ ਉਪਾ
 ਤੁਰਲਿਗਾਇ ਉਮਾਟੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕੁਈ ਧੰਪ ਕਟਿ ਧਸੇਰਾ। ਉਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾ
 ਰੁ ਸਦੇਰਾ। ਪਰਿ ਕੀਨਾ ਰਿਉਰ ਹਿਤ ਨ ਲਾਗੀ॥ ਉਹ ਉਭੁਤੁ ਕੁਤ ਕਰਿ ਭਾਰੀ॥ ੩॥ ਕ
 ਹਿਰ ਦਿਵਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਆ। ਹਮਤ ਉਏ ਕਰਾਮ ਕਹਿ ਛੁਟਿ ਆ॥ ੪॥ ੩॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਸੇਖ ਛਰੀ ਦੁਜੀ ਉ। ਤਪਤਾ ਪਲੁਹ ਲੁਹਾਥ
 ਮੇਰੇ ਉ। ਘਾਵ ਲੋਹੇਈ ਸੇ ਸਹੁ ਲੋਰ ਉ। ਤੇਸਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀ ਆਰੇ ਸੁ। ਮੁਝ ਅਦਗਨ
 ਸਹਾਹੀ ਦੇ ਸੁ। ਤੈਸਾ ਹਥ ਕੀ। ਮੈ ਸਾਰ ਨਜਾਨੀ। ਜੋ ਬਨ ਖੋਇ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਾਲੀ ਕੋਇ ਲਤੁ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ। ਅਪਨੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੋਹ ਉਧਿਰੈ ਜਾ
 ਲੀ। ਪਿਰਹਿ ਧਿਰੁ ਨ ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਨਾਹੇ ਇਕਿ ਪਾਲਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਦਿ
 ਪਣ ਖੁਹੀ ਮੁਖਿ ਦਿਵੇਲੀ। ਨਾ ਕੇ ਸਾਖੀ ਨਾ ਕੇ ਬੇਲੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਮੇਲੀ॥

ਨਾਛਿਰੇਖਾਤਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਗੀਖਗੀਉਡੀਣੀ॥ਖੀਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤ
 ਪਿਤੀਣੀ॥ਉਸਉਪਰਹੋਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਛਰੀਦਾਪਖਿਸਮਾਰਸਦੇਰਾ॥੪॥੧॥ਸੁਤੀਲਲ
 ਤਾ॥॥ਬੇਨਾਧੀਪਿਨਸਕਿਓਧਿਨਿਕੀਬੋਲਾ॥ਕੁਰਸਰਵਰਜਥਉਛਲੈਤਬਤਰੰਦਦੁਹੇ
 ਲਾ॥੧॥ਹਥਨਲਾਇਕਸੁਤੁਜੈਨਲਜਾਸੀਰੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਅਪੀਨੈਪਤਲੀਸ
 ਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਪਾਥਣੀਨਆਵਈਛਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕੇਹੇਛਰੀਦਸਹੇਲੀਉਸਹੁ
 ਅਲਾਏਸੀਹਿਸਚਲਸੀਡੁਮਣਅਹਤਨੁਰੋਗੀਬੀਸੀ॥੩॥੨॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ॥੧॥ਚਉਪਦੋਆਖਰੁ॥੧॥ਤੁਸੁਲਤਾਨਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਗੀਕਵਨ
 ਦਠਾਈ॥ਜੇਤੁਦੇਹਸੁਕਹਾਸੁਅਮੀਮੈਮੁਰਖਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੋਹ
 ਬੁਝਾਈ॥ਜੇਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕਿਛੁਹੋਅਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੁਤੇਤੇ
 ਗੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅਤਿਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੇਅਪਿਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ਕਿਅ
 ਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਦੇਖਾਮੈਅਕਥਨਕਥਨਜਾਈ॥ਜੇਤੁਪਭਾਵੈਸੇਈਆਖਾਤਿਲਤੇਗੀਵਡਿ
 ਆਈ॥੩॥ਏਤੇਕੁਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ਕੁਗਤਹੀਨਨਾਨਕਜੋਹੋਇ
 ਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ॥੧॥ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਦੇਸਕਲੰਦ
 ਰਘਟਹੀਤੀਗਥਿਨਾਵਾ॥ਏਕਸਧਦਮੈਰੋਪ੍ਰਾਨਧਸਤੁਹੈਬਾਹੁਜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ॥ਮਨੁਬੇ
 ਪਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਗੀਮਾਈ॥ਕਉਣਜਾਣੈਪੀਰਪਸਬੀ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਈ॥੧॥

॥੪॥ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਚਿਤਾ ਵਰਹੁ ਮਾਗੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲ
ਕੁਰ ਪੁਰਲੀਣਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭਿ ਬੁਧਿ ਤੁ ਮਾਗੀ ਮਦਿ ਰਹੁ
ਵਾਤੇਗੇ ॥ ਤੁ ਸ੍ਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਬਾਗੁ ਟੁਗਾ ਵਾਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਸ
ਕੁਸਰਣੁ ਤੁ ਮਾਗੀ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁ ਪਪਾਸੇ ॥ ਜੋਤੁ ਪਭਾਵੈ ਸੇਈ ਨਿਗਾਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ
॥੪॥ ॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ १ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤ ਆਪੇ ਜਾਣਾ ॥
ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਤਾਣਾ ॥ ਤੁਰਾਤ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥
ਹਉ ਜਾਚੁ ਕਤੁ ਅਲਖ ਅਭਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇ ਆਮੈ ਹਧਰ ਕਟੀ ਨਾਗਿ ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾ
ਮਟਿ ਕਾਮਟਿ ਅਗਿ ॥ ਗਜਰੁ ਪਸ਼ੂ ਠਾਰਿ ਨ ਚਾਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣ ਅੰਧਿ ਆਰਿ
੨ ॥ ਚਖਿ ਛੇਠੀ ਸਹਿ ਸਾਨੀ ਕੋਇ ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ਕਉ ਕੋ
ਇਕ ਕਰਤਾ ਕੋਰ ਕਰਾਵੈ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ਆਗਾਠਾ ॥ ਵਿਰਹੇ ਮ
ਨ ਸਾਚੈ ਪਾਰਿ ਆਗਾ ॥ ਅਵਰਨ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਕਉ ਦਾਰਿ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿ ਆ
॥੪॥ ॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ ਪਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੀਗਿ
ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਰਮ ਭੁਲੇਖ ਉਗਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀ ਅਗਰ ਹਿ
ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਹਉ ਖਰੀਟੁ ਪਾਲੀ
ਸਾਸਗਿ ਰਾਸ ਜਪਉ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਬਦੁ ਹੈ ਗਾਗਨ ਹਰਿ ਨ ਭੁਨਿਹਾਲੀ ॥ ਅਬ
ਜਾਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਵਥ ਕਥਾ ਕੀ ਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚ

ਰਦੇਇਰਿਖਾਇ। ਧਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿਆਕਾਰਕਮਾਇ। ਹਉਮੈਮੋਟਚਲੇਗੁਰਸਬਦਿ
 ਸਮਾਇ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਦਿਛੁਣੈਖੋਟੀਰਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖੁਇਛੁਣੈਖੋਟੀਰਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਨਾਮ
 ਮਿਲੈਸਾਧਾਸਿ। ਹਰਿਵਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਾ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥
 ੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩॥ ਅਪਰ ੧॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਖ
 ਇਆਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਸੇਇਆਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕਾਪ੍ਰੀਰਿਸਰਜਾਇਆ। ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਕੁਟਬਿਸਰ
 ਤਮਿਉਜਿਤਹੁਣਖਸਮਨਪਾਇਆ। ਪਉਨੀਛੁਣਕੀਛਿਰਿਗਥਿਨਾਵੈਅਹਿਤਾਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥੧॥ ਦੁਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਾਇਨਿਨਹਰਿਕੇਚਰਣਵਿਸਾਗੇ। ਜਗ
 ਜੀਵਨਦਤਾਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਨਕੇਤੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁੰਦਇਆਲਦਇਆ
 ਪਤਿਦਤਾਕਿਆਏਹਜੀਤਦਿਨਾਰੇ। ਮੁਕਤਬੰਧਸਭੁਤ੍ਵਤੇਹੋਏਅੰਸਾਧਿਵਖਾਣੇ। ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮੁਕਤਕੀਅੰਮਨਮੁਖਿਬੰਧਵਿਨਾਰੇ॥੨॥ ਸੇਜਨਮੁਖਤਿਜਿਸੁਦੇਕੁਲਿ
 ਵਲਾਗੀਸਦਰਹੋਹਰਿਨਾਲੇ। ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਕੀਨਜਾਈਸਚੇਆਪਿਸਦਾਰੇ। ਭੁ
 ਰਮਭੁਲਾਣੇਮਨਮੁਖਿਕੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੩॥ ਜਿਸਨੇਨਹਰਿਕਰੇਸੇਈਜਨੁ
 ਪਾਏਗੁਰਕਸਬਦੁਸਮਾਲੇ। ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਭਭਉਹੋਵੈਜਿ
 ਸੁਮਸਤਕਕਾਲਹਿਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੪॥੧॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩॥ ਅਤੁਲਕਿ
 ਉਤੇਲਿਆਜਾਇ। ਦੁਜਾਹੋਇਤਸੇਈਪਾਇ। ਤਿਸਤੇਦੁਜਾਨਹੀਕੋਇ। ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿ
 ਕਿਕੁਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਦਸੈਮਨਆਇ। ਤਾਕੇਜਾਣੈਦੁਖਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ
 ਪਸਛੰਕਸਦਟੀਲਾਏ। ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ। ਆਪੇਭੁਛੇਪੁਠਾਏ। ਆਪੇਜਾਣੇਏ
 ਕੇਸੇਇ॥੨॥ ਮਾਇਆਕਾਰੁਪਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ। ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸਾਨਿਰਮਲਹੋਇ। ਜਿਸ

ਨੇਲਾਏਲਗੋਤਿਸੁਆਇ।।ਸੁਮਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਆਪੇਲਿਦਧਤੁਹੈ
 ਆਪੋ।।ਆਪਿਧੁਸ਼ਾਏਆਪੇਜਾਪੋ।।ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਧਦੁਹੈਆਪੋ।।ਨਾਨਕਆਪਿਸੁ
 ਏਏਆਪੋ॥੪॥੨॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੩॥।।ਸਾਹਬਤੇਸੇਦਕੁਸੇਦਸਾਹਿਬਤੇਕਿਅ
 ਕੇਕਹੈਧਗਾ।।ਐਸਾਇਕਤੇਰਾਖੇਲੁਧਨਿਅਹੈਸਕੁਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਰਚੈਹਰਿਨਾਮਸਮਾਨਾਜਿਸਕਰਮਹੈਦੈਸੇਸਤਿਗੁਰਪਾਏਅਨਦਿਨਲਗੈਸਹਜਪਿਅ
 ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।।ਵਿਅਕੇਈਤੇਰੀਸੇਦਾਕਰੇਕਿਅਕੇਕਰੈਅਭਿਮਾਨਾ।।ਜਬਅਪਨੀਜੋਤ
 ਖਿਚਹਿਤੁਸੁਅਮੀਤਬਕੇਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਹੈਆਪੇਅਪੇ
 ਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ।।ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਦੈਕੇਈਚਲੈਜਿਉਹਰਿਕੁਦੈਕੁਗਵਾਨਾ॥੩
 ॥ਕਹਤਨਾਨਕਤੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਣਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ।।ਇਕਨਾਘਰਿਮਹਿਏਦਭਿਅ
 ਈਇਕਭਰਮਭੁਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥।।ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੩॥ਪੁਰਾਬਾਟੁਬ
 ਏਇਆਪੁਰੇਦੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ।।ਇਸਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਦਭਿਅਈਮਤੁ
 ਕੇਪਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮਤਿਅਦੈਸੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ।।
 ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸਅੰਤਰਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ।।ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਹੁਣ
 ਨਿਥੇਜਾਨਰਮਨਮੁਖਾਨੇਏਕਨਿਧਾਨਾ।।ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਬਓਨਾਜੁਗਾਕਾਪਰਮੁਪੈਕਲਿਮੁ
 ਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਜਗਿਜਗਿਅਪੇਆਪਣਾਪਰਮੁਹੈਸੰਧਏਖਹੁਏਪੁਰਾਨਾ
 ॥ਕਹਤਨਾਨਕਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਨੁਕੇਮਨਅਭਿਮਾਨਾ।।ਕਹਤਸੁਨਤਸਕੁਸੁਖਪਾ
 ਦਹਿਮਾਨਤੁਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਜਿਸਨੇਅ
 ਪੇਲਾਏ।।ਤਿਤੁਪ੍ਰਗਿਬਿਲਵਲਗੁਰਸਧਦੁਸੁਹਾਏ।।ਮੰਗਲਨਾਗੀਗਾਵਹਿਅਏ।।ਮਿਲ

ਗੁਰਮੁਖੀਜੀਧਿਆਇਆਹਰਿਹਰਿਜਗਤੇਪੁਰੇਪ੍ਰਦਾਨਾ॥

ਅਪ

ਪ੍ਰੀਤਮਸਦਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਥਲਿਹਾਰੇਜਿਨਹਰਿਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿ
ਲਿਆਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੇ
ਰਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦੁਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸੇਭਾਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਦੁਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿ
ਚਲੁਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਰੋਨਉਤਰੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਮਿ
ਟਿਅੰਅਗਿਆਨਅਧੇਰਾਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਾ॥ਜੇਸਚਰਤੇਤਿ
ਨਬਹੁਤਿਨਛੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਖਾਏਪੁਰਾਗੁਰਮੇਰਾ॥੪॥ਬਿਲਵਲੁਮਹਲ ੩॥
ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿਤਨਾਮਦੁਸਿਆਮਨਆਈ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸ
ਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਸਾਵੈਗੁਰਤੇਸੇਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਗੁਨਕ
ਜਾ॥ਅਨਦਿਨਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਮੈਰੰਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਦਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਨਥੀਪਰਤੀਤਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣਮਰਣਕੇਸਮਸ
ਰਦੇਖੋ॥ਬਹੁਤਨਮੈਰੰਗਨਾਮੁਪੇਖੋ॥੨॥ਘਰਿਮਹਿਸਭੁਕੇਦਨਿਧਾਨਾਸਤਿਗੁਰਦਿਖ
ਏਗਾਇਆਅਭਿਮਾਨ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਪਿਆਨਾ॥ਅਨਦਿਨਗਾਵੈਏਕੇਨਾਮੁ॥
੩॥ਇਸਜਗਮਹਿਦੁਡਿਆਈਪਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹ
ਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਸੁਖਦਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪ
ਇਆ॥ਅਤਿਰਨਾਮਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਲਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਸਨਿਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੬॥੧੦॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਗੁਬਿਲਵਲੁਮਹਲ ੪॥ਘਰ ੩॥ਉਦਮਮਾਤਿਪ੍ਰਭੁਅਤਿਰਿਜਾਮੀਜਿਉਪ੍ਰੇਰਤਿਉਕ

ਗਨਾਜਿਉਨਦੁਆਤਤੁਦਜਾਏਤਤਾਤਿਉਦਾਜਹਿਜੇਤਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਸ
 ਨਾਮਸਤਕਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੇਹਰਿਬਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾ
 ਇਆਕਸਤਕੁਮਤੈਪ੍ਰਾਨੀਰਖਲੇਵਹੁਜਨੁਅਪਨਾ॥ ਜਿਉਪੁਲਾਦੁਹਰਿਨਾਖਸਗਮਿ
 ਓਹਰਿਗਾਖਿਉਹਰਿਰਸਨਾ॥ ੨॥ ਕਦਨਕਦਨਕੀਗਤਮਿਤਕੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਤਪ
 ਦੰਨਾ॥ ਓਹੁਦੇਵਦੇਰਹਾਬਚਮੁਚਮੁਰੇਹਰਿਉਪਰਿਉਸੁਰਨਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆ
 ਲਕੁਗਤਭਵਤਾਗਨਮਪਾਪੀਰਖੁਪਪਨਾ॥ ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਹਮਕਰੀਅਹੁਜਨ
 ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੀਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਬਿਲਵਲਮਹਲਾ ੪॥ ਹਮਮੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿ
 ਆਨਮਤੀਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਲੇਦਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾ
 ਥਕੀਨਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਕੁਜਰਾਮਨਾਮੇਰਾਆਗਾਰਮਤਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐ
 ਹੋਰਤਿਆਗਹੁਨਿਹਲਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਓਹਮਨਿ
 ਰਗੁਨਰਾਖੁਉਪਮਾਤੁਦੁਖਿਨੁਅਦਰਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਦੇਭੇਕਰਮਾ॥ ੨
 ॥ ਨਾਮਹੀਨਸ਼ਿਗਜੀਵਤੇਤਿਨਦੁਖਸਹਮਾ॥ ਓਇਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨਕੁਤਾਈਅਹਿ
 ਮਦਿਭੁਗੀਮੁਨੁਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਪਾਰੁਹੈਪੁਰਿਪੁਰਖਿਲਿਖੇਦੁਭਕਰਮਾ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦਿਨੁਇਆਜਨਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਵਲਮ
 ਹਲਾ੪॥ ਹਮਰਾਚਿਤਲੁਭੁਤਮੇਹਿਧਿਖਿਆਧਹੁਰਮਤਮੇਲੁਕੁਰਾ॥ ਭੁਮਰੀਸੇਵਕ
 ਰਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਕੁਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧਤਗਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਹਰਿਨਾਮੁਨਰਹ
 ਰਾਜਨਉਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਗੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ
 ਰੇਪਿਤਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ ਭੁਮਰੇਸੀਗਿਲਗੇਸੇਉਪਰੇਜਿ

ਉਸੇ ਗਿਰਾਸਟ ਲੇਹਤ ਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰਹੇ ਦੀ ਮਾਤਿ ਮਾਪਿ ਮਾਜਿ ਨਹਿ ਰਿਸੇ ਵਨ ਕਰਾ॥
 ਤੇ ਨਰਭਾਗੀ ਨਦੁਹ ਚਾਹੀ ਓਇ ਜਨ ਮਮੁ ਦੇ ਛਿਰਿ ਮਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮਹ ਰਿਸੇ ਲੁਹ
 ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੀਤੋ ਖਗੁਰ ਸਰਾ॥ ਨਦੁਹ ਮਾਤਿ ਮੈਲ ਗਈ ਹਰਿ ਭੁਜਿ ਆਜ ਨਨ ਕਪਾਰਿ
 ਪਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਧਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੪॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਿ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬਾਕਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬੋਹ ਬੋਹੈ ਕਲਜੁ ਗਏ ਦਰੁ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਰਿਗੁਣਹ ਰਿਉ ਚਰਹੁ॥ ਮਸਤ ਕਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨਗਾਏ ਮਿਲ ਸੰਗਿ ਤਿਪਾਰਿ ਪਰਹੁ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਨਗਰ ਮਹਰਾਮਰ ਸਉਤ ਮੁਕਿ ਉਪਾਈ ਵਿਉਪਾਈ ਐਉ ਪਦੇ ਸਜਨ ਕ
 ਰਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰ ਸੁਖੀ ਅਹੁ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮੁਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਦਿਖਹੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਠਾਲਾ ਗਾਤਿ
 ਨਧਿ ਸਰੇ ਸਭੁ ਧਿਖਰ ਸਹੁ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮਰ ਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਜਨ
 ਹੁ॥ ਚਾਰਪਦ ਰਬਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੁਜਹੁ॥ ੪॥ ੪॥ ਧਿਲਾਵਲ ਮਹਲ
 ੪॥ ਖੀਬੁ ਹਮਦੁ ਦੇਸੁ ਸੁਦਕੇ ਜਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈ ਨੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੁ
 ਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨ ਸੁਸਭੁ ਰੇ ਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ॥ ਜੋਇ ਛੁਹੁ ਮੈਂ
 ਈ ਛਲ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀ ਅ
 ਹਿਧਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਜਿਥਾ ਤੇਰੇ ਨੀ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੇਈ ਛੁਛੈ ਸੇਵਕੈ ਜਿ ਮੇਰੇ ਚਿਤਨ
 ਚਿਤੇ ਨੀ॥ ੨॥ ਅਨਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਹਾ ਬਾਤ ਕਰੈ ਨੀ॥ ਅਨਦਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਅਵਹੁ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈ ਨੀ॥ ੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹ
 ਮਜੰਤੁ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈ ਨੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈ ਨੀ॥

੪॥੫॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲੁ ੪॥ਅਨਦਮੁਲਪਿਅਇਓਪੁਰਖੇਤਖੁਅਨਦਿਨੁਅਨਦਅ
ਨਦੋ॥ਧਰਮਗਇਕੀਕਾਇਚੁਕਾਈਸਭਚੁਕੇਜਮਵੇਛੁਦੋ॥੧॥ਜਪਿਅਨਹਿਗਿਨ
ਮੁਗੋਬਿਦੋ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਗੁਣਗਾਏਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
ਕੁਮੁਕਮਾਇਅਕੇਬਪਿਕਵਿਚਮਾਇਆਛਿਗਿਛਿਰੰਦੋ॥ਤਿਸਨਜਲਤਕਿਰਤਕੇ
ਧਾਧੋਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦਭਵੰਦੋ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਸੇਦਲਗੇਸੇਉਪਰੇਵਡਭਾਗੀਸੇਵਕਰੰ
ਦੋ॥ਜਿਨਹਿਜਪਿਅਤਿਨਛਲੁਪਾਇਆਸਭਿਤੁਟੇਮਾਇਆਛਿਦੋ॥੩॥ਆਪੇਠਾ
ਕਰਆਪੇਸੇਵਕਸਭੁਆਪੇਆਪਗੋਵੰਦੋ॥ਜਨਨਾਨਕਵਆਪੇਆਪਿਸਭਦਰਤੈਜਿਉਰਾ
ਖੈਤਿਵੈਰਹੰਦੋ॥੪॥੬॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲੁ ੪॥ਪਨੁਤਾਲਾਘਰੁ ੧੩॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਅ
ਰਾਮਨਾਮੁਪਤਿਤਪਾਵਨੋ॥ਹਰਿਸੰਤਭਗਤਤਾਰਨੋ॥ਹਰਿਭੁਰਪੁਰੇਰਹਿਅਗਾਜਲਬ
ਲਨਿਤਰਾਮਨਾਮਗਾਈਐਹਰਿਦੁਖਧਿਸਾਰਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਅਹੈਸਫਲ
ਨਨਮਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਜਪਿਅਹਰਿਦੁਖਧਿਸਾਰਨਹਾਰਾ॥ਗੁਰੁਖੇਟਿਅਹੈਮੁਕਤਿ
ਦਤਾਹਰਕੀਈਹਮਾਗੀਸਫਲਜਤਾ॥ਮਿਲਸੀਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੋ॥੧॥ਅਨਰਾਮਨਾ
ਮਕਰਿਅਸਾ॥ਭੁਉਦੁਜਾਧਿਨਸਿਧਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਅਸਾਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਜੇਜਨੁ
ਮਿਲਿਅਹਰਿਪਾਸੀ॥ਕੋਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕਵਤਿਸਪਗਿਲਾਵ
ਨੋ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਾਗਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੫॥
ਚਉਪਦੋ॥ਘਰੁ ੧॥ ॥ਨਨਗੀਆਵੈਤਿਸਸਿਉਮੇਗਾ॥ਵਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭੁਅਧਿ
ਨਾਸੀਤੇਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਐਹਮਾਰਗਿਧਾਦੁਸਾਪਸੰਗਤਿਕੇਅਠਲਿਲਾਵਰੁ॥ਵਿ
ਉਤਗੀਐਧਿਧਿਅਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਵੈਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਦਨਸੁਲ

ਰੇਮਾਇਆਦੇਇ। ਹਰਿਕੇਰੁਗਤਸਦਾਬਿਰਸੇਇ। ਹਰਖਸੇਗਤੇਰੇਹੇਹਿਨਿਗਾਰਾ।
 ਸਿਰਭੁਪਰਆਪਗੁਰੁਰਖਵਾਰਾ। ੨॥ ਪਾਇਆਵੇਨੁਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਾ। ਹਉਪ੍ਰੇ
 ਟੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ। ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈ। ਜਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੁ
 ਮਿਲਾਵੈ। ੩॥ ਹਉਠਿਰਉਉਦਸੀ। ਇਕਰਤਨਦਸਾਇਆ। ਨਿਰਮੇਲਕਹੀਰਾਮਿ
 ਲੇਨਉਪਾਇਆ। ਹਰਿਕਮੰਦਰਤਿਸਮਹਲਾਲਾ। ਗੁਰਖੇਲਿਅਪਨ੍ਰਦਾਦੇਖੁ
 ਈਨਿਹਾਲਾ। ਗੁਰਖੇਲਿਅਪਨ੍ਰਦਾਦੇਖਿਭੁਈਨਿਹਾਲਾ। ੪॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਅੰਸਾਦੁ।
 ਨਿਉਗੁਗਮਨਮਹਿਧਿਸਮਾਦੁ। ਆਨਦਬੁਪੁਸਤੁਨਦਗੀਆਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਹ
 ਰਿਗੁਣਅਧਿਸਮਾਇਆ। ੫॥ ੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥ ਸਰਬਕਲਿਅ
 ਦਕੀਏਗੁਰਦੇਵਾ। ਸੇਵਕਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ। ਬਿਖਨਨਲਾਰੇਜਪ ੫॥ ਅ
 ਲਖਅਭੇਦਾ। ੧॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਭੁਏਗੁਨਗਾਏ। ਦੁਰਤੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅ
 ਏ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਭੁਨੀਥਾਈਰਦਿਅਆਧਿ। ਆਨਜੁਗਾਦਜਾਕਾਵਡੁਪਰਤਾਪੁ
 ॥ ਗਰਪਰਸਾਦਿਨਹੋਇਸਿਤਾਪੁ। ੨॥ ਗੁਰਕੇਰਨਲਗੋਮਨਮੀਰੇ। ਨਿਰਬਿਖ
 ਨਹੋਇਸਭੁਥਾਈਵਠੇ। ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ। ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਭੁਏਰਖ
 ਵਾਲੇ। ਨਿਬੈਕਿਬੈਦੀਸਹਿਨਾਲੇ। ਨਾਨਕਦਸਖਸਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ। ੪॥ ੨॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇ। ਅਗਨਤਗੁਣਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਤੇ
 ਰੇ। ਮੇਰਅਨਾਥਤੁਮਗੀਸਰਦਾਈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਨਪਿਆਈ। ੧॥ ਦਇਆ
 ਕਰਹੁਬਸਹਮਨਆਇਆ। ਮੇਰਨਿਰਗੁਣਲੀਜੈਲਨਲਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪ੍ਰਭੁਚਿ
 ਤਅਵੈਤਾਕੇਸੀਭੀਨਾ। ਹਰਿਸੇਵਕਨਾਹੀਜਮਪੀਨਾ। ਸਰਬਦੁਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨ

ਭੁਨਿਆਇਆ

ਸੋ ਜਿ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਸਦ ਪ੍ਰਬੁਧ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਕੁਕਾਨ ਖੁਮਨਤ ਨ ਆਪਾਹੁ ॥ ਧਿਸਰਤ ਨ ਮ
 ਹੇਤਤ ਨ ਛੁਗੁ ॥ ਪ੍ਰਬੁਧਿ ਤ ਆਏ ਪੁਰਨ ਸਕੁਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਧਿਸਰਤ ਸਕੁਕਾ ਖੁਹਤਾ ਜ
 ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੀ ਗਿਲਾ ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥ ਧਿਸਰਗ ਈ ਸਕੁਦੁਰ ਮਤਰੀਤਾ ॥ ਮਨਤ ਨ
 ਅਤਿਗਹਿ ਰਿਮੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤ ਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦ ਅਨੰਦ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਿਲਾਵ
 ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਇ ਆਨਹੀ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਮੇਮੰਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਮੇਮੰਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨ ਪਧਿਰ ਥੀ ਆਪਿ ਆਰੇ ॥ ਰਾਖ ਨ ਕਉਤੁ ਮ
 ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਗਲਾ ॥ ਗਰਬੀ
 ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਸਨੇਹੈ ਇਨ੍ਹੈ ਆਲਾ ॥ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭੁਰਪੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਵੀ ਜਿਨ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਹਿਰ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਆਰੇ ਪੁਰੋਕਰ ਮਿਕ
 ਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੋਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣ ਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਕਾਰੀ
 ਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੇ ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮ ਅਗਾਧੀ ਐ ਨਿਰਮਲ ਮਨੇਹੋ
 ਵੈ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਚੁਕੇ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪ
 ਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ
 ਕਉਣ ਜਾਣੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵੁ ਤੇਉ ਪਰਹਿ ਸੁਣੁ ਤੇਉ ਪਰਹਿ ਧਿਨ ਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ
 ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉਤਾਰੇ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਰਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਈਸ
 ਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਧਿਲਾਵ ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਿਖੇ ਬਨੁ ਛੀਕਾ ਤਿਆ

ਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਭਾ। ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਧੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨਹੇਵਤ
ਜੀਭਾਮਾਨੁਮਹਤੁਨਸਕਤਹੀਕਾਈਸਾਧਾਰਸੀਥੀਭਾ। ਨਾਨਕਸੇਦਰਸੇਭੁਦਿਤੇਜੇਪੁਰ
ਅਪਨੈਬੀਭੀ॥੧॥ ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਚਿਤਕੁਮਸੇਖੀਏਮਿਗਤਿਸਨਾਨੁਮਛੁਦਿਅੰਗਰਸ
ਕੁਗਅਤਿਰੁਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੀਗਿਸੁਖਨਪਾਇਆਪੀਨਪੀਨਹਰਿਸੰਪਜਨਸਖੀਏਨ
ਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੨॥ ਜੰਗਇਥਸਹਦਫੁਰਗਈਸਖੀਏਸੰਤਾਸੀਗਿਸ
ਮਾਈਐ॥ ਤਹਦੁਖਨਕੁਖਨਰੋਗੁਬਿਅਪੇਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ ਤਹਜਨਮ
ਨਮਰਣਨਾਮਾਦਣਜਾਣਾਨਿਹਚਲਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਰਨਮੇਹਧਿਅਪੇ
ਨਾਨਕਹੋਰਿਏਕੁਪਿਆਈਐ॥੩॥ ਟਿਸਟਪਾਰਮਨੁਬੇਪਿਆਪਿਅਰੇਰਤਫੇਸਹਜ
ਸੁਭਾਏ॥ ਸੇਜਸੁਗਾਈਸੀਗਿਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮਗਿਲਗੁਣਗਾਏ॥ ਸਖੀਸਹੇ
ਲੀਗਮਰੀਗਰਾਤੀਮਨਤਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿ
ਅਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਏ॥੪॥੨॥੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਗੁਬਿਲਦਲੁਮਹਲੁ੫ ਘਰੁ੪॥ ਏਕਰੁਪਸਗਲਾਪਾਸਾਰਾ। ਆਪੇਧਨਜੁਆ
ਪਿਧਿਉਗਾਗਾ॥੧॥ ਐਸੇਗਿਅਨੁਬਿਰਲੇਈਪਾਏ॥ ਜਤਜਤਨਾਈਐਤਤਤਤਤਿਸ
ਟਾਏ॥੧॥ ਰਗਉ। ਅਨਿਕਰੀਗਿਨਿਤਗੁਨਇਕਰੇਗਾ। ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਰੀਤਰੇਗਾ
ਆਪਰੀਮੰਦਰਆਪਰੀਸੇਵਾ। ਆਪਰੀਪੁਜਾਰੀਆਪਰੀਦੇਵਾ॥੩॥ ਆਪਹਿਜੋਗ
ਆਪਰੀਜੁਗਤਾ। ਨਾਨਕਕੇਪੁਰਸਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧੬॥ ਬਿਲਾਦਲਮਹਲੁ੫॥
ਆਪਿਉਪਾਦਨਆਪਸਪਰਨਾ। ਆਪਕਰਾਦਨਦੇਸੁਨਲੈਨਾ॥੪॥ ਆਪਨਬਚਨਅ
ਪਰੀਬਰਨਾ। ਆਪਨਬਿਰੁਓਆਪਰੀਜਰਨਾ॥੧॥ ਰਗਉ। ਆਪਹਮਸਦਆਪਰੀਬੁ

ਲਾਗਾ ਆਪਹਿ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪਹਿ ਗੁਪਤ ਆਪਹੀ ਪਰਗਟਨਾ ਆਪਹੀ
 ਅਟਿਅਟਿਅ ਅਪਿਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪਸੀ ਗਿਰਚਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
 ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਹਿਥਤਾਇ ਆਗੇ
 ਸਾਗੁ ਰਵਤਿ ਭਾਗੀ ਪਾਇ ਆਗੇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਧਸਰੇ ਹਿਰਦੇ ਗੁਰਚ
 ਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬਿਪਨ ਕਾਟ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਕੀਨ
 ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਆਸੁ ਖੁਦੀ ਆਗੇ ॥ ੩ ॥ ਅਗਨ
 ਸਾਗਰ ਬੁਝਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ॥
 ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇ ਉਪਰੁ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੇਭੁ ਮੇਰੇ ਆਗਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਧੀਰੁ ਰਹੀ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਇਸ ਮਨ ਹਿਉ ਪਾਰਉ ॥ ੨ ॥
 ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲ ਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਨੇਨ ਸੰਤੋਖੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਆਗੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਲੋਸੇ ਆਇ ਆਗੇ ॥ ੪ ॥ ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫
 ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਆਇ ਆਗੇ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਸ ਸਭੁ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇ ਆਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਵਰਹਿ
 ਆਪੁ ਸਭੁ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਰਸਨ ਦੁਖ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖ ਬੁਧੁ ਪ
 ਤਿ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਿ ਆਗੇ ॥ ਸੀਤਲ ਬੁਝੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੁਜਾਪਿ ਆਗੇ ॥ ੨ ॥ ਕੇਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖ
 ਨ ਪਾਇ ਆਗੇ ॥ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆਗੇ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਬੁਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕੀਏ ਨੀਤੀ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਦਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ
 ਮਿਲ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਭੁ
 ਦੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਸਭੁ ਲੋਕਾ ਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲ ਸਾਧੁ ਸੀ ਗਿਹੇ ਉ

ਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਿਰਿ ਤਿਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਜਪੀ ਐਨਾ ਖੁਜਿਤ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਨ ਨਾਨ
 ਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਐ॥ ਸਾਧੁ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਨਿਸਤਰੀ ਐ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ
 ੫॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਅਸੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਕਾ
 ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਕੀਆ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨ ਖੁਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਕੁ ਪਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ
 ਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਜ ਗਤ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥ ੨॥ ਨੀਚ ਤੇ ਉਚ ਉਨ ਪੁਰੀਨਾ॥ ਅਖਿਤ ਨ ਖੁਮਾਰ ਸੁਲੀ
 ਨਾ॥ ੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲ ਮੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੁਖੁ ਭੁਏ ਸੁਖ ਸੀਨਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੨॥
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈ ਅਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈ ਐਨੀ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਵਤਾ॥ ਜਲ ਨ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਮਹੇਵ ਤਬ ਭੁਭਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਹਿਲਿ ਦਲਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਪਨੁ
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਨ ਦਿਸਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਪਿ
 ਅਸ ਘਨੇਰੀ॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥
 ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗੁਨਾ॥ ਦਇਆ ਪਾਰ ਅਪਨਾ ਕਹਿਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਅਨੁ
 ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਸੇਹਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਗਤ
 ਛਲ ਭੇਕਾਟ ਨਹਾਰੇ॥ ਸਮਾਰ ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ
 ਬੇਚਿਲੇ ਖਿਅਾ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਨੇਨ ਹੁਪੋ ਖਿਅਾ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਕਾਟ ਨਹਾਇਣਾ॥
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਭ ਦੁਖ ਪਲਾਇਣਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ਕਵਨ ਜਾ
 ਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਿਕਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਗਾਹਰ ਗੰਭੀ
 ਰੇ॥ ਉਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਸੁਖਿ
 ਨਾਹੀ ਕੰਦੁ ਜਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਜਾਨੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰ

ਦੇਵੇ ਸੋ ਨਾ ਖੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾ
 ਏਆ॥ ੧॥ ੧੦॥ ੧੫॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਤੁ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਗਾਥ ਦੇਖ ਰਾਖਿ ਆ॥
 ਹਰਿ ਸੁਣੇ ਭਿਖਿ ਆਠ ਲੁਚਾਖਿ ਆ॥ ੧॥ ਕੁਜ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭੁ ਛੇਡ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਜਬ ਜ
 ਮੁੰ ਆਇ ਸੰਘਾਰੇ ਮੁੰਦੇ ਤਥ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਬੇਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਪਨ
 ਕਰਿ ਥਾਪਿ ਆ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਏਕ ਮਨਿ ਮਨ ਜਾਪਿ ਆ॥ ੨॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪਾਰਿ ਆ
 ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿ ਆ॥ ੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ਆ॥
 ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੬॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
 ਬੰਧੁ ਪੁਤ੍ਰਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਹੋ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰ
 ਰਾਧੁ ਗੀਤ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਣ ਜਾਨੇ ਜਾਨ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜ ਮਕ
 ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਯੋ॥ ੨॥ ਅਰਥ ਪਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕਾਟਾਤਾ॥ ਪੁਰੀ ਭਈ
 ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਪਾਰਿ ਆਇ ਆਪਰੇ
 ਗੁਰ ਆਇ ਆ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੭॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨਗਰ ਦੇ
 ਵਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੋ॥ ਮਰਿਖੁ ਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨ ਰਿਖੀ ਵੋ॥
 ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋ ਆਰਾਧਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚ
 ਹਿਯ ਨੇਗੇ॥ ਮਿਰਤ ਕਠਾ ਸਗਲੇ ਸਿਰ ਪੈਗੇ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹ ਜਨ ਨਾਮਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿ
 ਕਟਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੮॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਟੁਪਦੋ ਘਰੁ ੪॥ ਕਵ
 ਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੋ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੋ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨਿਤ ਆਦਉ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਐਸੀ ਫਿਲਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਮੇਰੇ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰਨ ਕਾਹੁ ਧੇਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੯॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਰਨ

ਕਮਲਪੁਤ੍ਰਹਿਰਦੇਪਿਆਏ। ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੇ
 ਨਾਮਛਲਜਨਮਜੀਵਨਪਰਦਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਬਾਨੀ॥ ਕਹੁਨਾ
 ਕੰਜਪਿਨੀਵੇਗਿਆਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੦॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਤਿਪਾਈਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਰੋ। ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੁਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਧਿਨਸੋ। ਹਰਿਸਿਮਰ
 ਤਕਿਲਦਿਖਸਕੁਨਸੋ॥ ੧॥ ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਮੇਰੀਪੈਜਸਦਾਰੀ
 ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੧॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮਮਤਾਮੇਹਪ੍ਰੇਮਮਦਮਾਤਾ। ਬਿਪਨਿਬਾਪਿਅਅਤਿ
 ਧਿਕਗਲਾ। ਨਿਨੁਨਿਨੁਛਿਜਤਧਿਕਾਰਕਰਤਅਉਪਛਾਹੀਛਾਬਾਜਮੇਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇਕੀ
 ਸਰਣਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਮਹਾਧਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਰੀਉਪਰਹੁਸਾਧੂਸੀਗਿਰਵਾਲ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤੁਮਰਾਮਾਲਾ। ਕੁਮਕੇਥਪ
 ਨਕਦਹੁਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੨॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
 ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਧਿਰਦਸਮਾਗਿਆ। ਸਾਧਜਨਹੋਏਕਿਰਪਾ
 ਲਾਧਿਗਸੇਸਭਪਰਦਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਮਾਪਿਸਦਾਗਿਆ। ਵਡੀਆਰਜਾ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਈਨਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭੁ
 ਦੁਣਹਰਿਅਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਧਾਰਿਆ। ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਛਲਪਾਏਪੁਰਨਇਛ
 ਪੁਜਾਰਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੩॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਸਭਿਪਾਰਿਹੋਦਤਦਇਆਲਾ।
 ਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੇਸੇਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭੁਜੀਐਗੋਪਾਲੁ। ਗੁਨਗਾਵਤੁਤੁਣੈ
 ਜਮਜਾਲੁ॥ ੧॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਨਾਨਕਜਾਚੈਸਾਧਰਦਾਲਾ॥ ੨॥ ੬॥ ਮੇ
 ॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਗੁਰਿਨਾਮੁ। ਅਨਨਿਨੁਕੀਰਤਨਹਰਿਗੁ
 ਲਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ। ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਨਹੁਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ

ਨਨਕਾਕੇਨਿਰਮਲਕੁਗਾਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫
 ਰੋਗੁਗਾਇਆਪੁਰੁਆਪਿਗਵਾਇਆਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਪੁਰੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
 ਰਜਿਰਜਿਭੋਜਨਖਾਵਹੁਮੇਰੇਕੁਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਨਕਗੁਰਪੁਰੇਸ
 ਰਨਾਈ॥ਜਿਨਾਮਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਪਾਰਿਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਜੋਨਿਦਕਰੇਇਨਗੁਰਨਕੀਤਿਸੁਆ
 ਗੇਹੀਮਾਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਨਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋਸਬਦਅਖੰਤਅਪਾਰ॥੨॥੮॥
 ੨੭॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥ਤਾਪਸੀਤਾਪਸਗਲੇਗਾਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁਬ
 ਖਸਿਅਸੰਤਨਰਸਬੋਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਬਸੁਖਤੇਰੀਅੰਤੁਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨਾਅੰਗੋਗਾ॥
 ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੋਇਹਾਮਵਖਵਜੋਗਾ॥੧॥ਆਇਬ੍ਰਹਮਪਾਰਿਦੇਸਮਹਿਇਹੁਲੇਸੀ
 ਜੋਗਾ॥ਨਨਕਪੁਰੁਸਪੁਸੰਨਕੁਏਲਹਗਾਏਬਿਛਿਗਾ॥੨੯॥੧੦॥੧੨॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਕਾ
 ਹੀਸੰਗਨਚਾਲੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਉਠਿਸਿਧਾਰੇਛਿੜਪਤਿਸੰਤਨਕੋਖਿਆਲਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ ॥ਅਹੀਬੁਧਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹੁਪੁਰਕੀਛਾਲਾਬੁਧਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿਬਿਖਿ
 ਅਭਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਬਚਨਜਾਪੁਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਨਕਤ
 ਰੇਹਰਿਕੇਰੀਗਿਲਾਲਾ॥੨॥੧੧॥੧੨॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਸਹਜਸਮਾਧਅਨੰਦਸੁ
 ਖਪੁਰੇਗੁਰਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਈਸੀਰੀਪੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜੋਜੋਕਾ
 ਰਜਗਤਮਹਿਲੋਚਹਿਸਭਜੀਆ॥ਸੁਪੁਸੰਨਕੁਏਸਤਿਗੁਰਪੁਰੁਕਛਬਿਘਨੁਨਥੀਆ॥
 ੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਰਇਆਲਪੁਰੁਤਾਕੇਸਭਦਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾਵਾਡੀਆਈਆਨਨਕਗੁਰ
 ਪਾਸਿ॥੩॥੧੨॥੩੦॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਗਾਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥

ਚਉਪਦੋ ॥ ਪਰ १ ॥ ਨਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗ੍ਰਸਾਜਿਆਜਿਉਬਲਪਾਰਿਬਾਗ ॥ ਬਿਨਸਤਬਾ
 ਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦਬੁੰਦਾਗਸੁਨਮਹੀਮਨਸਾਮਨਮਹਿਸਤਦੋਖਬੀਚਾਗ ॥ ਸਿਦ
 ਸਾਦਿਕਾਗਿਰਹੀਜਗੀਤਜਗਾਇਘਰਬਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜੇਸਾਸੁਪਨਾਰੇਨਕਥੇਸਾਸੀ
 ਸਾਗ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਜਤੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਹਿਗਵਾਗ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾਸੁਤਾਈਮੀਤਹੇਦੋ
 ਖਨੈਨਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਚਲੇਇਕਚਲਸਹਿਸਾਭਿਅਪਨੀਵਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਪੁਰਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸੇਦੀਆਸੇਅਸਥਿਰਹਰਿਦੁਆਗਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਨਾਸੁਹੈਰਾਖੁਪੇਜਮੁਰਾਰਿ ॥ ੪
 ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋਕਨਕੀਅਵਡਿਅਈਆਬੈਸੀਤਰਿਪਾਗਉ ॥ ਜਿ
 ਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਆਪਨਾਤੇਬੋਲਕਰਾਗਉ ॥ ੧ ॥ ਜਉਪੁਤੁਜੀਉਦਾਇਆਲੁਹੋਇਤਉਤੁਰ
 ਤੀਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਗਹਿਓਮਨੁਬਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਇਹੁਤਿਆਗਉ ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਅ
 ਤਿਘਨੀਇਹੁਜੀਉਤਿਆਗਉ ॥ ਅਰਥਆਨਸਕੁਵਾਰਿਆਪ੍ਰਿਅਨਿਮਖਸੋਹਾਗਉ ॥ ੨ ॥
 ਪੰਚਸੰਗੁਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੋਖਅਰੁਰਾਗਉ ॥ ਹਿਦੇਪ੍ਰਗਸੁਪ੍ਰਗਵੁਭਾਇਆਨਿਸਿਬਾਸੁ
 ਰਜਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ਸਰਣਿਜੋਹਾਗਨਾਆਇਆਜਿਸਮਸਤਕਭਾਗਉ ॥ ਕਦੁਨਨ
 ਕਤਿਨਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ੨ ॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਸਰੰਗਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਡੁਭਾਗਾ ॥ ਐਲਕ
 ਦੇਨਹੋਵਈਨਹਲਾਰੋਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸੁਖਦਾਈਆਮਿਲਿਆਸੁਖ
 ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਸਮਾਨਾਤੀਤਰੇਛੋਡਿਆਨਹਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜ
 ਰਾਮਰਨਹਿਦਿਆਪਈ ॥ ਫਿਰਦੁਖਨਪਾਇਆ ॥ ਪੀਅੰਤ੍ਰਿਤਮਾਘਾਨਿਆਗੁਰਾਮਮ
 ਰੁਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਜਾਨੈਜਿਨਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਮੋਖਾ ॥ ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ ॥

ਵਿਆਕਹਿਮੁਖਿਥੇਲਾ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਚਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਪਤੇਗੀਧਾਣੀ॥
 ਪਾਦਉਪੁਰਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੩॥੩੩॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੫
 ਗਾਖੁਅਪਣੀਸਰਣਪ੍ਰਭੁਮੇਹਵਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੇਵਾਕਛੂਜਾਨਉਨੀਚਮੂਰਖਾਰੇ॥੧॥
 ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਪਉਪਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰੇ॥ਹਮਅਪਗਾਧੀਸਦਭੁਲਤੇਤੁਮਬਖਸ
 ਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਅਵਗਨਕਰਹਿਅਸੰਖਨੀਤਤੁਮਨਿਰੰਗਨਦਤਾਰੇ॥ਦਾ
 ਸੀਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਏਕਰਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਸਭੁਕਿਛੁਦਇਆਧਾ
 ਰਿਹਮਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥ਲਾਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਉਨਹਿਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ॥੩॥ਤੁ
 ਸ੍ਰੇਥਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਭਿਵਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਗਟਿਦਇਆਲਗੁਰਲੇਹੁਮੂਰ
 ਪਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥੩੪॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੫॥ਦੇਸਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਿ
 ਆਈਐ॥ਜਿਤਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇਘਨਾਮਨਸੇਈਗਾਈਐ॥੧॥ਕਹੀਐਕਾਇਪਿ
 ਆਰੇਤੁਪ੍ਰਥਿਨਾ॥ਤੁਮਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਭੁਅਵਗਨਹਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁ
 ਮਰਾਖਉਤਿਉਰਹਾਅਵਗਨਹੀਚਾਰਾ॥ਨੀਪਰਿਆਪਰਤੇਗੀਆਇਕਨਾਮਅਧਾਰਾ
 ॥੧॥ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭੁਲਅਨਲੇਤਾਮੁਕਤਾ॥ਸਗਲਸਮਰੀਤੇਗੀਆਸਭੁਤੇਗੀਚੁ
 ਗਤਾ॥੩॥ਚਰਣਪਖਾਰਉਕਰਿਸੇਵਾਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਹੋਹਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭ
 ਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੫॥੩੫॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ੫॥ਮਿਰਤੁਹਸੇਸਿਰਉਪਰੇਪਸੁ
 ਆਨਹੀਧੁਧੈ॥ਬਾਦਸਾਦਅਹੰਕਾਰਮਹਿਮਰਣਾਨਹੀਸੁਧੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਆਪ
 ਨਾਕਾਰੇਛਿਰਹੁਅਭਾਰੇ॥ਨੇਖਕਸੁਤਾਰੰਗੁਲਾਕਾਪੇਭੁਲਿਲਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕ
 ਰਿਪਾਪਦਰਬਕੀਆਵਰਤਣਕੈਤਾਈ॥ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਰਲੀਨਾਗਾਉਠਿਜਾਈ॥੨॥

ਜਾਵੇਕੀ ਐਸੁ ਕਰੋਤੇ ਬੈਠਿਓ ਪੀ॥ ਅਤਿ ਵਾਲੁ ਜਿਨਾ ਹਿਰੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋ ਪੀ॥
 ੩॥ ਦਸ ਰੇਲੁ ਸੇਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਰਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
 ਸਰਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੬॥ ਬਿਲਵਲ ਮਹਲਾ॥ ੫॥ ॥ ਪਿਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਪ
 ਰੇਖ ਲਚਤੁ ਰਬ ਕੀਤਾ॥ ਅਪਿਲੇ ਤਿਉ ਦੁਸੁ ਭਿਆਗੁ ਰਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਮਹਮਾਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਕੀਸੁ ਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘਰੇ ਨਿਰਮਲੁ ਭੋਏ ਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਐਸੀ ਭੁਗਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਹੁ ਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੇ ਜੋ ਕੀਨੈ ਆਪਨੇ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ॥
 ੨॥ ਸਿੰਘ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਾਇਓ ਤਿਨੁ ਮੇਰੁ ਰਿਖੀਤਾ॥ ਸੁਸੁ ਕਰਤੇ ਨ ਮਆਰੁ ਕਉ ਤੇਰੁ
 ਨੀਪ ਨੀਤਾ॥ ੩॥ ਕਵਨੁ ਦੁਨਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅਤਿ ਗਨੀਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾ ਭੁਰੇ
 ਹੁਨਾਨ ਕਰੁ ਸਗੀਤਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੩੭॥ ॥ ਬਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਭਿਪਿਪਰਬਾਨ
 ਨੀਤ ਲੋਕੁ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਪਿਆਮਿ ਥਿਅ ਬਿਖਿ ਆਗਦਿ॥ ੧॥
 ਐਸੀ ਪੇਖੀਨੇ ਤੁਮਹਿ ਪੁਰੇ ਗਰਪਸਾਦਿ॥ ਹਾਨੁ ਮਿਲਖ ਪਨ ਜੇ ਬਨਾਨ ਮੋ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪ ਪੂਪ ਸੋਗੀ ਪਤਾ ਕਾ ਪਰਭੇਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤੁ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿ ਸਟਤੁ ਨ ਹੋਏ
 ਦਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤ ਮਾਨੁ ਖੁਭੁ ਭਿਆਖਿਨ ਭੰਗ ਨ ਦੇਗਾਦਿ॥ ਇਹ ਅਉਸ
 ਰੰਤੇ ਚੁਕਿ ਆਬਹੁ ਜੇਨ ਕੁਮਾਦਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਨ
 ॥ ਸਖ ਸੋਹਨ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਾ ਕੇ ਪੁਰਨਾਨਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੩੮॥ ਬਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫
 ਚਰਨ ਭੁਏ ਸਤਿਬੋਹਿਥਾ ਤੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤਾ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਓਰਿ ਮਾਨ ਮਾਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇਤਾ॥ ਓਠਤ ਬੈਰਤ ਸੇਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਚੇਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਚਿਰੇ ਕਾ ਆਗੈ ਭੁਗੋਨ ਬਸਾ ਪਸੰਗੋਤਾ॥ ਪੁਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਟਲ

ਰੁਗ੍ਰਿਸੇਭਾਸੇਤਾ॥੨॥ਨਿਹਚਲਮਾਸਣਮਿਟੀਚਿਤਨਾਹੀਭੋਲੇਤਾ।ਰੁਰਮਭੁਲਾਵਾ
 ਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭੁਪੋਖਤਨੇਤਾ॥੩॥ਗੁਣਗੀਭੀਰਗੁਣਨਾਇਕਾਗਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤ
 ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥੪॥੮॥੩੮॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫
 ਬਿਨਸਾਧੁਜੇਜੀਵਨਾਤੇਤੇਬਿਰਥਾਗੀ॥ਮਿਲਤਸੀਗਿਸਕੁਕੁਮਮਿਟੇਗਤਿਭੁਈਹਮਾਗੀ
 ੧॥ਜਾਦਿਨਭੋਟੇਸਾਧਮੇਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨਮਨਅਪੋਨੇਜੀਅਗਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਹਉਦਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛੁਡਾਈਮੇਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਗੀ॥ਸਗਲਰੇਨ
 ਦਿਹਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਗੀ॥੨॥ਨਿਦਰਿਦਪਰਦੁਖਨਾਏਬਿਨਮਹਿਜਾਗੀ॥
 ਦਇਆਮਇਆਅਰਨਿਕਟਿਪੋਖਨਾਹੀਦੁਗਾਗੀ॥੩॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਭੁਏਅਧਮੁਕ
 ਤੇਸੀਸਾਗੀ॥ਜੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਪੰਨਨਾਨਕਦਰਸਾਵੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਧਗਧੁਚਉਧਾਲਾ॥ਮਸਤਕੁਅਪ
 ਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥੧॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨਜੀਉਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇ
 ਆਲਾ॥ਨਿਸਿਧਾਸੁਰਮਨਅਨਦ੍ਰੋਹਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤ
 ਉਪਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭੁਤਿਨਲਗਾਹੁਪਾਲਾ॥ਮੇਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸਤਿਨਪਗੋਰਾਲਾ॥੨॥
 ਉਕਤਸਿਮਾਨਪਕਛਨੀਜਾਹੀਕਛੁਪਾਲਾ॥ਕੁਮਭੈਰਾਖਹੁਮੇਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥
 ੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨ
 ਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥ਕੀਤਾਲੇਜਹਿਸੇਕਰ
 ਹਿਤੁਬੁਧਿਨਕਛਨਾਹਾਪਰਤਾਪਤੁਮਾਰਦੇਖਵੈਜਮਦੁਤਛੁਡਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਤੇਛੁਡੀਐਬਿਨਸੇਅਹੀਮੇਵਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬਪ੍ਰਭੁਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਖੇਜਤਖੇਜਤਖੇਜਿਆਨਾਮੇਧਿਨੁਕੁਜਾਜੀਦਨਸੁਖਸੁਖਸਾਧਸੀਗਿਪ੍ਰਕੁਮਨਸਾਪੁਰਾ॥੨॥
 ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਕੁਜਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮਕੁਰਪੁ
 ਰਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਕੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡੁਗੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
 ਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਕੁਜੀਦਾਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੫॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਕੈਥਾਸਥੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ॥ਪ੍ਰਕੁਸੇਤੀਰੀਗਿਰਤਿਆਤੁਤੇਗਰਭਿਨ
 ਗੁਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮਕਹਤਜੋਦਿਵਸੁਚੀਬੁਟੀਰਸਨਾ॥ਮਾਨੁਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੋਯ
 ਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਪ੍ਰਾਪਿਅਮਨਿਰਸੁਲੇਹਸਨਾ॥ਬੁਧ
 ਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਬੁਟੀਭਿਲਟਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸਤਿਸੰਤੋਖਹੋਇਸਕੁਬੁ
 ਝੀਤਿਸਨਾ॥ਨਹਦਿਸਧਾਵਤੁਮਿਟਗਏਨਿਰਮਲਿਬਾਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਰਾਖਨਹੋਰੋਰ
 ਥਿਆਕੁਏਕੁਮਕੁਸਨਾ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੋਥਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥
 ੪੩॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਨਿਹਾਲੁ॥ਰਾਜਮਿਲ
 ਖਸਿਕਦਰੀਆਅਗਨੀਮਹਿਨਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੇਟਰਾਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿ॥
 ਮਾਇਆਧਾਰੀਛੁਤਪਤਿਤਿਨਛੋਡਉਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਦਨਾਰੁ
 ਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗਿਹਸਾਕਤਛੁਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰਤੇਥਿਖੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਕੁਗਤਜਨਾਕਾ
 ਲੁਗਾਰਓਛਿਨਗਨਹੋਈ॥ਸਭਤਸਿਰਪਾਉਰੇਸਮੀਪਹਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕ
 ਤਸਿਓਮੁਖਜੇਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਟੁਟੈ॥ਹਰਿਜਾਨਕੀਸੇਵਾਕਰੇਇਤਉਤਹਿਛੁਟੈ॥੪॥
 ਸਕੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੇਹੋਆਪਿਧੰਤਬਣਈ॥ਨਰਸਨਭੇਟਤਸਾਧਵਾਨਨਕਗੁ
 ਟਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ਸ੍ਰਦੀਸੁਨਉਹਰਿਹ

ਰਿਹਰੇਰਾਕੁਰਜਸੁਗਾਵਉ॥ ਸੰਤਚਰਣਕਰਸੀਸਧਰਹਰਿਨਾਮਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਦਇਆਲਪੁਰੁਇਹਨਿਪਿਸਿਧਿਪਾਵਉ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਰੇਣਕਾਲੇਮਾਥੈਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਰਿਧਿਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ ਪਾਦਮਲੇਵਾਆਪਤਿਆਗਿਸੰ
 ਤੁਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ ੨॥ ਸਾਮਿਸਾਮਿਨਹਿਦੀਸੈਰੇਅਨਕਤਹਿਨਪਾਵਉ॥ ਸਠਲਦਰਸਨਗੁ
 ਰੁਕੇਟੀਐਮਾਨਮੋਹਮਿਟਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਣਇਆਪਰਮਸੀਗਾਰਬਨਾਵਉ॥ ਸਠਲ
 ਸੁਗਾਣਨਾਨਕਾਅਪੁਨੇਪੁਰੁਭਾਵਉ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੪੫॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੁਜਨਾਸਭੁਮਹਿਪੁਗਟਾਇਆ॥ ਜਿਸਜਨਹੋਆਸਾਪਸੰਗੁਤਿਸਭੇਟੈਹ
 ਰਿਗਇਆ॥ ੧॥ ਇਹਪਰਤੀਤਗੋਵਿੰਦਕੀਜਪਹਰਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਧਤਾਸਭਿ
 ਕਰਿਗੇਗੁਰਪ੍ਰਗਿਲੈਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਣਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਹਿਸਾਇ
 ਆ॥ ਕਰਮਕੁਮਹਰਿਨਾਮਏਇਅਉਸਰੁਣੁਲਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਅਤਿਰਿਜਾਮੀਆਪਿਪੁਰੁ
 ਸਭਿਕੇਰੇਕਗਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪਣੇਕੇਰੇਠਾਕੁਰਧਿਰਣਇਆ॥ ੩॥ ਸਤੁਬੁਲਹੁਆ
 ਨੁਖਜਨਮਾਇਆ॥ ਭੁਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਪਤਿਰਾਖਸੀਜੇਪੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ ੪॥
 ੧੬॥ ੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਆਟੀਤੇਜਿਨਸਾਜਿਆਕਰਿਣੁਲਭਦੇਗਾ॥ ਅਨਿਕਦਿ
 ਵਮਨਮਹਰੁਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਗਾ॥ ਕਿਉਧਿਸਰੈਪੁਰੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਗਾ॥ ਪੁਰੁਤਜ
 ਰੇਜੇਜਿਅਨਮਿਉਸੇਰਲੀਐਖੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਿਧਿ
 ਲਮਕੇਰੇਗਾ॥ ਛੇਰਿਪੁਪਚਿਪੁਰੁਸਿਉਰਚਹੁਤਜਕੁਝੇਨੇਗਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗ
 ਕੀਏਯੈਸੀਏਗਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਗਾ॥ ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਵਡਸਤ
 ਸੰਗਿਧਰੇਗਾ॥ ਦਾਸਦਾਸਕੇਦਾਸਗਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਗਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ

ਏਕੋਟੇਕਰੋਵਿੰਦਕੀਤਿਅਗੀਅਨਅਸਾਸਰੁਭੇਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸਾ॥ ੧॥
 ॥ਜਨਕਾਨਖੁਅਪਾਰਯੋਪ੍ਰਭੁਸਰਣੀਪਾਹਾਪਰਮੈਸਰਕਾਅਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ॥
 ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਰਖੈਆਪਦੇਵਸੀਆਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰੋ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇਸਾਮਿ
 ਸਾਮਿਸਮਾਰੋ॥੨॥ਕਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆਸਾਈਦਭਿਅਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਓਪਦੇਸਿ
 ਆਸੁਖਖਸਮਰਜਾਈ॥੩॥ਚਿਤਅਦੇਸਾਗਣਤਤਜਨਨੁਕਮਪਛਤਾ॥ਨਹਾਬਿਨੈਨਹ
 ਛੇਡਜਾਇਨਾਨਕਰੀਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ਮਹਾਤਪ
 ਤਤੇਕੁਈਸਾਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਾਠੇ॥ਅਪਿਕੁਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਦੇਦੇਹਾਥੇ॥੧॥ਓਇਹਮ
 ਰੇਸਾਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨਾ॥ਜਿਨਕੁੰਤੋਦੇਤੁਸੁਖੀਜੀਅਨਾਨੁਦੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੁ
 ਰਬਲਾਲੀਖਿਅਮਿਲਿਆਅਧਿਅਧਿ॥ਧਸਤਸੀਗਿਹਰਿਸਾਧੈਕੇਪੁਰਨਆਸਾਇ॥੨॥
 ਕੁੰਧਿਨਸੇਤਿਪੁਲਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨਾ॥ਦਇਆਕਰੀਸਮਰਥਗੁਰਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ
 ॥ਨਾਨਕਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭੁਤੇਗਾਆਪਾਗ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਹਰਆਗਮਅਪਾਰ
 ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਜੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਧਿਸਰਾ
 ਨਾ॥ਕਰਨੇਹਾਰਨਬੁਝਈਆਪਗਨੈਧਿਗਾਨਾ॥੧॥ਨੁਖਤਦੇਜਨਦੀਸਰੇਸੁਖਪ੍ਰਭੁਚਿਤਅਏ
 ਸਤਿਨਕੈਅਨੰਦਏਹੁੰਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਚੇਤੇਨੀਚਕਰੇਨੀਚਧਿਨਮਹਿ
 ਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਕਰੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੋਖਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਨੇਦਿ
 ਨੁਆਇਆ॥ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭੁਇਆਸੀਗਿਰਲਿਅਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰ
 ਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਤੇਗੀਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨਸੁਰੇਣਨਾਨਕੁਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥
 ੪॥੨੦॥੫੦॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫॥ਜਲੁਛੇਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ

ਬਾਗਿਜਾਉਲਖਬੋਰੀਆਦਰਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਉਮਨੋਰਬਮਨੋਮਾਹਿਅਪ
 ਨੇਪ੍ਰਕੁਤੇਪਾਵਉ॥ ਦੇਉਸੁਹਨੀਸਾਪਕੈਬੀਜਨੁਚੋਲਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣ
 ਸੰਤਧੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ ਉਆਰਸਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਬਿਖੇਜਲ
 ਨਧੁਵਾਵਉ॥ ੨॥ ਜਬਭੁਗਤਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਹਰਿਗਾਵਉ॥ ਕਰਉਨਮ
 ਸਕਾਰਭੁਗਤਜਨਨੁਰਿਖੁਪਿਲਾਵਉ॥ ੩॥ ਉਠਤਥੈਠਤਜਪਉਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਾਵ
 ਉ॥ ਨਾਨਕਵੀਪ੍ਰਭੁਥੈਨਤੀਹਰਿਸਰਨਿਸਮਾਵਉ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ
 ੫॥ ਇਹੁਸਾਗਰਸੇਈਤਰੇਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੇਸੀਗਿਦਸੈਦੁਭੁਗਾ
 ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤਮਧਾਣੀਜਨਆਖੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਰੁਲੇਅਮਹਸੇਦਕਵੀ
 ਰਾਖੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਸਾਗਰਤੇਕਾਛਿਅਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮ
 ਜਲੁਸੰਭਿਆਗੁਰੁਏਸਹਾਈ॥੨॥ ਜਨਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਅਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇ
 ਅਗਾਵਾਟੀਸਿਲਕਬੂਮਮੋਹਵੀਅਪਨੇਪ੍ਰਕੁਭਾਇਆ॥੩॥ ਮਤੁਕੇਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁ
 ਕਹੁਸਰੁਪ੍ਰਕੁਕੈਗਾਥਿ॥ ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਾਏਸੀਗਿਸੰਤਨਸਾਥਿ॥੪॥ ੨੨॥ ੫੨॥
 ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਬਪਿਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੇਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆਨੁਖੁਰੇਗੁ
 ॥ਮਨੁਤਨਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭੁਇਆਪ੍ਰਕੁਪਿਆਵਨਕੇਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਜੋਜਿਤਰੇਗੁਨਦਿਆਪੋ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਅਨਿਤਨਿਹਿਤੈਛਿਰਿਨੁਖੁਨਜਾਪੋ॥੨॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀਐਅਤਿਗਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਬਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਪੁਰੇਇਸਾਧੁਸਰਣ

ਪਾਏ

ਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੁਹਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਨਾਨਕਕਥੈਹਰਿਕੇ
 ਗੁਣਗਾਈ॥੪੭/੨੩॥੫੩॥ਧਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਿਰਿ
 ਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ਨਾਮਜਪਤਗੋਵਿੰਦਕਾਧਿਨਸੈਕੁਮਭਾਂਤਿ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਅ
 ਤਾਕੇਸੁਖਪਰਦੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਿਮ
 ਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਗੁ॥ਮਨਤੇਕਥਹੁਨਦੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥੨॥
 ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵਾ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾ
 ਵਹੁਸੇਵਾ॥੩॥ਨਿਪਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨਿਦਾ॥ਨਾਨਕਕਥਹੁਨਦੀਸਰੈ
 ਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ॥ਧਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਾਗ
 ਈਨਾਠੈਭੈਰੁਰਮਾਧਿਤਪਾਈਆਨਦੁਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਪਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰਾਅਰਾ
 ਧਿਆਧਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰਮਤਨੁਮਨੁਸਕੁਸੀਤਲੁਭੁਇਆਪਾਇਆਸੁਖਧੀਗਾ॥੧॥ਗ
 ਈ॥ਸੇਵਤਹਰਿਜਪਜਾਗਿਆਪੋਧਿਆਧਿਸਮਾਦਾ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾਅ
 ਚਰਜਸੁਆਦਾ॥੨॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁੰਦਧਉਧਾਰੇ॥ਸਠਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇ
 ਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਗੁਨੁਗੁਣਗੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉ
 ਕਿਰਪਾਭੁਈਦਾਸੁਅਪਨਾਕੀਨੁ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ॥ਧਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਭੁ
 ਗਤਾਕਾਅਸਰਾਅਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਦਾਰਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਗਨਾਉ॥ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਕਰਿਪਚੇਜਮਵਾਲਿਗਰਾਸੀਏ॥
 ੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਤਿਏਕੁਪਿਆਦਨਾਦੁਸਰਬੇਨਾਗਿ॥ਏਕਸਅਗੈਬੇਨਤੀਰਦਿਆਸਰਬਥਾ

੨॥ ੧॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉਂ ਸੁਣੀ ਕੁਗਤ ਨ ਕੀਧਾਨੀ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ
 ਨਲੀਏ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਸਤਿਬਚਨ ਨ ਕਰ ਕਹੈ ਪੁਰਾਟ ਸਭੁ ਮਾਗਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤਿਨ ਕਉ ਭੁਭਿਨਾਹਿ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੫੬॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ ੫॥ ਬਿਧਿ ਕਹੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
 ਕੈ ਕਲਾਥਾ॥ ਅਦਰ ਕਰ ਮਨ ਹੁਟੀ ਐਰਾਖ ਹਰਿ ਨਾਥ॥ ੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਪ
 ਦ੍ਰਿਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਛੁਟ ਜਾਇ ਸੈ ਸਾਰ ਤੇ ਗਏ ਗੋਪਾਲ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਸਾ ਕੁਰਮ
 ਬਿਕਾਰ ਮੇਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੇ ਕੁਨਾ॥ ਸੁਠ ਸਮਰੀ ਮਨਿ ਦਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਪਰਮ
 ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਗੇ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਤਿ ਉਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ੩॥
 ਕਰੁਣਾ ਕਰੁਣ ਸਮਰਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐਸਾ ਪਸੀ ਗਿਹ ਗਿਹ ਗਿਹੁਟ
 ਕਾਉ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੫੭॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ ੫॥ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨੀਪਤ ਰਿਅਤੁ
 ਮਹੀ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਮਹਾ ਮੇਹ ਨੀ ਮੇਹਿ ਆਨਰ ਕਵੀ ਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਨ ਖੁਟ ਹਰ ਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ
 ਬਿਸਾਸੁ ਤੁਮ ਹਉ ਮਾਣਾ॥ ਖਰਕਾ ਪੇਖਰਤ ਉਛੁਟੈ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਪਤ ਪਸੈ ਜਮ ਤੁਮ ਖੰਡੇ॥ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਭੰਡਾ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨਿਦੁਖ ਰਲ ਜੇ ਕੁੰਤੁ
 ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਮਿਉ ਤੇਰਾ ਬੁਝਾ॥ ਬੀਪਾ ਪਚਿ ਬਟਵਾਹਈ
 ਉਪਜਿਓ ਮਾਧੇ ਦੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਤਿ ਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਦਸਿ ਕੀਨਾ॥
 ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨੁ ਕੀਉ ਦੀਨਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ
 ੫॥ ਉਦਮੁਕਤ ਅਨਿਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਗਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ
 ਪੁਰਨ ਬੀਰਯਾ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮ ਅਗਧ ਤੇ ਮੁਖ ਮੀਥਿ ਪੀਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਤਿ ਸੁਖਿ ਬਸੈ ਸਭੁ ਕੈ ਮਨ

ਨ

ਨਿ

ਲੇਚਾ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤ ਚਿਤ ਵੇਤੇ ਨਹੀਂ ਵਡੁ ਪੈਚਾ॥ ੨॥ ਧੰਨ ਸੁਖਾਨੁ ਧਰਮ ਤਿਧਨੁ ਜੁ ਜ
 ਪੀਐ ਨਾਮੁ॥ ਕਥਾ ਵੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸੁਆਸੁ॥ ੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਰੇਨ
 ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਵੇਨਾਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਾ ਕੇ ਸਭੁ ਵਿਛੁਰਾਥਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੫੮
 ॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਛੁ ਨਿਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇ ਅਗਾਸ
 ਰਾਸਿ ਮਰਚਰਣਾ ਰਧਿ ਦਿਸੀ ਤਲੁ ਜੇਤਾਇ ਅਗਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤਿ ਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇ ਅਗਿ
 ਛੁਕਾ ਮਿਨ ਅਵੈ॥ ਜਿਨ ਦੇਹੁ ਰਚਨਾ ਰਚਾਇ ਅਕੇਉ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰਿਗੁ ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਰਿਖਾਈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਪਾਮ ਤੇ ਕਾਰੈ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟਟਾਲੇ ਗਾਰੈ॥
 ॥ ੨॥ ਅਤਿ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਉ ਤੁਝ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਇ ਹਰਿਗਤਿ॥ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ਨ ਸਰਬ ਛ
 ਲਰਦੀ ਐ ਹਰਿਨਿਰਤਿ॥ ੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧਾ॥ ਐਹ ਮਗਨ
 ਕੁਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਰੁ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੬੦॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
 ਮੋਢਿ ਰਾਖੇ ਜਉ ਬਨ ਬਾਨਾ॥ ਅਛੁਲ ਅਛੋਰ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭੁ ਐ ਸੇਭ ਗਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਕਥਾ ਦੇਖ
 ਉਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈਰੀ ਗਿ॥ ਜਾਗਤ ਤੇ ਸੁਖ ਨ ਚੁਲਾਧ ਸੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਬਰਨ ਆਸੁ ਮਸਾਸਤੁ ਸੁਨ ਉਦਰ ਸਨ ਕੀਧਿ ਆਸਾ॥ ਰੁਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪਚਿਤ
 ਤਠਾ ਕੁਰ ਅਧਿਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਉਹ ਸਰੂਪ ਸਤਿ ਨ ਕਹਹਿ ਦਿਰਲੇ ਜੋਗੀ ਸੁਗਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਪੀਨਿ ਪਨਿ ਤੇਈ ਸੁਗਾ॥ ੩॥ ਸੇ ਅਤਿ ਰਿਸੇਧਾ ਹਰੇ ਬਿਨ ਸੇਤ ਹਕੁਰ ਮਾ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਇ ਆਜਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੬੧॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਜੀ ਅਜਤਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭੁਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਗਤਾ ਪਾ॥ ਕਰ ਜੁ ਉਤਾਰਿ ਆਸ ਤਿਹੁ
 ਰੂਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪਾ॥ ੧॥ ਖਾਤਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗਾਰ ਸਬਦ ਅਖੁਟਾ॥ ਪੁਰਨ

ਭਈ ਸਮਰੀ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਪਿਆ
 ਪਾਗਾ ਪਰਮ ਅਰਥ ਕਾ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀਂ ਬਾਗ ॥ ਭੁਗਤ ਅਰਾਧ ਹਏ ਕਰੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁ
 ਪਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀਂ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਆਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐਥੇ ਅੰਤਿ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੬੨ ॥ ॥
 ਖਿਲਾਵ ਲਮਹ ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਜ ਕੁਏ ਰਾਮਿ ॥ ਘਰਤਾਰ ਪੁਰਿ
 ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸਤਿ ਨੈਕ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਘਨ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗਰਪਹਿ ਅਰਦਾ
 ਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲ ਹੋ ਆਗੋਬਿੰਦ ਗਇ ਭੁਗਤ ਨ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਟ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲ ਪੁਰ
 ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਤਨ ਧਰਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸੰਤਿ
 ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਉਨ ਨਹੀਂ ਸੈ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਭੈ
 ਕਰਹਿ ਸਚ ਬੰਨ੍ਹ ਸਗਾਇ ਅਗ ॥ ਜਪ ਜਾਨ ਕਾ ਮੁਨਿ ਪਾਸ ਸੁਖ ਪੁਰ ਗਰਪਾਇ ਅਗ ॥ ੪ ॥
 ੩੩ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ਖਿਲਾਵ ਲਮਹ ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀ ਐਥੇ ਹੀ ਐ ਆਰੇ
 ਗਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਲਸਟਿ ਕਾਜਿ ਨ ਮਾਰਿ ਆਰੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀ
 ਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵੇਦਾਰਣੈ ਮਿਲਿ ਆਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਸਿਮਰਤ
 ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨ ਸੈ ਬਿਓਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਣ ਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩੪
 ੬੪ ॥ ॥ ਭਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਪਦੋ ॥ ੫ ॥ ਖਿਲਾਵ ਲਮਹ ਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਅਵਰਿਓ ਪਾਵਸ ਭਿਅੰਗਿ ਆਦਾਰੁ ਨ ਮੂਲੁ ਇਅਗ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੀਤ
 ਲ ਮਨੁ ਭਇਅਗ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗਾ ਪਿਆਸ ਗਲਾ ਦੁਖ ਗਇਅਗ ॥ ਰਾਖ ਨ ਹੋਰੇ

ਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਂਹ ਪਵਹਿ ਪੁਰੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਨ ਅਪਨ
 ਦਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ॥
 ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੁ ਪਰਮ ਸਤ ਕਥਾ ਪਿਆਨਾ ਮੁਰੀ ਨੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਲਸੇ ਵਪਾ
 ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਰੁ ਰਾਖਤਾ ਭੁਗਤ ਨ ਕੀਆਨਿਆ ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਿਤ
 ਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੇ ਲੇਤਾ ਆਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣ ਗਹਿ ਦਿਜਨ ਪੁਰੁ ਕੇ
 ਪਾਨਾ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਧਿਲਵਲ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀ ਨੇ ਪੁਰਿ ਆਪਿਆ ॥ ਪੁਰੁ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਜਨ
 ਪਰੇਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਹਿਤਾ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖ ਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪੁਰੁਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ॥ ਰਾਮ
 ਗਜਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀ ਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦ ਸਦ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਕਿਛੁ
 ਧਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਐ ਬੈਠੁ ਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥
 ॥ ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਪੁਰੁ ਆਰਾਧੀ ਐ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ ਓ ਚਰਤ ਗੁ
 ਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੁਰਤੇ ਜਮ ਭਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਜਨ ਜਪੈ ਅਨ ਦਿਨ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥
 ਤੇ ਅਤਿ ਨਹ ਜੇ ਹੋਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਧਿ
 ਨ ਸੇ ਅਨਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੀਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥
 ਧਿਲਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ ਅਜੁ ਗਤ ਦਸ ਪੁਰੁ ਕੈ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁਕਰਨਾ ॥ ਬੁਧੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ
 ਗਾਇਉ ਉਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਰੇ ਤੁਧ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਾਗੈ ॥ ਜ
 ਮ ਕੀ ਕਰੁ ਨੇਨਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ

ਰੇਤਿਸੁਖਿਨੁਨੀਹੋਗਾਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗਤੀਸਾਚਮਨਜੋਗਾ॥੨॥੫॥੬੮॥
 ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਠਾਧਠਾਉ॥ਬਿਸਮਪਾਏਮਿ
 ਲਿਸਾਪਸੀਗਿਤਾਤੇਬਹੁਜਿਨਪਾਂਓ॥੧॥ਬਲਿਗਾਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ
 ॥ਅਨਦਸੁਖਮੰਗਲਬਨੇਪੋਖਤਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਾਵੀਰਤਨਗਗਨਾਦ
 ਧਨਿਹਿਭਨਿਓਸੁਆਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮੁਖੀਨਕੁਏਬਾਛੁਤਛਲਪਾਉ॥੨॥੬॥੭੦
 ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਦਾਸਤੇਰੋਕੀਥੇਨਤੀਰਿਰਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀ
 ਰਿਪਾਤੇਪਾਰਧ੍ਰਮਰੇਖਨਕੇਨਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀ
 ਰਤਨਾਮਸਿਮਰਤਗਉਜਧਲਗੁਘਟਿਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤੀਪਤਾਧਿਪਤੁ
 ਰੇਤੁਮਰਧਨਿਦਾਸੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਗਤੀਜਾਕੋਨਿਰਮਲਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੭੧॥
 ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਸਰਧਸਿਧਿਹਰਿਗਾਈਐਸਕਿਭੁਲਮਨਦਹਿ॥ਸਾਧੁਸਾਧੁ
 ਮੁਖਤੇਕਹਹਿਸੁਣਿਦਾਸੁਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਕਲਿਅਣਰਸਪੁਰੇਗੁਰਕੀਨ
 ॥ਜੀਅਸਗਲਦਇਆਲੁਭੁਏਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਨੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਿਰਹਿਓਸ
 ਰਧਮਹਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਗੀਗਾਨਾਨਕਕੁਗਤਅਨੰਦਮੈਪੋਖਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਧੀਗਾ॥੨॥੮॥੭੨
 ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਅਰਦਸਿਸੁਣੀਦਤਾਰਪ੍ਰਭੁਏਵਿਰਪਾਲਾ॥ਗਧਿਲੀਆ
 ਅਪਨਾਸੇਵਕੇਮੁਖਿਨਿਰਕਛੁਗਾ॥੧॥ਤੁਝਿਹਿਨੇਜੈਮੀਤਜਨਤੁਗੁਰਕਾਦਸਾ॥
 ਪਾਰਧ੍ਰਮਤੁਗਧਿਆਦੇਅਪਨੇਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨਕਾਦਤਾਏਕਹੈਧੀਅਨ
 ਹੀਹੋਗਾਨਾਨਕਕੀਥੇਨਤੀਅਮੇਤੇਰਾਜੋਗਾ॥੨॥੯॥੭੩॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥
 ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਧੇਕੋਦਿਦਾ॥ਨਿਰਕਮਿਰਤਕਹੈਇਗਾਏਤੁਮਹੋਹੁਨਿਚੰਦਾ॥

१॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਵੀ ਏਭੇ ਫੇਰੁ ਰਦੇ ਵਾ॥ ਜੇ ਜੈ ਕਾਰਜ ਗਤ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾਵੀ
 ਸੇਵਾ॥ १॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨ ਤਹਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਗਧਿ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜ
 ਤਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਧਿ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੭੪॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਆਗਾ ਪਿਅਰੇ ਦੇ
 ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇ ਆਤੁ ਟੇਜ ਮਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਖ ਭੁਖੈ ਸੰਸਾਰ ਮਿਟਿ ਆਗਾ
 ਵਤ ਪੂਰੁ ਨਾਮਾ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਨ ਬੁਝੀ ਸੀਤ
 ਲਭੇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਤੁ ਪਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭੫॥
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਰਤ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ॥ ਕੁਠਿ ਨ ਠਾਕੁ ਮਮਿ ਟਿ
 ਗਾਇ ਆਗਵਿ ਆਨਿਤ ਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸੁਆਮਾ॥ ਸਾਈ
 ਪਤੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਸਮਿਰ ਮਹਿ ਛਿਰ ਤੇ ਪ
 ਹਨਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਪਟਿ ਪਟ ਸਭੁ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੭੬॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮ
 ਲਾ ੫॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਆ ਆਪ ਪੂਰੁ ਭਿਖਾਨਿ ਆਸੁਖ ਸੰਗਤਿ॥ ਵਤੁ ਪਲਾਪ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ
 ਹਰਿ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਗਧਿ ਆਮੇਰਾ ਕੁਾਈ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰ
 ਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਸਟਾ ਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਰੇ ਨੇਹੇ ਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਕੁ ਮਿ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
 ਰਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣੁ ਤਾਸਿ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇ
 ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਿ ਅਧੀ ਵਨ ਕਾਰਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਨ ਸੇਵਿ ਆ ਅਨਦਿਨ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ॥ ੧
 ਸਾਤਿ ਸਹਿਜੁ ਆਨਿ ਦੁਪਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ
 ਗੁਣੁ ਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਇ ਸੁ ਅਮੀ ਅਰਦਾ ਸਿਜਨ ਅਤਿ ਰਿਜਾਮੀ॥ ਬਾਨ ਥਨ ਤਿਰਿ
 ਵਿਰਧੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਤੀ ਵਾਉਨ ਲਾ

ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉ ਗਿਰਦਹ ਮਾਰੇ ਰਾਮ ਕਾਰਣੁ ਖਲ ਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਟਿ ਆਜਿ ਨ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਉ ਖਦ ਨੀ ਆਏ ਕਾ ਲਿਵਲਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਰਾਖਿਲੀ ਏਤਿ ਨ ਰਖਨ ਹਾਗ ॥ ਸਬੁ ਧਿ ਆਪ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਪਾਭੁ
 ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਸ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੫ ॥ ਖਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਰ
 ਧਿ ਅਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭੁਏ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥
 ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਿ ਆਪਿ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵ ਲਿਅਨੁਤ ਕਾਵਨੁ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਟਿ
 ਖਹ ਮੇਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲਿਆਣੀ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਛਲ ਦਿਤਿ ਅਨੁਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
 ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੮੦ ॥ ੧ ਚਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਖਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੬ ॥
 ਮੇਰੇ ਮੇਹ ਨ ਸੁਣਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਪੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਸੇਵਤੁ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵ ਉਸਦਾ ਕਰਉ ਵਿਰਤਾਏ ॥ ਅਭੇਦ ਨੁਪਦਉ ਪੁਰਖ
 ਰਤੇ ਮਿਲ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਸ ਨਾ ਅਭਾਹ ਅਗਾਹ ਗੁਨ ਗਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰ ਸਰਿ ਗੁ
 ਲਾਏ ॥ ਹਿਰਦਿਆਲ ਦੀ ਨਦੁ ਖਰੀਜਨ ਮੇਹ ਚਰਦੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬੁ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ
 ਉਪਰਿ ਏਹ ਦਿਸਦਿ ਦਿਸਦਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੈ ਕਉ ਸਤ ਗੁਰ ਮੈ
 ਤ੍ਰਿਦਿਨਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਤੁਲ ਅਤੁਲ ਅਤੁਲ ਨਹ ਤੁਲੀ ਐਭੁ ਗਤਿ ਦੁਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥ ਜੇਜੇ ਸ
 ਰਣ ਪਰਿਭਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੇਦ ਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ੮੧ ॥ ਖਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਅਧਾਰੈ ॥ ਨਮ ਸਕਾਰ ਭੰਤ ਉਤ ਬੰਦ ਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਜਨਾਉ ਬਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ
 ਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਇਹੁ ਮਨ ਤੁਹਿ ਰਿਤਿ ਤਾਰੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਇਸ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ
 ਤੁਹੀ ਅਗੈ ਸਾਰੈ ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁਧਿ ਪਾਤੁ ਮਹੀ ਤੁਮ ਹਿਮੈ ਪਰਦਾਰੈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰਹੁ

ਸੇਈ ਭੁਲਹ ਮੇਰੇ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫
 ਸੁਨੀ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਉ ਸਗਲ ਚਿੰਤਾ ਮੇਰ ਮਗਨ ਪਤਿ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮੈ ਸੇ ਮਨ ਹਿ ਧਿਸੁ
 ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਚਿ ਧਿ ਧਿ ਆਲੇ ਰਾਹੁ ਜੀਨੀ ਅੰਤਿ ਮਨ ਤੇ ਠੁਰਨਾ ਕਾਮ ਭੇ
 ਪ ਲੇ ਭੁਰ ਭੁਨਿ ਦਸ ਤਸੰ ਤੇ ਖ ਧਿ ਦਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ ਪਰੇਤੁ ਮ
 ਸਾਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧੋਨੀ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਸਾਪ ਸੀਰੀ ਗਰਿ ਰਤਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮੩ ॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ
 ੫ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਸੁਨੀ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ ਬੀਧਾਤਾ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੁਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨ
 ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੇਨ ਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਜੀਨੀ ਦਤਿ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਕਾਮ ਭੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਧਿ ਪਤ ਅਪਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸ
 ਨੁ ਅੰਤਿ ਪੁਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨ ਧਾਤਿ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਿ ਸੀਰੀ ਮਿ
 ਲਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮੪ ॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ॥ ਰਾਖਿਲੀ ਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਧਿਨ ਸਗਾਏ ਸਭੁ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ
 ਸਭੁ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨ ਆਲਾਪਾ ॥ ਕੋਟ ਜਨ ਮਕੀ ਸਿਸਨਾ ਨਿਦਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇ
 ਦਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਨੁ ਗਾਹੇ ਸਰਨੁ ਸੁਖ ਦਤੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪਾ ॥ ਸ
 ਗਰ ਤੇਰ ਭੁਰ ਮਭੈ ਧਿਨ ਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੮੫ ॥ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ
 ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਲਾਹਿ ਆਗੁ ਸਿਰ ਜਨ ਗਾਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈ ਜਰਖੀ
 ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਮਾਸੁ ਤ ਕੀਧਾ ਰਿਬਾਲ ਕਰ ਖਲੀਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਨਾਮ
 ਮਹਾਰਸਣੀਨੋ ॥ ੧ ॥ ਦਸ ਕੀਲਾ ਜਰਖੈ ਮਿਹਰਦਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੈ ਲੈ ਦਰਗਾਹ ਪਰਦ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੮੬ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਧਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ॥

ਚਉਪਦੋ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿ ਉਜਾਰੇ ਦੀਪਾ ਬਿਨ ਮਿਉ ਅਪਿਕਾਰਤਿ
 ਹਮੰਦਰਤਨ ਕੋਠੀ ਖਲੀ ਅਨੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਬੁਏ ਨ ਉਪੋਖਿ ਓਕਰ
 ਨਨਕਾਇਦ ਭਿਆਈ ਮਮਗਨ ਭੁਏ ਉਹਾ ਸੀਗਿ ਮਾਂ ਤੇ ਭਿਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥ ੧ ॥ ਆਲਜਲ
 ਨਹੀ ਕਛੁ ਜਿਗਾ ਅਹਿਧਾ ਪਿਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਉਚਨ ਉਚਾ ਬੀਚਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੁਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਏ
 ਕੰਕਾਰ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੈ ਬਿਸਬੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥
 ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚਾ ਸੁਚੇ ਸੁਚਾ ਸੁਚੇ ਸੁਚਾ ॥ ਅਤਿਨ ਅਤਿ ਸੰਦਾ ਬੇ ਅਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਉਚੇ ਉਚਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਨੁ ਆਵਤ ਹੋ ॥ ਜਾਮਿ ਓਰ
 ਚਿਮਾ ਚਿਮਾ ਚਿਤੁ ਮਲ ਗੋਓ ਹਮੇ ਹਨੀ ਮੇਹਾ ਵਤ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸੇਜ ਸੇ
 ਹਨੀ ਛੋਡ ਖਿਨੇ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੋ ॥ ਉਗਝਿ ਰਹਿ ਓਇ ਫੀਰ ਸਪ੍ਰੇਰਿ ਓ ਬਿਖੋਠ ਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੋ ॥
 ੧ ॥ ਫਿਰ ਕੇ ਮੰਦਰ ਸਾਜ ਸਦਾ ਰਿਓ ਪਾਵਤ ਲੈ ਜਗਾਵਤ ਹੋ ॥ ਅਮੋ ਸੇਗ ਨ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀ ਲੈ
 ਛੁਲਿ ਛੁਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਮੁਡ ਪਰਿਠਾ ਛੇ ਕੇ ਸਗੋ ਛੇਰਾ ਵਤ ਹੋ ॥ ਫਿ
 ਸਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿ ਅਨੀ ਸੇਇ ਰਹਿ ਓ ਮਰਿ ਆਵਤ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰੇ ਗਦਿ ਸ
 ਥਾਗੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਛਾਹਾ ਵਤ ਹੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਕਾਟ ਨ ਕਉ ਮੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆ
 ਵਤ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪਾਨ ਪਿਆ
 ਰੇ ਮਨ ਹਿ ਅਪਾਰੇ ਚੀਤ ਚਿਤ ਉਜੈ ਸੇ ਪਾਨ ਤੀਬੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਓਹੁ
 ਰਹਿ ਬਝਾਇ ਓਰੰ ਗਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰੀਅਮ ਖਿਲ ਗੋਜ ਉਦਭੁਗੋ ਸੁਹ
 ਗਾ ਮੇਰੇ ਕਤ ਹੁਨ ਛੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਨ ਪੁਪ ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅਗਿ ਅਗਿ ਸੀਰਿ ਅ
 ਓਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਅਰ ਵੀ ਸੁਹਾਗਾ ਨ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖੋਟੇਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮੮ ॥

ਧਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ ॥ ਜਬਤੇਭੋਟੇਸਾਧਦਇਆਰਤਬਤੇਨਰਮ
 ਤਿਦੁਰਿਭਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਓਸਿਪੁਰਨਸੀਤਲਸੰਤਿਨਇਆਦਈ ॥ ਕਾਮਕੋਧ
 ਤਿਸਨਾਅਹਿਕਾਰਤਨਤੇਹੋਏਸਗਲਖਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁਸਤਿਖਦਇਆਪੁਰਮੁਸੁਰਿਸੀਤਨਤੇਇਮ
 ਤਲਈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛੁਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੇਝਪਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ॥
 ਧਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫ ॥ ਵਿਆਹਮਨੀਅਜਤਿਏਚਾਰੇਬਰਨਨਸਾਕਹਏਕੋਰਮਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਰੇ
 ਸਮਿਧਮੁਨਇੰਦੁਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਪਈ ॥ ੧ ॥ ਵਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਬਥਨਨਜਾਈ ॥
 ਨਹਨਯਦੇਖਤਹਰਹਿਅਸਮਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੁਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹ
 ਮੇਰੇਪੁਰਤੁਹੈਸਹਈ ॥ ਸਰਨਪਰਿਓਹਰਿਚਰਨਗੋਪਪੁਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਬੁਝੁਝਈ ॥ ੨ ॥ ੫
 ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫ ॥ ਅਗਮਰੁਪਅਧਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾ
 ਈਐ ॥ ਅਚਰਜਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਬੇਦਲੇਸਤਿਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕਿਤੁਧਿਪੀਐ
 ਕਿਤਸੰਜਮਿਪਈਐ ॥ ਕਹੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਪਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਅਨੁਖਮਾਨੁ
 ਖਕੀਸੇਦਾਓਹਤਿਸਕੀਲਈਲਈਛੁਨਿਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਸਰਗਿਸਰਗਿਸੁਖਸਾਗਰਮੇਹ
 ਟੇਕਤੇਰੇਇਕਨਈਐ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫ ॥ ਸਤਿਸਰਗਿਸਤਿਟਹਲਕਰੀ
 ॥ ਪਿਪਥੀਪਅਰਸਗਲਜੰਜਰੇਅਦਰਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਰੁਪਨੇਅਨੰ
 ਦਹੁਚਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ ॥ ਐਸੇਹਰਿਰਸੁਧੰਨਨਿਸਾਕਉਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਓਲਟਿਪਰੀ ॥ ਧੇਖਿ
 ਓਮੋਹਨਸਕੁਕੇਸੀਗੋਉਨਨਕਾਹੁਸਗਲਭੁਰੀ ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਓਕੋਰਪਾਨਿਧਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀ
 ਪੁਰੀਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲ ੫ ॥ ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ ॥
 ਜਾਨਖੀਨਠਾਕੁਰਪੁਰਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਥੇਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛੁਨ

ਤੇਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਗਾਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉਡੁਭਵਹਿਜਥੇਖਤਜੀਸੀਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੇ
 ਨਬੇਮਨਮਾਨਦਮਾਨਨਬੀਓਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬੁਏਦਇਅਰਾਹਰਿਰੰਗਨਕਬਹੁਲ
 ਹਤਾ॥੨॥੮॥੧੪॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਨਿਦਕੁਐਸੇਹੀਭੂਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁ
 ਨਹੁਤਮਭਾਈਨਿਓਕਾਲਰਭੀਤਗਿਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਓਦੇਖੈਛਿਦਤਉਨਿਦਕਉਮਾਹੈਭੁ
 ਲੇਦੇਖਿਦੁਖਬੁਰੀਐ॥ਆਠਪਹਰਚਿਤਦੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਦਤਚਿਤਦਤਮਹੀਐ॥ਨਿਦ
 ਕਪ੍ਰਬੁਧੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਓਬਾਦਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਅ
 ਪਿਪ੍ਰੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਥਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੧੪॥੧੪॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਐਸੇ
 ਕਹੇਭੁਲਿਪਯੋਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੁਕਰਿਪਾਵਹਿ॥ਪੋਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੀਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਰਾਧਿਗਾਧੁਨਕੰਚਨਛਾਡਨਥੈਗੀਸੀਗਿਹੋਤਸਾਜਨਤਿਆਗਾਖਰੇ॥ਹੋਵਨਕਉਗਾਅਨੋਦਨ
 ਮੀਠਾਧਿਖਿਅਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅਪਿਕੁਪਮਹਿਪਰਿਓਪਗਾਨੀਬੁਰਮਗੁਧਾਰਮੋਹਥੀ
 ਪਪਗੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੋਤਦਇਆਗਾਗੁਰਬੁਏਕਾਰੇਛਾਹਛਰੇ॥੨॥੧੦॥੧੦੬॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨਾਗੁਏਅਨੰਦਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੇਕਉ
 ਗਰਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਨਪਤੇਸਭਈਸਿਆਨਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਨਾਧੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰ
 ਥੇਅਪਨੇਕਉਕਾਹੁਨਕਰਤੇਕਦੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੁਥੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕਰਭੁਰੇਸੈਕਉਨਮਾਨਿਓਮਨਲੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੧੨੩॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਗਾਧਿਲਈ॥ਅਭਿਤਨਾਮਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੇਜਨਮਜਨਮ
 ਕੀਮੈਲੁਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਦਰੇਦੁਤਨੁਸਟਥੈਰਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪਾ॥ਕਹਾਕਰੈ
 ਕੋਈਬੇਰਾਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਕਾਵਡਪਗਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਚਰਨ

ਕਮਲਰਖਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਨਪਰਿਓਨਕਵਦਾਸਜਾਤੇਉਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੨॥੫੮
 ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਸਦਾਸਦਾਜੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਗਮੰਗਵਹੁਦੁਖਨਬਿਅਧੇਆਗੇ
 ਦਰਗਾਹਪੁਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐ
 ਏਹੁਨਿਧਾਨ॥ਜਨਮਮਰਦਵੀਕਟੀਐਛਾਸੀਸਾਚੀਦਰਗਾਹਕਾਨੀਸਾਨੁ॥ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭੁ
 ਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੁਟੈਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕਾਕੀਅਸਗਲਜਾਪਾ
 ਨੁ॥੨॥੧੩॥੫੯॥ ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਮਨਤਨਅਤਿਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸਰਸਨਾਕਾਮੇਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਸਮੁਹਉਪਰੇਖਿਨ
 ਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨੰਦਸੇਤੀਬਿਖਿ
 ਆਖਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੁਕੇਬੋਹਿਥੁਪਾਏਭੁਵਸਾਗਰਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਸਤਿਸੇਵਭਗਤ
 ਹਰਿਤਾਕੇਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥
 ਪੀਰਉਦੇਖਤੁਮਾਰੇਠੰਗਾ॥ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅਤਿਰਿਜਾਮੀਤੁਹੀਵਸਹਿਸਾਧਕੇਸੰਗਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਨਿਦਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਕੀਟਤੇਕਰਹਿਰਾਜਗਾ॥੧॥ਕਧਹੁਨਬਿਸਰੇਯੀਏ
 ਮੇਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ ੧॥
 ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੇਗੋਗੇਪਾਲਾ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਥਉਹਰਿਆਗੈਸਰਧਜੀਆਕਾਧੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਸੁਖਦਤਾਕਿਰਪਾਸਿਪ੍ਰਬੋਧਦਇਆਲ॥ਕੀਲਿ
 ਇਰਾਖੇਅਪਨੇਕਉਤਿਸੋਨਲਗੈਨਤਾਤੀਧਾਲ॥੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਧ
 ਸਤਿਜਨਾਪਨਮਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਾਚਕਦਰਸਪ੍ਰਭੁਮਾਰੈਸਤਿਜਨਾਕੀਮਿਲੇਰਵਾਲ॥੨॥੧੬॥
 ੧੦੨॥ ॥ਬਿਲਵਲਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਤਨਪ੍ਰਵੇਟਿਜਤਨਭਏਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਹਰਿ

ਗੁਣਗਾਏਜਮਤੁਤਨਕਉਤਸਮਭੋਗੇ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਜੋਤੋਪਨਹਚਰਨਸੇਵੀ॥ ਨਿਮਤਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁ
 ਚਰਣਗੋਗੇ॥ ਆਵਣੁਜਾਣੁਭਰਮਭਉਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਵੇਕਿਲਾਦਿਖਦੇਗੇ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉ
 ਉਏਭੁਜਪੁਜਗਾਦੀਸੈਏਪੁਪਰਾਗਬੁਦਰਭਾਗਿਲਾਗੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਦਤੇਨਿਰਮ
 ਲਜਸੁਨਾਨਕਦਾਸਕਹੇ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੧੦੩॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਗਇ
 ਟਗਾਖੁ॥ ਸੁਲਹੀਕਾਗਾਬਕੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੁਆਨਾਪਾਕੁ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਕਾਰਿ
 ਕੁਠਾਰਖਸਮਸਿਰਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਾਇਆਹੈਖਾਕੁ॥ ਮਰਿਚਿਤਦਤਚਿਤਦਤ
 ਪਚਿਅਜਿਨਗਚਿਅਤਿਨਦੀਨਾਪਾਕੁ॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਪਨੁਕਿਛੁਨਗਹਿਓਸੁਛੁਰਗਾਇਆ
 ਸਭੁਭਾਈਸਾਕੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕੇਤਿਸਪ੍ਰਬਲਿਗਾਰੀਜਿਨਜਨਕਾਕੀਆਪੁਰਨਦਾਕੁ॥ ੨॥ ੧੮
 ॥ ੧੦੪॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਦਾ॥ ਆਪੇਅਪਿਦਰਤੇਸੁਆਮੀਕਾਰਜ
 ਗਸਕੀਆਗੁਰਦੇਦਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਆਦਮਪਿਪ੍ਰਭੁਅਤਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਘਾਟੁਬਨਾਇਓਆ
 ਪਿਅਪਨੇਸੇਦਕਰੀਆਪੇਗਾਥੈਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਕੋਦੁਪਰਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ
 ਗੁਰਦੁਸਿਰੀਨੇਜਿਨਸਗਲੇਜਤਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈਗਮਨਅਜਪਨਿਰਮਲ
 ਮਤਿ॥ ੨॥ ੧੯॥ ੧੦੫॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਤਾਪਪਾਪਤੇਗਾਥੈਆਪਾਸੀਤਲਭੁਏਗਰਚ
 ਰਨੀਲਗੇ॥ ਗਮਨਅਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭੁਦੀਨੇ॥ ਜੋਗਤ
 ਉਪਾਰਨਨਦਖੰਡਪਰਤਾਪਾ॥ ਦੁਖਧਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਦੇਸਾਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚਪ੍ਰਾਪ
 ॥ ੧॥ ਅਨਾਥਕੋਨਾਥਸਰਣਸਮਰਥਾਸਗਲਮਿਸਟਕੋਮਾਈਧਾਪਾ॥ ਭੁਗਤਿਵਹੁਲਭੈਭੁਜਨ
 ਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਾਨਕਅਲਾਪਾ॥ ੨॥ ੨੦॥ ੧੦੬॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ॥
 ਨਿਸਤੇਉਪਜਿਅਤਿਸਹਿਪਛਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਪਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿ
 ਦਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਅਤਿਰਜਾਮੀਸੁਖੰਨੁਸੁਜਾਨਾ॥ ਗਾਥਦੇ

ਇਹ ਥੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਹੁ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿ ਆਕੇ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਕੁਮਭੈ ਬਿਨ ਸਿਰਾਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ
 ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਥਾਣਾ ॥
 ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੧੦੦ ॥ ਖਿਲਾਵ ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਵੈ ਥਾਇਰ ਥੇ ਗੁਰ ਸੁਰੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰ ਥੁਰ
 ਮਸਦਾਗੇ ॥ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਨਿ ਨ ਹੋਵੇ
 ਤਸਾ ਪੁਪੁਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਬਿਤ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਮਰਣ ਵੇ ਮਿਟੈ ਬਿਸੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕੁਮਭੈ ਤਰੇ
 ਏਥੇ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿ ਆਭੁਰ ਪੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣ ਪਰਿ ਓਦੁ ਖਰ੍ਹੀ ਨ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ
 ਰਿਪੋ ਧਿਹ ਜੁਗੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੧੦੧ ॥ ॥ ਖਿਲਾਵ ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਦੇਖਨ ਸੇ ॥
 ਕਥਹੁ ਨ ਹੋਵੇ ਦੁਇ ਸਟਿ ਅਗੇ ਚਰਜੀ ਅਵੇ ਸੀ ਗਿਧ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਖ
 ਮੀ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੧ ॥ ਵਿਆਗੁ ਏਤੇ ਰੇ ਸਾਹਿ ਸਮਾਗੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਝ
 ਹਿਚਿਤਾਂਗੀ ॥ ੨ ॥ ਵਿਰਪਾਨਿ ਪਿਪ੍ਰੁਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾਜੀ ਮਜੇ ਤਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਆਠ ਪਹਿਰਿ ਤੇਗਨ ਮੁਜਨ ਜਾਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਤਿਲਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੋ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦੨ ॥ ॥
 ਖਿਲਾਵ ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਜੋਧਨ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭੁਜਨੁ ਕੀ ਨਿਕਰਤ ਧਿ
 ਕਾਰਨਿ ਸਿਭੁ ਰਹੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੇਤਾ ਘਸਿਖੀ
 ਨਖਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੁਠ ਉਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਰਿਦਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ
 ਪੇਰ ਦੁਖ ਸਗਰ ਤਿਸ ਮਹਿ ਪਾਈ ਗੋਲਤੁ ਪਇਆ ॥ ਸਰਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹੁ ਪ
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਚਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੧੧੦ ॥ ਖਿਲਾਵ ਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ
 ਆਨੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਸੁਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲ ਭੁਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ ਅਗੀ ਕਾਰ ਕੀ ਓਕਰਤਾਗੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਅਰੁ ਮ
 ਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੁਰਿ ਦੇਉ ਰਹਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰਿ ਪਨੁ ਗਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਗੀ ਤੁਸਮ ਰਬੁ

ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਗਾਇ ਸਾ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖ ਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਦਾ ਹੋ ਚੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੧੧੧ ॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਹੈ ਆਕਲਿਆਣਾ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖ
 ਸਾਚ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਕੇਜੀ ਅਤਿ ਨਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਕੁਗ
 ਤਜਨ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣਾ ॥ ਦਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈਭੰਜਨ ਉਪਰ ਕਰਤੇ ਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਈ
 ਮਿਤਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਸਟ ਦੁਤੁਹਰਿ ਕਾਛੇ ਛੁਟਿ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇ ਰੋਨਾ ਨ ਕਜੀਵੈ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਵਖਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫ ॥ ਪਾਰਧੂਰ ਮਖੁ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾਕਾਰ ਜਸ ਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੁ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗੀ ਕਾ
 ਰੀ ਆਪੁ ਭਿਅਪਨੈ ਦੇਖੀ ਸਗਲੇ ਕੁਏ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਗਏ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਪਰ ਲੀਏ ਲਾ
 ਏ ਅਪਨੇ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿਰਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ॥ ਮੇਲੁ ਲਨ ਮਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਧਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਨਤੁ ਦੇਵੈ ਛੇਰੀ ਨ ਛੁਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਧਿੰ
 ਚਤਣੀ ॥ ੧ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿਥ ਸਤੁ ਹੋਤੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿਬ
 ਲਿਜਾਉ ਸਿਅਮ ਸੁਦਿ ਰਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਧਾਤੁ ਸੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਦਾ ਸੁ
 ਕਹੀ ਅਤਿ ਹੋ ਮੇਰ ਕਰਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਰਗ ਜਪ ਜਾਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ਪਾਰਧੂਰ ਮਖੁ ਰਮੇ ਸਹੁਤਾ ਕਾਰਿ ਰਦੇ ਪਰਮ ਨਿਧਿ
 ਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਦਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸ ਗਲ ਜਗਨੁ ॥
 ਰਸ ਨਾ ਰਹੁ ਏਕ ਨਾਗਾਇਣ ਸਾਚੀ ਦਰ ਗਾਧਾ ਦੁਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਗਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ
 ਤਿਨ ਜੀ ਪਾਇ ਆਏ ਹੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀ ਰਤਨ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨ
 ਕ ਦੀ ਜੈ ਰਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੧੧੫ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫ ॥ ਗਾਖਲੀਏ ਸਤੁ ਗੁਰ ਕੀ

ਸਰਣਾ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੋ ਅਨਗ ਅਤਿ ਪਾਰ ਧਰਮ ਮੇਰੇ ਤਾਹ ਲੁਕਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਬੁਰ
 ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾ ਸਗਲ ਸਮਰੀ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਬਾਨ ਬਨਿਤ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਈਹ ਰਿਕੇ ਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀ ਅਜੁਗਤ ਦਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੁਰੁਖ ਧਰਮ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਠੁਕਣਾ ॥੨॥ ੩੦॥੧੧੬
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੁਪਦੋ ॥ ਪਰ ੮ ॥ ਮੈਨਾਹੀ ਪੁਰੁਸੁ ਭਵਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੋ ਨਿਰਗੁ
 ਨਉ ਘੋ ਸਰਗੁ ਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਦਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਰਿਛੁ ਨਿ
 ਆਪਨ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੇ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜ ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇ ਆਕਰ ਕਰ ਠਾਕੁਰੁ ਕਰ
 ਕਰ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾਕਉ ਦੁਰਾਉ ਕਾਮਿ ਉਬਲ ਬੰਚਾਨੁ ਹੋ ਪੋਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧੁ ਮੁਰਤ
 ਗੁਰੁ ਭੋਇਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੰਦ ਨਹੀ ਅਨਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਕਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨਾ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੇਤੁ ਸੇਜਾ ਨਿਓ ਧੋਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਠੀਠ ਮੁਕਰਨਾ ॥ ਦੁਪਦ ੫
 ਸੁਨਿਓ ਪੁਰੁਤੁ ਮੇਰੇ ਕੇਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹਰਨਾ ॥੧॥ ਹਮੇਰੇ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਭੁਲ ਨ ਤੁਮੇਰੇ
 ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਪਰਨਾ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੇਰਿ ਪਾਲਿ ਫਿਰਾਨਿ ਪਿਨੀ ਦੁਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ
 ॥੨॥੨॥੧॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿ ਹਰ ਰਣ
 ਹਮੇਰੇ ਆਖਾਨੈ ਨ ਦਰਸੁ ਤਨੁ ਪੁਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇਧਾ ਮੇਰੇ
 ਹਿਨਾ ਮਾਮਨ ਸੀ ਗਿਧਰਹੁ ॥ ਤੁਸਕ ਰਿਖਿ ਚਿਨਿਦਾਰੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੇ ਕੁਰਮ ਹੋ ਮਿਜਰਹੁ ॥
 ੧॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੇਈ ਭੁਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਖਿ ਪਾਣੁ ਰਿਟ ਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰੁਤੁ ਮਹੀ ਦਾ ਤੇ ਸੇ
 ਤਿਸੀ ਗਿਲੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ
 ਜਨ ਸਿਉ ਮਗਾ ॥ ਤੁਮੇਰੇ ਪਿਆਨੁ ਤੁਮਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ ਗੁਰੂ ॥ ਜਨਕੀਟਹਲਸਭਿਅਨੁਜਨਸਿਉਓਠਨੁਧੇਰਨੁਜਨਕੇਸਰੇ ॥ ਜਨਚਰਚਸੁਮੁ
 ਖਿਮਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੁਰਨਅਨਤਤਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾ
 ਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ ॥ ਜਨਕੀਪੁਰਿਕੀਓਮਜਨਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੀ
 ਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਖਿਲਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਧਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰੁਮਧਾਰਿਕਤੁਮਪਿਅਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁ
 ਣਨਾਗੀਕੋਈਪਹੁਚਨਸਾਕਉਤੁਮਗੀਘਾਲਾ ॥ ਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਗੀਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡ
 ਸਕੁਤੁਮਰੇਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀਅਨਬੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲਾ ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤ
 ਲੁਹੇਇਹਮਾਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਜੀਉਨਦਗਿਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਖਿਲਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਗੁਰੂ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੈਸਾਥਾ ॥ ਤੁਹਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਧਿਨੁਜੀਵਨਸਗਲਅਕਾਥਾ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥ ਰਿਕਤੇਗਉਕਰਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ ॥ ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿ
 ਜਨਅਪਿਉਪਾਰੇਕਰਿਅਪਨੇਦੇਗਖੇਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲਸੁਖਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥਾ ॥ ਨਿਪਿਨਿਪਾਨਨਾਕਹਰਿਸੇਵਾਅਦਰਸਿਅਨਪਸਗਲਸੁਖਪਾਇ
 ਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥਾ ॥ ਨਿਪਿਨਿਪਾਨਨਾਕਹਰਿਸੇਵਾਅਦਰਸਿ
 ਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਖਿਲਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁ
 ਨਧਿਸਾਰਹਾਉਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਪੁਰਖਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦੁਬੀਨਾਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ॥
 ਪਤਿਤਪਾਦਪ੍ਰਭੁਬਿਰਦਤੁਮਾਰੇਹਮਰੇਦੇਖਰਿੰਦੈਮਤਧਾਰਹਾ ॥ ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪਨੁਸੁਖਤੁ
 ਮਗੀਹਉਮੈਪਟਲੁਤ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਜਲਧਿਹੁਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੁਪਧਿਨਾਰਹ
 ਨਕਤਬੋਗਾਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨਕਮਲਨਕੀਪੋਧਿੰਦਰਸਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਕੁਸਲੁ ਭੁਇ ਆਗੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮਖੁ ਭਿਕੀ ਨੀਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਗੇ ਰਿਖੀ ਤਮ ਦੁਖ ਦਰਦ ਸਗਲ ਮਿ
 ਟਿਗਾਇਆ॥ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਅਨਿਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਟਿ ਆ॥ ੧॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਛੁਨ ਧੀਰਾ ਰਿਓ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ॥ ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਧਿਨਾ
 ਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਉਚੈ ਹੋਰਿ ਕੀਜਾਇ ਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ॥ ਬਿਨੁ ਭੋਭ
 ਗਤੀ ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ॥ ਕਰੁ ਅਨੁਕਰੁ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੇ ਸੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਿ
 ਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਦਤ ਬਿਖਿ ਆਗਤ ਸੁਆਨ ਜੇ ਸੇ॥ ਅਉਧ ਬਿਹਾਰੁ ਤ ਅਧਿਕ ਮੇ
 ਰਾਦਤ ਪਾਪ ਕਮਾਦਤ ਬੁਝੇ ਮੈ ਸੇ॥ ੧॥ ਸਰਨ ਦੁਖ ਭੁਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵੁ ਜੇ
 ਸੇ॥ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਘ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਤ ਦਰਸਾਇ ਸੇ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੨੫॥ ॥
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ਦੁਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਆਪ ਹਿਮੇਲਿ ਲਏ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ
 ਤੇ ਦੇਖ ਗਏ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਤਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿਤ ਬਿਗਨੀ ਸਾਧੁ ਸਰਨ ਪਏ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ॥ ੧॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਰਾਖੇ ਪਾਰਿ ਰਏ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਭੋਇ ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫॥ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ
 ਨੀ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭੁਏ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਪੀ ਮਨਿ ਪੀਰ
 ਮੇਰਿ ਓ ਅਨਦ ਪੁਨੀ॥ ਉਪਜਿਉ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਹਨੁ ਜਾਇ ਖਿਨੀ॥ ੧॥ ਅਨਿਕ ਭ
 ਗਤਿ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ॥ ਅਧਿਲੇਟਿ ਕਨਿ ਰਪਨ ਪਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ
 ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨੭॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲ ੫
 ਪੜਤਾਲਾ ਘਰੁ ੧੩॥ ॥ ਮੇਰਨ ਨੀਰਨ ਆਵੈ ਗਵੈ ਗਾਰ ਕਰੁ ਰਬ ਸੜ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ॥ ਉਡੀ

ਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ। ਕਥਾਘਰਿਅਦੈਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਨਸੁਗਗਾਨਚਰਨਸੀਸਧਾਰਿਲਲ
 ਨਮੋਮਿਲਵਹੁ। ਕਥਿਘਰਿਅਦੈਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਥਾਤਕਹਉਸਗੋਰਅਹੰਮਿ
 ਟਵਹੁਤਉਘਰਿਗੀਲਾਲਨਪਾਵਹੁ। ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ। ਆਨਦਰੁਪਧਿਆਵਹੁ। ਨਾ
 ਨਕਦੁਆਰੇਆਇਓ। ਤਉਮੈਲਾਲਨਪਾਇਓਗੀ॥ ੨॥ ਮੇਹਨਰੁਪਦਿਖਾਵੈ। ਅਧਮੇਹਿਨੀਦਸੁ
 ਹਵੈ। ਸਰੁਮੇਰੀਦਿਖਾਧੁਧਾਨੀ। ਅਧਮੇਸਹਜਸਮਾਨੀ। ਮੀਠੀਧਿਗਹਿਕਹਾਨੀ। ਮੇਹਨਲਲਨ
 ਪਾਇਓਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਾ ੧१॥ ੧੨੮ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨ
 ਪਾਵਤਹੋ। ਗਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸਤਿਨਾਅਧਚਰਨਗਹੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਹੇਮਨਅਵਰਨਭਾ
 ਵੈਚਰਨਾਵੈ। ਉਲਛਿਓਅਲਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਓ। ਅਨਰਸਨਹੀਚਹੈਏਵੈਹਰਿਲਹੋ॥ ੧॥ ਅਨ
 ਤੇਟੁਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ। ਮਨਹਰਿਰਸਘੁਦੀਐ। ਸੀਗਿਸਾਧੁਉਲਟੀਐ। ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਗੇ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਅਹੋ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੨੮॥ ੧੩॥ ੧੪੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਗੁਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੮॥ ਦੁਪਦੋ। ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਛੁਨੋ। ਅਜਮਲਗਨਕਾਜਿ
 ਹਮਿਮਰਤਮੁਕਤਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਜਕੀਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੁਮੇਜਧਹੀਰਾਮਧਖਾਨੋ
 ॥ ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਪੁਅਧਾਰਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ॥ ੧॥ ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੇਪਦੁਪਾਇਓ
 ਜਗਤਜਾਹਿਹੋਗਾਨੋ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਹਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ॥
 ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੮॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ। ਭਗਤਧਿਨਾਸਹਿਸਾਨਹੀਚੁਕੈਗੁਰ
 ਇਉਭੇਦਧਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਧੂਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਨਹੀਆਵੈ। ਜੇਗਜ
 ਗਨਿਯਲਤਿਯਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਨਸੁਧਿਸਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਆਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਣ
 ਗਾਵੈ। ਕਹੁਨਾਨਕਇਧਿਧਿਕੇਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਸੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੮
 ਜਾਮੇਭਜਨਗਮਕਨਾਹੀ। ਤਿਹਨਰਜਨਮਅਕਾਰਥਥੈਇਆਯਹਰਾਥੇਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਤੀਰਥਕੋਥਰਤਛੁਨਿਰਾਖੈਨਹਮਨੁਆਬਸਿਜਾਕੋਨਿਹਛਲਪਰਮਤਾਹਿਤਮਮਾਨੇਸਾਚ
 ਕਹਿਤਮੇਯਾਕੋਜੈਸੇਪਾਹਨਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓਭੇਦੇਨਹਿਤਿਹਿਪਾਨੀ। ਤੇਸੇਹੀਤਮਤਾਹਿ
 ਪਛਨੋ। ਭੁਗਤੀਨਜੇਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਕਲਿਮੇਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗਰਜਹਿਭੇਦਭੰਤਾਵੈ। ਕਰ
 ਨਾਕਸਿਈਨਰਗਰੁਆਜੇਪੁਰਬੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰੁਖਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਪਾਰ ੧੦॥ ਨਿਕਟਦਸੈਦੈਸਭੁਸੇਈ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਦਿਰਲਾਧੁਧ੍ਰੇਵੇਈ॥ ਦਿਲਭੇਪਇਐਭੁਗਤਿਹੋਈ॥ ਸਧਰਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥ ੧॥
 ਐਸਾਗਿਆਨਪਦਾਰਥਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਸੁਗਮਿਗਮਿਮਾਨ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਗਿਆਨੁਗਿ
 ਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਕਥਿਕਥਿਥਾਨੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ ਕਥਿਕਹਣੇਤੇਰਹੈਨਕੇਈ॥ ਬਿਨੁਰਮਿ
 ਰਤੇਮੁਕਤਿਨੋਹੋਈ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ ਸਾਚੀਗਤਸਾਚਮਨਸੇਈ॥
 ਮਨਮੁਖਿਕਥਨੀਹੈਪਰਗਤਨੋਹੋਈ॥ ਨਾਵਹੁਭੂਲਥਾਉਨਕੇਈ॥ ੩॥ ਮਨਮਾਇਆਧੀਧਿਓਸ
 ਰਜਾਲਿ। ਘਟਿਘਟਿਧਿਐਪਿਰਹਿਐਧਿਖੁਨਾਲਿ। ਜੇਐਸੇਈਸੇਨਾਲਿ। ਕਾਰਜਸੀਧੇ
 ਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ੪॥ ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਸਥਦਲਿਵਲਈ॥ ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਗਵਾਈ
 ਆਪੇਕਰਤੇਭੁਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਐਪੇਦੇਵਤਿਐਈ॥ ੫॥ ਗੋਟਿਅਪਾਰੀਨਿਰਮਲ
 ਜੇਤਿ। ਨਾਥਿਨਾਠੁਠੇਕੁਚਲਕੇਛੁਤਿ। ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਭੁਗਤਿਸੋਗਤਿ। ਸੁਟਿਸੁਟਿਮਾਨੈਦੇਖੇਜੇਤਿ
 ॥ ੬॥ ਸਸਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦਿਝਾਮੀ। ਗੁਰਮੁਖਸਾਂਤਿਉਤਮਾਕਰਮੀ। ਮਨਮੁਖਜੇਨੀਦੁਖਸਹਮੀ।
 ਬੰਧਨਤੁਟੇਇਕਨਾਮੁਦਸਾਮੀ॥ ੭॥ ਮਨੋਨਾਮਸਚੀਪਤਿਪੁਜਾ। ਕਿਸੁਦੇਖਾਨਾਹੀਕੇਦੁਜਾਦੇਖ
 ਕਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਇ। ਨਾਨਕਕਹੈਅਵਗਨਹੀਕੇਇ॥ ੮॥ ੧॥ ਖਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧॥ ਮਨਕ
 ਕਹਿਆਮਨਸਾਕਰੈ। ਇਹਮਨਪੁਨਿਪਾਪਉਚਰੈ। ਆਇਆਮਦਮਾਤੇਤਿਪਤਿਨਾਏ। ਤਿਪ
 ਤਿਮੁਕਤਿਮਨਿਸਾਚਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਨੁਪਨਕਲਤੁਸਭਿਦੇਖਅਭਿਮਾਨਾ। ਬਿਨਨਾਵੈਕਿਛੁਸੀਗ

ਨਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਰਬਗੁਪਤੀਆਮਾਨਕੇਗਾ॥ ਪਨੁਲਕਤਨੁਬੁਸਸੇਢੇਗੀ॥ ਖਾਕੁ
 ਖਾਕੁਕਲੈਸਬੁਠੈਲੁ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੈਲੁ॥ ੨॥ ਗੀਤਗਾਘਨਤਾਲਸਿਕੁਗਾ॥ ਦਿਹੁਗੁ
 ਟੁਓਪੈਨੈਬਿਨਸੈਦੁਗੇ॥ ਯੁਜੀਦੁਰਮਤਿਦਰਦਨਜਾਇ॥ ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੁਗੁਣਗਾਇ॥ ੩
 ॥ ਧੋਤੀਉਜਲਤਿਲਕੁਗਾਲਿਮਾਲਾ॥ ਅੰਤਰਿਕੁਪੁਪਨ੍ਰਿਪਿਨਾਟਸਾਲਾ॥ ਨਾਮੰਦਿਸਾਗਿਮਾਇ
 ਮਾਮਦੁਪੀਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਰਗਤਨਹੀਸੁਖਬੀਆ॥ ੪॥ ਸੁਕਰਸੁਆਨਗਰਪਤੁਮਜਿਰਾ॥ ਪ
 ਮਲੇਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ ਗੁਰਤੇਮੁਹਛੇਰੇਤਿਨਜੇਨਕੁਦਾਈ॥ ਐ॥ ਧੰਧਨਬਾਪਿਆਈਐਜਾਈ
 ਐ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਲੰਯੇਪਦਰਬਾ॥ ਹਿਰਦੈਨਮੁਸਾਰਵਿਰਤਾਰਬਾ॥ ਸਾਚੀਦਰਗਹਪੁਛਨੇ
 ਇਮਾਨੈਹੁਕਮਸੀਝੈਦਰਿਸੇਇ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਤਿਸਕਉਜਾਣੈ॥ ਰਹੇਰਜਾਈਹੁਕਮੁ
 ਪਛਾਣੈ॥ ਹੁਕਮਿਪਛਾਣਿਸਾਚੈਦਰਿਦਾਸੁ॥ ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਿਕੁਏਨਾਸੁ॥ ੭॥ ਰਹੇਅ
 ਤੀਤਜਾਣੈਸਬੁਤਿਸਕਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਏਇਹੁਜਿਸਕਾ॥ ਨਾਓਹਅਵੈਨਾਓਹਜਪਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਸਾਚੈਸਾਸਿਸਮਾਇ॥ ੮॥ ੨॥ ੧॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ ੩॥
 ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੦॥ ॥ ਜਗੁਕਉਆਮੁਖਿਚੰਡਮਿਆਨੁ॥ ਅਤਿਰਿਲੇਖੁਤੂਠਅਭਿਆ
 ਨੁ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਪਾਜਲਹਿਗੁਨਿਦਾਨਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਨੀਤਿ॥ ਗੁਰਬੁਟੇ
 ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਸੁਘਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕਹਿਅਸਾਕਾਰਕਮਾਦਹੁ
 ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਹਜਪਾਰਿਅਵੈਗੁਸਾਚੈਨਾਇਦੁਛਾਈਪਾਦਹੁ॥ ੨॥ ਆਖਿਬੁਝੈਲੇਕਬੁ
 ਝਾਵੈ॥ ਮਨਕਾਅਧਾਅਧਿਕਮਾਵੈ॥ ਯਹੁਪੁਰਮਹਲੁਠਉਰੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਸੇਵੀ
 ਐ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੇਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਤਿਸਨਾਲਿਕਿਅਚਲੈਪਹਨ
 ਮੀ॥ ੪॥ ਸਾਨਾਨਾਮੁਸਾਚੈਸਬਦਜਾਨੈ॥ ਆਪੈਆਪੁਮਿਲੈਚੁਕੈਅਭਿਆਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ

ਦਸਦੁਖਾਨੋ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐ ਭੁਜੀਦੁਰਮਤਿਜਾਈ॥ ਅਭਿਗੁਣਕਾਟਿਧਾਪਾਮਤਿ
 ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਵਡੀਵਡਿਐਆਈ॥ ਦੁ
 ਖਕਾਟੇਹਿਰਦੇਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਕਰਣੀਸਾ
 ਗੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਮੇਖਦੁਆਗੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥ ੧॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲੁਦਲੁਮਹਲੁ ੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੧ ਆਪੇ
 ਆਪੁਖਾਇਹਉਮੈਟੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਗੀਤਗਾਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆ
 ਨਿਰਭਉਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਈਆ॥ ੧॥ ਮੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ ਧਿਨੁਪਲਰਹਿਨ
 ਸਕਉਧਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠਪੜਈਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਏਕਗਿਰਹੁਦਸਦੁਆਰ
 ਹੋਜਾਕੇਅਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪਚਿਚੇਰਲਗਈਆ॥ ਪਰਮਅਰਥਸਕਹਿਰਿਲੇਜਾਵਹਿਮਨਮੁ
 ਖਅਪਿਲੇਖਧਰਿਨਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨਕੋਟਧਰਮਾਣੁਕਿਭੁਰਿਆਜਾਗੋਗਿਆਨਤਤਿਲਿਦ
 ਲਈਆ॥ ਤਸਕਰਹੇਰੁਆਇਲੁਕਾਨੇਗੁਰਕੈਸਥਾਇਪਕਹਿਧੀਧਿਪਈਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਪੋਤੁਬੋਹਿਥਾਖੇਦਟਸਧਰਗੁਰਪਾਰਿਲੇਪਈਆ॥ ਜਮੁਜਗਾਤੀਨੇਹਿਨਾਵੈਨਾਕੇਤਸ
 ਕਰੁਚੇਰੁਲਗਈਆ॥ ੪॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਦਿਨੁਗਾਤੀਮੇਹਰਿਜਸੁਕਹਤੇਅੰਤੁਨਲ
 ਹੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਕਤੁਪਾਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਯਾਈਆ॥ ੫॥ ਨੇ
 ਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸੁਦੁਲਥਾਈਗੁਣਸਬਦੁਸੁਦਈਆ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਤੁਮਦੇ
 ਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵਈਆ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੋਤੁਨਾਇਆਸੋਹਿਦਿਆਪੈਤੁਗੀਆ
 ਗੁਣਚੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ ਏਕਸਿਰਸਭਿਸਮਚਰਿਜਾਣੈਨਦਕੀਆਵੈਸਕਧਰੁਪ
 ਸਰਈਆ॥ ੭॥ ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਜੇਤਿਸਧਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕ

੧॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੮॥ ਗੁਰਿਗਿਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਪਿਆਵਹੁ ਗਿਰਿਨਿਨਦਾ ਅਰਗੋਪਗੋਪਈਆ ॥ ਮਿਲ
 ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰਿ ਰੂਪਲਾਸ ਸੀ ਗਿਰਿਬੁਧੀਆ ॥ ੧॥ ਜਪਜਗੀ
 ਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈਆ ਸਰਣਿ ਪਰੇਸੇਈ ਜਨਓ ਧਰੇਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉ ਪਾਰਿਸ
 ਮਈਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦ ਨਉ ਤਮ ਚੰਦ ਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦ ਨਹੇਈ
 ਆਸਾ ਕਤ ਕੁੜੇਉ ਭੁਖੁ ਕੁਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜੁ ਗਿਗਈਆ ॥ ੨॥ ਗਿਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰ
 ਤਾਮਾ ਪੇਜਾਣੈ ਸਭੁ ਧਿਧਿਗਿਗਿਗਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਏ ਸੁਕੰਚ ਨਹੇਵੈ ਜੇਤੁ
 ਗਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਮਿਟੇਨ ਮਿਟਈਆ ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਬੁਗਤਿ ਚੰਡਾਰ
 ਖੁਲਈਆ ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਇ ਕਸਰ ਪਾਉ ਪਜੀ ਮੈਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ
 ਬਾਰ ਖਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀ ਮੈਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥ ੪॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾ
 ਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਪਦ ਕਰਮ ਵਿਨੁ ਈਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਖੀ ਤਿਭੁ ਮਿਹਿ ਗੁਣੇ ਲੇਕੁ ਲਲਹਿ ਨਾਵੁ
 ਗੁਰਿਬੁਧੀਆ ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇਗਾਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨਾਮੁ ਵਿਨੁ ਈਆ ॥ ਹ
 ਉਮੈ ਜਾਇਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਈਆ ॥ ੬॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਦੁਰਨੁ ਰੂਪੁ
 ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਹਿ ਸੇਖਰ ਮਕਮਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਤੈ ਦੁਨਾਏ ਦਾਨ ਹਿਜਿ ਤੁਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾ
 ਹਿ ਚਲਈਆ ॥ ੮॥ ੨॥ ॥ ਧਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਪਿਆਇ
 ਆਹਿ ਧਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ
 ਸਿਗਿਨਾਮੁ ਸਮਈਆ ॥ ੧॥ ਜਨਕੀਟੈ ਕਹਿਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਲਾਗਾ ਜਾਵੈ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇਰਿ ਚਰਨੁ ਲਗੀਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਪਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਮ
 ਖਿਤਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਦੋ ਹਰਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆਭੁ ਤੈਥਾਉ ਪਵੈ ਤਿਭੁ ਅਈਆ ॥ ੨॥ ਦਾਸਨ

ਦਸਦਸਹੋਇਰਹੀਐਜੇਜਨਰਾਮਕੁਗਤਨਿਜਤੁਈਅਗਮਨਧਧਿਅਰਧਿਧਰਉਗੁਰਅ
 ਗੋਗੁਰਪਰਸਾਰੀਐਅਕਥਕਥਈਅ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਦਿਅਧੇਇਹਮਨੁਤਿਸ
 ਨਾਜਲਤਤਿਧਈਅਗਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦਧੁ
 ਈਅਗ॥ ੪॥ ਇਹਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਮਾਗੈਅਨਹਦਸਬਦਪੁਨਤੁਰਿਦਜਈਅਗਹਰਿ
 ਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਗਤੀਰਖਿਗਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੁਰਈਅਗ॥ ੫॥ ਹਰਿਕੈਰੀਗਿਰਤ
 ਮਨਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਅਗਨਿਜਪ੍ਰਾਪਾਰਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਮਲ
 ਜਿਨਿਪੀਅਤਿਨੀਸੁਖਲੁਗਈਅਗ॥ ੬॥ ਮਨਹਠਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੁਪ
 ਰਉਸਰਈਅਗਅੰਦੋਲਹਰਿਸਮੁਦਿਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਾਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਰਹਿਪਈਅਗ॥ ੭॥ ਹ
 ਰਿਸਰਸਾਗਰੁਹਰਿਐਆਪੇਇਹਜਗੁਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖੇਲਈਅਗਜਿਉਜਲਤਰਗਜਲੁ
 ਜਲਹਸਮਾਦਹਿਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮਈਅਗ॥ ੮॥ ੩॥ ਧਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪॥
 ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਮੁਝਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨੁਸਮਦਿਨਈਅਗਅਮਰਪਿੰਡੁਏਸ
 ਧੂਮੀਗਿਜਨਮਮਰਣਦੇਉਮਿਟਿਗਈਅਗ॥ ੯॥ ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਅਗ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਮਪਸੁਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁਚਰਣਪਖਈਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਤਜੇਗਿ
 ਰਸਤੁਬੁਇਆਬਨਦਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਅਟਿਕੈਨਟਿਕਈਅਗਪਾਦਤਪਾਇਤਦੇਘਰਿ
 ਅੰਦੋਹਰਿਹਰਿਸਾਧੁਸਗਣਿਪਦਈਅਗ॥ ੨॥ ਧੀਆਪੁਤਛੇਡਿਸੀਨਿਆਸੀਆਸਾਅਸਮਾਨਿ
 ਧਹੁਤੁਕਰਈਅਗਆਸਾਅਸਕਰੈਨਹੀਧੁਧੈਗੁਰੈਕੈਸਬਦਨਿਰਾਸਸੁਖਲੁਗਈਅਗ॥ ੩॥
 ਉਪਜੀਤਰਕਦਿਗੋਬਹੋਹੈਅਮਨੁਦਹਰਿਸੰਚਲਿਚਲਿਗਾਦਨੁਕਰਈਅਗਪ੍ਰਕੁਕਦਨਕਰੈ
 ਬੁਝੈਨਹੀਤਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਪੁਰਲੁਗਈਅਗ॥ ੪॥ ਅਸਣੁਸਿਧਸਿਖ
 ਹਿਧਹੁਤੇਰੇਮਨਮਾਗਹਿਰਿਪਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਅਗਤਿਪਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨਾਮ

ਹੈਮਿਲਸਾਪੁਤਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਮਿਧਿਪਈਆ॥ ੫॥ ਅਤਿਜਜੋਰਜਸੇਤਜਉਤਤੁਜਸਰੁ
 ਦੁਗਨਰੁਪਜੀਅਜਤਿਉਪਈਆ॥ ਸਾਪੁਸਰਣਿਪਰੇਸੋਏਥਰੇਖੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਰਦੈਸਚੰਡ
 ਲਚੰਡਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮਾਜੇਏਏਕੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਹਰਿਦਾਸੁਰਮਿਅਰੁਮਈ
 ਆਜੇਜੇਮਿਲੇਸਾਪੁਜਨਸੰਗਤਪਿਨੁਪਿਨਾਜਟਸੈਣੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥ ੭॥ ਸਤਿ
 ਨਾਨਾਗਰਿਪੇਜੋਰਖਾਈਭੁਗਤਵਛਲੁਅਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਜਗ
 ਜੀਵਨੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥ ੮॥ ੪॥ ॥ ਬਿਲਵਲਮਹਲਾ ੫॥ ਅਤਿਰਿ
 ਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭੁਕੇਗੀਸੁਣਿਗੁਰਬਚਨਮਨਤੀਰਲਗਈਆ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਜੀਜਾ
 ਏਅਵਗੁਕਿਆਜਾਣੇਪੀਰਪਰਈਆ॥ ੧॥ ਗਮਗੁਰਮੇਹਨਮੇਹਮਨੁਚਲੁਆਹਉਆਕ
 ਲਧਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੋਹਉਲੋਟਪੋਟੋਇਪਈਆ॥ ੧॥ ਗਗਾਉ॥ ਹਉਨਿਰਖਤਭਿਰਉ
 ਸਰੁਦੇਸਰਿਸਤਰਮੈਪ੍ਰਭੁਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤਮਨਚਈਆ॥ ਮਨੁਤਨੁਕਟਿਟੋਉਗੁਰਆਗੋਜਿ
 ਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥ ੨॥ ਕਿਈਆਣਸੰਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭੁਕੇਗਾਰਿਦਅਤਿਰਿ
 ਮਨਤਨਮੀਠਲਗਈਆ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਰੇਉਚਰਣਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਈ
 ਆ॥ ੩॥ ਲਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਗੁਣਕਾਮਣੁਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਗਈਆ॥ ਭੁਗਤਵਛ
 ਲਉਅਥੇਨਾਮੁਕੀਅਤੁਹੈਸਰਣਪ੍ਰਭੁਤਿਸੁਖਾਛੇਪਈਆ॥ ੪॥ ਪਿਆਸੀਗਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭੁਖਸੀ
 ਆਮਨਿਰੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ ਗਸਿਰਸਿਭੇਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਗੁਮਤਿਸੁਆਗੋਜੀਉ
 ਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੀਠਿਹੈਥਨਿਆਮਨਮੇਤੀਚੁਰਦਠਗਾਹਨਗਾਹਨਈ
 ਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਰਪਾਸੇਜਦਿਛੁਈਪ੍ਰਭੁਛੋਨਸਕੈਬਹੁਤਮਨਕੁਈਆ॥ ੬॥ ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵ
 ਰੁਅਵਗੁਕਿਛਕੀਜੈਸਭੁਧਾਦਿਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈਆ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰਮਿਲਣਕੈ
 ਤਾਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਹਾਗਨਿਧੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥ ੭॥ ਹਮਚੇਗੀਤੁਅਗਮਗੁਸਾਈਕਿਆਮ

ਕਰਹਿਤੇਰੇਵਸਪਈਆਗਾਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਰਖਿਲੇਦੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਇਸਮਈ
 ਆ॥੮॥੫॥ ॥ਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੪॥ਮੈਮਨਤਨਪ੍ਰੇਮਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧ
 ਮਨਿਬਹੁਤਭੈਰਈਆਗਾਗਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾੜਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੁਧਮੁਖਿਪਈਆ
 ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆਗਾਸਤਿਗਰਦਇਆਕੋਰਪ੍ਰਬੁਧਮੈਲੇਮੋਤਿਸਅਗੇ
 ਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਿਰੇਮਿਮਨਿਤੁਨਿਇਕਬੇਰਨਮੈਪ੍ਰਬੁਧੇਖੇਖਿਨੁਨੀ
 ਨਪਈਆਗਾਬੈਠਕਾਟਿਕਦੇਖਕੁਲਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤੁਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥
 ਓਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਾਜਕਉਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਨਿਉਖਿਨਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਗਈਆਜਿਨਕਉਖਿ
 ਅਸਹੋਇਪ੍ਰਬੁਧੇਗੀਤਿਨਅਦਰਨਭਾਵੈਖਿਨਹਰਿਕੈਦਈਆ॥੩॥ਬੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰ
 ਬੁਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਧਲਿਧਲਿਧਮਿਗਈਆਅਨੇਕਜਨਮਵੇਦਿਛੁਛੇਜਨਮੇਲੇ
 ਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਇਪਦਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੇਪ੍ਰਬੁਧਕੁਰਮਹਲਨਪਾਵੈਮ
 ਨਮੁਖਕੁਰਮਈਆਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਰਇਜੇਮਾਵੈਪ੍ਰਬੁਧਾਇਮਿਲੈਖਿਨੁਕੀਲਨਪਈਆ
 ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਆਚਾਰਦੁਪਾਏਮਨਪਾਖਡਿਕਰਮੁਕਪਟਲੋਕੁਈਆਗਾਬੇਸੁਅਕੇਘਰਿਥੇ
 ਟਾਜਨਮਿਅਪਿਤਾਤਾਹਿਵਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੁਰਬਜਨਮਿਭੁਗਤਿਕਰਿਅਏਗੁਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਗਤਿਨਮਈਆਗਾਭੁਗਤਿਭੁਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਨਹਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਬੁਧਾਇਆਇਮਹਿਦੀਪੀਸਾਈਆਘੋਘੇ
 ਲਿਘੇਲਿਅਗਿਲਈਆਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਗੀਧਾਹਪਕਰਨਾਨਕਕਠਿਲਈ
 ਆ॥੮॥੬॥੮॥ ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਬਿਲਾਵਲਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਅਸਟਈਆ ਘਰੁ੧੨॥ ॥ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਬੁਧੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਤੁਮ
 ਨਸਰਣਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਬੁਧਰਨਕਮਲੁਅਪਾਰਾਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਗਾਗਿਮਨਿਖੀ

ਤਿਲਗੀਤਾਗਿ। ਤਜਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨਾ। ਮਲਪਾਪਕਲਮ
 ਲਹਨਾ। ਚਹਿਨਾਵਸਤਿਉਧਾਰਿ। ਬੇਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਨਿਭੇਰਿਪ੍ਰੇਮਪਗੀਤਿ॥ ਇਹ
 ਸਤਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਤਜਗਾਏਪਾਪਬਿਵਾਗ। ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਪੋਖੀਐਥਿ
 ਸਮਾਦਾ। ਚਖਿਅਨਦਪੁਰਨਸਾਦਾ। ਨਹਭੋਲੀਐਇਤਉਤਾ। ਪ੍ਰਭੁਬਸੇਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ ੪॥ ਤਿ
 ਨਾਹਨਕਵਨਿਦਾਸੁ। ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਾਸੁ। ਤੇਜਮੁਨਪੋਖਹਿਨੈਨਾ। ਸੁਨਿਮੇਰੇਅਨ
 ਤਤਯੋਨਾ॥ ੫॥ ਹਰਿਸਰਦਿਸੁਰਗੁਪਾਲਾ। ਪ੍ਰਭੁਗੁਣਤਦੁਸਿਦਇਆਲਾ। ਹਰਿਨਿਗਮਲਹ
 ਹਿਨਭੇਦਾ। ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਜਨਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਦਾਗ। ਜਾਕੀਮਹਾਧਿਖੜੀ
 ਕਾਗ। ਤਾਕੀਮਿਤਨਜਨੈਕੇਇ। ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਰਿਧੰਦਨਾਲਖਥਾਰਾ।
 ਥਕਪਰਿਓਪ੍ਰਭੁਦਰਥਾਰਾ। ਪ੍ਰਭੁਕਰੁਸਾਧੁਪੁਗਿ। ਨਾਨਕਮਨਸਾਧੁਗਿ॥ ੮॥ ੧॥ ॥
 ਧਿਲਦਲਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਜਨਮਮਰਨਾਨੰਦਾਗਿ। ਹਰਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭੁਅਗਿ। ਗਹਚਰਨਸਾ
 ਧਸੰਗਾ। ਮਨਮਿਸਟਹਰਿਹਰਿਰੰਗਾ। ਕਰਿਦਇਆਲੇਹੁਲਹਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਥੁਪਿਆ
 ਏ॥ ੧॥ ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਾ। ਮੇਰੇਸੁਅਮੀਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਾ। ਜਾਚਉਸਤਿਰਦਾਲ
 ॥ ੧॥ ਗਾਉ। ਸਮਿਰਥਿਧਿਅਕੁਪਾ। ਤਮਅਗਿਆਨਮੇਹਤਪੁਪਾ। ਗਹਿਬੁਜਾਪ੍ਰਭੁਜੀਲੇਹਾ। ਹ
 ਰਿਨਾਮਅਪਨਾਦੇਹਾ। ਪ੍ਰਭੁਤੁਧਿਥਿਨਾਨੀਠਾਉ। ਨਾਨਕਾਬਲਿਬਲਿਜਾਉ। ਲੋਭਿਮੇਹਿਧਾਪੀ
 ਦੇਹਾ। ਬਿਨੁਜਨਨੇਹਤਧੇਹਾ। ਜਮਦੁਤਮਹਾਭੁਇਆਨਾ। ਚਿਤਗੁਪਤਕਰਮਹਿਜਾਨਾ। ਚਿਨ
 ਹੋਨਿਸਾਖਿਸੁਨਾਇ। ਨਾਨਕਾਹਰਿਸੰਗਾਇ॥ ੩॥ ਬੈਭੁਜਨਾਮੁਰੰਗਿ। ਕਰਿਦਇਆਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਿ। ਮੇਰੇਦੇਖਗਨੇਨਜਾਗਿ। ਹਰਿਧਿਨਾਕਤਹਿਸਮਾਗਿ। ਗਹਿਓਟਚਿਤਦੀਨਾਥ
 ਨਾਨਕਾਦੇਰਖੁਗਥਾ॥ ੪॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਗੋਪਾਲਾ। ਸਰਬਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਦ
 ਰਸਨਾਪਿਆਸਾ। ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਨਾਸਾ। ਇਕਨਿਮਖਰਨੁਨਜਾਇ। ਦੁਭੁਗਿਨਾਨਕਪਾਇ॥

੫॥ ਪ੍ਰਬੁਤੁ ਭੁਇਨਾਨਹੀਯੋਗਾਮਨਿਪੀਤਿਚੰਦ੍ਰਬੇਗਾਨਿਓਮੀਨਜਲਮਿਓਰੇਤੁ। ਅਲਿਕ
 ਮਲ੍ਹਭੰਨੁਨਕੁਤੁ। ਨਿਓਚਕਵੀਸੁਰਜਅਸਾ। ਨਾਨਕਚਰਨਪਿਆਸਾ॥ ੬॥ ਨਿਓਦਪਜਲਮਿ
 ਜੋਗਾ। ਨਿਓਮਹਾਧੁਪਿਆਰਬਭੋਗੁ। ਨਿਓਮਾਤਪੁਤਹਿਯੋਤੁ। ਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕੋਤੁ॥ ੭॥
 ਨਿਓਧੀਪਪਤਨਪਤੰਗਾ। ਨਿਓਚੋਰਹਿਰਤਨਿਸੰਗਾ। ਮੈਗਲਹਿਕਾਮੇਧੀਪਾ। ਨਿਓਕਸਤਧਿ
 ਖਈਪੀਪਾ। ਨਿਓਜੁਆਰਧਿਸੰਨੁਨਜਾਇ। ਹਰਿਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਲਾਇ। ਕਰੀਕਨਾਦੈਨੇਹੁ॥
 ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਾਹਤਮੇਹੁ। ਜਨਨੀਦਨਾਸਤੁਸੰਗਿ। ਗੋਬਿੰਦੁਕੁਲਨਾਰੀਗਿ। ਰੰਮਨਾਥਖਾਨੈਨਾਮੁ॥
 ਨਾਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ॥ ੮॥ ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਯੋਇ। ਸੋਸਰਥਛਲਹਿਲੋਇ। ਕੁਲਸ
 ਮੁਹਕਰਤਉਪਾਰਾ। ਸੰਸਾਰਉਤਰਸਿਧਾਗਿ। ਹਰਿਚਰਨਯੋਹਿਥਤਾਗਿ। ਮਿਲਸਾਪਸੰਗਿਜ
 ਸੰਗਾਗਿ। ਹਰਿਪੈਜਰਖੇਮੁਗਾਗਿ। ਹਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਗਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੧੧॥ ॥
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਗਾਧਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੧॥ ਥਿਤੀ॥ ਘਰੁ ੧੦॥ ਜਤਿ॥
 ਏਕਮਏਕੰਕੁਨਿਗਲਾ। ਅਮਰਅਜੇਨੀਜਾਤਨਜਾਲਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪੁਨਰੋਧਿਆ
 ॥ ਖਿਜਤਖੇਜਤਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿਆ। ਜੇਦੇਖਦਿਖਾਵੈਤਿਸਕਉਧਲਿਜਾਈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਵਿਆਜਪਜਪਉਧਿਨੁਜਗਦੀਸੋ। ਗੁਰਕੇਸਧਦਿਮਹਲੁਘਰੁਦੀ
 ਸੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜੈਕੁਇਲਗੋਪਛੁਤਾਏ। ਜਮਦਰਥਾਪੇਅੰਦੁਲਜਾਏ। ਵਿਆਲੇਅੰਦ
 ਹਿਵਿਆਲੇਜਾਗਿ। ਸਿਰਜਮਕਾਲੁਮਿਚੋਟਾਧਾਗਿ। ਧਿਨਗਰਸਧਦਿਨਛੁਟਸਕੋਇ। ਪ
 ਥੀਭੀਵੀਨੇਮਕਤਿਨਹੋਇ। ਆਪੇਸਕਵੀਆਕਾਰਿਜੋਹਿ। ਅਭਿਜੰਛਹਿਜੋਹਿਦਿਛੁਹਿ। ਪਰਤਿ
 ਅਕਾਸਕੀਏਥੇਸਦੁਬਉਥਾਉ। ਗਤਿਦਿਨਿਤੁਕੀਏਬੁਓਕੁਉ। ਜਿਨਿਕੀਏਕਾਰਿਦੇਖੰਗਾ॥
 ਅਦਰਨਦੁਜਾਮਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਤੀਆਘ੍ਰਮਧਿਸਨੁਮਹੇਸਾ। ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏ
 ਦੇਸਾ। ਜੇਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ। ਜਿਨਸਾਜੀਸੇਵੀਮਤਿਪਾਵੈ। ਕੀਮਤਿਧਾਇਰਹਿਅਭਰ

ਪ੍ਰਗਿਆ ਕਿਸੁ ਨੇੜੇ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੁਗਾ ॥੪॥ ਚਉਥਉ ਪਾਏ ਚਰਥੇ ਰਾਖਾ ਘਾਟੀ ਚਰਥੇ ਘਾਟੀ ਭੇ
 ਰਾ ਅਸਟਰ ਸਾਖਟੀ ਨਿਉ ਪਾਏ ॥ ਸੋਧੁ ਖੋਲਿ ਸਮਾਪਿਯੁ ਧੁਏ ॥ ਤੀਨ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੇ ਦਸਾ
 ਪ੍ਰਵਤਨਾਨ ਕਹਮਤਾ ਕੇ ਰਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਪਿਚਮੀ ਪਿਚਕੁਤ ਬੇਤਾਲਾ ਆਪਿ ਅਗੇ ਚਰਪੁਰਖਾ ਨਿ
 ਰਾਲਾ ॥ ਇਕਿ ਭੁਮਿ ਭੁਖੇ ਮੇਹਿ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਰ ਸੁਚਾ ਧਿਸ ਬਦਿ ਤਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕਰੀ ਗਿਰਾ
 ਤੇ ਇਕਿ ਮਰਧੁ ਗਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਿਘਰਿ ਸਾਚੇ ਦੇ ਧਿਰ ਦੁਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸੁਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥
 ਕਥਹੁ ਨ ਸੁਚਾ ਕਾਲਾ ਕਉ ॥ ਪਿਨਿਰਪੰਥੀ ਧਿਅ ਕਉ ॥ ਛੇਰੀ ਭੁਰੇ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੇਇ ॥ ਤ
 ਉਛੁਟੇ ਜਉ ਖਸਮੁ ਛੁਡਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ੭ ॥ ਖਸਟੀ ਖਟਰ ਅਸਨ ਪੁਰ
 ਸਾਜੇ ॥ ਅਨਹਰ ਸਬਦ ਨਿਗਲਾਵਾਜੇ ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਾ ਲਿਖੁ ਲਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਕੇ ਦੇਤਉ ਪ
 ਤਿਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ ਸਥਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਪਤਮੀ
 ਸਤਸੰਤੋਖ ਸਗੀਰਿ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁਦਿ ਭੁਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥ ਮਜਨ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਗਿਰੈ ਵੀਚਾਰਿ
 ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਗਿ ॥ ਮਨ ਸਾਚੁ ਖੁਸਾਸਾ ਚਉਥਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕਨ
 ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਪਿਧੁ ਪਿਸਾਧੈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਗਧੈ ॥ ਪਉਣ
 ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਧਿਸ ਰਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਰਿਜਨੁ ਸਾਚੇ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਗਹਿ ਆਲਿ ਦਲਾ
 ਇ ॥ ਪ੍ਰਵਤਨਾਨ ਕਕਾਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਉ ਨਉ ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਥ ਨਉ ਖੰਡਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਾਥੁ
 ਮਹਾ ਬਲ ਦੰਡਾ ॥ ਆਈ ਪੁਤਾਇ ਪੁਜ ਗੁਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਸੁਆਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਨ
 ਗਾਈ ਪੈਥੀ ਹੋਗਾ ॥ ਉਹੁ ਅਗੇ ਪਰਕਰੈ ਜੇਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨ
 ਮਜਨ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਚਿ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੈ ਕੂਮਰੁ ਉਰਾਗੈ ॥ ਧਿਲ ਮੁਨ ਤੁਟ ਸਕਾਚੈ
 ਤਾਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹਾ ॥ ਅਸਥਿਰ ਚੀਤੁ ਸਾਚੁ ਰੰਗੁ ਆਣਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਾਦ
 ਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਦਸਾਵੈ ॥ ਰਿਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਰੁਕਾਵੈ ॥ ਠਲੁ ਪਾਵੈ ਧੂਤੁ ਆਤਮਾ ਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੰਡ

ਰਾਚਿਤਤੁਨੀਥੀਨੇ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਾਗਰਨਿਰਬੇਦਲੁ॥ ਸੁਚਮਚੈਨਲਗੈਮਲੁ॥ ੧੩॥ ਜਹਦੇਖਾਉਤਹ
 ਏਕੇਏਕਾਹੋਰਨੀਅਉਪਾਏਦੇਵੇਵੇਕਾਛਲੇਹਚਕੀਏਛਲੁਜਾਇ॥ ਰਸਕਸਖਾਏਸਦੁਗਦਾਇ॥ ਕੁਨੈਲਾਸ
 ਚਿਲਪਦੈਲਪਦਾਇ॥ ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥ ੧੪॥ ਯੁਆਰਸਮੁਦਮਨੁਮਉਪੁਤਾਅਗਿਨਿਸਜਾ
 ਹਿਕਥਹਿਨਸੁਤਾ॥ ਜਾਗਤਜਾਗਿਚਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ ਅਤੀਤਭੁਏਮਾਰੇਚੈ
 ਰਾਈ॥ ਪ੍ਰਦੁਤਨਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਯੁਆਰਸੀਦਇਆਰਨਕਰਿਜਾਣੈ॥ ਬਚਰਜਾਤੇਭੀਤਰਿਅ
 ਣੈ॥ ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਰਕਮਾ॥ ਅਜਪਾਜਪਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀਸੁਭਨਮਹਿਏਕੇਜਾਣੈ॥ ਸਭਿਸੁਚਸੰਜ
 ਮਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ ੧੬॥ ਭੇਰਸਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਲੁਸਿਖਰਲਿਵਤਾਰੋ॥ ਭੁਰਭੁਰਿਮਰੈਨਘ
 ਠੇਕੇਇ॥ ਨਿਰੁਬੁਠਮਰੈਪਤਿਥੋਇ॥ ਭੁਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਭੁਰਜਾਣੈ॥ ਤਖਤਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭੁ
 ਣੈ॥ ੧੭॥ ਚਉਦਸਚਉਥੇਥਵੈਲਹਿਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੁ
 ਰੁਸਮਾਵੈ॥ ਜੋਗਨਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਚਉਦਸਭਵਦੁਪਾਤਾਲਸਮਾਵੈ॥ ਖਡਿਘੁਰਮੰਡਰਹਿਅਲਿ
 ਵਲਾਏ॥ ੧੮॥ ਅਮਾਦਸਿਅੰਦੁਗੁਪਤੁਗੋਣਾਗਿ॥ ਬੁਝੁਗਿਅਨੀਸਬਦੁਧੀਚਾਗਿ॥ ਸਸੀਅਰੁਗ
 ਗਨਜੋਤਿਤਿਉਲੇਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੇਈ॥ ਗੁਰਤੇਈਸੈਸੁਤਿਸਹੀਮਾਗਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਆਵ
 ਰਿਜਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਘਰੁਨਰੁਥਾਪਿਧਿਰਥਾਨਿਸੁਹਵੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥ ਜਹਆਸਾਤ
 ਹਥਿਨਸਿਧਿਨਾਸਾ॥ ਛੁਟੈਖਪਰਦੁਧਿਧਾਮਨਸਾ॥ ਅਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਸਾ॥ ਪ੍ਰਦੁਤਿਨਨਕਹਮ
 ਤਾਕੇਲਸਾ॥ ੨੦॥ ੧॥ ੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਬਿਲਵਲੁਮਹਲ ੩॥ ਵਾਰਸਤ ਘਰੁ
 ੧੦॥ ਆਦਿਤਦਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖਹੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰਨਕੇਈ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੇਈ
 ਆਪੇਕਰਤਾਕੇਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਨਾਮਰਤੇਸਦਸੁਖਹੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਧੁਏਕੇਈ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈਜਪ
 ਨੀਜਪਉਗੁਣਤਸਾ॥ ਹਰਿਅਗਮਮਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ ਜਨਪਗਲਗਾਪਿਆਵਉਹੈ
 ਇਦਸਗਿਦਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਮਦਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ

ਅਖਿਅਖਿਗੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਿਸਦੇਦੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ ਅਗਮਅਗੋਰਲਖਿਅਗਲ
 ਥਿ। ਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਗਲਿਅਇਅਮੇਹੁਭਿਪਾਇਅਗ। ਆਪੇਸਿਗਿਸੁ
 ਰਿਧਿਧੈਲਾਇਅਗ। ਆਪਿਬੁਝੈਸੇਈਬੁਝੈ। ਗੁਰਕੇਸਥਾਦਿਰਹੁਪੁਰਸੁਝੈ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਕਰੇਲਿਵਲ
 ਥਿ। ਗੁਰਮੇਮਤਾਸਥਾਦਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਬੁਧਿਵਾਰਿਅਪੇਬੁਧਿਸਾਗਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਥਾਦੁ
 ਈਰਗਾਨਾਮਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੇਮਲਖੋਇ॥ ਗੁਰਿਸਚੇਸਟਸੇਭੁਪਾ
 ਥਿ। ਨਾਮਰਤੇਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਗਾਥੇ॥ ੪॥ ਲਾਗਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਗਿ। ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਲੁਗਾਗੁ॥
 ਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਉਧਲਿਜਾਈਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪਗਾਈਐ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਖਹਉਰਧਾਗਿ॥
 ਦੇਵਲੁਗਾਰੇਕਉਜੇਕਾਗੁ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਾਰਿਵੀਰਭੁਰਮਿਭੁਲਾਥੇ। ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਦੁਜੈਲਾਥੇ। ਆਪਿਭਿਪਾ
 ਏਕਰਿਦੇਖੈਦੇਕਾ। ਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾ। ਜੀਅਜਤਿਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੇਹਿਮਿਲਾਈ॥
 ੬॥ ਸੁਕੁਵਾਰਿਪੁਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ਆਪਿਭਿਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈਸੁਕਰੇਈਰਾ
 ਗੁ। ਸਰੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾ। ਦਰਤੁਨੇਭੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ। ਧਿਨੁਬੁਝੈਸਭਭੁਭਿਹੈਦੁਜਾ॥ ੭॥ ਛੁਨਿ
 ਛੁਰਦਰਸਉਦਸਾਸਤਧੀਰਾਗਾ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਭੁਰਮੈਸੰਸਾਰਾ। ਮਨਮੁਖਅਪਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਜਮਦਰਿ
 ਧਾਪਾਰੇਧਾਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਰਾਸੁਖਪਾਥੇ। ਸਰੁਕਰਣੀਸਾਗਿਲਿਵਲਾਥੇ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਦਰਿਸੇਦੁਭੁਗਾਗਿ। ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਚਲਿਵਲਗੀ॥ ਤੇਰੇਗੁਰਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ ਤੁਸੁਖਦਾਤਾਯੋਹ
 ਮਿਲਾਇ॥ ਏਕਸਤੇਦੁਜਨੀਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਬੁਝੈਸੇਝੀਹੋਇ॥ ੯॥ ਪਦ੍ਮਿਹਥਿਤੀਤੋਸਤਦਾਗਾ। ਮਗ
 ਰਤੀਆਵਹਿਦਾਰਦਾਗਾ। ਦਿਨਸੁਰੇਣਤਿਵੈਸੰਸਾਰਾ। ਆਦਾਗਉਣਕੀਆਕਰਤਾਗਿ। ਨਿਹਚਲਸਾਭੁਰਹਿ
 ਆਕਲਪਗਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੇਸਥਾਦੁਈਰਾਗਿ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਧਿਲਵਲਮਹਲ ੩॥ ਆਦਿ
 ਪੁਰਖਅਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੋ। ਜੀਅਜਤਿਮਾਇਅਮੇਹਿਪਾਜੋ। ਦੁਜੈਭਾਇਪਰਧੀਚਿਲਾਗੋ। ਆਵਹਿ
 ਜਾਵਹਿਮਰਹਿਭੁਗੋ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਐਸੇਈਪਾਇ॥ ਘਰਪਚਿਨੁਕੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸ

ਤਕਿਲਿਖਿਅਲੇਖਾ। ਤਕੇਮਨਦਸਿਆਪੁਭਏਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਕੁਦੇਖੋ। ਕਿ
 ਇਨਮੈਟੈਤੇਰੈਲੇਖੋ। ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇਕੇਕਪੈਕਹਾਏ। ਭੁਰਮੇਭੁਲਾਅਵੇਜਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਜਨੁ
 ਬੁਝੈ॥ ਰਹਿਮੈਮਾਰੇਤਾਰੁਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਏਕਸਤੇਸਕੁਦੁਜਾਹੁਆ। ਏਕੇਦਰਤੈਅਦਰਨਬੀਅਧਾਨੁਜੇਤੇਜੇ
 ਏਕੇਜਾਣੇ। ਗੁਰਕੈਸੁਖਦਹਰਿਨਰਿਨੀਸਾਣੈ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ। ਦਿਚਹੁਦੁਜਾਠਾਕਿਰਾ
 ਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਦਸਾਹਿਬਭੁਧਹੋਇ। ਤਿਸੇਮਾਰਿਨਸਬੈਕੋਇ। ਸਾਹਬਕੀਸੇਵਕਰਹੈਸਰਦਾਈ।
 ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਭਾਈ। ਤਿਸਤੇਉਪਰਿਜਾਹੀਕੋਇ। ਕਉਣਤਰੈਭੁਰਿਸਕਾਹੋਇ॥ ੪॥ ਗੁਰ
 ਮਤੀਸਾਤਿਦਸੈਸਗੀਰਾਸਬਦੁਬੀਨਠਿਰਿਲਗੋਨਪੀਗਾ। ਆਦੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖਪਾਏ। ਨਾਮੇਰਤੇਸਹ
 ਜਿਸਮਾਏ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈਹਦੁਗਿ। ਮੇਰਾਪੁਤੁਸਦਗਰਿ। ਆਭੁਰਪੁਗਿ। ਇਕਿਸੇਦਕਇਕਿਭੁਰ
 ਮਿਭੁਲਾਏ। ਆਪੇਕਰੇਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏ। ਏਕੇਦਰਤੈਅਦਰਨਕੋਇ। ਮਨੋਸਕਸੈਜੇਜੇਦੁਜਾਹੋਇ। ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵਕਹਈਸਾਗੀ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੈਦੀਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਬਿਤੀਦਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਹਾਏ। ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਤਏਲੁਪਾਏ। ਬਿਤੀਦਾਰਸਭੁਆਦਹਿਜਾਹਿਜਾਹਿ। ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲਸਚਸਮਾ
 ਹਿ। ਬਿਤੀਦਾਰਤਾਜਾਸਚਿਰਤੇ। ਬਿਨਨਾਵੈਸਭੁਭੁਰਮਹਿਕਾਰੇ। ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਮਹਿਬਿਗਤੀ
 ਜਾਹਿ। ਏਕਨਚੇਤਹਿਦੁਜੈਲੇਭਾਹਿ। ਅਚੇਤਪਿਠੀਅਗਿਆਨਅਧਾਰਾ। ਬਿਨਸਬਦੇਕਿਉਪਾਏਪ
 ਰਾ। ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਏਉਪਾਏਉਪਾਦੁਹਾਰਾ। ਆਪੇਕੀਤੋਨਗੁਰਦੀਰਾਗਾ॥ ੬॥ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕ
 ਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ। ਭੁਦਿਭੁਦਿਭੁਰਮਹਿਕਾਬੀਸਾਗੀ। ਆਖੇਸੁਖਨਆਗੋਹੋਇ। ਮਨਮੁਖਿਮੁਏਅ
 ਪਣਾਜਨਮੁਖੇਇ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭੁਰਮੁਚਕਾਏ। ਪਰਿਹੀਅੰਦਰਿਸਚਮਹਲੁਪਾਏ। ਆਪੇਪੁਰ
 ਕਰੇਸੋਹੋਇ। ਏਹਬਿਤੀਦਾਰਦੁਜਾਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਹੁਅਧਿਗੁਧਾਰਾ। ਬਿਤੀਦਾਰਸੇਵਹਮੁਗਧ
 ਗਦਾਰਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੁਝੈਪਾਇ। ਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨॥ ੩॥ ੧੬॥
 ੧੭॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗਬਿਲਾਸਲੁਮਹਲਾ १॥ ਘਰੁ ੧॥ ਛੰਤਰਖਣੀ॥ ॥ ਮੁਖਨ

ਵੇਲਹੀਆਗੋਇਲਿਆਈਗਾਮਾਮਟਕੀਡਰਪਗੀਹਰਿਲਿਵਲਾਵਾਰਮਾਲਿਵਲਾਇਹਰਿਮਿਉ
 ਗੀਗੋਇਲਸਪਿਜਸਬਦਸੀਗਾਰੀਆਗਾਰਜੇਹਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਧਿਨੀਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚੁਪਿ
 ਆਰੀਆਪਨਕੁਇਭੁਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੇਪੁਨਿਦਾਰਿਆਨਾਨਕਮੁਪਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿ
 ਪਿਰਸਾਧਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਚਿਨਵੇਲਹੀਏਕੋਥਨਿਬਾਲੀਰਮਾਅਓਨਜਾਓਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀ
 ਰਮਾਨਾਹਅਪਨੇਸੀਗਿਰਾਸੀਮੇਭੁਗਤਹਰਿਕੀਭਾਵਏਅਗਾਧੋਪਿਅਕਥਕਥੀਐਸਹਨਿਪੁ
 ਭੁਕੁਣਗਾਵਏ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਆਰਵੈਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆਗਾਰਿਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨਕੀ
 ਆਨਾਨਕਾਵੀਚਰੀਆ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਹਿਅਜੀਪਿਰਸੀਗਿਸੁਤੀਰਮਾਗਾਰਵੈਭੁਇਚਲੇਜਸਾਚਿ
 ਸੀਗਤੀਰਮਾਪਨਸਾਚਿਸੀਗਤੀਹਰਿਸੰਕਸੁਤੀਸੀਗਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਐਕੁਇਇਕਮਨਿਨੁ
 ਦਮਿਆਸਤਿਭੁਰੁਹਮਐਲੀਆਦਿਨੈਗੇਇਘੁਨਚਸਾਦਿਸਰੇਸਾਮਿਸਾਮਿਨਿਰੰਜਨੋਸਬਦੁ
 ਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਭੰਜਨੋਜੋਤਿਸਬਾਇਲੀਏਡਿਭੁਵਣਸਾਰੇਰਮਾਪੁਟਿਪੁਟਿ
 ਰਦਿਹਰਿਆਅਲਖਅਪਾਰੇਰਮਾਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰਸਾਚਾਆਪਮਾਰਮਿਲਾਈਐਐਉ
 ਐਮਮਤਲੋਭਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐਐਰਜੁਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਵੈਤਾਰਤਾਰਣਗਾਰਿ
 ਆਗਰਿਨੁਅਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਤਿਪਤੀਨਾਨਕਉਰਧਾਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ
 ॥ ਐਮਾਨੁਓਪਣਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਮਾਮੇਹੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਭਅਧਿਨਾਸੀਰਮਾਅਦਿਗੰਭੀਰਿ
 ਨਾਥਨਾਥਹਤਿਸੈਭੁਵੈਸੇਖੀਐਵਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਤਜੀਆਅਦਿਰਤੁਜੀਐਮੈਅਦ
 ਰਗਿਆਨਪਿਆਨੁਪੁਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅਤਿਰਿਵਸਿਰਜੇਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠਨਜਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਾਇ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਿਨਜੀਰੋਇਭੁਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਮਾਨਿਜਪੁਰਿਸੁਤਹੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਮਾ॥
 ਨਵਗਣਿਨਵਪਨਸਬਦਿਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆਤਜਿਕੁੜਕਪਟਸੁਭਾਉਦੁਜੰਚਕਰੀਲੇ
 ਕਾਣੀਆਮੈਲਾਮੁਹਰਿਕਾਹਰਕਠੇਸਚਸਬਦਨੀਸਾਇਆਕਰਿਜੋੜਨਾਨਕਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦ
 ਰਿਕਰਿਤੁਪੁਕਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਗੁਸਲੇਨਜੀਏਏਲੇਗੁਰਬਾਣੀਰਮਾਨਿਨਸੁਦਿਮੀਨਅਜੀਅ

ਕਥਕਾਣੀਰਮਾਅਕਥਕਾਣੀਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀਕੋਵਿਰਲਾਕੁਰਮੁਖਬੁਧੁਏ। ਓਹੁਸਧਦਿ
 ਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤਿਰੁਦਣਸੇਧੀਸੁਧੁਏ। ਰਹੇਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤੁਸਾਚੁਮਨਗੁਣਸਾ
 ਰਿਅਾ। ਓਹੁਪੁਰਿਰਹਿਅਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਓਰਿਧਾਰਿਅਾ। ੩। ਅਹਿਲਬੁਲਾਇਤੀਏਤੁ
 ਗਤਿਸਨੇਹੀਰਮਾ। ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਸੀਸੀਸੁਮਿਦੇਹੀਰਮਾ। ਮਨੁਆਰਿਗੀਏਸਧਦਿਸੀਏ
 ਤੈਲੋਕਾਥਪਛਾਣਏ। ਮਨਡੀਗਿਡੋਲਿਨਜਾਇਕਤਹੀਆਪਣਾਪਿਰੰਜਾਣਏ। ਮੈਆਧਾਰੁਤੇਰ
 ਤੁਖਸਮੁਮੇਰਾਮੇਤਾਣੁਤਕੀਆਤੇਰਓ। ਸਾਹਿਸੂਚਾਸਦਾਨਕਗੁਰਸਧਦਿਯੁਗਰੁਨਿਬੇਰਓ।
 ੪॥੨॥ ੧। ਓਸਾਤਿਗਰਪੁਸਾਰਿ। ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲਾਮੇਰਾਹਰਿ
 ਤੁਸੈਜੈਅਾਇਆਮਨਸੁੱਖਸਮਾਟਿਰਮਾ। ਗੁਰਿਤੁਠਹਰਿਪੁਰੁਪਾਇਆਰੀਗਿਰਲੀਆਮਦੁਰ
 ਮਾ। ਵਡਭਾਗੀਅਸੇਹਾਗਣੀਹਰਿਮਸਤਵਿਮਦਾਰਮਾ। ਹਰਿਪੁਰੁਹਰਿਸੇਹਾਗੁਪੈਨਾਨਕਮਨਿ
 ਤਾਣਾਰਮਾ। ੧। ਨਿਮਾਇਆਹਰਿਮਾਣੁਪੈਹਰਿਪੁਰੁਹਰਿਅਪੈਰਮਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਗਵਾਇਆ
 ਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਮਾ। ਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰੁਭਾਵੈਸੇਕਰੋਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੋਪੈਰਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਸਹ
 ਨਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਮਿਹਰਿਧਾਪੈਰਮਾ। ੨। ਮਾਦਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਗਵਾਇਦੇਹੁਮ
 । ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਸੇਹਾਗਣੀਰੰਗੋਇਥਾਣੇਰਮਾ। ਜਿਨਮਾਦਸਜਨਮਨਪਾਇਆਤਿਨਕੁਰੁਮ
 ਦੇਰਮਾ। ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖਪੁਰਨਾਨਕਜਨੁਤੇਰਚਮਾ। ੩। ਗੁਰਿਹਰਿਪੁਰੁਅਗਮੁ
 ਤ੍ਰਿਫਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗਿਭੀਨਾਰਮਾ। ਭਗਤਿਦਛਲਹਰਿਨਾਮੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਮਾ।
 ਬਿਨਹਰਿਨਾਮਨਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਧਿਨੁਮੀਨਾਰਮਾ। ਸਭਲਲਨਮੁਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪੁਰੁ
 ਕੀਨਾਰਮਾ। ੪॥੧॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪। ਸਲੋਕਾ। ਹਰਿਪੁਰੁਸਜਣਲੋਭਿਲਹੁਮਨਿਦਸੈਦ
 ਭਭਾਗੁ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੇਖਾਲਿਆਨਾਨਕਹਰਿਲਿਦਲਾਗੁ। ੧। ਛੰਤਾ। ਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਗਵਾਣੁਆਈਆ
 ਹਉਮੈਧਿਖੁਧੁਗੋਰਮਾ। ਗੁਰਮਤਿਆਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਹਰਿਲਿਦਲਗੋਰਮਾ। ਅਤਿਰਿਕਮ
 ਲਪੁਗਾਸਿਆਗੁਰਗਿਆਨੀਜਗੋਰਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪੁਰੁਪਾਇਆਪੁਰੈਦਭਭਾਗੋਰਮਾ।

੧॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਮਨੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਪਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗਰਿ ਨਿਲੁ
 ਈਰਾਮਾ ॥ ਅਰਿ ਮਾਨੁ ਅਪੇਰਾ ਕਟਿਅ ਜੇ ਤਿਜੇ ਤਿਪੁ ਗਟਿਅ ਈਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨ ਕਨਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰੇ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ੨॥ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਿ ਪਿਅਰੇ ਗਵੀਆ ਜਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅਪੀ
 ਪ੍ਰਮਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਖਿਲਕ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲਿਅ ਹਰਿ ਰਸ ਆਪਾਈ ਰਾਮ
 ॥ ਜਨਨ ਕਨਕ ਨਾਮ ਵਿਗਸਿਅ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਦਲੁ ਈਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ
 ਹਰਿ ਪਾਪਾ ਗੀਰਾਮਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰ ਸਾਥਾ ਸਪੈ ਜਿ ਨਿਹਿ ਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿ ਭਯੰਕਰਿ
 ਭਯੰਕਰਿ ਹਰਿ ਭਯੰਕਰਾ ਗੀਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨ ਕਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਨ ਮੇਧ ਲਿਹਾ ਗੀਰਾਮਾ ॥ ੪॥ ੨॥ ੪
 ॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਲਵ ਲੁਮਲੁ ५॥ ਛੰਤਾ ਪਰੁ १॥ ਮਗਲ ਸਾਜੁ ਭਾਇਆ
 ਪੁਰੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਅਧਿਨਾ ਸੀਵਰੁ ਸੁਣਿਅ ਮਨ ਉਪਜਿਅ ਚਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ
 ਪੀਤਲ ਗੋਵਤੈ ਭੁਗੋਵ ਬਮਿਲੀਐ ਪੁਰਨ ਪਤੋ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੁਣਿ ਦਸਾਈਐ ਰੇਹ ਸਪੀਏ
 ਮੇਘ ਮੇਘ ॥ ਦਿਨ ਰੇਣਿ ਠਾਕੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪੁਰੁ ਕਵਨ ਜਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਧਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ
 ਕਿਰਪਾ ਲੈਹ ਮੇਹਿ ਲਿਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਭੁਇਆ ਸਮਾਹੁ ਗੁਰਿ ਰਤੁ ਸਮਾਹੁ ਰਾਮਾ ॥ ਖੇਜੀ ਖੇਜੀ
 ਲਾਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਪਾਹਾਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਅਰੇ ਚਾਇਆ ਪਾਰੇ ਕਥਹੁ ਅਕਥ ਬੀਰਗੋ ॥ ਇਕ ਰਿ
 ੩॥ ਇਕ ਮਨ ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪੀਤਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ਕਰਿ ਜੇ ਕੁ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਧਿਨ ਤੀ ਮਿਲੇ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ॥ ਧਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਵਰੁ ਸੁਤੇਗੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ੨॥ ਸਾਹੁ ਅਟਲੁ ਗਣਿ
 ਆਪੁਰੁ ਸੰਜੇ ਗੋਰਾਮਾ ॥ ਸੁਖ ਸਮੁਹੁ ਭੁਇਆ ਗਾਇਆ ਦਿਜੇ ਗੋਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪੁਰੁ
 ਪਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰ ਜਜਾਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕ ਰੇਹੇ ਸਹਜੇ ਰੇਹੇ ਮਨ ਪੀਤਿ ਉਪਜੀਆਈਆ
 ਮਿਲਿ ਜੇ ਤਿਜੇ ਤੀਉ ਤਿਪੇਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਧਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸੰਤ ਮੇਲੀ ਪੁਰੁ
 ਰਣ ਕਥ ਲੇਜੋਗੋ ॥ ੩॥ ਕੁਟਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਗਤਿ ਸਭਾ ਗੀਰਾਮਾ ॥ ਸਭਾ ਪਰਿ ਆਇਆ ਜਾਗੁਰੁ

ਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮਾਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਜਿਜਾਗੀਸਗਲਇਛੁਪੁਨੀਅਮੇਗੀਅਸਪੁਰੀਸੰ
 ਤਪੁਬੰਹਰਿਮਿਲੇਵੰਤਦਿਛੁਨਿਅਮਾਅਨਦਿਅਨਦਿਨਦੁਜਹਿਵਾਜੇਅਰਿਮਤਿਮਾਨਕੀਤਿਅਗੀ
 ॥ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸੀਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੪॥੧॥ਬਿਲਦੁਲਛੁਤਿਮਹਲਾ
 ੫॥ਭਾਗਸੁਲਖਣਹਰਿਕੰਤੁਹਰਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾਮਾਅਨਹਰਿਧਾਜਿਲਾਤਿਸੁਪੁਨਿਦਰਬਾਰ
 ਰਾਮਾਅਨਦਿਅਨਦਿਨਦੁਜਹਵਾਜੇਦਿਨਸਰੇਟਿਉਮਾਗਾਤਹੋਰੇਗਸੇਗਨਦੁਖਧਿਆਪੇ
 ਨਨਮਮਰਣੁਤਾਗਾਰਿਧਿਸੇਧਿਸੁਪਾਰਸੁਅੰਭਿਤੁਭੁਗਤਿਭੁਰੇਭੁੰਗਾਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਬਲਿ
 ਹਾਰਵੇਦਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਅਸਹੇਲੀਹੇਮਿਲਿਮਗਿਲਗਾਵਯ
 ਮਾਮਲਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਕਰੇਤਿਸਪ੍ਰਕੁਓਰਾਵਹਰਾਮਾਕਰਿਪ੍ਰੇਮੁਗਾਵਹਤਿਜੈਭਾਵਹਇਕਨਿਮਖ
 ਪਲਕਨਤਿਅਕੀਐ॥ਗਹਿਕੰਠਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨਪ੍ਰਾਗੀਐ॥ਭੁਕ
 ਤਠਗਉਰੀਪਾਇਮੇਹਹਅਨਤਕਤਹੁਨਧਾਵਹਾਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੀਗਿਸਾਜਨਅਮਰ
 ਪਦਵੀਪਾਵਹਾ॥੨॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਕੁਰੀਪੇਖਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾਕਰਗਹਿਭੁਜਾਗੀ
 ਕਾਟੀਜਮਕੀਠਸੀਰਾਮਾਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਮਿਕੀਨੀਅਕਰਉਦੇਤਜਣਾਇਅਮਲਨਮੇ
 ਹਬਿਕਾਰਨਾਏਦਿਦਸਨਿਰਮਲਅਗਇਅਾਦਿਸਟਿਪਾਰੀਮਨਪਿਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾ
 ਸੀ॥ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਭੁਈਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੁਰਜਕਿਰਣਮਿਲੇਨ
 ਲਕਜਲੁਪੁਆਰਾਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸਪੁਰਨੁਥੀਮਾਰਾਮਾਧ੍ਰਮਦੀਸੈਧ੍ਰਮਸੁਣੀਐਏ
 ਕਏਕਵਖਾਣੀਐ॥ਅਭਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਨਾਨਾਗੀਜਾਣੀਐ॥ਅਧਿਕਰਤਾ
 ਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਠਸੁਪੀ
 ਅਗਾ॥੪॥੨॥ਬਿਲਦੁਲਛੁਤਿਮਹਲਾ ੫॥ਸਖੀਅਓਸਖੀਦਸਿਅਓਸਖੀਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰ
 ਗਲੁਗਾਵਹਾਤਜਿਮਾਨਸਖੀਤਜਿਮਾਨਸਖੀਮਭੁਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹਾਤਜਮਾਨਮੇਹਬਿ

ਕਾਰਵਜਾਸੇਵਿਏਕਨਿਰੰਜਨੇ॥ ਲਗੁਚਰਣਦਇਆਲਪੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਾਬਿਖੰਡਨੇ॥ ਹੋਇਦਾਸ
 ਵਾਸੀਤਜਉਵਾਸੀਬੁਧਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ ਨਨਕਪਾਇਅੰਪੈਕਰਤ੍ਰਿਪਾਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥ ੧॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਅੰਪੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ ਓਹਜੇਪੈਬੁਧਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਸੋਹਨੀ॥ ਸੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤਿ
 ਚੰਗਲਿਅਨਿਕਭਾਵਾਇਖਾਵਏ॥ ਹੋਇਛੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਗੈਨਾਮੁਲੇਣਨਆਵਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਬਨ
 ਹੁਤੀਰੈਬਰਤਪੁਜਾਬਾਟਘਟੈਜੋਹਨੀ॥ ਨਨਕਪਾਇਅੰਪੈਵਇਆਧਾਰਹੁਮੈਨਾਮਅੰਪੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ ੨॥
 ਮੋਹਿਅਨਾਬਪ੍ਰਿਅਨਾਬਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ॥ ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਸੁਖਹੁ॥ ਨਹ
 ਚਤੁਰਸੁਘਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਨਿਰਗੁਨਗੁਨਹੀ॥ ਨਹਰੁਪੁਪਨਹਨੈਲਬੀਕੇਜਾਤਾਵੈਤਹਰਖਤੁਹੀ
 ਜੈਜੈਜਾਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਲਖਹੁ॥ ਨਨਕਪਾਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿ
 ਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰਖਹੁ॥ ੩॥ ਸੋਹਮਛਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਬਿਨਕਿਉਸਰੈ॥ ਸੋਹਚਾੜਿਕਤੁਮਬੂਦ
 ਤੁਪਤੈਮੁਖਿਪਰੈ॥ ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥ ਲਡਲੇਲਡਲਡਾਇਮਹਿ
 ਮਿਲਹਮਾਰੀਹੋਇਗਤ॥ ਚੀਤਚਿਤਵਉਮਿਦੁਅੰਪਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨਚਰੈ॥ ਨਨਕਅੰਪੈ
 ਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਮੇਲੀਮਛਲੀਨੀਰਨਵੀਸਰੈ॥ ੪॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਹਮਾਰੇਕੁਗਘਰਿਆਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾ॥
 ਜੋਹਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਗਾ॥ ਹਰਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਣਾ॥
 ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਨਭੁਣਾ॥ ਮੇਰੀਸੇਜੋਸੇਹੀਦੇਖਿਮੇਹੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖ
 ਹਰਾ॥ ਨਨਕਪਾਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥ ੧॥ ੩॥ ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੫
 ਛੰਤਾ॥ ਗਿਲਾ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁੰਦਰਸਿਤਿਦਇਆਲਪੁਰਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਪੀਉ॥ ਸੁਖਸਾਗ
 ਰੁਖੁਭੇਟਿਮੈਨਨਕਸੁਖੀਹੋਤਾਇਹਜੀਉ॥ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਪੁਰੁਪਾਈਐਜਬੋਹੈਭਾਗੇਰਾ
 ਮਾ॥ ਮਾਨੁਨਿਮਾਨੁਵੈਦਾਈਐਹਰਿਚਰਲੀਲਾਗੇਰਾਮਾ॥ ਛੰਤਿਸਿਆਨਪਚਤੁਰੀਦਰਮਾਤਿਬੁਧਿਤਿ
 ਅਗੇਰਾਮਾ॥ ਨਨਕਪਉਸਰਣਾਈਗਮਗਾਇਬਿਭੋਹੈਸੁਹਾਗੇਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੋਪੁਤਜਕਤਲਗੀ
 ਐਜਿਸਬਿਨਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮਾ॥ ਲਾਜਨਆਵੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮਾ॥
 ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੁਤੁਤਿਆਗਕਰੇਕੁਕਤਨਹਾਈਐਰਾਮਾ॥ ਨਨਕਭਗਤਿਭਾਇਕਰਿਦਾਇਆ

ਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਗਾਮਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਉਚਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਗਣਿਰਸਨਗਾਮਾ॥
 ਖੁਭੁਗਤਿਵਛਲਨਹਸੇਵੀਕਾਇਆਕਾਲਗਸਨਗਾਮਾ॥ਕੁਰਮਸੇਹੀਦੁਖਨਜਾਲਹੀਕੋਟਜੋਨੀਬ
 ਸਨਗਾਮਾ॥ਨਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕੁਮਭੁਸਮਾਗਾਮਾ॥੩॥ਲਾਇਬਿਰੁਭੁਗਵੀਤ
 ਸਿਗੋਹੋਇਮਿਥੁਬੈਰਾਗਨਗਾਮਾ॥ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖਤਿਆਗਨਿਗਾਮਾ॥ਈਤਉਤਨਹਿ
 ਤੋਲੀਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਗਾਮਾ॥ਨਨਕਾਜਿਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪਲਾਸਾਅਟਲਸੁਹਾਗਨਿਗਾਮਾ॥੪॥੧॥੪
 ਬਿਲਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਹਰਿਬੋਜਦੁਰੁਭਾਗੀਹੋਮਿਲਸਾਧੂਸਿਗੋਗਾਮਾ॥ਗੁਨਗਾਵਿੰਦਸਦਗਾਈਅ
 ਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੋਰੰਗੋਗਾਮਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਛਲਮੰਗੋਗਾਮਾ॥ਨਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਗਤੀ
 ਜਪਅਨਤਤਰੰਗੋਗਾਮਾ॥੧॥ਇਕਤਿਲੁਪ੍ਰਭੁਨਵੀਸਰੋਜਿਨਸਭਕਿਛੁਦੀਨਗਾਮਾ॥ਦੁਰੁਭਾਗੀਮੇਲਾਵ
 ਝਗੁਰਮੁਖਪਿਰਚੀਨਗਾਮਾ॥ਬਾਹਪਕਤਿਮਤੇਕਾਣਿਆਕਰਿਅਪਨਾਲੀਨਗਾਮਾ॥ਨਮਜਪਤਨਨ
 ਕਜੀਦੈਸੀਤਲਮਨੁਸ਼ੀਨਗਾਮਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀਗਾਮਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਸਗਾਇਏਭੁਏਪਾਰਗਗਾਮੀਗਾਮਾ॥ਗੁਨਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭੁਇਛੁਪੁਜਾਮੀਗਾਮਾ॥ਨਨਕਉ
 ਧਰੇਜਪਹਰੇਸਤਿਤੁਕਾਸੁਆਮੀਗਾਮਾ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨਅੰਨੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸਿਗੋਸੇਲੋਇਣਨੀਕੋਗਾਮਾ॥
 ਪ੍ਰਭੁਪੇਖਤਇਛੁਪੁਨੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂਜੀਕੋਗਾਮਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇਆਬਿਖਿਆਰਸਛੀਕੋਗ
 ਮਾ॥ਨਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤੀਮੀਕੋਗਾਮਾ॥੪॥੨॥੫॥੮॥
 ਦੁਗਬਿਲਵਲਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਃ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ॥ ੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਉਤਮਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਵਬਿਲਵਲਗਾਗਾ॥ਉਪਦੇਸਗੁਰੁਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧਰਿਮ
 ਸਤਕਿਪੁਰਾਤਾਗਾ॥ਸਭਿਦਿਨਸੁਰੋਇਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਉਗਲਿਵਲਗਾ॥ਸਭਿਤਨੁਮਨੁਹਰਿ
 ਅਹੋਇਆਮਨੁਖਿਭੀਆਹਰਿਆਭਾਗਾ॥ਅਗਿਆਨੁਅਪੇਰਾਮਿਟਿਗਾਇਆਗੁਰਚਾਨਣਗੀ
 ਅਨੁਚਰਗਾ॥ਜਨਨਨਕਜੀਵਦੇਖਿਹਰਿਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗਾ॥੧॥੧੪ਃ ੩ ॥
 ਬਿਲਵਲਤਬਹੀਕੀਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ਗਗਨਾਦਸਬਦਸੋਹਣੇਜਾਲਾ

ਗੋਸਤਿਪਿਆਨਾ। ਗਗਨਾਦਛੇਤਿਗਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਗਗਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਧ੍ਰੁਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੁਕੇਮਨਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਹਰਿਪੁਰੁਆਪਿਅਗਮੁਹੈਸਕੁਦੁਪੁ
 ਉਪਾਇਆਤੁਆਪੈਆਪਿਦਰਤਦਾਸਕੁਜਗਤਸਥਾਇਆਤੁਪਆਪੇਤਲੀਲਾਈਐਆਪੇ
 ਗਣਗਇਆਗਰਿਪਿਅਵਦੁਗਤਦੁਇਨਸੁਗਤਿਅੰਤਿਲਏਛੁਡਾਇਆਜਿਨਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਸਖਪਾਇਆਗਰਿਨਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਚੁਜੇਕੁਇਬਿਲਾਵਲੁਨਹੈ
 ਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਾਇਆਪਾਖੰਡੁਗਤਿਨਹੈਵਈਪਾਰਧ੍ਰੁਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇਆਮਨਹ
 ਰਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈਪਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਦਿਨੁਆਪੁਗਵਾਇ
 ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਧ੍ਰੁਮੁਹੈਪਾਰਧ੍ਰੁਮੁਵਸਿਅਮਨਆਇਆਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਟਿਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ ੧ਮਃ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲਕਹੁਤੁਮਪਿਅਗਰਿਹੈਏਕਸੁਮਿਉਲਿਵਲਾਇਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
 ਕਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇਆਸਦਾਬਿਲਾਵਲਅਨਿਦੁਹੈਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਕੁਆਇਆਸਤਿਸੰਗਤਿ
 ਬਹਿਕੁਉਕਰਿਸਦਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆਨਾਨਕਸੇਜਨਸੇਹਣੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਕੁਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਅਪਿਸੇਕੁਗਤਾਕਾਮਿਤੁਹਰਿਗਾਸਕੁਕੋਈਹਰਿਕੈਵਸਿਤੁ
 ਗਤਾਕੈਅਨਿਦੁਪਾਗਿਹਰਿਕੁਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਪਗਿਹਰਿਸਕੁਨਾਕਾ
 ਹੈਖਸਮੁਸੇਕੁਗਤਿਜਨਚਿਤਿਕਗਾਤੁਪਅਪਹਿਕੈਵਿਨਸਕੈਸਕੁਸੁਖਿਸੁਖਿਪਵੈਸੁਖਿ॥ ੨॥ ਸਲੋ
 ਕਮਃ ੩॥ ਧ੍ਰੁਮੁਬੀਚਾਰੀਹਿਤੇਧ੍ਰੁਮੁਮਣੁਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਕੁਆਇਆਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਵਸੈਹ
 ਉਮੈਗੁਵਾਇਆਕੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗਹਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਇਸਜਗਮਹਿਦਿਰਲੇ
 ਧ੍ਰੁਮੁਮਣੁਧ੍ਰੁਮੁਬੀਚਾਰੀਹਿਤੁਲਾਇਆਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਰਿਕਰੇਹਰਿਸਕਾਸੇਨਾਮਿਰਹੈਲਿ
 ਵਲਾਇਆ॥ ੧ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਥਨਲਗੇਕੁਉਹਉਮੈਰੇਗੁਕਮਾਵਣਅ
 ਤਿਨੀਰਪਧ੍ਰੁਮੁਆਉਆਮਨਹਨਕਰਮਕਮਾਵਣੇਛਿਗਿਛਿਹਿਜੋਨੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮਸ

ਭਲੇਹੇਨਿਸਨਆਪੋਲਏਮਿਲਾਇਯਾਨਕਨਦਗੀਨਦਰਿਕਰੇਤਨਾਮਪਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ॥ਸਭੁਵਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਦਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ਜਿਦਸਤਮੰਗੀਐਸਾਈਧਾ
 ਈਐਜਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਜਗਲਜੀਅਵੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰਪਾਮਿਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ
 ॥ਗੁਰਪੁਰਹਰਿਉਪਦੇਸਦੇਇਸਭੁਖੁਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੁਰਖਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁ
 ਰਗਾਈਐ॥੩॥ਸਲੋਕ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੇਖਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸ
 ਨਸਭਲਹੈਜੋਗਕੋਇਛੁਤੇਹਛਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਆੰਭਿਤੁਹੈਸਭੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖਗਵਾਏ॥ਹਰਿ
 ਸੁਖੀਸੰਤੋਖੋਹੋਆਸਭੁਦਸਿਅਮਨਿਆਏ॥ਸਚਪਿਆਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦ
 ਦੁਜਾਏ॥ਸਚੇਦਹਿਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛ
 ਪਹਿਨਕਿਸੇਦੇਛੁਪਾਏ॥੧੫੪੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅਨਸਤੇਦੇ
 ਵਤੇਭਏਸਰੀਭੁਗਤਜਿਸੁਦੇਇ॥੧੫੪੪॥ਮੈਮਾਗਿਮਿਲਾਇਅਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੇਇਨਾਨਕਸ
 ਹਜੇਮਿਲਰਹੇਨਾਮਦਤਿਆਈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਸਾਤਿਗੁਰਦਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਅ
 ਈਹਰਿਕਰਤੇਆਪਿਦੁਪਾਈ॥ਜੇਦਕਸਿਖਸਭੁਵੇਖਿਦੇਖਿਨੀਦਨਭਨਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ
 ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਾਂਭਿਭਨਾਪਰਾਇਆਬੁਲਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਅਹੋਵੈਕਿਸਹੀ
 ਕੀਸੁਖਮਾਗੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਾਇਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਰਜੈਸਵਾਈਸਭੁਸੁ
 ਖਿਸੁਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮ३੩॥ਸਿਗੁਏਹਆਸਾਦੁਜੇਭਾਵਕੀਜੇਮੇਹਿਮਾਇਆਚਿ
 ਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖਪਲਤਤਿਅਗਿਆਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਦੁਖਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਲੇ
 ਜਨਮਿਅਗਹਿਛਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਨਿਪਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁ
 ਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਨਾਮਰਤੇਜਨਸਦੁਸੁਖਪਾਇਅਨਿਜਨ
 ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧੫੪੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਮੇਹਈਜਿਨਮੋਹਿਆਸਸਾਗੁਸਭੁਕੇਜ

ਮਕੇਰੀਵੇਦਿਚੈਜੇਤਾਸਰੁਆਕਾਗੁ। ਹੁਕਮੀਗੰਜਮੁਲਗਾਦਸੇਉਧਰੇਨਿਸਬਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਇਹੁਮਨੁਤਤਰੇਜਾਛੇਭੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਆਸਾਮਨਸਮਾਰਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥
 ਆਪਉਤੀ॥ ਨਿਥੇਜਾਈਐਜਗਤਮੈਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਂਈ॥ ਅਗੇਸੁਭਾਧੇਦਰਤਰਹਰਿਸਚਾਨਿਅਈ॥
 ਕੁਤਿਅਰਥੇਮੁਹਛਟਕੀਅਹਿਸਚੁਗਤਿਦੁਤਿਅਈ॥ ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਅਉਪੈਸਿਗਨਿਦਕਛੁ
 ਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਸੁਖਪਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਪੁਰੇਗੁਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐ
 ਜੇਸਤਿਗੁਰਧਖਸਕਰੇਇ॥ ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਉਪਾਉਪੈਨਾਉਪਗਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅੰਦਰੁਸੀਤਲਸਾਤਹੋਹਿ
 ਰਦੇਸਰਸੁਖਹੋਇ॥ ਅੰਤਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਦੁਤਿਅਈਹੋਇ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਏਮਨਗੁਰਕੀ
 ਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹੁਣੀਨਿਪਾਨੁ॥ ਸੁਖਿਦਤਤੇਰੇਅਨਧਸੇਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀ
 ਪਾਈਐਮੈਮ੍ਰਿਤਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉਤੀ॥ ਨਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਦੁਸਿਕਦਰ
 ਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਹਰਿਕੇਵੀਏ॥ ਜੋਬਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਾ॥ ਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ ਸੇਐਸਾਹ
 ਰਿਸਭੁਕਾਖੁਸਤਿਗੁਰਕੈਦਲਿਤਿਨਿਸੁਭਿਦੁਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਿਸਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੇ
 ਕਾਰਕਮਾਦੁਕਉਦੀਏ॥ ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਦੁਤਿਅਈਰੇਖੁਹਰਿਸੀਤਹੁਜਿਨਦਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀ
 ਯੁਸਮਾਨੁਤਸਭੁਮਾਰਿਕਰੀਏ॥ ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲਹੋਆਗੁਗਤਜਨਾਉਪਹਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਅੰਦਰਿਕਿਰਪਦਸਦਾਦੁਖਹੋਮਨਮੁਖਪਿਆਨੁਲ
 ਗੈ॥ ਤੁਖਦਿਚਕਾਰਕਮਾਦੁਣੀਦੁਖਦਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਨਿਨਾਮਲਿਵ
 ਲਾਗੈ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਹੋਇਅੰਦਰੁਗੁਰੁਮੁਖੁਉਰਾਗੈ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹਰਿਕ
 ਨਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖਣੇਘੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖ
 ਗਾਸਿਅਤਿਮਰਅਗਿਅਨੁਅਪੋਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ ੨ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵੰਗਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗਾਥਿਅਉਰਪਾਗਿ॥ ਕੁਨਤਨਾਨਕਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁ
 ਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਸਿਸਾਦੁਖਾਇਆਪੈਸਿਰਿਪੰਧਾਨਿਤਮਾਗਾ॥ ਦੁਜੇਕੁਇਸੁਤੇਕਧਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੈ

ਹੁਪਿਅਗਾਨਾਮਨਚੇਤਸਬਦਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰਹਿਨਾਮਪਾਇਆਧਿਰਥਾਜਨ
 ਮੁਗਦਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਆਰਿਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇਹਰਿਗੁਗਤਸਚੁਬਖਸੀਅਨਸੇ
 ਸਚਾਸਾਹੁ॥ ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੇਕਕਰੁਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਦਬਨਵੇਸਾਹੁ॥ ਭੁਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖੋਦੇ
 ਸੁਹਰਿਰਾਮਿਲਏਵੇਮੁਖਕੁਸੁਪਾਹੁ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਦਾਪਾਗੀਹਰਿਭੁਗਤਹਰਿਜਮਜਾਗਾਤੀਤਿਨ
 ਨੇਹਿਨਜਾਹੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮਪਨੁਲਾਇਆਸਦਾਦੇਪਰਦਾਹੁ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੩॥ ਇਸੁਜ
 ਗਮਹਿਭੁਗਤੀਹਰਿਪਨੁਖਾਇਆਹੋਰਸਭੁਜਗਤਕੁਰਮਭੁਲਾਇਆਗਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਮੁਮਨਿਵ
 ਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆਧਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਹੋਹਉਮੈਸਬਦਜਲਾਇਆਅ
 ਪਤਹਿਅਕੁਲਉਪਰੇਪੀਨਜਦੇਦੀਮਾਇਆਸਦਾਸਹਜੁਮੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
 ਆਗਾਘ੍ਰਮਾਧਿਸਨਮਹਾਦੇਉਭੈਭੁਲੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹਦੁਪਾਇਆਪਤਿਤਪਤਿਪਤਿਮੈਨੀਕੁਲੇਦੁ
 ਜੋਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆਜੋਗੀਜੀਗਮਸੀਨਿਆਸੀਕੁਲੇਦਿਣਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਦੁ
 ਖੀਏਸਦਕੁਮਭੁਲੇਤਿਨੀਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਈਸਨਸਮਧੋਜਿਅਪੇ
 ਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੧ਮ॥ ੪੩॥ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਜਿਸੁਦਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇਆਤਿਸਹਸਰੇਦ
 ਹਪਾਣੀਹੋਤਿਸਧਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਮਨਦਸੇਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਜਿਨੀਪਤਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਪਨਨਖਦਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ॥ ਓਇਮੰਗਦੇਛਿਹਿਸਭੁਜ
 ਗਤਮਹਿਕੇਦੀਮੁਹਿਬਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ॥ ਪਗਾਣੀਬਖੀਲੀਕਰਹਿਅਪਣੀਪਰਤੀਤਿਥੇਵਨਿਸ
 ਗਦਾਭੀਆਪਲਖਾਹਿ॥ ਜਿਸਪਨਕਾਰਦੁਰਗਲੀਕਰਹਿਸੇਧੀਨੁਚਗਲੀਹਥਿਨਅਵੇਓਇਕੁਦੇ
 ਤਿਥੇਜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਪਨੁਮਿਲੈਤਿਥਕੁਰਮਗੀਦਲੇਨਸਕਪਿਹੋਰਥੈਦੇਸਦਿ
 ਸਤਿਹਿਹਰਿਪਨਨਾਹਿ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਰੁਲਨਹੋਦਈਚਿਤਾਦਿਚਹੁਜਾਇ॥
 ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਮਹਿਜੋਹੋਇਆਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਅਪਿਸੁਣੇਜਿ
 ਲਾਇਅਨੁਪਨੈਪਾਇ॥ ੧ਮ॥ ੪੩॥ ਕਾਲਮਾਰਿਅਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਦੀਅੰਤਰਨਿਰਮਲਨਾਉਅਨ

ਦਿਨਜਾਗੇ ਕਦੇ ਨ ਸੇਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਨੁਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣਗਾਉ ॥
 ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੇਹ ਦੇ ਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇ
 ਝਰੀ ਸੰਗੁ ਰਹਿਧਨੁ ਹਰਿਪਾਸੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਜੇਕਿ ਸੇਕੁ ਦਿਸਿਆ ਵੇਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੀਰੀ ਅਏ ॥
 ਅਗੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ਦੇਹੁ ਹਰਿਧਨੁ ਜੋਰ ਕੀਤੈ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਨਾਲਿ ਹਰਿਸਰਪਾਲ ਏਤਿ ਸਹਰਿਧਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਬਿਆਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਏ
 ਸੁਹਰਿਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਗੀ ਕੁਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਖਤ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੈਸੀ ਦੁਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇਕੋ ਹਰਿਧਨ ਕੀ
 ਬਖੀਲੀ ਕਰੇਤਿ ਸਕਾਮੇ ਹਰਿਚੁਦ ਕੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿਕੇਦਿ ਤੇ ਨਾਲਿ ਕਿਸੇ ਜੋਰ ਬ
 ਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ३ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲਦਾਰ ਖਿਲੇ
 ਆਪਣੀ ਰਿਪਾਧਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ਤਿਤੁ ਲੋਹੁ ਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖਿ ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਸਚਾ ਸ
 ਰਾਸ ਬਦਬੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕਾ ਅਵਰੁਨ ਸੁਝਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸ ਨਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ३ ॥ ਪਉੜੀ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਣੀ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇਹ ਮਾਗੀ ਨ ਮਰੈ ਨਾਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ ਪਰ ਜਾਲੀਐ
 ਤਾਇਹ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਉ ਜਲਾਨਾ ਮੁਵੈ ਸੇ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣ ਸਬ
 ਦੁਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਪੁਰੁਦ ਕ
 ਮੁਬਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ਪਤੀਭਾਤੀ ਦੀ ਜੀਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਦੁ ਪਿਛੁ ਹੋਟੇ ਲਭਿ ਠਾਲਾ ॥ ਓਨ ਸਤੁ ਨ ਕਾਅਤਿ
 ਆਨੁ ॥ ਜਿਥੈ ਕੋਰੇ ਖੈ ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓ ਸੁਖੁ ਜਗਾਨੁ ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁ
 ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਧੈ ਜਿਵੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਖਿ ਰੇ ਭਰਿਸਟ ਬਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਨਕ ਕੋ ਵਲਿਓ ਆਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
 ਹਰਿਸਤੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈਸ ਭਿਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿਓ ਨ ਸਤੁ ਨ
 ਕਿਆ ਮਨੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੋਈ ਵਾਹੈ ਕੋਲੁ ਲੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਾਲਿਆ ਨਿ ॥ ਨਨਕ ਏ
 ਵਨ ਜਾਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਜੋਰੁ ਵੈਸੈ
 ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆ ਲਿਸਾਗਰ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਭੁਰਮੁ ਭਉ

ਮਾਰਿਆ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਨੁ ਦੁਤਸਾਉ ਹਾਰਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੀਤਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ। ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਧੂ ਸੀਰੀ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਲੇਖ ਦਾਰਿਆ। ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹਾਣਕ
 ਰੀਨੀ। ਪਿਚਰੇ ਰਤਿ ਨਾਪੁ ਰੁਮੁਹ ਨਿਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੀਨੀ। ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲਾਜਾਣੀ॥
 ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੁਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੀਨੀ। ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਾਨੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਬਾਦਕ
 ਰੀਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੀਨੀ। ਪਾਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵ ਦੇ ਜਿਵਰਾ ਖੇਤਿ ਵੇਰੀ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾ ਲੁਨਿਤਾ ਲੇਤਿ ਸੁ। ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੇ ਜਖੁ ਜ
 ਹਿਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ। ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿਨ ਮੁਰਸੁ ਕਵਲ ਸੇਵ ਕਿਤਿ ਸੁ। ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਤਿ ਸੁ। ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੈ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾ ਲੇਤਿ ਸੁ। ਜਿਨਿ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
 ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜੇ ਬੋਲੇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਿਆ। ਸੋਈ ਵਰ
 ਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਟਿ ਪਟਿ ਮੁਖਿ ਭੁਗਣਿਆ। ਬਹੁਤ ਦੁਭਿਆਈਆ ਸਾਹ ਬੇਨਾ ਜਾਈ ਗਈਆ॥
 ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰਮੁਖੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬ
 ਣਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੁਗਿ। ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਿਸਰੀ
 ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੋਯੋ ਦੁਗਿ। ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬੁਠੇ ਲਾਲਚਿ ਕੁਰਿ। ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ
 ਨੁਸਰੈ ਸਬਾਦਿ ਹੁਗਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੇਰਿ ਲਾਗੁ ਰਖਿਨਾ ਮੁਗੋਵੈ ਦੁ। ਅਨੁਦਿਨ ਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ। ਵਰਤਾਰੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁਨਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਠਿਰ ਸਗਲਿ
 ਗੁਰਮਾਏ। ਪਿਛੁ ਲੇਗੁ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸਿ ਲੇਸਤ ਸਿਗਤ ਨਾ ਲਰਲਾਵੈ। ਜਿਉ ਮੀਰ ਵੁਠੇ ਗਲੀ
 ਆਨਾ ਲਿਆਵੈ ਤ੍ਰਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ। ਵੀਰ ਸੁਰ ਸਗੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਹੋਇ ਜਾਵੈ। ਏਹ ਦੁਭਿ
 ਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਦੈ ਗਵਿਚਿ ਜਿਤ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਤਨੁ ਆਵੈ। ਨਾਨਕ ਇਹ ਅ
 ਚਰ ਜੁਦੇਖੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹਕਾ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਮੈਂ ਸੁਸਭੁ ਨਾ ਭਾਵੈ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲੁ ਧਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥ ॥ ਸਿਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥ ॥ ਐਸੇ ਇਹੁ ਸਮਾਹੁ ਪੇਖ ਨਾਰ
ਕਨ ਕੋਊ ਪਈ ਜੋਗੇ॥ ਸੁਪੇ ਸੁਪੇ ਰੋਗਿ ਨ ਲਹੁ ਤੁਮ ਨ ਤਰ ਕਾ ਪਕਾਇ ਦਈ ਜੋਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰੇ
ਬੁਝੇ ਤਰੁ ਨੇ ਭੁਈ ਆਸ ਭੁਏ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈ ਜੋਗੇ॥ ਮਾਨ ਸਥ ਪੁਰਾ ਮੁਸਾਕੀ ਨੇ ਮੀਰ ਬਿਲਈ ਆਖਈ
ਜੋਗੇ॥ ੧॥ ਪਨ ਵੀਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਪਨੁ ਮਨ ਦੀਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਨੀਗੇ॥ ਰਾਜ ਪਸਾਸ ਸਮਕਾਰਿ ਮਾਰੇ ਐਸੇ
ਕਾਲ ਭਾਨੀਗੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਗਾਰੀ ਰੇ॥ ਆਦਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਥ
ਹੁ ਮਰਤੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀਗੇ॥ ੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਲ ਛੁਮੀ ਮਾਇਆ ਦਿਏ ਤੇਜ ਹੁਜੀ ਅਜਾਨੀਗੇ॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਤਿਹੁ ਮਿਲਿਏ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਬਿਦਿਆ
ਨ ਪਰਉਧਾਰਨ ਜੀਨ ਨ ਉਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਾਧਿਖ ਲਕ
ਸੈ ਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਗੈਰੇ ਮਤਿ ਅਉਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਮਿਕੀ ਓਧ
ਉਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਗਿ ਰਿਓ ਓਧੁ ਮੁਮੋਰਾ॥ ੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ॥ ਮੇਰੇ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲੇ
ਮਤਿ ਕੋਈ॥ ੩॥ ਸੇ ਬਉਰਾ ਜਿ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ਤੇ ਏਕੈ ਜਾਨੈ॥ ਅਬਹਿਨ ਮਾਤਾ ਸੁਕਥ ਹੁਨ ਮਾਤਾ॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਗੇ ਮੇਰੇ ਗਿਰਾਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਗਿਹੁ ਤਜ ਬਨਖੀ ਡਿਜਾਈ ਐ ਚੁਨਿਖਾ
ਈ ਐਰੀਯਾ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮਰਿਯਾ॥ ੧॥ ਕਿਉ ਛੁਟਉ ਕੈ ਸੇਤਰ ਉਭੁ ਦੁਨਲ
ਨਿਪਤਾਗੀ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠ ਲਾਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾਤਨੀ
ਅਨਹੁ ਜਾਈਗੇ॥ ਅਨਕਜ ਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਐ ਛਿਗਿ ਛਿਗਿ ਲਪਟਾਈ॥ ੨॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੋ ਬਨ
ਗਇਆ ਬਿਛੁਰੀ ਆਨ ਨੀਕਾ॥ ਦਿਏ ਜੀਅ ਰਾ ਨਿਰਮੇਲ ਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕੰ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ
ਮੇਰੇ ਮਾਪਦਾਤੁ ਸਰਬ ਬਿਆਖੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਹੀਏ ਦਿਆਲੁ ਮੇਰੇ ਸਮਸਰਿ ਪਾਖੀ॥ ੪॥ ੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲ ਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਹਮਾਰੇ ਕਲਕਉ ਨੇਰਾ ਮੁਕਹਿਓ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਪੁਤੇ ਤੁਝ ਤੇ

ਅਪ ਪਛਾਨੈ

ਸੁਖਨੁਭਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਧਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਭਇਓ॥ ਸਾਤ ਸੁਤ ਇਨ ਮ
 ਤੀ ਏਥੇ ਏਇਹੁ ਮਤੀ ਆਵਿਓ ਨਮੁ ਏਓ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾਵਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗੁ ਰਾਖੁ ਦਇਓ
 ਸੰਤ ਪੁਲਾਹ ਵੀ ਪੈਜ ਜਿਨ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖ ਸਨਖ ਧਿਰ ਰਿਓ॥ ੩॥ ਅਰਿ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਵੀ ਛੇਤੀ ਗੁ
 ਰੁ ਕੇ ਸਬਦੁ ਲਇਓ॥ ਕਹਿਤ ਕਈ ਰਸ ਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡੁ ਨੁਸਤਿ ਹਲੈ ਉਪਰਿਓ॥ ੪॥ ੪॥ ਧਿਲਾਵਲੁ॥ ॥
 ਕੋਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਗਾਨਾ॥ ਏਕੁ ਪਤਿ ਸਭੁ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਸੁਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਜ
 ਨੁ ਹੋਇ ਸੇਇ ਕਤ ਭਲੈ ਤੀਨੁ ਭਵਨੁ ਪਰਛਾਜਾ॥ ਰਾਖ ਪਸਾਰ ਸੇਵੈ ਕੇ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਾ ਸੇਵੈ ਅਪਾਜਾ॥ ੧॥ ਚੇ
 ਤ ਅਚੇਤ ਮੁਸੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਸ ਸਾਕੁ ਮੁਕੁ ਬੇਧੁ ਪੁਲਾਹ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੩॥ ੫॥
 ਧਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ਧਿਰਾਗੀ॥ ਸੀਲ ਪਰਮੁ ਜਪੁ ਗਤ ਨਵੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ਟੇਰੁ ਪਗ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮਰ ਜਾਨ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਏਹੁ ਮਿਥਿ ਆਕਾਸੀ ਗਾਗਰੀ॥ ਜਿਸ ਹਿਨਿ ਦਾਜ
 ਸਾਜੁ ਮਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿਧਿ ਸਾਰ ਅਵਰ ਲਗਰੀ॥ ੧॥ ਸੰਪਕ ਤੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਹੀ ਕਹੀ ਅਉਸਰ ਨਿਖਰੇਤੁ ਮਰੀ
 ਪਗਰੀ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਗਇਹੁ ਧਿਨ ਤੀਸੁ ਨੀ ਅਹੁ ਮਤ ਪਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਧਰੀ॥ ੨॥ ੬॥ ਧਿਲਾਵਲੁ॥ ॥
 ਦਰਮਾ ਦੇਠਾ ਦੇਠਾ ਰਬਾਗਿ॥ ਤੁਝੁ ਧਿਨੁ ਸੁਗਤਿ ਕਰੇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੈ ਬੋਲ ਕਿਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤੁਮ ਪਨ ਪਨੀ ਉਦਾਰਤਿ ਆਗੀ ਸੁਵਨ ਨ ਸੁਨੀ ਅਤੁ ਸੁਜ ਸੁਤੁ ਮਾਰਾ॥ ਆਗਉ ਕਾਇਰ ਕਸਰੁ ਦੇਖਉ ਤੁਮਰੀ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਜੇ ਦੇਉ ਨਾ ਆਧਿ ਪਸੁਰਾ ਮਾਤਿ ਨ ਕਉ ਬਿਪਾਕੁ ਈਹੈ ਅਪਾਗਾ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਤੁ ਮਸਮ
 ਰਬਦ ਤੇਰਾ ਰਪਦ ਰਬਦੇਤ ਨ ਬਾਗਾ॥ ੨॥ ੭॥ ਧਿਲਾਵਲੁ॥ ॥ ਠੰਡਾ ਮੁਟਾ ਧਿਥਾ ਆਪਾਗੀ॥ ਕੂਮਰੇ
 ਭਾਇ ਕੁਵੈ ਦੇਖ ਧਾਗੀ॥ ੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨੁ ਰਿਕਰਿ ਬਦਗੇ॥ ਛੇਤਿ ਕਪਟ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭੁਜ ਬਦਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਿਹ ਤੁੰ ਜਾਚਹਿ ਸੇ ਤਿਭੁ ਵਨ ਜੇਗੀ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਕੇ ਸਉ ਜਗ ਜੇਗੀ॥ ੨॥ ੮॥ ਧਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨ ਮਾਇ
 ਆਜਗਾ ਦੀਨ ਗੁਮਾਈ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰ੍ਹਾ ਧਿਸਾਰੇ॥ ਕਿੰਤੁ ਪ੍ਰੀਤ ਨਉ ਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਉ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੇਚਾ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਗੁ ਤਨੁ ਧਿਗੁ ਧਨੁ ਧਿਗਾਇਹੁ ਮਾਇਆ ਧਿਗਾਇਹੁ ਮਤਿ ਬੁਧ ਭੀ॥ ਇਸ ਮਾਇਆ

ਬਉਦਿਨੁ ਬਰਿਗਾਖੁ ਧਾਧੇ ਆਪ ਬਰੀ॥ ੧॥ ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ਪਰ ਪਚਿ ਸੁਭੁ ਗੁਮਾਨ॥
 ਕਹਿ ਕਈ ਰਤੇ ਅੰਤ ਧਿਗੁ ਤੇ ਆਇਆ ਕਾਲ ਨਿਦਾਨ॥ ੨॥ ੮॥ ਖਿਲਾਵ ਲੁ॥ ॥ ਸਗੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤ
 ਰੇ ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪਾ॥ ਪਰ ਮਜੇ ਤਪੁ ਰਖੇ ਤੇ ਮੇਜਾ ਵੈਰੇ ਧਨ ਰੂਪਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜੁ ਭੁਜੁ ਮੁਤ ਜਹੁ ਜਗ
 ਜੀਵਨ ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਵਤ ਕਛੁ ਨ ਦੀਸਈ ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਹ ਉਪ ਜੈ ਧਿਨ ਮੇਤੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਿ
 ਦੁਨ ਪਾਤਾ॥ ੨॥ ਮਿਖਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਧੀਰਾਗਿ॥ ਕਹ ਕਈ ਰਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਠਿ
 ਮੁਗਾਗਿ॥ ੩॥ ੧੦॥ ਖਿਲਾਵ ਲੁ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭੁਮੁ ਗਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਜੀਵਤ ਸੁਨਿ
 ਸਮਾਨਿ ਆਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਸੀ ਤੇ ਪੁਨਿ ਉਪ ਜੈ ਪੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ॥ ਕਾਸੀ ਛੁਟੀ
 ਪੜ੍ਹਤਾ ਪੁਨ ਕਹਾ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਕੁਟੀ ਸੀ ਪਿਐ ਪੇਖਿ ਆਪ ਘਟੁ ਘਟ ਜਾਗੀ॥ ਐਸੀ ਬੁਧ ਸਮਾ ਚਗੀ ਅ
 ਟਿ ਮਾਹਿਤਿ ਆਗੀ॥ ੨॥ ਆਪ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿ ਆਤੇ ਜਤੇ ਜੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਕਹ ਕਈ ਰਸ ਬਨਾਨਿ ਆ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ ੩॥ ੧੧॥ ਖਿਲਾਵ ਲੁ॥ ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਜੈ ਵੈਰਿ ਦੇਖ ਸਹਿ ਸੇਜ ਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੇ ਦੇਵਾ॥
 ਮਾਨੋ ਸੁਖ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਵਿਤਾ ਵੇਸਹ ਜਿਸਹ ਜਿਜ ਸੁਖੇ ਲੇ ਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਥਾਇ ਹਮ ਤਿਜ ਉ
 ਸੁਖ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ਕੁਟਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੇਲੇ ਦੇਵਾ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟ ਕੇਲੇ ਨਰ ਜਾਮਨ ਤੇ ਲੇ ਦੇਵ
 ॥ ੧॥ ਜਹ ਉਹ ਜਾਇ ਤਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਾ ਸੁਨੇ ਲੇ ਦੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਸੇਵਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
 ਗਮ ਪੀਤਿ ਵੀਓ ਲੇ ਦੇਵਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੧ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਖਿਲਾਵ ਲੁਖਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇ
 ਵ ਜੀਉ ਭੀ॥ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੇਵ ਉਗਰ ਕੀਨਾ॥ ਧੁਖ ਧਿਸਾਹੁ ਸੁਖ ਅੰਤਿ ਰਿਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਗਿਆਨ ਅੰ
 ਜਨ ਮੇਵ ਉਗਰ ਦੀਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨ ਜੀਵਨ ਮਨੁ ਜੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ
 ਜਾਨਾ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮਿਉ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੧ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਖਿਲਾਵ
 ਲੁਖਾਣੀ ਗਹਿਰਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ॥ ਦਰਦ ਦੇਖ ਸਭ ਕੇ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾਹ ਮਾਗੀ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧ ਕਰ
 ਤੇ ਲੈ ਸਭਿ ਰਿਪਾਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਤੁਜਾਨ ਤਮੋ ਵਿਦੁ ਨਹੀ ਭੁਖ ਭੁਨਹਾ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨ ਗਤੀ ਪ੍ਰ

ਤੁਪੁਰਨਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਗੀਭਾਗੁ ॥ ਓਚਨੀਚਤਮਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੇਸ
 ਗੁ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਰਦਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਧਰੁਕਾਇਕਰੀਜੇ ॥ ਜੇਸਪੁਤੇਸਾਤੁਜੀਕਿਆਓਪਮਾਟੀਜੇ ॥
 ੩ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ॥ ਜਿਸੁਕੁਲਸਾਪਥੈਸਨੋਹੇਇ ॥ ਘਰਨਅਘਰਨਰਕਿਨਗੀਈਸੁਰਧਿਮਲ
 ਧਾਸੁਜਾਨੀਐਸਗਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧ੍ਰੁਮਨਥੈਸਸੁਦਅਰੁਖੀਡੇਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੇ
 ਇਹੋਇਪੁਨੀਤਭੁਗਵਤਿਭੁਜਨਤੇਆਪਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪਨਿਸੁਗਾਉਪਨਿਸੇਠਉਪਨ
 ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕੁਟਿਬਸਭੁਲੇਇ ॥ ਜਿਨਪੀਆਸਾਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਬੇਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪੀਠਿਤਸੁਰਛੁਤਪਤਿਗਾਨਭੁਗਤਿਘਰਾਘਰਅਉਗਨਕੇਇ ॥ ਜੇਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੋਜਲਸਸਮੀਪ
 ਕੁਨਿਰਦਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਓਇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਧ
 ਟੀਸਪਨੇਜੀਉਕੀ ॥ ॥ ਨਿਪਕੀਨਿਅਕੈਕਾਰਨੇਇਕੁਇਅਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀ
 ਟਾਕੀਪੇਜੇਸਦਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਦਗੁਨਕਾਨਗਤਗੁਰਾਨਉਕਰਖੁਨਨਾਸੋ ॥ ਸਿੰਘਸਰਨਕਤਜਾਈਐਜ
 ਉਜਧੁਕੁਗਾਸੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਬੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਰਿਕਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰਮਿਲੈ
 ਛੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਬਿਰੁਨੀਕੇਸੇਬਿਰਮਾਵਉ ॥ ਬੁਝਿਐਨਉਕਾਮਿਲੈਕਹ
 ਕਹਿਚਰਦਉ ॥ ਮੋਨੀਕਹੁਉਨਾਗੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੇਰਾ ॥ ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੈਸਪਨਾਜਰੁ
 ਤੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਨੋਤੁਮਹਲ ੪ ਚਉਪਦੋ ॥ ਪਰ ੧ ॥ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਅਸਰਖਹਿਰਿਉਪਾਰਿਤਅਨਰਿਦੇ
 ਅਨੇਕਅਨੇਕਭਲਪਾਈ ॥ ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਨੇਜੀਇਦਰਤੈਪ੍ਰਭੁਪਾਲਿਅਗਿਸੇਕਾਇਕਤਿਉ

ਨਗਦਾਈ॥ ਹਰਤਿਸਕੀਅਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੈਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਗਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮ
 ਨਅਸਾਕਰਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ ਜੇਧਿਨਹਿਅਸਅਦਰਕਾਹੁਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਲਅਸਸਭ
 ਧਿਰਥੀਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਦੀਸੈਆਇਆਮੇਹੁਕਟਿਧੁਸਭੁਮਤਿਤਿਸਕੀਅਸਲਗਿਜਨਮੁਗ
 ਦਾਈ॥ ਇਨਕੈਕਿਛੁਹਾਥਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਥਪੁੰਨੇਇਨਕਾਦਾਹਿਅਕਛੁਨਦਸਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨ
 ਅਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਨੇਕੀਜੈਤੁਫੁਤਾਰੇਤੇਰਾਕੁਟਿਧੁਸਭੁਛੁਡਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਅਸਅਦਰ
 ਕਰਹਿਪਰਮਿਤੀਮਤਤੁਜਾਣਹਿਤੇਰੇਕਿਤੇਰੀਮਿਆਈ॥ ਇਹਅਸਪਰਮਿਤੀਭਾਉਨੁਜਾਹੈਧਿਨਮ
 ਹਿਧੁਠਧਿਨਸਿਸਭਜਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਅਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਨੇਕੀਜੈਤੇਰਾਪਾਲਿਅਸਭੁਥਾ
 ਏਪਾਈ॥ ੩॥ ਅਸਾਮਨਸਾਸਭੁਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੁਅਸਕਰਾਦਹਿਤੇਸੀਕੇਅਸਕਰਾਈ
 ॥ ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਗਧਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝੁਝੁਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਆ
 ਸਤੁਜਾਣਹਿਹਰਿਨਰਸਨਦੇਧਿਹਰਿਨਰਸਨਿਤਿਪਤਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਤੁਮਹਲਾ ੪॥ ਐਸਾਹਰਿ
 ਸੇਦੀਐਤਿਪਿਆਈਐਜੇਧਿਨਮਹਿਕਿਲਦਿਖਸਭੁਕਰੇਧਿਨਾਸਾ॥ ਜੇਹਰਿਤਿਅਗਅਦਰਕੀਆ
 ਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਲਸਭੁਪਾਲਗਾਦਾਸਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਦਿਹਸੁਖਦਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁ
 ਸੇਦਿਐਸਭੁਭੁਖਲਹਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਉਪਰਿਕੀਜੈਬੁਰਦਾਸਾ॥ ਜਗਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇ
 ਹਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਨਰਖੈਨਨਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਅਪਨੀਧਿਰਥਾਕਹਹੁਅਦਰਾਪਹਿ
 ਤਾਆਗੇਅਪਨੀਧਿਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਰਾਸਾ॥ ਅਪਨੀਧਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿ
 ਜੇਤੁਮੇਰੇਦੁਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ ਸੇਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੁਡਾਅਪਨੀਧਿਰਥਾਅਦਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਦਰ
 ਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਜੇਸੀਸਾਹੈਕੇਕੁਟਿਧੁਮਿਤੁਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪ
 ਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ ਜਿਤਦਿਨਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤਦਿਨਨੇਕੈਕੈਦਿਨਕੁਰਾਸਾ॥
 ਮੇਰੇਮਨਅਪਨਾਹਰਿਸੇਦਿਨੁਰਤੀਜੇਤੁਪੁਓਪਕਰੈਦੁਖਸੁਖਾਸਾ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾਭੁਰਦਾਸਾਕਿ
 ਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੈਅਤੀਅਉਸਰਗਧਿਨਸਕਾਸਾ॥ ਹਰਿਜਪਮਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨਮੇ

ਤਿਹੁਡਾਏਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤਿਤਾਸਾਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨਨਾਮੁਜਪਹੁਰਿਸਤਿਉਇਹੁਡੁਟਲਕ
 ਸਾਚਾਬੁਰਦਾਸਾ॥ ੪॥੨॥ਗੋਡਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਰਹੋਇਅਨੰਦਸੁਖਅੰਤਰਿਸਾ
 ਤਿਸੀਤਲਮਨੁਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੁਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਮਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਕਿਤਪਨਾ॥੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਅਨਿਦਿਨੁਪਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਗਾਕਹਾਤੁਸੁਗਾਧੈਸਕੁਠਾਈਸੇਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇ
 ਦਸਦਾਤੁਅਪਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਕਿਨਿਪਾਨਸੇਹਰਿਜਪਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੇਜਿਲਹੁ
 ਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਅਤਿਨਹਰਿਧਾਇਅਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਨਮਲਹੁਹਰਿ
 ਦਸਨਾ॥੩॥ਸਬਰਪਛਾਣਗਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਉਹੁਤਮਸੰਤੁਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਦ
 ਡਿਓਈਹਰਿਅਪਿਦਪਾਈਓਹੁਘਟੇਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁ
 ਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੇਸਦਾਪਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਗਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤ
 ਬਸਹਿਰਿਦੇਹਗੀਮੇਰਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥ਗੋਡਮਹਲਾ ੪॥ਜਿਤਨੇਸਾਹਧਾਤਿਸਾਹਓਮਗਦਸਿ
 ਕਦਾਰਚਉਪਗੀਸਕਿਮਿਥਿਆਕੁਉਦੁਜਾਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਖਿਨਸੀਸਦਾਬਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇ
 ਰੇਮਨਕੁਪਰਦਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰਿਕੁਸਦਾਦੀਬਾਣੁ॥ਜੇਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀ
 ਤਿਸੁਜੇਦੁਰੁਅਦਰਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਣੁ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਿਤਨੇਪਨਦੰਤਕਲਦੰਤਮਿਲਖਦੰਤਦੀ
 ਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਕਿਧਿਨਸਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕੁਸੁੰਕੁਕਰਾਣੁ॥ਹਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮ
 ਨਮੇਰੇਜਿਤਹਰਿਦਰਗਾਪਾਵਹੁਤਮਾਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਣਖਸ਼ੀਸੁਦਦੈਸਚਾਰਦਰਨਚਾਰਅਸੁਮ
 ਹਰਿਜੇਹਰਿਪਿਆਵੈਸੇਪਰਪਾਨਾ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰੰਬਧਪੁਨਾਤਿਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
 ਲਿਪਤਿਤਪਰਦਾਣੁ॥੩॥ਓਹਸਭਤੇਉਚਾਸਭਤੇਸੁਚਾਜਾਵੈਹਿਰਦੈਦਸਿਅਕੁਗਦਾਨਾ॥ਜਨਨਾ
 ਨਕਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੇਜੇਹਰਿਜਨਨੀਚਜਾਤਿਸੇਦਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ਗੋਡਮਹਲਾ ੪॥ਹਰਿ
 ਅਤਿਰਜਾਮੀਸਭਤੇਦਰਤੇਜੇਗਾਹਰਿਕੰਗਾਏਤੇਗਕੇਕਰਈਐ॥ਜੇਐਸਾਹਰਿਸੇਦਸਦਮਨਮੇਰੇ
 ਜੇਤੁਪਨੇਸਭਦੁਰਖਿਲਈਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐ॥ਹਰਿਧਿਨੁਕੇਮਾ

ਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾਵੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕਨਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਪਰਪਦਿਕੀਅਸਤੁ
 ਕਰਤੇਦਿਰਿਅਪੇਅਪਦੀਜੇਤਪਰਈਐ॥ ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਪੁਰੈਹਰਿਏਕੁ
 ਦਿਖਈਐ॥ ਹਰਿਨਾਲੇਬਾਹਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸਪਾਸਓਮਨਕਿਅਚੇਰਈਐ॥ ਨਿਰਕਪਦਸੇ
 ਵਾਕੀਜੇਹਰਿਕੇਗੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥ ੩॥ ਨਿਸਦੈਦਸਸਭੁਕਿਛੁਸੇਸਭੁਦੁਦ
 ਨੁਸੇਮੇਰੇਮਨਸਰਪਿਆਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਹਰਿਨਾਲਿਏਤੇਰੈਹਰਿਸਰਪਿਆਇਤੁਤੁਪਲ
 ਦੇਛੁਠਈਐ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿਰਸਨਕਉਮੇਗਮਨਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਫਿਖਵੈਤੁ
 ਧਿਨੁਨੀਗਾਮੇਰੇਮਨਪੇਅਲਗੋਤੀਗਾ॥ ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪੁਰਜਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਿਕੀਪੀਗਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਹਰਿਪੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੇਭਾਈਸੇਮੇਗਬੀਗਾ॥ ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀ
 ਗੁਣਕਰਮੇਰੇਪੂਰੁਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਪੀਗਾ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਅਸਪੁਜਾਵਹੁਹਰਿਰ
 ਰਸਨਸਾਤਿਸਰੀਗਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੧॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥
 ਰਚਿਪਦੋ॥ ੧॥ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਕੁਗਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਤੇਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾਅਤਿ
 ਸਟੇਕਰਤਾਦਿਸਟੇਕਰਤਾ॥ ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ ਧਿਆਪਤਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰ
 ਤਾ॥ ੧॥ ਧਕਤੇਕਰਤਾਧੁਸ਼ੁਤਕਰਤਾ॥ ਆਦਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਾਦਿਸਟਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਛਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੁਓ
 ਗਫਿਰਹਿਓਕਸਭੁਇਲੋ॥ ਪਗਧਾਰਹਸਾਸਲੇਖੈਤਉਓਪਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੋ॥ ੧॥ ਮਨ
 ਸਮਝਛੋਤਿਅਵਾਇਲੋ॥ ਅਪਨੇਗਨਕਉਠਉਰਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਵੇਜਾਇਲੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਉਮੈਗਲਾਇਸੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਲਾਗਪਾਰਿਓਕੁਟਿਧਾਇਲੋ॥ ਜਿਉਪੀਖੀਇਕਤ੍ਰੇਇਛਿਗਿਧਿ
 ਛਰੇਧਿਰਸੀਗਤਹਰਿਹਰਿਪਿਆਲੋ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਮੀਨਰਸਨਸਾਦਧਿਨਮਿਓਓਗੁਠੇਮੁਹਲੇ
 ਤਾਇਲੋ॥ ਤੁਐਆਪਚਵਾਸਿਦੇਗੀਕੈਛੁਟਹਪਰਸਰਨਾਇਲੋ॥ ਹੇਆਤ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੁਜਨ

ਸਰਗੁਨਜਾਨਾ

ਸਰੁਤਮਰੇਜੀਮਜੰਤਾਇਲਾ। ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰੁਪੋਖਾਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲਾ॥ ੪॥੨੪
 ੧। ਉਸਤਿਰੁਪੁਸਾਇ। ॥ ਗੋਤੁਮਹਲ ੫॥ ਚੋਪਦੋ। ਪੁਰ ੨॥ ਜੀਅਪੁਨਕੀਏਜਿਨਸਾਜਿ।
 ਮਾਟੀਮਹਿਜੇਤਰਖੀਨਿਵਾਜਿ। ਘਰਤਨਕਉਸਕੁਵਿਛੁਭੇਜਨਭੇਗਾਇ। ਸੇਖੁਤਜਮੁਕੇਕਤਨ
 ਇ। ੧॥ ਪਾਹਘੁਰਮਕੀਲਾਗਉਸੇਦਾ। ਗਰਤੇਸੁਏਨਿਰੰਜਨਦੇਦਾ। ੧॥ ਗਰਉ। ਜਿਨਕੀਏਠੰਗ
 ਅਨਿਕਪਰਕਾਗ। ਉਪਤਪਰਲਉਨਿਮਖਮਸੁਗ। ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੀਨਜਾਇ। ਸੇਖੁਤਮ
 ਨਮੇਰੇਸਦੁਪਿਆਇ। ੨॥ ਅਗਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲੁਪਨੀ। ਘੇਅਤਿਗੁਨਾਤਾਵੇਕੇਤਕਗਨੀ। ਲ
 ਲਨਮਜਾਕੇਕੁਰੇਭੰਡਾਗ। ਸਗਲਪਟਾਦੇਵੈਆਪਾਗ। ੩॥ ਸਤਿਪੁਰਖਜਾਕੇਗੈਨਉ। ਮਿਟਾਏ
 ਟਅਪਨਿਮਖਜਸੁਗਉ। ਘਾਲਸਖਈਭੁਗਤਨਕੇਮੀਤਾ। ਪੁਨਮਪਾਰਨਾਕਹਿਤਕੀਤਾ। ੪
 ॥੩॥ ਗੋਤੁਮਹਲ ੫॥ ॥ ਨਮਸੰਗਿਕੀਨੋਧਿਉਹਗ। ਨਮੇਗੀਦਿਸੁਮਨਕਾਆਪਾਗ। ਨਮੇ
 ਜੀਤਿਤਿਕੀਨੀਓਟਾ। ਨਮਜਪਤਮਿਟਾਹਿਪਾਪਵੇਟਾ। ੧॥ ਗਮਿਦੀਦੀਹਰਿਏਕੇਨਾਮੁ। ਮਨਕ
 ਇਸਟਗੁਰਸੰਗਿਪਿਆਨੁ। ੧॥ ਗਰਉ। ਨਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਗਮਿ। ਨਮੇਸੰਗੀਜਤਕਤਨਤ
 ॥ ਨਮੇਗੀਮਨਿਲਗਮੀਠਾ। ਜਲਥਲਸਰੁਮਹਿਨਮੇਡੀਠਾ। ੨॥ ਨਮੇਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲੋ।
 ਨਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਪਰੇ। ਨਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਮੀਪਾ। ਨਮਸੰਗਿਇਹਮਨੁਆਗੀਧਾ। ੩॥
 ਨਮੇਗੀਹਮਨਿਰੁਭਉਭੁਏ। ਨਮੇਆਵਨਜਾਵਨਰਹੇ। ਗਰਪੁਰਮੇਲੇਗੁਣਤਾਮਾ। ਕਹਨਾਨਕ
 ਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸਾ। ੪॥੪॥ ਗੋਤੁਮਹਲ ੫॥ ਨਿਮਨੇਕਉਜੇਦੇਤੇਮਾਨਾ। ਸਗਲੁਖੇਕ
 ਉਕਰਤਾਦਾਨਾ। ਗਰਉਪੇਰਮਹਿਰਖਨਹਾਰਾ। ਤਿਸਠਕਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ। ੧॥ ਐਸੇਖੁ
 ਮਨਮਾਹਿਪਿਆਇ। ਪਟਅਵਪਟਿਜਤਕਤਹਿਸਗਾਇ। ੧॥ ਗਰਉ। ਰੰਕਰਉਜਾਵੇਏਕਸ
 ਮਾਨਿ। ਕੀਟਹਸਤਿਸਗਲਪਰਾਨਾ। ਘੀਉਪੁਛਿਨਮਸਲਤਿਪਰੇ। ਜੋਵਿਛੁਕੇਰੇਸੁਆਪਹਿਰ
 ਰੇ। ੨॥ ਜਾਕਾਅੰਤਨਜਨਮਿਕੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੇਇ। ਆਪਿਅਕਾਰਆਪਿ

ਨਿਰੰਕਾਰਾਘਟਘਟਘਟਿਸਭੁਘਟਆਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਾਮਰੰਗਭੁਗਤਭੁਏਲਾਲਾਜਸੁਕਰਤੇਸੇ
 ਤਸਦਾਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲੁਚੋਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ॥
 ਗੋਤਮਹਲ ੫ ਜਾਕੇਸੀਗਿਇਹੁਮਨਨਿਰਮਲਾ॥ ਜਾਕੇਸੀਗਿਹਿਰਿਸਿਮਰਨਾ॥ ਜਾਕੇਸੀਗਿ
 ਕਿਲਖਿਧੋਹਿਨਾਸਾ॥ ਜਾਕੇਸੀਗਿਰਿਦੇਪਰਗਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੇਸਤਿਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤਾਕੇਦਲ
 ਨਾਮਗਾਈਐਜਾਕੇਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੇਸੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਨਦੁਸੈ॥ ਜਾਕੇਉਪਦੇਸਭੁਰ
 ਮਭਉਨਸੈ॥ ਜਾਕੇਵੀਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾਗਾ॥ ਜਾਕੇਰਿਨਘਾਛੇਸਮਿਗਿ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੇ
 ਸੀਗਿਓਪਾਗਾਏਕਨਿਰੰਕਾਰੁਜਾਕੇਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ ਸਰਬਜੀਆਵਾਜਾਨੈਭਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਤਬਭੁਏਗੁਰਸਾਧੁਦਇਆਲਾ॥
 ਰਿਨੇਗੇਇਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨਿਦਹਰਿਨਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ਗੋਤਮਹਲ ੫॥
 ਗੁਰਕੀਮੁਰਤਮਨਮਹਿਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਕੇਸਬਦਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਰਿਦੈਲੈਪਾਰ
 ਉ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ॥ ੧॥ ਮਤੁਕੇਭੁਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਧਿਨੁਕੋਇਨ
 ਉਤਰਮਿਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ ਅਦਰਤਿਅਗਿਹਰਿਭੁ
 ਗਤੀਲਾਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਕੀੜਾਸਮਿਟਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਥੋਅਤਿਦੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਉਹਧਿਕਮਲਧਿਗਾਸਾ॥ ਅਧਿਕਾਰਮਹਿਭੁਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਿਨਿਕੀਅਸੇਗੁਰਤੇਜਾਨਿ
 ਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਾਪਮਨੁਮਾਨਿਅ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਰਤਾਗੁਰਕਰਦੈਜੇਗਾ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ
 ਪੈਰੀਹੋਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਇਪੈਜਨਾਈ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥ ੪॥ ੭॥ ॥
 ਗੋਤਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿਮਨਮੋਰਾ॥ ਗੁਰਧਿਨਮੋਰਾਜੀਹੋਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹੁਦਿ
 ਨਗਤਿ॥ ਜਾਕੇਕੋਇਨਮੋਟੇਦਾਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਏਕੇਜਾਲਾ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਪਰਵਾਲਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੈ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਭੁਮਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥

ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾ ਕਰਧਾਨਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਵਾਨਰਸਨਦੇਖ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਗੁਰਵੇਸੇਦਕਕੀਪੁਰਨਪਾਲਾ॥
 ॥ ਗੁਰਵੇਸੇਦਕਕਉਦੁਖਨਧਿਅਪੋ॥ ਗੁਰਵਾਸੇਦਕਦਹਦਿਸਿਜਪੋ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾ
 ਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ ਪਾਰਧੂਮਗੁਰੁਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਭੰਗਾ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਤਾ
 ਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਧੂਮ
 ਗੁਰਗੁਰਦੰਤਾ॥ ਗੁਰਮੇਰਾਦੇਓਅਲਖਅੰਬੁਓ॥ ਸਰਬਪੁਜਾਚਰਨਗੁਰਮੇਓ॥ ੧॥ ਗੁਰਬਿਨੁ
 ਅਦਰਨਾਹੀਮੈਥਾਓ॥ ਅਨੰਦਿਨਜਪਉਗੁਰੁਗੁਰਨਾਓ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁ
 ਰਰਿਦੈਪਿਆਨਾ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਪਰਖਭੰਗਦਾਨਾ॥ ਗੁਰਕੀਸਰਦਿਹਉਕਰਿਜੋਗਿ॥ ਗੁਰੁਬਿ
 ਨਾਮੇਨਾਹੀਹੋਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਭੁਧਾਗਿ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਾਰਿ॥ ਅਧਿਕਾਰਮ
 ਹਿਗੁਰਮਤਿਉਜਾਗਾ॥ ਗੁਰਵੇਸੀਗਿਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰਾਖਾਈਅੰਦਰੁਭਾਗੀ॥
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦਮੈਦੈਕੋਇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਨਕੁਹਰਿਸੇਇ॥ ੪
 ॥ ੮॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਰਾਮਰਾਮਸੀਗਿਕੀਰਿਧਿਓਗਾ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥
 ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ ਰਾਮਤਰਾਮਸਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਨਾਮਿਲਿਖੋ
 ਲਹੁਰਾਮਾ॥ ਸਭੁਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਰਾਮਪਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾਗਾ॥ ਰਾਮਰ
 ਮਕਾਮਕਰਿਆਗਾ॥ ਰਾਮਰਾਮਦੀਸਗਿਨੀਜਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਨਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਰਾਮਰਾਮਜਪਨਿਰ
 ਮਲਭਏ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਧਿਖਗਏ॥ ੩॥ ਰਾਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਣੁਨਿਦਾਰੋ॥ ਉਚਰ
 ਤਰਾਮਭੈਪਾਰਉਤਾਰੋ॥ ਸਭੁਤੇਉਚਾਰਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਿਸਿਧਾਸਰਜਪਨਾਨਕਦਾਸਾ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਗੋਡਮਹਲਾ ੫॥ ਉਨਕਉਖਸਮਕੀਯੀਠਾਕਹਾਰੋ॥ ਦਾਸਸੀਗਿਤੇਮਾਗਿਧਿਦਗੋ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਗ
 ਤਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ॥ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ਸਗਲਸ਼ਿਸਟਿਕੇਖਚਿਸਿਕ

ਰਗਾਰਾਮਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੋਤੇ ਦਾ ਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕ
 ਉਕਾਰਿ ਸਲਾਖੁ ॥ ਲੁਟਿ ਲੋਹ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧਨ ਪਾਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਖੇ ਦਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਪੰਚ ਪੁਤ੍ਰ ਜਟੇਇ ਕਮਾਇ ॥ ਉਤ੍ਰੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਦਿਆਇ ॥ ਤੀਨ ਗੁਣ ਵੈਸੀ ਗਿਰਿ ਰ
 ਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਗਲੀ ਏਹੁ ਛੁਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ
 ਨਿਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਪੂਰੁ ਸਾਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੋਹੈ ਇਥੁ ਆਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥
 ਗੰਭੀਰ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਧੁਖ ਬਿਨੁ ਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਨੇਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਪਾਏ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਾਰ ਪਰੇ ॥ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ਅਗਿ ਨਿਸਾਗਾਰ ਤੇ ਉਤਰੇ
 ਪਾਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭੁ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪੂਰੁ ਮਿਓ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਿਰਿ
 ਦੇ ਕੇਸੁ ਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾਕਾ ਅਤਿ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਆਠ ਪਹ
 ਰ ਪੂਰੁ ਕਾਉ ਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕੇ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੁ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਭਗਤਿ
 ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀ ਐ ॥ ਜਪ ਪਾਰ ਧ੍ਰੁਹ ਮੁਨਾਨ ਕਨਿ ਸਤੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ॥
 ਗੰਭੀਰ ਮਹਲ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਸ ਕਾ ਗਿ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਗਿ ॥ ਹੋਇ
 ਰਹੀ ਐ ਸਗਲ ਕੀਰਤੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮ ਈ ਆਸ ਭੁਮਹਿ ਨੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਨ ਬਿਪਰਮਹ
 ਰੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਪੂਰੁ ਕਾ ਪੂਰੁ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ
 ਕੀ ਅਪੁਨ ਕੇਇ ਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨੁ ਪੂਰੁ ਸੀਗਾ ॥ ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਮਿਓ ਮਨੁ ਰ
 ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀ ਆਤਿ ਸਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ
 ਨਿਗਲਾ ਰਸਨਾ ਮੁਜਪਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨੁ
 ਮਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹ ਪੂਰੁ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਪੂਰੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ॥

ਗੋਤਮਹਲ ੫॥ ਪੁਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਨਿਵਧਾਕਥਨਕਰਤਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੀਸਰਣਗਾਗੀ
 ਸਰੁਤਿਆਗਿ॥ ਗਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਕੁਏਦੁਭੁਗਾਗਿ॥ ੧॥ ਆਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਤਨਪ
 ਨੁਪ੍ਰਕੁਵਾਪ੍ਰਕ੍ਰਮੀਜਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਕੁਏਆਨੰਦਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਬਖਸਿ
 ਦਾ॥ ਵਰਿਵਿਰਪਾਨਨਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਜਨਮੰਰਣਦੁਖਮੋਟਿਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਕਰਮਪਰਮਇਹਤ
 ਤਗਿਆਨਾ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਾਗਰਤਰਿਥੇਹਿਥਪ੍ਰਕੁਰਣਾ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀ
 ਪ੍ਰਕੁਰਣਾ॥ ੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਵਿਰਪਾਧਾਗਿ॥ ਪਰਿਦੁਤੁਗਾਗੋਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਜੁਐਜਾਲੁ
 ਨਕਥਹੁਗਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਵਾਅਗੁਰੀਆਕਰਤਾਗਿ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਗੋਤਮਹਲ ੫॥ ਕਰਿਬਿਰਪਾਸੁਖ
 ਅਨਦਕਰੇਇ॥ ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ ਪ੍ਰਕੁਵਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜੀਅਜਤਿਸਗ
 ਲੇਬਖਸਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਰਣਪ੍ਰਕੁਰੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ਪ੍ਰਕੁਰਇਆਲਦੁਸਰੇਵੇਈਨਾਹੀ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਸਰਬਸਮਾਹੀ॥ ਅਧਨੇਰਾਸਕਾਹਲੁ
 ਪਲਤੁਸਦਾਰੇ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਕੁਬਿਰਦਤੁਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਾਤੁੰਤਮੰ
 ਤਕੁਜੀਐਕੁਗਦੀਤਿ॥ ਰੋਗਸੇਗਮਿਟੇਪ੍ਰਕੁਪਿਆਏ॥ ਮਨਬਾਛਤਪੁਰਨਠਲਪਾਏ॥ ੩॥ ਕਰਨ
 ਕਾਰਨਸਮਰਬਦਇਆਗਾ॥ ਸਰੰਨਿਪਾਨਮਗਾਈਚਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਲੀਏਪ੍ਰਕੁਆਪਿ॥ ਸਦ
 ਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਗੋਤਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਇ
 ਤੁਮਾਰਾਨੀਤਾ॥ ਮਨਤਨਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ॥ ਦੁਖਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ॥ ਦੁਭੁਗਾਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਜੇਜਨਕਰੇਕੀਰਤਨੁਗੋਪ
 ਲਾ॥ ਤਿਸਕਉਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥ ਜਗਮਹਿਅਇਆਸੇਪਰਦਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਅਪਨਾਖਾਸੁ
 ਪਛਾਣੁ॥ ੨॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ ਕਾਮਭੋਧਮਿਟਹਿਉਨਮਾਰਾ॥ ਸਦਾਹਜਰਿਜਾਣੁਭ
 ਗਦੀਤਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੁਰਨਮੰਤਾ॥ ੩॥ ਹਰਿਪਨਖਾਇਕੀਏਭੁੰਡਾਗਾ॥ ਮਿਲਸਤਿਗੁਰਸਭਕਾਜਸ

ਦੁਗਾਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੀਗਿਜਾਗਾਹਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨਲਾਗਾ॥ ੪॥੪੬॥ਗੋਤੁਮਹ
 ਲ ੫॥ਭੁਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰਣਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਛਿਰਿਮਰਨਾਹਰਿਰੁਦ੍ਰਮਤ
 ਨਾਹੀਨਮਪੰਥਾਮਹਾਬੀਚਾਰਪਚਿਤੁਤਮਥਾ॥ ੧॥ਤਉਸਰਣਾਈਪੁਰਨਾਥਾਜਤਿਅਪਨੇਕਉ
 ਰੀਜਹਿਥਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਖਿਤਸਾਸਤ੍ਰਥੇਰਪੁਰਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਹਿਦਖਿਆਣਾ॥
 ਜੋਗੀਜਤੀਥੈਸੋਨੇਰਾਮਦਸਾਮਿਤਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਧਿਨਾਮ॥ ੨॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰਹਿਸਿਵ
 ਦੇਵਾਤਿਲਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਹਿਅਲਖਅਭੇਦਾਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇ
 ਕੇਈਕੇਇ॥ ੩॥ਮੋਹਨਿਰਗੁਣਗੁਣਵਿਛੁਗੁਨਾਹਿ॥ਜਰਧਨਿਧਾਨਤੇਗੀਤਿਸਟੀਮਾਹਿ॥
 ਨਕਦੀਨਜਾਚੈਤੇਗੀਸੇਵਾਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵ॥੪॥੧੭॥ ॥ਗੋਤੁਮਹਲ ੫॥ਸੰ
 ਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਨਾਰਉ॥ਸੰਤਕਾਨਿਦਕਅਕਾਸਟਾਰਉ॥ਸਤਿਕਉਰਾਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨ
 ਲਾਸਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਾਲਾ॥੧॥ਸੇਈਸੰਤੁਜਿਭੁੰਦੈਗਾਮਾਸਤਿਗੋਬਿੰਦਵੇਏਕੇਕਾਮ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਗਾਥਾਸੰਤਕੇਸੰਗਿਧਸੇਦਿਨਗਤਿ॥ਸਾਸਸਾਸਸੰਤਹੁ
 ਤਿਪਾਲਿ॥ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਗਜਤੇਟਾਲਿ॥੨॥ਸੰਤਕੀਨਿਦਕਰਹੁਨਕੇਇ॥ਜੈਨਿਦੈਤਿਸਕਾ
 ਪਤਨੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਸਿਰਜਨਗਾਰੁ॥ਸੁਖਮਾਰਉਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਾ
 ਭਉਆਧਿਸਾਸੁ॥ਜੀਉਪਿਰਿਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਨਮੁਖਹਾਰ
 ਗੁਰਮੁਖਸਦਜੀਤਿ॥੪॥੧੮॥ਗੋਤੁਮਹਲ ੫॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਨਗਾਇਣਾ॥ਰਸਨਾਸਿ
 ਮਰਤਪਾਪਖਿਲਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਗਾਇਣਸਭੁਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾਨਾਗਾਇਣਪਟਿਪਟਿ
 ਪਰਗਾਸਾਨਾਗਾਇਣਕਹਤੇਨਗਵਿਨਜਾਹਿ॥ਨਾਗਾਇਣਸੇਵਸਗਲਛਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਗ
 ਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰਾਨਾਗਾਇਣਬੋਹਿਥਸੰਸਾਰਾਨਾਗਾਇਣਕਹਤਜਭੁਗਗਿਪਲਾਇ
 ਣਾਨਾਗਾਇਣਦੰਤਭੁਗੇਡਾਇਣਾ॥੨॥ਨਾਗਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦਾਨਾਗਾਇਣਕੀਨੇਸੁਖ
 ਅਨੰਦਾਨਾਗਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪਾਨਾਗਾਇਣਸਤਿਕੇਮਾਈਥਾਪਾ॥੩॥ਨਾਗਾਇਣ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਗਾਇਣਾ ਧਾਰੰਧਾਰ ਨਾਗਾਇਣਾ ਧਸਤ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰਮਿਲ ਲਗੀ ॥ ਨਾਗ
 ਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਡ ਮਹਲ ੫ ॥ ਜਾਕਉ ਰਖੈ ਰਾਖਣਾ ਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ
 ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤੁ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੈਯੈ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਨ ਪੈਯੈ ॥ ਸਾ
 ਧਸੰਗਿ ਨ ਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਛੋਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਵਚੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੁਤਰੁ
 ਸਟ ਤਿਸੁ ਪੈਰ ਤਨਾਹਿ ॥ ਜੇ ਜੇ ਗਰਬ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪੁਰੁਸਰਣਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਰਣ
 ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਧਿ ਆਪਣੈ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਅਹਿੰਕਾਰ ॥ ਓਹ
 ਧਿਨ ਮਹਾਹੁਲ ਤਾਖਾ ਕੁਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਹੋ ਬੀਸਾਨ ਹੋ ਵਣਹਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਅਪ
 ਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰੁਸਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਗੋਡ ਮਹਲ ੫ ॥ ਅਚਰ ਜਕ
 ਥਾ ਮਹਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮਾਧਾਰ ਧ੍ਰੁਮ ਕਾਰੁ ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਬੁਝਨਾਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਨਾ
 ਇਸ ਦੁਖ ਨਾਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਨਾਇਹੁ ਧਿਨੈ ਸਨਾਇਹੁ ਜਾਇ ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦੀਰ ਹਿਅ ਸਮਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਨਾਇਸੁ ਉਸਨ ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤਾ ॥ ਨਾਇਸੁ ਦੁਸਮਨ ਨਾਇਸੁ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਇਸੁ ਹਰਖ ਨਹੀ ਇਸੁ
 ਸੋਗ ॥ ਸਭੁ ਵਿਛੁੜਿ ਸਕਾਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਇਸੁ ਬਾਧ ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਅ
 ਪਰਿਪਕੁ ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਕਾਇਸੁ ਲੋਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪਪਟ ਪਪਟ ਅੰਤਿ ਗਿਰੀ ਜਾਗੈ ॥ ੩
 ॥ ਤੀਨ ਗੁਣਾਇ ਕਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮਹਾਮਾਇਆ ਤੁਕੀ ਪੈਛੁਇਆ ॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇ
 ਦੁਇਆਲਾ ॥ ਟੀਨ ਦੁਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ
 ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਗੋਡ ਮਹਲ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਰਾਮੰਗੁ ਨ ਗਾਉ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਕਿਲਾਧਿ ਖਾਸ ਭਿਗਾਏ ॥ ਸਤਿ ਸਰਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਤਿ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਦਿਆ
 ਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਨਾ ਪੁਰੁਜਾ ਪੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧ੍ਰੁਮ ਜਥੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਜਨ ਕੀ
 ਕਰੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪੁ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਨ ਮੁਤਾ
 ਕਾ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਪਾਰ ਧ੍ਰੁਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰ ਜਾਹੁ ॥ ਕੁਇ ਬੁਗਤਿ ਪੁਰੁ ਕੀਰਤਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ

ਸਤਨਾਮੁ ਬਾਇਗਾਨਾਉ

ਕਾਸੇਇਆਜਗੈ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਪਾਗੁ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਕਉਸਨੁਵਧਾਗੁ॥
 ਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਵੈਜਨਦੁਗਿ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੬॥ ੨੮॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਗਗੁਗੈਰੁਮਹਲ ੫ ॥ ਅਸਟਪਟੀ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ ਸਭ
 ਲਮੁਰਤਸਭਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਪੁਰਖਧਿਪਾਤਾ॥ ਆਠਪਹਰਨਾਮੰਗਿਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਗਾਖਨਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਉ
 ਮਰਉਪਤੀਆਏ॥ ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਗਿਪਰਾਏ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੇਗਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁ
 ਕੋਰੇਸਭਿਲੋਗਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਨਾਮੈਮਨਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ ਸਤਿਨਾਮਪਹਰੁਰੇਉਭੁਗਵੰਤਾ॥ ਸੰਗਤਕੈ
 ਮੁਖਉਜਲਕੁਏ॥ ਸਗਲਧਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥ ੩॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾਏ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੋਧਦਾਏ॥ ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭੁਸਰਨਿ॥
 ੪॥ ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ ਜੈਕਰੈਸੇਰੁਖੀਅਹੋਇ॥ ਆਠਪਹਰਜਨਏਕੁਪਿਆਏ॥ ਜ
 ਮੁਆਤਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥ ੫॥ ਜਨਨਿਰਵੈਗਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਨਕੁਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕ
 ਦੋਕਾਰੀ॥ ਗੁਰਕੋਸਿਖਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਏ॥ ਜਨਉਧਰੈਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥ ੬॥
 ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਬਚਨਦਰਤਹਰਿਨੁਆਰੇ॥ ਜੈਸਾਕਰੈਸੁਤੇਸਾਪਾ
 ਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜਨਸਰਪਰਜਾਏ॥ ੭॥ ਨੀਧਰਿਅਸਤਿਗੁਰਪਰਤੇਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਖ
 ਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਪੈਜਸਦਾਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੯
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗੁਗੈਰੁਧਾਣੀਭੁਗਤਕਈਰਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਸੰ
 ਤਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ ਮਿਲੈਅਸਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆ
 ਕਹੀਐ॥ ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਨਾਮਿਉਬੋਲੈਉਪਕਾਰੀ॥ ਮੁਰਖਸਿ
 ਉਬੋਲੈਸੁਖਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਨੁਹਿਧਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਬੋਲੈਕਿਆਬਰਹਿਬੀਚਾਰ

ਕਰੁ ਕਈ ਰਹੁ ਘਟੁ ਧੋਲੈ। ਕੁਰਿ ਅਹੋ ਇਸੁ ਕਥਾ ਨ ਡੋਲੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੀਤ॥ ॥ ਨਰੁ ਮਰੇ ਨਰੁ
 ਕਾ ਮਨ ਆਵੈ। ਪਸੁ ਮਰੇ ਨਰੁ ਕਾ ਜਸ ਦੁਰੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿ ਆਜਾਨ ਭੀ॥
 ਮੈ ਕਿ ਆਜਾਨ ਭੀ ਧਾਧਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜ ਰੇ ਜੇ ਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੁਲਾ ਕੇ ਸਜ ਲੈ ਜੇ ਸੇ ਪਾ
 ਸ ਕਾ ਪੁਲਾ॥ ੨॥ ਕਰੁ ਕਈ ਰਤ ਧਰੀ ਜ ਰੁਜਾਗੇ। ਜ ਮ ਕਾ ਡੰਡ ਮੁਠ ਮਹਿ ਲਾਗੇ॥ ੩॥ ੨॥
 ਗੀਤ॥ ॥ ਆਕਾਸਿ ਗਗਨ ਪਾਤ ਲਿਗ ਗਗਨੁ ਜੇ ਰਹਿ ਸਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਲੋ। ਆਨਦ ਮੁਖ
 ਸਦਾ ਪੁਰਖੇਤ ਮੁਖ ਦੁਖਿ ਨ ਸਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲੋ॥ ੧॥ ਮੋਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਰਹਿ ਭੀ। ਇਹੁ ਜੀਉ ਆ
 ਇਕ ਗਾਇ ਭੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਚਿਤੁ ਤੁਮਿ ਲਿਕਾਇ ਆ ਕੀ ਨੀਤ ਕਹਾਤੇ ਕੀ ਨਰੇ। ਕਰਮ ਧ
 ਧੁਤੁ ਮਜੀਉ ਕਹਤੁ ਹੋ ਕਰਮ ਹਿ ਵਿਨਿਜੀਉ ਦੀ ਨਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਮਹਿਤ ਨ ਹੋਤੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੋ ਸ
 ਰਧ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ। ਕਹਿ ਕਈ ਰਗ ਮਨ ਮਨ ਛੋਡੇ ਸਹਿ ਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ਰੇ॥ ੩॥ ੩॥ ਗੀਤ
 ਧਾਟੀ ਕਈ ਰਜੀਉ। ਪਰੁ ੨॥ ॥ ਭੁਜਾਧਾ ਪਿਭਿਲਾ ਕਰਿ ਭਾਰਿਓ। ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧ ਮੁਠ ਮਹਿ
 ਮਾਰਿਓ। ਹਸਤ ਭੰਗਿ ਕੇ ਵੀ ਸਾਮਾਗੇ। ਇ ਆਮੁਰਤ ਕੋਹ ਭਿਧ ਲਿਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਹਿ ਮੇਰੇ
 ਕੁਰਤੁ ਮਰਾਜੇਗਾ। ਕਾਜੀ ਧਕ ਥੋਹ ਸਤੀ ਤੇਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੇ ਮਗਦਤੁ ਤੁਝ ਭਾਰਿ ਕਾਟਿ॥
 ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ਪਾਲਹੁ ਸਾਟਿ। ਹਸਤਿ ਨ ਤੇਰੇ ਪੈਰੇ ਪਿਆਨਾ। ਦਾ ਕੇ ਰਿਦੇ ਧਮੈ ਕੁਗਦਨਾ॥
 ੨॥ ਕਿ ਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸਤੀ ਹੋ ਕੀਨਾ। ਧਾਪਿ ਪੇਟ ਕੁਚਿਰ ਕਉ ਦੀਨਾ। ਕੁਚਿਰ ਪੇਟ ਲੈ ਲੈ ਨ ਮਸਕਾਰੇ
 ॥ ਧੁਈ ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਆਪਿ ਆਰੇ॥ ੩॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀ ਆ ਕੁਰਿ ਲੀਨਾ। ਮਨ ਕਰੇਰ ਅਜਾਨ ਪ
 ਤੀਨਾ। ਕਹਿ ਕਈ ਰਹ ਮਗਾਗੇ ਧਿੰਦੁ। ਨਉ ਬੇਧ ਦਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੀਤ॥ ॥
 ਨਾਇਹੁ ਮਾਨੁਸੁ ਨਾਇਹੁ ਰੇਉ। ਨਾਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੇ ਸੇਉ। ਨਾਇਹੁ ਜੇਗੀ ਨਾ ਅਦੁ ਪੁਤਾ। ਨਾਇ
 ਸਮਾਇ ਨ ਕਾਪੁ ਪੁਤਾ॥ ੧॥ ਇ ਆਮਦਿ ਰਮਹਿ ਕੈ ਨਧ ਸਾਈ। ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਿਰੀ ਨ ਭੰਦਾ ਸੀ। ਨਾਇਹੁ ਜਨ ਨਭੀ ਧਮੰ ਗਾਸੀ। ਨਾਇਹੁ। ਨਾਇਹੁ

ਪੰਡੁਨਰਕਤੁਰਤੀ॥ ਨਾਇਰਬ੍ਰਹਮਣੁਨਾਇਰੁਪਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਾਇਰਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ ਨਾ
ਇਰੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ ਇਸਮਰਤੇਕਉਜੋਕਉਰੋਵੈ॥ ਜੋਰੋਵੈਸੇਈਪਤਿਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡੁਗਰੋਪਾਇਅਗ॥ ਜੀਵਨਮਰਨਰੋਉਮਿਟਵਾਇਅਗ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਰੁਗਮ
ਕੀਅੰਸੁ॥ ਜਸਕਾਰਾਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਗੋਡਾ॥ ਤੂਟੇਤਾਗੋਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥
ਦੁਆਰਉਪਰਸ੍ਰਿਲਵਾਦਹਿਕਾਨ॥ ਕੁਚਬਿਚਾਰੇਛੁਏਛਾਲਾ॥ ਇਅਮੁੰਡੀਆਸਿਰਸੁਛਿ
ਥੇਕਾਲਾ॥ ੧॥ ਇਰੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੇਨੁਬਖੋਈ॥ ਆਦਤਜਾਤਜਾਤਨਕਸਰਹੋਈ॥ ੧॥
ਗਾਉ॥ ਤੁਰੀਨਾਰਿਕੀਛੋਡੀਥਾਤਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਦਾਕਾਮਨੁਗਤਾ॥ ਲਾਰਿਕੀਲਾਰਿਕਨਖੋਏ
ਨਾਹਿ॥ ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਪਾਪੋਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਇਕਦੁਇਮਦਿਰਿਇਕਦੁਇਧਾਟਾ॥ ਹ
ਮਕਉਸਾਬਰਉਨਕਉਖਾਟਾ॥ ਮੁੰਡਪਲੇਸਿਕਮਰਧਾਧਿਪੋਥੀ॥ ਹਮਕਉਚਾਘਨਉਨਕਉ
ਰੋਈ॥ ੩॥ ਮੁੰਡੀਆਗੁਏਏਕਾ॥ ਏਮੁੰਡੀਆਬੁਡਤਕੀਟੇਕਾ॥ ਸੁਨਿਅਪਿਲੀਲੋਈਧੋਪੀਰ॥
ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਕੁਜਸਰਨਿਕਬੀਗ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੋਡਾ॥ ॥ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਕਿਰੋਵੈ॥
ਉਸਰਖਦੁਗਾਅਰੋਹੋਵੈ॥ ਰਖਦਾਰੇਕਹੋਇਧਿਨਾਸਾ॥ ਆਗੇਨਰਕਈਗਾਭੋਗਾਧਿਲਾ
ਸਾ॥ ੧॥ ਏਕਸੁਗਾਗਾਨਜਗਤਪਿਆਰੀ॥ ਸਗਲੇਜੀਅਜਤਕੀਨਾਰੀ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਸੇਰ
ਗਨਿਗਲਿਸੇਹੋਗਾ॥ ਸਤਿਕਉਧਿਖਧਿਗਮੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਕਰਿਸੀਗਾਰੁਬਪੈਪਾਧਿਆਰੀ
॥ ਸਤਿਕੀਠਿਠਕੀਠਿਰੋਧਿਚਗੀ॥ ੨॥ ਸਤਿਕੁਗਓਹਪਾਛੈਪਰੋ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਰੁ
ਡੁਰੋ॥ ਸਾਕਤਕੀਓਹਪਿਠਿਪਗਾਇਟਿ॥ ਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਪਰੋਡੁਖਿਡਾਇਟਿ॥ ੩॥ ਹਮਤਿਸ
ਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਰੋਉ॥ ਜਬਹੁਏਦ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਧਾਹਰਿ
ਪਗੀ॥ ਸੰਸਾਰੈਕੈਅਚਲਿਲਗੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੋਡਾ॥ ॥ ਰਿਹਿਸੇਭੁਜਾਕੈਰੋਨਾਹਿ॥ ਆਵ

੨

ਤਪਹੀਆਪੁਧੇਜਾਗਿ। ਦੁਵੇਅੰਤਰਿਨਾਹੀਸੰਤੋਖੁ। ਧਿਨਸੇਹਾਗਨਲਗੇਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਪੁਨਸੇ
 ਹਾਗਨਮਹਾਪਦੀਤਾ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਡੇਲੈਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਹਾਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੁਤੀ॥ ਸੇਵਕਤ
 ਜਿਜਗਤਸਿਉਸੁਤੀ॥ ਸਾਪੁਕੇਠਾਨੀਦਰਬਾਗਿ॥ ਸਗਨਿਤੇਰੀਮੇਕਉਨਿਸਤਾਗਿ॥ ੨॥ ਸੇਹਾਗਨਹੈ
 ਅਤਿਉਂਦਰੀ॥ ਪਗਨੇਦਰਛਨਕਛਨਹਰੀ॥ ਜਉਲਗੁਪ੍ਰਾਨਤਉਲਗੁਸੰਗੋ॥ ਨਾਹਿਤਚਲੀਬੇਗਿਉਠਿ
 ਨਗੋ॥ ੩॥ ਸੇਹਾਗਨਬੁਦਨਤੈਲੀਆਗਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆਯਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸ
 ਰਬੇਧੋ॥ ਬਡੇਬੁਧਤਿਰਜੈਹੈਛੇਧੋ॥ ੪॥ ਸੇਹਾਗਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਗਿ॥ ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਧਿਧ
 ਦਾਗਿ॥ ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਮਿਟਵੇਛੂਟੋ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਛੂਟੋ॥ ੫॥ ੫॥ ਗੋਡਾ॥ ॥ ਜੈਸੇ
 ਮੰਦਰਮਹਾਧਲਹਰਨਾਠਾਰਹੈ॥ ਨਾਮਧਿਨਕੈਸੇਪਾਗਿਉਤੈਗੋ॥ ਕੁੰਭਧਿਨਜਲੁਨਾਠੀਕਾਢੋ॥ ਸਾ
 ਧੁਧਿਨਅੰਸੇਅਬਗਤੁਜਾਢੋ॥ ੧॥ ਜਾਗਉਤਿਸੈਜੁਰਾਮੁਨਚੈਤੋ॥ ਤਨੁਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੈਤੋ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਹਲਹਰਧਿਨਾਜਿਮੀਨਹੀਧੋਈਐ॥ ਸੁਤਧਿਨਕੈਸੇਮੰਟੀਪੋਰਈਐ॥ ਪੁਤੀਧਿਨ
 ਕਿਆਗੀਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ ਸਾਧੁਧਿਨੁਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਧਿਨਬਾਲੁਨ
 ਹੋਈ॥ ਬਿਬਧਿਨਕੈਸੇਕਪੋਰੋਈ॥ ਘੋਰਧਿਨਕੈਸੇਅਸਵਾਗਾ॥ ਸਾਧੁਧਿਨਾਹੀਦਰਵਾਗ॥
 ਜੈਸੇਬਾਜੇਧਿਨਾਹੀਲੀਜੈਛੇਰੀ॥ ਧਸਮਿਦੁਹਾਗਨਿਤਜਅਉਹੋਗੀ॥ ਕਹੋਕਬੀਰਏਕੈਕਰ
 ਕਰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਬਹੁਗਨਹੀਮਰਨਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਗੋਡਾ॥ ॥ ਕੂਟਨਸੇਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੋ॥
 ਮਨਕੂਟੇਤਉਜਮਤੇਛੂਟੋ॥ ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਢੋ॥ ਸੇਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਢੋ॥ ੧॥ ਕੂਟ
 ਨਕਿਸੈਕਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਗਲਥੇਲਨਕੇਮਾਹਿਧੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਨਸੇਇਜੁਮਨ
 ਸਿਉਨਾਚੋ॥ ਸੁਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੋ॥ ਇਸਮਨਆਗੈਪੁਰੈਤਾਲਾ॥ ਇਸਨਾਰਨਕੇਮਨਰਖ
 ਵਾਲਾ॥ ੨॥ ਬਜਾਰੀਸੇਜੁਬਜਾਰਹਿਸੇਧੈ॥ ਪਾਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ ਨਉਨਾਇਕਕੀਕੁਗਤ

ਪਛਾਨੈ ਸੇਧਾ ਜਾਗੀਰ ਮਗੁਰ ਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਤਸਕਰ ਸੋਇ ਨਿਤਾ ਤਿਨ ਕਰੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਜਤਨਿ ਨ ਭੁ
 ਓਰੈ ਗੈ ਕਹੁ ਕਈ ਗਹਮ ਐਸੇ ਲਖਨਾ ਪਨਗੁਰ ਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਾ॥
 ਪੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ਪਨਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਪੰਨੁ ਅਨਾਦ ਬੁਖੇ ਕਵਲ ਰਹੇਵਾ॥ ਪੰਨੁ ਓਇ ਸਿਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾ
 ਨੀ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਬੇਸਾ ਰਿਗ ਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਅਗਰਿ ਪਰਖ ਤੈਹੇਇ ਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀ ਐਨਾ ਭੁਜੈ
 ਪੀ ਐ ਅੰਨਾ॥ ਅਭਿਵੈ ਸੀ ਗਿਨੀ ਕਾਵਨਾ॥ ਅਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੈਨ ਰਹੇਵਾ॥ ਤੀਨ ਬੁਢਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ
 ਬੇਵਹਿ॥ ੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅਨਿਕ ਰਹਿ ਪਾਖੰਡਾ॥ ਨਾਸੇ ਹਾਗ ਨਿਨ ਓਹਿ ਰੰਡਾ॥ ਜਗਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੁ
 ਪਾਧਾਰੀ॥ ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਦੁਟਿਕਾ ਸਾਗੀ॥ ੩॥ ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨਹੇਇ ਸੁਕਾਲੁ॥ ਤਜਿ ਐ ਅੰਨਿ
 ਨ ਮਿਲੈ ਰੂਪਾਲਾ॥ ਕਹੁ ਕਈ ਗਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ॥ ਪੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੮
 ੧॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਡ ਧਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ॥
 ਅਸਮੇਧ ਜਗਨੋ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ਦਾਨੋ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੋ॥ ੧॥ ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾ
 ਮਾ॥ ਅਪਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭੁਜੇ ਮਨ ਮਾਲ ਸੀ ਅਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਇ ਅਪਿ ਭੁਭਰਤਾ॥ ਬਨਾਰ
 ਸਿ ਅਸਿ ਬਸਤਾ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰੁ ਚਤੁਰ ਪੜਿਤਾ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਅਛਿਤਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਇੰ
 ਈ ਦ੍ਰਿਸਤਾ॥ ਖਟਕਰ ਮਸਹਿਤ ਰਹਤਾ॥ ੩॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸਧਾਦੀ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇ
 ਦੀ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਗੋਬਿੰਦੀ॥ ਭੁਜੁ ਨਾਮ ਅਤਿ ਸੁਭ ਸਿੰਧੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਾ॥ ਨਾਦ ਬੁਖੇ ਜੈਸੇ ਸੇਮਿ
 ਰਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇਵਾ ਕੇ ਪਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੇਰਉ॥ ਰਾਮ ਛੋਡ ਨਿਤ ਅ
 ਨਤ ਨ ਛੋਰਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਹੋਰੈ ਪਸੁ ਆਰਾਗਾ॥ ਸੋਨਾ ਗਾਢੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ॥ ੨॥
 ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੋਰੈ ਪਰਨਾਰੀ॥ ਕਉ ਛਾਡੁ ਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁ ਆਰੀ॥ ੩॥ ਜਗਜਗ ਦੇਖਉ ਤਹਿਤ ਹਿਰ
 ਮਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਪਿਆਵੈ ਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੋਡਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ
 ਸਭਿ ਭਰਮਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੇਉ ਤਮ ਪਰਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤੁ ਕਲਹਰੀ॥ ਸੇਹਰਿ ਅੰਧ

ਨਿਕਸਾਇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਜਪੀ ਐ
 ਮਨ

ਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਏ ਨਮਸਤੇਹਰਏ ਨਮਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖਜਮਗਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਨਾਖਸਹਰੇਪਰਨਾ॥ਅਜੈਮਲਕੀਆਏਕੁੰਠਹਿਥਾਨਾ॥ਸੁਆਪਲਵਤਗਨ
 ਕਾਤਗੀ॥ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੁਤਗੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਪੁਤਨਤਗੀ॥ਬਾਲਪਾਤਨੀਕਪਟ
 ਹਿਰਗੀ॥ਸਿਮਰਨਦੇਪਦਸੁਤਓਧਰੀ॥ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਗੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨ
 ਨਿਨਕੀਆਜੀਅਦਨਕਾਲੀਕਉਦੀਆਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਅਮੋਸੋਹਰੀ॥ਜਾਨੁਪਤਭੇਅਪਦ
 ਟਰੀ॥੪॥੩॥ਗੀਡਾ॥॥ਮੇਕਉਠਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਲੇ॥ਮੇਅਜਨੁਜਨਤਰਥੇਨਜਾਨਉ
 ਥਾਪਧੀਠੁਲਾਥਾਹਦੇ॥ਨਰਤੇਸੁਰਹੋਇਜਾਤਿਨਿਮਖਮਹਿਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ਨ
 ਰਤੇਉਪਜਸਰਗਕਉਜੀਤਿਓਸੇਅਦੁਖਧਮੇਪਾਈ॥੧॥ਜਹਾਜਹਾਪ੍ਰਅਨਾਰਦਵੇਨੈਕੁ
 ਟਿਕਾਦੁਹਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੀਖਿਧਹੁਤਜਨਓਪਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਾਤਿਏਹ॥੨॥੪॥
 ਗੀਡਾ॥॥ਮੇਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੋਲੀ॥ਬਛੁਰੇਬਿਨਗਾਇਅਕੇਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀਆਧਿਨੁਮੀ
 ਨਤਲਠੇ॥ਅਮੋਸੇਰਾਮਨਾਮਧਿਨਥਾਪਰੇਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛੁਟਲਾ॥
 ਸੁਨਚੇਖਤਾਮਾਖਨਪੁਟਲਾ॥੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਾਗਾਇਨੁਪਾਇਆਗਾਰਭੇਟਤਅਲਖਲਖਾਇ
 ਆ॥੩॥ਜੈਸੇਬਿਖੋਹੋਤਪਰਨਾਗੀ॥ਅਮੋਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਗੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਪਾਮ
 ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਧਿਨਥਾਪਰੇਨਾਮਾ॥੫॥੫॥ਗੀਡਾ॥॥ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ॥ਖਰਧਾਹਨ
 ਉਹਛੁਰਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕਰਮਈਆਲੋਹਉ॥ਅਨਦੇਦਬਦਲਵਨਿਦੇਹਉ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਸਿਦਸਿਦਕਰਤੇਜੋਨਹੁਧਿਅਦੈ॥ਬਰਦਚਰੇਤਉਰੁਛਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾਮਾਈਕੀਪੁਜਾਕ
 ਹੈ॥ਨਰਸੇਨਾਰੋਹਿਓਉਤਰੈ॥੩॥ਤੁਕੀਅਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾ
 ਨੀ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਇਓਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥੬॥ਗੀਡਾਧਿਲ
 ਦਲੁ॥॥ਆਜੁਨਾਮੇਧੀਠੁਲਦੇਖਿਅਮੁਰਖਕੇਸਮਝਾਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਡੇਤਮਗੀਗਾ

ਇਤੀਲੇਧੇਕਾਧੇਤਖਾਤੀਥੀ॥ ਲੇਖਾਰੇਠੇਗਾਟਗਈਤੇਰੀਲਾਗਤਲਾਗਤਨਤੀਥੀ॥ ੧॥ ਪਾਤ੍ਰੇਤੁਮ
ਗਮਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥ ਮੇਰੀਕੇਅਰਿਖਾਣਾਪਾਕਾਦਕਾਲਨ
ਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥ ੨॥ ਪਾਤ੍ਰੇਤੁਮਗਾਮਚੰਦਸੇਭੀਆਵਤਦੇਖਿਆਥਾ॥ ਗਵਨਸੇਭੀਸਰਬਰੋਹ
ਈਅਰਿਵੀਜੇਇਗਦਾਈਥੀ॥ ੩॥ ਹਿੰਦੁਅੰਨਤੁਰਕੁਕਾਣਾ॥ ਟੁਹਤੇਗਿਆਨੀਸਿਆਣਾ॥ ਹਿ
ਦੁਪੁਜੈਦੇਹੁਗਾਮੁਸਲਮਾਨੁਮਸੀਤਾ॥ ਨਾਮੇਸੇਈਸੇਦਿਆਨਹਦੇਹੁਗਾਨੁਮਸੀਤਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥
੧॥ ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁਗਉਭਘਾਟੀਗਦਿਦਸਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦ
ਨਪਹੁਸੀਸਾਗ॥ ਧਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇਅਉਗਾਗਾਸੇਈਮੁਕੰਦਮੁਕਤਕਾਰਤਾ॥ ਸੇਈਮੁਕੰਦਹਮ
ਗਪਿਤਮਾਤਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ ਤਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਮੁਕੰਦ
ਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਨਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਵਿਨੀਸਾਨੀ॥ ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਧੈਰਗੀ॥ ਸੇਈਮੁਕੰਦ
ਦੁਰਬਲਪਨੁਲਾਪੀ॥ ੨॥ ਏਕਮੁਕੰਦਕਰੈਉਪਕਾਰ॥ ਹਮਗਾਕਾਰਕਰੈਸੀਸਾਗ॥ ਮੇਟੀਜਾਤਿਉ
ਏਦੁਰਥਾਗਿ॥ ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੇਗਾਨੁਗਤਾਗਿ॥ ੩॥ ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਹੁਆਪਰਗਾਸਾ॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਭੀਨੇਵੀਟਦਸਾ॥ ਕਹਿਰਦਿਦਸਅਧਿਤਿਸਨਾਚੁਕੀ॥ ਨਪਮੁਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੁਕੀ॥ ੪
॥ ੧॥ ਗੀਤਾ॥ ॥ ਜੇਓਹੁਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ॥ ਜੇਓਹੁਅਠਿਸਠਿਸਮਿਲਾਪੁਜਾਵੈ॥ ਜੇਓਹ
ਕੁਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਸਭੁਧਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ ਸਾਪਕਾਨਿਦਕਕੈਸੇਤਰੈ॥ ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨ
ਰਕਹੀਪਰੈ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜੇਓਹੁਗੁਰਨਕਰੈਕਲਖੇਤਿ॥ ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥ ਸਗ
ਲੀਸਿੰਘਤਿਸ੍ਰਦਨੀਸੁਰੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਕਵਨੈਨਹੀਗਨੈ॥ ੨॥ ਜੇਓਹੁਅਠਿਕਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾ
ਵੈ॥ ਭੁਮਿਦਨੁਸੇਭਾਅਠਿਪਿਪਾਵੈ॥ ਅਪਨਾਧਿਗਾਰਧਿਰਾਨਸਾਂਝੈ॥ ਕਰੈਨਿਦਧਹੁਜੇਨੀਹੁ
ਵੈ॥ ੩॥ ਨਿਦਕਹਾਕਰਹਸੀਸਾਗ॥ ਨਿਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਗਾ॥ ਨਿਦਕਸੇਧਿਸਾਧਿਥੀਚਾ

ਰਿਅਗਾਕੁਰਦਿਦਸਪਾਪੀਨਰਵਿਸਿਧਾਰਿਅਗ। ੪॥੨॥

॥

॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਕੇਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਰਿ ਕਤਾ ਕੇਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ
ਕੇਈ ਨਾਮ ਜਪੈ ਜਪ ਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੇ ਧਿਆਨਾ ਅਧਰੀ ਕਥਾ ਗੀ ਵਿਛੁਲਾ ਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੈ ਨਾਮੁ
ਪੜਨਾ॥ ੧॥ ਨਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੋ। ਰਾਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਗਲ ਪੂਰੁ ਤੇਰੀ ਕਰ ਕਿਰਪਾ
ਰਾਖੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਥਾ ਗੁਨੀ ਅਨਾਉ ਭਿਚਰੁ ਤੇਰੇ ਕਥਾ ਗੁਨਾਇ ਪਇਆ ਲੇ
॥ ਲੋਭੀ ਜੀ ਅਨਾਧਿਰ ਨ ਰਹਿਤੋ ਰੇ ਰਾਗੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੋ॥ ੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਲਮਹਿ ਆਏ
ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਭਾਗ ਬਲੀਤੀ ਆਈ॥ ੩॥ ਨਕਿ ਸੀਕਾ
ਮੀਤ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁਹਰੀ ਤੇਰੇ ਇਸ ਬਾਈ॥
੪॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਤੇਰੀ ਪਸਾਰਿ ਰਹੀ॥ ਜਗੁ ਜਗਦੇਖਾ ਤੁਹ ਨ ਰਹੀ॥
੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਧ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਅਪਿ ਕੁਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਠਿ ਆਕਿ ਉਕਰਿ ਉਤਰ
ਉਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਭੀਤ ਰਿਖਟ ਭੀਤ ਰਿਖ ਸਿਆ ਧਾਰ ਕਾਹੇ ਨਹੀ॥ ਤਿ
ਨਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿਤ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਨੇਹੇ ਆਪੇ ਯੁਗਿ॥ ਆਪੇ ਸਰ
ਬ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਗਿ॥ ਸਤਿ ਕੁਰ ਮਿਲੈ ਅਪੋਰਾ ਜਾਇ॥ ਜਗਦੇਖਾ ਤੁਹ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ੩
॥ ਅੰਤ ਰਿਸਹ ਸਾਧਾ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗ ਸਿਧਾਈ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰ ਸਾਨਿ ਦਸ
ਪਰਤਾ ਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੪॥੨॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਿਤੁ ਦਰਦੁ ਸਹਿ ਕਵਨ ਦਰ

ਹੀਪਾਇ। ੪॥੫॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਹਮਭੋਲਤਥੇਸ਼ੀਪਾਪਭੁਗੀਯੈਪਵਣਲਾਗੇਮ
 ਤਜਾਈ॥ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਣਕਉਆਏਨਿਹਚਉਦੇਹਿਦੁਭਿਭਾਈ॥੧॥ਗਰਤਾਰਿਤਾਰਣੁਹ
 ਰਿਅਾਦੇਹੁਗਤਪੁਰਨਅਦਿਨਸੀਯਉਤੁਸੁਕਉਬਲਿਹਾਰਿਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇ
 ਗੀਅਰਜਗਾਏਕਸਿੰਧੁਜਿਨੀਪਿਆਇਆ॥ਪਰਸਤਪੈਰਸਿਧੁਤਤੇਸੁਆਮੀਅਖਰਜਿਨਕਉ
 ਆਇਆ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਜਾਨਾਮੁਜਪੀਪੁਰਤੇਗਾਗਰਪਰਮੇਸਰੁਨਾਨਕਭੇਟਿ
 ਓਸਚੇਸਧਾਦਿਨਿਥੇਗਾ॥੩॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲੇਈਐਏਤਾਤਨੁਕ
 ਰਿਤੁਲਹਾਲਿਘਹਿਜੇਤਾਅਤਿਰਿਤੁਹਿਤਿਸੇਤੁਰਖਾ॥ਅਹਿਨਿਸਦੀਦਾਬਲੇਅਥਕਾ॥੧॥ਐਸਾਦੀ
 ਦੁਨੀਰਿਤੁਗਇ॥ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਭੁਸੇਸ਼ੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਛੀਮਿਟੀਸੇਸ਼ੀਯੋਇ॥ਤਾਕਾਕੀ
 ਆਮਾਏਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਉਦੁਲਾ॥ਐਥੇਓਥੈਨਿਧੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਪੇਨਦਰਿ
 ਕਰੇਜਾਸੋਇ॥ਰਸਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੁਸੈਵੋਇ॥ਤਿਤਪਾਟਿਦੀਦਾਨਿਹਚਲੁਯੋਇ॥ਪਾਣੀਮੈਰੇਨ
 ਬੁਝਾਇਆਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀਦਾਨੀਰਤਗਾਇ॥੩॥ਭੋਲੈਦਾਉਨਦੁਹੋਇ॥ਜਾਪੇਜਿਉਸਿੰ
 ਪਾਸਟਿਲੇਇ॥ਖਸ਼ੀਧਾਹਮਣੁਸੁਰੁਕਿਵੈਸੁ॥ਨਿਰਤਨਪਾਈਆਗਣੀਸਹਸਾ॥ਐਸਾਦੀ
 ਦਥਾਲੇਵੋਇ॥ਨਾਨਕਸੇਪਾਰੀਗਤਿਯੋਇ॥੪॥੭॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਤੁਧੋਨੇਨਿਵ
 ਟੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਥੇਸਣਕਉਥਾਉ॥ਸਤਸੰਤੋਖਹੋਵੈਅਰਦਾਸਿ॥ਤੁਸੁਣਿਸਦਬ
 ਹਲੇਪਾਸਾ॥੧॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥ਐਸੀਦਰਗਾਹਸਾਚਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਪੋਤਾਕਰਮੁਪਸਾਉ॥ਤੁਦੇਹਮਗਿਤਜਨਚਾਉ॥ਭੁਭੈਭਉਪਾਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਪਰਿਤੈਛੋਡੀਕੀਅ
 ਤਿਪਾਇ॥੨॥ਜਿਨਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕੈਗੇ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੋਪੈਗੇ॥ਗੰਗਮੁਖਿਪਰਗਟ
 ਹੋਆਹਰਿਗਾਇ॥ਨਾਕੇਅਵੈਨਾਕੇਜਾਇ॥੩॥ਲੋਕਪਿਕਾਰੁਕਰੇਮੰਗਤਜਨਮੰਗਤਮਾਨੁਪਾ
 ਇਆ॥ਸਹਕੀਆਗਲੁਦਰਕੀਧਾਤੈਤਾਕਹਣਕਹਾਇਆ॥੪॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧

ਸਾਗਰਮਹਿਬੁਦਬੁਦਮਹਿਸਾਗਰਕਵਟਬੁਧੈਬਿਪਜਾਣੇ॥ਉਤੁਜਚਲਤਆਪਿਕਰਿਗੀਨੈ
 ਆਪੇਤਤਪਛਾਣੇ॥ ੧॥ਐਸਾਗਿਅਨਧੀਚਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥ ੧॥
 ਰੁਭਾਇਨਮਹਿਰੋਇਰੋਣਮਹਿਦਿਨੀਅਗੁ॥ਉਸਨਸੀਤਬਿਪਿਸੇਈ॥ਤਾਕੀਗਤਮਿਤਿਅ
 ਦਰੁਨਜਾਣੇਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥ ੨॥ਪੁਰਖਮਹਿਨਾਗਿਨਾਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੁਧੁਬੁਧਮਹਿ
 ਆਨੀ॥ਪੁਨਿਮਹਿਪਿਅਨੁਪਿਅਨੁਮਹਿਜਾਨਿਆਗਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ ੩॥ਮਨਮਹਿਜੇ
 ਤਿਜੋਤਿਮਹਿਮਨੁਅਧਿਅਮਿਲੇਗੁਰਭਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਨੈਕੋਸਦਬਲਿਗਾਗੀਜਿਨਾਏਕਸਬਦਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਗੀ॥ਤਾਹਉਮੈਦਿਚਰੁ
 ਮਾਗੀ॥ਸੇਸੇਵਕਿਰਾਮਪਿਅਗੀ॥ਜੇਗੁਰਸਬਦੀਧੀਚਾਗੀ॥ ੧॥ਸੇਹਰਿਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਏ॥ਅਹਿ
 ਨਿਸਕੁਗਤਕਰੋਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਲਜਛੁਡਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਨਦੁਜੈਅਨਹਦ
 ਪੈਰਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਗਸਿਮੇਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰੈਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰਆਦਿਪੁਰਖੁਹਰਿਪੁ
 ਇਆ॥ ੨॥ਸਤਨਾਨਦਏਦਗੁਰਬਾਣੀ॥ਮਨੁਗਤਾਸਾਗਿਗਪਾਣੀ॥ਤਹਤੀਰਬਦਰਤਤਪਸਾਰੇ
 ॥ਗੁਰਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ਜਹਅਪੁਗਇਆਭਉਭੁਗਾ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾ
 ਗਾ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਭੁਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਰੁਨਕਵਸਬਦਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥੧੦॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧॥ਛੁਦਨੁਭੇਜਨਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥ਪੁਪਿਆਦੁਸਟਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਗੁਰ
 ਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਭੁਗਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਈ॥ ੧॥ਜੇਕੀਜੁਗਤਿਸ
 ਹਜਘਰਿਵਾਸੈ॥ਏਕਦਿਸਟਏਕੋਕਰਿਦੋਖਿਅਭੀਖਿਅਭਾਇਸਬਦਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ
 ਪਚਿਬੈਲਗਡੀਆਦੇਹਧਾਗੀ॥ਰਾਮਕਲਾਨਿਧੈਪਤਿਸਾਗੀ॥ਪਰਤੁਟੀਗਾਛੇਸਿਰਭਾਗਿ॥
 ਲਕਗੀਬਿਖਗੀਜਗੀਮਝਿਭਾਗਿ॥ ੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦਦੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਣਾ
 ਸੋਗਬਿਭਗੀ॥ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਧੀਚਾਗੀ॥ਅਸਥਿਰੁਕੀਪੁਜਪੈਨਿਰਕਾਰੀ॥ ੩॥

ਏ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜਦੋਂ ਹਰ ਪਾਦੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪
 ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਤੁ ਇਅਮਾਨ ਦਿਹਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭਿ ਨੀਕ
 ਲਿਖਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਬੋਲਾਇ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਕੋਏ ਸੁ
 ਭੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਜੇ ਵਡੈ ਹੋਵੁ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨ ਭੋਟਾਇ
 ॥ ਦੁਰਸਨ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਲ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੇਗ ਰਾਮ ਜਨ
 ਨੀਕੇ ਭਾਗੀ ਦਨ ਸੁਖਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਉਚੇ ਨਗਨਿ ਦਕ ਠੰਢੁ ਲਗਾਇ॥ ੩॥
 ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਗਨਿ ਦਕ ਜਿਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਚੇਰੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ॥ ੪॥ ਦਇਅ ਦਇਅ ਕਰਿ ਰਾਖ ਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰ
 ਦਾਇ॥ ਹਮ ਧਾਰਿ ਕਤੁ ਮਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੫॥ ੨॥ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਗਥ ਦੁਤਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਪਸੇਈ ਪੁਰੁ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਾਨਿ ਭਾਵੈ
 ਅਮਿਓ ਅਮਿਓ ਹਰਿ ਸੁਹੇ ਮੀਠਾ ਮਿਲ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੇਗ ਰਾ
 ਮ ਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿ ਉਤਮ ਪਦ ਵੀ ਪਾਵੈ॥ ਹਮੇ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁ
 ਸੀ ਕਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵ ਹਿ ਸੇਵ ਭਿਭੁ ਗੀਰਿ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੁੜ ਬੋਲਿ ਕੁੜੇ ਲੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਮੇਕਉ ਪਾਗਿ ਰਿਪਾ ਜਗ ਜੀ ਦਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ
 ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟ ਬਾਛਿ ਸਿਰੁ ਗਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜ੍ਹਿ ਆਵੈ॥ ੪
 ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜੇ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਹੋਵਹਿ ਵਡੁ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਿ ਦਿ ਆਇ ਲਨ ਲਾਈ
 ਐ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡੁ ਸਗੀ ਕੇ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨ ਵਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ

ਭਾਗ

ਮੇ

ਮੇ

ਕਾਹੇਲਾਈਐ। ਹਉਪਾਟੀਪਖਾਪੀਸਉਸਤਿਅਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡੁਉਚੈਜੈਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵ
 ਰੁਨਕੇਈਮਿਲਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇ
 ਠਾਕੁਰਲਜਰਖਾਈਐ॥ ਏਕਿਅਪਣੇਸੁਆਇਆਇਘਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿਉਘਗੁਲਸਮਾਪਿ
 ਲਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਘਗੁਲਕਾਗਨੀਚਕੀਸਿਗਤਿਜਾਇਕਰੰਗਾਖਿਖਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਮੇ
 ਲਿਮੇਲਿਪੁਰਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਿਸੁਕਰਾਈਐ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੪॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਇਆਕਰਹੁਹਮਿਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਹਮਚੇਗੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰਣੀ
 ਜਿਹਰਿਪੁਰੁਮਾਗੁਪਥਿਦਿਖਾਇਆਪੁਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਮੈਹਰਿਧਿਨਅਵ
 ਰੁਨਕੇਈਘੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਧਿ
 ਨੁਪ੍ਰੀਤਮਧਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿਮੇਗੰਮਾਇਆ॥ ਧਨੁਪਨੁਦਡੁਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਯਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਮੈਅਵਰਨਕੇਈਸੁਝੈਬੁਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਉਜਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਹੀਣੁਛਿ
 ਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਰੁਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਮੇਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀ
 ਚਿਰਅਤਿਗਿਨਾਮੁਦਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੁਰੂਹੈਪੁਰਾਮਿਲਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ੪॥
 ॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤਮਿਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥
 ਜੀਅਦਾਨਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਗੁਰਹਰਿਗਿਨਾਮੁਕੀਰਿਪਾਰੇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਪਨੁਪਨੁਦਡੁਭਾਗਿਹਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਪਿ
 ਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਵਹਪਾਰੇ॥ ਹਿਰਦੇਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੇ॥
 ੨॥ ਹਰਿਜਪੁਜਪਿਨੁਪਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਜੇਵਡੁਭਾਗਿਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀ

ਐਹਰਿਉਤਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਨਨੇਹਰਿਗਥੇਵੰਠਜ
 ਨਪਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪੁਤ੍ਰਮਧਾਰਿਕਹਰਿਪੁਤਿਪਾਰੇ॥ ੪॥ ੬॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨॥ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੁਦੀਨਕੇਦਤੇਮੇਗਗੁਣੁਅਵਗੁਣਨਧੀਚਾਰੁਕੇਈ॥ ਮਾਟੀਕਾਵਿਆਧੋਪੈਸੁਆਮੀ
 ਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਗੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸੁਖਹੋਈ॥ ਜੇਇਛੁਰਸੇਈਭਲੁਪਾਵੁ
 ਭਿਰਿਦੁਖਨਾਦਿਆਪੈਕੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰੇਬੁਝੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅਤਿਰਿਜੇਤਿਸਮਾਈ॥
 ਜੇਸਾਲਿਖਤਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਤੇਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਕਮਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭ
 ਅਪਨਾਏਹੋਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਜਿਨਦੀਅਗਸੇਚਿਤਨਆਵੈਮੋਹਿਅਪਲਪਟਾਣਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਕੀਅਸੇਈਪੁਤਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹਲਅਪਾਰਾ॥ ਭੁਗਤਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁ
 ਮਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਪਦੁਚਰਣਾਤਲਿਉਪਰਿਆਵੁਅਸੀਸੇਵ
 ਕਮਾਵੁ॥ ਆਪਸਤੇਉਪਰਿਸਭਜਾਣੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਸੀਕਥਾਕ
 ਗਈ॥ ਸੁਰਪਦਿਤਨਰਦੇਦਪਦਿਤਾਖਿਨੁਬੋਲਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪਚਛੇ
 ਤੁਸਹਜਘਰਬੈਸਹੁਸੁਠਾਕਹਹੁਨਕੇਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਪਾਵੁਦਿਨਬਿਪਤਤੁਬਿ
 ਲੇਈ॥ ੨॥ ਭੁਰਮੁਚੁਕਾਵੁਗੁਰਮੁਖਲਿਵਲਾਵੁਆਤਮਚੀਨਹੁਭਾਈ॥ ਨਿਕਟਕਰਜਾਣੁਸਰ
 ਪੁਤ੍ਰਗਜਰੁਕਿਸਮਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁ
 ਆਮੀ॥ ਪਨੁਪਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਲਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥
 ਗੁਰਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵਤਦੁਖਾਨਹਥਿਆਪੈਮਨਰੋਗਨੀ॥ ਸਦਅਨਿਦਗੁ
 ਰਪੁਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਗੀਸਗਲਬਿਓਗਨੀ॥ ੧॥ ਇਹਬਿਧਿਪੈਮਨੁਜੋਗਨੀ॥ ਮੇਹਸੇਗੁਰ
 ਗੁਨਹਥਿਆਪੈਤਯਹਿਹਰਿਹਰਿਰਸਭੋਗਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਭਗਪਦਿਤਾਮਿਰਤਪਦਿਤਪਦਿ

ਆਲਪਦਿਤੁ ਅਲੋਗਨੀ॥ ਆਗਿਆ ਚਾਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਭੈਂਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਹ ਰਿਗਨੀ॥ ਨਹ ਸਿਵ
 ਸਕਤੀ ਜਲ ਨੀ ਪਦ ਨਤ ਹ ਅਕਾਰ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਵਾਤ ਹਾ ਨਿਦਾ ਜਾਹ ਅਦਗ
 ਤਨਾਥ ਅਗਮ ਪਨੀ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਕੇ ਆਗਨੀ॥ ਕਰ
 ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰ ਪੇਈ ਹੈ ਅਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੇਗਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫॥
 ਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਹਰ ਤਰੈ ਨਿਰਗੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਰਤਨ ਕੋਠ ਵੀ ਅਭਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਖਜ
 ਨੈ॥ ੧॥ ਅਚਰ ਚੁਕਿ ਛੁਕਾਣ ਨ ਜਾਈ॥ ਘਸਤ ਅਗੇ ਚਰ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ
 ਕਰੈ ਜੋਗਾ ਕਿ ਅਕੇ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਵੈ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੇ ਸੁਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਘਟਿ ਆਵੈ॥ ੨॥ ਸੇ
 ਈ ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਹਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਏ ਚਾਰਾ॥ ਆਪਣੀ ਗਤ ਮਿਤ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰ ਭੀ ਠਾ
 ਰਾ॥ ੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਭਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿ ਆਤਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੁਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫॥ ਅਗੀ ਕਾਂਚ ਕੀ ਆਪੁ ਭਾ ਅਪਨੈ ਥੈ
 ਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੋ॥ ਨਿਨਿ ਥੇਰੀ ਪੈ ਦਿਹੁ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਅਤੇ ਥੇਰੀ ਲੈ ਧਾਧੋ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਮੇਸਰੁ
 ਮੇਰਾ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨ ਉਜ ਪੀਭਰ ਦਾਸ ਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਤਿ ਨ ਆਵ ਸਿ
 ਦੁ ਜੀਧਾਤਾ ਜਿਰਥੁ ਪਰਿ ਰਖ ਦਾਰਾ॥ ਥੇ ਪਰਵਾਹੁ ਰਹਿਤ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦਿਕ ਨ ਅਕੈ ਆਪਾਰਾ॥ ੨॥
 ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਦਾਈ ਉਨ ਨ ਕਾਈ ਧਾਤਾ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਆਛੇ ਭਨਕ
 ਤੁਹੁ ਜਾਤਾ॥ ੩॥ ਧਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈ ਸਾਭੂ ਹੈ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁ
 ਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫॥ ਤੁਧਾਨ ਤੁ ਅਧਿਕ ਲੁਤੁ ਹੀ ਤੁ ਜ
 ਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ॥ ਤੂੰ ਅਡੋਲ ਕਦੇ ਡੋਲੁ ਨਾਹੀ ਤਾਹ ਮ ਕੈ ਸੀਤਾਤੀ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਕੇ ਕਤੁ ਹੀ॥ ਏਕੈ
 ਕੇ ਤੁਰਾਇ ਆ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਸਾ ਗਰਹ ਮਹੀ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਤੁ ਮ
 ਹਿ ਮਾਣੁ ਕਲਾਲਾ॥ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਤਿਲੁ ਕਿਨ ਮਾਨੁ ਹਮ ਭੁੰਨੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਮ ਧਾਰਿਕ

ਤੁਮਪਿਤਾਹਮਾਰੇਤੁਮਮੁਖਦੇਵਪ੍ਰੀਤਾਹਮਖੇਲਹਸਭਿਲਡਲਡਾਵਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗੀਰਾ॥
 ੩॥ਤੁਮਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹੇਸੰਪੁਰਨਹਮਭੀਸੀਗਿਆਪਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿਆ
 ਨਾਨਕਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ ੪॥੬॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਨੁਨਹੁਮਾਥੈਵ
 ਨਹਰਥਾਥਾ॥ਕਰਨਹੁਮਪੁਥਾਥੁਗੀਥਾਜੈਜਿਹਵਾਪੁਨਿਆਗਾਜਾ॥ਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਮਨੁਆਨ
 ਰੈਆਣੇਪ੍ਰੰਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਗੀ॥ਪੇਖੈਪੇਖਣਹਾਰੁਦਇਆਲਜੋਤਸਾਜੁਸੀ
 ਗਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਖਾਰਮੰਡਲੀਪਰਦਿਸਥਾਈਉਪਰਗਗਨਚੰਦੇਆ॥ਪਦਨਦਿਚੇਲਾ
 ਕਰਤਅਥੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿਹੋਆ॥ਪਚਿਤਤਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਹੋਆ॥੨॥
 ਸੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਜਰੇਚਰਾਗਾਨਹੁਕਟਿਭੀਤਰਿਗਥੋ॥ਦਸਪਾਤਉਪਚਿਸੰਗੀਤਏਕੋਭੀਤਰਿਸਾ
 ਥੋ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭੁਹੁਨਿਗਾਰੀਭਾਥੋ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਹੋਵੇਦਿਨੁਰਾ
 ਤੀਘਰਿਘਰਿਦਾਜੈਤੁਰਾ॥ਇਕਿਨਚਾਵਹਿਏਕਿਅਭਾਵਹਿਏਕਿਅਭਾਇਜਾਇਹੋਇਪੁਰਾ॥
 ਕਹਾਨਕਸੇਧਹਰਨਨਾਚੈਨਿਸਗੁਰੁਭੁਟੈਪੁਰਾ॥੪॥੭॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਓਅਕਿਗਰਿਏ
 ਕਪੁਨਿਏਕੋਏਕੋਰੇਗੁਅਲਪੋ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕਦਿਖਾਵੇਏਕੋਰਹਿਆਥਿਆਪੋ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿ
 ਏਕਾਗੀਸੇਵਾਏਕੋਗਰਤੇਜਾਪੋ॥੧॥ਭੁਲੇਭੁਲੇਰੇਕੀਹਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਗਾਨਗਾਉ॥ਛੇ
 ਡਿਮਾਇਆਕੋਧੰਧਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਚਿਥਚਿਤਕਰੇਸਤੋਖਾ॥ਸਾਤਭੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾ
 ਜਾਮਾਣਤਾਣੁਤਜਤਾਨਾਪਾਉਨਧੀਗਾਘਾਲੈ॥ਛੇਰੀਛੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸਧਦੁਬੀਪਿਪਾਲੈ
 ੨॥ਨਾਹੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹੁਰੇਗਾਘੁਘਰਖਡਕੁਤਿਆਗਿਵਿਸੁਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈ
 ਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਨਅਵੈ॥੩॥ਜੈਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮੀਪਿਏਹਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਵੈ॥ਸਾਪਸੰਗਤਕੀਜਾਵਉਟੇਕਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕਾ॥੪॥੮॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
 ਲ ੫॥ਕੋਈਥੇਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਥੇਲੈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇਵਹਗੁਸਾਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮਾ। ਵਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਰੀ ਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈ ਨਾ ਵੈਤੀ ਗਥਿ ਕੋਈ ਜਨਨਾਇ॥
 ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੁਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਦਾਇ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਪਛੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬਾ॥ ਕੋਈ ਓਛੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਰ
 ॥ ੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੁ॥ ਕੋਈ ਧਾਛੈ ਭਿਸਤ ਕੋਈ ਸੁਗੰਗਿੰਦੁ॥ ੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਪੂਰੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ॥ ੫॥ ੧॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪਦ ਨੈਮ
 ਹਿ ਪਦ ਨੁ ਸਮਾਇ ਅਗਾਜੇ ਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇ ਅਗਾ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕਾ ਰਿਵਨ ਹਰੇ ਕੀ
 ਕਵਨ ਟੇਕਾ॥ ੧॥ ਕਵਨੁ ਮੁਆਰੇ ਕਉ ਨੁ ਮੁਆ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਧੀਰਾ ਰਾਇ ਹੁਤ ਉਚ
 ਲਤ ਭੁਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਲੀ ਬਿਛੁਖ ਬਹਿਨ ਪਾਈ॥ ਰਿਵਨ ਹਰੁ ਭਿਉ ਠਿਸਿ ਪਾਈ॥ ਭੁਰ
 ਮ ਮੇਹ ਕਾ ਬੁਧੇ ਧੀਧਾ॥ ਸੁਪਨੁ ਭੁਇਆ ਭੁਖ ਲਾਏ ਅੰਧਾ॥ ੨॥ ਇਹ ਤਉ ਰਚਨ ਰਚਿ ਆਕਰਤਾ ਰਿ॥
 ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਨਹ ਕੇਸੁ ਆਨ ਮਰਣੈ ਜੇਗੁ॥ ਨਹਿ ਧਿਨੈ ਸੋ ਅਧਿਨਾ ਸੀ ਹੋਗੁ॥ ੨॥
 ਜੋਇ ਹੁਜਾਣੁ ਹੁਸੇਇ ਹੁਨਾਗੁ॥ ਜਨਨੁ ਹਰੇ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੁਰੁ ਚੁਕਾਇਆ
 ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ
 ਲਾਲੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤੁ ਜੀਵ ਹਿਠਿ ਰਿਨ ਪਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਇ ਜਨ ਮਭੁਮਿ
 ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਆਇਓ॥ ਬੈਠੈ ਭਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੋਨਾਹਿ ਉਪਾਰੁ॥ ਬਾਬਾ ਨਾ
 ਨਕ ਆਖੈ ਏਹੁ ਧੀਰਾਗੁ॥ ੨॥ ੧੧॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਪਰੁ ੨॥ ਚਾਰਿ ਪਕਾਰ ਹਿਨ ਤੁਮਾਨ ਹਿ॥ ਪਟ ਭੁਇ ਕਾ ਬਾਤੁ ਦਖਾਨ ਹਿ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿਏ
 ਕੇ ਕਹਿ ਆ॥ ਤਾਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿ ਆ॥ ੧॥ ਕਿੰਕਰੀ ਅਨੁਪਦਾ ਜੋ॥ ਜੋਗੀ ਆਮਤ ਦਰੋਰੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਸਿ ਆਸਾਤੁ ਕਾਖੇੜਾ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿੰਕਰੁ ਭੁਇ ਆਨੁ ਤੇੜਾ॥ ਚਤੁਰੀ ਅਰਧੇ
 ਅਗਸਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਏਕੁ ਰਹਿ ਆਤਾ ਏਕੁ ਰਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਏਕੈ ਸੂਤ ਪਰੇ ਏਮਣੀ ਏ॥ ਗਾ
 ਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀ ਏ॥ ਠਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇਆ॥ ਧੀਰੀ ਆਸੁ ਤੁਮ

ਈਥਾਇ॥ ੩॥ ਚਹੁਮੈਹਿਏਕੈਮਟੈਕੀਅਗਾਤਹਿਥਿਖਨੇਥਾਨਕਿਨਕਿਨਕੀਅਗਾਖੇਜਤਖੇਜਤ
 ਟਮਾਰੈਆਇਅਗਾਤਾਨਕਕੇਗੀਮਹਲਘਰਪਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ਇਉਕਿਕਰੀਅਨੁਪਵਾਜੈਅਸੁ
 ਇਜੇਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਤਾਂਗਾਕਰਿਕੈ
 ਲਈਥਿਗਲੀ॥ ਲਉਨਾਨੀਸੁਮਾਹੈਅਸਤੀ॥ ਅਭੈਕਾਕਰਿਠੰਡਾਪਰਿਅਗਾਕਿਅਤੁਜੇਗੀਗਰਬ
 ਹਿਪਰਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਜਪਿਨਾਥਨਿਰੋਨਾਈ॥ ਤੇਗੀਥਿਥਨੇਦਿਹਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਗਰੀਥਿਭੁ
 ਤਲਾਇਏਠਤੁਲੀ॥ ਮੇਰੀਤੇਗੀਮੁੰਦਾਪਾਗੀ॥ ਮਾਗਹਿਦੁਕਾਤਿਪਤਨਪਾਵੈ॥ ਨਾਥਛੇਰਨਾਥਹਿਲਾ
 ਜਾਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਚਲਚਿਤੁਜੇਗੀਅਸਟਤੇਗਾ॥ ਸਿਫੁਵਾਜੈਨਿਤਉਦਮੇਗਾ॥ ਗਗਰੀਥਿਥੀਤੈਥੁ
 ਸੁਪਾਈ॥ ਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਗੀਅਵੈਜਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਹੋਅਨਾਥਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਰਹਿਰਾਸਹਮ
 ਗੀਗਗਰੀਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੇਥਿਥਾਨਾਮੇਥਸਤਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਜੇਗੀਹੋਅਅਸਥਿਰਾ॥ ੪॥ ਇਉਜਪਿ
 ਅਨਾਥੁਦਿਨੁਰੋਨਾਈ॥ ਹੁਇਪਾਇਆਗਗਰੀਸਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧੩॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਕਰਨਕਰਾਦਨਸੇਈ॥ ਅਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ ਠਾਕੁਰਮੇਰਾਸੁਖਸੁਜਾਨਾ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਅਗਗਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਰੋਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਦਿਰੋਲਨੀਠਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲਜੇਤਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਪੀਦਤਅਮਰਭਏਨਿਰਕਾਮਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਮ
 ਗਨਨਿਦਗੀ॥ ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸਮਾਗੀ॥ ੨॥ ਕਿਅਦੇਦਉਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਸਦਘਲਿਹਾ
 ਕਜਾਉਲਖਧੇਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਧਿਛਿਰੇਸਾਜਿਅਗਾ॥ ਗਗਰੀਥਿਥੀਤੇਨੀਚੁਨਿਦਾਜਿਅਗਾ॥ ੩॥
 ਖੇਲਕਿਵਾਰਮਹਲਿਥੁਲਾਇਅਗਾ॥ ਜੇਸਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਅਗਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਤੁਟਾ॥ ਹਉ
 ਤੇਗਤੁਮੈਮਨਿਛੁਠਾ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਸੇਦਕਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵਾ॥ ਸਗਲੀਚਿਤਾਅਪਿਨਿਦਗੀ॥ ਤਿਸਗੁਰਕਉਹਉਸਦਘਲਿਹਾਗੀ॥ ੧॥
 ਵਾਜਹਮਾਏਪੁਰੇਸਤਿਗੁਗਾ॥ ਧਾਜੇਅਨਪਦਤੁਰੇਸਤਿਗੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰੀ

ਭੀਗਾਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇਇਜਿਸੁਪੀਗਾਜਾਕੋਧੰਪਨਕਾਟੇਗਾਇਸੇਨਰੁਬਹੁਰਨਜੋਨੀਪਾਇ॥ ੨॥ ਜਾ
 ਕੈਅਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪਾ॥ ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਲਾਲੁਰਤਨਤਿਸੁਪਾਲੇਪਰਿਅਗਾਸਗਲਕੁ
 ਟਿਬਹਿਜਨਲੈਤਰਿਅਗਾ॥ ੩॥ ਨਾਕਿਛੁਕਰਮੁਨਦੁਖਪਾਦੁਜਾ॥ ਏਕੋਏਕਨਿਰੰਜਨਪੁਜਾ॥ ਜਤਕਤਰੇਖ
 ਉਆਪਦਇਅਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਰਸਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀ
 ਅਪਨੀਪਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਲਕੀਪਿਆਰੀ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮਨਿਮੇਰੇਮੀਠਾ॥ ਤਾਇਹੁਅੰਚ
 ਰਜਨੈਨਦੁਠੀਠਾ॥ ੧॥ ਅਧਿਮੋਹਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ ਬੁਝਗਈਤਿਸਨਨਿਵਾਕੀਮਮਤਾ
 ਗੁਰਪੁਰੋਲੀਓਸਮਝਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਗੁਰਸਰਨਾ॥ ਗੁਰਪਕਰਾਏਹਰ
 ਕੇਰਗਨਾ॥ ਧੀਸਧਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹਰਾਨੋ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੋਹੀਜਾਨੋ॥ ਜੋਜੋਕੀਨੇਹਮਤਾਕੇ
 ਦਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਕਾਸਗਲਨਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਕੋਦੁਤਨਹੀਥੇਰਾਈ॥ ਗਲਮਿਲਚਲੇਏਕੋਭਾਈ॥ ੩
 ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਹਰਿਦੀਏਸੁਖਾ॥ ਤਾਕਹੁਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ॥ ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾ॥ ਨਾਨਕਗਤਉਰੀਗਿਰੀਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੬॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾ
 ਸਹਿਤਾ॥ ਹਿਰਦੇਰਾਖੁਨਹੀਪੁਰਨਹਤਾ॥ ਓਪਦੇਸਕਰੇਕਰਿਲੇਕਦਿਨਾਵੈ॥ ਅਪਨਾਕਹਿਆਆਪਿ
 ਨਕਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਪੰਡਤਥੇਦਥੀਚਾਰਿਪੀਠਿਤਾ॥ ਮਨਕਾਝੇਪਨਿਦਾਰਿਖਿਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਗੇਰਾ
 ਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮਾ॥ ਮਨਕੀਨੇਦਹਿਦਿਸਧਿਸੁਆ॥ ਤਿਲਕਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇ॥ ਲੋਕਪਰਾ
 ਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਖਟੋਕਰਮਾਅਰਾਮਸਦਪੇਤੀ॥ ਰਾਗਹਿਰਿਹਿਪੈਝੈਨਿਤੋਪਿਥੀ॥ ਮਾਲ
 ਛੋਰੇਅੰਗੋਧਿਭੁਤਾ॥ ਇਹਧਿਧਕੋਇਨਤਰਿਓਮੀਤਾ॥ ੩॥ ਸੋਪੀਠਿਤਗਰਸਬਦਕਮਾਇ॥ ਤ੍ਰੇਹੁ
 ਦੁਕੀਓਸੁਓਤਗੋਮਾਇ॥ ਚਤੁਰਥੇਦਪੁਰਨਹਰਿਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਨੀਪਾਇ॥ ੪॥ ੧੭
 ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਠਧਿਘਨਨਹੀਆਵਹਿਨੇਗਿ॥ ਅਨਿਕਮਾਇਅਹੋਤਾਕੀਚੇਗਿ॥ ਅ
 ਨਿਕਪਾਪਤਾਕੇਪਾਨੀਹਰਾ॥ ਜਾਕਉਮਇਆਭੁਈਕਰਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਨਿਸਹਿਸਹਾਈਹੋਆਭੁਗਵਨ

॥ अतः वज्रतनूँ आये स रजिमा ॥ १ ॥ रग उँ ॥ करतारग पे की उँ ब उँ न ॥ बी गी जी ते स गाला
 बुद न ॥ घे अति मरि भा उँ बी वे उँ क घ र न ॥ घल घल न ॥ ही मी उँ वे उँ र न ॥ २ ॥ अति नी की भा
 न पु उँ पु पि आ न ॥ अनि व प्र व र वी भा उँ न ॥ उँ र ग उँ मे दी क ल म रि प र द न ॥ ज व उँ ठ
 क र दी भा भा न ॥ ३ ॥ सा प सी गि मि ल उँ ऐ पू ग ॥ सा म र ज सु ध आ म नि द ॥ सा पु र स ति
 ग र दी भा धि स ॥ सा न न क र र स न द ॥ सा ॥ ४ ॥ १८ ॥ रा भ व ली भ र ल ॥ ५ ॥ दे स न दी जै का
 पु ल ग ॥ जै व म द न मे दी उँ र ग ॥ आ प न व र म आ पे री र्घ पा ॥ आ द न उँ द न भा एि आ प पा ॥ अ
 मी ज न नी म ति ज न नी ॥ प र ग म उँ एि आ पु र ग र घ र न नी ॥ १ ॥ र ग उँ ॥ उँ न प न क ल उँ मि धि
 आ धि स ॥ रा गै र र गै र र च ल न ग ॥ रा ज र र ग बु प म उँ क र ग ॥ न म धि न र गै र ज मी
 पु र ग ॥ २ ॥ उँ र मि बु ले घा र अ र वी री ॥ मी ग न री र स ग ल प म री ॥ मे ग र र ध म रि दे र
 धि र प नी ॥ सा क उँ एि द गी क र उँ धि र नी ॥ ३ ॥ र रि व न म अ मी मी उँ क लि म रि ॥ ऐ र नि
 प न सा पु प गि ॥ न न क र ग र गै र र ज म उँ ठ ॥ प रि प रि र म री भा उँ न नी डी ठ ॥ ४
 ॥ १८ ॥ रा भ व ली भ र ल ॥ ५ ॥ प र म घ र उँ पु र न न द ॥ अ न र र घा जै अ र र ज धि स म
 र ॥ के ल व र रि म ति र रिले ग ॥ प र घ र म पु र न नि र जै ग ॥ १ ॥ सु ध म र ज आ नि र व द न
 ॥ सा प सी गि ये मि र ग र द रि उँ र र गै र मी ग न री ज न म म र न ॥ १ ॥ र ग उँ ॥ उँ र ग मि
 म र रि के द ल न म ॥ धि र ले प र द र रि धि स र म ॥ उँ र न उँ र वी र उँ न आ प र ॥ नि र र
 ल म र न ये स म र ॥ २ ॥ उँ रि गि न रै ले क उँ पु प र ॥ र ग र प र म रि के रि र म र लु प र ॥
 उँ म उँ मे र न म रि आ ज ल ॥ म नि स म प र उँ क र प ल ॥ ३ ॥ उँ क अ ति न प र द र ॥
 आ पे र प उँ आ पे प म र ॥ जै र अ ति र रि र रि सु आ द ॥ क र न र ॥ ही न न व धि स म
 र ॥ ४ ॥ २० ॥ रा भ व ली भ र ल ॥ ५ ॥ उँ र उँ मी गि प र घ र म ति उँ आ एि आ म र ग त

ਕਰਤ ਸੰਤੋਖ ਮਨ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਹਰ ਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ਪਉਤਾ ਅਨ ਕਥਾ ਰਸ ਤਿਹ ਠੰਡ ਉਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇ
 ਹੁ ਮਨ ਸੰਤ ਨ ਕੋਈ ਲਿਹਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸਖ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
 ਤ ਹਰ ਰਣ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਵਾ ਸੰਤ ਹਰ ਸਪੋਖਿ ਪੈਖਿ ਜੀਵਾ ਸੰਤ ਹਰੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਸੰਤ ਹਰ
 ਗੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਹਰ ਮਾਰ ਖਿ ਆਖ ਨੂਹਾ ਸੰਤ ਪਰ ਸਾਇ ਮੇਰੇ ਕਥਾ ਹਰ ਕਰਨਾ ਸੰਤ
 ਹਰ ਗੁਣੀ ਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸੰਤ ਸਗਾਈ ਕੁਏ ਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਧੁਪਿ ਪਰਗਾਸਾ ਗ
 ਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾ ਸੁਆਮੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰ ਦੇਖ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪
 ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜ ਨਹਿ ਹੁਰਾਜ ਮਾਲੁ ਤੇਰੈ ਕਾਜ ਨਹਿ ਖੋਜ ਜਾਲਾ ॥
 ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣ ਸਭ ਛੁਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ
 ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰੋਗੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮੁਕ ਛੁਕ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹ
 ਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮਾ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਮਾਟੀ ਦਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈ
 ਹ ਉਹਾ ਤੇਰੇ ਉਜਲ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਦੁਭੈ ਦੁਭੈ ਗੇ ॥ ਬਿਨਹੀ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੁ
 ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭੁਗਤ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਕਰੇ ਸੇਈ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਸਤਾ ਕੋ ਕਰ ਧਾਲਾ ॥
 ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਿੰਹ ਹਰ ਰਬ ਦੇਹੁ ਧੁਲੈ ਗਾ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਦਰਾਜੇ
 ਗਾ ॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਦੁਰਤ ਹਿਅ ਪਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਦ ਜੀਤੁ ਅਗੈ ਧਿਆ ॥ ੧ ॥ ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ
 ਤ ਮੁਢੇਈ ਗਾਥ ਸਨਾਹ ਤਿ ਮੁਢੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੇ ਉਠ ਚਲ ਨਾ ॥ ਰਸ ਰਹਿ ਓਤੁ ਸੰਗਿ ਸੁਖ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲ ਧਿੰਦ ਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧਾ ॥ ਭਰਿ ਜੇ ਬਨ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੀ ਪਾ ॥ ਤਿਤੀ ਅਧਿ
 ਦ ਸਥਾ ਸੰਚੈ ਮਾਇਆ ॥ ਬਿਰਪਤੁ ਇਅ ਛੋਡ ਚਲਿਓ ਪਛਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿਰਿ ਕਾਲ ਪਾਈ ਦੁਰਲ
 ਭੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਮ ਵਿਪੁਲੀ ਹੋਈ ਖੋਤਾ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਗੀ ॥ ਤਿਸ ਹਿਨ ਬੁਝੈ ਜਿਨ ਇਹ ਸ

ਗੀ॥ ੩॥ ਸੁਟਕਰਤਾਰਗੁਦਿਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਰਬੰਧਪਾਲਾ॥ ਤੁਮਹਿਛੁਡਾਵ
 ਹੁਡੁਰਹਿਧੀਧਾ॥ ਬਖਸਮਿਲਾਵਹਨਾਨਕਜਗਅਪਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ॥
 ਕਰਿਸੰਜੋਗਧਨਾਈਕਾਛਿ॥ ਤਿਸਸੀਗਿਗਹਿਓਇਅਨਾਗਚਿ॥ ਪ੍ਰਤਪਰੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾ
 ਗੋਅਤੀਕੀਧਾਰਉਠਿਸਿਧਾਰੋ॥ ੧॥ ਨਾਮਧਿਨਾਸਭੁਤੁਪਰਾਨੀ॥ ਗੋਦਿਰਬੁਜਨਬਿਨੁਅਵਰ
 ਸੀਗਿਗਤੇਤੇਸੀਕੁਮੰਗਇਆਮੁਠੁਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਗਉਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੋਲੁ॥ ਕਰਮਪ
 ਰਮਸਭਹਉਮੈਛੋਲੁ॥ ਲੋਕਪਚਰੈਤਿਨਜੀਹੋਇ॥ ਨਾਮਧਿਰੁਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਨਾਮਨਟੁਟਸਪਟਲਾ॥ ਸੋਧੇਸਾਸਤਮਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾ॥ ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਨਿਸੁਅਪਿਜਪਾਏ
 ॥ ਸਗਲਛਲਸੇਸੁਖਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁਆਪਿ॥ ਸਗਲਸੁਖਪ੍ਰਭੁਤੁਮਰੋਗ
 ਬਿਨਾਨਿਤਲਾਵਹੁਤਿਤਲਗਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਤਿਰਿਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੪॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਜੋਬਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖਜਾਨਾ॥ ਮਨਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਪਤੀਅਨ
 ॥ ਛਿਲਾਤੇਚੁਕਾਠਹਿਗਇਆ॥ ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਨੁਖਗਇਆਸਭ
 ਰੋਗੁਗਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਅਮਨਮਾਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਵਾਸੰਗੁਬੁਇਆ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ॥ ਸਗਲਪਦਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੇਦਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ ਜਾਹਰਾਖੇਸੋਈਮੁਕਤਥਾਨਾ॥ ਜੋਜ
 ਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਅਠਸਠਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ॥ ਤਹਿਥੈਕੁਠਜਹਨਾਮੁਉਚਰਹਿ
 ॥ ਸਰਬਅਵਿਨਯਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ ਰਾਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਪੇਪ
 ਟਿਪਟਿਗਹਿਆਧਿਅਪਾ॥ ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪਾ॥ ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭੁਮਨਾਏ
 ਦੁਗੇ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਭੋਟੇਪੁਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਵਿਟਿਨਾਪਤਾਪ
 ਧਿਸੁਆਗਿਧਿਧਿਮਿਧਿਸਰਗਿਅਨਾ॥ ਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗੁਰੋਗਰਸੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿ
 ਮਖਰਿਦੈਸੇ॥ ੧॥ ਹਠਿਕੇਨਾਮਕੀਦਠਿਆਈ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸੁਰ

ਥੀਰਪੀਰਜਮਤਿ ਪੁਰਾ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਪੁਨਰਾਗਰਗੋਭੀਰਾ ਸਦਾ ਮੁਕਤਤਾ ਕੇ ਪੁਰੇ ਕਾਮਾਜਾ ਕੇ
 ਰਿਦੈ ਦੇਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਅਰੇਗਾ ਸਮਦਰਸੀ ਪੁਰਾਨਿ ਰੰਜੇਗਾ ਆਇ
 ਨਾਨਕ ਇਹੋ ਲੈ ਕਤਾ ਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਧੰਮੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਯੀ ਨਦਇ ਆਲਗੋ ਪਾਲਗੋ ਦਿੰਦਾ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਦੀ ਆਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿ ਨ ਵੀਟਹ ਲਸਤਿ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਥੀਜ ਮਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾ ਦੇਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵੀਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨ
 ਮ ਜਨ ਕਾ ਸੇਇ ਆਜਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਤ ਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਸੈ ॥ ਕਉ ਜਲ
 ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਪਿਆ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਾ ਛੁਟਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਅੰਤਰ ਸੁਪੀਉ ॥ ਤੁਝੇ ਰਾਹੇ ਇਨਿ ਰਮ ਲਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੇਧ ਤੁਸੇ ਪਤ ਸੇਧਿ
 ਰਾਗਾ ॥ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਸੋਹਰਿ ਭਜਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਹਰਿ ਕੈ
 ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਰਤੁ ਗਈ ॥ ਮਨ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ ਯਦਿ ਆਧਾਰੀ
 ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੀਤ ਕੈ
 ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰਸ ਕੇਲਾ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਅਹਿ ਬੁਧ ਕਾ ਭਾਇ ਆਧਿਨਾਸਾ ॥ ਦੁਰਮ
 ਤਿਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੀਠਿ ਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਅਹਿ ਕਾਰਨ ਕਾਜੈ ॥ ਕੁ
 ਸਲ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ ਜਾਹਿ ਪੀਠਿ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਪਿਲੀ ਆਲਾਭੁ ॥ ਪੁਰਾਨੁ ਭਏ
 ਮਨੋਰਥ ਸਾਭਾ ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠ ਸੁਖੁ ਪਾਰਿ ਮਹਿ ਆਇ ਆਗਾ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲ ਧਿਰਾ ਸਾਇ ਆ ॥
 ੨ ॥ ਜਮ ਤਨੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਆਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਜੇਹੇ ਏ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਸਤਿ ਭੁਆਇ ਆਮਾਨੁ ਪੁਰ
 ਪਾਇ ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਦਿਤਾ ॥ ਜਿਹ ਦੁਖ
 ਤਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੇਧ ਰਦਾਣੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੇਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨਉ ਤਮਭਾਈ ॥ ੪ ॥
 ੨੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਕੀਨ ਆਈ ਗਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾ

ਥਿਆਕੁਨਾਨਕਜਉਤਿਅਗਾਦਈ॥ਤਬਓਹਚਰਦੇਅਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਸੰਤਹੁਨਿ
 ਅਲਈਚਾਗਾਰਮਨਾਮਧਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗਰਪੁਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਨਧਉਸਕਉਕੋਈਦੇਦੇਮਾਨਾ॥ਤਬਆਪਸਉਪਰਿਰਖੈਗੋਮਾਨਾ॥ਜਧਉਸਕਉਕੋਈਮੰ
 ਨਿਪਰਗੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਥੇਗਾਵੈਅੰਤਿਠਗਾਵੈ॥ਇਕਤਠਉ
 ਰਹਿਕੀਨਸਮਾਵੈ॥ਉਨਮੇਹੇਬਹੁਤੇਬਹੁਮੰਡਾ॥ਗਮਜਨੀਵੀਨੀਖਡਖਡਾ॥੩॥ਜੇ
 ਮਾਗੈਸੇਬਖਾਰੈ॥ਇਸਸੰਗਾਰਾਚੈਸੁਕਛੁਨਲਹੈ॥ਇਸਹਿਤਿਅਗਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ
 ॥ਦੁਭਗੀਨਾਨਕਉਤਰੈ॥੪॥੨੫॥ਗਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਪੇ
 ਥਾਪੁਰਾਨਪੁਰਗਹਿਆਪ੍ਰਕੁਏਕਾ॥ਰਤਨਅਮੇਲਹਿਦੇਮਹਿਜਾਨਾ॥ਅਪਨੀਦਸਤੁਤੁਆਪਿਪ
 ਛਨਾ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਦੁਭਗਹਿਦੁਹਿਤਾਪਾਈਐਧਿਨਜਿਹਦੁਕਿਅਜਾ
 ਏਸਆਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੁਸਾਰੇਸੁਨੇਕਹੁਕੁਗਾਕੋਟਪੁਰਾਸਨਮਿਟੈਅੰਧੇਗਾ॥ਪਸੁਪਰੀਤਿ
 ਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੇਕਿਤੁਧਿਧਿਧੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨਨਹਾਰਗਹਿਆਪ੍ਰਕੁਜਾਨਿ॥ਓ
 ਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਧਿਗਸਧਿਗਸਅਪਨਾਪ੍ਰਕੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਨੇਹਿਨਅ
 ਵਹਿ॥੩॥੩੦॥ਗਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਗਸਨਿਰਸਇਹਧਿ
 ਤਾ॥ਕਾਟੀਥੈਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭੁਗਤਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਥਾਨਾ॥
 ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਾਅਪਨੇਗੁਰਦੇਹਿਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਇਧਨਿਓ
 ਪੁਰਖੁਲਭਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗੁ॥ਗਾਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨਤਨਰਾਧੈ
 ਹਰਿਕੈਗੇਗਿ॥੨॥ਗਾਥੇਗਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਿਛੁਆਲਾ॥ਕਹਿਕਿਰ
 ਪਾਪ੍ਰਕੁਕੀਨੀਰਇਆ॥ਬੁਝਤਦੁਖਮਹਿਕਾਛਿਲਾਇਆ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿ
 ਰਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੈਗੁਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ

ਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੩੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਅਗੋਰਤਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਪੁ
 ਕਾਜਤਨਾ॥ਸੇਸੈਚੈਜੋਹੋਛੀਥਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਅਟੇਰਛੀਨਾਤਿ॥੧॥ਅਗੋਰਤੈਲਾਜਨਾਹੀ॥
 ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਿਕਉਰਾਧਿਖਿਅਮੀ
 ਠੀ॥ਸਾਕਤਕੀਧਿਧਨੇਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੁਛਿਕਪਟਅਹਿਕਿਰੀਭੀਭਾਨਾ॥ਨਾਮਸੁਨਤਨਾਧਿਛੁਅਡਸਾ
 ਨਾ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਭੁਰੀ॥ਮਨਮੁਖਕਧਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਾਰ
 ਰਾਤਾਗਾ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਨਕਰੇਗਦਾਰਾ॥੩॥ਸਭਿਸਾਹਸਿਰਸਾਚਾਸਾਹਾ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤ
 ਸਾਹਾ॥ਮਿਹਮਗਨਲਪਦਿਓਕੁਮਗਿਰਹਾ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੋਰੀਮਿਹਰਾ॥੪॥੩੨॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਗੇਣਿਨਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਉ॥ਅਗੋਰਗਹਪਾਵੇਉਥਾਉ॥ਸਦਅਨੰ
 ਦਨੋਦੀਸੋਗਾ॥ਕਥਹੁਨਧਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗਾ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸਤਹੁਹਰਿਧੂਮਗਿਅਨੀ॥ਧਿ
 ਸਮਨਧਿਸਮਭਉਏਧਿਸਮਾਦੀਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨ
 ਮਿਨਦੇਖਹੁਸਗਲਧੀਚਾਗਿ॥ਨਾਮਧਿਨਕੋਸਕੈਨਤਾਗਿ॥ਸਗਲਉਪਾਦਨਚਾਲਹਸੀਗਿ॥
 ਭਵਜਲਤਰੀਐਪ੍ਰਭੁਕੈਰੀਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਪੋਇਨਉਤਰੈਮੇਲੁ॥ਹਉਮੈਧਿਆਪੈਦੁਧਿਧਾਛੇਲੁ॥
 ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨੁਖਾਇ॥ਤਾਕਾਰੇਗਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰ
 ਧੂਮਧਇਆਲਾ॥ਮਨਤੇਕਥਹੁਨਧਿਸਰਗੋਪਾਲਾ॥ਤੇਰੇਦਸਕੀਹੋਵਾਪੁਗਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭੁਸ
 ਰਧਾਪੁਗਿ॥੪॥੩੩॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਤੁਧਧਿਨਦੁਜਾਨਾ
 ਹੀਕੋਇ॥ਤੁਸਮਰਥਪੁਰਨਪਾਰਧੂਮਾ॥ਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਕਰਮਾ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਤੇ
 ਰੇਨਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਗੰਗੀਮਨਮੈਰੋਤੁਧਧਿਨਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾ
 ਤੇਰਾਨਾਉ॥ਅਗੋਤਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੁਖਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਧਿਨਸੈਰਾਏ
 ਹਰਿਨਾਤਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰੇਰੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਕੁਉਰਾਗ

ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਰਸ ਨਾਨਿਤ ਜਪੈ॥ ੩॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਛਾਗੇ॥ ਧਾਇ ਆਲ
 ਰੁਸਾਧ ਨ ਲਾਗੇ॥ ਤੋਟ ਨ ਆਵੈ ਅਖਰ ਭੰਡਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤ ਸੋਹਿ ਹਿਰਦੁ ਆਗਾ॥ ੪॥ ੩੪॥
 ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮਾ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਗਿਆਨਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤਾ
 ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਵਾ ਲੈ ਜੋਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਭੰਡਾਗਾ॥ ਖਾਤਖ ਗਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤ ਨ
 ਹੀ ਹਰਿ ਪਾਗਾਵਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਿਰਮੇਲ ਕਰੀ ਗਾ॥ ਅਨੰਦ ਗੁਣੀ ਗੀਰ ਗਾ॥ ਅਨ
 ਹਦ ਬਾਣੀ ਪੁੰਜੀ॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਬਰਾਖੀ ਕੁੰਜੀ॥ ੨॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਗੁਛਤੁ ਹਰ ਅਸਨਾ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਤ ਹਿਥਾ ਸਨਾ॥ ਕੁਰਗਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤਾ॥ ਤੁਹ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨ ਜਨਮ ਨ ਮਰਤਾ॥ ੩॥ ਕ
 ਰਿ ਵਿਰਪਾਜਿ ਸਮਾਪਿ ਦਿਦਾਇਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਨਾ
 ਨਕ ਅਰਦਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਦਰਤਣੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੩੫॥ ॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਹਿਮਾਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦਾ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਾ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤਾ॥ ੧॥ ਅਪਾਨੀ ਗਤ ਅਗਿ ਜਾਨੈ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਦਰ ਵਖਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰ
 ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦਾ॥ ਬੇਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵਾ॥ ਦੇਵੀ ਆਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮਾ॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਾ॥ ੨॥ ਅਪਨੈ ਰੀਗਿ ਕਰਤਾ ਬੇਲਾ॥ ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾ॥ ਇਕ ਭੁਰਮੇ ਇਕ ਭੁਗਤੀ ਲਾਏ
 ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਨਾਮੀ ਸੁਣ ਸਾਨੀ ਸਾਖੀ॥ ਸੋ ਬੋਲ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ
 ॥ ਨਹੀ ਲੇਪਤਿ ਸਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਗਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
 ੫॥ ਵਿਛੁਰੀ ਕਾ ਜਨ ਕੀ ਓਜਾਨੀ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਨਹੀ ਵਿਛੁਗਿ ਆਨੀ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਸੀਲਨ
 ਹੀ ਪਰਮਾ॥ ਵਿਛੁਨ ਜਾਨ ਉਕੇ ਸਾਕਰ ਮੁ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵ
 ਰਨ ਬੇਈ॥ ਭੁਲ ਹਿਰਦੁ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਿਪਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਪਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਬਿਖੈ
 ਬਿਅਪਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸਾ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕਾ॥ ੨॥

ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸਾਮਾਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭੁਤੇਰੋਨਾਮਾਤੁਅਗਨਤਜੀਅਕਾਰਤਾ॥
 ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹਿਤਿਨਿਤੁਜਾਤਾ॥੩॥ਜੇਉਪਾਇਓਤਿਸਤੇਰੀਅਸਾਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭੁ
 ਗੁਣਤਾਸਾਨਾਨਕਦਾਸਤੈਰਕੁਰਥਾਣਾਬੇਅਤਿਸਾਹਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਣਾ॥੪॥੩੦॥ ॥
 ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਕੋਟਭੁਵਖੰਡੇਨਿਸਖਖਿਅਲਾਸਗਲਅ
 ਰਾਧਹਿਜਤਾਮਿਲੀਅੋਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤਾ॥੧॥ਜੀਅਨਕੋਦਤਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
 ਸੁਆਮੀ॥ਪਟਿਪਟਿਰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੀਗਰੀਮਨਓਟਾਧੰਪਨਤੇਹੋਈਛੋਟਾ॥
 ਹਿਰਦੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦਾਮਨਮਾਹਿਭੁਏਅਨੰਦਾ॥੨॥ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣਾਜੀਵਨਰੂਪ
 ਹਰਿਚਗਣਾਸਤਿਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾਉਚੇਤੇਉਚਅਧਾਰਾ॥੩॥ਸੁਮਤਿਸਾਰਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰੀ
 ਜੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਆਪੇਦੀਜੋ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਪਿਅਗਰਮਿਲਨ
 ਉ॥੪॥੩੪॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਸਗਲਸਿਅਨਪਛੁਡਿਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਸਾਜਿਅ
 ਪਨਾਪੁਸਗਲਸਿਟਾਇਆਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਛਲਪਾਇ॥੧॥ਹੋਰਸਾਦੁਪਾਨੁਆਪਨੇਗੁਰਸਿ
 ਓ॥ਅਸਾਮਨਸਾਪੁਰਨਹੋਦੈਸਗਲਨਿਪਾਨਗੁਰਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਜਾਨਹੀਜਨੈਕੋਇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਮਨੁਖਕਾਕਰਿਰੂਪਨਜਾਨਾਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਹ
 ਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇਆਦਰਅਸਾਸਭੁਲਾਹਿ॥ਹਰਿਕਾਨੁਮਾਗੁਨਿਪਾਨਾਤਾਦਰਗਹਿਪਾਦਹ
 ਮਾਨਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨਜਪਿਮਤਿ॥ਏਹਾਭੁਗਤਿਸਾਰਤਤਾਸਤਿਗੁਰਭੁਏਦਇਆਲਾਨਾਨ
 ਕਦਾਸਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੩੮॥ ॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਹੋਦੈਸੇਈਭੁਲਮਾਨਾਆਪਨਾਤਜਿ
 ਅਭਿਮਾਨਾ॥ਦਿਨੁਰੋਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੁਰਨਇਹੀਸੁਆਉ॥੧॥ਅਨੰਦਕਰਿਸਤਿਹਰਿਜ
 ਪਿ॥ਛੁਡਿਸਿਅਨਪਥਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਕਾਜਪਿਮਤਿਨਿਰਮਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿ
 ਆਸਭੀਤਗਿ॥ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੋਚਰਨਨਮਸਕਾਗਿ॥ਭੁਵਨਲਉ

ਭਗਤਿ ਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਵਿਦਨ ਹਾਰਨ ਤਾਗਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਗਾ ਵਾਗਾ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨਾ ਰਾਖਨ
 ਹਰਿ ਨਿਦਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਪਾਨਾ ਹਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਾ ਜੋ ਜੋ ਪੈਤਿ ਸਬੀਗ
 ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਗਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵ
 ਗਿ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਦਰਗਹ ਗਾਹਿ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਤੁਧੋਇ ਦਭਿ ਆਈ ॥ ਅਤਿ ਵੀਧੇ ਲਾਲੇ ਛੁਡੀ
 ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਦੇਵੈ ਸੁਭੇ ॥ ਅਰਜ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗਉ ॥ ਓ
 ਠਤ ਥੈ ਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪਾ ॥ ਬਿਨ ਸੈਸ ਗਲ ਸਤਿ ਪੁ ॥ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਰੀਤ
 ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਤੇਉ ਤਮਾਇ ਹੁਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਮਹਿ ਸੇਸਟ ਪਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਉਪਾ
 ਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਉ ਤੈ ਛੁਗਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਨ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਆਸਾ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਤੇਰੀ ਛਸਾ ॥ ਗੁਰ
 ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਨੀ ਜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜ ਸਮੀਜੋ ॥ ੪ ॥ ੪੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
 ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਅਗਾਧਿ
 ਸਰ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੇ ਭੂਮ ਭੂਮ ਹਧਿ ਗਾਨੇ ॥ ਨਾ ਅਧਿਨਾ ਵਿਦੁ ਕਾਮਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ
 ਧਰਤ ਪਛਤਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੇਮ ਨਿਲੇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨੇ ਗਲਿ ਹੋਵਹਿ ਧੇਗ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
 ਭਾਣਾ ਲਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਰਲੇ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ॥ ਦੇਖ ਰਵਾਹੁ ਅਗੇ ਚਰ ਆਪਿ ॥ ਆਠ
 ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸ ਚਿਤ ਅਏ ਬਿਨੁ ਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਤੇਰਾ ਉਜਲ ਮੁਖਾ ॥
 ੩ ॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਪਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨਣ ਨ ਜਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ਬੁਝਤ ਲੋਹ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਗਾ ਪਤਿ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਪਿ ਭ
 ਗਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦਿਹੁ ਦੀਨੇ ਮਤਿ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੇੜਾਸਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਲਸੇ ਵਾ
 ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਵਿਦੁ ਕਰਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਚ ਅਲਖ ਅਭੁ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗਉ ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦ ਮਾਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਸਚ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾ

ਵਰੁਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ਧਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
 ਕੋਈ॥ ਨਨਕਾਰਾ ਥਾ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੋ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ
 ਦੀਜੋ॥ ਨਨਕਾ ਪੀਜ ਪੁਜਾਪੁ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੪॥ ੪੩॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਧਿਰਥਾ ਭਰਵਾ ਸਾਲੇਕਾ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਗੀਟੇਕਾ॥ ਅਵਰੁ ਛੁਟੀ ਸਭੁ ਆਸਾ॥ ਦਿਤ ਠਾਕੁਰ ਕੁਟੇਰੁ ਗੁਣ
 ਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਕਾਰਜ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ ਪੁਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ
 ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਹਰਿ ਸਰਨਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਪਿਆ
 ਏਆ॥ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਤਿਸੀ ਵੀਓਟ ਸਦੀਵਾ॥ ਜਿ ਕੇ ਵੀ ਨੇ ਪੈ ਜੀਵਾ॥ ਸਿ
 ਮਰਤੁ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਰਾਖਨਾ ਹਰਿ ਨਿਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਵੀ ਜੋ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ
 ਜੋ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪਿਆਈ ਐਨਾ ਭਾ॥ ਸਭੁ ਲਾਨ ਕਾਇਉ ਕਾ ਭਾ॥ ੪॥ ੪੪॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ ਮਾ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਰਹੀ ਮਾ॥ ਅਲਖ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ॥ ਧੁਰਿ ਧੁਰੁ ਦਿਵਤ ਬੇ
 ਸੁਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਓਨੇ ਮੇਭੁ ਗਾਵਤਿ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਧਾਲ ਕਰ ਦਿਹਾ ਸਰਬ ਠਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਜਗੀ
 ਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ॥ ਭਉ ਭੁੰਜਨ ਹਿਰਦ ਮਾਹਿ ਅਰਧੋ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੰਗੇ ਪਾਲ ਗੋਦਿ ਦਾ॥ ਪੁਰਨ ਸ
 ਰਬ ਮੁਕੰਦਾ॥ ੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲ ਤੁਹੀ ਏਕਾ॥ ਧੀਰ ਪੈ ਕਾਬਰ ਸੇਖਾ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਲੁ ਕੁਕਰੇ
 ਹਾਕੁ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ॥ ੩॥ ਨਾਗ ਦਿਣਨ ਰਹਰਦੁ ਦਿਆਲਾ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰੁ
 ਪਾਗਾ॥ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭੁ ਠਾਇ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਿਆ ਕ
 ਰਿਕਰ ਨੇਹਾਗਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਧੰਦ ਗੀਦੇ ਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਖੇ ਏਕੁ ਰਮਾ॥ ਏਕੋ ਅ
 ਲਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੫॥ ੪੫॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨੁ ਸੇਧਾਧਾ॥ ਹਰਿ ਹ
 ਰਿਜ ਪਤਨਾਹੀ ਸਤਿਧਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਦਸੋ॥ ਮਗਾਧਿ ਕਾਰਤਨ ਤੇ ਸਭਿਨ ਸੇ॥ ੧॥
 ਗੋਪਾਲ ਕੇ ਜਸ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਨੀ ਪੁਰੁ ਪਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ

ਇਸਨਾ ਭੂਖ ਸਭੁ ਨਾਸੀ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਆ ਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਰੋਨਿ ਦਿਨੁ ਖੁਬੁ ਸੇਵਕ ਮਾਨੀ॥ ਹ
 ਮਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ॥ ੨॥ ਮਿਟੇ ਜੀਜਾਲ ਹੋਏ ਖੁਬੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰ ਸਨਦੇ
 ਖਿਨਿ ਗਲਾ॥ ਪੁਰਾ ਪੁਰ ਬਲਾ ਕਰ ਮੁਬਲਿ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤੁ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ॥
 ੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿ ਸਦਾ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਮਸਤ ਕਿਨੀ ਸਾਣਾ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੋਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ਆਨਾ
 ਨ ਕਤਿ ਸਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੪੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐਕੁ
 ਰਬਾਨਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪਰਿਪਿਆਨਾ॥ ਧੁਰਿ ਸਤਿ ਨ ਕੀ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਸੁ ਬੇਟੁ ਤਿਸਿ ਟੈ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਨ ਕਰੀ ਆ
 ਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨੁ ਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ
 ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮ ਸਰ ਸੁਖ ਦੁਖਾ॥ ਕਰੇ ਨ ਧਿਆਏ ਇਸਨਾ ਭੂਖ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ
 ਜਾ ਕੋ॥ ਜਪ ਗੋਵਿੰਦ ਪੜ੍ਹੇ ਸਭਿ ਕਾਜੋ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਦਤਾਰਣਿ
 ਆਲਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨ ਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨੁ ਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੪੭
 ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਿਸ ਕੁਰਦੁ ਸੇ ਬਿਚਰਹਿ ਭੁਵਨਾ॥ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸਗੀ ਕਵਨਾ॥
 ਰਾਮ ਸੰਗੀ ਤਿਸ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ॥ ਪਚਿ ਬਟਵਾਰੇ ਸਿਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ॥ ੧॥ ਸੋਘਰੁ ਸੇਵਿ
 ਜਿਤੁ ਉਪਰਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀ ਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੇ ਅਹੰ ਕਾਰਿ ਅਰੁ ਦਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਬਿਖਾ ਸਾਗਿ॥ ਭੁ
 ਰਮਤੁ ਭਰਮਤੁ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਾਮਿਨ ਆਵੈ ਸੁ
 ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਆਪ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੁਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਉ ਨਿਸਤ ਰੋਜ
 ਉਕਿਰਪਾ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਨਾਮੁ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ

ਪਾਪੁਗਤਿਕਰਿਮੇਗੀ॥ ਸਰਣਗੀਨਾਨਕਪੁਰੁਤੇਗੀ॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਇਹਲੇਵੇ
 ਸੁਖਪਾਇਆਗਾਨਹੀਭੋਟਤਪਰਮਗਾਇਆਗਰਿਦਰਗਾਹਸੇਭਾਵੰਤਾ॥ ਛਨਿਗਰਭੁਨਹੀ
 ਬਸਤਿ॥ ੧॥ ਜਾਨੀਸਤਿਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨੀਨੇਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਧਿਸੰਜੋਗਮਿਲਾਈ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤਲਗਾ॥ ਪੀਨਿਪੀਨਿਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ ਸਤਿਕੀਪੁਰਿਲਾਗੀਮੇ
 ਰੈਮਾਥੋ॥ ਕਿਲੁਵਿਖਣੁਖਸਗਲੇਮੇਰੈਲਾਥੋ॥ ੨॥ ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ ਤਬਹੋਏ
 ਮਨਸੁਪਪਰਾਨੀ॥ ਜਨਕਾਸਫਲਦਰਸੁਭੀਠਾ॥ ਨਾਮੁਪੁਰੁਕਾਪਟਿਪਟਿਦੁਠਾ॥ ਮਿਟਾਨੇ
 ਸਭੁਕਲਕਲੇਸਾ॥ ਨਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ ਪੁਗਟੈਅਨੁਪਗੋਦਿੰਦਾ॥ ਪੁਰੁਪੁਰੇਨ
 ਨਕਬਖਸੰਦਾ॥ ੪॥ ੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲਾ॥ ਕਉਗੀਕਾਲਖ
 ਹੁਆਮੁਲੁ॥ ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪੁਤਪਾਲੇ॥ ਅਪਨਾਪੁਰੁਨਦਰਨਿਹਾਲੇ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ
 ਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰੁਮੇਗੇ॥ ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੀਸਤਮਾਸਨਖਾਇਥਿਲ
 ਈ॥ ਮਹਾਕਸਾਧਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ ਕਰਣਹਾਰਪੁਰੁਹਿਕਰੇਦੁਠਾ॥ ਛਾਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾ
 ਲਾਤੁਟਾ॥ ੨॥ ਸੁਬੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੁਲਾ॥ ਉਚੇਬਲਛੁਲੇਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸ
 ਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸੇਵਕਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕੋਰੇਉਪਾਗੁ॥ ਪੁਰੁਮੇਰਾਹੇ
 ਸਰਦਇਆਗੁ॥ ਸਤਿਨਾਕਾਸਰਸਹਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੫੦
 ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਪੀਚਿਸਿੰਘਗਾਥੇਪੁਰੁਮਾਗਿ॥ ਦਸਧਿਘਿਆਤ੍ਰੀਲਈਨਿਦਾਗਿ॥
 ਤੀਨਿਅਵਰਤਕੀਚੁਕੀਘੋਗਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਚੁਕੇਕੁੰਠੇਗਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੇਥਿ
 ਦਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਧਿਓਟਾਸੁਅਪਨਾਸਰਸਰਸਾਚਬਖਸਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਇਗਏ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪਸੁਮੇਗਾ॥ ਜਪਿਜਪਿਨਾਮਪੁਜੈਪੁਰੁਪੈਗਾ॥ ਅਨਦਰੁਪਪਰਗਟਿਓਸਭੁਖਾਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਗਤਜੋਗੀਸੁਖਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਜਾਗਤਤਹਿਓਥਾਛੁਰਖਜੋ॥ ਥੇਨਪਾਇਓਨਹਠਿਰਰੋਜਾ॥ ਸਿ

ਵਿਸਮਾਇਓਘਟਕੇਮਾਗਿ॥ ਕਰਣਹਾਰਕਉਦਿਅਨਰਜਨਾਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਉਛੁਟਉਤਉਨ
 ਇਪਇਆਲਾ॥ ਜਉਕਾਰਿਓਤਉਨਰਹਿਨਿਹਾਲਾ॥ ਪਾਪਪੁਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਗਿ॥ ਰਸਕਿ
 ਰਸਵਿਨਾਕਗੁਣਗਾਗਿ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਮਨੁਤੇਗਿ॥ ਮਾ
 ਇਅਮੋਹਧਿਅਪਿਅਪੋਗਿ॥ ਕੁਰਮਕਰੈਗਾਠਰਜਿਉਛੁਲਾ॥ ਅਚਿਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਰੁਪੇ
 ਲਾ॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਮੰਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦਹਿਸਾਚੁ
 ਪਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਪੁਰੇ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਮਦਸਦਹੀਸੁਰੇ॥ ਕਰੋਧਿਕਾਰਜੀਅਰੇ
 ਕੇਤਾਈ॥ ਗਾਠਲੀਗਿਨਤਸੁਅਜਾਈ॥ ੨॥ ਪਰਤਧੋਹਅਨਿਕਛਲਜਾਨੈ॥ ਕਉਠੀਕਉਠੀ
 ਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿਛੁਨੈ॥ ਜਿਨਦੀਅਤਿਸੇਨਚੇਤੇਮੁਲਿ॥ ਮਿਥਿਆਲੇਕੁਨਉਤਰੈਸੁਲੁ॥ ੩॥ ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਇਹਮਨੁਹੋਆਸਾਪਰਵਾਲਾ॥ ਹਸਤਕਮਲਲਹਿਲੀਨੇਲਾ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਜਾਕੈਰਾਮੁਖਸੈਮਨੁਮਾ
 ਜੀ॥ ਸੇਜਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖਤਨਾਗੀ॥ ਸਕਲੇਕਾਜਸਦੁਰੇਅਪਨੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਨਿਤਜਪਨੇ॥
 ੧॥ ਰਾਜਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ॥ ਨਿਰਭਉਰੁਏਗੋਧਿਦਗੁਨਗਾਦਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਜਾਇ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਕੈਮਸਤਵਿਹਾਥੁਗੁਰਪਰੇ॥ ਸੇਦਾਸਅਦੇਸਾਕਾਹੇਕਰੇ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਬੁਕੀ
 ਕਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਥਾਣ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਭੈਟਨਿਹਾਲਾ॥ ਸੇਦਰਸਨਪਾਏਨਿਸ
 ਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸੇਭਵਜਲੁਤਰੇ॥ ੩॥ ਅੰਭਿਤ
 ਪੀਦਹਸਾਧਿਪਿਆਗੇ॥ ਮੁਖਉਜਲਸਾਚੈਦਰਥਾਗੇ॥ ਅਨਦਕਰਦੁਤਜਸਗਲਿਧਿਕਾਰ
 ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਉਤਰੁਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੫॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਈਧਨਤੇਧੋਸੰਤਰੁ
 ਭਾਗੇ॥ ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਟਹਿਦਿਸਤਿਅਗੇ॥ ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੇਅਕਾਸਾ॥ ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁ
 ਕੀਅਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅੰਸਾਸੀਮੁਖੁਹਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ ਨਿਮਖਨਧਸਰੇਜੀਅਛੁਨਤਨਕੈਅ

ਘਰੋਘਰ ੨॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਮਕੇ ਗੁਣਗੀਤ॥ ਨਾਮਜਪਤਪਰਮਸੁਖਪਾਈਐ ਆਵਾਗਉਣ
ਮਿਟੈ ਮੋਰੇ ਮੀਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣਗਾਵਤੋ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਹਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾ
ਸੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਉਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਭਵਜਲਉਤਰ ਸਿਪਾਗਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੭ ॥
ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਪੁਰਾ ਮੈ ਗਾਗੁਰਪੁਰਾ॥ ਗਾਮਨਾਮਜਪਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ
ਰੋਗਕੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ਸਾਚਾ ਸੇਇ॥ ਜਾਵੀ ਸਗਲਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਨੀ
ਦਸੁ ਹੋਲੀ ਨਾਮਕੀਲਾ ਗੀਭੁਖਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ
ਮੋਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਭਿ ਚਿਤਿ ਮਿਟਾਈ॥ ੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪੁ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖ
ਹੋ ਆ ਆਪਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੮ ॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਤਾਲਾ ਘਰ ੩॥ ਨਰਨਰਹਨ ਮਸਕਾ
ਗੀ ਜਲਨ ਥਲਨ ਧਸੁ ਪਗਗਨ ਏਕਏਕੈ ਕਾਚੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਨ ਪਰਨ ਪੁਨਪੁਨ ਹਕਰਨ॥
ਨਹਿ ਗਿਰਿ ਨਿਰੀ ਹਾਰੀ॥ ਗੀਭੀ ਰਧੀ ਰਨਾਮਹੀਰ ਉਚੁ ਮੁਚੁ ਅਪਾਰੀ॥ ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੯ ॥ ਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੂਪਰੰਗ ਸੁਰੀ ਪਿਭੋਗਾ॥ ਤਿਆ
ਗਲੇ ਮਾਇਆ ਛਲੇ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਭਾਰਦਰਧ ਅਰਧ ਪਰਧ ਪੇਖਿਲੀ
ਲਾਮਨੁ ਸਪਾਰੋ॥ ਨਹਿ ਸੀ ਗਿਗਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਿ ਤ੍ਰਿਕੂਤ ਮੀਤ ਉਰਤਿ ਪਰਿਓਇਹ ਬਿਰਖ
ਛਮਨੀ॥ ਚਰਨਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਤਿ ਭਾਵਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬੦ ॥ ੧੧॥ ੧॥ ੬॥ ੭੮ ॥
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਪਦੋ ਰੇ ਮਨ ਓਟਲੇ ਹੁਗਰਿ ਨਾਮ
॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੋ ਪਾਦਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਧਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਹ
ਨਨਕ ਉਜਾਨ ਉਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਧੋਇ ਕੇ ਛੁਨਿਏ ਕੀਠਿ ਸਿਪਾਵੈ॥ ੧॥
ਅਜਮਲੁ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੈ ਨਾਗਇਣੁ ਸੁਪਿਆਈ॥ ਜਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀ ਸਰਬਾਛੁਤ ਸੋਗਤਿ
ਛਿਨ ਮੈ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਹਨਿ ਗੁਨ ਨਾਹਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ਪਰਮੁ ਕਉਨ ਗਜਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰ

ਦਰਮਕਾਰੇਖੇਅਭੇਦਨਤਿਹਦੀਨਾ॥ ੩॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਸਾਧੇਕਉਨੁਜਗਤਿਕੀ
 ਜੋਜਾਤੇਦਰਮਤਿਸਗਲਧਿਨਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਓਰ
 ਇਹਹਿਓਹੈਧੁਧੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾਕਉਨਨਾਮਜਗਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਧਾਨਾ॥੧॥
 ਕਉਦਇਆਲਕਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਧਇਹਧਤਧਤਾਈ॥ਸਰਧਪਰਮਮਨੋਤਿਹਕੀਏਨਿਹਪ੍ਰਤ
 ਕੰਗਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਰਨਿਸਧਾਸਰਮੇਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੋ॥ਜਮਕੇਤਾਸਮਿਟੈਨਾਨ
 ਕਤਿਹਅਪਨੋਜਨਮੁਸਦਾਰੋ॥੩॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਪਿਲੇਗਾਛਿ
 ਨਛਿਨਅਓਧਘਟੈਨਿਸਧਾਸੁਰਧੂਧਾਜਤਪੈਦੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਨਪੋਧਿਖਿਅਨੀਸਿਉਖੋ
 ਇਓਬਾਲਪਨਅਗਿਆਨਾਧਿਰਧਤਇਓਅਜਪੁਨਹੀਸਮਏਕਉਨੁਕਮਤਿਓਰਸੁਨਾ॥੧॥
 ਮਾਨਸਜਨਮਦੀਓਨਿਹਠਕੁਰਸੇਤੈਕਿਉਧਿਸਗਾਇਓ॥ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨਿਮ
 ਧਨਤਕੇਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਿਤਚੇ
 ਤਚਿਤਮਨਹੁਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧॥ਅਸਟਪਦੀਅਗਾ॥ ਘਰ ੧॥ਸੋਈਚੰਦਚਕ੍ਰਹਮੇਤਾਰੋਸੋਈਦਿਨੀਅ
 ਰਤਪਤਰਹੈ॥ਸਾਧਰਤੀਸੋਖਉਦੁਸੁਲਾਰੋਜਗਜੀਅਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੋ॥੧॥ਨੀਦਨਤਲਧਨਿ
 ਦੁਗਿਹੋਵੈਪਰਦਾਣਾਕਰਹਪਿਛੁਣਾਕਲਿਲਖਣਦੀਠਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤੈਦੇਸਨਅ
 ਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿਨਥੈਠਾ॥ਦਤਾਰਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਥੈਠਾ॥੨॥
 ॥ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੋਸੋਛੀਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ॥ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਧਰਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣ
 ਏਈ॥੩॥ਨਿਸਮਿਕਦਗੀਤਿਸਹਿਖੁਆਗੀਚਾਕਰਕੇਹਾਡੁਰਣਾ॥ਜਾਮਿਕਦਗਹਿਪਦ
 ਹਜੀਗਤਾਨਾਕਰਹਬਹੁਮਰਣਾ॥੪॥ਆਖੁਗੁਣਕਲਿਆਈਐ॥ਤਿਹੁਜਗਕੇਗਰਹਿ
 ਆਤਪਾਦਸੁਜੋਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਲਪਦਾਲੀਸਗਨਥੋੜੀਕਪੀਕਿ

ਸ੍ਰੋਆਧਾਣੀਧ੍ਰੁਮਾਧੇਦੁਅਥਰਥਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਾਹਿਅ॥ ੫॥ ਪਤਿਵਿਣੁਪੁਜਾ
 ਸਤਵਿਣੁਸਿਖੁਜਤਵਿਣੁਕਾਹੋਜਨੇਉ॥ ਨਾਦਹੁਪੋਦਹੁਤਿਲਕਚੜਾਦਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੇਚਨਹੋ
 ਈ॥ ੬॥ ਕਲਿਪਰਦਾਣੁਕਤੇਬਕਰਾਣੁ॥ ਪੋਥੀਪੀਠਿਤਰਹੋਪੁਰਾਣ॥ ਨਾਨਕਨਉਭਉਇਆਰੁ
 ਮਾਣਾਕਰਿਕਰਤਾਤੁਏਕੋਜਾਣਾ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਨਉਮਿਲੈਵਡਿਓਈਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨ
 ਹੀ॥ ਜੇਪ੍ਰਰਿਹੋਦੈਮੰਗਲਜਾਈਐਠਿਰਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥
 ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮਨੀਧਪਾਦਹਿ॥ ਅਸਣਤਿਅਗਿਕਾਹੇਸਚਪਾਦਹਿ॥ ਮਮਤਾਮੇਹਰੁਮ
 ਦਿਹਿਤਕਾਗੀ॥ ਨਾਮਉਪੁਤੀਨਾਮੀਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਏਸਿਰਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖਭਾਗੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਿਪ੍ਰਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਦਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ॥ ਕਿਉਲਾ
 ਗੀਨਿਦਰੈਪਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਰਬੇਸਬਦਰਚੈਮਨਿਭਾਇ॥ ਭਿਖਿਅਸਹਜਦੀਚਾਰੀਖਾਇ॥
 ੨॥ ਰੁਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ॥ ਮਾਇਅਮੇਹਸਹਜਮਠੁਡੁ॥ ਛੁਟੇਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾ
 ਈ॥ ਧੀਪਨਧਾਪਿਅਅਦੇਜਾਇ॥ ੩॥ ਧਿਦੁਨਰਾਖਹਜਤੀਕਹਾਦਹਿ॥ ਮਾਈਮਾਗਤੜੈਲੇ
 ਰਾਦਹਿ॥ ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ ਬੁਝਤਬੁਝੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥ ਭੋਖਕਰਹਿ
 ਖਿੰਥਾਧੁਧੁਆਲ੍ਹਠੇਖੇਲਖੇਲੇਧਹੁਨਦੁਆ॥ ਅਤਰਿਅਗਨਚਿਤਾਧਹੁਜਾਗੇ॥ ਵਿਣੁ
 ਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਖਾਗੇ॥ ੫॥ ਮੁਝਾਛਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਅਬਿਗਿ
 ਅਨਿ॥ ਜਿਹਦਾਇਦੀਸੁਆਦਿਲੁਭਾਨਾ॥ ਪਸੁਕੁਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ॥ ੬॥ ਤਿਧਿਪਲੇ
 ਗਾਤਿਧਿਪਜੇਗਾ॥ ਸਬਦਦੀਚਰੇਚੁਕਸਿਸੇਗਾ॥ ਉਜਲਸਾਚੁਸੁਸਧਦੁਹੋਇ॥ ਜੋਗੀ
 ਜੁਗਤਿਦੀਚਰੇਸੇਇ॥ ੭॥ ਤੁਧੁਪਹਿਨਉਨਿਪਿਤੁਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋ
 ਗੁ॥ ਜਤੁਸਤੁਸਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਜੋਗੀਤਿਕੁਦਣਮੀਤਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ

ਲਾ १॥ ਖਟਮਟ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਧੈਰਾਗੀ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਅਤਿ ਰਿਜਾਗੀ॥ ਦ੍ਰੌਣੀ ਮਨੁ ਹਰ ਮੇਰਾ
 ਮਨੁ ਲੀਟਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚ ਨਾਮ ਪਤੀਟਾ॥ १॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਬੁਗਤਿ ਸੁਖ ਪਾਈ॥ ਐ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਰਿਹ ਰਿਖੀ ਠਾਲਾ ਗੈਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਈ॥ ਐ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਬਿਦੁ ਰਜ ਸਮਾਏ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਟੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੇਲ ਕੁਹੀਰਾ॥ ਤਿਤ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ੨॥
 ਹਉ ਮੈ ਮਤਾਰੇ ਗੁਨ ਲਾਗੈ॥ ਰਾਮ ਬੁਗਤ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਜਮ ਜਿਦੁ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਂਹਿ॥ ਨਿਰ
 ਮਲ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ॥ ੩॥ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਭੁਟੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰ ਮਤਿ ਪਰ
 ਹਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਦੁ ਲਾਈ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅਤਿ ਰਿਪਾਈ॥ ੪॥ ਅਲਿ
 ਪਤ ਗੁਰ ਮਹਿ ਰਹਿ ਨਿਰਾਗੇ॥ ਤਸ ਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦ ਸੀਖਾਰੇ॥ ਪਰ ਪਰ ਜਾਇ ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ॥
 ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਸਮਾਏ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉ ਪੁਤਾ॥ ਸਬਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ
 ਪਰੇਤਾ॥ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮਰਿ ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੇਈ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ
 ਦ੍ਰੌਣੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਅਵਿਗਤ ਬੀਗਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ॥ ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ॥ ਏਕੈ ਰਾਮ
 ਦੁਰਹਿ ਆਨਿ ਰਧਾਨੀ॥ ੭॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਤਜਹ ਉਲੇਕਾ ਏਕੈ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਲੇ ਰਪਨ
 ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾ ਨ ਕਦੁ ਜਾ ਮੇਟ ਸਮਾਨਿ ਆ॥ ੮॥ ੩॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ १॥ ਸਾਹ
 ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਸਾਹੋ ਉਪਰਿ ਏਕੈ ਕਾਰਾ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਭੁਰ
 ਮਤਿ ਹੋਇ ਤਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਸੁਠਨ ਬੋਲ ਪਾਠੇ ਸਚੁ ਕਹੀ ਐ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਪਰਲ
 ਹੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਜੋਤਿ ਕਾ ਕਾਠੀ ਕੀਨੀ॥ ਪੈਸੇ ਸੁਣਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ॥ ਸਬੁ ਸੇਉ
 ਪਰਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਹੋਰ ਕਥਾ ਨੀ ਬਦਉ ਨ ਸਗਲੀ ਛੁਗਾ॥ ੨॥ ਨਾਦਹਿ ਧੋਵਹਿ ਪੁਜਹਿ ਸੇਲਾ॥
 ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਮੈਲੈ ਮੈਲਾ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਦਾਰ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾ

ਗਿਆ ॥ ੩ ॥ ਵੈਚੈਦੇਦੁਨਬੇਦੁਬਾਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿਤੁਧੈਕਿਉਪਿਤਗਤਾਰੇ ॥ ਘਟਿਘਾਟੇਧੁਰਮਚੀ
 ਨੇਨਨੋਵੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੇਸ੍ਰੀਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁਜੀਐ ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਸਰਣਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ ॥ ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਣਿਹਮਆਇਆ ॥ ਗੁਰਗਰਿਭੇਟੇਪੁਰਖਕਮਾ
 ਇਆ ॥ ਗੁਰਸਰਣਨਆਈਐਧੁਰਮਨਪਾਈਐ ॥ ਭੁਰਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਮਰਿਆਈਐ
 ॥ ਜਮਦਰਬਾਧੇਮਰੇਧਿਕਗਾ ॥ ਨਾਰਿਦੇਨਾਮਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ ॥ ੬ ॥ ਇਕਪਾਪੇਪਤੁਤਮਿਸਰਿਕਾ
 ਦੁਗਿ ॥ ਦੁਬਦਾਰਾਤੇਮਹਲਨਪਾਦਗਿ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮਅਪਾਗ ॥ ਕੇਟਮਪੋਕੇਜਨਅਪਾ
 ਗੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੁਧੁਰਭੁਲਾਸਚੁਏਕੈ ॥ ਧੁਧੁਗਿਅਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੈਕੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਏਕੈ
 ਜਾਇਆ ॥ ਆਵਦੁਜਾਣਾਮੇਟਸਮਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬਗੁਣੀ
 ਸਾਚਾਈਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਕੈਭੁਟੈਕਰਮਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕ
 ਲੀਮਹਲ ॥ ੧ ॥ ਹਠਨਿਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ ॥ ਦਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੁਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸੇਦਿਅਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ ॥ ਜਮਜੇਦਾਰਜੇਹਿਨਹੀ
 ਸਾਕੈਸਰਪਨਤੁਮਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ ॥ ਤੈਗੁ
 ਲਧਿਖਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਿਨੁਦੁਖੁਸਹੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਚਲੁਸਿਪਦਨੁਸਿਘਾਸਨੁਭੀ
 ਜੈ ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟਕਰਮਕਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਿਨੁਧਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅਤਿਰਿ
 ਪਚਿਅਗਨਿਕਿਉਪੀਰਜੁਪੀਜੈ ॥ ਅਤਿਰਿਚੇਰਕਿਉਸਾਦੁਲੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਆਕਾ
 ਇਆਗਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਅਤਿਰਿਮੋਲਤੀਰਥਭੁਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁਨਹੀਸੁਰਾਕਿਆਸੇਚਕਰੀਜੈ ॥
 ਕਿਰਤਪਾਇਆਦੇਸਕਾਕਉਦੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਅਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਗਿਆ
 ਨਾਤਿਪਤਿਨਹੀਥੀਜੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੇਮਰੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਸਤਗੁਰਪੁਛੁਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ ॥ ਮ

ਨਹਿਰਿ ਚੈ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਹੀ ਜੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ਵਿਅਕਤ ਭਵੀ ਜੋ ॥ ੨ ॥ ਭੁਰੁ ਭੁਰੁ ਭੁਰੁ ਪਾਸਿ ਧਰੀ ਜੋ ॥
 ਪੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਖੁ ਭਵੀ ਜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੧ ॥
 ਅੰਤਿ ਰਿਉ ਤੁਝ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਕਹੀ ਮੈ ਸੇ ਪੁਰੁ ਤੋਹੇਈ ॥ ਨਗਹਿ ਜਗਤਿ ਰਿਸਾਹੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ॥ ਭੁ
 ਤਪਤ ਪਰਲੁ ਭੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਸ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਗਾਹਰੀ ਭੀਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਤਿ ਨਹੀ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਨ ਲਗੈ ਮਤੀਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤ ਨਹੀ ਗਾਨਿ ਰਮ ਲੁ ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਹ
 ਬ ਅਮਰ ਅਤੇਲੁ ॥ ਜਿਹ ਵਾਸੁਰੀ ਸਾਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਪਰਿਟ ਰਿਸਾਚਾ ਨਹੀ ਰੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਬਨ ਮਹਿ
 ਥੇ ਸਹਿ ਭੁਗਾ ਰਿਅ ਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਸਾ ਰਿਪਰਾਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿਨਾ ਕਿਅ ਗਿਆਨੁ ॥
 ਗਰਮੁ ਧਿਪਾਵਹੁ ਰਗ ਮਾਨੁ ॥ ਹਠ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੈ ਲੈ ਲੈ ਕਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀਰ
 ਥਿ ਭਰਮ ਸਿਧਿ ਆਪਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਧਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਧੀ ਦੁਇ ਨੈ ਨ ਰਹਾਈ
 ਮਨੁ ਅਤੈ ਲੈ ਨ ਰਕੈ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੈ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੫
 ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠ ਨਿਗਹਿ ਨ ਡਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਦਾ ॥ ਸਧਰਿ ਵੀਰਾ ਰਿਗਹਿ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ॥ ਅਨਤ ਨਿਰਮਲ ਅਭਿਮਾਨ ਕ ਅਭੇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣ
 ਗਤ ਰਹਿ ਸੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇਉ ਪਜਿਉ ਭਗਤੀ ਕਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਗਰਬ ਜਾਹਿ ਮਨ ਭੀਨੋ ॥ ਭੂਠਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸਿਪਾਖ ਭੁਵੀਨੋ ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਪਰਬਾਉ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇ ਆਤਿ ਤੁਨਾਵ
 ਹਿ ਬਉਰੈ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭੁਇਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਬੈਗ ਕੀਏ ਤੇ ਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਦਿ
 ਸਾਰੁ ਭੁਵਨ ਲਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਨੇਹੁ
 ਦੁਪਾਇ ਹਿ ਕੀਲ ਮੁਦਿ ਸਾਗਰਿ ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮ ਸੀਲ ਨਾਹ

ਸਿਮ੍ਰਿਤਪਿਨਿਰਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆਪੁਨਿਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਨਿਤੁਸਾਧਸੰਗਤਿਧਿਨੁਬਾਦਿਨਇ
 ਆ॥ ੨॥ ਲਾਲਚਿਲਗੋਨਾਮਧਿਸਾਹਿਓਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੁਗਾਇਆਜਾਜਮੁਧਾਇਵੇਸਗ
 ਰਿਮਾਏਸੁਗਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਾਲਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿਦਤਾਤਪਰਾਈਹਿਰਦੇਨਾਮੁਨਸਰ
 ਧਣਇਆਧਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਰਾਮਨਾਮਧਿਨੁਨਰਵਿਗਾਇਆ॥ ੪॥
 ਧਿਨਮਹਿਦੇਸਕਰਹਿਨਦੁਆਜਿਓਮੇਹਪਾਪਮਹਿਗਲਤੁਗਾਇਆਇਤਉਤਮਾਇਆਦੇ
 ਧਿਪਸਾਰੀਮੇਹਮਾਇਆਮੇਮਗਨੁਭੁਇਆਕਰਹਿਧਿਕਾਰਦਿਥਾਗਘਨੇਰੇਸੁਗਤਿਸਬ
 ਦਧਿਨੁਨੁਰਮਿਪਇਆਹਉਮੈਰੇਗਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਲੇਦੁਰੇਗੁਗਾਇਆ॥ ੬॥
 ਸੁਖਸੇਪਤਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭੁਇਆਜਿਸਕਾਤਨੁਪਨੁਸੇਛਿਰਲੇਦੇ
 ਅਤਿਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥ ੭॥ ਅਤਿਕਾਲਕਛੁਸਾਧਿਨਚਲੇਜੇਦੀਸੈਸੰਭੁਤਿਸੈਹਿਮਹਿਅ
 ਆਦਿਪਰਖਅਪਰੰਪਰੁਸੇਖੁਭੁਤਹਿਨਾਮੁਹਿਦੈਲੇਪਾਹਿਪਇਆ॥ ੮॥ ਮੁਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿਸ
 ਹਿਸੁਦਹਿਭੈਸਾਗਰਅਸਗਲਿਪਾਇਆਦੇਖਕੁਟੰਬੁਮਾਇਆਗਿਹਮਦਿਰੁਸਾਕਤੁਜੰ
 ਨਾਲਿਪਗਲਿਪਇਆ॥ ੯॥ ਜਾਆਏਤਾਤਿਨਹਿਪਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਧੁਲਾਇਲਇਆਜੇ
 ਵਿਛਕਰਣਸੇਕਹਿਰਹਿਆਧਖਸਨਹਾਰੈਧਖਮਿਲਇਆ॥ ੧੦॥ ਨਿਨਦੇਹਚਾਧਿਅਗਮ
 ਰਸਾਇਣਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਥੋਜੁਭੁਇਆਹਿਧਸਿਪਿਧੁਪਿਗਿਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿ
 ਪਦਰਥਸਰਣਿਪਇਆ॥ ੧੧॥ ਨਦੁਖੁਸੁਖੁਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਾਹਰਖਸੇਗਤੇਧਿਰਕਤੁਬ
 ਏਆਆਪੁਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਹਿਪਾਏਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਇਲਇਆ॥ ੧੨॥ ੭॥ ॥
 ਗਮਕਲੀਮਹਲ ੧॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਨਿਮਸਾਨੁਦ੍ਰਿਨਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਰਮਿਲੀਣਾ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਗਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਰੰਗੁਲੀਣਾਅਹਿਨਿਸਰਪੈਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਾਚੇਦੇਖਿਪਤੀਣ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਹੇਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਸਮੈਸਹਿਅਨਹਤਸਬਦਿਰੰਗੀਣਾ॥ ੨॥ ਸਤੁਬੰ

ਪਿਕੁਪੀਨੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਰਸੀਣਾ॥ ੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਰੁਰਾਚੇਕਿਰਤੁ
 ਵੀਚਾਰਪਤੀਣਾ॥ ੪॥ਏਕਮਹਿਸਰਬਸਰਬਮਹਿਏਕੋਰਸਤਿਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥ ੫॥ਜਿਨ
 ਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਧੁਰਮੰਡਾਸੇਪ੍ਰਬੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥ ੬॥ਦੀਪਕੁਤੇਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਬੁਦ
 ਜੇਤਦਿਖਾਈ॥ ੭॥ਸਚੇਤਖਤਸਰਮਹਿਲੀਥੈਠੇਨਿਰਕੁਉਤਾਈਲਾਈ॥ ੮॥ਮੇਹਿਗਾਇਆਥੈਰ
 ਗੀਜੇਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਦਾਈ॥ ੯॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਪ੍ਰਬੁਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥
 ੧੦॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧॥ਅਉਰਠਹਸਤਪਤੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਦਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥ ੧
 ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਤੀਸਥਦਿਉਧਾਰੀਸਤਿਗੁ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਹਉਮੈਸੇਖੋਤ੍ਰਿਬੁਦਜੇਤਿਤੁਮ
 ਗੀ॥ ੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮਹਿਗਾਥੇਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੩॥ਸਿੰਝੀਭੁਰਤਿਅਨਾਹਦ
 ਵਜੈਘਟਿਘਟਿਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੪॥ਪਰਪੈਚਥੇਣਤਹੀਮਨੁਗਾਥਿਆਧੁਰਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ
 ॥ ੫॥ਪਰਿਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿੰਝੀਪਕਨਿਰਮਲਜੇਤਿਅਪਾਰੀ॥ ੬॥ਗਦਿਸਮਿਲਉਕੇਇਹੁਤ
 ਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਜੈਸਥਦੁਨਿਰਾਰੀ॥ ੭॥ਸਿੰਝਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਅਉਧੁਅਲਖਅਗੀਮੁਅਪਾਰੀ
 ॥ ੮॥ਕਾਂਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਗਾਥਪਰਿਵਸਹਿਦੀਚਾਰੀ॥ ੯॥ਸਥਦਰਵੈਆਸਣਘਰਿ
 ਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ੧੦॥ਕਾਲੁਧਿਕਾਲਕਰੇਕਹਿਧਪੁਰੇਜੀਵਤਮੁਆਮਨਮਾਰੀ॥
 ਧੁਰਮਾਧਿਸਨਮਹੇਸਾਇਕਮੁਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥ ੧੧॥ਕਾਇਆਸੇਪਿਤਰੇਤਦਸਾਗਰੁਮਾਤ
 ਮਤਤੁਦੀਚਾਰੀ॥ ੧੨॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਅਤਿਰਿਸਥਦਗਦਿਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ ੧੩
 ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਤਾਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥ ੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੈਣਉਥੈਦਰਤੈਏਹਾਭੁਗ
 ਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ ੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗਸਥਦਿਅਭੁਮਚੀਨੈਹਿਰਜੈਏਕਮੁਗਾਰੀ॥ ੧੬॥ਮਨੁਆਮਸ
 ਥਿਰਸਥਦੇਰਤਾਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ ੧੭॥ਥੇਰਥਾਦੁਨਪਾਥੈਅਉਧੁਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਵੀਚ
 ਰੀ॥ ੧੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗਕਮਾਵੈਅਉਧੁਜਤਸਤੁਸਥਦਥੀਚਾਰੀ॥ ੧੯॥ਸਥਦਮਰੇਮਨੁਮਾਰੇ

ਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਦੀਚਾਗੀ॥ ੨੧॥ ਮਾਇਆਮੇਹਭੁਦਨਲੁਏਅਉਧੁਸਥਦਤਰੈਕਲਤਾਗੀ॥
 ੨੨॥ ਸਥਦਿਸੁਰਜੁਗਚਰੇਅਉਧੁਬਾਣੀਭੁਗਤਿਦੀਚਾਗੀ॥ ੨੩॥ ਇਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੇਹਿ
 ਆਉਧੁਨਿਕਮੈਸਥਦਦੀਚਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਨਕਸਗਣਿਤੁਮਾਗੀ
 ॥੨੫॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ॥ ਸਰਮੇਦੀਆਮੁਦਿਵੀਨੀਪਾਇਜੇਗੀਖਿਖਿਕਾਰਿਤੁਇਆਆਵਣੁਜਾਣੁਖਿਭੁਤਿਲਾਇ
 ਜੇਗੀਤਾਤੀਨਕੁਦਣਜਿਣਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸੀਕਿਗੁਰੀਦੁਜਾਇਜੇਗੀ॥ ਜਿਤਕਿਗੁਰੀਅਨ
 ਰਦੁਜੇਧਰਿਸਿਉਰਪੈਲਿਦਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਪਤੁਕਰਿਸ੍ਰੇਲੀਜੇਗੀਅੰਭਿਤਨਾ
 ਮੁਗਤਿਪਾਈ॥ ਪਿਆਨਕਾਕਰਿਨੰਭਾਜੇਗੀਮਿਧੀਸੁਗਤਿਦੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਮਨੁਦਿਨਕਾਰਿਆ
 ਸਣਿਥੈਸਜੇਗੀਤਾਤੇਗੀਕਲਪਨਾਜਾਈ॥ ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਿਚਰਨਹਿਜੇਗੀਤਾਨਾਮੁ
 ਪਲੈਪਾਈ॥ ੩॥ ਇਤੁਕਿਗੁਰੀਪਿਆਨਨਲਾਗੈਜੇਗੀਨਾਮਚੁਪਲੈਪਾਇਆਇਤਕਿਗੁਰੀਸਾ
 ਤਿਆਵੈਜੇਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਦਿਚਰੁਜਾਇ॥ ੪॥ ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤਲਾਇਜੇਗੀਇਹੁਸਰੀ
 ਰਕਮਿੰਡੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਤਾਤੀਦਾਜੇਇਨਾਧਿਪਤਿਸਨਾਖੰਡੀ॥ ੫॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੇਜੇਗੀਕਹੀਐ
 ਏਕਸਮਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਹਸਾਤੁਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋਦੈਜੇਗਜੁਗਤਇਦੁਪਾਏ॥ ੬॥ ਨਦਰੀਆਦ
 ਰਸਭਕਿਛੁਧਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਤੇਗੀਭਾਦਨੀਲਾਗੈਤਗਇਹਸੇਝੀਪਾ
 ਏ॥ ੭॥ ਏਹੋਜੇਗਨਹੋਦੈਜੇਗੀਜਿਕੁਟਿਥਛੇਭਿਖਰਭੁਦਣਕਗਿਆਰਿਹਸਰੀਰਮਹਿਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹਾਇ॥ ੮॥ ਇਹਜੁਗਤਮਿਧੀਕਾਪੁਤਲਾਜੇਗੀ
 ਇਸਮਹਿਰੋਗੁਦਣਾਤਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ ਅਨੇਕਜਤਨਭੇਖਕਰੇਜੇਗੀਰੋਗਨਜੇਗਨਜਾਇਗਦ
 ਇਆ॥ ੯॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਧੁਪੈਹੋਜੇਗੀਜਿਸਨੇਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੇਈਬੁਝੈਜੇ

ਗਜਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੇਗੈਕਾਮਾਰਗਾਧਿਖਮੁਹੈਜੇਗੀਜਿਸਨੇਨਦਰਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿ
 ਏਕੋਵੇਖੈਦਿਚੁਰੁਰੁਮੁਕੁਰਾਏ॥੧੧॥ਦਿਲੁਦੁਜਾਈਕਿਗੁਰੀਦਾਜੇਜੇਗੀਸਾਕਿਗੁਰੀਦੁਜਾਈ॥ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਮੁਕਤਹੋਵਹਿਜੇਕੀਸਾਚੇਰਹਾਈ॥੧੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਭੁਗਤਖਜਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜ
 ਤਾਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝੁਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਦੋਇਦੁਭਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਰਹੁਸਦਾਸ
 ਹਜੁਸਖਉਪੈਜੇਕਾਮਰੋਪਦਿਚੁਰਾਈ॥੨॥ਆਪਛੇਨਾਮਲਿਦਲਾਗੀਮਮਤਾਸਬਦਜਲਾਈ॥
 ੩॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਤੇਧਿਨਸੈਅਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹਜੁਰਦੁਰਿਨਹਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿ
 ਨਿਰਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਦੈਘਟਿਅਤਿਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਈ॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਮਹਿਨਾਮ
 ਨਿਰਮੋਲਕਦੁਭੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭੁਰਮਨਭੁਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਹੁਮਨੁਗਾਧਉਇਕਰਾ
 ਈ॥ਧਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਭੁਲੀਭਿਰਦੀਧਿਰਥਾਜਨਮਗਦਾਈ॥੮॥ਜੇਗੀਜਗਤਗਦਾਈਉਠੈਪਾ
 ਥੀਭਿਜੇਗੁਨਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਦਨਗਰੀਮਹਿਅਸਲਿਖੈਸੇਗੁਰਸਬਦੀਜੇਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਪਾਰ
 ਥਾਜੀਸਬਦਿਨਿਦਾਰੇਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਏਹਸਗੀਰਸਰਦਰਹੈਸਤਿਗੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿ
 ਦਲਾਈ॥੧੩॥ਨਾਮਿਇਸਨਾਨਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਮੈਲੁਗਦਾਈ॥੧੪॥ਝੋਗੁਲੁਅ
 ਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਜੀਧਿਨੁਨਾਵੈਧਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸਤ੍ਰੈਮੁਗਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣ
 ਭੁਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਦਲਾਈ॥੧੭॥ਪਛਿਤਪਨੁ
 ਹਿਪਹਿਦਾਦੁਖਾਦਹਿਤਿਨਬੁਝੁਨਪਾਈ॥੧੮॥ਧਿਖਿਅਮਾਤੇਭੁਰਮਿਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸਕਰਹਿ
 ਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭੁਗਤਜਨਾਕੀਉਤਮਬਾਣੀਜੁਗਿਜੁਗਿਗੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਬਾਣੀਲਾਗੈ
 ਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਸਬਦੇਖੋਜੇਨਾਮੁਨਦੀਨਿਧਿਪਾਈ
 ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਹਿਮਨਸਹਜਸਮਾਣਾਧਿਨੁਰਸਨਾਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਦੁਦੇਖਰ

ਰੂਪਿਸਮਾਦੀਚਿਤਅਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸਟੁਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਜੋਤੀਭੋਤਿਮਿ
 ਲਾਈ॥੨੫॥ਹਉਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਅਪਣਾਜਿਨਸਾਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਾਨਕਏਕਕਹੈ
 ਬੇਨਤੀਨਾਵਹੁਗਾਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥ਗਮਕਲੀਮਹਲ ੩॥ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਨੁਲੰਭੁਪੈਸਤਹੁ
 ਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ਨਮੋਪੁਜਕਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿ
 ਨਸਭਿਕਿਛੁਮੇਲਸਤਿਹੁਕਿਅਹਉਪੁਜਚੜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੁਜਹੋਵੈਭਾਣਾ
 ਅਨਿਦਸਾਈ॥੩॥ਪੁਜਾਕਰੈਸਭਿਲੋਕਸਤਿਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪॥ਸਬਦਮਰੈਮ
 ਨਨਿਰਮਲਸਤਿਹੁਏਹਪੁਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਲਿਦਲਾ
 ਈ॥੬॥ਬਿਨਨਾਵੈਹੋਰਪੁਜਨਹੋਵੀਭੁਰਮਿਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਪਛਣੈਸੀ
 ਤਹੁਗਮਨਾਮਿਲਿਦਲਾਈ॥੮॥ਆਪੇਨਿਰਮਲਪੁਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੯॥
 ਪੁਜਾਕਰਹਿਪਰਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਨੁਜੈਭੁਇਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੁਜਾ
 ਜਾਣੈਭਾਣਾਅਨਿਦਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾਣੈਤੇਸਭਸੁਖਪਾਵੈਸਤਿਹੁਅਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੧੨॥ਅ
 ਪਣਾਅਪਨਪਛਣਹਿਸਤਿਹੁਕੁਜਕਰਹਿਦੰਡਾਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਜਮਨਹੀਛੁਡੈਲੋਜਾ
 ਸੀਪਤਿਗਦਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅਤਿਰਿਸਬਦਸਿਧਿਪਛਣਹਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥
 ਏਹੁਮਨੁਆਸੁਨਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਭੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਦਖਾਣਹਿਸਤਿਸੰਗਤਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਗਾਵੈਆਪਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੇਭਾਪਾਈ॥
 ੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚਦਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਲਿਦਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁ
 ਮੇਰਾਪੁਰੁਅਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਦਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਦੁਭਿਅਾਈ॥੨੧॥੧॥
 ੩॥ਗਮਕਲੀਮਹਲ ੩॥ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਸਬਦੈਮੈਲੁਊਤਾਰੀ॥੧॥
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮਦਸਿਆਪਾਇਅਤਿਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਦਾਰੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਛਿਰਪਾਰਸਹੋਏਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਬਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਭੇਖਕ

ਰਹਿਛਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਤਿਨਜੁਮੈਧਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਇਕਅਨਦਿਨੁਗਤਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਰਾ
 ਮਨਮਊਰਧਾਰੀ॥੪॥ਅਨਦਿਨੁਗਤੇਸਰਜੇਮਤੇਸਰਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੋਧਿਨੁਗਤਿਨਹੋਈ
 ਕਬਹੀਭੋਭੁਇਭੁਗਤਿਸਦਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਅਮੇਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਅਗਿਅਨਤਤਧੀਚਾਰੀ॥
 ੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਭੁੰਡਾਰੀ॥੮॥ਤਿਸਕਿਅਗੁਣਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹ
 ਉਗਧਾਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਾਲਾਹੀਦਿਚੁਆਪੁਨਿਦਾਰੀ॥੧੦॥
 ਨਾਮਪਦਾਰਥਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੁੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਅਭੁਗਤਾਏਆਪੇਤੁਠਾਅਪਣੀਵਿ
 ਰਪਾਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਵੀਸਟਾਭੁਖਲਾਹੀਗਾਵਨਿਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉ
 ਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਪਣਬਿਖਮਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭੁਓ
 ਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੁਝੈਕੇਦੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੇਪਾਗਲਿਖਿ
 ਆਸੇਈਪਾਇਆਮਿਸੁਹਰਿਸਬਦਿਸਦਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨਸਬਦੇਰਤੀਸਚੈਨਾਇ
 ਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਭਿਤਰੀਭੁਰਪੁਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਜੇਪ੍ਰਭੁਜ
 ਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਓਰਛੁਟਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਘਾਟੀਬਿਨਸਹਿਸੇਦਕਸੇਦਹਿਗੁਰਕੋਹੈਤਿਪਿਅ
 ਰੀ॥੨੧॥ਸੇਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਤਾਤਿਨੇਪਛ
 ਤਾਜਿਸੇਨੇਕਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਸੇਦਹਿਮਾਇਆਲਗੇਭੁਧਿਮੁਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੪॥
 ਜਿਚਰੁਅਦਿਰਿਸਾਸਤਿਚਰਸੇਦਾਵੀਚੈਨਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੨੫॥ਅਨਦਿਨਜਾਗ
 ਤਰੈਹੋਦਿਨਰਾਤੀਅਪਨੇਖਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥ਤਨਮਨਦਾਰੀਦੁਗਰਿਘਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰ
 ਦਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਅਮੇਹਧਿਨਮਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਦੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪ
 ਜਗਾਏਸੇਸੇਈਜਾਗੇਗਰਕੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੇਈਮੁਏਜਿਨਮੁਨਚੇਤਹਿਭੁਗ
 ਤਿਜੀਦੇਦੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਅਹਲਾ ੩॥ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਗ੍ਰਿਪ
 ਤਿਰਹੇਆਪਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕਨਾਮੁਦਸਿਆਪਾਇਅੰਤਹਿਪੁਰੇ

ਕੀਤਿਆਈ॥੧॥ਗੁਰੂ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਰਾਹਿਜਕੁਸਥਾਈ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਹੁਣਸੇਕਰਿਗਹਿਆਅਵਰਨਕਰਣਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਨੇਸਿਸਟਿਓਪਾਏਸਿਗਿਸਿਰ
 ਪੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸਖਪਾਦੁਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਅ
 ਪਆਪਉਪਾਏਅਲਖਨਲਖਣਜਾਈ॥੬॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੋਤਿਸਨੇਤਿਲੁਨਤਮਾ
 ਈ॥੭॥ਇਕਦਾਤੇਇਕਮੰਗਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭੁਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਚੁਕਾਗੀਜਿਨੀਏਕੇਜਾ
 ਤਸਨੇਰਹੇਸਮਾਈ॥੯॥ਆਪਿਸਬੁਪੁਸਿਅਣਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਜਾਈ॥੧੦॥ਆ
 ਪੇਦੁਖਸੁਖਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭੁਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਰਾਤਾਗਰਮੁਖਿਦਾਤਾਨਿਗੁਰੀ
 ਅਧਿਛਿਰੈਲੇਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨਾਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁਰਬੁਧੁਧੁਧੁਈ॥੧੩॥
 ਇਕਨਾਨਵਹੁਆਪਿਧੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਧੁਧੁਈ॥੧੪॥ਸਰਸਰਸਰਸਾਲਹਿਰੁਸੇ
 ਤੁਹਤਿਸਦੀਵਡੀਧੁਧੁਧੁਆਈ॥੧੫॥ਤਿਸੁਧਿਨਅਵਰਨਕੋਈਰਾਜਾਕਰਤਪਾਦਸਬਣਤਬਣ
 ਈ॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿਸੇਕਾਹੇਸਰਸਾਚਾਦਿਰਲੈਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸੇਨਪਾਣੀਸਰਾਪਿ
 ਆਦਹੁਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣੀ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੇਜਨੁਸੀਧੈਜਿਸੁਹਿਰਦੇਨਅਦੁਸ
 ਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਸਰਾਹੇਸਾਚਾਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਦੇਖਿਗਹਿਅ
 ਦਿਸਮਾਦੁਮੇਗਪ੍ਰਭੁਗਵਿਆਸਰਬਥਾਈ॥੨੧॥੫॥੧੪॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗਗਰਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਅਸਟਪਦੀਅਗਾਕਿਨੀਕੀਆਪਗਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾਕਿਨ
 ਜੀਕੀਆਪੁਜਾਧਿਸਥਾਰਾਕਿਨੀਨਿਵਲਭੁਇਅਗਮਸਾਧੋਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਗਹਿਅਗਾ
 ਪੋ॥੧॥ਤੇਰਾਭਰੇਸਾਪਿਆਗੇ॥ਆਨਨਜਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਗੁਰੂ॥ਕਿਨੀਗਿਹੁਤਜਿਵਣਖੰਡ
 ਪਾਇਆਕਿਨੀਮੇਨਅਉਧੁਤੁਸਦਾਇਆਕੋਈਕਹਤਉਅਨੀਨਿਭੁਗਉਤੀਮੋਹਦੀਨਹ
 ਰਿਹਰਿਓਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨੀਕਹਿਅਗਉਤੀਰਬਵਾਸੀਕੋਈਅਨਿਤਜਿਭੁਇਆਉਦਾ
 ਸੀ॥ਕਿਨੀਕੁਵਨਸਭਪਰਤੀਕਹਿਅਗਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਗਹਿਰਿਪਰਿਅਗ॥੩॥ਕਿਨੀ

ਕਹਿਅਮੇਕਲਹਿਫੁਡਿਅਈ॥ਕਿਨੀਕਹਿਅਘਾਧੁਭਾਈ॥ਕੇਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰ
 ॥ਮੇਹਿਦੀਨਹਿਗਹਿਅਧਾਰ॥੪॥ਕਿਨੀਪੁਪਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਪੁਦਰਤਨੇਮਮ
 ਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨੀਤਿਲਕਰੋਪੀਚਨਲਾਇਅਗਮੇਹਿਦੀਨਹਿਗਹਿਗਹਿਧਿਅਇਅ॥
 ੫॥ਕਿਨੀਮਿਧਧੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ਕਿਨੀਭੁਖਧੁਧਾਟਧਾਏ॥ਕਿਨੀਤਿਤਮਤਿਧੁਖੇਦ
 ॥ਮੇਹਿਦੀਨਹਿਗਹਿਗਹਿਸੇਵਾ॥੬॥ਕੇਈਚਤਰਕਹੈਪੀਡਿਤਾ॥ਕੇਖਟਿਕਰਮਸਹਿਤਮਿਓ
 ਮੀਡਿਤਾ॥ਕੇਈਕਰੈਆਚਰਸੁਕਰਣੀ॥ਮੇਹਿਦੀਨਹਿਗਹਿਗਹਿਸਰਣੀ॥੭॥ਸਗਲੇਕਰਮ
 ਪਰਮਜੁਗਸੇਧੋ॥ਬਿਨੁਨਦੈਇਹੁਮਨੁਪੁਧੋਧੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਧਸੰਗੁਪਾਇਅਗ॥ਧੁਈਤਿ
 ਸਨਮਹਸੀਤਲਾਇਅਗ॥੮॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਇਸਪਾਣੀਤੇਜਿਨਤੁਪਰਿਅ
 ॥ਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਹਰਾਕਰਿਅ॥ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੇਸੁਰਤਿਪਰੀਖਿਅ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੁਰ
 ਧਿਅ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰਸਮਾਰਜਾਨਾ॥ਸਗਲੇਛੋਰਧੀਚਾਰਮਨਾ॥੧॥ਰਗਉ॥ਜਿਨਦੀ
 ਏਤੁਪੁਧਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਜਿਨਦੀਏਕੁਤੁਪੁਤਾਰੀ॥ਜਿਨਦੀਏਤੁਪਧਾਨਿਤਾਅਰਮੀਤਾ॥ਤਿਸੁ
 ਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਲੇਘੁਣੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨਦੀਆਤੁਪਪਦਨਅਮੇਲਾ॥ਜਿਨਦੀਆਤੁਪਨੀਰਨਿਰਮੇ
 ਲਾ॥ਜਿਨਦੀਆਤੁਪਪਾਦਕੁਬਲਨਾ॥ਤਿਸਠਾਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰਨਾ॥੩॥ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿ
 ਨਭੇਜਨਦੀਏ॥ਅੰਤਰਿਥਾਨਠਹਿਰਾਦਨਕਉਕੀਏ॥ਧਸੁਧਾਦੀਓਧਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ਤਿਸਠਾਕੁ
 ਰਕੇਚਿਤਰਖੁਚਰਨਾ॥੪॥ਪੇਖਨਕਉਨੇਤੁਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕਮਾਦਨਧਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚ
 ਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰਕੀਨੇਮੇਰਾ॥ਮਨਤਿਸਠਾਕੁਰਕੇਪੁਜਹੁਪੈਰਾ॥੫॥ਅਪਦਿਤਪਦਿਤਜਿਨਤੁਕ
 ਰਿਅਗ॥ਸਗਲਜੋਨਮਹਿਤੁਮਿਰਿਧਰਿਅ॥ਅਧਿਤੁਸੰਭਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ਕਾਰਜਸਦਰੈਮਨਖੁ
 ਪਿਅਈਐ॥੬॥ਈਹਉਹਏਕੈਓਹੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਓਹੀ॥ਤਿਸਸੇਵਤਮਨਿਅਲ
 ਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸਦਿਸਹਿਐਇਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਅਰੋ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇ
 ਦਾਨਾਕਰਮਾਰੋ॥ਗੁਰਏਹਧਦੁਭਾਗੀਮਿਲਿਅਗ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੀਗਿਪਾਥਰਤਰਿਅਗ॥੮॥

॥ १ ॥ राभकलीभजला ५ ॥ कागुधिरादेरंगरसगुपा ॥ कागुधिरादेभादिघापपुता ॥ कागु
 धिरादेराजमिलपदापागा ॥ मतिधिरादेगठिनभअपारा ॥ १ ॥ ररनमाचुघनी ॥ म
 कुवाऐकुपनी ॥ १ ॥ रागुठा ॥ कागुधिरादेघेरअरुघाटि ॥ कागुधिरादेरसगसादि ॥
 कागुधिरादेसपटिसीगिनगी ॥ मतिरचेवेदलनभभुगगी ॥ २ ॥ कागुधिरादेपेलतनु
 आ ॥ कागुधिरादेअमलीगुआ ॥ कागुधिरादेपरदरघचुराए ॥ गरिजनधिरादेगठिन
 भपिआए ॥ ३ ॥ कागुधिरादेनेगउपपुजा ॥ कागुधिरादेमेगउरभीजा ॥ कागुधिरादेपदपठन
 उधिरादे ॥ मतिधिरादेकीरतनुगाए ॥ ४ ॥ कागुधिरादेदिनरेनचालता ॥ कागुधिरादे
 मेधिरादे ॥ कागुधिरादेघालपददता ॥ मतिधिरादेगठिनसुगादता ॥ ५ ॥ कागुधि
 रादेनटनदिबनिरतो ॥ कागुधिरादेनीभादिगठिनतो ॥ कागुधिरादेराजमठिनरते
 ॥ मतिधिरादेगठिनसुकरतो ॥ ६ ॥ कागुधिरादेमउभसुगति ॥ कागुधिरादेमेदररुगति
 ॥ कागुधिरादेमेपतनीदता ॥ मतिधिरादेगठिनसुधीदता ॥ ७ ॥ मतिवेलादिआतिउगी
 लगाना ॥ नकेमुनगीवेसिआना ॥ करिबिरपानिसरेदेना ॥ नानकतवेधलिधलि
 जति ॥ ८ ॥ ३ ॥ ॥ राभकलीभजला ५ ॥ रादाअगनगेगठिघुटा ॥ भाउगारकुसंग
 टतेहुटा ॥ नकानभमिभगतिबुठिजादि ॥ तैमेमतिनगराधेगठिगदि ॥ १ ॥ अमेराधनरा
 रदिआला ॥ नउकतदेधउतुमप्रतिपाला ॥ १ ॥ रागुठा ॥ नलुपीदतजिठिदिधामिटीता ॥ प
 नधिरादेमेगठिआदेतवीता ॥ लेबुकापनुप्राएअपारा ॥ तिठिगठिनगराधेकीठिलादि ॥ ३ ॥ नि
 ठिअपुलेपेधउगेदिअनदि ॥ गंगायकतगादेघरहुदि ॥ पिगुलपरघतपरतेपारि ॥ गरि
 वेनाभिमगलउपागि ॥ ४ ॥ निठिपादकमीगिमीतवेनासा ॥ अमेप्राहुतमीतमीगिधिनस
 ॥ निठिमाधनिवापरठिनलजेता ॥ नभनपतसबुबुभुउठिपेता ॥ ५ ॥ निठिचकदीसुगन
 कीआसा ॥ निठिरादिबघिदीआसा ॥ निठिकरंगनदकरनसभाने ॥ तिठिगठिनभगठि

विरसा निजिठिगधेयदला ॥ भाउतिउदेदि ॥ निठिआला ॥ पूरुमीलेजति ॥ तिठिगठिनभभवेठन
 द५३३५

ਜਮਨਹਿਸੁਖਨੇ॥੬॥ਤੁਮਗੀਰਿਪਾਤੇਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਇਅਲਕੁਏਤਾਮਾਏਚੀਤਾ॥ਦਇਆ
 ਧਾਗੀਤਿਨਿਪਾਰਣਗਾ॥ਬਿਨਤੋਹੀਛੁਟਕਾਗਾ॥੭॥ਸਭਿਥਾਨਦੇਖੈਨੈਣਅਲੇਇ॥ਤਿ
 ਸਥਿਨੁਤੁਜਾਅਵਗਨਕੇਇ॥ਕੁਮਭੈਛੁਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦਾ॥ਨਾਨਕਪੋਖਿਓਸਭੁਧਿਸਮਾਦਾ॥੮॥
 ੪॥ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਧੇਖੀਅਹਿਪ੍ਰਭੁਸਗਲਤੁਮਾਗੀਧਾਰਨਾ॥੧॥
 ॥ਇਹਮਨਹਰਿਕੈਨਾਮਓਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਧਿਓਥਾਧੇਕੁਦਗਤਿਸਭਿਕਰ
 ਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾਖੁਜੇਪੁਲੇਭੁਭੁਠਨਿਦਿਸਾਪੁਸੀਗਿਧਿਦਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮਜਪਤਮਨੁਨਿ
 ਰਮਲਹੋਵੈਸੁਖੇਸੁਖਗੁਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਿਸਗਣਿਜੇਅਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਈਹਾਓਹਾਨਹਾਰਨਾ
 ॥੫॥ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਧਿਰਥਾਤੁਮਾਗੀਆਗੈਸਰਨਾ॥੬॥ਤੂੰਦਤਾਸਭਨਾਜੀਆਕਾਅਪ
 ਨਕੀਆਪਾਲਨਾ॥੭॥ਅਨਿਕਧਾਰਕੇਟਜਨਓਪਰਿਨਾਨਕਵੈਵੈਦਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਗਿਮਿਓਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰ
 ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸੁਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਾਨਮਦਿਨਾਏਅੰਤੋਹੇਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
 ਲਦੁਖਕਾਰੇਰਭੀਨਸੀਤਿਧੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨ
 ਅਪੋਰੁਦਾਈ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬਿਪਨਿਤੇ
 ਹਿਰਨਕਮਲਦਿਨਾਏਏਕਸਬਦਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੁਪਧਿਧਿਅਤੇਕਾਢਿਓਸਾਰਸ
 ਬਦਿਬਦਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਿਸਾਰੁਕਾਧਾਹੁਕਤਹੁਨਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾ
 ਇਦਿਇਹਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤਿਪਤਾਈ॥੮॥ਸੰਤਸੀਗਿਮਿਲਕੀਰਤਨਗਾਇਆਗਿਰ
 ਲਵਸਿਆਈ॥੯॥ਪੁਰੇਗੁਰਪੁਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਰਿਬਿਨਅਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨਪ
 ਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਗਰਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਘਾਲਸਿਆਣਪਉਕਤਿਨਮੇਗੀਗੁਰੁਕਾਈ
 ੧੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੇਈਆਧੇਕਰੇਕਰਾਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਭਮਹਾਧਿਧਿਅਮਹਿਗੁਰਿ
 ਸਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅਪਣੇਜੀਅਤੈਆਧਿਸਮਾਲੇਆਪਿਲੀਏਲਹਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸ

ਰਧਰਮਕਾਥੇਲਧਾਪਿਅਭੁਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥ ੧੬॥ ਥੇਸੁਮਾਰਿਥੇਅਤਿਸੁਅਮੀਨਾਨਕਥ
 ਲਿਖਲਿਜਾਈ॥ ੧੭॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸਭਿਉਕਲਿਅਧਿਕਾਰਦੀਪਾਈ॥ ੧੮॥ ਅਤਿਗਿਜ
 ਮੀਜੀਅਕਾਦਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ ੧੯॥ ਏਕੇਕਾਰਨਿਰੰਜਨਨਿਰਭਉਸਭੁਜਲਥਲ
 ਗਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਭੁਗਤਦਨੁਭੁਗਤਾਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕਜਾਚੈਮਾਈ॥ ੨੧॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦਪਿਅਗਹਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕਾ॥ ਮੁਖਉਜਲ
 ਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਗਮਪਿਅਗਹਿਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਬਾਣਿਅ
 ਈਸਤਿਹੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਖੇਪਨਿਧਾਹੀਸਤਿਹੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀਤਿ
 ਸਾਓਲਾਹੀਸਤਿਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਜਤਖੇਜਤਲਾਲੁਇਕੁਪਾਇਅਗਹਿਕੀਮਤਿਕਹਣਨ
 ਜਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਗੋਪਿਅਨਾਸਾਚੇਦਰਸਸਮਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੩॥ ਗੁਣ
 ਗਾਵਤਭੁਏਨਿਹਾਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੪॥ ਆਤਮਰਾਮਗਵਿਆ
 ਸਭਿਅੰਤਰਿਕਤਿਅਵੈਕਤਿਜਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੫॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੋਭੀਹੋਸੀਸਭੁਜੀਅਕਾ
 ਸੁਖਦਾਈਸਤਿਹੁ॥ ਆਪਿਧਿਅਤਿਅਤਿਨਹੀਪਾਈਐਪੁਰਗਹਿਆਸਭਿਠਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੬॥
 ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਲੁਜੋਧਨਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕਥਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸਤਿਹੁ॥ ੭॥ ੭॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
 ਲ ੫॥ ਮਨਬਚਕਰਮਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਮਨਪੇਰਮਗਾਅਤਿਖਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾ
 ਰਿਓਤਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿਰਿਸੁਖਾਧਾਹਰਿਸੁਖਾਹਰਿਜਪਿਮਲਨਭੁਏਦੁਸਟਾਗੀ॥ ਜਿਸਤੇ
 ਲਗੋਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੇਪ੍ਰਭੁਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਗੀ॥ ੨॥ ਉਪਰੇਸਤਿਪਰੇਹਰਿਸਰਨੀਪਰਿਧਿ
 ਨਸੇਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਸਾਪੁਸੰਗਤਇਹਛਲਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਗੀ॥ ੪॥ ਨਿਕੇ
 ਈਸੁਗੁਨਕੇਈਹੀਣਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ੫॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਗਵਿਆਏਕ
 ਮੁਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਕੀਮਤਿਕਉਦਕਰੇਤੇਗੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭੁਅਤਿਨਪਾਰਾਵਾਗੀ॥ ੭॥ ਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿਅਈ

ਤੇਰਿਅਸਤਿਨਾਹੇਲੁਗੀ॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ੩੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ੩੯॥ ੪੦॥ ੪੧॥ ੪੨॥ ੪੩॥ ੪੪॥ ੪੫॥ ੪੬॥ ੪੭॥ ੪੮॥ ੪੯॥ ੫੦॥ ੫੧॥ ੫੨॥ ੫੩॥ ੫੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥ ੫੭॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ੬੦॥ ੬੧॥ ੬੨॥ ੬੩॥ ੬੪॥ ੬੫॥ ੬੬॥ ੬੭॥ ੬੮॥ ੬੯॥ ੭੦॥ ੭੧॥ ੭੨॥ ੭੩॥ ੭੪॥ ੭੫॥ ੭੬॥ ੭੭॥ ੭੮॥ ੭੯॥ ੮੦॥ ੮੧॥ ੮੨॥ ੮੩॥ ੮੪॥ ੮੫॥ ੮੬॥ ੮੭॥ ੮੮॥ ੮੯॥ ੯੦॥ ੯੧॥ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ੨ ਅਨੰਦਕੁਇਆਮੇਰੀਆਏਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇ
 ਅਗਸਤਿਗੁਰਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿਦਨੀਆਵਧਾਈਆਗਗਰਤਨਪਰਦਾਰਪਰੀਆ
 ਸਬਦੁਗਾਵਣਆਈਆਗਸਬਦੇਤਗਾਵਹੁਗੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਦਸਾਇਆਗਕੋਹਨਾਨਕੁਮ
 ਨਿਦੇਆਸਤਿਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆਗ॥ ੧॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਰਗੁਰਗਿਨਾਲੇ॥ ਗਿਨਾਲਗੁਰੁ
 ਮਨਮੇਰੇਦੁਖਸਭੁਵਿਸਾਹਣਾ॥ ਅਗੀਵਾਰਓਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸਫਾਰਣਾ॥ ਸਭੁਨਾਗ
 ਲਸਮਰਥਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਦੁਵਿਸਾਹੇ॥ ਕੋਹੇਨਾਨਕੁਮਨਿਮੇਰੇਸਰਗੁਰਗਿਨਾਲੇ॥ ੨॥
 ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਅਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥ ਘਰਿਤਤੇਰੇਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ ਸ
 ਰਾਮਿਛਤਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਾਨਿਦਸਿਅਦਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ
 ਕੋਹੇਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਅਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਪਾਗੇ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰਮੇਗਜਿਨਬੁਖਾਸਭਿਗਦਾਈਆਗ॥ ਕਰਿਸਾਤਿਸੁਖਮਨਆਇਦਸਿਅਨਿਨਿਛਿਛੁ
 ਸਭਿਘਾਈਆਗ॥ ਕਰਿਸਾਤਿਸੁਖਮਨਆਇਦਸਿਅਨਿਨਿਛਿਛੁਸਭਿਪੁਨਾਈਆਗ॥ ਸ
 ਰਾਕਰਧਾਲੁਕੀਤਾਗੁਰੁਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਦਰਿਓਆਈਆਗ॥ ਕੋਹੇਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸਤਿਸਬਦ
 ਪਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਪਾਗੇ॥ ੪॥ ਦਾਜੇਪਚਿਸਬਦਤਿਤਘਰਿਸਭਾਗੇ॥ ਘਰਿਸ
 ਭਾਗੈਸਬਦਦਾਜੇਕਲਾਜਿਤਘਰਿਧਾਗੀਆਗ॥ ਪਚਿਦੁਤਤੁਪਦਸਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥
 ਧੁਰਕਰਮਪਾਇਆਤੁਪੁਜਿਨਕਉਮਿਨਾਮਹਰਿਕੇਲਾਗੇ॥ ਕੋਹੇਨਾਨਕੁਤਹੁਸੁਖਹੋਆਤਿਤੁਘਰਿ
 ਅਨਹਦੁਜੇ॥ ੫॥ ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਿਨਿਮਾਣੀ॥ ਦੇਹਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਅਵ
 ਰੇਦੇਚਰੀਆਗ॥ ਤੁਪਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਝੁਪਾਕਰਿਧਨਦਾਰੀਆਗ॥ ਏਸਨਉਹੋਰਥਾਉਨਾਹੀਸ
 ਬਦਲਾਗਿਸਫਾਰੀਆਗ॥ ਕੋਹੇਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਅਵਰੇਦੇਚਰੀਆਗ॥ ੬॥ ਅਨੰਦਮਨ

ਦਸਤੁ ਕੇ ਕੋਏ ਆਨੰਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿ ਆਗਾਨਾ ਆਇ ਆਮਾਨੰਦ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿ
 ਆਗਾ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਵਿਲਾਖਿ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅਨਿਨੁ ਸਾਗਿ ਆਮਾ ਅੰਦਰੁ ਹੁਨਿ ਨ ਕਾਮੇ ਹਤੁ ਟਾਤਿ
 ਨਾਸਧਨੁ ਸਚੇ ਸਦਾ ਰਿਆ ਕੋਏ ਨਾਨਕੁ ਏਹ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿ ਆਗਾ ੭ ॥ ਥਾਥਾ
 ਜਿਸਤੁ ਦੇਹੁ ਜੇ ਈਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤੇ ਸੇਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸੇ ਜੇਹੇ ਰਕਿ ਆਕਰੇ ਹਿ ਦੇਰਾ ਰਿਆ ॥ ਇਕ
 ਕੁਰਮ ਕੁਲੇ ਛਿਰ ਹਿਰ ਹਿਰਿ ਮਿਓ ਵਿਨ ਮਿਲਾ ਗਿਸਦਾ ਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭੁਇਆ
 ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਏ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਆਵਹੁ ਸੀ
 ਤਪਿਆਰਿ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਆਰੇ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਪਨ ਸਤੁ ਸਉ ਪਿਗਾਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੀਨਿ ਐ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ੯ ॥ ਕੋਏ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਹੁਕਮਿ ਅਹੁ ਅ
 ਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੧੦ ॥ ਏਸ ਨਚੇ ਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ਕਿਨੈ ਤੁਸੁ
 ਟਿਮਿ ਮੇਰਿ ਆਗਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਦੀਜਿ ਨਿਏ ਤੁਰ ਮਿਭੁਲਾਇ ਆਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਤੁਮੇਹੁ ਦੀ
 ਤਿਨੈ ਵੀਤੀ ਜਿਨ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈ ਆਗਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਵੀਤਾ ਤਿਸੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੇਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇ
 ਆਗਾ ॥ ਕੋਏ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੇ ਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਸ ਨ ਪਿਆਰਿ ਆਤੁ ਸਦ
 ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟਿਬੁ ਤੇਰੇ ਖੰਡਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਖਿ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ
 ਕਿਉਂ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲਿ ਨ ਵੀਜੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਹੁੰਚਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਉ ਪਦੇ ਸੁ
 ਸੁਇਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਕੋਏ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਤੁ ਸਦ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
 ਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪਣੇ ਜਾਣਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ
 ਖੋਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਕੇ ਆਪਿ ਦਖਾਣਹੇ ॥ ਆਖਹਿ ਤੇਰੇ ਖਾਹਿ ਸਬੁ ਤੂੰ ਹੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ਕੋਏ ਨਾ
 ਨਕੁ ਤੂੰ ਸਦ ਅਗਮੁ ਹੋ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਚਿਨ ਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਅੰਤੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥
 ਪਾਇ ਆਗਾ ਅੰਤੁ ਗੁਰੁ ਵਿਰਪਾ ਕੀ ਨੀਸਰਾ ਮਨਿ ਦਸਾਇ ਆਗਾ ॥ ਕੀ ਅਜੰਤ ਸਬੁ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਇਕ

ਅੰਤੁ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ

ਵੇਖਿਣੁ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਭੁ ਲੇਖੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕੁਰੁ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਲਾਤੁ ਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਤੁਠਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਭੁਗਤਾ ਵੀਚਾਰੁ ਲਿਨਿ ਗਲੀ ॥ ਚਾਲਨਿ
 ਗਲੀ ਭੁਗਤਾ ਹਰੇ ਗੀਧਿ ਖਮ ਮਾਰ ਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਭੁ ਲੇਖੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤਾ ਜੀ
 ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੀਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵਾਲੁ ਪੁਨਿ ਵੀਏਤੁ ਮਾਰ ਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ~~ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤੇ ਪਾਇਆ~~ ॥ ਤਿਨਿ ਤਿਸ
 ਨਾ ਆਪੁ ਤਿਨਿ ਆਹਿ ਰਿਵਾਸ ਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਭੁਗਤਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਨਿਗਲੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਜਿਉ ਤੇ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹੋਰੁ ਵਿਆਜਾਣਾ ਗੁਣੇ ਗੋ ॥ ਜਿਵ ਤੁ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ
 ਚਲਹਿ ਜਿਨ ਆਰਗਾ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨਿ ਨ ਮੁਲਾਇਹਿ ਸਿਰਹਿ ਰਿਸਦਾ ਪਿਆਵਹੋ ॥
 ਜਿਸਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸੋਗੁ ਰਦੁ ਆਰੋ ਸੁਖ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭੁ
 ਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁ
 ਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੀਨਿ ਦਸਿਆ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਪੁਲਿਖਿ ਆਆਇਆ ॥ ਏਕਿ ਛਿਰਹਿ ਘਟੇ ਰੇ
 ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏਸੇ ਜਨਾਨਿ ਗੀਰਹਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏਹੁ ਰਮੁ ਖਿਨੀ ਪਿਆ
 ਏਆ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੁੰਬੁ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਗਤਿ ਸਥਾਈਆ ॥ ਕਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣ
 ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਅੰਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੋਪਿ
 ਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਦਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਸੇ
 ਸਜਿ ਮਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀ ਟੁਹੈ ਬਿਤੁ ਸਜਿ ਮਿਧੋਤਾ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਪੈਵਹੁ ਸਬਦਿ
 ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਏਹੁ ਸਹਸਾਇ ਵਜਾਇ
 ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਅ ਹੁੰਮੈ ਲੇਖਾ ਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਧਾਰੁ ਹਰੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅ ਹੁਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨ ਮੁਖੁ ਐਹਾ ਰਿ
 ਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾਰਨੁ ਗੁਲਗਾਮਰੁ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਗਿ ਆਵੈ ॥ ਮਹਿਨ ਖੁਓਤੁ ਮਸੇ ਸੁਣਹਿ ਨਹੀ

ਫਿਰਹਿਜਿਉ ਥੇਤਾਲੇ ਭਾਗ। ਕੈਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਤਜਿ ਆਕੁ ਹਿਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨ ਖੁਜੁ ਐਹਾਰਿ
 ਭਾਗ। ੧੮। ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰਹਿ ਹੁ ਨਿਰਮਲਾ। ਧਾਰਹਿ ਹੁ ਤਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿ
 ਗੁਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ। ਕੁਛਿ ਕੀਸੇ ਇਪਹੁ ਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਸਾਸਚਿ ਸਮਾਣੀ। ਜਨ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਿਨੀ ਖ
 ਏ ਅਭੁਲੇ ਸੇਵਣ ਜਾਗੇ। ਕੈਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ। ੨੦। ਜੇਕੇ ਸਿਖ
 ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਵੈ। ਹੋਵੈ ਤਸਨ ਮੁਖ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰਨਾਲੇ। ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਗਹਿਰ
 ਏ ਪਿਆਏ ਅਤਿ ਰਿਆਤੁ ਮੇਸਮਾਲੇ। ਆਪੁ ਛੁਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰੁ ਧਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ।
 ਕੈਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਸਤਿ ਸੇ ਸਿਖ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਏ। ੨੧। ਜੇਕੇ ਗੁਰਤੇ ਦੇ ਮੁਖ ਹੋਵੈ ਧਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖ
 ਤਿਨ ਪਾਏ। ਪਾਏ ਮੁਖ ਤਿਨ ਹੋਰ ਬੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਧਿ ਬੈ ਆਨਾਏ। ਅਨੇ ਕਜਨੀ ਭੁਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿ
 ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ। ਫਿਰਿ ਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਰਹਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੁਣਾਏ। ਕੈਹੈ ਨਾ
 ਨਕੁ ਦੀਰਗਹਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ। ੨੨। ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ
 ਦੁਸਰੀ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਗੀ ਬਾਣੀ ਆਸਿ ਰਿਬਾਣੀ। ਜਿਨਿ ਨਿਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ
 ਹੋਵੈ ਹਿਰੈ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਰਿਗੀ ਜਪਹੁ ਸਾਰੀ ਗਿਆਣੀ। ਕੈਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਰੀ ਬਾਣੀ। ੨੩। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਧਿਨ ਹੋਰ ਕਰੀ ਹੋ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਕਰੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਰੀ ਬਾਣੀ। ਕਹਣੇ ਕਰੇ ਸੁਣਨੇ ਕਰੇ ਕਰੀ ਅਧਿਵਾਣੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿ ਆਕੁ ਨ ਜਾਣੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰ ਲਾਇ ਆਭਾਇ ਆਬੋਲ ਲਿਪੇ
 ਰਵਾਣੀ। ਕੈਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਰੀ ਬਾਣੀ। ੨੪। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੋ ਜੀਰੇ
 ਜਿਤੁ ਜਾਹੀ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮਨ ਲਾਗਾਏ ਹੋਹੁ ਆਸਮਾਉ। ਸਬਦਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸ
 ਚੈ ਲਾਇ ਆਭਾਉ। ਆਪੇ ਹੀ ਗਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ। ਕੈਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੋ ਜੀ
 ਰੇ ਜਿਤੁ ਜਾਹੀ। ੨੫। ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤਾਏ। ਹੁਕਮੁ ਦਰਤਾ
 ਏ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੇ ਬੁਝਾਏ। ਤੇਛੈ ਧੀਪਨ ਹੋਵੈ ਮਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ

ਸਨੇਅਪਿਕਰੇਸੁਹੈਵੈਕਸੁਮਿਵੈਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁਨਿਪਾਪੁਥੀਚਾਰਵੇਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾਝੁਤਤੈਸਾਰਨ
 ਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਕੁਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਅਰੋਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਤੇਸੇਨਨਜਾਗੋਜਿ
 ਨਹਰਿਮੀਨਿਦੁਸਿਅਥੇਲਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਤਤੁਪਾਏਜਿਸੇਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
 ਵਲਾਗੋਜਾਗਤਰੋਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਅਤਾਵੇਉਪਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੇਕਿਉਮਨੁਦਿਸਾ
 ਗੰਐ॥ਮਨੁਕਿਉਦਿਸਾਗੰਐਵੇਵਰਦਾਤਾਜਿਅਗਨਮਹਿਅਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਉਸੇਨਕਿਹੁਪੇ
 ਹਿਨਸਕੀਜਿਸੇਨਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਅਪਣੀਲਿਵਲਾਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀ
 ਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੇਵਰਦਾਤਾਸੇਕਿਉਮਨੁਦਿਸਾਗੰਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀ
 ਬਾਹਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਿਇਕੇਜੇਹੀਕਰਤੇਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾ
 ਣਤਾਜੀਮਿਆਪਰਦਾਰੁਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਲਾਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰਦੁਰ
 ਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤਹਰਿਦਿਸੇਰੇਮੇਹਉਪਜੈਭਾਉਦੁਜਾਨਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ
 ਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿਅਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲ
 ਨਪਾਇਆਜਾਇਆ॥ਮੁਲਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕਲਿਵਲਾਇਆ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜੇਮਿਲੈਤਿਸੇਨਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇਆ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸਮਿਲਰਹੈਹਰਿਦਸੈਅਨਿ
 ਆਇਆ॥ਹਰਿਅਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਿਤਿਨਾਵੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੇਪਾਇਆ॥੩੦॥ਹਰਿਗਸਿ
 ਮੇਰੀਮਨੁਦਣਜਾਗਾ॥ਹਰਿਗਸਿਮੇਰੀਮਨੁਦਣਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਗਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਗਗਿਨਿ
 ਤਜਪਿਉਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਹੁਦਿਹਾਣੀ॥ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਅਜਿਨਹਰਿਅਪੇਭਾਣਾ॥ਕਹੈਨਾ
 ਨਕੁਹਰਿਗਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਣਜਾਗਾ॥੩੧॥ਏਹਸਨਤੁਅਨਰਸਗਾਰਿਹੀਤੇਹੀਪਿਅਸਨ
 ਜਾਇਆ॥ਪਿਅਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਹੁਹਰਿਸੁਪਲੈਨਪਾਇਆ॥ਹਰਿਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐ
 ਹਰਿਸੁਬਹੁਨਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੋਆਇਆ॥ਏਹੁਹਰਿਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ

ਕੋਯੋਨਕਹੋਠਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸੈਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਅਗਇ॥ ੩੨॥ ਏਸਗੀਰਾਮੇਰਿਅਹਰਿ
 ਰੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੁਜਗਮਹਿਅਇਅਗਾਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪਵਿਚਤਾਤੁਜਗਮਹਿਅਇ
 ਅਗਾਹਰਿਅਪੇਮਾਤਾਅਪੇਪਿਤਾਜਿਨਜੀਉਓਪਾਇਜਗਤਦਿਖਾਇਅਗਾਗਰਪਰਸਾਦੀਘੁ
 ਰੁਮਾਤਚਲਤੁਹੋਅਚਲਤੁਨਰਗੀਆਇਅਗਾਕੋਯੋਨਕਸਿਸਟਕਾਮੁਲੁਗਚਿਅਜੋਤਰਖੀ
 ਤੁਜਗਮਹਿਅਇਅਗਾ॥ ੩੩॥ ਮਨਚਉਤੁਇਆਪੂਰੁਅਗਮਸੁਣਿਅਗਾਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉ
 ਸਖੀਕਿਹੁਮਦਿਰੁਬਣਿਅਗਾਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੇਗਦੁਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ ਗੁਰ
 ਨਰਨਲਾਗੋਦਿਨਸੁਬਾਗੋਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਪਏ॥ ਅਨੁਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮ
 ਰਿਰਸੁਭੇਗੋ॥ ਕੋਯੋਨਕਪੂਰੁਆਪਮਿਲਿਅਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥ ੩੪॥ ਏਸਗੀਰਾਮੇਰਿਅ
 ਇਸਜਗਮਹਿਅਇਕੈਕਿਅਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਅਗਾਕਿਕਰਮਕਮਾਇਅਤੁਪੁਸਗੀਰਾਜ
 ਤੁਜਗਮਹਿਅਇਅਗਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨਰਚਿਅਸੇਹਰਿਮਨਿਨਦੁਸਾਇਅਗਾਗਰਪਰ
 ਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਦੁਸਿਅਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪਾਇਅਗਾਕੋਯੋਨਕਏਹੁਸਗੀਰਪਰਦਾਣੁਹੋਅਜਿ
 ਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਅਗਾ॥ ੩੫॥ ਏਨੇਤੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਰਗੀਹਰਿਨਿਗਲਿਅਗਾਏਹੁਦਿਸੁ
 ਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੁਪੁਹੋਹਰਿਰੂਪੁਨਰਗੀਆਇਅਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘੁਇਅਜਾ
 ਦੇਖਾਹਰਿਇਕੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ਕੋਯੋਨਕਏਨੇਤੁਅਪਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਦਿਬਦਿ
 ਸਟਿਹੋਈ॥ ੩੬॥ ਏਸਦੁਲਹੁਮੇਰਿਹੋਸਾਚੇਸਾਚੇਸੁਨਣੈਨੇਪਠਾਏ॥ ਸਾਚੇਸੁਨਣੈਨੇਪਠਾਏਸਗੀ
 ਰਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ ਜਿਤੁਸੁਣੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਚੁਅ
 ਲਖਦਿਤਾਣੀਤਾਕੀਗਤਿਕੀਨਜਾਏ॥ ਕੋਯੋਨਕਅਖਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਦੁਹਸਾਚੇ
 ਸੁਨਣੈਪਠਾਏ॥ ੩੭॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਣਅਦਿਰਿਰਖਕੈਦਾਜਾਪਦਦੁਜਾਇਅਗਾਦੁਜਾਇਦਾਜਾ
 ਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਵੀਏਦਸਦਘੁਪਤੁਰਖਾਇਅਗਾਗਰਦੁਅਗੈਲਾਇਭੁਵਨੀਇਕ

ਨਾਨਕ ਸਵਾਨੁ ਆਗਰਿ ਖਾਇ ਆਗਾ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸਰਾ ਅਤਿ ਨਜਾਈ ਪਾਇ
 ਆਗਾ ਬੈਠੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਅਰੇ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਿਖਿ ਵੈਦਾ ਜਾਪ ਵਣੁ ਵਜਾਇ ਆਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ
 ਸਾਚੈ ਸੇਹਿਲ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਤਸੇਹਿਲ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵ
 ਹੋ ॥ ਸਚੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਘੁਸ੍ਰਾਵਹੋ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾਖ ਸਖੁ
 ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੇਜਨੁ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੇਹਿਲ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨੰਦ ਸੁ
 ਟੁਹੁ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਉਤਰੇ ਸਗਲ ਦਿਸੁ ਗੇ ॥ ਏ
 ਖਰੇ ਗਾਮੀ ਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਗੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ
 ਕਰਤੇ ਪਵਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਫੰਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਚਰਣ ਲਗੇ ਦਾਜੇ ਅਨਹਰ ਤੁਰੇ
 ੪੦ ॥ ੧ ॥ ੧ ਤਿਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਸਦਾ ॥ ਜਗਿ ਰਾਤ ਸੇਇ
 ਕੁਗਤਿ ਦਛਲੁ ਤਿਹ ਲੇਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁਣ ਜਾਣੈ ਵੇਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੇ ਨਜ
 ਟਹਿ ਸਬਦ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੋ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅਗਿਰ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੋ
 ਆਇ ਆਗ ਕਾਰਾ ਚਲਣੁ ਦਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆਗਾ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲ ਅਤੇਲੁ ਠਾਕੁਰ
 ਕੁਗਤਿ ਤੇਹ ਰਿਖਾਇ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ਆਗੁਰ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਪਹਿਧੋਨ ਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ
 ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੇ ॥ ਅਤਿ ਚਲਦਿ ਆਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮ ਏਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੋਨ
 ਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆਪਨੁ ਪ
 ਨੁ ਕਹੈ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੇਰਾ ਸਿਜੀ
 ਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ਆਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਕੁਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਰ ਦੁਜ ਹਿਵ ਜੇਹ ਰਿਖਾਇ ਗਾਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥
 ਤੁਸੀ ਪੁਤਰਾਈ ਪਰਵਾਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਵੇਖਹੁ ॥ ਕਰਿ ਨਿਰਜ ਨਿਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਪਰਵਾਣਾ

ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰ ਸ
 ਟਾਇਆ ਮਤ ਮੇਧਿ ਛੈ ਕੇਈ ਰੋਵ ਸੀਸੇ ਮੈ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ਮਿਤੁ ਪੈ ਸ੍ਰੇ ਮਿਤੁ ਬਿਗਮੇ
 ਜਿਸ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈ ਜਥੀ ਵਧੈ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਨਾਦੁ ਏ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਰਤ ਪਿਰੇ ਦੇ ਬਲਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਰਿਕਾਇਆ॥ ਸਤਿ ਸਿਖ ਬਿਧਿ ਪੁਤ ਭਾਈ ਗਾਮਰ ਸਪੈ
 ਗੰਧਾਇਆ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿ ਆਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਹੁ ਨਿਰਘਾਣੁ ਜੀਉ॥
 ਕੇਸੇ ਗੋਪਾਲ ਪੀਤਿ ਸਦਿ ਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿ ਪੁਰਾਣ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਗ
 ਰਿਨਾ ਮੁਸੁਣੀ ਮੈ ਬੋਧਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰੇ ਆਦੀ ਵਾਛਲੁ ਹਰਿ
 ਸਰਿ ਪਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲਿ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ॥ ਰ
 ਮਾਸ ਸੇਛੀ ਤਿਲ ਕੁਦੀ ਆਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਥੈ
 ਲਿਖਾਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਮੋਹੁ ਗ੍ਰੀਤੁ ਸਮੁਖੁ ਹੋਇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਸੇਧੈ ਗੀਪਾ
 ਇਜੀਉ॥ ਸਰੁ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਗੀਤਿ ਬੋਗੁਰੁ ਆਪੁ ਰਖਿ ਆ॥ ਕੇਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ
 ਨਾਹੀ ਫਿਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਨਿਵਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਹਿ ਭਾਣਦੀ ਈਵਡਿ ਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿ
 ਖਿ ਆਲੇ ਪੁਰਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਕੇਹੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਣਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ॥ ੬॥ ੧॥ ॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਕਲੀ ਮਹਲ ੫॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਜਨ ਨਾਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਨਾਮਿ ਕ
 ਟਿਖਲੇਇ ਅਨਾਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਨਾਮਿ ਜਾਨੀ ਅਨਾਹਰਿ ਜਾਨੀ ਅਨਾਨੈਣਿ ਅਲੇਇ ਅਨਾਹਰਿ ਜਾਨੀ
 ਅਨਾਨੈਣਿ ਅਲੇਇ ਆਪਿ ਟਿਪਿ ਟਿਸੇਇ ਆਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅਗੁਣਾ ਨਾਲਿ ਹੋਵੈ ਦਾਲ
 ਹਿਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨਜਾਣੈ ਮੁਨਾ॥ ਆਇਆ ਮਦਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨਾਈ ਭਰਮ
 ਪਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗਿਧਿ ਨਾਹੀ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਸਭਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਬਨਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ
 ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਪਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕਿਰਪਾਲ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲ ਮੇਰੇ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ

ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀਅਜੀਤਿਲੇਮੋਹਨਿਆ)

ਕਿਰਪਾਲਾ। ਨਾਨਕਤਾਰਾਅਪਰਅਪਾਰਾਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੋਹਨਿਆ। ਜਿਸਨੇਰਾਖੇਸੇ
ਸਚੁਭਾਖੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਧੀਚਰਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਪੁਰੁਕਉਰਾਣਾਤਿਸਹੀਕਉਪੁਰੁਪਿਆਰਾ।
੨॥ ਮਾਣੇਪੁਰੁਮਾਣੇਮੇਰੇਪੁਰੁਕਮਾਣੇ। ਜਾਣੇਪੁਰੁਜਾਣੇਸੁਆਮੀਸੁਘਨੁਸੁਜਾਣੇ। ਸੁਘਨੁ
ਸੁਜਾਨੁਸਦਾਪਰਪਾਨਾਅੰਤਿਹਰਿਕਾਨਾਮਾ। ਚਾਖਿਅਘਾਣੇਸਾਰਿਗਪਾਣੇਨਿਨੈਕੇਭਾਗ
ਮਥਾਨਾ। ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਹਿਪਿਆਸਗਲਤਿਸੈਕਮਾਣੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਰਤਖਤਨਿ
ਦਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਣੇ॥ ੩॥ ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪੁਰੁਕੈਸੁਣੀਐਮੰਗਲਾ। ਸੇਹਿ
ਲਹਾਪੁਰੁਮੇਹਿਲਹਾਅਨਹਦਪੁਨੀਐਸੇਹਿਲਹਾ। ਅਨਹਦਦਾਜੇਸਧਰਮਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿ
ਸਹਿਦੁਪਾਈ। ਸੇਪੁਰੁਪਿਆਈਐਸਭਿਕਿਛੁਪਾਈਐਮੇਰੇਨਾਵੈਜਾਈ। ਚੁਕੀਪਿਆਸਾ
ਪੁਰਨਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਨਿਰਗੁਨੀਐ। ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਿਪੁਰੁਮੇਰੇਕੈਨਿਤਾਨਿਤਮੰਗਲ
ਸੁਨੀਐ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਦਿਸਾਗੀ
ਐ। ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੈਠਿਉਰਧਾਰੀਐ। ਉਰਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੋ। ਭੈਦੁਰਿਕਛਾਪਾਪਹਰਤਾਦੁਸੰਦੁਖਭੁਵਖੰਡਨੋ। ਜਗਾਦੀਸਦੀਸਗੋਪਾਲ
ਮਾਧੋਗੁਣਗੋਵਿੰਦਦੀਚਰੀਐ। ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਮਿਲਸੰਗਸਾਧੁਦਿਨਸੁਰੇਣਚਿਤਾਰੀਐ॥
੧॥ ਚਰਨਕਮਲਉਪਾਰੁਨਨਕਾਅਸਰਮਾਲੁਮਿਲਖਭੰਡਗਨਾਮਅਨੰਤਧਰਾ। ਨਾਮੁਨਰ
ਹਰਿਨਿਪਾਨੁਜਿਨੈਕਰਸਭੇਗਏਕਨਗਾਇਣਾ। ਰਸਰੰਗਰੂਪਅਨੰਤਬੀਠਲਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਪਿਆਇਣਾ। ਕਿਲਦਿਖਹਨੁਨਾਮਪੁਨਹਚਰਣਨਾਮੁਜਮਕੀਤਾਸਹਗਾ। ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕ
ਗਸਿਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਾਅਸਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਣਬੇਅਤਿਸੁਆਮੀਤੇਰੇਕੇਇਨਜਾਨਈ। ਦੇਖਿ
ਚਲਤਦਇਆਲਸੁਣਿਭੁਗਤਦਖਾਨਈ। ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਤੁਸੁਪਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਤਪਰ
ਮੇਸਰਾ। ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਤਕਰੁਣਮੇਜਗਦੀਸਰਾ। ਸਾਪੁਸੰਤਿਸੁਜਾਣਸੇਈਨਿ

ਸਹਿਪੁਤੀਮਾਨਈ॥ ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸੇਇਤੁਸੁਹਿਪਛਨਈ॥ ੩॥ ਮੇਹਿਨਿ
 ਰਗੁਣਅਨਥਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇਵਨਿਨਿਨਾਮੁਇਨਾਇਆ॥ ਗੁ
 ਰਨਾਮੁਦੀਆਕਸਲੁਥੀਆਸਰਬਇਛੁਪੁਨੀਆ॥ ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲੇਚਿਗੀ
 ਦਿਛੁਨਿਆ॥ ਆਨਿਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਮਹਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਨਾ
 ਮਪੁਤਕਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੫ ਰੁਣਸੁਣੇਸਥਦੁਆਰ
 ਹੁਣਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸਤਿਨਕੋ॥ ਬਿਲਦਿਖਸਭਿਦੇਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰ
 ਤਕੋ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਓਪੀਜੈਰੇਣਿਦਿਨਸੁਅਗਾਧੀਐ॥ ਜੇਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਅ
 ਲਗਚਰਣਕਮਲਹਿਸਾਧੀਐ॥ ਕੁਓਕੁਗਤਿਦਇਆਲਮੇਹਨਦੁਖਸਗਲੇਪਰਹਰੇ॥ ਬਿ
 ਨਦੀਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਗਰੁਪਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣ
 ਕੁਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ ਅਨਰਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਗੋਪਾਏਸੁਖਘਨੇਰੇਰਾਮਾ॥
 ਸੁਖਨਿਧਨੁਮਿਲਿਆਨੁਖਹਰਿਅਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪੁਕੁਗਾਖਿਆ॥ ਹਰਿਚਰਣਲਗਾਕੁਮਰੁਓ
 ਕੁਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾਕੁਖਿਆ॥ ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਕੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇ
 ਆ॥ ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਕੀਕਿਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਮਿਲਰਹੀਐਪ੍ਰਕੁਸਾ
 ਪਨਾਮਿਲਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐਰਾਮਾ॥ ਦਇਆਲਪ੍ਰਕੁਦਮੇਦਰਮਾਧੇਅੰਤਨਪਾਈਐ
 ਗੁਨੀਐਰਾਮਾ॥ ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਿਸਗਣਿਦਾਤਾਸਗਲਦੇਖਾਨਿਵਾਰਣੇ॥ ਮੇਹਸੇਗਾਦਿ
 ਕਾਰਬਿਖੜੇਨਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੇ॥ ਸਭਿਨੀਅਤੇਰੇਪ੍ਰਕੁਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸਕੁਰੇਣਿਬੀਦਾ
 ਬਿਨਦੀਤਨਾਨਕਪ੍ਰਕੁਮਾਇਆਕੀਜੈਨਅਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੇ॥ ੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰਕੁਕੁਗਤਨਾ
 ਮਪਨੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਕੁਸਿਮਰਿਏਕੇਨਾਮੁਪਿਆਏਰਾਮਾ॥ ਪਿਆ
 ਇਸੇਪ੍ਰਕੁਤਰੇਪ੍ਰਕੁਤਰੇਕੁਦਜਲਹਰੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ ਸਦਾਸੁਖਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਪ੍ਰਕੁਲਗਾ

ਕਿਥਾ ਲਿਖਿਆ
ਨਸੀਬੀ

ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ਸਭਾਇ ਛੁਪੀ ਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਧਿਨ ਦੰਤ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਆਪਿ
ਮੇਲੇ ਛਿਗਾ ਹੀ ਦੁਖ ਵਿਸੁਰਿ ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਣ
ਮਲ ਸਰਣ ਗਤੀ ਅਨਰ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਆਗਾ ਪੀਐ ਧਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰ
ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਪੁਰੁ ਧਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ ਤਿਸ ਬਿਨ ਅਦਰ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਮਿਮਰੀ
ਐਂਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਪੁ ਰਿਹਾ ਆਇ ਕਨਿ ਮਖ ਮਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਗਾਗਰ ਚਰਣ ਲਗੇ ਦਿਨ
ਕੁਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸੈ ਗਾਗਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਰਿ ਨ ਸਰੋਈ ਤਿਸ ਕੁਝੈ ਸੋਹੇ ਦਿਜੀਉ ॥ ਬਲਿ
ਦਿਨ ਨ ਕਸੁ ਧਰਣੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਮਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਖੀ ਬਿਨ ਸੋਈ ਤੀ ਅਸੇ ਚਾ ॥ ਨਾਨਕੂਟੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੇਚਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਭੈ ਸੰਕਟ
ਟੇ ਨਾਗਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਾਨਿਦ ਗਾਏ ਪੂਰੀ ਨਾਨਕ ਪੁਤ ਪਾਲ ਜੀਉ ॥
ਪੁਤ ਪਾਲ ਮਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੇ ਤਿਸ ਹਿਮਿ ਉਰਿ ਗੁਲਗਾ ॥ ਕਰਿ ਚਰਨ ਮਸਤ ਕਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ
ਨਿਦਿ ਨ ਜਾਗਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਰਿਹਾ ਨੁ ਤਿਸ ਕਾਤੁ ਨ ਜੇ ਬਨੁ ਪਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ
ਦਿਨ ਨ ਕਸਰ ਬਜੀ ਆਪੁ ਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਕੋਇ ਦ
ਧਿ ਆਨਾ ਨਾਨਕ ਪਕਵੀਟੇ ਕਏ ਕਪਰ ਮੇ ਸਰਬ ਪੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸੇਸੁ ਆਮੀ ਪੂਰੁ ਧਰੇ ਅੰ
ਚਲਿਤਾ ਬੈਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭੁਜ ਸਾਪੁ ਮੰਗਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦੇਵ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਜੀਉ ॥ ਦਿ
ਕਉਟ ਕੀ ਜੇ ਜੀਉ ਦੀਜੈ ਆਸ ਦਿਕ ਪਰਦੀ ਪਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਸਭੁ
ਤਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਛਿਗਿ ਨ ਲਗੇ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ
ਬਿਰਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾ ਮੇਖ ਮੁਕਤ ਪਦ ਰਖਨਾ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਿ ਆਨਾ ਨ ਕਲਿ ਧਿਆ ਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਦਿਛੁ ਮੇਰੀ ਪੁਨੀ ਆਮਿ
ਲਿਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨਰਭ ਦਇਆ ਦੂਭਾ ਗੀ ਹੋਰਿ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰੁ ਆਇ ਜੀਉ ॥

ਦੁਖਭੰਜਨੇਨਾਨਕਨੀਤਿਪਿਆਇ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਸੁਗਾਵਦੁਦਠੁਗੀਯੋਕਗਿਰਿਪਾਭੁਗਵਤੀ
 ਉ॥ ਰਤੀਮਾਹਿਮੁਗਤਿਘੜੀਗੁਣਉਚਰਤਸੇਭਾਵਤੀਉ॥ ਗੁਣਹੀਗਿਰਤੇਧੀਨਿਤੇਜਨਜਿਨੀਇ
 ਕਮਨਪਿਆਇਆਸਫਲਜਨਮੁਭੁਇਆਤਿਨਕਾਨਿਲੀਸੇਖੁਭੁਪਾਇਆ॥ ਪੁਨਿਦਨਨਤਲ
 ਵਿਰਿਅਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹਿਤਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਦਾਜਨਮਮਰਣਹਿਤੀ
 ਉ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਉਦਮਅਗਮਅਗੋਚਰੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਗਾਕਥਨੀਸਾਤੁਪਭਾਵਸੀ
 ਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਜਨਿਸਾਜਨਪਰਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨਤਿ॥ ਸੁਕੇਤੇਹਰਿ
 ਆਖੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭੁਗਵਤੀ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰਤਿਸਰਸਬਸਤਿਮਾਹਰੇਤੁਵੇਸਾਖਸੁਖਮਧੁ
 ਜੀਉ॥ ਹਰਿਜੀਉਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਸਾਸਜੀਉ॥ ਘਰਨਾਹੁਨਿਹਚਲਅ
 ਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪੁਛੁਲਿਆ॥ ਸੁਦਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਯੋਤਾਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਮੁਲਿ
 ਆ॥ ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਦੁਖਗਵਾਇਆਭੁਈਪੁਰਨਆਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਰਣ
 ਤੇਗੀਮਿਟੀਜਮਵੀੜਾਸਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਬਿਨੁਭੂਮਿਮੁਈਕਰਤੀਕਰਮਅ
 ਨੇਕਾਕੇਮਲਬੰਧਨਘਾਪੀਆਨਾਨਕਕਰਮਹਿਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਜੋਭਾਣੇਸੇਮੇਲਿਆਵਿਛੋੜੇਭੀਆਪਿ
 ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਗਤੀਜਾਕਾਵਡੁਪਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰੀਖਮਗਤਿਅਤਿਗਾਧੜੀਜੇਠਅਖ
 ਹੋਘਾਮਜੀਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਦੁਹਾਗਾਈਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੀਰਾਮਜੀਉ॥ ਨਹਿਦ੍ਰਿਸਟਅਵੈਮਰਤ
 ਹਵੈਮਹਾਗਾਰਬਮੁਠੀਆਜਲਥਾਣੁਮਛੁਲੀਤੜਛਾਵੈਸੀਗਿਆਇਆਰੁਠੀਆ॥ ਕਰਿਪਾਪ
 ਜੋਨੀਭੈਭੀਤਹੋਈਦੋਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਓਟਤੇਰੀਗਾਧਪੁਰਨਕਾਮਜੀਉ॥ ੩
 ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਰਪਾਲਗੀਸੀਗਿਪ੍ਰੀਤਐਇਕਤਿਲੁਹਹਦੁਨਜਾਇ॥ ਮਨਤਨਅਤਿਰਿਹਦਿਗੇਨ
 ਨਕਸਹਜਿਜੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਸਾਜਨਹਜਨਮਜਨਮਕੇਮੀਤਾ॥ ਚਰਨਹਦਾਸੀਕਰਿ
 ਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਹਿਤਰੀਤਾ॥ ੨॥ ਛੰਤੁ॥ ਰਤਬਰਸੁਸੁਹੇਲੀਆਸਾਵਣੁਤਾਰਵੇਆਨਿਦਜੀਉ॥
 ਘਣਉਨਦਿਵੁਠੇਜਲਥਲਿਪੁਰਿਅਮਕਰੰਦਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਿਗਹਿਅਸਰਬਠਾਈਹਰਿਨਮ

ਨਵਿਪਰਿਪਿਭੁਗੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਅਮੀਅਤਿਰਿਜਾਮੀਕੁਲਸਮੁਹਾਸਭਿਤਗੇ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਜਗੋਨਹਿ
 ਛਿਦ੍ਰਲਗੇਰਿਪਾਲਸਦਬਖਸਿਦ੍ਰਜੀਉ॥ ਧਿਨਵੰਤਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਮਨਿਭਾਵੰਦ੍ਰਜੀਉ
 ॥ ਸਲੋਕ॥ ਆਸਪਿਅਸੀਮੈਠਿਰਉਕਥਪੇਖਉਗੋਪਾਲਾ॥ ਧੈਰੀਸਾਜਨਸਤਿਜਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
 ਮਲਣਹਾਰ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਮਿਲਬੇਸਾਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਲੁਗਣੁਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਣ
 ਗਭੀਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਗੁਤਿਸਰਦਅਤੁਬਰੇਅਸੁਕਤਕੇਹਰਿਪਿਅਸਜੀਉ॥ ਧੈ
 ਜੀਰਸਨਠਿਗਤਿਕਥਿਮਿਲੀਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ ਧਿਨੁਕੰਤਪਿਅਰੇਨਹਸੁਖਸਾਰੇਗਾਰਕੰਡੂਣ
 ਪਿਗੁਬਨਾ॥ ਸੁਦਿਰਸੁਜਾਣਚਤੁਰਬੇਤੀਸਾਸਧਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾ॥ ਈਤਉਤਦਹਿਦਿਸਅਲੇਕਨਮਨ
 ਮਿਲਨਕੀਪ੍ਰਭਆਸਜੀਉ॥ ਧਿਨਵੰਤਨਾਨਕਪਾਗਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਪ੍ਰਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ਜਲਣਿਬੁਝੀਸੀਤਲਤੁਏਮਨਤਨਉਪਜੀਸਗੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਨਮਿਲੈਦੁਤੀਅਧਿਨਸੀਰਾਤਿ
 ॥ ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਆਪਿਹਰਿਹਮਤੁਮਤੇਨਾਗੰਦੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਕੁਮਿਭੈਮਿਦਿਗਏਰਮਣਗਮਭੁਗਪੁਰਿ
 ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਗੁਤਿਸਿਸੀਅਰਸੀਤਲਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਮੰਘਰਿਪੋਹਿਜੀਉ॥ ਜਲਨਿਬੁਝੀਰਸੁਪਾਇ
 ਆਧਿਨਸੇਮਾਇਆਧੈਜੀਉ॥ ਸਭਿਕਾਮਧੁਰੇਮਿਲਿਹਜੁਰੇਹਰਿਚਰਣਸੇਵਵਿਸੇਵਿਅਗਾਰਹਿ
 ਤੇਰਿਸਭਿਰਸਗੁਣਗਉਅਲਖਅਰੁਦਿਅਗਾ॥ ਭਾਉਭੁਗਤਗੋਵਿੰਦਬਾਛਤਜਮੁਨਸਾਵੇਜੋਹਜੀਉ
 ॥ ਧਿਨਵੰਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮੇਲੀਤਹਨਪ੍ਰੇਮਧਿਛੋਹਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਾਹਰਿਪਨਪਾਇਆਸੇਹ
 ਗਣੀਠੋਲਤਨਾਗੰਢੀਤਾ॥ ਸਤਿਸੰਜੋਗੀਨਾਨਕਾਗਿਰਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਧਿਨੰਦਅਨੰਦਕੇ
 ਰੁਪਿਅਪ੍ਰੀਤਮਸੀਗਿਬਨੋ॥ ਮਨਬਾਛਤਭਲਪਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਨਾਮਭੁਨੋ॥ ੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਹਿਮਕ
 ਰਿਗੁਤਿਮਨਿਭਾਵਤੀਮਾਘਭਗਾਣੁਗੁਣਵੰਤੀਉ॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਾਉਮਗਲੋਰਿਹਿਅਏਹਰਿ
 ਕੰਤੀਉ॥ ਗਿਹਲਾਲਅਏਮਨਿਪਿਅਏਸੇਜਸੁੰਦਰਿਸੇਹੀਅਗਾ॥ ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਭੁਏਹਰਿਅ
 ਦੇਖਦਰਸਨਮੋਹੀਅਗਾ॥ ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਇਛੁਪੁਨੀਮਨਿਜਪਿਅਨਿਰਮਲਮਤਿਜੀਉ॥ ਧਿਨ
 ਵੰਤਨਾਨਕਨਿਤਕਰਹੁਰਲੀਅਹਰਿਮਿਲੇਸੀਪਰਕੰਤੀਉ॥ ੭॥ ਸਲੋਕਾਸਤਿਸਹਾਈਜੀਅੰਕੇਭ

ਦੁਜਲਤ ਰਣਹਾਰਾ ਸਭਤੇ ਉਚੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਨਾਖੀਆਗਾ ਜਿਨਾਨ ਨਿਆਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇਸੁਰੇ
 ਸੇਈਗਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਹਰਿਜਪ ਉਤਰੇ ਤੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ਚਰਣ ਬਿਗਾਜਿਤ ਸਭ ਉਪ
 ਰੇ ਮਿਦਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀਉ ॥ ਆਦੁ ਜਾਵਦੁ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਤਵੀ ਆਪਰ ਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿਗੀਰ ਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਥੀ ਸੰਗੇ ॥ ਤਜ ਆਪ ਸੁਣੀ ਪਰੇ ਚਗੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗ
 ਦੀ ਸੰਗੇ ॥ ਗੋਦਿੰਦੁ ਗੁਣ ਨਿਪ ਸੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦ ਕਉ ਆਦੇ ਸਜੀਉ ॥ ਬਿਨ ਵੈਤ ਨ ਨਕ ਮਇ
 ਆਪਾਰ ਹੁਜੁ ਗਾਜੁ ਗੋਇ ਕਦੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ १ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੁਖ ਣੀਓ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਓਤ ਪਾਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ
 ਜਿਨਿ ਰਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੇਲ ਜੁਗ ਭਯੋ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਯੋ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਪਗੋ ॥ ਓ
 ਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗੋ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣੁ ਧੀਚਾਰਾ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਪਤਿ
 ਵਿਆਲਿਖੁ ਸੁਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ
 ਉਪਾਇ ਆਤੀ ਨਿਭੁ ਵਨ ਇਕ ਜੇਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣੁ ਕਮੇਤੀ ॥ ਸਮਝੈ
 ਸੁਝੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਪੈਪੈ ਪਰਮੁ ਪਰੇ ਪਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਗੀ ਮਨੁ ਪੀਗਾ ॥ ਪੈਪੈ ਪੁਲਿ ਪਤੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿੰਚਨ ਭਯੋ ਮਨੁ
 ਗਾ ॥ ਪਨੁ ਪਰਣੀ ਪਰੁ ਆਪਿ ਅੰਜਨੀ ਤੇ ਲਿਖੇ ਲਿਖੁ ਪੁਰਾ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁ
 ਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਛੰਤਾ ਨੁਗਵਾਇ ਆਨੁ ਜਾਭਾਇ ਆਗਰ ਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾ
 ਨਾਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਮੈਗ ਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਵਾਇ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆ ਅੰਤਿ ਤੁਲਹਿ ਆ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇ ਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਤਿ ਪੀ ਆਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ
 ਕੇਈ ਹਉ ਮੈਗ ਬੁਝੈ ਆਪੋ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਏਕੁ ਪਛਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਦਾ ਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹੈ
 ਰਿਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣੁ ਏਕੇ ਸਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਣੁ ਜਾਨਾ ਕਵੈ ਕੁਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇ
 ਸੁਕਰ ਤੇ ਕਉ ਵਿਖਿ ॥ ਹਿਰਾਖ ਉਅਠ ਰਿਓ ਤਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇ ਆਕੇ ਦੇਵ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਠਿ ਠਗ

ਓਹੀ ਪਾਈ॥ ਲਾਖਿ ਲੇਖਿ ਮਹਤਾ ਜਿ ਦਿਗੁ ਤੇ ਇਥ ਤਬ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਤਿ
 ਅਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ॥ ੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੁਪੁ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ
 ਪਾਏ ਕੇਭਵਰੁ ਕੁਦੈ ਤਿਹੁ ਲੇਖਿ॥ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਸੁਝੈ ਪਤਿਹੋਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਲੈ ਸਮਸਾਰਿ ਰਹੈ ਬੁ
 ਰਮੁ ਖਿਏ ਕੁਦਿ ਰਲ ਕੋਲਹੋ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥
 ੭॥ ਓਹ ਮਧੁਰ ਮਜੇ ਤਿਉ ਜਾਲਾ ਤੀਨਿ ਕੁਦਣੁ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਓਹ ਗੁਣਿ ਆ ਅਸਰੁ ਪੁਰਿ ਖਾਵੈ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਓਹ ਨਿਬਰਸੈ ਨੀਤੁ ਰਪਾਰਾ॥ ਓਹ ਮਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਹੁ ਰਾਗਾ॥ ਇ
 ਸੁਏ ਕੇਵਾਜਾਣੈ ਤੇਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ॥ ੮॥ ਓਹ ਗੁਣੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਗੇ॥ ਓਹ ਉਦੇਖਿ ਸਬ
 ਦਿ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਓਹ ਪਰਿ ਆਇ ਅਤਿ ਤਿਹੁ ਲੇਖਿ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਦੇਇ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿਹੋਇ
 ੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਗਿ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੁਝੈ ਮਨੁ ਅਭਾਗਿ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਿ ਤਿਹੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥
 ਤੀਨਿ ਕੁਦਣੁ ਜਗਚਾਰੇ ਜਾਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸਹੀ ਜੋਗਾ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਿ ਸੁਮੀਰੁ ਸਿਦੇਹਾ॥ ਰਹ
 ਸੀਰਾ ਮੁਰਿ ਦੇਇ ਕਥਾਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਬਦੁ ਸਾਰਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਰਹ
 ਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਰਹਣਾ॥ ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗਚਾਰੇ॥ ਰਹਣੁ ਕਹਣੁ ਤੇਰਹੋ ਨ ਕੋਈ
 ਵਿਸੁਪਾਰਿ ਕਰਉ ਦਿਨੀਤੀ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਪਰੁ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ॥ ੧੧॥ ਲਾਜ ਮਰਤੀ ਮ
 ਰਿਗਈ ਪ੍ਰਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਦਰੀ ਸਿਰਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿ
 ਉਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ॥ ਲਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਈ ਨਿਚੰਦਾ॥ ੧੨॥ ਲਾਹਾਨੁ ਤੁ
 ਰਤੁ ਨ ਜਪਿ ਸਾਗੁ॥ ਲਘੁ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾ ਅੰਕਾਰਾ॥ ਲਾਜੀ ਚਾਹੀ ਲਾਇਤ ਧਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਧਿ ਮੁਗਧੁ
 ਗਵਾਰਾ॥ ਲਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇ ਅਜਗਿ॥ ਹੋਇ ਮਜੁਰੁ ਗਇ ਅਠਗਾਇ ਠਗਿ॥ ਲਾਹਾਨੁ ਤੁਪੁਜੀ
 ਦੇਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਰੀ ਪਤਿ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਗੁ॥ ੧੩॥ ਆਇ ਦਿਗੁਤਾ ਜਗੁ ਨ ਮਪੰਥਾ॥ ਆਈ ਨ ਮੋਟ
 ਦੁਕੈ ਸਮਰਥਾ॥ ਆਖਿ ਸੋਲੀ ਰਖ ਰਿਹੋਇ॥ ਆਖਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੇਇ॥ ਆਖਿ ਹੋਇ ਜਾ

ਮੁਗਪਸਿਆਨਾਗੁਗਤਿਧਿਪੁਨਾਨਗੁਰੁਓਰਾਨਾਸਰੁਮਧਿਵਰਤੈਏਕੇਸੇਇਆਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾ
 ਕਰੈਤਿਸੁਪਰਗਵੇਇ॥ ੧੪॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਗੁਜਨਮਿਮਰਨਿਨੀਪੰਧਏ
 ਗੁਜਿਦੀਸੈਸੇਅਧੇਆਧਿਅਧਿਉਪਾਇਆਧੇਘਟਥਾਪਿਅਧਿਅਗੋਚਰੁਪੈਲੇਈ॥ ਜੇਗ
 ਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੇਈ॥ ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਰੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ ਨਾਮਵਿਦੁਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥ ੧੫॥
 ਵਿਣਨਾਵੈਵੇਰੇਪੁਸਗੀਗਾਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਗਾਵਟਵਟਾਉਅਵੈਨਾਇ॥ ਕਿਅਲੇਆ
 ਇਆਕਿਅਪਲੇਪਾਇ॥ ਵਿਣਨਾਵੈਤੇਟਸਰੁਥਾਇ॥ ਲਾਹਮਿਲੇਜਾਵੈਇਥੁਸੁਥਾਇ॥ ਵਣਚੁਵਾਪਾ
 ਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਗੀ॥ ਵਿਣਨਾਵੈਕੈਸੀਪਾਤਿਸਾਗੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਣਦੀਚਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ ਗੁਣਮਹਿਗਿ
 ਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਗੁਣਦਤਾਦਿਰਲਸੀਸਾਗੀ॥ ਸਾਚੀਕਰਣੀਗਰਦੀਚਾਗੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚ
 ਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ਤਮਿਲੀਐਜਾਲੁਏਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਣਦੇਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤਾ॥ ੧੭॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਂਕਉਗਾਲੋ॥ ਜਿਉਕੰਚਨਸੇਹਾਗਾਛਾਲੋ॥ ਕਸਿ
 ਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ ਨਦਰਿਸਰਾਭਵਨੀਸਚਕਾਉ॥ ਜਗਤੁਪਸੁਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ ਕਰਿਕਰ
 ਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਹੋਰਕਿਅਕੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਜਾਈ॥
 ੧੮॥ ਖੇਜਤਖੇਜਤਅੰਤਿਤਪੀਆ॥ ਧਿਆਗੀਮਨਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਧਰਾਧਰਾਅਧੇਸਭੁਕੇਇ
 ਧਰਾਰਤਨੁਜਗਚਰੇਹੋਇ॥ ਧਾਤਪੀਅਤਿਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਧਿਨਮਹਿਮੁਏਨਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿ
 ਆ॥ ਅਸਥਿਰਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨਮਾਨਿਆ॥ ਗਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਗਗਨ
 ਗੀਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਣਗਵੈਸੁਖਸਹੰਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਗਾਇਆਨਾਵੈਆਇਨਾਇ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਗਗਨੁਅਗੀਮੁਅਨਾਥੁਅਜੇਨੀ॥ ਅਸਥਿਰਚੀਤੁਸਮਾਧਿ
 ਸੰਗੀ॥ ਗਗਿਨਾਮੁਚੇਤਿਛਿਰਿਪਵਹਿਨਜੁਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਧਿਉਨੀ॥ ੨੦॥ ਘਰ
 ਚਰਛਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਗੇ॥ ਜਾਤਿਅਸੰਖਅਤਿਨਹੀਮੇਗੇ॥ ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸਤਪੀਆ॥ ਕੇਤੇਗੁ
 ਰਚੇਲੇਛੁਨਿਉਆ॥ ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਉਆ॥ ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਗਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮ

ਰਨੁਜੀਵਦੁਪ੍ਰਤਨਾ ਲਿਅਦਹਦਿਸਰੁਹਿਘਰੇਮਹਿਪਾਇਆ ਮੇਲੁਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲ
 ਏਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈਗੁਰਮੁਖਿਥੇਲੈਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਵੈਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈਜਾ
 ਇਨਿਸੰਗਾ ॥ ਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਇਕਲੰਕਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੋਧੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚ
 ਜਮਾਰਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁਰੀ
 ਤੁਨਰਹਈਠਾਇ ॥ ਚੇਰੀਮਿਰਗੁਅਗਿਰੀਖਾਇ ॥ ਚਰਣਕਮਲਉਰਧਾਰੈਰੀਤਾ ॥ ਚਿਹੁਜੀਵਨੁ
 ਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾ ॥ ਚਿਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੇਇ ॥ ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਚਿਤਿਦਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ
 ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਛੁੱਟੀਜੈਦੇਹਖਲੈਇਕਗੀਛਿ ॥ ਛੁੱਟੇਅਨਿਤਦੇਖ
 ਹੁਜਗਿਹੀਛਿ ॥ ਧੁਪਛੰਦਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ ॥ ਧੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ ॥ ਛੁਇਆਛੁ
 ਛੁੱਟੀਜਗਤੁਕੁਲਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੁੱਟੀਜੈਜੇਬਨੁਜਰਆਮਿਰਿਕਾਲੁ ॥ ਕਾਂਇ
 ਆਛੁਜੈਭਈਸਿਥਾਲੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਪੇਆਪਿਪ੍ਰਭੁਤਿਹੁਲੇਇ ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਤਾਅਦਹੁਨਕੇ
 ਇ ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖਾ ॥ ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖਾ ॥ ਜਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤਪ੍ਰਭਾਵ
 ॥ ਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤੁਧ੍ਰੈਸਮਾਵੈਗਾ ॥ ਜੈਜੈਕਾਰਜਪਉਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਾਇਕੀ
 ਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੁਖਿਬੋਲਣੁਕਿਅਜਗਮਿਉਦਾਦਾ ॥ ਸ੍ਰੁਗਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦਾ ॥ ਜਨਮਿਮੁਏਨਹੀ
 ਜੀਵਣੁਆਸਾ ॥ ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੁਗਿਸ੍ਰੁਗਿਸ੍ਰੁਖਿਮਾਟੀਗਲਿਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁਨ
 ਚੰਪੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ਪਾਈਨਵਨਿਪਿਹਰਿਕੈਨਾਇ ॥ ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਅ
 ਨੋਬੋਲੈਆਪੇਬੁਝੈ ॥ ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੁਝੈ ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅੰਕਿਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲਸੁਚੇਸ
 ਚੇਭਵੈ ॥ ਗੁਰਸਾਗਰਤਨੀਨਹੀਤੇਟਾ ॥ ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੇਟਾ ॥ ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕ
 ਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ ॥ ੨੭ ॥ ਟੁਟੈਨੇਹੁਕਿਥੇ
 ਲਹਿਸਗੀ ॥ ਟੁਟੈਬਾਂਹੁਟੁਟਿਸਗੀ ॥ ਟੁਟਿਪਗੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ ॥ ਟੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛ

ਨੀਰੋਲਿ। ਟੁਟੈਗੀਠਿਪੜੈਦੀਚਾਗਾਗੁਰਸਬਖੈਪ੍ਰਕਾਰਜੁਸਾਗਿ। ਲਾਹਾਸਾਨੁਨਅਵੈਤੇ
 ਟਾ। ਤਿਰੁਵਟਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਟਾ। ੨੮। ਠਾਕੁਰਮਨੁਅਗਾਖੁਠਾਇ। ਠਗਕਿਮੁਈਅਵਗੁ
 ਇਪਛੇਤਾਇ। ਠਾਕੁਰਏਕੁਸਧਾਈਨਾਗਿ। ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁਤਿਆਗਿ। ਪਰਪ੍ਰਕਾਰਜੀਠਕਿ
 ਰਹਾਈ। ਮਹਲਿਧੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ। ਸਧਦਿਸਦਾਗੀਸਾਚਿਪਿਆਗੀ। ਸਾਈਸੇਹਗੁਇ
 ਠਾਕੁਰਿਧਾਗੀ। ੨੯। ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਛਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਗ। ਡਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਧਿ
 ਨੁਡਗਧਿਣਹੀਡਗ। ਡਰਪਿਮੁਈਪ੍ਰਕਿਆਪਣੈਡੀਰੀਕੰਤਿਸੁਜਾਇ। ਡੁਰਗਾਖਿਆਗੁਰਿਅ
 ਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਦਖਾਇ। ਡੁਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਪਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਧੁਗਿ। ਤਿਖਾਨਿਦਾਗੀਸ
 ਧਦੁਮੀਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਕੁਰਪ੍ਰਾਗਿ। ਦੇਹਿਦੇਹਿਅਖੇਸਭੁਕੇਈਜੇਭਾਵੈਤੇਦੇਇ। ਗੁਰੁਦੁਆਰੇ
 ਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਦਾਰੇਸੇਇ। ੩੦। ਢੰਡੋਲਤਢੰਡਤਹਉਛਿਰੀਛਹਿਛਹਿਪਵਨਿਕਰਾਗਿ।
 ਭਾਰੇਛਹਤੇਛਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇਧਾਗਿ। ਅਮਰੁਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੇਹਉਬਲਿ
 ਜਾਉ। ਤਿਨਕੀਧੁਕਿਅਪੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ। ਮਨੁਦੀਆਗਰਆਪਣੈਪਾਇਆ
 ਨਿਰਮਲਨਾਉ। ਜਿਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਮੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ। ਜੇਉਸਾਰੇਸੇਛਹਸੀ
 ਤਿਸੁਧਿਨਅਵਰਨਕੇਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸਮਲਤਾਤਨਿਦੁਖਨਹੋਇ। ੩੧। ਟਕੋਮੇਰਾਕਿ
 ਸੁਗੀਣਾਕੋਹੇਆਨਹੋਗੁ। ਆਵਣਿਜਾਇਦਿਗੁਰੀਐਦੁਖਿਧਾਇਆਪੈਰੇਗੁ। ਟਮਾਦਿਗੁਣੇ
 ਆਨਮੀਕਲਰਕੀਪਗਿਰੀਤਿ। ਦਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੁਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤ। ਟਲਤਿਗਣਦੇ
 ਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਨਸੇਇ। ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਗੀਣੁਹੋਗੁਰਧਿਨਗਿਆਨਨਹੋਇ। ਭੂਟੀਤਿਤੁ
 ਰਧਾਬਕੀਵਜੈਨਹੀਵਿਜੈਗਿ। ਦਿਛੁਕਿਅਮੇਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗਾ। ੩੨। ਤਰਦੁਰਕਾਇ
 ਆਪਿਖਿਮਨੁਤਰਦਰਿਪਖੀਪਚਿ। ਤਤੁਰਗਾਗਿਮਾਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਰੀਚਾ। ਉਡਹਿ
 ਤਥੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੇਕਘਣੀ। ਪਖਿਤੁਟੇਛਾਗੀਪਨੀਅਵਗੁਣਿਭੀਜਬਣੀ। ਧਿਨੁਸ

ਨੂਕਿਉ ਛੁਟੀ ਐਹ ਰਿਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਏ ਛੁਟੀ ਮੇਵ ਨ ਆਪਿ ਪਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਗਥਿ ਵਡੁ ਏਈ ਆਜੈ ਭਵੈ ਤੇਰੇਇ ॥ ੩੩ ॥ ਥਰ
 ਥਰ ਕੈ ਪੈ ਜੀ ਅਨੁ ਬਾਨ ਵਿਹੁਣੇ ਹੋਇ ॥ ਬਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏ ਕੋਹ ਕਾਜ ਨ ਛੁਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ
 ਇਉ ਥਿਰੁ ਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਰਿ ਨਗਨਾ ਥਰੁ ਨਾ ਬੁਝੁ ਨਿਪਾਰੁ ਆਪਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਾਨ
 ਬਾਨਿ ਤਰੀ ਤੁਰਤਾ ਤੁਰਤਾਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹੋਏ ਕੁਝੁ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਰਵਿਰਾਜਿ
 ਆਗਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨੁ ਮੰਗਿ ਆਨੁ ਦੇਵ ਸੀਵਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ
 ਇਅਲੁ ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪੂਰੁ ਮੇਲਿ ਲੇਹਿ ਧਿਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਉਸ
 ਗਿ ॥ ਦਾਨੁ ਤੁਝੀ ਨਾਤੁ ਗੀਦਾਨੁ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲੁ ਕੁੰਜ ਨ ਦੁਖ ਦਲੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿ
 ਮਾਨੁ ॥ ੩੪ ॥ ਪਨਿਗ ਇਐ ਬਹਿ ਸੁਰੀ ਐ ਪਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਪਨੁ ਦਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੀਚਿ ਮਾਨਿ
 ਰਮਲੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਗਿ ॥ ਪਨੁ ਗਾਇਆ ਤਾਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇਗਾ ਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕਾ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ
 ਸਉਪੀ ਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾ ॥ ਪੀਪਾ ਪਾਦ ਤਰਹਿ ਗਾਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜ ਨ ਤੇਸਾ
 ਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਛਿਰਤੀ ਰੁੰ ਛਤੀ ਬਸੰਤੁ ਗਾਗੀ ਪ੍ਰਗਿ ਬਾਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ
 ਲੀ ਮਿਲਿ ਰੀਜਨ ਮਮਰਣੁ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ੩੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਛੁਟੀ ਐ ਵਿਹੁਣੁ ਜਮ ਪੁਰਿ
 ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਗਿ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁੰਗਿ ਆਨੁ ਨ ਪਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ
 ਤਿ ਸੁਧਰ ਮੁਖਿ ਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਕੁ ਉਕਾਰੁ ਕਿ ਅਜਾਣੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਾਕਿ ਰੀਕਿ ਵ
 ਅਪਣੁ ਹਬਨ ਹੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਸਾ ਜਨ ਸੇਰੁ ਗੁਣੇ ਵਿਸੁਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇਕ
 ਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੇ ਮੇਲਿ ਸੀ ਗੁਰ ਕੋ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ
 ਕਉ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪਾਪਿ ਲਏ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਰਹਿ ਪਾਪੁ ਪਛੁਟੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਸੇਰੁ ਦਿਨੇ
 ਗੁਸੰਤਾ ਪੁ ॥ ਨਰਕਿ ਪਨ੍ਹਤ ਉਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਬੀਚੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉ ਆਵਣੁ ਨਾਣਾ ਵੀ ਸੇਰੁ ਸੁਰੁ

ਬੁਠਾਖੇਕਲਾਮਨੁਜੀਲੀਵੇਦਿਅਤੀਜੀਲਾਮਾਗਿ। ਦਿਲੁਨਾਵੇਕਿਉਛੁਟੀਐਪਾਧੇਪਚਹਿ
 ਪਚਹਿ॥ ੩੮॥ ਛਿਗਿਛਿਗਿਛਹੀਛਸੈਵਉਆ। ਛਿਗਿਪਛੁਤਾਨਅਥਕਿਅਧੁਆਛਾਥਾਨੇ
 ਗਚੁਗੋਨਹੀਧੁਥੈ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਅਪੀਸੁਥੈ। ਜਿਉਮਛੁਲੀਛਾਥੀਜਮਜਲੀ। ਦਿਲੁ
 ਗੁਰਦਤੇਮੁਕਤਿਨਕਾਲੀ। ਛਿਗਿਛਿਗਿਅਦੈ। ਛਿਗਿਛਿਗਿਜਾਇ। ਇਕਰੀਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਦ
 ਲਾਇ। ਦਿਵਛੁਟੈਛਿਗਿਛਸਨਪਾਇ॥ ੩੯॥ ਧੀਰਾਧੀਰਾਕਰਿਰਹੀਧੀਰੁਏਥੈਗਇ। ਧੀ
 ਰਚਲੇਪਰਿਅਪਣੈਬਹਿਦਧਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ। ਧਾਬੁਲਵੈਪਰਿਥੇਟੀਧਾਲੀਧਾਲੈ
 ਨੇਗਿ। ਜੇਲੇਜਹਿਦਰਕਮਦੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਹਿਤੇਗਿ। ਧਿਰਲੇਗਿਅਨੀਬੁਝੁਣਉਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ। ਠਾਕੁਰਗਥਿਦਠਾਈਆਜੇਭਾਵੈਤੇਰੇਇ। ਧਾਣੀਧਿਰਲੇਧੀਚਾਰਸੀਜੇਵੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ। ਇਹਧਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਪਰਿਦਸਾਹੋਇ॥ ੪੦॥ ਭੁਨਿਭੁਨਿਪ
 ਤੀਐਪਤਿਪਤਿਭੁਜੈ। ਚਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਚਹੋ। ਸਰਭਰਿਸੇਖੈਭੀਭਹਿਪੇਖੈਸਮਰਥਵੇ
 ਪਰਦਾਹੋ। ਭੁਰਮਿਭੁਲਨੇਕੁਏਦਿਵਨੇਦਿਲੁਭਾਗਕਿਅਪਾਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
 ਭੋਗੀਪ੍ਰਭਿਪਕਤੀਜਿਨਖਿਚੈਤਿਜਾਈਐ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਰਰੀਗਿਰਤੇਬਹੁਨਿਪਛੇ
 ਤਾਈਐ। ਭੁਭੇਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਤੰਨਿਜਪਰਿਦਸਾਪਾਈਐ। ਭੁਭੇਭਉਨਲੁਮਾਰ
 ਗੁਦਿਖੜਾਅਸਲਿਰਾਸਾਤਰੀਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਰੀਆਪੋਰੀਨੈਜੀਵਤਿਅਇਵਮਗੀਐ॥
 ੪੧॥ ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮਾਏਮਾਇਆਕਿਸੇਨਸਾਧਿ। ਰਿਸੁਚਲੇਓਠਿਠਮਣੇਮਾ
 ਇਆਭੁਲੀਆਧਿ। ਮਨੁਝੁਠਾਜਮਿਜਿਹਿਅਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲੀ। ਮਨਮਹਿਮਨਉਲ
 ਟੇਮਰੈਜਗੁਣਹੋਦਹਿਨਾਲੀ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਦਿਲੁਨਾਵੈਰੁਖੁਭਾਲੀ। ਗਨੁਮਦਰਮ
 ਹਲਕਹਾਜਿਉਧਾਨੀਧੀਧਣਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਲੁਝੁਠਾਅਵਣਜਾਣਾ। ਆਪੋਚਤੁਰ
 ਸਰੂਪਹੈਆਪੇਜਾਣਸੁਜਾਣਾ। ਜੇਅਵਹਿਸੇਨਾਂਹਿਛੁਨਿਅਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ। ਲਖਚ

ਭਗਸੀਹਮੇਰਨੀਘਟੇਨਵਧੈਉਤਾਂਗਿ। ਸੇਜਨਭਿਬਰੇਜਿਨਪਰਿਕੁਇਅਪਾਧਾਮੁਆਦਿਠਾ
 ਤੀਮਾਇਆਜਿਨੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਭੀਤੁਕਰੇਉ। ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁ
 ਆਗੇਦੇਉ। ਅਸਥਿਕੁਕਰਤਤੁਪਟੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟਾਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿ
 ਰਤੀਮਨਿਚੋਟਾ॥ ੪੩॥ ਰਾਣਾਗਉਨਕੋਰੇਹੈਗੁਨਤੁਗੁਛਕੀਗੁ। ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇ
 ਇਨਥਪੈਪੀਗੁ। ਗਾਗੁਧਰਾਭੀਗਵਲਾਸਰਤੂਗਰਅਸਗਾਹ। ਮੇਤੇਨਿਅਵਗੁਣਸੁਰਿਮੁ
 ਈਵਿਦੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਗ। ਗੁਣੀਅਗੁਣਲੇਖੁਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਅਰਿ
 ਤਿਨਹੀਜੇਸੀਥੀਗਾਜਪਿਜਪਿਰਿਦੇਮੁਗਾਗਿ। ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੁਰੇਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾ
 ਲਿ। ਦਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਣੀਜਿਰਕੁਸਬਦਿਨਕੋਰੇਬੀਚਾਰ॥ ੪੪॥ ਲਸਕਰੀ
 ਆਪਾਰਿਸਮਿਲੇਆਏਦੁਜਹੁਲਿਖਾਇ। ਕਾਰਕਮਾਦਹਿਸਿਰਿਧਨੀਲਾਹਾਪਲੇਪਾਇ
 ॥ ਲਬੁਲੇਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੇਭੇਮਨਹੁਦਿਸਾਗਿ। ਗਛਿਦੇਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਰੇਨਅ
 ਵੇਗਾਗਿ। ਚਾਕਰਕੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੈਉਤਰਿਦੇਇ। ਦੁਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤੁਖਤਿ
 ਨਥੈਸਹਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਐਆਈਆਜੇਭੁਵੈਤੈਦੇਇ। ਆਪਿਕੋਰਕਿਸੁਆਖੀਐ
 ਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਧੀਜਉਸੁਥੈਕੋਨਹੀਧਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰਕਨਿਵਾਰੁ
 ਨਰਹਨਰਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ। ਦਿਣੁਤਿਣੁਨੁਤਿਛਿਰਿਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ
 ॥ ਲਲਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਗਥਿਭੁਭਾਰੁ। ਉਤਮੁਹੋਦਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਇਕਮਨਿਏਕੇ
 ਭਾਇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇ। ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਠੀਜਿਨਿਮਿਰਿ
 ਆਮਾਕਾਗ। ਗੁਰਮੁਖਿਥੇਅੰਤੁਪਿਆਈਐਅੰਤੁਪਾਗਾਵਾਰੁ॥ ੪੬॥ ਜੁਛੈਰੁਜੁਹਰਿਜੀਉ
 ਸੇਈਤਿਸੁਖਿਨੁਗਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਜੁਛੈਗਾਰੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਦਸੈਮਨਿਅਗਿ। ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਗਿ। ਜੇਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨਗਮਿ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪੁਗਤਿਸੁਸਾਧਾਸਿ। ਰੁਜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ। ਆਪੁ

ਗਾਇਆ ਖੁਰਦਿ ਆਹਿ ਰਿਹਾ ਪਾਇ ਆਨਾ ਗਿ॥ ੪੩॥ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਸੀਰੀ ਐਪਨੁ ਕਾ ਬਿ
 ਖੁਛੁ ਗਾ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੀ ਰਿਪਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ਸਚਿ ਆਗੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਆਸਾ ਰਉਨਾ
 ਮੁਅਮੇਲੁ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਜਲੇ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੁਸੁ ਰਹ
 ਰਤੁੰ ਸੁ॥ ਸਾਚੁ ਉਠਾ ਕਰੁ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ॥ ਆਇ ਆਮ ਮਤਾ ਮੇਹਣੀ ਜਿਨਿ
 ਕੀਤੀ ਸੇਜਾਣੁ॥ ਬਿਖਿ ਆ ਅੰਤਿ ਏਕੁ ਹੋ ਬੁਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ੪੪॥ ਖਿਮਾਵਿ ਹੁਣੇ ਖਪਿਗ
 ਏਖੁ ਹੁਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖਾ ਗਣਤਨੁ ਅਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖਾ॥ ਖਸਮੁ ਪਛੁਣੈ
 ਆਪਣੁ ਖੁਣੈ ਬੰਧਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਤੁ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਖਰਚੁ ਖਰ
 ਪਨੁ ਪਿਅਨੁ ਤੁਅਪੇਦ ਸਹਿ ਸਰੀਰਿ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਾਖੜਾ ਪੈਸਰੁ ਗੁਣ ਅਤਿ ਮਨਿ ਪੀਰਿ
 ॥ ਹਉ ਮੈਥੋ ਪੈਖ ਪਾਇ ਸੀਬੀ ਜਉ ਦੁਬੁਦਿਕਾਰੁ॥ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਦਿਚਿ ਪਾਇ ਅੰਨ ਕਰਤਾ ਅ
 ਲਗੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੪੫॥ ਸਿਸਟੈ ਭੋਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿਹਰ ਭੋਉ ਹੋਇ॥ ਸਿਪੈ
 ਕਉਈ ਸਰਪਿ ਆਈ ਐ॥ ਸਿਪੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਸਿਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਗਾ ਸਿ
 ਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਹੈ ਹੋਗਾ॥ ਬਿਨਸਾ ਚੋਨੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ॥
 ੪੬॥ ਹੋਰਤ ਹੋਰਤ ਹੋ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੋਗਾ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿ
 ਆਨਾ॥ ਹਾਰ ਭੋਰ ਕੰਕਨ ਪਾਣੈ ਕਰਿ ਬਾਕੀ ਸੀ ਗਾਢਾ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤੁ ਮਸਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਗਲ
 ਗੁਣ ਗਾਲਿਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿ
 ਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਵੈ ਖਰੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਪੜੁਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝੁਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖੁ ਰਖਿ
 ਆਗੁ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਅਪਾਰੁ॥ ੪੭॥ ਲੇਖਨ ਮਿਟਈ ਹੋ
 ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾ ਗਿ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਪੰਗੁ ਪਾਗਿ॥
 ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਦਠਿ ਆਈ ਆਬੁ ਫੂਰੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਲਿਖਿ ਆਠੇ ਹਿਨ ਸਕੀ ਐ ਜਿਉ ਭਾ
 ਵੀ ਤਿਉ ਸਗਿ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸਖ ਪਾਇ ਆਨਾ ਨਕਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਖਿਚੁ ਲੇਪ

ਰਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਿਪਰਖਨਰਗਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਵਿਆਕਰਿਕਹਿਆਇ॥
 ਧਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰੈਦੇਰਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ ੫੨॥ ਪਾਪਾਪਾਇਆਆਖੀਐਧਿ
 ਪਿਆਧਿਚੈਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਧਿਪਿਆਸੇਪੈਤਤੁਲੈਰੈਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਧਿ
 ਦਿਆਧਿਕੁਦਾਧਿਖੁਖਟੇਧਿਖੁਖਾਇ॥ ਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਭੁਭੁਨਹਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਪ
 ਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟਹਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲਦੁਨਾਮੁਸੰਗਾਰੁਲਾਗੁਜਗਮਹਿ
 ਲੇਇ॥ ਸਚੀਪਟੀਸਚਮਨਿਪਈਐਸਬਦੁਸੁਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਪਹਿਆਸੇਪੰਠਿਤੁਬੀਨਾਜਿਤੁ
 ਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥ ੫੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਗਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲ ੧
 ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ॥ ਸਿਧਸਭੁਕਰਿਆਸਟਿਥੈਠੇਸੰਤਸਭੁਜੈਕਰੋ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਮਿ
 ਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਅਪਾਰੋ॥ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਪਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ ਨਾਨ
 ਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਟੀਐਸਹਜਿਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥ ਵਿਆਭੁਵੀਐਸਚਸੁਰੁਹੋਇ॥ ਸਾ
 ਚਸਬਦਿਬਿਨਮੁਕਤਿਨਕੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਉਤੁਮਾਰਾ॥ ਕਉਨੁਮਾਰ
 ਗੁਕਉਨੁਸੁਆਉ॥ ਸਾਚਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਉ॥ ਕਹਿਥੈ
 ਸਹੁਕਹਗੀਐਥਾਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਏ॥ ਨਾਨਕੁਥੈਲੈਸੁਟਿਥੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾ
 ਰਾਏ॥ ੨॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਥੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਗੀਐਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏ॥ ਸਹਜੇਆਏਹੁਕ
 ਮਿਸਿਧਾਏਨਾਨਕਸਦਰਜਾਏ॥ ਆਸਟਿਥੈਸਟਿਥਿਰਨਾਰਾਇਣੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਆਪੁਪਛਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗੁਰਦੁਤਰੁਕੀਐਕਿ
 ਉਕਠਿਪਾਈਐਪਾਰੋ॥ ਚਰਪਟਥੈਲੈਅਉਪੁਨਾਨਕੁਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚਾਰੋ॥ ਆਪੇਆਖੈਆ
 ਪੇਸਮਝੈਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁਕਹਉਮੁਪਾਰਗਰਾਮੀਤੁਭੁਕਿਆਥੈਸਦੁਖੀਜੈ
 ੪॥ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਗਲੁਪੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀ

ਐਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਖਾਣੇ। ਰਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੇਮਾਨਵਸਿਆਸਾਮਾਗਿਨਿਰਾਸੇ॥ ਅਗਮੁਮਗੋਰ
 ਰਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕਤਾਕਾਰਸੇ॥ ੫॥ ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਸਿਹਮਾਗੀਪੁਛੁਓਸਾਚੁਬੀਚੋਗੇ॥
 ਰੋਸੁਨਕੀਜੇਓਤਰਦੀਜੇਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ ਇਹਮਨੁਚਲਤਉਸਚੁਘਰਿਥੈਸੇਨਾਨਕ
 ਮੁਅਧੋਗੇ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਗੈਸਾਚਿਖਿਅਗੇ॥ ੬॥ ਗਾਟੀਥਾਟੀਰਹਿਨਿਰਲੇਰੁ
 ਖਿਧਿਗਖਿਓਦਿਅਨੇ॥ ਕੰਦਮਲੁਅਹਾਰੇਖਾਈਐਅਓਧੁਥੈਲੈਗਿਆਨੇ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁ
 ਖੁਛਲੁਪਾਈਐਮੇਲੁਨਲਗੈਕਾਈ॥ ਗੋਰਖਪੁਤਲੇਗਗੋਪਾਥੈਲੈਜੇਗਜਗਤਿਧਿਪਿਸਾਈ
 ॥੭॥ ਗਾਟੀਥਾਟੀਨੀਰਨਾਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਰੈਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕ
 ਖਨਜਾਈ॥ ਗਾਟਪਟੁਘਰੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਗੇ॥ ਖੀਡਿਤਨਿਝਾਅਲਪਅਹ
 ਰੈਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚੋਗੇ॥ ੮॥ ਦਰਸਨਬੇਖਕਰਹੁਜੇਗਿਝਾਮੁਝਿਝੇਲੀਖਿਥਾ॥ ਬਾਹਰਅੰਤਰਿਏ
 ਕੁਸਰੇਦੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪਥਿ॥ ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁਨਿਰੋਟਨਖਾ
 ਈਐ॥ ਨਾਨਕਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜੇਗਜਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ੯॥ ਅਤਿਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ
 ਮੁਦੁਹਓਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਦਾਹੈਗੁਰੁਬੈਸਬਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ ਧਿ
 ਥਾਝੇਲੀਭੁਰਿਪੁਰਿਗਹਿਆਨਾਨਕਤਾਹੈਏਕਹਰੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਧੀਨਾਈਪਰਬੈਗੁਰ
 ਕੀਥਾਤਖਰੀ॥ ੧੦॥ ਉਪਓਖਪਰੁਪਚਿਭੁਟੇਪੀ॥ ਕਹੇਇਆਕਰੁਸਲੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ ਸਤੁਸੀਤੇ
 ਖੁਸਜਿਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੧੧॥ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥
 ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨੁਗਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ ਕਵਨੁਸੁਤਿਭੁਟੁਟਿਗਹਿਆ
 ਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ ਅਤਿਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜਗਤਾ॥ ਮ
 ਨਮੁਖਿਧਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪ
 ਨਿਖਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਥੇਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਅਰਾ

ਇਹੁਤਤਈਚਰੈਸੁਗੁਰੁਮਾਰਾ॥੨੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਬੁ
 ਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅਪੋਰਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੋਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁਨਿਨਿਰੋ
 ਤਰਿਦੀਜੈਬਧਾ॥ਉਡੈਨਹਿਸਾਪਫੈਨਕੀਧਾ॥ਸਹਜਗੁਠਾਪਰਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭੁਵੈਸਾਚਾ
 ॥੧੬॥ਵਿਸੁਕਾਰਣਿਗਿਰੁਤਜਿਓਓਰਾਸੀ॥ਵਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਵਿਸੁਦਖਰ
 ਕੇਤੁਮਦਣਜਾਗੇ॥ਵਿਉਕਰਿਸਾਬੁਲੰਪਾਵਹੁਪਾਗੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭੁਏਓਰਾਸੀ॥ਦਰ
 ਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚਦਖਰਕੇਹਮਦਣਜਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥੧੮
 ॥ਵਿਤੁਧਿਪਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਦਣਾਇਆ॥ਕਾਹੇਕਉਤੁਫੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ਵਿਤੁਧਿਪਿਆਸਮ
 ਨਸਾਖਾਈ॥ਵਿਤੁਧਿਪਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਧਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਗੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾ
 ਕਰਹੁਈਚਾਰਾ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੈਗਦਨੁਮਿਟਾਇਆ॥ਅਨਹਤਿਰਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇ
 ਆ॥ਮਨਸਾਅਸਾਸਬਦਿਨੁਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੇਗੁਣਮੈਟੇਖਾਈਐ
 ਸਾਗੁ॥ਨਾਨਕਤਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਧੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁਨਿਕਹਾਘਰਵਾ
 ਸੀ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁਖਾਕਵਨੁਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾ
 ਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐ॥ਸਹਜਸੰਤੋਖਕਾਅਸਣੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦਯੈਗਾਈਐ
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਧਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੋਵੈਦੁਸੀ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅਤਿਸੁਸਬਦਿ
 ਪਛੁਣੈਨਾਨਕਤਾਕਾਦੁਸੀ॥੨੧॥ਕਹਾਤੇਅਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸਬ
 ਦਿਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤੈਅਵਿਗੋਤੇਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੋਪਿ
 ਐਗੇ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਧੀਚਾਰੇ॥ਹੁਕਮੈਅਵੈਹੁਕਮੈਜਾਵੈਹੁਕਮੈਰਹੈਸ
 ਮਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਾਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਧਿਸਮਾਦੁਧੀ

ਚਾਰੁਕਥੀ ਅਲੇਸੁਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਸੁਲੀ ਆਗਾ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦਾਗੁਰਗਿ ਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇਖ
 ਟਿਘਟਿ ਸਾਚੁ ਸਰਬਜੀ ਆਗਾ ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ਐਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਜੀ ਵਾਰਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਨਿਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਧਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛੁਣੈ ਜੀਅ
 ਜੁਗਤਿ ਸਚ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਹੈ ਵੈ ਅਤਿ ਰਿਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੇਈ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਲਾਇਲੁ ਉਪਜੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀ ਆਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮਪ
 ਦੁਪਾਈ ਐਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਲੀ ਆਗਾ ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਦੁਰਿ ਕੀਅ
 ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਛੁਣੈ ਅਤਿ ਰਿਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਥੀ ਆਗਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਵਿਛੁਸੁ ਏਕੈ
 ਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬਦੁ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਦੁਭਾਈ ਆਪੁ ਪਛੁਣੈ ਸਰਬਜੀ ਆਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ
 ਚੈ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਏਕਮਾਇ ਆਗਾ ਸ੍ਰਭੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਜੈ ਆਵਹਿ
 ਉਦੁਭਾਇ ਆਗਾ ਆਵਹਿ ਉਦੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਪੋ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿਲੁ ਏਕਾ ਏਕਾ ਬੋਲ
 ਨ ਦੁਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨ ਮੁਰਸਾਇ ਦੁਵੀਸਰਿ ਆਗਾ ਸੇਬੁ ਸ੍ਰੇਜਿ ਸੁਆਧਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
 ਮਕਤਿ ਭਇ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰ ਹਉ ਮੈ ਦੁਜਾ ਪਰਹਾਰਿ ਆਗਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਜਮ
 ਕੀ ਕਾਇਆ ਪਰਘਰੁ ਜੈ ਹੋਰਾਣੇ ਹਾਇਆ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਭੁਰਮਿ ਭੁਵੈ ਬੋਧਾਇਆ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੁਸੈ ਮੈ
 ਮਸਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਧਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪਹੁ ਪਹੁ ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੋਲ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਐਤਾਰੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅਤਿ ਰਿਚਿ ਪਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬੁ ਕਥੈ
 ਧੀਰਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਧੈ ਸਪਰਦਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਗਿ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਨ ਦੈ ਜਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ
 ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਭਿਖਿ ਪਤਿ ਖੁਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ
 ਪੈਰੈ ਗੁਲਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤ ਉਪਤਿ ਮਿਓ ਪਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਵਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਾਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕੁਦੁ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਸੁਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪ ਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਦਿ ਗਤਿ ਨਿ
 ਗਦਿ ਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩
 ੨ ॥ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਧੀਰ
 ਗੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਥੁ ਫੁਲ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਸਰ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਰਾਤ ਪੁਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰ
 ਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਧੀਰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੇਲੈ ਸਭੁ ਦਿਕਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ
 ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹਿ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਛਿਅਚਾਗਿ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
 ਬਦਿ ਜੋ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਧੀ
 ਰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗਿ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲ
 ਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤ ਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭੁਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ

ਖਾਵੈ॥ ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਭਿਭੁਜਨੁ ਪਰਪਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਘਿਤਿ ਦੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟ ਘਟ
 ਭੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਰਵਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਰੰਗਿ ਰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਭਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਬਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਅਤਿ ਡੋਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁਖਾਇ
 ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀ ਅਰੁ ਭੈ ਮਰਿ ਦਾਟਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟਾ॥ ੩੮॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ
 ਤਿਸੁ ਪਾਗਿ ਉਤਾਰੈ॥ ਅਵਗੁਣ ਮੈ ਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਮੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਠਾਰਿ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਵੈਰਾਗਿ॥ ਤਨੁ ਹਟ ਨੀਇ ਹੁ ਮਨੁ ਵਟ ਜਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਪਾਰ
 ੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂਧਿ ਉਸੇ ਤੁ ਬਿਧੁ ਰੋ॥ ਲੰਕਾ ਲੁਟੀ ਦੇਤ ਸੀਤਾ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਚੰਦਿ ਮਾਰਿ ਓਅਰਿ
 ਰਾਵਣਾ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਚਾਇਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਮਾਹਟਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉ ਪਾਗੇ॥ ੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਅਵਟ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖੋਰ ਪਛਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿਠਤਿ ਸ
 ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ
 ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਹੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣੁ ਕੀਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹੋਇ॥ ੪੨॥ ਕਵਣ
 ਮੁਲੁ ਕਵਣੁ ਮਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਰੇਲਾ॥ ਕਵਣੁ ਕਥਾਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ॥
 ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ॥ ਇਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਵਣੁ ਲੁਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣੁ

ਗੁ॥੪੩॥ਪਵਣੁ ਅੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਦੇਲਾ॥ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ॥ਅਕ
 ਬਕਸ ਲੇਹਹਿ ਨਿਗਲਾ॥ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ
 ਦੀਚੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣੁ ਵੇਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸਾ
 ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁਕਵਣੁ ਆਹਾਗੁ॥ਹਿ ਦੇਵਾ ਘਰੁ ਮੰਦਿਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ॥ਕਵਣੁ
 ਗੁਣ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ॥ਕਵਣੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ
 ਹਿ ਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚ ਹੁਖੇ ਵੈ॥ਨੁ ਜਾਮੈ ਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ॥ਜਗੁ ਕਰੁਨਾ ਮਨ
 ਮੁਖੁ ਗਾਵਾਗੁ॥ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ਐਖਾਈ ਐਸਾਗੁ॥ਅੰਤਿ ਰਿਬਾਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕ ਅ
 ਗਨਿ ਮੈਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚੁ ਭੋਰਾ ਤਾਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ
 ਦੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁ ਦਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਿ ਰਿਹੀ ਆ॥ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੀਗਿ ਰੀਗੀ ਆ॥ਕਾਮ ਭੋ
 ਪੁਖਿ ਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੈ॥ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਹਿ ਦੇਖ
 ਰੁਛਾਇ ਆ॥ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜੁ ਤਪੋਤ ਪਾਇ ਆ॥ਕਵਣੁ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ॥
 ਕਵਣੁ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ॥ਕਵਣੁ ਜੋ ਪੁਜੇ ਕਾਲੁ ਸੀਘਰੈ॥ਬੋਲੈ ਬਾਨੀ ਨਾਨਕ ਦੀਚਾ
 ਰੈ॥੪੭॥ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਮਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ਸਮਿ ਘਰਿ ਸੁਰਦੁ ਮੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿ ਆਰਾ॥
 ਸੁਖਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ਆਪੋ ਪਾਰਿਉਤਾਰਣੁ ਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ
 ਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥੪੮॥ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ਨੁ ਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ
 ॥ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਗਨੈ॥ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ॥੫੦॥ਅੰਤਿ ਰਿਸੁਨੀ
 ਬਧਿ ਰਿਸੁਨੀ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣਿ ਸੁਨਿ ਮਸੁਨੀ॥ਚਉਥੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁਨੀ॥ਘ
 ਰਿਘ ਰਿਸੁਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਠੀ॥ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ॥ਜੇ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਤਾ॥

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਧਿਆਤਾ॥ ੫੧॥ ਸੁਨੋ ਸੁਨੋ ਕਹੇ ਸਭ ਕੇਈ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਕਹਾਤੇ ਹੋਈ
 ॥ ਅਨਹਤਿ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇਵੇ ਸੋ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈ ਸੋ॥ ਓਇ ਨਾਮਿ ਨ ਮਗਹਿ ਨ
 ਆਵਹਿ ਜਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਮਝਾਗਿ॥ ੫੨॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰਣ ਸਦੈ ਪੁਗੇ॥
 ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨਿ ਦਨਾਵਹਿ ਤੁਗੇ॥ ਸਾਚੇ ਰਚੇ ਦੇਖਿ ਜਨੁਗੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿ ਆਬੁ
 ਰਪੁਗੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੫੩॥ ਸਹਜੁ
 ਇਮਿਲੀ ਐਸੁ ਖੁਹੋਵੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੇ॥ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਅਖਰੰ ਪਰਿਧਾਵੇ॥
 ਕਹਤੇ ਮੁਕਤਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਵੇ॥ ਗੁਰਬੀਰੀਖਿ ਆਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
 ਮਿਲਣੁ ਨ ਹੀ ਭੂਤੇ॥ ੫੪॥ ਕਬੁ ਧਿਰੁ ਦਵੈ ਸੇਵਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤੁਨ ਬੁਝੈ ਚੋਟਾ ਧਾਇ॥
 ਜਮਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਗਾਖੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਨ ਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾ
 ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਗੁ॥ ਕਬੁ ਧਿਰਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਤੇ ਟੈ ਮੋਖਦੁ ਆਗੁ॥ ਤਤੁ ਨ ਹੀ ਨੈਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦਰਮਤਿ ਦਿਛੁ ਤਿਚੋਟਾ ਧਾ
 ਇ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੈ ਗੁਣਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ੫੫॥ ਸਚੁ ਦਖਰੁ ਪ
 ਨੁਪੈ ਲੋਹੇਇ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਬੁਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਾਬੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕ
 ਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਹਦੇ ਖਾਤਹ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚੁ ਭਾਇ॥ ੫੬॥ ਸੁਸ
 ਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕਖੀ ਅਲੇਜਿ ਤੁਤਰੀ ਐਭੁ ਦਜਲੁ ਸੀਸਾਗੇ॥ ਤੇਸਤ ਅਗੁਲ ਦੁਈ ਕਹੀ
 ਐਤਿ ਸੁਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਪਾਗੇ॥ ਬੈਲੈ ਬੈਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ਸੁ
 ਦਿਸੁ ਅਖੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਦਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚਿ ਲਿਖ
 ਲਾਗੈ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰੈ ਰਾਗਿ ਸਮਾਏ॥ ੫੭॥
 ਸੁਸਬਦੁ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖ ਜਿਹਦੇ ਖਾਤਹ ਸੇਈ॥ ਪਵਨ ਕਾਵਾ ਸਾਸੁਨਿ ਨਿਵ

ਸਾਮਕਲਕਲਾਪਰਿਸੋਈ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਪਾਇ ਮਹਿ ਵਸੇ ਵਿਚਤੁ ਰੁਮੁ ਗਵਾਏ।
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕੁ ਵਸਾਏ ਗੁਰਤਰੀ ਮੇਇ
 ਤਉ ਤਏ ਕੋ ਜਾਣੈ। ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥੫੯॥
 ਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ਅਉ ਪੁਸ਼ਿ ਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅ
 ਪਾਰੋ। ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦਿ ਵਸਾਏ ਤਾਮਨਿ ਚੁਕੈ ਅਰਿ ਕਾਰੋ। ਸੁਖ ਮਨਾਇ ਜਗਿ ਪਿੰਗੁ ਲਬੁ ਏਕਾਮ
 ਪੇਅਲ ਖੁਲਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤਉ ਪਰਿਸਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਮਾਏ॥੬੦॥ ਮਨ ਕਾਜੀ
 ਉਪਵਨ ਕਥੀ ਅਲੇਪ ਵਨੁ ਕਹਾਰੁ ਸੁਖਾਈ। ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦਾ ਕਵਨ ਅਉ ਪੁਸ਼ਿ ਪਕੀ ਕਵਨ
 ਕਮਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਸੁ ਨ ਅਵੈ ਅਉ ਪੁਰਉ ਮੇਪਿਆ ਸਨਜਾਈ। ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰ
 ਸੁਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੈ ਅਘਾਈ। ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਨਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀ ਮੇ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤਿਪਤਾ
 ਸੋ। ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਣੁ ਨਹੀ ਸੋ॥੬੧॥ ਰੀਗਿ ਨਰਤਾਰ ਜਿਨਹੀ
 ਮਾਤਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ। ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਆ। ਪਵਨੁ ਨ
 ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ। ਅਕਥ ਕਥਾ ਏਕਾ ਸਮਕਰਿ ਰਹੈ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮਾ
 ਮਕਉ ਲਹੈ॥੬੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ। ਗੁਰ ਵੀ
 ਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ। ਆਪਿ ਓਪੀ ਓ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪਾਰੀ। ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਤ ਰੁਤਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੇਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀ ਅਲੇਕ
 ਹਾਬ ਸੇਇਹੁ ਪਵਨਾ। ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁਸਬਦੁ ਅਉ ਪੁਤਾ ਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ। ਨਦਰਿ
 ਕਰੇ ਤਾਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤਾਨਿ ਜਪੁ ਰਿਵਾਸਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ। ਆਪੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮ
 ਲੋਹੈ ਵੈਧਾ ਵਤ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ। ਕਿਉ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੁਰਸ
 ਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇਵਿ ਚਹੁ ਖੈਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ

॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਵੇਕੈ ॥
 ਜਾਣੈ ਤਾਹਿ ਨਾਮ ਨਹੀ ਪਿਆਰੈ ॥

ਹਿਰਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ। ਨਾ ਭੁਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ। ਸੁਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤਿਭੁ ਵਣਜੋ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ।
 ਖਾਵੈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿਰਹੈ। ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ
 ਕੇ ਅਰਥਾਵੈ। ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈਰੀ ਗੁਕਬਤੁ ਨ ਜਾਵੈ। ੬੫॥ ਜਾਇਤੁ
 ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈ ਠੈਰਹਤਾ। ਨਾ ਭੁਕ ਮਲ ਅਸਥੀ ਕੁ ਨਹੋਤੈ ਤਾਪਵਨੁ ਕ
 ਵਨੁ ਘਰਿ ਸਹਤਾ। ਰੂਪੁ ਨਹੋਤੈ ਰੇਖਨ ਕਾਈ ਤਾਸਬਦਿ ਕਹਾਣਿ ਵਲਾਈ। ਰਕਤੁ ਬਿੰ
 ਦੁ ਕੀ ਮਤੀ ਨਹੋਤੀ ਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ
 ਕਰਿ ਜਾਪਿ ਸਾਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾਚੈ ਸਾਚਾ। ੬੬॥ ਹਿ
 ਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੋਤੀ ਅਉਤਉ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ। ਨਾ ਭੁਕ ਮਲ ਅਸਥੀ ਕੁ ਨਹੋਤੈ ਤਾ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨੁਗਾਗੀ। ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕਲੀਣਿ
 ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ। ਗਉ ਨੁਗਾਗੁ ਜਬਤ ਬਹਿਨਹੋਤਉ ਤਿਭੁ ਵਣਜੋ ਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਈ। ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨ
 ਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਈ। ੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿ
 ਜਾਈ। ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿ ਮੇਵੁ ਖੁਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖੀ
 ਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇਰ
 ਹੋਸਮਾਏ। ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਧਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਜੋ ਗੁਕਦੇ ਨਹੋਵੈ ਦੇਖੁ ਹਿਰਦੈ ਬੀਚਾਰੇ। ੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ
 ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਭੁਝੈ ਕੋਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ

ਏਕੋਜਾਣੈ॥੬੮॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ
 ਆਨਜਾਇ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇ ਮਹਾਗਾਗ ਬਿ
 ਗਧਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮੁ ਆਜਨ ਮੁਗਾਗਿ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੈਆ
 ਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਿਪਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿ
 ਧਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਗ ਰਾਗ ਨ ਆਵੈ ਹਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇਜਾਣੈ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛੁਣੈ॥੭੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿਥੈ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ਅਉ ਪੁਬਿਨਾ ਦੈ ਜੋਗੁ
 ਨਹੋਈ॥ ਨਾਮੋ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੋ ਗੀਤੇ ਸਰੁਪ ਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨ
 ਮੈ ਸੇਈ ਪਾਈ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ ਭੁਖ ਕੂਰਹਿ ਬਹੁਤੇ ਰੋਸ ਚੇ ਆਪਿ ਆਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
 ਪਾਈ ਮੈ ਅਉ ਪੁਜੈ ਗੁਰਗਤਿ ਤਾਹੋਈ॥ ਕਰਿ ਧੀਚਰ ਕੁਮਨਿ ਦਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ॥੭੨॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਝੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੇ ਆਖਿ ਦਖਾਣੈ॥ ਤੁਝਾ
 ਪੇਗੁ ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੀਗਿ ਮਾਣੈ॥ ਸਾਪਿ ਕਸਿ ਪਗੁਰੁ ਬਹੁ ਚਲੈ ਖੋਜ
 ਤ ਛਿਰਹਿ ਛੁਰਮਾਣੈ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕਰ ਬਾ
 ਣੈ॥ ਅਬਿਨਸੀ ਪੁਰਖੇ ਲੁਰਚਾਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜਗੁ ਆ
 ਪੇ ਦਰੈ ਤੇ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੭੩॥ ੧॥ ੩॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥
 ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ੩ ॥
 ਗਮ ਕਲੀਕੀ ਦਾਰਸ ਲੇਕਾ ਨਾਲ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੋ ਪੈਵੀ ਰੈ ਪੁਰਖਾਣੇ ਵੀ ਪੁਨੀ॥ ਸਲੇਕ ਮ
 ਹਲ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾਖੇ ਤੁਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਭੁਭਾ॥ ਨਾਉ ਧੀਜੈ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ
 ਰੈ ਸਮਾਇ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹੋ ਧੀਜੈ ਸਹਸਾ ਗਇ ਆਵਿ ਲਾਇ॥ ਨਾਵਿ ਛੁਧੀ ਜੈ ਨਉਗ
 ਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੇਖਾਇ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁਰਲਿ ਮਾਧਹੁ ਤਿਨ ਨਿਕਸਿ ਆਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ

ਰਮੁਖਚਲਤਏਵੇਖੁਲੇਕਾਭਾਗਏ। ਲੇਕੁਵਿਦੇਖੈਧਪੁਨਾਜਿਸਨੇਸੇਸ਼ੀਨਾਗਿ। ਜਿਸਦੇ
 ਖਾਲੇਸੇਵੇਖੈਜਿਸੁਦਸਿਅਮਨਮਾਗਿ॥ ੧੫੩॥ ਮਨਮੁਖਦੁਖਕਾਖੇਤੁਏਦੁਖਬੀਜੈ
 ਦੁਖਖਾਇ। ਦੁਖਹਿਚਿਜੀਮੈਦੁਖਿਮਰੈਉਮੈਕਰਤਦਿਹਾਇ। ਆਵਣਜਾਣਨਸੁ
 ਝੁਈਅਪਿਅਪਿਕਮਾਇ। ਜਿਦੇਵੈਤਿਸੇਨਜਾਣਈਦਿਤੈਕਉਲਪਟਾਇ। ਨਾਨਕਪੁਰ
 ਘਲਿਖਿਅਕਮਾਵਣਾਅਵਰਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ੨੫੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
 ਦਾਸੁਖੁਜਿਸਨੇਆਪੇਮੇਲੇਸੇਇ। ਸੁਖੈਏਹੁਧਿਯੋਕਹੈਅਤਿਗੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ। ਅ
 ਗਿਆਨਕਾਕੂਮੁਕਟੀਐਗਿਆਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਅਾਇਆਜਹ
 ਦੇਖਤਹੁਸੇਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੇਤਖਤਰਚਾਇਆਏਸਣਕਉਜਾਈ। ਸਭੁਕਿਛੁਅ
 ਧੇਆਪਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਈ। ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨਕਰਿਮਹਲਸਗਈ
 ॥ ਚੰਦਸੁਰਜਨਦੁਇਚਾਨਣਪੁਰੀਬਣਤਬਣਾਈ। ਆਪੇਵੇਖੇਸੁਣੇਆਪਗੁਰਸਬ
 ਦਿਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੁਸਰੀਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕਾ। ਕਬੀਰਮਹਦੀਕਰਕੇਪਾਲਿਅਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ। ਤੈਸਹਿਬਾਤ
 ਨਪੁਛੀਆਕਥਹੁਨਲਾਈਪਾਇ॥ ੧੫੩॥ ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੇਰਖਿਅਸੇਸਹੁ
 ਨਦਰਕਰੇਇ। ਆਪੇਪੀਸੇਆਪੇਪਸੇਆਪੇਗੀਲਾਇਲਏਇ। ਇਹੁਪਿਰਮਪਿ
 ਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭੁਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਕੀਸਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨਸਭਹੁਕ
 ਮਿਅਵੇਜਾਇਸਮਾਗੀ। ਆਪੇਵੇਖਦਿਗਸਦਾਦੁਜਾਕੇਨਾਗੀ। ਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰ
 ਖਤੁਗੁਰਸਬਦਧੁਝਾਈ। ਸਭਨਾਤੇਗਾਜੇਹੁਹੈਜਿਉਭੁਵੈਤਿਦੈਚਲਾਗੀ। ਤੁਧੁਜੇਦੁਰ
 ਮੈਨਾਹੋਕੇਕਿਸਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਚੁਰਮਭੁਲਾਈਸਭਜਗੁਛਿ

ਗੀਠਾ ਦੀ ਹੋਈ ਗੁਲਿਆ ਸੇਸੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ਕਿਅ ਚਲੇ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ। ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਹਰਿਧਿਆਈ ਭੋਭ ਤਿਹਿ ਰਖੀ ਭੋਭਿ ਰਧਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੋਠਿ ਆਸੁ ਪਾਇ
ਆਜਾ ਕਿਰਪਾ ਵੀਤੀ ਕਰਤਾਗਿ॥ ੧੫੪੩॥ ਪੀਧਾ ਪਾਦ ਤਹਿ ਨੁਗਾਇ ਆਰੇਣ ਗਵਾਈ
ਸੋਇ। ਕੁਨ੍ਹ ਬੋਲ ਬਿਖਾਇ ਆਮਨ ਮੁਖ ਚਲਿ ਆਰੇਇ। ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਠੰਠੇ
ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਬੋਇ। ਹਰਿਨਾਮ ਕਰੇ ਨ ਚੇਤਿ ਓਛਿਰ ਆਵਣ ਨਾਣਾ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਇਕ ਆਪਣੀ ਸਿਠੀ ਲਾਇ ਅਨੁ ਦੇਸਤਿ ਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਉਬਖ ਸਿ
ਓਨ ਅਸ ਥਿਹ ਹਰਿ ਸਤੀ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਹੁਕਮ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ॥ ਏਨਾ ਉਭ
ਉ ਅਗਲਾ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤਾ ਮਨਿ ਭੋਸੁ ਪਾਈ॥ ੩॥
ਸਲੋਕਾ ਕਥੀ ਰਵ ਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਸੁਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ। ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋਸੈ ਜੇਮ
ਰਜੀਵ ਹੋਇ॥ ੧੫੪੩॥ ਕਿਉ ਕਹਿਓ ਹੁਮਨੁ ਮਾਗੀ ਭੋਕਿਉ ਕਹਿ ਮਿਰਤ ਕਹੋਇ। ਕ
ਹਿ ਆਸ ਬਦਨ ਮਾਨਈ ਤਉ ਮੈ ਛੁਡੈ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਛੁਟੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
ਤੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੈ ਤਿਸ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ॥ ੩੫੪੩॥
ਜੀਵਤ ਮਰਣ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ। ਭੋਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ਨ ਭੁ
ਓਲੇਇ॥ ਅਨਹਿ ਨਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਗੁਨੇ ਬਿਖਰਿ ਉਨ ਲੁਨਾ ਮਤ ਹੋਇ। ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਭੋਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰ ਕਰੇਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੁਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓ
ਨੈਗੁਣ ਦਰਤਾਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇ ਅਨੁਰਾਗ ਮਿਕ ਮਾਦਨ ਕਾਗਾ॥
ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸੇ ਤਕੀਨਾ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰਾ। ਸਭੁ ਬਿਛੁਟੇ ਰਾਖੇ ਲਹੈ ਸਚ ਸਿਰਜਣ
ਦੇਗਾ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਬਖਸਿਲੈ ਹਸਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩॥

ਮਨਕਾਧੁਰਾਧੁਰਕਮਾਦੋ। ਮਾਇਆਨੇਛਿਰੇਤਪਾਸਦਾਦੋ। ਭੁਰਮੇਭੂਲਾਸਭੁਤੀਰਥਗਏ। ਓਹ
 ਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲਯੋ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੇਸਚੁਕਮਾਦੋ। ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਐਖੀਤਰੁਪਾਦੋ॥੧
 ਮਃ ੩॥ ਸੇਤਪਾਜਿਇਹੁਤਪੁਪਾਲੋ। ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੋ। ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
 ਵਾਸੇਤਪੁਪਰਦਾਣਾ। ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਦੇਮਾਣਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿਦਿਨਸੁ
 ਓਪਾਇਅਨਸਮਾਰਕੀਦਰਤਣਾ। ਗੁਰਮਤੀਪਟਿਚਾਨਣਾ। ਆਨੇਰਬਿਨਾਸਦਿ। ਹੁਕਮੇ
 ਹੀਸਭੁਸਾਜੀਅਨੁਗਵਿਅਸਭੁਦਣਿਤ੍ਰਿਣਿ। ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦ
 ਹਰਿਭੁਟਿ। ਸਬਦੇਹੀਸੇਸ਼ੀਪਈਸਚੇਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਅਭਿਆ
 ਗਤਿਏਹਨਆਖੀਆਨਿਨਿਨਿਕੇਰਿਤਮਹਿਭੁਰਮੁ। ਤਿਸਦੇਦੇਤੇਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਗਾਪਰ
 ਮੁ। ਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਹੋਇ। ਤਿਸਕਥੇਜਨਾਨਕਾਦਿਰਲਾਪਾ
 ਏਕੋਇ॥੧ਮਃ ੩॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਅਨਜਿਪਰਪਾਰਿਭੋਜਨਕਰੇਗਿ
 ॥ ਉਦੇਰਕਾਗਟਿਆਪਣੇਬਹਲੇਕੁਖਕਰੇਗਿ। ਅਭਿਆਗਤਿਸੇਈਨਾਨਕਾਨਿਅਤ
 ਮਗਉਦੁਕਰੇਗਿ। ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਪਾਰਿਹਰਹੁਕਰੇਗਿ॥ ੨॥ ਪ
 ਉੜੀ॥ ਅਬਰਪਰਤਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾਅਸਰਾਉ। ਪਰਦੁਰਸਭੁਸਚੁਹੈ
 ਨਿਸੁਦਿਚਿਸਚਾਨਾਈ। ਸਭੁਸਚੁਹੁਕਮੁਦਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਮਾਈ। ਸਚਾਅ
 ਪਤਖਤਸਚਾਧਹਿਸਚਕਰੇਗਿਅਉ। ਸਭੁਸਚੇਸਚੇਸਚੁਦਰਦਗੁਰਮੁਖਿਅਲ
 ਖਲਖਾਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਅਨਤਿਕੁਨੀਆਵੈਜਾਇ। ਭੁਟੈਣ
 ਲੈਆਪਣੈਬਹੁਤੀਲਹੈਸਜਾਇ। ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇ। ਨਾ
 ਨਕਨਉਨਿਪਪਾਈਐ। ਜੇਚਲੈਤਿਸੇਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿਓਇ

ਈਦਿਹਿਉਮੇਜਨਮਧਿਨਾਸੁ। ਰਸਨਹਰਿਰਸਨਚਖਿਓਕਮਲਨਹੋਇਓਪਰਗਾਸਾ। ਥਿ
 ਖਧਾਪੀਮਨਮੁਖਮੁਆਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਲਸੁ। ਇਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਦਿਲਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵ
 ਦੁਇਗੁਵਾਸਾ। ਜਾਆਪੇਨਦਰਕਰੇਪ੍ਰਕੁਸਚਤਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁ। ਤਾਅਨਦਿਨਸੇਵਾ
 ਕਰੇਗੁਰੁਕੀਕਥਹਨਛੇਛੇਪਾਸਾ। ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲਤੇਦਰਤੇਤਿਉਦਿਚੈਗਿਰਹਿਉਦਾ
 ਭਾਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇਆਸਭੁਕੇਜਿਉਭੁਵੈਤਿਦਹਗਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛੁਤੀ
 ਹਜਗਗਾਧਾਰਸਾਆਪੇਗਣਤਵੀਨੀ॥ ਆਪੇਸਿਸਟਸਕੁਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਮਤਿਨੀਨੀ॥
 ਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਨਅਨੁਪਾਪਪੁਨਗਣਤਗਣੀਨੀ॥ ਜਿਸਧੁਸੁਏਸੇਧੁਸੁਸੀਸਚੈਸਧ
 ਰਪਤੀਨੀ॥ ਸਭੁਆਪੇਆਪਦਰਤਦੁਆਪੇਧਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੪३॥ ਇਉਤੁ
 ਸਭੁਰਤੁਹੈਰਤੁਧਿਨੁਤਨੁਨਹੋਇ। ਜੇਸਹਿਰਤੇਆਪਣੇਤਿਨਤਨਲੇਕੁਰਤੁਨਹੋਇ। ਭੈਯਇ
 ਐਤਨੁਖੀਣਹੋਇਲੋਕੁਰਤੁਦਿਨਹੁਜਾਇ। ਜਿਉਧੈਸੀਤਰਿਧਾਤੁਸੁਪੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾ
 ਕੁਉਦੁਰਮੇਤਿਮੇਲੁਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੇਹਣੇਜੇਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥ ੧੪੩॥ ਰ
 ਮਕਲੀਰਮਮਨਵਸਿਆਤਾਧਨਿਆਸੀਗਾਰਾ। ਗੁਰਕੇਸਧਦਕਮਲਧਖਸਿਆਤਾਸਓ
 ਧਿਆਭੁਗਤਭੰਗੁਗਾ। ਭੁਰਮਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੁਕਾਅਗਿਆਨਅੰਧਾਗਾ। ਤਿਸਨੇ
 ਰੂਪਅਤਿਅਗਲਾਜਿਸਹਰਿਨਾਲਪਿਆਗਾ। ਸਦਾਰੈਧਿਰਆਪਣਾਸੇਭੁਵੰਤੀਨਾਗਿ। ਮਨ
 ਮੁਖਿਸੀਗਾਰਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਜਨਮਸਭੁਹਾਗਿ। ਧਿਨੁਹਰਿਭੁਗਤੀਸੀਗਾਰਕਰਹਿਨਿਤ
 ਜਮਹਿਹੋਇਖੁਆਗਾ। ਸੈਸਾਹੈਦਿਚਸੇਭੁਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੇਕਰਤਾਗਾ। ਨਾਨ
 ਕਸਚਾਏਕਹੈਦੁਹਦਿਚਹੈਸੀਸਾਗਾ। ਮਗੈਮਦੈਆਪਿਲਾਇਅਨੁਸੇਕਰਨਜਿਅਪਿਕ
 ਗਏਕਰਤਾਗਾ॥ ੨੪੩॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਤਿਨਆਵਈਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ। ਜੇਬ

ਬਹੁਤੇਰੇ ਲੋਕੀ ਐਵਿਟੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇਆ ਅਤਿਰਲੇਖੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਯੁਜੈ ਭਾਇਖੁਆ
 ਇਆਤਿਨਜੰਮਣਮਰਣਨਚੁਕਈਹਉਐਵਿਚਿਤੁਖੁਪਾਇਆਨਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆਸੇਖਾਲੀਵੇਈਨਾਗਿ। ਤਿਨਜੰਮਕੀਤਲਬਾਨਹੋਵਈਨਾਓਇਨੁਖਸਗਾਗਿ। ਨਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਉਧਰੇਸਚੈਸਧਦਿਸਮਾਗਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਅਲਿਖਤੁਸਦਾਰਹੈਯੋਗਿ
 ਪੈਸਭਿਪਾਦਗਿ। ਆਪਿਨਿਗਚਲੁਅਚਲਹੈਯੋਗਿ। ਆਦਿਜਾਦਗਿ। ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆ
 ਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪਾਦਗਿ। ਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਈਐਸਚਿਸਿਭਤਿਸਮਾਦਗਿ। ਸਚ
 ਗਹਿਰੀਭੀਰਹੈਗੁਰਸਧਦਿਧੁਝਾਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ ਸਚਾਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸਭੇਦਰਤੇ
 ਸਚਾ। ਨਾਨਕਪੁਕਮੇਜੇਧੁਝੈਸੋਛਲੁਪਾਏਸਚਾ। ਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛਿਰੇਹੁਕਮੁਨਧੁਝੈਸ
 ਚਾ। ਨਾਨਕਗਰਿਕਾਰਾਣਮੰਨੇਸੇਭਗਤੁਹੋਇਵਿਟਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚਾ॥ ੧ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿ
 ਬੋਲਨਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਕਾਮਰੇਪੁਅਹੰਕਾਰਾ। ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਤ
 ਰਿਲੇਭੁਵਿਕਾਰਾ। ਓਇਆਪਣੇਸੁਆਇਆਇਥਾਹਿਗਲਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮਜੀਦਾਰ
 ਅਗੈਦਰਗਹਿਲੇਖੇਮੀਗੀਐਮਾਗਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੁਤਿਆਗਾ। ਏਕੁਕੁਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤ
 ਹੈਕੋਈਕਰਹੁਇਹੁਦੀਚਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁ। ਏਕੁਏਸਭੁਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰ
 ॥ ਨਾਮਜਪੇਨਾਮੇਆਗਏਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰੇਸਭਿਨਮਸਕਾਗਾ। ਮਲੁਕੁਝੀਨਾਮਿਉਤਾਗੀ
 ਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਅਗਾ। ਜਨਾਨਕਨਿਸਦੇਚਲਤਹਹਿਸੇਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧਜੇਵਡਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ। ਗਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਨਿ
 ਬਹੁਹਉਮੈਜਾਈਐ। ਰਸਕਸਸਾਦਾਧਾਹਗਾਸਚੀਵਡਿਓਈਐ। ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਤਿਸੁਰੇ
 ਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈਐ। ਪਾਇਅੰਤਿਰਿਅੰਤਿਤਗਖਿਓਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥

੮॥ ਸਲੋਕਮ ॥ ੩॥ ਘਾਘਾਣੀ ਆਕਾਸ਼ਾਣੀ ਆਪਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਗੀ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁਰੁ ਸਿੰਘਿਤਿ ਸਾ
ਸਤੁ ਧਿਆਸ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬ ਚਨ ਸਤੁ ਸਿੰਘਿਤਿ ਕਰੇਗੀ ॥ ਸਚੇ ਲਾਏ ਸਚ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮ
ਲੇਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭੁਏ ਜਿਸ ਗਲੇ ਕੁਲਤਾਰੇਗੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰ
ਧਲ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਗੀ ॥ ਓਇ ਭਾਣੇ ਚਲਨ ਆਪਣੇ ਸੁਠੇ ਸੁਠੇ ਧੋਲੇਨੀ ॥ ਕੁਜ ਕੁਸਤ
ਕਮਾਵ ਦੇ ਪਗ ਨਿਦਾਸ ਦਾ ਕਰੇਗੀ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਭੁਧੇ ਪਗ ਨਿਦਾਸ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਭੋਧੇਨੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਤ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤ ਲਗੇ ਓਇ ਧਪੁਕੇ ਕਿ ਅੰਕਰੇਗੀ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਨ ਦਰੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਰਖ ਦਾ ਜੇਤੀ ਸਿਸਟ ਸਤੁ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕ ਕੁਜ ਕੁਸਤ ਲਾਇ ਅਨੁਮਨ ਮੁਖ ਦਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਅੰਦਰਿ ਰਿਹ ਰਿਖੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਤ੍ਰੇ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤਿਨ ਦਾ ਤਿਸਿ ਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਸਚੁ ਸਿਛਤਿ ਸਨਾਈ ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕਮ ॥ ੧॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਦੀ ਧਿਆਘਿ ਦੇਵਣ ਜਾਇ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪਰ ਧੈਖ ਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੇ ਆਵਉ ਭਾਵੇ ਜਾਉ ॥
ਸਾਸਤ ਬੇਟ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪੈ ਪੁਜਾਏਇ ॥ ਕਾਜੀ ਜੇਇ ਕੋ ਧਰੇ ਨਿ ਆਇ ॥ ਛੋਰੇ
ਤਸ ਧੀ ਕਰੇ ਧੁਰਾਇ ॥ ਦੁਖੀ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾਪ ਹਿਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰ ਕੁਮੰਤ੍ਰ
ਕ ਨਿਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਲੋਕ ਮੁਗਧ ਹਰਾਫ਼ੀ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕਾਰੇ ਕੈ ਸੁਚਾਰੇਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੁ ਦੇ
ਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੇਗੀ ਗਿਰਗੀ ਜਟਾ ਧਿਭੁਤਾ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਦੁ ਪੁਤਾ ॥ ਜੇਗਨ ਪਾਇ ਆਜੁਗ
ਤਿਗਦਾਈ ॥ ਕਿਤ ਕਾਰਣ ਸਿਰਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾਏ ਹੁ ਪਰਵਾਣਾ ਆਪੇ ਆਖ
ਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ੧੫੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਪਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਜਨੇ ਉਪਹਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਤ ਪ
ਇ ਕਰੇ ਬੁਝਿ ਆਈ ॥ ਨਾਤ ਪੇਤਾ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਮਸਲ ਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਦਿਣ ਗੁਰ ਪੀਰੇ
ਕੋ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਠਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਧਾਝੁ ਕੋ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੇਗੀ

ਕੈਘਰਿਜੁਗਤਿਦਸਾਈ॥ਤਿਤਕਾਰਣਕੀਨਿਮੁਦ੍ਰਿਪਾਈ॥ਮੁਦ੍ਰਿਪਾਇਓਰੇਸੰਸਾਰਿਗਾਜਿ
 ਬੈਕਿਬੈਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਾਟਾਉ॥ਚੀਰੀਆਈਓਲਨਕਾਉ॥ਏਥੇਜਾਣੈਸੁ
 ਜਾਇਸਿਦਾਣੈ॥ਹੋਰਛਕੜਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ਸਭਨਾਕਾਰਹਿਲੇਖਾਹੋਇ॥ਕਰਣੀਬਾਧੁਤੁ
 ਰੈਨਕੋਇ॥ਸਚੇਸਚੁਦਖਾਣੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਪਦੁਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰੁ
 ਆਖੀਐਕਾਇਅਕੋਟੁਗੜਾ॥ਅੰਦਰਿਲਾਲਜੇਦਹਗੀਗਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮਪੜਾ॥ਹਰਿਕਾ
 ਮੰਦਰੁਸਗੀਰੁਅਤਿਸੋਹਣਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਫਿੜਾ॥ਮਨਮੁੱਖਿਆਪਖੁਆਇਅੰਨਮਾਇਅ
 ਮੇਹਨਿਤਕੜਾ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੋਪੁਰੇਭਾਗਪਾਇਅਜਾਈ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮ॥੧॥ਨਾਸ
 ਤਿਦੁਖੀਆਨਾਸਤਿਸੁਖੀਆਨਾਸਤਿਪਾਣੀਜੀਤਿਓਰਹਿ॥ਨਾਸਤਿਮੁੰਡਮੁੰਡਾਈਕੇਸੀਨਾਸਤਿ
 ਪੜਿਅੰਦੇਸਓਰਹਿ॥ਨਾਸਤਰੁਖੀਧਿਰਖੀਪਥਰਆਪਤਲੁਦਹਿੰਦੁਖਸਹਹਿ॥ਨਾਸਤਹ
 ਥੀਧਪੇਸੰਗਲਨਾਸਤਿਗਾਈਘਾਗੁਚਰਹਾ॥ਨਿਸਹਥਸਿਧਦੇਵੈਜੇਸੇਈਨਿਸਨੇਦੇਇਤਿ
 ਸਆਇਮਿਲੈ॥ਨਾਨਕਤਕਉਮਿਲੇਦੁਠਾਈਨਿਸੁਘਟਿਭੀਤਹਿਸਬਦੁਰੰਦਾ॥ਸਭਘਟਿਮੇ
 ਰੇਹਉਸਭਨਾਅੰਦਰਿਜਿਸਹਿਖੁਆਈਤਿਸੁਕਉਣੁਕਹੋ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲਾਵਾਟਨੀਤਿਸਹਿ
 ਬੁਲਵੈਕਉਣੁ॥ਜਿਸਹਿਬੁਲਾਈਪਿਸਿਰਤਿਸਹਿਦਿਖਾਵੈਕਉਣੁ॥੧੨॥ਸੋਗਿਰਹੀਜੇਨਿ
 ਗੁਰੁਕੈਗਾਜਥੁਸਥੁਸੰਜਮਭੀਖਿਅਕੈਗੋਪੁਨਦਨੁਕਾਕਰੇਸਗੀਰਸੋਗਿਰਹੀਗੀਗਾਕਾਨੀਰੁ
 ॥ਏਲੈਈਸਹੁਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੨॥ਸੇਅਉਪੁਤੀਜੇਪੁਮੇਆਪਾਭਿ
 ਖਿਅਭਿਜਨੁਕਰੇਸੰਤਪਾ॥ਅਉਹਠਪਟਣਮਹਤੀਖਿਅਕੈਗੋ॥ਸੇਅਉਪੁਤੀਸਿਦਪੁਰਿਚੈ॥
 ਏਲੈਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੩॥ਸੇਉਦਾਸੀਜਿਪਾਲੇਉਦਾਸੁ॥ਅ
 ਰਪਉਰਪਕਰੇਨਿਰੰਜਨਦਾਸੁ॥ਚੰਦਸੁਰਜਕੀਪਾਏਗੀਰਿਗਾ॥ਤਿਸਉਦਾਸੀਕਾਪਵੈਨਕਪਾ॥

ਬੇਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਬੇਖ ਨ ਰੇ ਪੁ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਪਾਖੰਡੀ ਨਿਕਾਇਆ ਪ
 ਖਾਲੋ ॥ ਕਾਇਆ ਵੀ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਜਾਲੋ ॥ ਸੁਪਨੇ ਧਿਰ ਨ ਦੇਈ ਸੁਰਣਾ ॥ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ
 ਨਗਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੇਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੇ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ
 ਜਿਉ ਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੇਖੈ ਬੈਠਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਅਤਿ ਰਹੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਤੇ
 ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬੇਲੈ ਭਰਖਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੇ ਪੁ ॥ ੬ ਮ ॥
 ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੇ ਮੰਦਾ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੀਨਿ ਪੜਾਇ ਵਿਆਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨ
 ਸਤਿ ਦੇ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿ ਆਉ ॥ ਪ੍ਰਪਛਾਵ ਜੇ ਸਮੇਂ ਕਰਿ ਸੋਹੈ ॥ ਤਾਨ
 ਕਾਖੈ ਗੁਰੇ ਕੋ ਕੋਹੈ ॥ ਛਿਅ ਦਰਤ ਰੇ ਦਰਤੁ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
 ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੇ ਭੀ ਖਿਆ ਮਗਲੁ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਿਰ ਸੇ ਆਖੀ ਐ
 ਜਿਥੇ ਹੁਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇ ॥ ਅਸਭ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਪਛੁਤਾ ॥ ਥਾਹ
 ਰਿਮੁਲੁ ਨ ਖੋਜੀ ॥ ਐਘਰਿ ਮਹਿ ਧਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਿਰਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਤਿ
 ਜੀਨ ਮਗਦਤਾ ॥ ਸਰੁ ਮਹਿ ਇਕ ਦਰਤੁ ਰਾਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
 ਹਲ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇ ਸੁਣੈ ਮੁਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੁਰਖ ਕੇ ਵਿਆਲਖਣੁ ਹੋਵੈ ਵਿਆਮੁਰਖ
 ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੁਰਖ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੈ ਅਹਿ ਕਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤ ਕਮਾਲੇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖੀ ਮ
 ਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਧਵੈ ਖੁਹਿ ਉਸੈ ਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗਰਮ ਧਿਹੋਇ ਸੁਕਰੇ ਵੀਚ
 ਰੁਓ ਸ ਅਲਿਖੇ ਤਿਹਿ ਹਿਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਪਰੇ ਓਸ ਪਿਛੈ ਠਥਰੇ ਭੀਤ ਰਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜੋਰੇ ਇਸੁ ਸਹਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀ ਐ
 ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾਰ ਧਮਿ ਗਸੀ ਆਖੈ ਠਾਕਰਿ ਦੁਹੀ ॥ ਤਲਥਾ ਪਉਸਨ ਆਕੀ ਜਿਨਾਰੀ
 ਅਜਰਾਈ ਲਛਰੇ ਸਤੁ ਹੋਸੀ ਆਇਤਈ ॥ ਆਦਲ ਜਾਣ ਜਾਣ ਨ ਸੁਈ ਭੀਝੀ ਗਲੀਛ

ਹੀ। ਕੁੜ੍ਹ ਨਿਖੁਟ ਨਾਨਕਾਉ ਤੁਕ ਸਚਿ ਰਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਸਭਿ ਸਗੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ
 ਦਿਗਹਿ ਆਸਕੁ ਆਪੈ॥ ਹਰਿਕੀਰੀ ਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਵਿਛੁਕੁ ਹਨੁ ਜਾਪੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਾਲਹੀ ਐ ਹਰਿਗੁਰਗਤੀ ਰਾਪੈ॥ ਸਕੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੇਇ ਆਖਿਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ॥ ਸ
 ਭਿ ਵਿਛੁ ਹਰਿਕਾਖੇਲੈ ਹਰਿ ਮਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੧॥ ਸਮਿਰਦਾਨ ਦੇ
 ਇੰਦਰੇ ਆਇ ਆਪਾ ਪਰਸਰਾ ਮਰੋਵੈ ਪਰਿ ਆਇ ਆਪਾ॥ ਅਜੈ ਸਰੋਵੈ ਭੀ ਧਿਆਖਾਇ॥ ਐ
 ਸੀਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਰੋਵੈ ਰਾਮ ਨਿਕਾਲਾ ਭੁਇ ਆਪਾ ਸੀਤਾਲਖ ਮਣਦਿਛੁ ਨਗ
 ਇਆ ਰੋਵੈ ਦਹਿ ਸਰਲੰਕ ਗਵਾਇ॥ ਜਿਨ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ਠਉਰੁ ਗਵਾਇ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡੁ ਦੁਰਯੋ
 ਮ ਜੁਗ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਨੁ ਗਿ॥ ਰੋਵੈ ਜਨ ਮੇਜਾ ਖੁਇ ਗਇ ਆਪਾ॥ ਏਕੀ ਕਾਰਣ
 ਪਾਪੀ ਭੁਇ ਆਪਾ ਰੋਵਹੁ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਪੀਗ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਮਤੁਲੁ ਗੈ ਭੀੜਾ॥ ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ
 ਕੰਨ ਪੜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਿਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ਭੀ ਧਿਆਜਾਇ॥ ਰੋਵਹੁ ਕਿਰਪਨ ਮਚਿ ਹਧਨੁ ਜਾਇ
 ॥ ਪਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ਗਵਾਇ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ਨਾਹਿਰੁ ਤਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਸਕੁ ਸੇ
 ਸਾਗ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੇਈ ਨਿਣਾਇ॥ ਅਉਰੀ ਕਰਮ ਨਲੇਖੈ ਜਾਇ॥ ੧ ਮ ੪ ੨॥ ਜਪੁਤਪੁਸ
 ਭ ਵਿਛੁ ਮਨਿ ਐ ਅਵਰਿਕਾਰਾ ਸਭਿ ਧਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿ ਆਮੀਨੀ ਐ ਬੁਝੀ ਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇ ਆਹਿ ਸਧੁ ਮੇਲ ਕਰੋਤੇ ਲਿਖ ਪਾਇ ਆਪਾ॥ ਸਕੁ ਮਹਿ ਗੁਪਤ ਦਰ
 ਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਵਾਇ ਆਪਾ॥ ਗੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣ ਉਚੈ ਰੇ ਰੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਆਪਾ॥ ਸਾਚੀ ਬਾ
 ਣੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆਪਾ॥ ਸਕੁ ਵਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧੪॥
 ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੨॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿਹੋਇ ਵੈਰਤ ਨਾਰਖਣ ਜਾਇ॥ ਰਤਨ ਸਾਰਨ ਜਨੁ ਈ ਅਵੈ
 ਆਪਲਖਾਇ॥ ੧ ਮ ੪ ੨॥ ਰਤਨ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ਰਤਨੀ ਖੇਲੀ ਆਇ॥ ਦਖਰੋਤੇ ਵਣ ਜਾਹਿ
 ਆਨੁ ਹਾਰੀ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣ ਕਵਣੁ ਜਹਿ ਸੇਇ॥ ਰਤਨ ਸਾਰਨ

ਨਾਨੀ ਅਪਿੰਦਤਾ ਹਿਲੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਹੋਰ ਸਵੇਗੁ ਪਤੁ ਰਖੀ
 ਜੋ ॥ ਘਨਕ ਘਾਟ ਨ ਖੁਲੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੋ ॥ ਅਨਹ ਦਵਾਜੇ ਪੁਨਿ ਦਰ ਦੇ ਗੁਰ ਸਬਦ
 ਸੁਣੀ ਜੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਅਤਿ ਰਿਜਾਨਾ ਵਰਿ ਭੁਗਤਿ ਮਿਲੀ ਜੋ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕ ਦਰ ਤਦਾ ਜਿ
 ਨਰ ਨਰ ਚਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਅਪਿੰਦੇ ਗੁਰ ਸਿਐ ਅਪਿੰਦੇ ਸਿਐ ਜਾਇ ॥ ਹਿੰਦਿ ਸੁਜ
 ਖਾਨਾ ਕਾ ਸੇਵਿ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ਅਪਿੰਦੇ ਗੁਰ ਆਖੀ ਅਜਿਨ ਮੁਖ ਲੇਇ ਲਾਗਿ ॥ ਅਪਿੰਦੇ
 ਸੇਈ ਨਾਨਕਾਖ ਸਮੁਪ੍ਰਥੇ ਜਾਗਿ ॥ ੧ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅਪਿੰਦੇ ਵੀ ਆਕਰੇ ਸੁਜਾਖ ਹੋਇ
 ਜੇਗਾਨਾ ਏਤੇ ਹੋ ਦਰ ਤੇ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੇ ਸੁਦ ਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਆਪੇ ਦਰ ਤਉ ਜਾ
 ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਉਲਹੈ ਸੇਵੇ ਨਦ ਸਤ ਪਛਾਣਿ ॥ ੨ ਮਃ ੨ ॥ ਸੇਵਿਉ ਅਪਿੰਦੇ ਆਖੀ ਐ
 ਜਿਹੁ ਬਮਹੁ ਅਪਿੰਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾ ਬੁਝਈ ਅਪਿੰਦੇ ਵੀ ਐਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ
 ਆ ਅਰਿਗਿ ਗੁਰ ਕੋਟ ਹੋ ਸਭਿ ਰਿਸਤ ਰਿਦੇ ਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾਨੀ ਲਾਈ ਅਨੁ ਸਭੁ ਮਹਿ ਪਰਦੇ ਸਾ
 ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪਿ ਗੁਰ ਤਰਖੇ ਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਇ ਆਸ ਚੁਪਰ ਗਈ
 ਏਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਸਚੇ ਸਚੇ ਹੋ ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਵਨੁ ਗਤਿ ਅਗਹਿ
 ਦਿਹੁ ਕਮਨੁ ਦਿਖੇਤਾ ॥ ਲਬਕੁ ਦਰੇਗਾ ਬੀਉਗਲੀ ਰਾਹ ਕੋਤਾ ॥ ਹਲਖੀ ਚਾਰੁ ਦਿਕਾਰੁ ਮ
 ਦੁਰੁ ਕਮੀ ਖੋਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਮੀਰਿ ਮੇ ਅਉਤ ਜਲੇ ਦਾਜਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਭਉ
 ਭਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਣੀ ਸਤ ਸਤਿ ਖਲੇਣਾ ॥ ਹਲਹਲੇ ਮੀਰਾ ਲੀਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ਵੜਦੁ ਖਤ ਸੀਜੇਗਾ
 ॥ ਨਉ ਬੀਜੁ ਖਖਸੀ ਸਥੇ ਹਲਦੁ ਨੀ ਆਸ ਗਲ ਦਰੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰੀ ਕਰਮ ਹੋਇ ਜਾਵ
 ਹਿ ਸਗਲ ਦਿਨੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਮੇਰੁ ਬਾਰੁ ਹੋ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੁਜੈ ਭ
 ਇਸ ਦੁਖੁ ਹੋ ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਦਿਰੇਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਸੇ ਭਤ ਤਕਰੇਲੈ ॥ ਅਤਿ

ਭਿਖਰਗਾਸੁਪਾਟਨਾਨਾਹਿਲਪਾਟੇਲਾਆਪੇਰੁਰਮਿਕੁਲਾਇਦਾਕਿਛਕਹੁਨਜਾਈ।
 ੧੦॥ਸਲੇਕਮਃ੨॥ਨਾਨਕਚਿਤਮਤਿਕਰਹੁਚਿਤਤਿਸਹੀਹੋਇ।ਜਲਮਹਜਤਉਪਾਇ
 ਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੇਜੀਦੇਗਿ।ਓਥੋਹਟਨਚਲਈਨਾਕੇਕਿਰਸਕਰੇ।ਸਭਿਦਮੁਲਨਹੋਵਈਨ
 ਕੇਲਏਨਦੇਇ।ਜੀਅਕਾਅਗਰਜੀਅਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ।ਦਿਚਉਪਾਏਸਾਇਰਤਿ
 ਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਚਿਤਮਤਕਰਹੁਚਿਤਤਿਸਹੀਹੋਇ॥੧ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਇਹੁ
 ਜੀਉਮਛਲੀਝੀਵਰਤਿਸਨਾਕਾਲੁ।ਮਨੁਅਭਿਪਨਚੇਤਈਪੈਛੇਅਚਿਤਜਾਲੁ।ਨਾਨਕਚਿ
 ਤਅਚੇਤਹੋਚਿਤਬਧਾਜਾਇ।ਨਰਕਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉ
 ਝੀ।ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਨਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਨਦਸੈਸਚਸਉ
 ਦਾਕੀਤਾ।ਸਭੁਕਿਛਪਾਹਿਗੀਮਾਹਿਹੈਦੁਨੁਚੁਗੀਲੀਤਾ।ਅਤਿਰਿਤਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਦੀਤਾ।ਆਪੇਮੇਲਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧॥ਸਲੇਕਮਹਲ
 ੧॥ਦੇਲਪਿਦਾਇਆਕਤਵੈਣਾਇਆ।ਕਟਿਕੁਟਕਰਿਖੀਧਿਚਨਾਇਆ।ਲੋਹਾਵ
 ਚੇਦਰਜੀਪਾਛੇਸੁਈਧਾਗਾਸੀਦੋ।ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਛਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਦਤਜੀਦੋ।ਹੋਇ
 ਪੁਗਣਾਕਪੜਪਾਟੈਸੁਈਧਾਗਾਗੀਦੋ।ਮਾਧੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਪਜੀਮਹਤੁਕਿਛਹਿਦੋ
 ॥ਸਚਪੁਗਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੋ।ਨਾਨਕਸਾਹਬਸਚੇਸਚਾਤਿਚਰਜਾਪੀਜਾਪੈ
 ॥੧ਮਃ੧॥ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚਸਭਸਾਗੁ।ਪਾਨੁਤਤੀਸਕੀਅਪਰਅਪਾਗ।ਸਬਦੇਸਾਣ
 ਰਖਾਈਲਾਇ।ਗੁਣਕੀਬੋਧੈਦਿਸਮਾਇ।ਤਿਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖਾ।ਲੋਹੁਲਖਨਕ
 ਥਾਵੇਖਾ।ਹੋਇਹਲਲਲਗੋਹਕਿਜਾਇ।ਨਾਨਕਨਰਕੀਦਰਸਮਾਇ॥੨॥੧ਮਃ੧॥ਕਮਰਕ
 ਠਗਾਈਕੁੜਾਧੀਕੇਕਾਅਸਵਾਗੁ।ਗਰਧਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਅਵੈਭਾਗੁ॥੩॥ਪਉਝੀ॥

ਸੇਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਮਿਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਚਲੇ। ਸਚੁਪਿਆਇਨਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰ
 ਰੁਪਨੁਪਲੇ। ਭੁਗਤਸੇਗਨਗੁਣਗਾਵਰੇਗੁਰਮਤਿਅੰਚਲੇ। ਰਤਨਧੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿ
 ਆਗੁਰਕੈਸਬਦਭਲੇ। ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦੁਆਪੇਦੋਇਦੁਭਿਆਈ॥੧੮॥
 ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਆਸਾਅਦਿਰਿਸਭੁਕੇਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋਇ। ਨਾਨਕਜੇਮਰਜੀਵਿਆਸਹ
 ਲਾਇਆਸੇਇ॥੧ਮਃ੩॥ ਨਾਵਿਛੁਆਸਾਹਧਿਹੋਵਿਓਨਿਰਾਸਾਹੋਇ। ਵਿਆਕਰੇ
 ਏਹਧਪੁਤੀਜਾਭੋਲਾਏਸੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਿਗੁਜੀਵਦੁਸੰਸਾਰਸਚੇਨਾਮਧਿਨਾ। ਪੂਰੁ
 ਤਾਰਤਾਰਨਿਹਚਲਏਪੁਨਾ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਗਏਨਿਰਮਲਸੇਇਜਨਾ। ਅਤਿਰਿਜਾਭੀ
 ਅਗਮਰਸਨਾਏਕੁਭਨਾ। ਰਵਿਗਹਿਆਸਰਧਤਿਨਾਨਕੁਧਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
 ਸਰਦਰਸਿਧੁਰੇਗੀਮੇਲਾਖਸਮੇਏਦੈਭਾਣਾ। ਸਰਦਰਅਦਿਰਗੀਰਾਮੇਤੀਸੇਹੀਸਾਕਾਖਾਣ
 ਧਗੁਲਕਾਗਨਰਹੀਸਰਦਰਜੇਹੋਦੈਅਤਿਸਿਆਣਾ। ਓਨਾਰਿਜਨਕਨਪਾਇਓਓਥੈਓਨ
 ਹੋਰਖਾਣਾ। ਸਚਕਮਾਣੇਸਚੇਪਾਦੀਐਕੁਜੇਕੁਜਾਮਾਣਾ। ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਆਜਿਨਾਪੁਰੇਪਇਆਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ ਸਾਹਬੁਮੇਗਉਜਲਜੇਕੋਚਿਤਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਸੇ
 ਈਸੇਦੀਐਨੁਖੁਜਾਇ। ਅਦਗੁਦਦੈਨਿਗੁਣਰਹਿਮਨਸੁਖਦਸੇਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਆਪੇਆਪਿਦਰਤਰਆਪਿਤਾਜੀਲਾਈਅਨਾ। ਆਪੇਗੀਉਪਦੇਸਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆ
 ਈਅਨਾ। ਇਕਆਪੇਉਧੁਤ੍ਰਿਪਾਇਅਨਾ। ਇਕਭਗਤੀਲਾਇਅਨਾ। ਜਿਸਆਪਧੁਸੁਣਾਏਸੇ
 ਧੁਸੁਸੀਆਪੇਨਾਇਲਈਅਨਾ। ਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਈਐਸਰੀਵਭਿਆਈਐ॥੨੧॥
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮਕਲੀਕੀਦਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫॥ ਜੇਸਾਸ
 ਤਿਗੁਰਸੁਲੀਰਾਤੇਸੇਹੀਮੇਠੀਗੁ। ਵਿਛੁਤਿਅਮੇਲੇਪ੍ਰਕੁਹਰਿਦਰਗਾਧੁਸੀਗੁ। ਹਰਿਨਾਮੇ
 ਮੰਤ੍ਰਿਦਿਨਾਇਦੁਕੋਟਹਉਮੈਰੇਗੁ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਾਮਿਲਿਦਿਆਜਿਨਾਪੁਰੇਪਇਆ

ਗੁਰ

ਸੰਜੋਗਾ॥੧੫੪੫॥ਇਕੁਸਜਨੁਸਭੁਸਜਨੁਇਕਦੇਗੀਸਭੁਦਾਦਿ॥ਗੁਰਪੁਰੇਦੇਖਾਲਿਆਵਿਦੁ
 ਨਾਦੈਸਭੁਧਾਰਿ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨਕੁਰੰਮਿਆਜੇਲਗੇਧੁਜੇਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧੁ
 ਆਗਰਸਤਿਗਰਬੈਪਰਸਾਰਿ॥੨॥੫੯੩॥ਬਟਣਗਾਰੇਬਾਟੁਆਪੇਗੀਬਟਿਆਆਪੇਪੁ
 ਰਾਸਾਂਹੁਆਪੇਗੀਬਟਿਆਆਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਗੀਗਰਦਿਆਕਰਰਤਕੀਮਨਪਾਇਅ
 ਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅਤਿਪਰੋਪਰਦਿਆਆਪੇਦੁਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਿ
 ਦੁਜੀਗਟਿਆਕੋਇਨਜਾਣੇਕੀਮਕੇਦੁਭਟਿਆਸਰਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗ
 ਟਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮ३੫॥ਸੁਣੁਸਜਨੁਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਸੋਸਤਿਗੁਰਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉ
 ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣੁਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਹਿਗੁਜੀਦੁ
 ਟੁਸੀਸਾਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਿਨਾਮਿਲਿਓਨਜਿਨਸਦਹੀਦਰੁਤੇਨਾਲਿ॥੧॥੫੪੫॥
 ਮੇਰੇਅਤਿਰਿਲੇਖਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਦੁਪ੍ਰਭੁਤੇਗਿ॥ਕੋਈਐਸਾਸਜਨੁਲੇਖਿਅਹੁਜੇਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤ
 ਮੁਮੇਗਾਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸੇਦਿਆਤਿਸੁਜੇਦੁਖ
 ਦੁਹੁਕੇਇ॥੨॥੫੯੩॥ਦੇਵਣਗਾਰਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
 ਰਿਜਕੁਸੀਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਦੁਸਸਭੁਨਾਇਕਪਗ॥ਪਾਲੇਬਾਲਕਦੁਗੰਗਿਦੇਕੈਆਪਿ
 ਕਗਾਕਰਦਾਅਨਦਧਿਨੇਦਕਿਛੁਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਿਸਮਰਥਹਉਤਿਸੁਕਰਬਾਣੀ
 ਐ॥ਗਾਈਐਗਤਿਨਿਤੁਗਾਦੁਣੈਗਿਆਜੇਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪਾਹਿਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿ
 ਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮ३੫॥ਭੀਨੁਮੇਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭੁਰਖੇਕਟਿਧੈਨਾਲਿ॥ਕਾਰਜਆਪ
 ਸਦਾਹਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੀਠਿਲਾਇਦਾਲੁਜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ॥ਦ
 ਇਆਲੇਹੋਏਸਭੁਜੀਅਜੰਦਹਰਿਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਹਾਲਿ॥੧੫੪੫॥ਦਿਣੁਪੁਰੋਹੁਜਿਮਗਿ
 ਟਾਮਿਰਿਦੁਖਾਬੈਦੁਖਾ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖਾ॥ਗੁਰਦਣੁਤਿਣਹਰਿਆਕੀਤੀ

ਆਨਾਨਕ ਵਿਆਮਨਧਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੋਐਸਾਦੁਤਾਰਮਨਹੁਨਦੀਸਰੋ॥ਘੁਨੀਨਮੁਹਤਰੁ
 ਸਾਤਿਸੁਖਿਨਨਾਸੋਗੋ॥ਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਸੰਗਿਵਿਅਕੋਲੁਵਿਕੋਗੋ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੇਆਪਿ
 ਸੇਭਵਜਲੁਤਰੋ॥ਭੁਗਤਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਵਿਰਧਾਕਰੋ॥ਸੋਪੁਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸੇਨਬ
 ਲਧੋਗੋ॥ਜਿਸਹਿਜਗਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੋ॥ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਅਸਰੁਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿ
 ਧੋਗੋ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ੫॥ਪੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰਗਏਅਲਪਤਸਰੁਤਿਖਜਾਇ॥ਪੰਨੁਸੁਜਤਿ
 ਸੁਹਾਵਏਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਇਕਅਗਪਿਆਤਿਨਸਦਥਲਿਹਾ
 ਰੇਜਾਉ॥ਤਿਨਵੀਪੁਰਿਹਮਧਾਛੁਰੇਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇ॥ਜੇਰਤੇਰੰਗਿਗੋਦਿਦਿਕੈਉਤਿ
 ਨਥਲਿਹਾਰੇਜਾਉ॥ਆਖਾਧਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਲੁਮੇਲਹੁਗਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਮੇ
 ਲਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇ
 ॥੧ਮਃ੫॥ਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੁਨੀਪੰਨੁਪਨੁਮੂਰਤਪਲੁਸਾਗਾ॥ਪੰਨੁਸੁਦਿਨਸੰਸਾਰਗੁਨਾਜਿਤੁਭਿਠ
 ਗੁਰਦਰਸਾਗਾ॥ਮਨਕਾਇਛੁਪੁਰੀਅਹਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੇਰੁਇ
 ਕੁਸਰੁਨਾਮੁਆਪਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਲਗਾਸੇਦਹਰਿਉਪਰਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ
 ॥ਸਿਭਤਸਲਾਹਦੁਗਤਦਿਹਲੇਦਿਤੀਅਨਾ॥ਸਉਪੋਜਿਸੁਭੰਡਗਠਿਰਪੁਛਨਲੀਤੀ
 ਅਨਾ॥ਜਿਸੇਨੇਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਗਤਿਆ॥ਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਪਾਰਾਇਕਾਉਨਿਭੁਤਿਅ
 ਓਨਾਪਿਛੈਜਗੁਭੰਡੈਭੋਗਈ॥ਓਨਾਪਿਆਰਾਰਥਓਨਾਹਜੇਗਈ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਅਗੁਰ
 ਆਇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਇਆ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿਖਸਮੈਭੁਇਆ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ
 ੫॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗਾ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੇਹ
 ਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਸੰਗਾ॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹਮੇਲਾਕਰੇਨਭੰਗਾ॥ਜਾਣੈਧਿਰ
 ਥਾਜੀਅਕੀਕਰੇਨਮੈਰੰਗਾ॥ਹਰਿਏਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਕੀਨਦੁਖਘੜਦੁਸਮਰਥਾ॥ਹਰਿਇਕੋ

ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ਭੁਨਣ ਪੜ੍ਹਣ ਸਮਰਥਾ। ਹਰ ਇਕ ਮੇਰਾ ਦੁਤਾਰੇ ਸਿਰਿ ਦਾ ਤਿਆਜਗ
 ਹਥਾ। ਹਰਿ ਇਕ ਸੇਦੀ ਮੈ ਟੇਕੈ ਜੇ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥਾ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ
 ਮਸਤਕਿ ਪਰਿਕੈ ਹਥਾ। ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਨਤਾ ਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ। ਮ
 ਨਕੀਆਇ ਛੁਪੁਰੀਆ ਪਾਇਆ ਪੁਰਸੰਜੋਗਾ। ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਦੀ ਭੋਗੈ ਭੋਗ
 ੧੫੪੫॥ ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੇਸਤੀਆਇਆ ਕਾਸਨ ਬੰਧਾ। ਦਿਖਾਇਆ ਗੀਤੁ ਜਿਨਾ ਨਿਕਦੇ ਨਾਪਾ
 ਇਨਿ ਬੰਧਾ। ਦਿਖਾਇਆ ਗੀਤੁ ਜਿਨਾ ਨਿਕਦੇ ਨਾਪਾ ਇਨਿ ਬੰਧਾ। ਨਿਰਰਧੈ ਨਾਨਿਖਾ ਵੇਨੇ ਤਿ
 ਰਰਖਨਗੀਨਾ। ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਤਿਤੁ ਦਿਨ ਬੋਲਨਗੀਧਾ। ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣ
 ਨੀਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀਆ। ਕੁੜਾ ਗਤਿ ਨ ਚਲੀ ਚਿਕੜਿ ਪਖਰ ਬੰਧਾ। ਅਧਿਆਪੁ ਨ ਜਾ
 ਨੀ ਭਕਤ ਪਿਟੈ ਨਿਧੀਧਾ। ਸੁਠੇ ਮੋਹ ਲਪਟਾਇਆ ਚਉਭੈ ਕਰਤ ਬਿਧੀਧਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁਆ
 ਪਦੀ ਪਰਿਪੁਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇ। ਜਨਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਉਧਰੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਣਿ ਪਰੇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜੇ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੇਈ ਸਚੁ ਗਾਕਾ। ਜਿਨੀ ਜਤਾਖ ਸਮੁਕਿ ਉਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕਾ। ਮਨੁ
 ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੀਗਿ ਪਾਕਾ। ਦਿਸੈ ਸਭ ਮਹਲੁ ਖੁਲੈ ਭਰਮਤਾਕਾ। ਜਿਸਹਿ ਦਿਖੈ ਲੁਮਹ
 ਲਤਿ ਸੁਨ ਮਿਲੈ ਪਾਕਾ। ਮਨੁ ਤਨਹੋ ਇਨਿ ਗਲੁ ਬਿੰਦ ਕਨਕ ਰਿਸਾਕਾ। ਨਉ ਨਿਪਨਾਮੁ ਨਿਪਾ
 ਨੁ ਗੁਰੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਾ। ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿ ਖਾਕੁ ਮਸਤਕਿ ਸੇਭਾਗਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੪੫॥
 ਹਰਨਾਖੀ ਕੁਸਚੁ ਵੈਲੁ ਸੁਣਾਈ ਜੇ ਤਉ ਕਰੇ ਉਪਾਰਣਾ। ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਧੀਲੀ
 ਪਿਰੁ ਤੈਠ ਮਨ ਸਾਪਾਰਣਾ। ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨਹੁ ਰਚਾਇਓ ਦਸਵਿਖਾ ਮੇਕਾਰਣਾ। ਉਦੀਨਾ
 ਗੀ ਸੁਣੀ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਿਹੁਣੀ। ਪਿਰੁ ਛੈਲ ਛੁਧੀ ਲਛੁਰ ਗਵਾਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮ
 ਦਿਹੁਣੀ। ਨਾਹਉ ਭੁਲੀ ਨਾਹਉ ਚੁਲੀ ਨਾਮੇ ਨਾਹੀ ਦੇਸਾ। ਜਿਤੁ ਹਉਲਾਈ ਤਿਤੁ ਹਉਲਾ ਗੀਤੁ
 ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸਦੇਸਾ। ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਸਾਈ ਭਾਗਾ ਦਿਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ। ਪਿਰਿ ਅ

ਉਗਣਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏ। ਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਗੀ। ਕਰਮਹੀਣਪਨਕਰੇਧਿਨੀਵਦਿ
 ਨਾਨਕਆਵੈਵਾਗੀ। ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਆਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਹੁਗਤਿਮੁਗਰੀ॥ ੧੫੪੫
 ਕਹਿਮਨੁਤੈਤੁਲਤਾਹਰਿਮਾਨਸਾਪੁਰਣਹਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਇਤੈਸਭਿਦੁਖਦਿ
 ਸਾਗਣਿਹਾਗਾ। ਹਰਿਨਾਮਾਅਗਾਧਿਮਨਸਭਿਬਿਲਵਿਖਜਾਹਿਦਿਕਾਗੀ। ਜਨਕਉਪੁਰਖਿ
 ਲਿਖਿਆਤਿਨਹੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਓਨੀਛੁਡਿਅਮਾਇਆਸੁਆਵਛਾਪਨਸੀਚਿਆ
 ਨਾਮੁਅਪਾਗਾ। ਅਠਪਹਿਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮਨਿਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਗਾ। ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੋਦਾਨਇਕ
 ਦੇਹਦਰਸੁਮਾਨਿਪਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੇਸਦਾਸੁਖਾ। ਜਿਸ
 ਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖਾ। ਜਿਸਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾਹਿਭਾਗਾ। ਜਿਸਦ
 ਕਰਤਾਮਿਤੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਭਾਗਾ। ਜਿਸਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਧਨਾ। ਜਿਸਤੁਆਵ
 ਹਿਚਿਤਿਸੇਵਛਪਗਵਾਰਿਭਾਗਾ। ਜਿਸਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕਲਉਪਾਰਿਭਾਗਾ॥ ੬॥ ਸਲੋ
 ਕੁਮ॥ ੧੫॥ ਅਦਿਰਹੁਅਨਿਥਾਹਰਹੁਅਨਿਕੁਨੀਕੁਨੀਗਾਵੈ। ਦੇਹੀਧੈਵੈਚਕੁਧਣਾਏਮਾਇਆ
 ਨੇਧਧਾਵੈ। ਅਦਿਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਛਿਰਿਛਿਰਿਭਾਵੈਜਾਵੈ। ਨਦਿਦਿਆਪਿਆ
 ਕਾਮਿਸੈਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਾਵੈ। ਧੈਸੰਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਛ
 ਲੁਪਾਵੈ। ਹਿਸਾਵਿਚਿਥੈਠਾਧਗੁਨਧਣਈਨਿਤਥੈਠਾਮਛੀਨੁਤਾਰਲਾਵੈ। ਜਾਹਿਸਸਭਾਵੀਚ
 ਕੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੇਕੁਬਦੇਨਆਵੈ। ਹਿਸਾਹੀਗਾਮੇਤੀਚਗਣਧਗੁਡਠਭਾਲ
 ਲਾਵੈ। ਉਡਰਿਆਵੈਚਾਰਾਧਗੁਲਾਮਤੁਹਦੈਮਦੁਲਖਾਵੈ। ਜਿਤਕੋਲਾਇਆਤਿਤੀਲਾ
 ਗਾਕਿਸੁਦੇਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰਸਰਦਰਗਤੀਭੁਰਪੂਰਜਿਸੁਖਾਪਤਿਸੇ
 ਪਾਵੈ। ਸਿਖਹਿਸਸਰਵਹਿਇਕਠੇਏਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ। ਰਤਨਪਦਰਥਮਾਦੁਕਸਰ
 ਦਰਭੁਰਪੂਰਖਾਇਖਰਚਰਹੇਤੋਟਿਨਆਵੈ। ਸਰਦਰਹਿਸੁਨੁਰਿਨੇਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ। ਜ

ਨਨਕਿਜਿਸਦੇ ਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ਪੁਰਿਲਿਖਿਅਸੇ ਸਿਖਗੁਰੁ ਪਹਿ ਆਵੈ॥ ਆਪਿਤਰਿ ਆਰੁ
 ਟਿਬਸਭਿਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸਿਸਟਛੁਠਾਵੈ॥ ੧੫੪੫॥ ਪੀਠਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਗਾਹੀ ਕੋਰਨੁ ਮੇਹਿਜਿ
 ਨੇਗਾ॥ ਅਰਿਮੇਹ ਨਿਤ ਭਰਮਾਦਿ ਆਪਿ ਆਤਿ ਸਟਸਿਨਾਹੀ ਦੇਗਾ॥ ਕੁੜੀ ਆਵੈ ਕੁੜੀ ਜਾਵੈ
 ਇਆਕੀ ਨਿਤ ਜੇਗਾ॥ ਸਚ ਕਹੈ ਤਾਛੇ ਹੋ ਆਵੈ ਅਤਿ ਰਿਬਹੁਤਾਰੇਗਾ॥ ਆਪਿ ਆਵੈ ਰਮਤਿ ਕੁ
 ਬੁਧਿਕੁ ਮੁਨੁ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੇਗਾ॥ ਠਗੇ ਸੇਤੀ ਠਗਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿਇਕੇ ਜੇਗਾ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਗਾਛਨਦੀ ਦਿਖਦੇ ਕਰੈ ਤਾਓ ਘਣਿ ਆਇਆ ਲੇਗਾ॥ ਬਹੁਤੀ ਗਾਈ ਰਲਾਇ
 ਰਲਾਇ ਦਿਤਾਓ ਘਣਿ ਆਪਣੁ ਅਗੈ ਆਇਖ ਲੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੋਸਰਦੀ ਆਵੈ ਛਿਰਿ
 ਮਨੁ ਰਹੁ ਕਰਿ ਨੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਦੇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਪਦੇਗਾ॥ ਨਾਨ
 ਕਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸੁਸਤਿ ਗਗਨਾਲ ਸਨੇਗਾ॥ ਅੰਤਿ ਥਾਣੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੁਰ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸੇਗਾ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਕਾ ਕਟੀ ਐਸਰਾ ਸਰ
 ਸੁਖੁ ਹੋਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣ ਜੀਤ ਸੇਤੁ ਪੁਬੁਝਈ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣ ਜੀਤੁ ਸੁਦਰਗਾਹਿ
 ਝਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਓ ਮੈਤਿ ਸੁਗਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਸਤੁ ਸਟਕਲ ਮਲਤਿ ਸੁਖਈ॥ ਜਿ
 ਸਕੈ ਸੁਆਮੀ ਦਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋਭਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚ ਸੇਖਿ ਅਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ
 ਮਇਆ ਨਪੈ ਅਗਨਈ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾਇ ਆਲਜਿ ਨਿਗਰਤੇ ਮਤਿ ਲਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ॥
 ੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ਆਪੇ ਬਖਸਿਲੈ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਗਾ ਮੁਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਐ॥
 ਮਨਤਨ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸਦੁਖਾਨਾ ਸੋਹਇ॥ ਹਥਿ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖਾ ਦਿਆ ਪੈਭਉ ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਣ
 ਗਾਵਾਰਿ ਨੁਹੈ ਦਿਏ ਤੈ ਕੀ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿਜਨ ਕੈ ਸਾਗਿ ਹਓ ਮੈਰੇ ਗੁਜਾਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ
 ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿਗਹਿ ਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਹਿ ਆ॥ ਨਇ ਆਕਰਹੁ ਦਇ
 ਆਲ ਅਪਣੀ ਸਿਛਤਿ ਦੇਹਾ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਗਲਨਾਨ ਕਪ੍ਰੀ ਤਿਏਗਾ॥ ੧੫੪੫॥ ਏਕੋ

ਨਪੀਐਮਨੇਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ॥ਇਕਸਮਿਉਕਗਿਪਿਰਯੁਜੀਨਾਜੀਜਾਇ॥ਇ
 ਕੇਤਾਮਗੀਐਸਭਿਵਿਛੁਪਲੇਪਾਇ॥ਮਨਤਨਸਾਸਿਗਿਗਸਿਪੁਰੁਇਕੋਇਕੁਪਿਆ
 ਇ॥ਅਖਿਤੁਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਇ॥ਦਠੁਭੁਗੀਤੇਸਤਿਨਨਜਿਨਮਨਿ
 ਦਠਾਭਾਇ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਿਰਦਿਗਹਿਆਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਪਿਆਈਐਨਾਮੁ
 ਉਚਰਾਨਨਕਖਸਮਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੇਸੈਨੇਤੁਰਖਦਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕਉਣੁ॥ਜਿਸ
 ਨੇਤੁਰਖਦਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨਭੇਣੁ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗਾਅਗੁਤਿਸੁਮੁਖਿਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਨਰ
 ਗਿਨਲੇਖਾਪੁਛੀਐ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਖਸੀਤਿਨਨਉਨਿਪਿਭੁੰਚੀਐ॥ਜਿਸਨੇਤੁਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿ
 ਸੁਕਿਆਮੁਹੁਰਗੀ॥ਜਿਸਨੇਤੇਗੀਮਿਹਰਿਸੁਤੇਗੀਬੰਦਗੀ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪੫॥ਹੇਹੁ
 ਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸਤੀਸੀਗਿਦਿਹਾਵੈ॥ਤੁਪਹੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਰੇਨਚਕ
 ਨਿਹਾਵੈ॥੧੪੪੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਮਰਹੁਆਪਣਾਪਟਿਅਵਧਾਟਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਇ
 ਆਕੋਇਨਧਿਪੈਦਾਟਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤਿਥੇਤੁਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ॥ਓਥੇਤੇਗੀਰਖਅਗ
 ਨੀਉਰਹਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੈਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਛੁਡਨਾਹਿ॥ਭਵਜਲਬਿਖਮਅਸਗਾਹੁਗੁ
 ਰਸਧਰੀਪਾਰਿਪਾਹਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅਖਿਤੁਸੇਇਖਾਹਿ॥ਕਲਮਹਿਏਹੋਪੁ
 ਨਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ॥ਸਰੁਸੈਨਕਿਰਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ॥ਬਿਰਥਕੋਇਨਜਾਇਜਿ
 ਐਵੈਤੁਪੁਆਹਿ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੪੫॥ਦੁਜਾਤਿਸੁਨਧੁਸੁਇਯੁਪਾਰਧੁਮਨਾਮਦੇਹੁਆਪਾਰੁ॥
 ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਏਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਗੁ॥ਤੁਨਿਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਤੁਪਦਰਥੁ
 ਗੁਰੀਮਤਿਕਯੁਨਜਾਈਐ॥ਅਤਿਨਪਾਰਾਦਾਗੁ॥ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਗਜਿਮਗਣੁਸਭੁਬਿਖਿਆ
 ਰਸਛਗੁਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਓਹਾਗੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੁਨਾਮਸਹਜ
 ਸੁਖਸਗੁਨਾਨਕਇਕਅਗਏਸਤਿਨਰੇਣੁਗੁ॥੧੪੪੫॥ਅਨਰਸੁਖਧਿਸ਼ਾਮਨਿਤਹਰਿਕਾ

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣੁ ਪਛਾਤ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਉਪਗਮਿ ਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੁ ਆ
 ਵਹੁਦ ਸਿਧ ਗੁਤੁ ਪਿਣ ਵਣੋ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਾਵਣੋ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ
 ਐ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸਿ ਪਰਤੀਧਾਈ ਐ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦਸ ਕਿਤੈ ਸਿਆਣੁ ਪੋ॥ ਨਾਤੁ ਆਵਹਿ ਦ
 ਸ ਬਹੁਤਾਨੁ ਰੋ॥ ਸਭੁ ਕੋਤੇ ਰੇਵ ਸ ਅਗਮ ਅਗੰਗਾ॥ ਤੁਭੁ ਗਤਾ ਕੇਵ ਸਭੁ ਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇ ਗਾ॥
 ੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ੫॥ ਆਪੈ ਦੇਵੁ ਆਪਿ ਨਾਗਾਇਣਾ॥ ਏਹੁ ਦੇਵੁ ਜੀ ਅਕਾਨੁ ਖੁਲਾਇਣਾ॥ ਗੁ
 ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਿ ਰਸੁ ਖਾਇਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਣਾ॥ ੧੪੫
 ॥ ਪੁਕਮੈ ਉਛੁਲੇ ਪੁਕਮੈ ਰਹੈ॥ ਪੁਕਮੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਸਹੈ॥ ਪੁਕਮੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਰਿਨੁ ਗਤਿ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਜਿਸ ਨੇਹੈ ਦੇਵੁ ਗਤਿ॥ ਪੁਕਮਿ ਮੈਰੇ ਪੁਕਮੈ ਜੀ ਜੀਵੈ॥ ਪੁਕਮੈ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ॥ ਪੁਕਮੈ ਸੇਗ ਹਰ
 ਖ ਆਨੰਦ॥ ਪੁਕਮੈ ਨਪੈ ਨਿਰੋਪਰ ਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਪੁਕਮੈ ਆਵਹੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭ
 ਗਤੀ ਲਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਚਾਨੀ ਕਰ ਬਾਣੁ ਜਿਤੇ ਰਸੇ ਦੇਵੁ ਗਾ॥ ਹਉ ਤਿਸ ਚਾਨੀ ਬ
 ਲਿਹਾਰ ਜਿਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੇ ਚਾਨੀ ਪਨਿ ਪੈਨੁ ਜਿਸੁ ਲੇਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇ ਚਾਨੀ ਭਾਗ
 ਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾਨੁ ਆਰਥਾਰਾ॥ ਉਹੁ ਚਾਨੀ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਕਲਾਣੇ ਰਿਨੁ ਰੇਣੁ ਗਾਮੰਗੈ ਅੰਤਿ
 ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਗਾਗਿ॥ ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਣੁ ਲਿਵੈ ਪਾਗਿ॥ ਸੇ ਚਾਨੀ ਗੁਣ ਵਡੇ ਜਿਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪ ੫॥ ਅੰਤਿ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਹਿਸੁ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾਉ॥ ਮਨਿ
 ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮਹੁ ਸਿਖਹੁ ਸਚਾਇ
 ਪੈ ਸੁਆਉ॥ ਜਨਮੁ ਪਰਾਰਥੁ ਸਭੁ ਲੋਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇ ਹੁਭਾਉ॥ ਸੁਖ ਸੰਗੁ ਜਾਨੈ ਦਘਟ
 ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਤਿ ਆਨੁ ਖੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਵਰਗਾ ਪਾਈ ਐਥਾਉ॥ ੧੪੬
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਪੁਰਾਮ ਤਿਦੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਜਪਤੁ ਪਸੰਨ ਮੇਭਾਣੈ ਹੀ ਕਰ ਲੇਇ
 ॥ ਭਾਣੈ ਜੋ ਨਭੁ ਦਾਈ ਐ ਭਾਣੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀ ਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ॥

ਗੁਣੇ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੇ ਭਾਣੇ ਜੇਤ ਪਰੇ ਇਥਾ ਭਾਣੇ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇ ਰਾ ਭਾਣੇ ਮਨ ਹਿ ਕਰੇ ਇਥਾ ਭਾਣੇ
 ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੇ ਪਰੇ ਇਥਾ ਭਾਣੇ ਜੀ ਜਿ ਸੁਭ ਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜੇ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਭਿ ਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀ ਦਾਸੁ ਲੁਸੁਣੇ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਅਗਿ ਅਨਉ ਪਾਰੇ ਇ
 ਕ ਖਣੇ॥ ਦਿਨ ਸਰੇਣ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪੀ ਐ॥ ਤਿਸ ਨਾਉ ਖਾਵਿ ਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪੀ
 ਐ॥ ਤਿਸ ਨਾਉ ਖਾਵਿ ਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪੀ ਐ॥ ਰੋਗੁ ਸੇ ਗੁਣੁ ਖੁਦੈ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਸੁਨਾਉ ਮਨ ਦਸੈ॥ ਤਿ
 ਸਹਿ ਪਰਾਪਤ ਲਾਲੁ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ॥ ਖੰਡ ਧ੍ਰੁਮੰਡ ਧੇ ਅੰਤ ਉਪਾਰਣੁ ਗਾਰਿ ਆਗੇ ਤੇਰੇ
 ਭਾਤੁ ਪਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆਗੇ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੪੫॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਛੁਡ ਗਵ
 ਇ ਆਰਗ ਕਸੁ ਭੈ ਭੁਲੀ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀ ਮਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧਿ ਨ ਅਰੁ ਨ ਲਗਦੀ॥
 ੧੨੫॥ ਸਮੁਦਿ ਗਾਇਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸੁਰਾਵਾਰੀ ਜੇਠੇ ਪਉ ਪਉ ਲੁਧੇ॥ ਹਰੇ ਭੁਸੁ ਪਣੇ ਦੇ
 ਦਤ ਲਾਪੈ ਸਜਣ ਤੁਧੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਧੇ ਠਾਰਿ ਤਿਤਿ ਸੁਰ ਰੰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੇ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੁਧੇ ਠਾਰਿ ਤਿਤਿ ਸੁਰ ਕੰਦੇ ਨਿਹਾਰਣੇ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਆਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸੁਸਰ ਪਰਤਾਰਣੇ॥ ਜਿਸੇ
 ਲਾਏ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੇ॥ ਜਿਸੁ ਆਇ ਆਹ ਬਿਨਿਧਾਨ ਸੁਰ ਹਿ ਆਭਾਲਣੇ॥ ਜਿਸੇ
 ਇਕੇ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਮੇਜਾ ਨਣੇ॥ ਉਸੁ ਭਗਤ ਕੀ ਰੇਣੁ ਧਿਰ ਗੀਰਾਰਣੇ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਜਾਇ ਭਾਣੁ ਸਭੁ
 ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੇ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੪੫॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭਵ ਦਾਈ ਛੇਡਿ ਆਹੁ
 ਬਿਸੁਤਿ ਆਗੀ॥ ਹਰੇ ਸਾਕ ਕੁਨੁ ਦੇਰਿ ਠੇਤ ਉਪਲੈ ਤੇ ਭਾਲ ਗੀ॥ ੧੨੫॥ ਠਿਰਦੀ ਠਿਰਦੀ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਹੇ ਛਾਵੀ ਥੀ ਥੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾ ਦਰਪੰਧਾ॥ ਤਿਹ ਉਸੁ ਖਸੁ ਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾਗੁਰ ਮਿਲਿ
 ਸਜਣੁ ਐਲਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਤੁ ਪਹੁੰਚਾਈ ਐ॥ ਜੇ ਕੀ ਨ ਲਖੈ ਪਾਦੁ
 ਕੀ ਨ ਪੁਲੀ ਐ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦਿਸੈ ਰੇ ਨਾਉ ਸਾਨਿ ਰਪਨ ਕਾਂਡੀ ਐ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦਿਸੈ ਰੇ ਨਾਉ ਸੁਜੇ ਨੀ

ਹੋਏ ਭੀ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸ ਜੀ ਮਰੈ ਚੋ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤੇਰੀ
 ਸੇਗਣੇ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਸੁਖੇਰ ਅਭਿਕਾਰੀ ਆ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗ ਜਿਸ ਨਾ
 ਉਦਿਸਾਰਿਆ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਤੇਝੀ ਧੰਦਾ ਸਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੁਨ ਕਮ ਨਿਭਾਣਾ॥
 ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸ ਮਿਤ੍ਰ ਦਿਓ ਲੋਧੈ ਮਿਲ ਕੀਤੁ ਪਛਾਣਾ॥ ੧੫॥ ਪਾਦੁ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਤੁ ਉ
 ਪਿਰਿ ਜੁਲੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਤੁ ਉਜ ਸੁਹਾਵੈ ਨੀਉ ਪਾਇ ਆਤੁ ਉ
 ਸਰਣੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਨਾ ਗੀਸਤੁ ਸੀਰਿ ਮਗਿ ਲਗਾਈ ਆ॥ ਪਰਿ ਕਹੋ ਆਖੀ ਪਾਨ
 ਬਹੁ ਨਿਪਾਈ ਆ॥ ਬਿਨ ਠੀਠ ਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੁਝ ਵੀ ਆ॥ ਸੀਲਵੰਤ ਪਰਪਾਨਿ ਰਿ
 ਦੇ ਸਚਾਈ ਆ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਇਕ ਗੀਤਾਈ ਆ॥ ਮਨ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ
 ਸਾਈ ਆ॥ ਸੋਭਾ ਧਣੀ ਸੀ ਗਾਰਖ ਸਮਿ ਜਗਾਈ ਆ॥ ਮਿਲੀ ਆ ਆਇ ਸੀ ਜੋਗਿ ਜਾਤਿ ਸੁਖ
 ਵੀ ਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੇ ਡੇਰ ਨ ਕਰ ਜੀਉ ਮੈ ਕੁਝੀ ਏ ਮੈ ਨਿਰਭਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋ
 ਦੇ॥ ਤਉ ਜੇ ਵਡਾ ਤਾਰਨਾ ਕੋਈ ਜਾ ਕੁ ਸਦਾ ਜਾ ਰੋਵੈ॥ ੫੫॥ ਏਹ ਛਿਨ ਦੁਨੀਉ ਦੁਖ
 ਸੁਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਪਗਾਇ ਆ॥ ਹੁਭੇ ਸੁਖ ਸਹੇਲ ਨ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਥਾਇ ਆ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਪਤਖਤੁ॥ ਸਿਰਸਾ ਹਾਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲ ਚਉਰ
 ਛਤੁ॥ ਜੇ ਤਵੈ ਪਬ ਧੁਹ ਮਸੇਈ ਸਚੁ ਨਿਭਾਉ॥ ਜੇ ਬਾਵੇ ਪਾਰ ਧੁਹ ਮਨਿ ਬਾਵੈ ਮਿਲੇ ਬਾਉ॥ ਜੇ ਕੀ
 ਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਾਈ ਕੁਲੀ ਗਲਾ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲਾ॥ ਸਹੀਤੋਰ ਛਰਮਾਨੁ
 ਕਿਨੈ ਨ ਛੇਰੀ ਐ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮਕੁਰ ਰਤਿ ਤੇਰੀ ਐ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਸੋਇ ਸੁਣਿ
 ਜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮ ਜਪੈ ਵਡੀ॥ ਲਾਲੀ॥ ਪੰਪ ਨੁਲੀ ਵਡੀ ਮੇਰਾ ਅਰਿ ਰਠਿ ਛਗਰ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ॥ ੧੭॥ ਹਰ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕਲਪਾ ਮੁਲਿ ਨਾਪਿ ਪਐ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਦਿਤਾ

ਚੁਛਦੁਦਾਈਥੀਆਖਿਤਾਗਾਜਨਮਪਦਰਥਨਾਨਕਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸਕੇ
 ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਹਇਸੇਸੇਵਾਲਾਗਾ॥ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸੇਅਨਦਿਨ
 ਨਗਾ॥ਲਗਾਰੰਗਾਰੁਰੁਰਬਿੰਦਸਭਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਆਤਮਜਿਤਾਗਰਮਤੀਆਗੀਜੋ
 ਤਪਾਗਾ॥ਜਿਸਹਿਪਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਕਲਮਹਿਤਾਗਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲ
 ਅਠਸਠਿਮਜਨਾਗਾ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਕੁਮਿਲਿਆਆਪਣਾਸੇਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬ
 ਲਿਹਾਰਣੈਜਿਸੇਦੇਵਤੁਭਾਗਾ॥੧੭॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ਜਾਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਪਨਬਾਹਰਿ॥ਜਾ
 ਪਿਰਬਾਹਰਿਤਾਪਨਮਾਹਰਿ॥ਬਿਨੁਨਦੈਬਹੁਛੇਰਛਿਰਾਹਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਦਿਖਾਇ
 ਆ॥ਜਾਹਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਹਰਿ॥੧੮॥ਅਹਰਿਸਭਿਕਰਾਦਛਿਰੇ
 ਆਹਰਿਕੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਤਾਹਰਿਜਗੁਉਪਰੀਦਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ਵਡੀਪੁਦੁਤਾਅਪਾਰਤੇਰਾਮਰਤਬਾ॥ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਾਪਛਿਕਰਤਬਾ॥ਜੀਆਅੰਦ
 ਰਿਜੀਉਸਭਕਿਛੁਜਾਣਲਾ॥ਸਭਕਿਛੁਤੇਰੇਦੁਸਿਤੇਰਾਘਾਹੁਭਲਾ॥ਤੇਰੇਘਰਆਨੰਦ
 ਪਾਈਤੁਘਾਘਾ॥ਆਣਮਹਤਤੇਰੁਅਪਣਾਆਪਿਜਗਿ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੁਰੁਦਿਸੈ
 ਜਤਬਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤਪ੍ਰਭਾਗੋਬਿਨਵਨਵਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ਛੁਤਹੈ
 ਬਾਜਾਰਸੇਹਨਿਦਿਚਿਦੁਪਾਗੀਏ॥ਦਖਰਹਿਕਅਪਾਰਨਾਨਕਖਟੇਸੇਪਟੀ॥੧੮॥ਕ
 ਧੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੁਖੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਦੇਹਰਚਨਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾ
 ਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭਲਿਖਿਰਖਸੁਹਾਵਫਾਹਰਿਸਭਲਿਖੀਅੰਤਾ॥ਮਨੁਲੇਚੈਉਨਮਿਲ
 ਨਕਉਦੈਪਿਤਾ॥ਵਹਨਚਿਹਨਬਾਹਰਓਹਅਗਮਅਜਿਤਾ॥ਓਹਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾ
 ਜੈਖੈਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾਫੀਆਮੇਰਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕਰਬਾਣੀਵੈਦਾਵਾਰਣੈਬਲੇ
 ਬਾਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸਤਿਅੰਤਿਅੰਤਿਅੰਤਿਅੰਤਿ॥ਜਿਸਲਿਖਿਅਨਾਨਕ

ਦਸਤਿਸਨਾਉਅੰਤਿਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥ਕਬੀਰਪਰਤੀਸਾਪਕ
 ਤਸਕਰਏਸਾਹਿਗਾਹਿ॥ਪਰਤੀਭਾਰਨਥਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥੧੨੪੫॥ਕਬੀਰ
 ਚਾਵਲਕਾਰਦੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੀਗਿਕਸੰਗੀਏਸਤੋਤਬਪੁਛੇਪਰਮਹਾਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਹੀਦਤਪਰਵਾਰਆਪਾਇਕਾਤੀਅੰਗ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾ
 ਤੀ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੀਨਿਆ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਦੁਰਨਿਆ
 ॥ਪਨਿਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੇਤੁਹੁਠਾ॥ਪਨਿਸੁਤੇਰੇਕੁਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੁਠਿਠਾ॥ਜਿਸੇਨਤੇਰੀਦਇਅ
 ਸਲਾਹੇਸੇਇਤੁਧਾ॥ਜਿਸਗਰਭੁਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੇਈਸੁਧਾ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥ਛ
 ਗੀਦਕੁਮਰੰਗਾਦਲੀਮੰਦਿਦਿਸੁਲਾਬਾਗੁ॥ਜੇਨਰਪੀਰਨਿਦਾਜਿਅਤਿਨਾਅਚਿਨਲਾਗਿ॥੧
 ੨੪੫॥ਛਗੀਦਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੀਗਿਸੁਦਨੀਦੇਗ॥ਦਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਨਿਨਾ
 ਪਿਆਰੇਨੇਗ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਪਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁ
 ਬੁਝਾਇਹਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਭੁਪਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖਾਇਕਵਿਸਟਿ
 ਦਿਖਾਏ॥ਸਾਪਸੰਗਤਕੈਆਸਰੇਪੁਕਮਿਉਠੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖਉਜਲਾਹ
 ਰਿਨਾਮਿਤਗਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਠੰਨੁਛਿਰਿਜੇਨਿਨਪਾਏ॥ਅਧਕੁਪਤੇਕਛਿਅ
 ਨੁਲਲੁਆਪਿਛਰਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ਸਲੋਕ
 ਮਹਲਾ੫॥ਮੁਹਬਤਿਸਿਸੁਖੁਦਾਇਦੀਰੰਤਾਰੀਗਿਚਲੁਲਿ॥ਨਾਨਕਦਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸ
 ਜਨਕੀਮਨਮੁਲਾ॥੧੨੪੫॥ਅਦਿਰਦਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਭਿਭੇਮਿ॥ਨਾਨ
 ਕਰਦਿਆਹੁਬਾਇਦਇਦਿਦਿਭੁਦਇਰੇਮਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇਕੀਤੇਰਚਨੁਆ
 ਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੇਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਰਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭਨਾਮੀਏਆਪੇਬਾ
 ਹਗਾ॥ਆਪੇਜਾਣਗਿ॥ਨੁਰਿਆਪੇਹੀਜਹਗਾ॥ਆਪੇਹੇਦਹਿਗਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥

ਸੀਮਤਿ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਇਤੇ ਗੀਧਟੀ ਐ। ਗਹਿਰ ਗੀਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੁ। ਨਾਨ
 ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੁ॥ ੨੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਗੁਮਕਲੀ ਕੀਵਾਰਗਾਇ ਬਲਵਰਤ ਥਾਸ ਤੈਰੁ ਮਿਆਖੀ॥ ॥ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਦਰੁ ਕਰੇ
 ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਖੀਵਦੇ। ਦੇਗੁ ਨਾਸਤਿ ਬੁਝੈ ਭੁਗਵੈ ਪਰੰਗਤ ਦਾਨੁ ਪਸੀਦੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਜਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੇਤੁ ਸਤਾਈ ਨੀਵਦੈ॥ ਲਾਹਣੁ ਪਰਿਓਛੁਤੁ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਛਤੀ
 ਅੰਤਿ ਪੀਵਦੈ॥ ਮਤਿਗੁਰ ਅਤਮ ਦੇਵ ਦੀਖਨੁ ਗਜੇ ਰਿਪਰਾਕੁ ਇਜੀਅਦੈ॥ ਗੁਰਚਲੇ
 ਰਹਿਰਾ ਸਕੀ ਨਾਨਕ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ॥ ਸਹਿਟਿ ਕਾਦਿਤੇ ਸੁਜੀਵਦੈ॥ ੧॥ ਲਾਹਣੁ ਦੀਛੇ
 ਗਈ ਐ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਗੀਧਟੀ ਐ॥ ਜੇਤਓ ਗਜਗਤ ਸਾਇ ਸਹਿਕਾਂਇਆ ਛੇਰਿ ਪਲਟੀ
 ਐ॥ ਸੁਲੈ ਸੁਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲੁਤਖਤ ਬੈਠਾ ਗੁਰਪਟੀ ਐ॥ ਕਰਹਿ ਜਿਗਰ ਛਰਮਾਇ
 ਆਮਿਲ ਜੇਗ ਅਲੁਟੀ ਚਟੀ ਐ॥ ਲਿਗਰੁ ਚਲੇ ਗਰਸ ਬਦਹਰਿ ਤੇਟਨ ਆਵੀ ਧਟੀ ਐ
 ॥ ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸਮ ਦੀ ਆਪਖਹ ਦੀ ਖੈਰਿ ਦਧਟੀ ਐ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਛਤ ਖਸਮ ਦੀ ਨੁਰਅਰ
 ਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਸੁਟੀ ਐ॥ ਤੁਪਤਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਅਲੁਜਨ ਮਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀ ਐ॥ ਸਚੁ ਜੁ
 ਗਹਿਛਰਮਾਇਆ ਕਿਉਏ ਦੁਬੋਲਹਈ ਐ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰੁ ਕੀਨਮੁਰ
 ਟੀ ਐ॥ ਆਦਿਲ ਖੇਟੇ ਆਕੀ ਛਿਗਨਿ ਧੀਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇ ਨਿਛਟੀ ਐ॥ ਜਿਨ ਆਖੀ ਸੇਈ ਕ
 ਰਜਿਨ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਬਟੀ ਐ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ਕਿਨਿਉ ਵਟੀ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੀਤੀ ਸੇਮਨਿਣਾ ਕੇਸ
 ਲਜਿਦਾ ਹੇਸਾਲੀ॥ ਪਰਮਰਾਇ ਹੋਵੇ ਦਤਾਲੇ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ ਸ
 ਚਾਕਰੇ ਸਾਥਾ ਤੇ ਹੋਵੇ ਦਰਹਾਲੀ॥ ਗੁਰ ਅਗਦ ਦੀ ਦੇਹੀ ਛਿਰੀ ਸਚ ਕਰਤੈ ਬੀਧਿ ਬਾ
 ਲੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਇਆ ਪਲਵਕ ਰਿਮਲੈ ਤੁਥੈ ਠਾ ਸੇਠਾਲੀ॥ ਨਰੁ ਸੇਵੈ ਉਮਤਿ ਧਰੀ ਮਸਕ

ਲੇਹੇਇਜੰਗਾਲੀ॥੨॥ਗਿਰਦਰਦੇਸੁਖਸਮਦੇਨਾਇਸਚੇਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਦੇਡੀਖੀਵੀਨੇ
 ਕਜਨਜਿਸਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਲੀ॥ਲੰਗਰਦਉਲਤਿਦਫੀਐਰਸੁਅਮ੍ਰਿਤੁਖੀਗਿਪਿਅ
 ਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਲੇਮਨਮਖਈਏਪਰਾਲੀ॥ਪਏਕਬਲੁਖਸਮਨਾਲਿਜਾਪਾ
 ਲਿਮਰਦੀਪਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਨਿਨਿਗੋਇਉਠਲੀ॥੩॥ਹੋਰਓਰੀਗਦਗ
 ਈਐਦੁਨਿਅਈਅਖੈਵਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਦੁਵਿਗਵਿਓ
 ਨਾ॥ਮਾਪਾਣਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਧਾਸਕੁਸਥਦਿਰਿਕੁਵਿਓਨਾ॥ਚਉਚਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅ
 ਨੁਕਰਿਅਦਾਗਉਨੁਚਿਲਿਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਦੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਦੁਪਿਠੁ
 ਠਿਣਕਿਓਨਾ॥ਲਹਦੇਪਰਿਓਨੁਛੁੜੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਅਛਾਛਿਕਿਓਨਾ॥ਜੇਤਸਮਾ
 ਣੀਜੇਤਿਮਾਹਿਅਪਅਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨਾ॥ਸਿਖਾਪੁਤਾਘੇਖਿਕੈਸਕੁਉਮਤਿਦੇਖਹੁਜਿ
 ਕਿਓਨਾ॥ਜਾਸੁਪੇਸੁਤਾਲਣਾਟਿਕਿਓਨਾ॥੪॥ਛੇਰਦਸਾਇਆਛੇਰੁਆਣਿਸਤਿਕੁਰਖਾ
 ਤੁਗਾਜਪੁਤਪਸੰਜਮਨਾਲਿਤੁਧੋਰੁਮੁਚੁਗਰੁਗਾ॥ਲਥਦਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿਓਪਾਣੀਬੁਗਾ॥ਦ
 ਫਿਐਦਰਗਾਗਰੁਕੀਕੁਦਰਤੀਨੁਗਾ॥ਜਿਤੁਸਹਾਬਨਲਕੁਈਤੁਓਹਠਰੁਗਾ॥ਨਉਨਿਪਨਾਉਨਿਪ
 ਨੇਹਤੁਪੁਦਿਰੁਕੁਪੁਗਾ॥ਨਿਰਤੇਗੀਜੇਕਰੈਸੇਵੈਦੈਨੁਗਾ॥ਨੈਝੈਸੈਮਾਤਲੇਕਤੁਪੁਸੁਝੈਦੁਗਾ॥
 ਛੇਰਿਦਸਾਇਆਛੇਰੁਆਣਸਤਿਗੁਰਿਪਾਤੁਗਾ॥੫॥ਸੋਦਿਕਾਸੇਧਹਣਾਸੇਈਦੀਧਾਣਾਧਿ
 ਯਰਦੇਜੇਦਿਹਾਪੋਤਾਪਰਦਾਣਾ॥ਜਿਨਧਾਸਕੈਨੈਝੈਪਤਿਅਕਰਿਨੇਗੀਤਾਣਾ॥ਜਿਨਸਮੁੰਦੁ
 ਦਿੰਗੇਲਿਅਕਰਿਮੇਰੁਮਪਾਣਾ॥ਚਉਚਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੇਨੁਚਾਣਾ॥ਘੇਛਾਕੀਤੇਸ
 ਹਜਰਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣਾ॥ਪਣਖਚੁਛਾਇਓਸਤਰਜਸਹੰਦਾਧਾਣਾ॥ਕਲਿਦਿਨੁਪੁਅੰਧਰ
 ਸਾਰੁਜਿਅਰੈਭਾਣਾ॥ਸਤਹੁਖੇਤਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਣਾ॥ਨਿਤਰਸੇਈਤੇਗੀਐਪਿਓਮੈਦ

ਖਾਣਾ। ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਸ਼ੀਓਂ ਸੁਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣਾ। ਆਕਾਗ ਉਨ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿਨ
 ਦਰਿਨੀ ਸਾਣਾ। ਅਉਤਰਿ ਆ ਅਉਤਰ ਲੈ ਸੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣਾ। ਸੁਖ ਭਵਾਉਨ ਤੇ ਲਈ ਪਰਬਤੁ
 ਮੋਹਣਾ। ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀ ਅਕੀ ਜਾਣੀ ਉਜਾਣਾ। ਵਿਆਸ ਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਤੁ ਸੁ
 ਘੜੁ ਸੁਜਾਣਾ। ਨਾਨਕਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਦ ਸੀ ਸੋ ਸਤੋ ਰਨਾ। ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛੁਡੁ ਸਿਰਿ ਭਿਮ ਤਿਓਂ ਰਾ
 ਣਾ। ਸੋਟਿ ਕੋ ਸੋ ਬੋਹਣ ਸੋ ਈਰੀ ਬਾਣਾ। ਪਿਯੂਟਾ ਦੇ ਜੋ ਵਿਹਾਏ ਤਾ ਪਰਵਾਣਾ॥੬॥ ਪੰਨ ਪੰਨੁ ਰਾ
 ਮਦਾ ਸਗੁਰ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਆਤਿ ਨੈ ਸਦਾ ਰਿਅਾ। ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪ ਸਿਰ ਜਣਹਾਰੇ
 ਪਾਰਿ ਆ। ਸਿਖੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿਨ ਮਸਕਾਰਿ ਆ। ਅਟਲੁ ਅਥਾਹ ਅਤੇ ਲ
 ਤੁਤੇ ਰਾ ਅਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿ ਆ। ਜਿਨੀ ਤੁਸੇ ਵਿਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਆ। ਲਬ
 ਲੇਕੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤੁਪਸ ਪਾਰਿਵਾਰਿ ਆ। ਪੰਨੁ ਸੁਤੇ ਰਾਥਾਨੁ ਹੋ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈ ਸਕਾ
 ਰਿ ਆ। ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਣਾ ਤੁਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਤੁਹੀ ਚਾਰਿ ਆ। ਗੁਰੁ ਭਿਠਾਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ ਆ
 ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪਚਾਇਣੁ ਆਪੋ ਹੋ ਆ। ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੋ ਹੀ
 ਥੀ ਮਿਖ ਲੇ ਆ। ਆਪੋ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰੇ ਆ। ਸਭਿ ਓਮ ਤਿ ਆਵ
 ਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੋ ਹੀ ਨਵਾਨਿ ਰੇ ਆ। ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਪਿਛੈ ਚੰਦੇ ਆ।
 ਉਗਵਣੁ ਤੇ ਆਥਵਣੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀ ਅਨੁ ਲੇ ਆ। ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨੁ ਖਾਪਇ
 ਆਮੋ ਆ। ਦੁਲੀ ਚਉਲੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਦੇ ਆ। ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪਚਾ
 ਇਣੁ ਆਪੋ ਹੋ ਆ॥੮॥੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀਥਾਣੀ ਭਗਤਾ
 ਕੀ। ਕਥੀ ਗਜੀਉ॥ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲ ਨਿਲਾਹਨਿ ਮੇਲ ਉਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕੀ
 ਨੇਹੇ। ਤਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹ ਮਤ ਸਰਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕ ਸੁਦੀਨੇਹੇ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੋਰੇ ਸਤਿ ਸਹਜ

ਸੁਖਮਤਿ ਰਿਜਾ ਕਉ ਜਪਤ ਪੁਨੇ ਉਦਲਾਲੀਗੇ॥ ਏਕਉ ਦਰੁ ਰਿਤ ਨੁ ਮਨ ਦੇਵ ਉਜੇ ਮਨ ਦੇਵਿ
 ਲਾਲੀਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਵਨ ਚਤੁਰਦ ਸਭਾ ਠੀਕੀ ਨੀਧੂ ਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਗੀਗੇ॥ ਮੁਖ
 ਮਨ ਕਸਤ ਪੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖ ਮਨ ਪੈ ਚਨਹਾਰੀਗੇ॥ ੨॥ ਤੀਰਥ ਥਰਤ ਨੇ ਮਸੂਚਿ ਸੰਜ ਮਰਦਿ ਸ
 ਸਿਗਰ ਨੈ ਦੇਉਗੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਪਾਰ ਸੁਅੰਭਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾਰ ਸੁਪੈਉਗੇ॥ ੩॥ ਨਿਰੁਪਾਰ
 ਚਮੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਸਮਨੁ ਆਰਤੋਗੇ॥ ਕਹ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਨ ਛੁਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾਰ ਸੁਸਾ
 ਚੋਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ਗੁੜ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਆਉ ਭੁਠੀ ਮਨ ਪ
 ਰਾ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਗੀ ਸੁਜਲ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਉ ਪੁਮੇਰਾ ਮਨ ਮਤ ਦਾਰਾ॥ ਉਨ ਮਨ
 ਰੁਮਨ ਨਰ ਸੁਰਾਖਿ ਆਇ ਭੁਵਨੁ ਭੁਇ ਆਉ ਜਿ ਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੁਇ ਪੁਰ ਜੇਰ ਸਾਈ ਭੁ
 ਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾਰ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਕਾਮ ਭੋਧ ਚੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇ ਤਾ ਛੁਟ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿ
 ਆਨ ਗੁਰਗੰਥਿ ਤਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਸੁਪਿ ਪਾਈ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾਉ ਚਕਿਨ ਕਬਹੂ ਨਾ
 ਈ॥ ੩॥ ੨॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ਤੁਮੈ ਰੇ ਮੇਰ ਪਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਈ ਮੈ ਤੇਰੀ॥ ਨਾਤੁ ਮਤੋਲ
 ਯਾਹ ਮਗਿ ਰਤੇ ਰਖਿਲੀ ਨੀਹ ਰਿਮੈ ਗੀ॥ ੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਥਤੁ ਧੀਤੁ ਹੀ॥ ਹਮ ਤੁ ਅਪਰ ਸਾਦ
 ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇ ਭੋਰੇ ਸੇ ਮਗਰ ਬਸਿਓ ਮੈਰੇ ਤਨ ਕੀਤ ਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਪਹਲੇ
 ਦਰਸਨ ਮਗਰ ਪਾਇਓ ਫਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ॥ ੨॥ ਜੈ ਸਾਮਗਰ ਰੋਤੇ ਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ
 ਕਰਿ ਜਾਨੀ॥ ਹਮ ਨਿਰਪਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਪਨੁ ਪਾਇ ਆਮਰ ਤੇ ਛੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਰਹੁ ਭੁਮ
 ਨ ਚੁਰੁ ਹਿਤਿ ਸੁਸੁਲ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਉ ਨਹੀ॥ ਅਜੈ ਸੁਚੇਤ ਕਉ ਖਿਲ ਲਖਿਲਾ ਤੇ ਨਰ ਕੇ ਘੋਰ
 ਪਠਾਈ॥ ੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰ ਕੁਵਿ ਆਸੁਰ ਗੁਧਿ ਰਾਸ ਤਿਨ ਦੇਉ ਗਾਏ॥ ਹਮ ਕਾਹੁ ਕੀ ਕਾਣਾ ਕ
 ਰੁਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਏ॥ ੫॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚੁਛੇ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਮਿਲੇ ਪੈ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾ

ਨੀ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਏਹੈ ਕੇ ਇਨ ਸਕੇ ਪਛਾਨੀ॥ ੬॥੩॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ਸੰਤ ਮਾਨ
 ਉਦੁਤਾ ਛਾਨ ਉਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ॥ ਦਿਵਸੁ ਰੋਨ ਤੇ ਰੋਪਾਇ ਪਲੇਸ ਉਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਛੇ
 ਗੀ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੁ ਕਰਿ ਤੇ ਰੋਟ ਰਧਾਗਿ॥ ਭੁਉ ਕਰਿ ਆਗੈ ਘਟ ਨੁਪਸਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਪੁਰਖ ਨ
 ਨਮਹ ਮਤੁ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਅਥਤ ਉਮਿਟਿ ਆਨ ਜਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਪੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ
 ਗਾਈ॥ ੨॥ ਦੁਗੈ ਹੇ ਹਿਸੂਰਨ ਮਹਿ ਜਸ੍ਹ ਹਿਧਿ ਨੁਰਾਗੈ ਭੁਗਿ ਜਾਈ॥ ਸਾਪੁ ਹੋਇ ਸੁਰਗ ਤਿਪ
 ਛੁਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੇ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਕੇਠਰੇ ਮਹਿ ਕੇਠਰੀ ਪਰਮ ਕੇਠੀ ਥੀ ਚਾਗਿ॥ ਗੁਰਦੀਨੀ ਬਸਤੁ
 ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵੁ ਘਸਤੁ ਸਮਾਗਿ॥ ੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਪੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਭੁ
 ਗੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਆਖਿ ਰੁਤਾ ਕਾ ਸੇਹ ਗੁ॥ ੫॥੪॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ
 ਬੇਦੁ ਗਾਇ ਤੀਨਿ ਕਸੈ ਸੇਕਿ ਉਧਰ ਮਨੁ ਧਿਸਰੁ ਕਰੇ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੇਕਿ ਉਪਠਿ
 ਤਗਿਨ ਕਹੇ॥ ੧॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮਨ ਹਰਿਨ ਕਹਹਿ॥ ਰਾਮ ਨ ਬੋਲਹ ਪਾਤ੍ਰੇ ਦੇ ਨ ਕੁਰਹਿ॥ ੧॥
 ਰਾਉ॥ ਆਪ ਨ ਉਚਨੀ ਚਪ ਰਿਭੇ ਜਨੁ ਹਰੇ ਕਰਮ ਕਰਉ ਦਰੁ ਭੁਰਹਿ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾਦਸ
 ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਗਾ ਹਿਕ ਰਿਦੀ ਪਕੁ ਲੇਕੁ ਪਪਰਹਿ॥ ੨॥ ਭੁਧਰ ਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀ ਕਾ ਜੁਲਹ ਮੁਹਿ ਤੇ
 ਹਿਧਰਾ ਧਰੀ ਕੈ ਸੇਬ ਨਹਿ॥ ਰਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿਉ ਏਰਥੇ ਦੁਰੇ ਸੇ ਪਾਤ੍ਰੇ ਭੁਧਿ ਮਰਹਿ॥ ੩॥੪॥
 ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ॥ ॥ ਤਰੁ ਦਰੁ ਏਕੁ ਅਨਿਤ ਭਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਰ ਪਤਰ ਸਭਰੀ ਆ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ
 ਥਾਸੀ ਹੋਰੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੁਰੈ ਕਰੀ ਆ॥ ੧॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੋਗ ਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਰਿਜੇ
 ਤਰਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਰ ਲੈ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਉ॥ ਭੁਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਰ ਪਰਸਥੀ ਪਾਥਾਰ
 ਹੋਲ ਉਰ ਪਰਿ ਆ॥ ਸਿਰਹਿ ਮਪੇ ਪਦ ਨੁਸ੍ਰੇ ਕੇ ਰਿਐ ਆਕਾਸੇ ਛਰੁ ਛਰਿ ਆ॥ ੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨ
 ਇਕ ਧਿਰ ਦਾਉ ਪਾਜਿ ਆਪਰਤੀ ਜਲਹ ਰੁਸੇ ਧਿ ਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨ ਏਹ

ਬਿਰਵਦੇਖਿਆ॥ ੩॥੬॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮੁਦਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਝੇਲੀਪੜਕਾਕਰਤੁ
 ਥੀਚਰਗੇ॥ ਖਿਥਾਇਤੁਨਸੀਅਉਅਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾਜੇਗੁਕਮਾਦੁ
 ਜੇਗੀਜਪਤਪਸਜਿਸਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੁਪਿਥਿਭੁਤਚਰਦਉਅਪੁਨੀਸਿਰੀ
 ਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿਧੋਰਾਗੁਛਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕੰਗੁਰੀਥਜਾਈ॥ ੨॥ ਪਚਿ
 ਤਤੁਲੇਹਿਰਦੇਰਾਖੁਰਪੈਨਿਰਾਲਮਤਾਜੀ॥ ਕਹਤਕਥੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੀਤੁਪਰਮਦਇਆਕ
 ਰਿਥਾਈ॥ ੩॥੭॥ ॥ਰਾਮਕਲੀ॥ ਕਦਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੂਤਿਰਿਜਨਮਿਕਦਨਛਲ
 ਪਾਇਆ॥ ਭੁਵਨਿਪਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਇਕਨਿਮਖਨਇਧੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੋ
 ਬਿੰਦੁਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ ਜਿਨਪ੍ਰਭਜੀਉਪਿਰਿਥਦੀਆਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗਤਨਜੀਸਾਧੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਪਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿਦਾਪਰਅਪਧਾਨਛੁਟੇ॥ ਆਦਾਗਦਨਹੋਤਹੈਛੁਨਿ
 ਛੁਨਿਇਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁਟੇ॥ ੨॥ ਜਿਹਪਰਕਥਾਹੋਤਹਿਸਤਿਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨਮੈਛੋਗਾਇ
 ਪਟਚੋਰਦੁਤਮਤਵੇਗੇਤਿਨਸੀਗਿਸਦਾਬਸੇਗਾ॥ ੩॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਅਮਦਮਤਸਰੇਸੇਪੇ
 ਮੇਮਾਜੀ॥ ਦਇਆਪਰਮਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨਤਿਰਿਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੀਨਦਇਆਲਹਿ
 ਪਾਲਦਮੇਦਰਗਤਿਥਛਲਭੈਹਾਰੀ॥ ਕਹਤਕਥੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਹੁਹਿਸੇਵਾਕਰਉਤੁ
 ਮਾਗੀ॥ ੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ॥ਜਿਹਸਿਮਰਨਹੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਜਾਹਿਥੇਕੰਠਨਹੀ
 ਸੀਸਾਗਿ॥ ਨਿਰਭਉਕੈਪਰਿਥਜਾਵਹਿਤੁਗਾ॥ ਅਨਹਦਭੁਜਹਸਦਭੁਰਪੁਗਾ॥ ੧॥ ਐਸਾ
 ਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਗਿ॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਕਤਿਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨ
 ਨਾਹੀਨਨਕਾਰਾ॥ ਮੁਕਤਿਕਰੇਉਤਰੇਬਹੁਭਾਗਾ॥ ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਰਦੈਮਾਗਿ॥ ਛਿਰਿਛਿ
 ਰਿਤੇਰਾਆਵਨੁਨਾਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਹਸਿਮਰਨਕਰਹਿਤੁਕੇਲਾ॥ ਦੀਪਕਥਾਪਿਧਾਰਿਓਧਿਭੁ

ਤਲਾ ਸਿੰਦੀ ਪਕੁ ਅਮਰ ਕੁ ਸਮਾਗਿ ॥ ਕਾਮ ਰੇ ਪੁਧਿਖ ਕਾਨੀ ਲੇ ਮਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਗੀ
 ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖ ਕੀਠਿ ਪਰੇਇ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਨੀ ਰਾਖ ਉਤਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਉਤਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨੀ ॥ ਮਦਿ ਰਸੇ ਦੁਹਿ ਪਟਿ ਧਰਤਾਨੀ ॥ ਸੇ ਜਸੁ
 ਖਾਲੀ ਧਿਗ ਸੇ ਜੀਉ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਤੁ ਅਨਦਿ ਨੁਪੀਉ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨੈ ਚੀਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
 ਜਿਹ ਸਿਮਰਨੁ ਤੁਇ ਪੈ ਜੋ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ ਇਹ ਸਿਮਰ
 ਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਿਰਾਤਾ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ
 ਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੈ ਜੋਗਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ
 ਨਾਹੀ ਤੁ ਸੁਭਾਗ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਜਾ ਕਾਨੀ ਅਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਕੇ ਅਗੈ ਤੰਤੁ ਨ
 ਮਤੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਕਈ ਰਜੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਧਿ ਚਿਧਿ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਖੁਬ ਤੇ ਗੁਰ ਅ
 ਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਬ ਨ ਧਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਤ ਰਿਮ ਜਨ ਕੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਵਨ ਪਤਿ ਉਨ
 ਮਨਿ ਰਹਨ ਧਰਾ ॥ ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨਹੀ ਜਨ ਮੁਜਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤ ਸਹਾਰੀ ॥ ਪੈਸੀ ਲੇਗ
 ਗਾਮ ਸੁਰੀ ॥ ਏਧੀ ਅਲੇ ਚਕੁਰੁ ਅੰਗਾ ॥ ਭੇਟੀ ਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇ ਮੇਹ ਮਇ
 ਆਸਾ ॥ ਸਿਕੀ ਨੇ ਸੁਰਗਿ ਰਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕੁੰਭੁ ਕਰੁ ਪੁਰਲੀਣਾ ॥ ਤਹ ਧਾਜੈ ਅਨੁਦ ਬੀਣਾ ॥ ੩
 ॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿਸ ਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸੁਨਤੇ ਸੁਨ ਮੀਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਰ ਕਰਤਾ ਉਤਰ ਸਿਪਾਰੀ ॥ ਕ
 ਹੈ ਕਈ ਰਾਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤ ਸਰੁਪਾ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤ ਰਿਧੁ ਮਅ
 ਨੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਰੇਗਿ ਅਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤ ਰਿਪਾਰਿ ਆਪਾਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੀਰ ਦੇ
 ਖਿਯੀ ਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸਾ ॥ ਕੈਹ ਕਈ ਰਨਿ ਰੋਜ ਨ ਅਲੇਖਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਦੁਨੀ ਅਹੁ ਸੀ
 ਆਰ ਬੇਦ ਰਜਾਗਤ ਮੁਸੀ ਅਤਹ ਉਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀ ਆਰ ਪਹੁ ਆਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇਜਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਬੁ ਭਇਓ ਆਂ ਬ ਅੰਬੁ ਭਇਓ ਨੀਬਾਂ ਕੇ ਲਾਪਾ ਕਾਸ਼ੁ ਗਿ ॥ ਨਾਲੀ ਏਰ ਛਲੁ ਸੇਧਰਿ

ਪਾਕਮਰਖਮੁਗਪਗਵਾਗਾਹਰਿਕੁ। ਏਓਖਾਂਡਰੇਤੁਮਹਿਧਿਖਰਿਓਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ ਕਹਿਕ
 ਧੀਰਕੁਲਜਾਤਿਪਾਤਿਤਜਿਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥
 ਰਾਮਕਲੀਧਾਦੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ॥ ਆਨੀਲੋਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੁਡੀਆਕਾਸਮਪੇਕੁਰਮੀ
 ਅਲੋ॥ ਪਚਿਜਨਾਸਿਓਧਾਤਬਤਓਆਚੀਤੁਸੁਡੇਰੀਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੧॥ ਮਨਰਾਮਨਾਮਾਧੇਪੀਅਲੋ॥
 ਜੈਸੇਕਨਕਕਲਾਚਿਤਮਾਡੀਅਲੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੀਲੋਕੁਕੁਰਾਈਲੇਉਦਕੁਰਾਜਕਅੰਗਿਪੁ
 ਰੰਦਗੀਏ॥ ਯਸਤਧਿਨੇਦਥੀਚਾਰੁਕਰਤੀਹੋਚੀਤਸੁਗਾਗਾਰਿਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੨॥ ਮੰਦਿਰਏਕਦੁਆਰ
 ਦਸਜਾਕੇਗਉਚਰਾਵਨਛਾਡੀਅਲੋ॥ ਪਾਂਚਕੋਸਪਰਗਉਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਛਰਾਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੩॥
 ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨਪਉਛੀਅਲੋ॥ ਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਕਾਜਧਿਰੂਪੀਚੀ
 ਤਸੁਬਾਰਕਰਾਖੀਅਲੋ॥ ੨॥ ੧॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਏਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤੁਆਨਿਤਾਗੀਤਕਧਿਤ
 ਨਗਾਵਉਗੋ॥ ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੋਨਬਜਾਵਉਗੋ॥ ੧॥ ਏਰਾਗੀਰਾਮਹਿ
 ਗਾਵਉਗੋ॥ ਸਥਾਦਿਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾਆਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾਉਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇੰਨਪਿੰਗੁ
 ਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਧੀਪਿਰਹਾਉਗੋ॥ ਚੰਦਸੁਰਜਦੁਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉਥੂਮਜੇਤਮਿਲਜਾ
 ਉਗੋ॥ ੧॥ ਤੀਰਪ੍ਰਿਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀਅਜੇਤਨਸਤਾਵਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਖਾਏ
 ਘਟੀਭੀਤਰਿਨਾਉਗੋ॥ ੩॥ ਪਚਿਸਗਾਈਜਨਕੀਸੋਕੁਰੁਲੇਕੁਲੇਨਕਹਾਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਕਹੈਚਿ
 ਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁਨਿਸਮਾਪਿਸਮਾਉਗੋ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁ
 ਨਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਂਇਆਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨਕਹਾਤੇਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੋਇ
 ਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੀਖਿਬਸੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦਨਹੋਤਾਸੂਰੁਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਦਨਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ ਸਾਸਤੁਨਹੋਤਾਏਦੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥ ੨॥ ਖੇਚਰਕੁਠਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ ਨਾਮਪਦਦੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰਹੋਇਲਖਾਇਆ॥ ੩॥ ੩॥

ਰਾਮਕਲੀ॥੫੨॥ ॥ਥਨਰਸੀਤਪੁਕਰਉਲਟਿਤੀਰਥਮਗੇ॥ਅਗਨਦਹੇਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੋਸੇ
ਨਗਰਬੁਟਨੁਦੀਜੋਰਾਮਨਾਮਸਰਤਉਨਪੁਜੋ॥ ੧॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਪਖੰਡੀਮਨਕਪਟਨਕੀਜੋ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਮਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੋ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਜਉਗੋਰਾਦਰਜਾਈਐਕੁਤਿਜਉਕੇਦਾਰਨਾਈ
ਐਗੋਮਤੀਸਹਸਗਉਦਾਨੁਕੀਜੋ॥ਕੋਟੇਜੋਤੀਰਥਕਰੈਤਨੁਜਉਹਿਲੇਗਾਰੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਉ
ਨਪੁਜੋ॥ ੨॥ਅਸੁਦਾਨੁਜਗਦਨਸਿਹਜਨਾਰੀਭੂਮਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੋ॥ਅਤਮਜਉਨਿਰ
ਮਾਇਲੁਕੀਜੋਆਪਥਰਾਥਰਕੀਰਨੁਦੀਜੋ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੋ॥ ੩॥ਮਨਹਕੀਜੋਰੋਸੁਜ
ਮਹਨਦੀਜੋਦੋਸਨਿਰਮਲਨਿਰਘਾਣਪਦੁਚੀਨਲੀਜੋ॥ਜਸਰਥਗਾਇਨਿਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰ
ਦੁਪਦੈਵਨਾਮਾਤੁਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੋ॥ ੪॥੪॥ ॥੧॥ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਮਕਲੀਧਾਣੀਰਵਿਦਸਜੀਕੀ॥ ॥੫॥ਸ਼੍ਰੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਤੁਸੁਨੀਐਅਨਭਾਉਨਦਰਸੋ॥
ਲੋਹਕੀਰਨੁਹਿਰਨੋਹੇਇਕੇਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੋ॥ ੧॥ਦੇਵਸੀਸੈਗਾਠਿਨਪੁਛੈ॥ਕਮਕ੍ਰੋਧ
ਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਇਨਪਚਿਹਮਿਲਲੁਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਡਕਥਕਲੀਨਹਮਬਡਪੰ
ਡਿਤਹਮਜੋਗੀਸੀਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੰਨੀਸੁਰਤਮਦਤੇਇਹਬੁਧਿਕਥਹਿਨਾਸੀ॥ ੨॥ਕ
ਹੁਰਦਿਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਸ੍ਰਸਿਭੂਲਿਪਰੈਜੋਸੇਭਉਗੇ॥ਮੇਰਿਅਪਾਰਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨੁਤੀਵਨਪ੍ਰਾਨ
ਧਨਮੋਗੇ॥ ੩॥੧॥ਰਾਮਕਲੀਧਾਣੀਥੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ ॥ਇਨ੍ਹਾਪਿੰਗੁਲਾਅਊਰਸੁਖਮਨਾਤੀ
ਨਿਬਸਹਿਇਕਠਾਹੀ॥ਥੇਣੀਸੰਗਮੁਤਹਪਿਰਾਗੁਮਨਮਜਨੁਕਰੇਤਿਥਾਈ॥ ੧॥ਸਤਿਗੁਤਹ
ਨਿਰੰਜਨੁਗਮੁਹੋਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਧਿਰਲਾਕੋਇ॥ਤਹਾਨਿਰੰਜਨੁਰਮਈਆਹੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਦੇ
ਵਸਥਾਨੈਕਿਆਨੀਸਾਣੀ॥ਤਹਧਾਜੇਸਥਦੁਅਨਾਹਦਧਾਣੀ॥ਚੰਦਨਸੂਰਜਪਉਣਨਪਾਣੀ॥
ਸਾਖੀਜਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥ ੨॥ਉਪਜੈਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਛੁਟੀਜੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਗਗਨਿਤ
ਰਿਭੀਜੋ॥ਏਸੁਕਲਜੋਜਾਣੈਭੋਊ॥ਭੁੱਟੈਤਾਸੁਪ੍ਰਮਗੁਰਦੇਊ॥ ੩॥ਦਸਮਦੁਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰ

ਪਰਮਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ।ਉਪਰਿਗਾਟੁਹਾਟਪਰਿਅਲਾਅਲੇਭੀਤਰਿਥਾਤੀ॥ ੪॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਸੁਕ
 ਬਹੁਨਸੇਦੈ।ਤੀਨਤਿਲੇਕਸਮਾਪਿਪਲੇਦੈ।ਬੀਜਮਫਲੇਹਿਰਦੈਰਹੈ।ਮਨਅਉਲਟਿਸੁਨਿਮਹਿਗਏ
 ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਅਲੀਆਭੁਖੈ।ਪਸਚਉਦੈਦੀਬਸਿਕਰਿਗਏ।ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਗਏਰੀਤੀ।ਮਨਤ
 ਨੁਅਰਪੈਕ੍ਰਿਸਪਗੀਤੀ।ਕਰਿਪਲਵਸਾਖਾਬੀਚਰੇ।ਅਪਨਾਜਨਮੁਨਜੀਐਹਾਰੇ।ਅਸੁਰਾਨਦੀਕ
 ਬੀਪੈਮੁਲਾ।ਪਛਮਛੇਰਿਚੜਾਵੈਸੁਗ।ਅਜਰਜਰੈਸੁਨਿਸੁਰਸੁਗੈ।ਜਗਨਾਥਸਿਉਗੋਸਟਿਕੋਗੈ॥ ੫॥
 ਚਉਮੁਖਦੀਵਾਜੇਤਿਯੁਆਗ।ਪਲੁਅਨਤਮੁਲੁਬਿਚਵਾਗਿ।ਸਰਬਕਲਲੇਅਪੇਰਹੈ।ਮਨਮਾਣ
 ਕਰਤਨਾਮਹਿਗੁਹੈ॥ ੬॥ਮਸਤਵਿਪਦਮੁਦੁਆਲੈਮਦੀ।ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤਿਭਵਦੁਪਣੀ।ਪਰਿਸਬ
 ਦਨਿਰਮਾਇਲਥਾਜੇ।ਨੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ।ਨਲਿਮਲਿਦੈਤੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਾਏ
 ਈਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਯੁ॥ ੭॥੧॥

੧ ਉਸਤਿਨੁਪੁਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜਨੀਸੈਭੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਨਟਨਾਗਇਨਮਹਲ ੪॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ।ਕੋ
 ਟਿਕੇਦਿਦੇਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਓਮਰਾਪਹਿਸੇਦਕਭੁ
 ਇਖੇਗੇ।ਕਿਲਦਿਖਦੇਖਗਏਸਭਨੀਕਰਿਨਿਉਪਾਨੀਮੇਲੁਹੋਗੇ।ਪਰਿਦੇਖਅਸਥਾਨਗਰਮਹਿਇ
 ਕੁਖਿਨਪਲੁਦੁਰਿਕੇਗੇ॥ ੨॥ਦੁਤਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮਪਿਆਦਹਿਹਰਿਕੇਭੁਗਤਹੋਗੇ।ਤਿਸਕੀਮਗਤ
 ਦੇਹਪੁਰਜਾਚਉਮੈਮੁਕੁਮੁਗਪਾਨਿਸਤਹੋ॥ ੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਜਗਦੀਦਨਰਖਿਲੇਦਹੁਸਰ
 ਨਿਧਰੇ।ਜਨਕੁਜਨਨੁਤਮਰੀਸਰਨਾਈਹਰਿਰਾਖਪੁਲਾਜਹੋ॥ ੪॥੧॥ਨਟਮਹਲ ੪॥ਰਾਮਜ
 ਪਿਜਨਗਮੈਨਾਮਿਰਲੇ।ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਉਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ।ਹ

ਰਿਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੋ।ਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲਿਗ
 ਮਰਭੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬਲਲੋ॥੧॥ਪੁਰਖੇਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਗਾਇਓਸਭੁਦਾ
 ਲਦੁਖਦਲਲੋ।ਦਿਚਦੇਹੀਦੇਖਅਸਾਪਚਿਧਾਤੁਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲੋ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੀ
 ਤਕੇਸਤਿਮਨਿਖੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉਦੇਖੈਸਮਿਕਮਲੋ।ਉਨਵੈਘਨਘਨਿਹਰੁਗਾਰਜੈਮਨਿ
 ਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲੋ॥੩॥ਹਮਰੇਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀਵਹਦੇਖਹਰਿਮਿਲੋ॥
 ਜਨਨਕਵਹਰਿਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦੁਲੋ॥੪॥੨॥ ॥ਨਟਮਹਲਾ੪
 ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਨਾਮਸਖੋ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨ
 ਪਖੋ॥੧॥ਹਰਾਉ।ਉਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਹਰਮਪਾਪੀਸਰਨਿਰਖੋ।ਤੁਮਵਤਪੁਰਖ
 ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਖੋ॥੧॥ਹਰਿਉਚਨੀਚਘਮਗਾਏਗੁਰਸਤਗੁਰਸੀਗਿਸਖੋ
 ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੀਗਿਘਸੈਨਿਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੋ॥੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਧਿਖਿ
 ਅਧਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਧਾਰਨਿਮਖੋ।ਅਵਗਨਿਅਰੇਧਾਥਰਭੁਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੀਗਿਜ
 ਨਖੋ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕੇਪਾਪਹਿਖੋ।ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਅ
 ਲਪੁਰਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਦਖੋ॥੪॥੩॥ਨਟਮਹਲਾ੫॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹ
 ਰਿਗਮਰੇਗੋ।ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਹਿਹਰਿਪਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੋ॥੧॥
 ਹਰਉ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੁਲਭੁਕਹਮਅਥਅਏਪੂਰੁਸਰਨਗੋ।ਤੁਮਸਰਦਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪ
 ਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਦੈਰੁਪਾਪਗੋ॥੧॥ਤੁਮਹੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੇਕੋਨਉਪਾਰਿਓਪੂਰੁਕੀਏਪ
 ਤਿਤਤਪਦਗੋ।ਗੁਨਗਾਦਤਛੀਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪੂਰੁਗਾਖੀਪੈਜਨਨਗੋ॥੨॥ਜੇਤੁਮਰੇਗੁਨ
 ਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਧਲਿਧਲਿਧਲਿਤਿਨਗੋ।ਭੁਵਨਭੁਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭੁਕੀਏਜਹਪੁਰਿਪ

ਗੀਜਨਪਗੋ॥ ੩॥ ਤੁਮਰੇਗੁਨਪੁਰੁਕਹਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵਡਗੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਬਉਦ
 ਇਆਪੁਰੁਪਾਰਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੋ॥ ੪॥ ੪॥ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਮੁਮਨੋ॥ ਜਗੀਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪੁਭਿਪਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਬਨੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿ
 ਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓ॥ ਉਪਦੇਸਗੁਰਗੁਰਸੁਪਨੋ॥ ਕਿਲਦਿਖਾਪਨਮਹਰਿਬਾਟੇਜਿਦਖੇਤਕ੍ਰਿਸ
 ਨਿਲੁਨੋ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਰੀਪੁਰੁਜਾਨਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੋ॥ ਜੇਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪੁ
 ਰੁਤੁਮਰੀਗੁਨਜਾਨਪੁਰੁਅਪਨੋ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਛਾਸਥੀਪਬਧਥੀਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਖ
 ਲਨੋ॥ ਜਿਉਜਲੁਕੰਚਰਤਦੁਏਬਪਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੇਖਮੁਪਨੋ॥ ੩॥ ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
 ਸਰਤੁਮਖੇਜਹਜਗਜਗਨੋ॥ ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਵੇਪੁਰੁਦਡਨੋ॥ ੪॥ ੫॥
 ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇਮਨਕਾਲਿਕੀਗਤਿਪ੍ਰਵਣੋ॥ ਹਰਿਦਇਆਲਹਇਆਪੁਰੁਪਾਰੀਲਗਿ
 ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗੋਰਹਸੁਆਮੀਸਭੁਪਿਆਵਹਿ
 ਹਰਿਰੂਣੋ॥ ਜਿਨਕਉਤੁਮੇਰਵਡਕਟਾਖਹੈਤੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੋ॥ ੧॥ ਏਹਪਰਪੰਥਕੀਆ
 ਪੁਰੁਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਣੋ॥ ਜਿਉਸਲਲੇਸਲਲਉਠਹਿਧੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੇ
 ਸਲਲਸਮਣੋ॥ ੨॥ ਜੇਪੁਰੁਕੀਆਸੁਤੁਮਰੀਜਾਨਹਮਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਾਹਣੋ॥ ਹਮਥਾਰਿਕ
 ਕਉਰਿਰਉਸਤਤਿਪਾਰਹਮਕਛਪੁਰੁਸਿਮਰਣੋ॥ ੩॥ ਤੁਮਜਲਨਿਪਹਰਿਮਾਨਸਰੇਵਛੇ
 ਸੇਵੈਸਭੁਛਲਣੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਾਛੈਹਰਿਦੇਹਵਹਰਿਹਰਿਪਣੋ॥ ੪॥ ੬॥
 ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਪ੍ਰਭੁਤਾਲਾਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਛਲਹਰਿਪਾਲਾ॥ ਲੇਗੁਪਗੋਰਨਰ
 ਵਾਲਾ॥ ਸਭਿਰਲਦਭੁਜਦਖਦਾਲਾ॥ ਹਰਿਹੋਹੋਨਰਹਿਨਿਗਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਗਿ
 ਹੁਹਰਿਆਪਿਸਦਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਥੇਅਭਿਲਾਲਲਲਹਰਿਲਾਲਾ॥ ਹਰਿਅਪਨੀ

ਫਿਪਾਕੀਆਪਿਰਿਹਾਅਏਓਹਮਹਰਿਬੀਗੁਰਕੀਈਏਧਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭੁਈਨਿਹਾਲਨਿਹ
 ਲੁਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਅਵਤੋਕੀਖਬਰਗੁਰਪਾਈਮਨਤਨਅਨੰਦਆਨੰਦਭੁਏਹਰਿਅਵ
 ਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਗਰਿਲਾਲਾ॥ ਨਨੁਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭੁਏਗਲਤਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
 ॥੨॥ ੧॥ ਨਟਮਹਲ ੪॥ ਮਨਮਿਲਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਭਵਤੀ॥ ਸੁਨਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵਤੀ॥ ਸਭੁਵਿ
 ਲਾਇਖਪਾਪਲਹਤੀ॥ ਹਰਿਏਏਏਲਿਖਤਲਿਖਤਲਿਖਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਕਲਿਜੁਗ
 ਦਿਓਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭੁਜਤੀ॥ ਨਿਨਜਨਸਟੀਮਨੀਏਨਿਨਜਨਤਿਸਜਨਕੈਹਉਕਰਥਾ
 ਨਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਰਸੁਰਾਖਿਅਤਿਸੁਜਨਸਭੁਭੁਖਲਹਤੀ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਣਿਏਖਤੇਜਪਹਰਿਹਰਿਹਰਿਏਵਤੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਨਟਮਹਲ ੪॥ ॥ ਕੇਈਆਨਸੁਨਾਵੈ
 ਹਰਿਕੀਹਰਿਗਲਾ॥ ਤਿਸਕਉਹਉਥਲਿਥਲਿਥਾਲਾ॥ ਸੇਹਰਿਜਨੁਪੈਭੁਲਭਾਲਾ॥ ਹਰਿਏਏਏਏ
 ਲਿਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕਾਮਾਗੁਗੁਰਮਤਿਬਤਾਇਓਗੁਰਚਾਲਿਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲ
 ॥ ਅਤਿਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਮਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
 ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਏਨਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਮੇਰਾਨਾਲਿ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਉਮਤਹਰਿਪ੍ਰਭਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਯੁਗਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੩॥
 ੮॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਨਟਨਾਗਇਣਮਹਲ ੫॥ ਰਾਮਹਉ
 ਵਿਅਜਾਨਾਵਿਅਭਾਭਾਵੈ॥ ਮਨਪਿਆਸਧਰਤਰਸਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਈਗਿਆਨੀਸੇਈ
 ਜਨੁਤੇਗਾਨਿਸੁਓਪਰਗੁਰੁਆਵੈ॥ ਫਿਪਾਕਰਓਨਿਸਪੁਰਖਧਿਧਤੇਸੇਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਪਿਆਵੈ॥
 ੧॥ ਵਿਦਨਜੇਗੁਕਦਨਗਿਆਨਪਿਆਨਾਕਦਨਗਾਨੀਗੀਯਾਵੈ॥ ਸੇਈਜਨੁਸੇਈਨਿਜਭੁਗਤਾਨਿ
 ਸਉਪਰਿਠਗੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਈਮਤਸਾਈਧੁਪਸਿਅਨਪਜਿਤਨਿਅਖਨਪ੍ਰਭੁਧਿਸਰਾਵੈ॥ ਸਤਿਸੰ
 ਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦੀਗਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਖਿਓਅਚਰਜਮਹਾਮੰਗਲਰੁਪਕਿਛੁ

ਆਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈ॥ ਕਰਨਾਨਕਮੇਰਚਾਗੁਰਿਲਾਗਿਉਤਹਗਰਭੁਜੇਨਕਹਿਅਵੈ॥ ੪॥੧॥ ॥
 ਨਟਨਗਾਇਨਮਹਲ ੫॥ ਅਪਦੋ॥ ਉਲਹੇਨੇਮੈਕਾਹੁਨਦੀਓਮਨਮੀਰਤੁਹਾਰੇਕੀਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਓ॥ ਆਗਿਅਮਾਨਜਾਨਸੁਖੁਪਾਇਅਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮਤੁਹਾਰੇਜੀਓ॥ ਦੀਗਉਹਾਰਹਿਤੁਮਹੀਤੁਮ
 ਜੀਇਹਗੁਰਤੇਮਡਿਫਿਨੀਓ॥ ਜਬਤੇਜਾਨਪਾਈਇਹਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭੁਖੀਓ॥ ਸਾਪਸੰਗਨ
 ਨਕਪਰਗਾਮਿਓਅਨਾਹੀਰੇਖੀਓ॥ ੨॥੧॥੨॥ ਨਟਮਹਲ ੫॥ ॥ ਜਾਕਉਤੁਈਤੁਮਾਗੀਪੀਰ
 ॥ ਜਮਕੀਤਾਸਮਿਟੀਸੁਖਪਾਇਅਗਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਪਤਬੁਝਨੀਅੰਖਿਤਬਾ
 ਨੀਤਿਪਤੇਜਿਉਧਾਰਿਕੱਖੀਗ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਸਾਨਨਸਤਿਮੇਰੇਸਤਿਸਹਾਈਥੀਗ॥ ੧॥ ਖਲ੍ਹੇਕੁਮਭੀਤ
 ਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਏਏਹੀਗ॥ ਧਿਸਮਭੁਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਦਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗੀਗ॥ ੨॥੨॥੩॥
 ॥ ਨਟਮਹਲ ੫॥ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ ਆਠਪਹਿਰਜਨਕੈਸੰਗਧਸਿਓਮ
 ਨਤੇਨਾਹਿਧਿਸਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਰਨਹਿਨਾਨਾਹੀਕਿਛੁਪੋਖਿਓਦਾਸਕਾਕੁਲਨਬੀਚਾ
 ਰਿਓ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਹਰਿਦੀਓਸਹਜੇਸੁਭਾਇਸਦਾਰਿਓ॥ ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਕਾਸਾਗ
 ਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਉਤਾਰਿਓ॥ ਪੇਖਪੇਖਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੇਪੁਨਾਪੁਨਾਹਲਿਯਾਰਿਓ॥ ੨॥੪॥ ॥
 ਨਟਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀਤਹਿਤਾਕ
 ਦੁਖਨਾਹਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭੁਇਓਧੈਰਾਗੀਸਾਪੁਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ ਸਗਲਤਿਅ
 ਗਏਕਲਿਵਲਾਹੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਕਾਹਿਓ॥ ੧॥ ਕਲਤੁਖੁਕਤੁਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੋਜੋਜੋਸਗਨਿਪ
 ਰਿਓ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਰੁਅਪਨਾਕਹਨਾਨਕਅਨਦੁਇਓ॥ ੨॥੫॥ ਨਟਮਹਲ
 ੫॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਭੋਗੀ॥ ਸਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅਚਿਲਗਾਹਾਇਓਜਨਅਪਨੇਕਉਮਨਖੀਧੈਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਗੀ॥ ਜਸੁਗਾਦਤੁਗਤੁਰਸੁਓਪਜਿਓ
 ਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੇਗੀ॥ ੧॥ ਪੁਰਨਪੁਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਪਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਗੀ॥ ਨਾਨਕਮੇਲ

ਲੀਉਦਸੁਅਪੁਨਪ੍ਰੀਤਨਕਥਦੁਬੇਰੀ॥੨॥੬॥ ॥ਨਟਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹ
 ਗਿਨਾਰਾਇਣਾ॥ਕਥਦੁਨਧਿਸਰਉਮਨਮੇਰੇ॥ਤੇਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
 ਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਨਨੁਸਰੁਕਿਲਧਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਗੇਵਿਰਪਾਨਿਪਿਘਟਿ
 ਘਟਿਦਿਸਟਸਮਾਇਣਾ॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਖਪੁਜਾਹਰਿਸਿਮਰੈਤੁਲਿਨਲਾਇਣਾ॥ਦੁਇ
 ਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਨਕਦਨੁਮਾਰੇਤੇਰੇਦਾਸਨਿਰਾਸਦਸਾਇਣਾ॥੨॥੭॥ ॥ਨਟਮਹਲ ੫॥
 ਮੇਰੇਸਰਬਤਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੁਸੀਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਦੀਨੇਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਗਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੁਰਨਗਿਆਨਾ॥ਕਾਮਕੋਪਲੇਖਭੰਖਡੀਨੇਧਿ
 ਨਸਿਉਂਮੁਕਤਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਅਧਿਵਖਣਾ॥ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਮੀਜਾਨਾ॥ਨਰਨਕਮ
 ਲਸਰਨਸਖਸਾਗੁਨਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੮॥ ॥ਨਟਮਹਲ ੫॥ਦਾਰਿਦਰਿਜਾਉ
 ਗਰਬਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੁਰਨਦਤੇਦੀਨਾਥਦਇਆਲਾ॥੧॥ਉਠਤਥੈ
 ਠਤੇਸੇਦਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪਨਮਾਲਾ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਮੇਰੇਨਾਨਕਦਰਸ
 ਨਨਿਹਾਲਾ॥੩॥੯॥ਨਟਮਹਲ ੫॥ਪੜਤਾਲਾਕੋਉਹੈਮੇਰੇਸਾਜਨਮੀਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮਸੁਨਾਵੇਨੀ
 ਤਾ॥ਧਿਨੇਸੇਦੁਖਧਿਪਰੀਤਾ॥ਸਰੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਦਿਰਲਆਪਨਕੀ
 ਤਾ॥ਸੀਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨਸੀਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਤਾ॥੧॥ਹਰਿਬੁਜਨਨਮਪਦਾਰ
 ਧੁਜੀਤਾ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਹੇਹਿਪੁਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿਧਲਿਕੀਤਾ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੧॥ ॥
 ੧॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਨਟਨਗਾਇਨਮਹਲ ੪॥ ॥ਮਸਟਪਦੀਅਗਾਰਅਮੇਰੇਮ
 ਨਿਤਨਿਨਾਮਅਧਾਰੇ॥ਧਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਧਿਨੁਸੇਦਾਮੇਗੁਰਮਤਿਨਾਮਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਨਿਪਿਆਦੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭੁਏਪ੍ਰ
 ਭੁਠਾਕੁਰਗੁਰੈਸਬਦਸਦਾਰੇ॥੧॥ਅਧਸੁਦਨਜਗਜੀਵਨਮਯੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥

ਇਕਧਿਨਉਥੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰਅਗੈਮੇਸਾਪੁਚਰਨਪਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਸਹਸਨੇਨੇਨੇਪ੍ਰਕੁਕਉਪ੍ਰਕੁਏ
 ਕੇਪੁਰਖਨਿਰਾਗੇ॥ ਸਹਸਮੁਗਤਿਏਕੇਪ੍ਰਕੁਕਉਪ੍ਰਕੁਏਕੇਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ
 ਮੇਰੁਪਾਇਆਹਰਿਗਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਗਰਿਕਥਾਧਨੀਅਤਿਮੀਠੀਨਿਉਗੁੰਗਾਗਟਕਸਮ
 ਗੇ॥ ੪॥ ਰਸਨਾਪਾਦਿਚਖੈਰੁਪਾਇਦੁਜੈਅਤਿਭੀਕੇਲੇਭੁਧਿਕਾਰੇ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਹਿਰਮ
 ਨਾਮਸਭੁਅਨਰਸਸਾਦਧਿਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਪਾਇਆਸੁਟਿਕਹਿਤਿਅਪਾ
 ਪਨਿਦਾਰੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਨਮਨੇਨਨਾਮਦੈਮੇਰੇਠਕਰਕੇਜਨਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸੈਜੇਤੇਮੇਗੁਰ
 ਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਸਾਸਸਾਸੁਜਾਇਨਾਮੇਧਿਨਸੇਧਿਰਥਾਸਾਸਧਿਕਾਰੇ॥ ੬॥ ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਿਦੀਨਪ੍ਰਕੁਸਕਨੀਮੇਰਉਰਿਜਨਮੇਲਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਬੁਕਹਤੁਪੈਰਮਦਾਸਨਕੇਪਾਨਿ
 ਹਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਹਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
 ਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ ਰਮਪਾਹਨਸਧਰਗੁਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦਿਨਾਏਅਤਿਮੀਠੇ
 ਲਾਗਰੁਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੇਸਗਤਿਦੁਨੀਪੈਰਹਿਰਿਮਿਹਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕੀਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੇ
 ਗੀਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਏਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਧਚਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਹਰਿਗੁਨਗਾਏਗੁ
 ਨਗਾਵਤਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਧਿਥੇਕੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲਿਐਸੀਵਿਉਤਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰੁਕੇਥਲਿਹਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਖੰਡਪਾਖੰਡਕਰਿਕਰਿ
 ਭਰਮੇਲੇਭੁਪਾਖੰਡਿਜਗਧਰਿਅਰੇ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਈਹੋਵਹਿਜਮਕਾਲੁਖੜਾਮਿਰਿ
 ਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਉਗਦੈਦਿਨਮੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮਾਲੈਧਿਖੁਮਾਇਆਕੇਧਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਗੈਰੁ
 ਇਆਸੁਪਨੰਤਹਧਿਖੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਰਖੇਤਲੈਕੁਰੁਕਮਾਇਆਸਭੁਕੁਰੇ
 ਕੇਖਲਦਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਰਸਭਿਰੁਖਭੁਖਾਨੇਰਹਿਠਾਕੇਜਮਜਦਿਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਜੁਗਤਿ
 ਅਧਿਖੁਭਾਗੀਉਤਰੇਸਧਰਦੀਰਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਮੀਠੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਲ

ਗਿਦਾਗੇ॥ ੭॥ ਜਗੀਨਾਥਸਭਿਜੰਤ੍ਰਿਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਖਿਜੇਤਿਦਰ
 ਲੀਐਜਿਉਭੁਵੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਗਰਿਅੰਭਿਤਸਰਿਨਾਦਾਗੇ॥ ਸ
 ਭਿਗਰਗਿਆਨਮਜਨੁਹੋਨੀਕੋਮਿਲਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਤਿਕਾਗੁਨਬਰ
 ਤੁਅੰਧਕਾਈਪਹਿਸੁਆਗਾਨਕਉਧਾਰੇ॥ ਧਰਸਨਪਰਸਭੁਏਕੁਧਿਜਾਕਉਲੈਬੈਕੁਠਸਿਧਾਰੇ॥
 ॥੧॥ ਅਜਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਗਾਇਣਥੇਲਾਗੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਭਾਇਭੁ
 ਦਾਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਗਿਧਿਦਾਰੇ॥ ਮਾਨੁਖਕਥੇਕਥਲੇਕਸੁਨਾਵੈਜੇਥੇਲੇਸੇਨਧੀਚਾਰੇ॥ ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲੈਤਦਿਤ੍ਰਤਾਭਾਵੈਹਰਿਗਅਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਜਬਲਗੁਜੀਉਪਿੰਨ੍ਹੇਸਾਧਤੁਤਬਲਗ
 ਵਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ ਜਬਘਰਮਦਿਰਆਗਲਗਾਨੀਕਾਰਿਕੁਪੁਕਰੇਪਨਿਹਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਸਿ
 ਉਮਨਮੇਲਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਸਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੁਆਜਿਉਨ੍ਹਸੀ
 ਐਤਨਸਾਕਤਪਰੈਪਗਾਰੇ॥ ੫॥ ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈਲਾਗਿਸਾਧੁਸੰਗਿ
 ਸਦਾਗੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਪੁਰਬਜਨਮ
 ਪਰਚੁਨਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਭਿਤਰਸੁਪਾਇਅਬਸੁ
 ਗਾਵੈਹਸੁਦੀਚਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਰਿਹਰਿਗੁਪਹੰਗਸਭੁਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲਗੁਲਾਰੇ॥ ਜੇਸਾਰੰਗ
 ਦੇਯੋਸੇਹੈਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜਤਿਦਿਚਾਰੇ॥ ੮॥ ੩॥ ॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਗਰਸਰਨਿ
 ਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਗੇ॥ ਜਿਉਕੁੰਚਰਤਦੁਏਪਕਰਚਲਾਇਓਕਰਿਉਪਰਿਕਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਦਕਬਹੁਤਅਤਨੀਕੋਮਨਸਰਪਾਕਰਿਹਰਿਧਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਸਰਪਾਭਗਤਿ
 ਮਨਿਭਾਵੈਜਨਕੀਪੈਜਸਦਾਰੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਸੇਦਕਸੇਦਾਲਗੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ ਏ
 ਕੁਪੁਰਖਇਕੁਨਰਗੀਆਵੈਸਭਏਕਾਨਰਨਿਹਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰਗਦਿਆਸਭਠਾ
 ਈਸਭਚੈਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ ਆਪਦਇਆਲਦਇਆਦਾਨਦੈਵੈਦਿਚਪਾਥਰਕੀਰਕਾਰੇ॥

ਪਾਪੀਘਰੁ ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਗੇ। ਕਰਿ ਵਿਰਪਾਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਿਹਾਉ। ਸਾਧੁ ਪਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਇ ਇ
ਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਅਰੇ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨ ਪੁਜੀ ਦੇਵੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗ ਖਿ
ਗਤ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕਾਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰ ਸੀਘਰੇ। ਪਚਿ ਭੂਤ ਸਥਲੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾ
ਰੇ॥ ੨॥ ਸਸਤ੍ਰਥੇਰ ਸੇਧ ਸੇਧ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਚਰਨ ਪੁਕਾਰੇ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹੁ ਗਤਿ ਪਾਵੁ ਸਤਿ
ਸੰਗਤ ਗਾਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਨਿਵ ਸੁਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ। ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੇ
ਰ ਘਰੁ ਨ ਚੈ ਜਥ ਉਨ ਦੇਖ ਨ ਘਨ ਜਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਕਤ ਕਉ ਭੀ ਭਿਤ ਘਰੁ ਮਿੰਚੁ ਸਭੁ ਭਾਲ ਭੁਲ ਧਿਸਕ
ਗੇ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਮੇਤੀ ਛੇਤਿ ਛੇਤਿ ਕਰੈ ਬਿਖ ਖਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਤਿਸਾਧੈ ਮਿਲ ਰਹੀ
ਐ। ਗੁਣ ਬੋਲੁ ਪਰਉਪਕਾਰੇ। ਸਤਿ ਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਧਿਗ ਮੈ। ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲ ਕਮਲ ਸਦਾਰੇ॥ ੬॥
ਲੇਤੁ ਲਹਰ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਲਕਹੈ ਲਕਿਓ ਸਭੁ ਹਿਧਿ ਗਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਠਕੁਰ ਕੈਰੀ ਧਾਨਿ ਧਰਿ ਹੋਈ ਗੁ
ਰਗਿ ਆਨੁ ਪੜ੍ਹ ਗੁਲੈ ਮਾਰੇ॥ ੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਖੁ ਵਿਰਪਾਧਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਮੈ ਪਰ ਅਵ
ਠਕਾਵੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੮॥ ੬॥ ੧੫॥

੧ ਉਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰ
ਖੁਨਿਰ ਕੁਉਨਿਰ ਦੇਵੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
ਜੂਨੀ ਸੇਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜੁ ਮਹਲਾ ੪

ਅਨਿਕਤ ਨ ਕਰਿ ਰੇ ਅਤਿ ਨੀਪਾਇ ਆਗਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਬੇਪਿ ਆਨੇ ਸਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਗਇਅ ੧॥ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭੁਗਤ ਦੁਖੁ ਲਾਇ ਆਪੁ ਲਾਟ ਜਨੁ ਹਰ ਨਾਖਿ
ਪਕਰਿ ਆਗਰਿ ਰਾਖ ਲੀਓਤ ਗਇਅ ੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣੁ ਸਭੁ ਦੁਖ ਭੁਜਿ ਨੁਗਇ
ਆਗੁ ਭੁਝਿ ਮਮ ਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਕੁਰੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਅ ੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ

ਮਸੁਆਮੀਭੁਉਰੁਗਤਭੁੰਨਨੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਤਾਰਗਰੇਉਰਪਾਰਿਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
 ੪॥੧॥ਮਾਲੀਗਉਰੁਮਹਲਾ ੪॥ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਤਸੰਗਿਤਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁਅ
 ਏਆਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਯਛੁਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੁਭਾਗੀਗਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਤਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲਗਈਸਭੁਨੀਕਰਿਹਰਿਅੰਤਹਰਿਸਰਿਨਤਾ॥੧॥ਪਿਨੁਪਨੁਸਾ
 ਪਜਿਨੀਹੀਰਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਉਹਰਿਕੀਧਾਤਾ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਚੁਦਰੀਆਹਰਿਮੈ
 ਲੁਕੁਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਲਿਲਾਟਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰੁਸਾਪੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਤਾ॥੩॥ਰਾਮਰਸਾਇਦੁਜਿਨਗੁਰ
 ਮਤਿਪਾਇਆਤਿਨਕੀਉਤਮਧਾਤਾ॥ਤਿਨਕੀਪਕਿਪਾਈਐਦੁਨੁਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਚਰਨਿਪਰਤ
 ॥੪॥੨॥ਮਾਲੀਗਉਰੁਮਹਲਾ ੪॥ਸਭੁਸਿਧਕਮੁਨਜਨਾਮਨਭਾਵਨੀਹਰਿਪਿਆਇਓ॥ਅਪ
 ਪਿਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖਗੁਰੁਲਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਨੀਚਮਪਮਕਰਮਕੀ
 ਏਨਹੀਚੇਤਿਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਅਨਿਮੇਲਿਸਤਿਗੁਰੁਖਿਨਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਮਸ
 ਤਕੇਪੁਰਿਲੀਖਿਅਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪਰਿਸਬਦਦਰਗਹਧਾਜਿਅਹਰਿਲਿਓਮਗ
 ਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਤਪਾਦਨਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਮੰਦੁਭਾਗੀਆਨਹੀਭਾਇਓ॥ਤੇਗਰਭਜੇਨੀਗ
 ਲੀਅਹਿਜਿਉਲੇਨੁਜਲਹਿਗਵਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਹਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁ
 ਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ਮਾਲੀਗਉ
 ਰੁਮਹਲਾ ੪॥ਮੇਰਾਮਨਗਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਭੁਇਆਗੁਰਪਾਇਆਜਪਿਓ
 ਕੁਮਭਉਰੁਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭੁਗਤਿਲੁਗੇਮੇਰਾਗੀਅਰਾਮਨੁਸੀਇਓਗੁਰਮਤਜਾਗਾ
 ॥ਕਿਲਖਿਖਪੀਨਭਏਸਾਂਤਆਈਹਰਿਉਰਪਾਰਿਓਦੁਨੁਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭਯੋ
 ਕਰੁਆਜਿਉਕੁਸਮਚਰਨਿਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਧਿਨਮਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡਪਰਮਗਾਇਕਾ

ਲਾਗਾ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੁਣੀ ਜਿ ਰੰਗ ਮਜੀਠ ਧਰੁ ਲਾਗਾ ਕਾਇਆ ਕਾ ਪਰੁਚੀ
 ਰਧੁ ਛਾਹੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਜੀਠ ਧਰੁ ਲਾਗਾ ਕਾਇਆ ਕਾ ਪਰੁਚੀ ਰਧੁ ਛਾਹੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲੈ ਸਤੁ ਗਾ
 ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰੰਗੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸੇਤੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਚਲੁ ਲੈ ਗੰਗਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ
 ਜੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭੁਜ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪ
 ਲਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨ ਕੁਇ ਆਗਾ ਮਨਾ ਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗਾ ਮਰ ਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਹਰਿ ਸਹਰਿ ਮਨ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੀ ਖਿ ਆਹਰਿ
 ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਧਨ ਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿਨੁ ਚੁਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਤਿਨ ਜਮ
 ਨੇ ਨਾ ਆਵਈ ਗੁਰ ਗਾਥੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ॥ ੨॥ ਹਮ ਧਾਰਕ ਛੁਨ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ
 ਲਾ ਗੁਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤਲ ਤੇ ਗੁਰ ਗਾਥੇ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ॥ ੩॥ ਧਰੁ ਮੈ ਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਆ
 ਸਕੁ ਕਿਲ ਖਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ਮਨ ਅਨਦੁਇ ਆਗੁਰ ਪਾਇ ਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਨਿਗਲ
 ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭੁਜੁ ਸਕੁ ਕਿਲ ਦਿਖਵਾਟਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧਾ
 ਰਿਓ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੇਰਾ ਸੀ ਸਕੀ ਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮੇਧ ਤਸੁ ਨਾਵੈ ਤਿਸ ਮ
 ਨ ਦੇਵੈ ਕਟਿ ਕਾਟਾ ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਧਰਨੀ ਧਿਕਾਨੇ ਹਟਿ ਗਾਟਾ॥ ੧॥ ਮਕਰਾ
 ਗਿਰਾਨੁ ਧਰੁ ਕੀ ਮਸਗੀਰੁ ਦੀਓ ਅਪਵਾਟਾ ਧਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ਧਰੁ ਕੰਚਨ ਦੀ ਜੈ ਕ
 ਟਿਕਾਟਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜ ਸੁਗਾਇਓ ਮਨ ਉਪਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟਾ ਤਿਕੁ ਦੀਓ ਰਤੁ ਮ
 ਭਉ ਭੁਗਾਲ ਜਨੁ ਬਾਨੀ ਮਟੁ ਕੀ ਮਾਟਾ॥ ੩॥ ਕਲੁ ਜੁਗ ਗੁਰ ਪੁਰਾਤਿਨ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਸਿ
 ਬਲਿ ਲਾਟਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਤਿ ਪੀਆ ਸਕੁ ਲਾਭੀ ਭੁਖ ਤਿਖਾਟਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਰੇ ਮਨ ਟਹਲੁ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਾਗਾ ਅਵਰਣ
 ਹਲ ਸੁਰੀ ਆਨਿ ਤੇਰੇ ਜ ਭੁਮਿ ਰਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਲੀ ਖਿ ਆਤੇ ਮਿਲੈ ਸੰਗਾ ਗਾ ਸੀ
 ਸਾਰੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤੁਹਿ ਆਹਰਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ ਸਾਧ ਕੇਤ ਜਲੇ ਭੁਮੇ
 ਧਿਵਾਗਾ ਸਕੁ ਤਜੁ ਧੁਨੀ ਆਸ ਜੀ ਰਖ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਇਕ ਭਰ ਮਭੁਲੇ ਸਾਕਤਾ ਧਿ

ਨਗਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ਪੁਰ ਹੋਵਨਾ ਸੁਹੋਇ ਆਕੇ ਨ ਮੋਟੁ ਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਕੁਪਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਕ
 ਮ ਅੰਧਾਗਾ ਪੀਨ ਪੀਨ ਤੇਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿਗਾਥਿ ਆਉਰਧਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕਉਨ ਮਸਕਾਗਾ ਨਾਸ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਮਿ
 ਟਹ ਪੀਧਾ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਛੁਟਹਿ ਧਿਆ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਮੁਰਖ ਚਤੁਰਾਜ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਕੁਲਹਿ ਉਧਾ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਕੁਉਂਦੁ ਖਹੇਗਾ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਅਪਦ ਟੈਗਾ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਮੁਚਤ ਪਾਪਾ
 ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀ ਸਤਿਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਨਿਰਿਦ ਧਿਗਾਸਾ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਕਦਲ ਦਾਸਿ ॥
 ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਨਿਨਿਪਿਨਿ ਪੰਨਾ ਜਾਵੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਰੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋ
 ਟਿਕੁ ਗਤ ਉਪਾਵੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਦੀਨ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸਤਿਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥
 ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਐਸੇ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਝੁ ਪੁਰਾਨ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਝਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇਨੀ ਮਿਲਤਾ ਬੁਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤਾ ਜਲਤ ਆਗਨੀ ਮਿਲਤ
 ਨੀਗਾ ਜੈਸੇ ਸੰਧਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਧੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਤੂਤਾ ਜੈਸੇ ਬੁਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤਾ ਜੈਸੇ ਵਿ
 ਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘਾ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਘਾ ॥ ੨ ॥ ਗਰਭੁ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪਤਾਸਾ ਸੁਆਪੀ ਜ
 ਰਨਹੀ ਧਾਇ ਧਿਲਾਸਾ ਜੈਸੇ ਅੰਤੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਗਾ ਜੈਸੇ ਦਲੇ ਚਰੀ ਦਰਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਬੁਝਤ ਉਪਾਥੇ
 ਰਕੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਧੀ ॥ ਉਚਉਚੇ ਬਹੁ ਅਪਾਗਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੪
 ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਇਹੀ ਹਮਾਰੇ ਸਫਲ ਕਾਜਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਦਾਨਿ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਹ ਮਾਥ ਮੇਗਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਭੇਗਾ ਹਸਤ ਹਮਾਰੇ ਸਤਿਟਹਲਾ ॥
 ਨਮਨੁ ਪਨ ਸਤਿਬਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਾ ਸਤਿ ਗਨ ਬਸਹ ਮੈਰੇ ਚੀਤਾ ਸਤਿ ਆਗਿ
 ਅਮਨ ਹਿਮੀਗਾ ਮੇਰਾ ਕਮਲ ਧਿਗਾ ਸੇਸਤਿ ਡੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਨਿਦਾਸੁ ਸਤਿ ਨ ਕੀ ਮੈ
 ਹ ਬੁਝਤ ਪਿਆਸਾ ਸਤਿ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਿਮਤਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
 ਤਿ ਦੇਹਾ ਨਿਪਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਧਾਗਿ ਚਰਨ
 ਸਤਿ ਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮੰਝਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਭੈ ਕੇ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਦੁਗਿ ॥

ਨਾਮਕਾਸੁਆਸੀਆਨਦਕੋਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮੇਰੇਧਾਪੁਮਾਧਉਤੁਪਨੁਕੋਸੈਸਾਵਲੀਓਥੀ
 ਠੁਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਧੇਰੇਚਕੁਥੈਕੁਠਤੇਆਏਗਜਹਸਤੀਕੋਪਾਨਉਪਾਰੀਅਲੋ॥ ਦੁਹਸਾ
 ਸਨਕੀਸਭਾਏਪਤੀਅਧਿਰਲੇਉਧਾਰੀਅਲੋ॥ ੧॥ ਗੋਤਮਨਾਰਅਹਿਲਿਆਤਾਰੀਪਾਵਨਕੇਤਕ
 ਤਾਰੀਅਲੋ॥ ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਨਾਮਦੇਉਤਉਸਰਨਾਗਤਆਈਅਲੋ॥ ੨॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ
 ਸਭੈਘਟਰਾਖੁਏਲੈਰਾਮਥੇਲੋ॥ ਰਾਮਥਿਨਾਕੋਥੇਲੋਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਲਮਾਟੀਕੁਚਿਰਗੀਟੀ
 ॥ ਭੁਜਨਹੋਧਹੁਨਾਨਗੇ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਘਟੀਘਟਿਰਾਖੁਸਮਾਨਗੇ॥ ੧॥ ਏਕ
 ਲਚਿਤਾਰਾਖੁਅਨਿਤਾਅਉਰਤਜਹੁਸਭੁਆਸਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਣਵਨਮਾਭਏਨਿਹਕਾਮਕੋਠਕੁਰਕੇਰ
 ਸਾਗੇ॥ ੨॥ ੩॥

੧ ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਪ੍ਰਭ ੧॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਪੁਗਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਹਜੁਗਿ॥ ੧॥ ਸਬਦੁਪਿਛੁਹਰਤੀਸਦਨਾਨਾਮੁਖਸੰਮਕਾਲੇਹਿ
 ॥ ਖੇਮੇਛੜਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਥਪੀੜੇ॥ ਜਿਨੀਤੇਰਾਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਨਦਉਸਦਿਮਿਲੇ॥ ੧॥
 ॥ ਧਾਧਾਮੈਕਰਮਹੀਲੁਕੁਹਿਆਗੁ॥ ਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਰਾਅਧਿਭਰਮਿਭੂਲਮਨਮੇਰਾ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀਤੇਦੁਖਪਰਛੁੜੈਪੁਰਖਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ ਸੁਖਥੇਛੇਦੁਖਅਗਲੇਦੁਖੇਦੁਖਿਦਿਹਾ
 ਇ॥ ੨॥ ਦਿਛੁਕਿਅਕਾਕਿਅਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਅਕਾਕਿਅਮੇਲੁ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਨਿਨਿਬ
 ਰਿਦੇਖਿਅਖੇਲੁ॥ ੩॥ ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਦੁਨਾਇਨਤਨਕੀਤੇਭੁੰਗਾ॥ ਦਿਜੋਗੀਮਿਲਦਿਛੁੜੈਨਾਨਕਭੀ
 ਸੰਜੋਗਾ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧॥ ਮਿਲਿਮਭਪਿਤਾਪਿਤ੍ਰਿਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਿਕਰਤੇਲੇਖਲਿ
 ਖਾਇਆ॥ ਲਿਖੁਰਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ ਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਮੁਰਖਮਨਕਾ

ਹੇਕਰਿਸਹਿਮਾਣਾਭਿਠਿਚਲਣਾਖਸਮੇਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਜਿਸਾਦਸਹਜਿਸੁਖੇ
 ਈਘਰਿਛੁਰਦੇਰਹੇਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੇਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁਕਿਦੁਨੀਆਆਈ
 ਐ॥੨॥ਸੰਜਕਾਇਆਪਟਹਿਦਾਏ॥ਯੁਗਮਾਇਸੁਬਹੁਤਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੇਵੈ
 ਹਥਿਓਈਕਾਹੋਰੇਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁਮਣੁਵਾਲੀਭਾਈ॥ਘਾਪਧਰਤਰਣਨਜਾਈ॥ਭੁਓ
 ਬੇੜਾਜੀਓਚੜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈਕਾਹੁ॥੪॥੨॥ਆਰੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੧॥
 ਕਹਲੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਲੀਬੁਰਾਬੁਲਾਵੁਇਥੇਲੁਪਏ॥ਜਿਓਜਿਓਕਿਰਤਿਚਲਾਏਤਿ
 ਓਚਲੀਐਤਓਗੁਣਨਾਹੀਅਤਿਹਰੇ॥੧॥ਚਿਤ੍ਰਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿਬਿਸ
 ਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾਲੀਰੈਨਿਜਾਲਾਇਨਪੁਆਜੇ॥ਤੀਘੜੀ
 ਛਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਰਸਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਛਾਸਹਿਛੁਟਸਿਮੁਕੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇ
 ਆਆਰਣੁਮਨਵਿਚਿਲੇਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸਓ
 ਪਰਿਅਨਜਲਿਆਸੁਨੀਚਿਤਭੁਈ॥੩॥ਭੁਇਆਮਨੁਰੁਕਿਚਨਛਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰਮਿ
 ਲੇਤਿਨੇਹਾ॥ਇਕਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਓਹੁਦੇਵੈਤਓਨਾਨਕਤਿਸਟਸਿਏਹਾ॥੪॥੩॥ਆਰੁਮ
 ਹਲਾ ੧ ॥ਬਿਮਲਮਝਾਰਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਗੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾ
 ਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰਤੁਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਬਖਸਿ
 ਸਿਬਾਲਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤ
 ਨਵਸਤੰਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ॥ਬਿਦਕੁਮਦਨੀਵੁਰਹੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਵਕਾਰ
 ਨਿਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਧਿਮਧੁਸਿਚਸਿਤ੍ਰਿਬਾਲਚਾਤੁਰੇ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੁਕਬਹੁਨਛੇ
 ਤਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਓਰੇ॥੩॥ਪੀਰੁਤਸੀਗਿਵਸਹਿਜਨਮੁਰਖਆਗਮਸਾਸਸੁਨੇ॥
 ਆਪਨਾਆਪਤੁਕਬਹਿਨਛੇਤਸਿਸੁਆਨਪੁਛਿਜਓਰੇ॥੪॥ਇਕਪਾਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਾ
 ਚਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਿ

ਗੇ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ਅਸਿਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾ
 ਗਾ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗ
 ਰੁਗੁਹੇਲੀ ਸੁਣ ਸਹ ਕੀਏ ਕਥਾਤ ਸਹੇਲੀ ॥੧॥ ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾਕਿ ਸੁਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿ
 ਨੁਜੀ ਉਨਹੋ ਕੈ ਸਹਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੁਹਾਗਾ ਟਿਖਰੀ ਰੰਦਾਨੀ ॥ ਗਾਇ
 ਆਸੁ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਪਛਤਾਣੀ ॥੨॥ ਤੁਛਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇ
 ਰਾ ॥੩॥ ਭੁਛਤਿ ਨਾਨਕ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੇ ਸੇਰਾ ਵਿਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁਲਖਰੀ ਦੀਲਾਲ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਇ ਬਿ
 ਕਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਕਾ ਹੁਕ
 ਮੁਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਲਾਲੀ ਪਿਉਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ
 ਲਾਲੀ ਨਾ ਬੇਲਾਲਾ ਗਾਵੇ ਭੁਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤਉ ਪਾਣੀ ਆਲੀਸੇ
 ਰਾਖਾਹਿ ਤਪੀ ਸੁਣ ਜਾਈ ॥ ਪਖਾਛੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋ ਵਾਜ ਪਤਰ ਹਾਤੇ ਰਾਨਾਉ ॥੩॥ ਲੁਣਹਰਾ ਮੀ
 ਨਾਨਕ ਲਾਲਾ ਬਖਸਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਦਾਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ੬ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਬੂਤਨਾ ਕੋ ਕੋਏ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ
 ਅਛੰਮੀ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਭੁਇਆਇ ਵਾਨਾ ਸਾਹਿਕਾਨਾ ਨਕ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮ
 ਵਰਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਏ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰਨ ਜ
 ਏਕੋਇ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਏ ਕਾ ਕਾਰਕ ਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੇ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਅ
 ਟਪ ਕਾਇ ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਿਦਾ ਜਾਣੇ ਆਪ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅ
 ਉਰੁ ਭੁਲਾ ਸਿਸਾਹ ॥੪॥ ੭ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭੁਰਪੁਰਿ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਛਿਰਹਿ
 ਸਿਜਾਣੁ ਹਿਰੁਗਿ ॥ ਸੋਧਨੁ ਵਖਰਨੁ ਮੁਰਿ ਏਹ ਆਗੈ ॥ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਏਹਿ ਤਿਸੇ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਸ
 ਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੇਜਾਇ ॥ ਨਾਇਹੁ ਪਨੁ ਭੁਭੇਨਾਇ ਸੁਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਪਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿ

ਆਈ॥ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੁਪ ਸੁਨਹੁ ਨ ਰਭਾਈ॥ ਇਸੁ ਪਨਾਇ
 ਨ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਕੁਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਇਹੁ ਪਨੁ ਪਾਈ॥ ੫॥ ੮॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਰਸਰ ਸੇਮਿਲੈ ਸੇਮ ਸਗਿਪਿ
 ਲੋਕੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁਮਨਧਿ ਪੀਜੈ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੋਗਤਿ ਮਨੁ ਰਖੀ ਐਉ ਡੈ ਨਹੀ
 ਸੁਨਹੁ ਕੀ ਪੁਛੀਜੈ॥ ੧॥ ਮੁਝੈ ਕਾਇਚੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾਨਹੀ ਨਿਅਪਰ ਮਨਿ ਦੁਖੈ ਰਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਅਜਗ ਰਿਹੋ ਜਾਗਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗੁਪਤ ਮਾਰਿ ਲੋਕੁ ਗਤਿ ਤਨਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਆਪਿ ਉਪੀਜੈ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚ
 ਪਲ ਸਿਉ ਜੋਗਤਿ ਮਨੁ ਰਖੀ ਐਉ ਡੈ ਨਹੀ ਸੁਨਹੁ ਕੀ ਪੁਛੀਜੈ॥ ੨॥ ਕੁਣਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਰਵੈ ਜੋਗਿ ਮ
 ਨ ਮਨ ਪਦਨ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਪੀਜੈ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੋਗਤਿ ਮਨੁ ਰਖੀ ਐਉ ਡੈ ਨਹੀ ਸੁਨਹੁ ਕੀ ਪੁ
 ਛੀਜੈ॥ ੩॥ ੮॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇ ਅਮੁਦੀ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆਸਰ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤਾਏ
 ਹਿਥ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਗੁਜਿਤਾ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰ ਸੀ ਸਚ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ
 ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੁਧਿ ਚਾਇਣ ਰਤਾ॥ ੧॥ ਧਾਧਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਧੁਰਿ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ
 ਜਗੀ ਦੁਆਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧੂਮਾਧਿਸਨੁ ਗਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਪੈਥੈ
 ਖਪਾਗੀ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੇਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਹਿ ਅਛਰੀ॥ ਜੋਗ ਮਜੇ ਪਜਤੀ ਸੀ ਨਿਅਸੀ ਗੁਰਿ
 ਪੁਰੈ ਦੀਚਾਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਲੁ ਕਥਹੁ ਨ ਪਾਵਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ॥ ਨਿਪ ਨਿਅਪਨੁ ਨਿਗੁਣਿ
 ਆਗੁਣਿ ਨਿਮਾਨਿ ਅਤੁ ਮਾਣੁ॥ ਅਪੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰ ਪਕੜਿ ਆਨਿ ਤਾਇ ਆਤੁ ਤਾਣੁ॥ ਹੇ ਮਜਪਾ
 ਨੀ ਜਾਣਿ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਦਰਿ ਦੇਈ ਸੁਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥ ੩॥ ਸਾ
 ਚਾਨੁ ਮੁਸਲਾਹੀ ਐਸਾ ਚੇਤੇ ਰਿਖਤਿ ਹੋਇ॥ ਗਿਅਗਿ ਰਤ ਨਿਮਨੁ ਮਾਂਜੀ ਐਧੁ ਹੁਕਿਨ ਮੈਲ ਹੋਈ
 ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਧਿਘਨੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇਛੁ ਟੀ ਐਮ ਨਿਤ ਨਿਸਾ
 ਚਾ ਸੋਇ॥ ੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਜੋਗੀ ਜੋਗਤਿ ਨ ਮਨਿ ਰਮਾਇ ਲੁਤਾ ਕੈ ਮੈਲ ਨ ਰਾਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ
 ਨਾਬੁ ਸਰਸਰੁ ਸੰਗੈ ਜਨ ਮਮਰੁ ਗਤਿ ਬੀਤੀ॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾਨਾ ਭੁਕੈ ਮੈ ਜਾਥੀ॥ ਜਤਉ ਭੀਤ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸ੍ਰੀਧਾਤੁਸਥਲਵਰੀਅਤੁਹੋਇਈਕਿਸਤੋਹੋਈਆਪੇਖੇਲਕੇਰੇਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਧੁਏਵੇ
 ਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਦਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿ
 ਮਾਨਿਆਵਾਟੀਜਮਵੀਛਾਸੀ॥ ੪॥ ਬਣਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਮੰਗੈਕਦਨਾਨਚਕਾਮਨਅਭਿਮਾ
 ਨਾਤਾਸੁਤਾਸੁਪਰਮਹਾਇਜਪਤੁਏਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੩॥
 ਆਵਣਜਾਣਨਾਥੀਐਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾਹੋਇ॥ ਸਚੁਖਨਾਨਾਬਖਸਿਅਆਪੇਜਾਣੈਸੇਇ
 ॥ ੧॥ ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੋਤਿਤੁਮਨਹੁੰਨਿਦਿਕਾਗਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਿਆਇਤੁੰਸਚਿਲਗੀ
 ਪਿਆਗਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਅਛਿਗਿਥਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ ਜੇਨੀਸਭਿਭਦਾਈ
 ਅਨਿਥਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਦਫ਼ਰੁਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁਸਚੀਭੁਗਤਿਕਰਿਸਾਨਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭੁਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨ
 ਰਕਿਕਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਦਭਿਆਈਆਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੩॥
 ਪਿਛਲੇਗੁਨਾਤਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੁਮਾਗਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਦਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਦਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਹਰਿਪਿਆਇ॥ ਸਦਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿ
 ਰਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਥਾਇ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਨਾਮੇਜਾਤਿਨਪਤਿਏਨਾਮੇਥੇਹੁਨਥਾਹੁ॥ ਸਬਦਿ
 ਕੇਰਿਕੁਮੁਵਟਿਆਗਾਰਿਨਾਮੁਦੀਅਸਮਝਾਇ॥ ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚੁਕਰਣਾਛਿਰੇਲਾਲਚਲ
 ਗਾਜਾਇ॥ ਪੈਪੈਕੁਨਿਦਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਧਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ
 ਜੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਭੁਗਤਿਖਨਾਨਾਬਖਸਿਓਨਗਰਮੁਖਾਸੁਖੋਹੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ॥
 ਮਾਰੁਮਹਲ ੩॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੇਲਿਲਹੁਸੇਦਿਰਲੈਸੰਸਾਰਿਗਾਤਿਨਮਿਲਿਅਮੁਖਉਂਜਲਾਜ
 ਪਿਨਾਮੁਮਗਾਗਿ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਸਾਨਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਪੁਛਿਦੇਖਲੇ
 ਹਦਖਰਭੁਲਿ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਇਕੁਸਾਨਸਭੁਸੇਦਦੀਪਰਿਭੁਗਮਿਲਾਦੋਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਮਿਲੇਜਿਨਾਵਿਛੁਨ੍ਹਤਿਪਾਵਹਿਸਚਸੇਇ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤੀਸਾਰਨਾਨਾਨੀਮਨਮੁਖਭਰਮਭੁ
 ਲਾਇ॥ ਓਨਾਵਿਚਿਅਪਿਦਰਤਦਾਕਰਣਾਵਿਛੁਨ੍ਹਾਇ॥ ੩॥ ਨਿਸਨਾਲਿਜੇਰੁਨਰਲਈਖਲੇ
 ਕੀਚੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮੀਨਿਵੈਸੈਤਾਸਟਿਕਰੇਸਾਧਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ॥
 ਮਾਰੂਮਹਲ ੩॥ ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਰੁਕਚਿਨਹੇਇ॥ ਸੇਸਾਚਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜੇਦਰੁਅਦੁ
 ਨਕੇਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨਪਿਆਇਹਿਨਾਊ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਬਚਨਿਅਗਾਧਿਤੁਅਨਦਿਨੁ
 ਗੁਣਗਾਊ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੂਇਹਸੇਈਪਾਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਰਿਦੁਜੈਲਾਗੋਵਿਅਕਰਨਿਅਗੋਜਾਇ॥
 ਜਮਪੁਰਿਧਧੇਮਾਗੀਅਹਿਧੁਤੀਮਿਲੇਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਦੇਪਰਦਾਹੁੰਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈਭੁਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲ ੪
 ॥ ਘੜ ੨॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਾਪਿਉਨਾਮਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰ
 ਦਿਪਰੇ॥ ਦਾਲਦੁਰੁਜਸਦਾਮੇਮੇਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥ ਭਗਤਿਦੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਰ
 ਥਗੁਰਮੁਖਿਦ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਜਪਤਉਪਰੇ॥ ਪੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾਮੁਤਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਪਰੇ॥ ਨਾਮਾਨੇਦੇਵ
 ਕਧੀਗੁਰਿਲੇਚਨੁਸਭੁਦੇਖਗਏਰਮਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਪਰੇਸਭੁਕਿਲਦ੍ਰਿਖਪਾਪ
 ਟਰੇ॥ ੨॥ ਜੇਜੇਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭੁਤਿਸਕੈਦੇਖਪਰਗੇ॥ ਬੇਸੁਆਰਥਅਜਮਲਉਪਰਿਓ
 ਮੁਖਿਏਲੈਨਾਰਾਇਣੁਨਰਹੇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਉਰਸੈਨਗਤਿਪਾਈਤੇਰੂਪਨਾਮੁਕਤਿਕਰੇ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਅਪਿਅਨਰਾਦੁਕੀਆਹਰਿਅੰਗੀਕਥੁਕਰੇ॥ ਸੇਵਕਪੈਜਰਖੈਮੇਰਾਗੋਵਿਦੁਸਰਲਿਪਰੇਉ
 ਪਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀਉਰਪਾਰਿਓਨਾਮੁਹਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੭॥ ॥
 ਸਿਧਸਮਾਪਿਜਪਿਉਲਿਵਲਾਈਸਾਪਿਕਮੁਨਿਕਪਿਆ॥ ਜਤੀਸਤੀਸਤੀਖੀਪਿਆਇਅਮੁਖਿ

ਇਕਾਦਿਕਰਦਿਅਗਾ ਸਗਣਿ ਪਰੇਜਾ ਪਿਉ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਜ
 ਪਤਤ ਰਿਅਾ ਪੀਨ ਜਟੁ ਬਾਲ ਮੀ ਕੁਬਟ ਵਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਗ
 ਟੁਗੀ ਪ੍ਰਥੇ ਜਪਿ ਓਰਿ ਪੁਬ ਪੁਰੈ ਹਰਿਗਾਇਅਗਾ ਸੰਕਰ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਦੀਜ ਪਿਓ ਮੁਖ ਹਰਿਗਨ ਮੁਜ
 ਪਿਆ ਹਰਿਗਰਿਨਾ ਮੁਜਿਨ ਮਨੁ ਭੀ ਨ ਤੇਰੁ ਤਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਪਿ
 ਆਇ ਓਹ ਰਿਜ ਪਤਿ ਆਤਿ ਨ ਪਾਇਅਗਾ ਏਹ ਪੁਰਾਨ ਸਿਖਿ ਤਿਹ ਰਿਜ ਪਿਅ ਮੁਖਿ ਪੀਤਿ
 ਤਹ ਰਿਹ ਰਿਗਾਇਅਗਾ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸਿਅ ਤੇਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਅਗਾ ॥ ੩ ॥
 ਅਨਤ ਤਰੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਅ ਮੇਗਣ ਤਨ ਕਰ ਸਕਿਅਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਪ ਕਰੇ ਬਾਇ ਪਾਏ
 ਜੇਹ ਰਿਪੁ ਮਨਿ ਰੁਇਅਗਾ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਰਿਪੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸਿਅ ਓਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਅ
 ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜ੍ਹ ੧ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿਗਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਲਦ ਹਰਿ ਅੰ
 ਤਲੇ ਛੁਡਾਇ ॥ ਜਿਥੇ ਅਦਘਟ ਗਲੀ ਆਭੀ ਹੀ ਆਤਿ ਥੇਹ ਰਿਹ ਰਿਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਹ ਰਿਹ ਰਿਨ ਮੁਖਿ ਦ੍ਰਿਸਿਅ ॥ ਮੇਰਾ ਮਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਮੇਹ ਰਿਖਿਨ ਅਦਰੁਨ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਹ ਰਿਖਿ ਰਹੀ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖੈ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾ ਦੇ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆ
 ਗੈ ਮੇਰੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦਇਅ ਲੁਖੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਖਿ
 ਲਿਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿਗਰਿਨਾ ਮੁਨ ਰੇਤਿ ਓਸੇ ਭੁਭਾਗੀ ਦਮ ਰਿਜਾਇ ॥ ਓਇ ਛਿਗਿਛਿ
 ਰਿਜੇ ਨ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਮਰਿਜਨ ਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਹਰਿ
 ਰਗ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੇਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹਰਿਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ
 ਰਿਕਿ ਪਾਜਗੁ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਅ ਲਹੇਇ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦ
 ਕੇਰ ਸੇਹ ਰਿਪ ਨ ਰਾਸਿ ॥ ਓਤਿ ਸੁਦ੍ਰਿਟੁ ਧਨਿ ਧਨੀ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ

ਪਿਠੀ ਮਕਾ ਵਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾ ਸਿ॥ ੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿਤਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁਗਾ ਸਿ॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦਿਨਾਇਆ ਹਰਿ ਪੀਰ ਵਿਹਰਿ ਸਾਧਾ ਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਗੁ
 ਰੁ ਮੇਰੇ ਸੇਹਰਿ ਪਨੁਗਾ ਸਿ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਿਨਿ
 ਆਪੁ ਰਖਿ ਆਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗਰਸਾਧਾ ਸਿ॥ ਸਾਗਰ ਭੁਗਤਿ ਭੁੰਢਾਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾ ਸਿ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਗਦਿ ਹੁਇ ਆਤਿ ਖਮੁਈ ਆ
 ਕੀਪੀ ਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਹੁਏ ਹਰਿ ਮਾਗਉ ਦਨੁ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ॥ ਚਿਗੀ ਵਿਛੁਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ
 ਨਤ ਨਵ ਭਈ ਆਸਾ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਸੁਇ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
 ਵਡ ਭੁਗੀ ਆਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪਦੁ ਨਿਰਧਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤ ਪੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥
 ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਰ
 ਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਦੇਵੇ ਲਿਖਾ ਵਿਉ ਪਾਈ ਮੈ ਅਕਥ ਕਰਾਈ॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਮਿ
 ਲਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਦਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੁਖ ਮਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖ ਸੁ
 ਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਆਪੁ ਰੁ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਵਡ ਭੁਗੀ ਗੁਰ
 ਸੇਵਿ ਆਹਰਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪ੍ਰਸੂ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਗਦਿ ਹੁਇ ਆਤਿ ਨਦੁ ਖੀ ਗੋਇ ਦਿਹਾਈ
 ॥ ੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿ ਕਦੀ ਨਿਪੁਭ ਤੇਰੇ ਆਮੁਖੀ ਜੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਧਾਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਮਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ
 ਮੇਲਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੂ ਜਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣੁ ਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਭੁਓ ਲਗਾਏ ਰਾਗੀ ਆਵਡ ਭੁਗੀ ਹਰਿ ਮਨ ਰਾਖੁ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰ
 ਧਾਉ ਪੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੁ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ਆਗਾਗਰ ਧਾਈ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਭਾਖੁ॥ ੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿਤਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁਗਾ ਸਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਹ
 ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਮੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰਾ

ਖਾਤਨੁ ਪਰਤੀਤਿ ਧੀਜੀ ਐਵਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥ ਅੰਤਹ ਰਿਹ ਰਿਹਾ ਭੁਯੇ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ
 ਠਿਰ ਸੁਭਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤਿਸ ਨ ਕੁਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿ ਸਬਦੁ ਲਾਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿ
 ਗੁਜੀ ਵੇਦੇ ਵਿਚਿ ਦਿਸੈ ਮਨ ਮੁਖ ਰਾਖਾ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਨਾਹਿ ਬੁਢਾਈ ਅਹਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਦੁਰਗੀ ਪ
 ਰਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਹਿ ਭਾਹਿ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੪
 ॥ ੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲ ੪ ॥ ਪਰ ੫ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੁਯੇ ਭੰਡ ਗਾਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਿਸਨੇਕਿ ਪਾਕੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋਹ ਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਰਿਖਿ ਪਾਕੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਸਟ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਨੇ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਛੁਡੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਤਹ ਰਿਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾ
 ਓ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭੁਯੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਵੈ ਛਿੜ ਸੁਦਹਿ ਅਪਦਿ
 ਭਾਬੇਲ ਹਿਹ ਰਿਹਾ ਮੁਖਿ ਦਿਸੈ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇਹ ਰਿਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਮਲ
 ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਆਇਆ ਮੇਰ ਬਿਖ ਮੁਹੇ ਭਾਗੀ ॥ ਕਿਉਂ ਤਰੀ ਐ ਦੁਰਸੀ ਸਾਗੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੇ
 ਰਿਖੇ ਓਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਤੁਸਰ ਬਤੁ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਖਾ ॥ ਜੇ ਤੁਝ
 ਰਿਸੇਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਰਾਗ ਹਰਿ ਭੁਯੈ ਹਰਿ ਬਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥
 ਮਾਰੁ ਮਹਲ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਲ ਦਿਖਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰ
 ਖਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਦਿ ਹਰਿ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਸਨੇਕਿ ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਸੇਧਿ ਆਵੈ ॥ ਨਿ
 ਤਹ ਰਿਜ ਪੁਜਾ ਪੈਜ ਪਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਸੁਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀ
 ਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਮੇਸਟ ਉਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਤ
 ਜੋ ਮਕਾਲੇ ਠਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇਹਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਸਭੈ ਪਹਿਰਿ ਕਾਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
 ਮੇ ਸੇਵਕੁ ਰਹੁ ਜਗਿ ਰਹੁ ਕੁਟਨਾ ਨਿਅਗ ॥ ਜੇਓ ਸਕਾਧਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੰਕਰ ਰਖਾਈ ਜੀ

ਓ॥ ੩॥ ਸਕੁਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਕਰਤਾ॥ ਸਕੁਕਾਰਕਾਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਚਲਤਾ॥ ਜਿਸੁਗਰਿਰਾਖੈਤਿ
 ਸੁਕਉਣੁਮਾਰੈਜਿਸੁਕਰਤਾਅਪਿਛੁਡਾਈਜੀਉ॥ ੪॥ ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਈਕਰਤਾਗੇ॥ ਜਿਨਿਸੇ
 ਵਕੁਗਤਿਸਭੇਨਿਸਤਾਗੇ॥ ੨॥ ਸਮਠਚਾਰਦੇਸੁਕੁਪੁਛੁਦੁਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛੁਡਾਈਜੀਉ॥ ੫॥ ੨॥
 ੨੪॥ ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ੫੫੨॥ ॥ ੧॥ ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਠਰੇਪੈਧਰਤਿਅਕ
 ਸੁਨਿਖੜਾਸਿਰਉਪਰਿਅਮਰਕਰਾਗਾ॥ ਪਉਣਪਾਣੀਥੈਸਤਿਰੁਠਰਪੈਰੁਧਰਪੈਦਿਧਰਿਚਰਾ॥ ੧॥ ਏ
 ਕਾਨਿਰਭਉਬਾਤਸੁਣੀ॥ ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸਦੁਸੁਹੇਲਾਜੇਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਹ
 ਧਾਰਅਹੁਦੇਵਾਠਰਪਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਰੁਰਿਮੁਇਆ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮਾਰਿਮਰਿਨਮੇਠਿਗਿਠਿ
 ਰਿਜੇਨੀਜੋਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਜਸੁਸਾਤਕੁਤਾਮਸਠਰਪਹਿਕੇਤੇਰੁਪਉਪਾਇਆ॥ ਛੁਲਖਪੁਰੀਇ
 ਹਕਉਲਾਠਰਪੈਅਤਿਠਰਪੈਧਰਮਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਗਲਸਮਿਕਰੀਠਰਹਿਧਿਆਪੀਧਿਨੁਠਰਕ
 ਰਣੈਹਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭੁਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
 ਪਾਠਬਰਖਕੇਅਨਾਥਪ੍ਰਥਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਗੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਹੋਤਿਨਾਗਾਇਣਕਾਰਿਓ
 ਜਮਕਿਰਮਾਰਿਧਿਦਾਗੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਪਾਗੇ॥ ਮੇਹਿਦੀਨਅਲਪਮਤਿਨਿ
 ਰਹੁਣਪਰਿਉਸਗਣਿਦੁਆਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਮੀਕਸੁਪਨਾਰੋਤਰਿਓਧਪਿਕਤੇਧਿਚਾਰੇ॥
 ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿਅਗਾਧਿਉਗਨਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾਗੇ॥ ੨॥ ਕੀਨੀਰਧਿਅਭੁਗਤਪਹਿਲਾਦੇਹ
 ਗਿਨਖਸਨਖਹਿਧਿਦੇਗੇ॥ ਬਿਦੁਰਦਾਸੀਸੁਤੁਭਉਓਨੀਤਾਸਕਾਲੇਕੁਲਉਜਾਗੇ॥ ਕਵਨਪਰਾਪਧਤ
 ਦਉਅਪੁਨੇਮਿਧਿਆਮੇਹਮਗਨਾਗੇ॥ ਆਇਓਸਾਮਨਾਨਕਉਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਗੇ॥ ੪॥
 ੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਦਿਤਨਦਿਤਕੂਮਿਉਧਰੁਭਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਧਾਏ॥ ਜੇਜੇਕਰਮਕੀ
 ਏਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥ ਅਵਰਦਿਨਕਾਹੁਕਾਜਿਨਲਾਏ॥ ਸੋਦਿਨਮੇਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭੁਜੀਉਜ
 ਦਿਨੁਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗਿਹਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਅਹਿਉਰਝਾਏ॥ ਮਾ
 ਇਆਮਦਨਾਖਿਭਏਉਦਮਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਦਿਹਿਧਿਧਿਖੇਜੀਧਰੁਪਰਕਾਰਾ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਨਾਮੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮਰਾ ਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦੁਨੁ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਤਿਆਗਿ
 ਉਸਗਲ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸੁ ਰੇਲੁ ਸਰਣਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਅਹ ਅਨਿਦੁ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਬਾਨ ਪੀਰਿ ਉਪੈ ਨਾਮ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ
 ਰਿਹਨ ਸੁਨਿਓ ਪਰ ਛੇਹਿ ਉਭੈ ਕਤੇ ਸੁਨਿਓ ਗਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨ ਬੇਤੁ ਕਵਨ ਕਹੰਤੇ ਆਇਓ ਏਤੀ ਨਜਾ
 ਨ ਉਥੇ ਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ
 ਖਿਮਾਨਿ ਭੁਰਾ ਤੇ ॥ ਪੰਚਤਤ ਮਿਲਿ ਭੁਇਓ ਸੰਜੋਗਾਇ ਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਗਤ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਰਹਿ ਰ
 ਤਿ ਆਪੁ ਰਖ ਧਿਧਾ ਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣ ਉਸਹੀ ਕਉ ਰੇ ਰੇ ਉਹਾ ਅਵੈ ਜਾਈ ॥ ਬਰ
 ਨ ਰਿਹਨ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿ ਆਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕੁਣੁ ਤਿਨ ਕਜ ਬਖੇਲੁ ਉਥੈ ਰੇਤ ਬਏਕੈ
 ਏਕੈ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨ ਮੇਹ ਅਰੇਲੁ ਭਵਿ ਕਾਰਾ ਧੀਉ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਲਿਓ ॥
 ਨ ਮੁਹਤ ਨੁ ਬੁਣਾਹਿ ਰਿਬਣੇ ॥ ਜੇਲਾ ਵਖਰੇ ਲੇਚਾਲਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀਓ ਫਿਰਿ ਵਿਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀ
 ਦਤ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਗਾਇਓ ਚੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੀਆਗਿ ਅਕੀਨੀ ਠਾਕੁ
 ਰਤਿ ਸਤੇ ਮੁਖ ਨਹੀ ਮੇਰਿਓ ॥ ਸਹਜ ਅਨਿਦੁ ਰਖਿਓ ਰਿਹਤੀ ਤਹਿ ਉਠਿਓ ਆਹੁ ਕਉ ਦਉ ਰਿਓ ॥
 ੨ ॥ ਆਗਿ ਅਮਹਿ ਰੁਖ ਸੇਈ ਕਰ ਸੇਖਾ ਸੇਗਾ ਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪੁਕ ਮੁਭਿਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇ
 ਮਾਥੇ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥ ੩ ॥ ਕਉਇਓ ਰਿਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵੇਰੇ ਗਲਤ ਪਲਤ ਪਲਤਾ ॥ ਪਨੁ ਸੇਸੇ
 ਵਰ ਸਭਲੁ ਤਿਹ ਆਇ ਆਜ ਨਿਨ ਕਬਖ ਸਮੁਪਛਤਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਖੁਲਿਅ ਕਰ ਮੁਰਿ ਪਾਉਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਤੁ ਨੁਹਿ ਰਿਹਾਈ ॥ ਸੁਮਥਾ ਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸੁਆ ਮਿਟਿ ਗ
 ਈ ਸਗਲੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਥੇ ਮੇਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨ ਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੋਭ ਮੇਹ ਨਿਵਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦ
 ਹਨੁ ਰਿਹਾ ਜਰੇ ਨਾ ਜਰ ਕਤਹਿ ਨ ਭੁਇਓ ਦੁਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਪਾਸ ਭੁਪੁਰੀ ਹੋਏ ਸਤ
 ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿ ਤਰੀਏ ਬਿਨ ਭੀਤਹਿ ਮਹਿਮਾ ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗ

ਲੁਭਉਖੇਏਗੋਬਿੰਦਚਰਨਭੰਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈਠਕੁਰਿਕਾਰੈਇਹਿਦਸਲਿਵਲਾਈ॥੪
 ॥੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ਜੇਸਮਰਬਸਰਬਕੁਣਾਇਕੁਤਿਸਕਉਕਥਾਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਛੋਡਿਜਾ
 ਇਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਵਉਛਿਰਿਛਿਰਿਧਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਕਉਕਿਉਨਜਮਾਰਸਿਰੇ॥ਏ
 ਠੀਸੀਗਿਰਗਰਸਿਰਿਅਤਿਸਸਿਉਜੀਅਭਜਾਗਸਿਰੇ॥੧॥ਰਗਉ॥ਜਾਕੈਨਾਮਸੁਨਿਐਜਮ
 ਛੇੜੇਤਾਕੀਸਗਣਿਨਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਰਿਛੇਇਸਿਆਲਥਪੁਨ੍ਹਕਉਤਾਕੀਓਟਾਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥ਜਿਸ
 ਕਾਜਸੁਸੁਨਤਭਵਤਗੀਐਤਾਸਿਉਰਿਗਨਲਾਵਸਿਰੇ॥ਬੇਗੀਧਾਤਿਅਲਪਸੁਪਨੇਕੀਬਧੁਰਿਬਧੁ
 ਰਿਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥ਕਉਉਪ੍ਰਸਾਦੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਠਾਕੁਰਸਤਿਸੀਗਿਪਤਿਪਾਈ॥ਕਹਨਾਨਕਤ੍ਰੇਗੁ
 ਟਕੁਮਛੁਟਾਨਿਉਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੭॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ਅਤਿਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿ
 ਜੈਨੇਤਿਸਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਾਦਦ੍ਰੋਹਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਨਸੀਗਿਲੇਜਾਰਿਓ॥ਮੂੜੇਤੈ
 ਮਨਤੇਰਾਮਬਿਸਾਰਿਓ॥ਲੁਣਖਾਇਕਰਹਿਹਰਮਖੇਰੀਪੇਖੈਨੇਨਖਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਰਗਉ॥
 ਅਸਾਧਰੇਗਉਪਾਨਿਉਤਨਭੀਤਰਿਟਰਤਨਕਾਹੁਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖਪਾਇਓਇ
 ਹੁਨਾਨਕਤਤੁਧੀਚਾਰਿਓ॥੨॥੮॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਗਾਖੇਰੀਤਿ॥
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਨੀਤਾਨੀਤਿ॥ਤਿਸੁਖਿਨੁਦੁਜਾਅਵਹੁਨਕੇਉ॥ਆਦਿਮਧਿਅਤਿਹੈਸੇਉ॥
 ੧॥ਸਤਿਨਕੀਓਟਾਪੇਅਧਿ॥੧॥ਰਗਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿ
 ਪਿਨਿਰਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗਹਿਉਸਾਰਸੇਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਛਿਰਿਦੁਖੁਨਹੇਇ॥੨॥੯॥
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ੲ੨੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤਾਤੁਮਕਹੋਬਿਸ
 ਰਿਓਅਗਿਅਨਥਾ॥ਹੇਛਮਪੁਰਾਖਿਭਏਤਮਥਾਦਰਦੁਰਲਭਜਨਮੁਅਕਾਰਥਾ॥੧॥ਰੇਨਰਐ
 ਸੀਠਹਿਇਆਨਥਾ॥ਤਜਿਸਾਰਗਿਪਰਭੁਮਿਤੁੰਭੁਲਾਮੇਹਿਲਪਟਿਦਸੀਸੀਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥
 ਰਗਉ॥ਪਰਦੀਪਹਤਿਅਗਿਗੀਚਕੁਲਸੇਵਹਿਉਹਉਕਰਤਧਿਹਾਵਥਾ॥ਛੇਟਕਕਰਮਕਰ
 ਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਅਧਿਕਹਾਵਤਾ॥ਸਤਿਹੈਤਅਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੇਨਿਹ

ਰਲਜਨਥਾਪਰਵੀਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਸੇਭੁਲਭੁਲਨਥਾ॥ ੩॥ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਸੁਦੇ
 ਸਸਭੁਏਵੈਨਾਮਤਰਾਨਥਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਉਪਦੇਸਕਹੈਤਹੈਜਸੁਨੈਸੇਪਾਰਪਰਾਨਥਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦
 ਮਾਰੂਮਹਲ ੨॥ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੰਗਸੇਖੁਭੁਤਹੁਕਾਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ ਧਿਸਾਰਿਗਰਿਜੀਉਧਿਥੈ
 ਰੇਗਹਿਤਪਤਥੀਮਗਲਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਰੇਨਰਕਾਇਰਿਹਿਜਾਇ॥ ਕੁਚਲਕਠੇਰਕਾਮਿਗਰਪ
 ਥਤੁਮਨਜੀਸੁਨਿਓਧਰਮਗਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਧਿਕੋਰਪਾਥਰਗਲਹਿਥਾਧੋ॥ ਨਿਰਪੇਟਾਸਿਰਾ
 ਇ॥ ਮਹਾਸਾਗਰਸਮੁਦ੍ਰਿਲਪਨਪਾਰਿਨਪਰਨਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਕਾਮਿਕੋਪਿਲੋਭਿਮੋਹਿਧਿਅ
 ਪਿਓਨੇਤਰਾਥੇਠਿਰਾਇ॥ ਸੀਸਓਠਵਨਨਕਥਪੁਮਿਲਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇ॥ ਸੁਰਮੁਕਤਾਸਸੀ
 ਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਰਿਅਨੀਅਲਿਪਾਇ॥ ਸੁਤਾਵਨੈਸੇਥੈਸਤਿਰਅਨਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਇ॥ ੪॥ ਜਿਉ
 ਕਰਮੁਲਿਖਿਅਤਿਸੁਲਹਿਅਪਨ੍ਰਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮੀਨਿਅਸੁਭਾਉ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਅਉਖਪੁਨ
 ਮੁਦੀਅਨਨਨਕਸੰਕਟਜੋਨਿਨਪਾਇ॥ ੧॥ ਰੇਨਰਇਨਧਿਪਿਪਾਰਿਪਰਾਇ॥ ਧਿਅਇਗਰਿ
 ਜੀਉਹੋਇਮਿਰਤਵਿਤਿਅਗਿਨ੍ਰਜਾਭਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਉਦੁਜਾ॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਬਾਹਰਿ
 ਰੁਚਨਤੇਛੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿਪਰਗੀਮਾਹਿਰਿਖਾਇਆਥਾ॥ ਅਨਭਉਅਚਰਚੁਰੁਪਪ੍ਰਭੁਪੋਖਿਅ
 ਮੇਗਮਨਛੋਰਿਨਕਤਦੁਜਾਇਆਥਾ॥ ੧॥ ਮਾਨਕਪਾਇਓਰੇਪਾਇਉਹਰਿਪੁਰਾਪਾਇਆਥਾ॥
 ਮੇਲਿਅਮੇਲਿਨਪਾਇਆਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਰਿਖਾਇਆਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਆਦਿਸਟ
 ਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾਪੁਅਵਥਕਥਾਇਆਥਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਦਸਮਦੁਆਰ
 ਬਜਿਓਤਹਮੰਮ੍ਰਿਤਾਮਚੁਕਾਇਆਥਾ॥ ੨॥ ਤਿਨਿਨਾਹੀਮਨੁਤਿਸਨਾਧੁਈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸਮ
 ਇਆਥਾ॥ ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਪਰੁਪ੍ਰਹਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥ ੩॥ ਸਹਜੇਆਦ
 ਸਹਜੇਜਾਦਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਗੁਰਖੇਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮਹ
 ਲੁਪਾਇਆਥਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਦਾਜਿਅਤਿਸਹਿਸਿ

ਉਰਚਿਨਾਗਿ। ਆਨਰਤੀ ਆਨਬੇਈ ਮੈ ਛਲੁ ਨ ਛੁਲੈ ਤਾਗਿ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਦਾ ਕਧੀ ਜਿਨ ਨਾਉ। ਬੇਇਖੇ
 ਲਾਇ ਮਨੁ ਆਰੁ ਲੇ ਸਮੇਸੁ ਆਉ॥ ੧॥ ਰਾਉ। ਬੇਇਖੇ ਹਰੁ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ॥
 ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਪੁਰੁ ਲਿਖਿਆ ਸੇਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਭੁਉਲ ਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਪਾਲਾ ਪਾਈ
 ਥਾਇ। ਬੇਤਿ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਿਆਨਿ ਖਟਿ ਨ ਕਥਉ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਉ
 ਜਾਇ। ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਉ ਤਰਹੇ ਅਪਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫॥ ਛੁਟੇ ਆ
 ਠੁਠੁ ਮਕਾਮ ਨਹਿ ਭਇਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਕਟੀ ਬੇਗੀ ਪਗਹਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਧੀ ਦਿਖਲਾਸਿ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮੇ
 ਰਾ ਅਵਤਾਰ ਜਾਣਗਹਿ। ਤਪਤਿ ਕਰਾਹ ਬੁਝਿ ਗਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਇਉ॥ ੧॥ ਰਾਉ
 ॥ ਜਥੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ। ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹ ਗਾਨਿ ਸਕੀ ਅਟਕੀ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ
 ਕਰੇ ਕੋਟ ਦਾਗ॥ ੨॥ ਚੁਕਾ ਭਾਰ ਭਰਮ ਕਹੇ ਏਨਿ ਹਰਮਾ। ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੇ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਪਰਮਾ॥
 ੩॥ ਸਚੁ ਖਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠ ਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ। ਸਚੁ ਪੁਜੀ ਸਚੁ ਦਖੇ ਨਾਨਕ ਪਰਿਪਾ
 ਇਆ॥ ੪॥ ੧੪॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫॥ ਬੇਟ ਪੁਕਾਰੇ ਮੁਖ ਤੋ ਪੀਠਿ ਤਕਾ ਮਾਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ਮੇ
 ਨੀਤੇ ਇਬੈ ਏਕਾਤੀ। ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨਾ ਗਾਂਗਾ ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗਿਰਿ ਤਜਿ ਲਿਓ ਛੁਟੇ ਕਾ
 ਹੀ ਨਾਠਾ॥ ੧॥ ਜੀ ਅਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਧਾਤ ਕਹਾ। ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਮੈ ਸੇ ਕਹਾ ਲਹਾ॥
 ੧॥ ਰਾਉ। ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੇਹੇ ਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੁ ਅਵਹਰਿ ਸਧਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਨੁ ਕੀ
 ਨਾਹਿ ਰੇਣੁ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ। ਸੀਨਿ ਅਸੀ ਹੋਇ ਕੇਤੀ ਰਬ ਭਰਮਿ ਉਓ ਸਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਗਾਨਾ॥ ੨॥
 ॥ ਪ੍ਰਘਰ ਬਾਧਿ ਰੁਏ ਰਾਮ ਦਸਾਰੀ ਅਨ ਕੋਉ ਪਾਵਾ। ਬਰਤਨੇ ਮਕਰ ਮਖਟ ਕੀ ਨੇਧਾ ਹਰਿ ਭੋਖਿ ਖ
 ਵਾ। ਗੀਤ ਨਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਗਾਵਾ॥ ੩॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗਲੇ ਭੁਭੇ ਹਰਤ ਹਰਿ
 ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸਤਿਗਾ। ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਪਾਏ ਮਨ ਮੇਰਾ ਜਾਂਦਾਇਆ ਕਰੇ ਕੁਗਵੰਤਾ। ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਪੁਰਾ ਮਿਲਿ ਆਤਾ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤਾ॥ ੪॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਸਭੁ ਬਿਛੁ ਜਾਣੇ ਮੇਰੇ

ਜੀਅਰੀਰੀਤਮਧਿਸਰਿਗਏਧਕਧਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਾ॥ ੬॥ ੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰੈਨਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਅਮੈਰੇਸਤਿਗੁਰਮੇਮ
 ਰਿਜਾਨਮਹਿਗਾਦਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰੀਪਤਿਰਾਖਾ॥ ਨੀਤਿਅਵਹਿਤਧੀਪਤਿਪਰੀਧਿ
 ਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਅਮੈਨਭੰਗਦਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰਦਿਕਾਰਾ॥ ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਕਲਿਆਲਾਸੁਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਰੰਗਧਿਰੰਗਖਿਨੇਮਹਿਜਿਓਧਾ
 ਰਕੀਛਾਇਆ॥ ਸੇਲਲਭੁਦੇਗੁਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ ਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਉਚ
 ਮੁਚਅਪਾਰਸੁਅਮੀਅਗਮਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ ਨਾਮੋਵਡਿਅਈਨਾਮੋਸੇਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਖਿ
 ਆਗਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੬॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰ ੪॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ॥
 ਉਐਕਾਰਉਤਪਾਤੀ॥ ਕੀਅਗਦਿਨਸੁਸਕੁਰਤੀ॥ ਦਿਣੁਤਿਣੁਤਿਭਵਣਧਾਣੀ॥ ਚਰਿਏਦਰੁਰੇ
 ਖਾਣੀ॥ ਧਰਿਣੀਪਸਭਲੇਅਗਾਏਕਵਦਾਵੇਤੇਸਭਿਓਐ॥ ੧॥ ਕਰਣੇਹਾਰਬੁਧੁਰੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤਾਸੁਏਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ਹਉਮੈਅਵੇਜਾਈ
 ॥ ਮਨਟਿਕਨਪਾਵੇਗਾਈ॥ ਧਾਧੁਗੁਰਗਧਾਰਾ॥ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਹਉਹਉਕਰ
 ਮਕਮਲੇ॥ ਤੇਤੇਧੰਧਗਲਣੇ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਗੀ॥ ਉਹਾਧੇਰਲੇਹਾਗੀ॥ ਸੇਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੇ॥
 ਜਿਸੁਏਦੈਭਾਗੁਮਥਾਣੇ॥ ੩॥ ਸੇਮਿਲਿਆਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਸੇਭੁਲਾਜਿਖੁਭੁਲਾ
 ਇਆ॥ ਨਹਆਪਹੁਮੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਕਰਾਵੇਸੁਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਦਾਰਾ॥
 ਜਨਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੭॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੀਮੇਰਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਰਿ
 ਆ॥ ਲੇਭਿਦਿਆਪੀਸੁਠੀਦੁਨੀਆ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੇਸਰੀਅਤਿਕੀਧਾਰਸਗਲੁਲਛਲੀ
 ਆ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਿਣਇਅਲੀਆ॥ ਜੀਅਜਤਿਸਗਲੇਪਤਿਪਲੀਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਏਕੈਸੁਮੁਕਰਿਗਾਡੀਗਡੇਯੋ॥ ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਤਨਛੁਡੇਯੋ॥ ਰਾਜੁਕਮਾਇਕਗੀਜਿਨਿਥੈਲੀਤਵੇ

ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲ ਚਲੀ ਅਗ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰਚੀਤ ਨਿਬੰਧ ਮਹਤਾ ਗੀ ॥ ਸੁਤ
 ਮੀਤ ਕੁਤ ਤੇ ਗੁਰ ਜੀਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀ ਅਗ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਅਭਿਪ੍ਰਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇਤਾ ਗੀ ॥ ਜੇ ਗੀਜ
 ਤੀ ਪਿੰਡਿ ਤਈ ਚਾਹੀ ॥ ਗਿਰਹਿ ਮਨੀ ਮਸਾਨੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਗਿਤਿ ਨ ਕੈਲਾ ਗੀ ਪਲੀ ਅਗ ॥ ੪ ॥ ਕਾ
 ਟੇ ਬਪਨ ਠਾਕੁਰ ਜਾਕੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿ ਉਨੀ ਅਤ ਕੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕੁਏ ਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ਨਾਨਕ ਨਹਿ ਗਿਹਾਲੀ ਅਗ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇ
 ਉ ॥ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਨ ਕੋਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਜਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਿ ਅਗ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇਸਾ ਜਿ ਸਦਾ ਰਿ
 ਅਗ ॥ ਸੇਈ ਬਿਧ ਤਾਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀ ਐ ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਮਰਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭੁ ਕਰਕੀ ਐ ॥ ਨਰ ਨ ਕਮਲ
 ਉਰ ਅਤ ਰਪਾਰਗੁ ॥ ਬਿਖਿਅ ਬਨ ਤੇ ਜੀਉ ਉਪਾਰਗੁ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜ
 ਪਿੰਗੋ ਵਿੰਦੁ ਭੁਰ ਭੁਰ ਉਛਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ ਨਿਅਪਾਗਾ ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿ ਆਵਸਤੁ ਸ
 ਤਿਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇ ਓਸ ਠਮੁ ਨੁ ਅਗਿ ਮਾਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਣੀ ਬਦ
 ਲੋਜ ਨ ਮੁਗਵਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇ ਐਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੀਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿ
 ਸਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤ ਕਲੇਲਾ ॥ ਉਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿ ਆਸ ਭਿਓਲਾ ॥ ਆਵਤਾਇ ਕੋਲ ਜਾਤਾਇ ਕੋਲਾ ॥
 ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਰੇਸ ਭਿਓਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗ ਉਰੀ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਤੁ ਨ ਜਾ
 ਇ ਮਿਟਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਪਸੁ ਪਖੀ ਭੁਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਜੇਗੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੇਤ
 ਰਹੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਾਨ ਬਿਧੁ ਨਾਉ ਠਿਠਿ ਠਿਠਿ ਰਿਪਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸ ਨ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਠੇ ਧੋਰਾਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁਣ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਨ ਰਕਮ ਹਿ ਪਾਇ ਅਗ ॥ ਤਹ ਮਾਤੁ ਨ ਬਿਪੁਨ ਮੀਤੁ ਨ ਜਾਇ ਅਗ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤੁ ਰਿਪ
 ਲੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਿ ਰਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਕੁਮਤ ਕੁਮਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨੀ ਆਇ ਅਗ ॥ ਟੀਨ ਨਾਬ

ਜਗਤਪਿਤਮਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁਦਾਇਆ ਲਲਖਦਰਦਧਿਰਦਾ ਜਿਸੁ ਭਵੇ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾਰ
ਲਾਮੇਧੁਪਤੇਕਾਨਹਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਹੇਦਤਨਿਸਤਾਰਾ ਸਾਪਰੁਪਅਪਨਤਨੁਪਾਰਿਅਮ
ਹਮਗਨਿਤੇਆਪਉਧਾਰਿਅਮ ਜਪਤਪਸੇਜਮਇਸਤੇਕਛੁਨਾਹੀਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮ
ਅਗਾਧੀ। ਨਮੁਦੇਹਿਮਾਗੇਦਾਸੁਤੇਗਾਹਰਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਗਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੧੫॥
ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਕਤਕਉਤੁਰਕਾਵਹੁਲੇਗਮੇਹਨਦੀਨਕਿਰਪਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਜਾਨਿਪਾਈਸਗਟਿ
ਸੁਰੇਗੁਰਦਾਤਾਰਖੇਆਪਿਵਡਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਗਤਾਕਾਅਗਿਆਕਾਰੀਸਦਸਦਾਸੁ
ਖੰਦਈ॥ ੨॥ ਦਾਸਅਪਨੇਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਅੰਗੁਇਕੁਇਕੁਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਰੀ
ਨਾਮੁਮਾਗੇਦੁਤੀਅਬੁਰਖੁਚੁਵਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੭॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰਠ
ਕੁਰਅਤਿਭਾਰਾਮੇਹਿਸੇਵਕਥੇਚਾਰਾਮੇਹਨਲਾਲੁਮੇਗਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾਮੇਕਉਦੇਹੁਦਾ
ਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲੇਮੇਦੇਖੇਜੇਈ॥ ਬੀਜਉਅਦਰੁਨਕੇਈ॥ ੨॥ ਜੀਅਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸੰ
ਮਾਗੇ॥ ਏਹੇਸੀਆਹੋ॥ ਦਇਆਮੇਹਿਕੀਜੇਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਲਗੇਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੯॥ ॥
ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਪਤਿਤਓਪਾਰਨਤਾਰਨਾਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵੇਈਭੇ
ਟੈਸਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿਪਿਆਈਅੰਮ੍ਰਿਤ॥ ੧॥ ਮੇਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਾਕਰੀਅਤਦਾਸਤੁਮਾਰਾ॥
ਦੇਹਉਦਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ॥ ਭੁਮਗੀਧਿ
ਪਿਤਮਹੀਜਾਨਹੁਤੁਮਜਲਹਮਮੀਨਾ॥ ੨॥ ਪੁਰਨਧਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀਆਹਿਆਇਓਪਾਛੈ
॥ ਸਗਲੇਭੁਮੰਡਲਖਰਿਲਪ੍ਰਭੁਤੁਮਹੀਪਾਛੈ॥ ੩॥ ਅਟਲਅਖਾਇਓਦੇਵਾਮੇਹਨਅਲਖਅਪਾ
ਗਾਦਨਪਦਉਸਤਿਸੰਗਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਚਾ॥ ੪॥ ੬॥ ੩੨॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੫॥ ਤਿਪ
ਤਿਅਪਾਏਸਤਾਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮਤਿ॥ ਤਾਕੀਬਿਛੁਕਹਣਨਾਈ॥ ਜਾਕਉਨਾਮੁਬਡਾਈ॥
ਲਲੁਅਮੇਲਾਲੇਲਾਅਗਹਅਤੇਲਾਨਾਮੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਗਤਸਿਉਮਾਨਿਅਮੰਨੋ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿਤਤੁਗਿਅਨੋਪੋਖਤਸਗਲਪਿਅਨੋ। ਤਜਿਉਮਨਤੇਅਭਿਮਨੋ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲਤਿਨਕਾਠਨ
 ॥ ਗੁਰਤੇਮਹਲਪਛਾਣਾਅਨਦਿਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਗੋ। ਹਰਿਕੀਸੇਵਲਾਗੋ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਤਿਪਤਿਅ
 ਘਾਏ। ਸਹਜਿਸਮਾਪਿਸੁਰਾਏ। ਹਰਿਭੰਡਰੁਹਥਿਅਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ੪॥
 ॥੨੩॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਾਰੁਮਹਲਾ ੫॥ ਘੁਪਦੋ। ਘੁਰੁ ੬॥
 ਛੇਤਿਸਗਲਮਿਅਣਪਾਮਿਲਿਸਾਪਤਿਅਗਿਗੁਮਾਨੁ। ਅਵਰਸਭੁਵਿਛੁਮਿਥਿਅਰਸਨ
 ਰਾਮਨਾਮਦਖਾਨੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਦਿਹਰਿਨਾਮ। ਮਿਟਹਿਅਪਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਰ
 ਨਬਪੁਰੇਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਘੁਪਦੀਨਾਨੁਭਉਥਿਅਪੈਮਿਲੈਸੁਖਧਿਸੁਖਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨ
 ਕੁਥਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਅਨੁ॥ ੨॥ ੧॥੨੪॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੫ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁ
 ਦਿਸਾਰਿਅਸੇਤੇਦੇਖੇਖੇਤਾ। ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਲਿਤਾਤੁਟਤੇਏਹਨੇਹ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿ
 ਤਨਿਤਲੇਹ। ਨਾਲਤਿਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਦੇਹ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਿਰਖਛੁ
 ਇਅਜੈਸੇਧਿਨਸਤਪਦਨਸੁਲਤਮੇਹ। ਹਰਿਭਗਤਿਦਿਨੁਮਿਲੁਸਾਪਨਾਨਕਤੇਰੇਕਾਮਿਅ
 ਵਤਏਹ॥ ੨॥੨॥੨੫॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੫॥ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਰਤਾਸੀਗਿਬਸਤੇਨੀਤਾ।
 ਮੇਰੇਮਨਾਵੈਨਾਇਧਿਨਸੇਧਿਅਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਚਿਤਮਨਮਹਿਹਰਿਗਿਨਿਪਾਨਾਏਹਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦ੍ਰਿਖਾਲਦਇਅਲ
 ਗੋਧਿਦਿਗੋਪਾਲਜੇਜੋਪੇਤਿਸਸੀਧਿ। ਨਦਲਨਉਤਨਚਤੁਰਸੁਦਿਰਮਨਨਾਨਕਤਿਸੁਸੀਗਿਧੀ
 ਧਿ॥੨॥੩॥੨੬॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੫॥ ਚਲਤਏਸਤਸੇਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰਿਦੈਚਿਤਾ
 ਗਿ। ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੀਗਿਸਾਪੁਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ
 ॥ ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਮਿਉਅਉਰਸਗਲਦਿਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੀਉਮਨਤਨਪ੍ਰਾਣ
 ਪੁਰੁਕੇਤੁਆਪਨਆਪਿਨਿਦਾਰਿ। ਗੋਧਿਦਿਭਜਨੁਸਭਿਸੁਆਰਧਪੁਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਹਾਰਿ॥੨॥੪॥

॥੨੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਧਿਨ ਸੇਤਾ ਪਰੇਣ ਸਾਧੁ ਧੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਮੁਤੇ ਰਾਖ
 ਰਿਵਿਰ ਪਾਨਿ ਸੁਰੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਖ ਮਿਤ ਪੀਉ ॥ ਮਨ ਸਾਧਿ ਸਾਰਿ ਹੋਵੇ ਅਮਰੁ ਜਗੁ ਜਗੁ
 ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਇਕਰ ਸਰੰਗ ਨਾਮਾ ਮਿਲਾ ਗੀਲੀਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾਈ ਪਪੁਹਰਿ
 ਏਕਾਨਕ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗ
 ਨਿਰੋਤ ਨਿਸੇਕਾ ॥ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ਈਗਰਾ ਖੈ ਬੁਝੁ ਪਾਧਿ ਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਕੀ ਕਰ ਟੇਕਾ ॥ ਤਿ
 ਸਹਿ ਬੁਝਿ ਨਿਤੁ ਵੀ ਆਪੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਨਿ ਸਿਆ
 ਟਪ ਛੁਟਿ ਸਗਲ ਭੇਖਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਕਈ ਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੯ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦੁ ਨਾਮ ਜਾ ਕੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਹੋ ਨਾਥਾ ॥ ਮਹਾਭਉ ਜਲੁ ਮਾਹਿਤੁ ਲੋਚਨਾ ਕ
 ਉਲਿਖਿ ਓ ਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰੂਧੇ ਨਾਮ ਧਿਨੁ ਪਾਨ ਸਾਧਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੋ ਕਰਿ ਰਾਖੇ
 ਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਉ ਚਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਤ ਪਾਥਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਗਰਿ
 ਮਾਧਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗਾਧਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ਅਜਿਲੀ ॥
 ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਨੇ ਹੁਪੁਰੀ ਹੁਆ ॥ ਪਚਿਤਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਦੈ ਕੈ ਛਰਮਾਇ ਜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਦਿ
 ਚਿਤੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭੁਖੈ ਭੁਜਗੇ ॥ ਉਰ ਪੁਖ ਮਹਾ ਗਧਾਗੇ ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇਈ ॥ ਉਥੈ ਸਮਿ ਛੁਡਾਇ ਲਇਆ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨੁ ਦੁਗਰੁ ਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ
 ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਨੀਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭੁਧਾਈ ਐ ਜੈ ਨੀਗਣੁ ਨ ਕਿਤੀ ਥ
 ਇਉ ਆਮਿ ਹਰਦਾਨੁ ਗਧਿ ਲਇਆ ॥ ਅਨੁਘੋਜੀ ਅਜਿਤ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੋ ॥ ਜਨ ਮੁਖ ਦਰ
 ਬੁਜਿ ਨਿਰਲਿਖਾ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ॥ ਸੇ ਪਰਦਾ ਲੁਧਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
 ਦੈ ਦੇਨ ਦਾਈ ਕੈ ਦੇਨ ਭਾਈ ਏਕੈ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਨਿਸੇਹੈ ਪਾਪਾ ਮਲੈ ਪੈਦੈ ਸੇ ਸਿਮਰ
 ਹੁਪੁਰਾਨੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਪਟਿ ਪਟੈ ਦਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਦਾਸੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਅਵੈ ਨ ਜਾਵੈ
 ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਨੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਕੁਗਤੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੋ ॥ ਸਤਿ ਜੀ ਦਹਿ ਜਪਿ ਪਾਨ

ਅਪਾਰਾਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਕਰਬਾਨਹੋ॥ ੫੨॥ ੩੨॥ ਜੁਮਲਾ ੫੭॥
 ਗੁਰੁਮਾਰੁਮਹਲਾ ੮॥ ਘਰੁ ੧॥ ਟੁਪਰੋ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁ
 ਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਜਾਕਉਸਿਮਰਿਅਜਮਲਉਧਰਿਓਗਾਨਿਕਾਹੁਗਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪਰਿਲੀਕਉਰਾਜਸਤੁਮੇਰਾਮਨਾਮਸੁਪਿਆਈ॥ ਤਾਕੇਦੁਖਹਰਿਓਕਰੁਦੁਮੇਅਪਨੀਪੈਜਬ
 ਛਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਹਨਹੁਜਿਸੁਵਿਰਪਾਨਿਪਿਗਾਇਓਤਾਕਉਭੁਇਓਸਹਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਇ
 ਹੀਭੁਰੇਸੈਗਾਹੀਅਨਸਰਦਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੮॥ ਅਥਮੇਕਹਾਕਰਉਰੀਆਈ॥ ਸਗ
 ਲਜਨਮਧਿਧਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਸਿਮਰਿਉਨਾਹਿਕਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲਛਸਜਬਗਰ
 ਮੈਮੇਲੀ॥ ਤਿਹਸੁਪਿਸਭਧਿਸਰਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਧਿਨੁਯਾਸਵਟੈਮੈਕੇਅਥਹੋਤਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਜੇਸੀ
 ਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿਮਾਨੀਛੁਨਮੈਭੁਈਪਰਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਸੇਚਰੀਮਨਹਰਿਜਸੁਕਬਹਨ
 ਗਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੮॥ ਆਈਮੈਮਨਕੇਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓ॥ ਆਇਆਕੇਮ
 ਦਨਨਮਸਿਗਾਇਓ॥ ਰਾਮਭਯਨਨਾਹੀਲਾਗਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਮਕੇਠੁਠਪਰਿਓਸਿਰਉਪ
 ਰਿਤਬਸੇਦਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ ਕਹਾਹੋਤਅਥਕੇਪਛੁਤਾਏਛੁਟਤਨਾਹਿਨਭਾਗਿਓ॥ ੧॥ ਇਹਉਤਿ
 ਉਪਨੀਪਟਮੈਜਬਗੁਰਚਰਨਨਾਮਗਾਗਿਓ॥ ਸਭਲੋਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੁਆਜੇਪ੍ਰਭਜਸਮੇ
 ਪਾਗਿਓ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗਾਘਰੁ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧੇਰੁਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਿ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਗਥਾ
 ਟੁਕੁਮਥਾਕੇਭੇਖਾ॥ ਸਾਰੇਸਾਹਿਬਨਿਰਮਲੇਮਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥ ਤੂੰਅਜਗਦੁਰੁਅਮਰੁਤ੍ਰਿਸਤੁਚਲਣ
 ਹਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖਭਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਪਤੀਐਹਰਿਬੁਝੀਐਗੁਰ
 ਮਤੀਨਾਮੁਉਪਾਰਾਗਾਹਿਪੁਰੈਪੁਰੀਮਤਿਹੈਪੁਰੈਸਥਾਦਿਥੀਚਰਾ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਗਥਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਵਿ
 ਲਖਿਖਵਾਟੁਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਜਲਧਿਲੈਦੈਜਲੁਮਥੈਤਤੁਲੈਫੈਅਪਿਅਗਿਆਨਾ॥ ਗੁਰਮਗੀਦਪਿ
 ਮਥੀਐਅੰਝਿਤਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਪਾਨਾ॥ ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ੩॥ ਹਉਮੈ

ਮਰਮਰੀਮਰਮਰਿਜੰਮੈਦਰੇਦਾਗਿ। ਗੁਰਕੇਸਧਦਿਜੇਮਰੇਗਿ। ਗਿਰਿਮਰੇਨਦੁਜੀਦਾਗਿ। ਗੁਰਮਤੀ
 ਨਗੁਜੀਵਨੁਮਨਿਦਸੈਸਕੁਕੁਲਉਪਾਰਦੁਗਾਗੁ॥ ੪॥ ਸਾਰਾਦਖਰੁਨਾਮੁਹੈਸਕੁਦਾਪਾਗਾ। ਲਾਗਾ
 ਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਦੀਚਾਰਾ। ਦੁਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਾਦਣੀਨਿਤੁਤੇਟਾਸਿਸਾਰਾ॥ ੫॥ ਸਾਰੀ
 ਸੰਗਤਿਬਾਨੁਸਕੁਸਚੇਪਰਧਾਰਾ। ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਕੁਸਚਨਾਮੁਅਪਾਰਾ। ਸਚੀਬਾਣੀ
 ਸੰਤੋਖਿਅਸਚਾਸਧਦੁਦੀਚਾਰਾ॥ ੬॥ ਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਾਗੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਪਾਰਾ। ਮੋਟਾ
 ਨਾਉਪਰਾਈਐਗਾਲਿਅਦਗਣਭਾਰਾ। ਮਾਣਸਦਾਤਿਨਹੈਦਈਤੰਦਾਤਾਸਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਗਮਅ
 ਗੋਚਰੁਤੁਪਣੀਅਦਿਗਤੁਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਸਧਦੀਦਰੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਭੰਗਾ। ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕ
 ਈਸਚੇਦਾਪਾਰਾ॥ ੮॥ ਮਰਮਰਲ॥ ੧॥ ਬਿਖੁਧੋਰਿਬਲਾਦਿਆਦੀਆਸਮੁਦਮਧੁਗਿ। ਕੀ
 ਪੀਦਿਸਨਿਆਦਈਨਾਉਰੰਦਾਰੁਨਪਾਰਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ੀਗਥਿਨਖੇਦਦੁਜਲਸਾਗਰੁਅਸਰਾਲਾ। ਥਾਥਾ
 ਨਗੁਭਾਥਾਅਗਜਾਲਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਧਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੈ
 ਧੋਰਿਬਾਸਧਦਿਲੰਘਾਦੁਹਾਰਾ। ਤਿਥੈਪਦਨੁਨਪਾਦਕੋਨਾਜਲਨਾਅਕਾਰਾ। ਤਿਥੈਸਚਾਸਚਨਾ
 ਇਕੁਦੁਜਲਤਾਰੁਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੈਸੇਪਾਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ। ਆਦਗਉ
 ਦੁਨਿਦਾਰਿਅਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ। ਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਉਪਜੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸਪਪਿਨ੍ਹਾ
 ਈਪਾਈਐਬਿਖਅਤਿਰਿਮਨੁਰੇਸਾ। ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਪਾਈਐਕਿਸਨੇਦੀਜੈਦੇਸਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗਾਰੁਜੇਸੁਣੈਮੈਨਾਉਸੰਤੋਖਾ॥ ੪॥ ਮਾਗਰੁਮਛੁਭੁਭਾਈਐਕੁੰਡੀਜਲੁਦੁਤਾਇ। ਦੁਰਮਤਿਭ
 ਥਾਹੀਐਭਿਗਿਭਿਰਿਪਛੇਤਾਇ। ਜਮਦੁਮਰਦੁਨਸੁਝਈਕਿਰਤਨਮੋਟਿਆਜਾਇ॥ ੫॥ ਤਉਮੈ
 ਬਿਖੁਪਾਇਨਗਤੁਉਪਾਇਆਸਧਦੁਦੁਸੈਬਿਖੁਜਾਇ। ਜਗਜੇਹਿਨਸਕਈਸਚਰਹੈਲਿਵਲਾ
 ਇ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੇਸੇਆਖੀਐਜਿਸੁਦਿਰੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ ੬॥ ਪੈਪੈਪਾਦਤੁਨਗੁਧਾਪਿਆਨਾਧੁ
 ਮੈਦੀਚਾਰਾ। ਜਮਦੁਮਰਦੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਮਾਗਧਗਾਦੁਗਾ। ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਧਰੇਸਾਚਾ
 ਸਧਦੁਦੀਚਾਰਾ॥ ੭॥ ਸੁਹਦੁਪਿਜਰੁਪ੍ਰੇਮਕੈਧੋਲੈਧੋਲਦੁਹਾਰਾ। ਸਚੁਰਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਐਉਠੈਤ

ਏਕਾਵਗਾਗੁਰਮਿਲਿਐਖਸਮੁਪਛੁਟੀਐਕੁਨਾਨਕਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੮॥੨॥ਮਾਰੁਮਹਲ ੧॥
 ਸਬਦਿਮਰੇਤਾਮਾਰਿਮਰੁਭਾਗੋਵਿਸੁਪਹਿਜਾਉ॥ਜਿਸਵੇਰੁਰਿਭੈਭਾਗੀਐਅਖਿਤਤਕੋਨਾਉ॥
 ਮਾਰਹਿਰਾਖਹਿਏਕਤੁਧੀਜਉਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਘਾਘਾਐਕਚੀਲਕਾਰਉਮਤਿਹੀਨਾ॥ਨਾਮਧਿ
 ਨੋਕੋਕਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਮਤਿਵੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗਾਣਿਸੁਭਰਗਾਣਿਨਹੀਧਿਨੁਗੁਣ
 ਵਿਉਘਰਿਜਾਉ॥ਸਹਜਿਸਬਦਿਸੁਖਉਪਜੈਧਿਨੁਭਾਗਾਪਨਾਗਿ॥ਜਿਨਕੋਨਾਮੁਨਮਾਨਿ
 ਦਸੈਸੇਧਾਏਦੁਖਸਹਾਗਿ॥੨॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਕਿਤੁਆਏਸੇਸਾਗਿ॥ਅਗੈਪਾਛੈ
 ਸੁਖਨਹੀਗਾਝੁਲਾਦੇਛਾਗਾ॥ਦਿਛੁਕਿਅਮੋਲਾਨਹੀਦੁਖਘਟੇਜਮਦੁਆਗਿ॥੩॥ਅਗੈਵਿਆ
 ਜਾਣਾਨਾਹਿਮੇਭੂਲੇਤੁੰਸਮਝਾਇ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗਜੇਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਗੁਰਧਿਨੁਦਾ
 ਤਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਸਾਜਨੁਦੇਖਾਤਾਗਲਿਮਿਲਾਸਾਰੁਪਾਠਾਇਓਲੇਖੁ॥
 ਮੁਖਿਧਿਆਏਪਨਖਸੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਦੇਖਾ॥ਤੁਪੁਰਾਵੈਤੁਮਨਿਦੁਸਹਿਨਦਗੀਕਰਮਿਦਿਸੇ
 ਖੁ॥੫॥ਭੁਖਪਿਆਸੇਜੇਭਵੈਵਿਆਤਿਸੁਮਾਗਉਦੇਇ॥ਬੀਜਿਉਸੁਝੈਕੋਨਹੀਮਨਿਤਨਿਪੁਰਨ
 ਦੇਇ॥ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪਿਵਡਾਈਦੇਇ॥੬॥ਨਗਰੀਨਾਇਕਨਉਤੋਨਥਾਲ
 ਕਲੀਲਅਨੁਪਾਨਾਰਿਨਪੁਰਖਨਪਿਛੁਸਾਰਉਚਤੁਰਸਰੂਪਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਖੀਐਤੁੰਦੀਪਕ
 ਤੁੰਪੁਪਾ॥੭॥ਗੀਤਸਾਰਨਾਖੇਸੁਲੇਘਾਰਸਾਰਤਨਿਰੋਗੁ॥ਸਚੁਭਾਵੈਸਚਉਚਦੇਛੁਦੇਸੇ
 ਗਾਵਿਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੇਗੁ॥੮॥੩॥ਮਾਰੁਮਹਲ ੧॥ਅਸਟਪਦੀ
 ਮ॥੧॥ਸਾਰੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਹੋਰਲਾਲਚਧਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਰੈਮੇਹਿਆਜਿਹਦਸਕਿਸ
 ਦਿ॥ਧਿਨੁਦੈਕੋਰਮੁਨਹੀਹੋਰਚਲਹਿਧਿਖੁਲਾਇ॥ਐਸਾਲਾਲਮੇਰੇਲਾਲਕੋਸੁਣਿਖਸਮਹ
 ਮਾਰੇ॥ਜਿਉਛਰਮਾਇਹਤਿਉਚਲਾਸਚਲਾਲਪਿਆਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਲੇਚਾਕ
 ਰੀਗੋਲੇਸਰਿਮੀਰਾ॥ਗੁਰਧਰਨੀਮਨੁਦੇਰਿਅਸਬਦਿਮਨੁਪੀਰਾ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਾਧਸਿਹੈ
 ਕਾਟੇਮਨਪੀਰਾ॥੨॥ਲਾਲਗੋਲਾਪਰੀਕੋਵਿਆਕਉਦਾਡਿਆਈਐ॥ਭੁਟੈਖਸਮੇਪੁਰਾਪ

ਨੀਸਚਕਰਕਮਾਈਐ॥ ਵਿਛਾਰਿਅਕਉਮੇਲਿਲਏਗੁਰਕਉਧਾਲਿਜਾਈਐ॥ ੩॥ ਲਲੇਗੋ
 ਲੇਮਤਿਖਰੀਗੁਰਕੀਮਤਿਨੀਕੀ॥ ਸਾਨੀਸੁਰਤਿਸੁਰਾਵਟੀਮਨਮੁਖਿਮਤਿਠੀਕੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਤੇ
 ਗਤ੍ਰਿਪੁਤ੍ਰਸਨੁਪੀਰਕਪੁਰਕੀ॥ ੪॥ ਸਚੈਧੈਸਦੁਉਠਣਸਚੁਭੇਜਨੁਰੁਖਿਅਗਾਨਿਤਿਸੈਚਦਿ
 ਤੇਸਚਾਸਚਾਰਸੁਚਾਖਿਅਗਾ॥ ਸਚੈਧਰਿਸਾਚੈਗਧੇਗਾਰਧਰਨਸੁਚਾਖਿਅਗਾ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖਕ
 ਉਆਲਸੁਖਏਭਧੇਉਜਾਣੀ॥ ਭਾਖਾਨੁਗੋਨਿਤਚੇਗਨੀਲਗਿਧਿਪੁਦਿਗਾਣੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਮੁਕਤੁਹੋਇਸਾਚੈਨਿਜਤਾਣੀ॥ ੬॥ ਅਨਹਤਲਾਲਾਧੋਪਿਆਪ੍ਰਭਹੋਤਪਿਆਰੀ॥ ਧਿਨੁਸਚੈਜੀਉ
 ਜਲਧਲਉਤ੍ਰੇਦੇਕਾਗੀ॥ ਧਾਰਿਕਾਰਾਸਭਿਛੋਰੀਆਸਾਚੀਤਹੁਤਾਗੀ॥ ੭॥ ਜਿਨੀਨਮੁਦਿਸਾ
 ਰਿਮਾਤਿਨਾਠਉਰਨਠਉ॥ ਲਲੇਲਾਲਨੁਤਿਅਗਿਅਪਾਇਅਹਰਿਨਉ॥ ਤੁਧਖਸਹਿ
 ਤਾਮੇਲਿਲੇਹਿਨਾਨਕਧਲਿਜਾਉ॥ ੮॥ ੪॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧॥ ਧੁਕਮੁਭਉਭਾਰਹਣਨ
 ਹੀਪੁਗਿਛਟੇਚੀਗੋ॥ ਇਹਮਨੁਅਵਗਾਣਿਧਾਧਿਆਸਹੁਦੇਹਸਗੀਰੋ॥ ਪੁਰੈਗਾਰਧਖਸਾਈ
 ਅਹਿਸਤੁਗਾਣਹਠਕੀਰੋ॥ ੧॥ ਵਿਉਰੀਐਉਠਿਚਲਣਾਧੁਇਸਧਰਿਥੀਚਰਾ॥ ਜਿਸੁਤੁਮੇ
 ਲਹਿਸੇਮਿਲੇਪੁਰਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਜਿਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਜੇਦੇਖਿਸੁਖਾਉ॥
 ਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਧਿਵਡਿਭਾਈਆਮੇਲਹਿ
 ਮਨਿਚਾਉ॥ ੨॥ ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਗੀਐਕਰਦੇਖੈਸੇਈ॥ ਜਿਨਿਕੀਅਸੇਮਨਿਵਸੈਅਵਰੁ
 ਨਕੇਈ॥ ਸੇਸਾਚਾਸਾਲਾਗੀਐਸਾਚੀਪਤਿਹੋਈ॥ ੩॥ ਪੀਤਿਤਪਾਨਿਨਪਹੁਰਈਧਰੁਆਲਜੀਜਾ
 ਲਾ॥ ਪਾਪਪੁਨਿਨੁਇਸਗਿਮੇਖੁਪਿਆਜਮਕਾਲਾ॥ ਵਿਛੋਰੁਤਉਦੀਸਰੇਪੁਰਾਰਧਵਾਲਾ॥ ੪॥
 ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਾਤਿਪਦੈਸੇਪੁਰੇਭਾਈ॥ ਪੁਰੇਪੁਰੀਮਤਿਹੋਸਾਚੀਵਡਿਭਾਈ॥ ਨੇਰੇਤੇਟਿਨਅਵ
 ਈਲੇਲੇਖਕਿਪਾਈ॥ ੫॥ ਧਾਰਸਮੁਦਿਰੁਚੇਲੀਐਇਕਮਣੀਆਪਾਵੈ॥ ਨੁਇਨਿਨਚਾਰਿਤੁ
 ਗਵਣਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਾਗਰਸਤਿਸੇਦੀਐਦੇਤੇਟਿਨਅਵੈ॥ ੬॥ ਮੇਰੇਪੁਰੁਭਵਨਿ
 ਸੇਉਜਲੇਸਭਿਮੇਲੁਛਗੀਜੈ॥ ਮੇਲਉਜਲਤਾਧੀਐਪਾਰਸਸੀਗਿਭੀਜੈ॥ ਦੁਨੀਸਾਚੇਲਾਲਕੀ

ਕਿਨੀਕੀਮਤਿਕੀਜੋ॥ ੭॥ ਭੁਖੀਗਥਿਨਲੁਭਈਤੀਰਥਨੀਰਾਨੋ॥ ਪੁਛਉਧੇਰਪਨੀਤਿਆਮੁਠੇ
 ਦਿਣਨਮੋ॥ ਨਾਨਕਵੀਮਤਿਸੇਕਰੇਪੁਰਾਗਗਿਅਨੋ॥ ੮॥ ੫॥ ॥ ਮਰੁਮਹਲ ੧॥ ਮਨਮੁ
 ਖਲਹਰਿਘਰੁਤਜਿਦਿਗੁਚੈਅਦਰਾਕੇਘਰਹੋਰੇ॥ ਗਿਰੁਪਰਖੁਗਦਾਏਸਤਿਗੁਰਨਭੁਟੈਦੁਰਮ
 ਤਿਘਮਨਘੋਰੇ॥ ਦਿਸੈਤੁਰੁਭੁਵੈਪਾਠਪਤਿਥਾਕਾਤਿਸਨਾਹੇਇਦਧੋਰੇ॥ ਕਾਜੀਪਿਭੀਸਬਦੁਨ
 ਚੀਨੈਉਦਰੁਭੁਵੈਜੇਸੇਕੋਰੇ॥ ੧॥ ਧਾਧਾਐਸੀਰਦੁਤਰਵੈਸਨਿਅਸੀ॥ ਗੁਰੈਕਸਬਦਿਏਕਲਿ
 ਦੁਲਾਗੀਤੋਰੇਮਿਰਤੈਤਿਪਤਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੋਲੀਗੋਰੁਰਿਗਚੁਇਅਦਸਤੁਭੇਖਭੇਖ
 ਗੀ॥ ਕਾਪੜਭਾਇਬਨਾਈਖਿਥਾਝੁਲੀਮਾਇਆਪਾਗੀ॥ ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੇਜਗੁਪਰਏਧੋਮ
 ਨਿਅਪੈਪਤਿਹਾਗੀ॥ ਭੁਰਮਿਭੁਲਨਾਸਬਦੁਨਚੀਨੈਜੁਐਧਾਜੀਹਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਤਿਰਿਅਗਨਿਨਗੁ
 ਰਧਿਨੁਧੁਝੈਧਾਹਰਿਪੁਅਠਤਾਪੋ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਧਿਨੁਭਗਤਿਨਹੇਵੀਕਿਉਕਰਿਚੀਨਸਿਅਪੋ॥
 ਨਿਦਕਰਿਕਰਿਨਰਕਨਿਦਸੀ॥ ਅਤਿਰਿਅਤਮਿਜਾਪੋ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਥਭੁਰਮਿਦਿਗੁਚ
 ਰਿਕਿਉਮਨੁਧੋਧੋਪਾਪੋ॥ ੩॥ ਛੁਟੀਖਾਕਧਿਭੁਤਚੜ੍ਹੀਮਾਇਆਕਾਮਗਜੋਰੇ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਧਾਹਰਿਏਕੁਨਜਾਏਸਾਚੁਕਹੋਤੇਛੋਰੇ॥ ਪਾਠਪੜੈਮੁਖਿਝੁਠੈਧੋਲੈਨਿਗੁਰੋਕੀਮਤਿਓਰੇ
 ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਧਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸੋਰੇ॥ ੪॥ ਮੁਠਿਮੁਠਾਇਜਟਾਮਿਖਧਾਪੀਮੇ
 ਨਿਰਹੈਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨੁਅੰਤੋਲੈਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈਧਿਨੁਰਤਅਤਮਗਿਆਨਾ॥ ਅੰਤਿਛੋ
 ਠਿਮਗਾਧਿਖੁਪੀਵੈਮਾਇਆਕਾਦੇਵਨਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਹੁਕਮੁਨਧੁਝੈਪਸੁਆਮਾਹਿਸਮ
 ਨਾ॥ ੫॥ ਗਥਿਕਮਠਿਲੁਕਾਪਸੀਅਮਨਿਤਿਸਨਾਓਪਨੀਭੁਗੀ॥ ਇਸਤਰੀਤਜਿਕਰਿਕਮਿ
 ਦਿਅਪਿਅਚਿਤਲਾਇਆਪਰਨਾਗੀ॥ ਮਿਖੁਕੋਰਕਰਿਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲੀਪਟਹੈਧਾਜਾਗੀ॥
 ਅੰਤਰਿਧਿਖੁਧਾਹਰਿਨਿਭਰਤੀਤਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ੬॥ ਸੇਸੀਨਿਅਸੀਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਦਿਚ
 ਹੁਆਪੁਗਦਾਏ॥ ਛੁਟਨਭੇਜਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅਚਿਤਮਿਲੈਸੇਪਾਏ॥ ਧੈਕੈਨਧੋਲੈਖਿਮ
 ਪਨਸੰਗੇਤਾਮਸੁਨਾਮਿਨਲਾਏ॥ ਪਨਗਿਹਰੀਸੀਨਿਅਸੀਜੇਗੀਜਿਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ

੧॥ ੨॥ ਅਸਾਨਿਗਾਸਰਹੈ ਸੀਨਿਅਸੀਏਕਸਮਿਉਲਿਦਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਦੈਤਾਸਾਤਿਅਵੈ
 ਨਿਨਪ੍ਰਰਿਤਾਨੀਲਾਏ॥ ਮਨੁਆਨਠੇਲਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏਪਾਵਤੁਦਰਨਿਰਗਾਏ॥ ਹਿਰੁਸਰੀਰੁਗੁ
 ਰਮਤੀਥੇਜੇਨਾਮੁਪਦਰਬਪਾਏ॥ ੮॥ ਧ੍ਰੁਵਮਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰੇਤਦੀਚਾਰੀ॥ ਖਾਈ
 ਘਾਈਗਗਨਪਤਾਲੀਜਤਿਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਕੁਸੁਖਮੁਕਤਿਨਾਮਪੁਨਿਯਾਈਸਚਨਾਮੁਉ
 ਰਪਾਰੀ॥ ਨਾਮਧਿਨਨਹਛੁਟਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰਤੁਤਾਰੀ॥ ੯॥ ੬॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸਜੋਗਿਉਪਾਏਰਕਤਿਧਿਨੁਮਿਲਿਪਿਤੁਕਰੇ॥ ਅਤਿਰਿਗਰਬੁਉਗਪਿਲਿਦਲਾਗੀਸੇ
 ਪ੍ਰਤਸਰੇਣਾਤਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਸਸਿਕੁਰੁਉਜਲੁਕਿਉਤਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਗਪਾਈਐਅਠ
 ਰਿਉਰੁਅਠਾਰਟੇਗੇ॥ ੧॥ ੨॥ ਤੇਗੁਣਵਿਸਰਿਗਏਅਪਰਾਪੀਮੈਥਉਰਾਵਿਅਕਰਉਹਰੇ॥ ਤੁ
 ਰਤਾਨੁਇਆਲੁਸੇਭੇਸਿਰਿਅਹਿਨਿਮਿਦਾਤਿਸੁਮਾਰਿਕਰੇ॥ ਨਰਿਪਦਰਬਲੈਜਗਜਨ
 ਮਿਅਸਿਦਸਕਤੀਪ੍ਰਰਿਦਾਸੁਪਰੇ॥ ਲਾਗੀਬੁਖਮਾਇਆਮਗਜੇਪੈਮੁਕਤਿਪਦਰਬਮੇਰਿਖ
 ਗੇ॥ ਕਰਨਪਲਾਦਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਇਤਉਤਰੁਰੁਤਥਾਵਿਪਰੇ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੇਪਿਅਹਿਕਾਰਿਦਿ
 ਆਪੇਕੁਰਕਟਿਥਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ॥ ੪॥ ਖਾਵੈਕੁਰੇਸੁਇਸੁਣਾਵੈਖੈਪਹਿਰਿਖਾਵੈਕਾਲਪ
 ਗੇ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਸਬਦੁਨਾਪੁਪਛਾਣੈਧਿਨੁਗਰਿਨਾਮੁਨਕਾਲਟੇਗੇ॥ ਜੇਤਮੇਹਹਉਮੈਕਰਿਕੁਲ
 ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਛੀਨਕਰੇ॥ ਤਨੁਪਨੁਧਿਨਮੈਸਹਸੈਸਹਸਾਭਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਮੁਖਿਧੁਰਿਪਰੇ॥ ੬
 ॥ ਧਿਰਪਿਭੁਇਆਜੇਥਨੁਤਨੁਧਿਸਿਅਕਠੁਕਰੁਧਿਰੇਪੈਨੈਨੁਨੀਰੁਰੁਗੇ॥ ਚਰਣਹੋਕਰ
 ਕੀਪਦਲਗੇਸਾਕਤਰਾਮਨਰਿਦੇਹੇਗੇ॥ ਸਗਤਿਗਈਕਾਲੀਉਪਉਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈਰਖਿਓਪ
 ਗੇ॥ ਧਿਸਰਤਨਾਮੁਐਸੈਦੁਖਲਾਗਾਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਗਕਿਖਰੇ॥ ੮॥ ਪੁਰਖਜਨਮੈਕੇ
 ਲੇਖਨਮਿਰਈਜਨਮਮਠੈਕਾਕਉਦੇਸੁਪਰੇ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਧਾਦਿਜੀਵਣੁਹੋਰੁਮਰਣੁਧਿਨੁਗੁਰਸ

ਧੈਰੇਜਨਮੁਜੋਗੈ॥੨॥ਪੁਸੀਖੁਆਰਕੁਏਰਸਰੋਗਣਛੋਕਟਕਰਮਾਧਿਕਾਰਕਰੋ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੇਹਿ
 ਮੁਹਿਖੇਇਓਸੇਰਿਧਰਮਰਾਇਕਾਠੀਪਰੋ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮੁਗਾਨਗਾਵਹਿਜਾਕਉਗਾ
 ਪ੍ਰਭੁਨਰਹਿਕਰੋ॥ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦੁਹਰੋ॥੧੧॥ਹਰਿਮਿ
 ਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਿਸਮਾਰਹੁਸੰਗਾਤਿਹਰਿਜਨਨਕੁਉਕਰੋ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰਪਰਪਾਨੁਦੁਆਰੇਨਾ
 ਕਤਿਨਜਨਕੀਰੇਣਹਰੋ॥੧੨॥੭॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ ਪਰੁ ੨
 ਕਾਛੀ॥ਆਵਉਦ੍ਰਿਉਭੁੰਮਣੀਕਿਤੀਮਿਝਕਰੋਉ॥ਸਾਧਨਛੋਈਨਾਲਹੋਦਾਂਗੀਕਿਉਪੀਰੋਉ॥ਮੈ
 ਮਨੁਰਤਾਆਪਨਹੈਪਿਰਨਾਲਿ॥੧॥ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੀਨੀਐਕੀਤੀਹਿਕਭੋਗੀਨਰਹਿਨਿਹਾਲਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅਝੈਭੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰਹੈਕਿਉਜਾਉ॥ਐਗਲਿਅਵਗਣਮੁਠੀਬਿਨੁਪਿਰਮੁਹਿਉ॥
 ਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅਝੈਪਿਰੁਸਮਲਾਸਾਹੁਰਹੈਘਰਿਦਸੁ॥ਸੁਖਿਸਦ੍ਰਿਨਿਸੇਹਾਗਣੀਪਿਰੁਪਾਇਆ
 ਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਲੇਛੁਨਿਹਲਿਪਦੁਖੀਕਾਪਨੁਅਗਿਧਣੁਇ॥ਪਿਰੁਮੁਤੀਭੋਹਾਗਣੀਤਿਨਤੁਖੀਗੋਨਿ
 ਦਿਹਾਇ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਦੁਭੋਕਿਤੀਦੋਸੁਕਰੋਇ॥ਪਿਰੁਧਿਨੁਜੇਧਨੁਧਾਇਗਾਇਅੰਧੁਦਾਂਡੀਤ
 ਸੁਰੇਦੀਸੁਰੋਉ॥੫॥ਸਚੇਸਚਾਸਦੁਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਰਾਗਿ॥ਸਚੇਸਚਾਸੇਹਣਨਰਗੀਨਰਾਤਿਰ
 ਫਿਅਗਿ॥੬॥ਗਿਅਨੀਅਜਿਨੁਸਚੁਕਾਰੋਖੈਰੋਖਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਧੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰ॥੬
 ਧੁਨਿਵਾਗਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆਮੁਜੇਹੀਆਕਿਤੀਆਗਾ॥ਨਨਕਨਹੁਨਦੀਛੁਹੈਤਿਨਸੀ
 ਸਚੈਰਤਨੀਆਗਾ॥੮॥੧॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧॥ਨਾਭੈਣਭੁਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁਣੀਆਗਾ॥ਸਚਾਸਾਕੁਤਿਰ
 ਨਤੁਟਈਗੁਰਮੇਲਸਹੀਆਗਾ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਧਿਨੁਏਤ
 ਭਵਿਖਕੀਗੁਰਿਪਿਰਮੋਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੁਛੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਦੇਰਜੇ
 ਠਾਨੀਆਗਾ॥ਆਦਨਦ੍ਰਿਨਿਨਾਰਹਨਿਪੁਰਕੁਰੋਪਹੀਆਗਾ॥੨॥ਮਾਮੈਤੇਮਾਮਾਣੀਆਕੁਇਰ
 ਧਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਚਲਛੋਤਿਨਨਾਠੀਆਭੀਰੁਪਣੀਨਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਚਉਰੰਗੁਰਗਾਵਲੇ

ਥੀਹਮਾਰੇਕਤਾ। ਸਚੁਦਿਛੇਨਾਨਾਥੀਐਸੇਸਹਰੰਗੁਰਦੰਤਾ॥ ੪॥ ਸਚੇਰੁਤੀਰੰਗੀਆਜਿਨਸਚੇਸਿਉ
 ਨਹੁ। ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸੁਭੇਰੁ॥ ੫॥ ਪਤਣਿਕੁਕੇਪਾਤਣੀਦੇਹੁਪ੍ਰਵਿਦਿਲ
 ਫਿ। ਪਾਗਿਪਦੰਦੇਰੇਭਿਰਮੈਸਤਿਗੁਰਥੇਹਿਬੁਝਾਇ॥ ੬॥ ਹਿਕਨੀਲਦੀਆਹਿਕਲਾਂਦੇਗਏਹਿ
 ਕੁਰੇਭੁਰਿਨਾਲਿ। ਜਿਨੀਸਚੁਦਣਿਜਿਅਸੇਸਚੇਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ੭॥ ਨਾਹਮਚੰਗੇਆਖੀਅ
 ਹਿਧਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਹਉਮੇਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੁਸੋਇ॥ ੮॥ ੨॥ ੫॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ
 ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਹੋਕੋਈਨਾਨਾਣਾਸਿਆਣਾ। ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੋਰੰਗੋਰਤਾਅਨਦਿਨਨਾਮੁਦਖਾ
 ਣਾ॥ ੧॥ ਘਾਘਾਮੁਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੋਏਕੁਜੇਤਿਦੁਇਨਾਉ। ਮੁਰਖਾਸਿਰਿਮੁਰਖੁਹੋਜਿਮੰ
 ਨਾਜੀਨਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰਨੁਆਰੇਨਾਉਪਾਈਐਧਿਨਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕੋਕੁਣੈ
 ਮਨਿਦਸੈਤਾਅਹਿਨਿਸਿਰਪੈਲਿਦਲਾਇ॥ ੩॥ ਗਾਜੰਗੀਰੂਪਮਾਲੰਜੇਧਨਤੇਜੁਆਰੀਹੁਕ
 ਮੇਥਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪਹਿਦੇਵਾਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਨਗਿਨਤੁਰਸਿਆਣਾਭੁਗੰਮਭੁਲਣਾ
 ਨਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿਗਦਾਰੀ। ਨਾਉਦਿਸਾਰਹਿਥੇਦੁਸਮਾਲਹਿਧਿਖੁਭੁਖੇਲੇਖਾਰੀ॥ ੫॥ ਕਲ
 ਰਖੇਤੀਤਰਵਰਕੇਠੇਘਾਗਾਪਹਿਰੇਹਿਕਜਲਸੁਰੇ। ਇਕੁਸੰਸਾਰਤਿਸੈਕੀਕੋਗੀਜੇਪੈਸੈਸੇਗਰ
 ਧਿਜਗੈ॥ ੬॥ ਰਜਤਿਗਜੇਕਗਾਧਸਾਏਦੁਹਅਤਿਰਿਸੈਜਾਸੀ। ਕਹਤਨਾਨਕਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉ
 ਹੀਗੁਸੀਅਲਖਾਨਿਦਾਸੀ॥ ੭॥ ੧॥ ੧੦॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਲਾਲੇਗਾਰਬੁਛੋਡਿਅਗੁਰਕੋਭੈਸੰਜਸੁਭਾਈ॥ ਲਾਲੇਖਸਮੁ
 ਪਛਾਣਿਅਦੁਤੀਦੁਡਿਅਈ॥ ਖਸਮੁਮਿਲਿਐਸੁਪਾਇਆਬੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਲ
 ਲਗੋਲਖਸਮਕਾਖਸਮੈਦੁਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇਰੇਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ॥ ਲਾਲੇਨੇਮਿਰਿਕਾਰੁਹੋਧੁਰਿਖਸਮਿਛੁਰਮਾਈ॥ ਲਾਲੇਖਸਮੁਪਛਾਣਿਅਸਰਹੋਰਜਾਈ
 ॥ ਆਪੇਮੀਰਾਖਖਸਿਲਏਦੁਤੀਦੁਡਿਅਈ॥ ੨॥ ਆਪਿਸਚਾਸਭੁਸਚੁਹੋਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾ

ਈ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਲੇਹਿ ਤੂੰ ਲਾਈ॥ ਧਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਨੋਨ ਪਾਇ ਆਨੁ ਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆ
 ॥੩॥ ਸੇਵਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਗੀ ਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਇ ਆਗੀ ਦ੍ਰਿਸਤਿ ਸਭੁ ਤਿਸਨੁ ਸਾਹੁ ਤਿ
 ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਆਗੀ॥ ਜਾਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਸੇ ਦੀ ਐ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਆਗੀ॥ ੪॥ ਲਾਲੁ ਸੇ ਜੀਵਤ
 ਰੇ ਮਰਿ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਬਿਪਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸਨੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਰੁ ਮਾ
 ਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ॥ ੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲ ਅਵਗਾਇ ਆਗੀ॥ ਜ
 ਤੁਪੁ ਜੇਦੁ ਰਾਤ ਕੋ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਖਸਣੁ ਹਾਰਾ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੈਂ ਨੇ ਏਹੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਗੁਰਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋਇ ਛੇ ਸੇ ਛਲੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਰਿਹੈ ਮਨਿ ਦੁਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥ ੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੁ ਰਾਤੁ ਹੋ ਮਾਟੀ ਗਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਨੁ ਨ ਵੈਨਾ ਲਿਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾ
 ਈ॥ ੮॥ ੧॥ ੧੧॥ ੧੧॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩॥ ਪਰ ੫ ਜਿਸ ਨੇ
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਏਹਾ ਵੈਦੁਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਕਿਜਾਣੈ ਕ
 ਰੀ ਜੀਉ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰਮੈ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ
 ਏ ਅਵਰੁ ਕਿਜਾਣੈ ਕਾਗੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਬਦਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ॥ ਸੇਜੇ ਗੀਇਹੁ ਜਗਤਿ ਪਛੁਣੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਰਹਿ
 ਸੇਜੇ ਗੀਪਨ ਪਿਰਮੇ ਲਾਹੇ ਦੈ॥ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦਿਚੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੈ ਦੈ॥ ਰੰਗਾ ਸੇਉ ਨਿਤ ਰਲੀ ਅ
 ਏ ਅਪਣੇ ਕਤਿ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਵੈਦੁਨ ਕੋਈ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇ
 ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਮੈਰੈ ਮੰਦਿ ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੇ
 ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਗਵਾਏ॥ ਆਪਨ ਲੀ ਆਕਛੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲਿ
 ਰੀ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਗੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਾਰਿ ਆਇ ਅ

ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਜਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਗੀਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਤਤੁਪਾਏ॥ਅਪਣ
 ਆਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਬਹੁਸਬਧੀਧੁਕਮਾਵੈਵੇਖਹੁਮਨਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਇਕਿਕੁਰਮ
 ਕੁਲੇਫਿਗਹਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਇਕਨਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮਮਾਰੀ॥ਸਚੇਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਹੋਰਕੁਰਮਕੁਲੇਗ
 ਵੀਰੀਜੀਉ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਾਮੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅਗੋਵਿ
 ਟਨਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਜੁਗ
 ਰਾਰੇਜਤਾ॥ਜਿਸਤ੍ਰੇਦੇਵਹਿਸੋਈਪਾਏਨਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੧੦॥੨॥੧੨
 ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਲਖਰਉਰਾਸੀਹਕੁਰਮਭੰਕੁਰਮਤੇਦੁਰਲਭਜਨਮੁਅਥਪਾਇਓ॥ਰੇਮੁਕੁੰਤ੍ਰੇਹੋਛੋਰਸਲਪਟਾਇਓ॥
 ਅਮ੍ਰਿਤਸੀਰੀਬਸਤੁਹੋਤੇਗੋਬੀਖਿਆਸਿਉਉਰਝਾਇਓ॥੧੪ਹਉ॥ਰਤਨਜਵਾਹਰਬਨੁਜਿਨਮਾ
 ਏਓਕਾਲਕੁਲਾਇਚਲਾਇਓ॥੨॥ਜਿਹਘਰਮਾਹਿਤੁਧੁਰਹਨਾਬਸਨਸੇਘਰਚੀਤਿਨਮਾਇਓ॥
 ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਨਸੁਖਦਾਈ॥ਇਕਨਿਮਖਨਹੀਤੁਝਗਾਇਓ॥੪॥ਜਹਜਾਣੇਸੋਬਨਵਿਸਾਰੀ
 ਓਇਕਨਿਮਖਨਹੀਮਨਲਾਇਓ॥੫॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਾਗ੍ਰਿਹਟੋਖਿਸਮਗੀ॥ਇਸੁਹੀਮਹਿਉਰਝਾਇਓ
 ੬॥ਜਿਤ੍ਰੇਕੇਲਾਇਓਤਿਤੁਹੀਲਾਗਾਤ੍ਰੇਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓ॥੧॥ਜਏਭਾਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾਸਾਧਸੀ
 ਗਿਪਾਇਆ॥ਜਨਨਨਕਬਹੁਮਾਇਖਾਇਓ॥੨॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ॥ਕਰਮਨਗੁਰਗਖੇਈ
 ਨੇਭਾਇਓਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਰਸਨਾਓਚਰੈਮਿਸਟਗੁੜਾਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕੋਅਸਥਨ
 ਮੀਤਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਾ॥੧੪ਹਉ॥ਸਿਸਾਰਸਾਗਰੁਜਿਨਉਪਾਇਓਸਗਣਿ
 ਪ੍ਰਭਕੀਗਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭਅਰਾਧੇਜਮਕੀਕਰਕਛੁਨਕਹੀ॥੨॥ਮੇਧੁਮੁਕਤਿਦਾਅਰਜਾਕੋਸੀ
 ਤਰਿਦਾਤੁੰਡਾਗੁ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਸੁਜਨੁਸੁਖਾਮੀਸਦਾਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦਰਦਕਲੇਸਾਬਿਨੁਸਹਿ
 ਜਿਉਬਸੋਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਰਤੁਨਰਕਅਸਥਨਾਬਿਖੜਾਬਿਖਣਪੇਹੈਤਹਿ॥੪॥ਗਿਧੀਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ
 ਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹ॥ਅਗੈਅੰਤੋਪਾਧਿਪ੍ਰਨਭੰਚਅਗਮਅਗਾਹ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨ
 ਜਨਬੰਦਕਹਹਿਉਚਾਰੀ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਾਸਦਾਜਤੁੰਧਨਹੀਅੰਤਿਪਾਰਵਾਹ॥੬॥ਅਨਿਕਪੁ

ਛਤੁ ਮਿਟਹਿ ਬਿਨਸਾਹਿ ਰਿਵੇਜਾ ਪਿਭੁਗਵਨਾ ॥ ਪਾਵਨ ਤੇ ਮਹੇ ਪਾਵਨ ਕੇ ਦਿਵਨਾ ਇਸਨਨਾ ॥ ੧ ॥ ਥਲ
 ਬੁਧ ਸੁਧ ਪਾਵਨ ਸਰਬ ਸੁਸਿਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਬਿਸਤਨ ਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨ ਨ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸਸਤੀ ਖਵੁ ਕਾਟਤਾ ਰਿਭ ਮਨਿ ਨ ਕੀਰੇ ਸੁ ॥ ਕਾਜੁ ਭੀ ਆ ਕੇ ਲੇਸਵਾ ਰਿਭ ਤਿਲ
 ਨਦੀ ਨੇ ਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਨੀਤਾ ॥ ਵਾਦੀ ਆਲ ਦੇਵ ਵਿਪਾ ਲਗੇ ਬਿਦਸੁ ਨਿਸਿਤ ਨ ਕੀ
 ਰੀਤਿ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤੁਲੇਵੀ ਗਾਹਿ ਬੋ ਸਿਓ ਸੁਮਨਿ ਗਹਿ ਓਸ ਰੀਤੁ ਮਹਾਂ ਸਾਗਰੁ ਨ ਹਵਿਆ ਖੇ
 ਬਿਨ ਹਿਓ ਤਰਿਓਤੀ ਗ ॥ ੨ ॥ ਚਿਦਨ ਅਗਰੁ ਕਪੁਰ ਫੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸਿਗੋ ਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਟਾ ਮੂੜੇ ਖੇ
 ਏਤਿ ਲਾਭਿ ਲਾਮਨਿ ਨ ਮਨੀਤ ਬਿਪ ਗੀਤਿ ॥ ਓਰੁ ਨੀਰ ਬਿਕਾਰੁ ਸੁਕਿ ਤਿਸਿ ਗੁਲਗਨ ਸਤੁ ਸੁਖ ਛਤੁ
 ਮਿਥ ਸਤੁ ਨ ਕਛੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀ ਅਸਮਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਖੁਬੰਤੁ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਓ ਮਧਿ ਕਾਰੁ ਬਿਨਸੁ
 ਪਵਿਤੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਰਣ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਨ ਭਾਵਿ ਭਿਖਾਵਾ ॥ ੫ ॥ ਸੀਤ ਮੇਰੇ ਸੁਗੰਧ ਗਲਿ ਓ ਸਰਬ ਬਨ
 ਸਮਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾਂ ਲਾਗੇ ਭਿਤਿ ਦੁਨ ਸੀਕਾ ਮਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਭਾ ਏ ਅਰੁ ਏ ਚੁਨਿ ਕਾਟਿ ਆਵੈ
 ਸੀਤ ਤਾ ਕਾ ਜਾਈ ॥ ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨ ਬਦੀ
 ਹੁਮਨੁ ਰੀਗਿ ਗਤੇ ਲਾਲਾ ॥ ਗੇਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਕਾਵਨ ਨ ਕਛੁ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿ ਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫ ੫੨੪ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
 ਏ ॥ ॥ ਚਿਦਨ ਚਿਦਨ ਨੀਕਾ ਮਾਂਗ ਨਿਪੁਰੁ ਜੀਉ ਅੰਤ ਰਿਚ ਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਰਾਧਨ ਆਰਾਧਨੀ
 ਕਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਅ ਗਨਾ ਤਿਅ ਗਨ ਨੀਕਾ ਕਾ ਮਹੇ ਪੁਲੇ ਭੁਤਿ ਆਗਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਂਗਨ ਮਾਂਗਨ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਂਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨ ਜਾਗਨ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ
 ਜਾਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਲਾਂਗਨ ਲਾਂਗਨ ਨੀਕਾ ਹਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਏਹ ਬੀਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰ
 ਪਤੀ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤੀ ਕਿਭਾਗਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ੪ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫ ॥ ਆਉ ਜੀਤਿ ਆਉਹ ਮਾਏ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਣ ਸੁਨਵਣਾ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਧ ਅਵ
 ਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹਰਿ ਜਤੁ ਮਸੀਹੀ ਗਾਵਨਾ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਿਥਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਦੁਜੁ ਭਾਉ ਮਿਟਵਨ
 ੨ ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਾਦੀ ਮਾਤੇ ਬਾਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ਦੁਰਮ ਭਿਦੁ ਖਨ ਜਾਵਨਾ ॥ ੩ ॥ ਵਰਸਨ ਭੇਦ ਤੇ ਹੋਤੁ ਪੁਨੀਤ ਪੁਨ

ਗਪਿਗਗਬਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਪਾਈਐਜੇਤੁਮਰੋਮਾਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸਿ
 ਤਾਬਿਨਮੇਬਾਏਨਕੋਈਅਭਿਰੁਨਸੁਖੈਜਾਵਨਾ॥੬॥ਸੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੋਕੋਈਨਰਖੇਸਿਭਾਸਿਰਿ
 ਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਨਕਗੁਰਚਲਤੁਦਿਖਾਈਅਮਨਮਧੇਹਰਿਹਰਿਗਾਵਨਾ॥੮॥੨॥ਅਤੁ
 ਮਹਲਾ੫॥ਜੀਵਨਸੁਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਾਪਿਜਾਪਿਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਈ॥ਪੀਵ
 ਨਜਿਤੁਮਾਨਿਮਾਘਾਵੈਨਮੁਅੰਮਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੁਖਨੁਲਾਗੈਸੀਤੋਪਿਸਦਾਤਿ
 ਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਵਾਰਭੁਪਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸੁਗਟਿਰਿਨਗੇਨਹੀਥੀਵਨਾ॥੩॥ਭੁਭਨਮਨਮ
 ਧੋਹਰਿਰਸੁਸਿਤਸੀਗਾਤਿਮਾਲਿਈਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾਗੋਬਿਨੁਸੁਈਅਠੀਅਨਿਹਰਿਭੁਗਤੀ
 ਸੀਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਾਤੁਆਹਰਿਰਸੁਮਾਹਿਰਾਤਿਸੁਬਹੀਤੁਨਕਥਹੀਅਭਿਪੀਵਨਾ॥੬॥
 ਮਿਓਭਿਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਨਾਪ੍ਰਭਾਵਿਪਾਣਜਿਭਜੀਵਨਾ॥੭॥ਸੁਖਨਨਕਸੀਤਨਕੀਸੇਵਚਰਣ
 ਸਿਤਧੋਈਪੀਵਨਾ॥੮॥੩॥੬॥

ਮਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਅਰੁ੧ ਅੰਜਲੀਆ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜਿਸੁਗਿਰਿ
 ਬਹੁਤਾਤਿਸੈਗਿਹਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਗਿਹਥੇਗਿਸੁਟਿਰੈਕੁਮਤਿ॥ਵਹੁਥਿਵਸਥਤੇਜੇਮੁਕਤਸੇਈ
 ਸੁਹੇਲਾਤੁਲੀਐ॥੧॥ਗਿਹਰਾਜਮਾਹਿਨਰਕਭੈਦਸੁਕਰੋਧਾ॥ਬਹੁਥਿਥਿਥੇਦੁਪਠਸੁਭਐ
 ਵਹੀਮਾਹਿਜੋਰਹੇਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੁਰਨਪਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤੁਸੁਤਭਗਮਿਵਿਗੁ
 ਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਾਤਿਨਹੇਈਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਤੁਟਹਿਹਥਿਥਿਥਨੁਦੇਕਦੇਕਨਿਹਾਲੀਐ
 ੩॥ਕਗਮਕਰੋਤਥਿਧਨਕਰੋਤਿਨਿਵਾ॥ਸੋਹਿਮਗਨਮਨਵਿਆਪਿਆਚਿੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਖਦਖਸਮਜਾਵੈ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਗਮਾਹਿਅਠੀਐ॥੪॥ਸਿਸਾਰੋਮਾਹਿਸਹਸਾਥਿਅਪੇ
 ਅਕਥੁਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੇ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈਉਹਥਾਲਕੁਦਾਗੀਪਾਲੀਐ
 ੫॥ਛੋਡਿਬਹੋਤਉਛੁਟੈਨਹੀ॥ਜਉਸਿਚਤਉਤੁਬੀਮਨਮਾਹੀ॥ਇਸਹੀਮਹਿਜਿਸਕੀਪਾਤਿ
 ਰਖੇ॥ਤਿਸੁਸਾਧੁਚਉਰਦਾਈਐ॥੬॥ਜੇਸੁਗਾਤਿਸੁਹੀਹੋਇਮਰਣਾ॥ਜੇਤਾਗੈਤਿਸੁਜੋਨੀ
 ਚਿਨਾ॥ਜੇਵਰਤਾਏਸੇਈਛਲਮਨੋ॥ਬੁਝਿਹੁਕਮੇਵਗਾਤਿਜਾਲੀਐ॥੭॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵ

ਹਿਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗਨਾ ਕਰਿ ਕੋਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੈ ਚਜਨਾ ॥ ਨਨ ਕਕੇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਤੇ ਹਿਤਨ
 ਮੁਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਰਖੇ ਹੋਇ ਸਭ ਮੇਤਾਇ ਕਰੇ ॥ ਇਕਿ ਤੁਤਾਇ
 ਕਥੇ ਲਾਨਿ ਮਿਰੇ ॥ ਅਸਤੁ ਅਦੇਤੁ ਗੁਣਿ ਆਉ ਭਿਚਰੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ਪਾ
 ਪਕਰੇ ਕਰੁ ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਈ ਲਫੜੇ ਫੜਿ ਕਰੇ ॥ ਦੇਜਾ ਕਿਪਾਏ ਸਿਰਜਨ ਹਰੈ ਲੇਖਾ
 ਮੰਗੀ ਬਾਣੀਆ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰਨ ਕੋਈ ਤੁਈ ਆਬੋਥਾ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਪੀਨ ਛੇਤਿ ਵਏ ਸਾ ॥ ਕਰਣਕ
 ਰੀ ਮਨ ਜੋਤਿ ਕਰਤਾ ਤਿਥੁ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਪਾਣੀਆ ॥ ੩ ॥ ਖਾਸਿ ਖਾਸਿ ਏਵਾ ਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ ਵੇਖੈ ਸੁ
 ਏਤੋ ਰੇ ਨਾ ਲਿਖੁ ਦਾਈ ॥ ਵਨੀ ਮਾਲਾ ਲਾਹਿ ਪਾਇਆ ਖਾਤਿ ਮੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨਿਜਾਣੀ
 ਆ ॥ ੪ ॥ ਜਸਿ ਜਾਮਿ ਮਰੇ ਮਰੇ ਫਿਰਿ ਜੀਮੇ ॥ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ ਪਾਇਆ ਦੇਸੁ ਲੀਮੇ ॥ ਜੀਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿ
 ਸੇਨ ਜਾਣੀਆ ਧਤਾ ਦਖ ਸਹੇ ਪਰਾਈਆ ॥ ਖਾਲ ਕੁਥਾ ਵਤੁ ਰੁਲਾ ਮੂਨਾ ॥ ਵਨੀ ਆਖੇ ਲੁਬੁ ਰਾਗੁ
 ਕੂਠਾ ॥ ਸਿਵ ਕੁਸੁ ਬੁਰੀ ਸਿਤਨ ਮਿਲਿ ਛੇਤੋ ਮਾਪਨੁ ਟਾਣੀਆ ॥ ੫ ॥ ਮਠਿ ਲਾਖੇ ਲੁਕਰੇ ਸਤੁ ਆਪੋ ॥
 ਏਕ ਕਢੇ ਏਕ ਲਗਰਿ ਵਿਆਪੋ ॥ ਜਿਉ ਨ ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਾਨਿ ਸਿਗ ਸਿਗਿ ਕਿਰਤਿ ਵਿਹਾਣੀ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਰੁ ਕਰੇਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਿਤਾ ਸਿਗਤਿ ਨ ਰਕਿਨ ਪਾਈ ॥ ਅਮੀ ਸਿਤਨ ਮੁਦਾਨੁ
 ਨਨ ਕੁਕਰਿ ਗਣਗੀਤਾ ਨਿਤੁ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸੇਲਹੇ ॥ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰਾ ਸਰੋ
 ਏ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਹੀਨੁ ਨਿਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਏ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣੁ ਮਾਸਿ
 ਉਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੋ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇ
 ਵੀਰਾ ਗੀਗੁਣ ਕਾਰੀ ਆਪੇ ਮਾਗਿ ਗਲਾਈਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਵਨੁ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉ
 ਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਿ ਵਪਾਣੀ ਕੋ ਸਿਤਰੁ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏਹੇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਾਸਿ ਸੁਗਪੁ
 ਰੇ ਪੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਰਸੁਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮ ਜੋਹਿਨ ਸਾਕੋ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ
 ਲਾਈਹੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀਨੁ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸੁ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿਰੁ ਬਾਪੀ ਜਗਖੇ
 ਲੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਹੇ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਬੁਢੁ ਵਰੁ ਵਲੁ ਫਲੁ ਤੁਰੁ ਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਬਲੁ ਸਾਗਰੁ

ਰਵਗੁਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਛੁਤੋਰਾਪੁਨਲਖਣਜਾਈਗੇ॥੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇ
 ਹੀਰੋਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀਜੋਗੁਰਕੀਥੋਣੀ॥ਆਦਿਜਗਾਦਿਅਨਗਦਿਅਨਦਿਨੁਪਦਿਪਦਿਸ
 ਬਦੁਰਜਾਈਗੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰਖੋਪੁਰਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀ
 ਕਸਬਕਸੇਆਪੇਦੇਲੋਭਾਈਗੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨੁਪਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘਰੂਸਰੂਪਸਿ
 ਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈਆਪੇਬਕਤਬਣਈਗੇ॥੯॥ਪਉਣਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤ
 ਜਤਾ॥ਉਦਰਸੀਜੋਗੀਧਰਤੀਜਾਤਾ॥ਗੋਦਿਦਿਨਸੁਦਾਇਦਾਈਦਾਈਅਜਗੁਖੇਲੋਖੇਲਾ
 ਈਗੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਣੀਆਪੇਜਾਨਾ॥ਆਪੇਗਉਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬਜੀਅਜ
 ਗਜੋਤਿਤਮਾਗੀਜੋਸੀਪ੍ਰਭਫੁਗਾਈਗੇ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ॥ਆਪੇਕਸੀਆ
 ਪਗਮਸੀਜੋਗੀ॥ਆਪੇਦੇਬਾਣੀਨਿਰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਕੀਲਾਈਗੇ॥੧੨॥ਖਾਣੀਥਾਣੀਤਤ
 ਹਿਸਮਾਣੀ॥ਜੇਦੀਸੋਸੋਆਵਣੁਜਾਣੀ॥ਸੇਈਸਹਸਰੇਦਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਬੁਝਬੁਝਾਈਹੋ
 ੧੩॥ਸੁਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਾਰੇਭੁਰਪੁਰਾ॥ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸ
 ਦਾਤੰਨਾਤੰਸੁਤੰਨੁਤੰਨੁਮਾਈਗੇ॥੧੪॥ਕਾਢਾਥਿਕਾਢੁਦੇਦੇਵਨੋ॥ਸੁਬਦਿਸਹਜਗੁਸੁਅੰ
 ਤਰਿਮਨੋ॥ਆਪੇਮੁਕਤੁਤ੍ਰਿਪਾਤਿਵਰਦਾਤਾਤੁਗਤਿਤੁਹਿਮਨਿਭਾਈਗੇ॥੧੫॥ਅਗਪਿਨਿਗ
 ਲਮੁਹੁਰਗਮੁਗੀਅਨਾ॥ਜੇਦੀਸੋਤੁਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਨਕਨੀਚਾਤ੍ਰਿਥਿਆਵਰਿਸਵੰਮਟੀ
 ਜੈਨਮੁਵਡਾਈਗੇ॥੧੬॥੧॥ਮਾਰੂਮੰਹਲਾ॥ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲਾਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਚੋਹੁ
 ਵਪਰਗਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰੁਕਮਾਈਗੇ॥੧॥ਜੀਸੁਕਰਣਸੋਕਰਿਕਰ
 ਵੇਖੋ॥ਕੋਈਨਮੋਦੋਸਾਚੋਲੇਖੋ॥ਆਪੇਕਰਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਾਤ੍ਰਿਮਾਈਗੇ॥੨॥ਪਿਰਚੋਰ
 ਚੋਰਲਾਚਿਤੁਚਾਲਹਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੋਘਤਨਹੀਭਾਢਹਿ॥ਕਾਦੀਅਨਗਰੁਫਹੋਫਹਿਦੇਗੀਬਿ
 ਨੁਸਬਦੋਪਾਤਿਜਾਈਗੇ॥੩॥ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਰਿਭਵਣਸੁਝੈ॥ਅਨਸਮਾਗਿਮਨੋਸਿਉਝੁਝੈ॥ਜੇਤੁਧੁ
 ਸੇਵੇਸੋਤੁਧੁਗੀਜੇਹੋਨਿਰਭਉਥਾਲੁਸੁਖਾਈਗੇ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋ
 ਤਿਸਰੂਪੀਥਾਣਾ॥ਜਦਾਥਿਕਦਾਥਿਕਗਲੁਸੁਰੂਪੀਰੋਪੁਨਰੋਖਿਨਾਮਾਕਾਈਗੇ॥ਬੇਦਕਤੇਥੀਤੇ

ਦੁਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਕੁਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤ ਪਾਵੈ ਸਮਾਣ ਅਲਖ ਨ ਲਖਣ
 ਜਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਏ ਅਉਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਨਾਥ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਧ ਸੁਤ ਨਾ ਸਿਰਿ ਭੁਯੈ ਮਿਲੈ ਭੁਭਿ ਜਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਭੁਭੇ ਚਕੇ ਮਾਗਿ ਪਾਵਾਹਿ ਪਾਅਪਿ ਭੁਲ
 ਇਤੁ ਹੋ ਸਮਾਧਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੇਖੈ ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ ਨਾ ਵਹੁੰਗਾ ਤਿਮਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਗੀਗਾ ਜ
 ਮਨ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਕਾਜੀ ਕਾਤੀ ਪੁਰੀ ਦਆਰਾ ॥ ਗੀਗਾ ਸਾਗਰ ਬੇਣੀ ਸਿਗਮੁ ਅਠਸਾਠਿ ਅੰਕ
 ਸਮਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਆਪੋ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨ ਪੰਚਾਕਾਰੀ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੋ ਅ
 ਦਲੀ ਪੁਤ ਆਪੇ ਭਗਮ ਭੇਦ ਭੁਭਿ ਜਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲ
 ਨ ਕਥਹੁ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਦਾਇ ਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋਥੈ ਰਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖ
 ਸੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਸੇਵਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਰੁਮਾਈ ॥ ਭੁਰਪੁਰ ਧਾਰਿ ਗਹਿ ਅਨਿਹ ਕਵਲ
 ਗੁਪਤ ਪਰਕਟ ਸੁਭਰਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਆ ਸਦਾ ਹੀ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹ
 ਰੁਮਰਾਗੈ ॥ ਜਿਸੈ ਨੇਨ ਦਰਿ ਕਤੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲ ਮਿਲੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹਮਾ ਬਿਜਲਾ
 ਹੋਸੁਦ ਆਗੈ ॥ ਓਭੇ ਸੇਵਾਹਿ ਮਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਈ ਮੇਗਣਤ ਨਾ
 ਵੈ ਕਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰੁਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦੁ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪੁਜੀ ਸਾਰ ਸਚੇ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੇਧ ਹੋਰੁਨ ਕਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਰਾ ਹੋਰੁ ਹੋਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੁਆ ਕਉਣੁ
 ਨ ਮਰਸੀ ॥ ਨਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਭਿਵਲਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਦੂਜੀ ਦਰਮਾਇ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰ ਵਰਸਹ ਜਨ ਜਾਵੈ ਛੋਹ ਗਿਰੀ
 ਨਾ ਪਿਰਨੀ ਦਨ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿ ਰਿਅਗ ਨਿਜ ਲੈ ਭੁਭੁ ਕਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੋ ਕੰਕਰੁ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਕਿਉ ਖਪਾਈ ਮੇਸਾਚੇ ਗਾਥਿ ਵਡਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਤਸਕਰੁ ਸਥਾਇ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗੀਅਨ ਪੜ੍ਹ ਗੁਲੇ ਮਨ ਸਿਭਿ ਦੁਖੈ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਕੀਰ ਕਤਾ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁ ਪਾਗਾ ॥ ਮੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤ੍ਰਿ
 ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਰਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਤੁਸੁ ਹੀ ਕੀ ਅਜੀਮ ਦਮਰਣਾ ॥ ਭੁਰਤੋ ਸਮਾਧੁ ਪਰੀ ਕਿਆ ਭਰਣਾ ॥

ਤੁਹਾਇਆਲੁਦਾਇਆਕਾਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖਦਰਦੁਸਹੀਰਦੁਜਾਈਹੋ॥੫॥ਨਿਜਪਾਰਿਥੈਸਿਰੇ
 ਕੁੰਭਿਖਾਇਆ॥ਧਾਵਤੁਗਾਖੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਕਮਲਾਬਿਗਾਸੁਹਰੈਸਰਸੁਤੁਰਆਤੁਰਾਖੁ
 ਸਖਾਈਹੋ॥੬॥ਅਰਣਾਲਿਖਾਇਮੰਤੁਲਮਾਹਿਆਏ॥ਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਪਰਬਾਏ॥ਸਰਾ
 ਅਮਰਸਰੇਅਮਰਪੁਰਸੇਸਚੁਮਿਲੇਵਡਾਈਹੋ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਈਆਸਗਤੁਸਥਾਈਆ
 ਜਿਨਿਸਿਰਿਆਤਿਨਿਧਿਧੇਲਾਈਆ॥ਸਚੈਪਰਅਵਰਨਵੀਸੈਸਾਚੈਕੀਮਤਿਪਾਈਹੋ॥੮॥
 ਅਖੈਗੋਇਲੜਾਇਨੁਚਾਗੇ॥ਖੇਲੁਤੁਮਾਸਾਧੰਧੁਕਾਰੇ॥ਬਾਜੀਖੇਲੁਗਏਬਾਜੀਗਹਾਜਿਉ
 ਨਿਸਿਪੁਨੈਭੁਖਲਾਈਹੋ॥੯॥ਤਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਠੀਵਾਰਿਆਈ॥ਨਿਰਭੁਏਮਨਿਵਸਿਆ
 ਓਵਲਾਈ॥ਖੰਡੀਬਹਮੰਡੀਪਤਾਲੀਪੁਗੀਈਕਿਉਵਣਤਾਜੀਲਾਈਹੋ॥੧੦॥ਸਾਚੀਨਗ
 ਰੀਤਖਤਿਸਰਾਵਾ॥ਗੁਰਮਾਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਵਾ॥ਸਾਚੈਸਾਚੈਤਖਤਿਵਡਿਆਈਹਉਮੈ
 ਗਣਤਗਵਾਈਹੋ॥੧੧॥ਗਣਤਗਵੀਐਸਹਸਾਜੀਐ॥ਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਦਮੈਤੀਐ॥ਨਿਰ
 ਮਲਦੇਭਾਨਿਰੰਜਨੁਦਾਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੁਪਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ਜਾਗੀਜਾਗਿਵਿਰਲੀਗੁਰਮਾਖਿ
 ਜਤਾ॥ਸਚਾਰਵਿਗਹਿਅਮਨੁਗਤਾ॥ਤਿਸੁਕੀਓਵਗਹੀਸੁਖਪਾਵਿਆ॥ਨਿਤਨਿਮੈਲੁਨਕ
 ਈਹੋ॥੧੩॥ਜੀਕੁਰਸਾਈਣਿਸਾਚੈਗਤੀ॥ਹਰਿਪੁਰਸੀਗੀਭਉਨਭਗਤੀ॥ਸੁਵਨਸੇਤਰੇਜੈ
 ਹਰਬਾਣੀਜੇਤੀਯੋਤੀਮਿਲਾਈਹੋ॥੧੪॥ਗਬਿਗਬਿਪੰਧਰੇਪਉਧਰਣਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਗੀ
 ਸਕਣਾ॥ਦੁਖਸੁਖਦੇਹਿਤੀਹੈਮਾਨਿਭਾਵਹਿਤੁਬੁਧੀਸਿਓਥਾਣਿਆਈਹੋ॥੧੫॥ਅਤਿਕਾਓਕੈ
 ਬੇਲੀਨਹੀ॥ਗੁਰਮਾਖਿਜਾਤੁਭੁਸਾਲਾਹੀ॥ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ॥ਨਿਜਪਾਰਿਤਾਜੀਲ
 ਈਹੋ॥੧੬॥੩॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ਆਵਿਜਗਾਈਅਪਰਅਪਾਰੇ॥ਆਵਿਨਿਰੰਜਨਖਸ
 ਮੁਹਮਾਰੇ॥ਸਾਚੈਜੇਗੁਸੁਗਤਿਵੀਰਾਗੀ॥ਸਾਚੈਤਾਜੀਲਾਈਹੋ॥੧॥ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਜੁਗਧਿਧੁਕਾਰੇ
 ਤਾਜੀਲਾਈ॥ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਸਚਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਸਚੈਤਖਤਿਵਡਾਈਹੋ॥੨॥ਸਤਨਾਮੁ
 ਗਿਸਤੁਸਤਿਖੁਸਗੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਾਹਿਰਕੀਰੀਰਾ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਚੈਰੁਕਮੁ
 ਚਲਾਈਹੋ॥੩॥ਸਤਸਤਿਖੀਸਤਗੁਰਪੁਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਸੋਸੁਤਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਜਰੁ

ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਮਨੋਹਰ ਕਮੁਰਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਤੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚੁ ਦਰ ਤੈ ਸਚਾ ਸੇ
 ਈ ॥ ਅਨਮੁਖ ਸਚੁ ਰੁਮੁ ਭੁਭਿਭਿਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾਈ ਕੁਚੁ
 ਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣਾਈ ਕਿਦਾ ਥਿਧਾ ਸੁਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਸਚੁ ਦਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ॥
 ੬ ॥ ਅਨਮੁਖ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਿਭੈ ਮੰਤਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮਾਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ
 ਸੋਈ ਬੁਝਨ ਕਾਈ ॥ ੭ ॥ ਦਾਇਆ ਦੁਆ ਪਾਰਿ ਮਧੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥
 ਦਾਇਪੁ ਗੁਰਮੁਖ ਧਰੇ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ॥ ੮ ॥ ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਪੁਰਖ
 ਏ ॥ ਆਸਾ ਬਿਧੇ ਦਨੁ ਕਰਾਏ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕਰ
 ਮੁਖ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਮੁਕਤਿ
 ਨ ਹੋਈ ਪਰਪਿਚਰੁ ਰੁਮਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੇਛੁਟੇ ਸਚੁ ਕਾਰੁ ਕ
 ਮਾਈ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਿਭੁ ਗਤਿ ਰਤੇ ਥੀ ॥ ਚਾਰੀਠ ਕੁਰਸਿ ਉਥਾਇਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕ
 ਰਿਕਰਿਤੀ ਰਬਨਾਵਹਿ ॥ ਜਿਉ ਤਪੁ ਰਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਗਠਿ ਨਿਗ੍ਰਿਹਿ ਨਿਅਪਤੀ ਜਨਈ
 ਸੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਠੀ ਕਾਲਮਾਹਿ ਏਕਿ ਕਲਗਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨੈਨ ਭੁਖੀ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਕੁਝੁ ਦਰੁ ਤੈ ਦਰਤਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰੁਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ
 ਪਰਵਹੁ ਸਿਰਿ ਦਾ ॥ ਨਾਮ ਕਾਵਨਿ ਛੁਵੈ ਥੀ ॥ ਜੇਹਿ ਸੁਸੇਵੈ ਸੋ ਆਬਿਨਸੀ ਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਣੁ ਸਿਤਾਈ
 ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਧਿਗਈ ॥ ਮਾਕਭਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਅਸਿਖ ਭਿਧਾਰੇ ॥ ਸੁਰਬਜੀ ਮਾਜ
 ਗੁਜੀ ਦਨ ਦਤਾ ॥ ਨਿਰਭੁਭਿ ਮੇਲੁ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਗਲੇ ਸਾਚਹਿ ਗੁਰੁ ਰੁਝਾਰੀ ॥ ਮਾਧਿਧਿ
 ਸੁਨੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਨਨਕਸਾਚ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਗੈ ਮੇਦੀ ਸੈ ਸਾਚ ਰਜਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ਮਾਧੁਮਹ
 ਲਾ ॥ ਸਾਚੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਭਿ ਸੁਭਾਵਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਭੁ ਦਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪ
 ਮੇਸਰਿ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਕੇਚਾ ਕਰੁ ਤਿਸੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਜੈ ਅਲਖ ਅ
 ਭੇਦਾ ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਖਸਿਓ ਏਵਹਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਏਵੇ ਤੋਟਿ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ
 ਲੇਲੇ ਮੁਕਰ ਪਭਿਦੇ ਕਾਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਨ ਬੁਝਹਿ ਸਾਬਿਨੀ ॥ ਤਿਦੇ ਜੇ ਭੁਗਤਿ ਭੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਬਿਜਾਗੀਠੇਦਿਨਗਤੀ। ਸਾਚੀਕੀਲਿਵਹੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਸੇਇਰਹੇਸੇਲੁਟੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਬਤੁਤਾਈਹੇ॥੪॥ ਕੁੜੇਅਵੇਕੁੜੇਜਾਵੇ। ਕੁੜੇਰਤੀਕੁੜਕਮਾਵੇ। ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹ
 ਪੇਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੫॥ ਕੁੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵੜੀ। ਜਿਉਵੜੀਊਜਾਕਿਉਜਾੜੀ
 ਨਮਾਬਿਨਕਛੁਸਾਦਿਨਲਗੀ। ਹਰਿਬਿਸਰਿਅੰਦਖਪਾਈਹੇ॥੬॥ ਰੋਜਨੁਸਾਚਮਿਲੈਆਪਾਈ
 ਨਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਡਿਅਈ। ਚੀਨੰਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ ਨਵਦੁਬੁਝ
 ਚੇਟਾਖਾਏ। ਬਹੁਤਾਸਿਅਨਪੁਰਮੁਨਜਾਏ। ਪਾਰਿਪਾਰਿਮੁਏਅਚੇਤਨੁਚੇਤਹਿਅਜਗਤਿ
 ਭਰਲਦਾਈਹੇ॥੮॥ ਬਿਨੁਬਾਦਿਬਿਰੇਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ। ਮੇਏਖਾਛਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਮਨੁ
 ਤਨੁਅਗਪਿਮਿਲੈਜਗੁਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤੁਬਣਈਹੇ॥੯॥ ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨ
 ਪਾਵੇ। ਜੇਕੋਵਡਕਹਾਏਵਡਾਈਖਾਵੇ। ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਦਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈ
 ਹੇ॥੧੦॥ ਵਡੀਵਡਿਅਈਏਪਰਵਾਹੇ। ਆਪਿਉਪਾਏਵਨੁਸਮਾਹੇ। ਆਪਿਦਾਏਆਉਦੁਰਿ
 ਨਹੀਦਾਤਾਮਿਥਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੧॥ ਏਕਿਸੋਗੀਏਕਿਰੋਗੀਵਿਅਪੋ। ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੇਸੁਆਪੇਆਪੋ। ਭਗਤਿਭੁਭਿਹੁਰਕੀਮਤਿਪੁਰੀਅਨਹਾਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ ਏਕਿ
 ਨਗੇਕੁਖੇਕੁਵਹਿਕੁਵਾਹੇ। ਏਕਿਹੁਕਗਿਮਗਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ। ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀਸਾਕ
 ਜਾਵੇਬੁਝੈਸਬਦਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ ਏਕਿਤੀਰਥਨਵਹਿਅਨਿਨਖਾਵਹਿ। ਏਕਿਅਗਨਿਜਲ
 ਵਹਿਏਹਖਪਾਵਹਿ। ਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਤੁਬੀਧਿਪਾਰਿਲਿਖਾਈਹੇ॥੧੪॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿਛੋਤੁਹਿਉਭੁਜਿਜਾਈ। ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੇਅਵਾਈ। ਪਾਰਿਪਾਰਿਬੁਭਹਿਕੁੜਕਮਾਵ
 ਹਿ। ਕੁੜਿਕਾਲੁਬੋਰਾਈਹੇ॥੧੫॥ ਹੁਕਮੇਅਵੇਹੁਕਮੇਜਾਵੇ। ਬੁਝੈਹੁਕਮੇਸੋਚਿਸਮਾਵੇ। ਨ
 ਨਕਸੋਚਮਿਲੈਮਾਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੬॥ ਪ॥ ਮਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪੇਕਰ
 ਤਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾ। ਜਿਨਿਆਪੇਆਪਿਉਪਾਏਪਛਤਾ। ਆਪੇਜਤਿਗੁਰਮੁਖੇਸੇਵਕੁਆ
 ਪੇਸਿਸਾਦਿਉਪਾਈਹੇ॥੧॥ ਆਪੇਨੇੜੈਨਹੀਦੁਗੇ। ਬੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੁਰੇ। ਤਿਨਕੀਸਿ
 ਗਤਿਅਹਿਨਿਮਿਲਾਹਗੁਰਸਿਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ ਜਾਗੀਜਾਗੀਸਿਤੁਭੁਲੇਪੁਭੁਲੇਹੇ।

ਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ। ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖਦਾਲਪੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾ
 ਈਹੇ। ੩॥ ਉਦਿਜਾਗਤੁਰਹਹਿਨਸੁਤੇਦੀਸਾਹਿ। ਸਿਗਤਿਕਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਾਹਿ। ਕਾਇਮਲ
 ਮੇਲਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਉਦਿਰਹਹਿਤੁਗਤਿ। ਲਿਵਲਾਈਹੇ। ੪॥ ਬੁਝਹੁਹਰਿਜਨੁਸਤਿਗੁਰਬ
 ਣੀ। ਦੇਹੁਜੇਬਨੁਸਾਸੁਹੇਦੇਹੁਪੁਰਾਣੀ। ਆਜਕਾਲਮਾਰਿਜਾਈ। ਮੇਪਾਣੀਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੇ
 ਧਿਆਈਹੇ। ੫॥ ਛੋਡਹੁਪਾਣੀਕੁੜਕਥੜਾ। ਕੁੜਮਾਰੇਕਾਏਉਛਹੜਾ। ਸਾਕਤਿਕੁੜਿਪਾਰਿ
 ਹਿਮਨਿਹਉਮੇਦੁਹਮਾਗਕੀਪਚੋਪਚਾਈਹੇ। ੬॥ ਛੋਡਹੁਨਿਦਤਾਤਿਪਰਾਈ। ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਦਤੁ
 ਹਿਸਾਂਤਿਨਾਆਈ। ਮਿਲਿਸਤਸਿਗਤਿਨਾਮਸਲਾਹਹੁਮਾਤਮਰਾਮਸੁਖਾਈਹੇ। ੭॥ ਛੋਡਹੁ
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈ। ਹਉਮੈਬਿਧਛੋਡਹੁਲਿਪਦਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸਗਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇ
 ਓਤਰੀਨੇਭਉਜਲਤੁਰਾਈਹੇ। ੮॥ ਆਗੇਬਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ। ਤਿਥੈਅਵਰੁਨ
 ਕੇਦੀਜੀਉਇਕੇਲਾ। ਭੁੜਭੁੜਅਗਨਿਸਾਗਰਦੇਲਹਰੀਪੜ੍ਹਿਦਤੁਹਿਮਨੁਖਤਾਈਹੇ।
 ੯॥ ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਨਦੇਤਾਏ। ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੁਦੀਬਿਧਿਜਾਏ। ਜਿਨਿਪਾਇਆਤਿ
 ਨਿਪੁਛਹੁਤਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ। ੧੦॥ ਗੁਰਬਿਨੁਉਗਝਿਮਰਹਿਬਿਕਾਰਾ। ਜਮ
 ਸ਼ਿਰਮਾਰੇਕਰੇਖਆਗਾ। ਥਾਧੇਮੁਕਤਿਨਹੀਨਗਨੰਦਕੁਬੁਧਹਿਨਿਦਪਰਾਈਹੇ। ੧੧॥ ਬੋਲ
 ਹੁਸਾਰੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਗਾਵਹਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਾਰਿਨਿਦਗਿ। ਬਿਘਨੁਨਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀ
 ਇਉਂਭਵਜਲਪਾਰਿਏਘਾਈਹੇ। ੧੨॥ ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਮੁਨਿਦਾਸੀ। ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਵਿਨ
 ਸੀ। ਨਾਜੀਉਮਰੇਨਮਾਰਿਆਜਾਈ। ਕਾਰਿਦੇਖੇਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ। ੧੩॥ ਉਹੁਨਿਗਮਲਹੈਨਹੀ
 ਅੰਧਿਆਰਾ। ਉਹੁਆਪੇਤਖਤੁਬਹੈਸਾਚਿਆਰਾ। ਸਾਕਤੁਕੁੜੇਬਿਧਿਭੁਵਈਅਹਿਮਾਰਿਜਨਮ
 ਹਿਆਈਜਾਈਹੇ। ੧੪॥ ਗੁਰਕੇਸੇਵਕੁਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇ। ਉਦਿਥੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁ
 ਵੀਚਾਰੇ। ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਣਹਿਸਤਸਿਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ। ੧੫॥ ਆਖਿਤ
 ਰੰਜਨਪਿਤਰਤਾਰੇ। ਸਿਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ। ਨਨਕਤਿਸੁਕਾਲਲਗੇਲਾਜਿਨਿਹਰ
 ਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ। ੧੬॥ ੬॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ । ਕੇਤੇਜੁਹਵਰਤੇਹਥਾਰੇ। ਤਵੀਲ

ਈਠਾਇਤੁਬਾਗੈ। ਧਿਧੁਕਾਗਿਨਿਗਲਖੁਥੈਠਨਤਦਿਧਿਧੁਪਸਾਰਾਹੈ॥ ੧॥ ਜੁਗੁਛਤੀਹਤਿਨ
 ਵਰਤਾਏ॥ ਜਿਉਤਿਉਰਾਣਤਿਵੇਚਲਾਏ॥ ਤਿਸਹਿਸਗੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪ
 ਰਾਹੇ॥ ੨॥ ਗੁਪਤੇਬੁਝੁਹਜੁਗੁਚਤੁਆਰੇ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈਉਦਰਮਸੁਥੇ॥ ਜੁਗੁਜਗੁਏ
 ਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਧੁਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੩॥ ਬਿਦਰਕਤੁਮਿਠਿਪਿੰਡਸਗੀਆ॥ ਪਉਣਪ
 ਠੀਅਗਨੀਮਿਠਿਜੀਆ॥ ਆਪੇਚੇਜਕਰੇਗੀਮਹਲੀਹੰਗਮਾਈਅਮੋਹਪਸਾਰਾਹੈ॥ ੪॥
 ਗਰੁਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਧੁਧਿਆਨੀ॥ ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤੁਜਾਮੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਨਮੁਸਮਾਏ
 ਅੰਤੁਉਦਰਮਸੁਰਾਹੈ॥ ੫॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗਿਆਈਆ॥ ਸਿਦਸਕਤੀਘਰਿਦਾ
 ਸਾਪਾਈਆ॥ ਏਕਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿਕੁਹਾਰੇਅੰਧਲੈਨਮੁਵਿਸਾਰਾਹੈ॥ ੬॥ ਬਾਲਕੁਮਰੇਬਾਠ
 ਕਕੀਲੀਲਾ॥ ਕਹਿਕਹਿਰੇਵਹਿਬਾਲਰੀਲੀਲਾ॥ ਜਿਉਕਾਸਾਸੇਈਤਿਨਹੀਲੀਅਬੁਲਾਰੇ
 ਵਦਹਾਰਾਹੈ॥ ੭॥ ਕੁਰਿਜੋਥਨੁਮਾਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ ਮੇਰਮੇਰਕਾਰਿਰੇਵੀਜੈ॥ ਆਈਆਕ
 ਗਇਰੇਇਵਿਗੁਰਹਿਧਿਗੁਜੀਵਣਸਿਸਾਰਾਹੈ॥ ੮॥ ਕਾਲੀਹੁੰਨਿਧਉਠੇਆਏ॥ ਵਿਦਨਵੇ
 ਗਥੁਗਾਈਆਗਵਾਏ॥ ਦੁਰਮਤਿਅੰਧਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਘੁਠੇਰੇਈਪੁਕਰਾਹੈ॥ ੯॥ ਆਪੁਦੀ
 ਚਾਰਿਨਰੇਵੇਕੋਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਠੈਤਸੇਈਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਗਰਬਜਰੁਕਪਾਦਨਖੁਲਹਿਸਬ
 ਦਿਸੈਨਿਸਤਾਰਾਹੈ॥ ੧੦॥ ਬਿਰਧਿਰੁਦੈਅਤਨੁਛੀਜੇਵੇਹੀ॥ ਰਾਮੁਨਜਪਦੀਅੰਤੁਸਨੇਹੀ॥
 ਨਮਦਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਏਵਰਗਰਸੁਠਖਆਰਾਹੈ॥ ੧੧॥ ਨਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੁੜਿਆਰੇ॥
 ਆਵਤੁਜਤਪੜੈਸਿਰਿਛਰੇ॥ ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਵਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈਸਿਰਿਮਾਰਾਹੈ॥ ੧੨॥ ਘਜੇ
 ਪੜੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ ਬਿਨੁਅਕੁਭਗਤੀਬਾਇਮਰੀਜੈ॥ ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮ
 ਗੇਕਿਆਚਾਰਾਹੈ॥ ੧੩॥ ਪਰਵਿਰਤੀਨਗਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੋਸੀਰੀਸਬਦਿਘਰਜਾਣੈ॥
 ਕਿਸਹੀਉਦਾਅਗਬਿਨਚਲੈਸਾਰਿਖਰਾਸਾਰਿਆਰਾਹੈ॥ ੧੪॥ ਸਾਚਬਿਨਦਗਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥ ਸਾ
 ਚਸਬਾਦਿਪੜੈਪਾਤਿਹੋਈ॥ ਆਪੇਥਖਾਸਿਲਏਤਿਸੁਭਵੇਹਉਮੰਗਰਬਨਿਵਾਰਾਹੈ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ
 ਰੂਪਤੋਹਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ ਜੁਗਹਜੁਗੀਭੁਤਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਨਨਕਨਮਜਪਤੁਰਤਥੀਸਚੁਤ

ਰੰਤਰਣਹਰਾਧੇ॥੧੬॥੧॥੧॥ਮਾਭੁਮਹਲਾ॥ਹਰਿਸਾਮੀਭੁਨਾਹੀਮੇਕੇਈ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁ
 ਟੀਅਸੁਰਤਿਸਮੇਈ॥ਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਭਿਪਾਲਸਮਾਲੇਸੇਅੰਤਿਰਿਦਨਾਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰ
 ਸਰਵਹਰਮਹੀਸਾਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰਤਨੁਲਾਲਸਹਸਾਰੇ॥ਐਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗ
 ਵਤੁਮਨੁਤਨੁਤੀਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗਾਹਅਗਾਧੀਨਿਗਲਾਪਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਰੁ
 ਰੋਗਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਮੇਲਿਲਾਏਗੀਧੀਨਾਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਸੁਹਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਵਿਜਗਾਦਿਰਾਮਨਮਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਾਗਿਰਿ
 ਪਾਬਖਸੇਅਵਹੁਣਕੀਨਾਹੇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਸਪਾਏ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਹੀਕੁਰਲਾਗੇਜਿਸੁਅਗਨਿਬਝੀਠਹੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥ਕਾਇਅ
 ਹੁਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖਓਹੁਸਿਦਰੁਨਹੀ॥ਅੰਹਿਨਿਸਿਭੇਗੇਚੈਜਾਬਿਨੇਈਭੀ
 ਚਲਤੇਮਤਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸਿਸਾਦਿਓਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੇ॥ਪਛਿਣਪਾਈਥੈਸੁੰਤਰਗਾਜੇ॥
 ਮਨੁਆਰੇਏਦੁਤਸਿਗਰਿਮਿਲਿਸੇਪਾਏਜੇਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥੭॥ਨਾਮਾਵਿਸਾਰਿਦੇਖਦੁਖਸਹੀਐ
 ਹੁਕਪੁਤਾਇਆਚਲਣਾਕਿਰਿਰਹੀਐ॥ਨਰਕਕੁਪਮਹਿਗੇਤੇਖਾਵੇਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨ
 ਹੇ॥੮॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੇਗਾਈਐ॥ਜੇਸਾਕੀਚਿਤੇਸੇਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਹੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਕਿਰਤਿਬਾਂਧਾਗਤਿਦੀਨਾਹੇ॥੯॥ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ਲੇਖਾਲੀਜੇ
 ਤਿਲਜਿਓਪੀੜੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤਸੁਤਥੇਈਨਹੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ॥੧੦॥
 ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਕੇਈਨਹੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਰਾਇਦਿ
 ਅਨੁਦਿਨਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ॥੧੧॥ਕੁੜਛੇਤੀਸਾਚੇਕਓਧਾਵਹੁ॥ਜੋਇਛੁਹੁਸੇਈਫਲਪਾਵਹੁ॥
 ਸਾਚੁਦਖਰੁਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਭਲੇਏਲਾਹਸਭਿਦਾਕੀਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਮੁਦਖਰੁਏਚਲਹੁ
 ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥੇਜਿਲਹਹਿਜਨਪੁਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨ
 ਹੇ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭਥੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੰਪਵਹੀ॥ਗੁਰਕੇਸਥਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹੀ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਥਾਈਸਤਿਸਤਿਕਾਰਿਮਾਨਧਾਈਐਅਮਰਮੇਲੀਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਰਦਸਾਰਦਸੇਦਕੁਤੇਰੇ॥

ਤਿਭਵਾਇਸੇਵਕੁਵਡਹੁਵਡੇਗੇ॥ ਸਭਤੋਰੀਕੁਟਰਤਿਤ੍ਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਦਤ੍ਰਾਸਭੁਤੋਰੇਕਾਰਵਕੀਨਹੇ॥
 ੧੫॥ ਏਕਿਦਰਸੇਵਹਿਦਰਦਵਦਾਏ॥ ਓਇਦਰਗਹਪੇਧੇਸਤਿਗੁਰੁਛੁਡਾਏ॥ ਹਓਮੇਥਿਧਨੁਸ
 ਤਿਗੁਰਤੋਰੇਚਿਤ੍ਰਚਿਤਲਚਲਾਇਨਦੀਨਹੇ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹਾਥਿਧਿਸੰਦੀ॥
 ਜਿਤੁਪੁਤਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈ॥ ਹਓਮੇਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਜਨਨਕਹਤਿਗੀਭੀਨਹੇ॥
 ੧੭॥ ਘਮਾਰੁਮਹਲਾ१ ॥ ਅਸੁਰਸਿਘਾਰਣਗਮਹਾਰਾ॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਗਮਈਅਰਾਮੁਧਿ
 ਮਾਰਾ॥ ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਵੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸ
 ਗਣਿਤਮਾਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਪਾਰਉਤਾਰੀ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰਅਤਿਗਹਰਾਗੁਰਜ
 ਭਿਗੁਰਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੇਝੀਨਹੀ॥ ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਗਹਿਮਰਿਜਾਹੀ
 ਪੁਗਥੀਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਾਅੰਧੁਖਮਾਰਾਹੇ॥ ੩॥ ਏਕਿਅਵਹਿਜਾਵਹਿਘ
 ਰਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਕਿਰਤੁਕੇਥਾਧੇਪਾਪੁਕਮਾਵਹਿ॥ ਅੰਧੁਲੇਸੇਝੀਬੁਝਨਕਾਈਲੋਕੁਬਰਾਮ
 ਹੋਕਾਰਾਹੇ॥ ੪॥ ਪਿਗੁਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨੁਸੀਗਾਰਾ॥ ਪਰਪਿਰਗਤੀਖਸਮੁਦਿਸਾਰਾ॥ ਜਿਉ
 ਥੇਸੁਆਪੁਤਬਾਪੁਕੇਕਹੀਅੰਤਿਉਫੇਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥ ੫॥ ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਾਰਿਮਹਿਦਖਘਨੇ
 ਗੇ॥ ਨਗਕਿਪਗਹਿਅਗਿਅਨਅੰਧੇਗੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੇਜੀਨਿਹਰਿਕਨੈਮੁਦਿਸ
 ਰਾਹੇ॥ ੬॥ ਸੁਰਜਤਪੇਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ॥ ਅਪੁਤਪਸੁਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲਾ॥ ਆਸਮਨਸ
 ਕੁਜਕਮਾਵਹਿਰੇਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ॥ ੭॥ ਅਸਤਕਿਰਾਗੁਕਲਗਜਿਰਿਭੁਰਾ॥ ਕਿਛੀਕਛਿਤੁ
 ਵਜਦੁਲਿਘਾਸਿਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੇਹਿਬਆਦਿਜਗਾਈਰਾਮਨਸਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥ ੮॥ ਪੁ
 ਤਕਲਤਜਗਿਹੇਤਪਿਆਰਾ॥ ਮਾਏਅਮੋਹਪਸਾਰੇਅਪਾਸਾਰਾ॥ ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰ
 ਤੋਰੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ॥ ੯॥ ਕੁਛੁਭੀਰਾਛੇਬਹੁਰਾਹੀ॥ ਮਨਮੁਖਦਾਝੇਪੜਿਪੜਿਤੁ
 ਹੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਗੁਰੁਵਡਦਣਨਾਮੰਜਪਦੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਗੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥
 ਸਤਿਦਖਮਟੇਮਾਰਗੀਪਾਏ॥ ਕਿਰਪਾਦਿਨਗਛਈਮਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ॥ ੧੧॥
 ਖੇਹੁਖੇਹੁਰਲੇਤਨੁਛੀਜੇ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਥਸੈਲੁਨਤੁਜੇ॥ ਕੁਛੁਪਦਾਵਕਰੇਬਹੁਤੋਰੇਨਗਕਿ

ਸੁਗਤਿ ਅਵਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧੁ ਬੁਧਾਇ ਅੰਗ ਮਨ ਲੇ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਦਾ ਬਿਧਾ ਘਰ ਬਹੁ
 ਤੇ ਘਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹੁ ਪੀਤਿ ਨ ਉਪਜੇ ਬੁਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਕਤ ਮਾਇ
 ਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਸਾ ਰਿਕਹਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਹਗੁਣ ਅੰਤਿ ਰਿਖ ਪਹਿ ਪਾਵ
 ਹਿ ॥ ਨਾਹੀ ਪਾਰਉਤਾਰਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀ ਆਹਿ ਕਾਕਿ ਆਰਾ ॥ ਕੁਊ ਕਿ ਮਗਹਿ ਭੁਊ
 ਕੁਊ ਭੁਊ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੁਠੇ ਕੁਕਰ ਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮ ਭਿਟਰ ਗਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਲੈ ਤੁਮ ਨ ਆਵੇ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇ ਸੁਗਤਿ ਪਰੇ ਕੋ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ਕੁਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ
 ਵਰਗਹ ਪਿਆਰਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਾਤਿ ਮੀਤਿ ਪਾ
 ਈ ॥ ਨਨਕਹ ਰਿਜਾ ਪਿਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਆਤਮ ਹਲ
 ੧ ॥ ਘਰੁ ਹਰੇ ਮਨੁ ਗਧਾਇ ਅਨੇ ॥ ਰਾਮ ਜਪਹ ਅੰਤਿ ਰਿਗਤਿ ਪਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ
 ਰਚਹ ਅਪਰੰਪਰਾਇ ਉਪਾਵਹੁ ਕਾਤਿ ਦੁਆਰਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸੁ ਰਿਐ ਸਮਜੇ ਹਿਨ ਲਾਗੇ
 ਸਾਭੇ ਸੁਖਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਛੁਨਿਆਗੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਭੁਗਮਾਖੀ ਜੀ ਅੜੇ ਦੇਹੁ ਪਰਮਤਤੁ ਵੀਰ
 ਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਿ ਰੀਠਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
 ਰਾਮ ਰਹੁ ਰੀਠੀ ਰਾਤੇ ਦੇਹੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸ਼ਿ ਜਮੁ ਸਾਰਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹਾ ॥ ਸਿਤ
 ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਸੁਣੇ ਲਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨ ਬਹੁ ਭਿਨ ਗਰਭੁ ਮਸਾਰਾਹੇ
 ੪ ॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਨਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਗਿਣਿ ਵਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ
 ਜਮੁ ਜੋਹਿਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮਾ ਪਿਆਰਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦਤਾ ਵਡਵਾਣਾ ॥ ਜਿ
 ਸੁ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਚੁ ਸੁਖ ਬਾਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚਕੁ ਜਮ ਭੁਏ
 ਭਾਰਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਪਚਤਤਾ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਭਿਸੁ ਮਾਹਿ ਰਾਮ ਰਤੁ ਨ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ
 ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਅੰਸ ਬਾਇ ਵੀਚਾਰਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਖਰੇ ਹੁਜਨੁ ਭਾਈ ॥ ਧਿਆਨ
 ਹੁਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਤਮ ਚੀਨੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾਹੇ ॥
 ੨ ॥ ਸਾਕਤਿ ਕੁਕਰ ਪਦਮਾਹਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਭਿ ਨਿਦਾ ਕਰਹੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵ

ਹਿੰਦੁ ਨਿਜਾਵਹਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਨੀ ਨਰਕੁ ਮਝਾਰਾਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇਨ ਚੁਕੈ ਨ ਜਮ ਤੇ ਤਨ
 ਕਥੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕੈ ॥ ਥਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭੁਰਮ ਫਾਰਾਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰ ਸਾਕਤ ਕਹੁ ਕਤ ਰਿਆ ॥ ਹਉ ਮੇਕਰਤਾ ਤੁ ਦਜਾ ਲੀ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਠੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ
 ਹਰਿ ਜਪੀ ਅੰ ਪਾਰਿਓ ਤਾਰਾਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੇਈ
 ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਿਜੀ ਨਾਮਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੁਤੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੁਲਾਹੁ ਆਵਹੁ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਮਰੇ ਤਨ ਚੇਤ ਹਿਦ ਪਲਾ ਕੇ ਤਾਰਾ ਮ
 ਪਕਾਰਾਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੇਜਾਏ ਜਿਨਿ ਦਾਤੇ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸੁ ਕਉ ਦੇਸੁ ਦੇ
 ਹਿਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹ ਅਪਣਾ ਕੀਅ ਕਰਾਰਾਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉ ਮੇਮ ਮਤਾ ਕਰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਸਾਮਨ
 ਸਾ ਬੀਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਲੇਚਾਲੇ ਬਿਖੁਲਾ ਦੇਛੁ ਗਬਿ ਕਾਰਾਹੇ ॥੧੫॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਬ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮਨ ਹਿਸਮਾਈ ॥ ਓਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖ
 ਹੁ ਪਾਰਿਆਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾ ਦੇਕਾ ਦਵਹਾਰਾਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀਓ ਦਿਪਗਤੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੁਖਿ ਹ
 ਗਿਲਿਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਬਖਸੈ ਪਾਰਿਓ ਤਾਰਾਹੇ ॥੧੭॥
 ੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਵਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਮਰ ਬੁਢਾਇਆ ਲਮਾਰੀ ॥
 ਤੇਰੇ ਜਨ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਅਾ ਦਿਜ ਗਾਇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਕੁਪ ਅਨੂਪ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੇਵਤਿ ਦੇਚ ਲਾਵਹਿ ਸੁਭ ਤੇਰੇ ਕੀਅ ਕਮਾ
 ਹੇ ॥੨॥ ਅਤਿ ਰਿਜੇ ਤਭਲੀ ਜਗੁ ਜੀਵਨਾ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਸੁਪੀਵਨਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆ
 ਪੇ ਦੇਵਤਿ ਹੁ ਲੇਈ ਜਗਤਾ ਪਿਤ ਦਾਤਾਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ
 ਅਗਨੀ ਜੀਵਿ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੇਵ ਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰਹਤਾਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰ
 ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਗਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਾਇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਭੁਬਹਿਦ
 ਸੁਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵਰਤਾਹੇ ॥੫॥ ਆਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ
 ਤਤੁ ਪਰਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਾਇ ਰਹਿ ਰੀਰਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਮੇਭੂਤਾਹੇ ॥੬॥ ਇਹ

ਮਨੁਭੀਜੇਸਥਾਦਿਪਤੀਜੇ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕਿਆਦੇਕਾਟਿਕੀਜੇ॥ ਅੰਤਰਿਭੇਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੰਦਰੁਇ
 ਨਿਸਾਕਤਿਦੁਤਨਜਾਤਾਹੇ॥੧॥ ਦੰਦਰੁਦੁਤਨਭੀਹਲੇ॥ ਖਿਚਿਤਾਇਕਗਹਿਬੇਹਲੇ॥ ਸ
 ਬਦੁਸੁਗਤਿਭੈਨੁਆਵੈਜਵੈਪਤਿਪੇਈਆਵਤਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ ਕੁਕੁਕੁਕੁਤਨੁਸੁਖੇਢੇਰੀ॥
 ਬਿਨੁਨਵੈਕੈਸੀਪਤਿਤੇਰੀ॥ ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਜੁਗਰਾਭੇਜਮਕਿਕਰਕਾਲਿਪਗਤਾਹੇ॥੩॥ ਜ
 ਮਦਰਿਥਾਧੇਮਿਲਹਿਸਜਾਈ॥ ਤਿਸੁਅਪਰਾਧੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ॥ ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਥੀ
 ਲਲਾਵੈਜਿਉਕੇਤੁਮੀਨਪਗਤਾਹੇ॥੪॥ ਸਾਕਤਢਾਸੀਪੜੈਦਿਕੇਲਾ॥ ਜਮਦਸਿਕੀਆ
 ਅੰਧੁਦਹੇਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਤਿਨਸੁਝੈਆਜੁਕਾਲਿਪਾਰਿਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਤੁ
 ਨਬੋਲੀਕੇਈ॥ ਅੰਧੇਭੈਥੈਰਾਖਾਪੁਰੁਸੇਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਦੇਵੈਕਾਰਿਕਿਰਪਾਇਓਸਲਲੇਸਲਲ
 ਮਿਲਤਾਹੇ॥੬॥ ਕੁਲੇਸਿਖਗੁਰੁਸਮਝਾਏ॥ ਭਿਝੈਜਾਏਮਾਗਗੀਪਾਏ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਸੋਦਿਸ
 ਵਾਦਿਨੁਰਤੀਦੁਖਭੈਜਾਨਿਸਿਗਿਸਖਤਾਹੇ॥੭॥ ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਕਗਹਿਕਿਆਪਾਈ॥ ਬਹੁ
 ਮੰਦਿਦੁਖਹੋਸਿਨਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਲਖੁਕਧਹੁਕਿਉਲਖੀਅੰਧੇਸੁਬਖਸੇਤਿਸਹਿਪਛਾ
 ਤਾਹੇ॥੮॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨਾ॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸੁਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਨਿਰਮਲਜੇਤਿਸਥਾਈਪਾਟਿਟੀਪਕੁਗੁਰਮਖਿਜਾਤਾਹੇ॥੯॥ ਭੋਜਨਾਗਿਅਨਮਹਾਰਸੁ
 ਮੀਠਾ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਤਿਨਿਦਰਸਨੁਗ੍ਰੀਠਾ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਿਮਿਲੇਥੈਰਾਗੀ॥ ਮਨਮਨਸਾਮਾਰ
 ਮਿਲਤਾਹੇ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਪਰਧਨਾ॥ ਤਿਨਪਾਟਿਪਾਟਿਅੰਤਰਿਧੁਮੁਪਛਾਨਾ॥ ਨ
 ਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਜਨਕੀਸਿਗਤਿਦੀਜੇ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਗਰਿਪੁਰੁਜਾਤਾਹੇ॥੧੧॥੫॥੧੧॥
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਜਿਨਿਪਤਚਕ੍ਰਧਰੇਵੀਰਾਰੇ॥ ਆਪੇਕਰਤ
 ਬਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਸਚਾਦੇਪਰਵਾਹਾਰੇ॥੧॥ ਵੇਕੀਵੇਕੀਜਿਤੁਰੁਪਾਏ॥ ਵਾਇਪੰਦੀਵਾਇਗਾਹਚਲ
 ਏ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਿਲੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਸਚੁਨਮਜਾਪਿਲਾਹਾਰੇ॥੧॥ ਪੜ੍ਹਾਹਿਮਨਮੁਖਪਗੁਬਿਧਿਨਹੀ
 ਜਨਾ॥ ਨਾਮੁਨਬੁਝਹਿਭੁਗਮਿਭੁਲਨਾ॥ ਲੈਕੇਵਢੀਦੋਨਿਹੰਗਾਹੀਦੁਰਮਤਿਕਾਗਲਟਾਹਾਰੇ॥
 ੩॥ ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਤਤੁਨਜਾਣਾ॥ ਵਿਦੁਗੁਰਪੂਰੇਤਤੁਨਪਾਈ

ਅੰਸਚੁਸਚੇਸਚੁਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਸੁਤਿਸੁਤਿਸੁਤਿਸੁਤਿਅਖੇ॥ਅਪੇਵਨਸਚੁਸਚੁਖੇ॥
 ਜਿਨਕਉਨਦਾਰਿਕਰੇਪੁਤੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸਲਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸੁਤਿਸੁਤਿਅਖੇਕੇ
 ਤੀਬਾਣੀ॥ਸੁਤਿਕਹੀਅੰਕੇਅਤਿਨਜਾਣੀ॥ਜਾਕਉਅਲਖਲਖਾਏਅਪੇਅਕਥਕਥਾਬੁਧ
 ਤਾਹਾਹੇ॥੬॥ਜਨਮੇਕਉਵਾਜਾਹਿਵਾਧਾਏ॥ਸੋਹਿਲਕੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ਜੇਜਨਮੇਤਿਸਸ
 ਰਪਰਮਰਣਕਿਰਤੁਪਾਏਅਸੀਗਿਸਾਹਾਹੇ॥੭॥ਸਿਜੋਗਿਵਿਜੋਗਿਮਠੈਪੁਰਕੀਏ॥ਸਿਸਾਟੇ
 ਉਪਾਏਦਖਸੁਖਦੀਏ॥ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭੁਏਨਿਰਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲਸਨਾਹਾਹੇ॥੮॥ਨੀਕੇਸ
 ਰੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ਸਚੁਸਚੁਦਾਲੇਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਚਾਦੁਖਗੁਜਿਸੁਧਨਪਏਸਚੇਸਬਦਿਉਮ
 ਹਾਹੇ॥੯॥ਕਾਚੀਸਉਦੀਤੇਦਾਅਵੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਦੁਜਕਰੇਪੁਤੁਤਾਵੇ॥ਪੁੰਜੀਸਾਥਤਿਰਸ
 ਸਲਾਮਤਿਚਕਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸਤੁਕੋਬੋਲੈਅਪਣੁਤਾਣੇ॥ਮਨਮੁਖਦੁਜੋਬੋਲਿਨਜ
 ਏ॥ਅੰਧਲੰਕੀਮਤਿਅੰਧੁਲੀਬੋਲੀਅਮਾਇਗਾਇਆਦੁਖਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੇ
 ਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ਦੁਖਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨੁਸੋਕਿਅਲੇ
 ਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ਆਵਦੁਜਾਣਨਹੀ
 ਜਮਧਾਰਾ॥ਭੁਲਛੋਰੀਤਤੁਮੁਲਪਰਤਮਨਿਸਚਾਉਮਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਲੇਗੁਨਹੀਜ
 ਮੁਮਾਰੈ॥ਨਾਦੁਖਦੇਖਹਿਧਿਧਕਰਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਪਦਅੰਤਰਿਪੁਜਾਅਦਰੁਨਦੁਜਾਕਾਹਾਹੇ॥
 ੧੪॥ਉੜਨਕਥਨੈਸਿਫਤਿਸਜਾਈ॥ਜਿਉਤੁਪੁਤਾਵਾਹਿਰਹਹਿਰਜਾਈ॥ਦਰਗਹਪੇਧੇਜ
 ਨਿਸੁਹੇਲੇਹੁਕਮਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਕਿਆਕਹੀਅੰਗੁਣਕਥਾਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅਤਿਨਪ
 ਵਾਹਿਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਨਨਕਸਾਚਮਿਲੈਪਾਤਿਰਾਖਹੁਤੀਸਿਰਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੬॥੧
 ੨॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ੧॥੧॥ਵਖਣੀ॥੧॥ਕਾਇਅਨਗਕੁਨਗਰੁਗੜਅੰਦਰਿ॥ਸਾਚਾਵਸੁਪੁ
 ਰਿਗਰਨਿਦਰਿ॥ਅਸਾਥਿਰਥਾਨਿਸਦਾਨਿਕਮਲਾਅਪੇਅਪੁਉਪਾਏਦਾ॥੧॥ਅੰਦਰਿਕੋ
 ਵਡਜੇਹਵਨਾਲੇ॥ਅਪੇਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਬਜਰਕਪਾਦਜੜੇਜੜੇਜਾਣੇਗੁਰਸਬ
 ਦੀਖੋਲਾਏਦਾ॥੨॥ਭੀਤਰਿਕੇਵਗੁਫਾਘਰਜਾਈ॥ਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਦਸ

ਵੇਪੁਰਖਮਲੇਖਮਪਾਰੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ॥੩॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਇਕ
 ਸਾ॥ਆਪੇਕੀਤੋਖੇਲੁਤਮਸਾ॥ਬਲਦੀਜਾਣਿਨਿਵੇਗੋਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲਨਿਧਿਪਾਇਦਾ॥
 ੪॥ਧਰਤੀਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਆਪੀਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੇਖੇਲੁਕੀ
 ਸਭੁਥਾਈਕਲਾਖਿਚਫਹਾਇਦਾ॥੫॥ਕੁਰਮਠਾਰਹਮਾਲਾਇਤੇਰੀ॥ਚਉਰਫੁਲੇਪਵਣ
 ਲੇਫੇਰੀ॥ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਾਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸਾਸਿਘਰਸੁਰਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਤਾਹਿ
 ਨਹੀਧਾਵਹੀ॥ਸੰਫਾਲਿਓਬਿਖਮੀਮਿਤਫਲਪਾਵਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੇਹੁਣਗਾਵੇ
 ਹਰਿਰਸੁਚੇਹੁਚੇਗਾਇਦਾ॥੭॥ਸ਼ਿਲਿਮਿਲਿਸ਼ਿਲਕੋਰੇਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੁਰਜਿਕਿਰਦਿਬਿਜੁ
 ਲਿਗੋਦਗਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨਨਹੀਕੋਈਪੁਰਿਗਹਿਅਮਨਿਭੁਇਦਾ॥੮॥ਪਸਰੀਕਿ
 ਗਦਿਜੋਤਿਉਜਿਮਾਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਆਪਿਦਾਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦਰੁਣਸੁਣਕਾਰਸਦਾ
 ਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੋਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦਵਜੈਕੁਮਭਉਭਾਜੈ॥ਬਗਲਾਬੀਆਪਿਗਹਿਅਪ੍ਰ
 ਭਫਜੈ॥ਸਭੁਤੇਰੀਤੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੈਹੋਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰ
 ਮਲਸੇਈ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਦੁਜਾਕੋਈ॥ਦੇਕੇਕਾਰੁਦਸੈਮਨਿਭੁਵੈਹਉਮੇਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ
 ੧੧॥ਅਮੀਮਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਦੁਆਤੀਆ॥ਦੇਕੇਦੇਕੁਸੁਅਪਰੀਪਰੀ
 ਪਰੁਪਰਾਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੀਅਨਧਿਆਨਸੁਰਗਾਹਿਰੀਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈ
 ਤੇਰਾਚੀਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਬਤੁ
 ਮਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਅਖੁਟਭੀਰਾ॥੩॥ਵਾਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਪੁਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੇਕ੍ਰਿਦਿਛੁੜੇਕਰ
 ਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰੀ॥ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮਦਿ
 ਰੀ॥ਨਨਕਜਾਚੁਕਹੈਬੇਨਤੀਹਰਿਦਰਸਨੁਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਦਰਸਨਪਾਵਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਕੁਏਭੁਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੇਤੀਭਾਵਹਿਕਰਤੇ
 ਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ॥੧॥ਸੋਹਨਿਭੁਗਤੁਪੁਰੁਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤੁਭੁਦੇਹੀਰਦਾਸੁਤਮਾਰੇ॥

ਆਪੁਗਵਾਇਤੋਰੋਗਿਗਿਰਾਤੋ। ਅਨਾਇਨੁਨਾਮਧਿਆਇਦਾ। ੨। ਈਸਰੁਬੁਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ। ਇਵ
 ਤਪੇਮੁਨਿਤੋਰੀਸੇਵਾ। ਜੇਭੀਸਤੀਕੇਤੋਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ। ੩। ਵਿਦਜਾਦੇਕੋਇਨਜ
 ਏ। ਜੋਕਿਛੁਕਰੋਸੁਆਪਣਾਭਾਵੇ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਵੇਸਾਹਲਵਾਇਦਾ। ੪।
 ਜੇਤਿਸੁਭਵੇਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ। ਮਨਮੁਖਆਪੁਗਵਾਦੇਰੋਵੈ। ਨਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨੁਪਾਏਆਇਜਾ
 ਇਦੁਖਪਾਇਦਾ। ੫। ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਉਜਲਹੰਸਾ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸਾ। ਸਗ
 ਏਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੁਖਨਪਾਇਦਾ। ੬। ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੁਖਪਰਪਾਤਿਹੋਵੈ। ਰੁਕ
 ਹੋਰਹੁਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ। ਹਰਖਹੁਸੇਗੁਨਮਿਦਈਕਥਹੁਵਿਦੁਭਾਵੇਭੁਗਮਾਇਦਾ। ੭। ਗਿਆਨ
 ਵਿਹੁਈਭੁਵੈਸਥਾਈ। ਸਾਚਾਗਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ। ਨਿਰਭਉਸਥਦੁਗੁਰੁਸਚੁਸਤਾਜੇਭੀ
 ਜੇਤਿਮਿਲਾਇਦਾ। ੮। ਅਵਲਾਅਡੋਲਾਅਤੋਭੁਮਰਾਗੇ। ਭਿਨਮਹਿਦੁਹੋਫਰਉਸਾਗੇ। ਕੁਪਨਰੇ
 ਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਥਾਇਭੋਇਪਤੀਆਇਦਾ। ੯। ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਾਪਿਆਗੇ। ਸਾਧਿ
 ਕਸਾਚਭੁਲੇਵੀਚਾਗੇ। ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਦਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿਸਾਇਦਾ। ੧੦। ਪਲੇਸਾਚਸ
 ਚੇਸਹਿਆਗਾ। ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਥਾਪਿਆਗਾ। ਤਿਭੁਵਾਇਸਾਚੁਕਲਾਧਰਥਾਪੀ। ਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆ
 ਏਦਾ। ੧੧। ਵਡਾਵਡਾਆਖੇਸੁਭਕੋਈ। ਗੁਗਥਿਨੁਸੇਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ। ਸਾਚੀਮਿਲੇਸੋਸਾਚੇਭੁ
 ਏਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖਪਾਇਦਾ। ੧੨। ਧੀਰਹੁਵਿਛੁਨੇਧਾਹੀਰੁਨੇ। ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹਲਤਿਪੁਨੇ
 ਸਿਸੁਥਪਸੇਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਅਈਮੋਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ। ੧੩। ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆ
 ਪੇਤਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾ। ਆਪੇਮੁਕਤਿਦਨੁਮੁਕਤੀਸਗਮਮਤਾਮੋਹਚਕਾਇਦਾ। ੧੪। ਦਾਨਕੋਸਿ
 ਰਿਦਨਵੀਚਾਰਾ। ਕਿਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਆਪਾਗਾ। ਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਕਰਣੀਕਾਰ
 ਕਰਾਇਦਾ। ੧੫। ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਭਾਵਹਿ। ਤੁਝਤੇਉਪਜਾਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਵਹਿ। ਨਨ
 ਕਸਾਚਕਹੈਥੇਨੀਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ। ੧੬। ੨। ੧੪। ਮਾਰੁਮਹਲ ੧। ਅਰਥਦੁਨ
 ਰਥਦੁਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਧਰਤਿਨਗਗਨਹੁਕਮੁਆਪਾਗਾ। ਨਾਦਿਨਗੇਟਿਨਚੰਦਨਸੂਰਜਸੁਨਿਸਮਾ
 ਧਰਗਾਇਦਾ। ੧। ਖਾਣੀਨਥਾਣੀਪਉਣਨਪਾਣੀ। ਉਪਤਿਖਪਤਿਨਾਮਵਣਜਾਣੀ। ਖੰਡ

ਪਤਾਲਾਸਪਤੁਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰਵਹਾਇਦਾ। ੨॥ ਨਤੁਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾ।
 ਦੇਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੇਕਾਲਾ। ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜਿਮਣਮਰਣਨਕੇਆਇਨਜਾਇਦਾ। ੩॥ ਬ
 ਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੇਦੀ। ਅਵਰੁਨਦੀਸੇਦੇਕੋਸੇਦੀ। ਨਾਰਿਪੁਰਖਨਹੀਜਾਤਿਨਜਨਮਨਕੇਦੁ
 ਖੁਸੁਖਪਾਇਦਾ। ੪॥ ਨਤੁਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਸੀ। ਨਤੁਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ। ਜੀਗੀ
 ਜੀਗਭੁਖੇਖਨਕੇਦੀਨਕੇਨਾਬਕਹਾਇਦਾ। ੫॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮਨਾਬਤਪੁਜਾ। ਨਕੇਆਖਿਵਖ
 ਏਦੁਜਾ। ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਵਿਗਸੇਆਪੇਕੀਮਾਭਿਪਾਇਦਾ। ੬॥ ਨਸੁਚਿਸਿਜਮੁਤਲਸੀ
 ਸਾਲਾ। ਗੋਪੀਕਨਨਗਭੀਗੀਆਲਾ। ਤਿਤੁਮਤਿਪਾਖੰਡੁਨਕੇਦੀਨਕੇਵੇਸੁਵਜਾਇਦਾ। ੭॥ ਕਰਮ
 ਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ। ਜਾਤਿਜਨਮੁਨਹੀਦੀਸੋਆਖੀ। ਮਮਤਾਜਾਲਕਾਲਨਹੀਮਾਖੇ
 ਨਕੇਕੀਸੋਧਿਆਇਦਾ। ੮॥ ਨਿਦੁਬਿਦੁਨਹੀਜੀਉਨਜਿਦੋ। ਨਤੁਦਿਗੋਰਖਨਮਾਛਿਦੋ। ਨਤੁਦ
 ਗਿਆਨਧਿਅਨਕੁਲਉਪਤਿਨਕੇਗਣਤਗਣਾਇਦਾ। ੯॥ ਵਰਨਭੇਖੁਨਹੀਬਹਮਣਖਤੀ।
 ਵੇਉਨਵੇਹਰਗਭੀਗਾਇਤੀ। ਹੇਮਜਗੁਨਹੀਤੀਗਬਿਨਵਣਨਕੇਪੁਜਾਲਾਇਦਾ। ੧੦॥ ਨਕੇਖ
 ਲਨਕੇਕਾਜੀ। ਨਕੇਸੇਖੁਮਸਾਇਕਹਾਜੀ। ਰਈਅਤਿਗਭੀਨਹੀਮੇਵਨੀਆਨਕੇਕਹਣਕਹ
 ਏਦਾ। ੧੧॥ ਬੁਝਿਨਬੁਗਤੀਨਸਿਵਸਕਤੀ। ਸਾਜਨਮੀਤੁਬਿਦੁਨਹੀਰਕਤੀ। ਆਪੇਸਹੁਆ
 ਪੇਵਣਜਾਗਸਾਰੇਦੇਹੋਰੁਾਇਦਾ। ੧੨॥ ਕੇਵਕਤੇਬਨਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤਾ। ਪਾਠਪੁਰਾਣਉਦੋਨਹੀ
 ਆਸਤਾ। ਕਹਤਾਬਕਤਾਆਪਿਅਗੋਰਕੁਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ। ੧੩॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਜਗ
 ਤੁਝਿਪਾਇਆ। ਬਾਝੁਕਲਾਅਭਾਣਰਹਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਝਿਪਾਦੋ। ਆਇਆਐ
 ਹੁਦਧਾਇਦਾ। ੧੪॥ ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਧੁਕਮੁਸਬਾਇਆ
 ਖੰਡੁਕਹਮੰਤੁਪਤਾਲਾਮਰਿਭੇਗੁਪਤਹੁਪਗਦੀਆਇਦਾ। ੧੫॥ ਰਾਕਅਤਿਨਜਾਣੇਕੇਦੀ। ਪੁ
 ਰੇਗੁਰਤੇਸੇਝੀਹੋਈ। ਨਨਕਸਾਰਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੀ। ਬਿਸਮੁਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ। ੧੬॥ ੩॥ ੧੫
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਗਣਾ। ਸਾਰਬਨਕੀਓਇਆ। ਪਉਣਪਾਣੀਅ
 ਗਨੀਕਾਬਿਧਨਕਾਇਆਕੇਵਰਚਾਇਦਾ। ੧॥ ਨਉਪਰੋਖਾਪੇਥਾਪਣਹਰੈ। ਦਸਵੇਵਸਅ

ਲਖਾਪਾਰੋ। ਸਾਇਰਸਪਤਤੁਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੁਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ ਰਵਿਸਸਦੀਪਕੁਜੇਤਿ
 ਸਬਾਈ॥ ਆਪੇਕਰਿਦੇਖੇਵਡਿਓਆਈ॥ ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਚੇਸੋਕੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ ਗਨ੍ਹਮਹਿ
 ਹਾਟੁਪਟਵਾਪਾਰਾ॥ ਪੁਰੇਤੋਲਿਤੋਲੇਵਲਜਾਰਾ॥ ਆਪੇਰਤਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੇਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥
 ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਲਹਾਰੋ॥ ਵੇਪਰਵਾਹਪੁਰੇਕੁੰਨਾਰੋ॥ ਸਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੇਬੁਝਾ
 ਇਦਾ॥੫॥ ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾਬੁਝੈ॥ ਸਮਜੀਦਾਰੁਨਮਾਰੇਛੇਟੈ॥ ਜਿਓਜਲੁਅਤਿਰਿਕਮਲਬਿਗਸੀਆਪੇਬਿ
 ਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ ਆਪੇਵਰਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰਾ॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲੁਅਪਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਪੁਰ
 ਪਾਈਅੰਮ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ ਮੁਖਪਦਾਰਥਲਹੈਅੰਮ੍ਰੇਲੇ॥ ਕਬਹੀਨਪਾਟਸਿਪੁਰਾਤੋਲੇ॥ ਸਚੇਕਾਵ
 ਪਾਰੀਹੋਵੈਸਚੇਸਭੀਦਾਪਾਇਦਾ॥੮॥ ਸਚਾਸਭੀਦਾਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਮਿਲਾਏਗੁਰ
 ਮੁਖਿਹੋਇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੇਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ ਹੁਕਮੇਆਇਆਹੁਕਮੁਸਮਾਇਆਹੁਕਮੇਦੀਸੈਜ
 ਗਤੁਭੀਪਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੇਸਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾਹੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੀਧਰਤੀਧਰਿਲਸਿ
 ਰਿਭਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੀਪਭੀਲਪਾਣੀਗੈਲਾਰੀ॥ ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਪਰਿਵਾਸਾਹੁਕਮੇਖੇਲੁਖਿਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ ਹੁ
 ਕਮੇਆਨੁਛਾਣੇਆਗਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੇਜਲਬਲਤ੍ਰਿਬੁਵਲਵਾਸੀ॥ ਹੁਕਮੀਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਛੁਨਿਹੁਕਮੇਦੇਖਿ
 ਰਿਖਾਇਦਾ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਭੀਪਾਏਦਸੁਅਭਿਤਾਰਾ॥ ਵੇਵਦਾਨਵਅਗਲਤਅਪਾਰਾ॥ ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੁਦਰਗ
 ਹੋਏਸਾਚਿਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ ਹੁਕਮੀਜਗੁਛਤੀਹਗੁਦਾਰੋ॥ ਹੁਕਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੋ॥ ਆ
 ਪਿਨਾਬੁਨਾਥੀਸਭੁਜਾਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੧੪॥ ਕਹਾਇਆਕੋਟੁਗੇਨੈਮਹਿਰਾਜਾ॥ ਨੇਬਖਵਾਸਬੁਲਾਦ
 ਥਵਾਜਾ॥ ਮਿਥਿਆਲੋਕੁਨਾਹੀਪਰਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਿਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ ਸਤਸੰਤੋਪੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ ਜਤੁ
 ਸਤਸੰਜਮੁਸਰਣਿਮੁਗਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਆ
 ਰੁਮਹਲਾ੧ ॥ ਸ੍ਰੀਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰੁਧਾਰੀ॥ ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਅਪਰੁਅਪਾਰੀ॥ ਆਪੇਕੁਵਰਤਿਕਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖੇਸ੍ਰੀਨਹ੍ਰਸ੍ਰੀਨਭੀਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਪਭੀਲਪਾਣੀਸ੍ਰੀਨੇਤੋਸਾਜੇ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿਭੀਪਾਇਕਾਇਆਗਨ੍ਹਗਾਜੇ॥ ਅਗਨਿ
 ਪਾਣੀਜੀਓਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਸ੍ਰੀਨੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਨਹ੍ਰਬੁਧਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸੁਭੀਪਾਏ॥ ਸ੍ਰੀਨਵਰਤੋਜਗਸਬਾ
 ਏ॥ ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਅੰਕੁਰਮੁਛਕਾਇਦਾ॥੩॥ ਸ੍ਰੀਨਹ੍ਰਸਪਤਸਰਵਰਥਾਧੋ॥ ਜਿਨਿ

ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੋ। ਤਿਤੁ ਸਤਿ ਸਾਹਿਬ ਨੁ ਆਗੁ ਰਮੁ ਖਿਨਾਵੇ। ਇਹਿ ਰਿਥਾ ਹੁਕਿ ਜੋ ਨਿਨ ਪਾਇ ਦਾ॥੪॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਚੰਦ
 ਸੁਰਜੁ ਗੋਲਾਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਜੇ ਤਿਤ੍ਰਿਕੁ ਵਲ ਸਾਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਨਿਗਲ ਮੁਸ੍ਰੀ ਨੇਤਾ ਤ੍ਰੀਲਾਇ ਦਾ॥
 ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਭੀ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਬੀਮਾਰਾਖੇ ਸਚੁ ਕਲਪਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਕੁ ਵਲ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁ ਲੀਆ ਅ
 ਪਿਭੀ ਪਾਇਖ ਪਾਇ ਦਾ॥੬॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਖਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਬਾਲੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਭੀ ਪਜੀ ਸੁਨ ਸੁਮਾਲੀ॥ ਭੀਤ ਕੁਜ
 ਲਤ ਕੀ ਆਸਿ ਰਿਕਰ ਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇ ਦਾ॥੭॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਗਤਿ ਦਿਨ ਸੁਦਾਇ ਕੀਏ॥
 ਭੀਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾਵੁ ਖਦੀਏ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇ ਦਾ
 ॥੮॥ ਸਾਮ ਬੇਦ ਰਗੁ ਜਜਰ ਅਬਰੁ ਬਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੋ ਰੈ ਗੁਣਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਹਿਨ ਸਕੈ ਕੋਤਿ ਭੀ ਬੋਲੈ ਜਿਭੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ॥੯॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਭੀ ਪਾਏ॥ ਗੁਨਹੁ ਤ੍ਰਿਕੁ ਵਲ ਰ
 ਖੇਲਿ ਵਲਾਏ॥ ਆਪੋ ਕਾਰਨੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਕੀਆ ਕਮਾਇ ਦਾ॥੧੦॥ ਰਜਤ ਸ
 ਸਤ ਕਲਤੇਰੀ ਛਾਇਆਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨਹੁ ਭੀ ਮੇਵੁ ਖੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਚਭੀ ਭੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਨਹੁ ਭੀ ਪਜੇ ਦਸ ਅਭੀਤਾਗਾ॥ ਸਿਸਦਿ ਭੀ
 ਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਦੇਵ ਦਾਨ ਵਗਣ ਗੀਧਰ ਬਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦਾ
 ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੈ ਗੁਨ ਹੋਈ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਭੀ ਨੀਜਾ ਲੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ਜਗਦੁ ਸੁਰੀਤ ਰਿ
 ਮੁਕਤਿ ਪਗਾਇ ਲਸੈ ਮੁਕਤਿ ਕੁਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ਦਾ॥੧੩॥ ਪਚਿਤ ਤੁਸੀਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਦੇਹ
 ਸੀਜੋ ਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ॥ ਬੁਰਾ ਬੁਲਾਵੁ ਇਮ ਸਤ ਕਿਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁਨਿ ਬੀਜਾਇ ਦਾ॥੧੪॥
 ਭੀਤ ਮਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਗਲੇ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤੁ ਵਾਲੇ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧ ਸਿਧੀ ਗਿਆ
 ਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪਿ ਗਿਮਿਲਾਇ ਦਾ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੁਭੀ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ॥
 ਕੋਈ ਬੁਝੁ ਹੁਗਿਆ ਨੀਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਹੁ ਭੀ ਮੇਸਹ ਸਾਨੁ ਰੋਲੈ ਕੁਨੁ ਕਮਾਇ
 ਦਾ॥੧੬॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਪਰਬਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗਮ ਲਨਾ
 ਦਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਗਮੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ॥੧੭॥੧੮॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਹਏ ਖਾਤ ਹਈ ਨ
 ਦਇਆ ਲਾਗਾ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਮੁਕੁ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਜੀਆ ਅਦਿਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ

ਨਿਰਾਲਮੁਗਇਆ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿਸੁਕੀਛਾਇਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਇਆ॥ ਨਾਤਿਸੁਕੁੰਦ
 ਨਕੁਗਉਕਮਾਇਆ॥ ਨਾਤਿਸੁਭਿਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਹਉਅਜਗੁਰਮੁਨਿਭਾਇਆ॥
 ॥ ੨॥ ਤ੍ਰਿਅਕਾਲਪੁਰਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਰਖਅਲੇਖਅਰੀਮੁਨਿਗਲਾ॥ ਸਤਸੰਤੋ
 ਪਿਸਬਦਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਸੁਗਾਇਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੇਘਰਿ
 ਵਾਸਾ॥ ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏਇਕਗੁਸਾ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਮਨ
 ਹਦਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਉਤਮਜਨਸੰਤਕੁਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਹਰਿਰਸਮਾਤੁਪਾਰਿ
 ਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰੇਵਾਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਤ੍ਰਿਅਤਿਰਜਾ
 ਮੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਦਾਤਾਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਗੀਆਨਰ
 ਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਪਛਿਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਭਨੁਕੀਆ॥ ਆਤਮੁਗਮਪਾਇਸੁਖਬੀ
 ਆ॥ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨਮੁਨਿਪਾਇਆ॥ ੧॥
 ਨਾਤਿਸੁਕੁਪਿਅਸੁਮਨਿਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਘਟਿਘਟਿਜਾਨਿਆ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਰਸਿੰਗਤਾਕੇਵਲਬੇਗਾਰੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥ ੮॥ ਅਪਿਆਤਮੁ
 ਕਮਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਨਿਰੰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੰਜਾਤੀ॥ ਸਬਦਿਰਸਾਲੁਰਸਨਗਸਿਰਸ
 ਨਬੇਲਰਸਾਲਵਜਾਇਆ॥ ੯॥ ਬੇਲਰਸਾਲਵਜਾਵੈਸੋਈ॥ ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁਸੋਝੀਹੋ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੁਇਹਿਬਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਐਸੇਜ
 ਨਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰੇਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰਹਿਰਹਿਨਿਗਾਰੇ॥ ਆਪਿਤੁਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾ
 ਰਹਿਤਿਨਸੁਭਲੁਸਨਮੁਸਗਿਆਇਆ॥ ੧੧॥ ਪਰਦਰੁਮਦਿਰਜਾਲੈਸੋਈ॥ ਜਿਸਪੁਰੇ
 ਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ ਕਾਇਆਗਨੁਮਹਲਮਹਲੀਮੁਕੁਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤੁਖਤੁਰਚਾਇ
 ਆ॥ ੧੨॥ ਓਤਰਦਸਾਹਦਈਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ ਸੇਵਕਪਚਿਨਾਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ ਅਤਿਰਿਵ
 ਸਤੁਅਨੁਪਨਿਭਰੇਕੁਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਤਖਤਿਬਹੈਤੁਖਤੇ
 ਕੀਲਾਇਕਾ॥ ਪਚਿਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕਾ॥ ਆਦਿਸੁਗਾਵੀਹੈਕੁਹੈਸੀਸਹਸਾਕੁਰਮੁ
 ਚਕਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਤਖਤਿਸਲਾਮਹੈਵੇਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਇਹੁਸਾਚੁਵਨਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿ

ਲਿਵਜਾਤੀ। ਨਾਨਕਰਾਅਜਪਹੁਤੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਖਾਈਪਾਇਆ॥੧੫॥੧॥੮॥
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਹਰਿਸੀਨਸੰਚਹਰੇਜਨਗੁਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਹਹੁਸਰਲਾਈ॥ਤਸੁ
 ਕਰਚੋਰਨਲਾਗੇਤਾਕਉਸਨਿਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ॥੧॥ਤ੍ਰਿਏਕੰਕਾਰਨਿਗਲਮੁ
 ਰਾਜਾ॥ਤ੍ਰਿਅਪਿਸਦਾਰਹਿਜਨਕੇਕਾਜਾ॥ਅਮਰਅਭੈਲੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸ
 ਬਿਰਥਾਨਿਸੁਗਾਇਆ॥੨॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਉਤਮੁਬਾਨਾ॥ਪਚਿਥੇਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ
 ॥ਉਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿਗਲੀਮੁਸੰਨਸਮਾਪਿਲਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੀਨਗਰੇਨਉਦਰਦਾ
 ਜੋ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਲੈਗਾਰੈਸਾਜੋ॥ਵਸਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਗਲਾਆਪੇਅਲਖੁਲ
 ਥਾਇਆ॥੪॥ਪੁਰਖਅਲੇਖਸਚੇਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸਚੁਨੀਸਾਨਾ॥ਨਾਨਕ
 ਬੋਜਿਲਹਹੁਪਰਅਪਨਾਹਰਿਅਤਮਰਾਮਨਾਮੁਪਾਇਆ॥੫॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨਪੁਰ
 ਖਸੁਜਾਨਾ॥ਅਦਲਕਰੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮਾਨਾ॥ਕਾਮਰੂਪਥੈਗੁਰਦਨਿਮਾਰੇਹਉਮੈ
 ਲੋਭੁਕਾਇਆ॥੬॥ਸਭੈਬਾਨਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਿਪਛਾਨੈਸਬਦਬੀਚਾਗਾ॥ਸ
 ਚੈਮਹਲਿਨਿਵਾਸੁਨਿਰੰਤਰਿਅਵਲਸਾਲਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮੁਲਚਲੈਨਪਵਲਉਭ
 ਵੈ॥ਜੋਗਿਸਬਦੁਅਨਾਹਦਵਾਜੋ॥ਪਚਿਸਬਦੁਜਨਕਾਰੁਨਿਗਲਮੁ॥ਹੁਆਪੇਦਾਇ
 ਆ॥੮॥ਭੁਭੈਰਾਗਾਸਹਜਿਸਮਾਤਾ॥ਹਉਮੈਤਿਆਗੀਅਨਹਉਗਾਤਾ॥ਅਜਿਨੁਸਾ
 ਨਿਰੰਜਨੁਜਾਲੈਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਗਾਇਆ॥੯॥ਦੁਖਭੇਭੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥
 ਰੋਗਕਟੀਕਾਟੇਜਮੁਛਾਸੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਮੁਖੁਸੋਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮਿਲਿਅੰਗਹਿਮੁਖੁ
 ਪਾਇਆ॥੧੦॥ਕਾਲੈਕਵਲੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਲੈ॥ਬੁਝੈਕਰਮਸੁਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਅਪੇ
 ਜਾਲੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾਰੈਸਸਬਦਿਆ॥੧੧॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਲਜ
 ਰਾ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਲਗਾਰਾ॥ਆਪੇਕਸਿਕਸੁਵਟੀਲਾਏ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇਆ॥੧੨॥ਆਪਿਦਇਆਲਿਵਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ॥ਪਾਇਪਾਇਰ

ਵਿਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਪੁਰਖ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪਰਖੇ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧
 ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਗਲ ਮੁ
 ਜੇ ਨੀਅ ਕਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਹਉ ਮੇਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਰ
 ਰੇਗਿਆ ਨੀਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚ ਯੁਪਾ
 ਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਪਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤਿ
 ਮਰਹੁ ਭਵ ਜਲ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿ ਬੁਗੁਰ ਬੇਨੀਤ ਲਗਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ
 ਲਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਮੇਮਤ ਲੋਕੁ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ ਦਰੁ ਮੁਕਤੇ ਦਸ ਦੈ ਆਸ
 ਨੁ ॥ ਭ੍ਰਿਪਰੁ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰਿਪਰੁ ਜਿਨਿਆ ਪੇਆਪੁ ਭ੍ਰਿਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲੇ
 ਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤ ਗੀਐ ॥ ਅਕਲ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇਕਿਆ ਭੁਗੀਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇ
 ਖਉ ਤਤ ਤਤੁ ਮਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚ
 ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਸਚ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿ ਤੇ ਲਾਗਿ ਤਰਣਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰਿਪ
 ਰੁ ਯਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੀਤੋ ਪੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁ
 ਰਾਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਬਿਨੁ ਭਵ ਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਹ ਸਮੁਦ੍ਰਿਅ
 ਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੁਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤ ਗੁਰ ਮਤ ਲੇ ਭ੍ਰਿਪਰ ਹਰਿ ਨਿਰਭੁ
 ਭ੍ਰਿਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਲੁਣੀ ਜਗਹਿ ਤਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਲ ਮਨੁ ਲਾ

ਗੈਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾਨੀਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖਪਾਇਆ॥
 ੧॥ਉਪਜੈਬਿਨਸਾਹਿਬੰਧਨਬੰਧੋ॥ਹਉਮੇਮਾਇਆਕੇਗਲਿਛਿਧੋ॥ਜਿਸੁਗਮ
 ਨਾਮਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੋਸਮੁਪੁਰਿਬੰਧੁਚਲਾਇਆ॥੨॥ਗੁਰਬਿਨੁਮੋ
 ਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਮ
 ਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਭੁਵਦੁਤਰਮੁਕਤਿਭੁਏਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨ
 ਗੋਵਰਧਨੁਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਲਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪਰਮਪ
 ਦਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿਭੁਰਮੁਚਕਾਇਆ॥੪॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁ
 ਤਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨਹੁਰਿਦੈਮੁਗਾਰੀ॥ਜਮੁਕੇਛਾਹੇਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕ
 ਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੫॥ਗੁਰਮਤਿਪਚਿਸਖੇਗੁਰਭੁਏ॥ਗੁਰਮਤਿ
 ਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮਜਪਹੁਜਗਜੀਵਨੁਰਿਦਾਅਤਿਰਿ
 ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦੁਪਤੀਜੋ॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕਿ
 ਸੁਕੀਕੀਜੋ॥ਨੀਚਹੁਆਪੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸਰਹਰਿਜਗੀਨਾਥੁਮਨਿਭੁਏਆ॥
 ੭॥ਜੋਬੂਹਮੀਭਿਖੰਤੁਸੋਜਾਣਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੁਸਬਦਿਪਛਾਣਹਾ॥ਪਟਿਘ
 ਦਿਭੇਗੋਭੇਗਲਹਾਗਾਰਹੈਅਤੀਤੁਸਬਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਰਿ
 ਜਸੁਸੁਚਾ॥ਗੁਰਮਤਿਆਖੀਦੇਖਹੁਉਚਾ॥

ਉਚਾਸ੍ਰਦਈਨਮੁਸੁਣੇਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾਇਆ॥ ੧੫॥ ੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹ
 ਲਾ ੧॥ ਕਾਮਕੋਪਪਰਹਰਪਰਨਿਟਾ॥ ਲਭੁਲੋਕੁਤਜਿਹੇਹੁਨਿਚਿਟਾ॥ ਕੁਮਕਾਸੀਗਲੁਤੇਹਿ
 ਨਿਗਲਹਰਿਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਿਸਿਦਮਨਿਜਿਉਚਮਵਿਚਿਟਾਇਟੁਟੇ
 ਥੋ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪੋਥੋ॥ ਅਨੰਦਰੁਪਅਨੁਪਸਰੁਪਾਗਰਪੁਰੇਦੇਖਾਇਆ॥
 ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੋਪ੍ਰਭੁਤਾਰੋ॥ ਸਮਿਘਾਰਿਸੁਰੁਦੀਪਕੁਰੋਟੁਰੋ॥ ਦਿਖਿਅਦਿਸ
 ਟੁਰਹੁਲਿਦਲਗੀਸਭੁਤ੍ਰਿਭੁਦਲੁਧੁਮੁਸਧਾਇਆ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਸੁਪਾਏਰਸਨਾਭਉਨ
 ਏ॥ ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਦਾਏ॥ ਉਚੀਪਦਵੀਉਚੈਉਚਾਨਿਰਮਲਸਬਦੁਕਮਾਇਆ
 ੪॥ ਅਦਿਸਦੁਅੰਗਚਰਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ ਅਤਿਰਸਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਜਗਿ
 ਜੁਗਿਹਰਿਰਸੁਦੀਜੋ॥ ਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਰਾ॥
 ਹਰਿਜਪਤੇਮਨਤਨਤੇਪੀਰਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਭਉਭੰਨਨੁਹਰਿਪਾਈਐਧਾਹੁਨ੍ਰਿਜਨਮੁਨਜਾਇ
 ਆ॥ ੬॥ ਕੁਗਤਿਹੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥਮਗਾ॥ ਹਰਿਭੁਵੈਗੁ
 ਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਧਾਇਆ॥ ੭॥ ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਓਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦਾ
 ਕੋਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੋ॥ ਉਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਤਿਉਤਮਜਗਤੁਭਉਜਲਿ
 ਪਾਰਿਤਰਾਇਆ॥ ੮॥ ਇਹੁਕਉਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੰਗੀਐ॥ ਅਤਿਰਕੀਨੁਧਿਧਾ
 ਅਤਿਰਿਜਗੀਐ॥ ਪਰਿਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਪਦੁਖੁਚਰਨਾਇਆ॥ ੯॥ ਸਾਬ
 ਤਿਨਰਸਬਦਿਸੁਗਤਿਕਉਪਾਈਐ॥ ਸਬਦਿਸੁਗਤਿਧਿਨਾਈਐਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਟੁਹਰਿਪੁਰੇਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵ
 ਲਾ॥ ਕੁਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਪੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦੁਦਾਜੋ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਕ
 ਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਨਿਰਭਉਸੇਸਿਰਨਾਹੀਲੇਖਾ॥ ਆਪਿਅਲਖੁਕਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ॥ ਆ

ਪਿਅਤੀਤੁ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਅਤਿ ਰਵੀਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰਨ
 ਏ ॥ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਸਥਾਇ ਪਛੁਣੇ ॥ ਅਤਿ ਕੁੰਦੇ ਪਨਿਠਤਿ ਰਿਬੁ ਪੈ ਅਨਤਨਮਨ ਛੇਲਾਇ
 ਆ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੁਭਉ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿਜਤੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਓ ॥ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਹਰਿ ਸੇ
 ਪੁਤ੍ਰਾ ਏ ॥ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ਚਲਤੇ ਪਾਰਿ ਆਏ ॥ ਉਪਾਏ ਸਰਬਤਿ ਹੁਲੇਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
 ਅੰਖਿਤੁ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਕੁਰਗਤਿ ਕਰਏ ਹਾਰੁ ਅਪਾਰਾ ਕੀਤੇ ਕ
 ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਚਰਾਜੀ ਅਉਪਾਇ ਰਿਜ ਕੁੰਦੇ ਆਪੇ ਮਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕੁਮੁਦਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹੁਕ
 ਮੁਦਲਾਇ ਰਹਿ ਆਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਵਿਸੁਨੇ ਜੈ ਵਿਸੁ ਆਖਾ ਧੁਰਾ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਪਟਿ ਪ
 ਟਿ ਦੇਖੁ ਦਰਤੈ ਤਾ ਕੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਸਥਾਈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਅਨਦਰੁਪ ਅਨੁਪ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੈ ਭੁਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨ
 ਤਨੁ ਪਨ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅਤਿ ਸਥਾਈ ਚਲਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਮੇਰੁ ਪਸਾਰਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਬਿ
 ਨੁਹਰਿ ਗੁਰਕਿ ਨਿਸਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਸਥਾਇ ਮਿ
 ਲਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰੁ ਜਿਨਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੫
 ॥ ਸਤਿ ਜਨਾਹਰਿ ਪਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ਜਾ ਚਕ ਮੇਦਕ
 ਰੇਦਰਿ ਹਰਿ ਕੋ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲੇਤੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
 ਸਾਧੀ ਦਰਗਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਕੁ ਤਠ ਉਰਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਨਮਿ ਮਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁੰਦ ਅਸਾਹਾ ॥ ਪਾਵਹੁ ਨ ਭੁਰਤੁ ਪਨੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿਅਮ
 ਲੁਯਾਇ ਅੰਖਿਤੁ ਸਹਿਨਾਵਹੁ ॥ ਗਾਰਿ ਸਾਰਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ਸੰ
 ਕਨਕੀ ਜੋ ॥ ਅਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀ ਜੋ ॥ ਸਮਾਦੁਖ ਬਿਨ ਅਨ ਸੇਵਹੁ ਛਿਰਿ ਬਾਹੁ ਛਿਰੇ ਗੁ

ਲਾਇਆ ॥ ੮॥ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡੀ ਆਇਓ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁਦੁ ਜਾਤਿ ਸੁ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ਹਰਿਗੁਰਮੁ
ਤਿਏ ਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਇਕ ਬਹਿਸੁ
ਹਿ ਸਨਾਦਹਿ ਕਾਂਨਾ ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟ ਕਰਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧॥
ਕਹਹਿ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਵਹਿ ਕੁਸਮੋ ॥ ਅਤਿ ਰਿਕੂਪੁ ਚੰਡਾਲ ਸੁਹਉ ਮੋ ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀ ਨੇਜੈ ਚੁਨ ਪਾ
ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਜ
ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਗਮਨ ਮਥਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਭੁ ਨ ਜਾ
ਇਆ ॥ ੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰ ਮਭੁਇ ਅਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰਿਚ ਕਰੁੰਤੁ ਕਪੂਰ ਕਮਨਿ ਭਾਠੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪ
ਮੁਖੀ ਤਿਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਹਾਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਕੁੰਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਭ ਕ੍ਰਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਦਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲ
ਖੁਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ॥ ਗੁਰਮਾਰੁ ਸੋਹਲੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ
ਹੁਕਮੈ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈਯੋ ॥ ੧॥ ਮੈਦਿ ਆਮੇ ਹੁਜਗਤੁ ਗੁਧਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਝੈ ਕੇ ਗੁਰਦੀਚ
ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਯੋ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਪ
ਤਸਾਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਛਿਰੈ ਬਿਲਲਾ ਦੀਨੁ ਜੈ ਭਾਇਖ ਆਈਯੋ ॥ ੩॥ ਹ
ਉਮੈ ਆਇ ਆਵਿ ਚੋ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁਲੈ ਪਤਿਗਦਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਨਾਇ ਗਾਏ ਸਾਚੇ
ਹਰਿ ਆਸਮਾਈਯੋ ॥ ੪॥ ਗੁਰਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਮੁ ਰਤੁ ਨੁਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਨਹਿ
ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲਕਰੇ ਸੰਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬਝਾਈਯੋ ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ
ਗਵਾਇਓ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਬਦਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਅਤਿ ਰਿਖ ਆਰੁ ਭੁਗਤੀ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਦਿ
ਆਈਯੋ ॥ ੬॥ ਨੁਖਨਿ ਵਰਦੁ ਗੁਰ ਤੇਜਤਾ ॥ ਆਖਿ ਮਿਲਿ ਆਜਗਜੀਵਨੁ ਦਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ

ਲਾਏ ਸੇਈ ਧੁਧੈ ਭੁਭੁਰ ਮੁਸਰੀ ਰਹਿ ਜਾਈਐ ॥ 6 ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਾਚੈ ਸਥਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ॥ ਨਰਾਜ ਮੁਤਿ ਸੁਜੇ ਹਿਨ ਸਾਥੈ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈਐ ॥ 7 ॥ ਤਿਸਨ ਅਗਾ
 ਜ ਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੇ ਧੁਤੁ ਦਿਕਾਗਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਠਠਿ ਰਨ ਪਾਏ ਕਥਹੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਧੁਤੁ ਆਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਨੁ ਭਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੰਦਲਿ ਦੁਲਾਗੀ ॥ ਅਤਿ ਗਿਨਾਉ
 ਦਿ ਆਨਿ ਹਰੇ ਦਲੁ ਤਿਸਨ ਸਥਾ ਦਿ ਧੁਤੁ ਆਈਐ ॥ 90 ॥ ਲਾਚਾ ਸਥਾ ਦੁਸਰੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਲੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਰਤੇ ਧੋਰੀ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈਐ ॥ 91 ॥ ਸਥਾ ਦਿ ਧੁਤੁ
 ਮੈਲ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣਾ ਸਰੀਰ ਸੇਵੈ ਹਉ ਮੈ ਦਿ ਚੁਕਾ
 ਏ ॥ 92 ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਧੁਤੁ ਤਾਰੁ ਸੁਧੈ ॥ ਨਾਮ ਦਿ ਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਧੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਕੀਵਣਿ ਆ
 ਏ ॥ ਤਿਸਨ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ 93 ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਧੁਤੁ ॥ ਗਿਅਨ ਦਿ ਹੁਣਾ ਵਿਛੁਨ
 ਧੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਅਤਿ ਗਿਧਾਈ ਸਥਾ ਦਿ ਦੁਜਾਈਐ ॥ 94 ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਕਰਮ
 ਕਮਾਏ ਆਗੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੈਟੇ ਪੁਰਿ ਛੁਰ ਮਾਏ ਆਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕ
 ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈਐ ॥ 95 ॥ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਵਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿ ਤਜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾ
 ਕਰਾ ਸੁ ਕਹੈ ਧੋਰੀ ॥ ਧਿਖਿ ਆਨਾ ਮੁਰ ਰਿਪਾਈਐ ॥ 96 ॥ १ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ
 ਰਤੇ ਸਰੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿ ਰਲਾ ਧੁਤੁ ਕੋਈ ॥ ਏਕੇ ਗਵਿਰ ਹਿ ਆਸੁ ਭੁ ਅਤਿ ਗਿਤਿ ਸੁਖਿ
 ਅਵਰੁਨ ਕੋਈਐ ॥ 9 ॥ ਲਖ ਚਉਰ ਸੀ ਹਜੀ ਅਭਿਧਾਏ ॥ ਗਿਅਨੀ ਪਿਅਨੀ ਆਖਿ ਸੁਨਾਏ ॥
 ਸਭਨਾ ਰਿਜ ਕਸਮ ਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈਐ ॥ ੨ ॥ ਆਇ ਆਸੇ ਹ ਅਧਿ ਅਧਾਰਾ ॥
 ਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗਾ ॥ ਅਨ ਦਿ ਨ ਜਲ ਤਰਹੈ ਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਗੇ ਤਿਨ ਹੋਈਐ ॥
 ਆਪੇ ਜੋ ਦਿਵਿ ਛੇਵੇ ਆਪੋ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੋ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਹੋਰਿ
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈਐ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਾਏ ਸੇ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰ ਸਾਦੀ ਜਮ ਕਥੁ ਭੁਭੁਰ ਗੇ ॥ ਅਤਿ ਗਿ

ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦੁ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਵੇਈਯੋ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਪੁ
 ਗਧਿ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ
 ਰੇਈਯੋ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਜਾਤਾ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਸ ਭੁਨਾਕਾਰਾ
 ਤਾ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਤੇ ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਸਬਦੁ ਨੀਨਿ ਸੁਖ ਰੇਈਯੋ॥ ੭॥ ਕਾਇ
 ਆਕੁਟੰਬ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਅਖੀ ਸੁਝੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਰਵੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਮਿ
 ਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੁਖ ਰੇਈਯੋ॥ ੮॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਤੁ ਦੁਜੈ ਹੋ ਲਾਗਾ॥ ਜਨਮ ਤ ਕੀਨ ਮੁਓ ਆਭੁ
 ਗਾ॥ ਜਾਦੁ ਤ ਜਾਦੁ ਤ ਧਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ॥ ਆਧਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨੋ ਰੇਈਯੋ॥ ਕਾਇ
 ਆਕੁ ਸੁਪੁ ਹਉ ਮੈ ਮੇਲੁ ਲਾਈ॥ ਜੇ ਸਉ ਪੈਦਾ ਹਿਤਾ ਮੇਲੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਪੈ ਪੈ ਤਾ ਹਛੀ
 ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੁਲੁ ਨ ਹੋਵੀਯੋ॥ ੧੦॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕਾਇ ਆਸੀ ਪਾਰਗਿ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ
 ਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਦੀਚਾਰਗਿ॥ ਅਤਿ ਰਿਮਾਇ ਆ ਮੋਹੁ ਗਾਧਾਰਾ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਪਿਨੇ
 ਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੋ ਲਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇ ਮਿਲਿ ਆਦੁ ਛੁਤਾ
 ਗੋ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਾ ਚੁਰਦੁ ਹਿਰੀ ਗਿਰਾ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੇਈਯੋ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲੁ ਗੁ
 ਰੁ ਤੇ ਜਾਪੈ ਪੁਰਾ ਸੇਵਕੁ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਧੋ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਪਟ ਅਤਿ ਰਿਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾ
 ਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈਯੋ॥ ੧੩॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੈ ਓਰ ਪਾਰੇ॥
 ਏਕੁ ਸੁਖਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਰੇਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹ
 ਚੁਕਿ ਨੈਨੀ ਪਾਇ ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚਿ
 ਰਾਤੇ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦੇ ਬੋਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦੁਤਾ ਦੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਵੀ
 ਸਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਰੇਈਯੋ॥ ੧੬॥ ੨॥ ੨੪॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲ

सुगि
परीम
आधि
आयज
॥
धमे
कुले
सम
सम
वेत्य
अवि
रिता
ठभा
भेति
ताप
लित
द्वि
भव
शिव
वि

੧੩॥ ਜੁਗਿਜਗਿਸਾਰਾਏਵੈਦਾਤਾ॥ ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁਰੇਨ
 ਗੀਨਦਰੀਸਹਜਿਮਿਲਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਹਉਮੈਆਇਆਮੇਲੁਕਮਾਇਆ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਹਿਦੁਜਾਕੁ
 ਏਆ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨੋਹੋਈਮਾਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਜੇਤਿਸੁਕੁਦੈਸੇਈਕ
 ਰਸੀਆਪਹੋਹੋਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇਦੁਭਿਆਈਦਰਿਸਾਏਪਤਿਪਾਈਯੋ॥ ੧੬॥
 ੩॥੨੫॥ ॥ ਮਾਰਮਹਲ ੩॥ ਜੇਆਇਆਸੇਸੁਕੁਕੇਜਾਸੀ॥ ਦੁਜੈਗੁਇਧਿਪਾਜਮਛਸੀ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਗਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਸਾਰੇਸਾਰਿਸਮਾਈਯੋ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੋ॥ ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇ
 ਸੇਈਜਨੁਲੇਖੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸੁਕੁਕਿਛੁਸੁਖੈਅਗਿਆਨੀਅਪਿਕਮਾਈਯੋ॥ ੨॥ ਮਨ
 ਮੁਖਸਹਸਾਬੁਝਨਪਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੀਮੈਜਨਮੁਗਦਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖਪਾਇਆਸਹ
 ਜੇਸਾਰਿਸਮਾਈਯੋ॥ ੩॥ ਪੈਪੈਧਾਦਤਮਨੁਕੁਇਆਮਨੁਗਾ॥ ਛਿਹਿਯੋਵੈਕਰਿਨੁਭੇਟੇਗੁਰਪੂਰਾ॥ ਅ
 ਧਖਾਮਿਲਏਸੁਖਪਾਏਪੁਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਦੁਰਮਤਿਸੁਠੀਧੁਰੀਅਗਿ॥ ਅਭਿਗਣ
 ਆਗੀਅਭਿਗਣਿ॥ ਆਗਿਕਰੀਮਤਿਠੀਕਾਮੁਖਥੇਲੈਦੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਾਈਯੋ॥ ੫॥ ਅਭਿਗਣਿ
 ਆਗੀਕਰਿਨੁਭਾਵੈ॥ ਮਨਕੀਸੁਠੀਸੁਠੁਕਮਾਵੈ॥ ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੁਰਖਿਧਿਨਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈ
 ਯੋ॥ ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ॥ ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰੁਖਸਮੁਨੁਭਾਵੈ॥ ਗੁਣਦੀਸਦਾਪਿਰੁਗਾਵੈਸ
 ਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਆਪੇਮੁਕਤੁਕਰੇਸੁਕੁਦੇਖੋ॥ ਇਕਨਾਧਖਮਿਲਏਧੁਰਿਲੇਖੋ॥ ਅ
 ਨਦਿਨਨਾਮੁਰਤੇਸਰਪਾਇਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਯੋ॥ ੭॥ ਹਉਮੈਪਾਤੁਮੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਲਿਵਸਾਰੀਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲੈਆਪੇਕਰਿਦੇਖੈਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਝਨਪਾਈਯੋ॥
 ੮॥ ਇਕਸਬਦੁਦੀਰਗਹਿਸਦਾਜਨਜਾਗੋ॥ ਇਕਿਮਾਇਆਮੇਹਿਸੇਇਰਹੇਅਭੁਗੋ॥ ਆ
 ਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰਕਰਣਾਕਿਛੁਨਜਾਈਯੋ॥ ੧੦॥ ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੋ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨੁਭਖੈਉਰਪਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਦੁਜੈਗੁ
 ਇਛਿਛੈਦੇਵਨੀ॥ ਮਾਇਆਮੇਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ ਧਰੁਤੇਭੁਖਕਰੇਨਾਪਾਏਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁ

ਖੁਨਪਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ਕਿਸਨੇਕੀਐਜਾਅਧਿਕਰਾਏ॥ ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਗਹਿਰਲਾਏ॥ ਆਪੇਮਿਹਰਵਨਸੁਖ
 ਦਤਾਨਿਭਿਭਾਵੈਤਿਵੇਚਲਾਈਯੋ॥ ੧੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਕੁਗਤਾ॥ ਆਪੇਸੰਜਮੁਆਪੇਜੁਗਤਾ॥ ਆਪੇਨਿਰ
 ਮਲੁਮਿਹਰਵਨਮਪੁਸੁਦਨੁਜਿਸਦਾਪੁਕਮੁਨਮੇਟਿਅਜਾਈਯੋ॥ ੧੪॥ ਸੇਵਤੁਭਾਗੀਜਿਨੀਇਕੇਜਤਾ
 ॥ ਘਟਿਘਟਿਵਸਿਰਹਿਅਜਗਜੀਵਨਦਤਾ॥ ਇਕਥੇਗੁਪਤੁਪਰਗਦੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮੁਖ
 ਉਜਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਏਕੇਜਤਾ॥ ਅਤਿਗਿਨਮੁਸਬਦੁਪਛਤਾ॥ ਜਿਸੁਤੈਦੇਹਿਸੇਈਜਨਪਾਏ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਆਈਯੋ॥ ੧੬॥ ੧੬॥ ੪॥ ੨੬ ਮਾਰੂ ੩॥ ਸਰੁਸਾਲਾਜੀਗਹਿਰਗੀਭੀਗੋ॥ ਸਰੁਜਗੁਏਤਿਸੰਜੀ
 ਕੇਰੀਗੋ॥ ਸਰੁਘਟਭੋਗਵੈਸਰਦਿਨਰਤੀਆਪੇਸੁਖਾਨਿਵਾਸੀਯੋ॥ ੧॥ ਸਰਸਾਹਿਥਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਕੁਰਪ
 ਰਸਾਚੀਮੀਨਿਵਸਾਈ॥ ਆਪੇਆਇਵਸਿਅਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਟੀਜਮਕੀਛਸੀਯੋ॥ ੨॥ ਕਿਸਸੇਵੀਤੈਵਿਸੁਸਾ
 ਲਾਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦੁਸਾਲਾਜੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਮਾਤਿਉਤਮਤਿਸਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪਗਾਸੀਯੋ॥
 ਦੇਹੀਕਾਚੀਕਾਗਦਮਿਕਰਾਗਾ॥ ਧੁੰਦਪਵੈਧਿਨਸੈਰਹਤਨਲਗੈਧਾਗਾ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧੁੰਦ
 ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਯੋ॥ ੪॥ ਸਰਚਭਵਾਸੁਗਤਿਕੀਕਾਗਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਰੁਆਪਾਗਾ॥
 ਸਰਾਤਿਪਤਿਪਦਿਤ੍ਰਯੋਪਦੁਨੁਜਿਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਯੋ॥ ੫॥ ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੀਜੇਸਚੈਲਗੈ
 ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਦਿਨਜਗੋ॥ ਸਾਚਾਸੁਖਸਦਾਤਿਨਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਰਸੀਯੋ॥ ੬॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚੇਤਾਅਵਰੁਨਪੁਜਾਏਕੇਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੁਜਾ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਿਸਰੁਸਰੁਦਿਖਾਇਆਸਾਚੈਨਾਮਿਨਿ
 ਵਾਸੀਯੋ॥ ੭॥ ਕੁਮਿਭੁਮਿਜੇਨੀਠਿਰਿਠਿਰਿਆਇਆ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਜਾਖਸਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਜੀ
 ਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਧੁੰਦੀਨੈਸਬਦੁਅਧਿਨਾਸੀਯੋ॥ ੮॥ ਕਾਮਰੂਪਭਰੇਹਮਅਪਰਾਧੀ॥ ਕਿਅਭੁ
 ਹਲੇਧੋਲਹਿਨਹਮਗੁਰਨਸੇਵਾਸਾਧੀ॥ ਨੁਬਦੇਪਾਸੁਰਮੇਲਿਲੇਹੁਤਮਆਪੇਸਰੁਨਾਮੁਅਧਿਨਾਸੀ॥ ੯
 ॥ ਨਾਕੇਈਕਰਨਕਰਦੈਜੇਗਾ॥ ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੇਹੋਇਗਾ॥ ਆਪੇਧਖਸਿਲੇਹੁਸਖਪਾਏਸ
 ਰਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਯੋ॥ ੧੦॥ ਇਹੁਤਨੁਪਰਤੀਸਬਦਿਧੀਜਿਅਪਾਗਾ॥ ਹਰਿਸਾਚੈਸੇਤੀਵਟਨੁਦਾ
 ਪਾਗਾ॥ ਸਰੁਪਨੁਜੇਮਿਅੰਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਯੋ॥ ੧੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਵਗਾਇਆਗੇ

ਗੁਣਵੀਜੋ। ਆਪੇ ਬਖਸਿਸ ਲੈਨਾ ਮੁਦੀਜੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨ ਮਿਨਿ ਦਸੀਯੋ॥ ੧੨॥ ਅੰ
 ਰਿਹ ਰਿਧ ਨੁ ਸਮਝਨ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਨ੍ਹਾਵੈ ਸਦੀ ਨ ਮਿਨਿ ਦਾ
 ਸੀਯੋ॥ ੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਮਾਏ ਮੇਰਿ ਸੁਪਿਨ ਕਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਗੁ
 ਮਤਿ ਨ ਖੂਹਾ ਸੀਯੋ॥ ੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉ ਮੈ ਮਾਏ ਮਾਸੁ ਤੋ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਾ ਤਿ ਅੰਤਿ ਦਿ
 ਤੋ॥ ਪਰਨਿਰਕਰ ਹਿਧਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੇ ਨੁ ਖੋਖਿ ਨਿਦਾਸੀਯੋ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੇ ਕਾਰ ਕਰਾਈ॥ ਆਪੇ ਗੁ
 ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੋ ਨ ਮਿਨਿ ਦਸੀਯੋ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੨੦॥
 ਗੁਰਮੁਖ ੩॥ ਏਕੇ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਧਿਰੁ ਸਾਚਾ॥ ਨੁ ਜੈਲਾ ਗਾਸ ਭੁਜੁ ਨ ਗੁਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
 ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀ ਜੈਯੋ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥
 ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਭਿਅਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈਯੋ॥ ੨॥ ਮਾਏ ਆਲਹ ਰਿਸ ਬਾਧਿ ਨਿਦਾਗੀ॥ ਇ
 ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਰਸ ਨਾਗਾ ਮੁਰਚੀ ਜੈਯੋ॥ ੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰ
 ਤਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਛਿਰੈ ਏਆਈ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਘਨੀ ਮੁਹੁ ਤੁਨਿ ਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੁ
 ਜੈਯੋ॥ ੪॥ ਅਤਿ ਗਿਲੇ ਕੁਕਰੇ ਨਹੀ ਬੁਝੈ॥ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝੈ॥ ਅੰਧੇ ਕਮਾਣ ਸੇ ਮਾਗੈ ਆਇਆ
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀ ਜੈਯੋ॥ ੫॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਨੁ ਜੈਲਾ ਗੈ ਮਨਮੁਖ ਹੋਇ॥ ਨੁ ਗ
 ਮੈ ਸਿਰਿ ਆਖਾਖ ਸਮੁਹੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈਯੋ॥ ੫॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ॥ ਨੁ ਜੈਲਾ
 ਗੈ ਮਨਮੁਖ ਹੋਇ॥ ਨੁ ਗਮਿ ਰਿਅਾਖਾਖ ਸਮੁਹੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈਯੋ॥ ੬॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ
 ਜਗ ਜਨ ਸੇਯੋ॥ ਨਾਮਿ ਰਸਾਇਣੁ ਇਹੁ ਮਨ ਮੇਰੈ॥ ਮਾਏ ਮੇਰੁ ਮੈਲੁ ਪਤੀ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਭੀ ਜੈਯੋ॥ ੭॥ ਸਭੁ ਨਾਵਿ ਨਿਦਰ ਤੇ ਇਕ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈਯੋ॥ ੮॥ ਕਿਲਖਿ ਖਨੁ ਖਨਿ ਦਾਰੁ ਲਗਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਆ
 ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਜੈਯੋ॥ ੯॥ ਮਾਏ ਆ ਅਗਾਨਿ
 ਜਲੈ ਸੀਸਾਗੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਦਾਰੈ ਸਬਾਇ ਦੀਰਾਗੈ॥ ਅਤਿ ਰਿਸ ਗੋਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਹਿਸਤਿਰਤੇਦੀਠਾਗੀ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਬੀਸੇਦਾਮੀਲੀਲਾਗੀ॥ ਮਨਦਿਨੁਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਪੀ॥ ਚਰਿਤਰਿ
 ਕਰਤਿਅਨੁਨਿਰਮਲਹੋਆਗੁਰਬੀਸੇਦਾਪਿਆਗੀ॥ ੧੧॥ ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਲਾਏ॥ ਆ
 ਧੇਭੁਟੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੀਸੇਜਨਉਥਰੋਹੋਰਮਾਇਅਮੋਹਖੁਆਗੀ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦੁਪਛਤਾ॥ ਨਾਤਿਸੁਕੁਟਿਧਨਾਤਿਸੁਮਤਾ॥ ਏਕੇਏਕੁਰਵਿਅਸਕੁਅਤਿਰਿਸਕੁਨਾਜੀ
 ਆਕਾਆਧਾਗੀ॥ ੧੩॥ ਚਉਮੈਮੋਰਾਨੁਜਾਗੁਇਆ॥ ਕਿਛੁਨਚਲੈਪੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇ
 ਆ॥ ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਸਾਚੈਦੁਖਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਜਤੁੰਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਾਚੇ
 ਸਥਰੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚੁਕੁਗਤਿਭਰੇਭੁਛਾਗੀ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਦੇਖੈਰੁਕ
 ਮਿਚਲਾਏ॥ ਅਪਣਾਭੁਟਾਅਪਿਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਮਿਰਤੇਧੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਦਾਗੀ
 ॥ ੧੬॥ ੭॥ ੨੫॥ ॥ ਮਾਰੂਮਹਲ ੩॥ ਆਪੇਅਪਿਉਪਾਇਉਪਨਾ॥ ਸਕੁਮਹਿਦਰਤੇਏਕੋਪ
 ਰਛੀ॥ ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜਿਨਿਅਪੁਨਾਆਪਪਛਤਾਏ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਲਿਖੁਮਾਧਿਸਨੁ
 ਮੋਹੇਸਉਪਾਏਸਉਪਾਏ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਪੈਏਆਪੇਲਾਏ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਏਕੋਜਾਤਾਏ॥ ੨॥ ਆਦਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਾਇਅਮੋਹਧਰਚਿਤੈਧਿਕਾਰਾ॥ ਧਿਰੁਸਾਚਾ
 ਸਾਲਾਜੀਸਦਾਜੀਜਿਨਗੁਰਕਾਸਥਦੁਪਛਤਾਏ॥ ੩॥ ਇਕਿਮੁਲਿਲਾਗੋਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆ॥
 ਭੁਲੀਲਾਗੋਤਿਨੀਜਨਮੁਗੰਦਾਇਆ॥ ਅੰਤਿਤਠਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੈਜੇਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਤਾ
 ਏ॥ ਹਮਗੁਣਨਾਜੀਕਿਅਥੋਲਹਿਬੋਲਿ॥ ਉਸਭਾਨਦੇਖਹਿਤੇਲਹਿਤੇਲਾ॥ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਗਾਖਹਿ
 ਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਏ॥ ੪॥ ਜਾਤੁਪੁਰਾਣਾਤਾਸਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ ਅਵਗਣਛੋਰਿਗੁਣਮਾ
 ਹਿਸਮਾਏ॥ ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਤਾਏ॥ ੫॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋ
 ਸੇਈ॥ ਚੁਨੀਚੁਰਮਤਿਸਥਦੇਖੋਈ॥ ਏਕਸੁਮਹਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਮਾਣਾ॥ ਅਪਣੈਰੰਗਿਸਦਰਤਾ
 ਏ॥ ੬॥ ਕਾਇਆਕਮਲੁਹੈਕੁਮਲਾਣਾ॥ ਮਨੁਖਸਥਦੁਨਬੁਝੈਇਆਣਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾ

ਇਆਖੋਜੋਪਾਏਜਗਨੀਵਨੁਤਾਹੋ॥੮॥ਕੋਟਗੀਕੋਪਾਪਨਿਵਰੋ॥ਸਦਹਰਿਨੀਉਰਾਖੋਓਰ
 ਧਰੋ॥ਜੇਇਛੋਸੇਈਛਲੁਪਾਏ॥ਜਿਉਰੰਗੁਮਨੀਠੈਰਾਤਾਹੋ॥੯॥ਮਨਮੁਖਿਗਿਆਨੁਕਥੈਨੋਈ॥ਛਿ
 ਰਿਛਿਗਿਆਵੈਠਉਰਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਲਾਹੇਜਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੧੦॥ਮਨ
 ਮੁਖਕਾਰਕਰੇਸਬਦੁਸਬਾਏ॥ਅਤਿਰਿਸਬਦੁਨਾਹੀਕਿਉਦਰਿਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੇਮਨਿ
 ਸਥਾਸਦਸੇਦੇਸੁਖਦਾਤਾਹੋ॥੧੧॥ਜਾਹਦੇਖਾਤੁੰਸਭਨੀਬਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਸਭਸੇਈਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨ
 ਮੁਖਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਇਦੁਮਨਨਾਮੋਰਾਤਾਹੋ॥੧੨॥ਨਾਮੋਰਾਤਾਪਦਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਮੋਨੁਬਿ
 ਮਏਬਿਨੁਨੀਰਾ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨੀਬੁਧੁਹਿਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਤਾਹੋ॥੧੩॥ਪੁ
 ਰੋਸਤਿਗੁਰਬੁਧੁਬੁਧਾਈ॥ਦਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੋਨਪਾਈ॥ਨਾਮੋਨਾਮਿਮਿਲੈਦੁਤਿਮਾਈਸਹਜਿਰ
 ਪੈਰੀਗਿਰਾਤਾਹੋ॥੧੪॥ਕਾਂਇਆਨਗਰੁਦੇਹੇਦਹਿਦੇਹੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਨੁਕੈਨੀਛੇਹੀ॥ਸਾ
 ਨੁਸਲਹੇਸਾਨੁਸਮਾਵੈਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੧੫॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਾਨੁਸ
 ਬਦੁਦਸੇਮਨਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਦਰਿਸਾਨੈਸਾਨੁਪਛਤਾਹੋ॥੧੬॥੮॥੩੦॥
 ਮਾਰਮਹਲ ੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਿਸੁਕਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਹੀਸਰਣਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਦਰਤੈਸਭ
 ਅਤੰਰਿਗਰਕੇਸਬਦਿਪਛਤਾਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਰੁਗਤਕੁਰੇਰੁਤਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਦੀਨ
 ਰਾਜੇਤੁਪੁਰੁਦੈਸੇਈਕਰਸਹਿਸਾਨੇਮਿਉਮਨਰਾਤਾਹੋ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਨ
 ਰੁਗੀਤੇਲੋਤੇਲੋ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਆਪਿਪਛਤਾਹੋ॥੩॥ਜਿਸਨੇਨ
 ਦਹਿਦੈਪੁਰਿਤੇਹੀ॥ਮਰੇਨਜੀਮੈਨੁਕੈਛੇਹੀ॥ਸਾਨੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾ
 ਤਾਹੋ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਵਸਬਾਇਆ॥ਜੇਤੁ
 ਪੁਰੁਦੈਸੋਨਾਮਿਲਾਗੇਗਿਆਨਮਤੀਪਾਛਤਾਹੋ॥੫॥ਪਾਪਪੁਨਿਦੁਰਤੈਸੇਸਾਗਾ॥ਹਰਖਸੇਗਾਸਭ
 ਦੁਖਪੈਭਾਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੇਸਖਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਤਾਹੋ॥੬॥ਵਿਰਤਨਕੋਈ

ਟੁਟਾਗਾਗਰਵੈਸਥਯੇਮੇਖਦੁਆਰਾਪਰਬਿਲਿਖਿਅਸੇਭਲੁਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਆਰਿਪਛੁਤਾ
 ਤੇ। ਮਾਇਅਮੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਗੈ॥ ੮॥ ਟੁਟੈਗੁਇਘਟਾਦੁਖੁਆਗੈ। ਮਨਮੁਖਭਰਮਭੁਲੇਕੁਖਪਾਗੀ
 ਮੋਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਗੈ॥ ੯॥ ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ। ਸਭਿਵਿਲਦਿਖਕਾਣੈਦੁਖਸਥਾਏ। ਹਰਿਨਿ
 ਰਮਲੈਥਾਣੀ। ਹਰਿਸੇਤੀਮਨਰਾਤਾਗੈ॥ ੧੦॥ ਜਿਸਨੇਨਰਿਖਰੇਸੇਗਣਨਿਪਿਪਾਏ। ਹਉਮੈਮੇਰਠਾਕਿ
 ਰਾਏ। ਗੁਣਅਵਗਣਕਾਏਕੋਰਾਤਾਗਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਜਾਤਾਗੈ॥ ੧੧॥ ਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਨਿਰਮਲਅਤਿਅਪਾਰ
 ਆਪੇਮੇਲੇਗੁਰਸਥਾਇਦੀਰਗਾ। ਆਪੇਥਖਸੇਸਚੁਦਿਨਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਏਰਾਤਾਗੈ॥ ੧੨॥ ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਦਿ
 ਰਿਜੇਤਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤਿਧੁਏਕਰਿਦੀਰਗਾ। ਹਉਮੈਮੇਰਿਸਦਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਾਸੇਦਿਸੁਖਦਤਾ
 ਗੈ॥ ੧੩॥ ਗਨਕਾਂਇਅਮ੍ਰਿਤਿਧਰਤੁਟਥਾਜਾਗਾ। ਤਿਸੁਦਿਰਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾਗਾਰਵੈਸਥ
 ਦਿਸਦਰਿਸੇਯੋ। ਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛੁਤਾਗੈ॥ ੧੪॥ ਰਤਨਅਮੈਲੁਕਅਗਮਅਪਾਰਾਕੀਮਤਿਕਉਦੁਕ
 ਰੇਦੀਰਗਾ। ਗਰਵੈਸਥਯੇਤੇਲਿਤੁਲਏ। ਸਤਿਗਿਸਥਾਇਪਛੁਤਾਗੈ॥ ੧੫॥ ਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤੁਧਰਤੁ
 ਧਿਸਥਾਗਾ। ਮਾਇਅਮੋਹੁਪਸਰਿਅਥਾਸਥਾ। ਮੁਰਖਪਨੁਹਿਸਥਨੁਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਜਾ
 ਤਾਗੈ॥ ੧੬॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ। ਸਭੀਥਾਣੀਸਚੁਦਿਨਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੇਕੁਭਿਅਈ। ਜੁਗਿ
 ਜੁਗਿਏਕੇਜਾਤਾਗੈ॥ ੧੭॥ ੩੧॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੩॥ ਸੇਸਚੁਸੇਦਹਿਸਿਰਜਣਧਾਰਾ। ਸਥਯੇਦੁਖਨਿਦਾਰਣ
 ਹਾਰਾ। ਅਗਮਅਗੋਰਕੀਮਤਿਨਾਪਾਈ। ਆਪੇਅਗਮਅਥਾਗੈ॥ ੧॥ ਆਪੇਸਾਚੁਸਚੁਦਰਤਾ
 ਏ। ਇਕਿਜਨਸਾਚੇਆਪੇਲਾਏ। ਸਾਚੇਸੇਦਹਿਸਾਚੁਕਮਾਦਹਿਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਧਾਏ॥ ੨॥ ਪੁਰਿਤ
 ਰਤਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ। ਸਭੀਭੁਗਤੀਆਪੇਲਾਏ। ਸਾਚੀਥਾਣੀਸਦਗਣਗਾਵੈਦਿਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾ
 ਗਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਣਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛੁਣਹਿ। ਏਕਸੁਧਿਨਕੇਅਵਰੁਨਜਾਣਹਿ। ਸਚਾਸਾ
 ਚੁਸਚੇਦੁਣਜੋਪੁਜੀਨਮੁਦਿਸਾਧਾਏ॥ ੪॥ ਆਪੇਸਾਜੇਸਿਸਦਿਉਪਾਏ। ਦਿਰਲੈਕਉਗੁਰਸਥਯਿਧੁ
 ਏ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਾਟਹਿਜਮਕਾਢਾਏ॥ ੫॥ ਭੁਨੈਪਨੇਸਦਾਰੇਸਾਜੇ। ਮਾਇਅਮੋ
 ਹੁਟੈਜਤਿਪਾਜੇ। ਮਨਮੁਖਾਭਿਹਿਸਦਾਅੰਧਕਮਾਰਹਿ। ਜਮਕਾਜੇਦੁਨਗਲਿਛਾਏ॥ ੬॥ ਆਪੇਥ

ਖਸੇਗੁਰਸੇਦਲਏਗੁਰਮਤੀਨਖੁਮੀਨਿਦਸਾਏਅਨਦਿਨਨਖੁਪਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਨਗਮਾ
 ਮੇਲਾਹਾਏ॥੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੀਨਿਦਸਾਈ॥ਜਿਨਿਮਨਿਦਸਿਮਾ
 ਨਸੇਹਹਿਤਿਨਿਮਿਰਿਨੁਕਾਰਾਹਾਏ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਦਸਾਈ॥ਸਦਾਸਧਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾਲੇਖਾਕੇਇਨਮੀਗੋਤਾਹਾਏ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਸਨੁਰੁਤਿ
 ਕੀਸੇਵਾਅਤਿਨਪਾਦਹਿਅਲਖਅਭੇਦਾਨਿਕਵਉਨਰਹਿਕਰਹਿਤੁਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖਲਖਾ
 ਹੇ॥੧੦॥ਪੁਰੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਪਾਈਏਕੋਨਖੁਮੀਨਿਦਸਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਐਨਾਮੁਖਿਆਈਐਮਹਾ
 ਪਾਇਆਗੁਣਗਾਹਾਏ॥੧੧॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਮਨਿਉਕਮੁਅਪਾਰਾਮਨਮੁਖੁਕਮੁਮੁਨਜਾਨੈਸਾਗੁਣ
 ॥੧੨॥ਕਮੇਮਨੇਉਕਮੇਵਤਿਆਈਉਕਮੇਵਪਰਵਾਹਾਏ॥੧੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਕਮੁਪਛਾਣੇਪਾਦੁਤਰਾਪਰ
 ਦਿਕਤੁਪਰਿਆਣੇ॥ਨਾਮੇਗਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤਨਮਨਿਲਾਹਾਏ॥੧੪॥ਸਭਜਗਮਹਿਦਰਤੈਪ
 ਏਕੋਸੇਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਵੇਈ॥ਸਧਦੁਸਲਹਹਿਸੇਜਨਹਿਰਮਲੁਨਿਜਪਰਿਦਾਸਤਾਹਾਏ॥੧੫॥
 ਸਦਾਬੁਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜਿਤੁਪੁਰੇਰੁਦਹਿਤਿਉਤ੍ਰਿਕਾਤੇ
 ਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਹਾਏ॥੧੬॥ਸਦਾਸਦਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੇਮਨਿਭਾਵਾ
 ਨਾਨਕਸਦਕਹੈਏਨੀਤੀਸਚੁਦੇਵਸਚੁਸਮਾਹਾਏ॥੧੭॥੧੦॥੩੨॥॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਨਿਸੇਵਨੁਭਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਦਲਾਗੀ॥ਸਦਾਸਖਦਾਤਾਰਦਿਆਪਟਅਤਿਰਿਸ
 ਥਧਿਸਚੈਓਮਾਹਾਏ॥੧॥ਨਰਹਿਕਰੇਤਾਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਦਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿਦਸਿਮਾ
 ਸਦਾਮੁਖਦਤਾਸਬਦੇਮੀਨਿਉਮਾਹਾਏ॥੨॥ਵਿਰਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜ
 ਲਾਏ॥ਸਦਾਮੁਖਤੁਰੇਇਕਰੰਗੀਨਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਪੋਰਅਪਾਰ
 ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੇਇਨਪਾਦੈਪਾਰਾਜੇਸਬਦਿਗਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੇਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਏ॥੪॥ਯੁ
 ਮੁਖਕਰਤੇਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆਯੁਜਾਕੁਓਆਧਿਦਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸੁਅਲਿਪਤੈ
 ਦਰਤੇਮਨਮੁਖਕਾਕਿਅਵੇਸਾਹਾਏ॥੫॥ਸੇਅਨਮੁਖਜੇਸਬਦੁਪਛਾਣਾਹੀਗੁਰਕੈਭੈਕੀਸਾਰਨ

ਜਾਣਹਿ। ਤੇ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ਜਮ ਕਲਹਲੁ ਹਰਾਸਾਹਾ ॥ ੬ ॥ ਅਛਰਿ ਉਜ
 ਨਮੁ ਮਾਹਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਨੇਹਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬ ਦੁਸੁਟੇ ਤਾ ਦੁਰਹੁ ਗਏ ॥ ਮਤੁ ਮਾਰੇ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇ ਪਰਦਾਹਾਏ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਪੈਸ ਕੁ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਦਿਚਾਰਾ ॥
 ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰੁ ਨ ਸਾਹਾਏ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀ ਆ ਆ ਕਾਰਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਰਿ ਆਸ ਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਸਕੁ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖਤਾਹਾਏ ॥ ੯ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਕਰਮਿ ਆਪਾਤਾ ॥ ਜੁਗਤਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਨ ਮੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਠ
 ਰਦੇ ਪਰਦਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗਤਾਰਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮਿ ਦਿਸਾਹਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਸ
 ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਨਾਮੁ ਬੁਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਭ
 ਹਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਦੈ ॥ ਨਾਮ ਰਿਜੈ ਮੈ ਨਾ ਜੁਗਤਿ ਪਾਦੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਿ
 ਰੈ ਗਿਰਤੋ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈ ਦੇ ਲਾਹਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਗਤੀ ਸੇ ਹਿੰਦੁ ਰਥਾਰੇ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬ
 ਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਹਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਸ
 ਬ ਦੁਸੁਟਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਜੀ ਨਿਰਮਲੀ ਨਰਮ
 ਲਗੁ ਪਾਤਸਾਹਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਗਲ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ
 ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਬਿਗਮੈ ਸੇ ਨਾਮੁ ਬੋਧ ਪਰਦਾਹਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉ ਸੇ ਦਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪਾਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਗਵਿ ਆਪਣ
 ਮੰਤਰਿ ॥ ਤਿਤੁ ਪਦਿ ਮਤਿ ਆਪਾਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਕੁ ਮੈ ਦਰੁ ਤੈ ਏਕੈ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
 ਈ ॥ ਸਕੁ ਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ॥ ਦੇਵ ਰਿਜ ਕੁ ਮਧਾਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਿ ਬੁ
 ਝਾਇ ਆਹੁ ਕਮੇ ਜੀ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆਹੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਨੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਧਾ

ਤਿਸਾਹਯੋ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਤਿਸੈ ਦੇਸਥਾਨਿ ਸਤੈ ਰਸ ਸਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
 ਬਰਿਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਸਾ ਸਮਗਿ ਰਾਹਯੋ॥ ੪॥ ਕੋਇ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰਿਗੁਲ
 ਏ॥ ਹਰਿਸਾਲਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿਬਖਸੇ ਰੁਗਤਿ ਸਲਾਹਯੋ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿ ਸੇ
 ਨਾਨਾ ਸਾਰੇ॥ ਜੇ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਕਾਨ ਨਿਧਾਏ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੇ ਪਰਦਾਹਾ॥ ਰੁਗਤਿ ਦੁਖੁ ਲੁਭ
 ਥਾਹਯੋ॥ ੬॥ ਸਚੁ ਗੁਰਪੁਰਾ ਸਚੁ ਦਿਖਾਏ॥ ਸਾਰੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਣ ਰਤਾ ਦੁਰਤੈ ਸ
 ਕੁ ਅਤਿ ਗਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਯੋ॥ ੭॥ ਸਦਾ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦੇ ਸੈਵੈ ਸੇਜਨ
 ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਾਧੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਉਮਾਹਯੋ॥ ੮॥ ਅਗਿ ਅਗੀ ਅਧਿ ਧਰੁ ਕਰਮ
 ਦਿਖਾਏ॥ ਮਨਹਰਿ ਕਰਮ ਛਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਏ॥ ਧਿਖਿ ਆਕਾਸਿ ਬਹੁਲੇ ਰਿਕਮਾਦਹਿ ਰੁਮਤਿ
 ਕਾਟੇ ਰਾਹਯੋ॥ ੯॥ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਰੁਗਤਿ ਦਿਖਾਏ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿਗਾਥੁ ਰਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਮ
 ਨਿਤ ਨਿਗਰਿ ਰਵਿ ਅਪਟ ਅਤਿ ਰਿਮਾਨਿਭੀ ਜੈ ਰੁਗਤਿ ਸਲਾਹਯੋ॥ ੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਾਰਾ ਅਸੁਰ
 ਸੀ ਪਾਰਣਾ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਰੁਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣਾ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁਸਾਰਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਸਿਰਿ ਸਾ
 ਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਯੋ॥ ੧੧॥ ਤੇ ਰੁਗਤ ਸਚੈ ਤੈਰੈ ਮਨਿ ਕੁਏ॥ ਰਹਿ ਬੀਰਤ ਨ ਕਰਹਿ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁ
 ਹਾਏ॥ ਸਾਧੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨ ਗਾਵਹਿ॥ ਨਿਰਪਨ ਕਾਨਾ ਮੁਦੈ ਸਾਹਯੋ॥ ੧੨॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲ
 ਦਿਛੈ ਰੁਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਸਚੁ ਨਾ ਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ
 ਯੋ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਤੁਧੈ ਨੇ ਕੇਈ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਈ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ
 ਗੁਰਦਤ ਪਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਬਾਹਯੋ॥ ੧੪॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣੁ ਤਾਰਾ ਤੇ ਗਲਿ ਖਿਅ ਕੇਇ
 ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨਤਾਹਯੋ॥ ੧੫॥ ਰੁਗਤ ਸਚੈ ਤੈਰੈ
 ਦਰਬਾਰੇ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਹਿ ਰੁਗਤਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੁਝੈ ਰਾਗੀ ਨ ਮੇਕ ਰਜ ਸੋਹਯੋ॥ ੧੬॥
 ੧੨॥ ੩੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੩॥ ਮੇਰੇ ਪੁਤਿ ਸਚੈ ਦਿਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੋਹਾਉ ਪਾ

ਏਆਆਪੇਛਰਕੁਕਰੇਵੇਖਿਧਿਗਸੇਸਾਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਯੋ॥ ੧॥ ਵਾਜੇਪਉਣੁਤੈਆਪਿਵਜਾ
 ਏਆਮਿਦਸਕਤੀਦੇਹੀਮਹਿਪਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹ
 ਯੋ॥ ੨॥ ਅੰਧੇਰਾਚਨਣੁਆਪੇਕੀਆਏਕੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਧੀਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛੁਣੈਕ
 ਮਲਧਿਗਸੇਬੁਧਿਤਾਹਯੋ॥ ੩॥ ਅਪਣੀਕਹਣਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹੋਰਲੇਕਸੁਣਿਸੁਣਿਆਪਿ
 ਵਖਾਣੈਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਾਨੀਸਿਛਤਿਸਲਾਹਯੋ॥ ੪॥ ਏਹੀਅੰਦਰਿਦਸਤੁ
 ਅਪਰਾਆਪੇਕਪਦਖਲਵਣਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਤਿਤਪੀਵੈ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੈ
 ਯੋ॥ ੫॥ ਸਭਿਗਮਿਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ ਵਿਕਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝੈ॥ ਅੰਦਰਿਖੇਜੇਸਬਦੁਸ
 ਲਯੋ॥ ਧਾਰਹਿਕਾਏਜਾਹਯੋ॥ ਵਿਣੁਚਖੇਸਾਨੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਿਤਪੀਆਇ
 ਆਅੰਤਿਤਪੀਅਮਰਪਦੁਹੋਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹਯੋ॥ ੬॥ ਆਪੁਪਛੁਣੈਸੇਸਭਿਗੁਣਜਾ
 ਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਦਖਾਣੈ॥ ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਰਤਾਦਿਨੁਗਤੀਮਾਇਆਮੋਹਛੁਕਾਹਯੋ॥
 ੭॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦੁਤਾਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦੇਸੇਯੋ॥ ੮॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਿਤਪੀਯਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਸ
 ਰਦਸੈਘਰਿਅੰਤਿਰਿਸੇਘਟਨਿਰਮਲੁਤਾਹਯੋ॥ ੯॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ ਸਦ
 ਹੀਗਿਰਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਠਮਲਦੁਸਮਨਿਤਾਹਯੋ॥ ੧੦॥
 ਸਬਦੇਅਕਥੁਕਥੇਸਲਾਹੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਦੇਪਰਦਾਹਯੋ॥ ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੇ
 ਕਾਰਸੁਤਾਹਯੋ॥ ੧੧॥ ਮਨਮੁਖਬੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ ਜੇਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਧਿਖਿ
 ਆਰਤਾਧਿਖਿਆਖੇਜੈਮਰਿਜਨਮੈਦੁਖਤਾਹਯੋ॥ ੧੨॥ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾਲਯੋ॥ ਤੇਰੇਗੁ
 ਣੁਬੁਝੁਧੀਮਾਯੋ॥ ਤੂੰਆਪਿਸਚਾਤੇਠੀਧਾਣੀਸਚੀਆਪੇਅਲਖਅਥਾਹਯੋ॥ ੧੩॥ ਧਿਨੁਗੁਰ
 ਤੇਕੇਇਨਪਾਏ॥ ਲਖਕੰਠੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਿਰਿਵਸਿਆਸਬਦੇਸਚੁਸਾ
 ਲਾਹਯੋ॥ ੧੪॥ ਸੇਜਨਮਿਲੇਪੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਚੀਧਾਣੀਸਬਦਿਸੁਯਾਏ॥ ਨਾਨਕਜਨਨੁ

ਟਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਂਚਗੁ ਟਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੧੩ ॥ ੩੫ ॥ ਮਾਰਮਹਲ ੩ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦ
 ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀ ਨੇ ਸਦਾ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਰੇ ਗੁਰ ਸਦਾ ਸਚਿ ਮਾਰ ਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਰਿ ਨਿਪਿਨਾ ਭੁਵ ਸਿਆਪਟ ਅੰ
 ਰਿ ਛੇਡਿ ਆਮਾਇ ਆਕਾਲ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਈ ਅਤਿ ਗਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ
 ਈ ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸਦ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਨ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਵਦੁ ਜਾਣਾਰੇ ਨ ਕੋਈ
 ਜੀਮਣ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਪਿਆਵਦੁ ਗਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਸੀ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਥਾਇ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਸੀ ਲਿਖਤੁ ਖੁਸ
 ਭਾਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨੁ ਸੈਨਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨ ਮੁਨ ਪਾਈ
 ਐਨਾ ਮੁਸਕਾਜ ਗਿਲਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਥਾਇ ਸੁਹਾਇ ਆਪਰਿ ਸਥਾਇ ਮਿਲਿ ਦਾਜਾ ਦਾਇ
 ਆ ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚੁ ਨਾਮਿ ਸਹੇਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਇ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿਰ ਸੈ ਬਿਨੁ ਮਹਿਰੇ
 ਏ ॥ ਦੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਕਿਰਤ ਨੁ ਲੈਚਲਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆ
 ਈ ॥ ਹਉਮੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਰਸਕ ਸਥਾਇ ਪਿੰਡੁ ਪਾਏ ॥ ਭੋਖ ਕੇਰੇ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਨ ਕਮਾਏ
 ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੇ ਗੁਰ ਮਹਾਦੁਖ ਭਾਗੀ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਬਾਦੁ ਦੁਖਾਣਹਿ ॥ ਘ
 ਟਮਹਿ ਬੁਝ ਮੁਤਿ ਮੁਸਥਾਇ ਨ ਪਛੁਨਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤੁ ਬਿਲੈ ਦਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਪਰਿਵਰੁ ਛੇਡੁ ਹਿਧਾ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨਰ ਸਗਤੀ ਰਸਨਾ ਛੀਕੀ ਬੇ
 ਲੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਲਿਨ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੇਹੀ ਗੁਰ ਮਭੁਤਾਰੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾਰ
 ਮਛੇ ਪਿਮਨ ਦੁਜੈ ਲਾਇ ਆਸੁ ਪੈਨੇ ਸੁਖ ਨ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕੰਠ ਨ ਦੇਹੀ ਸਥਾਇ ਭੁਤਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨ ਭੋ
 ਗ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਤਰ ਗੋਰ ਮਹਲਾ ਨ ਪਾਏ ਭੁਣਾ ਬੁਝੁ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ
 ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਸਥਾ

ਦੁਆਰਾ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰਿ ਸੁਭੁ ਪੈਤਿ ਸੁਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸਾਹਿਬੁ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੧੪ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਬੇ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਪਾਇ
 ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਣੀ ਨਾ ਦੁਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬੈ
 ਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਦਾ ਸਾਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਬੀਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸ
 ਚਾ ਸਚਿ ਰੇ ਗਿਰਾਤਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਨਾਵੈ ॥
 ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਗੀ ਸਚੀ ਕੁਗਤਿ ਨਿਨਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਚੈ ਏਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ ਸਦਗੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵ
 ਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤਮ ਧਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਦੁਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਚ ਮੇਵ ਹਿਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਮੇਧੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
 ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬੀਪ ਉਲੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸੰਜ
 ਮੁਕਰਣੀ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖਣੁ ਆਗੁ ॥ ਭਾਇਕੁ ਗਤਿ ਸਦਾ ਰੀਗਿਰਾਤਾ ਅਪਗਵਾਇ ਸਮਾ
 ਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਪੇਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰ
 ਸੀ ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਮ ਨਿਦੁ ਸਾਏ ॥
 ਅਪਣੈ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਰੀਗਿਰਾਤਾ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਦੁਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੁ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਸੇਛੀ ਜੋ ॥ ਧਰੁ ਤੇ
 ਭੇਖ ਕਰੈ ਨੀਭੀ ਸੈ ॥ ਭਿਖਿ ਆਗਤੇ ਦੁਖ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਸੁ
 ਖੁਕਮਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਬੀਸੇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਜੋ ਸਮ ਸਾਗਿ ਨਾਵੈ ਸੇਮੇ ਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਦਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਗਹਿ ਸੋਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ
 ਮਨੀ ਮਨ ਹਿਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇਵਨੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਖਹੁ ਮੋਹੁ

ਕਾਇਆ ਅਨੁਨਿਰਮਲੁ ਠਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗੈ ਚਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਾਰਾਏ ਆਪੇ
 ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨੇ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੀਨਾ ਗੀਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇਰ
 ੧੫ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਚੁ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਿਨਿ ਦਾਜੀ ॥ ਆਪੇ
 ਨਿ ਆਉ ਬਰੇ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੈ ਆਕਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ
 ਸਰਿ ਆਪਾ ਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕੁਸਮੇ ਵੀਰੇ ਗੀਧੇਰੁ ਚੋਰ ਲਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਵੀਰੁ ਨ ਕੋਟੈ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿ ਅਸਥਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਸੀਤ ਮਸੁ
 ਪਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਮਦਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਦਾ ਰੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਭੁਰੇ ਕੇ ਸਬ
 ਦਿ ਦੁਣ ਜਾਨਿ ਦਾਪਾ ਗੀਨਾ ਰੀਆ ਪਿਮਿਲਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਸੁਠਾ ਜਿ ਕਰੇ ਪਾਨਿ ਦਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸ
 ਦਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੀਨਿ ਦਸਾਇਣਾ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਰੁਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈ
 ਦੁਹ ਸਬਦੁ ਦੀਨਾ ਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰੋਗੀ ਗਿਰਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰੁਗਤਿ ਕਰਾਇਣਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰ
 ਦਰ ਮਮਿ ਮਨੁ ਆਪਾਏ ॥ ਸੁਖ ਪਲਰਤਿ ਆਗਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟੇ ਠਉਰਨ ਪਾਏ ਆ
 ਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਣਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਦੀਨਾ ਗੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿ ਆਕੇ ਕਾ
 ਰ ਕਰੇ ਦੇਵਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਣਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੁਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਹਾ ਬਲ
 ਸੁਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵਤਿ ਆਈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਣਾ ॥ ੯ ॥ ਘਰੀ ਅਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਹ ਲਬੁ ਮੁਖੈ ਵੇਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਸਿ ਆਪਣਾ ਅਤਿ ਰਿਸਨਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਣਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਦਿਸੀਤ ਰੁਭੈ ਅਤਿ ਰੁਨੀ ਭਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਬਧਿ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ਕਬਹੂੰ ਤੁਝੈ ਭੁ
 ਇਭੁ ਰਮਾਇਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁ
 ਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਆਸਚੁ ਪਾਇ ਆਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਬਲ ਸੀ ਸਾਗਾ ਬੁ

ਹੁਕਮ ਕਮਾਵੈ ਸਿਉ ਦੁਖ ਪਸਾਰਾ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਹਿ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਵ ਹਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉਛ ਪਾਲੀ ਹੋ ਬੈ ਸਤੁਰ
 ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਦਰ ਤੈ ਸਕੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾਤਿ ਸੇ ਪਛਾਣ ਹਿ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਚੁਕਾਇ
 ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇ ਅਮੋਹਿ ਗਰਬਿ ਦਿਆਪੋ ॥ ਹਉ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੋ ॥ ਜਮ ਕਲੇਕੀ
 ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਰਿਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕਹੈ ਬੇਨੀਤੀ ਸਤਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥
 ੧੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
 ਤੁਧੁ ਨੇ ਸੇਵ ਹਿ ਸੇਤੁ ਸੁਹਿ ਸਮਾਵ ਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮ
 ਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵ ਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਾਰਹਿ
 ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹੋਭੀ ਸਾਚ ਹੋ ਸੀ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਕੁ ਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜ ਕੁਪੁ ਚਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ
 ਤਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣ ਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤਾ
 ਲਪਰੀ ਆਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਚਰੇ
 ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸੁਹਕਮੁ ਸਲਾਹੈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਜਿ
 ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੇ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਅਨੁਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਟੀ ਜਾਏ ॥ ਰੋ
 ਦਿ ਦਿਨ ਸੁਦਿ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਮ੍ਰਿਤ ਚੇਤੇ ਮਨੁ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਕਾਲੁ ਆਇ ਦਾ ॥
 ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਅਤਿ ਰਿਗੁਰ ਮੁਗਇਆ ਭੁਭੁਤਾ ਗਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ
 ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵ ਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਪੁਰੇ ਭਾਗਿ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ
 ਕੋ ਰੁਦ੍ਰ ਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਭੁਗਮੇ ਭੁਲਾ ਛਿਰੇ ਅਭਾਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮਾਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਮਾਨੁ ਸੁਜਨ ਮਿਗੁਰ ਭੁਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥
 ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਬਿਸਟਾਵਿ ਚਿਵਾਸਾ ਵਿਸਟਾਵਿ ਚਿਹਿਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਭੁਕ
 ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਦਿਲ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚ

ਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿੰਘਿਤਿਸਾਸਤਅਤਿਨਜਾਏ॥ਮੁਰਖਮਧਿਤਤਨਪਛਾਣੇ॥ਆਪੇਕ
 ਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਕੁਕਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅ
 ਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਸੰਪੈਲਾਏ॥ਆਪੇਬਾਪਿਉਬਾਪੇਵੇਖੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾ
 ਇਦਾ॥੧੪॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰੀਭੀਗ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਪੀਗ॥ਅਗ
 ਮੁਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਮੀਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਖੁਨਿਗ
 ਲਮੁਹੋਰਸੰਪੈਲੇਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਅਟਅਤਿਰਿਗੁ
 ਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੧॥ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੩ ॥ਜੁਗੁਛਤੀਹ
 ਕੀਓਗੁਬਾਗ॥ਤ੍ਰਿਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਿਲੁਗਾਗ॥ਹੋਰਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵ
 ਖਾਣੈਤ੍ਰਿਆਪੇਕੀਮਤਿਪਇਦਾ॥੧॥ਓਅਕਰਿਸਰੁਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਕੁਖੇਲੁਤਮਾ
 ਸਾਤੇਰੀਵਨਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕਕਰੇਸਕੁਸਾਚਾਆਪੇਉਨਿਘਨਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾ
 ਜੀਗਰਇਕੁਬਾਜੀਪਾਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬ
 ਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏ
 ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਅਟਿਅਟਿਪਉਰਵਹੈਇਕਰੀਗੀਮਿਲਿਪਵਲੈਸਕੁਵਜਾਇਦਾ॥
 ੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੋਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਿਸੇਦੇ
 ਵਨਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਵਨੁਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮੰ
 ਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾ
 ਵੈਸਕੁਖਸੀਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁ
 ਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀਕਿਸੇਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੀਧਨਤੋਕੁਹਿਮੁਕਤੀਕੈਪਰਿਪਾਇਦਾ॥੮॥
 ਗਲਤਗਲੈਸੇਜਲੈਸੀਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੁਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁ
 ਗਲਤੁਚੁਕਾਏਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੇਸਚਿਦੇਇਤਾਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦੀਪ੍ਰਗਟਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੀਗਿਗਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥

੧੦॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟੁਗਾਗਾ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਤ
 ਨੁਮਨਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਅਤਿਰਿਲੋਕੁਅਨਿਮੇਲੇਮ
 ਲੁਲਾਏ॥ ਮੇਏਕਰਮਕਰੇਦੁਖਪਾਏ॥ ਕੁੜੇਕੁੜਕਰੇਦਾਪਾਗਕੁੜਬੋਲਿਦੁਖਪਾਇਦੁ
 ॥ ੧੨॥ ਨਿਰਮਲਬਾਲੀਕੋਮਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਸਾਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੋਕੁਭਾਵੈ
 ਚਲੇਦਿਨੁਗਤੀਨਮੁਚੇਤਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਆਪਿਸਿਰਿਦਾਸਚਾਸੇਈ॥ ਆ
 ਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੇਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਦਾਸਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥
 ੧੪॥ ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਇਵੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ ਕਾਮਕਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨਵਸਿਆਵੈਮਨਮਾਰੇਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਮੇਰਾਤੇਗਤੁ
 ਸੁਆਪੇਕੀਆ॥ ਸਭਿਤੇਰੇਜੀਤਤੇਰੇਸਭਿਜੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾ
 ਤੇਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੪॥ ੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿਜੀਉਦਾ
 ਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ ਉਸਤਿਲੁਨਤਮਾਇਦੇਪਰਦਾਹਾ॥ ਤਿਸਨੋਅਪਤ੍ਰਿਨਸਕੋਕੋ
 ਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚੁਭੋਹੋਈ॥ ਤਿਸਬਿਨੁਦਾਤਾ
 ਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦਾਨੁਕਰੈਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਚਉ
 ਦਹਕੁਵਲਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਖਾਏਅਤਿਰਿਲੇ॥ ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈ
 ਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਅੰਮੇਸਹਜਿਅਨੀਦਾ॥ ਹਿਰਦੈਆ
 ਇਵਠਾਗੋਵੈਦਾ॥ ਸਹਜੇਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਆਪੇਭੁਗਤਕਰਾਇਦਾ॥ ੪॥
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖਸਭਾਇਆ
 ॥ ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲਨਪਾਵਹਿਦੁਖਗੀਵਿਚਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇ
 ਵਡੁਭਾਗੀ॥ ਸਚੀਕੁਇਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਸਚੇਸਚੁਕਮਸਵਹਿਸਦਹੀਸਚੇਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੋਸਚਾਏਇਸੁਪਾਏ॥ ਅਤਿਰਿਸਾਚਾਭੁਗਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਸ
 ਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੈਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਨਾਕਾਸੇਈ

॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ਬਸੇ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਨਿਯਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
 ਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਊ ਮੇਕਰ ਦਿਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਆਗੈ ਮੋਹਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥
 ਅਗੈ ਜਮੁ ਕਾਲ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲਾ ਪਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਭੁਗਿ ਗੁਰਸੇ
 ਵਾਹੇਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਸੇ ਦੇ ਕੋਈ ॥ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਹਲਸ ਚੈਸੁ
 ਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭੁਗਿ ਗੁਰਸੇ ਵਲਾਏ
 ॥ ਤੈਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭਿ ਵਨਿ ਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵ ਹਿਸੇ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਸਦਾ ਪਾਇਦਾ
 ਨਦਾ ਆਗਿਆ ਨ ਅਧਿਕੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਧਿਕੁ ਜੈਲਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ
 ਪਾਣੀ ਨ ਬਿਮੁਏ ਅਭਾਗੈ ॥ ਚਲਾਇਆ ਪੁਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਬਾਦੁਖ
 ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਸੇ ਦੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਪੁਛ
 ਚੁਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਨਿ ਆਈ ਦਰਿਸ ਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਨੇ ਸਦੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਇਸਾ ਚਿਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਸ
 ਦਾ ਸਚੁ ਵਲ ਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਮੇ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤ
 ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਦੇ ਸੈ ਮਨ ਅਤਿ ਰਿਨਾਖੈ ਨਾਮ ਧਿਆ
 ਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਕਰਨਾ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੁ
 ਛੇ ਵਿਚਿ ਕੇਵਿ ਰਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੈ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭੁਛੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਗੁਰਾਨਾ ਭਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭੁਛੇ ਨੇਲੇ ਚੈ ਬਹੁ
 ਤੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਭੁਲਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾ ਮਨੈ ਸੁਖਿ ਲੈਤੁ ਧੁਆਏ
 ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੁਝ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਭੁਛੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਨਿ ਆਈ ॥ ਭੁਲਾ
 ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦ
 ਰਥ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਆਪਣੇ ਭੁਛੇ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਫਿਪਾਈ ਜਿਸਨੇ ਭੁਲਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ

ਭਾਇਦਾ॥੪॥ਮਨਮੁਖਅਧਿਕਰੇਚਤੁਗਈ॥ਕੁਲਾਨਮਨੇਬਹੁਤੁਪਾਈ॥ਕੁਰਮੇਕੁਲਾਅ
 ਵੇਜਾਈ॥੫॥ਪਰਮਹਲੁਨਕਬਹੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਦੇਵਨਿਆਈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੁਰਯੁਗਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥
 ਸਭਨਾਉਹੁਭੀਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਅ
 ਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਿਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੇਅੰਦਰੁਮਹਲਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੋਸਬ
 ਦਿਸਚਿਤਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੇਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾ
 ਮੁਦਿਸਾਰਿਮਨੁਤਨੁਪਾਇਅਮਾ॥ਮਾਇਅਮੋਹਸਭਰੋਗੁਕਮਾਇਅਮਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੇ
 ਮਨੁਤਨੁਹੋਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰ
 ਮਲਹੀਸਾਸਦਾਸੁਖਨੇਹਾ॥ਨਾਮਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਮਾਨਿਜਾਪਰਿਦਾਸਾਪਾਇਦਾ
 ॥੧੦॥ਸਭਕੋਵਲਸੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਨਾਨਾਵੇਸਭੁਤੇਟਾਸੀਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆ
 ਨਾਗੋਜਾਸੀਵਿਨਾਨਾਵੇਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸੇਨਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦਿ
 ਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਪਾਇਅੰਤਰਿਨਾਮੇਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੇਨੇਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭੁਆਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੇਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ
 ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਾਇਅਮਾਸੇਵਤੁਤਾਗੀਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇ
 ਆਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਭਾਨਿਆਊਸ
 ਚੇਵਾਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਤਿਰੁਪਰਬੀਕੇਬਾਨਸੇਹਾਇਅਮਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਨੇਬਾਨੁਪਾਇਅਮਾ॥ਇਤੁਸਾਖਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੇਸਾਚੇਹਰਿਸ
 ਚਾਮੀਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੇਕਰੇਤਇਕਬਲੁਤਬਲਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿ
 ਸਭੁਦੁਖਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਲੁਜਹਿਰਿਗਿਰਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥

॥१६॥ ६ ॥२०॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਚਨੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸ
 ਵਾਅਤਿ ਨੁਪਾਰਾ ਵਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾ
 ਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਊ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਊ
 ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਰਿਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
 ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਾ ॥ ਅਤਿ ਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਲੀ
 ਚਹੈ ਕੀਤੀ ਸੁਲੀ ਅਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਅਤਿ ਰੁਭਾ ਲੇ ॥ ਗੁ
 ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅਜਿਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ
 ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਨਸ ਸਨਮੁ ਸਬਦਿ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅਧਿਅੰਸੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥
 ੫ ॥ ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਲਾ ਗੇਵੁ ਜੇ ਭਾਏ ॥ ਏਹੇ ਵੇਲਾ ਠਿ
 ਰਿਗ ਬਿਨ ਆਵੈ ਪਾਗਿ ਬਿਸਿ ਅਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀ
 ਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸੁਚ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਬਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੀਨਿ
 ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਹਉ ਮੇ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉ
 ਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਚੇਤੇ ਜਿ
 ਸੁਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ
 ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਵਧੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
 ਦਿ ਆਪੁ ਪਛੁਲੇ ॥ ਆਪੁ ਪਛੁਲੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਲੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਦਾ
 ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੁ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੀਗਿ ਗਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸ

ਭੁਮੁਲਹੇਮਾਇਆ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਨਚੈਤਸਦਾਦੁਖਪਾਏਬਿਨਹਰਿ
 ਚੇਤੇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੋਪਰਦੁਲਾ॥ ਕਾਇਆਹੀਸੁਨਿਰਮਲਦ
 ਰਿਸਚੈਜਾਨਾ॥ ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੀਨਿਦਸਾਏਸੋਹੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁ
 ਭਾਗਾਗੁਰਸੇਵਿਆਨਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
 ਹੋਵੈਗੁਰਕੇਰੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਕਾਇਆਕੋਟਪਕੇਹਟਨਾਲੇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਵੈਦਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮਧਿਆਇਦਿਨਰਾਤੀਉਤਮੁਪਦਵੀ
 ਪਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚਾਹੈਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਪੁਰੋਗੁਰਕੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਸਲਾਹੇਸਾਚਾਪੁਰੋਗੁਰਿਕੋਪਾਇਦਾ॥ ੧੬॥ ੧॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਰੰਕਾ
 ਰਆਕਾਰਉਪਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਕਮੁਬਠਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਕਰੇਸਭੁ
 ਕਰਤਾਸੁਨਿਸਾਚਾਮੀਨਿਦਸਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆਮਾਈਤ੍ਰੇਗੁਣਪਰਸੁਤਿਜਮਾ
 ਇਆ॥ ਚਾਰੇਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਨੋਟਰਮਾਇਆ॥ ਵਰੇਮਾਹਵਾਰਬਿਤੀਕਰਿਇਸੁਜਗੁ
 ਮਹਿਸੋਸ਼ੀਪਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਕਰਲੀਸਾਰਾ॥ ਗਮਨਾਮਰਾਖਉਰਿਧਰੁ
 ॥ ਗੁਰਬਾਲੀਵਰਤੀਜਗੁਮਤਿਗਿਇਸੁਬਾਲੀਤੇਹਰਿਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਵੇਦੁ
 ਪੜੈਅਨਦਿਨੁਵਾਦਸਮਾਲੇ॥ ਨਾਮੁਨਚੈਤੇਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖਪਾ
 ਏਤੇਗੁਣਭੁਗਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲਾਏ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
 ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ ਸਾਚੇਸਬਦਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਇਦਾ॥

੫॥ ਜੋਧਰਿਗਤੇਸੇਹੁਨਿਗਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਹਜੇਮਾਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
 ਆਆਪੇਆਪੁਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਆਇਆਮੋਹਿਕੁਰਮਿਨਪਾਏ॥ ਦ੍ਰੁਜੇਕੁਗਇਲਗਾਵ
 ਖਪਾਏ॥ ਸੁਹਰਿਗੁਦਿਨਬੇਨ੍ਹੇਹੋਵੈਇਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮੁਨਲਾਇਦਾ॥ ੭॥ ਏਹੁਮਨੁਕੁੰਡਾ
 ਇਰੰਗਾਏ॥ ਇਤੁਰਗੁਸਾਚੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ ਪੁਰੈਕੁਗਿਕੇਇਹੁਰੰਗਿਪਾਏਗੁਰਮਤਿ
 ਰੰਗਚੜਾਇਦਾ॥ ੮॥ ਮਨਮੁਖਬਚਤੁਕਰੇਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਰਗਹਕਬਹੀਨਪਾਵੈਮਾਨੁ
 ॥ ਦ੍ਰੁਜੈਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ੯॥ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭੁਅੰਦੁਆਪੁ
 ਲੁਕਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਚਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਵਾਪਾਰਨਾਮੁਅੰਮੇ
 ਲਕਪਾਇਦਾ॥ ੧੦॥ ਇਸੁਕਾਇਆਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਮੇਰੈਠਾਕੁਰਇਹੁਬਠਤੁ
 ਬਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਕਾਇਆਸੋਧੈਆਪਹਿਆਪਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੧॥ ਕਾਇ
 ਆਵਿਚਿਤੁੰਟਾਕਾਇਆਵਿਚਿਲਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਬੋਵੈਪਰਵਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੁ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਏਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ੧੨॥ ਸਚਾਮਹਲੁਸਚੇਕੁੰਡਾਰਾ॥ ਆਪੇਦੇਵੈ
 ਦੇਵਲਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹੇਸੁਖਦਾਤੇਮਨਿਮੇਲੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥ ੧੩॥ ਕਾਇ
 ਆਵਿਚਿਦਸਤੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਤਿਆਈ॥ ਜਿਸਦਾਹ
 ਵਸੇਈਵਬੁਝਾਨੈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਜੀਊਸਤੁਮਹਿਰਹਿ
 ਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਇਆਸਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆਪੇਸਬਦੇਸ
 ਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥ ੧੫॥ ਆਪੇਸਚਾਸਬਦਮਿਲਾਏ॥ ਸਬਦੇਵਿਚਹੁਕੁਰਮੁਚਕਾਏ॥

ਸਬਦੇਵਿਚੁਰੁਮੁਭਕਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਭਾਈਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
 ੮॥੨੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩॥ਅਗਮਮਰੀਚਰੁਦੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਮਿਹਰੁਵਾਨੁਅਗ
 ਮੁਅਥਾਹੇ॥ਅਪਤ੍ਰਿਕੋਇਨਸਕੋਤ੍ਰਿਸਨੋਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੧॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿ
 ਜੋਤੁਧੁਰਾਵਹਿ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਲਰਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਰ
 ਸਨਾਹਰਿਰਸੁਭਾਇਅਗ॥੨॥ਸਬਦਿਮਗਹਿਸੇਮਰਨਸਵਾਰਹਿ॥ਹਰਿਕੇਗੁਲਹਿਰ
 ਦੇਊਰਧਾਰਹਿ॥ਜਨਮੁਸੁਖੁਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗੇਦੁਜਭਾਊਭੁਕਾਇਅਗ॥੩॥ਹਰਿਜੀਓ
 ਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏਗੁਰਕੋਸਬਦਿਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਹਰਿਭੁਗਤੀਗਤੇਇ
 ਸੁਜਗਮਹਿਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੪॥ਤੇਰੇਗੁਲਕਹਾਂਮੇਕਹਨੁਜਾਈ॥ਅਤਿਨਪਾਰਾਕੀ
 ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਨਮਹਿਗੁਲੀਸਮਾਇਅਗ॥੫॥ਇ
 ਸਜਗਮਹਿਮੋਹਯੈਪਾਸਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਮਗਿਆਨੀਅਧਿਅਧਾਰਾ॥ਧੀਧੈਧਾਵਤੁਜਨ
 ਮੁਗਵਾਇਅਗਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਾਇਅਗ॥੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ਹਉਮੇ
 ਮੇਲੁਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁਰਤਨਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨਮਧੇਰੁਗਵਾਇ
 ਅਗ॥੭॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਾਈ॥ਕੀਮ
 ਤਿਕਊਲੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਤ੍ਰਿਆਪੇਸਹਜਿਸਮਾਇਅਗ॥੮॥ਨਾਮਅਮੋਲਕੁਅਗਮੁਅ
 ਪਾਰਾ॥ਨਾਕੋਹੋਆਤੋਲਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਿਤੋਲਾਇ
 ਅਗ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤ੍ਰਿਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾਸਿ॥ਸ

ਭੁਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੁਰੋਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥ ੧੦॥ ਜਤਸਤਸਿਜਮੁਜਿਸੁਚਕਮਾ
 ਵੈ॥ ਇਹਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਗਪਤਿਹੋਵੈ
 ਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭੁਇਆ॥ ੧੧॥ ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅਦਿਰੁ
 ਸੁਝੈ॥ ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰੁ
 ਠਿਕੈਘਨੇਰੀ॥ ਮਹਿਮਹਿਜੀਮੈਚੁਕੈਨਯੋਗੀ॥ ਬਿਖਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖਨ
 ਕਬਹੂੰਪਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਬਦਤੇਭੇਖੁਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਬਿਨਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੋਨ
 ਮਾਰੀ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਮਸਮਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਆਗਿ
 ਆਨਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ ਤਿਸਦੀਬੁਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ ਤ
 ਨੁਮਨੁਸੀਤਲਕੋਧੁਨਿਦਾਰੇ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸ
 ਚੀਵਤਿਆਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਏਕੁਕਹੈਬੇਨੀਤੀਨਾਮੇਨ
 ਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩॥ ਨਦਰੀਭੁਗਤਾਲੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ ਭੁ
 ਗਤਿਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਪਰੈਸਬਦਿਭੁਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ ਅਤਿਰਿਸੁਖਤੇਰੈਮਨਿਭੁਈ॥ ਮਨੁਤ
 ਨੁਸਚੀਭੁਗਤੀਰਾਤਾਸਚੈਸਿਓਭਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ ਕਰਮਹੋਵੈ
 ਭੇਦਗੁਰਪ੍ਰਗਾ॥ ਅਤਿਰਿਅਗਿਆਨਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਾ
 ਧਾਅਧਿਕਮਾਏ॥ ਬਹੁਸੀਕਟਜੋਨੀਭੁਰਮਾਏ॥ ਜਮਕਾਜੇਵਨੁਕਦੇਨਕਾਏਅਤਿਬਹੁਦੁਖਪਾਇ
 ਆ॥ ੪॥ ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਦਾਰੇ॥ ਸਚਨਾਮ

ਪੁਰਖੈ ਓਰ ਪਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਵਣੁ ਜਣੈ
 ਗਤਿ ਦਿਗੋਈ ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਜੇ ਤਿਸ ਬਦੁ ਸੁਖੁ ਦਸਿ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿ
 ਸਾਇਆ ॥ ਪਚਿਤੁ ਤਰਿ ਤਿਵਹੁ ਹਿਵਿ ਰਾਗ ॥ ਆਇਆ ਮੇਹ ਕਾਏ ਹੁਪਸਾਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾਪੁ ਕ
 ਹੋਵੈ ਪਚਿਤੁ ਤਦੁ ਸਿ ਆਇਆ ॥ ੭ ॥ ਧਾਏ ਗੁਰੁ ਹੋ ਮੇਹੁ ਬਾਗਾ ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਰੂਧੈ ਵਰੇ ਵਰਾਗਾ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸਚੁ ਦਿਨਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਾਚੁ ਦਰੁ ਸਾਚੁ ਦਰੁ ਬਾਗਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਹਿਸ ਬ
 ਧਿ ਆਗਾ ॥ ਸਨੀਧਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣਗਾਢਾ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਘੋਰੇ ਅਦਿਰਿ ਕੋਘੁ ਪਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੇਹੁ ਦਿਜੇ ਗੁਨੁ ਵਿਆਪੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਭੈ
 ਆਇਨੁ ਸਦਾ ਕਾਦਾ ਸਾ ॥ ਭਉ ਫਿਰਿ ਹਿਧੁ ਮੇਹੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕਸੰਗਤਿ ਧਰਹਿ ਸਦਾ ਰੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਖੇਦੁ ਖਰਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਾਏ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਧਿਨੁ ਸਬਦੇ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ
 ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਹਿਦਿ ਨੁਗਤੀ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਂਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਥੀ ਵਿਚਿ ਦਾਸਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਨਿਵਸਾ ॥ ਓਹੁ ਹਿਨੁ ਮੁਲੇ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਇਆ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਂਇਆ ਸੇਹੁ ਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ ਮੇਹ ਠਗਉਰੀ ਭੁਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹਿ ਪਾਕਰੇ
 ਸੁਖੁ ਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦੀ ਨੇੜੈ ਰਿਨ ਜਾਨਹਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਨ ਜੀਵਿ
 ਛੁਟਹਾ ॥ ਬਿਗਮੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਣਿ ਪਰਗਾਮੈ ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਡਿਖਲਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚ
 ਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵੈ ਲੋਅਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦੁਭਿ ਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ॥ ੧੬ ॥ ੪੬ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੪ ॥ ਸੋਹਲੇ ॥ ॥ ਸਚਾ ਆਖਿ
 ਸਦਾ ਰਹਾਗਾ ॥ ਅਵਹੁ ਨ ਸੁਭਹਿ ਬੀਜੀ ਕਾਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਦਸੈ ਪਟ ਅਤਿ ਰਿਸਹ ਜੇ ਸਚੁ ਸਮਾਈ
 ॥ ਸਭੁ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨੁ ਮਾਗੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੁ ਰਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਗਿ ਆਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋ ਪੁਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਅਵਹੁ ਨ ਦੁਜਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਨੁ ਜੈਲਾ ਰੇ ॥
 ਦਹਿਜਾਇ ਕੁਮਾਰਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਛਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈਐ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਣੀ ॥ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਿਹਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸੇਵੈ ਆ
 ਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਪਦ ਸਬਦੁ ਵਜਹਿ ਪੁਨਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੬ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਗੁਰ ਕਰਤਾ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੀਏ ਨਾਹੀ ॥
 ਗੁਰੁ ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਕਉ ਵੈਤਿ ਸੁਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ
 ਰਿਪਾਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਸਮਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਅਨੁਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਰੁਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰ
 ਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਦਿਖਾਈ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਨ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆ
 ਸੁਰੁ ਨਿਮਿਤਿ ਆ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿ ਆ ਗੁਰ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
 ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੋਇ ॥ ਚਰਨੁ ਗਿਨਿ
 ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਰਹਿ ਆਲਿਦ ਲਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਸਮਾਏ ਨਾਨਕ ਅਧਿ ਆਈਐ ॥ ੧੨ ॥
 ਕੁਰਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਧਿ
 ਰ ਸੈ ਹਰਿ ਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥ ਅਮਰੁ ਧਰਮੁ ਅਗਿਆਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਸਮੁਪਤੀ
 ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲੁ ਰਿਪਾਕ ਰਿਹਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜਾਤਾ ਤਿਨੇ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਸੁ ਧਰਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨੀਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ
 ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲਿ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਲਿਦ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ
 ਮਿਲਿ ਅਜਗਜੀਵਨੁ ਤਾਨਾਨਕ ਅਭਿਸਮਾਈਐ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿਅਗਮਅਗਰੁਸਦਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਸਰਧੇਗੰਢਹਿਅਪਟਵਾਸੀ॥ ਤਿਸੁਧਿਨੁਅਵਰਨਕੇਈਦਾ
 ਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਦੁਪਾਣੀਯੋ॥ ੧॥ ਜਾਕਉਰਾਖੇਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾ
 ਗਾਸੇਐਸਾਹਰਿਸੇਦੁਸਤਿਪੁਜਾਵੀਉਤਮਥਾਣੀਯੋ॥ ੨॥ ਜਾਨਾਪੈਕਿਛੁਵਿਥਾਉਨਾਹੀ॥ ਤਾਕਰਤ
 ਕੁਠਪੁਰਸਮਾਹੀ॥ ਸੁਕੇਤੇਛੁਨਿਹਰਿਅੰਕੀਤੇਨੁਹਰਿਪਿਆਵਦੁਚੇਜਦਿਠਾਣੀਯੋ॥ ੩॥ ਜੇਜੀਅਕੀਵੇ
 ਨਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੋਰਉਕਰਥਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਜਨਕਰਿਧੋਨੀਤੀਜੇਸਰਧਸਖਾਕਦਾਣੀ
 ਯੋ॥ ੪॥ ਜੇਜੀਐਕੀਸਾਰਣਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਰੀਐਅਜਾਣੈ॥ ਮੁਰਖਸਿਉਨਹਲੁਖੁ
 ਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀਯੋ॥ ੫॥ ਨਾਕਰਿਅਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ ਨਾਕਰਿਅਸਵਿਸੇ
 ਸਾਹਿਬਿਉਹਰਕੀਧਰਾਈ॥ ਧਿਨੁਹਰਿਨਾਵੇਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਗਿਰਿਧਾਣੀਯੋ॥ ੬॥
 ਅਨਦਿਨਨਮੁਜਪਦੁਬਨਵਾਰੀ॥ ਸਕੁਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੇਥਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਦੁਕਉਖੰ
 ਠਨਸੁਖਸਹਜੇਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀਯੋ॥ ੭॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਹਜੇਹੀਹ
 ਰਿਨਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਜੇਸਗਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੁਛੁਦੁਦੇਵਪੁਰਾਣੀਯੋ॥ ਜਿਸੁਹ
 ਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੋ॥ ਗੁਰੁਕੈਸਥਦਿਭੁਰਮੁਕਉਭੁਗੋ॥ ਦਿਚਿਰਿਹਸਦਰਹੈਉਦਸੀ
 ॥ ਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਦਿਚਿਪਾਣੀਯੋ॥ ੧੦॥ ਦਿਚਿਉਐਸੇਦਾਬਾਇਨਪਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿ
 ਆਵੈਜਾਏ॥ ਸਤਪੁਪੁਰਾਸਾਈਸੇਦਾ॥ ਜੇਹਰਿਸੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਯੋ॥ ੧੧॥ ਹਉਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਅ
 ਥਾਸੁਆਮੀ॥ ਤੁਸਰਥਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਹਉਮੈਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਧੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿ
 ਨੁਨਾਮੁਦੁਖਾਣੀਯੋ॥ ੧੨॥ ਕਿਸਹੀਜੇਰੁਅਹਿਕਾਰੁਧੈਲੁਣਵਾ॥ ਕਿਸਹੀਜੇਰੁਦੀਥਾਨਮਾਇਆਕਾ॥
 ਮੈਹਰਿਧਿਨਟੇਕਪਰਅਵਰਨਕਾਈਤੁਕਰਤੇਰਾਖਮੈਨਿਮਾਣੀਯੋ॥ ੧੩॥ ਨਿਮਾਣੇਮਾਨੁਕਰਹਿਤੁ
 ਪੁਭਾਵੈ॥ ਹੋਰਕੇਤੀਸੁਖਫੁਖਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੁਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਉਪਰਗਲਤੁ
 ਪਆਣੀਯੋ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਪਿਆਇਆ॥ ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪ
 ਦੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਧਿਨੁਸੇਵਾਪਛੇਤਾਣੀਯੋ॥ ੧੫॥ ਤੁੰ

ਸਭੁਮਹਿਵਰੇਤੋਹਰਿਜਗੀਨਾਥੁ॥ ਸੇਹਰਿਜਪੇਤਿਸੁਗੁਰਿਮਸਤਕਿਹਾਥਾ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇ
 ਅਹਰਿਜਪੀਜਨਨਕਰਦਾਸੁਦਸਾਣੀਯੋ॥ ੧੬॥ ੨॥ ੪੮॥ ੪॥ ੧ ਉਸਓਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗਮਾਰੂਸੇਹਲੇਮਹਲਾ ੫॥ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਪਰਣਾ॥ ਗਗਨੁਗਾਇਆਹੁਕਮੇਰ
 ਰਣਾ॥ ਅਗਨਿਉਪਾਇਧੀਪਨਮਹਿਧੰਪੀਸੇਪੁਰਾਥੈਭਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਜੀਅਜਤਿਕਉਰਿਜਕੁਮ
 ਥਾਯੋ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਥਾਯੋ॥ ਧਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਗਰਸੇਈਤੇਰਾਸਹਾਈਯੋ॥
 ਮਾਤੁਗਰੁਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਅਗ॥ ਸਾਮਿਗਰਸਿਹੋਇਸੀਗਿਸਮਾਲਿਅਗ॥ ਸਦਾਸਦਾ
 ਜਪੀਐਸੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦਨੀਨਸੁਦਰਿਭਾਈਯੋ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਧਿਨਕੀਰੋਗਾਰੀਬਨਿਦੁ
 ਜਕਰੇਪੁਰੀਠੋ॥ ਗਰੁਨਿਦਾਰਨੁਸਰਥਸਥਾਕਟਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਯੋ॥ ੪॥ ਸੋਪਤਿਏ
 ਤਾਸੇਪਨਵਤਿਗਾਜਿਸੁਮਨਿਦਸਿਅਹਰਿਗੁਰਗਵਤਿ॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਮੁਤਬਿਪੁਰਾਈਜਿਨਿਦਿਹਿਸਿ
 ਸਟਿਉਪਾਈਯੋ॥ ੫॥ ਪੁਰੁਆਏਸਰਣਾਰੁਓਨਹੀਕਰਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਓਤਰਣਮਨਥ
 ਚਕਰਮਅਠਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਹੀਕਰੇਸਜਾਈਯੋ॥ ੬॥ ਗੁਣਨਿਪਾਨਮਨਿਤਨਿਮਹਿਗਵਿਅਗ॥
 ਜਨਮਮਰਨਕੀਜੋਨਿਨਭੁਵਿਅਗ॥ ਦੁਖਧਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਡੇਰਾਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਗੋਅਘਾਈਯੋ॥ ੭॥
 ਮਤਿਹਮਾਰਾਸੇਈਸੁਅਮੀ॥ ਥਾਨਥੰਨਿਤਰਅਤਿਰਜਮੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿ
 ਤਥਾਣਤਮਿਟਾਈਯੋ॥ ੮॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਥਾਗੰਗਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੀਗਿਧਨੁਤਾਹਾ॥
 ਗਿਅਨਖਨਗੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨਾਦੁਤਮਾਰੇਕਰਿਪਾਈਯੋ॥ ੯॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪਜਪਨੇ
 ॥ ਜੀਤਿਅਦਹੁਦਸਹੁਘਰਿਅਪਨੋ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀਨਰਕਨਦੇਖਹੁ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਈ
 ਯੋ॥ ੧੦॥ ਖੰਡੂਧੁਰਮੰਡਉਪਾਕਟਹਾਰਾ॥ ਉਚਅਥਾਹਅਗਮਅਧਾਰਾ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪੁਰੁ
 ਅਪਨੀਸੋਜਨਤਿਸਹਿਧਿਅਈਯੋ॥ ੧੧॥ ਬਿਪਨਿਤੋਹਿਲੀਏਪੁਰਿਮੇਲੋ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੋ
 ਘਰਿਗੋਲੋ॥ ਅਨਹਰੁਦੁਦੁਕਾਰਸਦਪੁਨਿਸਾਰੀਕਾਰਕਮਾਈਯੋ॥ ੧੨॥ ਮਨਿਪਰਤੀਤ
 ਭੁਈਪੁਰੁਤੇਗੀ॥ ਧਿਨਸਿਗਈਹਉਮਤਿਮੇਗੀ॥ ਅਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਰੁਅਪੁਨੈਜਗਮਹਿਸੇਭ

ਆਈਐ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੰਪੁਜਗਦੀਸੋ॥ਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਈਪੁਕੁਅਪਨੇਈਸੋ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾ
 ਅਵਰੁਨਦੀਸੋ॥ਏਕਾਜਗਤਿਸਥਾਈਐ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਕੁਜਤਾ॥ਗਰਪਰਸਾਦਿਸ
 ਮਨੁਗਤਾ॥ਮਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਗੇ॥ਏਕੰਕਰਸਮਾਈਐ॥੧੫॥ਕੁੰਗਤਜਨਾਕਾਪੀ
 ਮਪਿਮਾਰਾ॥ਸਕੁੰਧਿਪਾਰਲੁਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਮਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁਨੀਸਕੁਇਛੁਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖ
 ਈਐ॥੧੬॥੧॥੪੫੪ ॥ਅਰੁਮਹਲ੫॥ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਗਿਲਪਟਾਟੀਓਗਟਿਗੀਰੰਗਰ
 ਮਾਟੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਕੁਏਇਕੰਡਾਕਰਤੇਕੁੰਗਬਿਲਾਸਾਐ॥੧॥ਜੋਪਿਰਕਹੈਸੁਪਨਤਤੁਮ
 ਥੋ॥ਪਿਰਧਨਹਿਸੀਗਾਰੁਰਖੈਸੰਗਾਨੇ॥ਮਿਲਿਏਕੰਡਮਹਿਦਿਨੁਗਤੀਪ੍ਰਿਉਦੋਪਨਹਿਦਿਲਸਾਐ
 ੨॥ਪਨਮਾਂਗੋਪ੍ਰਿਉਧਰੁਧਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੋਪਾਵੈਸੇਅਣਿਦਿਖਾਵੈ॥ਏਕਵਸਤਕਉਪਹੁਚਿਨਜਾ
 ਪਨਰਧਤੀਕੁਖਪਿਅਸਾਐ॥੩॥ਪਨਕਰੈਧਿਨਓਦੋਵਕਰਜੋਗੇ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵਸ
 ਧਰਿਮੈਗੇ॥ਅਸਾਧਲੁਕਰਹੁਗਿਰੁਕੀਤਗਿਜਿਉਉਤੈਰਕੁਖਪਿਅਸਾਐ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮ
 ਪਰਮਜਗਸਾਪਾਧਿਨਹਿਰਸਸੁਖਤਿਲੁਨਹੀਲਾਪਾ॥ਕੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਸਤਿਸੰਗੇਤਉਪਨ
 ਧਿਰਅਨਰਉਲਸਾਐ॥੫॥ਪਨਅੰਧੀਪਿਰਚਪਲਸਿਅਨਾ॥ਪਰਿਤਤਕਾਰਚਰਨਚਰਨਾ॥ਜਿਸ
 ਦੁਖਕਉਤੁਮਅਏਹੁਸੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਐ॥੬॥ਪਨਕਹੈਤੁੰਦੁਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਦਾ
 ਸੀਬਾਲਗਪਾਲੇ॥ਤੁਝਿਧਿਨਹਉਵਿਤਹੀਨਲੇਖੈਦੁਰਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਐ॥੭॥ਪਿਰਕਹਿ
 ਮਾਹਉਕੁੰਮੀਬੰਦਾ॥ਓਹੁਕੁੰਠਾਕੁਰਜਿਸੁਕਾਟਿਨਛੁੰਦਾ॥ਜਿਚਰਗਾਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮਸੰਗਿਰਹਣ
 ਨਾਮਦੇਤਉਠਿਸਿਧਾਸਾਐ॥੮॥ਜਿਉਪ੍ਰਿਅਬਰਨਕਹੇਪਨਸਾਐ॥ਪਨਕਛੁਨਸਮਝੈਚੰਚਲਕਾਚੇ
 ਧਰੁਹਿਧਰੁਹਿਪਿਰੁਹੀਸੰਗਮਾਰੋ॥ਓਹੁਧਾਤੁਕਰਿਜਾਨੈਸਾਹਾਐ॥੯॥ਅੰਧੀਆਗਿਅਪਿਰਹੁ
 ਧਲਾਇਅਗਾਨਾਪਨਪੁਛੀਨਮਤਾਪਕਾਇਅਗਾ॥ਉਠਿਸਿਧਾਇਓਛੁਟਾਹਰਿਮਾਟੀਦੋਹਨਾਨਕਮਿਥ
 ਨਮੈਹਾਸਾਐ॥੧੦॥ਰੋਮਨਲੋਕੀਸੁਇਮਨਮੈਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿੰਦਿਨਗਤਿਸਦੇਗੇ॥ਧਿਨਸਤਿ
 ਗੁਰਪਚਿਮੁਏਸਾਕਤਨਿਗੁਰੇਗਲਿਜਮਕਾਛਸਾਐ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਦੈਮਨਮੁਖਿਨਾਵੈ॥ਮਨ

ਮੁਖਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੇ। ਜਿ ਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਭੋਗੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇ ਪੁਨ ਮਾਸਾਹੇ॥ ੧੨॥
 ਮੁਖਿ ਸੋਇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੁਭਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਹਿਰਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕੈ ਪੁਰੇ॥
 ਆਨੰਦੀ ਜਿ ਸੁਮਿਰਿ ਪਾਉ ਪਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾਹੇ॥ ੧੩॥ ਯਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ॥ ਸਗਣਿ
 ਦਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੁਰੇ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਖਰਾਤਾ॥ ਦਿਛੁ ਤਿਨ ਕਤੀ ਜਾਸਾਹੇ॥ ੧੪॥ ਗੁਣਨਿ
 ਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤ ਠਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਦੀਨ ਨ ਖੁਭਿ ਜਨ
 ਉਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਪਾਸਾਹੇ॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ੫੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਪੁਰਨੁ ਮਿਰਿ ਮਿਰਿ ਨਿਧੇਰਾ॥ ਮਿਰਿ ਸਾਹੁ ਕੈ ਸਾਂਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਦੁ ਨਾਹੀ ਕੇ ਦੁਜਾਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਖ ਦੇ
 ਆਨੰਦਿ ਰਇ ਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਉਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦਿਗ ਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆ
 ਪੁਜਾਹੇ॥ ਆਪੇ ਕੁਰਗਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਖਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ
 ਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀ ਜਾਹੇ॥ ੩॥ ਸਾਚੁ ਤਖਤੁ ਸਾਂਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ॥
 ਆਪੇ ਸਚੁ ਪਾਰਿ ਉਸਤੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਦਰਤੀ ਜਾਹੇ॥ ੪॥ ਸਚਿ ਤਪਾਵੁ ਸੁਖੇ ਕੇਰਾ॥ ਸਚਾ ਬਾਨ
 ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ॥ ਸਾਂਚੀ ਕੰਦਰਗਤਿ ਸਾਂਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਖੀ ਜਾਹੇ॥ ੫॥ ਏਕੈ ਆਪਿ ਤੇ
 ਹੋਵਨੁ ਰਜਾ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਧਾ ਹਰਿ ਸਤੁ ਵਿਛੁੜਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀ
 ਜਾਹੇ॥ ਤੁਝਿ ਰਸੀ ਆਤੁ ਟੁਝੇ ਗੀ॥ ਤੀਨਿ ਰਧਾਣੁ ਤੂੰ ਹੀ ਜੋਗੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ਅ
 ਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦਿਸਟੀ ਜਾਤੋ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਹੋਵੈ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭੁ ਸੈ ਜਿ ਤੇਲੇ ਐ॥ ਤੇਰਿ ਆ
 ਵੈ ਪੁਰ ਭੁੰਡ ਗੋ॥ ਤਿਪਾਤਿ ਰਹੇ ਆਪੀ ਜਾਹੇ॥ ੮॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਬਨਵਾਸੀ॥ ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ
 ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਇਕ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲੈ ਜਾਚਿ ਕਰੇ ਹਿਰਾਨੁ ਸਿਸਟੀ ਜਾਹੇ॥ ੯॥ ਕਰਹਿ ਭੁਗ
 ਤਿ ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਬਾਪਨ ਹਾਰਾ॥ ਭੁਰੇ ਤੇਲੁ ਯੋ ਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮ
 ਨਿ ਭੁਗਤੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੦॥ ਜਿ ਸੁਰੇ ਹਿਰਾਨੁ ਸੁਮੇਈ ਤੁ ਪੁਜਾਵੈ॥ ਉਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਵੈ
 ॥ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪੁ ਮਿ ਆਣੁ ਸੇਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਭਾਵੀ ਜਾਹੇ॥ ੧੧॥ ਜਿ ਸੁਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਸਚਾ ਸਾਹ

ਜਿ ਸਚੁ ਤਾ ਆਵੈ ਸੇ ਦੇ ਪਰ ਹੋ

ਜਿਸੁ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਭੁਏ ਵੇਰਾ ਅਵਰ ਕਰਾ ਵਿਛੁ ਵੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਧੀ ਅਤਿ ਰਿਠ ਛੁ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਲੇਟੁ ਟਾਹੀ ਛੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦੁ ਅਤਿ ਰਿਜਾਗੀ ਮਮਿ ਓਧੈ ਲਿਖੈ ਲਿਖੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧
 ੩ ॥ ਮੈਰਾਗੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀ ਜੀ ਦੋ ॥ ਅਮਰੁ ਭੁਇਆ ਆਧਿਨਾ ਸੀਧੀ ਦੋ ॥ ਨਾਵੇ ਆਵੈ ਨਾਵੇ ਜਾਵੈ
 ਗੁਰਿ ਰਿਕੀ ਆਕੁਰ ਮੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਥਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਲਗਾ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿਸ ਮਈ
 ॥ ਚੌਥੈ ਸਦਾ ਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਪਟੈ ਨਾਗੀ ਤੇਲੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਘਾਰੁ ਹਰੇ ਚਨ ਸੁਧ ਕਰਾਇ
 ਆ ॥ ਨਰ ਰਿਸਰਾ ਛਦ ਨੀ ਸਰਜਾਇਆ ਪਰਖਿ ਪਜਾਨੇ ਪਾਇਆ ਸਰਾ ਛੀ ਛਿਰਿ ਨਾਗੀ ਤਾਈ
 ਜਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਮਾਗੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਰਾ ਕਰ ਥਾਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁ
 ਖ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਖਿ ਰਸੁ ਇਹੁ ਮਨ ਭੀ ਜਾਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ੩ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਗੋ
 ਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਇੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤਾ ਮਿਸ਼ਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰ ਮਾਗੁ
 ਰਪਾਇਤ ਅਸਥਾਨ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਭੁ ਵਿਲੁਖਿ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤੁ ਜਮ ਸੀਗਿ ਨ
 ਛਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੈ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇ ਵਕੁ ਨ ਕੁ
 ਕੁ ਕੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇ ਵਕੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਸੇ ਵਕੁ ਸਾਧ ਸੀਗਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰ
 ਦ ਨਿਤ ਜੀਅ ਰਾਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਰਿਕੀ ਰਤਨੁ ਸੁਟੀ ਐ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇ ਰਿਜ ਸੁਖੁ ਖਿ
 ਭੁਟੀ ਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰਿਦੁ ਰਗ ਹਰੇਵੈ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ
 ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਕਰ ਓਧਿ ਪਾਨੁ ਕੁਰ ਭੀ ਹਰਿ
 ਪੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਗਿ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਸਟਾਇਆ ਸਭੁ ਗੀਥਾਈ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੁ
 ਰਿ ਰਹਿ ਆਗੋ ਸਾਈ ॥ ਓਚ ਓਚ ਸਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਨਿ ਲਗਾ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਮਿਲਿ ਮੈ ਸਭੁ ਤਿਸਨ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਹ ਜੇਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ
 ਪੁਰੇ ਨਾਮੁ ਮੀਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਨ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਥਾਈ ਸਭੁ ਮਾਹਿਸ ਮਾਈ ॥ ਆਖਿ ਸੁਟੀ ਤੇ ਆਖਿ

ਦੁਖਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਜੇ ਨਿਜ ਪੀਤੈ ਈਸਾ ਭਿਨਿ ਸਤਗੁ ਤੇ ਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਬਾਨਹੋ॥ ੮॥ ਸਤਿਗੁਰੀ
 ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੈ॥ ਜੇ ਵਿਛੁਕਰੈ ਸੁਆਪ ਨ ਭੁਝੈ॥ ਸਾਪੁ ਪੁਤ੍ਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਿਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ
 ਕੁਰਬਾਨਹੋ॥ ੯॥ ੪॥ ੫੨॥ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੇਹਲੇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਕੁ ਮਹਿ ਦਰ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਦੁਰਨ ਜਾਤਿ ਚਨ ਨਹੀ ਕੋਈ
 ਸਕੁ ਹੁਕਮੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇਨਾ॥ ੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੇ ਨਿਸਬਾਈ॥ ਆਣ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ
 ਦੁਠਿ ਆਈ॥ ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੇ ਨ ਰਚੁ ਕੋ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇਨਾ॥ ੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਵਿ
 ਆਕੀ ਭੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦ ਰਬੁ ਲਗੀ ਭੋ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੁਲੇ ਸੋ ਬੁਝੈ ਨਿਸ
 ਹਿ ਬੁਝਾਇਨਾ॥ ੩॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਕਾਨ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਵੀ ਆਗਾ॥ ਸੇਉ ਬਰੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆ॥
 ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਗੁ ਪਾਇਨਾ॥ ੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥
 ਜੇ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬਿਪਨੁ ਪੈਗੇ॥ ਕੁਰਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜੇ ਮੈਸੁ ਕੁਲਾਹ ਮੁਲਗਵਾਇਨਾ॥ ੫॥ ਕਲ
 ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਪਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐਲਾਇ ਪਿਆਨਾ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ
 ਤਾਰੈ ਹਰਿਗਗਨ ਪਤਿ ਮਿਓ ਜਾਇਨਾ॥ ੬॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਕੁਲੇ ਆਗਾ॥ ਸਭਿ ਕਾਲੇ ਦਸਿ
 ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਵੀ ਆਗਾ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪ ਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਜੇ ਨਿਹਚਲ ਜੇ ਤਿਸਹ ਜਿ ਪਿਆਇਨਾ
 ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਹ ਹਿਜੇਗਾ॥ ਬੁਰਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਨ ਸਦੇਗਾ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰਿਗਉ ਠਹਿਰਿ
 ਹੁਕਤੀ॥ ਫਿਰਿ ਸਲਲੇ ਸਲਲ ਸਮਾਇਨਾ॥ ੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ॥ ਜਾਪੁ ਭ
 ਕੁ ਦੈਤਾ ਵਿਰਪਾਧਾਗੈ॥ ਦੇਹੁ ਰਚੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਨਾ॥ ੯॥
 ਰੁੜ੍ਹ ਠਾਕੁਰ ਕਿਤੇ ਦਸਿਨ ਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਿਛੁਕਰੈ ਨਿਹਰਿ ਵਿਆਸ ਤਾਭਾਵੈ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜ
 ਨਿਸੇਈ ਕਰਾਇ ਨਿਰਗਿਠੇਰ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਨਾ॥ ੧੦॥ ਜਿਥੇ ਅਦਘਟ ਆਇ ਬਨ ਤੇ ਹੋ
 ਟੀ॥ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਆਈ ਭੋਸਾ ਰਿਗ ਪਾਟੀ॥ ਤਿਥੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨ ਧੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੇ ਹਰਿ ਆ

ਪਿਛੁੜਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਹਸਾਹਿਧੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉਂ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਦਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ
 ਮਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੇਵਿ ਰਿਸੰਗ ਤਿਵਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਐ ॥ ਬਰਾਬੁਲਾ ਦੁਇ ਸਮ ਸਰਸਹੀ ਐ ॥ ਹਉ ਮੇਜਾਇ ਤੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
 ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬੁਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਸੀ ॥ ਘਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕਰੰਗ
 ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤਲੁ ਤਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ
 ਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲ ਦੇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏ ਆਤਿ ਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਲੇ
 ਖੁਲਿਖਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪਹੀ ਸਭੁ ਪਰਣਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗੋਚਰਿ ਭੁਵੈਲਾ ਜਰਖਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥ ੫੩ ॥
 ਮਾਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਹਲੇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜੇਦੀ ਸੇ ਸੇਵੇ ਕੇਤੁ ਹੋ ॥ ਘਾਣੀ
 ਤੇਰੀ ਸੇਵੇ ਸੁਣੀ ਐ ॥ ਦੁਜੀ ਅਵਗਿਨ ਜਾਪਹਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ
 ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿ ਉਨ ਪਸਾਰਾ
 ਆਪੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਏਵਿ ਉਪਾਏ ਦੁਹਰ ਰਵਰੀ ॥ ਏਵਿ ਉਦਾਸੀ ਏਵਿ ਅਰਿਥਾ
 ਗੀ ॥ ਏਵਿ ਭੁਖੇ ਏਵਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਏ ਸਭੁ ਸੇਤੇ ਗਪਾਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸਾਰਾ ॥ ਉਤਿ ਪੋਤਿ ਬੁਗਤ ਨਸੀ ਗਿਰਾਚਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪੈ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਆਪੁ
 ਪਸਾਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਵਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਣੇ ਕੁਰੇ ਕੁ
 ਰੇ ਕਰਿ ਉਣੇ ॥ ਏਹੁ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ ਨੇਣੀ ਪੇ
 ਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਰਣੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਅਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰ
 ਣਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪੁਣਾ ਜੀ ਅਜਤਿ ਸੇਈ ਹੋ ਜਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਰਰਤਿ
 ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਨਰਗੀ ਨਰਗਿ ਨਿਗਲਣਾ ॥ ਸਤਿ ਸਭੁ ਜਿਹੈ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ॥ ਅਨੰਦ ਮਗਲ
 ਹਰਿ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਘਾਣੀ ਤਹ ਨਾਨਕ ਕਰਾ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥ ੮ ॥

ਆਵੁਣਨਾਣਸਤੁਰਲਤੁਤੁਮਰਾਕਾਰਿਕਰਿਦਖੇਖਲੁਅਪਾਰਾਅਪਿਓਪਾਇਓਪਵਣੁਰਾਗਾਪੁ
 ਪਣਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੨॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਸੇਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਸਦਨਪੀਐਬਲਿਹਾਰੀ॥ਨੁਇਕ
 ਰਿਜੇਤ੍ਰਿਸਿਮਰਿਉਰਿਨਰਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧॥ਤੁਪਧਿਨੁਦੁਜੋਵਿਸੁਸਾਲੀ
 ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਨਰੁਏਨਿਹਲਾਇਹੁਗਤਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸੁਜਪੀਐਮਨਿਸਾਠਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਰਮਰੀਗਿਰਾਠਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਤੁਟਹਿਓਧਿਨੁਇਹੁ
 ਕੁਰਮੁਮੇਹਪਰਨਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਿਹਰਖੇਸੇਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੇਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇ
 ਧੈਰਨਾਹੀਕੇਥੈਠੀਸਰੁਏਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥ਡਰਚੁਕੇਬਿਨਸੇਮੀਪਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭੁਏਪੁਤੁਪਰਖਾਨਿ
 ਠਾਗੇ॥ਆਪਹੁਭਿਪਦੇਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥ਐਸਕੇਵਡਭੁਗੀਆਇਆ॥
 ਆਠਪਹਰਜਿਨਖਸਮੁਪਿਆਇਆ॥ਤਿਸਜਨਕੇਸੀਗਿਤਰੈਸਰੁਕੋਈਸਰੁਪਰਦਾਰਸਪਾਰਣਾ॥
 ੧੫॥ਇਹਧਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੇਤ੍ਰਿਪਿਆਵਾ॥ਨਮਿਨਪੀਨਮਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਵਾ॥ਨਾਮਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਰਣਾ॥੧੬॥੬॥੫੪॥ ॥ਮਾਰੁਮਹਲ ੫॥ਸੁਰਤਿਦੇਖਿਨਕੁਲੁਗ
 ਦਾਗਾ॥ਮਿਥਨਮੇਹਾਰਾਏਉਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਕਹਣਨਪਾਏ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕਨਗਇਣਾ॥੧
 ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੇਰੁਸੇਗੁਸਰੁਕੁਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਸ਼ਏਅਉਖਧੁਸਚਨਾਮੁ
 ਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਨ੍ਦੇਵਾ॥ਸਕਲਕੁਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥ
 ਨਾਥਦੀਨਨੁਖਰੁਜਨੁਸੇਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰਨੁਆਰਕੋਇਨਸੁਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭੁਵਣਪਾਵੈਤਾਕਿ
 ਛਨਬੁਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਹੁਭੁਠੰਗਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਧਰਿਕਰੇਪੁ
 ਨੀਤਾ॥ਸੁਰਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਪਰਾਇ
 ਣਾ॥੫॥ਪਾਰਨਾਤੁਲੈਹੁਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨਸੇਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੈਤੇਖਸੇਦਾਗੁਰ
 ਪੁਰੇਨਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੋਸਥਾਇਮਰਹਿਪਦਿਪਤੀ॥ਭੁਏਧਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵੈਨਿਰਮ
 ਲਾਤੀ॥ਪਾਰਸੁਜਥਭੇਟਗੁਰਪੁਰਾ॥ਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ਕਈਥੈਕੀਠਨਾਹੀਲਿ

ਵੇਲਗੋਮਕਤਿਧਪੁਤੀਕੀਗਿਆਤਿਅਗੋ॥ਏਕਰਸਤਿਗਰਤੇਪਾਈਮੋਹਉਬਾਲਿਬਲਿ
 ਗਰਰਸਾਇਣ॥੮॥ਗਰਕੀਸੇਦਨਜਾਣੇਕੋਈ॥ਗਰਪਾਰਧੁਰਮੁਅਗੋਰਸੇਈ॥ਜਿਸ
 ਨੋਲਇਲਏਸੇਸੇਦਕੁਜਿਭਵਡੁਭਾਗਮਥਾਇਣ॥੯॥ਗਰਕੀਮਹਿਮਾਘੋਰਨਜਾਣਹਿ॥ਤਫੁ
 ਮਾਤਸੁਣਿਸੁਣਿਦਖਾਣਹਿ॥ਪਾਰਧੁਰਮਅਪਰੰਪਰਸਤਿਗਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾ
 ਇਣ॥੧੦॥ਜਾਕੀਸੇਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੋ॥ਹਿਰਦੈਦਸੈਤਾਠਿਠਬੀਵੋ॥ਗਰਮੁਖਹੁਆਲਾ
 ਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੋਪੀਥਿਨਪਾਇਣ॥੧੧॥ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈਪਤ੍ਰਿਅਗਾਜੀਉਪੁ
 ਟਪਨੁਆਗੋਪਹਿਅਗਾਸੇਵਾਸੁਗਤਿਨਜਾਣਕੋਈਤਮਕਰਹੁਇਆਕਿਰਮਾਇਣ॥੧੨॥ਨਿ
 ਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇਹੁਰਲਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੇਲਾਏ॥ਪਖਾਛੋਰਉਪੀਸਉਸੰਤਅ
 ਗੋਰਰਣਏਇਸੁਖਪਾਇਣ॥੧੩॥ਬਹੁਤੁਆਰੇਕੁਮਿਭੁਮਿਅਇਆਤਮਗੀਫਿਪਤੇਤਮ
 ਸਰਣਾਇਆ॥ਸਦਾਸਦਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾਖਹੁਏਹਨਾਮੁਦਾਨੁਦਿਦਾਇਣ॥੧੪॥ਬੁਏਫਿਪਾ
 ਲਗਸਾਂਈਮੋਰੇ॥ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇ॥ਸੁਖਸਹਜਿਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਦ
 ਸਦਸਾਇਣ॥੧੫॥੭॥੫੫॥ਸੇਹਲੇ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਸਿਮਰੇਧਰਤੀ
 ਅਰੁਆਕਾਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਚੰਦਸੁਰਜੁਗੁਣਤਾਸਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਏਸੰਤਰਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰੇ
 ਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੇਆ॥ਸਿਮਰਹਿਪਤਾਲਪੁਰੀਆਸਰਸੇ
 ਆ॥ਸਿਮਰਹਿਖਾਲੀਸਿਮਰਹਿਘਾਲੀ॥ਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹਰਿਜਨਾ॥੨॥ਸਿਮਰਹਿਕੂਹਮੇਧਿਸਨਮ
 ਹੇਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਦੇਵਤੇਕੋਫਿਤੇਤੀਸਾ॥ਸਿਮਰਹਿਜਖਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਛ
 ਸੁਗਨਾ॥੩॥ਸਿਮਰਹਿਪਸੁਪੀਖੀਸਭਿਭੂਤਾ॥ਸਿਮਰਹਿਘਨਪਰਥਤਅਵਪੁਤਾ॥ਲਤਘਲੀਸਾਖ
 ਸਭਸਿਮਰਹਿਗਦਿਗਹਿਅਸੁਆਮੀਸਭਿਮੇਨਾ॥ਸਿਮਰਹਿਅਸਥੁਲਸੁਖਮਸਭਿਜਤਾ॥ਸਿਮਰ
 ਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮਤਿ॥ਗੁਪਤਪਰਗਟਸਿਮਰਹਿਖੁਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪੁਰੁਪਨਾ॥ਸਿ

ਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਅਸਰਮਾਸਿਮਰਹਿਜਾਤਿਜੇਤਿਸਭਿਦਰਨਾਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿ
 ਥੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਨਿਨਾ॥ ੬॥ ਸਿਮਰਹਿਪਤੀਮਹੁਤਪਲਨਿਮਖਾਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਵ
 ਲੁਸਚੁਸੇਚਾਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤੁਸੰਜੋਗਅਲਖਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥ ੭॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਦਨਹਾਰਸੁਅਮੀਸਗਲਪਦਵੇਅਤਿਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਦੁਰਜ
 ਨਮਪਦਰਥੁਸੇਜਿਨਾ॥ ੮॥ ਜਾਵੈਮਨਿਦੁਠਾਪੂਰੁਅਪੁਨਾਪੁਰੈਕਰਮਗੁਰਕਾਜਪਜਪੁਨਾਸ
 ਰਥਨਿਰੰਤਰਿਸੇਪੁਰੁਜਾਤਾਘਰੁਨਿਨੈਨੀਭੁਰਮਿਰੁਨਾ॥ ੯॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਸੈਮਨਿਜਾਵੈ
 ॥ ੧੦॥ ਸੋਪਨਿਦੁਤਾਜਿਨਿਪੁਰੁਪਿਅਏਅਸੋਪਤਿਵਿਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗਪਾਇਅਪਾਰਧੁਰ
 ਅਜਾਵੈਮਨਿਦੁਠਾਸੇਪੁਰਕਰੰਮਾਨਾਛਿਨਾ॥ ੧੧॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁਅਮੀਸੇਈਅ
 ਦੁਰਨਕੀਐਦੁਜਾਵੈਈਗੁਰਗਿਆਨਅਜਨਕਾਟਿਓਰੁਰਮਸਗਲਾਅਦੁਰਨਕੀਸੇਇ
 ਕਖਿਨਾ॥ ੧੨॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਦਰਧਾਰਾਕਛੁਨਜਾਈਅਤਿਨਪਾਗਾਗਹਿਰਗੀਰੀਰਅ
 ਥਾਹਸੁਅਮੀਅਤੁਲਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ॥ ੧੩॥ ਤੁਕਰਤਾਤੇਰਾਸਕੁਵੀਅਤਾਤੁਧੁਇਨ
 ਅਦੁਰਨਕੇਈਥੀਅਗਾਅਦਿਮਪਿਅਤਿਪੁਰੁਤੁੰਹੈਸੰਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਰਨਾ॥ ੧੪॥ ਜਿ
 ਮਦੁਤਤਿਸਨਿਕਟਿਨਅਵੈਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨਗਾਵੈਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਵੇਪੁ
 ਰਨਜੰਮਦੁਈਪੁਰੁਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥ ੧੫॥ ਤੁਸਭਨੇਕਾਸਕੁਵੈਤੇਗਾਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੀ
 ਰੀਗਾਕਛੁਨਕਵਸੇਈਜਨਉਤਮੇਭੁੰਦਹਿਸੁਅਮੀਤੁਮਮਨਾ॥ ੧੬॥ ੮॥ ੫੮॥ ॥
 ਮਾਰੁਮਹਲ ੫॥ ਪੁਰੁਸਮਰਥਸਰਥਸੁਖਦਤਾਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੇਹਮਿਹਰਦਨਾਗਰਿ
 ਦਤਾਜੀਅਜਤਿਭੇਖਾਰੀਜਨੁਧਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥ ੧॥ ਮਾਗਉਨਨਪੁਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦਉ
 ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲਮਿਟਾਵਉਨਦੀਰਪਰੈਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਪਹਰਿਨਿਰਮਲਗਪੈ

ਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਵਦੁਲੀਸੁਣਉਧਿਮਲਨਸੁਸੁਆਮੀ॥ਏਕਓਟਤਜਿਉਧਿਖਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪ
 ਏਲਗਉਦਸੁਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੩॥ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇ
 ਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਦੋ॥ਪਰਿਦੁਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲ
 ਨਪਿਥੋਹਿਥਰਨੀਐ॥ਸਤਿਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਅਰਥਧਨਹਾਰਿਸਮਤਨਿਦ੍ਰ
 ਸੀਬਾਹੁਕ੍ਰਿਜੋਨਿਨੰਗਨਾ॥੪॥ਰਾਸਦਾਸਨਕਉਲੇਹੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਦੀਨਦਇ
 ਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਮਿਲਿਕਦੇਨਹੋਈਕੁੰਗਨਾ॥੫॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧ
 ਹੀਹਰਿਅਗੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕਸੇਇਅਜਾਗੋ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਅ
 ਹੀਹਉਮੈਹਤਿਨਾ॥੬॥ਜਲਿਥਲਿਪੁਰਨਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਅਅਛਲਸੁ
 ਆਮੀ॥ਕੁਰਮਭੀਤਿਥੋਈਗਰਪੁਰੇਏਕਰਦਿਆਸਰਬੰਗਨਾ॥੭॥ਜਤਕਤਪੋਖਉਪ੍ਰਬੁਸੁਖਸ
 ਗਗਾਹਰਿਤੇਰਿਭੰਡਾਰਨਹੀਰਤਨਾਗਗਾ॥ਅਗਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਬੁਝੈ
 ਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥੮॥ਛੂਤੀਸੀਤਲਮਨਤਨਠੰਡਾ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਮਿਟਿਗਈਤੁਝੰ॥
 ਕਰਗਹਿਕਾਇਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਅਮਿਉਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ॥੯॥ਏਕੋਏਕਰਦਿਆਸ
 ਕੁਠਾਈ॥ਤਿਸੁਧਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਹੀ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਗਦਿਆਤਿਸਨਬੁਝੀਕੁਰ
 ਮੰਗਨਾ॥੧੦॥ਗਰਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਗੋਦਿਦਾ॥ਗੁਰਕਰਤਾਰੁਸਦਾਬਖਸੰਦਾ॥ਗੁਰੁਜਪੁਜਾ
 ਪਿਜਪਤਛਲੁਪਾਇਆ॥ਗਿਆਨਦੀਪਕਸਤਸੰਗਨਾ॥੧੧॥ਜੇਪੇਖਾਂਸੇਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆ
 ਮੀ॥ਜੇਸੁਨਣਾਂਸੇਪ੍ਰਭੁਕੀਧਨੀ॥ਜੇਕੀਨੇਸੇਤਮਹਿਕਰਾਇਓ॥ਸਰਨਿਸਹਾਈਸਤਿਹਿਤਨਾ
 ॥੧੨॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੇਤੁਮਹਿਅਗਾਧੋ॥ਪਤਿਤਪਾਦਨਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁਸਾਧੋ॥ਏਕੋਦਨੁਸਰਬਸੁ
 ਖਗੁਣਨਿਧਿਅਨਮੰਗਮਨਿਹਕਿੰਚਨਾ॥੧੩॥ਕਹੰਦਿਅਪਾਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਕਰਦੇਹਾਰਗਾਲਗੀ
 ਲਗੀਲਗਿਸਤਿਸੰਗਾਗਾ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਿਬਦੀਹਰਿਬਾਦੀਮਨਨਾਮਿਮਜੀਰੈਰੰਗਨਾ॥

੧੫॥ ਸੇਲਾ ਕਲਾਸ ਪੁਰਣ ਭਲਿਆ ਅਨਤ ਕਲਾਹੇ ਇਠਾ ਕੁਰਚ ਹਿਆ ਅਨਦ ਬਿਨੇ ਯਹ ਰਿਨਾ
 ਮਿਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਝਨਾ ॥੧੬॥ ੨॥੫੦॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਾਰੁ ਮਹਲ ੫॥ ਸੇਲਾ ਹੋ॥ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸੇਵ ਕੀਤਾ ਨੀਉ ਪਿਤ੍ਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂੰ ਜੇਨਾ ਜੈ ਹੀ ਵਿਛੁਆ ਸਾਨਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾਜ ਗਿਮਹਿ ਆਏ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾ
 ਦਾ ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਏ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਛੁਨੁ ਆਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਵਿਛੁ ਕਾਨਾ ॥੨॥ ਉਹੁ ਪੁਕਮੁ ਤੁ
 ਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ਈਹਾਹ ਰਿਜ ਸੁਤੇਰ ਭੁਣੀਐ ਆਪੇ ਖੇਲ ਅਲੇਖ ਹੋ ਆਪੇ ਤੁਮ ਮਿਓ ਨਹੀ ਵਿ
 ਛੁ ਸਾਨਾ ॥੩॥ ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਬਾਰਿਕ ਬਾਰੇ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲ ਨਹਾਰੇ ਉਜੜ ਮਾਰੁ
 ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੇ ਨਹੀ ਕੇਵੇ ਪਾਨਾ ॥੪॥ ਇਕ ਧੈਸਾ ਇਰਖੇ ਰਿਹ ਅਤਿ ਗਿ ਇਕਿ ਪਠਾਏ
 ਸਦਿ ਸੰਤ ਗਿ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਪਾਸ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਜਾਇ ਨਮਹਿ ਕੀਐ ਕਿਅ ਕੁਝਾ ॥੫॥ ਕਵ
 ਨੁ ਸੁਖ ਕਤੀ ਕਉ ਨੁ ਸੁਨਰ ਕਾ ਕਵਨੁ ਸੇਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭ ਗਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁਦਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁਹੇਛਾ
 ਕਵਨੁ ਸੁਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜਨਾ ॥੬॥ ਪੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਪੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ਪੁਕਮੇ ਸੇਸਾਰੀ ਪੁਕਮੇ ਭੁਗਤਾ
 ॥੭॥ ਪੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਪੁਕਮੇ ਦਨਾ ਚੁਜਾ ਨਹੀ ਅਵਰ ਪਾਨਾ ॥੮॥ ਸਭਾਰ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭੁਗਾਇ
 ਕਪੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਮਨੁ ਪਗਾਵਾਰਾ ਇਕ ਨਾਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗਰ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ
 ਬੋਝਾ ॥੯॥ ਕਉਤ ਕਿਕਾਲੁ ਇਹੁ ਪੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਜੀ ਅਜਿਤ ਉਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ਦੁਖੋ ਦਿ
 ਗੈ ਸੇਸ ਭਿਰੇ ਗਮਾਏ ਰਚ ਲੁਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾਨਾ ॥੧੦॥ ਦੁਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਨੀਨਾਈ ਦੁਨੁ ਦੁਤ
 ਰੁਦੁਨੀ ਜਸੁ ਜਾਈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਧੇਅਤਿ ਅਤੇਲਾ ਹੋ ਨਹੀ ਵਿਛੁ ਆਹਾਨਾ ॥੧੧॥ ਕੀਮਤਿ ਕੇ
 ਇਨ ਜਲੈ ਚੁਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਜਾ ਆਪਿ ਸੁਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਿਆਨੀ ਆਪਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਤਿ ਗਾਨਾ ॥੧੨॥ ਕੇਤ ਹਿਅ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਰਾਇਆ ਕੇਤ ਹਿਅ ਦਿਨ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ
 ਆ ਕੇਤ ਹਿਅ ਦਿਨ ਪੁਪੁਕਾਰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟਾਨਾ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸਧਲੁ ਕਰਾਇਆ

ਆਪੇਸੁਰਾਅਮਰਚਲਾਇਆਆਪੇਸਿਵਰਤਾਈਅਨੁਤਿਰਿਆਪੇਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਾ॥੧੩॥
 ਨਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਦਸੈਤਿਹਅਨੁਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈ
 ਤਿਸਹਿਨਆਵੈਜਮੁਨੇੜਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਕਹੀਨਜਾਈਕਹੁਨਾਨਕਯੋਅਤਿਗਮਾਈ॥
 ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੂਰੁਸੇਈ॥ਹਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਧੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੇਈ॥ਵਿਸ
 ਹੀਧੁਤੈਜਥਾਧੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪੁਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨੇਜਖੜਾ॥੧੬॥੧੭॥੫੮॥
 ਮਾਰੁਮਹਲਾ ੫॥ਅਚੁਤਪਾਰਥੁਹਮਪਰਮੇਸਰੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਦਮੇਦਰਸੁਆਮੀ॥
 ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਪਨਪਾਰੀਮੁਰਲੀਮੋਨਹਰਹਰਿਗੰਗਾ॥੧॥ਮੇਹਨਮਾਪੇਵਿਸਨਮੁਹਾਰੇ॥ਜ
 ਗਈਸਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਾਨੀਵਨਅਧਿਨਸੀਠਾਕੁਰਪਟਿਪਟਿਦਾਸੀਹੇਸੰਗ
 ਪਰਣੀਪਰਈਸਰਨਰਸਿੰਘਨਾਗਾਇਲਾ॥ਦਾੜਾਅਰੇਪ੍ਰਥਮਿਪਰਾਇਲਾ॥ਬਾਦੁਲਰੁਪਕੀਆ
 ਤਪੁਕਰਤੇਸਕੁਹੀਸੇਤੀਹੋਚੰਗਾ॥੩॥ਸਿਰੀਰਾਮਚੰਦੁਜਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਿਅਗਾਥਨਵਲੀਚਕ
 ਪਾਦਰਸਅਨੁਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤਮੁਰਤਿਹੇਸਹੰਸਾਇਕੁਦੰਤਾਸਕੁਹੇਮੰਗਾ॥੪॥ਕੁਗਤ
 ਵਲੁਲਅਨਾਥਹੰਨਾਥੋ॥ਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲਹੇਸਾਥੋ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਤੇਬਰਨਿਨਸਾ
 ਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਗਾਇਲਾ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਪਾਰ
 ਲਾ॥ਕਮਲਕੰਤਕਰਹਿਕਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੁਨੀਸੰ
 ਭਉ॥ਅਕਾਲਮੁਰਤਿਜਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਖਉ॥ਅਦਿਨਾਸੀਅਦਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਕੁਵਿਛੁਤੁ
 ਸੁਤੇਹੀਹੋਲਗਾ॥੭॥ਸਿਰੀਰੰਗਏਕੁੰਠਕੇਦਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁਕੁਰਮਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ
 ॥ਕੇਸਵਨਲਤਕਰਹਿਨਿਗਲੇਕੀਝਲੇਜਹਿਸੇਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰੰਗਾਰੀਨਿਰਵੈਰਸਮਾਇ
 ਆ॥ਪਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜਿਕਹਾਇਆ॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੁਪਧਨਾਦਹਿਬੋਨਸੁਨਤਸਕੁਮੇਹੋ
 ਗਾ॥੯॥ਧਨਮਾਲਾਧਿਕੁਪਨਕਮਲਨੈਨਾ॥ਸੁੰਦਰਕੇਨੂਲਮੁਕਟਧੈਨਾ॥ਸੰਖਚਕੁਗਦਹੋ

ਧਾਰੀ॥ ਮਹਾਸਾਰਥ ਸਤ ਮੰਗਾ॥ ੧੦॥ ਪੀਤ ਪੀਤਾਂ ਬਗਤਿ ਭੁਵਨ ਪਟੀ॥ ਜਗੀਨਾਥ ਗੋਪਾਲ ਮੁਖਿ ਭੁਲੀ
 ॥ ਸਾਗਿੰਗ ਪਰਭਗਵਾਨ ਥੀਰਲ ਮੋਗਨ ਤਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ॥ ੧੧॥ ਨਿਹ ਬੰਟ ਕਾਨਿ ਹੋਵੇ ਦੁਲਕੀ ਐ
 ॥ ਪਨਿ ਜੋਨ ਲਿਖ ਲਿਖੈ ਮਹੀ ਐ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਾਇ ਅਲ ਸਮੀਪ ਤਿ ਅਸਥਿ ਰੁਥਾਨੁ ਨਿਸੁਹੈ ਅਭਗ
 ॥ ੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨਦੁ ਭੈ ਭੁਜਿ ਨਾ॥ ਅਰਿ ਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰਣੈ ਭੁਵ ਧੰਡੁ॥ ਭਗਤੀ ਤੇ ਧਿਤ ਦੀਨ ਵਿਰਪ
 ਲਾਗਣੇ ਨ ਕਿਤੀ ਹੋਭੰਗਾ॥ ੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਛਲ ਅਭੇਲੇ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਊਲੇ॥ ਸੇਮਿ
 ਲੈਨਿ ਸੁਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੁ ਕੇਇਨ ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਗਉ ਚਰਾਵੈ
 ਧਾਨਾ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ॥ ੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵ
 ਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਸਹਸਰ ਨੀਸੇਖ ਅਤਿ ਨ ਜਾਣੇ॥ ਨਉ ਤਨ ਨ ਖੁਜ ਪੈਰਿ ਨੁਰਾਤੀ॥ ਇਕ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿ
 ਸੰਗਾ॥ ੧੬॥ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣੁ ਇਅਗ ਇਅਗਾ॥ ਭੁੰਭੈ ਅਨਕ ਜਮ ਤੁਤੁਤੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ
 ॥ ਹੋਹੁ ਦ੍ਰਿਪਾਲੁ ਇਛਾ ਕਰਿ ਗਾਖੁ ਸਾਧ ਸਤਿ ਨੈਵੇ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ॥ ੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ॥
 ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਨਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਸਤਿ ਰੇਨਾ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿ ਸੁਪਰਾਪਤਿ ਲੇਪਾਵੈ ਗਾ
 ॥ ੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੋ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਦਰਣ ਲੈਹਿ ਰੈ ਪਰਤੋ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਪਾਨੁ
 ਤਿਨ ਪਾਇ ਅਗਾ॥ ਅਨਹੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦਾਜੰਗਾ॥ ੧੯॥ ਵਿਰਤ ਮਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇ ਰੇਨਾ ਹਥਾ॥ ਸਤਿਨਾ
 ਮੁਤੇ ਗਪਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾ॥ ਕਹਨਾ ਕਭਗਤ ਪਾਇ ਸਰਣੁ ਈ॥ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ॥ ੨੦॥
 ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗਿ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ਤੇ ਆਪਿ ਵਖਾਣੁ ਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋਕ
 ਗੀ ਅਹੁ ਰਿਭੁ ਦੈ ਦਾਸਾ ਗਾਖੁ ਸੰਗਾ॥ ੨੧॥ ੧੧॥ ੫੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦ
 ਦੀ ਬੰਦੋ॥ ਛੋਡਿ ਭਿਅਲੁ ਦੁਨੀ ਅਵੇਧਿਯੋ॥ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਛ ਕੀਰੁ ਮੁਸਾਭੁ॥ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਥੁ
 ਲਦਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਦਾਜੁ ਇਕੀਨ ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਗਿ ਨਿਵਾਰੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹਿ ਮਸੀਤਿ ਮ
 ਨ ਮਊਲਾਣੁ ਅਲਮਖੁ ਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥ ੨॥ ਸਰਾਸਰੀ ਅਤਿ ਲੇਖ ਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀ ਕਤਤਰ ਕ

ਖੋਜਿ ਦੇਲਾ ਦੁਗਾ ਮਾਰ ਭਤਿ ਮਨ ਮਾਰਹੁ ਅਧਰਾਲਾ ॥ ਮਿਲਹੁ ਹਰੀ ਵਤ ਜਿਤੁ ਛਿਰ ਨ ਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਕੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਹਿਕ ਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਸਮਝਿ ਰਤ ਰਖਹੁ ਧਰਾਹੀ ॥ ਪਚਿ ਮਰਦ ਸਿਰ ਕਲੇਧਰ
 ਹੁਖੈ ਸਬੁਰੀ ਕਬੁਲ ਪਰਾ ॥ ੫ ॥ ਮਕਾਮਿ ਹਰੇ ਨ ਪੈਖਾ ਕਾ ॥ ਭਿਸਤ ਪੀਰ ਲਛਕ ਮਾਇ ਅੰਦਾਜ
 ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਸਕ ਖੁਦਾਇਆ ਧੰਦਰਾਹੀ ॥ ਅਲਹ ਅਲਾਹੁ ਜਗਾ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ ਜੋ
 ਦਿਲ ਸੋਧੈ ਸੋਈ ਗਾਜੀ ॥ ਸੋਮੁਲਾ ਮਲਉ ਨਿਦਾਰੈ ਸੋਰੇ ਦੇ ਸੁਨਿ ਸੁਮਿਠਾਤਿ ਪਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਭੇ ਵਖ
 ਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਦੇਲਾ ॥ ਖਾਲ ਕੁਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਸਬੀਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦ ਨ ਸੁ
 ਨਿਤਿ ਸੀਲ ਬਿਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥ ੮ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭਿ ਛਿਲ ਜਾਲਾ ॥ ਖਿਲ ਖਾਨਾ ਧਿਰਾ ਦਰਹੁ ਮੁ
 ਜੀਨਾਲਾ ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਛਾਨਾਇਆ ਏਕੁ ਮੁਕਾਬੁ ਖੁਦਾਇਦਰਾ ॥ ੯ ॥ ਅਵਲਿ ਸਿਠਾਤਿ ਦੁ
 ਜੀ ਸਾਬੁਰੀ ॥ ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਰ ਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ ਪਜਿ ਦੇ ਪੰਜੇ ਦਿਕੁਤੁ ਮੁਕਾਮੇ ਇਹ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰ
 ਪਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਰੀ ਛਾ ॥ ਘਰ ਅਮਲ ਛੇ ਡਿਕਰਹੁ ਬਿਕੁਜਾ ॥ ਖੁਦਾਇ ਏ
 ਕੁ ਬਾਇਦੇ ਹੁਬਾਂਗਾ ॥ ਧੁਰਗੁ ਧਰਖਰ ਦਰਖਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹਕੁ ਹਲ ਲੁਧ ਖੈਰ ਹੁਖਾਲਾ ॥ ਦਿਲ
 ਗੀਆਇ ਪੇਦੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਛੁਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ॥ ਅਜਗਾਈ ਲਨ ਦੇ ਜਠਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਇ
 ਆਕਿਰ ਦਰ ਅਉਰਤ ਜਕੀਨਾ ॥ ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਲ ਹਿਰੀਨਾ ॥ ਨਾਪਾਕੁ ਪਾਕ ਕਰਿਹੁ ਨੂਰਿ ਹਰੀ
 ਸਾਸਾਧਤਿ ਸਰਦ ਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੇਮਾ ਦਿਲੋਂ ਦੋ ॥ ਅਤਿ ਰਵੀ ਮਲੁ ਦਿਲ ਤੋਧੈ
 ਦੋ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਗੁਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ਨਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟਿ ਪਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਾਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿ
 ਹਰਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸੋਈ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕੁਹਾਜੀ ਸੋਈ ਦਾਨਿ ਸੁਨ ਜਗਿਨਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਕੁਰਹਤਿ ਕਾਰੁ ਕਰਣ ਕਰੀ ਮਾ ॥ ਸਿਠਾਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਬਾਹਰੀ ਮਾ ॥ ਹਕੁ ਕਮੁਸਕ ਖੁਦਾਇਆ
 ਬੁਝਿਨਾਨ ਕਬੀਦਿ ਖਲਾਸਤਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਉਚ
 ਧਿਰਾਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਾਪਿ ਉਥਾਧੈ ਸਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵੀ ਸਰਦਿ ਗਾਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐਕੁ ਛੁਕੁ ਉਨ ਦਿਆ

ਪੈਥਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਬਅਗਨਿਮਹਿਨਿਨਹਿਉਧਾਰਿਆ॥ਰਕਤਵਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ
 ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਉਹਸਗਲਪਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆ
 ਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਸਭੁਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭੁਭਿ
 ਜੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਬਅਕਸ਼ਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਤਾਕੀਸੇਵਾ॥ਅਭਿਜੇਰਜਸੇਤ
 ਜਉਤੁਜਧਰੁਪਰਕਾਗੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੈਇਨਿਧਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅਤਿਰਮ
 ਨਾ॥ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਅਪਿਕੁਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਮਾਧਿਅਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਆਪੇ
 ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ਕੁਮੁਕੁਉਕਾਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਦਲਦਨਕੇਈਪਾਲਕਾ॥੬॥ਉਤਸੰਬਾਣੀ
 ਗਾਉਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗਾਰੁਦਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਬਾਸਨਹੋਈਅੰਕਲਮਲਸਗਲੇ
 ਜਾਲਕਾ॥੭॥ਸਤਿਕੀਇਹਗੀਤਿਨਿਹਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਕਰਿਦੋਖਿਨਿਹਾਲੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰ
 ਪਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਦਿਸਰ
 ਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੁਗਨਿਧਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀ
 ਵਾਉਨਤਕਉਲਗੋ॥ਸਿਮਰਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਗੋ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਅ
 ਇਆਸੰਗੁਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਰੇਗੁਸੇਗੁਦੁਖਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ॥ਅਪਣਾ
 ਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿਧੋਨਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤੇਰਾਹੈਪਿਆਰੇ॥ਹੀਗਿਰਤੇਤੇਰੇਦਸ
 ਅਪਾਰੇ॥ਤੇਰੇਹੀਗਿਰਤੇਤੁਪੁਜੇਹੈਵਿਰਲੇਕੇਈਧਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਮੰਗੈਮਨਮੇਰਾ॥ਨਿ
 ਨਦਿਸਹਹਿਨਾਜੀਕਾਬੁਧੇਰਾ॥ਤਿਨਕੇਸੰਗਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾ
 ਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੇਈ॥ਏਕੁਦਿਨਾਏਦੁਰਮਤਿਥੇਈ॥ਕਾਮਭੋਧਅਹਿਕਾਰੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉ
 ਉਪਦੇਸਿਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਪਦਿਨੁਨਾਹੀਕੇਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਪਕਛਾਏਪ੍ਰਭੁਕੇਪੈਰੇ॥ਹਉਬ
 ਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜਿਨਿਖੀਡਿਆਭੁਰਮੁਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਧਿਸਰੇਨਾਹੀ

ਮਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਪਿਆਈ॥ ਨਲਕਸਤਿਤੇਰੇਹਰਿਗਰਰੰਗਿਰਤੇ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਧਤਾਲਕਾ॥
 ੧੬॥ ੧੩॥ ੬੧॥ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲ ੫॥ ਨਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਪਾਗੀ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮ
 ਕਾਗੀ॥ ਤਨਮਨਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਆਗੈ॥ ਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ ੧॥ ਸੇਠਾਕੁਰਕਿਉਮਨਹ
 ਦੇਸਾਗੈ॥ ਜੀਉਪਿੰਡਿਦੇਸਾਜਿਸਦਾਗੈ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰਤਾ॥ ਕੀਤਾਆਪਣਾਪਾਵਣਾ॥ ੨॥
 ਜਾਤੇਧਿਰਥਾਕੋਈਨਾਗੀ॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਰਖਮਨਮਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਬੁਭੁਅਚਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹ
 ਮਿਠਾਪਾਵਣਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿੰਧਿ॥ ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਸਹਜਸੁਖਨਉਨਿਧਿ॥ ਸਰਬਕਲਿ
 ਮਾਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਆਮੀਰਵਣਾ॥ ੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਘਿਤਿਦੇਦਵਖਾਣੀ॥ ਜਨਮੁ
 ਦਰਬੁਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦਾਪਹਿਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਰੁਪਨ
 ਖਿਅਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਪੁਰਾਨਪੁਰਿਹਰਿਆਦਿਨੁਗਤੀ॥ ਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈਦਠੁਗੀਬਹੁਰਿਨੇਨੀ
 ਗਇਣਾ॥ ੬॥ ਜਿਸੇਨੇਧਿਸੈਰੇਪੁਰਖਧਿਧਾਤਾ॥ ਜਲਤਾਛਿਰੇਰੋਹੇਨਿਤਤਾਤਾ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਘਟੇਕਉਰਖੇਨੇਕ
 ਈ॥ ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥ ੭॥ ਜੀਉਖਾਣਤਨੁਮਨੁਪਨੁਨਿਨਿਸਾਜਿਅਗਾ॥ ਮਾਤਗਰਭੁਮਹਿਗਧਿਨਿ
 ਦਾਜਿਅਗਾ॥ ਤਿਸਮਿਉਪ੍ਰੀਤਿਛੁਡਿਅਨਗਤਾ॥ ਕਾਹੁਸਿਰੇਨਲਾਵਣਾ॥ ੮॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗਰੁਸੁਆਮੀਮੈਗਾ॥ ਘ
 ਟੇਘਟਿਦਸਹਿਸਭਕੈਨੇਰੋ॥ ਗਧਿਰਮਾਰੈਕਿਛੁਐਨਾਹੀ॥ ਜਿਸੁਜਾਣਹਿਤਿਮੈਨਿਦਾਵਣਾ॥ ੯॥ ਜਾਏ
 ਸਤਕਿਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਹੀਪੁਰਖੋਨਦਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੁ
 ਰਲਵੈਨਲਾਵਣਾ॥ ੧੦॥ ਆਗਿਅਦੁਖਸੁਖਸਕਿਕੀਨੇਸੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਰਲੇਹੀਨੀਨੋ॥ ਤਾਕੀਕੀਮ
 ਕਹਨੁਨਾਈ॥ ਜਤੁਕਤਓਹੀਸਮਾਵਣਾ॥ ੧੧॥ ਸੇਈਭੁਗਤਸੇਈਦਠੁਦਾਤਾ॥ ਸੇਈਪੁਰਾਨਪੁਰਖਧਿਧਾਤਾ॥
 ਬਾਲਸੇਈਸੇਈਤੇਰਾਜੇਤੇਰੈਮਨਿਭਵਣਾ॥ ਮਿਰਤੁਦੁਖਿਸੁਖਿਲਿਖਪਾਏਮਤਿਸੁਨਹੀਸਥਦਿਘਟਨ
 ਹੀਘਟਾਏ॥ ਸੇਈਹੋਇਨਿਕਰਤੇਭਾਵੈਅਹਿਕੈਆਪੁਦਵਾਵਣਾ॥ ਅਪਿਕੁਪਤੇਸੇਈਕਾਰੇ॥ ਜਨਮਜਨਮ
 ਦੁਟੇਗਾਰੇ॥ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦਪਿਆਵਹੁ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿ
 ਕਹਨੁਨਾਈ॥ ਅਚਰਜਰੂਪੁਦਠੀਵਠਿਆਈ॥ ਚੁਗਤਿਦਾਨਮਾਗੈ॥ ਜਨਤੇਰਾਨਾਨਕਬਲਿਘਲਿ

ਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇਆ ਆਪੇਕਿਸੀਧਖਮਿਲੇਏ ਆਪੇਕਾਰਕਮਾਇਆ ਨਾਨਕਰਾਨੁ ਗੁਰਿਮਿਲੇ
 ਰੁਖੁ ਧਿਖੁ ਜਾਲੀਨਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂੰ ਮਨ ਮੁਖ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖਾ ਨਲ
 ਦਿਆ ਨ ਲਿਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਸੁਠੁ ਰਬੁ ਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਆਪੁ ਨ ਬੁਝਈ ਸਿਰਭੁ ਪਰਿਜਮਖ
 ਨੁਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਰਖਾ ॥ ਆਖਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਖਿ ਆਪੇਹ
 ਰਿਰਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਨਹੀ ਭੇਟਿ ਆਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਧਿਰਾ ॥ ਆਦੁ ਜਾਵਦੁ ਦੁਖ ਘ
 ਠਾ ਕਰੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿਤਾ ॥ ਬਪਹਿਜ ਦੇਖ ਛੇਤੀ ਐਘ ਜੀ ਮੁਹੁ ਤੁਘ ਜੀ ਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਧਿਨੁ
 ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜਿਨਾਲੁ ॥ ੧ ਮਃ ੩ ॥ ਤਿਉ ਵਦਨੁ ਚੁਕੀ ਸਾਜਨੁ ਹਉ ਮੈ ਬਰੀ ਨਗਤਿ ॥ ਨਾਠੁ ਠਹੀ ਅ
 ਜੈ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਚਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਧਖ ਮਿਓ ਨ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆ
 ਪੇਕੁ ਗਤੀ ਲਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੇਹਣੇ ਸਚੈ ਚਰਿਨਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਕ
 ਤਿਓ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਪੀਨੁ ਪੀਨੁ ਸੇਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਚਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
 ਮਹਲ ਕੁੰਜੀ ਮਰਦ ਜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ॥ ਜੇਗੁਣੇ ਹੋਵਨਿ ਤਾਪਿ ਰੁਝੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁਖਾ ॥ ੧
 ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾਧੁ ਰੀਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਹਿਨਿ ਸਿਸਰੁ ਭੁਲੀ ਪਿਰਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿ
 ਆਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿ ਆਨਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ
 ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗਰਬੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾ
 ਖਿ ਆ ਅਨਰਸਿਠਾ ਕਿਰਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸਰਾ ਤਿਪਤਿ ਭੁਏ ਛਿਰਿ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪਿਰਖੁ ਸੀਏ ਪਰਾਵੀਏ ਧਨੁ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਆਗੈ ਖੜੀ
 ਸੇਭਾ ਦੇਤੀ ਨਾਗਿ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਸਸੁਰੇ ਪੈਈ ਐਕਤੀ ਕੀ ਕਤੁ ਅਗੀ ਮੁਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਜੇਭੁ
 ਵਹਿ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਭਿਰਾਜ ਸੇਭੁ ਪੈ ਜਿਤ ਖਤੈ ਲਾਇ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਨਿ ਆ
 ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹੁ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀ ਆਹਿਨੁ ਜੈ ਚੁਕੈ ਏਈ ॥ ਕੀਤਾ ਵਿਆਸਾਲਾ ਜੀ ਐਜਿ ਸੁਜਾ

ਦੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
 ਸਚੁ ਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰੁ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇ ਹਾਗਈ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥
 ੧ ਮ ੪੩॥ ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕਤਰ ਗਾਵਿਓ ਪਰਿਸਾਹਿ ਬੁਝੁ ਟੀਐ॥ ਜੇ ਗਜੈ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਗੁਰੂ ਹੋਰੀ ਗਿਆਪ
 ਰਕੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਾਚਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿ
 ਉਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੋ॥ ਅਧੇਸਿ ਸਟਿ ਸਚੁ ਸਾਜੀ ਅਨੁਆਪੇ ਦਰਤੀ ਜੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਹੀ ਐ ਸ
 ਚੁਕੀ ਮਤਿ ਕੀਜੋ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਦਿਵਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੋ॥ ਅਦੁਣ ਜਾਣੁ ਠਾਕਿਆ
 ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਦੀਜੋ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪੧॥ ਨਾਮੋ ਲਾਧੁ ਪਲਾਨੁ ਗੁਰਗਦਾਨ ਕਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਲਲੇ ਲਾ
 ਲੁ ਹੋ ਸਚੇ ਰਤਾ ਸਚਾ॥ ੧ ਮ ੪੧॥ ਸਹਜਦ ਨ ਸਪਤਿ ਛੁਲਛੁ ਲੁਭੁ ਦੁਰਦ ਸੈਭੈ ਭੀ ਨਾਨਕੁ ਰਦੁ ਰਏਕੁ
 ਹੋਏ ਕੋਛੁ ਲੁਭਿ ਰੰਗੁ॥ ੨॥ ਜੇ ਜਨੁ ਲਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਸੇ ਸੁਰੇ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
 ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛੁਤਾ॥ ਗਿਆਨੀ ਆਕਾਇ ਹੁਮਹਤੁ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇ
 ਆਸਚੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿ ਆਜੁ ਗੁਤਿ ਨਹਿ ਜਿਤਾਣਾ॥ ੬॥ ਸ
 ਲੋਕ ਮ: ੪੩॥ ਜੇ ਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਰੁਦਾ ਪਰਿਘਰਿ ਭੀ ਖਿਆਲੇ ਉ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਕਿ
 ਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੇ ਉ॥ ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖ ਮਝੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੋ ਨਾਲਿ॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥਿ ਨ ਲਪੀ ਆਸ
 ਰੁਖ ਪੀਜ ਮਕਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਸੁਠੀ ਆਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ੧ ਮ ੪੩॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
 ਐ ਸੇ ਦਰੁ ਸੇਵਿ ਅਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇਹਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇ ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਰ
 ਦਾਈ ਛੁਟੀ ਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੁ ਦਿਖਾਏ ਸਚੁ ਦਿਖਾ ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ॥ ਹਿਰਦੈ
 ਜਿਸੁ ਦੇ ਸਚੁ ਹੋਤੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨੈ ਐ ਸਚੁ ਦਰਿ ਆਈ ਦੇਇ॥ ਸਚੇ
 ਮਾਹਿ ਸਮਾਦਸੀ ਜਿਸੇ ਨਾਨਕ ਕਿਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਰੇਏ ਹਿਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਅਹਿ ਕਾਰਿ
 ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਅਪੇ ਆਪੁ ਪਛੁਣਨੀ ਦੁਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ॥ ਅਤਿ ਕਰੋ ਪਸਿਉ ਲੁਖੁ

ਦੇ ਅਗੋਂ ਪਿਛੋਂ ਖਪਦ ਗਿ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰ ਨ ਭਾਵਈ ਦ੍ਰਵਿਯੁ ਜਾਦ ਗਿ। ਅਹੰਕਾਰ
 ਰਿਮੁ ਏਸੇ ਦਿਗੁ ਤੀਗਏ ਮਹਿ ਜਨਮ ਹਿਠਿ ਰਿਖਾ ਦਗਿ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਕਾਗ ਉਹੇਇ
 ਨ ਉਜਲ ਲੋਹੇ ਨਾਵਨ ਪਾਗੁ। ਪਿਰਮ ਪਦ ਰਬ ਮਾਨਿ ਲੇਪਿ ਨੁਸਦਾਰੁ ਗਾਗੁ। ਹੁਕਮੁ ਪਛੋਂ
 ਉਜਲਾ ਸਿਰਕ ਸਟੋਲੋਂ ਪਾਗਿ। ਤਿਸ ਨਾਛੋਰੈ ਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਣੀ ਸਾਗੁ॥ ੧੮੩॥ ਮਗੁ
 ਹਨ ਜੋ ਗਏ ਮਾਰਿ ਸਕਹਿ ਗਵਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਜੇਇ ਹੁਮਾਰੀ ਐ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀਰਾਗਿ। ਇਹੁ
 ਮਨ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਮਨੀ ਕਉ ਮਨ ਮਾਰ ਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਏਸੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਵੇ ਤਰਫੁ ਉਪਾਈ ਓਨਾ। ਦਿਨਿ ਸਕਤਿ ਸਿਦਦਾਸਾ। ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ
 ਨ ਪਾਇ ਓਠਿ ਰਿਜਨ ਮਿਥਿਨਾ ਸਾਗਾਰ ਸੇਵਿ ਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਪਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ। ਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋ ਪਿਰੇ ਖਉ ਤਮ ਹਰਿ ਦਸਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੇ ਬਿਰੁਨੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ॥ ੧੦
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਏਵੇ ਪੈ ਤਿਉ ਤੇਤ ਵੀ ਦੇਖ ਪੜ੍ਹ ਮੁਖਿ ਰਾਗਿ। ਨਉ ਖਡ੍ਗੇ ਮਧੇ ਪੁਜੀ ਆ ਅਪਣੇ ਚੜ੍ਹੀ
 ਰਾਗਿ। ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਲਿਖਾਇ ਨਉ ਕੋਭਿਟੇ ਨ ਕੋਇ। ਸੁਠੇ ਚਉ ਕੋ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏ ਕੋ
 ਇ॥ ੧੮੩॥ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਰ ਰਿਕਰੇ। ਆਪੇ ਦੇਵ ਨਿ ਆਈ ਅਕ
 ਗੁਨ ਕਸਰੁ ਸੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਟ ਕਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੋ ਪੋਰ ਕਟਿ ਕਨ ਸੁਝੈ। ਅਠ ਰਿਉ ਜਗ ਮਹਿ
 ਦਰਤੁ ਰਾਪਾ ਪੀਸਿ ਉਲੁਝੈ। ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀਰਾਗਿ ਰਿਉ ਦੀ ਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੁਝੈ। ਸੇਹ ਰਿਸਰਣਾਈ
 ਛੁਟੀ ਐ ਜੇ ਮਨ ਮਿਓਂ ਜੁਝੈ। ਮਨ ਦੀਰਾਗੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੀਝੈ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
 ਹੁੰ ਬਿਰਜਾਈ ਸਾਖੀ ਨਰਗਾਹ ਸਚੁ ਕਬੁਲੁ। ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗ ਸੀਨੁ ਨੀ ਅਣੇ ਖਨ ਬੁਲੁ॥
 ਰਿਲਟ ਰਵਾਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਦਰ ਦੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਮਿ। ਇਸ ਕਮੁ ਹਥ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ॥
 ੧੮੪॥ ਅਲਗ ਉਠੇ ਇਮ ਪੁਕਰੁ ਉਸਾਰਿ ਪਾਇ ਬਸਾਇ। ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਏਇ ਅਨਾਨਕ ਕੀ
 ਠਿਸੁ ਭਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਲੁ ਦਿ ਆਪਰ ਮੇਹਿ ਮਾਇ ਆਲਾਗੇ। ਖਿਨ ਮਹਿ ਮ
 ਰਪ ਛੁੜ ਸੀਭਾਇ ਤੇਜ ਠਾਗੇ। ਛਿਰਿ ਦੇਲਾ ਧਨ ਆਵਈ ਜਨ ਕਸੰ ਤਲਾਗੇ। ਤਿਨ ਜਮ ਠੇ

ਤੁਨਲਗਈਜੇਹਗਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ ਸਰੁਤਗਤੁਪੁਛਠਵਟੀਸਰੁਤਪਲਾਗੇ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੩॥ ਸਰਬੇਜੇਇਅਗਛੁਮੀਦੁਖਪਨੇਰੇਆਖਿ॥ ਕਲਰੁਲਾਦਸਿਰਿਸੁਲੰਖਣਾਉਲਾਗੁਨ
 ਪੁਜੀਸਾਖਿ॥ ੧ਮਃ੧॥ ਪੁਜੀਸਾਨਉਨਾਮੁਤੁਅਖਟਉਰੁਬਅਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਵਖਰਨਿਰੰਮ
 ਲਉਪਨੁਸਾਪਦਾਪਾਗੁ॥ ੧ਮਃ੧॥ ਪੁਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪਿੰਗਣਿਲੈਮੈਟਉਠਾਕੁਰਮਾਇ॥ ਮੈਥੋਉ
 ਭੈਜਮਮਾਰਸੀਨਾਨਕਮੇਲਨਨਾਮਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਿੰਡਿਸਦਾਗਿਓਨੁਦਿਨਿਉਨਿਪਿ
 ਨਾਮੁ॥ ਇਕਿਅਪੇਭਰਮਿਕੁਲਾਇਉਨਤਿਨਨਿਹਛਲਕਾਮੁ॥ ਇਕਨੀਸੁਇਕੇਮੀਨਿਅਹ
 ਰਿਉਤਮਕਾਮੁ॥ ਅੰਤਿਗਿਰਿਰੰਗਉਪਜਿਆਗਾਇਅਹਰਿਗੁਣਨਾਮੁ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ
 ੩॥ ਰੁਲਤਇਭੈਮਨਿਦਸੈਹੈਕੇਪਾਪਗੁੰਡਾ॥ ਅਤਿਡੁਹਪਣਿਦੁਖਪਣੇਤੀਨੇਥਾਦੁਰਗੁੰਡਾ॥
 ੧ਮਃ੧॥ ਮਾਂਦਲੁਬੇਦਬੇਦਸਿਥਾਜਣੇਪੰਦੇਪਗੀਐਜੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁਧੀਜ
 ਉਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ੨ਮਃ੨॥ ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁਕਿਨੇਗਥਾਲਦੇਖੀਐ॥ ਦੁਰੁਵੇਪਰ
 ਦਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਦਾਮਤੁਰੁਰਿਦੁਖਧਦੁਖ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਨਾਮਧਿਨੁਕਿਸੇਨ
 ਲਥੀਭੁਖਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਅਦਿਰੁਭਾਲਿਆਗਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ ਜੇਇਛੁਨਿਸੇਈਪਾ
 ਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈ॥ ਜਿਸੇਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁੰਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਪਰਮਗ
 ਇਤਿਨਕਾਮਿਤੁਹੈਜਮਮਰਿਨਪਾਵੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੈ॥
 ੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸੁਦੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ ਸੁਰਗਮਿਰਤਪਾਇਆ॥ ਹੁਕਮੁਨਜਾਈਮੋਟਿ
 ਆਜੋਲਿਖਿਅਸੇਨਾਲਿ॥ ਕਉਣੁਮੁਅਕਵਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਜਾਇ॥ ਕਉਣੁਰਹਸੀਨਾਨਕ
 ਕਿਸਰੀਵੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ ੧ਮਃ੧॥ ਹਉਮਅਮੈਮਾਰਿਅਪਉਣੁਦੈਰੁਗੀਆਉ॥ ਤਿਸ
 ਨਾਥਕੀਨਾਨਕਾਜਮਨੁਰਤਾਨਾਇ॥ ਲੋਇਇਰਤੇਲੇਇਦੀਕੀਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ ਜੀਭਰ
 ਸਾਇਣਿਤੁਨਜੀਰਤੀਲਾਲਦਾਇ॥ ਅੰਦਰੁਮੁਸਕਸੁਕੇਲਿਆਰੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਇ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਨਮੋਨਾਲਿਠਲੇ॥ ਏਹੁੰਖੁਕਦੇਨਨਿਖਟਈਖ

ਇਖਰਤਉਪਲੋ॥ਹਰਿਜਨਲੇਹਿਨਆਵਈਜੀਅੰਕੀਕਰਨਮਕਲੇਸੇਸਾਹਸਚੇਦਣਜਾਹਿਆ
 ਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੋ॥ਹਰਿਵਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਅਧਿਹਰਿਧਲੋ॥੧੫॥ਸਲੋਕਮ੪੩
 ਮਨਮੁਖਦਪਾਰੇਸਾਰਨਜਾਨਣੀਧਿਖੁਦਿਹਾਯੁਗਿਧਿਖੁਸੰਗਹਰਿਧਿਖੁਸਿਉਧਰਹਿਧਿਅਰੁ॥
 ਧਾਹਰੁਪੀਠਿਤਸਦਾਇਰੇਮਨਹੁਮੁਰਖਗਵਾਰਾਹਰਿਮਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨੀਦਾਦੀਧਰਨਿਪਿ
 ਆਗੁ॥ਦਾਰਵੀਆਵਗਣਿਕਗਣੀਆਕੁੜਏਲਿਕਗਹਿਅਹਾਰੁ॥ਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿ
 ਨਿਰਮਲਹੋਰੁਮੇਲਾਸਕੁਆਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਰੁਮੇਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰੁ॥੧੬੩॥
 ਦੁਖਲਗਾਧਿਨੁਸੇਵੈਅੰਕੁਮੁਮੰਨੇਦੁਖਜਾਇ॥ਆਪੇਦਤਾਸੁਖੇਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਕੁਵਿਛੁਤਿਸੇਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਨਾਜਗਤੁਹੈਨਿਰਪ
 ਨੁਧਿਨੁਨਾਦੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਨੁਜੈਰੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖਪਾਂਹੀ॥ਧਿਨੁਕਰਮਾਵਿਛੁ
 ਨਪਾਈਐਜੇਧਰੁਤਲੇਚਾਹੀ॥ਆਵੈਜਾਇਜੀਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰੈਵਿਸੁ
 ਆਖੀਐਦੁਜਾਕੇਨਾਹੀ॥੧੬॥ਸਲੋਕਮ੪੩॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੀਤੀਪਨੁਖਟਿਅਨਿਨਾਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿਲਿਅਪ੍ਰਬੁਧਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਦਿਨਾਇਆਇਸੁਪਨਕੀਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਇ॥ਇਹੁ
 ਪਨੁਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀਸੁਖਦਸਿਅਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਕਉਪਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆ
 ਆਇ॥ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਨਿਰਪਨੁਹੈਮਾਇਆਨੇਧਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਛਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁ
 ਧਨਕਰੇਜਾਇ॥ਸੋਤਿਨਕਰੇਆਵਈਨਹਸੁਖਦਸੇਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਚਿਤਨਿਤਦਤਾਰਹੈਸ
 ਹਸਾਕਰੇਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਵਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭੁਵੀਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ
 ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਰੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧੭੩॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੇਈਸਾ
 ਰਕਰੇਇ॥ਏਵੇਸਿਮਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਧਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ਖਾਣੁਸਬਦੁਰੀਗਿਆਈ
 ਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਪੋਨੇਨੁਮਿਛਤਿਸਨਾਇਹੈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਉਜਲਾਮੇਲਾ

ਕਦੇ ਨਹੋਇ। ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਖੈ ਕਦੇ ਨਹੋਇ। ਦੇਹੀ ਨੇ ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾਰੇ ਹੋ ਜਿਤੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਖ
 ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀ ਐ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਦਿਖਾਲੇ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਤਿ ਰਿਜ ਪੁਤ ਪੁਸਿ ਮੇ
 ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਾਪੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਹਉ ਮੈ ਅਗਿਆਨ ਗਦਾਪੈ। ਅਦਿਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਕੁਰਪੁਰੇ ਰਾਖਿ ਆਸਾਦੁ ਜਾਪੈ। ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆਸੈ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪਾਪੈ। ਹਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਪਾਰਿ ਪੀ ਆਇ ਆਠਿ ਰਿਕਲੁ ਨਾਦਿ ਆਪੈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ੪੩॥ ਲੋਕ ਅਉਗਣੁ ਵੀਧੈ ਨੈ ਗੀਰਨੀ
 ਗੁਣ ਨ ਦਿਹਾਏ ਕੋਇ। ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈ ਮ
 ਨਿ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਨਕ ਰਿਕੇ ਹੋਇ॥ ੧੪੩॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹੋ ਜਿ ਆਪਿ ਵੀਤੇ ਕਰਤਾਗਿ। ਨਾਨਕ
 ਹੁਕਮਿ ਮੀਨਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੀਰਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਦਿਗਿ ਗਾਨਾ ਤਖਤੁ ਹੋ ਆਪੈ
 ਕਹੈ ਨਿ ਆਉ। ਗੁਰਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਅਦਿਗਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ। ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜੈ ਨੈ ਪ
 ਈ ਅਨਿਖੋਟਿ ਆਨਾ ਹੀਥਾਉ। ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਰਤੁ ਦਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿ ਆਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰੁ ਸੁਆਇ
 ਆਮਨਿ ਦਸਿ ਆਨਾਉ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ੪੧॥ ਹਉ ਮੈ ਬਗੀਤਾ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਹੋ ਦਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ। ਬੁਝੁ ਹੁਗਿ
 ਅਗੀ ਬੁਝੁਣਾਏ ਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖੁ ਦਸੈ ਸਭੁ ਮਾਹਿ। ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਜਾਣੀ ਐ ਜਾਸਬਦੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਆਪੁ ਗਦਾਇ ਆਕੁ ਮਭਉ ਗਾਇ ਆਨ ਮਮਰ
 ਨ ਦੁਖੁ ਜਾਹਿ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਾਈ ਐ ਉਤ ਮਮਤਿ ਤਗਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਸੇਹੀ ਹਿਸਾਜ ਪੁਜਾਪ
 ਹੁਤਿ ਭਵਣੁ ਤਿਸ ਸਮਾਹਿ॥ ੧੪੩॥ ਮਨੁ ਮਾਣੁ ਕੁਜਿ ਨਿਪਰਖਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੀਰਗਿ।
 ਸੇਜ ਨ ਦਿਰਲੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਕਲਜੁ ਗਾਵਿ ਰਿਸੈ ਸਾਗਿ। ਆਪੈ ਨੈ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਹਉ ਮੈ ਦੁਖਿ
 ਪਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੁ ਭਉ ਜਲੁ ਧਿਖਮੁ ਸਮਾਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨ ਮਖ ਅੰਦ
 ਰੁ ਨਾ ਕੁਲਾਨੀ ਮੁਠੈ ਅਹੀ ਮਤੋ। ਚਾਰੇ ਕੁਠੁ ਭੁਦਿ ਬਵੇ ਅਤਿ ਰਿਤ ਖਤੁ ਤੋ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਨ ਸੋਧੀ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਦਿਗੁ ਤੋ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਉਹਿ ਰਿਨਾ ਮੁਹਿ ਰਿਸਤੋ। ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਰਾ ਰਿ ਆਹ

ਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੋ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਅਪੇਜਾਣੇਸੇਇ॥ ਕਿਸੇਨੇਕੀਐਨਾਨਕ
ਨਾਪਰਿਦਰੋਸੇਸੁਭੇਦੇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਬੇਕਦਿਸਾਰਿਏਕੇਮਿਤੁਕਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਗਲੁਪਾਪਾ
ਜੇਹਰਿ॥ ਆਦੁਜਾਣੁ ਚੁਕੈਜਨਮਿਨਾਹਿਮਰਿ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਅਪਾਰਸੇਗਿਆਨਮੋਹਿਜਗਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮ
ਨਿਪਾਨੁਮਨਮਹਿਸੰਜਧਰਿ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪੫॥ ਮਾਇਆਮਨੁਪੁਨਦੀਸਰੈਮਗੋਦਮਾਦੀਮਾਸੇਪੁਰਿਤਿ
ਨਾਦੁਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੇਮਾ॥ ੧੪੪੫॥ ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਦਾਦਹਿਅਧਿ॥ ਗਾਰਬੇਰ
ਨਪਿਆਇਤੁਤਹਿਮਾਇਆਈਧਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਟੈਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਓਨੁਭੁਟੈਸਚੁਪਿਆਇਆ॥ ਭੁਟੈ
ਜੇਦੁਹੋਰੁਟਾਤਿਨਹੀਸਚੁਅਧਿਸੁਣਾਇਆ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਰਧਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਾਚੁਕਮਾਇਆਨਾ
ਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪੩॥ ਜਿਨਕਉਅਦਿਗਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੇ
ਕੀਨਾਹੀਧਿਯਾ॥ ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਿਉਮਾਰਣਾਨਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਧਿਯਾ॥ ੧੪੪੩॥ ਮਨਕੀਪਤੀਵਾਚਣੀਸੁ
ਖੀਰੁਸੁਖਸਾਗਾਸੇਧੁਮਣੁਭੁਲਾਆਖੀਐਜਿਧੁਏਧੁਮਧੀਚਾਗਾ॥ ਹਰਿਸਾਲਹੋਹਰਿਪੈਏਗੁਰਬੇਸਥ
ਧਿਦੀਚਗਿ॥ ਆਇਆਉਪਰਦਾਣੁਹੋਜਿਕੁਲਕਾਰੇਉਪਾਰਾ॥ ਆਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਥਦੁਹੋ
ਸਾਗਾਹੋਰੁਕੁਪੁਨੁਕੁਨਕਮਾਦਣਾਧਿਖਿਆਨਾਲਿਖਿਆਗਾ॥ ਅਦਿਗਿਸੁਖੁਨਹੋਵਈਮਨੁਖਜਨਮੁਖ
ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੋਤੇਸੇਏਥੇਗੁਰਬੇਹੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਾਪੇਸਭੁ
ਸਚਾਜੇਹੁਕਮੁਨਧੁਏਖਸਮਕਾਸੇਨਰੁਕਚਾ॥ ਜਿਤੁਭੁਟੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਚਾ॥ ਸਚੁਨਾਕ
ਸਾਹਿਬੁਏਕੈਹੋਗੁਰਸਥਦੀਰਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਦਸਾਲਾਹੀਐਸਭੁਤਿਸਦੇਜਚਾ॥ ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨ
ਚਾਇਦਾਤਿਦਹੀਕੇਨਚਾ॥ ੨੨॥ ੧॥

॥ ਵਾਰਮਾਰੁਕੀਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਠੁਖਣੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁੰਚਉਸਜਣੁਮੋਡਿਆਡੋਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ॥ ਨੈਣੁਮਹਿ
ਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੇਦਾਗਾ॥ ੧॥ ਨੀਹੁਮਹਿਜਤਉਨਾਲਿਖਿਆਨੇਹਕੂੜਾਦੇਠੇਖਾ॥ ਕਪੜੇਗਠਰਾਦੁਣੇਨਿ
ਰਗਪਿਗੀਨਠੇਖਾ॥ ੨॥ ਉਠੀਫੁਲੁਕੀਤਏਹਉਪਸੀਦੀਦਾਗਾ॥ ਕਾਜਲਹਾਰੁਤਮੇਲਰਸੁਧਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਫੁਰ
੩॥ ਤੁੰਸਰਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਚੁਧਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸਮਾਰਿਅਗਾਹਰਿਅਗਿਅਹੋ

ਏਥੇ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਯੁ ਮਾਧਿ ਸਨਮੁ ਏਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿ ਆਨਦ ਖੰਡਿ ਬਿਸਮੀ ਸਾਜਿ ਰਹਿ
 ਰਹਿ ਸਦਾ ਰਿਭਾ ਦੇਵੀ ਜੀਤਿ ਪਾਇ ਅਤਿ ਰਿਕਲ ਪਾਰਿ ਆਤੇ ਗਾਮਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਰੁ ਸਿਰਜਣੁ
 ਰਿਭਾ ਤੁੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਆ॥ ੧॥ ਭੁਖਣੇ ਮਹਲ ੪॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾ ਠਹੁਰਿ
 ਕਰੇ ਗੀਨ ਵੇਛੋੜਿ ਜੀਉ ਮਹਿ ਜਾਤ ਉਮੇਹਿ ਆਕਰਿ ਪਸੀਜਾਨੀ ਤੇਹਿ॥ ੧॥ ਦੁਰਜਨ ਤੁੰ ਜਲ ਧਾਰਨੀ ਵਿਛੁ
 ਰੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ। ਕਤਿ ਤੂੰ ਸਿਰੁ ਸੇਜ ਜੀ ਮੈਰਾ ਹੋਰੁ ਖੁਲਾਹਿ॥ ੨॥ ਦੁਰਜਨ ਦੁਜਾ ਕੁਝੁ ਹੈ ਵੇਛੋੜੁ ਹਉਮੈ ਰੇ
 ਗੁ। ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ। ਤੂੰ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬਖਸਿ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕ
 ਉਣਾ। ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿ ਆਸਰੁ ਸਮਾਗੁ। ਤੁਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਕਉ ਣਾ। ਤੇਰੀ ਕੁਰਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
 ਰ ਸਗਲ ਰਉਣਾ। ਤੁਧੁ ਅਪਨਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂੰ ਅਧਿਨਾਮੀ ਜਗਉ ਪਰਣਾ। ਤੁਧੁ ਬਾਪੇ ਰੋਜੁ ਗਤੁ ਕਰਤਾ ਸ
 ਗਲ ਪਰਣਾ। ਤੁਧੁ ਆਦੁ ਜਾਣਾ ਕੀਮਤੁ ਪਲੇਪਨ ਲਾਗੋ ਤਿਣਾ। ਜਿਸੇ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਵਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਣਾ। ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਤਉ ਪਾਇ ਨ ਲਗੁ ਈ ਅਧਿਨਾਮੀ ਸਿਸਟਿ ਕਰਣਾ॥ ੩॥ ਭੁਖਣੇ ਮਹਲ ੪॥ ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਤਹਿ
 ਅਛੁਣੇ ਹਰੁ ਪਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ। ਹਿਕਮੁ ਕੀਤੈ ਧਾਰੀ ਮੈ ਠੀਵਾਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਹਭੇ ਦੇਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ
 ਬੈਠਾ ਅਛੁਣੁ ਮਲਿ। ਪਗੀਨ ਵੈਧਿ ਰਬੁ ਜੋ ਪਾਰਿ ਆਵੈ ਰਲਿ। ਸੇਜ ਵਿਛੁਈ ਕਤਿ ਕੁਕੀ ਆਹਰੁ ਸੀਗਾਰੁ
 ਇਤੀ ਮਝਿਨ ਸਮਾਦੁ ਈਜੇ ਗਲਿ ਪਹਰਾਹਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੁੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋ ਨਿਨ ਆਵਹੀ। ਤੂੰ
 ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਦੁ ਹੀ। ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਿਖਿ ਆਵਿਉ ਤੁਝੇ ਪਿਆਰੁ ਹੀ। ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ
 ਰਤਹਿ ਅਧਿਕਾਰੁ ਰਤਿ ਰਿਖਾਵਹੀ। ਤੇਰੀ ਬਗਤਿ ਕੁਰੇ ਕੁੰਨੁ ਰਤੇ ਟਿਨ ਆਵਹੀ। ਏਹ ਰਤਨ ਜੇ ਦੇਹ ਗਲ
 ਕੀ ਮਨ ਪਾਵਹੀ। ਜਿਸੇ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ। ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਨ ਆਵੈ ਤੇਰੇ ਹੋਰ
 ਹਿਗਣ ਗਵਹੀ॥ ੨॥ ਭੁਖਣੇ ਮਹਲ ੪॥ ਜਾਮੁ ਪਸਰੁ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿ ਜੇ ਨ ਲਿਹਾਹੁ ਭੁਖ ਉਲਾਹਿ ਅਨਾਨਕ
 ਰਹਿ ਨਿਗਲਿ। ਨਾਨਕ ਏਠਾ ਭੁਖ ਉਲਿ ਮੈ ਸੇਵਹਿ ਰੁਖੜਾ। ਪਿਰੀ ਏਤੁ ਜਾਣੁ ਮਹਿ ਜਾਣੁ ਜੇ ਈਸਾਈ ਮੁਖ
 ਣਾ॥ ੨॥ ਵਿਅਗਲਾਇ ਉਛੁਪੁ ਪਰਵੇਲਾ ਜੇ ਕੈਤੁ। ਨਾਨਕ ਭੁਲਿ ਆਸੀ ਵਾਹਿਖਿ ਅਹਰੁ ਸਿਸਟਿ
 ਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ। ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਹੁ ਪਤ੍ਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਦਰਤਿ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਪੇ ਪੁਜੈ ਤਾ। ਦਾਨਾਈ

ਨਾਅਪਿਤੁਆਪੇਸਤਦਤਾਜਤੀਸਤੀਪੁਰਨਿਰਮਲਮੇਰੇਹਰਿਭੁਗਵਤਾਸਕੁਧਰਮਪਸਾਰਿਪਸਾਰਿਓ
ਆਪੇਖੇਲੋਤਾ।ਇਹਆਵਗਓਲਰਚਾਇਓਕਰਿਚੇਜਦੇਖਤਾ।ਤਿਸਥਾਹੁਗਿਗਰਭਿਨਪਾਦੀਜਿਸੁ
ਦੇਹਿਗਰਮਤਾ।ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਦਹਿਤਿਉਚਲਦੇਕਿਛੁਦੁਸਿਨਜਤਿ। ੪॥ਤੁਖਣੇਮ ੪ ਪਾਕੁਰੀ
ਏਕੁਰੀਏਵੇਦਿਅਤਲਿਗਾਜਮਹਰੇਗਾ।ਵੇਖੇਛੁਟਕਿਥੀਵਦੇਜਾਮਿਖਸੇਏਪੇਗਾ।ਸਕੁਜਾਣੇਕਰੁਵੇਦਿਓ
ਸਤੁਆਪੁਆਪੇਸਲਵੇ।ਨਾਨਕਅਲਸਹੀਮੀਫਿਨੈਲੁਬਿਅਡਲਿਪਥਣਿਜਿਉਚੁਮਿਓ। ੨॥ਤੁਰੇਭੇਰੇ
ਗੁਰੇਸੇਵੇਦੇਆਲਕਾ।ਮੁਦਤਿਪਈਚਿਗਈਆਛਿਰਿਕੁਆਵੇਗਤਿ। ੩॥ਪਉੜੀ।ਤੁਪੁਰੁਪਨਰੇਖਿਆ
ਜਾਤਿਤੁੰਦਰਨਾਤੇਥਾਹਗਾ।ਏਮਾਨਸਜਾਣਹਿਦੁਰਤੁੰਦਰਤਹਿਜਾਹਗਾ।ਤੁਸਕੁਪਵੇਰੇਗਹਿਆਪਤੁਪੁ
ਲੇਪਨਲਾਹਗਾ।ਤੁਪੁਰਖੁਅਨੀਅਨੀਤਿਸਕੁਜੇਤਿਸਮਾਹਗਾ।ਤੁਸਕੁਦੇਵਮਹਿਦੇਵਬਿਧਤੇਨਰਹ
ਗਾ।ਕਿਅਆਰਾਧੇਜਿਹਥਾਏਕਤੁਅਧਿਨਾਸੀਅਪਰੰਪਰਾ।ਜਿਸਮੇਲਹਿਸਤਿਗੁਰਆਪਿਤਿਸਕੇਸ
ਕੁਕਲਤਗਾ।ਸੇਵਕਸਕੁਕਰਦੇਸੇਵਕਰਿਨਾਨਕੁਜਨਤੇਗਾ।ਤੁਖਣੇਮ ੪੫॥ਗਾਹਨੁਗਿਗਾਤਿਛੁਇਖ
ਗਾਛਲਜਲਿਓਹੁਗਾ।ਜਿਨਾਕੁਰਮਥਾਹੈਤਿਨਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ।ਨਾਨਕਪੀਠਪਕਸਾਜਿਆਪਰਿ
ਆਆਇਮਉਚੁਨਾਥਾਸੁਰਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਥੈਠਾਜਾਕੁਦਰੁਦੁ। ੨॥ਨਾਨਕਕੁਸਰੀਆਪਕਾਈ
ਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ।ਜਿਨੀਗੁਰਮਨਇਆਰਜਿਗਜਿਸੇਈਖਾਹਿ। ੨॥ਪਉੜੀ।ਤੁਪੁਜਗਮ
ਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਦਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ।ਇਕੁਮੰਦਰੁਪਚੇਰੇਰਹਹਿਨਿਤਕਰਹਿਬਾਰਿਆਈ
ਆ।ਦਸਨਗੀਇਕਪੁਰਖੁਬਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੋਭਾਈਆ।ਇਨਿਮਾਇਆਮੇਹਣੀਮੰਗੀਆਨਿਤ
ਛਿਰਹਿਭੁਰਮਾਈਆ।ਹਠਾਦੇਵੇਕੀਤੀਓਸਿਦਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ।ਸਿਵਆਗੈਸਕਤੀਗਰਿਆ
ਏਵੇਹਰਿਭਾਈਆ।ਇਕਿਦਿਚਹੁਗੀਤੁਪੁਰਖਿਅਜੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਈਆ।ਜਲਦਿਚਹੁਬਿਧ
ਓਠਲਿਓਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ। ੬॥ਤੁਖਣੇਮ ੪੫॥ਆਗਾਹੁਕੁਤਾਪਿਛੁਛੇਰਿਨਮੇਹਡੁਨਾਨ
ਕਮਿਫਿਏਵੇਹਾਦਾਰਥਹੁਨੇਹੇਵੀਜਨਮਜਾ।ਸਜਣੁਮੈਡਾਠਾਈਆਹੁਕੁਰੀਦਾਮਿਤਾ।ਹੁਭੇਜਾਣ
ਨਿਆਪਣਕੁਰੀਨਠਾਹੇਚਿਤਾ।ਗੁਜਲਪਮੁਲਾਲਮਾਥੈਪਰਗਾਵਿਅਗਾ। ੨॥ਸੇਈਸੁਹਾਦਾਥਾਨੁਜਿ
ਥੈਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀਤੁਵਠਿਅਗਾ। ੩॥ਪਉੜੀ।ਜਾਤੁਮੈਰੇਵਲਿਹੈਤਾਕਿਅਖੁਹਛੰਦਾ।ਤੁਪੁਸਕੁਕਿਛੁ

ਮੈਨੇਸਓਪਿਅਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ। ਲਖਮੀਤੇਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਾਰਚਿਰਹੰਦਾ। ਲਖਰਉਰਾਮੀਹਮੇਦਨੀ
 ਸਕੁਸੇਵਕਰੰਦਾ। ਏਹਵੈਗੀਮਿਤ੍ਰਸਕੁਕੀਤਿਅਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ। ਲੇਖਾਕੇਇਨਪਛੁਈਜਾਹਰਿਬਖਸੇਦ
 ॥ ਅਨਰਭਇਆਸੁਖਪਾਇਆਮਿਲਗੁਰਗੋਦਿੰਦਾ। ਸਕੁਕਾਜਿਸਵਾਰਿਐਜਾਤੁਪੁਕੁਵੰਦਾ। ੭॥ ॥
 ਰੁਖਦੇਮਃ੫॥ ਠੇਪਣਕੇਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖਕੇਜੋਹਾਤਉਪਣੀ। ਠਿਰਦਾਕਿਤੈਹਾਲਿਜਾਠਿਠਾਤਮਨੁਪ੍ਰਾਪਿ
 ਆ॥ ੧॥ ਯੁਖੀਅਨਰਦਘਣੇਵੇਦਨਜਾਣੇਤੁਪਣੀ। ਜਾਣਾਲਖਕੁਵੇਪਿਰੀਠਿਖੰਦੇਤਾਜੀਦਸਾ॥ ੨॥ ਰੁ
 ਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਦੁਹਇਦੁਹਿੰਦੇਮੈਠਿਠਿਆਸੇਈਰਹੇਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕੁਇਆ॥ ੩॥ ਪਉ
 ਝੀ। ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀਕੁਖਹੋਤਿਸੁਦੁਖਨਦਿਆਪੈ। ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਸਰਹੁਕੁੰਡੀਜਾਪੈ॥
 ਜੇਨਰਉਸਕੀਸਰਦੀਪਰੈਤਿਸੁਕਬਹਿਪਾਪੈ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੇਗੁਰਪੁਨੀਨਾਪੈ। ਜਿਨਿਹਰਿਕੁ
 ਠਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੇਗੁਨਸੀਤਾਪੈ। ਹਰਿਜੀਉਤੁਸਕੁਨਾਕਾਮਿਤੁਹੋਸਕਿਨਣਹਿਆਪੈ। ਐਸੀਸੇਭਾਜੋਨੇਕੀ
 ਜੇਵਰੁਹਰਿਪਰਤਾਪੈ। ਸਕੁਅਤਿਰਿਜਨਦਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੈ॥ ੮॥ ਰੁਖਦੇਮਃ੫॥ ਜਿਨਾਪਿਛੈਹ
 ਉਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀਰਾਦਿਆਸੁ। ਜਿਨਾਕੀਮੈਅਸਝੀਤਿਨਾਮਹਿਜੀਆਸੁ। ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਡੀਕੁ
 ਉਦੀਕੁਦਿਕੁਦਿਆਇ। ਜੇਘੋਰੇਸੇਛਾਥਿਆਉਬਰੇਕੁਗਮਥਾਹਿ॥ ੨॥ ਠਿਠਾਹਕੁਮਝਿਹਿਖਾਲੀਕੋਇਨ
 ਜਾਣੀਐ। ਤੇਸਖੀਕੁਗਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣੁਰਾਦਿਆ॥ ੩॥ ਪਉਝੀ। ਹਉਨਾਕੀਹਰਿਗੁਣਗਾਦ
 ਰਾਜੇਹਰਿਪੁਕੁਭਾਵੈਪੁਕੁਮੇਰਾਥਿਰੁਥਾਵਗੀਹੋਰੁਆਵੈਜਾਵੈ। ਸੇਮੰਗਾਨਗੁਸਾਈਆਨਿਤੁਤੁਖਲਹਿ
 ਜਾਵੈ। ਪੁਕੁਜੀਉਦੇਦੁਹਰਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤੁਰੁਕੀਤਿਪਤਾਵੈ। ਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਦਤਾਰਿਪੁਕੁਕੀ
 ਕਉਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਪੁਕੁਦੇਖਦਿਆਦੁਖਕੁਖਗਈਰੁਕੀਕਉਮੰਗਣਚਿਤਿਨਾਵੈ। ਸਕੁਇਛਾਪੁ
 ਗੀਅਲਗਿਪੁਕੁਪਾਹੈ। ਹਉਨਿਰਗੁਣਰੁਕੀਬਖਸਿਓਨਪੁਕੁਪੁਰਖਦੇਵਾਵੈ॥ ੯॥ ਰੁਖਦੇਮਃ੫॥
 ਜਾਣੁਦੇਤਾਖਾਕੁਤੁਸੁੰਦੀਕੰਤਨਜਾਣੀ। ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਤੁਕੈਗੁਣਹਰਿਗੁਮਾਣੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜਿਉ
 ਬਿਨੁਪ੍ਰਭੀਨਜੀਵਣਾਦਿਸਰੇਸਰੇਨਬਿੰਦਾ। ਤਿਸਮਿਓਕਿਅਮਨਰਸੀਐਜਿਸਹਿਮਾਰੀਬਿੰਦਾ। ਰ
 ਤੇਰੰਗਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਲਾ। ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਆਲੇਖਿਅਨਿਤੀਹੋਰਖਿਆਲੁ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ। ਹਰਿਜੀਉਜਾਤੁਮੇਰਾਮਿਤੁਹੋਤਾਕਿਅਮੈਕਾਝਾ। ਜਿਨੀਠਗੀਲਗੁਠਗਿਆਸੇਤੁਪੁਮਾਰਿਨਿਵਾਝਾ

ਗੁਰਿਭੁਵਨਲੁਪਾਰਿਲੇਪਾਇਆਜਿਤਾਪਾਦੁਆਗਰਮਤੀਸਰੁਰਸਭੇਗਦਵਨੁਆਖਾਨਾਸਭਿਇਤੀ
 ਆਵਸਿਕਰਿਤੀਓਸਤਦੰਤਾਸਾਨਾਜਿਤੁਲਾਈਅਨੁਤਿਤੈਲਗਦੀਅਨਹਥਿਜੇਤਾਨਾਜੇਇਛੀਸੇ
 ਭਲੁਪਾਇਦਗੁਰਿਅੰਦਰਿਦੁਆਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਭਾਇਰਹੁਰਿਵਸਦਨੇਨਾ॥ ੧੦॥ ਭੁਖਣੇਮ ੪੫॥
 ਜਾਮੁਆਵਹਿਤਿਤਿਤੁਤਾਹੁਕੇਸੁਖਲਹਾਉ॥ ਨਾਨਕਮਨਜੀਮੀਧਿਰੰਗਾਦਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਨਾਉ॥ ੧॥ ਕ
 ਪੜੇਗੁਦਿਕਾਰੇਹਿਹੁਕੇਹੀਛਾਗੁਆਕਲੇਜੇਤਨਿਖੇਜੇਰਤੇਦੀਦਗ॥ ੨॥ ਕਿਆਤਕਹਿਥਿਆਪਾਸ
 ਕਰਿਹੀਅੰਨੇਹਿਕੁਆਪਾਗੁ॥ ਥੀਉਸਤਨਕੀਰੇਣੁਜਿਤੁਲਈਸੁਖਦਤਾਗੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਿਣਕਰਮਾਹਰਿ
 ਜੀਉਨਪਾਈਐ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਨਲਗੈ॥ ਧਰਮੁਪੀਰਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੁਲਿਨਤਗੈ
 ॥ ਅਹਿਕਰਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰਪਾਏਇਕਘਨੀਮੁਹਤੁਨਲੈ॥ ਚਾਰੇਜੁਗਮੈਸੋਪਿਆਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਅਹਿਕ
 ਰਨਭਗੈ॥ ਹਉਮੈਮੁਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੁਸਤਸੰਗੈ॥ ਤਿਰਥਥਾਹਨਪਾਦਈਜਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮ
 ਨਭੰਗੈ॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆਤਿਸਾਧਰਦੀਧਾਣੁਅਭੁਗੈ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁ
 ਰਸਤਿਗੁਰੁਚਰਦੀਲਗੈ॥ ੧੧॥ ਭੁਖਣੇਮ ੪੫॥ ਲੋਹੀਦੇਹੁਜਗਇਸੇਜੇਮੀਰਾਮੀਰਿਨਿਸਿਗਿ॥ ਹਰਮੈਸਾਹੁ
 ਸੇਧਦੀਚਉਦੇਮੁਖਿਅਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਾਣਿਕਮੋਹਿਮਾਉਤਿਨਾਪਨੀਅਪਹਿ॥ ਹਿਅਉਮਹਿਨਾਠੀਠਨਾ
 ਮੁਖਹੁਸਚੁਅਲਾਇ॥ ੨ਮ ੪੫॥ ਮੁਖੀਆਉਸੇਜਣੈਨਾਪਿਰੀਇਛਾਵਣਾ॥ ਜਾਤੇਖੋਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖ
 ਕੀਆਹੁਧਾਹਗੇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਲੈਚੈਹਰਿਮਿਲਣਕਉ॥ ਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆਮੈਲਖਵਿਰਤੇ
 ਸਾਹਿਬਾਜਿਧਿਦੁਲਾਈਆਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡੁਭਾਲੀਆਤੁਪੁਜੇਵਨੁਸਾਂਈਅੰਗ॥ ਮੈਦਸਿਰਮਾਰਗੁ
 ਸਤਿਹੁਕਿਉਪੁਰੁਮਿਲਾਈਆਮਨਮਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਨੁਇਤੁਪੀਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ ਨਿਤਸੇਵਹੁਸਾਹਿ
 ਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆਮਨਮਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਨੁਇਤੁਪੀਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ ਨਿਤਸੇਵਹੁਸਾ
 ਹਿਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ ਸਭੇਆਸਾਪੁਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਨੁ
 ਹੋਰਨਸੁਖਈਮੇਰੇਮਿਤਗੇਸਾਂਈਆ॥ ੧੨॥ ਭੁਖਣੇਮ ੪੫॥ ਮੁਖੀਆਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿਜੇਪਾਉਸਾ
 ਹੁ॥ ਪਾਦਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਜਿਵੇਧਿਰਾਸਾਵਣੇ॥ ੧॥ ਪਿਰੀਆਸੰਦੀਰੁਖਮੁਲਾਵਣਈਵਿਖਰਾਜਾ

ਦੁਮਿਠਾਈ ਇਖ ਧੋਈ ਪੀੜੇ ਨਹੁ ਦੇ॥ ੨॥ ਠਗਾਨੇ ਹੁ ਮੁੜੇ ਤਿਨਾ ਟਗੀ ਧਾਨਗਰੀ॥ ਸੁਖ ਘਟਾਉ ਤੁਇ
 ਸੁਪੰਧਾ ਦੁਖ ਘਟਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲ ਕਲਾਹ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ॥ ਖਟ ਰਸ ਨ ਕੁੰਮਤੇ
 ਛਿਰ ਹਿਨ ਹਮਿਲੀ ਐ ਬੇਖੀ॥ ਦਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ਸੇ ਕਿਤੇ ਨ ਲੇਖੀ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸੰਪੁਰਣਾ ਤੁੰ ਸੋਗ
 ਪੇਖੀ॥ ਤਿਲ ਕੁਕਰਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਅਤਿ ਰਿਕਾਲੇਖੀ॥ ਬੁਖ ਪੁਰੁ ਨ ਲਭਈ ਦਿਨੁ ਸਰੀ ਸੇਖੀ॥ ਕੁਲਾਮ
 ਰਗਿ ਸੇਪੈ ਦੇਨਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖੀ॥ ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ਆਪਣਾ ਨਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੀ॥ ੧੩॥
 ਰੁਖਣੁ ਮ ੪੫॥ ਸੋਨਿ ਦਾਹੁ ਗਾਢਿ ਜੇਚਲਉ ਨਾਖੀ ਐ॥ ਕਾਰ ਕੂੜਾ ਦੀਛੁ ਸੰਤੁਲ ਸਰਪਣੀ॥ ੧॥ ਹਰੁ ਸਮਾਈ
 ਜੇਤਿ ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਉ ਚੰਦ੍ਰਮਾ॥ ਪਰਗਟੁ ਥੀ ਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮ ਸਤੁ ਵਿਲਿਖਿ ਅਗ॥ ੨॥ ਮੁਖਿ ਸੁਹਾਵੇ ਨਾਮੁ
 ਰਉ ਅਠਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੀਨਿ ਅਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਬਾਵੈ ਥਾਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਾਹਿ ਰਿਉਖ
 ਨ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰੁ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ॥ ਇਕ ਸੁਹਰਿ ਜੀਉ ਧਾਹੀ ਸਭ ਛਿਰੈ ਨਿਹ ਕਾਮੀ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟਿ ਬਿਸਿਉ
 ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਛਿਰਾਮੀ॥ ਛਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗਮਹਿ ਕਿ ਆਗਰ ਧਹਿ ਰੀ॥ ਨਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਰਲ
 ਈ ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ॥ ਬਿਰਰ ਦੇ ਛਿਰਹਿ ਸਿਸਾਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਵੁ ਕਾਮੀ॥ ਕਰਮੁ ਖਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
 ਆਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਆਮੀ॥ ਜੇ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ॥ ੧੪॥ ਰੁਖਣੁ ਮ ੪੫॥ ਮੁਖ
 ਹੁ ਅਲਾਏ ਹਰੁ ਮਰਣੁ ਪਛਾਣੈ ਦੇਵੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖਕੁ ਜਿਨਾ ਜਕੀ ਨਾਹਿ ਕਮਿਉ॥ ੧॥ ਜਾਣੁ ਦਸੀ
 ਦੇ ਮੀਠਿ ਪਛਾਣੈ ਕੇਹੇ ਕਹੈ॥ ਤੇਤੁ ਨਿਪੜਣਾ ਹਿਨਾਨ ਕਜੇ ਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਆ॥ ੨॥ ਅਭੁਤੀ ਕਾਂਢ ਕੁ ਆਹ ਪਾਵ
 ਦੇਵੈ ਪੀਦ ਸਗਾ ਮੁਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਥਾਹੁ ਪਸਣੁ ਕੁਸਰਾਪਣੀ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਕੁ ਉਨਪੁ ਦਿਸਾ ਰਿਆ ਨਾਲਿ
 ਮਾਇ ਅਰਥਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ਰੁਦਾਈ ਐ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਰਾ॥ ਬਚਨੁ ਕਰੈ ਤੇਖਿ ਸਵਿਜਾਇ ਬੋਲੈ ਸਭਿ ਕਰਾ
 ॥ ਅਰਿ ਰਹੁ ਬੇਥਾ ਕੁੜਿ ਆਰੁ ਕੁੜੀ ਸਭੁ ਖਰਾ॥ ਬੇਰੁ ਕਰੈ ਨਿਰਦੈ ਰੁਨਾਲਿ ਸੁਠੈ ਲਾਲਾ॥ ਮਾਰਿ ਆਸੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦੇਖਿ ਪੁਰਿ ਕਰ ਬੁਝਾ॥ ਜਮ ਝੁਤੀ ਹੋਰੇ ਰਿਆ ਝੁਖੀ ਮਹਿ ਪਰਾ॥ ਹੋ ਆਤਮਾ ਦੁਸੁ ਪਰਮਕ
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਰਾ॥ ੧॥ ੫॥ ਰੁਖਣੁ ਮ ੪੫॥ ਪਰਭਾਤੇ ਪੁਰੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰੁ ਕੇਰ ਰਣੁ ਪਿਆਇ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣੁ ਮਲਉ ਤੈਰੇ ਸਰੋਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਯੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਦੀ ਨਾਮ ਦਿਹੁ ਟਿਅਾ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਭਲਨਨੇਮੁਜੋਪਟਿਵਠਸਚਪਣੀ॥ਲੇਇਣਲੇਈਠਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੇਮੁਪਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖ
 ਹੀਅਧਿਅੰਨਿਨਿਨੀਤ੍ਰਿਸੰਦੇਸਾਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਨਿਨਿਨਿਨਿਗਾਰਮੁਖਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿਸ
 ਰੁਸਖਪਾਈ॥ਉਰੁਆਪਿਤਰਿਅਕੁਟਿਧਿਸਿਉਸਰੁਜਗਤੁਤਰਾਈ॥ਉਨਿਗਰਿਨਾਮਾਪਿਨਿਸੰਨਿਅ
 ਸਭਿਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਉਨਿਛੁਡੇਲਾਲਚਨ੍ਹੀਕੇਅੰਤਰਿਲਿਦਲਾਈ॥ਉਸੁਸਰੁਸਰੁਪਰਿਅਨੰਦੁਹੇ
 ਰਿਸਖਾਸਗਾਈ॥ਉਨਿਦੇਗੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤੀਆਸਰੁਨਾਲਿਸੁਭਾਈ॥ਹੇਇਅਓਹੀਅਲਪੁਨ
 ਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਪਾਈ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੧੬॥ਨੁਖਣੇਮੁ
 ਪ॥ਸਰੁਸਰੁਕਧੀਐਭੁਛੇਕੁਛੀਸੇਇਆਨਾਨਕਦਿਰਲੇਨਾਣੀਅਹਿਨਿਨਿਸਰੁਪਲੇਹੇਇ॥੧॥ਸਰੁ
 ਨੁਖਅਨੁਪੁਅਠਪਹਿਰਨਿਗਲਸਾ॥ਸੁਤਹੀਸੇਸਰੁਭਿਭੁਤੇਸੁਪਨੇਹਉਖੀਐ॥੨॥ਸਰੁਨੁਸ
 ਰੁਪਰਖਿਅਲਾਵਣੁਥੇਥਨਾ॥ਮਨਿਮੰਦੁਗੁਲਖਿਤੁਪਰੁਦੁਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਪਰਤਿਅ
 ਕਾਸੁਪਤਾਲੁਹੇਚੰਦੁਸੁਰਖਿਨਾਸੀ॥ਬਾਹਿਸਾਹਸਾਹਉਮਗਾਵਖਨੁਹਿਰੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁਰੰਗ
 ਗਰੀਬਮਸਤਸਰੁਲੇਕੁਸਿਪਾਸੀਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਰੁਉਠਿਜਾਸੀ॥ਪੀਰਧੇਕੰਬਰਅਉਲੀ
 ਏਕੋਬਿਰੁਨਰਾਸੀ॥ਰੇਜਾਧਾਂਗਾਨਿਦਾਨਕਤੇਬਦਿਣੁਬੁਝੇਸਰੁਜਾਸੀ॥ਲਖਰਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀ
 ਸਰੁਆਵੇਜਾਸੀ॥ਨਿਹਚਲੁਸਰੁਖੁਦਾਇਏਕਬਰਿਅਧਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ਨੁਖਣੇਮੁ੪੫॥ਠਿਠੀਹਧਰੁ
 ਠੇਲਿਹਿਕਸੁਬਧੁਨਕੇਇਆਉਸਰੁਨੁਖੁਖਿਲਗੁਮੇਗਤਨੁਮਨੁਠਿਠਹੇਇ॥ਆਸਕੁਆਸਾਧਾ
 ਹਰਾਮੁਮਨਿਵਡੀਆਸਾ॥ਆਸਨਿਰਸਾਹਿਕੁਤੁਹਉਬਲਿਧਲਿਧਲਿਗਈਆਸਾ॥੨॥ਵਿਛੋਰੁ
 ਏਠਪਵਿਣੁਠਿਠਮਗੀਓਦਿ॥ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਾਜੀਨਾਦੀਰੇਪਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਤਟਤੀਰਬਰੇ
 ਦਰੇਦਾਲਿਅਕੇਰੁਰੁਮਧੁਰਾਕਾਸੀ॥ਕੇਟਿਤੇਤੀਸਾਣੇਦਤੇਸਟੁਇਏਜਾਸੀ॥ਮਿਥਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਰੁ
 ਰਿਖਟਰੁਰੁਸਮਾਸੀ॥ਪੋਥੀਪੀਠਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੀਨਿਆਸੀਆਸਭਿ
 ਕਾਲੇਦਾਸੀ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਰਿਗਬਰਾਜਮੈਸਟੁਜਾਸੀ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਦਿਣੁਸਟੁਸਰੁਬਿਨਮਿਧਿਨਾਸੀ
 ਬਿਰੁਪਾਰਧੁਰੁਮੁਪਰਮੇਸਰੇਸੇਦਕਬਿਰੁਹੇਸੀ॥੧੮॥ਨੁਖਣੇਮੁ੪੫॥ਸੈਨਿਗੋਨਹਨਿਗਭੁਖੇਲਪਾਭੁ

ਖਿਮਾ। ਤੁਥੇ ਕੇ ਹਿਨ ਤੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਪਿਰੀ ਪਿਥੇ ਦੇ ਸੁਭਾਇ ਨਾਟਿ। ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਬੁਗ ਬੁਧਿ ਸਥਾਈ ਕੇ ਪਨੀ। ਨ
 ਨਕਹੁ ਬੁਧੇ ਗੁਮਿਰਤ ਕਨਾਮ ਵਿਦੁ ਆ। ੨।। ਹਿਕ ਸਕੁ ਤੁਥਾ ਹਿ ਪਛੁ ਲੁਭੀ ਇਕ ਕਰਿ। ਨਾਨਕ ਅਸ
 ਹੀ ਨਿਧਾ ਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀ ਦੇਹੇ। ੩।। ਪਉੜੀ।। ਨਿਹ ਚਲੇ ਕਨਕਾਇ ਲੇਹਿ ਅਗਮ ਅਗ
 ਪਾ। ਨਿਹ ਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੇ ਹੇ ਜਿ ਸੁਮਿ ਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ। ਨਿਹ ਚਲੁ ਕੀਰਤ ਗੁਰਗੋਇੰਦਰ ਚਰਮੁ ਖਿ
 ਗਾਵਾਧਾ। ਸਚੁ ਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿਹ ਚਲੇ ਨਿਰੋਗੇ ਨਿਅਰਾਧਾ। ਏਇ ਆਪਰਮੁਤ ਪੁਨਿਹ ਚਲੇ ਜਿ ਸੁਕਰਮਿ
 ਲਿਖਾਧਾ। ਨਿਹ ਚਲੁ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਅਜੇ ਟਲੇ ਨਟਲਾਧਾ। ਨਿਹ ਚਲੁ ਸੇਗਤਿ ਸਾਪਨਾ ਬਚਨ ਨਿ
 ਚਲੁ ਗੁਰਸਾਧਾ। ਜਿਨ ਬਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਦਾ ਅਰਾਧਾ। ੧੫।। ਤੁਖੁ ਦੇਖ ੩੧।। ਜੇ ਤੁਥੇ ਦੇਖ
 ਪਿਸੇਤਰਾਏ ਕਿਨਖੋ। ਤਾਰੇ ਦੇ ਭੀਤਾ ਗਿਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿ ਆ। ੧।। ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਥੀ ਨਿਨਾਉ ਸੁਣੀ
 ਦੇ ਮਾਪਿਰੀ। ਮੁਜੁਲ ਉਤ ਬਿਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਸੇ ਦੇਹ ਰਿਉ ਥੀ ਓਇ। ੨।। ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਵਿਆਕਰਹਿ ਪੁਤ
 ਕਲਤ ਸਨੇਹ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਆਇ ਮੁਣੀ ਆਦੀ ਦੇਹ। ੩।। ਪਉੜੀ।। ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰਦਰਸਨੇ
 ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਥਾ। ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰਚਲਦਾ ਪਖਾਧੇ ਗੀਰਥਾ। ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪਿਆਇ
 ਏਨੁ ਗੋਇੰਦਰ ਪਿਥਾ। ਮੈਛੁ ਤਿਆਸ ਗਲ ਅਪਾਇ ਦੇ ਬੁਰਦਾ ਸੇਹੁ ਰਸ ਮਰਥਾ। ਗੁਰਬਖਸਿ ਮਾਨਾ ਮਨਿ ਪਤ
 ਸੇਭੇ ਖੁਲਥਾ। ਬੁਗੁ ਬੁਧੇ ਚੁਕਾਈ ਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ। ਨਾਮੁ ਨੁਇਸਨਾ ਨੁਇਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ
 ਥਾ। ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪੁਰਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ। ੨੦।। ਤੁਖੁ ਦੇਖ ੩੫।। ਲਗਤੀ ਆਪਿਰੀ ਆਨਿ ਪੇ
 ਥੇ ਦੀ ਆਨਾ ਤਿਪੀ ਆ। ਹਕੁ ਮਛਿ ਪੁਸੇ ਪਣੀ। ਬਿਅਨ ਠਿਠੇ ਕੇਇ। ੧।। ਕਥਹੀ ਆਸਤਿ ਹਤੇ ਸੁਖਾਉ ਪੇ
 ਥੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਪੜੀ ਅਤਿ ਨਾਹਿ ਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾ ਹੋ। ੨।। ਤੁਗ ਰਿਜਲਾ ਬਲਾ ਬੁਧਿ ਬਨਾ ਲਕਰ
 ।। ਪਾਤਾਲ ਆਕਾਸ ਪੁਰਨ ਹਕੁ ਪਟਾ। ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਉ ਇਕ ਤੇ ਸੁਤਿ ਪੇਸਤਿ ਆ। ੩।। ਪਉੜੀ।। ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਤਿ ਪਾਲਕਾ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰਹੁ ਮਗਰਿ ਬਾਲਕਾ। ਸਹਜੇ ਸਹਜ
 ਖਿਲਾਇ ਨਾਹੀ ਕਰਨ ਆਲਕਾ। ਅਉਗਣ ਕੇ ਨ ਚਿਤਾਰਨ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ। ਮੁਹਿ ਮਗਿ ਸੇਈ ਦੇਵ
 ਨ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕਾ। ਗਿਆਨ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਸਉ ਪਿਉਨ ਇਸੁ ਸਉ ਦੇਲਾਇਕਾ। ਸਾਂਝੀ ਗੁਗ

ਲਿਖਗਲਿਅਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕਾ। ਮੈਨਾਲੁਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਹਰਿਪਿਤਾਸਭੁਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ॥
 ੨੧॥ ਭੁਖਣੇਮਃ੪੫ ॥ ਨਾਨਕਕਰਹਿਅਸਿਉਤੇਹਿਰੁਹਿਸਜਣਸਤਿਪਿਕਿਅਭਾਉਟਿਨੀਵੈਦੇਵਿਛੁ
 ਰਹਿਉਇਉਇਅਨਜਾਗੀਜੇਹਿ॥੧॥ ਨਾਨਕਬਿਜਲੀਆਰਮਕਨਿਘਰਨਿਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆ॥੧
 ਘਰਸੋਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰਗਿਅਪਿਰੀਸੁਰੀਏਆ॥੨॥ ਜਲਥਲੀਰਭੁਰੇਸੀਤਲਪਵਣੁਸੁਲਾ
 ਰਿਏ। ਸੋਜਲੀਆਸੋਇਨਹੀਰੇਲਾਸੁਜਹੀਏਆ। ਸੁਭੁਰਕਪਨ੍ਹੇਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਪੁਲੀਤਤੀਆ॥੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੇਕੀਆਸੇਈਹੈਕਹਣੀ। ਜੇਸਉਧਾਵਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਹਿਪੁਰਿਲਹਣਾ। ਧਿ
 ਨੁਕਰਮਾਵਿਛੁਨਲਭੁਈਜੇਠਿਹਹਿਸਭੁਪਰਣਾ। ਗੁਰਿਮਿਲਿਭਉਗੋਦਿੰਦੁਕਾਭੇਠੁਰੁਰਿਕਰਣਾ॥
 ਭੁੱਤੇਭੋਗਗੁਭਿਪਜੇਹਰਿਖੋਜਤਠਿਰਣਾ। ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜਿਠਿਰਿਜਨਮਨਮਰਣਾ। ਹਿਅ
 ਇਕਮਾਇਧਿਅਇਆਪਾਇਆਸਾਪਸਰਣਾ। ਬੇਹਿਥਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਨਸੁਹਥਿਰੁਲਾਏਸਾ। ਹਿਉ
 ਸਭੁਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਤਿਉਆਇਹਮਾਰੇਪਾਸਿ॥੧॥ ਮੁਆਜੀਵੈਦਾਪੇਖੁਨੀਵੈਦਾਪੇਖੁਨੀਵੈਦੇਮਰਿ
 ਜਾਨਿ। ਜਿਨਾਮੁਹਥਤਿਇਕਸਿਉਤੇਆਨਸਪਰਧਾਨਾ॥੨॥ ਜਿਸੁਮਨਿਦਸੈਪਾਰਧ੍ਰੁਮੁਨਿਕਟਿਨ
 ਆਵੈਪੀਗਾ। ਭੁਖਤਿਖਾਤਿਸਨਦਿਆਪਈਜਮੁਨੀਆਵੈਨੀਗਾ॥੩॥ ਕੀਮਤਿਕਛੁਨਜਾਈਐਸਰੁ
 ਸਾਹੁਅੰਤੈਲੋ। ਸਾਧਿਕਸਿਪਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਕਉਣੁਤੁਪਨੇਤੈਲੋ। ਭੀਨਣੁਪਨ੍ਹਣੁਸਮਰਥੁਹੈਓਪਤਿ
 ਸਭੁਪਰਲੋ। ਕਰਣੁਕਾਰਣੁਸਮਰਥੁਹੈਘਟਿਘਟਿਸਭੁਘੋਲੋ। ਰਿਜਕਸਮਾਹੇਸਭੁਸੈਕਿਅਮਾਣ
 ਸੁਭੋਲੋ। ਗਹਿਰੀਭੀਰੁਅਥਾਹੁਤ੍ਰੁਗੁਣਗਿਆਨਅਮੋਲੋ। ਸੇਈਕੰਮੁਕਮਾਦਣਾਕੀਆਪੁਰਿਮਉ
 ਲੋ। ਤੁਪੁਰੁਧਾਰਿਕਿਛੁਨਾਗੀਨਾਨਕਗੁਣਘੋਲੋ॥੨੩॥੧॥੩॥ ਗੁਰਮਾਰੁਧਾਣੀਭੁਗਤਾਕੀ
 ਸੀਕਧੀਰਨੀਉ॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਪੰਠੀਆਕਵਨਕਮਤਿਤੇਲਾਗੋ। ਧੁਤੁਭਿ
 ਗੋਪਰਦਾਰਸਕਲਮਿਉਰਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੋਟਪੁਰਾਨਪਨ੍ਹੇਕਾਕਿਅਗੁਨਾ। ਖਰਨੀ
 ਏਨਜਸਭੁਰਾ। ਰਾਮਨਅਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ। ਕੋਸੇਉਤਰਸਿਪਾਗਾ॥੧॥ ਜੀਅਥਪਹੁਸੁਪਰਮੁਕ
 ਰਿਥਾਪਹੁਅਪਰਮਕਹੁਕਤਭਾਈ। ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਦਾਰਿਕਰਿਥਾਪਹੁਕਾਕਹੁਕਹੁਕਸਾਈ॥

२॥मनवेअपेअपिनघुसुपुकाहिघुसुदुगुताही॥भाएिआकारनिघिदिआघेचपुननभुअघिरष
 ज्ञाही॥नारदुघचनघिआसुकरतुहेसुवकविपुहुगुताही॥कहिकधीरगभैरमिहुटगुताहिउघेउ
 बुाही॥४॥१॥ भागु॥घनमहिघमेविउपाहीअैजुलिउमनपुनतजपिघिबैगाजिहपंर
 घनसमसविवीअउपुगेसमिगि॥सारसुधपाहीअैरभग॥रिगिरदुगुआउभैरम १रगु
 ॥जटाउसमलेपनकीआवगगुढमहिघासु॥मनुजीतैजगुजीडिआऊतेधिधिआउतेगेएउ
 दसु॥२॥अजनुदेसबेकेहीटुकरहिनमहिघिडनु॥गिआनुअैजनुनिहिपाएिआउतेलेहिनप
 रदनु॥३॥कहिकधीरअघिजनिअगुरिगिअनुदीआसमसुदि॥अतिरिगतिहुरिबेदिआ
 अघमेरमनवतुनजाएि॥४॥२॥भागु॥ ॥गिपिमिपिजाकविहुगीउघकापुमिउविआ
 काहु॥उरेकहदेकीगतिविआकहउमैघैलउगीघडलजा॥१॥रभुजिहिपाएिआगुआउतेबुद
 हिनघागेघाग॥१॥रगु॥सुठानगुडुगेपनदिनदुएिघरतनकीआसा॥रभउरुकिहि
 जनपीअतिहघपुगिनकुहीपिआस॥२॥गुरपरसादिजिनिघुमिआआसउतेबुएिआनिगसा॥स
 बुसचनदगीआएिआजिउिआउमुकुएिआउदसु॥३॥रभनभरसुवधिआपगिनमापडि
 गि॥कहिकधीरुकरनुडुएिआबुमुगएिआसमुहैपारि॥४॥३॥भागु॥ ॥उरुसमुदसल
 लवीसाधिआ॥नदीउरंगसमादहिगे॥सुनिहिमुनिमिलिआसमदरसीपदनगुपेदंरगे
 १॥घपुगिहमकागेआदहिगे॥आदनजानपुवमुतिमैकापुवमैघाहिसमादहिगे॥१॥रगु॥
 नघबुवैपचिपाउवीरनअैसेबुरमचुकादहिगे॥२॥जितुहमल्लेतिउगीलगेतेमेकरमक
 मादहिगे॥रिजीउिदिपाकरेजिसुअपनीडिउिगुरवैसघदिसमादहिगे॥रिजीउिदिपाक
 रेजिसुअपनीडिउिगुरवैसघदिसमादहिगे॥३॥जीदुतमरुमरुछनिनीदुपुनरधिज
 नमुनगेही॥करुवधीरनेनमिसमातेसुनरगिआलिदसेही॥४॥४॥भागु॥कधीरनीउि॥
 जिउिउममेकविदुगिरकरतुउिउिउिउममुवतिघतादुगाऐकअनेकपेदिगिउिसगलमहिअ

ਧੋਕੇ ਸੇਕੁਰਮਾਵਹੁ ॥ ਰਾਮ ਮੇਕਉਤਾਰਿਕਾ ਲੈਜਾਈਐ ॥ ਸੇਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦੇਉ ਕੈ ਸੀਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੇ
 ਹਿਧਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨੁ ਤਰਨੁ ਤਥੈ ਲਗੁ ਕਰੀ ਭੈਜ ਬਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਥਤਉ ਬਿਲ
 ਮਭੁਏ ਪਟਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿਗਠੁ ਕੇ
 ਟਕੀਏ ਕੰਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੇਰਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਕਹੇ ਕੀਜਤੁ ਪੈ ਮਨੁ ਭੁਵਨਾ ॥ ਜਧ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇ ਸਤੇ
 ਪਕੈ ਤਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਪਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾਇ ਰੁਪਰ ਪਚਿਧ ਪਾਵ
 ਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅਤੀ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ॥ ਮਾਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
 ਦੇਹੀ ਗਾਜੀ ਉਪਰ ਮਹਿ ਤਉ ਬਸਹਿ ਪਚਿਕਿ ਰਸਨਾ ॥ ਨੇਨੁ ਨ ਕਟ ਸੁਵਨੁ ਰਸ ਪਤਿ ਇਨ੍ਹੈ ਕਹਿ ਆਨਮਾ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਘਾਬਾ ਅਬਨ ਧਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਪਰੀ ਪਰੀ ਕਾਲੇ ਪਾਮਾ ਗੋਕਾਇ ਬਰੇ ਤੁਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੇ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਗੀ ॥ ਪਚਿਕਿ ਰਿਸਾਨ ਵਾਭਾ ਗਿਗਾਏ ਲੈਧਾ ਪਿਓਜੀ
 ਉਦਰ ਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੇ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸਤਿ ਪੁਖਤੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਥ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਈ ਦੇ ਕ
 ਬਿਧੁ ਰਿਨੁ ਭੁਵਨ ਲਿਛੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਮਾਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ॥ ਅਨਭਉ ਕਿਨੇ ਨ ਦੇਖਿ ਆਖੇ ਗਾਗੀ
 ਅਝੋ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਏ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ਸਹੁਦੁ ਰਿਦੈ ਖੈ ਤਾਭਉ ਪਵੈ ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ
 ਤਨਿ ਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ
 ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੇਡਈ ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿ ਆਪਿ ਛੁਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੪ ॥
 ਤਿਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ਆਖੇ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤ ਕਹੇਇ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਨ ਹੋਵਈ
 ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਸਹ
 ਜੋ ਪਵੈ ਸੋਇ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਖੈ ਗਾਗੀ ਅਝੋ ॥ ਮੇਕਉ ਭਉ ਨ ਲਿਪਾਹਿ ਉਤਾ
 ਰਿ ਵਣੁ ਹੀਐ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮਾਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੇ ਭਉ ਬਿਦਰ
 ਕੇ ਧੋਖਿ ਉਹ ਗਾਗੀ ਬੁਝੈ ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭੁਰਮ ਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਭੁ ਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾ
 ਨਿਆ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਬਿਦਰ ਪਾਨੇ ਅੰਤੁ ਕਰਿ ਮੇਮਾਨਿਆ ॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਭੁ

ਨਗਾਵਤੈਰੇਨਿਧਿਗਨੀ। ਕਈਰੋਵੇਠਾਕੁਰਅਨਧਿਨੇਦੀਜਾਤਿਨਕਾਦੁਕੀਮਾਨੀ॥ ੨॥੧॥੨॥ ਮਾਰੂਕਈਰ
 ਜੀਉ। ਟੀਨੁਧਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਦੁਨੇਦੀਨੁਧਿਸਾਰਿਓਰੇ। ਪੇਦੁਤੁਰਿਓਪਸੁਆਜਿਓਸੇਇਓਮਨੁਖਜਨ
 ਮੁਹੇਰਾਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਕਥਹੁਨੀਵੀਨੀਰਚਿਓਪੈਸੁਠਾ। ਸੁਆਨਸੁਕਰਥਾਇਸ
 ਨਿਵੈਬਟਕਤਰਾਲਿਓਓਠਾ॥ ੧॥ ਆਪਸਕਉਦੀਰਘਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਤਾ। ਮਨਸਾਥਾ
 ਚਕਰਮਨਮੈਦੇਖੇਦੇਜਕਜਾਤਾ॥ ੨॥ ਕਾਮੀਕੋਪੀਚਤੁਗੀਧਾਜੀਗਰਥੇਕਾਮਾ। ਨਿਦਿਕਰਤੇਜਨਮਸਿਰ
 ਨੇਕਥਹੁਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਈਰਚੇਤੈਨੀਮੁਰਖਮੁਗਪੁਗਦਾਗ। ਰਾਮਨਾਮਜਾਨਿਓਨੀਕੋ
 ਸੇਓਤੁਰਸਿਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਮਾਰੂਸਲੋਕਕਈਰਜੀਉਕੋ। ਗਗਨਨਦਮਾਮਾਧਾਜਿਓਪਰਿਓਨੀਸਾ
 ਨੇਪਾਉ। ਖੇਤੁਜੁਮਗਤਿਉਸੁਰਮਾਅਧਜੁਨਕੋਦਾਉ॥ ੧॥ ਸੁਰਸੇਪਹਚਾਨੀਐਜਲ੍ਹੇਦੀਨੈਕਹੋਤਿ
 ॥ ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਾਟਿਮੈਰੋਕਥਹੁਨਛੁਛੇਖੇਤਾ॥ ੨॥ ਮਾਰੂਕਈਰਜੀਉ। ਰਾਮਸਿਮਰਿਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮ
 ਨਾ। ਪਾਪੀਜੀਅਰਲੋਕੁਕਰਤੁਪੈਅਜੁਕਾਲਿਓਓਨਿਜਾਹਿਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਚਲਾਗੋਜਨਮੁਗ
 ਦਾਇਆਮਾਇਆਕੁਰਮਿਭੁਲਾਹਿਗਾ। ਪਨਜੇਧਨਕਾਰਥਹੁਨਕੀਜੈਕਾਰਨਜਿਓਗਲਜਾਹਿਗਾ
 ॥੧॥ ਜਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈਤਾਦਿਨਕਛੁਨਧਸਾਹਿਗਾ। ਸਿਮਰਨੁਜਨੁਦਇਆਨੀਕੀ
 ਨੀਤਉਮੁਖਚੇਟਾਧਾਹਿਗਾ॥ ੨॥ ਪਰਮਗਾਇਨਧਲੇਖਾਮਾਗੋਕਿਅਮੁਖੁਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ। ਕਹਤਕਈ
 ਰਸੁਨਪੁਰੇਸਤਿਪਸਾਪਸਗਤਿਤਰਿਜਾਹਿਗਾ॥ ੩॥ ੧॥੧੧॥ ॥ ਰਾਗਮਾਰੂਨਾਮਦੇਉਜੀਕਾ॥
 ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਿਲਿਕੈਦੁਲਹਪੁਕੁਕੀਸਗਨਿਪਰਿਓਮੁ
 ਕਤਿਭੁਇਚਉਹੁਨੁਗਜਾਨਿਓਜਿਸੁਕੀਰਤਿਮਾਖੈਛੁਤੁਪਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਾਜਾਗਮਜਪਤੋਕੋਕੋਲਰਿਓ
 ॥ ਗੁਰਿਓਪਸੇਸਿਸਾਪਸਗਤਿਕੁਗਤੁਤਾਕੋਨਾਮੁਪਰਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਖਚਕਮਾਲਾਤਿਲਕਧਿ
 ਰਾਜਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡਰਿਓ। ਨਿਰਕੁਉਕੁਏਰਾਮਧਲਗਗਜਿਤਜਨਮਰਨਸਤਾਪਹਿਰਿਓ॥
 ੨॥ ਅਧਰੀਕਕਉਦੀਓਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਕੁਭੀਖਨਅਧਿਕਕਰਿਓ। ਨਉਨਿਧਿਠਾਕੁਰਦੀਸੁਦਮੇਧੁ
 ਅਟਲਅਜਹੁਨਟਰਿਓ। ਕੁਗਤਿਹੋਤਿਮਾਰਿਓਹਰਨਕਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪਹੋਇਦੇਹਪਰਿਓ। ਨਾਮਕੋਹ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜਨੀ ਸੈਉਂਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤੁਖਾਗੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਘਰਮਾਗਾਵਿਉਤੁ॥ ॥ ਤੁਸੁਇਕਿਰਤਿਕਰਮਾਪੁਰਖਿਕਮਾ
 ਇਆ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹਮਾਦੇਹਿਸੁਤੁਕੁਲਾ॥ ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਅਗਤਮੇਰੀਹਰਿਧਿਨ
 ਘਨੀਨੀਵਾ॥ ਪ੍ਰਿਅਥਾਧੁਹੇਲੀਕੋਇਨਘੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤ੍ਰਿਪੀਵਾ॥ ਰਚਨਾਰਚਰਹੇਨਿਰੰ
 ਕਾਗੀਪੁਰੁਮਨਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੁਸੁਇਆਤਮਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਘਾਈ
 ਹਾਪ੍ਰਿਓਲੈਕੋਕਿਲਥਾਣੀਆ॥ ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੈਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ॥ ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀ
 ਨਾਪੁਰੁਭਾਣੀਸਾਸੇਹਾਗਣਨਾਗੇ॥ ਨਦੁਪਰਥਾਪਿਮਹਲਾਪੁਰੁਉਚਉਨਿਜਪਾਰਿਵਾਸੁਮੁਰਗੇ॥ ਸ
 ਕੁਤੇਰੀਤੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਥਾਸੁਰਰੰਗਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਚੈਘਈਹਾਕੋਕਲਸਧਰਸੁਹਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ਤੁਸੁਇਹਰਿਰਸਭੀਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ॥ ਮਨਤਨਰਦੁਤਰਦੀਨੇਪ੍ਰੀਨਘੀਸੇਗੇ॥ ਕਿਉਪ੍ਰੀ
 ਧਿਸਾਗੀਹਉਥਲਿਹਾਗੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਧਿਨੁਗਹਿਣੁ
 ਨਜਾਏ॥ ਓਟਗਾਗੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਦਿਤਸਰੀਗਾ॥ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਦੀਰਘਸੁਖਪਾਵੈਗੁ
 ਰਸਧਰੀਮਨਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਘਰਸੈਅੰਤ੍ਰਿਤਪਾਰਧਰਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਥਣੀ॥ ਹਰਿਮੰਦਰਅਵੈਜਾਪੁਰੁਭਾਵੈਪਨਉਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ ਪਾਰਿਪਾਰਿਕੰ
 ਤਰਦੈਸੇਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਦਿਸਾਰੀ॥ ਉਨਵਿਘਨਛੁਏਘਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਸੁਭ
 ਵੈ॥ ਨਾਨਕਦੁਰਸੈਅੰਤ੍ਰਿਤਥਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਅਵੈ॥ ੪॥ ਚੇਤਥਸਤਿਕੁਲਾਭਦੁਰਸੁਹਾਵ
 ਣੈ॥ ਘਨਛੁਲੇਮਧਿਥਾਰਿਮੈਪਿਰਪਾਰਿਥਾਹੁਣੈ॥ ਪਿਰਪਾਰਿਨਹੀਅਵੈਪਨਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਧਿਗਹਿ
 ਧਿਰੋਪਤਨਛੀਜੈ॥ ਕੋਕਿਲਅੰਧਸੁਹਾਦੀਘੋਲੈਕਿਉਦੁਖਮੈਕਿਸਹੀਜੈ॥ ਭਵਰਭਵਤਾਛੁਲੀਡ
 ਲੀਕਿਉਜੀਵਅਰੁਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਚੇਤਸਹਜਿਸੁਖਪਾਵੈਜੋਹਰਿਦਰੁਪਾਰਿਪਨਪਾਏ॥ ੫॥ ਦੈਸਾ
 ਪੁਰੁਲਾਸਾਖਾਵੈਸਕਗੇ॥ ਪਨਚੇਖੇਹਰਿਦੁਆਰਿਅਵਹੁਣਇਆਕਰੇ॥ ਪਾਰਿਅਉਪਿਅਾਰੇਦੁਤ

ਰਾਹੇਤੁਪਧਿਨੁਅਚੁਨਮੇਲੋ।ਕੀਮਤਕਉਦਕਰੇਤੁਪੁਭਾਵਾਦੇਖਿਦੇਖਾਵਾਰੇਲੋ।ਨੂਰਨਜਾਨਅਤ
 ਰਿਮਾਨਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ।ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਧਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੬॥ਮਾਹੁਜੇਠ
 ਭੁਲਪ੍ਰੀਤਮੁਵਿਉਧਿਸਰੇ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭੁਰਸਾਪਨਧਿਨਉਕਰੇ॥ਧਨਧਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇ
 ਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭੁਭਾਵਾ।ਸਾਚੇਮਹਲਰਹੈਧੈਰਾਗੀਆਵੁਣਦੇਹਿਤਆਵਾ।ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਧਿ
 ਨੁਵਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥ਆਸਾਨ
 ਭੁਲਾਸੁਰਜਗਗਨਤਪੈ॥ਪਰਤੀਦੁਖਸਹੈਸੇਖੈਅਗਨਿਭੁਖੈ॥ਅਗਨਰਸੁਸੇਖੈਮਹੀਐਧੈਧੈਭੀ
 ਸੇਵਿਰਤਨਹਾਰੇ॥ਰਬਠਿਰੇਛੁਇਆਪਨਤਾਵੈਟੀਭੁਲਵੈਮਝਧਾਰੇ॥ਅਵਗਣਧਾਪਿਰਲੀਦੁਖਅ
 ਗੈਸੁਖਤਿਸੁਸਾਰਸਮਾਲੋ॥ਨਾਨਕਜਿਸੇਠੇਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣਜੀਵਣਪ੍ਰਭੁਨਾਲੋ॥੮॥ਸਾਵਣਸਰ
 ਸਮਾਨਾਘਟਿਵਰਸਹਿਰਤਿਆਏ॥ਮੈਮਨਤਨਸਹੁਭਾਵੈਪ੍ਰਿਧਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨ
 ਹੀਆਵੈਮਹੀਐਹਾਵੈਦਮਨਰੁਮਵਿਭੁਗਏ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹਲੀਮਰਣੁਭੁਇਆਦੁਖਮਾ
 ਏ॥ਹਰਿਧਿਨੁਨੀਦੁਖਕਹੁਵੈਸੀਕਾਪਨਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਸੇਗਾਗਟਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅ
 ਕਸਮਾਵਏ॥੯॥ਭੁਣਉਭੁਰਮਿਭੁਲੀਭੁਰਿਜੇਧਨਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭੁਰੇਧਰਸਰਤੇਰੰਗੁ
 ਮਾਣੀ॥ਧਰਸੇਨਿਕਸਾਲੀਕਿਉਸੁਖਥਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੇਤੋ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਧਈਹਥੇਲੇਭੁਇ
 ਅੰਗਮਠਿਗਹਿਡਮੰਤੋ॥ਮਛਰਤੂੰਗਸਾਇਰਕੁਰਸੁਭੁਰਧਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੁ
 ਛਰਲਉਗੁਰਅਪੁਨੇਜਹਪ੍ਰਭੁਤਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਆਉਧਿਰਾਸਾਪਨਸੁਰਿਮੁਈ॥ਤਮਿਲੈ
 ਐਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਦੁਜੇਭਾਇਖਈ॥ਸੁਰਦਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਰਕਹਸੁਭਲੋ॥ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੇਗੁਤਿ
 ਜਾਭਾਦੇਖਚਲਤਮਨੁਭੁਲੋ॥ਦਹਿਦਿਸਸਾਖਹਰੀਹਰਿਆਵਲਸਹਜਪਕੈਸੇਮੀਠਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿ
 ਲਪਿਅਰੇਸਤਿਗੁਰਕੁਏਧਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਆਸੇਪ੍ਰਭੁਭਾਇਅਗਾਨੀਪਕਸਹਜਿਧਲੇ
 ਤਤਿਜਲਾਇਅਗਾਨੀਪਕਰਸਤੇਲੇਪਨਪਿਰਮੇਲੇਪਨਭਿਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣਮਾਗੀਮਰੇਨਸੀ
 ਸੈਗੁਣਮਾਗੀਤਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭੁਗਤਦੇਨਿਜਘਰਿਧੈਠੈਅਜਹਤਿਨਾਜੀਆਸਾ॥ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟ
 ਦਰਖੇਲਹੁਏਕਘਜੀਖਟਮਾਸਾ॥੧੨॥ਮੈਘਰਮਾਹੁਭੁਲਾਹਰਿਗਣਅਕਿਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁ

ਏਰਵੈ ਮੋਪਿਗੁਨਿਹਚਲੁਭਵਏ॥ ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾਚਿਲਜਗਤੁਸਥਾਇਅਗਾਗਿਅ
 ਨਪਿਆਨੁਗੁਣੁਅਵਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭੁਭਵੇਤਾਭਾਇਅਗਾਗੀਤਿਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਦਿਰਮਾਨਮਿਦੁਖਭੁਖਿ
 ਗੋ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭੁਭੁਗਤੀਪਿਰਅਗੋ॥ ੧੩॥ ਪੋਖਤੁਖਾਰਪੈਵੇਵਲਿਟਿਰਸੁਸੇਖੋ॥
 ਆਵਤੁਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਦਸਹਿਭੁਖੋ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਦਿਰਹਿਅਜਗਜੀਵਨਗੁਰਸਥਾਯੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥
 ਅਤਿਜੇਰਜਸੇਤਜਓਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਏਰਸਹਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਰਤੇਗਤਿਪਾਵਹੁਮ
 ਤਿਦੇਹੋ॥ ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਦੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਮਿਓਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥ ੧੪॥ ਮਾਘਪੁਨੀਤਭੁਈਤੀਰਥਅਤਿਰਿ
 ਜਾਨਿਆਸਾਜਨਸਹਜਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅਵਿਸਮਾਨਿਆਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅਵੇਸੁਣਪ੍ਰਭੁਬੰਧੇਤੁਪ੍ਰਭਾਵ
 ਸਹਿਨਾਵਾ॥ ਗੰਗਾਜਨਮੁਨਤਹਧੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ ਪੁਨਿਦਨਪੁਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਜੁਗ
 ਏਕੇਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਮਾਘਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥ ੧੫॥ ਭੁਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀ
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਅਗਾਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਾਇਅਗਾਪੁਗਵਾਇਅਮਨੁਮੇਹਚੁਕਾਇਅਜਾਤਿਸੁਭਾਇਅ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਅਭਿ॥ ਧਰੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਥਾਵਹੁਮਹਲੀਸਹਾਨਬੰਧਿ॥ ਹਾਰਤੇਰਸਪਾਟਪਟਿਬਰ
 ਪਿਰਲੇਲੀਸੀਗਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਇਅਨਾਗੀ॥ ੧੬॥ ਧੇਰਸੁਮਾਹਰ
 ਤੀਥਿਤੀਦਾਰਕੁਲੇ॥ ਘਨੀਮੁਰਤਪਲਸਾਚੇਆਏਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਪਿਅਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰ
 ਤਾਸਭੁਧਿਪਜਾਣੇ॥ ਜਿਨਸੀਗਾਗੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭੁਇਅਰੰਗੁਮਾਣੇ॥ ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾ
 ਪਿਰਾਦੀਗੁਰਖੁਖਿਮਸਤਕਭਾਗੋ॥ ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਦਰੁਖਿਰਸੇਯਾਗੋ॥ ੧੭॥ ੧॥
 ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ१॥ ਪਹਲੇਪਹਰੇਨੈਣਸਲੇਨਜੀਏਰੈਣਅੰਧਿਆਰੀਗਮਾਦਖਰੁਗਖੁਮੁਈਏਆਵੈਦਾਗੀ
 ਰਾਮਾਦਾਗੀਆਵੈਆਵੈਕਵਲਜਗਾਵੈਸੁਤੀਜਮਰਸੁਚੁਸਏ॥ ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿਅਪਤਤੇਰੀਰੋਪੈ
 ਘਰਮਸਏ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਅਗਮਅਪਾਰਸੁਣਧੇਨਤੀਮੇਰੀਆ॥ ਨਾਨਕਮੁਰਖਕਧਹਨਚੇਤੈਕਿ
 ਆਸੁਸੁੰਦਰੈਅੰਧੇਰੀਆ॥ ੧॥ ਯੁਜਾਪਹਰੁਭੁਇਅਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮਾਦਖਰੁਗਖੁਮੁਈਏਖਾਜੇ
 ਖੇਤੀਰਾਮਾਗਾਖਰੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰੋਤੀਜਾਗਤਚੇਰਨਲਾਗੋ॥ ਜਮਮਗਿਨਜਾਦੁਹਨਾਦੁਖਪਾਵਹੁਜ
 ਮਕਾਨੁਰੁਭੁਭੁਗੋ॥ ਰਵਸਸਦੀਪਕਗੁਰਮਤਦੁਅਰੈਮਨਸਾਨਾਮੁਖਪਿਆਵਣਾ॥ ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅ

ਨਹੁ ਨ ਭੈ ਕਿਉ ਦੁਜੈ ਸੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜਾ ਪਹੁ ਰੁਭੁਇਆ ਨੀਦੁ ਆਪੀਰਾ ਮਾਇਆ ਸੁਤੁ ਦੁ
 ਗੁਣੁ ਖਿਸਤਾ ਪੀਰਾ ਮਾਇਆ ਸੁਤੁ ਦੁਗੁਣੁ ਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਚੋਗੁ ਗੋਨਿ ਤਛੁ ਸੋ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਤਾ
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲ ਨ ਰਹਾ ਸੋ ॥ ਨਿਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋੜੈ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਤਿ ਪੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤਿਥਿ
 ਪਿਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦਿਆਪੀ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥਾ ਪਹੁ ਰੁਭੁਇਆ ਦੁਭਿਤੁ ਬਿਗਰੋਗਾ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿ
 ਅਜੁ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੋਗਾ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰੁਸ਼ ਜਾਗੇ ਨਾਮ ਲਾਗੇ ਤਿਨਾ ਰੋਣੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮ
 ਦਹਿ ਜਨਮ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲੀਆ ॥ ਕਰ ਕੰਪਨ ਰਣ ਸਗੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣੁ ਅਪੁਲੇਤ ਨੁਭੁ ਸ
 ਮਸੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗਾਦਾਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਦਸੋ ॥ ੪ ॥ ਖਲੀ ਗੰਠੁ ਠੇਲਿ ਖਿਆਇਆ
 ਰਾਮਾ ॥ ਰਸਕ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੀਧਿ ਰਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਬੀਧਿ ਰਲਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਇਆ ਨਾਦੀ ਸੈਨਾ ਸੁਣੀ
 ਐ ॥ ਆਪਣੁ ਦਾਗੀ ਸਭੁ ਸੈਆਵੈ ਪਕੀ ਬੇਤੀ ਲੁਣੀ ਐ ॥ ਟਪੁ ਤੀਰ ਸੇਕਾ ਲੇਖਾਲੀ ਜੈ ਬੁਰਾ ਬੁਲਾਸਹੁ ਜੀ
 ਅਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਨਰ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਕੁਵੀਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਤਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਤਾਰਾ ਰਹਿ ਆਲੀ ਮਾਇਆ ਕਿਉ ਨ ਦਹਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਰਾਮਾ ॥ ਸੇਵਕ ਪੁਰ ਕਰੀ ਮਾਸ ਤਿਹੁ ਰਸ ਬਾਹਿਰਿ ਖਾ
 ਲਿ ਆਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਰਾਰਿ ਆਪਾਵਤ ਪੀ
 ਰੋਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਕਮੁ ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਅਤਿ ਰਜੇ ਤੁਧੀ ਗਰਸਾਖੀ ਰੀਨੇ ਗਮ ਕਰੀ ਮਾਨਾ
 ਨ ਕਹਉ ਮੈ ਮਾਰ ਪਤੀ ਲੇਤਾਰਾ ਰਹਿ ਆਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰੋਹੁ ਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਅ
 ਨਦਿ ਨੁਭੇ ਰੁਭੁਇਆ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਰੁ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਤੁ
 ਜਾਗੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਤੁ ਗੁਰੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਮ
 ਨਮੁ ਖਿਰੁ ਮਿਭੁ ਲਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਰੁ ਰੁਭੁਇਆ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਜਾਗਤ ਰੋਣਿ ਦਿਗਣੀ ॥ ੨ ॥ ਅਉਗਣ
 ਦੀ ਸਹਿ ਆਗੁਣੀ ਪ੍ਰਕੀ ਆਰਾਮਾ ॥ ਏਕੋ ਰਹਿ ਗਿਅ ਅਦਰੁ ਨ ਧੀ ਆਰਾਮਾ ॥ ਰਹਿ ਗਿਅ ਸੇਈ
 ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਿਨ ਜਲ ਬਲ ਤਿਭੁ ਦੁਖੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਖਾਪਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤਿਥਿ ਪਮੋਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣੁ ਸਮਾਏ

ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੁਕਾਏ ਲਾਗਾ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚੇ ਚਲ ਰਾਮ
 ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਖੇ ਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਚੁਕੇ ਸੇ ਗੰਧਾਰੀ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ ਆਪ ਪਛਤਾ ਆਪੋ॥ ਪੇ
 ਈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਰਿਸਥਾਈ ਲੀਸਾ ਹੋਰ ਹੈ ਪਿਰਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ ਈ ਚੁਕੀ ਕਾਇਲੇ
 ਕਾਣੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਬੋਲਾ ਵੈਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ॥ ਪਿਰਛੋਤੁ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ
 ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਪਿਰਛੋਤੁ ਸੁਤੀ ਅਵਗਾਇ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਪਨਾਦਿ ਪਣਗਤੋ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰ ਦਿਗਤੀ
 ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੋ॥ ਓਤੁ ਰਹਿ ਬੁਝ ਲਿਆ ਛੁਰ ਮਾਇਆ ਕੁ ਸਮੇਤੁ ਸਮ ਸਮਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮਾ ਵਿਗੁਣੀ
 ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹਿ ਅਗੇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ॥ ਤੁਨਿ ਜਪਾਰਿ ਦਸਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹਉਰੁ ਲਿਖ
 ਕੁ ਸਮੇਂ ਦੇਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੈ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਵਿਆਹੀ ਐਕੀ ਆਵੀ ਜੋ॥ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰ
 ਸਨਾ ਗੁਰ ਸਧਾ ਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੋ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਪਨੇਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੇ ਲੇਖ
 ਰਿਜਾਈ ਐਸਾ ਦੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇ ਸਵਿਦੇ ਸੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਾਧੋ ਹੋਵੈ ਦੇਰੀ॥ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ
 ਤਿਨ ਸਜਣ ਮੁੰਧ ਨੇ ਦੁਰੇਰੀ॥ ਮੁੰਧ ਨੇ ਦੁਰੇਰੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ॥ ਮਾਰ ਗੁਪ
 ਥਾਨ ਜਾਣੀ ਦੁਖ ਭ੍ਰਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਪਿਰ ਪਾਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਧਾ ਦੀ ਮਿਲੇ ਦਿਛੁ ਨੀਤ ਨ ਮਨੁ ਆਗੇਰ
 ਥੋ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਧਿਰ ਧੁਮ ਹਾਰ ਸਭ ਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰ ਸੁਚਾਥੋ॥ ੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਝਾਇ ਨੀ
 ਏ ਬਿਲ ਮੁਨ ਕੀ ਜੋ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਰਤ ਨੀ ਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਜੋ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਜੋ ਰੇ ਮੁਨ ਕੀ ਜੋ ਗਰਬੁ
 ਨਿਦਾਰਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਾਚੇ ਗਤੀ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ਜਥਾ ਨੀਤ ਬਖਸ਼ਿ
 ਏ ਕੇ ਸਾਮਟੁ ਕੀ ਛੇਤਿ ਨਿਰਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪ ਪਛੋਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਰਗੀ॥ ੪॥ ੪॥ ॥
 ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੀਰੀ ਲੇਹ ਮਲਾਲ ਨ ਕੇਲਾਲੋ॥ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਗੁ
 ਣੁ ਜਾਭਾਲੋ॥ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਤਾ
 ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁਤਾਰਹਿ ਤਰੀ ਐ ਸਚੁ ਦੇਖੁ ਦੀਨ ਦੇਇ
 ਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਾਮਾ ਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ਅੰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਕੁਰ ਪੁਰ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ

ਪਿਆਗਾਸਬਦੇਗਦਿਰਹਿਆਗੁਰਗੁਪਮੁਗਗੇ। ਗੁਰਗੁਪਮੁਗਗੇਤ੍ਰਿਕੁਦੁਪਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪ
 ਇਆਗੀਗੀਜਿਨਸੀਜਤਿਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਚੈਸਦਾਇਆ। ਅਪਰੰਪਰਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਤਿ
 ਸੁਭਾਵੈਸੇਹੋਵੈ। ਨਾਨਕਹੀਰਾਹੀਰੈਬੋਪਿਆਗੁਣਕੋਗਰਪੋਰੈਵੈ॥੨॥ ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਮਸਤ
 ਕਾਮਨੀਸੋਣਿ। ਸਚੁਸਾਚਸਮਾਇਆਚੁਕਾਆਵੁਣਜਾਣੇ। ਸਚੁਸਾਚਸਮਾਇਆਚੁਕਾਆਵੁ
 ਣਜਾਣੇ। ਸਚੁਸਾਚਪਛਤਾਸਾਚੈਰਤਾਸਚੁਮਿਲੇਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਸਾਚੈਉਪਰਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੈ
 ਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਮੇਰਨਮੇਰਲੀਆਮਨਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਾਨਿਗੋਗੇ। ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਾ
 ਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆਗੇ॥੩॥ ਸਚੁਪ੍ਰਬੋਜਿਲਹੇਸਾਚਾਗੁਰਬਾਨੇ। ਮਨਮੁਖਨਹਪਾਈਐਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੇ॥ ਦੋਵੈਸਚੁਦਾਨੇਸੋਪਰਦਾਨੇਸਦਦਾਤਾਦੁਰਦਾਣਾ। ਅਮਰਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰਜਾਪੈ
 ਸਚੁਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ॥ ਦੋਤਉਚਾਪਤਿਲੇਖਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਗਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਸ
 ਚੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਰੀ॥੪॥੫॥ ॥ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੫॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਮਾਇਅ
 ਚੈਤਇਆਇਆਗਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਛੁਡਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਇਆਗਾਮਾ। ਬਹੁਸਾਚ
 ਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦਿਛੁਡਿਅਨਹੀਮੇਲਾ। ਵਿਉਦੁਤਰਤਰੀਐਨਮਰੁਮਗੀਐਨਮਕਾਪੰ
 ਥੁਦੁਹੇਲਾ। ਮਨਿਹਯੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਧੁਪੁਰਤਾਅਦੁਪਟਰੁਪਾਕਿਆਕਰੇ। ਬੰਧਨਥਾਪਿਆਇ
 ਨਬਿਧਿਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹੈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਛੁਡੁਆਲਜੀਜਾਲਾਗਾਮਾ। ਹਰਿਸਿ
 ਮਰਿਏਵੈਕਾਰੁਸਾਚਾਸਚੁਜਗਤੁਜਿਨਉਪਾਇਆ। ਪਉਦੁਪਾਣੀਅਗਨਿਥਾਪੇਗੁਰਖੋਲੁਜਗਤਿ
 ਦਿਖਾਇਆ। ਆਚਾਰਤੁਵੀਚਾਰਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸਿਜਮਜਪਤਪੋ। ਸਾਖਾਸੈਨਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਹ
 ਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਬਿਰੁਰਹੁਚੈਟਨਖਾਦਹੀਗਾਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿ
 ਸਹਜਿਸਮਾਦਹੀਗਾਮਾਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰਹੋ॥ਤੈਲੇਕ
 ਦੀਪਕੁਸਥਾਇਚਾਨਣਪੰਚਦੁਤਸੀਘਾਰਹੋ। ਭੈਬਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗਰਮਿਲਿਐਕਾਰ
 ਜਸਾਰਹੋ। ਗੁਪਰੇਗਿਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਦਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਕਿ

ਏਸਾਮੇਰਿ। ਹਰਿਸੇਵਹੁਪਰਖੀਗਣਗਾਮਾ।

ਆਲੇਆਇਆਵਿਅਲੇਨਾਇਸੀਰਾਮਾ। ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਭੁਰਮਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮਾ। ਪਨੁ
 ਸੰਚਹਰਿਹਰਿਨਾਮਦੁਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਭੁਓਪਛੁਲੁਯੋ। ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲਮਹਲੁਪੁ
 ਰੁਸਚੁਜਾਣੁਯੋ। ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਦਹਿਪਰਿਸਿਧਾਦਹਿਭੈਲੁਅੰਤਪੀਰਸੋ। ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਬ
 ਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡੁਭਾਗਪਾਈਹਰਿਜਸੋ॥ ੪॥ ਏਮਨਮੇਰਿਆਧਿਨੁਪਉਛੀਅਮਦਿਗਿਕਿਉਚੈਰੁ
 ਮਾਏਮਨਮੇਰਿਆਧਿਨੁਧੇਛੀਪਾਰਨਅੰਬੈਰੁਮਾ। ਪਾਰਸਾਜਨਅਪਾਰਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤ
 ਲੁਪਾਦਏ। ਮਿਲਸਾਪਸੰਗਤਿਕਰਹਿਕਲੀਆਛਿਰਨਪਛੁਤਾਦਏ। ਕਰਿਦਇਆਦਨੁਦਇਆਲ
 ਸਾਚਾਪਰਿਨਾਮਸੰਗਤਿਪਾਦਓ। ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਸੁਣੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਮਨੁਸੰਮਧੁਵਉ॥
 ੫॥ ੬॥ ੧ ਭਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਤਖਾਰੀਛੁਤਮਹਲਾ ੪॥ ਅਤਿਗਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿ
 ਓਪਿਗਧਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮਾ। ਜਬਲਗੁਰੁਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਤਪੀਵੀਐਰਾਮਾ। ਕਿਉਅੰਤ
 ਪੀਵੀਐ। ਹਰਿਧਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸਥਿਨੁਹਰਿਨੁਨਜਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਰ
 ਧਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ। ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆਗੁਰੁਕੇਸਬ
 ਦਮਿਲਿਅਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟੁਦਾਰਿਅਗ॥ ੧॥ ਜਬਦੇਖਾਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਰੁਰਸਰ
 ਦਾਰਾਮਾ। ਮੈਰੈਅਤਿਗਿਓਇਦਿਗਾਸੁਪਿਉਪ੍ਰਿਉਸਹੁਨਿਤਚਦਾਰਾਮਾ। ਪ੍ਰਿਉਚਦਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿ
 ਨਿਸਤਾਰੇਧਿਨੁਦੇਖੇਤਿਪਤਿਨਾਦਏ। ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੋਦੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦ
 ਏ। ਯਦਇਆਦਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮਦੇਹੁਮਿਲਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੋਪਾਲਪਿਆਈਹਮਸ
 ਤਿਗੁਰਦਿਟੁਪੁਮਾਏ। ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਧਿਖੁਭਉਨਲਤਾਰੀਐਰਾਮਾ। ਗੁਰੁਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭ
 ਇਮੈਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮਾ। ਹਮਮੁਖੁਸੁਗਧਾਵਿਛੁਮਿਤਨਹੀਪਾਈਤੁਅਕੀਸੁਦਨੁਜਾਣਿਅਗ। ਤੁਅ
 ਪਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਅਗ। ਅਨੇਕਨਾਮਪਾਪਕਰਭੁਰਮੇਹੁ
 ਟੁਤਉਸਰਣਾਗਤਆਏ। ਯਦਇਆਕਰੁਸਥਿਲੇਦਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ ੩॥
 ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੇਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮਾ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗਨੁਸੋਹਿਅਰਮ

ਕਾਇਆਗੁਰੂਸੇਹਿਅਮਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਹਿਅਕਿਉਸਾਸਿਗਿਗਸੇਦਿਸਾਗੀਐ॥ਅਗਦਿਸਟਅਗੇ
 ਰੁਪਕਵਿਅਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਬੈਬਲਿਹਾਗੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੇਸੀਸਭੇਦਦੇਉਜੇਸ
 ਤਿਗੁਰਸਾਚੇਗੁਣੇ॥ਆਪੇਦਇਅਕਰਭਪ੍ਰਕੁਟਤੇਨਾਨਕਅਵਿਸਮਾਦੈ॥ ੪॥੧॥੧॥ ॥
 ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ॥ ੪॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਪਿਅਪਰੇਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ਜੇਤੁਮਪਿਆਦਹਿਜਗਦੀ
 ਸਤੇਜਨਭਉਧਿਖਮੁਤਗਾ॥ਧਿਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਅਸੁਹੇਲਾ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗਾ॥
 ਗੁਰਦਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੇਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਅਧਿਮਿਲਾਇਅਗਾ॥ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਿਜੇਤਿਸ
 ਮਾਣੀਹਰਿਦ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪਰਦੀਪਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਪਅਪਰੇਪਰਅਪਰਪਰਾ॥ ੧॥ਤੁਸੁਅਮੀ
 ਅਗਮਅਥਾਹਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਿਹਰਿਅਗਾ॥ਤੁਅਲਖਅਭਉਭਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿ
 ਅਗਾ॥ਪਨੁਪੀਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੁਰੋਜਿਨਗੁਰਸਤੁਮੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਦੇ॥ਧਿਬੋਕਬੁਧਿਧੀਚਾਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਰਦੇ॥ਜਾਬਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਪਨੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਅਗਾ॥ਤੁਸੁਅਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੁਪਟਿਪਟਿਪੁਰਿਹਰਿਅਗਾ॥ ੨॥
 ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਤੇਪਰਦਾਣੁਜਿਨਸੇਦਿਅਗੁਰਮਤਿਹਰੇਤਿਨਕੇਕੇਦਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿ
 ਹਰਿਦੁਰਿਕਰੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੇਖਸਭਿਧਿਨਸੇਜਿਨਮਨਚਿਤਇਕੁਅਰਾਪਿਅਗਾ॥ਤਿਨਕਾਜਨ
 ਮਸਛਲਿਓਸਕੁਰੀਆਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਕੁਭਾਖਿਅਗਾ॥ਤੇਪੀਨਜਨਦਭਪੁਰਖਪੁਰੋਕੇ
 ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਧਿਖਮੁਤਗੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਤੇਪਰਦਾਣੁਜਿਨਸੇਦਿਅਗੁਰਮਤਿ
 ਹਰੇ॥ ੩॥ਤੁਅਤਿਰਜਾਮੀਹਰਿਅਗਪਿਜਿਉਤੁਚਲਦਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਦੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਾਥਿ
 ਬਿਛਨਾਹਿਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੁਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਅਮੀਸਕੁਤਿਨਕਾ
 ਲੇਖਾਛੁਟਕਗਾਇਅਗਾ॥ਤਿਨਕੀਗੁਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੇਰਾਈਜੇਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਲਾਇਅਗਾ॥
 ਨਾਨਕਦਇਆਲਹੇਅਗਤਿਨਉਪਾਹਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਮੀਨਿਅਕੁਲਾ॥ਤੁਅਤਿਰਜਾਮੀਹਰਿਅ
 ਪਿਜਿਉਤੁਚਲਦਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਦੈਚਲਾ॥ ੪॥੨॥੮॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੪॥ਤੁਜਗਸੀ

ਵਨਜਗਦੀਸੁ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥ ਤਿਨਾ ਤੁਧਿ ਆਇਆ ਸੇਰਾ ਰਾਮ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਆਗਾ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਪੁ ਏਕਿ ਅਖੰਡੁ
 ਲਾਏ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ਆਗਾ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤੇਜ ਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਗਾ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭੁਇ
 ਆਸਨਾਥੁ ॥ ਤੁਜਗ ਜੀਵਨ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥ ੧ ॥ ਤੁਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਭੁ ਰਪੁਰਿ
 ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਸਾਚੁ ਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਗਾ ਹਰਿ ਮਨ ਦੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆ
 ਗਾ ਹਰਿ ਮਨ ਦੀਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਪਈ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਆਗਾ ਹਰਿ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਪਈ ਤਿਨ ਕੋ ਉਜਲ
 ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੁਆਗਿ ॥ ਓਇ ਹਲਤ ਪਲਤ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਹਰਿ ਰਾਖਲੀ ਏਰਖਨ ਗਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸੰ
 ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਸੁਣੁ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਈ ॥ ਤੁਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਭੁ ਰਪੁਰਿ
 ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਸਾਚੁ ਪਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਥਾਨ ਤਿਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਗਵਿ ਆ ॥ ਵਣੁ ਤਿਨ ਤਿਨ ਭਵੁ ਏ
 ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਦਿ ਆ ॥ ਸਭੁ ਚੁਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ
 ਪਿਆਵਏ ॥ ਸੇਪਨੁ ਪਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਾਪੁ ਜੇ ਹਰਿ ਪੁਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥ ਸੇ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ਜਿ
 ਸਹਿ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚੁਦਿ ਆ ॥ ਤੁਥਾਨ ਖਨਿ ਤਿਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹਰਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਗਵਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗ
 ਤਿ ਭੁੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿ ਸੁਮਿਲਹਿ ॥ ਜਿ ਸੰਕੇ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਗਾਥੁ ਤਿ ਸੁ
 ਹਿਰਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੇ ਟਿਕਹਿ ਤਿ ਸੰਕੇ ਜਿ ਸੁਖੰਤਰਿ ਭਉ ਭਵਨੀ ਹੋਈ ॥
 ਬਿਨੁ ਬੈਕਿਨੈਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੈਪਾਰਨ ਉਤਰਿ ਆ ਕੋਈ ॥ ਭਉ ਭਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਤਿ ਸਹਿਲ
 ਗੋਜਿ ਸਤੁ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੁੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿ
 ਸੁਮਿਲਹਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ॥ ਤੁਖਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਵਣੁ ਪੁਰਖ ਅਭੀਰੁ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ
 ਰਸੁ ਭੁਇ ਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿ ਆਨੁ ਅਪੋਰੁ ਗਇਆ ਗਰਦਨ ਸੁਪਾਇਆ ਅਗਿ
 ਆਨੁ ਗਵਇਆ ਅਤਿ ਰਿਜੈ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਸੇਹ ਰਿਪਾਇਆ ਪੁ
 ਅਧਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅਸਤਿ ਗੁਰ ਕਲਖੇ ਤਿਨਾ ਵਲਿ ਗਇਆ ॥ ਨਵਣੁ ਪੁਰ

ਧੁਅਭੀਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਅਗ॥ ੧॥ ਮਾਰਗਿਪੀਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਰਿਸਿਖਾ
 ਅਨਦਿਨੁਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾਗਰਿਹਰਿਭੁਗਤਬਣੀਪੁਰੁਕੇਰੀਸਭੁਲੇਕੁਵੇ
 ਖਇਅਇਅਗ॥ ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਅਗਾਤੀਰਬਉਦੁ
 ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭੁਲੇਕਉਪਰਦੁਅਰਥਾ॥ ਮਾਰਗਿਪੀਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਰਿਸਿਖਾ॥ ੨॥ ਪਿ
 ਰੁਅਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹੋਅਗ॥ ਖਬਰੁਪੁਰੀਸੰਸਾਰਅਏਤ੍ਰੈਲੋਅਗਾਦੇਖਦੁਅਏਤੀ
 ਨਲੇਕਸੁਰਨਰਮੁਨਜਨਸਭੁਅਇਅਗ॥ ਜਿਨਿਪਰਸਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਤਿਨਕੇਕਿਲਦਿਖ
 ਨਸਗਦੁਇਅਗ॥ ਜੇਗੀਦਿਗੀਧਰਸੀਨਿਆਸੀਖਟਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੈਸਟਿਰੇਅਗਾਪ੍ਰਥਮ
 ਅਏਕੁਲਖੇਤਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹੋਅਗ॥ ੩॥ ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀ
 ਅਗਾਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਰੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੀਘਾਇਦੀਅਗਾਸਭੁਛੁਰੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਅਗਾਗੁਰਬਚਨਮਾਰਗਜੋਪੀਥਿਚਲੇਤਿਨਜੁੰਜਾਗਾਤੀਨੇਤ੍ਰਿਨਆਇਅ
 ॥ ਸਭੁਗੁਰਗੁਰਜਗਤਏਲੇਗੁਰਕੈਨਾਇਲਾਇਐਸਤਿਛੁਟਕਿਗਾਇਅਗਾਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗ
 ਏਗਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਅਗ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਅਏਸੁਰਸਗੀਤਹਕਉਤਕਚਲਤੁਰੁਇਅਗਾਸ
 ਰੁਮੇਰੀਦੇਖਦਰਸੁਨੁਗੁਰਸੀਤਕਿਨੇਆਰੁਨਦਮੁਲਾਇਅਗਾਅਸੁਰਦਮਕਿਛੁਪਇਅਨ
 ਥੇਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਦਮੁਦਿਦਿਪਈ॥ ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਅਵਿਸੁਪਾਸਮੰਗਹਸਭੁਰੁਗ
 ਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਦਸਿਅਨਪਕਰਿਦੀਚਾਰੁਠਿਠਾਭੀਨਥੇਲਕਾਸਭੁਉ
 ਠਿਗਾਇਅਗ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਅਏਸੁਰਸਗੀਤਹਕਉਤਕਚਲਤੁਰੁਇਅਗ॥ ੫॥ ਮਿਲਅਏਨਗਰ
 ਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਉਟਗਾਹੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਗੁਰਗੋਦਿਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੀਤਾਸਹੀ॥ ਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤੁਸਭੁਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸੀਰਾਮਕਰਿਗੁਰਗੋਦਿਦੁਪਿਆਇਅਗਾਦੇ
 ਹੀਨਗਰਕੋਟਿਪਿਚਰੇਰਦੁਟਦਾਹੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਗੁਗਦਾਇਅਗਾਕੀਰਤਨਪੁਰਾਨਨਿਤਪੁਨਹੋ
 ਦਹਿਗੁਰਬਚਨਨਾਨਕਿਹਰਿਭੁਗਤਿਲਹੀ॥ ਮਿਲਅਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਉਟਗ

ਗੀ॥੬॥੧੦॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤੁ ਮਹਲ ੫ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾ
 ਈਲਾਲ ਨਾਗੁਰ ਮਨੁ ਦੀਨਾ॥ ਸੁਟਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀ
 ਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗ ਮਰਗਾ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੀ ਨਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਵੇਰ
 ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਧਿਨੁ ਉਸੁਨੁ ਇਕ ਦੀਨਾ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਕਬਹੂੰ ਲਿਹਾਰੀ ਜੀ ਅਨਾਧ ਲਿਧ ਲਿਵੀਨ
 ੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਤਿਗੁਣ ਤੇਰਾ॥ ਧੀਨੀ ਐਵੇਂ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰੇ ਸੁਟਿ ਪੁਰ ਮੇਰੇ
 ਇਕ ਨਿਸਬੰਦਿ ਸਟਿ ਪੋਖਿ ਜੀਵਾ॥ ਅੰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤੁਪੀਵਾ॥ ਅਸਪਿ
 ਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਰਾਤਿ ਕਬਹੂੰ ਦੇਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨਾਧ ਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸਨੁ ਪੁਰ ਮੇਰੇ॥
 ੨॥ ਤੁਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ॥ ਤੁਪੀ ਤਮਾਪਿ ਆਰਾਖਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ॥ ਖਾਨ ਸੁਖ ਦਤਾ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਗੰਗਾ ਧਨਿਆਈ॥ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਗਤਿ ਛੁਰਮਾਈ॥ ਜਾ ਕਉ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁ ਹਿਤਿ ਨ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨਾਧ ਲਿਹਾਰੀ ਜੀ ਉਪਿ
 ਭੁਤ ਉਦਿਤਾ॥ ੩॥ ਨਿਰਗੁਣ ਗਧਿਲੀ ਆਸਤਿ ਨ ਕਾਸ ਦਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਲੀਆ ਮੇਹਿ ਪਾਪੀ
 ਪਨ੍ਹਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਪਾਰਾ ਸੁਖ ਦਤਾ॥ ਅਧਨਾਸੀ ਅਧਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰ
 ਨ ਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਇਤੁ ਮਾਗੀ ਕਉ ਲਕਹੈ ਤੁਕ ਦਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤਾ ਕੈ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਸਕੰਗ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥

੧੭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ਮਹਲ ੪॥ ਪਰ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀ ਐਰਾ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ
 ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀ ਐਰਾ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
 ਰਾਸੁ ਆਮੀ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਵੀ ਐਰਾ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਕੁਗਤ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਭੁਵੈ ਸੋਧਾਇ

ਪਾਵੀਐਗੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿਪਹਿਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾਨਾਮੁ ਪਿਆਵੀਐਗੇ॥ ਜਿਸਨੇਨਾ
 ਮੁਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛੁਡਾਵੀਐਗੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਾਧਾ ਹਿਸੇ ਧੀਨੁ ਜਨੁ ਕਰੀ
 ਅਹਿਤਿ ਨਮਸਤ ਕਭਾ ਗੁਪਤਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐਗੇ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧਿਗ ਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ
 ਮਭਗ ਲਿਲਾਵੀਐਗੇ॥ ੩॥ ਹਮ ਬਹਿਰਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਮੇਰੇ ਮੇ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ
 ਗੇ॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਰਾਏ ਧਿਗਉ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗਲਿਲਾਵੀਐਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਕੇਰਾ ਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁਗੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਪੈਏ ਪੋਇ ਪੁਜਗੁ॥ ਇਨ ਧਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਲਹੁਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਧਿਖੈ ਰਸਇਨ ਸੰਗਿ ਤਿਤੇਤੁ ਹੁਗੇ॥ ਮਿ
 ਲਸਤ ਸੰਗਿ ਤਿਵੀ ਜੈ ਹਰਿਗੋਸਟਿ ਸਾਪੁ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੁਰੇ
 ॥ ੧॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੁਕਿ ਛੁਕਿ ਛੁਕਿ ਜਾਨਤਾਇ ਹੁਕੁ ਰਿਕਰਹੁ ਆਪਨ ਗਾਹੁਗੇ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆ ਲੋਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰ ਕਰਹੁਗੇ॥ ੧॥ ੨॥
 ੧ ਤਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਕੇਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ੨॥ ਮਾਈ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ
 ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗ ਦੇਖੈ ਨ ਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੇਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ
 ਧਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਧਿਛਾਨੀ॥ ੧॥ ਅਬ ਗੁਰ ਪਾਇਓ ਸਹਜ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਮਨੁ
 ਲਪਟਾਨੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖੈ ਦਰਸਨੁ ਸੁਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥
 ਕੇਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ੩॥ ਦੀਨ ਧਿਨ ਉਸੁਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪਰਿਦਾਸ ਤੀਨ ਦੇਖੀਐ ਕਮਨੁ
 ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਰਾਖੋ ਵਿਰਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਰਉ॥ ਖਟੁ ਕਰ ਮਨੁ
 ਗਤਿ ਪਿਆਨੁ ਪਰਉ॥ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਹੁ ਰਿਓ ਨਹਨ ਹੁਟਹੁ ਧਿਕਰਾਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਣਿ
 ਧਰਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੋ॥ ਭੁਟ ਹਰਣੁ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਏਕ ਤੰਗੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰ
 ਨਾਨਕ ਆਸਰੇ॥ ਉਪਰੇ ਕੂਮੇਰ ਸਾਗਰ॥ ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪੰਗ ਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੪॥ ॥
 ਕੇਰਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ੪॥ ॥ ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨਭੀ

ਤਰਿਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਨ ਪਰ ਮੇਸੁਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੁ ਮਾ
 ਨਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸ ਨ ਥਾਨਾ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ ਧਿੰਦ੍ਰ
 ਨ ਮੇਰੇ ਗਨਿ ਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੀਗਿ ਰਾਗੁ ਦਰਨ ਕ ਮਲ ਸੀਗਿ ਪਿਆ
 ੨॥੧॥੩॥੫॥ ॥ ਕੇਰਾ ਰਾਮ ਹਲ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮਿਨਿ ਰਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੀ
 ਮਿਲਾ ਦੁਤੁ ਮਦੇ ਦੁਤੁ ਅਪੋਨੇ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀ ਐਤਨੀ
 ਤਮ ਨਿਰਹ ਸਾਉ॥ ਦਾਗੀ ਛੇਰੀ ਸਦਾ ਗੁਮਾਈ ਕਵਨੁ ਅਨੁਪ ਤੇਰੇ ਭਉ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਿਖੀ
 ਗਲ ਸਮਾਲਿ ਸਿਖ ਸਗਲਿ ਆਤੇਰੀ ਲੁਭਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਧਿਯਾਤੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਤੁਧੁ ਹਿਰਿ
 ੨॥੨॥੪॥੬॥ ਕੇਰਾ ਰਾਮ ਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤ ਦਉ
 ਆਸਾ ਨੈਨ ਹੁਤਾਰਤੁ ਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ ਮੂਰਤਿ ਪਲ ਕੇ ਸੇਓਇ ਪਲ ਪਰੀ
 ਕਿਹਾਗੀ॥ ਖੁਲੇ ਕਪਟ ਪਟ ਧ੍ਰਿਸਿ ਸਨਾ ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਉਨ ਸੁਨਤ ਨਉ ਪਾਉ
 ਕਿਨੇਹ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਧੀਰਾਗੀ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੇਹੁ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਸੀ ਗਉ ਪਾਗੀ॥ ੨॥੩॥੫
 ॥੭॥ ਕੇਰਾ ਰਾਮ ਹਲ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਕਰਹੁ ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਦਿ ਦੇ ਅਪਨਾ
 ਮੁਜ ਪਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਿ ਛਲੀ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਨ ਧਿਯੈ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਕੁਮੁਤਉ
 ਮੇਹ ਕਟਿ ਓਗੁਰ ਧਰਨੀ ਅਪਨ ਦਰਸਾਇ ਪਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਕੀਰਨੇ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਅੰਧੁ ਪਿ
 ਤ ਜਾਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ ਤਗਤ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਾਵਹੁ ਤੁਹੀ ਨਾਨਕ ਗਰਿ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥੪॥੬॥੮॥
 ਕੇਰਾ ਰਾਮ ਹਲ ੫॥ ॥ ਹਰਿ ਧਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਵਾਰਥ ਜਾਤਿ॥ ਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ਆਨਰੀ ਗਿਰਾ ਦਤਿ
 ਧਿਆ ਪਹਿਰਤ ਪਾਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੁ ਜੋਧਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋਗ ਦੇ ਸੀਗਿ ਨਿਬਹਤ ਮਤਾ॥ ਮਿ
 ਗਤਿ ਸਨਾਏ ਪਿਰ ਚਿਓ ਧਾਵਹੁ ਦੁਖ ਮਛਾਇ ਆਰੀ ਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਮਾਨ ਮੇਹ ਮਗ ਮਦ ਮੇਹ ਤਕਾ
 ਮੰਦ੍ਰੇ ਪਕੈ ਪਾਤਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਸਨਾਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਗਤਾ॥ ੨॥੫॥੭॥੯॥
 ॥ ਕੇਰਾ ਰਾਮ ਹਲ ੫॥ ਹਰਿ ਧਿਨੁ ਕੋਇਨ ਚਾਲਿ ਸਿਸਾਥਾ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰਣਾ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅ

ਰਾਵੇਨਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੀਪਤਿਧਿਖਿਅਰਸਭੇਗਏਤਨਹਨਿਧਤਨਮਕੈਪਾਥਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁ
 ਆਉਗਨਗੋਧਿਦਉਪਰਸਾਗਰਕੇਖਾਤਾ॥੧॥ਸਰਨਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਰਗਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ
 ਨਾਨਕਦੀਨਪੁਰਿਨਨਧਾਛੁਤਮਿਲੇਲਿਖਤਪੁਰਿਮਾਥਾ॥੨॥੬॥੮॥੧੦॥ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੫
 ਧਿਸਰਤਨਹਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਧਿਏਹਪ੍ਰੀਤਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭੁਈਆਨਧਿਖੈਨਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕਹਾਤਿ
 ਆਗਰਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰਰਸਨਾਟੇਵਏਹਪਰੀ॥੧॥ਅਗਨਾਦਕੁਰਕੇਮੇ
 ਹਉਧੇਪਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਚਰਨਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਧਾਂਪਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੮॥੧੧॥ ॥
 ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰੀਤਮਥਸਤਰਿਦਮਹਿਖੇਗਾਰੁਮਭੀਤਿਨਿਦਾਰਿਠਾਕੁਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓ
 ਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਕਰਾਰਤਸਮਿਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾਰੁਪੋਗ॥ਸਤਿਸੀਗਿਹਰਿਚਰਨਥੇ
 ਹਿਥਉਪਰਤੇਲੇਮੋਗ॥੧॥ਗਾਰਭੁਕੰਟਮਹਿਨਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਧਿਖੇਧਨਮਹਿਹੋਗਾਰਹਿਸਕਤ
 ਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਧੋਗ॥੨॥੨॥੧੨॥ ॥ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮ
 ਧਖਾਨਾਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰਇਨ੍ਹੇਗੇਨਿਭੁਏਕਲਮਲਹਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਅਗਿਚਲਨਾਸਗਲ
 ਸੀਪਤਕਾਲਸਿਰਪਰਿਜਾਨਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਦੁਰੰਤਆਸਾਝੁਠਸਰਪਰਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲ
 ਮੁਗਤਿਰਿਦੇਧਾਰਹੁਪਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕਥੇਸਤੁਇਹਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੩॥੧੧॥੧੩॥
 ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਆਧਾਰਾਕਲਕਲੇਸਨਕਛੁਧਿਆਧੈਸਤਿਸੀਗਿਧਿਉਹਾਰਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਰਹੁਆਪਿਗਾਧਿਓਨਹਉਪਜਤਉਥੇਕਾਰਾਨਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁ
 ਦਹਤਨਹਸਮਾਗਾ॥੧॥ਸੁਖਮਹਿਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸੁਸਰ
 ਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸਤਿਨਾਕੀਛੁਰਾ॥੨॥੪॥੧੨॥੧੪॥ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਨੁਪ੍ਰਿਗੁ
 ਸੇਤਾਨੀਵਨਰੁਪਧਿਸਾਰਜੀਵਹਿਤਿਹਤਕਜੀਵਨਹੋਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਤੁਪੀਤਅਨੇਕਧਿਜਨਜੈਸੇ
 ਭਾਰਥਾਹਕਥੇਤਾ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸੁਮੁਪਾਇਆਜੈਸੇਧਿਰਖਜੀਤੀਜੇਤਾ॥੧॥ਤਜਗੋਪਾਲਜਿਅ
 ਨਲਾਗੇਸੇਧਪ੍ਰਕਾਸੀਰੇਤਾ॥ਕਰਿਜੇਗਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੋਹਰਿਰਖਉਕੀਠਿਪੋਗੇਤਾ॥੨॥੫॥੧੩॥੧੫॥
 ਕੇਦਰਾਮਹਲਾ ੫॥ਸਤਿਹਿਪੁਰਲੇਮੁਖਿਮਲੀ॥ਗੁਣਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰਨਨਹਦੇਖਧਿਅਪਹਿਕਲੀ

ਧਿਗੁਲਾਲੁਤੁਕੁਚਰਗਏਹਰਿਕੋਪਾਸਾ॥ ਐਸੇਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੁਕਿਉਨਤਹਹਿਗਵਿਦਾਸਾ॥ ੩॥੧॥

॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਕੋਰਉਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੁਝਿਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੈਇ॥ ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜ
ਣਹਿਸੋਇ॥ ੧॥ ਕਿਆਕਰੀਐਕਿਛੁਕਰੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕਿਛੁਐਸਭੁਤੇਗੀਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੁਤੇਰੋਪਾਸਿ॥ ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਸਿ॥ ੨॥ ਆਖਣੁਸੁਨਣੁਤੇਗੀਧਾਣੀ॥
ਆਪੇਜਾਣਹਸਰਧਾਵਿਛਾਣੀ॥ ੩॥ ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ੪॥ ੧
ਕੁਰਉਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰੁਕੈਸਬਦਤਰੇਮੁਨਿਵੇਤੇਇਨ੍ਹਾਰਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ ਸਨਕਸਨੀਦਨ
ਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥ ੧॥ ਛੁਦ੍ਰਜਲੁਧਿਨੁਸਬਦੇਕਿਉਤਰੀਐ॥ ਨਾਅਧਿਨਾਜ
ਗੁਰੇਗਿਧਿਆਪਿਅਣੁਧਿਪਾਡੁਧਿਭੁਧਿਮਰੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁਦੇਵਾਗਰਅਲਖਅਭੇਦ
ਤਿਭਵਣੁਸੇਭੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗਰਦਾਤੇਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਰਾਜਾ
ਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਅਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ ਮਨੁਜੇਗੀਮਨੁਧਿਨਸਧਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾ
ਈ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਅਤੈਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਬੁਰਿਪਾਰਿਲੀ
ਣਸਾਚਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੨ ॥ ਕੁਰਉਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨੈਨੀਵਿਸਦਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਜੀਤਿ
ਆਸਿਰਿਕਾਲੇ॥ ਰੁਪਰੰਗਰਹਸੁਨਹੀਕਿਉਛੈਭੈਜਮਜਾਲੇ॥ ੧॥ ਖਾਣੀਹਰਿਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥
ਸਾਚਸਬਦਧਿਨੁਬੰਧਹਿਨਹੁ॥ ਸਿਧਿਰਥਾਜਨਮੁਬੁਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਮਹਿਕਮਝੈਪੁਰਉਮਮ
ਤਾਕਠਿਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਧਿਧਤਰਤੁਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਤਨਮ
ਹਿਕਮਝੈਪੁਰਉਮਮਤਾਕਠਿਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਧਿਧਤ
ਰਤੁਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਘਰੇਕਰਨਅਕਲਭੁਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹਜੁਨਹੀਬੁਝਿਅਗਾਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਮਨਮੁਖਿ

ਗਰਿਅਧਿਨੁਗੁਰੁਅਪਿਨਸੁਖਿਅਗ॥ ੩॥ ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਾਨਿਗਸਾਸਹਜਧਿਅਗਧੈਗਗੀ॥ ਪ੍ਰਣ
 ਦੁਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਰਾਮਨਮਿਲਿਵਲਗੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਭੁੰਡੀਚਾਲਚਰ
 ਦੁਕਧਿਸੇਰਤੁਚਧੇਯਕੁਮਲਾਨੀ॥ ਨੇਤੀਪ੍ਰਿਧਕਰਨਕੁਧੇਧਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਅੰ
 ਧਲੇਕਿਅਪਾਇਆਜਗਿਆਇ॥ ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਲੇਮੁਲਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਯਾਜਿਹਵਾਰੀਗਿਨਹੀਹਰਿਗਤੀਜਥੇਲੇਤਥਛੀਕੋ॥ ਸਤਿਨਾਮੀਨਿਦਿਅਪਸਿਪਸੁਰੁਏਕ
 ਦੇਹੋਹਿਨੀਕੋ॥ ੨॥ ਅੰਭਿਤਕਾਰਸੁਦਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਜਬਲਗੁਸਥ
 ਯਕੇਦੁਨੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸਤਾਏ॥ ੩॥ ਅਨੇਕਦੁਖਪਰੁਕਥਹੁਨਜਾਨਮਿਏਕੇਦੁਸ
 ਰਿਅਗਾਗਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕਕਹੈਦਿਚਰਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥
 ਸਗਲੀਗੇਇਸੇਵਤਗਲਛਹੀਦਿਨਸੁਜੀਜਾਲਗਵਾਇਆਧਿਨਪਲੁਘਨੀਨਹੀਪ੍ਰਕਾਸਿਅ
 ਨਿਨਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੁਟਸਿਦੁਖਭਾਗੀ॥ ਕਿਅਲੇਅਦਸਿਕਿਅਲੇਜਾਵ
 ਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਉਕਮਲਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥
 ਕਾਲਧਿਕਲਸਦਸਿਰਤੇਰੇਧਿਨਨਾਦੈਗਲਿਛਿਧਾ॥ ੨॥ ਭਗਵੀਚਾਲਨੇਤਛੀਅਪੁਲੇਸਥਦਸੁਰ
 ਤਿਨਹੀਛਾਈ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਥੇਦੈਗੁਣੈਹੋਆਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧਕਾਈ॥ ੩॥ ਥੇਇਉਮੁਲੁਲਕੁਧਪਾ
 ਦਸਿਦੁਰਮਤਿਗਿਆਨਦਿਹੁਣੇ॥ ਸਥਦੁਧੀਚਾਰਿਗਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਕਸਾਚਿਪਤੀਏ॥ ੪॥ ੫॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਰੈਕੇਸੀਗਿਰੈਹੋਦਿਨਗਤੀਰਾਮਰਸਨਹੀਗਿਰਾਤਾ॥ ਅਦਰਨਜਾਣਸਿਸਥਦੁ
 ਪਛਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛੁਤਾਧਾ॥ ਸੇਜਨੁਅੰਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਆਪੁਮਾਰਅਪਰਿਪਰਿਰਤਾਗੁਰਕੀ
 ਕਾਰਕਮਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਿਰਿਧਾਹਰਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪਰਖਅਦੇਸੋ॥ ਘਟਘਟਅਤਿਰਿ
 ਸਥਾਨਿਰੰਤਰਦਿਗਹਿਅਸਦੁਦੇਸੋ॥ ੨॥ ਸਾਚਿਰਤੇਸਨੁਅੰਭਿਤਨਿਹਦਮਿਧਿਅਮੈਲਨਗਈ॥
 ਨਿਰਮਲਨਮੁਅੰਭਿਤੁਰਸੁਚਾਖਿਆਸਥਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਦਸਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਥਾਈ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਸਰਬ ਪਨੁ ਪਾਰਣ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਮਰ ਪਦ ਰਬ ਤੇ ਕਿਰਤ ਰਬ ਸਹਜ ਪਿਅਨ ਲਿਖਿ
 ਦਲਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਭਗਤ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਾਰਿ
 ਜਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਰ ਮੁਖੇ ਦੁਭਉ ਕਥਾ ਨ ਛੂਟਿ ਮਿਅ ਦੁਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੇ ਮੁਖ
 ਤਿਨ ਪਾਦ ਸਿਰੁ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਪਿਯਾ ਬਰਤ ਸੰਗ ਲੀਪਤ ਖੇਵ ਮਿਥੁ ਰਮੁ ਨ ਮਿਟਾ ਮਿਗਦਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤ ਨ ਹੀ ਕਥਾ ਹੀ ਅਪਿਲੇ ਪੰਨੁ ਪਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾਮਨ
 ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਖਾ॥ ਅਤਿ ਰਿਬਾਹ ਰਿਦੈ ਕੋਨ ਨਿਅਨਾਨ ਕ ਅਦੁਰੁ ਨ ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਜਗਨ ਹੋ ਮਪੁ ਨਤ ਪਪੁ ਜਾਨੇ ਹੁਖੀ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵ ਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮੁਖ
 ਰ ਮੁਖਿ ਲੈਐ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗ ਜਨ ਮਾ॥ ਬਿਖ ਪਾਵੈ ਬਿਖ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਛ
 ਲੁ ਮਰਿ ਭੁਮਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਅਕਰ ਦੁਖਾਣੈ ਸੰਪਿਅਕਰ ਮਤਿ ਕਾਲ ਕਰੇ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਗੜਿ ਮਰੇ॥ ੨॥ ਭੁਕ ਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੋਤੀ
 ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਅਤਿ ਭੁਮਨੁ ਕਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨ ਪਿਰ ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿ ਪਰੇ॥ ੩॥
 ਜਟਾ ਮੁਕਤ ਨਿਭੁ ਸਮਲ ਗਾਈ ਧਸਤੁ ਛੋੜਤ ਨ ਨਗਨੁ ਭੁਇਆ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਵਿਰ
 ਤੇ ਕੇ ਬਾਪੈ ਭੁਖੁ ਭੁਇਆ॥ ੪॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜਿਤ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਨੁ ਕੁਕਤੁ ਸਰਬ ਜੀ ਅਗਾ ਗੁਰ ਪ
 ਰਸਾ ਰਿਗ ਬਿਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਸੁਨਾਨ ਕੇ ਲਿਪੀ ਆ॥ ੫॥ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਉ ਪਦੇ॥ ਅਰੁ॥ ਜਾਤਿ ਕਾਰ ਬਨ ਕਰ ਮੁਖ ਗਾਵਾਗਾ॥ ਇਸ ਗਾਰ ਬੇ
 ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰੇ ਦਰ ਨ ਆਖੈ ਸਕੁ ਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਕੁ ਉਪਤਿ ਹੋਈ॥
 ੨॥ ਮਾਟੀ ਦੇ ਕਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭਾਏ ਪੈ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਪਚਿਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਅਕਾਰ
 ਪਟਿ ਦੁਪਿ ਕੇ ਕਰੈ ਬੀਨਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜੀਉ ਕਰ ਮਥਿ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗਾਰ ਭੁਟੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੇਗੀ ਬਿਹੀ ਪੀਭਿਤੁ ਭੁਖ ਪਾਗੀ॥ ਏਸੁ ਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹਿੰ
 ਗੀ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਰਹਿ ਅਸੇਇ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੁਸੈ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਜਾ ਗੋਜਿ

ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪਚਿਤੁਤਉਦਸਗਤਿਕਰੈ॥ ੨॥ ਸੇਜਾਗੈਜੋਤਤੁਧੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾ
 ਨਹਿਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਸੇਜਾਗੈਜੋਏਕਜਾਣੈ॥ ਪਰਵਿਰਤਛੋਰੈਤਤੁਪਛੁਣੈ॥ ੪॥ ਚਰਦਰਨਾਦਿਚਿਜਾਗੈ
 ਮੋਇ॥ ਜਮੈਕਾਲੇਤੇਛੁਣੈਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਹਤਨਾਨਕਜਨਜਾਗੈਸੋਇ॥ ਗਿਆਨਅੰਨਜਾਕੀਨੇਤੀ
 ਤੇਇ॥ ੬॥ ੩॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਜਾਕਉਗਧੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਭ
 ਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਜਨਵੇਸਿਉਕਰਹਿਪਕਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਦਰਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਏਹੁਅ
 ਕਾਰੁਤੇਰਾਹੋਪਾਰਾ॥ ਧਿਨਮਹਿਧਿਨਮੈਕਰਤਨਲਾਗੈਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾ
 ਏਅਗਾਗੁਰਵਿਰਪਾਤੇਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ ਅੰਸਾਬੁ
 ਧੁਮਨੁਕੁਲਹੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਮੈਕਾਮਹਿਮੇਗਕੰਤੁਕਰਤਾਰਾ॥ ਜੋਗਕਰਾ
 ਏਤੇਗਕਰੀਸੀਗਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੋਕੋਗੁ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਕਰੋਵਿਅਕੋਈ॥ ਜਾਅਪੇਦਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ
 ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਪਚਿਸਥਦਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕਕਰੋਵਿਅਕੋਈ॥ ਜਿਸੇਨਆਪਿ
 ਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਸੇਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਧਿਧਾਮਾਰੈ॥ ਦੁਧਿਧਾਮਾਰਿਧੁਰ
 ਮੁਧੀਚਾਰੈ॥ ੧॥ ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ ਮਨਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਪਧਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ਮੁਲੁਮੇਹਕਰਿਕਰਤੇਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਲਾਇਭੁਰਮਭੇਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਸੁਮਨਤੇਸ
 ਭੁਪਿਠਿਪਰਾਣਾ॥ ਮਨਕੈਦੀਚਾਰਹੁਕਮੁਧਾਇਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰਵਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਇਹੁ
 ਮਨਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਧਿਧਾਮਾਰੈ॥ ੪॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਧੈਰਾਗੀ॥ ਸਭਮਹਦਸੈਅਤੀਤੁਅ
 ਨੁਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਕਹਤਨਾਨਕਜੋਜਾਣੈਭੋਊ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਏਊ॥ ੬॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲ
 ੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਭੁਵਨਲਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾ
 ਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਸਦਹੀਨਿਧੈਤੇਰੋਨਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਦਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਨਾ
 ਵੈਕੋਸਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਦਾਤਕਰੋਦਾਤਾਰਾ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੇਕਉਜੋਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਨਰਿ

ਕਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਹਿਰੈਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਨਾਮੇਉਪਰੇਸਤਿਜਿਤੁ
 ਲੇਆਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਰਿਅ
 ਈਦੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥ ਆਪਿਉਪਰੇਸਤਿਕੁਲਉਪਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ
 ਧਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁਖਿਜਮਧੁਰਿਜਾਗਿ॥ ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੇਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਪਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੋਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਹਾਉ॥ ਅਤਿਰਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਤਸਾਚੀਹੋਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਮੇਲਾਦਾਹੋਇ॥ ੨॥ ਨਿਜਘਰਿਦਸੈਸਹਜਸੁਭ
 ਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਖਣਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹਉਰਪਾਗਿ॥
 ੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ ਕਲਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਉਰਪਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੇਪਾਵੈਛਰਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਦੁਲਭੁਹੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਦਸੈਮਨਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਨਾਮਨਨੁਲਹਿਸੇਇ
 ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਕ੍ਰਾਣਮਨਿਹਿਸੇਜਨਪਰਦਾਣੁ॥ ਗੁਰਵੈਸਬਦਿਨਾਮਲੀਸਦ
 ॥ ੩॥ ਸੇਸੇਦੁਜੇਕਲਿਗਹਿਆਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ ੪॥ ੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥
 ੩॥ ਕਲਜਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਗਿ॥ ਨਾਰੁਤਨਾਕਰਮਥਾਇਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਕਲਜਗਮਹਿਰਾਮੁਖ
 ਮੁਹੈਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਲਗੋਪਿਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੇਮਹਿਧਾਰਿ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇਅਗ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨਸਤਗੁਰਤੇਹੋਇ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਦਿਗਹਿਅ
 ਤਿਹੁਲੇਇ॥ ੩॥ ਕਲਜਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੇਹਰਹੁਤਿਨਕਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੇ
 ਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੩ ਘਰੁ ੨॥ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਦਿਆਪੇ
 ਤਿਸਨਾਜਲਹਿਅਪਿਕਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਧਿਰਥਾਜਲਸੁਗਵਾਈ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਵਿਰਪਾਦੇਹੁਧੁਧਾਈ॥ ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧਿਨਸਬਦੈਰੋਗਨਜਾਈ॥
 ੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਹਿਮੁਨਕੇਤੇਧਿਨੁਸਬਦੈਸੁਗਤਿਨਪਾਈ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇਰੋਗ

ਦਿਆਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਇਕਆਪੇਵਾਨਿਠਲਏਪੁਰੁਆਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪੁਰਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੇਪਾਇਆਸੁਖਦਸਿਅਮਨਿਆਏ॥ ੩॥ ਚਉਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਦਰਤਹਿਤਿਨਨਿ
 ਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਇਆ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਵਿਰਪਾਕੀਨੀਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੪॥ ਏਕਸੁਕੀਸਿ
 ਰਿਕਾਰਏਕਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਨਰੁਦ੍ਰਉਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੇਨਾਓਮਰੈਨਜਾਇ
 ਆ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਮਨਮੁਖਿਦੁਖਿਪਾਸਦਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸਮਿਧਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਸ੍ਰਹਿਰੋਗਗਵਾਦਹਿਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਸਤਸਗਤਿਮੇਲਾਇ॥
 ਨਾਨਕਤਿਸਨੈਦੇਵਡਿਭਾਈਜੋਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਮਤਾਕਾਲਸਭੁਰੋਗਿਦਿਅ
 ਪੇਤਿਨਜਮਕੀਧੈਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਲੀਜਮੁਨੇਨਿਨਅਵੈਨਿਨਹਰਿਗਾਧਿਅਓਰਧਾਰਾ
 ॥ ੨॥ ਨਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਾਰੇਆਇਆ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰੇਨਕੀ
 ਨੀਧਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੇਪੁਰੇਦਰੁਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੇ
 ਈਠਲਪਾਦਹਿਗੁਰਬਾਲੀਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਦੁਖਦਿਚਜੈਮੈਦੁਖਿਮ
 ਰੈਦੁਖਦਿਚਕਰਕਮਾਇ॥ ਗਾਰਭੁਜੇਨੀਦਿਚਕਰੇਨਨਿਕਲੈਦਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿਗੁਪਿ
 ਰੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਪੁਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜੈਸਨੈਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੀਦਡਿਭਾਈਜਿਸਨੈ
 ਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਤਾਠਲੁਪਾਏਸਚਕਰਲੀਸੁਖਸਾਰਾ॥ ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੇਹਰਿਲਾ
 ਗੋਹਰਿਨਾਮੇਧਰਹਿਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੇਤਾਮਸਤਕਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਪਿ
 ਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੁਰੇਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੩
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਸਬਦੁਧੀਚਾਰੈਸੇਜਨਸਾਚਾਜਿਨਕੇਹਿਰਦੇਸਾਚਾਸੇਈ॥ ਸਾਚੀਭਗਤਕਰਹਿ
 ਦਿਨੁਗਤੀਤਤਨਦੁਖਨਹੇਈ॥ ੧॥ ਭੁਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾ
 ਈਐਪੁਰੇਭਾਗਿਮਿਲੈਪੁਰੁਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਲੁਗਵਾਦਹਿਲਭੁਮਾਗਹਿਲਹਾਲ

ਭਵਿੱਧੁਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲਸਦਾਹੈਸਿਰਉਪਰਿਦੁਜੇਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇਭੇਖਭਵਹਰਿਨੁਗਤ
 ਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪਤਿਪਤਿਲੁਸੁਹਿਬਾਦੁਖਾਣਹਿਮਿਲਿਆਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦਹਿਨਾਮਿਮਿਲੇਦਰਿਅਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਦੁਸਿਅਚਰ
 ਸਾਂਚੇਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ਮਨਮਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੁਜੇਭਾਇਖ
 ਆਏ॥ਉਦਰੁਨੈਸਾਣੁਨਭਰੀਐਕਧਹੁਤਿਸਨਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅੰਦਰਾਮਰਮਿਰਾ
 ਤੋ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਧਾਮਨਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤਿਪਤਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਮਿਰਮਿਰਪੈਲਾਏ॥ਆਇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਆਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੁਜੇਲਾਏ
 ॥੨॥ਤਿਸੋਨੋਬਿਹੁਕੀਐਜੇਦੁਜਾਹੋਦੈਸਭਤੁਪੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਧੀਚਰਾਜੇ
 ਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪੁਰਸਾਚਾਸਦੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭਾਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਈਪਾਈ
 ਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛੁਤਾਸ
 ਤਿਜਗਪਰਮਸਿਧੀਚਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਤੈਤੈਮਾਦੁਸਦਰਤਹਿਦਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿ
 ਮਹਿਰਾਮਿਨਾਮਿਦਰਿਅਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਦਿਨੁਨਾਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੀਨਿਦਸਾਈ॥ਆਪਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ
 ਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪੁਰੈਹੋਗੁਣਵਾਰਤਾਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿ
 ਨਮਨਿਦੁਸਿਅਸੇਜਨਸੇਹੋਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਚਰਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਅਰ
 ਗਿਮਿਉਰਲੀਅਮਾਏ॥ਜੇਵਿਛੁਕਹੈਸੁਭਲਾਕਰਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਦਖਾਏ॥੪॥੬॥੧੬॥
 ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ਮਨਸਅਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਧਦੀਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਸੇਸ੍ਰੀਪਦੈਠਿ
 ਰਿਮੈਰੋਨਵਰੋਵਾਰਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮੇਖਦੁਪਾਇਆ
 ਇਛੁਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਏਕੋਰਵਿਹਰਿਅੰਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਗਵਹੈਅਮੋਗਹਰਿਪੁਭੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੋਹੋਰਥੇ

੨੧

ਸੁਖਨਪਾਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਨਸੇਦਿ ਆਦਾਤਾਸੇ ਅਤਿਗਏ ਪਛਤਾਗਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ ਠਿਗੁਰੁਖਨਲਗੋਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾ
 ਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਬਾਹੁਗੁਰੁਨਗਤੁਬਉਗਨਾਬੁਲਚੇਟਾਖਾਈ॥ ਮਰਿਮਰਿ
 ਜੀਸੇਸਦਾਸੁਖਪਾਏਦਰਬੀਖਬਰਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਦਾਰਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ ਹਿਰ
 ਯੋਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਸਦਲਗਾਗੁਰਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਖਕਰੇਬਹੁਤਚਿਤੁਤੋ
 ਲੈਅਤਿਰਿਕਾਮਕੋਧਅਹਿਕਾਰਾ॥ ਅਤਿਰਿਤਿਸੰਬੁਖਅਤਿਬਹੁਤੀਭਉਕਤਠਿਰੈਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਗੁ
 ਰਕੇਸਬਦਮਰਹਿਠਿਰਿਜੀਵਹਿਤਿਨਕਉਮੁਕਤਿਦੁਆਗਿ॥ ਅਤਿਰਿਸਾਤਿਸਦਾਸੁਖਹੋਵੈਹਰਿ
 ਗਾਖਿਆਉਰਧਾਗਿ॥ ੩॥ ਜਿਉਤਿਸੁਰੁਵੈਤਿਦੈਰਲਾਵੈਕਰਣਾਵਿਛੁਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਗੋਰਮੁਖਿ
 ਸਬਦਸਮਾਲੇਗਾਮਨਾਮਿਦੁਤਿਆਈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਹਉਮੈਮਾਏਅਮੇ
 ਹਿਖੁਆਇਆਦੁਖਖਟੇਦੁਖਖਾਇ॥ ਅਤਿਰਲੇਭਹਲਕੁਦੁਖੁਭਾਗੀਧਿਨਧਿਬੇਕੁਰਮਾਇ
 ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿਧਿਗੁਜੀਵਣੁਸੇਸਾਗਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਪਨੈਨਹੀਚੋਤਿਅਗਹਿਸਿਉਕਰੇਨਲਾਗੋ
 ਪਿਆਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਸੁਆਕਰਮਕਰੈਨਹੀਧੁਧੈਕੁਜਕਮਾਵੈਕੁਨ੍ਹੋਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਉ
 ਲਟੀਹੋਵੈਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪੁਰਾਪਾਇਆਦੁਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ
 ਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਤਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੯॥ ਭੈ
 ਰਉਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁਰਿਗੋਦਿਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਠਾਥੇਜਮਜਲ
 ਸਤਿਗੁਰਕਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਿਲਾ
 ਦੁਹਠਿਉਚੈਗਾ॥ ਸਾਸਨਤੇਬਾਲਕਗਮੁਨਕਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਾਉਪਦੇਸੈਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦਪਿਆਗੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਗਮਨਾਮੁਛੋਰੁਜੀਉਲੋਹਉਧਾਗੇ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹੈਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਇਆਗੇ॥

ਮਨਮੁਨਛੇਤੁਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥ਸਤਿਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਦਿਗਤਿਅਸਭੁ
 ਚਾਟੇਦਿਗਾਛੇ॥ਦੁਸਟਸਭੁਮਹਿਮਤ੍ਰਿਪਕਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖੋਹੇਇਰਪੁਰਾਇਆ॥੩॥
 ਗਥਿਖਤੁਗੁਰਿਧਾਇਆ॥ਭੀਤਿਅੰਦਾਗਿ॥ਹਰਿਤੇਰਾਕਰਤੁਪ੍ਰਲਏਉਥਾਗਿ॥ਖਿਨਮਹਿਭੁਇ
 ਆਨਰੁਪਨਿਕਸਿਅਥੀਮਉਪਾਇ॥ਹਰਦੁਕਸੁਨਖੀਧਿਰੁਰਿਅਪ੍ਰਹਲਾਦੁਲੀਆਉਥਾਗਿ॥੪॥
 ॥ਸਤਿਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਦਰੇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕਲਉਥਾਗੇ॥ਗਰਕੈਸਥਦਹ
 ਉਮੈਧਿਖਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਮਨਮਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੧੦॥੨੦॥ਭੈਰਉਮਹਲ ੩॥ਆਪੇਦੇ
 ਤਲਾਇਦਿਤੇਸਤਿਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੇਈ॥ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਦਾਈਤਿਨਮਨਦੁਖਨਹੋਈ॥
 ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥ਦੇਤਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਲਾਦੁਗਾਇਤੀਤਰਪਦੁਕਿਛੁਨਜਾ
 ਏਸਥਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਗਤਕੁਰਹਿਨਿਨੁਰਤੀਦੁਖਧਾਸਥ
 ਦੇਖੇਈ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਪੈਜੋਸਚਿਰਾਤੇਸਚੁਦਸਿਅਮਨਿਸੇਈ॥੨॥ਮੁਰਖਦੁਖਧਾਪਨੁ
 ਹਿਮੂਲਨਪਛਾਣਹਿਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ॥ਸਤਿਜਨਾਕੀਨਿਦਕਰਹਿਦੁਸਟਦੇਤੁਰਨੁ
 ਇਆ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਧਿਧਾਨਪਛੇਹਰਿਨਾਮੁਨਛੇਤੁਰੇਨਕਿਸੈਦਾਤੁਗਾਇਆ॥ਸਤਿਜਨਾਕ
 ਹਰਿਜੀਉਗਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇਨਾਇਆ॥੪॥ਆਖਈਪੈਜਾਪੇਰਾਖੇਭੁਗਤਾਦੇਇਦਤਿਅ
 ਈ॥ਨਾਨਕਰਰਦਾਕਸੁਨਖੀਧਿਰੁਰਿਅਪ੍ਰੈਰਕੀਖਧਰਿਨਪਾਈ॥੫॥੧੧॥੨੧॥੨੮
 ੧ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਕੁਭੈਰਉਮਹਲ ੪॥੫੫੨੧ ਹਰਿਜਨਸਤਿਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਪਗਲਾਇਣੁ॥ਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਭੁਜਸੁਰਤਿਸਭਾਇਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭੁਜਾਮੁ
 ਨਾਗਾਇਣੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਵਨਲੁਹਰਿਨਾਮਿਤਗਾਇਣੁ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਹਰਿਗਾਇਣੁ॥ਗਰਮਤੀਲੇਗਮਰਸਾਇਣੁ॥੨॥ਗੁਰਸਾਧੁਮੰ
 ਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਨਾਇਣੁ॥ਸਭੁਵਿਲਾਖਿਪਾਪਗਾਏਗਦਾਇਣੁ॥੩॥ਤੁਆਪੋਕਰਤਾਖਿ

ਸਟਿਧਰਾਇਣੁ। ਜਨਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਸ ਦਸਾਇਣੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭ੍ਰੇਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਬੋਲਿਹ ਰਿਨਾ ਮਸਫ
 ਲ ਸਾਘਰੀ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸਭੁ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨਹ ਰਿਭੁ ਜਨਾਨੁ ਰਹਰੀ॥ ਬਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇ
 ਲੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਉਤਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ
 ॥ ਕੇਵੇ ਕੇਵੇ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਉ ਅਠ ਸਠਿ ਸੁਰ
 ਸਰੀ॥ ੩॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਾਰੈ ਉਤਾਰੁ ਰਹੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਭ੍ਰੇਰਉ ਮਹਲਾ ੪
 ਸੁਨਿਤ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ਜਪ ਮਾਲੀ॥ ਪਿਰਦੇ ਫੇਰੁ ਲੈਤੁ ਪੁਨਾਲੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੁ ਬਨਵਾਲੀ॥ ਕਰਿ
 ਫਿਪਾ ਮੇਲੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁਰਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲਿ ਨਿਨਿ
 ਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁ ਘਾਲੀ ਐਸ ਬਦੁ ਸਰੀਰ ਕਸਾਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ ਗੁਰ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ॥ ਦਿ
 ਰਿਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਪਾਹਿ ਭੁਲੀ॥ ੩॥ ਹਮ ਬਧਰਿ ਕਹਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਾਰੁ ਨਰਿ
 ਨਿਹਾਲੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭ੍ਰੇਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਭੁ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੁਸੁ ਭੁਲਾ ਮਾਗਿ॥ ਤੁਸੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਹ
 ਰਿਸੁ ਖਦਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਪਾਪਾ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੁਮੇਰਹ ਰਿਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਦਸਿਦੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮਹ ਰਿਗਾ ਧਿਆ ਭਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨੇ
 ਰੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਤੁਨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿਸ ਭੁਭੇ ਬੁਧੁ ਗਿ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਹੁ ਜੁਗਿ॥
 ੪॥ ੪॥ ਭ੍ਰੇਰਉ ਮਹਲਾ ੪॥ ਪਰੁ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥
 ਮਸਤ ਕਰੁ ਗੁਰੈ ਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਧੁ ਸੁਰੁ ਨ ਜਪੀ ਐ
 ਉਧਾਗਿ॥ ਦੇਹੀ ਨ ਗਾਰਿਤ ਸਕਰ ਪਰਿ ਪਾਤੁ ਗਰਸ ਬਦੀ ਹਰਿ ਕਾਰੇ ਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਾਹ
 ਰਿਸੇ ਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਰ ਜਹ ਰਿਆ ਪਿਸਵਾਗਿ॥ ਤਿਨ ਕੁ ਵੀ ਮੁਤਾਜੀ ਲੋਕ ਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੀ
 ਕਾਰੁ ਕੀ ਆਕਰਤਾਗਿ॥ ੨॥ ਮਤਾ ਮਸੁਰਤਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਬਾਹਗਿ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਭੁਲ
 ਹੋਸੀ॥ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗਿ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਆਧੇ ਆਪੇ ਉਛਿਨ ਕਿ
 ਸੇ ਕਹੈ ਧੀਰਾਗਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਜਿਨ ਮੇਲਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੫

ਭੈਰਉਮਹਲ ੪॥ ਤੇਸਾਪੁਰਿ ਮੇਲੁ ਸੁਆਮੀ ਨਿਨਿ ਜਾਂ ਪੰਥਾਗਤੋ ਹੋਇ ਮਾਗੀ॥ ਤਿਨ ਕਾਰ ਸੁਰੇਖ ਮਨੁ ਧਿ
 ਗ ਸੇਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਤਿਨ ਕਉ ਉਬਲਿ ਗਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਿਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿ
 ਤਾ ਸੁਆਮੀ ਹਮਦ ਸਨਦ ਸਕੀ ਜੈ ਪਨਿ ਗਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮ ਨਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਮਿ
 ਆ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾਲਾ ਹੋਇ ਰਿਦਾਮੀ ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮਾਗੀ॥ ੨॥ ਨਿਨਿ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਧਨ ਪਾਇ ਆਤੇ ਹਰਿ ਰਗ ਗਿਕਾਰੇ ਮਾਗੀ॥ ਤੇਨ ਰਨਿ ਕਸੇ ਭੁਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕਰ ਕਾਏ ਸਿਰਜਨ ਗਈ॥ ੩॥
 ਹਰਿ ਆਪ ਬੁਲਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਆਪ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਗੁ ਗਈ॥ ਹਰਿ ਨਿਸੁਤੁ ਮੇਲਹਿ ਸੇਤੁ ਪਮਿਲ ਸੀ ਜਨ ਨਨ
 ਕ ਕਰਿ ਆਏ ਹਜਤਿ ਦਿਗਈ॥ ੪॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੪॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੋਹੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵੀਰਤੁ ਹਰਿ
 ਸੁਨਣੇ॥ ਨਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਆਮਨੁ ਭੀ ਨਾ ਤਿਨ ਹਮ ਸੇਵ ਹਨਿਤੁ ਚਰਣੇ॥ ੧॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਇਤੁ ਰ
 ਣੇ॥ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੋਹੀ ਨਜਾਰੀ ਹੋਇ ਦਾਇਤੁ ਗਨਣੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ
 ਗਾਵੁ ਲੇਗੁ ਹਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ॥ ਜੇ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇਗੁ ਰਵੇਗਾ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ॥ ੨॥ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਦੰਸੁ
 ਪੰਨ੍ਹ ਸੇਖਿ ਤਾਪੰਨ੍ਹ ਸੁਆਤਾ ਨਿਨਿ ਜਨ ਜਾਣੇ॥ ਨਿਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾ ਸਿਪਿ ਆਇ ਆਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਸ
 ਣੀ ਰਗ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੋਹੀ ਦਿਖਿ ਭੁਗਤਾ ਹਰਿ ਪਰਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਜ
 ਨ ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ॥ ੪॥ ੭॥ ੩੬॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਭ ੧॥ ਸਗਲੀ ਥੀ ਤਿਪਾਸਿ ਠਾਰਿ ਰਾਖੀ॥ ਅਸਟ ਮਥੀ ਤਿਗੋ ਧਿਰ
 ਜਨ ਮਾਸੀ॥ ੧॥ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਰਾਰਾਇਣਾ॥ ਜਨ ਮਮਰਨੁ ਤੇਰਹੁ ਤਨਾਰਾਇਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕਰਿ ਪੰਨ੍ਹੀ ਰਖਵਾਇ ਉਚੰਗਾ॥ ਉਚੰਗਾ ਜਨ ਮਨ ਮਰੈ ਰੇਸਾ ਕਤ ਰੇਗਾ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਪਦੇ ਹਿਲੇ ਰੇਨੀ॥
 ਸੇਮਖ ਜਲ ਉਚਿਤੁ ਕਹਿ ਰਾਕੁ ਰੇਨੀ॥ ੩॥ ਜਨ ਮਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਉਸਮਾ
 ਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਉਠਤ ਸੁਖੀ ਆਏ ਠਤ ਸੁਖੀ ਆਗਾ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੇ ਜਾ ਮੈ ਸੀ ਬੁਝੀ ਆ
 ॥ ੧॥ ਰਾਖਾਏ ਕੁਹ ਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਪਾਵਾ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਇ ਅਚਿਤੁ ਜਾਗਿ
 ਅਚਿਤਾ॥ ਜਗ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹ ਤੀਤਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਿ ਦੁਸਿ ਆਬਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਗਾ॥ ਕੁਹ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥੩॥੧॥ ਭ੍ਰੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਰਤਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹਰਸਦਨਾ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੇ ਨਿ
 ਦਨਾ॥੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਨੇ ਬੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਕਾ ਬੋਝਾ ਉਨਤੀ ਰਬ ਪੁਜਾ
 ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੨॥ ਪੁਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਜਾਰਉ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਲੇਰਿ ਦੇਨ ਮਸਕਾਰਉ॥
 ੩॥ ਨਾਹ ਮਹਿੰਦੁ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਅਲਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿਰੁ ਪਰਾਨ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕੀ ਆਵਖਾਨਾ॥ ਗੁਰਪੀ
 ਰ ਮਿਲਿਖੁ ਦਖਸੁ ਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭ੍ਰੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੀਧਿ ਮਾਨੀ॥ ਪਾਚ ਮਿਠਾ
 ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ॥੧॥ ਸਤ ਸੀ ਗਲੇ ਚੜ੍ਹਿਓ ਸਿਕਾਗਾ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨ ਘੋਰ ਹਥੀ ਆਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ
 ਖੇਰ ਬਿਰਤ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ॥ ਅਹੇ ਰਾਪਾਇਓ ਘਰ ਕੇ ਗਾਇ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਏ ਹਾਇ॥
 ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇਗਾ ਏਥਾਂ ਢੇਬਾਇ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀ ਨੋਦਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥੪॥੪॥ ਭ੍ਰੋਰ
 ਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚ ਲੋਚ ਖਾਵਾਇਆ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ॥੧॥ ਸਿਤ ਜਨ ਕੀ
 ਲੇਹੁ ਮਤੋ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਬਰ ਕਉ ਬੁਨਿਰਪਵਾਇਆ॥ ਨਹੁ ਬੀਜੈ ਮਧਿ
 ਕਸੁ ਕਾਇਆ॥੨॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੁਰਖੇ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਸਪਦ ਨੁ ਲਾਇਆ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ
 ਖਲੁ ਹਨੁ ਜੇ ਸੇਗਾ ਹਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋਨ ਵਰਸਾਇਆ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤ ਕੋ ਲਾਇ
 ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬਣਤਿ ਬਣਾਇਆ॥੫॥੫॥ ਭ੍ਰੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਹੀ
 ਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰਾ॥੧॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਅਕੋ ਕਾਮਾ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਜਾ ਕੀ ਸਦਛਾਮਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਬਿਨੁ ਸੀਬਿ ਪਰੀਤਿ॥੨॥ ਅਤਿ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹਾ
 ਰਣਾ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਮੇਰਾ ਨਾਰਾਇਣਾ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ॥੪॥
 ੬॥ ਭ੍ਰੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੇ ਵਖੁ ਪਾਛੇ ਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਅਧਿਕੁ ਗਿਹ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ
 ਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗੁਰੁ ਉਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰ ਅਮਰੁ ਬਿਰੁਧੀ ਵੇ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਹ ਦਸ ਬੁਰਦ ਜੇ ਵਰਬਾਰੇ॥੩॥ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਆਏ॥੪॥੧॥ ਭ੍ਰੋਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮ
 ਨੋਰ ਬਾਵਹਿ ਹਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸਿਰੀ ਪਾਥਾ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਨਾਮਾ॥ ਜੇ ਸਿਮਰੇ ਤਿਸ

ਕੀਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁ ਨਿਜੋ ਨਿਕੁਆਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਪੁਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ
 ਮਭੁਏ ਨਿਰਕਾਮ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨ ਮਪੁਰਨ ਆਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸਇਹੁ ਕੀ ਆਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਖਨ
 ਲਗੋ ਤਿਲਕ ਮੂਲਿ ॥ ਦਸਟ ਬਾਹ ਮਣੁ ਮੁਆਰੋ ਇਕੋ ਸੁਲ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥
 ਪਾਪੀ ਮੁਆਗੁ ਰਪੁਤਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਅਪਣਾਖ ਸਮੁਜਨ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ
 ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰੁ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਆਬੀਚਾਰੁ
 ਕਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਅਲੇਖੁ ਪਾਪੀ ਪਚਾਇਆ ਬੁਝਿ ਆਸ
 ਰਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਖੁਬੁ ਤੋਰਨਾ ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਸੁਣੁ ਨੀਗੁ
 ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥ ਅਚਰਜ ਤੇਰੀ
 ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੨ ॥ ਨੀਧਰਿ ਆਧਰ ਪਨ ਕੁਦਾਇ
 ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਰੋਣਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮਿ ਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜੀ
 ਅਪਰਾਨ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾਭਾਣਾ ਸ
 ਤਿਕਰਿਸਹਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹਾ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਮਹਿ ਇਕ ਨਾਮ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋ
 ਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਜ
 ਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੁਰੁ ਤੋਰਨਾ ਉ ॥ ਪੁਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਗੁਣ ਗਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਸਿਰਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਪਾਵੈ ਪੁਰੁ ਕੈ ਦੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਕਾਇਆ ਏ
 ਚਰਣ ਪੁਰੁ ਸੇਵਾ ॥ ਪੁਰਿ ਬਾਛਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨ ਰੋਵਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਠਿ
 ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਪੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਰਾਇਣਾ ॥ ਪਾਪੀ ਕੀਰਤਿ ਕਤਰੁ
 ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀ ਉਲਾਹੀ ਪੀਤਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ

ਈਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਨਾ ਬਿਰਟੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਦੇਖੀ ਅਪਣ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ॥
 ॥ ਅਗੈ ਨਜਾਈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਹਿਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
 ਪਰ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲ ਉਪਾਦ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖ ਦਤਾ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਕਰਹਿ ਅਨਸੇਵਕ
 ਨਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਮਾਤਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਗੋਦਿ ਦੁਹਾਨਾ॥ ਅਦਰਉ ਪਾਦ ਸਗਲ ਮੇਰੇ ਬੇਜੋਰਿ ਤ
 ਰੀ ਐਤਿ ਤੁ ਬਿਗਰ ਸਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡੁ ਮੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅਪਿ ਅਗਿਆ
 ਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗਰੇਖ ਸੁਸਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਪਿਰਿ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ
 ਸਕਤ ਕਰਤੇ ਮੇਰਾ॥ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਪੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਦੁਜਲਿ ਛੇਰਾ॥ ੩॥ ਹਿਮਜਗਤ ਪਤ ਪਸ
 ਰੁ ਸਿਮਤ ਟਰੀ ਰਬਿ ਨੀ ਪਾਇਆ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਪ ਪੈ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ
 ਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਨ ਮਹਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਮਹਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਓੜਾ
 ਆਏ॥ ਠੰਡ ਪਾਰਜਟ ਪਾਰੇ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਦਰਤ ਨੇ ਮਤੀ ਰਥਾਏ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਮਨ ਆਏ॥ ਉਤੁ ਪਇ
 ਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰਨ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਗੁ ਬੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੋਖਿ
 ਓੜਿ ਤਜਗ ਮਕਾਪ ਨਾਏ॥ ਸੁਪੀਤ ਪੀਸੁ ਰਮੁ ਨਿਮਹਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਨਟਿ ਨਾਇਕ ਨਿਰਤਾਏ॥ ੨॥ ਚਰਮਹਿ
 ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਮਹਿ ਪੋਖਿ ਓੜਿ ਦਰਸ ਅਸਟੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ ਸਭੁ ਮਿਲਿਏ ਕੇਵੇ ਕੁਵਖਾਨ ਹਿਤ ਉਕਿਸ ਤੇਕ
 ਹਉ ਦੁਰਾਏ॥ ੩॥ ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਹੀ ਮਕੀ ਮਕੀ ਮਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ
 ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਨਾਈ ਐਨਿਹ ਪਾਇ ਪਰਗਟੀ ਆਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਕਟਿ
 ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਝਾਵਿ ਉਕੇਰੇ॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਠਰਤਾ ਛੇਰੇ॥ ਜੇ ਨਿਕਟੇ ਅਰੁ ਭੁਟੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਸਭੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੇ ਕੋਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਟੁ ਦਿਰਲ ਕੇ ਲਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰਕਿਰਾ ਜਾਇ॥ ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਖਿ ਆਕਰਿ ਖਾਇ॥ ਪਈ ਠਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਨ ਜਾਨਿ ਆਯਾ ਧਾਤੁ ਗੁਰੁ ਜੇ ਭੁਰ ਮਿਭੁਲਾ ਨਿਅਾ॥ ੨॥ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਨੈ ਬੇਲੈ ਕੁਝੁ॥ ਮਾਇਆ ਅਯੁ
 ਠਹੈ ਮੁਝੁ॥ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸਤੁ ਦਿਸੈ ਤਿਰਿ ਜਾਇ॥ ਧਾਤੁ ਗੁਰੁ ਜੇ ਭੁਰ ਮਭੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕ ਕਰਮ ਲਿ

ਖਿਅਲਿਲਾਟਾ। ਸਤਿਗੁਰਮੇਦੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ। ਅਤਿਰਿਥਾਹਰਿਨਿਕਟੇਸੇਇ। ਜਨਨਾਨਕਅਪਦੇ
 ਨਜਾਵੇਕੋਇ॥ ੪॥੩॥੧੬॥ ਭੁਓਰਓਮਹਲ ੫॥ ॥ ਜਿਸੁਤੁਰਾਖੈਤਿਸੁਕਉਨਮਾਰੇ॥ ਸਭੁਤੁਰਾ
 ਅਤਿਰਿਸਗਲਸਮਾਰੇ॥ ਕੋਟਿਉਪਾਦਚਿਤਵਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਸੇਜੇਵੈ॥ ਜਿਕਰੈਜੇਨਦਿਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਖ
 ਹੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਪਾਗਿ॥ ਤੇਰੀਸਰਣਤੇਰੇਦਰਬਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਸੇਦਿਆਨਿਰਭਉਸੁਖਰਤ
 ॥ ਤਿਨਭਉਦੁਰਕੀਆਏਕੁਪਗਤਾ॥ ਜਤੋਕਰਹਿਸੇਈਛੁਨਿਹੋਇ॥ ਮਾਰੇਨਗਖੈਦੁਜਾਕੋਇ॥ ੨॥
 ਵਿਆਭੁਜੇਚਹਿਮਦਸਥਾਇ॥ ਅਤਿਰਿਜਾਪ੍ਰਿਧੁਸੁਜਾਣਾ॥ ਏਕਟੇਕਏਕੇਆਪਾਗੁ॥ ਸਭੁਕਿਛੁ
 ਜਾਣੇਮਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਉਪਰਿਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਨਕਕੇਸਭੁਕਾਜਸਦਾਗਿ॥
 ਤਿਸਕਾਗਾਖਾਏਕੋਸੇਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਅਪਹਿਨਸਾਕੋਇ॥ ੪॥੪॥੧੭॥ ॥ ਭੁਓਰਓਮਹਲ ੫॥
 ਤਉਕਹੀਐਜੇਹੋਦੇਧਾਹਗਿ॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਦਿਸਰੈਨਰਹਗਿ॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਦੁਜਾਭਾਏ॥ ਵਿਆ
 ਕਹੀਐਜਾਹਰਿਆਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਮੇਹਕਰੇਕਰਿਪਾਰਿਅੰਗ॥ ਬਿਨਨਾਵੇਕੁਮਿਭੁਮਿਹੋਖ
 ਪਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਦੁਜਾਕਰਤਾਰੁ॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਅਨਿਆਇਕੇਮਰਤਾਰੁ॥ ਤਉ
 ਕਹੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੇਨਾਹੀ॥ ਵਿਆਕਹੀਐਜਾਭੁਰਪੁਰਿਸਮਾਹੀ॥ ੨॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਕਿਛੁਹੋਇਪਿ
 ਛੁਣੇ॥ ਤਉਕਹੀਐਜੇਕੁਲੁਰੰਝਾਣੇ॥ ਗੁਰਕਹਿਅਜੇਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭੁਤੇ॥ ਤਥਕਾਛੁਛੋਡਿਅਚਿਤ
 ਹਮਸੇਤੇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਤੁਹੈਠਾਕਰਸਭੁਕੇਤੇਰਾ॥ ਜਿਉਂਭੁਏਤਿਉਕਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ ਯਤੀਅਨਸਤਇਕੁਰ
 ਹਿਅਸਮਾਇ॥ ਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥ ੪॥੫॥੧੮॥ ॥ ਭੁਓਰਓਮਹਲ ੫॥ ਬਿਨਯਾਜੇ
 ਕੋਸੇਨਿਰਤਕਾਰੀ॥ ਬਿਨੁਕੀਠੈਕੋਸੇਗਾਦਨਹਾਰੀ॥ ਜੀਲਬਿਨਾਕੇਸੇਬਜੇਰਥਾਧਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਧਿਰ
 ਬੈਸਭੁਕਾਜਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਹੁਕੋਤਰਿਅੰਗ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੇਪਾਰਿਪਾਰਿਅੰਗ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਹਾਕੇਧਕਤਾ॥ ਬਿਨੁਸੁਦਨਾਕਹਾਕੇਸੁਨਤਾ॥ ਬਿਨੁਨੇਤਥਾਕਹਾਕੇਪੈਖੋ॥ ਨਾਮਬਿ
 ਨਾਨਕੁਕਹੀਨਲਖੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੇਈਪੀਠਿਤਾ॥ ਬਿਨੁਅਮਰੇਕੋਸੇਗਾਜਮੀਠਿਤਾ॥
 ਬਿਨੁਧੁਏਕੋਸੇਮਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਓਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਧੋਰਾਗਾਕਹਾਧੋਰਾਗੀ॥

ਬਨੁ ਉਤਿਅਗਿਕਹਾ ਕੋਉਤਿ ਆਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਧਾਮਿ ਪਚਿਕਹਾ ਮਨੁ ਚੁਗੇ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਦੀ ਸੁਰੇ
 ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆ ਕੈ ਸੇਗਿ ਮਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਪਿ ਆਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਭੋਕ ਬਨੀ ਸਰਧਾ ਬਿ
 ਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਬਾ ਬੀਚਾਰ॥ ੫॥ ੩॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ੧੭॥ ਮੈਰੇ ਗਮਾਨੁ ਖਕਉ ਦੀ
 ਆ ਕਮੇਰੇ ਗਮੈ ਗਲ ਧਸਿਲੀ ਨਾ॥ ਦਿਸਟਿ ਰੇਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਗਾ ਖਪਗੇ ਕਰੇ ਗ
 ॥ ੧॥ ਜੋ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਸੇ ਰੇਗੀ॥ ਰੇਗਾ ਰਹਤ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਦੁਰੇਗਿ ਮੀਨ
 ਸਮਝਾਨੇ॥ ਧਾਮ ਨੇਰਿ ਗਿਰੁ ਦਰਬਿਨ ਸਾਨੇ॥ ਹੇਤੁ ਰੇਗਾ ਕਾ ਸਗਲ ਸਮਾਗਾ॥ ਤਿਥਿ ਪਿਰੇ ਗਮਾਹਿ
 ਪੇਖਿ ਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਰੇਗੇ ਮਰਤਾ ਰੇਗੇ ਜਨ ਮੈ॥ ਰੇਗੇ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੋ ਨੀਕੁ ਰਮੈ॥ ਰੇਗਾ ਧੰਪਰ ਹਨਰ
 ਤੀਨ ਪਾਵੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਰੇਗੁ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਵੇ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਸੁ ਕੀ ਨੀਦੁ ਏ ਆਯਾ ਧਾਪਕ
 ਰੇਗਾ ਕੁਕਰਿਲੁ ਏ ਆ॥ ਤੁਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਪ ਸੰਗੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰੇਗੁ ਮਿਟਾਇ ਆ॥
 ੩॥ ੧॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ਨੀਤ ਆਵੈ ਤਾ ਮਗ ਅਨੰਦਾ॥ ਨੀਤ ਆਵੈ ਤਾ ਸਬੁ ਦੁਖ ਭੁਜਾ॥ ਨੀ
 ਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਰਪਾ ਪੁਰੀ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕ ਬਹੁ ਨ ਸੁਰੀ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਰਿਗ ਮਗਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ॥
 ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਰੰਗਿ ਗੁ
 ਲ ਲਾ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਗਲਾ॥ ੨॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਪਨਵੰਤਾ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਭ
 ਰੰਤਾ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਬੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਚੁਕੀ ਕਾਣੇ॥ ੩॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸਹਜ ਘਰੁ
 ਪਾਇ ਆ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਨੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤ ਨੁਕਰਨਾ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
 ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ॥ ਧਾਪਹ ਮਾਰਾ ਸਦਾ ਚਰੀ ਦੀ॥ ਭਾਈ ਹ
 ਮਾਰੇ ਸਦੀ ਜੀਵੀ॥ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਦਾ ਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਕਟਿਹ ਮਾਰਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਮ ਸੁ
 ਧਾਇ ਆਤਾ ਸਬੁ ਹਿਸੁ ਹੇਲੇ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪਿਤਾ ਸੈਗਿ ਮੇਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਦਿ ਰਮੇਰੇ ਸਬੁ ਤੇਉ ਚੇ॥
 ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੁਣੇ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦੀ ਨਿਹਚਲੁ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੁਟੁ ਅਥੇ ਚਲੁ॥ ੨
 ॥ ਸੇਭ ਮੇਰੀ ਸਬੁ ਜਗ ਅੰਤਿ ਗਿ॥ ਬਾਜੁ ਹਮਾਰੀ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਿਗਿ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਾਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ॥ ਭੁਗ

ਤਹਮਾਗੀਸਤੁ ਨੀਲੇ ਦੀ॥ ੩॥ ਪਿਤਾਮਹਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝਾ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਰ ਲਕੀ ਨੀ ਸਾਂਝਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਉਪਿਤਾਪਤੀ ਨੇ॥ ਪਿਤਾਪੁਤਰੇ ਵੈਰੀ ਗਿਲੀ ਨੇ॥ ੪॥ ੫॥ ੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੧॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਤੋ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਪੀਤੁ ਮਥਖ ਸਾਤੋ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਰੋਈ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਨਾਇ॥ ਸਭੁ ਫਲ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਭਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤ ਗੁਰੁ ਆਰੇ ਸਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਸਾ॥ ਨੁਕਾਪੁ ਨ ਦਾਤੁ ਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆ
 ॥ ਖਸਮ ਤੂੰ ਹੋ ਸਭੁ ਨਾ ਕੇਰਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੁ ਕੇ ਕਾਸਟੁ ਹਰਿ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਬ ਲਮਿਰਿ ਰਿ
 ਸਰਿ ਆ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਸ ਭਿਛਲ ਪਾਏ॥ ਚਿਤਾ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਹਰਾਮ ਖੇਰ ਨਿ
 ਰਗੁਣ ਕਉ ਤੁਠਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਖਿ ਤੁਠਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਇ ਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਦੇ ਖਿਰੁ ਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਤਾਜੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
 ਨਾਸਾਜੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਸਕਾਰਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਜੈ ਸਾਨਾਂ ਹੀ ਕੇਰੇ
 ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਸੁਲਾਗਾ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
 ਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀਵਡਿ ਆਈ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਏ ਸਭੁ ਨੀਧਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
 ਰਾ ਤਾਨੁ ਨਿਤਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਰਿਦੀ ਬਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇ ਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮੇ
 ਰਾ ਜਿਨ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਆਤਿ ਸੁਭਉ ਨ ਧਿਆਪੋ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ
 ਆਤਿ ਸੁਖੁ ਨ ਸਤਿਪੋ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਧੇ ਸਿਖਿ ਤਿਥੇ ਦਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਨਾ ਹੀ ਕੇਰੇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੪॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਕਉਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਪਾਪੁ ਤਨੁ ਤੇਗਾਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਸ
 ਗਲ ਪੁਰਖਾਇ ਆ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਅਠ ਸਠਿ ਮਜਨਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਤੀਰਥੁ ਮਰਾਹਿ ਕੇ ਨਾਮੁ॥ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇ ਸਿੰਘਾਤੁ ਗਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਦੁਖ ਦੁਰਪਰਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਅਤਿ ਮੁੜੁ ਸੁਗਿਆ
 ਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਉਜੀ ਆਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਜਮੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵੈ॥
 ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਦਰਗਾਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਹੋਸਾਧਾ ਸਿ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਗੀ ਸਾਨੀ ਰਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ

ਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਪਰੋਨਾਮਪੁਨਹਰਾਗਾਅਵਰ
 ਕਰਮਲੋਕਹਿਪਤੀਆਗਾ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾਰ
 ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੇਤਾਕਉਵਾਗਾ॥ਸਿਮਰਨਤਾਕਉਮਿਟਹਿਸਤਾਪਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮ
 ਨਾਸੁਜਪਤਪੁਰਨਸਭਿਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦਿਸਟਦੁਖਤੁਰਾਨਹੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮ
 ਨਿਗਹੋ॥ਅਨਕਭਗਤਜਾਕੇਰਨਪੁਜਾਗੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹਾਰੀ॥੨॥ਧਿਨਮਹਿਉਦੇਸੁ
 ਕੁਰਕੁਰਿਅਗਾ॥ਧਿਨਮਹਿਸੁਕੇਕੀਨੇਹਰਿਅਗਾ॥ਧਿਨਮਹਿਨਿਬਾਏਕਉਦੀਨੇਥਾਉ॥ਧਿਨਮਹਿਨਿ
 ਮਾਏਕਉਦੀਨੇਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭੁਮਹਿਏਕੁਰਹਿਅਭੁਰਿਪੁਰਗਾ॥ਸੇਜਾਪੈਨਿਸੁਸਤਗੁਰਪੁਰਗਾ॥ਹ
 ਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਗੁ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
 ਮੇਰਦੁਹਾਗਨਆਪਸੀਗਾਰੀ॥ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖਅਰੁਸਗਲਸਤਾਪਾ॥ਗੁਰ
 ਤੇਏਮੇਰੇਆਈਥਾਪਾ॥੧॥ਸਖੀਸੰਹੇਰੀਮੇਰੇਰਸਤਅਨਿਦਾ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਭੁਏਮੇਹਿਕੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਤਪਤਬੁਝੀਪੁਰਨਸਭੁਆਸਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭੁਏਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਧਿਸਮ
 ਦਾ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਰਸਾਦਾ॥੨॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭੁਏਗੋਪਾਲਾ॥ਤਾਕੇਦਰਸਨਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ਸਰ
 ਬਗੁਣਾਤਾਕੇਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਸਤਗੁਰਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾ॥
 ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਜਨਪ੍ਰਕੁਰਾਏ॥ਤਾਕੀਰਨੁਧਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੪॥
 ੧੪॥੨੭॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁਆਵੈ॥ਏਸੁਆਭੁਜਤਕਿਛੁਨਸਕਮਾਵੈ
 ॥ਸੋਰਹਿਨਸੁਮੰਜੁਰੀਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾਧਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ਆਇਆਲਗਿਭੁਲੇ
 ਸੀਸਾਗੁ॥ਆਪਬੁਲਾਇਆਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ॥ਰਹਿਅਧਿਰਥਾਧਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪੇਖਤਮਾਇਆਰੰਗਧਿਹਾਇ॥ਗਜਬਜਕਰੈਕਉਡੀਰੰਗਿਲਾਇ॥ਅੰਧਿਉਹਾਰਬੰਧਮਨੁ
 ਪਾਵੈ॥ਕਰਣੈਹਾਰਨਜੀਅਮਹਿਅਵੈ॥ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾ
 ਰਜਮਾਇਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੇਕੁਮਨੁਲੀਨਾ॥ਤਜਨੁਆਜਿਉਜਲਧਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕੇ

ਗਖੋਹੇਹਰਿਅਪਿ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦੁਜਪਜਾਪਿ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਅਗਾਨਾ
 ਕਸਤਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਅਪਣੀਦਇਅਕਰੇਸੇਪਾਏ।ਹਰਿਕ
 ਨਾਮੁਮੀਨਿਦੁਸਾਏ।ਸਾਚੁਸਬਦੁਹਿਰਦੇਅਨਮਾਹਿ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਹਮ
 ਨਮਜੀਅਕੇਅਧਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦੁਜਪਹੁਨਿਤਭਾਈ।ਤਾਰਲਏਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥
 ਜਿਸਕਉਲਿਖਿਅਹਰਿਏਹਨਿਧਾਨੁ।ਸੇਜਨਦਰਗਹਪਾਦਹਮਾਨੁ।ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਗੁਣ
 ਗਾਉ।ਆਗੇਮਿਲੇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ ੨॥ ਜੁਗਹਜੁਗੀਤਹਿਦਿਉਤੁਸਾਗਾਹਰਿਮਿਮਰਨਸਾਚਾ
 ਰਾਗ।ਜਿਸੁਲਲਾਇਲਏਸੇਲਾਗੇ।ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਅਜਾਗੇ॥ ੩॥ ਤੇਰੇਭਗਤਭਗਤ
 ਕਾਅਪਿ।ਅਪਨੀਮਹਮਾਅਪੇਜਾਪਿ।ਜੀਅਜਤਿਸਭਤੇਹੈਗਾਥਾ।ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦੁਜੀਸਾਖਿ॥
 ੪॥ ੧੬॥ ੨੬॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਨਮਹਮਾਰੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ।ਨਮਹਮਾਰੇਅਵੇਕਾਮੀ।ਹੈ
 ਮਿਰੇਮਿਰਦਿਅਹਰਿਨਾਮ।ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੇਰਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਨਮਰਤਨਮੇਰੈਭੰਡਾਗ।ਅਗਮਅਮੋ
 ਲਾਅਪਰਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਨਮਹਮਾਰੇਨਿਹਚਲਪਨੀ।ਨਮਕੀਮਹਮਾਸਭਮਹਿਬਨੀ।ਨ
 ਮਹਮਾਰੇਪੁਰਾਸਾਰ।ਨਮਹਮਾਰੇਬੋਧਰਦਾਰ॥ ੨॥ ਨਮਹਮਾਰੇਭੋਜਨਭਾਉ।ਨਮਹਮਾਰੇਮਨਕਾ
 ਸੁਆਉ।ਨਮਨਦਿਸਰੈਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਨਮਲੈਤਅਨਹਦਪੁਰੇਨਦਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਵਿਰਪਾਤੇਨਮੁਨ
 ਉਨਿਧਪਾਈ।ਗੁਰਵਿਰਪਾਤੇਨਮਸਿਉਬਨਿਆਈ।ਪੀਨਦੰਤੇਸੇਈਪਰਧਾਨ।ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੩੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ॥ ਤੁਮੇਗਪਿਤਤੁਹੈਮੇਗਅਭਾ।ਤੁਮੇਰੇਜੀਅਪੁ
 ਨਸੁਖਦਤਾ।ਤੁਮੇਗਠਾਕੁਰਹਉਦਸੁਤੇਗਾ।ਤੁਮੁਖਿਨੁਅਵਰਨਾਧੀਕੇਮੇਗ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰ
 ਦੁਪ੍ਰਭਰਾਤਿ।ਤੁਮਗੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਗਤਿ॥ ੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਮਤੇਰੇਜਤਿਤੁਬਜਾਦਨਗਾਰ।
 ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਦਤਾਰਾ।ਤਉਪਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਨੋ।ਪਾਇਪਾਇਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿ
 ਸਮਾਣੇ॥ ੨॥ ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ।ਸਾਧਸੰਗਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ।ਤੁਮਗੀਦਇਅੰਤਰੇ
 ਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ।ਤੁਮਗੀਮਾਇਆਤੇਹੈਇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ ੩॥ ਹਉਬਲਿਹਾਰਜਾਉਕੁਰਦੇ

ਛਲਦਰਸਨਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ। ਦਇਆ ਕਰ ਪੁਠਾ ਕੁਰ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਤੇਰਾ॥
 ੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰਾ। ਉਚ ਤੇ ਉਚ
 ਕਾ ਬਾਨਾ। ਵੇਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਤਿਸ ਸਰਣਾ ਈਸਰ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ
 ਲੇਸੇਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਬਲ ਖੋਲ੍ਹਾਹਿ। ਜਾ ਕਾ ਕੁਰਦਾਸ ਸਭ ਪਰਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ
 ਅਸਾ ਪੁਰੈ ਸੀਰੀ। ਭੁਗਤ ਅਗਾਧ ਹਿਅ ਨ ਦਿਨੁ ਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਦੇਰੇ ਤੇਟ ਨਾਹੀ ਭੁਭਾਗ। ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਧੇ ਬ
 ਨਾਗ। ਜਾ ਕਾ ਪੁਰ ਮਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਰਪਾਤ ਸਾਹਾ ਸਾਨਾ ਸੇਇ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਉਟਤਿ ਸੇ ਕੀ ਅਸਾ
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਗਤਿ ਸਕੈ ਪਾਸਾ। ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਸਭੁ ਨ ਕਾਪ ਨੁਰਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ॥
 ੧੯॥੨੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰੇਵ ਨਾਗੀ ਰੇਜ ਬਨਾਇ ਅਗਾ ਬਲ ਨ ਧਰਤ ਨ ਕਉ ਸਨ ਬੀਪੁ
 ਰੇਤ ਅਇਅਗਾ। ਬੁਝੈ ਬੇਰਾਗ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਇ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਛਿਰ ਸੇਗ ਨ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਧਿਖਿ ਅਰਾਸ
 ਤੁਪੈ ਪਾਸਾਗਾ। ਦਿਰਲੇ ਕੀਨੇ ਨਾਮੁ ਅਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਧਿ ਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਧਿ ਆਪਿ। ਜੇ
 ਲਪਟਾਨੇ ਤਿਸ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਾ। ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਧਿਨੁ ਨ ਧੁਪਿ ਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨ ਬਭੁਰਾ ਕੀ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਸ੍ਰਾਂ
 ਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝੈ। ਸ੍ਰਾਂਗ ਉਤਾਰਿ ਐ ਛਿਰ ਪਛੁਤਾਵੈ। ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈ ਸੇ ਬਰਤ ਨਾਗਾ॥
 ਤੇ ਸੇ ਪਰਪਰਿ ਮੇਹ ਬਿਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਏਕ ਬਸਤ ਜੋ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕੋਹੋਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਅਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ॥ ੪॥੨੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥
 ਸਤਿ ਕੀ ਨਿਰਜੋਗੀ। ਬੁਢ ਨਾਮੁ ਤਿ ਕੀ ਨਿਰੋਗੀ। ਕਰਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕੀ ਨਿਰਦੁਖ ਸਾਗਾ। ਭਾਨੁ ਦੇਤ ਨਿਰ
 ਕ ਕਉ ਜਾਮਾ। ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਹ ਜੋ ਬਾਨਾ। ਤਿਨ ਨਿਰਕ ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਸਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਗਤ ਕੀ ਨਿ
 ਰਾ ਕੀ ਪੁਛੈ ਦੋ। ਭੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਾ ਨਰ ਕਉ ਦੋ। ਭੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਾ ਨਰ ਕਮ ਗਲੇ। ਭੁਗਤ ਕੀ ਨਿਰਾ
 ਗ ਜੇਟ ਲੇ॥ ੨॥ ਨਿਰਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤੁ ਨਾਹਿ। ਅਧਿਧੀ ਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ। ਚੇਰ ਜਾਰਨੁ ਆ
 ਰਤੇ ਬੁਗਾ। ਅਣਹੋਰੁ ਭਾਰੁ ਨਿਰਕ ਸਿਰਿ ਪਰਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭੁਗਤ ਨਿਰਦੋਗ। ਸੋ ਨਿਸਤਰੇ ਜੁ
 ਪੁਜੈ ਪੈਗਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਕ ਕੋ ਭੋਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨਾਇ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੪॥੨੧॥੨੪॥

ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਧੇਰ ਅਰੁ ਨਾਨਕ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪੁਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪੁਜਾ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ
 ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਿਸਿਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਰੁ ਤੇ ਉਤਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ
 ਮਜਨ ਦਿਸਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪੁਰਨਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ॥ ੨॥
 ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਸਉਦੁ ਸੀਜੇਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸੁਭੇਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਸਗਲ ਆਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ
 ਰਮਲ ਧਿਉਗਾ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਦਸਿਆ ਪੂਰੁ ਦੇਵਾ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਸਧ ਸੰਗਿ ਸੁਦੇਵ ਨਾਉ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਨਿਰਪਨ ਕਉਤ ਮਦੇ ਦੁ
 ਪਨਾ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ॥ ਭੁਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਾਮਾ॥
 ੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਪਾਲ ਰਾਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾਤੇ ਧਿਰ ਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਰੇ ਗੀ ਕਾਖ ਤਿਉ ਪੂਰੁ ਰੇਗਾ॥ ਧੁਖੀ ਦੇਵਾ ਮਿਟਾ ਦੁਸੁ ਮੇਰਾ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉਤ ਮਥਾ ਨਿਥੈ ਠਾਵਰਾ॥ ਦਸ ਅਪ
 ਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਵਰਾ॥ ੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪੂਰੁ ਦੇਤੇ ਮਾਨਾ॥ ਮੁੜ ਮੁਗੁ ਭੁਭੇਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਸਗ
 ਲ ਭੁਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨ ਸੋ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੁ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤ
 ਤੁਗਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ॥ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਸਤਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੩੩
 ੩੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨ ਦਸੈ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਚਤੁਰ ਸੁਭਨ ਸੋ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ
 ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਦੇਵ ਪਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲੁ ਤਹ ਕਾਨਾਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ
 ਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨ ਮਮਰੁ ਰਹੈ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਕ
 ਹੈ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਰ
 ਲ ਆਸਨਾ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨਾ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਮੈ
 ਖਨ ਸਾ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨੀਤਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਮੁ॥ ਸਤਿ ਮੰਡਲ ਕਾ ਕਰ ਬਿਸ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਪੋਤ ਭੁਗਵਾਨੁ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਰੇ ਗੁਰ ਕੇਵਨ ਜਾ ਰਾਖੇ ਆਪਿ॥
 ਤਿਸ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਧੁਖ ਸਤਿ ਆ॥ ਨਿਸੁ ਉਪਹਿ ਪੂਰੁ ਵਿਰਪਾ ਕਰੈ॥ ਤਿਸ ਉਪਹਿ ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ॥ ੧॥

ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੇ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੇ ਜਾਮੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਥਾਇ ਹੁਨ ਸੇਤ ਬਿਨਹੁ ਉਪਾਇ ਆਗ ਕਦ ਨ ਮੁਲ ਤੇ ਕਿ ਆਪੁ ਗਟਾਇ ਆਗ ਆਪਹਿ ਮਾ
 ਰਿ ਆਪ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਵਿਛੁਜਾਣੁ ਹੁਤਿ ਸਵੈ ਗਥਾ ਪ੍ਰਤ
 ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਕਾ ਹੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸਤਿ ਨ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੈ ਰਾਮ ਭੁਤੁ ਹੁਪਿਆਏ ॥ ਕਰਕਿ
 ਰਪਾਨਾਨ ਕਸੁ ਖੁਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੈਐ ਕਾਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨ ਮੈ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਘੀਨ ਦੁਨੀ ਅਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥
 ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਾ ਹਿਧੁ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦਾ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਪਉ ਗਰਮਤ ॥
 ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਗੀ ਐਰੁ ਦਸਾ ਗਗਾ ॥ ਰਖਣੁ ਹਾਰੁ ਪੁਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥
 ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀਸਾ ਚਾਸੇਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਾਣਾ ॥ ਈਹਾਉ ਹੋਤੁ ਦੀਬਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ
 ਰਦਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਪਿਆਦੁ ਹਿ ਪੁਰੁ ਗੁਣ ਤਾ ਸਾਜਿ ਪਿਜ ਪਿਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਨਾਨ
 ਕਸਾਚੇ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਗਾਈ ਨਿਦਾ ॥ ਉਤ
 ਰਿਗਾਈ ਸਭੁ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤਾ ॥ ਲੇਭੁ ਮੇਰੁ ਸਭੁ ਕੀਨੇ ਦੁਗਿ ॥ ਪਰਮ ਥੈ ਸਨੇ ਪੁਰੁ ਪੇਖ ਜੁਗਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ
 ਤਿਆਗੀ ਦਿਗਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿਧਿਕਾ ਛੋਡੀ ਆਸੀ
 ਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕੋਪ ਕਾਉਤਰਿ ਆਰੰਗਾ ॥ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਧੋਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੀਮਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੁਰਨ ਭਗਦਾਨਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕੀ ਅਗਿਆਨ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖੇ ਆਪਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾ
 ਮ ਜਾਪਾ ॥ ਮਨ ਪੁਰਾ ਸਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੁਰੀ ਪਈ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੪੦ ॥ ॥
 ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਧਰੁ ਤੈ ਪਨੁ ਖਾਟੋ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਪੇਖੈ ਨਿਰਤ ਨਾਟੋ ॥
 ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ਦੇ ਸਕ ਮਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਲਗੁ

ਸਾਧਸੰਗਤਪਾਈਐਵਡੁਗੀਗਰਮੁਖਿਗਰਿਗਿਨਾਮੁਕਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘੀਪਨਮਾਤਪਿਤਮੁ
 ਤਥਾਨਿਤਾਘਪਿਨਕਰਮਪਰਮਉਕਰਤਾਘਪਿਨਕਾਟਨਗਰਮਨਿਦਮੈ॥ ਤਉਸੁਖਪਾਏਨਿਜਪਾਰਿ
 ਦੇਸੈ॥ ੨॥ ਸਭਜਾਚਕਪੁਕੁਦੇਦਨਗਾਗਾਗੁਣਨਿਪਾਨਘੇਅੰਤਅਪਾਗਾਜਿਸੈਨਕਰਮੁਕਰੇਖੁਭੁਅਪ
 ਨਾਗਰਿਗਰਿਨਮੁਤਿਨੈਜਨਜਪਨਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੇਅਰਾਸਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਖਗੁਣ
 ਤਾਸਿਆਕੁਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਗਣਾਈ॥ ਨਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰਖਰਗੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੪੧॥ ॥
 ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗੁਰਮਿਲਤਿਆਗਿਓਨਾਕਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਰਿਕਾਨਾਉ
 ॥ ਧਿਸਰੀਚਿੰਤਾਮਰੀਗੁਲਾਗਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਮੇਇਆਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਰਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾ
 ਲਾਏ॥ ਸਾਪੁਸੰਗਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਰੋਗਦੇਖਗੁਰਸਧਦਿਨਿਦਾਰੋ॥ ਨਾ
 ਮੁਅਉਖਪਮਨਭੀਤਰਸਾਰੋ॥ ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਭਇਆਅਨਿ॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਨਾਮਭੁਗਦੀਤ॥
 ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਿਟੀਜਮਤਾਸਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਉਪਕਮਲਧਿਗਾਸਾ॥ ਗੁਣਗਾਦਤਨਿ
 ਹਰਲਧਿਸੁਆ॥ ਪੁਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਦੁਲਭੁਦੇਹਆਈਪਰਦਾਨਾ॥ ਸਫਲੇਹਈ
 ਜਪਗਰਿਗਰਿਨਾਮੁ॥ ਕੁਨਾਨਕਖਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਜਪਉਗਰਿਗਰੀ॥ ੪॥
 ੨੬॥ ੪੨॥ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਸਭਤੇਉਚਾਕਾਨਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਤ
 ਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਜਿਸੁਮਿਮਰਤਸਗਲਾਨੁਖਜਾਇ॥ ਸਰਬਸੁਖਦਸਹਿਮਨਆਇ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ
 ਮਨਾਤੁਸਾਰਾਸੇਇ॥ ਹਲਤਪਲਤਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਖਨਿਰੰ
 ਜਨਸਿਰਜਨਗਾਰਾ॥ ਜੀਅਜਤਿਦੇਵੈਆਗਾਹਾ॥ ਕੋਟਖਤੇਪਿਨਬਖਸਨਗਾਰਾ॥ ਕੁਗਤਿਭਾਇ
 ਸਦਾਨਿਸਤਾਗ॥ ੨॥ ਸਾਰਾਪਨੁਸਾਝੀਦਭਿਆਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ
 ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਗਾਖਨਗਾਰਾ॥ ਤਾਕਾਸਗਲਮਿਟੈਅੱਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿ
 ਉਲਾਰੋਪਿਆਨਾ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਗਹਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਕੁਰਮਕੁਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ੩੦॥ ॥ ੪੩॥ ॥ ॥

ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਥਾ ਮਿਟਹਿ ਕਲਸ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸੁ ਤਿਸੁ ਹਿਪਰ
 ਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵਾ ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾ
 ਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਇ ਏਹੁ ਮੇਈ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਦਸਾਏ ॥ ਆਵੁ ਜਾਵੁ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਿਅ
 ਹਿ ॥ ਭੁਗਤ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵੁ ਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ
 ਘਰ ਕੇ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੪੪॥
 ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਲਾਜ ਮੇਰੇ ਜੇਨਾ ਮਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਗੁਨ ਸੁਖੀ ਵਿਉਂ ਸੇਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛੁਡੁ ਪਰਮ
 ਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਮੂਲ ਬਿਨਾ ਸਾਧਾ ਕਤ ਆਹੀ ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੇਲੁ
 ਉਤਾਰੈ ਧੰਨ ਕਾਟਹਿ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਕ ਹਾਸੁ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ਮਨ ਕਉ ਦਿਅ
 ਧੋਰ ਉਮੈ ਮੇਲੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਧੰਨ ਕਾ ਮਲੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਪੁਲੁ ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਖਾਏ ਬੁਝੈ ਨਹੀ
 ਭੁਖਾ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਤਾਉ ਤਰਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਕਮੈ ਕੈ ਪਲੇ ਭੁਭੇਗ ਬਿਅਪਿਆ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਾਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿ
 ਆ ॥ ੩॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕੀਰਤਨ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਧਨੁ ਕਰਣੈ
 ਹਾਗਾ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ੪੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸੰਨੋਹੈ ਭਉ
 ਗਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਮਨ ਮਹਲਾਏ ॥ ਟੀਨੁ ਏਇ ਆਲਸ ਦਾ ਵਿਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਰਾਏ ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੋ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਭੈਰਉ ਮਾਧੀ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਭਨੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ
 ਕੋ ਮਲ ਸਿਉ ਲਗੇ ਹੋਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਸਿਉ ਮਹਾ ਪਰੇਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਰਾਖਨ ਹਾਰ ਗੋ
 ਦਿਗਰ ਅਪਿਆ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਅਪਿ ਪ੍ਰਤਪਾਰੇ ਮਭੁਗਤ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸਨ ਹਾਰੇ ॥ ਮਾਨ ਸਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ
 ਕਥਾਤਾ ॥ ਜਮ ਤੇਰਾ ਖੇਦੇ ਕਹਿ ਗਾਥਾ ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਇਆ ਮਨ
 ਗੀਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀ ਨੇਨਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲ
 ॥ ੫॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖ ਦਾ ਤਨੇਗਾ ॥ ਭੈਰਉ ਜਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇ ॥ ਟਰਸ
 ਨ ਦੇਖਿ ਐਸੁ ਭੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧॥

१॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਾਨ ਕਾ ਮਹਿ ਲੇ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਸਭਿ ਛਲਣ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ
 ਸਾ॥ ਰਾਮ ਨ ਭੁੰਗਿ ਰੀਝਿ ਨਿਵਾਸ॥ ੨॥ ਸਦ ਅਨੰਦ ਨਾਹੀ ਵਿਛੁ ਸੇਗੁ॥ ਧੁਖ ਦਰਦ ਨਾਹਿ ਦਿਆ ਪੈਰੇ
 ਗੁ॥ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੁਕਰ ਲੈ ਜਾਗੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਂਗੁ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ ਅਰਜਨ ਪਾ
 ਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਗ ਦਿਅ ਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਵਿਛੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਇ
 ੪॥ ੩੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਰੰਗ ਚਰਣੇ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਣ ਕਰਣੇ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਵਤ ਭੁਗਵੰਤੁ॥ ਸਤੁ ਗਾਰਦੀ ਨੇ ਪੁਰਾਮੰਤੁ॥ ੧॥ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ ਜਿ ਸੁਨਾਮ ਪਿਆਰੁ॥ ਤਿਸੇ ਕੇ
 ਸੀ ਗਿਤੈ ਰੇ ਸੀਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਈ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸਿ ਮਰੇ ਦੇਵਾ॥ ਸੇ ਪਨ ਦੰਤੁ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਪ ਧਿਯੇ ਕਾ॥ ਸੇ ਕਲ
 ਦੰਤੁ॥ ਜਿਸਿ ਮਰੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੇ ਪਤ ਦੰਤੁ॥ ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਗੁ
 ਣ ਗੋਪਾਲ ਦਿਨੈ॥ ਗਿਨਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਤੁਟੇ ਬੰਧਨ ਪੁਰਾਨ ਅਸਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ॥ ੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੁਰਾਨ ਕਰਮਾ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਆਇਆ ਪੁਰੀ ਸਰਨ॥ ਆਪਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਰੁ ਕੀਨੇ॥ ਰਾਮ ਰ
 ਸਾਇਣੁ ਰਸਨ ਚੀਨੇ॥ ੪॥ ੩੫॥ ੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਕਹੁ ਧਿਯਾਨੁ ਲਾਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਭੁਣਤ
 ਜਾਮਦੁ ਰਹੁ ਭੁਗੇ॥ ਨਾਮ ਲੇਤ ਸਭੁ ਧੁਖੁ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਨਿਰਧਿਯਾਨੁ ਭੁਗ
 ਤਿ ਭੁਜੰਗ ਰਿਹਾ ਨਾਉ॥ ਰਸ ਕਿਰਮੈ ਕਿਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਵਿਛੁ ਚ ਖੁਨੇ
 ਜੇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਤੇਉ ਨ ਪੈਯੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੇਹ ਮਾਨੁ ਨ ਧਯੈ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭੁ ਜੋਨ ਨ ਰ
 ਧੈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਧੋਲਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਧਰਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ॥ ਜਾਤ ਅਜਾਤ ਜਾਪੈ
 ਨਨ ਕੇਈ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਸਾ ਪਸੀਗਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੁ
 ਰਾਨੁ ਰੰਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹ ਚਿਤਾਗਿ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪॥ ॥
 ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੫॥ ਆਪੇ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਬੋਲੁ॥ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੋਲੁ॥ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ
 ਦੁਖਾ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੁਰਾਨ ਸਮਰਥਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੁ ਕੀਉ ਟਗਾਹੁ ਮਨ ਮੋਹੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਅਗਾਧੁ ਦੁਸ ਮਨੁ ਧੁਖੁ ਆਵੈ ਨੈਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਤਿਨੁ ਤਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗੁ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੂਤ
 ਪਰੇਇਆ ਸੀਸਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸਬਤੀ ਸਜੇਗੀ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਥਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ॥ ੨॥ ਜਤ ਕੰਤ

ਖਉਤਤਤਤਮੇਈ॥ਤਿਸੁਖਿਨੁਤੁਜਾਨੀਵੋਇ॥ਸਾਗਰਤਰੀਐਨਾਮਕੋਰੰਗਾਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਸਾ
 ਪਸੀਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਭੁਗਤਜੁਗਤਦਮਿਜਕੋ॥ਉਨਾਨਾਗੀਕਿਛੁਜਨਤਕੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇ
 ਸਪ੍ਰਸਤਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਮੇਈਜਨਪੀਨ॥੪॥੩੦॥੫੦॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧॥ਭੁਗਤਮਨਆਨੰਦੁ
 ਗੋਬਿੰਦੁ॥ਅਸਖਿਤਭੁਏਧਿਨਸੀਸਤਭਿੰਦੁ॥ਭੈਰਉਮਿਧਿਨਸਗਏਧਿਨਅਗਿ॥ਪਾਰਧ੍ਰੁਮਦਸਿ
 ਆਮਨਿਅਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸਤਿਸਦਸਦਾਇ॥ਪਰਿਧਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਗਵਿਗਹਿਅ
 ਪੁਰਨਸਭੁਠਾਇ॥੧॥ਰਾਗਉ॥ਪਨੁਮਾਲੁਜੇਧਨਜਗਤਗੋਪਾਲਾਨੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸਖਪਤਪਾਲ॥
 ਅਪੋਰਾਸਕਉਦੋਗਏਹਾਥਾ॥ਨਿਮਖਨਛੋਭੈਸਦਹੀਸਾਥਾ॥ਹਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰ
 ਸਮਾਲੇਸਾਨਸੇਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੰਪਨਗਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭੁਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥
 ੩॥ਤਿਸਕੀਪਰਪ੍ਰਭਕਾਮਨਜੇਹੁ॥ਏਕਧਿਨਾਤੁਜਾਨੀਹੋਹੁ॥ਨਾਨਕਵੇਮਨਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥਾ॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥਾ॥੪॥੩੫॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਭੈਰਉਭਉਪਕਿਅਸਿਮਰਤਹਰਿ
 ਨਾਮਾ॥ਜਗਲਧਿਆਧਮਿਟੀਤ੍ਰਿਗੁਣਕੀਦਸਕੋਹੋਏਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੧॥ਰਾਗਉ॥ਹਰਿਕੇਲੇਕ
 ਸਦਗੁਣਗਾਵਹਤਿਨਕਉਮਿਲਿਅਪੁਰਨਪਮਾ॥ਨਨਕਾਰਚਸੁਥਾਛੇਦਿਨਰਤੀਹੋਇਪਨੀਤ
 ਪਰਮਗਇਨਾਮਾ॥੧॥ਕਅਕੋਪਲੇਭੁਮੰਦਨਿੰਦਸਾਧਸੀਗਿਮਿਟਿਅਅਭਿਮਾਨਾਅਸੈਸੈਤਭੈ
 ਰਹਿਦਭੁਤਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕਰਧਨਾ॥੨॥੩੬॥੫੨॥ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ਪਰਿਮਜਧੀਜੇ
 ਪਰਿਨਗਏ॥ਮਿਥਿਅਰਸਨਾਨਿਤਉਠਿਭਾਏ॥ਚਕੁਬਣਾਇਕਰੇਪਾਖਡਿਭ੍ਰੁਗਿਭ੍ਰੁਗਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿ
 ਅਰੰਭਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਧਿਨਾਸਭੁਸੁਗਾਧਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਸਾਨੀਦਰਗਾਹਿਸਾਕ
 ਤਮੁਗਾ॥੧॥ਰਾਗਉ॥ਸੇਈਕਚੀਲੁਕੁਦਰਤਨੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰ
 ਅੰਤਰਮੇਲਾਧਾਹਰਨਿਤਪੇਵੈ॥ਸਾਨੀਦਰਗਾਹਅਪਨੀਪਤਿਖੇਵੈ॥ਮਾਇਅਕਾਰਣਕਰੇਉਪਾ
 ਓ॥ਕਬਹਿਨਪਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿਨਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਨਆਵੈ॥ਕੁਨੀਕੁਨੀਮੁਖਦੁਖਾਵੈ॥੩॥
 ਜਿਸਨੇਕਰਖੁਕਰੇਕਰਤਾਰਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਹੋਇਤਿਸੁਖਿਉਗਾਗਾਹਰਿਨਾਮਭੁਗਤਮਿਉਲਗਾਰੰ

ਗਾ। ਕਰਨਾ ਨ ਕਤਿ ਸੁਜਨ ਨ ਜੀ ਭੰਗੁ॥ ੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥
 ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ੧॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ
 ਕਮੁ ਆਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨ ਗਏ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਸਿਰ ਕੜ ਵਿਓ ਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਗਾਉ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਠਿਟੇ ਵੇਸ ਆਉ॥ ੨॥ ਰਿਕਾਰ ਸੁ ਵਿਛੁ ਧੁਗੇ ਮਾਗੇ॥ ਨਿਰਕ ਕਉ ਲਾ ਲੁਟ
 ਗੈਰੁ ਧਸਾ ਗੇ॥ ਧਗੁ ਲੇ ਲਿਉ ਰਹਿ ਆਪਿ ਧਸਾ ਗਿ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਧੋਲੈ ਆਤਾ ਕਰਿ ਆਬੀ ਰਾਗਿ॥ ਨਿ
 ੩॥ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ਕਰਤਾ ਸੇਇ॥ ਰਹਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਲੁ ਰੇਇ॥ ਰਿਕਾਰ ਸੁ ਸਾਨੁ ਚਰਧਾ ਰਿ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਤਤ ਧੀ ਰਾਗਿ॥ ੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿਰਕ ਰਿਜੇ ਰਕ
 ਰਉ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨੀਉ ਪਿਉ ਪਨੁ ਤਿਸ ਵੀ ਗਾਮਿ॥ ਸੇਈ ਮੇਰਾ ਸੁ ਆਮੀ ਕਰੈ ਨੇਗਾ॥ ਕੋਇ ਬਾਹਰ ਜਾਈ
 ਬਲਿਯਾਗਿ॥ ੧॥ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪੁਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੀ ਮੈ
 ਲੁਗੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਾ ਕੋ ਰਿਹਾ ਮਹਾ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨਾ॥ ਸਗਲ ਮੇਰੇ
 ਰਖ ਪੁਰਨਾ ਗਾ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਭੁਗਤ ਨ ਆਪਾਗ॥ ੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅਤਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਦੁਹੁ ਭੁਗਤ ਗੁਨ ਤਾਸਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਧਿਰ ਥੀ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਤਿ ਰਿਏ ਕੁਪਿ ਆਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਉ
 ਪਦੇ ਸਦਾ ਇਐ ਸੀਤੋ ਧਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਬੇਕਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲਲਾਇ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤੁ ਪਿਆਇ॥ ੪॥੪੨॥੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾ
 ਸਿ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇ ਆਸਗਲ ਰਾਮਿ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਭੁਰ ਸਗਲ
 ਕਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਸਭ ਤੇ ਦੁਖ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਵੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ
 ਆਸ ਕੁ ਵਿਛੁਰੇਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਮੇਰੈ ਵੇਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਨੁਪਾਸ ਛਲ ਮੂਰਤ ਗੁਰ
 ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਅਤਿ ਰਹੈ ਮੇਰਾ ਰਿਨਾ ਮੁ॥ ਜੇ ਜੇ ਪੇਖੈ ਸੇਧੁ ਮਾਗਿ ਆਨਾ॥ ਧਿਸ ਧਿਸੁ ਏਨਾ
 ਕੈ ਮਨ ਪਰਗਾਥਾ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ॥

ਤਿਸਗਰਕਉਸਰਜਾਉਬਲਿਗਾਗਾਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨਪੋਇਪੋਇਪੀਦਾਗਗਰਨਕਜਪਿਜਪਿ
 ਸਰਜੀਦਾ॥੪॥੪੩॥੫੬॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗਗੁਭੈਰਉਮਹਲ ੫॥
 ਪ੍ਰਤਾਲੁ॥ਘਰੁ ੩॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਦਨਗਨਗਨੀ॥ਅਨਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬੇ
 ਧਨੀ॥੧॥ਗਗਉ॥ਅਨਿਕਗਿਅਨਅਨਿਕਪਿਆਨਅਨਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪਾ॥ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਪੁਨਿ
 ਤਲਲਿਤਅਨਕਧਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਨਾਰਅਨਿਕਜਨਿਮਖਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕ
 ਦੇਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਜਸਮੁਨੀ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਪਾਰਦੇਵਤਹਧਟਹਧਰਤਪ੍ਰਜਾਗਦਨਭਦਨ
 ਨਾੜਕਰਨਸਗਲਛਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥੫੭॥੮॥੨੧॥੩॥੫੭॥੮੩॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸ
 ਦਿ॥ ॥ਗਗੁਭੈਰਉਮਹਲ ੧॥ਅਸਟਪਦੀਅਗ॥ ਘਰੁ ੨॥ਆਤਮਮਹਿਰਾਮਰਾਮਮਹਿਅ
 ਤਮੁਚੀਨਸਗੁਰਬੀਚਾਰਅਮ੍ਰਿਤਧਾਣੀਸਧਰਿਪਛਟੀਦੁਖਕਾਏਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
 ਰੋਗਬੁਗਾਜਹਦੇਖਤਹਏਕਾਬੋਦਨਆਪੇਸਧਰਪੁਰੇ॥੧॥ਗਗਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਦੁਹਾਰੈਧ
 ਰੁਸੁਲਕੁਨਹਈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਬੁਈਗੁਰਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਕਾਣਸਰਸੇਈ॥੨॥ਪਉਦਪਾਲੀ
 ਧੈਸਤਿਰੋਗੀਰੋਗੀਪਰਤਿਸੋਭੇਗੀ॥ਮਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟਿਧਸਿਜੋਗੀ॥੩॥
 ਰੋਗੀਧ੍ਰੁਮਾਧਿਸਨਸਰਕੁਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗਰਕਾਸਧਦਿਵੀ
 ਰਾਗਾ॥੪॥ਰੋਗੀਸਾਤਸੰਮੁਦਿਸਿਨਦੀਆਖਭਿਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭੁਗੇ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਿਸਾਨੁਸੁਹ
 ਲੇਸਰਬਜੀਧਾਈਨਦਰਿਕੇਗੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਰਸਨਭੋਖਪਾਗੀਨਾਨਾਠੀਅਨੇਕਾਬੋਦਕੇਤਬ
 ਕਹਿਕਹਧਪੁਰੇਨਹਬੁਧਹਿਇਕੇਵਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੇਗੁਰੀਜੇਕੰਦਮੁਲਿਸੁਖਨਾਹੀ॥
 ਨਮੁਦਿਸਾਰਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਅਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀਰਥਭੁਰੇਮੈਰੋਗਾਨਛੁਰਸੰਪੱਤਿਆ
 ਧਾਰਾਧਿਧਾਏਭੁਇਆ॥ਦੁਖਧਾਰੇਗਾਸੁਅਧਿਕਦੰਡੇਗਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਨੁਭੁਇਆ॥੮॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਸਾਨਾਸਧਰਸਲਾਹੇਮਨਸਾਚਾਤਿਸੁਰੇਗੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮ
 ਲਜਿਨਕਉਕਰਮਨੀਸਾਦੁਪਇਆ॥੯॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗਗੁਭੈਰਉਮਹਲ ੩

੫੨ ॥ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇ ਅਗਾ ਅਨੁਘਾਟੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਅਗਾ ਮਨ ਮਖਿ
 ਭੁਲੇਗੁ ਮੁਖ ਧੁੰਦੁ ਆਇ ਅਗਾ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰਣੁ ਆਇ ਅਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੈ ਰੋ ਅੰਤ
 ਰਿਪਿ ਆਨਾ ॥ ਹਉ ਕਥਹੁ ਨ ਛੋਡੈ ਹੋਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਪਦੁ ਪਠਾਇ
 ਅਗਾ ਲੇਖਾ ਟੀਪਾ ਪੈ ਕੈ ਆਇ ਅਗਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਪਦੁ ਉਚਾਰਾਗਾ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਅਲਿਖਿ ਦੇਹੁ
 ਧਿਰਿ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿਸਾਨੁ ਸਿਉ ਕਹਿ ਆਇ ਅਗਾ ਪਰਦਿ ਗਤਿ ਨ ਪਦੁ ਹਰੀ ਸਮਝਾਇ
 ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡੈ ਤਉ ਕੁਲਿਲਾ ਗੈ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਿਸਾਨੁ
 ਸਭਿ ਰਾਟੇ ਦਿਗਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਿ ਆਨ ਸੁਣੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਦੇਗੇ ॥ ਸਭੁ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭੁਗ
 ਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਦਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੀਠੈ ਮਰੇ ਕੀ ਟੀਪ ਕਾਗ ॥ ਸਭੈ ਦੇਤ ਰੋਹੁ ਧ
 ਮਾਗਿ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਪਤਿ ਗਏ ਸੈ ਟੀ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਐ ਕਿ ਅਹੋ ਟੀ ॥ ੫ ॥ ਕਿਰਤ ਸੀ ਜੋ ਗੀ
 ਦੇਤਿ ਗਾਨੁ ਚਲਾਇ ਅਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਤਿਨ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਸਿਉ ਦਾਦੁ ਰਚਾ
 ਇਅਗਾ ॥ ਅਧਿਨ ਬੁਝੈ ਕਾਲ ਨੈ ਛੈ ਆਇ ਅਗਾ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਕੋ ਠੇਠਿ ਦਿਚਿ ਗਏ ਆਬਾਹਿ ਟੀ ਆਤਾ
 ਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਕਮਲ ਨ ਚਰੀ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਗਰਬੇ ਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਾਗੀ ਕੀ ਕਰੇ ਅਣ
 ਹੋਣਾ ਉਧਰਾਇ ਅਗਾ ॥ ਜੇ ਧਰਿਲਿਖਿ ਆਸੁ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਦਾਦੁ ਰਚਾਇ ਅਗਾ ॥ ੭ ॥
 ਪਿਤਾ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਸਿਉ ਗੁਰ ਜਉ ਠਾਈ ॥ ਕਹਾਤੁ ਮਾਰਾ ਜਗਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਅ
 ਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਬਿਮੁਖਿ ਪਾਤੁ ਹਰਿ ਆਪੁ ਰਿਖਾਇ ਅਗਾ ॥ ਅਹਿ
 ਗੀ ਦੇਤੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ ਅਗਾ ॥ ਭੁਗਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਜੀਵ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਭਿਅਈ
 ੯ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣੁ ਮੇਰੁ ਉਪਾਇ ਅਗਾ ॥ ਅਦੁ ਜਾਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਅਗਾ ॥ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਕੈ ਕ
 ਰਜ ਹਰਿ ਆਪੁ ਰਿਖਾਇ ਅਗਾ ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਾਏ ਲੁਆਗੈ ਆਇ ਅਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀਲ ਖਮੀ ਕ
 ਉਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਗ ॥ ਮਾਤਾ ਨਰ ਸਿੰਘ ਕਾਰੁ ਪਾਨਿ ਦਾਗ ॥ ਲਖਿ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੁਸਾ
 ਨੁ ਜਨੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦਿਖਾਇ ਅਗਾ ॥ ਗਾਨੁ ਮਾਲੁ ਸੁਣੀ ਸ

ਕੁਮਾਇਆ ਲੋਭੀ ਨਰ ਰੇਲ ਪਟਾਇ। ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰ ਕਰਾਇਆ ਸੇਖਰ ਵਾਣਿ ਨੀਹ ਰਿਸਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਭਗਤਾ ਕਾ ਅਗੀ
 ਕਾਰ ਕਰਾਇਆ। ਕਰ ਤੇ ਅਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੩
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਤਿ ਭਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਈ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨ ਵਸਿਆ
 ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਸ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜ
 ਨ ਮਾਗੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਉਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਜ ਮੇਰੇ ਹਿਨ ਸਾ ਕੈ ਰਤੀ ਅਚਿਤੁ ਖਨ
 ਲਾਈ॥ ਆਪਤ ਹਰਿ ਸੰਗ ਲੇ ਕਲਤਾਰ ਹਿਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਹਤੁ ਅ
 ਧੇ ਹੇਤੇਰੀ ਦੁਆਈ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਕਿਲਦਿ ਖਨੁ ਖ ਕਾਟਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਹਮ
 ਮੁਕੁਮੁ ਗਪ ਵਿਛੁਬੁ ਹਨਾਹੀ ਭੁਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾ ਦੇਸੇਈ ਕਰ ਸੀ ਅਦਰੁ ਨ ਕਰਣ
 ਜਾਈ॥ ੪॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਤੁ ਪੁਪੈ ਲਾਇਆ ਭੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਜਨ ਮਪਦਾਰ ਬੁਝਾਈ ਭੈਰਉ
 ਆਸ ਬਦੇ ਸੁਰਤ ਨ ਪਾਈ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਗਹਿ ਤਿਨ ਕਹੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅਪਾ
 ਰਾ। ਕੁਦਜਲ ਪਾਰਨ ਪਾਦ ਹ ਕਥਹੀ ਭੁਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਰਾ॥ ੬॥ ਸਾ ਕੈ ਸਬਦ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾ
 ਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ। ਗੁਰ ਕੀ ਧਾਣੀ ਸਬਦ ਪਛੁਤੀ ਸਾ ਚਿਰ ਹੋ ਲਿਵਲਾਏ॥ ੭॥ ਭੁਆ
 ਪਨਿ ਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੋ ਨਿਭ ਮਲੁ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਦੀ ਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਹੋਰੇ ਰਾਮ ਨਾ
 ਮੁ ਉਰਿ ਪਾਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ੩॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰ ਭੈਰਉ ਮਹਲ ੪
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਪਰ ੨॥ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਈ ਵਡ ਰਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ
 ਸੁਪੁਰੋ ਕਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨ ਕੋ ਟਪਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰਖਾ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਤਿ
 ਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਮਿ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤ ਕਹਾਥਾ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ
 ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋ ਟਕਈ ਸੇਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈ ਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਸੀ ਤਲ
 ਹੁਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀ ਦਣੁ ਮੁਆ॥ ੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਜਗਤਾ

ਤਿਨਉਨਿਪਪਾਈ॥ ਨਾਮਧਿਨਾਕੁਮਿਅਵੈਜਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਵੇਪਛਦਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਤਿਸੁਮਦਹੀਲਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਦੁਪਰਦਾਗਾ॥ ਨਾਮਧਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਦਾਗਾ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲਾਮਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਦਾਸਨਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਾਚਸਾਗਾ॥ ਨਾਮਹੀਲਨਾਹੀਪਤਿਦੇਸਾਗਾ॥ ੫॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਕੁਮਹਿਜਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਕੁਤੇਊਚਾ॥ ਨਾਮਧਿਨਾਕੁਮਿਜੇਨੀਮੁੰਚਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਅਭਿਪਾਗਾ॥ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਸਾਗਾ॥ ੬॥ ਤਿਨਨਾਮੁਪਾਇਅਜਿਸੁਗੁਣਿਓਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਾਂਨਮ
 ਪਸੰਗਤਮਹਿਲਖੇਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਵਦੁਜਾਣਹੇਸੁਖੁਪਾਇਅਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਅਗਾ॥ ੭॥ ੧॥ ਭੁੰਰਉਮਹਲਾ ੫॥ ਕੋਟਿਖਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਗਾ॥ ਕੋਟਿਧੁਰਮੰਡਿਕਾਵੇਪਰਮਸਾਲਾ॥ ਕੋਟਿਮਹੇਸ
 ਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿਧੁਰਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥ ੧॥ ਐਸੇਪਣੀਗੁਣਿਦਿਹਮਾਗਾ॥ ਘਰਨਨਸਾ
 ਕਉਗੁਣਖਿਸਥਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕੋਟਿਮਾਏਅਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ ਕੋਟੀਅਜਾਕੀਮਿਹਜਾਇ
 ॥ ਕੋਟਿਉਪਾਰਜਾਨਤੈਰੇਅਗਾ॥ ਕੋਟਿਗੁਰਤਖਮਤਹਰਿਸੀਗਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਛਤਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰਾ॥
 ਕੋਟਿਏਠਾਠੇਠੇਅਗਾ॥ ਕੋਟਿਏਕੁਠਜਾਕੀਵਿਸਟੀਮਾਗਿ॥ ਕੋਟਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮਤਨਾਹੀ॥ ਕੋਟਪੁ
 ਠੀਅਤੈਯੋਜਾਕੈਨਾਦਾ॥ ਕੋਟਅਖਾਰੇਚਲਤਖਿਸਮਾਦਾ॥ ਕੋਟਸਕਤਸਿਵਅਗਿਅਕਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਜੀ
 ਅਵੈਵੈਆਧਾਗਾ॥ ੪॥ ਕੋਟਤੀਰਥਜਾਕੈਚਰਨਮਸੁਗਾ॥ ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮੁਠਾਗਾ॥ ਕੋਟਿਪੁਜਾ
 ਹੀਕਰਤੇਪੁਜਾ॥ ਕੋਟਿਖਿਸਥਾਰਨੁਮਦਰਨੁਦੁਜਾ॥ ੫॥ ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੀਸਾ॥ ਕੋਟ
 ਉਸਤਤਜਾਕੀਕਰਤਧੁਰਮਸਾ॥ ਕੋਟਪਰਲਓਓਪਤਜਾਕੀਨਿਮਖਮਾਗਿ॥ ਕੋਟਗੁਣਤਾਕੈਗਣੇਨ
 ਜਾਗਿ॥ ੬॥ ਕੋਟਗਿਆਨੀਕਥਹਗਿਆਨਾ॥ ਕੋਟਿਖਿਆਨੀਧਰਤਖਿਆਨਾ॥ ਕੋਟਤਪੀਸਰਤਪਹੀ
 ਕਰਤਾ॥ ਕੋਟਿਤਪੀਸਰਮੇਨਮਹਿਰਹਤੈ॥ ੧॥ ਅਵਗਤਨਾਖਅਗੋਚਰਸੁਅਮੀ॥ ਪੁਰਹਰਿਅਪ
 ਟਅਤਿਰਸਾਮੀ॥ ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਗਵਸਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਕੀਓਪ੍ਰਗਸਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਭੁੰਰਉਮਹਲਾ

३॥ क० उ० व० यी० र० क० द० ग० न० धी० र० गि० ॥ न० ले० न० आ० गी० न० द० इ० प० ष० गि० ॥ ४॥ १॥ भै० र० उ० ॥ ॥ भै० ल०
 घ० म० भै० ला० ई० न० र० दि० भै० ला० भै० ला० रै० रै० ॥ १॥ भै० ल० भ० ल० उ० इ० म० म० ग० ॥ इ० क० गि० नि० र०
 ल० न० व० अ० उ० न० प० ग० ॥ १॥ र० ग० उ० ॥ भै० ले० घ० म० भि० इ० वै० ही० सा० ॥ भै० ले० नि० स० घा० मु० र० दि० न० ती० सा० ॥ २॥ भै०
 ला० भै० ती० भै० ला० गी० ॥ भै० ला० प० द० न० प० द० क० अ० रु० नी० ग० ॥ ३॥ भै० ले० मि० द० म० वि० र० म० रै० सा० ॥ भै० ले० मि० प० म० प०
 अ० रु० भे० धा० ॥ ४॥ भै० ले० जै० गी० जै० ग० म० ज० टा० म० रै० ति० ॥ भै० ली० वा० इ० अ० रै० म० स० मे० ति० ॥ ५॥ वि० हि० क० धी० र०
 न० प० र० द० ना० ॥ नि० र० म० ल० उ० जै० र० म० हि० न० ना० ॥ ६॥ ३॥ भै० र० उ० ॥ ४॥ भ० न० क० रि० म० वा० वि० ब० ला० क० र० रै०
 ॥ धे० ल० न० ग० र० प० र० म० ग० र० ऐ० गी० ॥ १॥ क० र० रे० म० ला० घा० ग० नि० द० ना० ॥ ऐ० क० म० सी० उ० र० मे० र० द० ना० ॥ १॥ भै०
 र० ग० उ० ॥ भि० मि० मि० ल० उ० म० स० भु० र० म० क० न० गी० ॥ कु० धि० ले० प० रै० रै० इ० म० घु० री० ॥ २॥ इ० इ० उ० उ० र० क० वा० म० र०
 घ० ऐ० क० ॥ क० र० व० रै० म० ला० क० र० व० रै० मे० धा० ॥ ३॥ क० र० व० धी० र० उ० इ० अ० रै० द० ना० ॥ भु० मि० भु० मि० भ० न० अ० म०
 र० न० म० म० ना० ॥ ४॥ ४॥ भै० र० उ० ॥ ॥ गी० ग० के० सी० गि० म० लि० उ० धि० ग० गी० ॥ मे० म० लि० उ० गी० ग० रै० इ० नि०
 घ० गी० ॥ धि० ग० रि० अ० क० धी० र० म० र० ग० ए० ॥ म० न० उ० इ० अ० न० क० उ० नि० न० ए० ॥ १॥ र० ग० उ० ॥ नि० र०
 वै० सी० गि० उ० र० द० ग० धि० गि० रि० ॥ मे० उ० र० द० र० रै० न० रै० इ० नि० धि० रि० ॥ २॥ प० र० स० वे० सी० गि० उ० धा० धि० ग०
 रि० ॥ मे० उ० धा० व० र० न० रै० इ० नि० धि० रि० ॥ ३॥ म० ति० न० सी० गि० क० धी० र० धि० ग० रि० ॥ मे० क० धी० र० म० रै० इ०
 नि० धि० रि० ॥ ४॥ ५॥ भै० र० उ० ॥ भ० षे० ति० ल० क० र० घ० म० ला० घा० न० ॥ ले० ग० न० ग० म० धि० ल० उ० न० ना०
 १॥ न० उ० र० उ० घ० र० उ० र० म० उ० र० ॥ ले० ग० म० र० म० क० र० न० मे० र० ॥ १॥ र० ग० उ० ॥ उ० र० उ० न० प० ती० पु० न० उ० र०
 द० ना० ॥ म० भु० ग० उ० धि० न० नि० ह० ल० मे० द० ॥ २॥ म० उ० ग० र० पु० न० उ० म० र० म० र० म० न० द० ॥ भै० सी० मे० द० र० ग०
 र० म० पु० प० द० ॥ ३॥ ले० ग० व० रै० क० धी० र० घ० र० न० ॥ क० धी० र० क० म० र० म० प० रि० न० ॥ ४॥ ६॥ भै० र० उ०
 ॥ उ० ल० र० न० ति० कु० ल० रै० धि० म० गी० ॥ म० नि० स० र० म० रि० य० न० उ० र० म० गी० ॥ १॥ र० म० र० ग० र० ग० र० ग० न० वे०
 उ० ॥ प० ति० उ० म० ल० न० रै० रै० ॥ १॥ र० ग० उ० ॥ घा० नि० घा० नि० अ० प० आ० प० प० रि० र० द० ॥ न० र० न० गी० आ० पु० उ०
 र० रै० इ० ग० द० ॥ २॥ प० ति० उ० म० ल० न० ले० लि० ध० री० अ० ॥ ह० ति० र० ले० र० म० क० ह० न० ली० म० ॥ ३॥ रि० रै० इ०

ਖਲਸੁ ਨਿਰਖਲੇ ਮੀਰਾ ਆਪੁ ਖੋਲ੍ਹਿ ਖੋਲ੍ਹਿ ਮਿਲੇ ਕਥੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਨਿਰਪਨ ਆ
 ਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੇ ਉਹ ਚਿਤਿ ਨ ਪਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿਰਪਨ ਸਰਪਨ ਕੈ
 ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਥੈ ਠਾਪੀ ਗਿਠਿ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਸਰਪਨ ਨਿਰਪਨ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਆਰੀ ਆ ਆਰੁ ਲੀ
 ਆ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਪਨ ਸਰਪਨ ਦੇ ਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਥੀਰ
 ਨਿਰਪਨ ਹੋ ਮੇਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਕਥੀਰ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਰੁ ॥
 ਗੁਰ ਮੇਦਾ ਤੇ ਭੁਗਤ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨ ਸਦੇ ਜੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥
 ਸੇ ਦੇਹੀ ਭੁਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੁ ਹੋ ਗੋਵਿੰਦ ਭੁਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਨ ਸਜਨ ਮਕਾਏ ਜੀ ਲਾਹੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਗਾਰੇ ਗੁਨੀ ਆਇ ਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਗੁ ਸੀਨੀ ਕਾਇ ਆ ॥ ਜਬ ਲ
 ਗੁ ਬਿਕਲ ਭੁਈ ਨਹੀ ਧਾਨੀ ॥ ਭੁਜੁ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਭਜ ਸਚੁ ਜਮਿ ਕਥਾ
 ਈ ॥ ਆਦੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭੁਜਿ ਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਬਿਛੁਰਹੁ ਸੇਈ ਅਬ ਸਾਹੁ ॥ ਫਿਰ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ
 ੩ ॥ ਸੇ ਸੇਵ ਕੁਜੇ ਲਾਇ ਆ ਸੇਵਾ ॥ ਤਿਨੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਤਾ ਕੇ ਪਲੇ ਕਪਾਟਾ ਘਰੁ
 ਰਾ ਆਵੈ ਜੋ ਨੀ ਧਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉ ਸਹੁਇ ਹੋ ਰਾਬਾਗਾ ॥ ਪਟਭੀ ਤਰਤੁ ਦੇਖੁ ਧੀਰਾਗਿ ॥ ਕ
 ਰਤ ਕਥੀਰ ਜੀ ਤਕੈ ਗਾਗਿ ॥ ਘਰੁ ਬਿਪ ਕਹਿ ਓਪੁ ਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਿਦਕੀ ਪੁਰੀ
 ਧ ਸੈਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਹੁ ਤੁਮ ਮਿਲ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਈਤਉ ਤਕੀ ਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰੇ ॥ ਕਉਨ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਜ ਪਦ ਉਪਰਿ ਲਾਗੋ ਪਿਆਨਾ ॥ ਰਾਜਾਰਾ ਮਨ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਲਨੁ ਆਰੇ ਧੀ ਪਿਆਧੀ ॥ ਗਦਿ ਉਪਰਿ ਗਹਿਗਾਧਿ ਆਵੈ ਦਾ ॥ ਪਛੁਮਦੁ ਆਰੇ ਸੁਰਚੁ
 ਤਪੈ ॥ ਮੇਰੰ ਭੰਡ ਮਿਰਉ ਪਰਿ ਧਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪਸੰਦੁ ਮਦੁ ਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓਲਾ ॥ ਤਿਹ ਮਿਲਉ ਪਰਿ ਧਿ
 ਕੀ ਅਉਗਾ ॥ ਧਿਨੁ ਕੀ ਉਪਰਨੁ ਸਦਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰ ਕਥੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ॥
 ਸੇ ਮੁਲ ਜੋ ਮਨ ਮਿਉ ਲਗੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਕਾਲ ਮਿਉ ਜੁਗੇ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ
 ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹੋਗਾ ਜੁਰ ਕਤਨੁ ਰਿਧ ਤਾਵਹੁ ॥ ਨਿਰੰਗਾ ਪਉ ਸੁਰਿ ਰਪਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥

॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਮੇਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚੈ ॥ ਕਾਇਆ ਬੀਚੈ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜੈ ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ॥
 ਰਾਗ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਗਨ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਸੁਰਤਾ ਨ ਜੁਦੁ ਇਸਰਤਾ ਨੈ ॥ ਬਾਹੁ ਰਜਾਤੁ ਭੀਤਰ ਅ
 ਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਿਲ ਮਹਲ ਸਕਰ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਸੁਰਤਾ ਨ ਛੁਡ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥
 ਹਿੰਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚੈ ॥ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਕਾਏ ਕੁਖੁ ਦਇਆ ॥ ਕਈ ਰਕਾਸੁ ਆਮੀ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥ ਜੇ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵਾ ॥ ਜੇ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਈ
 ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਇਆ ॥ ਠਾਕੁ ਰਹ ਮਾਰ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਨੁ
 ਦੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਰੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅਪਾਭੁ ਮਕ ਮੇਰਿ ਆਪਾਵੈ ਛੇਪਾ ॥ ਨਾ ਪਾਥਰੁ ਧੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ
 ਦੇਇ ॥ ਛੇਕਟ ਕਰ ਮਨਿ ਹਠ ਲੈ ਸੇਵਾ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕਉ ਚੰਦ ਨ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਵਦਨ ਛਲ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕਉ ਧਿਸਟਾ ਮਾਹਿਰੁ ਲਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਰਤ ਕਾ ਵਿਆਪਟ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤ ਕਈ ਰਹ
 ਉਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮ ਸੁਦੇਖ ਸਾਕਤ ਗਾਵਰਾ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤ ਘਰ ਗਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭੁਗਤ ਹੈ ਸ
 ਦ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਮੀ ਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੋਧੇ ॥ ਟੀਪ ਕਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ
 ਛੇਰੇ ॥ ਕਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਚਰ ਕਉ ਧਿਆਪੋ ॥ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਕਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਧਾਪੋ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇ
 ਆ ਅੰਸੀ ਮੇਰੀ ਕਾਈ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਜੁ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਖੀ ਮਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਰਤੇ
 ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੋ ॥ ਤੁਰੈ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੋਲਾ ॥ ਸਿਧ ਚਉਰਾ ਸੀਹ ਮਾਇਆ
 ਮਹਿ ਖੋਲਾ ॥ ੨ ॥ ਛਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨ ਦੇਨਾ ਬਸੁ ਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤੁਪੋਰ ਖੀਸਰ ਮਾਇਆ
 ਮਹਿ ਸੁਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪਚਿ ਦੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਅਨ ਸਿਅਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਗਤਾ ॥
 ਧਤਿ ਠੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਜਾਰ ਗਾਠ ਅਰੁ ਲੁਥਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਇਆ ਅੰਤਰ ਭੀ ਨੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦੁ ਅਰੁ ਪਰਤੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਜਿ ਸੁਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇ
 ਆ ॥ ਤਬ ਛੁਟੇ ਜਬ ਸਾਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗੁ ਕਾਜ ਦੇ ਕੁਨੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਜ ਸਦ ਰਹਿ ਆਇਆ ॥ ਅੰਸਾਗਿ

ਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਹੁਕੁ ਬੁਝਿ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘ ਰਹੈ ਬਨ
 ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਨੁ ਛੁਲੇ ਜੀ ਨਾਹ ॥ ਜਬ ਯੀ ਸਿਆਹੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਛੁਲਗੀ ਸਗਲੀ ਬ
 ਨਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀ ਤੇ ਬੁਝੈ ਹਰੇ ਤਿਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਉ ਤਹੈ ॥ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ
 ॥ ਵੇਦ ਲਗ ਮਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਸਤਰ ਸੈ ਸਲਾਹੈ ਜਾਵੇ ॥ ਸਦਾ ਲ
 ਖੇ ਪੈ ਕੀ ਬਰਤਾਵੇ ॥ ਸੇਖ ਨੁ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੋਟ ਅਠਾ ਸੀ ॥ ਛੁਪਨ ਵੇਦਿ ਜਾਵੇ ਖੋਲਖਾ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ
 ਧਰੀ ਕੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸ ਸਦੁ ਰਮਹ ਲੋਕ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਜੀਹੈ ਖੋਲਖਾਨਾ ॥
 ਚਉਗਾ ਸੀਹ ਲਖ ਛਿਰੇ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਘਾਬਾ ਆਦਿ ਮਕਉ ਵਿਛੁਨ ਰਹਿ ਖਾਈ ॥ ਉਨ ਕੀ ਭਿਸਤ ਪ
 ਨੈ ਗੀ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਲਖ ਲਹ ਲੁਜਾ ਕੇ ਜਰ ਰਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਛੁਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀ ਆਦੇ
 ਸੇਰ ਸੇਹੈ ਲੇਈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆਪਾ ਦੇਸੈਈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਰ ਤੇਹ ਮਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਉ ਜਥਾ ਬੋਹੈ ਇ
 ਬ ਜਗਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾ ॥ ਭਿਸਤ ਨ ਜੀ ਕਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥
 ਭੈਰਉ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਉਗਾ ॥ ਨਾਜਾਨ ਉਧੈ ਕੁਠੈ ਕੋਂਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਆਪ ਅ
 ਪਕ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤ ਨਹੀ ਧੈ ਕੁਠ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਧੈ ਕੁਠੀ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਲ
 ਗੁ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਖਾਈ ਕੋਟ ਨ ਪਰਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾਜਾਨ ਉਧੈ ਕੁਠੈ ਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ
 ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀ ਐਕਾਹਿ ॥ ਸਾਪ ਸੰਗਤ ਧੈ ਕੁਠੈ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਵਿਓਲੀ ਜੈ
 ਗਰੁ ਬਕਿ ਭਾਈ ॥ ਦੇਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਪਾਨੁ ਪਚੀ ਸੰਮੇਹ ਮਰ ਮੰਤ ਸਰ
 ਆਤੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨਗਰੀ ਬਕਾ ਜੇਰੁ ਪਹੁ ਚੈ ਕਰਾ ਕਰ ਉਰ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾ
 ਮੁ ਵਿਦਾਰੀ ਨੁਖ ਸੁਖ ਦਰਦਾਨੀ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਦਰਦਾਨਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਗ ਬੁਝੈ ਦਰਤ ਹਮਾਨ ਮ
 ਵਾਸੀ ਗਜਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹੈ ਪੁਮ ਮਤ ਕੋ ਕੁਧ ਪਿਕ ਮਾਨ ਚਰੁਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੀਰਹੈ ਪਟ
 ਕੀਤ ਰਇ ਉਗਰੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾਗਿ ਆਨੁ ਚਲਾਇਆ
 ॥ ਧ੍ਰੁਮ ਮਗਾਨਿ ਸੰਗੇ ਪਰਜਾ ਲੀਏ ਕੋਟ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਲੈ ਲਗੈ ਲਗਾ ਤੇਰੇ

ਦੁਇਰ ਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਰਿਪਾਤੇ ਪਕਰਿ ਉਗੈਰ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ੫ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੀਰ ਸਕਤਿ
 ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੇਠ ਸੀ ॥ ਦਸੁ ਕਈ ਰਚਿ ਉਗੈਰੁ ਉਪਰ ਰਾਜ ਲੀਓ ਅਧਨ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ੧੭
 ਭੇਰਉ ॥ ॥ ਹੀ ਗਗੁ ਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰੀ ਭੀ ਗ ॥ ਜੀ ਜੀ ਰਘਾ ਪਕਰ ਖਰੇ ਕਈ ਗ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਨ ਭਿਗੈ ਤਨੁ ਕ
 ਹੇ ਕਉ ਭਿਗਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੀ ਜੀ ਗ ॥
 ਅਗਲ ਪਰ ਥੈ ਠੇ ਕਈ ਗ ॥ ੨ ॥ ਕਰ ਕਈ ਰਕੇ ਉਸੀ ਗਿਨ ਸਾਥਾ ॥ ਜਲ ਬਲ ਰਖਨ ਹੋਰ ਘੁਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ੧੮
 ੧੮ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅਸ਼ੀ ਕਈ ਰਜੀਓ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ २ ॥
 ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗਾਇਰ ਚਿਓ ਥਾਸਾ ॥ ਜਾਮਹਿ ਜੇਤ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਧਿਜ ਲੀਨ ਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਨਿਹ
 ਪਉੜੇ ਪੁਬਾਲ ਗੁਧਿ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਜੀਉਗਮ ਨਾਮ ਅਲਿਵਲ ਗੋ ॥ ਜਰਮ ਰਨੁ ਛੁਟੈ ਬੁਭੁਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਾ
 ਉ ॥ ਅਥਰਨ ਧਰਨ ਸਿਉ ਮਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਉ ਮੈਗਾ ਦੁਨ ਗਾਦਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨੁਰ ਸਬਦ ਹੋਤ ਸੁਨ ਕ
 ਗਾਨਿ ਹਪਉੜੇ ਪੁਕੁਸੀ ਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਖੰਡੁ ਲਮੰਡੁ ਲਮੰਡਿ ਲਖੰਡਿ ॥ ਭਿਅਸ ਬਾਨਤੀ ਨ ਭਿਅਖੰਡਿ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਰ ਰਹਿਅ ਅਭੁ ਅਤਿ ॥ ਪਾਰਨ ਪਾਦੈ ਕੋ ਪਰਨੀ ਪਰਮਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕਦਲੀ ਪੁਰ ਪਪੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥
 ਰਜ ਪਕਿਜ ਮਹਲੀ ਓਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਦੁਆਰ ਸਦਲ ਅਰੁ ਅਤਿ ਰਿਮਤਿ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ਼ੀ ਕਮਲ ਕੰਤਿ ॥ ੪ ॥ ਅ
 ਪਉਰ ਪਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮੰਡਿ ਲਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਹ ਸੁਰਜਨਾ ਹੀ ਰੰਦਾ ॥ ਆਇ ਨਿਰੰਜਨ ਕ
 ਠੈ ਅਨੰਦ ॥ ੫ ॥ ਸੇਧੁ ਮੰਡਿ ਪਿਠਿ ਸੇਜਾਨਾ ॥ ਮਾਨ ਸੋਰੇ ਵਰਕ ਗਿਓ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸੇਹਿ ਸੇਜਾ ਕਉ ਪੈ ਜਾਪਾ ॥ ਜਾ ਕਉ
 ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁਨਿ ਮਰੁ ਪਾਪਾ ॥ ੬ ॥ ਅਥਰਨ ਧਰਨ ਪਾਮਨ ਹੀ ਛੁਮਾ ॥ ਅਦਰਨ ਪਾਈ ਮੈ ਗਰਬੀ ਸਾਥਾ ॥ ਟ
 ਗੀਨ ਟੈਰੇ ਅਦੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁਨਿ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨ ਮਧੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਥੋਲੈ ਸੇ ਆਪੈ ਹੋ
 ਇ ॥ ਜੇਤ ਮੰਡਿ ਮਨ ਅਸ ਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕਈ ਰਸੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭੇਰਉ ॥ ॥ ਕੇਟ ਸੁਰਜ ਕੋ ਪਰਗ
 ਸਾ ਕੇਟ ਮਹਾਰੇਦ ਅਰੁ ਕਥਿਲਾਸਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਕੇਟ ਜਾ ਕੋ ਮਰਨੁ ਕਰੈ ॥ ਧ੍ਰੁਮਾ ਕੋਟਿ ਧੇਰੁ ਓਰੁ ਰੋ ॥ ੧ ॥
 ਜਉ ਜਾ ਰਉ ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮਾ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ਨਾ ਹੀ ਕਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥ ਕੇਟ ਰੰਦੁ ਮੇ ਕਰੁ ਰਚਾ ਕਾ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਰਤੇ ਤੀਸਉ ਜੇਦਹਿ ਪਾਕਾ ॥ ਨਵਰਿਹੁ ਕੋਟਿ ਚਾਨੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪਰਮ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਦ

ਨਵੇਟਰੁਭਿਧਾਗੇਠਿਗਹਿ॥ ਧਾਸਕਵੇਟਿਸੇਜਧਿਸਥਰਹਿ॥ ਅਖੁਟਵੇਟਜਾਕੇਪਾਨੀਗਾਗਾਰੇਮਾਦਲਿਕੇਟਿ
 ਅਠਾਰੁਭੁਗ॥ ੩॥ ਵੇਟਿਕੁਮੇਰੁਭੁਗਹਿਭੁੰਡਾਗ॥ ਵੇਟਿਕਲਖਿਮੀਕਰੈਸੀਗਾਗਾਵੇਟਿਕਪਾਪੁੰਨਧਰੁ
 ਹਿਗਹਿ॥ ਇਦ੍ਰਵੇਟਿਜਾਕੇਸੇਦਾਕਰਹਿ॥ ੪॥ ਛਪਨਵੇਟਿਜਾਕੇਪ੍ਰਤਿਗਾ॥ ਨਗਰੀਨਗਰੀਧਿਅਤਅ
 ਧਾਗ॥ ਲਟਛੁਟੀਦਾਰਤੈਧਿਕਰਾਲਾਵੇਟਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲਾ॥ ੫॥ ਵੇਟਜਗਜਾਕੇਦਰਧਾਗ॥ ਗੀਪ੍ਰਥ
 ਵੇਟਕਰਹਿਜੈਕਾਗ॥ ਛਿਦਿਅਵੇਟਸਭੈਗੁਨਕਯੋਤੁਭਿਪਾਰਧੁਮਕਾਅਤਿਨਲਯੋ॥ ੬॥ ਧਾਦਨਵੇਟਜ
 ਕੈਰੋਮਦਲੀ॥ ਰਾਕੁਨਸੇਨਜਹਤੇਛਲੀ॥ ਸਹਸੇਵੇਟਿਧਰੁਕਰਤਪੁਰਾਨਾ॥ ਪੁਰਜੇਪਨਕਾਮਧਿਅਮਾਨਾ॥
 ੭॥ ਕੰਦਪਵੇਟਿਜਾਕੇਲਵੈਨਪਰਹਿ॥ ਅਤਿਰਅਤਿਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ ਕਰਿਕਧੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨਾ॥
 ਦੇਯਅਭੈਪਦੁਮਾਗਉਦਾਨਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੦॥ ੧॥ ਤਿਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਕੁਭੈਰਉਧਾਣੀਨਾ
 ਮੇਦਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੧॥ ਰੇਜਿਹਧਾਕਰਉਸਤਭੰਧੰਡਾ॥ ਨਾਮਿਨਉਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਧਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰੰਗੀਲੇਜਿ
 ਹਧਾਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਅਗਇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਿਥਿਅਾਜਿਹਧਾਅਦਰਕਮ
 ॥ ਨਿਰਧਾਣਪਦਇਕਹਰਿਕੈਨਾਮ॥ ੨॥ ਅਸੀਖਵੇਟਅਨਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਏਕਨਪੁਜਸਿਨਮੇਹਰੀ॥ ੩॥ ਪ੍ਰ
 ਦਵੈਨਾਮਦੇਉਇਕੁਕਰਣਾ॥ ਅਨੰਤਰੁਪਤੋਰੇਨਾਗਇਣਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਪਨਪਰਦਰਾਪਰ
 ਹਰੀ॥ ਤੁਥੈਨਿਕਟਧਸੈਨਹਰੀ॥ ਜੈਨਕੁਜੰਤੋਨਾਗਇਣਾ॥ ਤਿਨਕਾਮੇਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ਜਿਨਕੈਭੀਤਰਹੈਅਤਿਗਾ॥ ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਗਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਧਿਨਾ॥ ਨਾਮੇ
 ਹੇਧਤੀਸਲਖਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਧੁਪਕਟੇਰੇਗਰੁਦੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁਹਿਅਨੀ॥ ੧॥
 ਧੁਪਪੀਉਗੋਧਿੰਦੇਗਇ॥ ਧੁਪਪੀਉਮੈਰੋਮਨਪਤੀਅਗਇ॥ ਨਾਹਿਤਪਰਕੇਧਾਪਰਿਸਾਇ॥ ੧॥ ਰਗ
 ਉ॥ ਸੁਇਨਕਟੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਗੀ॥ ਲੈਨਾਮੇਹਰਿਅਗੋਪਰੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਭੁਗਤੁਮੈਰੋਹਿਰਦੇਧਸੈ॥ ਨਾ
 ਮੇਦੇਖਨਗਇਨੁਹਸੈ॥ ੩॥ ਧੁਪਪੀਅਗਇਕੁਗਤੁਪਰਗਾਇਆ॥ ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਕੁਇਆ
 ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਧਉਰੀਮੇਰਾਮਕੁਤਾਗਾ॥ ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿਗਾਗਾ॥ ਕੁਲੇਨਿਦਕਉਭ
 ਲੇਨਿਦਉਭਲੇਨਿਦਉਲੇਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਅਾਰੇਜੇਗਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਧਾਦੁਧਿਧਾਦੁਕਾਹੁਸਿਉਨ

ਵੀਜੋ। ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੋ॥ ੨॥ ਅਧਿਜਾ ਅਜਾਨਮੈਸੀਬਨਆਈ॥ ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁ
 ਬਜਾਈ॥ ੩॥ ਉਸਤਤਨਿਦਾਕਰੇਨਰੁਕੇਈ॥ ਨਾਮੇਸ਼ੀਰਗੁਭੇਟਲਸੇਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ॥ ॥ ਕਬਹੂ
 ਖੀਰਖਾਂਡੁਪੀਉਨਕੁਵੈ॥ ਕਬਹੂਪ੍ਰਭਿਘਰਿਦੁਕਮੰਗਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਧਿਨਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਿਉਰ
 ਮਗਧੇਤਿਉਰੀਐਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਕੀਮਰਮਾਂਕਿਛੁਕਬਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗ
 ਨਰਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਪਾਇਪਨਹੀਓਨਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਦਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਤੁਮਪਇਆਰਨ
 ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਤੁਨਤਨਮਦੇਉਇਕਨਮਨਿਸਤਾਗੈ॥ ਜਿਹਗੁਰਮਿਲੈਤਿਹਪਾਰਿਉਤਾਗੈ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਭੈਰ
 ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਰੇਰੇਆਇਆ॥ ਭੁਗਤਕਰਤਨਾਮਾਪਕਹਿਉਠਾਇਆ॥ ੧॥ ਹੀਰੁਜੀਜਾ
 ਤਿਮੇਰੀਜਾਇਮਗਾਇਆ॥ ਛੀਪੈਕੈਜਨਮਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੇਕਮਲੀਚਲਿਓਲ
 ਪਟਾਇ॥ ਰੇਹੁਪਾਛੈਥੈਠਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ ਭੁਗਤਨਾਕਉਦੇਹੁਗ
 ਛਿਰੈ॥ ੩॥ ੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਪ੍ਰਰ ੨॥ ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜਾਤਿਖਾਵਤਿਜਲਸੇਤੀਕਾਜਾ॥ ਜੈਸੀਮੁਕੁ
 ਟੰਬਪਰਾਇਦਾ॥ ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਨਰਾਇਦਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਨਰਾਇਦੁਲਾਰੀ॥ ਸਹਜਸੁਤਾਇਉਇਓ
 ਥੈਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਪਰਪਰਖਾਰਤਨਾਗੀ॥ ਲੇਭੀਨਰੁਪਨਕਾਹਿਤਕਾਗੀ॥ ਕਾਮੀਪੁਰ
 ਖਕਾਮਨੀਪਿਆਗੀ॥ ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਗੀ॥ ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਨਿਆਪੇਲਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਖ
 ਪਾਜਾਏ॥ ਕਬਹੂਨਤੁਟਸਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਮੇਤਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਧਾਰਿ
 ਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਾ॥ ਥੋਧਿਦੁਖਸੈਹਮਾਰੈਰੀਤਿ
 ॥ ੪॥ ੧॥ ॥ ਭੈਰਉ॥ ਪ੍ਰਰਕੀਨਾਰਤਿਆਗੈਅਧਾ॥ ਪਰਨਾਗੀਸਿਓਪਾਲੇਪਿਧਾ॥ ਜੈਸੇਸਿਧਿਲਦੇ
 ਖਸੁਆਧਿਗਸਨਾ॥ ਅਤੀਕੀਧਾਰਮੁਆਲਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀਕਾਪ੍ਰਕੁਮਗਨੇਮਾਹਿ॥ ਜਲਤਰੇਮਿ
 ਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਭੁੰਗਤਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ ਮਾਰਗਛੇਤੁਅਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ ਮੁਲਗੁ
 ਲਾਅਵੈਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਾਰਲਾਦਧਿਖੁਖਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਉਏਸੁਦੇਖਰੇਅਖਾਰਾ॥ ਕਾਪਰੁਪੰਗਿਰਿ
 ਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ ਪੁਰੇਤਾਲਨਿਗਲੇਸਾਸਾ॥ ਦੁਵੇਗਲੇਜਮਕਾਹੇਠਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓ

ਕਰਮਾਸੇਭੁਜਪਰਯੋਗੁਰਵੀਸਰਨਾ। ਕਹਤਨਮਦੇਉਇਹੁਧੀਚਾਰਾ। ਇਨਧਿਧਸਤਿਹੁਤੁਰਹੁ
 ਧਾਰਿ॥ ੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ। ਸੰਭਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ ਪਛੇਨਜੀਹਮਜੀਪਚਹਾਰੇ॥ ਰਾਮਕਹੇਕਰਤਾ
 ਲਧਜਾਵੈਚਰੀਆਸਭੈਧਿਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਥੇਕਰੇ॥ ਹਿਰਦੇਹਰਿਜੀਕੇਸਿਮਰਨੁਪਰੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਧਸੁਧਾਧਸਿਕੀਨੀਸਭੁਗਜੇਧਿਨਤੀਕਹੇਪਟਗਨੀ॥ ਪੁਤਪਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਜੀਮਾਨੈਤਿਨਤ
 ਉਅਉਰੇਠਾਨੀ॥ ੨॥ ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਮਤਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇਗੀ॥ ਗਿਰਤਰਜਲਜੁ
 ਆਲਾਭੈਗਾਧਿਉਰਾਜਾਹਮਮਾਇਆਛੇਗੀ॥ ੩॥ ਕਾਰੁਖਨੂਗੁਕਾਲਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਧਤਾਦੁਜੇਤੁ
 ਹਿਗਧੋ॥ ਪੀਤਪੀਤਾਂਬਰਤਿਕੁਦਲਪਟੀਬੰਭੁਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੋ॥ ੪॥ ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਨਖਹਧਿਦਾਰਿ
 ਉਸੁਰਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ। ਕਹਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਪਿਆਦੁਹਰਾਮੁਅੰਭੁਪਦਦਾਤਾ॥ ੫॥੧॥੮॥
 ਭੈਰਉ। ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਦਾ। ਕਰਿਅਬਦਲੀਭੇਸਦਾ। ਨਿਨਿਅਕਾਸਕੁਲਹਸਿਰਕੀਨੀਕਉਸੈਸ
 ਪਤਪਇਆਲਾ। ਚਮਰਪੋਸਕਾਮਦਿਰਤੇਗਾਇਹਧਿਧਘਨੇਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਛੁਪਨੋਕੇਟਕਾਪੋਹਨਤੇ
 ਰਾਸੇਲਹਸਹਸਇਜਾਗਾ। ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੁਗਪਰਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭੁਸੰਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਮਹਿਜ
 ਦਮਨਮਉਲਾਨਾਸਹਜਨਿਦਾਜਗੁਜਾਗੇ॥ ਧੀਧੀਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੇ॥ ੩॥
 ਭੁਗਤਕਰਤਮੇਰੇਤਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੋਕਾਸੁਆਮੀਅਤਿਰਜਾਮੀਠਿਰੇਸਗ
 ਲਧੇਰੇਸਦਾ॥ ੪॥੪॥੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨੁਧੇ
 ਨਾਮਾ। ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮਾਰੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਸੁਲਤਾਨੇਧਾਪਿਲਾ। ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਧੀਠਲਾ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਉ॥ ਧਿਸਮਿਲਿਗਉਦੇਹਜੀਵਾਇ॥ ਨਾਤਰਿਗਰਦਨਮਾਰਉਠਾਇ॥ ੨॥ ਧਦਸਹਅੰਸੀਕਿਉ
 ਹੋਇ॥ ਧਿਸਮਲਕੀਆਨਜੀਦੈਵੋਇ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਕੀਅਕਛੁਨੋਹੋਇ॥ ਕਰਿਹੋਰਾਮੁਹੋਇਹੋਸੇਇ॥ ੪
 ਧਾਰਿਸਾਹੁਚਹਿਉਅੰਕਾਰਿ॥ ਗਜਹਸਤੀਨੀਨੇਚਮਕਾਰਿ॥ ੫॥ ਰੁਦਨਕਰੇਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥ ਛੇ
 ਰੁਰਮਕੀਨਭੁਜਹੁਖਰਾਇ॥ ੬॥ ਨਾਹਉਤੇਰਾਪਗਨਾਨਾਤੁਮੇਰੀਮਾਇ॥ ਪਿਤੁਪਛੇਤਉਹਰਿਗੁਨਗ
 ਇ॥ ੭॥ ਕਰੈਗਾਜਿੰਦਸੁਠੀਕੀਚੋਟਾ॥ ਨਾਮਾਉਧੈਰੇਹਰਿਕੀਓਟਾ॥ ੮॥ ਕਾਜੀਮੁਲਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ ਇ
 ਨਹਿੰਦੁਮੇਰਾਮਲਿਅਮਾਨਾ॥ ੯॥ ਧਾਰਿਸਾਹੁਧੇਨਤੀਸੁਨੇਹਾ॥ ਨਾਮੋਸਰਬੁਰਸੇਨਾਲੇਹਾ॥ ੧੦॥ ਮਾ

ਲਲੇਉਤਉਤਉਦੇਜਕਪਰਉਦੀਨਛੇਛਿਨੀਆਕਉਕੁਰਉ॥ ੧੧॥ ਪਾਵਉਥੇਜੀਭਉਤਲਾ॥ ਨਾਮਾਗ
 ਦੇਗਨਗੋਪਾਲਾ॥ ੧੨॥ ਗੰਗਾਜਮਨਜਉਉਲਟੀਥੇਯੋ॥ ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਯੋ॥ ੧੩॥ ਸਾਤਘਰੀਜ
 ਥਥੀਤੀਸੁਟੀ॥ ਅਜਗੁਨਆਇਉਤਿਭੁਵਣਪਟੀ॥ ੧੪॥ ਪਾਖੰਤਣਥਜਥਜਾਇਲਰਜੁਰਜੋ
 ਥਿਰਆਇਲਾ॥ ੧੫॥ ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਵੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗਰਜੁਰਜੋਆਏਗੋਪਾਲਾ॥ ੧੬॥ ਕਰ
 ਹਿਤਧਰਣਇਕੋਡੀਕਰਉ॥ ਕਰਹਿਤਲੇਕਰਉਪਰਿਧਰਉ॥ ੧੭॥ ਕਰਹਿਤਮੁਈਗਉਦੇਉਜੀਵ
 ਈ॥ ਸਕੁਕੋਈਦੇਖੇਪਤੀਆਇ॥ ੧੮॥ ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਦੇਸੇਲਮਸੇਲਾ॥ ਗਉਦੁਗਈਥਛਰਮੇਲਿ॥ ੧
 ੯॥ ਯੁਪਹਿਤੁਹਜਥਮਟੁਕੀਕੁਰੀ॥ ਲੇਧਾਗਿਸਾਹਕੇਆਗੋਪਗੀ॥ ੨੦॥ ਧਾਗਿਸਾਹਮੇਲਮਹਿਜ
 ਈ॥ ਅਉਘਟਵੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥ ੨੧॥ ਕਾਜੀਮੁਲਾਧਿਨਤੀਛਰਮਾਇ॥ ਬਖਸੀਹਿੰਦੁਮੈਤੁਰੀ
 ਗਾਇ॥ ੨੨॥ ਨਾਮਾਕੋਹੇਸੁਨਹੁਧਾਗਿਸਾਹਾ॥ ਏਹੁਵਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈਰਿਖਾਇ॥ ੨੩॥ ਇੰਸਪਤੀਅ
 ਕਾਇਹੈਪਰਦਾਨਾ॥ ਸਾਨਸੀਲਚਾਲਹੁਸੁਲਤਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਨਾਮਦੇਉਸਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਮਿਲਿ
 ਹਿੰਦੁਸਕੁਨਾਮੇਪਾਹਿਜਾਹਿ॥ ੨੫॥ ਜਉਅਥਕੀਧਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ ਤਥਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਅਜਾਇ
 ॥ ੨੬॥ ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਰਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ ਕੁਗਤਜਨਾਲੇਉਪਰਿਆਪਾਹਿ॥ ੨੭॥ ਸਗਲਕਲੇਸਨਿਰਕ
 ਕੁਇਆਖੇਦਾ॥ ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਕੁਦਾ॥ ੨੮॥ ੧॥ ॥ ਭੋਰਉ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਜਉਗਰਦੇਉਤਮਿਲੈ
 ਮੁਗਾਹਿ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਉਪਾਹਿ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਥੈਕਠਤੋਗਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮਗੋ॥ ਸ
 ਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸੁਠੁਸੁਠੁਸੁਠੁਸੁਠੁਆਨਸਕੁਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾ
 ਮਝਿਨਾਦੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਾਦਿਸਪਾਦੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਤੇਦੁਗਿ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਰਯੋ
 ਸੁਗਿ॥ ੨॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਨੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਬਕਹਾਨੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਦੇਗਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਾਮਜਪਿਲੇਗਾ॥ ੩॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੁਦਨਤ੍ਰੈਸੁਝੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਉਪਰਧੁ
 ਝੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਅੰਕਸਿ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਧਾਸਿ॥ ੪॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦੇਧਰਗੀ
 ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿਦਤਿਆਰੀ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਧੁਗਾਭਲਾਏਵਾ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਜਿਲਾਟਹਿਲੈ
 ਧਾ॥ ੫॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧਨਹੀਹਿਰੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹਰਾਛਿਰੈ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਪਰਿਛਾਈ

ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਹਜਾਨਿਕਸਾਈ॥ ੬॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਠਨਾਇਆਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨ
 ਕਕਰਲਗਾਇਆਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈਧਿਖੁਮੋਦਾ॥ ੭॥
 ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਿਸਾਟਟੋ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੁਟੋ॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਕੁਉਜਲਤੋਗਾਜਉਗੁ
 ਰਦੇਉਤਜਨਮਿਨਮੋਗੋ॥ ੮॥ ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਰਸਾਧਿਉਗਾਗਾਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਰਹਭਾਰਾ॥
 ਧਿਨਗੁਰਦੇਉਅਵਰਨਹੀਜਾਈ॥ ਨਾਮਦੇਉਗੁਰਕੀਸਰਦਾਈ॥ ੯॥ ੧॥ ੨॥

ਗਗੁਰਉਧਾਣੀਗਦਿਰਾਸਜੀਕੀ॥ ਪਰ ੨॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਧਿਨਦੇਖੋਉਪਜੇਨਹੀਆਸਾਜੇਦੀਸੈਸੋਹੋਇਧਿਨਾਸਾ॥ ਧਰਨਸਭਤੇਜੇਜਪੈਨਾਮਾ॥ ਸੋਜੇਗੀਕੇ
 ਦਲਾਇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਦੈਜਉਕੋਈ॥ ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਧਿਧਾਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਗਉਸੇ
 ਮਨਮਨਕੀਦੁਧਿਧਾਧਾਇ॥ ਧਿਨਦੁਆਰੇਤੋਲੇਕਸਮਾਇ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਉਸਭਕੋਈਕੈਗਾਕ
 ਰਤਦੇਇਸੁਅਨਭੋਰਹੈ॥ ੨॥ ਛਲਕਾਰਨਛੁਲੀਧਨਗਾਇ॥ ਛਲਲਗਾਤਧਛਲਧਿਲਾਇ
 ॥ ਗਿਅਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਅਸਾ॥ ਗਿਅਨੁਭਇਅਤਹਕਰਮਹਨਾਸੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਤਕਾਰ
 ਨਰਪਿਮਥੈਸਇਆਨਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਧਾਨਾ॥ ਕਹਿਰਦਿਰਸਪਰਮਥੈਰਾਗਾ॥ ਰਿਦੈ
 ਰਾਮੁਕੀਨਜਪਸਿਅਭਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੇਰੁਅ
 ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਗਬਸਤਿਮਹਲਾ ੧॥ ਪਰ ੧॥ ਜਉਪਦੋ॥ ॥ ਮਾਹਮਾਹਮੁਮਾਹਖੀਦਨਿਅਸਦਾਧਸੈ
 ਤਾਪਰਛਲਚਿਤੁਸਮਾਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਧਿਦਿ॥ ੧॥ ਭੋਲਿਅਹਉਮੈਸੁਰਤਿਦਿਸਾਰਿ
 ॥ ਜਉਮੈਮਾਰਿਦੀਨਾਹਿਮਨਗੁਣਦਿਚਿਗੁਣਲੈਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਰਮਪੇਡਸਾਖਾਹਰੀਪ
 ਰਮੁਛਲੁਛਲੁਗਿਆਨਾ॥ ਪਤਪਰਾਪਤਿਛੁਦੁਪਦੀਦੁਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਅਖੀਕੁਰਗਤਿ

ਕੀਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਅਪਣੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਪਤਿਕਾਪਨੁਪੁਰਾਹੇਅਲਾਗਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਮਾਗੁ
 ਤੀਆਵਣੁਦੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੁਕਹੀਜਿਗਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥੧॥
 ਧਸੰਤੁਮਹਲ ੧॥ਰਤਿਆਈਲੇਸਰਸਧਸੰਤਮਾਗਿ॥ਰੀਗਿਗਾਂਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚੁਇ॥ਵਿਸੁਪ
 ਜਚੜਵਉਲਗਭਿਪਾਇ॥੧॥ਤੇਗਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜਗਤਿਨਮਿਲੈ
 ਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸੁਕਤਿਏਕਾਧਹੁਤੁਪੁ॥ਵਿਸੁਪੁਜਚੜਵਉਦੇਉਪੁਪਾਤੇਗਅਤਿ
 ਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇ॥ਤੇਗਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥੨॥ਤੇਰੇਸਤਿਸੰਧਤਸੰਭਿਤੀਰਥਾਤੇ
 ਰਾਸਤਿਨਾਮਪਰਮੇਸਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਾਈਐ॥ਅਣੁਜਾਣਤਨਮੁਦਖਾਈਐ
 ॥੩॥ਨਾਨਕਦੇਚਾਰਾਕਿਅਕਹੈ॥ਸਭੁਲੇਕਸਲਾਹੇਏਕਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੇਕਾਪਾਦਹੈ॥ਬਲਿ
 ਹਾਰੀਜਾਉਜੋਤੇਤੇਰੇਨਦਹੈ॥੪॥੨॥ ॥ਧਸੰਤੁਮਹਲ ੧॥ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੀਚਨਕੁਆ
 ਗਾਰੁਪੇਕੀਆਕਾਰਾਂਧਹੁਤੁਧਿਸਥਾਗਾਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੀਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੁਨਖਾਣਦੁ
 ਪਸਿਉਗਾਡਿ॥੧॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਧਹੁਨਪਾਇ॥ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ
 ਸਅਠਲੀਖੈਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇਧੇਰਮੁਖਾਗਰਪਾਠਿ॥ਪਰਧੀਨਾਵੈਦਰਨਾਕੀਦਾਤਿ॥ਦਰਤੋ
 ਮਕਰੇਦਿਨਗਤਿ॥੨॥ਜਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖਾ॥ਜੇਗੀਜਿਗਮਭੁਗਦੇਭੇਖਾ॥ਕਿਗਿਗਹੀਕਰ
 ਮਾਕੀਸਿਧਿ॥ਧਿਨੁਬੁਝੈਸਭੁਖਜੀਅਮਿਧੀਪਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਗਾਕਰਲੀਖੀ
 ਉਪਰਿਹੋਵਹਿਸਾਗਾ॥ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੁਰਖਗਦਾਗਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਭਤਿਭੁਤਾਗ॥੪॥੩॥
 ॥ਧਸੰਤੁਮਹਲ ੧॥ਧਸਤੁਉਤਾਰਿਦਿਗੀਬਹੁਹੋਗਾ॥ਜਧਪਾਰਿਕਿਅਕਮਾਵੈਜੋਗਾ॥ਮਨੁਕਿ
 ਰਮਲੁਨਹੀਦਸਦੈਦੁਆਗਾ॥ਕੁਮਿਭੁਮਿਅਵੈਮੁਨਾਦਾਰੇਦਾਗਾ॥ਏਕਾਧਿਅਦਹੁਮੁਨੁਮਨਾਪਾ
 ਰਿਉਤਾਰਿਜਾਹਿਦਿਕਧਿਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮੁਤਿਸਾਸਕਿਰਹਿਦਖਿਅਣਾ॥ਨਾਦੀਧੇਰੀਪੁਰਹਿਮੁ
 ਪੁਰਾਣਾ॥ਪਾਖੰਡੁਸਿਮਟਿਅਨਿਕਪਟਕਮਾਗਿ॥ਉਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਗਿ॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਆਕਰੇਕਿਅਹੋ
 ਇ॥ਜਿਸੇਅਪਿਚਲਾਏਸੇਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭੁਰਮੁਚਕਾਏ॥ਹੁਕਮੇਧੰਧੁਕਾਂਸਰਾਪਾਏ॥੪॥ਜਿਸੁ
 ਜੀਉਅੰਤਰੁਮੇਲਹੋਇ॥ਤੀਰਥੁਭਵੈਦਿਸਤਿਰਲੇਇ॥ਨਾਨਕਾਮੋਲੀਅੰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਾ॥ਤਉਭ

ਤਿਨਕੇਰਮਈਅੰਤੋਜਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋ ਅੰਸਾਸੰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਕਿਅਵੈਸੇਖਪੁਨਕਰੇਇ॥
 ਅੰਤਰਲੇਕੁਮਤਿਧਿਅਮਾਗਿ॥

ਉਨਲਕੇਤੁਟਸਿਧੀਧਾ॥ ॥੫॥ ੪॥ ॥ ॥
 ਧੰਸਤਿਮਹਲ १॥ ਸਚਲਬੁਦਨਤੇਠੀਆਇਆਐਯੋਗਾਐਅਵਰੁਨਦੀਮੈਸਰਧਤੇਯਾਤੁਸਿਰਨਾਥਦੇ
 ਦਾਦੇਦਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੇਗੁਰਚਰਨਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਿਗਹਿਗੀਭੀਰਲਾਲਾਗਿਰਮੁਖਿਗ
 ਮਨਮਗੁਨਗਾਏਤੁਅਪਰੰਪਰਸਰਧਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਮੇਲਮਲੀਨਅੰਗਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਪੁੰਯੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਸਲਹੇਸਾਨੁਸੋਇ॥
 ੨॥ ਜਾਕਉਤੁਰਾਖਹਿਰਖਨਹਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਦਹਿਕਰਹਿਸਾਗਾ॥ ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰ
 ਹਰਾਇ॥ ਸਾਭਿਦੁਖਬਿਨਾਮੇਰਾਮਰਾਇ॥ ੩॥ ਉਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਰੀਰਾ॥ ਲਿਦਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਤੁਜਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਗੁਰਮਿ
 ਲਾਉ॥ ੪॥ ੫॥ ॥ ਧੰਸਤਿਮਹਲ ੧॥ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ ਮੇਰਾਪਿਰੁਗੀਸਾਗੀ
 ਸਾਲੁਸੀਗਿਜਾਇ॥ ਉਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ ਗੁਰਸੀਗਿਰਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥ ੧॥
 ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੋ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੀਗਿਖੇਲਾਹਿਦਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੇਜਤਮ
 ਨੁਮਨੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾਹਿਕੁਉ॥ ਉਹੁਪਦਿਪਦਿਗਦੈਸਰਧਪ੍ਰੇਯਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਬਿਰੁਚੀਨੈਸੀਗਿਰੇਉ॥ ਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋ
 ਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਤਿਨਸੀਗੋਰੇਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਲੇਪੰਧੁਰੇਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮਲੁਸ
 ਧਰਿਖੋਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਦੈਕੁਗਤਿਜੋਗੁ॥ ਗੁਰਸਤਿਸ
 ਕਾਦੁਖਮਿਟੇਰੋਗੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦਰੁਸਹਜਿਜੋਗੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਧੰਸਤਿਮਹਲ ੧॥ ॥
 ਆਪੇਕੁਦਗਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ ਸਚੁਆਪਿਨਿਧੈਜੋਗੁਜਗਜਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੀਗਿਸਾਧਿ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁਰਸਾਇਦੁਸਹਜਿਆਧਿ॥ ੧॥ ਮਤਧਿਸਰਮਿਰੇਮਨਰਾਮਧੋਲਿ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਠ
 ਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੇਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਚਰਨਸਰੋਵਹਿਗੁਰਮਿਖਤੇ
 ਗਾਗੁਰਸੇਵਤਰੋਤਜਿਮੇਰਤੇਗਾ॥ ਨਗਨਿਦਕਲੋਭੀਮਨਿਕੋਠਗਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੋਗਾ॥
 ੨॥ ਗੁਰਤੁਠਾਧਖਸੇਤੁਗਤਿਭਾਉ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੇਪਾਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ ਪਰਹਰਿਨਿਦਹਰਿਭ

ਗਤਿਜਾਗੁਰੁਗਤਿਸੁਰਦੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥ ੩॥ ਗਰਮੇਲਿਮਿਲਾਵੇਕਰੇਦਾਤਿ॥ ਗੁਰਮਿਖਾਪਿ
 ਅਰੇਦਿਨਸੁਗਤਿ॥ ਛਲਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਤੁਮਿਦੇਇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਪਾਵਹਿਦਿਗਲੇਕੇਇ॥ ੪॥
 ੭॥ ਘਸਤਿਮਹਲ॥ ਸਾਹਿਬੁਦੈਸੇਦਕੁਸੇਦਾਕਰੇ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੇਸਭਿਕਲਉਪਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਬੁ
 ਗਤਿਨੇਹੁਭੀਕਿਅਕੋਰਸੈ॥ ਸਾਨੁਨਾਮੁਮਰੇਹਿਰਦੈਦਸੈ॥ ੧॥ ਰਗਉਜੈਸੇਮਾਇਆਮੇਰਿ
 ਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰੇ॥ ਤੈਸੇਸਤਿਨਨਰਾਮਨਮਰਦਤਰੇ॥ ੨॥ ਮੈਮੁਰਖਮੁਗਪਉਪਰਿਕਰੁਰੁ
 ਆ॥ ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਇਆ॥ ੩॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸਮਿਸਾਰਕੇਨਿਹਛਲਹਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਤਿ
 ਦਿਕੇਪਾਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਘਸਤਿਹਿਤੋਲੁਮਹਲ॥ ੧॥
 ੫॥ ੨॥ ਸਾਲਗਰਮਧਿਪਪੁਜਿਮਨਾਦੁਰਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਧੇਨੁਧਾਪੁ
 ਦਇਆਕਰੁਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਹੇਕਲਰਮਿਚਰਜਨਮਗਵਾਵਹੁ॥ ਕਾਚੀਰੁਹਗਿਦਿ
 ਲਕਹੇਗਚੁਲਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਕਰਹਹਿਰਮਾਲਟਿਠਪਰੇਦੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨਜੇਦਹੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਿ
 ਰੁਤੁਰੁਗੁਰੁਕਿਅਰੇਤਉਮਾਲੀਕੋਹੇਦਹੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਦਇਕਰੁਘਸੇਲੇਗੋਰੁਪਰਤੀਕਾਰੀ॥ ਨਕ
 ਜਿਉਜਿਉਗੋਰੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਦੁਰਵਿਰਤੁਨਮਿਅਜਾਈ॥ ੩॥ ਧਗੁਲੇਤੇਛੁਨਿਹਿਸੁਲਹੇ
 ਜੇਤੁਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਦਇਆਕਰੁਦਇਆਲਾ॥ ੪॥
 ॥ ਘਸਤਿਹਿਤੋਲੁਮਹਲ॥ ੧॥ ਸਾਹੁਰਜੀਵਸੁਖੁਵਿਛੁਸਾਂਸ਼ੀਪੇਦਕੈਪਨਵਖੋ॥ ਅਪਿਕੁਰਜੀ
 ਦੇਸੁਨਦੇਉਜਾਣਨਾਹੀਰਖੋ॥ ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਹਉਆਪੇਭੁਰਮਭੁਲਾਣੀ॥ ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵ
 ਅਵਗੁਨਜਾਣਾਬਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਕਰਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੇਲੀਤਤੁਮਜਨਹੁਨਾਹੀ॥ ਜੇਪ
 ਰਾਖਹਿਧੁਗਨਚਾਖਹਿਹੇਵੇਹਿਕਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਜੇਤੁਪੜਿਅਪਠਿਤੁਧੀਨਾਦਇਅਖਰ
 ਦਿਨਾਵਾ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਦੇਕਲਪਾਏਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਵਾ॥ ੩॥ ੧੦॥ ਘਸਤਿਹਿਤੋਲੁਮਹਲ
 ੧॥ ਰਾਜਧਾਲਕੁਨਗਾਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਖਿਅਰੇ॥ ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਧਾਪਪਤੀਅਹਿਪ
 ਠਿਤਕਰੁਧੀਰਗੇ॥ ੧॥ ਸੁਆਮੀਪੀਠਿਤਤੁਮਦੇਹਮਤੀ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥ ੧॥ ਰ

ਹਉ। ਕੁੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਧਨਾਸ ਪਾਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰ ਪਿੰਡੇ ਪਾਇਆ। ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਰਜ ਦੁਇ ਪਰ
 ਜੀਤੀ ਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਮੁ ਰਵਤਾ ਜਾਣੀ ਐਇਕ ਮਾਈ ਕੁੰਗੁ ਕਰੇਇ
 ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਧਿ ਮਾਧਨੁ ਸੰਗੇਇ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦਹਿ ਨ ਪਾਇਆ ਮਾਨੀ ਹਿਤਿ
 ਜੀਸੇ ਤੀਵਾਸਾ। ਪ੍ਰਦੁਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਧਿਨੁ ਤੇਲਾ ਧਿਨੁ ਮਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੧॥ ॥
 ਧਸਤੁ ਹਿਤੁ ਲੁਮਹਲ १॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਕਹਿ ਕਿਹਾ ਹਰਿ
 ਭੁਗਤਿ ਦਿਖਾਏ॥ ਅਨਰਿਨੁ ਹਰਿ ਗਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੋਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ॥ ਧਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖ
 ਤਿਨਾ ਜੀਤੈ ਲੋਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਹਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ
 ਐ ਧਿਨੁ ਭੁਗਾ ਨਹੀ ਭੁਗਤਿ ਹਰੀ॥ ਧਿਨੁ ਭੁਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਅਟਿਪਾਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਦੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁਹਰਿ
 ਰੀ ਗੁਰੀ ਨੇਹ ਹਿਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਦਰਿ ਆਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੇ
 ਪਰਪਾਨਕੀਏ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭੁਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ਧੀਏ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੨॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਧਸਤੁ ਮਹਲ ੩॥ ਅਰੁ ੧॥ ਮਾਗਰੁ ਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸਤੁ
 ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਆਸ ਭੁਜੀ ਅਜੰਤਾ॥ ਵਿਆਹ ਉਭਾਧਾ ਵਿਰਮ ਜੰਤਾ॥ ਤੇਗ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ
 ॥ ਤੇਸਾ ਹਿਥੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁ ਮਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸੇਵ
 ਕੈ ਗਾਗਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਗੈ॥ ਅਨਰਿਨੁ ਸਾਨੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ॥ ਇਨ ਧਿ ਪਿਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ॥
 ੨॥ ਧਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਪਾਏ॥ ਸੰਸਾਰ ਦਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਛਲ ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰ ਕਰ
 ਏ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭੁਵੈ ਤਿਸੇ ਖਦਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇਕ ਰਿਕਰੇਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ॥
 ਧਿਖਿ ਆਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਹਿਕਰੇਇ॥ ਅਪਣੁ ਭਾਣੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਸਤੁ ਮਹਲ ੩॥
 ਗਤੇ ਸਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਗਲਾ ਦਇਆ ਕਰੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਧਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
 ਜੀ ਮੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਭੁਵੈ ਤਿਉ ਗਏ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਗਗਨੋ ਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਉ ਦਰ

ਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਇਹੁਮਨਲੇਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥
 ਮਧਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਧਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰੁਸੇਵਰਾਂਗੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਉਮਸਤਕਿਦੁਭੁ
 ਗੋ॥੨॥ਪਉਣਪਾਣੀਕੀਇਹਦੇਹਸੰਗੀਗਾ॥ਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਲਿਪੀਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮਰੁ
 ਰੁਗੁਣਗੀਏਅਗਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਅਗਾ॥੩॥ਨਾਗਿਨਦੀਆਅਗਨੀਤਨਿਰਾਗੇ॥
 ਸਨਾਜਲਤਜਲੇਅਹਿਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਗਾਖੇਦੁਭੁਗੀਤਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਿਹਰਿਅਮ੍ਰਿਤੁਪਾਰੇ॥੪॥
 ਧਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਹਰਿਸੇਵੇਸੇਹਰਿਕਾਲੇਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਰੇਨਹੈਵੈਸੇਗੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਨਾਜੀ
 ਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਤੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀਵੇਨਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਸਾਚੁਸ
 ਲਹਿਸਾਰਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੁਗਿ॥ਦਿਸਤਿਦੁਭੁਹਿਸਿਰਿਪਾਵਹਿ
 ਧੁਗਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਅਲਾਇ॥ਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਰਕਿਕਰੇਰੁਕੈ
 ਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧੀਦਰਗਾਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਦੇਖੈਸਦਾਹਜੁਗਿ॥ਗੁਰੁਕੈਸਧਾਦਿਹਰਿਅਭੁਰਿਪੁ
 ਰਿ॥੩॥ਜੀਅਜਤੀਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸਮਾਲਾ॥ਧਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਪਰਿ
 ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਦੁਭਾਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ਧਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥ਏਕੈ
 ਦੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੁਜੈਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਅਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਨੇਏਕੁਦਿਖਾਇਅਗਾ॥੧॥ਮੇ
 ਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਅਸਦਬਸਤਾ॥ਇਹੁਮਨਮਉਲਿਅਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦੁ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਗੁਰਪੁ
 ਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਈਚਾਗਾ॥ਤੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚੈਲਗੋਪਿਅਗਾ॥ਆਪੁਛੋਰਿਹੋਹਿਦਾਸਤਕੁਇ॥ਤਉਜਗ
 ਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਅਗਾਇ॥੨॥ਭੁਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੇਹਜੁਗਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਅਭੁਰਪੁਰਿ॥
 ਇਸੁਭੁਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸਰੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾ
 ਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥੪॥੪॥ਧਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩॥ਭੁਗਤਿਦੁਛਲੁਹਰਿਦਸੈਮ
 ਨਿਅਗਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭੁਗਤਿਕਰੇਦਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਰਿਮਿ
 ਲਾਵਹੋਇ॥੧॥ਭੁਗਤਸੇਹਹਿਸਦਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰਿ॥ਗੁਰੁਕੈਹੋਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਅਗਰਿ॥੧॥

ਅਨਿਤਨਿਹਰਿਆਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਹੋਲਿਵਲਾਇ॥

ਹਾਓ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਸੇਜ ਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾ
 ਰਦੁ ਮੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸੋ ਤਿਸੁ ਖਿਸ ਗਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੰਤਾ ॥ ਮਨ
 ਨਹਿ ਆਗਦਿ ਗੁਣ ਗੁਣਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਸੁ ਕਾ ਸੀ ਸਾਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਤਿਸਨ ਜਲੇ ਦਰੋ ਦਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਸੇਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਹੀ ਰਿਭਾਵੈ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਿਅਪਣਾ ॥ ਖੁਸੇ ਦੇ ਸਹ
 ਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇ ਮੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬਸਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਇ ਆਮੇ ਹੁ ਸਬ
 ਦ ਜਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਲਿਓ ਧਿਰ ਧੁਰ ਰਿਵੈ ॥ ਆਗਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ
 ਮਪਿ ਆਗੇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਭਲੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ
 ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ॥ ਗਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇਖੈ ॥ ਸਦਾ ਜਗਿ ॥ ਛਾਦਘਣੀ ਛੁਲੀ ਬਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਧਿਰ ਗੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤ ਨ ਕਰਹਿ ॥ ਨਿਰਗਤਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਗਾਈ ॥ ਦਿ
 ਰੁਜੁ ਠਿਕੁ ਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਆਦਿ ਸਮਾਦਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ॥ ਜੇਕਿ ਵੇਖੇ ਸੇਈ ਪਰੋਹੇ ॥ ਵਡਾਰਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਿਲੀ ॥ ਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਸਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੁਰੋਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੇ ਰਤੇ
 ਠਿਰਿ ਜੇ ਨਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭ ਲਜਨ ਮੁਇ ਸਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ॥ ਆਸਾ ਚਿਨਾ ਮਿਸਹ ਜਿ ਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ॥ ਦਿਰੁ ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ
 ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੋ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਚਹੁ ਜਗ ਪਸਹੀ ਸਾਚੀ ਸੇ
 ਆ ॥ ਮਿਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੈ ਸ
 ਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਿਦੇਖਿ ਰਹਿ ॥ ਗਿ ਮਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ॥ ਪਗ ਪਕਿ ਜ ਪੁਗਿ ॥ ਏਕੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ
 ਨੇਵੇਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ਦਰੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ॥ ਆਤਿ ਨਿਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਆਨਾਕ ਸਹਜੇ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਬਸਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ॥ ਗਿ ਮਤਿ ਜਨਾ ਕੀ
 ਪਗ ਪਕਿ ਜ ਪੁਗਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨੇਵੇਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ਦਰੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿ

ਅਗਤਿਨਿਰਸੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥੧॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ ੩॥ਕੁਗਤਿਕ
 ਹਿਜਨਦੇਖਿਹਜੁਗਿ॥ਸਤਿਜਨਾਕੀਪਗਪਕਿਜਪੁਗਿ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਰਗਹਿਲਿਵਲਾਇ॥ਪੁਰੇਸਤਿ
 ਗੁਰਿਦੀਅਬੁਝਾਇ॥੧॥ਨਾਸਾਕਾਰਾਸੁਦਿਰਲਾਕੇਈਹੋਇ॥ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਦੈਸੇਇ॥੧॥ਰਹ
 ਓ॥ਏਕੇਸੇਦੁਅਦਰੁਨਕੇਇ॥ਜਿਤੁਸੇਦੀਐਸਦਸੁਖਹੋਇ॥ਨਾਭਿਉਮਰੇਨਆਵੈਜਾਇ॥ਤਿਸੁਖਿਨ
 ਅਦਰੁਸੇਦੀਕਿਉਮਾਇ॥੨॥ਜੇਜਨਸਾਕੇਜਿਨੀਸਾਚੁਪਛਾਇਆ॥ਅਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਨਾਮਿਸ
 ਮਾਨਿਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਗਪਤਿਹੋਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਸਚੁਸੇਇ॥੩॥ਜਿਨਿਗਿ
 ਆਨੁਕੀਅਤਿਸੁਹਰਿਤੁਜਾਣੁ॥ਸਾਚਸਧਦਿਪੁਕੁਏਕੁਮਿਦਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸੁਰਾਖੈਤਾਂਸੁਖਿਹੋਇ॥
 ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਸੇਇ॥੪॥੮॥॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ ੩॥ਨਾਮਿਰਤੇਕਲਾਂਕਾਕਹੋਹਿਉਧਾਰੁ॥
 ਸਾਢੀਧਾਣੀਨਾਮਿਪਿਅਗੁ॥ਮਨਮੁਖੁਲੇਕਹੋਆਏ॥ਨਾਮਰੁਭੁਲੇਜਨਮੁਗਦਾਏ॥੧॥ਜੀਵਅਰੇ
 ਮਰਿਮਰਣੁਸਦਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਧਦਿਸਾਚਉਰਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕੇਜਨਪਦਿ
 ਤੁਸਗੀਗਾ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਗੁਣੀਗੀਗਾ॥ਜਮੈਮਰੇਨਆਵੈਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮ
 ਏ॥੨॥ਸਾਚਸੇਦਕੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਧਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਚੁਸੇਕੁਹੋ
 ਇ॥ਜਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਦੈਸੇਇ॥੩॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਸਚੁਸਚੁਸੇਇ॥ਹੋਰਿਸਭਿਕੁਲਹਿਦੁਜੈ
 ਪਤਿਖੋਇ॥ਸਾਚਸੇਦੁਸਾਚੀਧਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥੮॥ਕੁਸੰਤੁਮਹਲਾ
 ੩॥ਖਿਨੁਕਰਮਾਸਭੁਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਐਧੈਠਉਰ
 ਨਪਾਈ॥ਧਿਸਟਾਕਾਕੀਜਾਧਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹਕਮੁਮਨੈਸੋਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸ
 ਧਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਰਤੇਜਿਨਾਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਮਾਨਿ
 ਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਾਣੀਸਦਸੁਖਹੋਇ॥ਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏਸੇਇ॥ਏਕੁਨਪ੍ਰਤਾਰੇਸਮਾਗੁ॥ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾਮਪਿਅਗੁ॥ਖਿਨੁਨਾਮੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੇਪਾਈ॥ਸੇਧੁਧੈਜਿਉਆ
 ਪਿਧੁਧਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਾਨਾਮੁਦਿਨੁਏ॥ਜਿਨਦਿਕੁਜਾਤਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੀਰਨੀਸਾਣੁ॥

ਧਰਮਤੁਮਹਲ ३ ॥ ਫਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇਆਪਿਦਸੇਮਨਿਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲਮਤਿਸ
 ਰਾਮਨਪੀਗਾ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਣੀਗੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮਹੁਕੁਲੇਮਹਰਿਧਿਖਖਾਇ ॥ ਧਿਖਾਨਲੁ
 ਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਬਹੁਬੇਖਕਰਹਿਮਨਿਸਾਂਤਿਨੋਹੇਇ ॥ ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਦੀ
 ਪਤਿਏਇ ॥ ਸੇਦਰੁਤਾਗੀਨਿਨੁਸਬਦੁਪਛੁਟਿਅ ॥ ਬਹਰਿਜਾਂਦਾਘਰਮਹਿਆਇਅ ॥ ੩ ॥
 ਘਰਮਹਿਦਸਤੁਅਗਮਅਪਾਗਾ ॥ ਗਰਮਤਿਖੇਜਹਿਸਬਦਿਧੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁਨਦਨਿਪਿਪਾਈਘ
 ਰੀਮਾਗਿ ॥ ਸਦਰੀਗਿਰਤੇਸਰਿਸਮਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿਕਰੇਕਿਛੁਕਰਨੁਜਾਈ ॥ ਆਪੇਭਾਵੈਲ
 ਏਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸਤੇਨੈਨੈਗੀਕੇਦੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਭੁਰਪੁਗਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਮਤੁਮਹਲ
 ੩ ॥ ਗਰਸਧਰੀਹਰਿਕੇਤਿਸੁਭਾਇ ॥ ਗਰਮਨਾਮਰਮਿਰਹੈਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟਕੋਟਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾ
 ਗਿ ॥ ਜੀਵਤਮਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਜੀਉਜਾਣੈ ॥ ਗਰਕੈਸਬਦਿਇ
 ਹਮਨਮਉਲਿਅਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਨਾਮੁਦਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਰੁਗਦੈਦੇਸਿਭੁਮਿਭੁਕਤਿਨੋਹੇਇ ॥
 ਬਹੁਸੰਜਮਿਸਾਂਤਿਨਪਾਵੈਕੋਇ ॥ ਗੁਣਮਤਿਨਾਮੁਪਗਾਪਤਿਹੇਇ ॥ ਦਰੁਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ
 ੨ ॥ ਕਲਿਮਹਿਗਰਮਨਾਮਿਦਭਿਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਈ ॥
 ਧਿਨੁਨਾਮੇਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦਰੁਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮਿਧੀਚਾਰਾ ॥ ਛੁਟੈਗਰਮਨਾਮਿਨੁਖੁਸਾਰਾ
 ॥ ਹਿਰਦੈਦਮਿਅਸੁਬਾਹਰਿਪਾਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਭਉਪਾਦਲੁਗਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਧਰਮਤੁਮਹ
 ਲ ੩ ॥ ਤੇਗਬੀਆਕਿਰਮਜੰਤਾ ॥ ਦੇਹਿਤਜਾਪੀਆਇਅਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਆਖਿਦੀਚਾਰੇਮੇਗੀਮਾ
 ਇ ॥ ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈਲਗਉਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਗੋਨਾਮਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਰੇ
 ਜਨਮੁਗਦਾਵਹੁਦੈਰਿਦਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਿਸਪਾਕੀਨੀਚੁਕਾਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮਉਚਾਸਬਦੁਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁਦਖਾਣੈਸਾਚੁਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਧਰਮਤੁਮਹਲ ੩
 ਧਨਸਪਤਿਮਉਲੀਠਹਿਅਧਰਮੰਤਾ ॥ ਇਹਮਨਮਉਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਸਚੁਪਿਆਦਹੁ
 ਮੁਗਧਮਨਾ ॥ ਤਾਸੁਖਪਾਦਹੁਮੇਰੇਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿਐਉਇਆਅਨਿਦਾਅੰ
 ਮਿਤੁਭਲਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿਦਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕੈਏਕਸਕੁਆਖਿਦਖਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਤਾਏਕੈਣੈ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਦਰੇਵਤੁਪੁਰੇਹਰਿਜਨਨਿਨਹਰਿਪਾਰਿਓਹਰਿਓਹਰੇ॥ ੩॥ ਹਮਰੀਰੇਰੀਮਧਰਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿ
 ਰਿਪਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਛੋਜਨਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਆਹਰਿਤੁਠੈਹਮਰੀਏਪਤਿਤਪਦੀਛੋ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਿਲਿ
 ਬਸਤੁਮਹਲ ੪॥ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਅਹਰਿਨਸੇਵੈਨਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਰੀਧੋ॥ ਜਿਉਬਾਰਿ ਮੇਰੇ
 ਕਰਸਵਿਪਾਰਿਓਬਨਿਮਾਤਾਬਨਿਕਾਰੇਛਿਲਲਧਿਲੀਧੋ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨਮ
 ਹਰਿਧੀਧੋ॥ ੬॥ ਤੈਭਾਗਿਗਰਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਦਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਿਹਰਿਸੀਧੋ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸੋਜੇਤੇਹਰਿਧਿਰਹਪ੍ਰਭੁਹਰਿਧੀਧੋ॥ ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਧਿ
 ਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੋ॥ ੨॥ ਜਨਜਪਿਓਨਮਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਗੁਰਹਰਿਪੀਧੋ॥ ਜਨ
 ਮਜਨਮਰੀਹਉਮੇਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਭਿਤਹਰਿਜਲਨੀਧੋ॥ ੩॥ ਹਮਰੇਕਰਮਨਧਿਚਾਰਹਰਠਾਕ
 ਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥ ੩॥ ਹਮਰੇਕਰਮਨਧਿਚਾਰਹਰਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥
 ੩॥ ਹਰਿਭਵੈਸੁਣਿਧਿਨਉਧੋਨਤੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਗਣਿਪਦੀਧੋ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸਤਿਹਿਨੋਲੁਮਹਲ ੪
 ਧਿਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੁਗਮਿਧਹੁਪਾਵੈਤਿਲੁਪਰਿਨੀਦਾਸਾਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਰਾਰੁ
 ਸਿਰਿਧਾਰਿਓਪਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿਦੁਸਈਐ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਤੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਪਿ
 ਆਈਐ॥ ਹਉਮੈਰੇਗੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਗਉ
 ਉ॥ ਪਰਿਹਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸੰਦਰਲਾਨੇਮਨੁਭੂਮਿਅਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ ਜਿਉਓਠੁਪਗੁਰ
 ਜਪਿਨਕਾਰੇਤਉਸਤਿਗੁਰਦੁਸਤੁਲਗਈਐ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਐਸਾਸਤਿਗੁਰਮਾਪੁਨਪਾਇਆ
 ਤੇਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਦਾਈਐ॥ ੩॥ ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਪਾਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਗਮਿਲ
 ਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਪੁਰਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੪॥ ੬॥ ॥
 ਬਸਤਿਹਿਨੋਲੁਮਹਲ ੪॥ ਆਦੁਜਾਣੁਭੁਇਆਦੁਖਧਿਖਿਅਦੇਹਮਨਖਸੁਈਸੁਈ॥ ਹਮ
 ਨਾਮਖਿਨੁਪਲੁਨੀਠੇਤਿਅਨਮਿਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੀਦਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਧਿਖੁਹਉਮੇਮ
 ਤਾਮਦਾ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਵੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਭੁਦਾ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਸਤਸੰ
 ਗਤਿਸਾਪਦੁਇਆਕਰਿਮੇਲੁਸਰਣਗਤਿਸਾਰੁਪਦਾ॥ ਹਮਭੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਰਿਲੇਹੁ

ਪ੍ਰਭੁਤਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਦਾ॥੨॥ਹਰਿਉਸਤਤਿਪਾਰਹਰਿਅਤਿਰਿਸਆਮੀਸਤਸੰਗ
 ਤਿਮਿਲਿਧੁਪਿਲੰਦਾ॥ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਿਹਰਿਦਿਟਹੁਪੁਮਿਦੰਦੈ॥੩॥ਜਨਕੇ
 ਪੁਰਮੋਨਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹਰਿਲੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਤਨਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਮੰਤਿ
 ਈਉਹਰਿਭੰਦਾ॥੪॥੧॥੩॥੧॥ ੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਬਸਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਬੰ
 ਗੁਸੇਵਉਕਾਰਿਨਮਸਕਾਗਾਆਜਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰਾਆਜਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਨਿਤਲ
 ਥੀਭੁਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ਆਜਹਮਾਰੈਗਿਹਿਬਸਤੁ॥ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭੁਤਮਥੇਅੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਜੁ
 ਹਮਾਰੈਬਨੇਛਗਾ॥ਪ੍ਰਭੁਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਗਾ॥ਹੋਛੀਕੀਨੀਸਤਿਸੇਵਾ॥ਰਗੁਲਗਾਅਤਿਲਾਲ
 ਦੇਵਾ॥੨॥ਮਨਤਨਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੁਪਾਸੁਕੈਨਾਜੀਛਾਵਧੁਪਾਸਗਲੀਚੁਤੀਹਰਿਅਹੋਇ॥
 ਸਰਬਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥੩॥ਬਿਰਖਜਮਿਓਪਾਰਜਤਾ॥ਛਲਲਗੋਛਲਰਤਨਛਾਂਤਾ॥
 ਤਿਪਤਿਅਘਾਟੇਹਰਿਗਣਹਿਗਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ॥੪॥੧॥ ॥
 ਬਸਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਹਟਵਾਣੀਪਨਮਾਲਹਾਵਕੀਤਾ॥ਜੁਆਰੀਜੁਏਮਾਹਿਨੀਤਾ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈ
 ਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵੈਹਰਿਪਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੇਰੰਗਿਸਭਿਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰ
 ਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੇਸੇਰਨਿਰਤਕਾਗਾ॥ਨੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਤ
 ਕਉਲਗਾ॥ਮਾਤਾਧਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵੈਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ਸਿੰਘੁਰੁਚੈ
 ਸਰਬੇਜਨਮਾਸਾ॥ਰਦੁਦੇਖਿਸੁਰੇਹਿਤਉਲਾਸਾ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅਤਿਪਨਪਿਆਗਾ॥ਹਰਿਜਨ
 ਕਉਹਰਿਹਰਿਆਪਾਗਾ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਗਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸ
 ਹਿਪਗਧਤਿਹਿਨਿਪਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਜਿਸੁਕਰੇਦਨਾ॥੪॥੨॥ਬਸਤੁਮਹਲਾ ੫॥ਤਿਸੁਧਸੰ
 ਤਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਤਿਸਬਸਤੁਜਿਸੁਗੁਰਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮਾ॥
 ਤਿਸੁਸਰਬਸਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮਾ॥੧॥ਗਿਹਿਤਾਕੈਬਸਤੁਗਾਨੀਜਾਕੈਵੀਰਤਨੁਹਰਿਪਨੀ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਮਨਾਰੀ॥ਅਨਕਮਾਈਐਖੁਛਿਜਨਾ॥ਸੇਤਪਸੀਜਿਸੁ

ਸਾਧਸੰਗ੍ਰਹਾਮਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਜੇਨਿਰਕੁਉਜਿਨਕੁਉਪਾਇਅਗਾਸੇਸੁਖੀਅਗਿ
 ਸੁਕੁਮੁਗਾਇਅਗਾਸੇਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਇਅਗਾਸੇਈਨਿਰਕਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾਏਜੈਏਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਰੀਤਿ॥ਹਰਿਹੰਗਿਹੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕਰਖ
 ਣੁ॥੪॥੩॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ ੫॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿਤ੍ਰੁਦੀਨਾਮੁਗਪਸੁਦਰਪਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨਾਮ
 ਭਿਜਾਚਕਪ੍ਰਬੁਤੁਮਦਇਆਲਾਨਾਮਜਪਤਹੋਦਤਨਿਗਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣ
 ਜੋਗਾ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇਸਗਲਥੇਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਜਪਤਹੋਦਤਉਪਾਗਾਨਾਮਜਪਤਸੁਖ
 ਸਹਜਸਾਗਾਨਾਮੁਜਪਤਿਪਤਿਸੇਭਹੋਇ॥ਨਾਮਜਪਤਧਿਘਨਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿ
 ਇਹਦੁਲਭੁਦੇਹਾ॥ਸੋਧੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹਧਿਸੁਆਸਦਾਰਿਦੇਜਪੀ
 ਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇਨਾਮੁ॥੩॥ਤੁਸੁਧਿਨਦੁਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੇਖੇਲੁਤੁਸੁਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭੁਵੈਤਿ
 ਉਗਧਿਲੋ॥ਸੁਖਨਾਨਕਪੁਰਾਗੁਰਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ ੫॥ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇਸੀਗਿਰਇ
 ਨਿਸਹਿਰੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੋਸਿਮਗਨਿਦੁਖਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਅਮਿਲਾਵਹਤਿਸ
 ਹਿਮੇਇ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਮਨਾਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸੰਭੁਤੇਰੇਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋ
 ਜਹਿਸੁਰਨਰਦੇਵਾ॥ਮੁਨਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਦਾ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਪਟਿਪਟਿਗਤਿ
 ਪਟਿਪਟਿਗਤਿਅਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭੁਗਤਅਨਿਦਮੋ॥ਜਾਕੇਭੁਗਤਕਉਨਾਹੀਖੋ॥ਜਾਕੇਭੁ
 ਗਤਕਉਨਾਹੀਭੋ॥ਜਾਕੇਭੁਗਤਕਉਨਦਾਜੋ॥੩॥ਤਉਨਉਪਮਾਤੇਗੀਕਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਤਾਪ੍ਰਭੁ
 ਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਚੈਏਕੁਦਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਮੇਹਿਦੇਹਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ
 ੫॥ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੁਟਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੁਟਿ॥ਜੈਸੀਦਸੇਪੀਰਮੀਗਾਤੇਸੇ
 ਉਪਾਰਨਗੁਰਹਪੀਗਾ॥੧॥ਤੁਮਦਤੇਪ੍ਰਭੁਦੇਨਹਾਗਾ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸਨਮਸਕਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਸਾਧਸੰਗ੍ਰਹਾ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਗੁ॥ਤੇਬਪਿਨਤੇਭੁਏਮੁਗਤਿ॥
 ਭੁਗਤਿਅਗਪਹਿਜੋਗਨੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੋਖਾ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕਾ॥

ਤਿਸਨ ਧੁਝੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਮਨੁ ਅਘਾਨ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ॥ ੩॥ ਸੇਵਕ ਲਗੇ ਚਰਣ ਸੇਵਾ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ। ਸਗਲ ਉਪਾਰਣ ਤੇਰੇ ਨਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ॥ ੪॥ ੬
 ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਮ ਬਹੁ ਰਤੇ ਰੇ ਰੇ ਗਾ। ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਾਹਿਰ ਦਿਹੇ। ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨਾ।
 ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਕਹੁ ਨ ਜਾਨਉ ਤੇਰੀ ਸਾਗ। ਤੁਕ ਰਿਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ
 ਆਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪਨ ਤਪਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ। ਆਵੇ ਨਾਹੀ ਕਹੁ ਗੀਤਿ। ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ
 ਏਕਾ। ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਵੀਤਰਉ ਏਕਾ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਥੀਨਾ। ਅਤਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨਾ॥
 ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚਤਉ ਚਾ। ਹਮ ਬੋਹੇ ਤੁਮ ਧਰਤੁ ਮਚਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਪਿਆਇ ਆਸੇ ਗਨੀ। ਜਿਨ
 ਤੁਪਾਇ ਆਸੇ ਪਨੀ। ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਸੁ ਖੀਸੇ। ਸੰਤ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ਪੰਗੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੫
 ਤਿਸ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ। ਤਿਸੁ ਅਗਾਪ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ। ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰ ਹੋਹਿ ਛਿਰਿ ਭੁਨ
 ਨ ਲੈਗਾ। ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤ ਦਾਹੀ ਛਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਲਗੇ॥ ੧॥ ਏਵਡ ਭੁਗਹੋਹਿ ਜਿਨਿ ਸੁਖਾਈ। ਮੇਧ
 ਏਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਧਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਯੁਜੀ ਸੇਵਾ ਨੀਵਨ ਬਿਰਥਾ। ਕਹੁ ਨ ਹਈ ਹੈ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ
 ॥ ਆਣੁ ਸੇਵਾ ਧਰੀ ਯੁਹੇਲੀ। ਸਾਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ॥ ੨॥ ਜੇਲੇ ਨੂੰ ਹਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁਈ। ਸਾ
 ਪੁਸੀਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਧਤਾਈ॥ ਉਹਾ ਨ ਪੀਐ ਵੇਦ ਲਨਾਮਾ। ਸਾਪੁਸੀਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਸਗ
 ਲ ਤਤ ਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ। ਸਰਬ ਪਿਆਨ ਮਹਿ ਏਕੁ ਪਿਆਨਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਗਤ ਨ ਮਹਿ ਉਤਮ ਪੁਨੰ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ। ਜਿ
 ਸੁ ਮਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਜਿਸੁ ਅਗਾਪੇ ਜਮੁ ਬਿਛੁਨ ਕੋਹੇ। ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੁ ਬਿਛੁਲ ਹੋ
 ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ। ਤਿਆਗੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪਾਓ ਪਰ
 ਦਿਅ ਕਾਸਾ। ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਪੈ ਪਗਾਸਾ। ਜਿਸੁ ਮਿਮਰਤ ਪਾਤਿ ਤਪਨੀ ਤੋਹਿ। ਅਤਿ ਕਾਲਿ
 ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਨ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਮਹਿ ਉਤਮ ਪਰਮਾ। ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਕੈ ਉਪਰਿ ਕਰਮਾ॥
 ਜਿਸ ਕਉ ਚਹਿ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵਾ। ਸੰਤ ਸਕਾ ਕੀਲਾ ਗੁਮੇਵਾ॥ ੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀ ਆਦ

ਨਾ। ਤਿਸਕਉ ਮਿਲਿ ਆਗਿ ਨਿਪਾਨ। ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੀ ਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਨਮਿ ਹਰਿ
 ਪਿਆਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਘਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨ ਤਨੁ ਭੀਤਿ ਹਿਲ ਗੀ ਪਿਆਸਾ। ਗੁਰ ਦਇਆ ਲੁਖੀ
 ਮੇਰੀ ਆਸਾ। ਕਿਲ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਹ ਰਿਨ ਮਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
 ਸਤਿ ਬਨਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਓਹ ਪਾਰੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜ ਸੁਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
 ਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ। ਮੇਰਿ ਆਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ। ਜੀ ਅਜਤਿ ਤੇਰੇ ਆਪਾਗਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹਨਿ ਸਤਾਗਿ॥ ੨॥ ਭੁਧ ਭੰਨੁ ਧਨਾਸ ਦੇਵਾ। ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਜਨਤਾ ਵੀਸੇ ਦਾ। ਪਰ ਨਿਅਕਾ ਸੁਜਾਵੀ
 ਕਲਾ ਮਾਗਿ। ਤੇਰਾ ਦੀ ਆਸ ਭੁਜਤ ਧੰਗਿ॥ ੩॥ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ। ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ
 ਨਦ ਰਿਨਿ ਗਲਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨ। ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਘਸੰਤ
 ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਗਾਮਰੀਗਿ ਸਭ ਗੋਏ ਪਾਪ। ਗਾਮਜ ਪਤ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸਤਿ ਪਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ
 ਸਭੁ ਮਿਟੇ ਅਧੇਗ। ਹਰਿ ਮਿ ਮਰਤ ਕਛੁ ਨਾ ਹਿਛੇਗ॥ ੧॥ ਘਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ
 ਸਦਾ ਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਆਉ ਪਦੇ ਸੁ। ਜਗ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਗਤੁ ਮੇ ਪਨੁ ਦੇਸੁ। ਹਰਿ ਭੁਗਤੁ
 ਤਹੀ ਨਉ ਦਿਅਨ ਥਾਨਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਰ ਸਭੁ ਗਰੰਗ। ਅਪਣੇ
 ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸੰਗਿ। ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੁ ਗੁਰਾ। ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰਜ ਸਾਗ॥ ੩॥ ਮੇ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਓਲ ਗੋਪਿ ਆਨਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੇਦਾਨਾ। ਤੇਰਿ ਆਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੋਛ
 ਉਧੁਗਿ। ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਜਗਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਘਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਤ
 ਦਾ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਰਵਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵੈ ਲੇਖਾਈ ਧਾਪਾ। ਜੰਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸਤਿ ਪਾ॥ ੧॥
 ਧਸਮੁ ਪਿਆਈ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭੁਇਆ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਕੇ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਰਖਿ ਅਵੀਰਿ
 ਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਰਖੇ। ਨਦੁ ਸਦਾ ਤੁਸਕਿ ਭੁਮਿ ਥਕੇ। ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ
 ਨਹੀ ਜਾਇ। ਨਦੁ ਧਰੇ ਸਦਿ ਸਤ ਰਗੇ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਕਿਰਤ ਉਨ ਕਾ ਮਿਟਾ ਸਿਨਾਗਿ। ਓਇ ਪਦ
 ਧੀਜਿ ਆਪਿ ਧਾਗਿ। ਜਨ ਕਾਰਖ ਦਾਲ ਆਪਿ ਸੇਇ। ਜਨ ਕਉ ਪਹੁੰਚਿ ਨ ਸਕੈ ਸਿਕੈ॥ ੩॥

॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨ ਆਪਾ ਅਖੰਡ ਪੁਰਨ ਜੋ ਕੋ ਪਤਾ ਪਾਗੁ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਘਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਨੁ ਖਰ
 ਏ ਅਗਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮੋਨ ਰਖ ਪੁਰਨ ਕਾ ਮਾਜਿ ਪਿਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮੇਨਾ
 ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੁ ਤਿਸੁ ਗਾਦੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਧਿਨੁ ਸੰਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਸੈ ਧਿਲ ਲਾਂਤੀ ਸਾ ਕੁਤੁ ਭਿ
 ਰਿ ਭਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਪਾਨ ਦੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗਾਮਿ ॥ ਕਾ ਮੋੜੇ ਪੁਰਾ ਰਸ ਬਾਦਿ ਨਾ
 ਮਿ ॥ ਭੁਏ ਧਿਨ ਸੇ ਨਿਰਭੁਏ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸ ਮੁਪਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ
 ਪ੍ਰਭੂ ਵੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਨ ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਅਸੰਟ ਸਿਧਿ ਨ ਦਨਿ ਪਿਏਗਾ ॥ ਕਰ ਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨ ਭੁ
 ਦੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵ ਹਿਤੇ ਰੇਦਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ॥
 ਘਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਦਿਛੁ ਨਿਅਗਾ ॥ ਤੁਮਰ ਦੁਹੇ
 ਬਿਦੈ ਰਦੁ ਜੇਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਹਿ ਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਗਲਿ
 ਆ ॥ ਅਪਦਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਜਸੁ ਗਾਦੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪ
 ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਦਗੁ ਨ ਧੀਰ ਆਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੁਜਾ ਰਿਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ॥
 ਘਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਲ ਦਿਖ ਬਿਨ ਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ਮਨ ਮਉ
 ਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੋਟੇ ਨਿਤ ਗੰਭੀਰਿ ਨ ਅਰੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਲਹਿਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋ ਆਸਾ
 ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਨਿਤ ਰੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਜਗਿ ॥ ੩ ॥ ਕਾ ਮੋੜੇ ਪਤਿ ਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾ
 ਭਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਘਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਬਾਪਿ
 ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਘਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਰਦੀ ਆਏ ਕਲਿ ਅਣੁ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਗਸੰਤਾ ਪਕਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇ

ਨੁਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ॥ ਸਕੁ ਛਲ ਪਾਇ ਨਿਹ ਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤਾ ਭੁਲੀ ਗੀਤਾ॥ ਸੁਖ ਦ
 ਤਾ ਜਪ ਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰਮੁਕਿ ਰਿਵੀ ਨੇ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਕਉਇ ਆਦਿ ਆਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਸਕੁ ਪੁਰਾਵੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਮਹਿ ਦੀਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਪੁ
 ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਧੀਰਾ ਰਿਓ॥ ਘਰੁ ਪਕ ਰਿਓ ਦੁਜ ਲੁਨਿ ਸਤਾ ਰਿਓ॥ ਪੁਕਾਰੈ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮ
 ਲ ਕੋਗਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵੀ ਸਰਦੀ ਧਰੋ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰੈ ਹਾਰੋ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਨ ਨ ਕਉ ਪਾਰੋ॥ ਗੁ
 ੪॥ ੧੭॥ ਘਸਤਿ ਹਿੰਦੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੨॥ ੧ ਓਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹੋਇ ਇਵੈ ਮਿਲੇ ਹੋ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਯੁਧਿ ਪਾਯੁ ਰਿਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਵੇਰੈ ਦੁਹੈ ਜੇ ਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਸੇ ਸੁਖੁ
 ਛਾਇ ਛਾਇ॥ ੧॥ ਇਨ ਧਿਯਿ ਪਾਸਾ ਛਾਲੁ ਧੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਅਤਿ ਵਾਲਿ
 ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਮਤੁ ਚਉਪੰਨਿ ਸਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਪਰਤਾ ਤੇ ਸੇਵਹਿ ਆਗੇ
 ॥ ਧਿਖੇ ਛਾਉ ਲਿਖਾਏ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸੁਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੋਲੈ ਆਪੇ ਦੇ
 ਖੋਹਰਿ ਆਪੇ ਚਰਨੁ ਚਰਾਇਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਨਰੁ ਖੋਲੈ ਸੇਜਿ ਦਿਖਾਈ ਘਰਿ ਆ
 ਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤੇਰੀ ਕੁੰਦ ਗਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਣੈ॥ ਨਿਸ
 ਨੇ ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਿਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ॥ ੧॥ ਤੇਰਿ ਅੰਧੁ ਗਤਾਂ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵ
 ਸਰੁ ਪੁਰੁ ਤੇਰਾ ਰਿਗਤੋਰੇ ਆਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੋਹੈ ਦੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਰਤਾ॥ ਗੁਰ
 ਤੇਰਾ ਸੇਈ ਤੁਪਰਾਵੈ ਨਿਸਨੇਤੁ ਰੰਗ ਪਰਤਾ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਦਰੁ ਦਰੁ ਤੂੰ ਦਰੁ ਦਰੁ॥ ਅਉਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਜਾ॥ ਤੁਸਿ ਮ
 ਰਬੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਵਿਸਿ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੁਜਾ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਧਿਖੇ ਮੁਤੋਰ
 ਪੈਠਾਣਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਪਾਇ ਆਦੁ ਆਰੈ ਰਾਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੯॥
 ਘਸਤਿ ਹਿੰਦੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੁਲੁ ਨ ਧੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੁਝੈ ਕੁਰਮਿ ਦਿਅਪੀ ਅਹਿਮ ਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਗੁ
 ਹਮ ਪੁਰੁ ਪਨੀ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਤਿ ਪਰਲੈ ਪੁਰੁ ਤੇਹੋ ਦੈ॥ ਇਹ ਧੀ
 ਚਾਰੀ ਹਰਿ ਨੀ॥ ੨॥ ਨਾਮ ਪੁਰੁ ਕੋ ਜੋਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀ ਏਸੇ ਗਨੀ॥ ੩॥ ਅਦਰੁ ਉਪਾਉ ਨ

ਕੇਈ ਸੁਝੈ ਨ ਕਤਰੀ ਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ॥ ੪॥੩॥੨੦॥ ॥ ਬਸਤੁ ਮਹਲ ੫॥ ਦੇਖੁ ਛੁਲ੍ਹਾ ਛੁਲ੍ਹਾ
 ਲੋ॥ ਅਗੰਤਿ ਅਗਿਤਿ ਆਗੇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ॥ ਤੁਮ ਮਿਲੁ ਪੁਰੁਸ ਕਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ
 ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਖਨ ਬਾਸੁ ਕੁਲੇ॥ ਇਕਰਧੇ ਸੁਕਿ ਕੁਲੇ॥ ਬਸਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਪਰ ਛੁਲ੍ਹਾ ਤੁਰ
 ॥ ੧॥ ਅਬ ਕਲ ਆਇ ਓਰੇ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੇਦੁ ਬੇਦੁ॥ ਅਨਰੁਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ॥ ਮਤੁਰੁ ਮਿਥੁਲੁ
 ਲੁਗੁ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਧੈ ਲੇਖਾ॥ ਮਨਰੁਤਿ ਨ ਮੇਰੇ॥ ਗੁਨ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ੨॥੧॥੨੧॥੫੮॥ ॥ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਸਤੁ ਮਹਲ ੬॥
 ਸਾਧੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿ ਆਜਾਨੇ॥ ਜਾਭੀ ਤਰਿ ਨੇਰਾ ਮੁਖ ਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੇ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇ
 ਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤ ਸੁਖ ਨੇ ਕੀਰੇ ਖਿਕਰ ਐਠਾਨੇ॥ ਸੀਗਿਤਿ ਹਾਰੈ ਕੁਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੇ॥ ੧
 ਉਸਤਿ ਤਿਨਿ ਦੇਵੇ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰ ਮੇਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਭੁ ਧੰਮ੍ਧਰੁ ਪੁਰਖ
 ਭਗਵਾਨੇ॥ ੨॥੧॥ ਬਸਤਿ ਮਹਲ ੭॥ ॥ ਪਾਪੀਯੀ ਐ ਮੈ ਕਾ ਮੁਖ ਸਾਇ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲ ਜਾਤੇ
 ਗਹਿ ਓਨ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਮ ਅਰੁ ਸੀਨਿ ਆਸਾ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਪਰਿ ਠਾਹੀ ਇਹ ਛਾਸਾ॥
 ੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਗਿ॥ ਤੇ ਭੁਫੁ ਸਾਗਰੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਿ॥ ੨॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨ
 ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੩॥੨॥ ॥ ਬਸਤਿ ਮਹਲ ੮॥ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਪਨੁ ਪਾਇ ਓਹ
 ਰਿਨਾਮੁ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਓਹ॥ ਕਰ ਬੈਠੈ ਧਿਸਰਾ ਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇ ਅਮ ਮਤਾ ਤਨ
 ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿ ਓਨਿ ਰਮਲ ਗਿਆਨ॥ ਲੋਭੁ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਨ ਸਾਕੇ ਗਹੀ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਵਾਨ॥ ੧
 ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸਮਾਚੁ ਕਾਰਤ ਨੁਰਾ ਮਜ ਬਪਾਇ ਆਗ॥ ਤਿਸ ਨਾਮ ਕਲ ਧਿਨਾ ਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁ
 ਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਆਗ॥ ੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੇਤੁ ਦਇਆ ਲਛਿ ਪਾਨਿ ਪਿਸੇ ਗੁਧਿ ਦੇਗ ਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਇਹ ਧਿ ਪਿਕੀ ਸਿਧੈ ਕੋ ਭੁਗਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥ ੩॥੩॥ ਬਸਤਿ ਮਹਲ ੯॥ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਧਿਸਾਰਿ
 ਓਰ ਮਨਾਮੁ॥ ਤਨ ਧਿਨੈ ਸੇਜ ਮਾਸਿ ਓਪਰੈ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾ ਪਹਾਗੁ॥ ਤੈ
 ਸਾਚਾ ਮਾਨਿ ਆਕਿ ਹਥਿ ਚਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੁਏ ਕਾ ਪਹਾਗੁ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿ ਆਕਿ ਹ

ਧਿਰਗ ॥ ੧॥ ਪਨੁਪਾਗਸੀਪਤਿਗੇਗਾਕਛੁਸਾਂਗਨਚਲੈਸਮਝਿਲੇਗਾ ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤਿਨਗ
 ਇਨ੍ਹੇਇਸੀਗਿਆਕੁਨਾਨਕਭੁਤਿਹਏਕਰੀਗਾ ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਸਤਿਮਹਲ ੫॥ ਕਹਾਭੁਲਿਉਤੇ
 ਸੁਠੇਲੈਕੁਲਾਗਿ ॥ ਕਛੁਧਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਅਜੁਜਾਗਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁਪਨੇਕੋਇਜਗੁ
 ਜਾਨਾਧਿਨਸੋਛਿਨਮੇਸਾਂਚੀਮਾਨੁ ॥ ੧॥ ਸੀਗਿਤੇਰੋਹਰਿਬਸਤਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾਸਰਭੁਜੁਤਾਹਿਮੀਤਾ ॥
 ੨॥ ਬਾਰਅਤੀਕੀਹੋਇਸਗਇਆਕੁਨਾਨਕਗੁਨਤਾਕੇਗਾਇ ॥ ੩॥ ੫॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਿ
 ਰਾਗੁਬਸਤੁਮਹਲ ॥ ੧॥ ਪਰ १॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗ ॥ ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁਨੀਤੀ ॥ ਨਾਮੁਧਿਸਾਗਿਗਿਗਦ
 ਰੇਦੇਖੁਕੀਤੀ ॥ ਮਨੁਅੰਤਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤੀ ॥ ਜਗਮਿਉਤੁਟੀਸੁਠਪਗੀਤੀ ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਾਧਿਖੁਬਤਿ
 ਨਰੁਭੁਗਾਨਾਮਧਿਨਾਕੇਸੇਗਲਨਚਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁਖਾਨੁਕਾਪੁਮਨਘੋਗਿ ॥ ਬਰਖਸਿਮਾਮੁ
 ਬਾਣੀਬਰਬਰਹੋਗਿ ॥ ਮਾਝੁਧੁੰਦਤੇਧਰਿਚਕੁਛੇਗਿ ॥ ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੇਕੀਰੋਗਿ ॥ ੨॥ ਸਰਬਉ
 ਪਾਇਗਾਰੁਮਿਰਿਮੋਗੁ ॥ ਭੁਗਤਿਕਰਉਪਗਲਗਉਤੇਗਾ ॥ ਨਮਿਰਤੇਚਹਉਤੁਸੁਉਗਾਨਾਮੁਦੁ
 ਗਾਇਚਲੈਸੇਰੋਗੁ ॥ ੩॥ ਪਤਿਘੋਈਧਿਖਅਚਲਿਪਾਇਆ ॥ ਸਚਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਮਿਓਪਰਿਚ
 ਇ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੀਨਸਿਖੁਰਜਾਇ ॥ ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ ॥ ੪॥ ਕਾਮਨਿਚਹੋਸੁੰਦਿਭੇਰ
 ॥ ਪਾਨਛੁਲੰਮੀਠੇਰਸੋਰਗਾ ॥ ਖੀਲੈਧਿਗਸੈਤੇਤੇਸੋਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਰਣਗਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗਾ ॥ ੫॥
 ਕਾਪੜਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਾਟੀਛੁਲੀਰੁਪੁਧਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਅਨਸਾਧਾਧੇਧਾਰੁ ॥ ਨਾ
 ਮਧਿਨਾਮੁਨਾਪਰਧਾਰੁ ॥ ੬॥ ਗਾਛੁਰੁਪੁਤੀਰਜਕੁਆਗਿ ॥ ਨਾਮਭੁਟਹੁਸਚੁਦੇਤੁਸਦਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰ
 ਉਸੇਦਹੁਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਧਿਖਤਿਅਸਨਿਦਾਗਿ ॥ ੭॥ ਮੇਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਮ
 ਨੁਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕਠਾਠੇਚਹਹਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਗਿ ॥ ਤੇਰਨਾਮਸੰਤੋਖੇ
 ਵਿਰਧਾਧਾਰਿ ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਸਤਿਮਹਲ ੧॥ ਮਨਭੁਲਉਤੁਰਮਸਿਅੰਗਇਜਾਇ ॥ ਅਤਿਲੁਧਪਲ
 ਭੁਨਉਧਿਖਮਮਾਇ ॥ ਨਹਅਸਥਿਰੁਦੀਸੈਏਕੁਭਾਇ ॥ ਨਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਆਕੀਠਿਪਾਇ ॥ ੧॥
 ॥ ਮਨਭੁਲਉਸਮਝਸਿਸਾਚਨਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਰੁਰੇਸਹਜਭਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਭੁਲ

ਉਤਰਮਸਿਭਦਰਤਾਗਾਧਿਲਧਿਰਬੇਚਾਹੇਬਹੁਧਿਕਾਗਾਮੇਗਲਜਿਉਛਸਮਿਕਮਹਰ
 ਕਲਿਧਿਪਨਿਧਾਪਿਓਸੀਸਮਾਗਾ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧਉਦਰਰੁਭਗਤਿਜੀਨਾਦਰਿਭੁਸਟਸਰਾਪੀ
 ਨਾਮਧੀਨਾਤਾਕੇਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨਾਸਭਿਦੁਖਸਖਾਈਗੁਣਹਧੀਨਾ॥੩॥ਮਨੁਚਲੇਨ
 ਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖਾਧਿਨੁਹਰਿਰਸਰਤੇਪਤਿਨਸਾਖਾਏਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪਿਰਾਖਾਪਰਿਧਾਰਣ
 ਏਖੇਜਾਣੈਆਪਾ॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਵਿਸੁਕਹਉਜਾਇਆਗੁਰੁਮੇਲੇਧਿਰਬਾਕਹਉਮਾਇਆ॥
 ਅਦਗਣਹੋਰਉਗੁਣਕਮਾਇਆਗੁਰੁਸਧਦੀਰਤਾਮਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਮਤਿਉਤਮੋਹੋਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਰੇਖੋਇਆਸਦਾਮੁਕਤੁਬੀਧਿਨਸਕੈਕੋਇਆਸ
 ਦਾਮੁਦਖਾਣੈਅਉਰਨਕੋਇਆ॥੬॥ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਅਵੈਜਾਇਆਸਕੁਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕ
 ਹੁਣਨਜਾਇਆਸਕੁਹੁਕਮੇਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆਦੁਖਸੁਖਸਭਤਿਸੁਗਜਾਇਆ॥੭॥ਤੁਅਭੁ
 ਲੁਭੁਲੋਕਦੇਨਾਹਿਸਰਸਧਦੁਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿਭੁਮੇਟਉਠਾਕੁਰੁਸਧਦਮੰਗਹਿ॥
 ਮਨਨਕਮਾਨਿਆਸਚੁਸਲਾਹਿ॥੮॥੨॥ਬਸਤਿਮਹਲਾ੧॥ਦਰਸਨਕੀਧਿਆਸਜਿਸੁ
 ਨਰਹੋਇਆਏਕਤੁਰਚੈਪਰਹਰਿਹੋਇਆਦੁਰਿਦਰਦੁਮਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧੁਏ
 ਏਕਸਮਾਇਆ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਏਤੀਧਿਲਲਾਇਆਵਿਰਲਕੇਰੀਨਸਿਗੁਰਸਧਦਿ
 ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਦਖਾਣਿਕਹਹਿਏਕਕਹੀਐਉਹਏਅਤਿਅਤਿਕਿਨਲੀਐ
 ਏਕੇਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਬੀਆਘਾਧੁਕਲਾਪਰਿਗਗਨੁਪਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁਪਿਮ
 ਨੁਪੁਨਿਧਾਣੀਏਕੁਨਿਗਲਮੁਅਕਥਕਹਣੀਏਕੇਸਧਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁਪੁਰਗੁਰਤੇਜਾ
 ਏਜਾਣੁ॥੩॥ਏਕੇਪਰਮੁਦਿਏਸਚੁਕੇਈਗੁਰਮਤਿਪੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਸੇਈਅਨਹਦਿਰਤਾ
 ਏਕਲਿਵਤਾਗਾਉਹਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਗ॥੪॥ਏਕੇਤਖਤੁਏਕੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸ
 ਰਧੀਧਾਈਦੇਪਰਦਾਹੁਤਿਸਕਾਕੀਆਤਿਭੁਵਣਸਾਹੁਉਹਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੈਕਾਰੁ॥
 ੫॥ਏਕਾਮੁਗਤਿਸਾਚਾਨਾਉਤਿਬੈਨਿਧਏਸਾਚੁਨਿਆਉਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਦਾਣੁ॥

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕਾ ਹੋ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹ ਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿਗ ਸਿਰ ਤਾ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੭ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖ ਉਸ ਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁ
 ਸ਼ੁ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਅਗਾਸਤਿ ਗੁਰਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿ
 ਖਾਇ ਅਗਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਚਿਲੁ ਨੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਗਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਲਗੈ ਗੋਬ
 ਰਾ ॥ ਦੁਖੁ ਘਟੇ ਮਗੀ ਐ ਕਰਤਾਰਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੈ ਕਰੇ ਨ ਸਾਰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਉਤ ਮ ਵਿਸੁ ਆਖ
 ਉਹੀ ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਖ ਪਾਪੀ ਬੀਬਹੁ ਤੇਰਾ ॥ ਵਿਉ
 ਦੁਖੁ ਭੁਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਦੁਖੁ ਘਟੇ ਨੇਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਰਿਗੁ ਦੇਹੈ ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਪੀਰਗਾ ॥ ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੇਵਾ ਟੈ ਪੀਰਗਾ ॥ ਮੈ ਅਵਗਟ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਗਾ ॥
 ਚੁੰਚਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਧੀਰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਹਿਤਿ ਦੋ
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰੇ ਗੀ ਕਹਾਵੇ ਖਿਦਿਖਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਨਿਰ ਮਲੁ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਘਰ
 ਮਹਿ ਘਰੁ ਜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਸੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਚਿਤ ਮਹਿ
 ਚੀਤਾ ॥ ਐ ਸੋਹਰਿ ਕੇ ਲੇਗ ਅਤੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਖ ਮੇਗ ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਿ ਰਾਖਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜੀਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਗਾਰਿ ਦੀ ਆਸ ਚੁਆ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਦਉ ॥ ਸਹਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤ ਜੀਵਉ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਿ
 ਰਾਖੁ ਹੁਗਰੁ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਹੋਇ ਸੁਤੁ ਸੁਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੭ ॥ ਭੁਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗਾ ਦਿ ਆਪੋ ਪਾਟਿ
 ਪਾਟਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਪੁ ਭੁਜਾ ਪੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਰਵੈ
 ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਤੁ ਭੁਸਮ ਅਧਿ ਲੇਗ ਗਧਿ ਜਾਗਿ ॥ ਦਿਨ ਬਿਧਿ
 ਨਾਗੇ ਜੇ ਗੁਨਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮੁੜੇ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿ ਉਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿਤੁ ਮਨੁ ਰਹੁ ਧੀਰਗਾ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸਾਰਿ ਗਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿਆਹੁ ਆ
 ਖਾਜਾ ਕਛੁ ਨਾਗਿ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬਦੇਖਿ ਗਰਧਿ ਜਾਹਿ

ਚਲਤੀ ਧਾਰ ਤੇ ਰੋਕ ਦੁਨਾਹਿ॥ ੪॥ ਪਚਿ ਮਾਰਿ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਇ ਪੈ
 ਇ॥ ੫॥ ਹਉ ਮੈ ਪੈ ਖੜ ਤੇ ਰੋ ਮੈ ਨੇ ਮਾਂਹਿ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤ ਹਿ ਮੁਨੈ ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ॥ ੬॥ ਮਤ ਹਰਿ ਦਿ
 ਸਰਿ ਐ ਜਮ ਦਸਿ ਪਾਂਹਿ॥ ਅਤਿ ਕਾਲਿ ਮੁਨੈ ਰੋਧੁ ਪਾਂਹਿ॥ ੭॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੀ ਚਾਰੁ ਹਿ ਆਪ
 ਜਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਜੋਗੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਆਇ॥ ੮॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿਛਿ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਚੇਤ ਹਿ ਨਾਹਿ॥ ਮ
 ਨੀ ਮਸਾਣੀ ਮੁਨੈ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ॥ ੯॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਭੁਲੀ ਧਾਇ॥ ਤੁਮਹਿ ਹੁ ਸੁਜਾ ਬੋਲੈ ਰੁਪ
 ਛਾਇ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਦੁਖਿ ਪੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਲੀ ਕਾਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰੇ ਮੇਮੁ
 ਫਿਗੁ ਬਾਗਾ ਮਨੁ ਅਪੁਲਾ ਅਪਿਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ॥ ਪਸੁ ਭੁਏ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੨॥
 ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਜਨ ਤਉ ਪਾਏ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭੁਏ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਸਗਲੀ ਭੁਲੈ ਨਹੀ
 ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ॥ ਸੇਸ ਮਝੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ਠਾਕੁਰ ਭੁਏ॥ ਘਖ ਮਿਲੀ
 ਏਨਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਭਉ ਏ ਆ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੁ ਰੁਖੁ ਚੁਕਾਇ ਆ॥ ੬॥
 ਧੇਸੁ ਤਾਨੁ ਧੇਅਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਚਿ ਪਤੀ ਜੈ ਕਰਣੇ ਹਾਰਾ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਮਝਾਵੈ॥
 ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਾਚਿ ਦਿਕਾਵੈ ੮॥ ੬॥ ਘਸਤਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਛਲ ਬੋਲਿਆ ਆ
 ਪੇ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤਿ ਮੇਲਿਆ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਭਵਰਾ ਧਾਸੁ ਲੇ॥ ਤਰਵਰ ਛਲ ਬੋਲੈ ਨਹਰੇ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਕਵਲ ਕੀਤੁ ਆਪਿ॥ ਆਪੇ ਰਵੈ ਸਬਦਿ ਬਾਪਿ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਬਛ
 ਰੁ ਗਉ ਧੀਰੁ॥ ਆਪੇ ਮੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੀਰੁ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰਣੁ ਹਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਕਰਿ ਧੀ ਚਾਰੁ॥ ੪॥ ਤੁਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਰਣੁ ਹਾਰੁ॥ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਸਿਖ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ॥
 ੫॥ ਤੁਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਗਾਹੀਰੁ॥ ਤੁਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਹੀਰੁ॥ ੬॥ ਤੁਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰ
 ਏ ਜੋਗਾ॥ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਆਦਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰਿ ਪੀਤ ਮਜਨ ਮੁਧਾਦਿ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ ਘਸਤਿ ਹਿੰਦੁ ਸੁਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਨਉ ਸਤ ਚ
 ਉਦੁ ਹਤੀ ਨ ਚਾਹਿ॥ ਕਰਿ ਮਹਲ ਤਿਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ॥ ਚਰੇ ਦੀ ਦੇਹੁ ਹਥਿ ਕੀਏ ਕਾ

ਏਕਾਦਸ਼ੀ॥ ੧॥ ਮਿਹਰਦਾਨਮਪੁਸੁਰਨਮਾਧੇਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਿਘ
 ਰਿਲਸਕਰੁਪਾਦਕੁਤੇਰਾਪਰਮੁਕਰੇਸਿਕਰਗੀ॥ ੨॥ ਰਹੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਦੇਗਕੁਤੇਰਾਕੁ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਾਸਾਧਰੁਹੈਦੈਛਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਮਾਰੀ॥ ਲਬਭਪਿਰਾਬੀਦੀਖਾਨਾਮੁ
 ਉਗੁਣਪੈਰਿਲੁਗਾਰੀ॥ ੪॥ ਪੁਜੀਮਾਹਪਦੈਨਿਤਮੁਰਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਦਾਰੀ॥ ਭੁਏਚੰਗ
 ਭੁਏਮੰਦਜੈਸੀਨਰਹਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਆਦਪੁਰਖਕਉਅਲਹੁਕੀਐਸੇਖਾਂਆਈਦਾਰੀ॥ ਰੇ
 ਦਲਦੇਦਤਿਆਕਰਲਾਗਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੬॥ ਕੁਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਨਮੁਸਲਾਨੀਲੁਰ
 ਪਥਨਿਦਾਰੀ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੀਅੰਸਕੁਨਾਨੀਅੰਧੇਲੀਅੰਦਰਤੁਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਜੇਤੁਮੀਰਮਰੀ
 ਪਤਿਸਾਹਿਬਕੁਰਗਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ॥ ਚਰੇਕੁਟਿਸਲਾਮਕਰਹਿਗੋਘਰਿਘਰਿਸਿਠਤਿ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ਤੀਰਥਮੀਮ੍ਰਿਤਿਪੁਨਰਾਂਨਵਿਛੁਲਾਗਮਿਲੈਦਿਗਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
 ਵਰਿਆਈਐਏਕਘਸ਼ੀਸਮਾਲੀ॥ ੯॥ ੧ ਉਸਤਿਗਰੁਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਧਸੰਤੁਹਿਠੇਲੁਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੨॥ ਕਾਇਆਨਗਾਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਦਮਿਆਖਿਨਪ
 ਲੁਖਿਰੁਨਰਾਈ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਦਨਤਨਿਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਕੁਰਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁ
 ਰਬਾਲਕੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਕੁਜਗਮਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਿਰਤਕੁਮਨੁਸਰੀਰੁਹੈਸੰਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਦਹਿਅਗਾਰਮਨੁ
 ਗੁਰਿਉਕੁਰੁਆਇਆਛਿਰਿਹਰਿਅਹੋਆਰਸਿਅਗਾਰ॥ ੨॥ ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁ
 ਸੰਭੁਖੇਜਿਅਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਚਿਖਾਇਆ॥ ਬਾਹਰਿਖੇਜਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰ
 ਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਕੁਏਹੈਨਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰਘਰਿਆਇ
 ਅਗਮਿਲਿਉਸੁਰਮਾਭਾਦੁਨੀਪਾਰਿਸਕੁਵਿਛੁਆਗੋਦਲਪੁਰੀਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਕੀਪੈਨਦੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕਰਿਆਖਿਰਖਾਈ॥ ਜੇਸਭਿਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿ
 ਲੁਨਘਰਾਈ॥ ੫॥ ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਰਿਮਿਸੇਰੁਪਾਈ॥ ਨਿਦਕੁਸਾਕਤੁਖ

ਵਿਨੁਸੇਕੇਤਿਲੁਆਪਣੇਘਰਲੁਕੀਲਾਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੋਭੁਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿ
 ਗੁਣਪੁਗਾਸਾ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੭॥ਆਪੇਜ
 ਲੁਆਪਰਿਪਰਕਰਤਾਆਪੇਮੋਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲਾਵੈਜਿਉਜਲਜ
 ਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥੯॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਇ॥ ॥ਗਗੁਬਸਿਤਮਹਲਾ ੫॥੫੮੧
 ਅਸਟਪਈਅੰਗ॥ ॥ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰਾ॥ਅਜਮਲਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾ
 ਗਾਬਾਲਮੀਕਰੇਅਸਾਧਸੀਗਾ॥ਪ੍ਰਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਿਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਸੀਤਾਜਾਚਉ
 ਚਰਨਰੇਨਾ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕ੍ਰਿਪਾਵੇਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗਾਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿ
 ਕਰੇਤੋਤਾ॥ਗਜਇਦ੍ਰੁਧਿਆਇਓਹਰਿਪੀਉਮੇਖਾ॥ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦਭਿਜਾਭੇਮਨਤ੍ਰਿ
 ਭੀਭੁਜਹੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ਬਧਕਉਧਾਰਿਓਖਿਮਾਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ਕੁਬਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰਿ
 ਬਿਧਰਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਹੇਮਨਤ੍ਰਿਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਰਖੀਹਰਿਖੇਜ
 ਆ ॥੪॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਵੇਪਤੀਰਖੀਲਾਜਿ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤਬਾਰਾਹੇਮਨਸੇ
 ਵਰੁਪਹਰਿਪਾਗ॥ ੪ ਮਧੈਨੈਸੇਵਿਆਬਾਸਥਾਧਿ॥ਤਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭੁਈਸਿਧਿ॥ਬੇਲੀ
 ਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਭੇਮਨਤ੍ਰਿਭੀਹੋਹਿਦਾਸਾ॥੫॥ਜੇਦੇਵਤਿਅਗਰਿਓਮਹੀਮੇਵਾ॥ਨਾ
 ਈਉਧਰਿਓਸੇਨਸੇਵਾ॥ਮਨਡੀਗਨਤੋਲੇਕਹੁੰਜਾਇ॥ਮਨਤ੍ਰਿਭੀਤਰਸਹਿਸਗਣਿਪਾਇ॥੬
 ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹਠਾਕੁਰਕੀਓਆਪਿ॥ਸੇਤੈਲੀਨੇਭੁਗਤਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣਅਵਗਣਨ
 ਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇਹਬਿਧਿਵੇਖਿਮਨਲਾਗਾਸੇਵਾ॥੭॥ਕਬੀਰਧਿਆਇਓਏਕਰੰਗਾ॥
 ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿਸਿਗਿ॥ਗਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੁਪਾ॥ਗੁਨਨਾਨਕਏਵਗੋ
 ਬਿੰਦੁਪਾ॥੮॥੧॥ਬਸਿਤਮਹਲਾ ੫ ॥ਅਨਕਜਨਮਭੂਮੈਜੋਨਮਾਰਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁ
 ਨਰਕਿਪਾਰਿ॥ਭਗਤਿਬਿਨੁਨਾਖੀਰਖੀਡਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਜਮਦੇਤੁਡਿਡਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦੁਭੁਜਹੁ
 ਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤਾ॥ਸਾਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਿਤੋਖਨਆਵਤਕਾਹੁਕ

ਜਾਉਮੁਬਾਦਰਾਸਭਿਆਇਆਸਾਜਾਪਾਪਕਰਿਤੋਨਹਸੀਗਾਇ। ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਮਾਦੇਜਾਇ॥੨॥
ਹਉਹਉਕਰਤੋਬਧੋਬਿਕਾਗ। ਮੇਹਲੋਭੁਭੁਬੇਸੀਸਾਗ। ਕਾਮਭੋਧਮਨਿਵਸਿਕੀਅਗ। ਸੁਪਨੇਨਾਮੁ
ਨਹਰਿਲੀਅਗ॥੨॥ ਕਬਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਗ। ਦੁਖਸੁਖਬੰਧੋਸੀਸਾਗ। ਮਨਊਧਰਣਕ
ਸਾਜਨਗਹਿ। ਪਾਪਥੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਂਹਿ॥੪॥ ਈਤਮੀਤਕੋਊਸਖਾਂਨਾਂਹਿ। ਆਪਬੀਜਿਆਪੇ
ਹੀਖੰਦਿਸ਼ਾਕੇਕੀਨੋਹੋਤਬਿਕਾਗ। ਸੋਛੋਰਿਬਲਿਆਖਿਨਮਾਹਿਗਵਾਗ॥੫॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਬ
ਹੁਭੁਰਮਿਆ। ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰਮਿਆ। ਕਰਣੇਹਾਰਾਮਲਿਪਤਅਮਾਪਾ। ਨਹੀਲੇਖਗੋਬਿ
ਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੀਸਰਦਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਤੁਝਾਬਿਨਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਊ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਭੁਏਹੁਨਾ
ਊ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਕਰਤ੍ਰਿਕਰਣਹਾਰਾ। ਤ੍ਰਿਊਬਾਤ੍ਰਿਬਹੁਅਮਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਕਿਲੇਹੁਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਪੁਕੀਸਰਣਾਇ॥੬॥੨॥੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਬਸਿਤਕੀਵਾਗਮ॥੫॥
ਖਉਵੀ॥ ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੋਹੋਹਰਿਆਭਾਈ। ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹੁਗੁਤਿ
ਸੁਹਾਈ। ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭੁਵਣੁਮਉਲਿਆਮੀਮ੍ਰਿਤਛਲੁਪਾਈ। ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਖਉਪਜੈਲਬੀ
ਸਭਛਾਈ। ਨਾਨਕਸਿਮਰੇਏਕਨਾਮੁਛਿਰਿਬਹੁਕ੍ਰਿਨਧਾਈ॥੧॥ ਪੰਜੇਬਧੀਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸ
ਚਾਛੇਆ। ਅਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਲੁਖੰਡੇਆ। ਭੋਗਸੋਗਸੰਬੁ ਮਿਟਗੋਨਿਤ
ਨਵਾਨਰੇਆ। ਵਿਨਰੇਨਨਾਮਧਿਆਇਏਛਿਰਿਪਾਇਨਮੋਹਾ। ਜਿਸਤੇਊਪਜਿਆਨਾਨਕਸੇ
ਈਛਿਰਿਹੋਆ॥੨॥ ਕਿਬਹਉਪੰਜੇਕਹਰੇਕਹਮਾਹਿਸਮਾਦੇ। ਜੀਅਜੈਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉ
ਣਕੀਮਤਿਪਾਦੇ। ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਨਣਿਨਿਤਸੇਭੁਗਤਿਸੁਹਾਦੇ। ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾ
ਹਿਬੋਧੁਸਰਲੇਵੇਨਲਾਵੇ। ਸਚੁਪੁਰੇਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਸੁਣਾਵੇ॥੩॥੧॥
੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਰਾਗੁਬਸਿਤਬਾਣੀਭੁਗਤਾਂਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਊ॥੫੨॥
ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਆਕਾਸੁ। ਪਟਿਪਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਰਾਜਾਰਾ
ਮਮਉਲਿਆਅਨਤਭੁਗਾਇ। ਜਹਵੇਖਉਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੁਤੀਆ

ਮਉਲੇਚਾਰਿਬੇਦਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਧਾ॥ ੨॥ ਸਕਿਰਮਉਲਿਓਜੇਗਪਿਆਨ॥
 ਕਈਰਕੇਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥ ੩॥ ੧॥ ਘਸੰਤਾ॥ ਪੀਠਿਤਨਮਾਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨਾਜੇਗੀਮਾਤੇ
 ਜੇਗਪਿਆਨ॥ ਸੀਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹਿਮੇਵਾ॥ ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਸਭਮਦਮਾਤੇਵੇਉ
 ਨਜਾਗਾ॥ ਸੰਗੀਠੇਰਘਰੁਮਸਨਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਗੇਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੁਗਾ॥ ਹੁਣੈ
 ਤੁਜਾਗੈਪਰਿਲੰਕੁਗਾ॥ ਸਕਿਰਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵਾ॥ ਕਲਿਜਾਗੈਨਾਮਾਜੇਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਜਾਗਤਸੇਵ
 ਤਧਰੁਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੇਈਸਾਗਾ॥ ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮਾ॥ ਕਹਿਕਈਰੁਕੁਜਿ
 ਰਾਮਨਾਮ॥ ੩॥ ੩॥ ਘਸੰਤਾ॥ ਜੇਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਅਗਾ॥ ਪੁਤਿਧਾਂਪੁਖੇਲਾਇਅਗਾ॥ ਧਿਨੁਸ੍ਰਦ
 ਦਾਖੀਗੁਪਿਲਾਇਅਗਾ॥ ਦੇਖਹੁਲੇਗਾਕਲਿਕਾਭਾਊ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਊ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪਗਾਧਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥ ਧਰਨੈਧਿਨੁਖਿਰਖਿਰਗਾਸਤਗਾ॥ ਨਿਝਾਧਿਨੁਨਰੁ
 ਪੈਸੇਦੈ॥ ਧਿਨੁਧਾਸਨਖੀਰਧਿਲੇਵੈ॥ ੨॥ ਧਿਨੁਅਸਥਨਗਉਲਦੇਰੀ॥ ਪੈਠੈਧਿਨੁਧਾਟਘਨੇ
 ਰੀ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਧਾਟਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਕਈਰਸਮਸ੍ਰਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਘਸੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਗਲਾਦਪ
 ਰਾਏਪੜ੍ਹਣਸਾਲਾ॥ ਸੰਗਿਸਖਾਧਹੁਲੀਏਥਾਲਾ॥ ਮੇਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿਆਲਜਾਲਾ॥ ਮੇ
 ਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸੀਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਨਹੀਛੁਠਉਰੇਧਾਧਾਗਮਨਾਮਾ॥ ਮੇਰੇਅਉਰਪਾੜਣ
 ਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਸੰਭੈਮਰਕੈਕਹਿਉਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਲਾਦਧਲਾਏਥੇਗਿਪਾਇ॥ ਤੁਰਾਮੁਕ
 ਹਨਕੀਛੁਠੁਧਾਨਿ॥ ਝੂਝੁਰਤੁਛੁਠਾਉਮੇਰੇਕਹਿਉਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਮੇਕਉਕਹਾਸਤਿਦਰੁਧਾਰਧਾਰ
 ॥ ਪੁਤਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰਾ॥ ਇਥੁਰਾਮੁਨਛੁਠਉਗੁਰਹਿਗਾਗਿ॥ ਮੇਕਉਪਾਲਿਜਾ
 ਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਭਾਰਿ॥ ੩॥ ਕਾਰਿਛੁਧਰੁਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ ਤੁਝੁਰਾਖਨਹਰੇਮੋਹਿਧਤਾਇ॥
 ਪੁਰਖਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਧਿਸਥਾਗ॥ ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਧਿਦਾਰਾ॥ ੪॥ ਓਇਪਰਮਪਰਖਦੇ
 ਫਾਪਿਰੇਵਾ॥ ਭਗਤਿਹੋਤਨਰਸਿਘਭੇਵਾ॥ ਕਹਿਕਈਰਕੇਲਖੈਨਪਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਗਲਾਦਉਪਾਰੈਅੰਨਿ
 ਕਥਾਗਾ॥ ੫॥ ੪॥ ਘਸੰਤਾ॥ ॥ ਇਸੁਤਨਮਨਮਪੈਮਦਨਠੇਗਾ॥ ਜਿਨਿਗਿਆਨਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀ

ਨਮੋਗਾਮੇਅਨਾਥਪੂਰੁਕਰਉਕਾਗਿ।ਕੇਕਨਧਿਗੁਤੇਮੇਕੇਅਗਿ॥੧॥ਮਾਪਉਦਰੁਨਦੁਖਸਹਿਓ
 ਨਾਇ।ਮੇਰੇਚਪਲਧੁਪਿਮਿਉਕਰਾਘਸਾਇ॥੧॥ਰਗਉ।ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਦਸੁਕਾਂਦਿ।ਨ
 ਭਿਕਮਲਜਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ।ਕਧਿਜਨਜੇਗੀਨਟਾਪਾਗਿ।ਸਕੁਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਗਿ॥੨॥
 ਤੁਅਥਾਉਮੇਰਿਥਾਉਨਾਗਿ।ਪੂਰੁਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖੁਕਰਉਕਾਗਿ।ਮੇਰੇਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਆਧਿ
 ਪੀਗ।ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਧੀਗ॥੩॥੪॥ਬਸਤਿ।ਨਾਇਕੁਦੇਕੁਧਨਜਰੇਪਾਚਾ।ਬਰਪ
 ਪਰੀਸਕਾਸੰਗੁਕਾਚਾ।ਨਉਬੰਧੀਆਦਮੇਗਨਿਅਗਿ।ਕਸਨਬਹਤਹਿਲਾਗੀਤਾਗਿ॥੧॥ਮੇਰਿ
 ਐਸੇਬਨਜਮਿਉਨਹੀਕਾਜੁ।ਜਿਹਘਟੈਮੂਲੁਨਿਤਬਰੇਭੇਖਿਆਜੁ॥੧॥ਰਗਉ।ਸਾਤਸੁਤਮਿਲਿ
 ਬਨਕੁਵੀਨਾ।ਕਰਮਭਾਦਨੀਸੰਗਲੀਨਾ।ਤੀਜਗਤੀਕਰਤਗਰਿ।ਚਲੇਬਨਜਰਾਧਾਧਾਰਿ
 ॥੨॥ਪੁਜੀਹਿਗਾਨੀਬਨਜੁਟੁਟਾ।ਦਰਦਿਸਟਾਂਡੇਗਇਓਛੁਟਿ।ਕਹਿਕਧੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾ
 ਜਾ।ਸਹਜਸਮਨੇਭਰਮਭੁਜਾ॥੩॥੬॥ਬਸਤਿ।ਤਿਉਲੇ।ਘਰੁ२।ਮਝਾਨੁਠੀਪਿਤਾਭੀਨੁਠਾ
 ਜੁਠੇਧੀਭਲਲਠੇ।ਆਦਰਿਜੁਠੇਨਾਹਿਭੀਨੁਠੇਜੁਠੇਮਰਹਿਅਭੁਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੁਚਾਕਦਨੁ
 ਠਾਉ।ਜਗਧੇਸਿਹਉਭੋਜਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਗਉ।ਜਿਹਧਾਨੁਠੀਧੋਲਤਨੁਠਾਕਰਨਨੇਸਤਿਨ
 ਠੇ।ਇੰਦੀਵੀਨੁਠਿਉਤਰਮਿਨਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੁਠੇ॥੨॥ਅਗਨਭੀਜੰਠੀਪਾਣੀਨੁਠਾਕੁਠੀ
 ਧੇਸਿਪਕਾਇਅਗਨੁਠੀਕਰਛੀਪੇਰੇਸਨਲਗਾਜੁਠੇਧੀਧੋਰਿਖਾਇਅਗ॥੩॥ਗੋਬਰੁਜੁਠਾਕਉ
 ਕਾਜੁਠਾਨੁਠੀਦੀਨੀਕਾਗਾ।ਕਹਿਕਧੀਰਤੇਈਨਰਸੁਚੇਸਰੀਪਰੀਧਿਚਾਰਾ॥੪॥੭॥ਬਸਤਿ।ਸੁਰ
 ਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲਾ।ਤੇਰੀਪੂਰੁਟਉਪਰਿਸੁਮਕਧਾਲਾ॥੧॥ਇਸੁਘਰਮਹਿਪੈਸੁਤੁਰੁਠਿਠਧਾ
 ਗਿ।ਅਉਗਵਿਸਰੀਕੇਤੁਮਤਿਹੀਜਾਗਿ॥੧॥ਰਗਉ।ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੁਨਖਾਗਿ।ਚਾਕੀਕਾ
 ਰੀਥਰਾਕਹਲੈਨਾਗਿ।ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਠੀਠਾ।ਮਤੁਲਕਰੀਸੇਟਾਤੇਰੀਪਰੇਪੀਠਾ॥੩॥ਕ
 ਹਿਕਧੀਰਭੇਗਭਲੇਕੀਨਾ।ਮਤਿਕੇਉਮਾਰੇਈਏਰੁਮਾ॥੪॥੮॥੧ਉਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਬਸਤਿਧਾਣੀਸੀਰਾਮਾਨਿਨੀਉਕੀ॥ ॥ਕਰਜਾਈਐਰੇਘਰਿਲਗੇਗੰਗਾ।ਮੇਰਾਚਿਤੁਨ

ਚਲੈ ਮਨੁ ਕੁਇ ਓਪਗਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨੁ ਈਓ ਮਗਾ॥ ਪਸਿ ਚੰਦ ਨ ਚੋਆਧ
 ਹੁਸੀ ਪਾਪੁ ਜਨ ਚਾਲੀ ਧੂਰ ਮਠਾਇ॥ ਸੇਧੂ ਮਧਤਾਇ ਓਗੁਰ ਮਨੁ ਹੀ ਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਜਗ ਜਾਈ
 ਐਤ ਜਨ ਲਪੰਧਾਨਾ॥ ਤੁਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਸੇਧੂ ਮਮਾਨਾ॥ ਧੋਰ ਪੁਰਾਨ ਸਚੁ ਦੇਖੇ ਜੋਇ॥ ਉਗੰਤ ਉਜਾ
 ਈ ਐਤ ਉਈ ਜਾਂ ਨਹੇਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਧ ਲਿਹਾਰੀ ਤੋਗਾ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਧਿਕਲ ਕੁੰਮਵਾਟੇ ਮੇ
 ਗਾਰ ਮਾਨਿ ਦੁਸੁ ਅਮੀਰ ਮਤ ਧੂਰ ਮਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਧ ਦੁਵਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮਾ॥ ੩॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਰਮਤੁ ਧਾਈ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਵੀ॥ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟ ਵੈਸੇ
 ਦੁਕੁ ਭਜੈ॥ ਚਿੰਤਿ ਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੇਉ ਕੁਲ ਲਜੈ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਤੁਗਤਿ ਨ ਛੋਡੈ ਭਾਵੈ ਸੇਗੁ ਮੈਂਦ
 ਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇਖ ਸੈ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਪਨ ਹਿਯਾ ਹੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜ
 ਨਾਗ ਮਨੁ ਨ ਛਾਡੈ॥ ੨॥ ਗੰਗਾ ਗਇ ਅਗੋਰਾ ਵਹੀ ਸਮਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਨਾਗਾਇਲੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਤੇ
 ਇਤੁ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਤਿਓ ਲਾ ਲੋਕੁ ਲਹਿ ਅਤਿ ਨੀਝੁ ਰਧਾ ਜੈ॥ ਕਾਇ ਅੰਤੁ ਧੈ ਕੇ ਸਦ
 ੧॥ ਸਿਸਾ ਰੁਸ ਮੁਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦੋ॥ ਤਾਰਿ ਲੈਧਾ ਪਈ ਰੁਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਅਨਿਲ ਧੈ ਤੂਹ ਉ
 ਖੋਵਿਨ ਸਾਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਆਈ ਰੁਲਾ॥ ੨॥ ਹੋਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੁਮੇ
 ਕਉ ਪਾਰਿਉ ਤੇਰੇ ਸਦਾ॥ ੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਉਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਮੇਕਉ ਧਾਹੈ ਹੋਰਿ ਧਾਹੈ
 ਹਿਥੀ ਰੁਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਰਮਤੁ॥ ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਪੁਨਿ ਮਈ ਗਾਠੀ ਚਾਲਤੀ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨ ਕਾਲੈ
 ਕਹਿ ਗਵਤੀ॥ ੧॥ ਜੇਸੇ ਪਨ ਕਤ ਪੁਟਿ ਟਿਹਾ ਕਤੀ॥ ਸਰਿ ਪੈਦ ਨ ਚਾਲੀ ਲਾਹੁਲੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥
 ॥ ਪੇਖੀ ਪੈਵੈ ਧਿਰ ਹਿਧਿ ਰਾਤਾ॥ ਹੋਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ੨॥ ਧਰੁ ਤਿਨਾ ਮੇਰੇ ਉਰ ਮਿਰਹਿ
 ਆ॥ ਅਪਨੇ ਕੁਗਤ ਪਰ ਕਹਿ ਦਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਧਰਮਤੁ ਧਾਈ ਰਹਿ ਦਾਸ ਜੀਵੀ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੁਸੁ ਹਿਸੁ ਤੁਕੁ ਰੁਨਾਗਿ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੈ ਉਭਿ ਜਾਗਿ॥ ਗਰ
 ਬ ਵੀਰੀ ਕਾਨੀਠਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਗਰੁ ਨਿਉ ਪਹਿਲ ਦੈ ਕਾਂਉ॥ ੧॥ ਤੁਕਾਇ ਗਰੁ ਧਹਿ ਧਾਵਲੀ॥
 ਜੈਸੇ ਕੁਰ ਉਖਰਾ ਜੁ ਤੁ ਤਿਸ ਤੇ ਧਰੀ ਉਤਾਵਲੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰ ਕੀ ਪਾਇ ਉਭੇ ਦਾ॥

ਤਨਿਸੁਗਿਧਦੁਪਰਦੇਸੁ॥ ਅਪਤਨਕਾਜੋਕਰੇਧੀਚਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਗੁ॥
 ੨॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤਕਾਕਰਹਅਰਿਕਾਰੁ॥ ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥ ਛੇਜੇਕਾਦੁਖਸੋਹੇਜੀਉ॥ ਪਾਛੇਕਿ
 ਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥ ੩॥ ਸਾਪੁਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟਾਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪੰਸਭੁਕੋਟਿ॥ ਕਹਿਹ
 ਦਿਦਾਸਜੋਜਪੈਨਾਮੁ॥ ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥ ੪॥ ੧॥ ॥

੧ ਚਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਪਰਸਾਇ॥

ਗੁਰਸਾਹੰਗੁਮਹਲ ੧॥ ਨਉਪਦੇ॥ ਪਰ ੧॥ ॥ ਅਪਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ ਚਰਨਗਹੇ
 ਜਗਜੀਵਨਪੁਰੁਕੇਹਉਮੈਆਰਿਨਿਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਨਪਰਮੇਸਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮ
 ਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ ਮੇਰਨਮੇਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਸ੍ਰਮਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਨਮੁਖੀਨਹੇ
 ਛੀਮਤਿਭ੍ਰੁਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੈ॥ ਜਧਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਪੀਰੇ॥ ੨॥
 ਹਉਮੈਛੈਠੈਭੁਈਧੈਰਾਗਨਿਤਧਸਾਦੀਸੁਰਤਿਸਮਾਜੀ॥ ਅਕਲਨਿਰੰਜਨਮਿਉਮਨੁਮਾਨਿ
 ਆਧਿਸਰੀਲਾਜਲੇਕਾਜੀ॥ ੩॥ ਭੁਤਭੁਦਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾਹਰਿਕੈ
 ਨਮਿਰਤੀਸੇਗਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮੰਤੁਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਹੰਗਮਹਲ ੧॥ ਹਰਿਧਿਨੁਕਿਉਰੀ
 ਐਦੁਖੁਧਿਆਪੈ॥ ਜਿਹਦਾਸਾਦੁਨਛੀਵੀਰਸਧਿਨਧਿਨਪੁਰੁਕਾਲਸਤਾਪੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਧ
 ਲਗੁਦਰਸਨੁਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਧਲਗਭੁਖਪਿਆਸੀ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਤਹੀਮਨਮਾਨਿਅੰਨਲ
 ਰਸਕਮਲਧਿਗਾਸੀ॥ ੧॥ ਉਨਧਿਘਨੁਹਰੁਗਾਰਜੈਧਰਸੈਕੋਕਲਮੇਰਧੈਰਾਗੈ॥ ਤਰਦਰਧਿਰ
 ਧਧਿਰਿਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਪਨਸੇਹਾਗੈ॥ ਕੁਚਿਲਕੁਰੁਪਿਕੁਨਾਰਿਕੁਲਖਾਨੀਪਿਰ
 ਕਾਸਹਜਨਨਾਨਿਅਾ॥ ਹਰਿਰਸਰੀਗਿਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੁਖਸਮਾਨਿਅਾ॥ ੩॥
 ॥ ਆਦਿਨਜਾਵੈਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈਨਾਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰੇ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੁਤੇਸਹਜਿਸੁਹੇਲੀਪੁਰੁਦੇਖ

ਤਹੀਮਨਪੀਰੋ॥ ੪॥੨॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧॥ ਛਾਹੇਨਾਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਚਨਿਮੇਰੇਮਨਮਾਨਿਆਹਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਨਬਿਧਿਗਿਗਿਮਿਲੀਮੈ
 ਵਰਕਾਮਨਿਧਨੁਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ ਜਾਤਿਧਰਨਕੁਲੁਸਹਸਾਰੁਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਬੀਚਾਰੀ
 ॥੧॥ ਜਿਸੁਮਨਿਮਾਨਿਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉਰਿਸਾਲੇਭੁਵਿਸਾਗੇ॥ ਸਹਜਿਰਵੈਵਰਕਾਮਦਿਪਿ
 ਰਵੀਗੁਰਮੁਖਿਰੀਗਿਸਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਟਿਧਸੈਨਬਿਧੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾ
 ਰੀ॥ ਜਿਸੁਅਤਿਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਾਧਿਕਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਤਿਰਿਹਤਨਪਦਾਰਥ
 ਹਿਤੋਕੇਦੁਰੇਨਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕਜੁਗੁਜੁਗੁਅਤਿਰਧਾਰੀ॥ ੪॥੩
 ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥੫੨॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਕੇਸਤਿਜਨਾਵੀਹਮ
 ਧੁਗਿ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ਮਤਮਗਮੁਰਹਿਅਭੁਰਪੁਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਮਿਲੈਸਾਂਤਪਾਈਐਵਿਲਦਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਦੁਗਿ॥ ਅਤੁਮਜੇਤਿਭੁਈਪਰ
 ਭੁਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਅਯਗਿ॥੧॥ ਵਡੈਸਤਿਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਅ
 ਭੁਰਪੁਗਿ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਥਮਜਨਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਰਯਾਏਧੁਗਿ॥੧॥ ਦੁਰਮਤਿਧਿਕਾਰ
 ਮਲੀਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਕੁਸੁਪੁਲਾਗਾਮੋਹਕੁਗਾ॥ ਧਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈ
 ਧਿਆਪਿਰਹਿਅਮਨਸੁਗਿ॥੩॥ ਹੋਹੁਦਿਆਹਿਪਾਕਰਿਹਰੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹ
 ਰਿਪਾਈਐਜਨਹਰਿਭੋਇਆਰਾਮਹਨੁਗਿ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪॥ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕ
 ਉਬਲਹਾਰੀ॥ ਕੁਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਨਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਧਨੀਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀਸੇਵਾਸੁਗਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰ
 ਬਕਲਾਗਣਕਾਰੀ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਦਿਆਸਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪ
 ਰੀ॥ ਗਗਨਵਿਰਪਾਲਭੁਏਤਧਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ॥੨॥ ਅਤਿਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬ
 ਪਰਣੀਪੋਰਸਾਕਤਕਉਦੁਰਿਭੁਇਆਅਰਿਕਾਰੀ॥ ਤਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੁਬੁਧੁਹਿਜੁਐਧਾਜੀ

ਹਰੀ॥ ੩॥ ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਰਵਿਚਤਵਿਰਪਾਧਰੀ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭੁ
 ਈਏਤਿਨਕੀਪੋਜਸਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆ
 ਗੋ॥ ਨਿਨਉਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮਾਨਿਆਤਿਨਕੈਕਾਨਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਜਨਦੀਨਕੁਏਗੁਰ
 ਆਗੈਤਿਨਕੈਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸਗਾਵਹਿਰਸੁਖੀਚਾਰੇ॥ ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖੀਨਿਆਉਇਪਾਦਹਿਮੇਖਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਲਖੁਅ
 ਨਲਾਮਤਿਨਿਸਦਿਨੁਤਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿ
 ਹਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਮਿਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗੈਅਤਿਰਅਗਿਆਨਗਧਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੁਤਨਦਰਿ
 ਨਅਵੈਨਉਰਿਦੁਗਰਿਨਪਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਦਿਆਸੁਅਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਪਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤੈਕਹਿਵਿਰਪਾਲੇਹਉਧਾਰੇ॥ ੫॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੀਅੰਮੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹਉਲਿਦਲਾਇ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਗਦਿਸਹਿਸਭਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭ
 ਦਿਆਮਨਮਾਨਿਆਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਦਸੈਮ
 ਨਿਆਇ॥ ਗੁਰਵਿਰਪਾਲਕੁਏਤਧਪਾਇਆਹਹਿਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭੁਦੀ
 ਹਰਿਪਿਆਇ॥ ਆਗਿਆਨਤਤਿਲਿਦਲਾਇ॥ ਅਤਿਰਿਜੇਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹ
 ਨਿਸਮਾਪਿਲਗਾਇ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈਕਪਟਨਿਤਕਪਟਕਮਾਦਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਦਾਇ॥ ਅੰ
 ਤਰਿਲੇਕੁਮਹਾਗੁਧਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਧਾਇ॥ ੪॥ ਨਧਸੁਪ੍ਰਸਨਿਭੁਏਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਲ
 ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਾਇ॥ ੫॥ ੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥
 ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਮਿਮਨਮਾਨੀ॥ ਮੇਰੇਗੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਉ
 ਧਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਨਦਇਆਲਹੈਦੁਹਜਨਉਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ ਸਤਿਜਨਾਂ
 ਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੈਰੀਗੁਰਤੇਧੈਗਰੀਜਿਨ

ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਨੀ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਕੁਰੀਆਵੁ ਲਗਾਈ॥ ੨॥ ਨੈ
 ਦੀ ਧਿਰੁ ਹੁੰਦੇਖਾ ਪੁਰਖੁ ਅਮੀਰ ਸਨਾਨਾ ਮੁਦਖਾਨੀ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨਗਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹ
 ਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥ ੩॥ ਪੰਚਨਾਗੁ ਰਿਦਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਿਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ॥ ਕਨਕਨਕ
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਹਰਿ ਰਾਮਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਪਨ੍ਹ ਸਾਗੁ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਧਿਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਹਲ ਸਭੁ ਧਿਸਥਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਆ
 ਲੀ ਜੋ ਵਿਆਤ ਜੀਆ ਭਉਰੇ ਜੇਦੀ ਸੇ ਸੇਛਾਗਾ॥ ਨਿਸੁ ਧਿਧਿ ਆਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਛਾ
 ਡਿਜਾ ਹੁ ਸਿਰਭਾਗਾ॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧਛੁ ਨਿਘਾਟੈ ਬੁਝਿਨ ਸੈਵੇ ਗਦਾਗਾ॥ ਸੇ ਬਿਛੁ ਕੋਰੇ ਜਿਸ
 ਧਿਨ ਚਲੈ ਦਿਸਾ ਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰਾ॥ ਸੰਤਿ ਜਨੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਧਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖਦੁ ਆਰਾ॥
 ਧਿਨ ਸਤ ਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਵਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁ ਧੇਰ ਧੀਰਾਗਾ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸ ਭੋਕਉ ਚਲੈ
 ਸ੍ਰਵਣੁ ਡਿਜਾਇ ਪਾਸਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਦਾ ਧਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮਨਾਮੁ ਆਧਾਗਾ॥ ੪॥ ੬॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਅਪਰੁ ੩॥ ਕਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਥਾਪਾ॥ ਜਿਨੁ ਕੇਜੁ ਦੇਖੀ ਰੇਤੁ ਮ
 ਹਉ ਤਿਨ ਮਿਉ ਸੁਗਰਤ ਪਾਪਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਪਨ ਕਾਤੁ ਮੁਗਰ ਬੁਕਰਤ ਹਉ ਸੇ ਪਨੁ ਕਿਸਹਿ
 ਨ ਆਪਾ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਛੋ ਡਿਜਾਇ॥ ਧਿਧਿ ਅਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪਾ॥ ੧॥ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਪੁਰੋਹਿਤੈ ਸੁ
 ਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਕਾਪਾ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ
 ਸਤਿ ਪਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੪॥ ਅਪਰੁ ੫॥
 ਪਨ੍ਹਤਾਲਾ॥ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗਨਾਥ ਜਗਦੀਸੋਰੇ ਜਗਜੀਵਨੇ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੀ ਮੈ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਖ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਸਭੁ ਗਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਉ ਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ
 ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਸੁਨਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਤ ਦੁਗੁਨ ਸੁਆਮੀ ਗਨਿਨ ਨਾਨਾਤਿ॥ ਤੁਹਿ ਰਿਖੈ ਅਤਿ ਤੁਹਿ
 ਬੈ ਅਤਿ ਤੁਹਿ ਰਿਸੁ ਆਮੀ ਤੁਝ ਆਪੇ ਜੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭੁਗਤਿ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਾਇ ਨਿਕਾਇ ਹਰਿ
 ਨਿਕਟੀ ਧਿਸਤੈ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਭੁਗਤਾ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਮਿਉ ਰਲ ਮਿਲੇ ਜੇ ਸੇ ਜਨ

ਗਰਿਹਮਥੋਲਿ

ਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਤਾ॥ ੨॥੧॥੧੮॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ਜਪਿਮਨਨਗਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀ॥
ਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ਼ੀਰਾਮਰਾਮਨਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗਿਰਿਗੁਨਗਾਵਤੇਗਰਿਕੇਗੁ
ਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗਿਰਿਦ੍ਰਿਸੈਪਰਿਸਥਦਵਡਭਗਮਥੇਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭੁਪਾਪਗਏਸ
ਕਿੰਦੇਖਗਏਸਭਿਰੇਗਗਏਕਾਮੁਕੇਪੁਲਕੁਮੇਰੁਅਭਿਮਾਨਗਏ॥ਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਰੇਪਚਿਰੇਰਾ
॥੧॥ਗਰਿਰਾਮਥੋਲੁਗਰਿਸਾਧੁਗਰਿਕੇਜਨਸਾਧੁਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਹਰਿਹਰਿ
ਅਰਾਧੁ॥ਗਰਿਕੇਜਨਸਾਧੁਗਰਿਰਾਮਥੋਲਿਸਭੁਪਾਪਗਵਾਧੁ॥ਜਿਤਨਿਤਜਾਗਰਦੁਕਰਹੁਸਦਸਦ
ਆਨੰਦਜਪਿਜਗਦੀਸੁਰਾਮਨਇਛੈਛਲਪਾਵਹੁਸਭੈਛਲਪਾਵਹੁਪਰਮਅਰਥਕਾਮਥੋਖੁਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਸਿਓਮਿਲੇਹਰਿਸਿਓਮਿਲੇਹਰਿਭੁਗਤਤੇਰਾ॥੨॥੨॥੫॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ਜਪ
ਮਨਮਾਧੋਮੰਧਸੁਦਨੇਹਰਿਸਿਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੇਸਭਿਪਰਮੇਸਰੇਪੁਰੁਅਤਿਰਜਾਮੀ॥ਸਭੁਦੁਖਨਕੇ
ਹਿਤਸਭੁਸੁਖਨਕੇਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਗਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਘਸਤਹਰਿ
ਜਲਿਥਲੇਹਰਿਘਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਨਤਿਰਿਘਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖਨਕੇਰਾਉ॥ਕੇਈਆਵੈਸੈਤੇਹਰਿਕ
॥ਨਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਜਨਸੰਤੋਮੇਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸਜਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੇਦਾਪਾਉ
੧॥ਗਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆਮੇਰੇਮਨਿਤ
ਨਿਅਨੰਦਕੁਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਵਿਰਪਾਭੁਈਹਰਿਕੀਹਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭ
ਈਮੈਮਨੁਦਿਨੇਸਦੈਸਦੁਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ਜ
ਪਮਨਨਿਰਕਉਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰੰਦਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਮਜਨੀਸਭਿਉ॥ਮੇਰੇਮਨਿਅਨ
ਦਿਨੇਪਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਗਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋ
ਟਿਤੇਤੀਸਮਿਧਜਤੀਜੇਗੀ॥ਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤੁਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾ
ਇਪਈਨਿਨਿਕਉਕਿਰਪਾਲੋਹਦਤਥਨਦਾਰੀ॥੧॥ਗਰਿਕੇਹੋਸਤਿਭੁਲੇਤੇਉਤਮਭੁਗਤਭੁਲੇਜੋ
ਭਾਵਤਹਰਿਰਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅਗੁਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਦਾਰੀ॥੨

੪॥੧੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੪॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦੁਗਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨਿਸਤੁਸਿਸਟਿਕਾਧੁਮੇਰੇ
 ਮਨਹਰਿਏਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਧਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਅਮ੍ਰਿਤੁਗਰਿਹਰਿਹਰੇਸੇਪੀਐਜਿ
 ਸੁਰਾਮੁਖਿਅਘੀ॥ਹਰਿਅਪਿਦਇਆਲੁਦਇਅਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸਸਤਿਗੁਰੁਸੇਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰ
 ਮਿਤਨਾਮਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੇਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਮੇਗਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਤੁਦੁਖੁਰੁਮੁਕੁਉਜਾਸੀ॥
 ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤਿਪਤਾਸੀ॥੨੫॥੨੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ
 ੪॥ਜਪਿਮਨਸ਼ੀਰਾਮੁ॥ਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਬੋਲੁਕੁਈਆਸਦਰਾਮੁ॥ਰਾਮੁਰਦਿਹਰਿਆਸਰਧਰੇ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭੁਤੁਜਗੋ॥ਜਿਸ
 ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਇਸੇਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇ
 ਪਉਹਰਿਸਤਿਹਜੇਕੁਰਤੁਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੇਦਿਚਕਲਿਜਗਆਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਵਕਾਅੰਗਕੀਅਮੇ
 ਰੇਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੁਖਗਏਸਭੁਕਾਗੇ॥੨॥੬॥੧੩॥ ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਘਰੁ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੁਰਤਿਕਉਧਲਿਜਾਉ॥ਅੰ
 ਤਹਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਿਉਜਲਕੀਸਛਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ
 ਸਰਧਪਤਿਪਲਕੁਕੁਗਤਿਦੁਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੇਦਿਨਰਾਖੈਪਾਣੀਤਿਸਤੁਦੇਹਿਅਸਰੇ
 ਓ॥੧॥ਨਿਧਰਿਅਪਗਨਿਗਤਿਅਗਤਿਨਿਥਾਦਿਅਤੁਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤੁਹਾਤੁੰਸੰਗੇਤੇ
 ਗੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਕਰਿਨਸਕਾਉ॥ਤੁੰ
 ਏਅੰਤੁਤੇਗੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੇਖਲੁਦਿਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗਿਸਾਧਸਿਉਗੋ
 ਸਦਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸਮਨਿਚ
 ਓ॥੪॥੧॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਮੀਜਾਨਾ॥ਕਰਤਧਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾ
 ਈਸਾਖੀਭੁਤਪਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਸੰਨੈਨਾਮਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅਤਿਰਿਲੇਕੁਝੁਠਾਨਾ॥ਸਤਿਸ
 ਭੁਕੀਨਿਰਕਰਤੇਭੁਏਸਭੁਅਗਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਹਿਸੇਮਪਾਕਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅਤਿਰਝੁਠੁ
 ਗੁਮਾਨਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਿਏਕੀਧਿਧਨਹੀਜਾਨਹਿਧਿਅਪੇਮਨਕੈਮਾਨਾ॥੨॥ਸੰਪਿਅਕਾਲਕ

ਰਹਿਸਰੁ ਦਰਤਾ ਜਿਉ ਸਭਾ ਗੀਰਯਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਲਾ ਏਉ ਭ੍ਰਿਪਾਏ ਨਿਹਿਯਲ ਸਰੁ ਕਰਮਾਨਾ ਸੇਰਿ
 ਆਨੀ ਸੇਧੈ ਸਨੈ ਪਹਿ ਆਜਿ ਸਕਰੀ ਰਿਪਾ ਭੁੰਗਾ ਦਾਨਾ ਚਿਨਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਆਉ
 ਪਰਿ ਆਸਗਲ ਬਿਸੁਨਾ ॥ ੪ ॥ ਵਿਆਹ ਮਕਥਾ ਵਿਛੁਕਥਾ ਜੀ ਨਦਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਲਾ ਏਉ ਭ੍ਰਿਪਾਏ ਨਿਹਿਯਲ ਸਰੁ ਕਰਮਾਨਾ ਸੇਰਿ
 ਸਾਪਸਗਤ ਕੀਧੁ ਗਿਏ ਕਮਾਂਗਉ ਜਨਨਾ ਕਪਾਇ ਉਸਰਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਅਥ ਮੋਰਨਾ ਚੇਨੇ ਚੇਨੇ ॥ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇ ਉਸਤਿ ਕੁਰਬਾਨਿ ਲੇਜੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਆ
 ਰੀ ਨਿਆ ਜੇ ਸੇਸੀ ਗਿਸਰੇ ਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਥਨ ਉਪਰਾਸ ਕਰੇ ॥ ਜਉ ਸੁਰਿ ਜਨ ਗਿਰਾਤੀ ਤਰਿ ਆਇ ਉਤਰੁ
 ਮੁਖੁ ਬਾਜਿ ਲੇਜੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਕੀਨਿ ਕੇ ਕੇਰਾ ਗੀਰਯਾਨਾ ਚਿਨਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਆਉ
 ਤਥੇ ਬਾਨ ਬਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੇਨਿ ਤਉ ਲਓ ਬਾਜਿ ਉਮਰਿ ਤਿਧੀ ਪਲੇ ॥ ਬਜਾਵਨਾ ਹਰੇ ਉਠਿ
 ਸਿਧਾ ਰਿਓ ਤਥਾ ਛਿਰਿ ਬਾਨੁ ਨ ਭੁਇਓ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੇਵੁ ਉਦਕੁ ਪੁਰਿ ਆਨਿ ਉਤਰਿ ਉਤਰਿ ਨਿਦਿ ਸੇਟਾ ॥ ਕ
 ਰੁਨਾਨ ਕਕੁਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਨਾ ਰਿਓ ਅਭੈ ਅਭੁ ਮਿਲੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਥ ਪੁਛੋ ਕਿਆ
 ਕਰਾ ਲੇਨੇ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ॥ ਬਾਦਰਥਿ ਪਸਿਉ ਗਹਿਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭੁ ਜਨਮੁ ਬਿ
 ਰਕਾਲ ਪਾਇ ਉਜਾਤ ਉਬਧੀ ਬਦਲਾ ॥ ਕਾਬੁਰੀ ਕੋਰਾ ਹਕੁ ਆਇ ਉਲਾਹਿ ਉਕਾਲ ਗਥਿ ਰਖ
 ਨਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਆਇ ਉਲਾਹੁ ਲੁਕਾਭੁ ਨ ਕੇਤਾਈ ਮੇਰਿ ਨਿਠਗਉ ਗੀ ਸਿਉ ਉਲਾਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ਕਾਰ ਬਾਦਰੇ
 ਲਾਲੁ ਖੇਈ ਪੈਠਿ ਗਿਏ ਅਉ ਸਰੁ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਪੈ ਕੁਰਾਣਾ ਗੀਰਯਾਨਾ ਚਿਨਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ਆਉ
 ਦਸਿ ਭੁਜਾਗਾ ॥ ਆਈ ਮਸਟਿ ਜਨੁ ਵਤੀ ਨਿਆ ਆਈ ਨਿਉਤ ਸਕਰੁ ਦਰਿ ਸੋਨਿਗਾ ॥ ੩ ॥ ਆਨਉ ਪਾ
 ਉਨ ਕੇਉ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿਗਾ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਤ ਬਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀ ਐ ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉ
 ਗਨਿ ਮੇਰਿ ਪਰਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਈ ਪੀਰਿ ਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਥਨ ਉਪਰਾਸ ਕਰੇ
 ਗਿਓ ਅਨਿਕੁ ਭੁੰਤਿ ਨੁਪੁਰੀ ਗਰੇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰੇਨੇ ਨਲਾ ਗਿਓ ॥ ਕਰਾਉ ॥ ਨਿਸਿਧਾ ਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ
 ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖੇ ਰਉਨੀ ਦਪਲ ਕਨੀ ਜਾਗਿਓ ॥ ਹਾਰ ਕਨਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀ ਗਾਰੇ ਬਿਨ ਪਿਰ
 ਸਭੈ ਬਿਖਲਾ ਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਪੁਛਉ ਪੁਛਉ ਦੀਨੁ ਭੁੰਤਿ ਕਰਿ ਕੇਉ ਕਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂ ਗਿਓ ॥ ਜੀਉ ਦੇ
 ਉਸਰੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਰ ਪਉਸੀ ਸੁਰ ਰੁਪਾ ਪਰਿਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਨ ਅਮੋਲ ਦਸਰੇ ਦੇਉ ਸਾਧ

ਸੀਗਅਰਦਗਿਭਾਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੇਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਰਰਸੁਪੇਖਾਗਿਭਾ॥ ੩॥ ਫਿਸਰਿ
 ਕੁਈਤਬਭੀਤਰਿਅਭਿਭੇਗਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਭਾ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸ
 ਧਰੁਅਨਹੁਦੁਬਾਜਿਭਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਆਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸ
 ਤਿਸਾਪਬਰਨਗੁਰੁਜੋਪੁਰੈਕਹਿਭੇਛੀਕਿਗਾਠੀਧਾਂਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਸਿਧਾਸੁਗਨਖਿਅ
 ਭਧਿਨਾਮੀਗਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥ ਗਿਰਿਬਸੁਪਾਜਲਪਵਨਜਾਇਕਿਸਾਪਬਰਨਅਟਲਾਧਾ
 ॥ ੧॥ ਅਭਿਧਿਨਾਸੀਜੇਗਧਿਨਾਸੀਉਤਬੁਜਸੇਤਧਿਨਾਧਾ॥ ਰਾਗਿਧਿਨਾਸੀਖਟਹਿਧਿਨਾਸੀਫਿਕਿ
 ਸਾਪਬਰਨਨਿਹਰਲਾਧਾ॥ ੨॥ ਰਾਜਧਿਨਾਸੀਤਾਮਧਿਨਾਸੀਸਤਕੁਰੀਬੇਨਾਧਾ॥ ਫਿਸਟਿਮਾਨੇ
 ਸਗਲਧਿਨਾਸੀਫਿਕਿਸਾਪਬਰਨਆਗਾਧਾ॥ ੩॥ ਆਪੇਆਪਿਆਪੇਹੀਆਪੇਸਕੁਆਪਨਖੇਲੁ
 ਰਿਖਾਧਾ॥ ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਗਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫
 ਮੇਰੇਮਨਿਧਾਸਏਗਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜਗੰਮਿਮਰਨੁਕੁਇਓਹੈਠਾਕਰੁਤਹਾਨਗਰਸੁਖਆਨਿਦਾ॥ ੧॥ ਰ
 ਹਾਉ॥ ਜਹਧੀਸਰੋਠਾਕੁਰਪਿਅਰੇਤਹਾਨੁਖਸਕੁਆਪਦਾ॥ ਜਹਗਨਗਾਇਅੰਨਿਦਮੰਗਲਰੁ
 ਪਤਹਾਸਦਸੁਖਸੰਪਦਾ॥ ੧॥ ਜਹਸੁਦਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਹਮੰਗਰੁਇਆਨਉਦਿਆਨਦੰ
 ॥ ਜਹਾਂਕੀਰਤਨੰਸਾਪਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਘਨਬਰਮਿਛਲੰਨਦਾ॥ ੨॥ ਧਿਨਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖ
 ਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬਿਰਥਾਨਦਾ॥ ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦੇਕੁਜਨਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਜੀਵਨਦਾ॥
 ਸਗਨਿਸਗਨਿਸਗਨਿਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਪਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਿਹਰਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸ
 ਗਲਗੁਣਾਧਿਪਜਾਨਦਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਅਧਮੇਹਿਰਾਮੰਭੁਰੇਸਉਪਾਏ॥ ਜੇਜੈਸ
 ਗਣਿਪੁਰਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਤੇਕੁਦਹਿਤਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਿਜਸਮਾ
 ਏਓਸਹਿਸਾਗਾਰਹਿਗਾਏ॥ ਜੇਚਾਹਤਸੇਈਹਰਿਕੀਓਮਨਯਾਛੁਤਛਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਿਰਦੈ
 ਜਪਉਨੇਭਧਿਅੰਨਲਾਵਉਸੁਦਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ ਚਰਦੀਚਲਉਮਾਰਗਠਾਕੁਰਕੋਰਸਨਾਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਏ॥ ੨॥ ਦੇਖਿਉਫਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੁਪਉਲਟੀਸਤਿਕਰਾਏ॥ ਪਾਇਓਲਾਲੁਅ

ਮੇਲਨਾ ਮੁਹਰਿ ਛੇਤਿ ਨ ਕਤੁ ਜਾਏ॥ ੩॥ ਕਉਨ ਓਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਵਿਆਗੁ ਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ॥
 ਹੇਤੁ ਰਿਪਾਲ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਕਾਸਨ ਨਾਨਕ ਕਰਸਾਸਾਏ॥ ੪॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਇ ਸੁਖ
 ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸਨ ਸਨਮ ਨਿਮਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਬਿਸਮੁਕਤੀ ਪੇਖ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੁਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤਾ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਬਜਿਓ ਰਾਖ ਗਾਮੁ
 ਸਕਾਵਤਿ॥ ੧॥ ਜੇ ਸੇਖ ਦਨ ਬੈਧ ਕਰਿ ਗਾਇਉ ਬੁਝਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤਾ॥ ਨਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੁਝਿਓ
 ਹੇਤਿ ਓਪਾ ਕੀ ਕੀਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤਾ॥ ੨॥ ਆਨ ਓਪਾਵ ਜੇ ਤੇ ਵਿਛੁਕੀ ਅਹਿ ਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤਾ॥
 ਚਿੰਤਲ ਲੁਗਿ ਰੁਝੀ ਤਿਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੇ ਸੇਖ ਪਾਵਤਾ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰਕਾਰ ਅਧਨਾ ਸੀ ਅਤ
 ਲੇਤੁ ਲਿਓਨ ਜਾਵਤਾ॥ ਕਉਨ ਨ ਕਹ ਅਜਰੁ ਨਿਨਜਰਿ ਆਤਿਸਹੀ ਕਉ ਬਨ ਆਵਤਾ॥ ੪॥ ੯॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖਰੀ ਦਿਨੁ ਹੋਨਿ ਦਿਵੀ ਗੁਰਗੋ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਬੁਝੈ ਅਹੰ ਬਿਖਾਤੁ ਜਨ
 ਮਜੁ ਅੰਜਿਓ ਹਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਗ ਨਿਰਾਹਿਤ ਕਾਰੇ॥ ਛਾਪ ਰਧ
 ਪਸੰਦ ਹੋਇ ਦੁਖੇ ਭਾਗੇ ਪਾਵ ਕਜਾਰੇ॥ ੧॥ ਕਾਲ ਰਪੋਟ ਉਠੈ ਮੁਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨ ਤੇ ਭਾਰੇ॥ ਉਠੈ
 ਬਸਤ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਆਬੁ ਰਿਬੁ ਰਿਹਿ ਰਿਹਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਾਟੇ ਪੇਡੁ ਤਾਲ ਪਰਿਠਾਏ ਬਾਇਖਾ
 ਇਮੁ ਸਕਾਰੇ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇਰ ਸਾਤ ਲਿਪਿ ਰਿਓ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਸਿਰਭਾਰੇ॥ ੩॥ ਨਿਰਦੋਸੀ ਸੀ ਗਿ
 ਰੇਰੁ ਰਚਾਏ ਪੁਰਚਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੇ॥ ਕਉਨ ਨ ਕਹ ਸਤਿ ਨ ਕਾਰਾ ਧਾਪਾਰ ਬੁਝਾਨਿ ਕਾਰੇ॥ ੪॥ ੧੦॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਦਰਸ ਬਿਭੂਲ ਕੁਮਤ ਨ ਜਾਨਿ ਅਗਾਏ ਕੁਸੁਪਾਖ ਰੁਜਾ ਕੋਹਿ ਰੈਦੁ ਸਿਅ
 ਤਿਨ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਵਿਛੁਰੇਈ ਮੈ ਤੇਤਾਲੇ ਗ
 ਪਤਰਾ ਜੁਓ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾਤ ਉਲਓ ਅਪਿ ਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਜੇ ਸੇਖ ਰਤੀ ਸਾਧੇ ਬੁਝਿਓ
 ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਮੈ॥ ਗਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਪੈਤੁ ਟੈਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੇ॥ ੨॥ ਨੀਵ ਬਿਲੇਵੈ
 ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਨੈਨੁ ਕੈ ਸੇਰੀ ਸੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਾਦੀ ਸੈ॥ ੩॥ ਬਿਜਤ
 ਖੇਤਤ ਇਹੋ ਧੀਰਾ ਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾਹਿ ਨਾਮਾ॥ ਕਉਨ ਨ ਕਹਿ ਤੁਰਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾਵੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾ

ਮਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਹਿਗਮਹਲ ੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕੀ ਐ॥ ਸਗਲ ਪਦ ਰਖ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮਿਧਿ
 ਮਨ ਥਾਂ ਛੁਤ ਛਲ ਲੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦੁ ਹੁਸੀਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਕੁ ਅਧਿਨਾ ਸੀ॥ ਆਨ
 ਬਹਨਾ ਬੁਦੀ ਨਦੁ ਖਰੋਜ ਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਪਦਾ ਸੀ॥ ੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਪਾਹਿਰਿ ਸੁਪੀਦ
 ਭੁਗੋ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਕਿਤ ਨਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਦ ਜਾਗੇ॥ ੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੂਰਤਿ ਨਿਨਿਦ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨਿ ਧਿਪਨ ਤੁਟੇ॥ ਮੇਹ ਮਗਨ ਅਹਿ ਮਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਚਿਰ ਪਾਤੇ ਛੁਟੇ॥ ੩॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਤੇ ਗਾ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿਠਾ ਕੁਰਨਾ ਨ ਕਸੇ ਖੁਭੇਰਾ॥ ੪॥ ੧੨॥
 ਸਾਹਿਗਮਹਲ ੫॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਚਰਨ ਜਾ ਕੋ ਸਿਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਿਆਈ ਐਉ ਪਦੇ ਸੁਹਮਾਰੀ
 ਗਤਿ ਕਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਧਿਨਾ ਸੇਧੇ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਰਨਾ॥ ਆਪਿ ਨ ਪੈ ਅਦਰਸ
 ਮੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਦੂਸਰ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨਾ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਾਰੈ ਸਹ ਸਾਉ ਲੈ ਕਉ ਸੁਰੁ ਰਕੁਰਨਾ॥ ਹਰਿ ਦਸ ਨ ਕੀ
 ਅਗਿਆਨਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਛੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨਾ॥ ੨॥ ਭੁਗਤ ਨ ਕੀਟ ਹਲ ਕਮਾਵਤ ਗਾਵਤ ਦੁਖ ਕਾਟੇ
 ਤਾ ਕੇ ਨ ਮਮਰਨਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੁਇਓ ਫਿਰਿ ਪਾਲੁ ਧੀਰ ਲਾਤਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਰਸ
 ਹਿ ਅਪਨੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਧਰਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਖੇਨਾ ਮੁਖੁ ਜਪਿਓ
 ਪਰਨਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਸਾਹਿਗਮਹਲ ੫॥ ਗਾਇਓ ਹੀ ਮੋਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ॥ ਭੁਲੇ ਸੇ
 ਜੋ ਗੁਰੁ ਲੇਨਿ ਅਉ ਸਰਜ ਉਗ੍ਰ ਪਾਲੁ ਗੀਤੁ ਏਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿ ਚਰਨ ਮੋਹ ਲੇ ਮਾਥਾ॥ ਹਮ
 ਰੇ ਮਸਤ ਕਸਤਿ ਪਰੇ ਹਾਥਾ॥ ੧॥ ਸਾਪ ਹਮ ਤੂੰ ਮੋਹ ਲੇ ਮਨੁ ਆਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤੈ ਗੁਨੀ ਆ॥ ੨॥ ਭੁ
 ਗਤੁ ਹਰ ਸੁਦੇ ਧਿਨੈ ਨ ਰੰਗਾ॥ ਲੋਭੁ ਮੇਹ ਤੁਟੇ ਕੁ ਮਸੰਗਾ॥ ੩॥ ਕਹਨਾ ਨ ਕਸੁਖ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਾ॥
 ਖੇਲਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਸਾਹਿਗਮਹਲ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ੨॥ ਕੋਸੇ ਕਹਉ ਮੇ
 ਹਿ ਜੀ ਅਧੇਰ ਨਾਈ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋ ਹਰ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਬਹੁ ਧਿ ਪਿਉ ਮਕਾਈ॥
 ੧ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤੁ ਵਨਿਹਿਤ ਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਥੈਰਾ ਗੀ ਕਰ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਾਈ॥ ਜਤਨ ਕਰ
 ਉਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੀਰੇ ਕੋਉ ਹੋਰੈ ਸਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੧॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਨਿ ਮਧਨ ਸਭਿਹੋ ਮੁਉਤਿ ਸ ਅਰ
 ਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਖਾਈ॥ ਏਕਿ ਮਧ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸਨਿ ਖਾਵੈ ਤਿਸ ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਧਲ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਕਰਉ

ਨਿਹੇਰਾਧੁਤਥੇਨਤੀਸਵਉਦਿਨਰੋਨਾਈ॥ ਮਾਨੁਅਭਿਆਨਹਉਸਗਲਤਿਅਗਉਜੇਖਿਅਥਾਤਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੩॥ ਦੇਖਿਚਰਿਤੁਭਈਹਉਧਿਸਮਨਿ॥ ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ ਪੁਰੁਗੁਰ
 ਇਅਲਮੇਹਿਗਹਿਮਹਿਪਾਇਅਜਨਨਾਨਕਤਪਤਥੁਸੁਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
 ਹੇਮੁਕੇਤੁਕਿਉਮਿਮਰਤਅਥਨਾਸੀ॥ ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਰਪਤਪਕਰਤਾਨਿਮਖਨਿਮਖਗਣ
 ਗਾਂਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਕਜਨਮਭੁਮੰਤੋਹੀਆਇਓਮਾਨਸਜਨਮਨੁਲਭਾਈ॥ ਗਰੁਕੇਨਿਯੋ
 ਭਿਜਉਨਿਕਸਿਉਤਉਲਗੋਅਨਠਾਂਗੀ॥ ਕਰਹਿਧਰਾਈਠਗਾਈ॥ ਦਿਨਰੋਨਿਨਿਹਫਲਕਰਮ
 ਕਮਾਈ॥ ਕਣਨਾਹੀਤੁਹਗਾਹਣਲਾਗੋਪਾਇਧਾਇਨੁਖਪਾਂਗੀ॥ ੨॥ ਮਿਖਿਆਸੀਗਿਕੁਤਿ
 ਲਪਟਾਇਉਓਰਹਿਪਰਿਓਕੁਸਮਾਂਗੀ॥ ਧਰਮਰਾਇਜਥਪਕਰਸਿਧਉਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾਉਠ
 ਜਾਂਗੀ॥ ੩॥ ਸੋਮਿਲਿਅਜੇਪੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਜਿਸਮਸਤਕਲੇਖੁਲਿਖਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨ
 ਜਨਬਲਹਾਰੀਜੇਅਲਪਰੋਮਨਮਾਂਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਵਿਉਨੀਦੁਖੀ
 ਤਮਧਿਨਮਾਈ॥ ਜਾਕੇਬਿਛੁਰਤੋਤਮਿਰਤਕਾਰਿਹਮਹਿਰਨਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਹੀ
 ਅਪਾਨਕੇਦਾਤਾਜਾਕੇਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿਹਮੇਹਿਅਪਨੀਪੁਰੁਮਗਿਲਗੁਣਗਾਈ
 ॥ ਨਰਨਸਤਿਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰਉਪਰਿਨੇਨਹੁਪੁਰਿਧਾਛੰਦਾਈ॥ ਜਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪੁਰੁਨਾਨਕਥ
 ਲਿਖਲਿਤਾਕੇਹਉਜਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੭॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਉਆਅਉਸਰਕੇਹਉਥਲਿਜਾਂਈ
 ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪੁਰੁਸਿਮਰਨੁਦਭਿਭੁਘੀਹਰਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਲੇਕਬੀਰੁਦਸੁਦਾਸ
 ਨਕੇਉਤਮਸੈਨਜਨਾਈ॥ ਉਚਤੇਉਚਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਦਰਸਠਾਕੁਰਥਇਆਈ॥ ੧॥
 ਜੀਉਪਿਭਿਤਨਪਨਸਾਪਨਕਾਇਹਮਨਸਿਤਰੋਨਾਈ॥ ਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਿਭੁਰਮਸਕਿਸੇਨਾਨਕਮਿਲੇਗੁ
 ਸੀਈ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੮॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨੋਰਥਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਿ॥ ਸਗਲਪਦ
 ਰਥਸਿਮਰਨਿਜਾਕੇਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਿਨਾਮੁਸੁਆਮੀਤੇਰਾਕੇ
 ਪੀਦੈਤਿਸਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਧਿਖਨਾਸਹਿਅਗੋਰਗਗਹੇਇਖਲਸਾ॥
 ॥ ਸਗਨਤਮਾਗੀਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਧੁਰਮਪੁਰਨਅਥਨਾਸਾ॥ ਕਰਿਬਿਰਪਾਤੇਰੇਰਗਾਧਿਅਵ

ਉ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਖਰ ੩ ॥
 ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈ ਐ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਉਤ ਪੁਰਸਦ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਸੰਗ ਤੇ ਰੇ ਕਾ ਮਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੇ ਹਰਾਇ ਹੈ ਅਘਾਦ ਨ ਪਾਨ ਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰ
 ਤਨ ਕੀ ਠਹਰਨੀ ਕੀ ਪਿਆਨ ਕਉ ॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀ ਮਨ ਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਨ ਕਉ ॥ ਥੇ
 ਨ ਲਹਿ ਉਨਾਨ ਕ ਸੁਖ ਥਾਂ ਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿ ਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗ ਲਗੋ ਧਿ ਦਿਗਾਇ ॥ ਰੇ ਗੁੰਮੇ ਗੁਤੇ ਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੇਡ ਸਿਅ ਨ ਪਧ ਹੁਤ ਗਈ ਸਾਧੁ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜਿਉਂ ਹੋ
 ਇਕੁ ਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸਥਿਨ ਨਾ ਜੀ ਕੇ ਦੁਨਾ ਆਨ
 ਧੀ ਉਲੈ ਲਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ ਦਤਾ ਹਰਿ ਪਾਸ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਪਾਰੈ ਸੰਗ ਕੋ ॥ ਕੁਏ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨ ਮਜਨ ਮ
 ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਰਗ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਗਾਨਿ ਨ ਮਿਉਂ ਗੇ ਸਟਿ ਸੇਤ ਰੇ ॥
 ਬੁਝਤ ਪੈਰ ਅਪਿਕੁ ਪਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਪਾਰ ਪਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਬਠੇ ਹੋ ਭਾਈ ਤਿਨ ਸਾਧੁ
 ਸੰਗ ਮੁਖ ਜੁਗੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਬਾਛੇ ਤਿਨ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਗਮ ਮਰਮ ਮਾਪਿਆ ਏ ॥ ਏਕ ਪਲ ਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਕੇ
 ਟਿਥੇ ਕੁਠਹ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭੁ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮਹਾ
 ਪਤਿ ਤ ਕੇ ਪਾਤਿ ਕਉ ਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੇਗਾ ਮਜ ਸੁਨਿ ਰਮਲ ਤਾਕਾ
 ਜਨ ਮਮਰੁ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨੋ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥
 ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਖਰ ੪ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰ ਨ ਘਰਿ ਆਦੁ ਕੁ
 ਰਉ ਜੋਰੀ ਆ ॥ ਮਨ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲ ਉਭੁਲ ਕੁਤੇ ਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਹੀ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿ
 ਕਟਿ ਸੁਨਉ ਮਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭੁਗਮਿ ਦੁਖ ਭੁਗੀ ਆ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ਪਾਰੇ ਮਿਲ

ਉਲਾਲਮਨਹਰੀਆ॥ ੧॥ ਏਕਨਿਮਖਜੋਧਿਸਰੇਸੁਆਮੀਜਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥
 ਸਾਧਸੀਗਤਿਕੀਧੀਰਜਉਪਾਈਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪॥ ਸਾਧਗਮਹਲਾ ੫
 ਅਧਵਿਆਸੇਚਉਸੇਚਧਿਸਾਗੀ॥ ਕਰਣਸਾਸੇਈਕਰਿਗਹਿਆਦੇਹਿਨਉਧਲਿਹਾਰੀ॥ ੧॥
 ਹਰਾਉ॥ ਚਹੁਦਿਸਛਲਿਰਹੀਧਿਖਿਆਧਿਖਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੁਖਿਗੁਰੂਗੀ॥ ਰਾਬਦੇਰਾਖਿਉਕਰਿ
 ਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਅਲਿਪਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਉਨਾਜੀਕਿਛੁਮੈਦਿਅਹੇਸਾਸਤਤਮੁਜੀਕਲਾ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸਤਿਸਦਕਾਰੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੫॥ ਸਾਧਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਧਮੇਹਿਸਰਬਉਪਾਵਧਿਰਕਾਤੇ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਾ
 ਤੇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੇਖੇਨਾਨਕੁਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਾਹੀਤੁਮਭਾਂਤੇ॥ ਦੇਹਿਅਧਾਰੁਸਰਬਕਉਠਾਕੁ
 ਰਜੀਅਪੁਨਸੁਖਦਤੇ॥ ੧॥ ਕੁਮਤੇਕੁਮਤੇਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਮੇਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਇਹਸੁਖਧਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੬॥ ਸਾਧਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਅਧਮੇਹਿਲਘਾਪਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ ਗੁਰਦਇਆਲਭੁਏਸੁਖਦਾਈਅਪਿਲੇਸਾਇਕਦੇਖਾ॥
 ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਹਨਿਰਮਲੀਆਧਪਿਧਿਗਾਸਧਿਏਕਾ॥ ਜਉਜਲਤਰੰ
 ਗਛੇਨਜਲਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਕੁਏਏਕਾ॥ ੧॥ ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹੀਆਇਓਸਰੁਜੀਏਕੈਏ
 ਕਾ॥ ਨਾਨਕਵਿਸਟਿਆਇਓਸਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੭॥ ॥
 ਸਾਧਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਧੀਪ੍ਰਿਅਮਾਂਗੋ॥ ਪੇਖਆਇਓਸਰਬਥਾਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅ
 ਰੋਮਨਸਮਸਰਿਲਾਗੋ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਮੇਰੀਰੇਅਨਿਕਭੇਜਨਧਰਧਿਜਨਤਿਨਮਿਉਟਿਸਟਿ
 ਨਕਰੇਰੁਚਾਂਗੋ॥ ਹਰਿਰਸੁਚਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅਲਿਕਮਲਲੇਭਾਂਗੋ॥ ੧॥ ਕੁਣ
 ਨਿਧਾਨਮਨਮੇਹਨਲਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬੰਗੋ॥ ਗਹਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਨਹੁਸ
 ਧਾਗਲਿਲਾਗੋ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੮॥ ਸਾਧਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅਧਮੇਰੇਠਾਕੁਰਮਿਉਮਨਮਾਨਾਸ
 ਪਰਿਪਾਲਦਇਆਲਭੁਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਦਧਿਗਾਂਨਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤੁਮਹਿਸਿਦਭਤਮ

ਹਿਮਿਅਨੇਤਮਹੀਸੁਪਰਸੁਜਾਨਾ। ਸਗਲਲੋਗਅਰੁਗਿਅਨਪਿਅਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮ
 ਤਿਜਾਨੀ॥ ਤਮਹੀਸਇਕਨੁਮਹਿਛੁੜਪਤਿਤੁਮਪੁਰਿਰਹੇਤੁਗਵਾਨਾ। ਪਾਦਉਦਨੁਸਤਿਸੇਵਾਹ
 ਹਿਲਨਕਸਦਕਰਧਾਨਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰੇਮਨਿਨੀਤਿਅਏਪ੍ਰਿਅਰੰ
 ਗਾ। ਧਿਸਾਰਿਓਪ੍ਰੀਤਪੁਮਾਇਅਕੋਰਜਨਿਸਥਾਈਜੰਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿ
 ਰਿਦੇਧਸਾਦਉਹਰਿਪਾਇਅਸਤੁਸੰਗਾ॥ ਐਸੇਮਿਲਿਓਮਨੇਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮਗਾ॥
 ੧॥ ਪ੍ਰਿਓਅਪਨਗਾਰਿਧਾਸਿਕਰਿਨੀਨਾਉਗਉਰੁਗਨਿਸੰਗਾ॥ ਨਿਰਭਉਰੁਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿ
 ਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾਰੰਗਾ॥ ੨॥ ੭॥ ੩੦॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਜੀਉਕੇਰਸਨਕ
 ਉਕਰਧਾਨੀ॥ ਧਚਨਨਾਦਮੇਰੇਸੁਦਨੁਪੁਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅਵਿਸਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੁਟਰਿ
 ਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੇਹਾਗਾਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਪ੍ਰਸੁਜਾਨੀ॥ ਨਿਹਘਰਮਹਿਏਸਨੁਨਹੀਪਾਦਤਸੇ
 ਥਾਨੁਮਿਲਿਓਧਾਸਾਨੀ॥ ੧॥ ਉਨਕੇਧਮਿਅਇਉਰੁਗਤਿਬਛੁਲੁਨਿਨਿਗਾਖੀਅਨਸਤਿਨੀ
 ॥ ਕਹਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨਮਾਨਿਅਸਭਚੁਕੀਕਾਣਿਲੇਕਾਨੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੩੧॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਅਧਮੇਰੇਪੰਚਤੇਸੰਗਛੁਟਾ। ਰਸਨੁਦੇਖਿਰੁਏਮਨਿਅਨਦਗੁਰਕਿਰ
 ਪਤੇਛੁਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਖਮਥਾਨਧਰੁਤਬਹੁਪਰੀਆ॥ ਨਿਕਰਖਸੁਰੁਟਾ। ਧਿਖਮਗਾ
 ਰਕਰੁਪੁਰਚੈਨਾਹੀਸਤਿਸਾਨਬਰੁਏਲੁਟਾ॥ ੧॥ ਧਰੁਤੁਖਜਾਨੇਮੇਰੇਪਲੈਪਰਿਅਅਮੇਲਕਲਾ
 ਲਅਖੁਟਾ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਵਿਰਪਾਪਾਗੀਤਉਮਨਮਾਹਿਰਿਰਸੁਪੁਟਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੩੨॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਅਧਮੇਰੇਠਾਕੁਰਮਿਓਮਨਲੀਨਾ। ਪ੍ਰਾਨਦਾਨਗਰਿਪੁਰੇਦੀਆਉਰਝਾ
 ਇਓਨਿਉਜਲਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੇਹਮਦਮਤਸਰਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾ
 ਨੁਕੀਨਾ। ਮੰਤ੍ਰਿਫਿਨਾਇਹਰਿਅਉਖਪੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਧੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਿਹੁਤੇ
 ਗਤੁਠਾਕੁਰਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉਖੇਦੀਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ। ਕਹਨਾਨਕਮੇਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭੁਗ
 ਤਿਭੁਠਾਰਖਜੀਨਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਮੇਰਨਸਭਿਜੀਅਤੇਕੇਤੁਤਾਰਹਿ॥

ਫੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਬ੍ਰਹਮਤੰਭੁਪਾਰਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਹਿਅਰਦਸਿਬਰੁਤੁਬੇ ॥ ੨॥
 ਨੰਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਮਾਰਹਿ॥ ਹੋਹੁਦ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੁਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ॥ ੧॥ ਕਿਮ ॥ ਤੇਤੋ
 ਏਕੁਪਤਿਬਪੁਰੇਕਰੀਅਹਿਕਹੁਏਵਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ ਗਾਥਰਾਖੁਰਾਖਸਖਰਤੇਸਭਨਾਨਕਜਗਤੁ ॥ ਤਿਹਿ
 ਮਾਰਹਿ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫ ॥ ਅਬਮੋਹਿਪਨਪਾਇਓਹਰਿਨਅੰਗੁਏਅੰਧਿ ॥ ਮਿਹਿ
 ਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੁਝੀਹੋਇਹੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਧੈਰਾਗੀ ॥ ੩॥
 ਛਿਰਿਆਇਓਦੋਹਗਿਰਾਮਾਗਾਰਿਦ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੈਰਿਓਗਾਖਿਰਰਿਓਲਾਲੁਅ ॥ ਧਰੁ
 ਗਾਮਧ॥ ੧॥ ਅਨਥਾਪਾਰਧਨਜੈਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੁਖਸਹਾਮਾਗੋਬਿੰਦੁਭਜਨਕੋਨਿਰਭੈ ॥ ਲਿਖ
 ਦਾਪਾਰੀਹਰਿਗਸਿਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੩੫॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਮੈਰੋਮ ॥ ਅਮ
 ਨਿਮਿਸਟਲਗੋਪ੍ਰਿਅਥੇਲਾਗੁਰਿਧਾਹਪਕਰਿਖੁਸੇਦਾਲਏਸਦਰਇਅਲੁਹਰਿਦੋਲਾ॥ ੧॥ ੪॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰੁਤੰਠਾਕੁਰਸਰਬਪਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿਕਲਤਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾਮਾਣੁਤਾਣੁਸ ॥ ਅਮ
 ਕੁਤੁਪੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲਾਜਿਤਖਤਿਏਸਾਲਹਿਤਉਦਸਤੁਮਾਰੇਘਾਸੁਬਰੁਦਹਿਕੇਤ ॥ ਅਮ
 ਕਥੈਲਾਜਿਨਾਨਕਕੇਪੁਰਪੁਰਖਧਿਧਤੇਮਰੇਠਾਕਰਅਗਹਅਤੇਲਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੩੬॥ ॥ ਲਿਖ
 ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫ ॥ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤੁਗਣਸੇਹੀਏਕਨਿਮਖਉਪਾਇਸਮਾਦੈਦੋਖਿਰਹਿਤਮ ॥ ਗਰੁ
 ਨਮੇਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨੋਹੋਇਹਸੁਅਤਿਰਿਏਅਨਦੁਖਜੇਹੀ॥ ਸੁਖਪਾਇਓ ॥ ਲਿਖ
 ਦੁਖਦੁਗਿਪਰਾਇਓਬਣਿਅਈਪੁਰੁਤੇਹੀ॥ ੧॥ ਕਿਲਦਿਖਗਏਮਾਨਿਰਮਲਹੋਈਹੋਗੁਰਿਕ ॥ ਨੀਮ
 ਰੋਮਾਇਆਏਹੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਪੁਰੁਪਾਇਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੇਹੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੧੧
 ੩੭॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਨੈਨਪੁਦੋਖਿਓਚਲਤਤਮਾਸਾਸਭਦੁਰਿਸਭਦੁਤੇਨੋਰੈਅਗ ॥ ਧਰੁ
 ਮਅਗਮਘਟਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਭੁਲਨਭੁਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਏਮਤਾਨਕਰੋਪਚਾਸਾ ॥ ਮੁਦ
 ਧਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਦਾਰਿਧਿਨਾਹੋਭੁਗਤਿਦੁਲਗੁਣਤਸਾ॥ ੧॥ ਅਧਕੁਪਮਹਿਦੀਪਕੁਧ ॥ ਧਿ
 ਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਵੀਓਪਰਗਾਸਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੋਖਿਸੁਖਪਾਇਆਸਭਪੁਰਨੋਹੀਅ ॥ ਚਿ

ਸਾ॥ ੨॥੧੫॥੩੬॥ ॥ਚਰਨਹੋਗਧਿਰਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਅਨਮਾਰਗਿਜੇਤਾਵਿਛਪਾਈ
 ਐ॥ਤੇਤੇਹੀਦੁਖਹਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਭੁਏਦਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਹਿਰ
 ਪੁਨੀਤਹਿਏਹਰਿਧਸਿਓਮਸਤਕਪੁਨੀਤਸਤਿਪੁਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਪਾਨਾਮਿਭਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁ
 ਕਰਮਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗਰਪੁਰਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸਹਜੇਅਨਦਧਿਹਾਵਾ॥੨
 ॥੧੬॥੩੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਪਿਆਇਓਅੰਤਿਧਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾ
 ਈਨਪਹੁਚੈਤਹਾਤਹਾਤੁਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਕੁਪਰਿਹਮਹਿਤਿਨਿਮਿਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖਲਿਖਾ॥ਖੁਲੇਖਿਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੁਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾ॥੧॥ਅੰਤਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤਿਪ
 ਤਿਅੰਤਾਪਾਏਰਸਨਚਖਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਜੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨
 ॥੧੭॥੪੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਅੰਗ॥ਭੁਇਓਭ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅ
 ਲੁਦਖਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਧਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੈਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇ
 ਆ॥ਨਿਮਖਨਧਿਛੁਰੇਘਰੀਨਧਿਸਰੈਸਦਮੰਗੋਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਧਲਿਧਲਿਧਲਿ
 ਧਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਧਲਿਧਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਹੁਪਰਵਾਹਜਉਸੁਖ
 ਸਾਗਰਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਮੇਰੇਮਨਿਸਬੰਦੁਲਗੈਗੁਰਮੀਠਾ
 ॥ਖੁਲਿਓਕਰਮੁਭੁਇਓਪਰਗਾਸਾਪਟਿਪਟਿਹਰਿਹਰਿਗੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅ
 ਜੈਨੀਸਭਉਸਰਬਖਾਨਪਟਈਠਾ॥ਭੁਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਤਿਤਨਾਮਾਧਲਿਧਲਿਪ੍ਰਭੁਚਰਣੀ
 ਠਾ॥੧॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਖਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚ
 ਲੁਲਭੁਏਹੈਹਰਿਰੰਗਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਖੋ॥ਨਿਮਖਧਚਨੁਪ੍ਰਭੁਹੀਅਰੇਧਸਿਓਸਗਲਭੁਖਮੇਗੀਲਾਖੋ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਭ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਹਸਭਨਾਖੋ॥ਏਕਅੰਸਮੇਹਿਤੇਹੀਸਆਮੀ
 ਅਉਰਦੁਤੀਆਅਸਧਿਗਾਖੋ॥੧॥ਨੇਣਤ੍ਰਿਪਤਾਮੇਰੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਪਾਰੇਮੈਰੈਮਾ

ਬਾਕੁਨਾਨਕਮੇਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆਨਮਮਰਨੁਭੈਲਾਥੋ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਾ
 ਲਾਪ॥ਰੇਮੁਜੇਅਨਕਾਏਕਤਨਾਈ॥ਸੀਗਿਅਨੇਹਰੁਅੰਤਿਤੋਰੇਰੁਲਿਭੁਲਿਧਿਖੁਖਾਈ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਦਰਚਤਰਅਨੁਪਧਿਧਾਤੇਤਿਸੁਮਿਓਰੁਨਹੀਗਾਈ॥ਮੇਰਨਿਮਿਓਬਾਦਰਮ
 ਨੁਮੇਹਿਓਭਿਠਗਉਰੀਪਾਈ॥੧॥ਕੁਇਓਦਇਆਲੁਪਾਲੁਦੁਖਹਰਤਾਸਤਿਨਸਿਓਧਨਿਅ
 ਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੇਮਹਿਪਾਏਕਹਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ਸਾਰੰਗਮਹਾ
 ਪ॥ਉਅੰਤ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਅਗਜੇਤਉਧਰਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾ
 ਨਸੀਗੀਰੀਅਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੁਲਹਤੁਮਸਦਅਭੁਲਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਪਰੀਅਗ॥
 ਹਮਨੀਚਧਿਰਖਤੁਮਮੇਲਗਰਲਾਜਸੀਗਿਸੇਗਿਧਸੰਗੀਅਗ॥੧॥ਤੁਮਰੀਤੀਰਪੀਰਉਪਕਾ
 ਰੀਹਮਕਿਅਧਪਰੇਜਤਿਰੀਅਗਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਉਤਉਮੇਰੀਸੁਖਿਸੇਜਰੀਅ
 ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਾਪ॥ਅਨਓਟਿਟਿਨਸਪੀਨਿਪਰਵਨਾ॥ਸਫਲੈਤੇਘਰੀਸੰਜੇ
 ਗਸੁਹਾਵੈਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਗਿਅਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਨਿਸੁਭਾਗਪੀਨਿਸੇਹਾਗਾਪੀਨਿਦੇਤ
 ਜਿਨਿਮਾਨਾ॥ਇਉਤਨੁਤੁਮਹਾਸਭੁਗਰੁਪਨੁਤੁਮਹਾਹੀਉਥੀਉਕਰਧਾਨਾ॥੧॥ਕੇਟਿਲਖਰ
 ਨੁਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਏਸਟਾਨਾ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਇਹਧੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨ
 ਕਅੰਤਿਨਜਾਨਾ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਾਪ॥ਅਧਮੇਰੇਸਹਸਾਦੁਖੁਗਾਇਆ॥
 ਅਉਰਉਪਾਉਸਗਲਤਿਅਗਿਛੇਡੇਸਤਿਗੁਰਸਰਲਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਸਰਧਸਿ
 ਪਿਕਾਰਜਸਾਭਿਸਦਰੇਅਹਿਰੋਗਸਗਲਹੀਖਾਇਆ॥ਕੇਟਿਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਰੁਹੀਹੋਗੁਰਮਿ
 ਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਅਗ॥੧॥ਪਚਿਦਾਸਗੁਰਿਦਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭਉਇਆ॥ਅ
 ਇਨਾਦੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਧਿਰਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਾਪ॥ ॥
 ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸਗਈ॥ਅਨਮੇਹਨੁਮੇਰੇਜੀਅਕੋਪਿਅਰੇਕਦਨਕਹਾਗਾਨਗਈ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਖੋਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡੁਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਧਾਰਿਕਕੀਨਿਆ

ਈਜੇਸੇਮਾਤਪਿਤਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਧਿਨ ਨਿਮ ਖਨੀਰਹਿ ਸਵੀ ਐਧਿ ਸਰਿਨ ਕਥਾ ਪੁਜਾਈ॥
 ਕਰੁਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਉ ਏਲਿ ਵਲਾਈ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੪੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈ ਐ॥ ਆਸਨ ਅਵਰ ਕਾਹੁ ਵੀ ਵੀਜੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪੁਰੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਾਲਿ ਆਣੁ ਜਿਸ ਹਿਯ ਰਿਤਿ ਸਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਆ
 ਗਿਆਨੁ ਖੁਜੈ ਸੇਵੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੇਹੁ ਏਦਿ ਜਾਈ ਐ॥ ਏਕ ਉਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ
 ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸ ਗਲ ਦੁਬੀ ਮਹੁਤਾਈ ਐ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੪੯
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪੁਰੁ ਜੀਉ ਮੇਰੈ॥ ਦਿਸਟਿ ਨ ਲਿਖਾਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੁ ਕਉ ਮਾਣਿ
 ਮਹਤਿ ਪੁਰੁ ਤੇਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਉ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਟਿ ਲੀ ਆਇ ਪੁਧੈਰੈ॥ ਅੰਧਿ
 ਨ ਮੁਖ ਅਉਖ ਪੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆਗਰ ਪੈਰੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ॥ ਕਾਟਿ ਮਿਲ ਕਜਉ ਅਪਨਾ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਘੋਲੈਰੈ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰੁ ਮਿਮਰਤ ਦੁਖ ਧਿਨਾ ਸੀ॥ ਕੁਇ ਚੋਰਿ ਪਾਲੁ ਜੀ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੋਈ
 ਸਗਲ ਖਲੁ ਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਉ ਸੁਏ ਪੁਰੁ ਧਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਵਿਸੁ ਪਹਿਜਾ ਸੀ॥ ਜਿਉ
 ਜਾਣੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਵਿਛੁਤੁ ਮਹੀ ਪਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਾਬ ਦੇਇਰ ਬੇ ਪੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਸਦ
 ਜੀਵਨ ਅਧਿਨਾ ਸੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਬਉ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੫੧॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝ ਹਿਸ ਮਾਰੈ॥ ਹਮ ਧਾਰਿ ਕੀਨ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਜਿਉ
 ਜਾਨ ਹਿਤਿ ਉਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਬੁਝੈ ਤਬ ਕੇ ਜਨੁ ਮਾਰੈ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਘਾਰੈ॥ ਤਬ
 ਐਰੇ ਗਤੁ ਤਤੁ ਮੰਗਿ ਧਸੈ ਤੇ ਛੁਟ ਕਤ ਹੋਇਰ ਵਾਰੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਸੈ ਰੇਰਾ ਸਦਾ ਸਨ ਕੇ ਬਾ
 ਪਿਉ ਬਾਪ ਨਹਾਰੈ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਸੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈ ਐਧਿਨ ਤੀਨਾਨਕ ਦਿਹ ਸਾਰੈ॥ ੨॥ ੨੯
 ੫੨॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਕਉ ਦੁਹਿ ਪਰਾਇ ਉਲਾਲ ਦਇ ਆਲ ਗਲਾਲ ਲਾ
 ਠਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਰਬ ਚਨਾਤਿ ਕਮ ਤਹਿ ਪਾਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ

ਰੂਪਾਇਓ। ਰਹਤਉਪਾਧਿਸੁਖਆਸਨਕੁਗਤਿਵਛਲੁਕਿਹਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਨਾਦਧਿਨੋਦੇਵੇਡੁਆਨਿਦਸ॥ ੨॥
 ਹਜੇਸਹਜਸਮਾਇਓ। ਕਰਨਆਪਿਕਰਾਨੁਆਪੇਕਰਨਾਨਕਆਪਿਅਪਾਇਓ॥ ੨॥ ੩੦॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਅੰਤਿਨਾਮੁਮਨਹਿਆਪਾਗੇ। ਨਿਨਿਕੀਆਤਿਸਵੈਕੁਰਧਾਨੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਭੇਨਮ
 ਸਕਾਗੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਧੁਸ਼ੀਤਿਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਧਿਖਜਾਗੇ। ਆਇਨਜਾਇਓਸੈਇਹਰ
 ਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ ੧॥ ਏਕੈਪਰਗਵਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਪੁਪੁਕਾਰੇ। ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇ
 ਈਕਹਨਾਨਕਸਾਚੁਈਚਾਰੇ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੫੪॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਧਿਨਪ੍ਰਭੁਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ
 ॥ ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੁਕੈਪੁਰਨਜਾਕੈਸੁਖੁਹੈਹਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮੰਗਿਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਪਨਮਿਮਰਤਮ
 ਨਰਘਨਾ। ਦਠਸਮਰਥੁਸਦਾਸਦ ਸੰਗੋਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਕੁਨਾ॥ ੧॥ ਬਾਨਪਦਿਤਮਾਨਪਦਿਤਪ
 ਦਿਤਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ। ਕਹਨਾਨਕਤੇਕੁਵਨਪਦਿਤਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੫੫॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਰਸਨਾਜਤੀਤੁਹੀਤੁਹੀ। ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਅੰਤਮੰਤ
 ਲਇਕਤੁਹੀ। ਰਹਾਉ। ਤੁਮਹਪਿਤਾਤੁਮਹੀਭੁਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹਿਮੀਤਹਿਤਕ੍ਰਾਤਾ। ਤੁਮਪਰਵਾਰ
 ਤੁਮਹਿਆਰਾਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਹਖਜੀਨਾਤੁਮਹਜਗੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਣਿਕਲ
 ਲਾ। ਤੁਮਹਪਾਰਜਾਤਗਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੫੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਜਾਹੁਕਾਹੁਅਪੋਨੀਚਿਤਿਅਦੋ। ਜੇਕਾਹੁਕੇਚੇਰੇਹੋਵਤਿਠਾਕਹੀਪਹਿਜਾਵੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਪੁ
 ਨੇਪਹਿਦੁਖਆਪੁਨੇਪਹਿਸੁਖਾਅਪੁਨੇਜੀਪਹਿਧਿਰਥਾ। ਅਪੁਨੇਪਹਿਮਾਨੁਅਪੁਨੇਪਹਿਤਨਾਅਪੁ
 ਨੇਜੀਪਹਿਅਰਥਾ॥ ੧॥ ਵਿਨਹੀਰਾਜਜੇਵਨਪਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਥਾਪਮਹਿਤਾਰੀ। ਸਰਬਥੇਕਨਾ
 ਨਕਗੁਰਪਾਏਪੁਰਨਆਸਹਮਾਗੀ॥ ੨॥ ੩੪॥ ੫੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਯੁਠੇਮਾਇਆਕੈਮਦੁਮ
 ਨਾ। ਪ੍ਰੇਹਮੇਹਦੁਰਿਕਰਿਥਪੁਰੇਸੀਗਿਓਪਾਲਹਿਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਮਿਐਥਿਅਰਜਜੇਥਨੁਅਰੁ
 ਉਮਰੇਮੀਰਮਲਕਅਰੁਖਾਨਾ। ਮਿਥਿਅਕਾਪਰਸੁਰਪਿਰਤਰਾਈਮਿਲਿਅਭੇਜਨਪਾਨਾ॥ ੧॥
 ਦੀਨਥਪਰੇਦਾਸਦਾਸੋਸਤਿਹਕੀਸਾਰਨਾ। ਮਾਂਗਨਿਮਾਂਗਉਹੋਇਅਚਿਤਮਿਲੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿ

ਪਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੁ ਨ ਸਾਗੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅ
 ਨਿਕ ਪਾਦਰਤਾ ਉਰਿ ਉਭਾਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉ ਸਚਾ ਰਿਬੇਦੀ ਸਹਿ ਸੰਗੀ ਉਗੰਨਾ ਹੀ
 ਜਪੁ ਗੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਗਾਇ ਮਾਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇ ਓਨੇ ਕਾ ਮਿਨ ਹੀ ਗਾਵਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉਨਾ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਵਿ
 ਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾ ਹਮਰੇ ਬਸੁ ਠਾਗੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੀ ਉਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੫੯ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰਤ ਰੋਏ ਨਹੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਪਸ ਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੁ ਤੇ
 ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟ ਸਾਸ ਤਉ ਚਰਤ ਰਸ ਨਾਗਰੀ ਰਬ ਗਵਨ ਨ ਬੋਗੀ ॥ ਪੁਜਾ ਚਕੁ ਬਰਤ ਨੇ ਮ
 ਤਪੀ ਆਉ ਗਾ ਗੋਲਿ ਨ ਛੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਕੁ ਪਮਾਹਿ ਪਤਿ ਤੇਤ ਜਗੁ ਸੰਤ ਹੁਕਰ ਹੁਪਰ ਮਗਤਿ ਮੇਰੀ
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਿਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਭੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥
 ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇਖਾ ਟਿਖਾਵੁ ਲੀ ॥ ਪਦਨ ਅਠਾਰੋਤ ਰਚ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਜਜਗੀ ਤੇਰੀ ਮਾਟੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਉਹੀ ਤੇਹਰਿ ਉਹੀ ਹਾਲੇ ਪਹਿਓ ਜੈ ਸੇਬਾ ਸਾਮਾਸ ਦੇਤ ਝਟੁ ਲੀ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੁ ਬਿਸਾਹਿ ਓਐ ਪਿਲੇ ਜਿ
 ਉਸ ਛਗੀ ਉਦਰੁ ਭੋਰੇ ਬਹਿ ਗਵੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸੁਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੇਤ ਹਭੀ ਰਬਾ
 ਟੁਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੇ ਇਅਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਠੁ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੬੧ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਗਾਂਗੀ ਉਸੀ ਗਿਤੁ ਗਾਏ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੇਟਿ ਜੇ ਪਉ ਆਰੀ ਬਾਤੁ ਨ ਪੁਛੀ ਐਤਾਂਦ
 ਰਗ ਹਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲੁ ਪਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀ ਐਵਨ ਰੁਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਗ
 ਸਭੁ ਟੀ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਟੁਲੁ ਰੇਹ ਬਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵਤੁ ਮਤੇ ਜਪਤਾ ਪਾਤੁ ਮਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ
 ਓ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤ ਵਿਪਰਿਕਟੀ ਜੇਦਰੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਦ ਸਾਨਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩੯ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵ ਕਉਨਾ ॥ ਮਾਨ ਸੁਕਾ ਕੇ ਬਪੁਰੇ ਭਾਈ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖਾ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ
 ਮਾਜਨੁ ਆਪੇ ਪਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿਰਹੇ ਠਕੁਰ ਅਤਿ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਆਪੇ ਪਤਿ ਠਾਖੀ ਸੇਵ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬਿਪਾਨਾ ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਸੇਵ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਸੁਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਪਨੁ ਜੀਉ ਪਿਤੁ
 ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਦਿਉ ਤਨੁ ਸੀ ਤੇਤੁ ਮਰੇ ਪਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮਰੀ ਟੀ

ਏਮਾਨਾ। ਸਰਾਸਰਤੁ ਮਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਅਤਿ ਰਜਾ ਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤੁਠਾ ਕਰਤੇ
 ਆਏ ਪਰਵਾਨਾ। ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵੁ ਭੁਗੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਨ ਕੈ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੨॥ ੪੧॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸਤਿ ਰੁਮੇਰੀ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਤੁਧੀ ਤੁਮਰੀ
 ਜੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਈ॥ ਅਨਿਕੇ
 ਨਿਕੁ ਮਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਿਗਾਈ॥ ੧॥ ਜੇ ਜੇ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਪੁ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਤ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇਵੁ ਭੁਗਾਤਿ ਨਿਜਨ ਤੁਪਦਾਰ ਬੁਜੀਤਾ॥ ੨॥ ੪੨॥ ੬੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅੰਨਿ ਦ ਸੁਜਨ ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੇ ਨਾਇ
 ਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਨੁ ਸੁਮਰਿ ਜਿ ਕੇ ਛਾਇਓ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ
 ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦਿਸਦਾਇਓ॥ ੧॥ ਜੇਨੁ ਸੰਗਿ ਸਤਿ ਨ ਕੀਸੇ ਦੁਨ ਰਨ ਸੁਰੀ ਕੇ ਸਾਇਓ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਨ ਕਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕਾਇਉ ਪਾਇਓ॥ ੨॥ ੪੩॥ ੬੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
 ਜਾ ਕੀ ਗਮਨਾ ਮਲਿਦ ਲਾਗੀ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ਸੇਵੀ ਐ ਬੁਭੁਗੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਰਿ ਪਿਥਿ ਪਤਿ ਆਗੀ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਅ
 ਸਏ ਕਹਿ ਕੀਏ ਕਰੀ ਐ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ॥ ੧॥ ਅਚਿਤੁ ਸੇਇ ਜਾਗਨੁ ਓਠਿ ਧੈਸਨੁ ਅਚਿਤੁ ਸਤਿ
 ਧੈਰਾਗੀ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਗੀ॥ ੨॥ ੪੪॥ ੬੭॥
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨ ਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕਉ ਜੇ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਪਰ
 ਮੇ ਸਰਤਾ ਕਉ ਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਦੈਰੈ ਸੰਗਿ ਦੈਰੁ ਰੁਦੈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਉਹਾਰੈ॥ ਅ
 ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾ ਰੈ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਬਉ ਮਿਟ
 ਆਦਰਨ ਕਮਲ ਆਪਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਰਨ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਇਓ ਸਿਸਾਰੇ॥ ੨॥
 ੪੫॥ ੬੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਉ ਭਿਆਸ ਗਲ ਆਪਾ॥ ਜਿਉ ਜਨੁ ਤਿਉ ਰਖ
 ਗੁਸਾਂਈ ਪੇਖ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਸਿਉ
 ਸਗਲ ਸਤਿ ਪਾਮਿ ਤੁਸਤੁ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਧੀਰਾ ਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰਗੁ ਧਨ ਜਾਪੁ॥ ੧॥ ੪੫॥

ਧਰੀਸੀਤਲਆਪਾਨੇਸੁਨਿਅਨਹਦਧਿਸਮਭੁਏਧਿਸਮਾਦਾਅਨਦਭੁਇਅਨਨਕਮਨਿ
 ਸਾਂਚਾਪੁਰਨਪੁਰੇਨਾਦਾ॥੪੬॥੬੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਮੇਰੇਗੁਰਿਮੇਰੇਸਹਿਸਾਉਤਾਰਿਆ
 ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਜਾਈਐਧਲਿਗਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਓ
 ਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆਗੁਰਕੀਪੁਰਿਕਰਉਨਿਤਮਨਨੁਕਿਲਦਿਖਮੇਲੁਉਤਾਰਿ
 ਆ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੁਅਪਨਾਨਮਸਕਾਰਿਆਸਰਬਭਲਾਦੀਨੇਗੁਰਿਪੁਰੇ
 ਨਨਕਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ
 ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਤ੍ਰਾਸਸਭਨਾਮੈਸਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਅ
 ਗੁਪੇਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਾਮਹੋਪੁਨਿਦਿਧਾਸੁਦੇਵਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਦਮੋਦ
 ਰਦਇਆਲਆਰਾਧਹੋਗੋਧਿਦਕਰਤਸੁਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੀਏਇਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਰ
 ਸਿਸਮਾਵੈ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਅਪਨੇਗੁਰਪੁਰੇਧਲਿਗਾਰੋ॥ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪੁ
 ਕੀਓਨਮੇਕੇਰਾਖੇਰਾਖਾਨਹਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਵੀਏਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਲੇਦੁਖ
 ਧਿਰਾਗੋ॥ਅਨਓਪਾਦਤਿਅਗਿਜਨਸਗਲੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਪਾਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਮੀ
 ਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭਏਕੈਕਾਰੋ॥ਸਰੁਤੇਉਚਠਕੁਰਨਾਨਕਕਾਧਾਰਧਾਰਨਮਸਕਾਰੋ॥੨॥੪੯॥੭੨
 ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਧਿਨੁਹਰਿਏਕੈਕਾਧਤਾਵਹਾ॥ਸੁਖਸਮੁਹਕਰੁਣਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰ
 ਸਦਾਪਿਆਵਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੁਤਿਪੋਰੇਏਜਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਵਜਸੁਗਾਵਹਾ॥ਸਿਮਰਿਠਾਕੁ
 ਰੁਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਰੀਲਾਅਨਕਾਪਹਿਜਾਵਹਾ॥੧॥ਸੰਭਲਸੇਵਾਸੁਅਮੀਮੇਰੇਕੀਮਨਘੋ
 ਛਤਭਲਪਾਵਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲਾਭੁਲਾਹਲੈਚਾਲਹੁਸੁਖਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਾ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ਸਾ
 ਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਦਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸਸਿਜਧ
 ਤੇਦਰਸਨਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਘੋਲਤਮੇਰੀਧਿਰਖਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਮੁਜਪਾਇ
 ਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਧਾਹਿਪਕਰਿਕਰਿ

ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗਿਰ ਅਪਿਕੁ ਪਤੇ ਮਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬਿਪਨ ਕਾ ਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਇ
 ਆ॥ ੨॥ ੫੧॥ ੭੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵੀ ਗਤਿ ਨਾ ਹੀ॥ ਘੋਰ ਪੰਗਨ ਮਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧ
 ਨ ਨ ਪੋਜਤ ਪੋਜਤ ਕਾਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਵ ਧਿਰੰ ਚ ਅਰੁ ਏਵ ਲੇਖਤਾ ਮਹਿ ਜਲ ਤੇ ਠਿਰਿ ਆ॥
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਕੁਏ ਸੀਤਲ ਦੁਖ ਦਰੰ ਦੁਖ ਮੁਹਿ ਰਿਐ॥ ੧॥ ਜੇ ਜੇਤੁ ਰਿਐ ਪਰਤਨ ਨ
 ਦਤਨੁ ਭੁਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਵੀ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਮਿਲੈ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ੫੨॥ ੭੫
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜਿਹ ਦੇ ਅੰਤਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਪਾਸੀ ਚ
 ਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ॥ ਆਨ ਧਿਭੁਤ ਮਿਥਿ ਆਕਰਿ ਮਨੁ ਸਾਰਾ ਏਹੈ ਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਜੀਅ
 ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਦਤਾ ਏਵ ਸਮਿ ਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਵੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇ ਤਸਗਲ ਅਧਿਅ
 ਉ॥ ੨॥ ੫੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹੇਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ॥ ਏਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸਤ
 ਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਵੀ ਸਰਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਚਿਰੇ ਖਛੁ ਦਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਧਿਐ ਧਿਐ ਆਪ ਵੀ
 ਕਰਣੀ॥ ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨ ਸਗਾਇ ਗਾਏ ਗਾਏ ਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ ਹਨਾਥ
 ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੇ ਖਭੇ ਹਰਣੀ॥ ਮਨਿ ਧਾਨੁ ਤਰਿਤ ਦਤਨਾਨਕ ਦਸ ਪੇਖਿ
 ਜੀਵ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਣੀ॥ ੨॥ ੫੪॥ ੭੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦਾ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਗਾਈ ਐ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪੁਰਨਾਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮ
 ਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਮੇਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਧਿਖਾਦਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰਗਿਲੇ
 ਆਦੁ ਲਾਗਿ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉਚ ਉਚ ਤੇ ਉਚੇ ਅਤਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾਦਾ॥ ਬਰਨਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿ
 ਮਾਪੇ ਧਿਰ ਹੋਇ ਸਮਾਦਾ॥ ੨॥ ੫੫॥ ੭੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ
 ਬਾਣੀ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਲਗਾਹਿ ਅਨਲਾਲ ਚਿਧਿ ਰਖਾ ਜਨ ਮੁਖ ਗਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਮਝ
 ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਥਕਾਣੀ॥ ਲਾਭੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੇ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟ
 ਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਮਿਆਦੁ ਪਤੁ ਮਗੀ ਦੇਹਿ ਤਨਾ ਮੁਦਖਾਣੀ॥ ਸੇਈ ਭੰਗ

ਤਿਸੇਲਗੇਨਨਕਸੇ ਪੁਰੁਤੀ॥ ੨੫੬॥ ੭੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਧਨਵੰਤਨਮਕੇਵਣਜਗੇ॥
 ਸਾਂਝੀਕਰਨਾਮਧਨੁਖਾਟੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਛੇਨੁਕਪਵੇਗਇਨਿ
 ਰਵੇਰਸੇਪੁਰੁਸੀਗਿਨਿਗੇ॥ ਸਨੁਪਨੁਵਣਜਗੁਸਨੁਪੀਨੁਸੰਨੁਕਬੁਨੁਆਵੁਗੇ॥ ੧॥
 ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭੁਰੇਭੁੰਡੇ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸੰਭੁਸੀਗਿਨਾਵੁਪ
 ਰਬੁਰਮਕੇਵਣੁਆਗੇ॥ ੨॥ ੫੭॥ ੮੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਪੁਰੁਜੀਮੇਹਿਕਵਣੁਆਨਾਬਧਿ
 ਰਾਗ॥ ਕਵਣੁਮੁਲਤੇਮਾਨੁਖਕਰਿਆਇਉਇਉਪਰਤਾਪੁਤੁਗਾਰ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਜੀ
 ਅਪਾਣਸਰਬਕੇਵਣਤੇਗੁਣਕੇਹਨਜਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ ਸਰੁਕੇਸ਼ੀਤਮਸਰਬਤਿਪਾਲਕਸ
 ਰਬਪਟਾਆਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੇਇਨਜਾਣੈਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ ਸਾਪਨਾ
 ਵਧੈਠਾਵੁਨਾਨਕਭੁਵਸਾਰਗੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ੨॥ ੫੮॥ ੮੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਆਵੇਰਮਸਰਣਿਵਰੁਭਾਗੀ॥ ਏਕਸਾਧਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿਅਗੀ
 ॥ ਰਗਉ॥ ਮਨਬਰੁਕਮਆਰਾਧੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਅਨੁਧਿਯੋ
 ਦਅਬਬਰਬਾਰਸੁਸਾਰੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਕੀਉ
 ਤਮਧਾਣੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਜੇਗਤੇਪੁਰੁਨਿਰਧਾਣੀ॥ ੨॥ ੫੯॥ ੮੨
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਜਾਤੇਸਾਪੁਸਰਣਿਗੀ॥ ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭੁਇਓਪੁਗਸਾਧਿਰ
 ਬਾਕਛੁਨਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਹੋਰੁਫਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਰੁਅਪੁਨਾਧਿਨਤੀਏਰਕੀ॥ ਆ
 ਨਧਿਉਂਗਾਰਧਿਸਰੇਪੁਰੁਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਬੁਸਗੀ॥ ਜਗਤੇਉਪਜਿਉਤੀਸਮਾਨੇ
 ਸਾਈਬਸਤੁਅਗੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਭੁਰਮੁਗੁਰਿਓਇਉਨਿਤੀਜੇਤਿਸਮਾਗੀ॥ ੨॥ ੬੦॥
 ੮੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਰਸਨਾਰਾਮਕੇਜਸੁਗਾਉ॥ ਆਨਸੁਆਦਧਿਸਾਹਿਸਗਲੇ
 ਭੁਲੇਨਾਮੁਆਉ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਚਰਨਕੰਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਵੇਏਕਸਿਉਲਿਦਲਉ

ਪਸੰਗਤਿਹੇਗਿਨਿਰਮਲੁਬਹੁਜਿਨੇਨਿਨਆਉ॥ ੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰੁਤੇਰਾਤੀਨਿਬਾਦੈਬਾ
 ਓ॥ਸਮਿਸਮਸਿਸਮਮਲਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਬਲਿਜਾਉ॥ ੨॥੬੧॥੮੬॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫
 ਏਕੰਗੋਬਿੰਦੁਰਨਨਿਤਪਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਰਬਸਾਪੁਸੰਗਤਿਅਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਉ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸੁਦੁਣੀਮਾਇਆਕਰਹੁਭੁਗਵਾਨਾ॥ਆਵਤਜਾਤਦੇਉ
 ਪਖਪੁਰਨਪਾਈਐਸੁਖਬਿਸਾਮ॥ ੧॥ਸੇਧਤਸੇਧਤਤਤੁਧੀਰਾਗਿਓਭੁਗਤਿਸਰੇਸਦਪੁਰੀ॥
 ਕਹੁਨਕਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਦਰਸਗਲਬਿਧਿਉਗੀ॥ ੨॥੬੨॥੮੫॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ
 ੫॥ਸਾਰੇਸਤਿਗੁਰੁਦਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਰਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧਨਨਹਿਚਲੁਹਰਿਕਾਨਉ॥ਕੁਮਤਿਭਵਨੀਪਾਰ
 ਧੁਰਮਕੀਅਧਿਨਸੀਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਅ
 ਟਆਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਹੁਦਾਹੁਕਹੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅਤਿਨਪਾਰਾ॥ ੨॥੬੩॥੮੬॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੋਰੈ॥ਪੁਰਿਗਹਿਓਠਾਕੁਰਸਕੁਥਾਈਨਿਕਟਿਥ
 ਸੈਸਕੁਨੇਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਪਨੇਤੇਰਿਗਮਾਲਿਦੁਲਾਈ॥ਸਤਿਸੰਗਿਬਨਿਆਈਧਨਨਮੁ
 ਪਦਰਬੁਭੁਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛੁਸਗਲਪੁਜਾਈ॥ ੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਪੁਰੁਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾ
 ਜਸੁਗਾਵੈ॥ਅਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦੁਗੁਨਗਾਵੈਜਨਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰੁਪੁਰੁਮੇਰੈ॥ ੨॥੬੪॥੮੭॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾਕਰੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੇਹਨਛੇਰਿਭੁਰਮਕੀਰੇਖਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਿਨਉ
 ਪਜਤਧਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿਅਸੇਖਾ॥ਪੂਰੁਤਿਆਗਿਅਨਜੇਚਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ॥
 ੧॥ਜਾਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਅਘੀਅਨਨਮਾਨਤਬੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨਮੋਹਿਓ
 ਪੁਰਨਮਰਬਬਿਸੇਖਾ॥ ੨॥੬੫॥੮੮॥ ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਨ

ਮਾਕਲਮਲਦਗਧੋਹਿਧਿਨਤਿਰਿਕੋਟਿਦਨਇਸਨਾਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਜੰਨਰ
 ਬਿਥਾਸਮੁਖਪਾਲਤਧਿਨੁਹਿਭੇਕਟਗਿਆਨਾਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੁਟੈਨਗਦੀਸਬੁਝ
 ਨਸੁਖਧਿਆਨ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਰੇਦੁਹੰਦਾਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪੁਰੁਜੀਵੈਧਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨ॥ ੨॥ ੬੬॥ ੮੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥
 ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਿਪੁਰਕਉਲਾਗੋ॥ ਸੇਈਪੁਰਿਪੁਰਸੇਈਬਸੁਪੁਰਹਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੋ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਧਲਧਰਕਰੈਨਜਨੈਲਾਉਸੇਪੁਰਤੁਨੀਮੂੜਾ॥ ਸੁਆਰਥੁਤਿਆਗਿਅਸਾਧਿ
 ਰਹਿਓਨਹਿਸਿਮਰੈਪੁਰੁਭੂੜਾ॥ ੧॥ ਸੇਈਚਤੁਰਸਿਆਲਪੀਠਿਤੁਸੇਸੁਰਸੇਦਾਨਾ॥ ਸਾਪਸੀ
 ਗਿਜਿਨਿਹਹਿਹਿਜਿਪਿਓਨਾਨਕਸੇਪਰਦਾਨਾ॥ ੨॥ ੬੭॥ ੮੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥
 ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ॥ ਧਿਖੇਰਸਭੇਗਅੰਤਸੁਖਸਾਗਰਗਮਨਮਰਸੁਪੀਵਨਿ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਨਿਰਾਮਨਾਮਪਨੁਰਤਨਮਨਤਨਰਤਨਭੀਤਹਿਸੀਵਨਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਗਰੰਗ
 ਕੁਏਮਨਲਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਪੀਵਨਿ॥ ੧॥ ਜਿਉਭੀਨਾਜਲਸਿਉਓਰਫੁਨੈਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿ
 ਲੀਵਨਿ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਰਾਤਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੰਦਪਾਨਸੁਖਭੀਵਨਿ॥ ੨॥ ੬੮॥ ੯੧॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਥੇਤਾਲਾ॥ ਜੇਤਾਕਰਨਕਗਦਨਤੇਤਾਸਭਿਧਿਪਾਜੰਜਾ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਿਨੁਪੁਰੁਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਧਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾ॥ ਜਥਨਤੁਅਭਿਸੇਖਾ
 ਰੈਖਾਛੀਤਬਤੁਮਰੇਕਉਨੁਹਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਗਧਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪਨੇਕਉਸਦਾਸਦਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਸੁ
 ਧਨਿਪਾਨਨਾਨਕਪੁਰੁਸੇਰਾਸਾਪਸੀਗਿਧਨਮਾਲਾ॥ ੨॥ ੬੯॥ ੯੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥
 ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੇਧਿਓਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਪੇਪੇਤਨਹਸੀਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਸ੍ਰਵਨੀਕੀਰਤਨਸਿਮਰਨਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੇਆਰਾਗਾ॥ ਨਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿ
 ਦਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਾਨਕੇਆਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੁਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਧੇਨੀਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀ

ਧਾਗਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਨ ਕਸਦੁ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ
 ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜੀਨੁ ਅਤਿ ਬੇਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਿਰੀ ਪਰਠਾ ਕਰਮਿ ਲਤ ਅਪਿ ਰੁਖ ਪੇਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਖ ਖਾਹੁ ਜੇਰੀ ॥ ਤੁਟਤੁ ਥਾਕੁ ਲਗੈ ਤੁਥ
 ਉ ॥ ਨਿਉਗਾਗਾ ਰਿਜ ਲਏਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੁਗਤਿ ਰਸੁ ਧੀਜੈ ਮਨੁ ਖਰਿਤੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੇਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ੭੧ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਚਿਤੁ ਦੁਭਿਧਾ ਅਉ ਸਰਮ ਨ ਮਾਗਿ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰਿ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗ
 ਗਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਕਰੀ ॥ ਅਹਿ ਤੇ ਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਗਿ ॥ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮ
 ਨਦਿ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਪਤੁ ਪਸੰਨ ਮਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿਨ ਕਛੁ ਮੈ
 ਲਾਗਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਚਰਨ ਹਰੀ ਸਮਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ੨੫ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਆਗੇ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਬੇਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ
 ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆ ॥
 ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੇ ਦਾਸ ਮ
 ਪਨੇਜੀ ਅਜਿ ਤਦ ਸਿਜਾ ਬੋ ॥ ਏਕਾਲਿ ਦੁਪੁਰਾਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਬੋ ॥ ੨ ॥ ੭੩ ॥ ੨੬
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਬੈਰਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਾਨ ਤਾ ਪੁਕੇ ਦੁਖ ਨ ਬਿਅ
 ਪੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਭੁਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂਤਿ ਸੁਸੋਇ ॥ ਓਹ ਮੁਕਰ
 ਉਰ ਰਸ ਪੇਖਨ ਕਉ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਾਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦਿਸਾਇ ਨਿਗਰਉ ਦੁਸਰ
 ਜੀ ਬੋਇ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵਾਂਤਿ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ੭੪ ॥ ੨੭ ॥ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵਤ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਿਥਾਗੋਪਾਲ ਬੀਰੁ ਲੇਖਿ ਸਰਿ
 ਨ ਕਥਾ ਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਤਮ ਰਾਸੁ ਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥

ਜਿਉਤੁ ਰਖਾਹਿ ਤਿਵਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੇ ਬਲਿਧਲਿਜੰ ਈਧਰੁ ਹਿ
ਨਨਕਾ ਮਾਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਈਜਿਉ ਭੁਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੮੮॥ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨਰੇਨ ਅਕੇਸੁਖ ਸਾਗ ॥ ਆਨਕਾ ਮਧਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀ ਸਹਿਛਰ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਹਿ ਅੰਧ ਬੁਧ ਪਤਿ ਤਪਾਈ ਨਰ ਕਯੋ ਰਗੁ ਧਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨੀਕੁ ਮਤ ਰਾਹਿ ਉਭੁ ਮ
ਤ ਧਾ ਕੰਧਾਰਾ ॥ ੧॥ ਪਤਿ ਤਪਾਦਨੁ ਰਗਤਿ ਵਛਲ ਦੀ ਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰ ਜੇ ਹਿਨਾਨ ਕਰਨੁ ਮੰਗੈ ਸ
ਪਸੀ ਗਿਉ ਰਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ੯੬॥ ੯੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਰਾਜਤ ਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਆਪਿ ਧਿਅ
ਪਿਉ ਪਾਪਿ ਸਤੁ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੇ ਤਾਪਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਨਾਥੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਸਭੁ ਆਸਾ ਚੁਕੇ ਸੇਵਾ ਸੇ
ਤਾਪਾ ਗਾਣਗਾ ਵਤ ਅਚੁਤ ਅਧਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨਿ ਅਲਮ ਖਾਪਾ ॥ ੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੇਧ ਮਤ ਸਰ
ਸਾਧੁ ਕੇ ਸੰਗਿ ਧਾਪਾ ॥ ਰਗਤਿ ਵਛਲ ਬੁਝੈ ਨਹਾ ਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਧਾਪਾ ॥ ੨॥ ੧੦੦॥ ੧॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਤੁ ਰਨ ਮਧਿਨੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨੇਹੇ ਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾਇ ਤੁਲਗੋ ਬਿਧਿ ਅ
ਛਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਠ ਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਓਨ ਨ ਮਤ ਧਾਰੇ ਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ
ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਨ ਮਕੰ ਕਰ ਕਰਤ ਧਾਰਾ ॥ ੧॥ ਹੋਰੁ ਹਿਪਾਲ ਦੀ ਨ ਧੁਖ ਭੀਜਨ ਤੇਰਿ ਆਸਿ ਤੇਰੀ ਰਾਵਾਰ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਰਹਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੇ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ੭੬॥ ੧੦੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੋਲਾ ਬਿ
ਕਨ ਮਧਿਨੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਤਿ ਤ੍ਰਿਭੁਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਧਿਕੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ
ਮ ਕੁਮੋਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤ ਹੁਪਾਈ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਬੋਲਿ ਆਸਾ ਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਮਿ ਬਦ ਤੇਤੁ ਮੁਖੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਈਭੁ ਵਜ ਲੁਭਿ ਤਰਿ
ਉਪਾਰਾ ॥ ੨॥ ੭੮॥ ੧੦੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਖ ਕੇ ਗੁਣ ਧਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਿਆ
ਈ ਮੈ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਅੰਤਿ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤੈ ਕੁਝ ਚੁਤ ਅਧਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ
ਮਾਇਆ ਮਾਦਾ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਪਨਿ ਧਾਈ ਧਰੁ ਰਿਨ ਭੁਏ ਬਿਖਾਦਾ ॥ ੧॥ ਸਨਕਾਨਿਕ

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾਢਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਪੀਵਤਅਮਿਓਮਨੇਹਰਹਰਿਕਸੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
 ਸਮਾਦਾ॥੨॥੮੦॥ ੨੦੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟਿ॥ ਦਿਨਬੁਰੇਦੀਬਕਤ
 ਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਬਜਰਿਧਿਖਧਿਅਪੀਸਿਰਉਠਾਈਪੋਟਾ॥ ਉਘ
 ਰਿਗਾਈਅੰਧਿਨਪਿਭੀਤਰਿਜਮਹਿਗ੍ਰਸੇਝੋਟਾ॥ ੧॥ ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਪਭੁਅਨਿਕਜੇਨੀਲੇ
 ਤੁਨੁਸੇਪਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਗੈਛੋਟਾ॥ ੨॥ ੮੧॥ ੧੦੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਅੰਧੇਖ
 ਦੁਹਿਧਿਸੁਕੇਗਟਾਕਾ॥ ਨੈਨਸ੍ਵਨਸਰੀਰਸੁਕੁਟਿਉਸਾਸੁਗਇਉਤਤਪਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥ
 ਰਵਾਇਉਚੁਲੇਪੋਤਾਦੁਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਯਿਛੁਟਿ॥ ੧॥ ਨਿਦਕੁਜਮਦੁਤੀਅਭਿਸੰਘਾਰਿਉਦੇਦ
 ਹਿਮੁਛਉਪਰਿਮਟਾਕਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਕੀਨੋਛੋਟਾ॥ ੨॥ ੮੨॥
 ੧੦੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਟੂਟੀਨਿਦਕਕਮਿਪਧੀਚਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਾਅਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉ
 ਅਭਿਪਹੁਚੀਮੀਚਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਕਾਕਹਿਅਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੇਸਣੁਪਾਏ॥ ਈਜੰਦੁਖੁ
 ਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਦੁਪੁਧੁਜੇਨੀਭੁਰਮਾਏ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਉਇਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਅਪਣਾਪੰਇਅਗਾਨ
 ਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮਗਿਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ੨॥ ੮੩॥ ੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ
 ੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਜਲਤਧਹੁਪਰਕਾਗਿ॥ ਪੁਰਨੇਤਨਕਤੁਧਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀਯਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਂ
 ਤਿਸੁਖਨਸਹਜੁਪਿਛੇਇਹੇਇਸੁਖਿਉਗਾਗਿ॥ ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਅੰਦੋਧਹਿਨਾਗਿ॥ ੧॥
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਖਿਧਿਅਪਿਓਦਸੁਲੈਦੁਹਤਾਗਿ॥ ਨਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਬਲਿ
 ਯਾਗਿ॥ ੨॥ ੮੪॥ ੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲ ੫॥ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਦਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾ॥ ਨਿਮਖਪਰੀਨਸਿਮ
 ਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿਛੇਨਿਨੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤਪੀਵਤਸਦੰਤਸੁਖੀਅਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ॥
 ਗਰਭਉਚਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਤਹੁਏਦੁਤੀਨਾ॥ ੧॥ ਮਹਾਮਾਦਧਿਕਾਰਧਾਪਾਅਨਿਕਜੇਨਿਕੁਮੀ
 ਨਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਧਿਸਰੇਕਦਨਦੁਖਗਾਨੀਅਹਿਸੁਖਨਾਨਕਹਰਿਪਦਨੀਨਾ॥ ੨॥ ੮੫॥ ੧੦੮॥ ॥

ਸਾਠੀਗਮਰਲ ੫॥ ਮਾਈਗੀਚਰਨਹਰਿਓਗੀ॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਸੇਹਿਓਕੁਮਤਿਚੁਤ
 ਧਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਰਅਗਾਪਿਓਕੁਖਿਨਾਸੀ॥ ਕੀਮਤਿਨਾਤਨਕਰੀ॥ ਨਲਿਖਲਿਖੇ
 ਧਿਮਨੁਧਿਗਸਿਓਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬਮਰੀ॥ ੧॥ ਯੀਨਦਇਆਲਪੀਤਮਮਨਮੇਰਨਮਿਲਿ
 ਸਾਧਰੀਨੇਸਰੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨੀਦਤਯਰਿਨਨਕਜਮਕੀਠੀਰਨਛਰੀ॥ ੨॥ ੮੬॥ ੧੦੫॥
 ਸਾਠੀਗਮਰਲ ੫॥ ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੇਰੇਮਤਦੋਗਾਏਕਦਇਆਅਨਦਸੁਖਪੁਰਨਹਰਿਰਸਰਪਿ
 ਓਖਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲਤੁਏਓਜਲਜਸੁਗਾਦਤਧਰੁਗਿਨਹੇਦਤਕੋਗਾ॥ ਨਰਨਕਮਲ
 ਸਿਓਠੇਗੀਲਾਗੀਤੋਟੇਓਪੁਰਖੁਅਪਾਗੇ॥ ੧॥ ਕਰਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਰੀਪਕਰੁਇਓਓ
 ਜੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਕਥੇਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੁੱਚਤੁਰੇ॥ ੨॥ ੮੭॥ ੧੧੦॥ ਸਾਠੀਗਮਰਲ ੫॥
 ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਗਿ॥ ਤਿਆਗਿਗੋਧਿੰਦੁਨੀਅਨਕੇਦਾਤਾਮਾਇਆਸੀਗਿਲਪ
 ਟਾਂਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਖਿਸਾਗਿਰਿਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਮੇਰਮਹਿਪਾਗਿ॥ ਅਨਿਕ
 ਸਜਾਂਈਗਲਤਨਆਵੈਗਰਬੈਗਰਭਿਭੁਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਸੇਧੀਦੇਤੇਸੇਪਤਿਦੇਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿ
 ਸਮਾਂਗਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਨੀਤਿਓਧਰੁਗਿਨਆਵਹਿਜਾਂਗਿ॥ ੨॥ ੮੮॥ ੧੧੧॥ ਸਾ
 ਠੀਗਮਰਲ ੫॥ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕਠਾਗਿ॥ ਕੁਮਧਨਦਹਨਠਏਖਿਨਭੀਤਹਿਰਾਮਨਮ
 ਪਰਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿਰਪਰਹਰੀਆਕਾਰੇਸਾਧੁਕੇਸੀਗਿਆਗਿ॥ ਨਨਮੁਪਦ
 ਰਬੁਗੁਰਮੁਖਿਨੀਤਿਆਧਰੁਗਿਨਜੁਐਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਅਠਪਰਪ੍ਰਭਿਥੇਗੁਰਗਾਵਹਿਪੁਰਨਸ
 ਧਰਿਧੀਰਗਿ॥ ਨਾਨਕਦਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥ ੨॥ ੮੯॥ ੧੧੨॥
 ਸਾਠੀਗਮਰਲ ੫॥ ਪੇਖੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨਾ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਧਿਓਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਲੇਖਹਿਧਿਰਲੇਲਾਗੇਪਿਆਨੁ॥ ਨਿਸਹਿ
 ਹਿਖਾਲੁਏਇਮੇਰਸੁਆਮੀਪੁਰਨਤਾਕੇਕਆਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੇਭੇਭੁਜਨੁਤਿਸੁਜਨੈਸਗਲਜਗਨੁ

ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਮਾਗੋ ਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ
 ੫ ॥ ਵੇਰਾ ਸਰਬ ਬਾਣੀ ਮੇਰਾ ਅੰਨੰਦ ਮੰਗਿ ਲਗਾਉਹਿ ਨ ਸੁਖੁ ਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਹਿ ਕੁੰਟਿ ਰਹਿ ਸਿਜਲ ਨਿਪਿ ਓਨ ਬਾਉਨ ਬੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰਨੀ ਅਨੁਸਰੁ ਦੇ
 ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ
 ਨਾਨਕ ਨਹ ਕਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧੧੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਉਤੁ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਅ
 ਧਾਗਾ ਸਾਜਨ ਅੰਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮੇਰੇ ਪਰਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰੁ ਮਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਓ ਮੇਰੇ
 ਮਾਥੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਛਲ ਪਾਏ ਰਸ ਕਿਰਾਮ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥
 ਅਧਿਕ ਲਗੀ ਦੁਪਰਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਬਹੂੰ ਤੇ ਲਤ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨ ਬਭੁਏ ਦਇਆ ਸਰਬ ਸੁ
 ਖਾਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੧੧੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਨਿਬਰੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰੁਖੇ ਪਾ ॥ ਲਾਗੁ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਇਨਿ ਪਿਧ ਨੁ ਧਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ ਅਜਿਤ ਸਗਲ ਸਤਿ ਖੇ ਅਪੰਨਾ
 ਭੁਪਿ ਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੰਜੀ ਤਿਓ ਬਹੁ ਹਿਜੇ ਨਿਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
 ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਾਮਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧੧੬
 ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਅਨਹਦ ਧ੍ਰਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਓ ਅਚਰਨ
 ਤ ਕੇ ਸਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਪਰੈ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗਾਨ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਬਿਨ ਸਿਉ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦਾ ॥ ਡੋਹੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨੁ ਸੰਗਿ ਕੁਮੈ ਸਗਲੇ ਪਾਟਾ ॥ ਏਕੁ ਅਪਾਰਾ
 ਨ ਕਰਨ ਕੀ ਆਬਹੁਰਿ ਨ ਜੇ ਨਿਕੁ ਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੧੧੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੀ ਮਾਤੀ
 ਚਰਣ ਸਮੂਹਾ ॥ ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨ ਉਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਸਭੁ ਲੁਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ
 ਗੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੇ ਕਰਣ ਤੋ ਬਿਖਿ ਅਵੇਖੁ ॥ ਦਰਸਾਇਆ ਸਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਓ ਕਾਣੀ ਨਰ ਕਤੇ
 ਧੁਗ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਦਤ ਬਿਨ ਸੀ ਹਉ ਮੇਰਾ ॥ ਰਾਮ ਗੀ ਗਰਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ

ਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਗੁ॥ ੨॥੨੫॥ ੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਧਿਨਸੇਕਾਰਵੇਧਿਉਹਰ
 ॥ ਰਾਮਭੁਜਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੈਨਗਮਹਿਸਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਤਉਤਨੁਡੇਲਕਤੁ
 ਨਾਮੁਹਿਰਦੇਧਾਰਿ॥ ਗਾਰਚਰਨਧੋਹਿਬਮਿਲਿਓਭਾਗੀਓਤਰਿਓਸੰਸਾਰ॥ ੧॥ ਜਲਿਬ
 ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਨਕਅਨਰਸ
 ਸਭਿਖਾਰ॥ ੨॥੨੬॥ ੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਤੁਐਕਰਣਪਲਾਹਕੇਗਮਹਾਧਿਕਾਰ
 ਮੇਹਮਦਮੋਤੋਸਿਮਰਤਨਾਹਿਹਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਜਪਤੇਨਾਗਇਣਤਿਨਕੇਦੇਖਜ
 ਗੇ॥ ਸਠਲਦੇਹਪੀਨਿਓਨਨਮੋਖੁਕੈਸੰਗਿਰਲੇ॥ ੧॥ ਰਾਗਿਦਾਰਬਅਸਟਦਸਾਸਿਪਿਸ
 ਭੁਓਪਰਿਸਾਧਕੁਲੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਦੁਰਿਨਨਧਾਂਛੈਉਪਗਹਿਲਾਗਿਪਲੇ॥ ੨॥੨੭॥ ੨੦॥ ॥
 ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਧੀ॥ ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਏਹੀਸੁਖਰਾਹਤਪ੍ਰਭੁ
 ਰਸਦੇਖਹਿਕਥਾਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਥੇਅਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਨਾਇਨ
 ਲਾਖੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਧੋਪਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਗਾਧੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਭਿਤਿ
 ਸਾਪੁਨਨਇਹਘਾਟੀਰਸਨਾਭੁਧੀ॥ ਜਲਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਹੋਰੁਤੀਅਧਿ
 ਰਥਾਸਾਧੀ॥ ੨॥੨੮॥ ੧੨੧॥ ਮਾਂਧੀਰਾਮਕੀਤੁਭਾਧੀ॥ ਜਹਦੁਰਗੇਪਤੁਗਤੁਧੋਸਹਿਮਰ
 ਧਿਆਮਰਠਾਧੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੁਟਿਕਨਨਪਾਦਹਿਇਹਧਿਪਿਏਧੀਅ
 ਧੀ॥ ਸਤਿਧਿਨੁਤੈਕੇਇਨਛੁਡਿਅਸਤਿਪਰੇਗੋਬਿੰਦਕੀਪਾਧੀ॥ ੧॥ ਜੀਅਜਤਿਸਗਲੇਤੇਮੇ
 ਹੇਧਿਨੁਸਤਿਕਿਨੇਨਲਾਖੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਗਤਾਸਥਦੁਸੁਰਤਿਸਰੁਸਾਧੀ॥
 ੨॥੨੯॥ ੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਆਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬ
 ਸੁਖਪਾਏਥੀਚੇਕਸਤਉਦਾਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪਨੇਉਪਜੀਦਰਸ
 ਪਿਆਸਾਸਤਿਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏਧਿਨਸੀਦੁਤੀਅਭਾਸਾ॥ ੧॥ ਮਹਾਉਦਿਆਨ

ਅਟਵੀਤੇਕਾਨਠੇਮਾਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓ। ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਮੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤ
 ਨਲਹਿਓ॥ ੨॥ ੧੦੦॥ ੧੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਗਿ॥
 ਦਰਸਨਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੇਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਾਨ
 ਪਤਿਪ੍ਰਿਤਸੁਤਧੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨਮੇਗਾ। ਫਿਗੁਸਗੀਰੁਅਸਟਧਿਸੰਟਕ੍ਰਿਮਧਿ
 ਹਰਿਜਾਨਤਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੁੰਨਪਰਾਪੁਰਖਲਜੇਗਾ। ਨਾਨਕਸ
 ਗਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਧਿਨਮਿਓਆਨਨਿਹੋਗਾ॥ ੨॥ ੧੦੧॥ ੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੇਇ। ਨਰਨਕਮਲਅਨੁਪਸੁਅਮੀਜਪਤਸਾਧੋਹਇ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤਦੁਤਾਰੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਰੁਪੋਇ। ਜਨਮਮਰਨਧਿੰਕਾਰਅਕਿ
 ਹਰਿਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥ ੧॥ ਪੁਰਾਪੁਰਧਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਅਧਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ। ਰ
 ਦੁਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨੋਕਾਸਚੁੰਜੋਇ॥ ੨॥ ੧੦੨॥ ੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਾਤਿਸਾਗਾਹਰਿਧਿਸਾਗਰਿਜਨਾਨਰਾਗਹਿਮਿਥਨਸਰੁਧਿਸਥਾਰ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਭੁਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪੋਦੁਤਖਾਗਾ। ਨਰਨਾਗਧਿਦਿਖਸਾਇਹਿਰਏ
 ਧਰੁਹਿਜਨਮਨਮਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਗਧਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਦਿਨਰੋਨਿ
 ਸਿਮਰਤਸਦਨਾਨਕਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੦੩॥ ੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਧਿਨਸੀਸਭੁਅਭਿਮਾਨੀ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਅਪਨੀਕਰਿਲੀਨੇਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਗਿਆਨੀ॥ ਸਰਬਸ
 ਖਆਨਿਦੁਪਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਪਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਨਿਕਟਿਦੁਰਤਨਿਸਾਸਦਸੁਗਾਗਨਿ
 ਦਹਰਿਸਸਾਈਜਾਨੀ॥ ਫਿਅਰਿਗਿਰਤੀਨਾਗਧਿਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੦
 ੪॥ ੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਭੁਅਚਰਨਆਸਰੇਈਸਾ। ਭੁਮਹਿਪਛਨੁਸਾਕੁਤਮਹਿ

ਸੀਗਿਗਾਖਨਗਰੁਤੁਮੈਜਗਦੀਸਾ॥ ੧॥ ਰਗਉਤਿਹਮਰੇਹਮਤੁਮਰੇਕੀਐਇਤਉਤ
 ਤੁਮਰੀਗਾਖੋਤੁਏਅਤੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰੰਕਰਪਾਕੇਈਲਾਖੋ॥ ੧॥ ਧਿਨੁਧਕ
 ਨਧਿਨੁਕਰਨਕਰਾਵਨਅਤਿਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਕੁਨਾਨਕਸੇਜਨਦਰ
 ਗਮਾਨੋ॥ ੨॥ ੧੦੫॥ ੧੨੮॥ ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੫॥ ਹਰਿਭੁਜਿਅਨਕ
 ਤਮਧਿਕਾਰਾਮਾਨਮੇਹਨਬੁਝਤਿਸਿਨਾਕਲਰਹਸੀਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਗਉਤਿਖਾਤਪੀਦਤ
 ਹਸਤਸੇਵਤਅਉਪਾਧਿਤੀਅਸਾਰਾਨਰਕਉਦਰਬੁਝਤਿਜਲਤੇਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰਾ॥ ੧॥
 ਪਰਏਹਕਰਤਧਿਕਾਰਨਿਦਾਪਾਪਰਤਕਰਾਗਾਧਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੁਝਾਗੀਤਮੇਹਮ
 ਗਾਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਧਿਖਠਗਉਰੀਖਾਇਮੁਠੇਚਿਤਨਮਿਰਜਨਗਾਰਾਗੋਧਿੰਦਗੁਪਤੇਹਿ
 ਰਹਿਓਨਿਅਰੇਮਾਤੀਮਤਿਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਸ਼ਿਪਾਪ੍ਰਕੁਸਤਿਗਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਪਾ
 ਗਾਕਰਿਜੇਨਾਨਕਸਰਨਆਇਓਪਾਲਪਰਖਅਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੨੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹ
 ਲਾ ੫॥ ਘਰੁਤਾਲਾਘਰੁ ੬॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੁਰਬੁਝਨਧੇਲਿਗੁਣਅ
 ਮੇਲੁਕਿੰਕਗੀਧਿਕਾਰਾਦੇਖੁਗੀਧਿਚਾਰਾਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ ਹਰਿਸੇ
 ਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲਾ॥ ੧॥ ਰਗਉਤਿਸੁਪਨਰੀਸੀਸਾਰਾਮਿਥਨੀਥਿਸਥਾਗਾਸਖੀ
 ਕਾਇਮੇਹਿਮੇਹਿਲੀਖੀਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਬਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾਪ੍ਰਕੁਸਦਾਰੀ
 ਦਇਆਗਾਕਾਏਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ ਹਰਿਸੰਗਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ ਜਉਸਾਧਸੰਗਾਧਾਏਾਕ
 ਪੁਨਾਨਕਗਹਿਧਿਆਏ॥ ਅਧਰਹੇਜਮਹਿਮੇਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੩੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥ ਕੰਚ
 ਨਾਧਰੁਦੁਤਕਰਾਬੁਝਨਅਰਪਿਪਰਾਮਨਅਨਿਕਸੇਚਪਵਿਤਕਰਤਾਨਾਗੀਰੇਨਾਮਤੁ
 ਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਗੋ॥ ੧॥ ਰਗਉਤਿਚਾਰਿਧੇਦਜਿਪ੍ਰਕੁਨੋਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਵਨ
 ਸੁਨੋ॥ ਨਾਗੀਤਲਿਗੋਧਿਤਿਨਾਮਪੁਨੋ॥ ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਗੋ॥ ੧॥ ਧਰਤਸੀਧਿਸੇਚਚਾਰੋ॥

ਕ੍ਰਿਆ ਕ੍ਰਿਟ ਨਿਗਾਹਾ ॥ ਅਪਰ ਸਕਰਤ ਪਾਕ ਸਾਗਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ
 ਪੁਪਧੀ ਪਕਰਤੇ ਹਰਿਨਾਮ ਤੁਲਿਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਇਆ ਸੁਨਦੀ ਨ ਬੈਨਤੀ ॥ ਦੇ
 ਹਰ ਸੁਨੈ ਨੈਪੋਖਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਨ ਕੇਰਨ ਲਾਗੇ
 ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੇ ਕੁਤਿ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿ
 ਨ ਸੇਕੁ ਮੰਮੇ ਹ ਅਪਿਟੁ ਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਪਾ ॥ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਤਠਾ ਕੁਰਨ ਕੇਉ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਖਗਏ ॥ ਸਿਤ ਨ ਕੈਰਨ ਨਿਲਾਗਿਨ ਨ ਕਗਨ ਗਾਈ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ ਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖੁ ਧੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨ ਪਾਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਦਨ ਸੁਨਨ ਕੁਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾਤਿ ਕਪਨ ਹਰਨਾ ਸਰਨ ਪੁਰਨ ਸ
 ਪੁਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤੀ ਤਿਪਾਵਨ ਮਹਿ ਮਾਪੁ ਨੀਤ ਸੇ
 ਵ ਕਥੈ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿ ਮਲ ਦੇ ਖਜਾਗੇ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਕੁਤਨਾਨ ਕਤਤੁ ਧੀਰਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ੧੩੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ ਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮ ਕੁਗ
 ਤਿ ਮਾਂਗੁ ਸਤਿ ਤਿ ਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਗੁਨ ਗੁ
 ਬਿੰਦ ਸੰਦਾਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀਰੇ ਨ ਯਾਹੁ ਦੇ ਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਕਸਲ ਸੁਖ
 ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਆਨਦ ਆਨਦ ਨਾਮ ਜੀ ਕੀ ਕਹੁਨਾ ਹਿਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰ
 ਨਗੇ ਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਪ ਸਾਪਸੀ ਗਨ ਨ ਕਪਾਰ ਗਰਾ
 ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹ ਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ ਪਚਿਤੇ ਏਕੁ ਛੁਟ
 ਜਉ ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਪਗਰੰਭੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਸਟ ਉਕਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨ ਤਿਆ
 ਗਿ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਇ ਉਹੈ ਗੁਣ ਨਿਪ

ਨਮਗਲ ਆਸ ਪੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕੁਏ ਗਰਿ ਬਿਖ ਮਗਾਰ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧
 ੩੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
 ਪੁਸਤਿ ਨ ਸੇਵਿ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰੈ ਪਿਆਇਓ ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੇ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵ
 ਉਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕੇ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ
 ਗਰਮਿ ਲੇਹਉ ਗੁਰਮਨਾਦ ਉਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩੬ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਐਸੀ
 ਹੋਇ ਪਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਦਇਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤੁਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੇ ਮਨੁ ਸੰਤ
 ਨ ਪਾਹਿ ਬੇਨਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕਲਖੇਈ ਐਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲੇ
 ਕ ਕੁਟਿ ਬਤੇਟੁ ਟੀਐ ਪੁਰੁ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਕਉ ਓਪਦੇ ਸਿਅ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿਏ
 ਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੩੭ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੇਰਨ ਗੋਪਾਲ ਤੁਾ ਕੀ
 ਦਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੀਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਦੁ ਗਿਪੁ ਗਿਰਜੁ
 ਰਿਸੀ ਗੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲਤੁ ॥ ੧ ॥ ਨਰ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਰ ਕੁਲੁ ਕੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਿਰਪਾਲਤੁ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕੇ ਲਖਿ ਬੇ ਮੇਲ ਕੰਝ
 ਸੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਓਪ ਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉ ਪਰੀ ਸੁਨੰਤ ਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗਭਾਉ ਕ
 ਰਤ ਛਿਰਤੀ ਬੇਨ ਗੋਪਾਲ ਪੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਕੁਓ ਨੇਲੁ ਪਟਾਇ ਰੀ ਕਾਚ
 ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ॥ ਓਨ ਮਤ ਅੰਧ ਪਿਰ ਨਿਤ ਜੇ ਸੇ ਮਗ ਸਾਗਰ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਉਪਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜੋ ਕੇ ਸਿਮ
 ਰਿ ਨਾਨਕ ਉਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩੯ ॥ ੧੫੫ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੮ ॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੇ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਂਕੀ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬ

ਨਿਤਾ ਕੇ ਕਾਪੁ ਕੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਪਨੁ ਪਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੇ ਮਾਨਿਓ ਅਪ
 ਨਾਈ॥ ਤਨੁ ਛੁਟੇ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾ ਲੈ ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਨੀ॥ ੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸ
 ਦਾ ਦੁਖ ਭੁੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਨ ਬਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭੁ ਮਿਥਿ ਅਜਿ
 ਉਸ ਪਨਾ ਰੇ ਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਾ ਮਨ ਧਿਖਿ ਆਸਿ ਉਲਪਟ
 ਯੀ॥ ਜਾਜਗ ਮੇ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਪਾਵੈ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਗੀ॥ ੧॥ ਕਾ ਕੋ ਤਨੁ ਪਨ
 ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ ਕਾ ਮਿਓ ਨੇਹੁ ਲਗਾਈ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਸਗਲ ਧਿਨਾ ਸੇ ਜਿਉ ਧਾਰਿ
 ਕੀਛੁ ਯੀ॥ ੧॥ ਤੁਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਗਲਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਯੋ ਹਿਛੁ ਨ ਮਾਗੀ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਗਵਤਿ ਤੁਜਨਾ ਧਿਨੁ ਬੁਖੁ ਸੁਪਨੇ ਭੁੰਨੀ ਨਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥
 ਕਹਾਨ ਰਾਖੋ ਨ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਧਿਖਿ ਆਰ ਸਗਲਿ ਓਰ ਮਸ
 ਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਧਿਕਹਾ ਲੋਕੁ
 ਵੈ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਸਗਲ ਧਿਨਾ ਸੇ ਰਹਨੁ ਕੇਉ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨੁ ਸਾਰੇ ਕ
 ਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਧਿਖਿ ਆਪੁ ਧਿਧਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਉਜਗ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭੁਜ
 ਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨਹ ਰਿਗੁ ਨ ਗ
 ਇਓ॥ ਧਿਖਿ ਆਸ ਕਤਿ ਰਹਿਓ ਨਿਸਥਾ ਸੁਰਕੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥
 ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸੁ ਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾ ਗਲ ਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿਦਿ ਆਕਾਰ
 ਨਿਬਹੁ ਪਾਵਤੁ ਸਮਝਿਓ ਨਹਿ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ
 ਨਿਹ ਧਿਧਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਕਹਿਨਾਨਕ ਸਭੁ ਅਭਿਗਨ ਮੇ ਮੈਰਾ ਧਿਲੇਹੁ ਸਰ
 ਨਾਇਓ॥ ੨॥ ੪॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਸੁ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ

ਹਰਿਧਿਨੁ ਕਿਉਂ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਜੇ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਰਾਜ ਸੁਜਾ ਚਉ ਮੈਂ ਹਰਿਧਿਨੁ ਰ
 ਹਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਵੀਖਿ ਆਸ ਪਿ ਆਸੀ ਕਾ ਮਨਿ ਦੇਖ ਉਠੈ ਨਿਸਥਾ
 ਈ॥ ਸਿਰੀ ਪਰਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਤਸਰੀ ਰਿ
 ਪੀਰ ਹੋ ਹਰਿਧਿਨੁ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਹਰਿ ਪਾਈ॥ ਹੋ ਹੁਦਇ ਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਤ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
 ॥ ਧਿਸ ਮਭਉ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੇ ਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸ
 ਟਾਪੁ ਨਿਹਿ ਚਲੁ ਘਟੈ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ਨਿਰਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਧੁੰਦੁ ਧੁੰਦੁ ਈ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਭਉ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਧੁਤੁ ਮੁਏ ਧਿਖੁ ਧਾਈ॥ ਨਬ ਥੀਉ ਪ
 ਜੀਤ ਬਕੀ ਤੇ ਸੀਰ ਗਲ ਭੁਈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿ
 ਉਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾਨੀ ਲਾਈ॥
 ੬॥ ਸੁਧਰ ਸਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈ॥ ਤਹ ਜੀ ਮਨੁ ਜਹੀ ਤੇਰ
 ਧਿ ਆ ਐਸੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੭॥ ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਕੁਰੁਗ
 ਤਿਰਤੇ ਬੁਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਧਿਨੁ ਪਰੀ ਨਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮਦ ਭਾਈ॥ ੮॥ ੧
 ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧॥ ਹਰਿਧਿਨੁ ਕਿਉਂ ਪੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਧੁਖ ਧਿਨਾਸ
 ਨ ਸਾ ਚੁੜਿ ਨਾਇਨਿ ਬੇਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਦਾ
 ਉਰੈ ਗੀ॥ ਅਨੁਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿ ਆਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਗੀ॥ ਨੀਚਲ
 ਮਤਿ ਤਿ ਆਗਿ ਭੁਭੁੰਤ ਨੁ ਪਾਇ ਆਏ ਕਸਬ ਦਿਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾ
 ਧਿ ਬਿਖਾਨਿ ਵਾਗੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਧਰੁ ਭਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਭੁਰਤ ਸੀਰਿ ਚਉ ਏ ਸੁਭੁ ਰ

ਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾਮਨਰਤਿਨਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਅਦਿਜਗਦਿ
 ਦਇਆਲਾ॥੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਮਨੁਮੇਰਾਧਠੈਭਾਗਲਿਦਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁ
 ਬੀਚਾਰਿਕਿਲਦਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਰਸਾ
 ਗਰਤਨਾਗਰਅਦਰਨੀਅਨਪੁਜਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭੁਰਮਭਉਰੇਜਨੁਅਦਰੁ
 ਨਜਾਨਿਆਦੁਜਾ॥੫॥ਮਨੁਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਰਤੇ
 ਅਪਿਕਾਈ॥ਏਕਸਾਧਿਨੁਮੈਅਦਰੁਨਜਾਨਾਂਸਤਿਗੁਰਿਬੁਧੁਬੁਧਾਈ॥੬॥ਅਗ
 ਮਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥਅਜੇਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੇਜਾਨਿਆਸੁਰੁਰਭੁਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਤੇ
 ਲੈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕਹਉਕਹਦੇ
 ਸੇਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਹਮਾਰੇਅਦਰੁਨਜਾਨਿਆਕੇਈ॥੮॥੨॥ ॥
 ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗੁਰਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩॥੫੮੧॥ ॥
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਦੁਭਾਈ॥ਹਰਿਧਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਣ
 ਕੇਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕ
 ਲਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਤੀਲਿਦਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿ
 ਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭੁਗਤਾਂਕਾਭੁਜਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪੈਨਦੁਭੁਗਤਿਬਠਾਈ॥
 ਨਿਜਪ੍ਰਰਿਦਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਦਨਿਹਰਿਦਰਿਸੇਭੁਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਧਿ
 ਕਾਚੀਮਨੁਆਰੇਲੈਅਕਥਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਾਨਿਦਸਿ
 ਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਦੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਿਨਿਦਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾ
 ਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦਅਖੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਦਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁ

ਸਬਦਿ ਮੈਰੇ ਤਾਮੁ ਕਤੇਹੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿ
 ਰਮ ਲੁਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾ ਹਿ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸਨਾ
 ਗੀ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਵਲੁ ਹਰਿ ਰਦਿ ਅਸੁ ਭੁਭਾਤੁ ਮਗਾ ਮੁ ਮੁਗਾ ਗੀ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿਕ
 ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੇਤੇ ਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਧਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਸ੍ਰੀ ਠੀ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ
 ਪਛਾਣੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀ ਐਸੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ
 ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੩ ॥ ਮਨ ਮੈਰੇ ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਭੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਭਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਰਤ ਰੇ ਪਾਪ ਧਿਨਾਸਨ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਨੁ ਅ
 ਦਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸੁ ਪਦ ਰਬੁ ਨਿਘਟਿ ਦਸਿ ਆਸ
 ਪਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਰੀ ਗਿਰ ਲੂਲੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਸ
 ਧਦੁ ਦੀਚਾ ਹਰਿ ਸਿਰਾ ਤੀਲਾ ਲਭਈ ਰੀਗੁ ਲਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹ ਕੇ ਵਲੁ ਨਾਇ ਅਮ
 ਨੁ ਤਿਪਤਿ ਅਸੰਤਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਧੀਰਿ ਤਪਹਿ ਪਹਿ ਮੇਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ਭੂਮਿ ਭੋਖ ਥੇਕੇ ਭੋ
 ਖ ਪਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾ ਗੀ ॥ ੪ ॥ ਆਦਾਗ
 ਉਦੁ ਨਿਦਾ ਹਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
 ਈ ॥ ਮੇਨਿ ਨਿਦਿ ਚਹੁ ਅਪੁਗਵਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਸਹਜੁ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੇ
 ਲਿਦ ਲਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਸ
 ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਦਰਤੈ ਦਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ਸਬਦਿ ਮੈਰੇ ਤਾਮੁ ਭੁਵਿ ਛੁਸੁਝੈ ਅਨਦਿ
 ਨ ਏਕੋ ਜਾਣੇ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਧੁਝੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ

ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਏ ਕਸਬਾ ਦਿਲਿ ਦਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਹਰਿ ਕੀ ਅਕ ਬਕ ਜੋਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਿਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗਾਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛੁਨਿਆ ਘਰੁ ਬਿਧਿ
 ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭੁਇਨੁ ਜੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਬਝੈ ਰਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੇਈ ਜਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਭਿਰਿ ਮੇਲਾ ਮੁਲਿ ਨਹੇਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਬੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ਬੁਜੈ ਰਮਿ ਪਤਿਥੇ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਵਿਆਹਿ ਸੁੰਕਿ ਅਸੀ ਗਹਿਤਿ ਆਗੀ ਮੈਤਾ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰਿ ਹੋਰਿ ਆਲੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿ ਸੁਭੁ
 ਤਿਸੁ ਨਾਇਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੇਨੇ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ
 ਹੁਮਨੁ ਜੀਓ ਤੇ ਆਵਾਗਉਨੁ ਸੀਸਾਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਪਾਏ ਮੇਖਦੁ ਆਗਾ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਨ ਦੁਰਸੁ ਮੈ ਸੇਵਨੇ ਨਾਵਿਗਾਨੁ ਹਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਜਿ ਮੁਕਰਣੀ ਕਿ
 ਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਣ ਜਾਣਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਜੈ ਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਰਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਬਾਇ ਪਾਏ ਹੈ ਜਿਨ ਕੀ ਪਥਿ
 ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲ ੫ ॥
 ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਗੁਸਾਂਈ ਪਰਤਾ ਪੁਤੁ ਹੋਰੇ ਡੀਠਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾ
 ਦਿ ਸਮਾਦਨ ਸਗਲ ਛੁੜ ਪਤਿ ਥੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਜ ਭੁਏ ਰੀਕਾਉ
 ਨਿਝੁ ਠੇਕੁ ਰਣੁ ਕਹਾਇ ॥ ਹਮ ਰਾਗੁ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਤਾ ਕੇ ਸਗਲ ਪਟਾ ਜਸੁ ਗਾ
 ਇਓ ॥ ੧ ॥ ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਗਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ਕਹਤ ਜੇਤ ਪਾਹੁ ਚਾ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰਵਤੁ ਸਾਹੁ

ਭਾਗਉਚੇਰੀਤੇਉਚਾ॥੨॥ਪਦਨਪੋਗਇਉਸਗਲਅਕਾਰਾਪਾਦਕਕਾਸਟਸੰਗੋ॥ਨੀਰੁਪ
 ਗਣਿਕਰਿਗਧੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸਰੀਸੰਗੋ॥੩॥ਅਟਿਅਟਿਕਥਾਗੁਜਨਕੀਚਾਲੇਅ
 ਰਿਅਰਿਤੁਹਿਉਮਾਗਾ॥ਜੀਅਜਤਿਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਅਧਿਥਮੋਰਿਜਕੁਸਮਾਗਾ॥੪॥
 ਜੇਕਿਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਸਮਤਕਾਗੁਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹਿਦਿਖਾ
 ਦੇਸਾਡੀਸਾਖੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਗੁਗਤਕਰਿਗਧੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਦਨਾਈ॥ਜਿ
 ਨਿਜਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੋਦੀਏਰਨਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਉਦੇਸਾਪਸੰਗਤਿ
 ਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭੁਪਰਗਰਿਅਮਤਿਨਕਉਦੇਖਿਉਏਕਿਰਪਾਲਤਿਨਕੁਦਸਾਗ
 ਰੁਤਰਿਅਗਾ॥੭॥ਮਨਨੇਨੀਚਤੁਮੁਬਨਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਦੁਖੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁ
 ਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਕਨਮਅਪਾਰਾ॥੮॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਪਰੁ
 ਅਗਮਅਗਾਪਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
 ਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਗਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਮਨੁਭੀਤਹਿਓ
 ਦੇਪਰਗਾਸੁਗਰਿਅਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸਾ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸ
 ਥਾਗੁਸੇਭਾਤਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗੋਨੇਨਜਾਗਿਆਸੇਗਾਰਖ
 ਦੁਹੁਮਹਿਨਾਗਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਧੇਰਪੁਨਿਕਗਿਆ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸ
 ਧੈਸਪਿਆਨੁਪਰਗਿਆ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰਾ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਉਭੇਦਰ
 ਧਾਗਾ॥੩॥ਅਨਿਕਪਦਨਪਾਦਕਅਰੁਨੀਗਾ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਪਿਖੀਰ
 ਅਨਿਕਸੁਰਸਖੀਅਰੁਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਧੁਭੁੰਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਧ
 ਸੁਪਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤੁਅਨਿਕਮੁਖਿਧੇਨਾ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿ

ਕਪਾਤਾਲਾ ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ॥ ੫॥ ਅਨਿਕਸਤਤਸਿੰਘਿਤਿਪੁਰਾਨਾ ਅ
 ਨਿਕਜਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਅਨਾ ਅਨਿਕਪਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਗਾ ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕ
 ਕਨਿਕਸੁਮੇਗਾ ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਖੁਲੇਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾ ਅਤਿਨਤੋਹਿ॥ ੬॥ ਅਨਿ
 ਕਪੁਰੀਅੰ ਅਨਿਕਤਹਖੰਡਿ ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਅਨਿਕਬਨਾ ਅਨਿਕਠਲ
 ਮੁਲਾ ਅਪਹਿਸੁਖਮਅਪਹਿਅਸੰਬੁਲਾ॥ ੭॥ ਅਨਿਕਜਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰਗ
 ਤਿਅਨਿਕਪਰਲਓਅਨਿਕਉਪਾਤਿਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗਿਯਮਾਹਿ ਰਮਤਰਾਮ
 ਪੁਰਨਸੁਧਠਾਇ॥ ੮॥ ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇਆ ਅਨਿਕਕਲਖੇਲੇਹ
 ਰਿਗਾਇਆ ਅਨਿਕਪੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤਾ ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਰੀਤਾ॥ ੯॥
 ਸਬੁਓਚਠਗਤਜਾਕੈਸੀਗਿਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੀਗਿਅਨਿਕਅਨਾਹਰਅਨੰ
 ਦਸੁਨਕਾਗਾਓਅਰਸਕਾਕਛੁਅਤਿਨਪਾਗ॥ ੧੦॥ ਸਤਿਪੁਰਖਸਤਿਅਸਥਾਨਾਉਚ
 ਤੋਉਚਾਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨਾਅਪੁਨਕੀਅਜਾਨਹਿਅਪਿਆਆਪੋਘਟਿਘਟਿ
 ਗਿਓਓਧਿਅਪਿਆਭਿਧਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲਾਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਰੁਏਨਿ
 ਹਾਲਾ॥ ੧੨॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਸਾਰੰਗਮਯਲ ੫॥
 ਛੰਤ॥ ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੇਕਾਦਤਾਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਹੋਅਲਿਪਾਤਾਘਟਿ
 ਘਟਿਪੁਰਨੁਕਰਿਧਿਸਖੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨਕੀਅਗਾਹਭਿਰਸਮਾਏਕੇਗ
 ਘਟਾਏਆਨਨਧੀਅਕੇਧੀਆਗਹਿਰੰਗੀਇਰੰਗੀਠਾਕੁਰਸਤਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ
 ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਸਕੁਦੇਖੀਐਕਾਦਤਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਓਪਮਦੇਓ
 ਕਦਨਧਠਾਈਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਧਠਾਈਪੁਰਨਮਨਮੇਹਨਘਟਘਟਸੇਹਨਜੇ

ਬਖਿਚੈ ਤਬ ਛਾਈ॥ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਕਬੇਲਾ ਅ
 ਈ॥ ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਕੁ ਜੇ ਕਹੁ ਦੀ ਸੈ ਸੈ ਗਿਨ ਕਹੁ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹੁ ਰਿਹਰਿ
 ਆਰਾਧਹੁ ਕਹੁ ਨ ਉਪਮਾ ਦੇ ਉਕਹੁ ਨ ਬਛਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਛੁ ਉਸਤਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਸਾਜੀ
 ਉਅਰਪ ਉਦੇਹੁ ਸੇ ਦੇ ਸਾ॥ ਦੇਹੁ ਸੇ ਦੇ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਕੈ ਸਾ ਕਹੁ ਮੇਹੁ ਨ ਪਰ ਦੇ ਸਾ ਅੰ
 ਗ ਅੰਗ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰ ਦੇ ਸਾ॥ ਬਖਿਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਪਾਇ
 ਪਾਇ ਜੁਗਤਾ ਕਹਿਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੇ ਸਾ॥ ਦੇਖਿ ਰਹਿਤ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਉਪੁਛੈ
 ਦੀਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇ ਅਗਾ॥ ਪੀਨਿ ਸੁਰਿ
 ਰਾਜਿ ਹਰਨ ਬਸਾਇ ਅਗਾ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਬਸਾਇ ਅਸਤਿ ਸੰਗਾਇ ਅਗਾ ਅਗਿ
 ਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ ਅਗਾ॥ ਭੁਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖੀ ਦਾ ਪਾਇ
 ਆਨੁ ਖੁਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਦੁਠਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇ ਅਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇ ਅਗਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੁਰਸਾਰਿ ਗਕੀ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪
 ਗਇ ਮਹ ਮੇਹ ਸਨੇਕੀ ਪੁਨਿ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਹੁ ਨਿਵਲੁ ਮ
 ਨੁ ਕੇਠਾ ਤਨੁ ਛੁਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਪਾਏ ਅਦਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਥਿ
 ੧ ਮਃ ੧॥ ਨਭੀ ਜੇ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੋਦਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ ਸੁਰਤੀ ਗਿਅਨੀ ਜੇ ਗਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ
 ਸੋਗੀ ਕੀ ਤੈਰੇ ਜਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ ਰੂਪੀ ਮਾਸੀ ਰੀਗਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ ਤੀਰਥਿ ਭੁਇ ਮੇਨੀ ਗਿ
 ਨਭੀ ਜੇ ਦਾਤੀ ਕੀ ਤੈ ਪੁਨਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿ ਅਸੀਨਿ॥ ਨਭੀ ਜੇ ਭੋਇ ਮਹ

ਗਿਭਿਹਿ ਸੁਗਾਨ ਭੀ ਜੈ ਕੇ ਤੇ ਹੋਵਹਿ ਪੁਨ੍ਹਾ ਲੇਖਾਲਿ ਧੀ ਐ ਮਨ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਭੀ ਜੈ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮ ੩ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟਕਾ ਕਰੇ ਧੀ ਚਾਰੁ ॥ ਨਿਮਿਰਿ ਨ ਓਰ
 ਰੈ ਭਾਰ ਅਠਾਗਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭੀ ਅਤਿ ਨ ਪਾਇ ਅਤੇ ਹਿ ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਧੁ ਹਮੁ ਕਤਿ ਕਿਉਂ
 ਏ ॥ ਨਾ ਭਵ ਸਤ ਬ੍ਰਹਮੈ ਅਤਿ ਨ ਜਾਨਿ ਅਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿ ਅਗਾ ॥ ੩
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਓਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਬੋਲੁ ਰਚਾਇ
 ਓਨੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿ ਅਨੁਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰੁ ਦਧਾ
 ਏਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਰੁ ਤਦਾ ਸਭੁ
 ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪ ੨ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਰਖੈ ਦੇਵਾ ॥ ਮੰ
 ਦਾ ਵਿਸੇਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਾ ਸਭੁ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕਾ ॥ ਸਭੁ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੋਵੈ ਖੈ ਪੈਲ
 ਏ ॥ ਵਿਸੇ ਖੈ ਭਾਵਿ ਸੇ ਅਗਲਾ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਹਿ ਨਿਗੋਜਾ ਹਿ ਨਿਗੋਦਿ ਰੇ
 ਕਰਹਿ ਦਿਖਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅਗੋ ਕਾਈ ਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ ੩ ੧ ॥ ਜਿ
 ਨ ਸਿਥਾ ਪਿਜੀ ਅਕਉ ਬੁਝੈ ਜਿਨ ਸਿਥਾ ਪਿਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਓਥਾ ਪੈ ਆਪੇ ਏਤੇ ਦੇਸ
 ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਛਿਰਹਿ ਅਉ ਪੁਤੀ ਆਪੇ ਭਿਖਿ ਆਪਾਵੈ ॥ ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲ
 ਣੁ ਕਾਇਤੁ ਥੀ ਚਹਿਣਾਵੈ ॥ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਏਹੋ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਣੀ
 ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵੁ ਸੁਜੇ ਕੋ ਕੰਹ ਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇ ਓਨੁ
 ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਸ
 ਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿ ਆਸਿ ਦੁਜੇ ਤਿਜਗਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨ੍ਹੇ ਹੋ ਗੁਰਪੁਰਖ ਮਿ

ਏਕ

ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨
 ਸਾਹਚ ਲੇਵੁ ਲੁਕਾਰਿ ਅਲਿਖਿ ਆਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਲਈਐ
 ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਲੁ ਨ ਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਗੈ ਚਲੇ
 ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਖੋਲ੍ਹਾ ਬਿਨੈ ਨ ਮੀ ਗਿਓ ਬਿਸੁ ਕਰੀਐ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਨ ਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕ
 ਉਨਾ ਕਾ ਜਿ ਸਾਥ ਤੁਲਏ ਗਾਇ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁ ਹਿੰ ਜੁ ਹਿੰ ਦਿਛੁ ਤੇ ਦਿਛੁ ਹਿੰ ਜੁ ਹਿੰ ॥
 ਜੀਵ ਜੀਵ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੋ ॥ ਕੇਤਿ ਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿ ਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚਲੇ ਹੁ
 ਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਗੁਣਿ ਹੁਏ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣ ਕ
 ਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੰਗੀਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤ
 ਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਹੋਇ ਜੈ ਲੋਭ
 ਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਕਪਟ ਕਮਾਵਦੇ ਕੁਝੇ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮੇਹੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁ
 ਖਸਾਇਆ ॥ ਨ ਮਨ ਰਿਧਿ ਪੈ ਮਾਗੀ ਅਹਿ ਭਰਮ ਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨ ਦਰਿ ਆਈ ਤੇ
 ਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਦੇ ਕੁਹੇ ਦੁਜਾ ਅੰਤਿ ਤੁਨਾ ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤੁ ਰੀਗ ਮਿਓ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ
 ਆ ਆਇ ॥ ੧ ਮਃ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੇਇ ਸਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ
 ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤੁ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆ ਕਾਹਾ ॥ ਦਾਤੁ ਸੇ ਸਾ
 ਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭੁ ਸੇਵੇ ਆਪਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀ ਦੇਹੈ ਪੁਗਾ ਜਿ ਸੁਭੰ ਭਗਾਵਤੁ ਕ

ਰਿਸਾਲੀਐ ਅਤਿਨਪਾਰਦਾਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਦਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾਈ
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਚਰਾਪਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰਰਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਦਸ
 ਈ॥ ਅਤਿ ਪਖੇਰੁ ਦਿਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਯਦਿ ਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ
 ਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਵੇਸਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਆਪੇ ਨਾ ਏਨਾ ਟੁਲੀ
 ਹੀ ਜਾਵੀ ਨਾ ਛਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ ਪਰਦਾ ਟੁਲੀ ਹੀ ਨਿਸਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰਮਲ ਕਸਲੁ
 ਜੋਤਿ ਸੁਰੁ ਵੈ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰ॥ ਜਿਨਾ ਹੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਵਿਛੁਨਾ ਗਿ॥
 ਸਾਹਿਬ ਕਛੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਗਿ॥ ਜੇਹਾ ਹੀ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਹਾਏ ਕੁਰਮ
 ਹਿ॥ ਅਲੇ ਆਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਦੇ ਉਠੀ ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ॥ ੨॥ ਸਿਛਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਬਖਸੀ ਐ
 ਸੇਈ ਪੈਤੈ ਨਾਗ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲਭੈ ਭਗ॥ ਜਹ ਭਉਹੀ ਧੁਗੁਣ ਨਿ
 ਕਲਹਿ ਤੇਵੀ ਅਹਿ ਪਰਦਾ ਟੁਲਾ ਨਦਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਨਕਾਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਿ ਐਸੁ ਖੁਹੋਈ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈ ਐ ਧੁਝੇ ਜ
 ਨੁ ਕੋਈ॥ ਬਹੁਦਿ ਆਉਠਾ ਦਿਅਨ ਦਿਸੈ ਸਾਨੁ ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਆਪਸੁ
 ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਦਿ ਗਹਿ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕ
 ਮ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਅਹਿ ਤੇਲ ਜੇਜੀ ਉਪਿ ਛੇਪਾਈ ਐ॥ ਇਕ ਬੁਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁ
 ਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੇ॥ ਦੁਨ ਆਖਣੁ ਭੁਗਤੈ ਲਾਹਿ ਰਹੈ ਲੀਮਤੀ ਪਉਲੈ ਬੋਲਾ॥ ਪਰਤੀ ਪਾਣੀ
 ਪਰਥਤ ਭਾਗੁ॥ ਵਿਉਕੁ ਭੈ ਤੇਲੁ ਸੁਨਿ ਆਗੁ॥ ਤੇਲਾ ਮਾਸਾਰਤ ਕਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ
 ਆਏ ਇਉਂ ਭਾਇ॥ ਮੁਰਖ ਅੰਧਿ ਆ ਅੰਧੀ ਪਾਤਾ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇ ਨਿਅਪੁ

੧੫੪੧॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾਸੁ ਨ ਏ ਅਉਖਾ ਆਖਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿਆ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਿ
ਹਿਸ ਬਦੁ ਭੁਖਾ ਧਿ ਅਰਧਉ ਰਧਾ ਦਿ ਨੁਗਤਿ॥ ਜੇਕਿ ਹੋਇ ਤਕਿ ਹੋਇ ਸੇ ਜਾਪੇ ਰੁਪੁ ਨ
ਜਾਤਿ॥ ਸਭਿ ਵਾਰਣ ਕਰਤ ਕਰੇ ਪਟ ਅਉ ਪਟ ਪਟ ਥਾਪਿਆ ਆਖਣੁ ਅਉਖਾ ਨ ਕਾ ਅ
ਖਿਨ ਜਾਪੇ ਆਪਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ ਕਸੀ ਐ ਨਾ ਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥ ਨਾ
ਇਸੁਣਿ ਐ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਦਾਈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾ ਮੇ ਦੁਖਿ
ਈ॥ ਨਾ ਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਾਤਿ ਪਤਿਨ ਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਈ ਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾ
ਈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕ ਮ॥ ੧॥ ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੁਠਿ ਨ ਵੇਦੀ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਰੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ॥ ਜੁ
ਠਿ ਨ ਅਨੀ ਜੁਠਿ ਨ ਨਾਈ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਮੀਰੁ ਦਰਿ ਐ ਸਭੁ ਥਾਈ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਪਰਤੀ ਜੁਠਿ ਨ ਪਾਈ
ਜੁਠਿ ਨ ਪਉੜੀ ਮਾਹ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿ ਆਗੁ ਨਾਗੀ ਕੋਇ॥ ਮੁਹਿ ਛੋਰੇ ਐ ਮੁਹੁ
ਠੰਗੇਇ॥ ੧੫੪੧॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲੀ ਆਸੁਰੀ ਆਜੇ ਕੁਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਸੁਰਤੇ ਕੁਲੀ ਗਿ
ਆਨ ਕੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ॥ ਘੁਰਮਣੁ ਕੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰੀ ਕਾ ਸਤੁ ਨਾਨਾ॥ ਗਾਜੇ
ਲੀਨਿ ਆਵ ਕੀ ਪਹਿ ਆਸੁਰੁ ਪਿਆਨਾ॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੇਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ
ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਠਿਗਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਥਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸਭੁ ਮਿ
ਧਿ ਹੋਗਿ ਪਿਧਿ ਛੇ ਆਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਪਾਵੈ॥ ਨਾਇ
ਸੁਣਿ ਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਪਾਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ
ਚੰਗਨ ਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾ
ਈ ਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ ਮ॥ ੧॥ ਨੁਖਵਿਚਿ ਨ ਮਨੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ

ਰਤਨੁ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਯੁਖੁ ਯੁਖੁ ਆਗੈ ਆਖੀ ਐ ਪਹਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਯੁਖੁ ਵੀ ਆਪਣਿ
 ਖੁਲੀ ਆਸੁ ਖੁਨ ਨਿਕਲਿ ਓਕੇਇ॥ ਯੁਖੁ ਦਿ ਰਿਜੀਉ ਜਲਾਇ ਆਖੀ ਆਚਲਿ ਆ
 ਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਛਤੀ ਰਤਿ ਆਮ ਨੁਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੇਇ॥ ਯੁਖੁ ਵੀ ਆ ਅਗੀ ਮਾਗੀ ਅਹਿ
 ਯੁਖੁ ਰਹੇਇ॥ ੧੫੪੧॥ ਨਾਨਕ ਯੁਗੀ ਆਬੁ ਸੁਰੰਗੁ ਬੁਝੁ ਭੁਖੇਯਾ॥ ਭੁਖੇਤੁ ਸੁਖੁ ਮਾਵਟੀ
 ਭੀ ਭੁਖੁ ਭੁਗੀ ਐ ਦੇਹਾ॥ ਜਾਜੀਉ ਦਿਨੁ ਕਰੀ ਐ ਭੁਖੁ ਰਿ ਆਜਾਇ॥ ਅਗੈ ਲਖੇ ਮੰ
 ਗਿ ਐ ਹੋਰੁ ਸੁਣੀ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੇ ਜਮੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ
 ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਨੇ ਰੁਗਦਾਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਆਪੁ ਬੁਝੀ ਐ ਲਹ
 ਨਾਉ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ ਪਾਪ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿ ਐ
 ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਵੈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ੪੧॥ ਘਰਿ ਨਾਗਇਣੁ ਸਭੁ ਨਾਲਿ
 ਪੁਜ ਕਰੇ ਰਖੇ ਨਾਵਾਲਿ॥ ਕੁੰਗੁ ਚੰਨੁ ਛਲ ਚੜ੍ਹਾਏ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹਤੁ ਮਨਾਏ॥ ਆ
 ਣੁ ਆਮੀ ਗੀ ਗੀ ਪੈ ਨੇਖਾਇ॥ ਅਪੀ ਕਮੀ ਅਪਿ ਸਜਾਇ॥ ਭੁਖਿ ਆਵੇਇ ਨ ਮਰ
 ਏ ਆਰਖੇ॥ ਅਪਿ ਆਗੁ ਨ ਅਪੀ ਸਖੇ॥ ੧੫੪੨॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭੁ ਸਭੇ ਧੋਤ ਪੁਰ
 ਣਾ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇਤ ਪਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨਾ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਪਿਸਭਿ ਸਭਿ ਤੇਰ ਬਸ
 ਭਿਥਾਨਾ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿ ਮਾਹਿ ਅਮਰ ਸਭਿ ਧੁਸੀ ਆਸਭਿ ਧਾਨਾ॥ ਸਭੇ ਮਾਣੁ ਸਦੇ
 ਦਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਪਿਆਨਾ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀ ਆਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀ ਅਜਗਨਾ॥ ਏਕ ਮਿਚ
 ਲਾਏ ਆਪਣੇ ਕਰਮੀ ਵੈਧੇ ਕਲਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭੁ ਟੀ ਬਧਨਾ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ

ਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਭੁਦਨਲੁਲੀਪੀਐਭਿਰਿਧਿਪਨੁਨੇਈ॥ ਨਾਇ
 ਮੀਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਭੁਦਨਲੁਲੀਪੀਐਭਿਰਿ
 ਧਿਪਨੁਨੇਈ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਪਤਿਪਰਗਟਾਨਾਐਸਭਲੇਈ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿਐਨਾਉਮਨੀਐਨਿਨਦੇਵੇਸੇਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਪੁਰੀਅੰਖੰਡਮਿਰਿ
 ਕੰਗੇਇਕਪੈਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਪਉਣੁਆਰਿਅਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਤੀਤਲੇਦੇਇ॥ ਵਿਸੁ
 ਉਪਰਿਉਗੁਟਿਕਟਿਕੈਵਿਸਨੇਜੇਰੁਕਰੇਇ॥ ਵਿਸਨੇਕਰੀਐਨਾਨਕਾਵਿਸਨੇਕਰਤਾ
 ਦੇਇ॥ ਏਕਮਿਰਗਏਆਪਣੈਮੁਰਖੁਆਪੁਗਣੇਇ॥ ੧੫॥ ਪੈਰੈਆਖਾਕੈਟਿ
 ਕੋਟਿਕੀਟੀਉਕੈਟਿਕੋਟਿ॥ ਆਖੁਆਖਾਸਰਾਸਰਾਕਹਣਿਨਾਏਤੋਟਿ॥ ਨਾਹਉਥਕਾ
 ਨਾਕੀਆਏਦੁਰਖਹਿਜੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਰਮਿਅਹੁਰੁਖਧਿਨਿਉਪਰਿਆਖਣੁਦੇਸੁ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਕੁਲੁਉਪਰੇਸਭੁਕੁਟਿਬੁਸਧਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਸੰਗਤਿ
 ਉਪਰੇਨਿਨਰਿਦੇਦੁਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਸੁਣਿਉਪਰੇਨਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥
 ਨਾਇਮੀਨਿਐਦੁਖੁਬੁਖਗਈਨਿਨਾਨਾਮਿਰਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾ
 ਲਾਹਿਅਨਿਨਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੦ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਸਭੇਰਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਬਿ
 ਤੀਸਭਿਦਾਗਾ॥ ਸਭੇਰਤੀਆਹਸਭਿਸਭਿਪਰਤੀਸਭੁਭਾਗਾ॥ ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿ
 ਸਭਿਅਗਾਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰਾ॥ ਏਕਮੁਨਾ
 ਪੀਕੇਤਨੁਕਹਿਨਸਕੀਜੇਕਾਰਾ॥ ਆਖਹਿਥਕਹਿਆਖਿਅਖਿਕਹਿਮਿਠਤੀਦੀਦਾ
 ਗਾ॥ ਤਿਨਪਾਇਉਥਪੁਰੀਨਾਨਕਕਪੈਗਦਾਗਾ॥ ੧੫॥ ਅਖੀਪਰਣੈਜੋਭਿਰਦੇਖ

ਸੁਖਾਵਾਹੁ ਪੁਛਾਗਿਆਸੀਪੀਤਿਤਾਪੁਛਾਏਦਥੀਚਗਾਪੁਛਾਏਹਾਂਮਾਣਸੰਜੋਪਕ
 ਰਹਿਅਵਤਗਾਸਿੰਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਦਰਬਾਹਾਅਗੈਸਚਸਕਿ
 ਇਨਿਭੁਭੁਭੈਦਿਲੁਸਾਗਾਹਿਰੁਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਮੀਧਿਆਤ੍ਰਿਪੁਥੀਚਾਗਾਨਾਨਕ
 ਕਰਮੀਧਦਗੀਨਦਰਿਲੰਪਾਏਪਾਗਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਾਇਮੀਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈ
 ਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆਨਾਉਮੀਨਿਐਹਉਮੈਕਈਸਭਿਰੋਗਦਾਇਆਨਾਇਮੀ
 ਨਿਐਨਾਮਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਮੀਨਿਐਸੰਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੀਨਿਦ
 ਸਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥੧੧॥ਲੇਕਮ ੪ ੧॥
 ਹੋਰਸਗੀਕੋਹੈਵੈਬਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਪੁਆਖੰਗਾਤੁਪੁਅਗੈਤੁਪੈਸਾਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉ
 ਸੁਜਾਖਾਜੇਤਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਇਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਬਖਸਤਾਏਹੋ
 ਆਖਣੁਸਭਤੇਗੀਦਤਿਆਈ॥੧੧॥੧॥ਨਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਗੀਜੈਨੀਮੇਕਿਆ
 ਕਾਗਾਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰਦੇਖੈਦਰੋਦਾਗਾਜੇਰੁਪੈਜੈਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੋਦਤਾ
 ਗਾਇਕੁਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਠਿਰਿਦੇਖਹਿਆਕਾਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਕੁਮੁਕਈ
 ਐਠਿਰਿਦੁਖਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੀਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਮਤਿਪੋਈ॥ਨਾਨਕਪੂਰੇਭੁ
 ਰਤੇਨਾਉਮੀਐਜਿਨਦੈਵੈਸੇਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕਮ ੪ ੧॥ਸਾਸਤੁਏਦਪੁਗਣਪਛੇਤ
 ॥ਪੁਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾਜਾਬੁਝੈਤੁਸੁਝੈਸੇਈ॥ਨਾਨਕਆਖੈਕੁਕਨਹੋਈ॥੧੩॥
 ਜਾਂਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਗਾਹਉਨਾਹੀਤੁਹੋਦਗਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕ
 ਤੀਜਗਤੁਪਰੇਦਗਿ॥ਆਪੇਭੁਜੇਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਦੇਖੀ॥ਨਾਨਕਸਚ

ਸਰੀਨਾਈ ਸਰੁਪ ਦੇ ਪੁਰਿਲੇਖੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੋਵਿ ਉਲਖਿ ਆਜਾ
 ਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲ ਹੋਵਿ ਉਪਾਈ ਐਕੁ ਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦੁ ਰਦਿ ਆਸੁ ਭੁਠਾ
 ਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀ
 ਐਕੁ ਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਈ ਖਾਜੁ ਹੋ ਆਮੁ ਰਟਾਗੁ ਕੁੜੁ ਧੋਲਿ ਧੋ
 ਲੁ ਕੁਉ ਕਣੁ ਕੁ ਕਾਪਰ ਮੁਧੀ ਚਾਗੁ ॥ ਜਿ ਨਿਜੀ ਵਾਇ ਅਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇ ਆਮੰਦੀ ਸੇਇ ॥
 ਲਿਖਿ ਆਹੋ ਵੈ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨ ਹੋਈ ਆਬੋ ਪੀ ਆਪੁ ਰਸ ਹੋਏ
 ਸਈ ਆਦਾ ॥ ਸੀਲੁ ਸਜਿ ਮੁਸੁਰੁ ਭੁੰਨੀ ਖਾਣੁ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇ ਆਪੁ ਰਿ ਆਪੁ
 ਏ ਪਤਿ ਉਰਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏ ਕਹੈ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਾ
 ਰਿ ਭੁਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅਤਿ ਰਿਗੁ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਖਿ ਝੇਲੀ ਧਰੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੀ ਕਾਰੀ
 ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਆਇ ਆਮੇਰੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅਤਿ ਰਿਲਾਲ ਚੁਭੁਰ ਮੁਹੇ ਚੁਰ ਮੇਗਾ
 ਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁ ਐ ਧਾਜੀ ਗਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ
 ਵੈ ਲਖ ਜੀਵਨੁ ਵਿਆਪੁ ਸੀ ਆ ਵਿਆਚਾਉ ॥ ਦਿਛੁ ਤਿਆ ਦਿਸੁ ਹੋਇ ਦਿਛੁ ਏ ਕਘ ਜੀਮ
 ਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਦਰਿ ਆਮਿ ਠਾਧਾ ਜੈ ਭੀ ਛਿਰਿ ਕਉ ਝਾਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਧਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
 ਵੈ ਕਉ ਤਿਤੁ ਪਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉ ਝਾਖੇ ਵੈ ਰੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤਿ ਦਿਗੁ ਤੇ ਭੁਗਾ ॥ ਸੁ
 ਖਿਸੁ ਖਿਸੁ ਖਲਾ ਸੁਗਝਾ ਸੁਖਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜਾਹਿ ਸੁਖ ਹਿਤਿ ਨ ਪਾਸਿ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਪ
 ਜੁ ਕਠਰੀ ਗਇ ਆਰੀ ਗਿ ॥ ਪਠ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਂਗਾ ॥ ਸਾਦੁ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੋਲਾਇ
 ਆ ॥ ਤੇ ਸਹ ਪਾਸੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇ ਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੇ ਕਉ ਝਾਖਾਇ ਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉ ਝੇਤ
 ਨਿਰੋਗੁ ਜਮਾਇ ਆ ॥ ਜੇ ਛਿਰਿ ਮਿਠਾ ਪੈਛੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉ ਤਿਤੁ ਚੁਕ ਸਿਮਾਇ ॥ ਨ

ਨਕਗਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੇਇ। ਜਿਸਨੇਪਾਤਿਲਿਖਿਅਹੋਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਨਕੋਹਿਰਦੈਮੇਲੁ
 ਕਪਟੁਯੋਧਾਰੁਪੇਦਾਇਅਗ। ਕੁਨੁਕਪਟੁਕਮਾਦਦੇਕੁਨੁਪਰਗਟੀਆਇਅਗ। ਅਦਿਰਿਹੋਇ
 ਸਨਿਬਲੈਨਹਛਪੇਛਪਾਇਅਗ। ਕੁਨੈਲਾਲਚਲਗਿਅਗ। ਠਿਰਿਨੁਨੀਪਾਇਅਗ। ਨਾਨਕਜੇ
 ਥੀਜੈਸੋਪਾਵਟਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਅਗ। ੧੫। ਸਲੋਕਮਹਲ ੨। ਕਥਾਕਹਾਣੀਥੇਦੀਅ
 ਟੀਪਾਪੁਪੁਨਿਧੀਚਾਗੁ। ਦੇਦੇਲੈਦਲੈਲੈਦੇਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਦੁਤਾਰ। ਓਤਮਅਧਿ
 ਮਜਾਂਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭੁਵੈਸੀਸਾਰ। ਅਮ੍ਰਿਤੁਧਾਣੀਤਤੁਦਖਾਣੀਗਿਅਨਪਿਅਨਾਦਿ
 ਰਿਅਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਪਿਆਈ। ਧੁਕਮਿਸਜਿਹੁਕ
 ਮੈਦਿਰਿਰਖੈਹੁਕਮੈਅਦਿਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਅਗਹੁਓਮੈਤੁਟੈਤੁਕੋਲਿਖੀਅੈਲੇਖੈ। ੧੬
 ॥ ਧੇਰੁਪੁਕਾਰੇਪੁਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗ। ਨਰਕਕਾਥੀਓ। ਜੇਥੀਜੈਸੋਓਗਵੇਖਾਂਦਾਨਾਣੇਜੀਓ।
 ਗਿਆਨਸਲਾਹੇਦੁਨੁਕਰਿਸਚੇਸਨਾਨਉ। ਸਦੁਧੀਜੈਸਦੁਓਗਵੈਦਰਗਪਾਈਅਥਾ
 ਓ। ਧੇਰੁਦਖਾਣੀਗਿਆਨਰਾਮਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ। ਨਾਨਕਰਾਸੀਧਾਹਰਾਸਦਿਨਚਲਿ
 ਆਕੇਇ। ੨। ਪਉੜੀ। ਨਿਮੁਖਿਰਖੁਬਹੁਸੀਨੀਅੈਅਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਅਗ। ਧਿਸੀਅਰੁ
 ਮੰਤ੍ਰਦਿਸਾਹੀਅੈਧਰੁਦੁਪੁਪੀਆਇਅਗ। ਮਨਮੁਖਅਭਿਨੁਨਚਿਨਈਪਥਰਨਾਦਾਇਅਗ।
 ਧਿਖਮਹਿਅਮ੍ਰਿਤਸਿੰਧੀਅੈਧਿਖੁਕਾਠਲੁਪਾਇਅਗ। ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸਭੁਧਿ
 ਖਲਹਿਜਾਇਅਗ। ੧੬। ਸਲੋਕਮ ੩੧। ਮਗਣਿਨਮੁਰਤੁਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਦਹੁ।
 ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨੀਧਪੇਭਾਂਗ। ਇਕਨਹੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨ
 ਹੋਈਸਾਗ। ਲੁਸਕਰਸਦੈਦਮਾਮਿਅਛੁਟੈਧਕਿਦੁਆਗ। ਨਾਨਕਰੇਗੀਛੁਰੁਨੀਭੀਛਿ
 ਰਿਹੋਈਛੁਗ। ੧੭੧। ਨਾਨਕਰੇਗੀਕਰੰਧਖੀਮਿਟੀਸੀਦਕੇਦੁ। ਭੀਤਰਿਚੇਰੁਬਾਲਿ

ਆਖੇਟੁ ਦੇ ਜੀ ਆਖੇਟੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਿ ਰਿਨਿ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨ ਕਵਣੁ ਨ ਕਵਣੁ ਆਇਆ
 ਮਗ ਕਰੁ ਪਦੁ ਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ਭੁਲ ਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰਦਰ ਬੁਧਿ ਰਹਿ
 ਰਿਨ ਅੰਦੁ ਰਾਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ॥
 ਯਕ ਪਇਐ ਭੈ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੪॥ ਸਤੁ
 ਗੁਰੁ ਗੋਖ ਸਮ ਕਾਖ ਸਮ ਹੁ ਸਬੁ ਕੋਇ ਆਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਭੈ ਧੁਗਾਨ ਦੀ ਸੇਵੇ ਨ ਆਨ ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਭੁਪਿ ਆਈ ਭੈ ਸਹਿ
 ਨ ਆਇਆ ਸੋਇ॥ ੧੮॥ ੪੪॥ ਸਤੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣੁ ਹਾਰੁ॥ ਨ ਯਕ ਸ
 ਧਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਦਿਛੁੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿ ਆਹੁ ਰਿਦਾ ਤਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਿਰੈ ਸੰ
 ਤੇ ਨ ਉਠਿ ਗਾਇਆਇਆ ਜਪਤ ਪਤੀਰ ਬਸੀ ਨ ਮਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਇਆ ਹਿਰਦ
 ਸੁ ਪੁਰਿ ਮੇਦਰੇ ਸੋਹਿ ਗਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੇ ਕੁ ਵਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੫॥ ਪਨ ਦਿ
 ਇਹੁ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਗੀ ਪਨ ਕਉ ਜਾਓ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਪਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦਿਸੈ ਨਾਓ॥ ੧੮॥ ੪੫॥
 ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਦਿਜੈ ਗਿਸ ਭੁਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੁਗਿ ਵੇਦੀ ਗਰੇ ਕੋ ਜਿਣਾ॥ ਸਤੁ
 ਕੋ ਭੁਗਿ ਆਯੁ ਵਿਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੀ ਭੀ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਭੁਕ ਕਰੁ ਏਰੁ ਹਿਪ
 ਦੋ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਿਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਅਨੇਕੁ ਗਾਇਆ ਲੋਹਾ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀਐ ਕੰਠੁ ਹੋਇਆਇਆ ਨਾ
 ਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਭੈ ਨ ਉਪਾਈ ਭੈ ਮਿਲਿ ਨ ਭੁਪਿ ਆਇਆ ਜਿਨੁ ਕੋ ਪੈ ਤੈ ਪੁਨੁ
 ਤੇ ਉਠੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੬॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀ ਦਿਅ ਜਿਲਿ ਧਿਲਿ

ਵੇਚਹਿਨਾਉ। ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜਹੈ। ਪਲਵੈ। ਵਿਆਥਾਉ। ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨ
 ਨਾਹਿ। ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅਕਲਿਗਦਾਈਐਬਾਰਿ। ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਦੀਐਅ
 ਕਲੀਪਾਈਐਮਾਨਾ। ਅਕਲੀਪਹਿਵੈਧੁਈਐਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨਾ। ਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁ
 ਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਸੈਤਾਨਾ॥ ੧੫੪੨॥ ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੇਸਾਐਸੀਧਾਨੀਜਬੁਰਤਿਐਹਿ
 ਹਿਲਿਛੁੰਦ੍ਰਿਛੁਨਹੋਦਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੁਰਤਿ। ਨੇਉਸੁਇਛੁਮੇਛਲੁਪਾਏਤਾਨਾਨਕੁ
 ਕਹੀਐਸੁਰਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਿਛਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਜਿਸੁਪਰਪਤਿਸੇਲਹੈਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੁਏਜੇਰਲੇਹਰਿਸੇਤੀ
 ਰਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਕਾਲੁਜੇਹਿਨਸਕਈਪ੍ਰਦਿਚਨਾਨੁਬਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਿ
 ਇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਸਚੁਦਰਤੁਸੰਤੋਖੁਤੀਰਬੁ
 ਠਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿਮਾਨੁ। ਏਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਤਾਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਮਾਲੀਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਪਰਧਾਨੁ॥
 ਜਗਤਿਧੇਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ। ਕੁਊਭੇਜਨਾਨਕਾਦਿਗਲਤਕੋਈ
 ਕੋਇ॥ ੧੫੪੩॥ ਨਉਮੀਨੇਸੁਸਚੁਜੇਕਰੈ। ਕਾਮਭੋਧੁਤਿਸਨਾਉਚਰੈ। ਨਸਮੀਦਸੇਦੁ
 ਆਰਜੇਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀਏਕੁਕਰਿਜਾਏ। ਨੁਆਦਸੀਪਚਿਦਸਗਤਿਕਰਿਗਾਖੈਤਉਨਾ
 ਨਕਮਨੁਮਾਨੈ। ਐਸਾਦਰਤੁਰਹੀਜੇਪਾਂਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਾਵਿਆਦੀਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁ
 ਪਤਿਗਜੇਰਿਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਆਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਕਰਿਕਰਿਹੋਤੁਦਧਾਇਦੇਪਰਦਰ
 ਬੁਰੁਗਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਨੁਦਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਦੇਖਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਇ
 ਆਪੁਹਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ। ਜਮਨੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾ
 ਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਗਿਆਨਦਿਹੁਣਾਗਾਵੈਗੀਤਾ। ਭੁਖੈਮੁਲਾਂਘਰੈਮਸੀਤਿ॥

ਮਖਟੁ ਹੋਇ ਵੇਰਨ ਪੜਾਏ ॥ ਭਕਤ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ਸਦਾ ਏਮ ਗਣਨਾਇ ॥
 ਤੁਕੋ ਮੁਲਿ ਨ ਲਗੀ ਐਪਾਇ ॥ ਪਾਲਿਖਾਇ ਬਿਛੁਰਬੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਉ ਪਛਾਨਹਿ ਸੇ
 ਏ ॥ ੧੪੧ ॥ ਮਨੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੁਪਕਹਿ ਆਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਭੁਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸ
 ਨਿਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਵਿਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿ ਆਬੁ ਜੁ ਹਿਤੇ ਨਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਪਾਇ ਕਨਾਨਾ ਦਨਥੇ
 ਦਨਗੀ ਅੰਰ ਸੁਰਸ ਕਸਨ ਜਣੀਤਾ ॥ ਏਕਨਾ ਸੁਪਿਨ ਬੁਪਿਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾਥੇ ਉਨ
 ਲਹਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰਕਿ ਬਿਨੁ ਗਾਣ ਗਰਬ ਕਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਤੁ ਪਦਿਤੁ ਹੋਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਬਿਜੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇ ਤਿਨੇ ਤੇ ਹਿਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੁ ਰਹੀ ਆਦਰੁ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਭਗਤੀ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪੪
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਤੁ ਰਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਜਿਨਾ ਏਕਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰੁ ਜਕਟਿ ਬੰਸ
 ਹਿਸਰ ਜਿ ਸਮਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਥੋਗਾਗੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਸੇਵਨ ਹੋ
 ਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦਨੁ ਆਇ ਉਸਚਿਨ ਲਗੇ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਅ
 ਰਨ ਲਗਈ ਮਨੁ ਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਇਕ ਦਿਖ ਅਗਾਹੁ ਰੇਤਾਂ ਦਸ ਦਿਖਾਂ ਪਿਛਾ
 ਹੋ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਹੀ ਜੇਚ ਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾਨਾ ਮੁਨ ਦੀ ਸਚੇ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਧਾਨ ਮਲੁ ਕਕਰਾਇ ਦੇ ਕੋਰੁ ਹਨੁ ਪਾਈ ॥ ਗਨ੍ਹ ਮੰਦਿ ਰਗਰ ਕੀਰੀ ਆਵਿ ਛੁਸਾ
 ਬਿਜਾਈ ॥ ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣੁ ਵੇਗਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਰਤੁ ਗਈ ॥ ਛਤੀ ਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰ
 ਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਦੁਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੪੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਤਮੋਨੀ ਬਰੇ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖੇ ਬੇਭੁਖ ਪਾਈ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਨਿਭੁ ਉਕਰਿ ਨਿਜ ਅਯਲੀ ਦਾਸਾ। ਉਦਿ ਬਾਹੁ ਹਿਜੇ ਨਿਨ ਆਵ ਗਿ ਛਿਰਿ
 ਹਿਨ ਬਿਨਾਸਾ। ਹਰਿ ਮੇਤੀ ਹੀ ਗਿਰ ਦਿਰਹੇ ਸਭੁ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ। ਹਰਿ ਕਾਰੰ ਗੁਕਰੇ ਨਉ
 ਤਰੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ। ਉਦਿ ਵਿਗੁਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ। ੨੬॥
 ਸਲੋਕ ਮੰ ੪੩॥ ਜਿਨੁ ਰੁਇਹੁ ਮਨੁ ਲਗੀ ਦਿਲਿ ਹੋਇ ਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹਿਕਾਰਾ। ਸਬਦੈ ਸਾਰੁ
 ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ। ਸੇਵਾ ਬਾਇਨ ਪਦਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਈ ਆਖੀ ਐਨੋ ਮਿਰਪਰ ਉਤਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਰਾਖੀ ਨਿਲਏ ਸਬਦੁ
 ਰਖੈ ਉਰਧਾਰਿ। ੧ ਮੰ ੪੩॥ ਸੇਨ ਪੁਤ ਪੁਸੇਵਾ ਚਕਰੀ ਜੋਖ ਸਮੈ ਰਾਵੈ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ
 ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ। ਮਿਲਿ ਆਕਰੇ ਨਦੀ ਛੁਣੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦੀ ਸੇਬੁ ਸੁਸੀਨਿ ਸੁਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਰੁ ਕੇਵੇ ਖੋਦਿ ਨਿਹੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਹਿਕਾ
 ਰੀ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਨ ਚੋਤਈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ। ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੁ ਰਸ ਬਿਲਵੇ ਬ
 ਹੁਤਾਰੀ। ਮਾਰਗ ਬਿਖਸੁ ਰਾਵੈ ਵਿਉਤੀ ਐਤਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੈ ਸੇਉ ਬਰੇਹ
 ਰਿਨ ਮਿਓ ਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮੰ ੪੩॥ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿਦਾਰੇ
 ਦਾਗ। ਮੇਹ ਠਗ ਉਲੀ ਪਾਈ ਅਨੁ ਬਹੁ ਜੇਗੁ ਇਦਿਕਾਰਾ। ਇਕਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬ
 ਰੇਤਿ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਾਭਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੁਝ ਅਤਿ
 ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਰੁਆਰਾ॥ ੧ ਮੰ ੪੩॥ ਆਇ ਆਮੇਹਿ ਦਿਸਾਰਿ ਆਸਰੁ ਮਰਣਾਹਰਿ
 ਮਾ। ਪੀਧਾ ਕਰਤਿ ਆਨਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ ਅਰਿ ਰੁਖੁ ਸਹਾਸੁ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਬੁ
 ਧੁ ਪਾਇ ਆਜਿ ਨਿਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਰਮੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੇਖਾ ਪਦੀ ਮੇਹ ਰਿਨ ਮੁਠਿ
 ਰਿਲੇਖੁ ਨੇਈ। ਪੁਛਿ ਨਾਮ ਕੈ ਕੇਇਹ ਰਿਦ ਰਿਸਦੁ ਚੋਈ। ਜਮ ਕਲੁ ਮਿਲੇ ਦੇਖੇ ਟਸੇਵਕੁ

ਨਿਤ ਹੋਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਰਹਿ
 ਦੁਜ ਦੇ ਮਿਲਿ ਆਹਿ ਸੇਈ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿ ਅਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੁ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗੁ॥ ੧ ਮ ੪੩॥ ਸਚੁ ਪੁਗਣ ਨਾਥੀ ਐ ਨਾ
 ਮੁਨ ਮੈ ਲਾਹੇਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੇ ਬਹੁ ਹਿਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਦਿਸਾਹਿ ਐ
 ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਿਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇ ਹੁ ਸੁਭਾਇ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ
 ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੋਂ ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾਹਿ॥ ਧਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰੰ ਮਾਂਹਿ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਰਿਖਾਇ ਆਗਿ ਰਹਿ ਆਸ ਕੁਥਾਇ॥ ਸੁਤਿ ਆਆ ਪਿਉ ਠਾਲਿ ਦੇਇ
 ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੨੯॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਜਾਣੁ ਨੀਠਨ ਅਰਿ ਰਿਕਸੁ
 ਰੂਪੁ ਅਹਿ ਗਾਥਾ ਉਕਥਾਉ ਨ ਜਾਣੁ ਨੀਸਰਾ ਚਿਤੁ ਦਹਿ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
 ਐਓ ਥੋਹੋ ਹਿ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ਸੇਨੇ ਆਖੀ ਐ ਸਬੁ ਦਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿ ਆਗਾ॥ ੧ ਮ ੪੩॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਅਗਾਪਿ
 ਆਨਿ ਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿ
 ਆਸੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸਬੁ ਲੋਕ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਇ ਆਗਾ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ
 ਚਿਤੁ ਗੁਰ ਮੰਠੁ ਪਸਦਾਹਿ ਆਗਾ॥ ਦਲਵੰਤ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇ ਆਹਿ ਰਿ ਆਇ ਆਜ
 ਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ
 ਰਖਦਾ ਲਿਭਾ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕ ਮ ੪੩॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੀਤਿ ਤੁਟਾ ਦੁਖਾਣੁ ਦੇ ਮਾਇ ਆਮੋ
 ਸੁਆਇ॥ ਡੁਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਨਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੇ
 ਨ ਸੇਵਨੀ ਦੇਵਾਹਿ ਜਨੁ ਸਮਾਇ॥ ਜਮ ਕਾ ਛਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀ ਐ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਆਵ

ਹਿਜਾਇ।। ਨਿਨਕਉ ਪੁਰਧਿਲਿਖਿ ਆਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਅਤਿ ਨ ਆਇ।। ਆਨਦਿ
 ਨੁਨਾਮੁ ਪਿਓ ਆਇਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ।। ੧੫੪੩।। ਸਚੁ ਦੁਨੁ ਨ ਹਿਸਚੁ ਸੇਵਣੇ ਜਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਗਿ।। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ।। ੫।। ਪਉੜੀ।। ਆਸ
 ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ।। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਨਿਰਾਸੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ।।
 ਦਿਉਗਿਗੁਰੁ ਉਰਸਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ।। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਨਿਰਾਸੁ ਪ
 ਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ।। ਦਿਉਗਿਗੁਰੁ ਉਰਸਾਇ ਅਲਿਪਤ ਲਿਦਲਾਇਆ।। ਓਨ ਸੇਗੁ ਦਿਜੇਗੁ ਨ
 ਦਿਆਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣੁ ਭਾਇਆ।। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਹਿ ਰਹੇ ਪੁਰਿਲਾਏ ਮਿਲਾਇਆ
 ੩੧।। ਸਲੋਕ ੪੩।। ਪਰਾਈ ਅਮਨੁ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐ ਦਿਤੀ ਜੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ।। ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰ
 ਬੈਟਿ ਕੈ ਹੋਰ ਬੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ।। ਅਨੇਹੁ ਸਿਮਾਣੁ ਕੁਪਾਇਆ ਪਰਿਪਰਿ ਦੇ ਚਲੁ ਜਾਇ।।
 ਓਨ ਪਰਧਨ ਆਵਈ ਅਨੁਨ ਪਲੈ ਪਾਇ।। ਪਰਿਹੋਰੇ ਪਾਨਿ ਜਗੁਰੁ ਪਾਮੁ ਆਇ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸੇਈ ਨ ਹੋਇ।। ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਸੈ ਤਿਥੈ ਸੇਗੁ ਦਿਜੇਗੁ ਨ ਕੋਇ।। ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ
 ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੁਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ।। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਨੇ ਨ ਪਾਇ ਓਛਿਰਿ ਓਛਿਰਿ ਅ
 ਹੋ ਜਾਏ।। ੧੫੪੩।। ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਅਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸਰਸੇ ਸਨੁ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ।।
 ਜੇ ਪੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਦਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂੰ ਨਿਅਪਿ ਮੇਲ ਕਰਤਾਰੇ।। ਅਤਿ ਰਿਸ ਬਦੁ ਰਹਿ ਆਗੁਰੁ ਪਾ
 ਇ ਆਸ ਗਲੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ।। ਹਰਿ ਸੁਖ ਰਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅਤਿ ਰਿਖਾਂ ਉਰਧਾਰੇ।। ਮਨਮੁਖੁ
 ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਨਿਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾਰੇ।। ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖ ਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ
 ਸਗਲਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰੁ ਆਗੇ।। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸੁ ਹੋਲੇ ਭਉ ਮੁਖ ਉਜਲ ਰਧਾਰੇ।।
 ੨।। ਪਉੜੀ।। ਇਸਤਰੀ ਪਰ ਬੈਧੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੇਹੁ ਦੁਪਾਇਆ।। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਨਿਤੁ ਦੇਖੈ
 ਦਿਗੈ ਸਮੇਹਿ ਆਇਆ।। ਸੇਸਿ ਪਰਦੇ ਸਿਧ ਨ ਚੋਗਾਇਆ।। ਦਿਮੁ ਰਿਖਾਇਆ ਅਤਿ ਹੋਵੈ

ਵੈਗਵਿਰੋਪੁਕੇਸਵੈਨਛੁਡਾਇਆਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਇਹੁਮੋਹੁਨਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩
 ੨॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਕੁਬੁਖਨਾਇ॥ਤਿਸਨਾਮੁਲਿਨ
 ਹੋਵਈਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਅਗਇਆਧਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇਆਨ
 ਨਕਰਸਕਸਮਧਦੁਸਲਾਹਦੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੧੪੭੩॥ਜੀਅਅੰਦਰਿਜੀਉਸ
 ਧਰੁਹੈਜਿਤੁਸਹਜਿਮੇਲਾਵਹੋਇਆਧਿਨੁਸਧਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਧਦੇਪਰਗਟਹੋਇਆਪੰ
 ਠਿਤਮੋਨੀਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬਕੇਭੇਖਬਕੇਤਨੁਪੋਇਆਧਿਨੁਸਧਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇ
 ਹੋਇਆਨਾਨਕਨਾਨਕੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੇਅ
 ਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆਦਿਸਦੁਸਕੁਵਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪੁਰੁਗਾਇਆਕਿਉਰਹੀ
 ਐਥਿਰੁਜਗਿਕੇਕਰੁਹਉਪਾਇਆਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਧਾਇਆਨਾਨ
 ਕਧਖਸਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ਸਲੋਕਮਃ ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੇ
 ਸਾਰਿਆਗੁਰਬਾਹੁਉਹੋਤੁਅਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਪਿਮਤਿਗਈਸਚਿਨਲਗੈਪਿਅ
 ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਧਦੁਮਨਿਵਸੈਰਗਹਮੇਧਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏ
 ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਧਖਸਦਹਾਰੁ॥੧੪੮੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਧਿਨਪ੍ਰਭੀਨਜੀਵਦੁ
 ਵਿਸਰੇਸਰੇਨਾਧਿਨਾਤਿਸੁਮਿਓਕਿਉਮਨਰੁਸੀਐਕਿਸਹਿਹਮਾਗੀਚਿੰਦਿ॥੨॥੧੪੮੪॥
 ਸਾਦੁਦੁਆਇਆਸ੍ਰਿਮਸ੍ਰਿਮਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਅਗਇਆਦੁਖੁਖੁਖਵਾਨਾਸਕੁਰੁਖ
 ਇਸੀਮੀਉਦੁਠਛੁਹਧਰਲਾਇਆਸਕੁਪਗਤਿਭੁਈਹਰੀਆਦਲੀਅਨਿਜੀਮਿਆਬੋਹਲਲ
 ਇਆਹਰਿਅੰਤਿਤੁਲਵੈਦ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇਆਹਰਿਤਿਸਹਿਪਿਅਦੁਹ
 ਸੀਤਨਾਨਕੁਮਤਿਲਏਛੁਡਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਿਭੁਗਤਿਅਨਿਹੈਸਦੁਸੁਖੁਦਸੈਮਨਿ
 ਆਇਆਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖੁਖੁਖਲਹਿਜਾਇਆਜਨਨਾਨਕੁਤਿ

ਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇਬੀਰਾਤਿਨਿਤਦੇਵਚੜ੍ਹੇ
 ਸਵਾਈਆ॥ਤੁਮਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਦਲਪ੍ਰਗਸੁਭਿਨਮ
 ਨਿਲਿਵਲਾਈਆ॥ਜੇਕੇਕਰੇਉਸਦੀਗੀਸਮਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕਅਪਤ੍ਰਿਕੇਇਨਸ
 ਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਭਾਈਆ॥੩੪॥ਸਲੋਕਮ॥੩॥ਅਮਰੁਦੇਪਰਵਾਰੁਹੈਤਿਸੁਨਲਿ
 ਸਿਆਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਭਿਸਰਣਾਇਪੈਮਨਿਲੇਰਜਾਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਤੰਨੁਨਲਗਾਈਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕਸੇਈਆਖੀਐਨਿਸਚਿ
 ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧ਮ॥੩॥ਦਾਤਿਜੇਤਿਸਭੁਸੁਰਤਿਤੇਰੀ॥ਬਹੁਤੁਮਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ॥
 ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਲੇਭਿਮੋਹਿਦਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੁਕੈਛੇਰੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏ
 ਕਰਤਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈਗਲਚੇਗੇਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥੧ਮ॥੪੧॥ਸਚੁਖਾਣਸਚੁਪੈਨਣਸ
 ਚੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾਗੁਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭੁਦੇਵਦਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰਾਤਿਨੁਜਾਗਿਆਜਪਿਆ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿਅਸੀਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਿਛਤਿਸਲਾਹਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੇ
 ਕਾਰਾ॥੩੫॥ਸਲੋਕਮ॥੪੫॥ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਲਿਅਪਣੀਮਿਹਰਕਰਾ॥ਨਿਪਾਣੀਮੁਚੁਉਪਾਇਦੁਖ
 ਦਲਦੁਭੰਨਿਤਗਾ॥ਅਰਦਾਮਿਸੁਣੀਦਾਤਾਹਿਓਈਮਿਸਟਿਠਗਾ॥ਲੇਵਹੁਕੀਠਿਲਗਾਇਆਪਦ
 ਸਭੁਹਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪ੍ਰਭੁਕਾਸਛਲਘਰਾ॥੧ਮ॥੪੫॥ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਗਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀ
 ਤਾਕਰਤਾਰਿ॥ਰਿਜਕੁਓਪਾਇਓਨੁਅਗਲਾਠੇਰਿਛਪਈਸੀਸਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇਆ
 ਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਦਹਾਰਾ॥ਕੀਤਾਲੇੜਹਿਸੇ
 ਕਰਹਿਨਾਨਕਸਦਘਲਿਗਾਰਾ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਵਡਾਆਪਿਅਗੀਮੁਹੈਦਠੀਵਡਿਭਾਈ॥ਗੁਰਸ
 ਧਰੀਵੇਖਿਵਿਗਾਮਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਆਪੇਹੈਭਾਈ॥ਆ
 ਪਿਨਾਬੁਸਭਨਾਈਅਨੁਸਭੁਦੁਖਮਿਛਲਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੇਕਰੇਸਭੁਚਲੈਰਜਾਈ॥੩੬॥

ਨਿਹੰਤ
ਪਾਠ
ਉਦ੍ਯੁਤ
ਕਾਨੁ
ਭਾਖਤ
ਵੈਧਾਂਗ
ਮੇਰ
ਸੋਤਰੀ
ਮੇਰ
ਲਾਏ
ਜੂਟੀਨੀ
ਬਿਜਾ
ਮਰਇ
ਮਨ
ਸੁਰਦ
ਜਪਾ
ਮਸਤ
ਨਉਂ
ਨਾਰੀ

ਵੀਨਹੇਠਮਾਧਉਮੇਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੇਸਿਉ॥੧॥ਰਗਉ॥
 ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਅਪਨਆਪਲਗਾਵੈਪੁਜਾਜਲਤੇਤਰਗਤਰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਰਨਸੁਨਨ
 ਕਉਦੁਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪਧਜਾਵੈਤੁਗਾਕਰਤਾਅਦੇਉਤ੍ਰੀਮੈਰੇਠਾਕੁ
 ਰਜਨੁਉਠਾਤੁਪੁਗਾ॥੨॥੨॥ ॥ਸਾਰੰਗਾਰਾਮੁਅਨਿਨਮੈਰੋਨਿਕਰੁਪਾ॥ਦਰਸਨਨਿਮ
 ਖਤਾਪਤ੍ਰਈਮੈਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਰਿਰੁਪਾ॥੧॥ਰਗਉ॥ਮੇਰੀਧਾਪੀਭੁਗਤੁਛ
 ਡਾਵੈਧਾਂਪੇਭੁਗਤੁਨਛੁਟੈਮੇਰੀ॥ਏਕਸਮੇਮੇਕਉਗਾਹਿਧਾਂਪੇਤਉਛੁਨਿਮੈਪੈਜਧਾਕੁਨਹੋਇ॥
 ੧॥ਮੇਰਨਧੰਪਸਗਲਵੀਜੀਵਨਿਮੇਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਸਾ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅਮੇਸੀ
 ਤੈਸੇਤਾਵੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਸਾ॥੨॥੩॥ ॥ਸਾਰੰਗਠਾਮਾਨਦੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਤੇਨਰਵਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਵੀਨਾ॥ਅਨਪਾਦਨੀਭੁਗਤਿਨੀਉਪਜੀਭੁਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧
 ॥ਰਗਉ॥ਕਾਮੁਨਧਿਸਰਿਓਰੇਪੁਨਧਿਸਰਿਓਲੇਭੁਨਛੁਟਿਓਰੇਦਾ॥ਪਰਗਿਨਿਦਮੁਖਤੇਨੀ
 ਛੁਟੀਨਿਹਛਲੁਭੁਈਸਭੁਸੇਵਾ॥ਘਾਟਪਾਰਿਪਰਮੁਸਿਧਿਰਨੇਪੇਟੁਭੁਰੇਅਪ੍ਰਾਪੀ॥ਜਿਹਿਪਰ
 ਲੋਕਜਾਇਅਪਕੀਰਤਿਸੇਈਅਧਿਦਿਅਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿਸਤਉਮਨਤੇਨੀਛੁਟੀਜੀ
 ਅਦਇਅਨੀਪਾਲੀ॥ਗਮਾਨਦਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁਨੀਤਨਚਾਲੀ॥੩॥੧॥ਛੁ
 ਠਿਮਨਹਰਿਧਿਮੁਖਨਕੇਸੰਗੁ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫॥
 ਸੁਰਦਸਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਗਧਸੇਹਰਿਲੇਕਾ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਧਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਦਸ
 ਰਜਪੁਨਿਸ੍ਰੇਕਾ॥੧॥ਰਗਉ॥ਦਰਸਨਪੋਖਿਭੁਏਨਿਰਧਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਬੇਕਾ॥ਆਨ
 ਧਸਤੁਮਿਉਕਾਨੁਨਕਛੁਮੈਸੁਦਿਰਧਰਨਅਲੇਕਾ॥੧॥ਮਿਅਮਸੁਦਿਰਤਜਿਅਨਜੁਚਾਤ
 ਨਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿਜੇਕਾ॥ਸੁਰਦਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਗਥਿਲੀਨੇਦੀਨੇਇਹਪਰਲੇਕਾ॥੨॥੧॥
 ਸਾਰੰਗਕਥੀਰਜੀ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਰਿਧਿਨੁਕਉਨਸਗਈਮਨਕਾ॥

ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਹਿਤੁਲਗੋਸਭੁਛਨਕਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਗੇਕਉਕਿਛੁਤੁਲਗਾਥ
 ਪਹੁਕਿਅਭੁਰਦਾਸਾਪਨਕਾਕਗਧਿਸਸਾਇਸਭੁਛੇਕਾਇਤਨਕੁਲਗੋਠਨਕਾ॥ ੧॥ ਸਗ
 ਲਪਰਮਪੁਨਿਛਲਪਾਦੁਪੁਰਿਥਾਂਛੁਰਸਭੁਛਨਕਾਕਹੇਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸਤਿਹੁਇਹਮਨੁਉਤੁਨ
 ਪਖਿਭੁਛਨਕਾ॥ ੨॥੧॥

॥

੧ ਚਿਸਤਿਨਖੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਠਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੋਘਰੁ॥ ੧॥ ਖਾਣਾਪੀਣਹਸਣਸਭਿਣਦਿਸਰਿਗਾਇਆਹੇ
 ਮਰਣਾ॥ ਖਸਖੁਦਿਸਾਰਿਖੁਆਰੀਫੀਨੀਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਖਿਅ
 ਦਹਾਅਪਨੀਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧਨੇਸੇਵਹਿਤੁਖੁਵਿਅਚੇਦਹਿਮਾਂਗ
 ਹਿਲੇਦਹਿਰਹਹਿਨਹੀ॥ ਤੁਧਤਾਜੀਅਸਭੁਨਾਕਾਜੀਅੰਅਟਿਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿ
 ਆਵਹਿਸਿਅੰਮਿਤੁਪਾਵਹਿ॥ ਸੇਈਸੁਚੇਹੇਹੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਖੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਮੇਲੇਹੋਛੇਹੇਹੀ॥
 ॥੩॥ ਜੇਹੀਰੁਤਿਕੋਇਅੰਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੇਜੇਹੀਦੇਹੀ॥ ਨਾਨਕਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁ
 ਤਿਕੇਹੀ॥ ੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਇਮਿ
 ਲਾਵੈ॥ ਸੁਣਿਘਨਘੇਰਸੀਤਲੁਮਨਮੇਰਲਾਲੁਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰ
 ਮਨੁਭੀਨਾ॥ ਅੰਮਿਤੁਬੂਟਸੁਹਾਨੀਹੀਅੰਰੇਗੁਰਮੇਹੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
 ਹਨਸੁਖੀਦਰਕਾਮਨਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਦਹਿਨਾਰਿਭੁਈਸੇ
 ਹਾਗਣਿਮਨਿਤੁਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿਆ॥ ੨॥ ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭੁਈਥੈਰਾਗਨਿਅਸਬਿ
 ਰੁਦਰਸੇਹਾਗੁਹੀ॥ ਸੇਗਾਦਿਜੇਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਦਿਅਪੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣੀਵਿਰਪਾਕਰੀ॥ ੩॥

ਆਦਿ ਨਾਨਕੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਧਨੁ ਸੇਹਾ ਗਇ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ १ ॥ ਸਾਦੀ ਬੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ
 ਤਿਖਤੋ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤੇ ਗਵਾਇ ਆਪਾ ਪਰਪਨ ਪਰੰਗੀ ਰਤੁ ਨਿਰਾਇ ਖੁਖਾਈ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਆਸ ਬਦੁ ਚੀਨਿ ਬੇਰਪਟ ਨ ਛੁਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇ ਆਪਾਇ ਆਪਾ ਅਜਗਾ ਰਿਗੁਰਿ
 ਲੇਖੇ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇ ਆਪਾ ॥
 ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਜੇਨਿ ਬੇਖਬੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿ
 ਵਾਰਿ ਨਨੁ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਨ ਚਾਇ ਆਪਾ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਿਤਿ ਅਗਿ ਅਜਤ ਕੇ
 ਤਤੁ ਹੀ ਆਇ ਆਪਾ ॥ ਧਿਸਟਾ ਕੀਟ ਬੁਏ ਉਤਰੀ ਤੇ ਉਤਰੀ ਆਹਿ ਸਮਾਇ ਆਪਾ ॥ ਅਪਿਕ ਸੁ
 ਅਦਰੇਗ ਅਪਿਕਾਈ ਧਿਨ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇ ਆਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਬੁਰਤਿ ਰਹ ਸਿਗੁਣਗ
 ਵਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਧੀਰਾਗਾ ॥ ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਧਿਨ ਸੈਹ ਉਧਾਲਿ ਬਾਲਿ ਗੁਰ ਵਰ
 ਤਾਗਾ ॥ ਹਮ ਨੀਚੇ ਤੇ ਹੀਣ ਮਤਿ ਸੂਠੇ ਸੁਖ ਦਿਸਦਾ ਰਣਗਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਤੁਝ ਤੂੰ
 ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਗਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਐਸਿ ਸੁਖਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇ ਰੇਕਿ ਆਕਿ ਆਕ ਬਝਿ ਅ
 ਪਾਗਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਅਰਮੁ ਅਜੇ ਨੀਤੁ ਨ ਥਾਂ ਨ ਬਣੁ ਗਾਗਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿਚੇਖਿ ਕਹਉ ਤੁ
 ਕੈ ਸਾਮ ਬਿਜਾਚ ਕੁਤੁ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਰਿਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨ ਮੁਮਿ ਲੈਉ ਰਿ
 ਧਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਪਨ ਪਿਰਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿ ਆਸਾ ਧਿਲਖ
 ਧਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਭੁਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਭਾਸੀ ਧਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਧ
 ਰਮੁ ਪਨ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਪਾਰਿ ਆਇ ਆਪਾ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਿ ਨਿਹਿ ਧੂਰੁ
 ਆਇ ਮਿਲਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪੀਤਿ ਸਦਾਰਾ ਕਰਮਿ ਉਅਨ ਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ

ਸੁਹਾਵੀ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਗੁਰਦਰਸੁ ਰਿਖਾਇ ਅਜਗੁਗਿਨੁ ਗਿਭੁਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ॥ ੨॥ ਹਮ ਬਾਰੇ
 ਤਿਭੁ ਦਣੁ ਜਗੁਤੁ ਮਾਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁ ਗਿਨ
 ਕੁ ਦਣੁ ਲਿਛੇਰਾ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰਹਾਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗਾ ਸੀਤ ਉਪਨੁ ਸਾਚੁ ਸੀ ਗਾਰੇ॥ ਅਕਲ ਨਿ
 ਰੰਜਨ ਸਿਓ ਸਚਿ ਸਾਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥ ੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਈ ਬਿਧਿ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ
 ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੫॥ ੪॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲ ੧॥ ਪਰਦਾਰਾ ਪਰਪਾਨੁ ਪਰੋਲੁ ਭੁਭਉ ਮੋਖਿ ਬੋਖਿ ਬਾਗੁ ਦਸਟੁ ਭਉ ਤ
 ਨਿਨਿਦਿ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਭੂਤ ਰਿਅ
 ਅਤੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਿਸੁਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਅਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਉ
 ਸਮਕਰਿ ਜਲੈ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਸੀਸਾਗਾ॥ ਸੁਪਿਧੁ ਪਿਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਗਿਪਾਈ ਐਸਤੁ ਸੰਗਤਿ
 ਗੁਰਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਲਾਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਿਸਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਕੰਝਿ ਅੰਮਹਲੁ ਮਦਿ ਰੁਖ
 ਰੁਹਰਿ ਕਾਤਿ ਸੁਮਹਿ ਗਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਐਹਰਿ ਮੇਲੇ
 ਮੇਲਣਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲ ੧॥ ਪਰ ੨॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ॥ ਕੰਝਿ ਅੰ
 ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਗਤਿ॥ ਨਮਿਹਿ ਜੀ ਅਜਣੈ ਜੋ ਬਾਉ॥ ਸੁਠਤਾ ਪੀਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਗੁਣਗੋ
 ਬਿੰਦਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਮਾਇ॥ ਅਣਠੀ ਠਾਕਿ ਛੁਕਾਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਬਿਅਰੁ ਰਿਅ ਧਿ ਦੁਖਾਈ
 ਐਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਰਿ ਪਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਾਇਆ ਲਿ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀ ਐਏ ਪੁਦੀ
 ਚਾਰਿ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਵਾਜੈ ਨ ਪੈਹਿ ਆਇ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੋਸਾ ਨਾਉ॥ ੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਰ
 ਹੋ ਨਿਭਗਤਿ॥ ਸੇਧੁ ਸੁਧੈ ਦੇ ਨਿਸੁਦਾਤਿ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਸੇਈ

ਪੁਰਖੁ ਜਿਸਾ ਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵ ਕੁਜੇਰੇਇ ॥ ਤਾਕਾ ਕਹਣੁ ਕਹਣੁ ਨ ਕੋਇ ॥
 ॥ ਦਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵ ਕੁਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਈਆ ਪਹਿਰੈ ਸੇਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ॥
 ਦੇਖੁ ਦੇਖੁ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ॥ ਇਕੁ ਪੁਸ਼ਪਤਿ ਦੁਹਰਜ ਮਦੁਤਾ ॥ ਇਕੁ ਪੁਰੇ ਗੁਲਗੋਤ
 ਨਿਧਾਇ ॥ ਦੇਰਨ ਬੇਲੇ ਦੁਹਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦਰਦੁਹਰੇ ਦੁਖੁ ਰੋਸੀ ਗਾ ॥ ਐਸਾ ਦੁਹਰੇ
 ਨਥੀ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਬੋਗਾ ॥ ਤਾਂਤ ਨਿਉ ਠਿਧੇ ਲੇਹੇ ਗਾ ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ
 ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਦੇਰਨ ਬੇਲੇ ਦੁਹਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਨ ਕਾਛਲੁ ਚੰਦਨ ਦਾਸੁ ॥ ਮਾਣਸ
 ਕਾਛਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਏ ਐਕਾਇ ਆਰੁ ਲਿਪਾਇ ॥ ਤਾਕੇ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਧਾ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇ ਅੰਗ ਨਿਰਮਲ ਹਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਸਿ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸ
 ਭਿਗਾਇ ਆਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਛੁਟਿ ਮਿਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ॥ ਦੁਖ
 ਮਹਰਮਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸਤਿ ਪੀਸਟੁ ਹਥਿ ਦੁਹਰਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਰੋ
 ਗ ॥ ਅਤਿ ਕਲਿਜੁ ਮੁਖੈ ਠੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੁਖਾ ਹਿਗਵਾਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਧਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਹਿ ਦਿ
 ਵਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੇਬ ਨੁ ਸੁਭੁ ਛੰਦਾ ॥ ਗਥਿ ਛਿਰੈ ਰੀਸ ਹਿਥਾ ਵਾਟੇ ਹਨਾ
 ਉਨੇਰੇ ਦੇਨਾਤਿ ॥ ਉਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸੁਭਗਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਕ ਰਿਸ ਮਧਾਂਤਿ ਸਨਾਪਿ ਉਤੇਲੁ ॥
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਮਿਓ ਮੇਲੁ ॥ ਹੇ ਮਨਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਣਾ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਤ
 ਪੁਰਾਗ ਦੁਤੇਗਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਏ ਹੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਸੇ ਪਨਵੰਤਿ ਦਿਸਹਿ ਪਰਿ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਨੀਪੀ ਨੀਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ॥ ਧਾਗੇ ਕਾਪੜੇ ਲੈਏ
 ਟਾਲੀ ਮਾਨਕ ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੇਣਾ ॥ ਕਥਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿ ਆਭੇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਉਡੁਓ ਚਿਤੁ ਆਸਮ
 ਨਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖਿ ਤੇਰੇ ਤੁਹਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰੁਗਰਿ ਦੇਖਾਂਤੀ ਗਾ ॥ ਘਾਨ ਬਨਿ ਤਹਿ ਸਾਹਿ

ਧੁਧੀਗ ॥ ੨ ॥ ਨਿਨਿਤੁਨੁਸਾਜਿਨੀਏਨਾਲਿਖਤਾ ਅਤਿਤਿਸਨਾਉਂਡੇਕੀਠੰਝਾ ਨਦਰਿਕਰੇ
 ਧੀਪਾਧੀਗਿਨਿਉਂਦੇਖਾਲੇਤਿਉਂਦੇਖਾਂਧੀਗ ॥ ੩ ॥ ਨਦਿਉਤਨੁਜਾਇਗਨਨਾਹਿਬੋਖਭਾਪਉ
 ਏਪਦੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੀਪਾਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਦੈਨਪੀਐਕਰਿਗੁਰਪੀਗ ॥ ਸਚਿਸਮਾਵੇਹੋ
 ਸਰੀਗ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲ १ ॥ ੩ ॥ ਅਰੁ
 ੨ ॥ ਏਧੇਏ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਹੋਆਪੇਆਪੇਭਰਮਭਲਾਏ ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੇ
 ਨਿਤੁਭਵੈਤਿਤੁਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਦਤਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਆਪਣੁ
 ਏਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਭੋਲੀਐ ॥ ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਪਾਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆਮਰਿਗੀ
 ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸਾ ॥ ਏਹੁਤਿਗੁਣਮਾਇਆ
 ਨਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੇਜਾਣੈਚੁਕੈਮਨੁ
 ਅਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਹਮਦੀਨਖੁਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿਤਾਕਰਹੁਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁਇਆਲਕ
 ਹਿਰਾਸੁਰਾਸਾਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਹੋਹਿਤੁਅਪਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਵ
 ਖਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧੁਸੁਹੁਕੇਈਐਸਾਕਰਿਦੀਨਾਰਾ ॥ ਨਿਉਂਜਲਉਹਰਿਉ
 ਪਰਿਛੇਨਬੁਝਬੁਝਤੇਸਾਇਹੁਸਮਾਗਾ ॥ ਨਿਸਤੇਹੋਅਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਕੁਕਿਗਾਇਆਪਾ
 ਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲ ੩ ॥ ਨਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਅਸੇਮੇਲਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲ
 ਇ ॥ ਸਚੀਤੁਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖੇਗੁ
 ਰਵੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਹੁਕਮੁਮੀਨਿਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭੁਣਾਆਪਣਾਭਾਵਦਰਿਸਮਾ
 ਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਖਿਅਨੁਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੋਨਹਰਿਭੁਗਤਿਨਭਾਇ
 ॥ ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਰੇਨਹੋਵਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਗਿ ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਖੀਐਪਾਇਐਕਿ

ਰਤਿ ਛਿਰਾਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਢਿ ਐ ਮਨ ਮਰਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਤਿਸ ਵੀਕੀ
 ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਕਹਣਾ ਕਿਹੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਦੁਸਹੋਇ ਆਸ ਚੋਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮੇਰ
 ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਮੁਖ ਮੁਖੀ ਚਉਥੈ ਵੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ਐ ਸਬਦੇ ਕਾਰ
 ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਰਹਿ ਸੇਠਾ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਈ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਨਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਸਗੋਂ ਤਉ ਪਜੈ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਈ
 ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਦਾ ਦਿਛੁ ਤੇ ਛਿਰਹਿ ਕੇਇ ਨ ਕਿਸੀ
 ਨਾਲਿ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਛੁ ਰੋਗੁ ਹੋ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਦਿਛੁ ਨਹਿ
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਨਾਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੀਰਾਗੁ॥ ਇਕਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਆਖਖ ਸੇਰੁ ਗਤਿ ਭੁੰਡਾਗੁ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਨਾਦੁ ਦਾਕਿ
 ਸੁਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰੁ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨਦਰੀ ਪਾਇ ਆਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਉਚੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੪॥ ੩॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਮੁਖ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਰਾਇ ਦੁਸੈ ਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰ
 ਮਪਦੁ ਪਾਇ ਆਵੁ ਠੀਵੁ ਡਿਠਾਈ ਹੋਈ॥ ਅਨਿਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋ
 ਈ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਦੀਰਾਗੁ॥ ਤਨਿ ਕੂੜੁ ਕੂਟਿ ਬੁਝਉ ਮੈ ਧਿਖੁ ਤਿਸ ਨਾਚਲਦੁ ਰਿ
 ਦੈ ਸਮਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੇਈ ਨਾਹੀ॥ ਜੀਅ ਦਾ
 ਨੁਦੇਇ ਤਿਪਤਾ ਸੇਸ ਚੋਨਾ ਮਿਸਮਾਹੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ਆਰਿ ਅੰਤ ਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
 ਪਿਲਗਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੋਇ ਆਹਿ ਰਾਇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ
 ਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਪੀ ਐ

ਸਾਹਿਗਪਾਣੀ॥ ੩॥ ਆਦਿ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧॥ ਗੋ
 ਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹੀ ਮਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀ ਜੋ ਵਿਚੁ ਹਿ
 ਧੁਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੪॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਂਅ
 ਅੰਤਿ ਤੁਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਮੈਨਿ ਨ ਕਉ ਪੁਗਿਆ ਮਨ
 ਧਿਆਇਈ ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੋਪਰਧਨ ਮੈ ਸਭਿ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਥਰੁ ॥ ਗੁਰ
 ਦੀ ਚਾਗਿ ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੀਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਖਿਅ ਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿਧੁ ਧੁਧਾਏ ॥ ਏਕੁ
 ਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਾਣੀ ਸਥਰੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਦਲਾਇ ॥ ਮੇ
 ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਥਰੁ ਸੁਖੁ ਅਤਿ ਰਿਸਦੁ ਨਿਬਰੈ ॥ ਜੀ
 ਤੇ ਰੋਗ ਲਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਖਿ ਕਰੇ ਨਚੁ ਕੈ ਦੁਜੈ ਕਉ ਦਿਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾ ॥ ਜੀ
 ਹਿਧਿ ਧਿਆ ਮਨਿ ਰਤੇ ਧਿਰ ਬਾਜਨੁ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਇਹੁ ਦੇਲਾ ਛਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ॥ ਮੇ
 ਸਰਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਕਰੇ ਨ ਧੁਧੈ ਦਿਸਣਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਲੈ
 ਰਤੇ ਸੇ ਉਪਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਥਰੁ ਦੀ ਚਾਗਿ ॥ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਖਿਅ ਧਿਆਈ ॥
 ਉਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਤਿ ਉਤਮ ਉਤਮ ਧਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ
 ਕੁਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਇਹੁ ਸੁ
 ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਧਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਇਆ ॥ ਅਤਿ ਰਿਦੁ ਸਿਅ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਗੁਰ ਮੇਰੇ
 ਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਸੇ ਦੇਵੈ ਲਾਇਆ ॥ ੪॥ ੫॥ ਈ ॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹ ਮਹਲਾ ਸੁਖਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਥਰੀ ਚੁਕੈ ਅਭਿ ॥ ਏਕੁ
 ਮਾਨੁ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਰਸਰੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਿਸਾ ਚੀਰ ਰਗ ਹਿਧਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਧਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿ ॥ ਮੇਰੇ

ਨੁਲਗੋਸਰਹਰਿਸਿਉਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਏਰਾਗੀਹਰਿਰਗਗਸਾਨੀ
 ਪਾਦਹਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਇਹਮਨੁਖੇਲੈਹੁਕਮਬਾਧਾਧਾ॥ ਇਕਪਿਨਮਹਿਰਹਰਿਸਭਿਰਿਅ
 ਏ॥ ਜਾਂਅਧੇਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਪੁਰੁਸਾਚਾਤਾਇਹਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਦਸਿਆਵੇ॥ ੩
 ॥ ਇਸਮਨਕੀਧਿਪਿਮਨੁਜਾਣੈਧੁਧੈਸਧਦਿਦੀਚਗਿਨਿਕਨਮੁਪਿਆਇਸਦਾਤੁਤ
 ਉਸਾਗਗੁਜਿਉਪਾਦਹਿਪਾਗਿ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਤਿਤਿਸ
 ਕੇਅਟਿਅਟਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ ਏਕਭੁਧਿਨੁਮੇਅਦਰੁਨਜਾਣਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥
 ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਹਉਲਿਦਲਾਈ॥ ਅਦਿਸਦੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਕਰਤਾਗੁਰਕੈਸਥ
 ਦਿਹਰਿਪਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੇਏਕਲਿਦਲਾਗੋਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਕੁਮਭੁਭੁਗੋਏਕਨਾਮਿਲਿਦਲਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਦੈਗਤਿ
 ਮਤਿਤਧੀਪਾਈ॥ ਕੇਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਧੁਧਾਏਤਿਨਰਾਮਨਾਮਲਿਦਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਗਜਹਦੇ
 ਖਤਹਏਕੇਸੇਈ॥ ਇਹੁਗੁਰਮਤਿਧੁਪਿਪਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਅਪ
 ਗਦਾਈ॥ ੪॥ ੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਨੁਖਨਿਵਾਰਣੁਸਥਰੇਪਾਇਆਜਾ
 ਈ॥ ਭੁਗਤੀਰਤੇਸਦਏਰਾਗੀਨਰਿਸਾਨੈਪਤਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਹਰਉਸਮਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਦਲਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਅਤਿਅ
 ਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਧੁਧਾਈ॥ ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਬੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿ
 ਦਲਾਈ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਥਰਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਨਿਨੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਦੁ
 ਦਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾਰੇਲਾਏਸੇਸਚੁਹਰਿਅਸਮਾਈ
 ਨਾਨਕਨਾਮਧਿਨਕੇਦੀਕਿਛੁਨਾਜੀਨਾਮੇਦੇਦਿਵਤਿਆਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥
 ਹਉਮੈਧਿਖਮਨੁਮੇਹਿਆਲਦਿਆਅਜਗਰਭਾਗੀ॥ ਗਰਨੁਸਥਰੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੈ

ਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਨਹੇਹਉਮੈਮੇਰੁਖੁਭੁਗੀ॥ ਇਉਰੁਦਨਲੁਸਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਗਰ
 ਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਮੇਰੁਪਸਾਰਸਭੁਦਰਤੈਆਕਾਗੀ॥ ਤੁਰੀ
 ਆਗੁਣਸਤੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਨਰਗੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਚੰਦਨਗੀਪਸੁਰੀਪਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬ
 ਹਕਾਗਿ॥ ਹਰਿਜਨਕਰਣੀਉਤਮੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥ ੩॥ ਫਿਪਾਫਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁ
 ਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧੰਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਮੁਮਰਾਰਿ
 ॥੪॥ ੫॥ ਮਲੁਰਮਹਲਾ ੩॥ ਪਧਰੁ ੨॥ ਇਉਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਉਮਨੁਉਰਸੀ॥ ਕਿਇਉਮ
 ਨੁਅਦਹੁਨਸਦਾਅਵਿਨਾਸੀ॥ ਕਿਇਉਮਨੁਚੰਦਲੁਕਿਇਉਮਨੁਧੇਰਾਗੀ॥ ਇਉਮਨਕਉਮਮਤ
 ਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਪਠਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਦਰੁਕਿਥਹੁਤਾਪਨੁਹਿਉਠਾਦਹਿ
 ਰਾਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਬੁਝਹੁਭਾਈ॥ ਸਦਰਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਸੇਪੀਠਿਤੁਨੇਤਿਹਗੁਣਕੀਪ
 ਰੁਝਿਤਾਗੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਏਕੇਨਾਮੁਦਖਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਉਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀ
 ਸੁਧੋਗਇ॥ ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਧਾਣੁ॥ ਸੇਪੀਠਿਤੁਦਰਗਹਪਰਦਣੁ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੇਏ
 ਕੁਦਖਾਣੈ॥ ਜਾਏਕੇਏਖੈਤਾਏਕੇਜਾਣੈ॥ ਜਾਕੇਧਖਸੇਮੇਲੇਸੇਇ॥ ਐਥੇਉਥੇਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ ੪॥
 ਕਹਤਨਾਨਕਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਅਕੇਇ॥ ਸੇਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਗਰਿ
 ਗੁਣਗਾਵੈਸੇਇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਧੇਰਕੀਛਿਰਿਕੁਵਿਨਹੋਇ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੦॥ ਮਲੁਕੁਮਹਲਾ ੩॥
 ਕੁਮਿਕੁਮਿਜੇਨਿਮਨਮੁਖਭੁਰਮਾਈ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜ
 ਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਅਮਹਲੁਪਰਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿ
 ਆਇ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਝਬਿਧਾਏਇਆਕਉਡੀਬਰਲੇਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪ
 ਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਗੁ॥ ਅਤਿਹਿਭੁਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧੰਗੁ॥ ਭੁਵਨਲੁਸਥਦਿਲੀਪਾਵ

ਟੁਹਾਗਾ। ਟਹਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਾਚੈਆਗੁ॥੨॥ ਘਰੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥
 ਧਿਨੁਗੁਰੁਕੁਰਮਿਭੁਲੈਘਰੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਤਾਘਰੁਮੇਰੁਪਾਇਆ॥ਟੁਜੈਭੁਇ
 ਮਨਮੁਖਿਨੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅਥਾਗਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲ
 ਹਾਹਾਜਗੁਰੁਜੁਗਿਹਰਿਵੇਪਰਵਾਗਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਂਸਦਹ
 ਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰੁਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੇਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਹ
 ਹਉ॥ਮਾਇਆਮੇਰੁਅਗਿਆਨੁਗੁਧਾਗਾ॥ਮਨਮੁਖਮੇਰੇਮੁਗਧਗਵਾਗਾ॥ਅਨਦਿਨੁਪੰਧ
 ਕਰਤਦਿਹਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਦਲਾਈ॥
 ਕੁੰਡਲਲਾਜਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੇਕਿਛੁਹੈਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਹਸੁਪੀਛੈਰਸਨਰਸਾਇ॥
 ੩॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਧੁਸੁਈ॥ਆਪੇਧਖਸੇਦੇਵਤਿਆਈ॥ਜੇਪੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਦਿਛੁ
 ਤਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੩॥੧੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩॥ਰਸਨਾ
 ਨਾਮੁਸਕੁਕੇਈਕੋਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਯੋ॥ਬੰਧਨਤੇਰੇਮੁਕਤਿਪ੍ਰਰਿਹੋਹੇ॥ਗੁਰਸਬ
 ਦੀਅਸਥਿਰੁਪ੍ਰਰਿਧੋਹੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੇਸੁਕਰੀਜੋ॥ਲਾਗਕਲਗੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰ
 ਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਦੀਜੋ॥੧॥ਹਉਉਂਘਾਧੀਹਾਧਿਨੁਖਿਨੁਖਿਲਲਾਇ॥ਧਿਨੁਖਿਰ
 ਦੇਖੋਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਦਿਛੁਨਾਸਹਿਆਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਯੋਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥
 ਨਾਮਹੀਲੁਧਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਤਿਸਨਾਜਲਿਆਭੁਖਨਜਾਇ॥ਤਿਕੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆ
 ਜਾਇ॥ਘਰੁਧਿਧਿਥਾਥਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੇਗੁਣਘਾਟੀਘੇਰਧੀਰਾਗਾ॥ਧਿਧਿਅਮੋਲੁਧਿ
 ਧਿਆਪਾਗਾ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਠਿਰਿਹੋਇਖੁਆਗਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣਉਰਿਧਾਗਾ॥੪॥

ਗੁਰੁਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ। ਗੁਰਬਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਕੋਇ। ਚਰਨਗਿਸੇਭੁਨਿਰਮਲਜਨੁਸੇਇ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਕੋਇ। ੫॥੪॥੧੩॥੨੨॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗਮਲਰਮਹਲ ੪॥੫੨ ੧॥ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਅਨਦਿਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਓਹਿ
 ਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਦਿਸਾਗੀ। ਸਭੁਆਸਮਨਸਾਧੰਧਨਤੁਟਹਰਿਹਰਿਪੂਰੁਕਿਰਪਾਪਾ
 ਗੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਗੀ। ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਮਿਓਜਨੁਹਰਿਭੋਰਿ
 ਓਧਨਦਾਗੀ॥੧॥ਰਹਉ। ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਦਿਸਾਭਿਅਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੈਕੁਲਿਪ
 ਰਸੁਤਿਨਕਰੀ। ਅਹੁਤਿਸੁਖਿਪਦਾਕਰਿਮਹਤਾਗੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਨਿਮਿਲਾਦਹੁਗੁਰਮ
 ਪੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਮਿਹਰਿਓਰਿਧਾਰੀ। ਗੁਰਤੀਠੈਗੁਰਕਾਮਿਖੁਬਿਗਮੈਨਿਓਧਾਰਿਕਦੇ
 ਖਿਮਹਤਾਗੀ॥੩॥ਪਨਪਿਰਕਾਇਕਰੀਸੀਗਿਦਾਸਾਦਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਗੀ। ਗੁਰਿਪੁ
 ਰੋਹਉਮੈਭੀਤਿਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਧਨਦਾਗੀ॥੪॥੧॥ਮਲੁਰਮਹਲ ੪॥ਗੀਗਾਨੁ
 ਨਾਗੋਦਾਦਗੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਤਾਈ। ਕਿਲੁਦਿਖਮੈਲੁਕਰੇਪਰੇਹਮੈਰੋਦਿ
 ਚਿਹਮਗੀਮੈਲੁਸਾਪੁਕੀਪੁਰਿਗਦਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਅਠਸਠਿਮਨਨਾਈ। ਸਤਿਸੰਗਤਿਕੀ
 ਪੁਰਿਪਰੀਉਤਿਨੇਤੀਸਭਿਨੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਦਾਈ॥੨॥ਰਹਉ। ਜਾਹਰਨਦੀਤਪੇਭਾਗੀਰ
 ਖਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ। ਕਾਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚਰਦਤਗਾਉਮਿਸਿਹਰਿਜਨਸੇਭਾਪਾਈ
 ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੇਚਹਿਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਤਾਈ। ਹਰਿਕਾਸੀਤਮਿ
 ਲੈਗੁਰਸਾਪੁਲੈਤਿਸਕੀਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤਮਗੀਮੈਰੇਸੁਆਮੀਸਭ
 ਤਿਤਨੀਲੇਚੈਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਤਾਈ। ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸਸਾਪੁਪੁਰਿਦਹਰਿ
 ਪਾਰਿਲੀਘਾਈ॥੪॥੨॥ਮਲੁਰਮਹਲ ੪॥ਤਿਸਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ। ਜਿਸੁਗਰਿ
 ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ। ਤਿਸਕੀਭੁਖਦੁਖਸਭਿਉਤਰੈਜੇਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿ

१॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਪਿਆਵੈ ਭੁਵਸਾਗਰਿ
 ਪਾਰੁ ਪਰੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਏ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਹ
 ਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਸੁ ਭੁਵਰਾਮਤਿ ਮੇਲੁ ਹਰੈ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ
 ਭੁਖ ਲਕਾਨੀ ਜਨ ਤਿਪਤੈ ਜਾਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨ ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ਹ
 ਰਿ ਬਿਸਰਤ ਛੁਟਿ ਮਰੈ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਦੇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧ
 ਰੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਭੁ ਤਨ ਕੀ ਭੁਖ ਟਰੈ ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ
 ੪ ॥ ਜਿਤ ਨੀਜੀ ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੇਤਿ ਤਨੇ ਸਿਰ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ
 ਦੀ ਨਵਨਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬੋ
 ਲਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੀ ਭਾਈ ਹਰਿ ਭੁਭਿ ਜਲ ਜਗਤੁ ਤਗਾਵੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
 ਕਉ ਜਨੁ ਪੁਜੈ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਜਦੁ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਗਾਵੈ ॥ ੨॥ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅਪੁਲੇ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਛੁਲੇ ਤੇਰਾ
 ਵੈ ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪੁਜਹਿ ਮਨੁ ਸਰੇਵ ਹਿੰਸੁ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦੇ
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੀ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਪਾਦਪ
 ਟੈ ਬਰਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਤਿਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸਿੰਚਹੁ ਤਿਸੁ ਪੁਨਿ ਕੀ ਟਿਰਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੪॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਉ ਪਰਤਾਪਿ ਹਰੀ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਭੁ
 ਲੇਤਿ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ੪॥ ੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨ ਕੇ
 ਹੀ ਅਰੋ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਤ ਭੁਲੇ ਭੁਲ ਭਾਤਿ ॥ ਸਿਨੁ ਦੇਖੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗ
 ਮੈ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਤਾ ॥ ੧॥ ਗਿਆਨੀ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿ
 ਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭੁ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਮੁਖਾਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾ
 ਧਸ ਖਾਜਨ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧੁ ਭ੍ਰਿਨੁ ਭ੍ਰਿਨੁ ਕਾ

ਏਥੇ ਹੀ ਸੁਲਾਤਿ ਉਦਹੀ ਤੇ ਉਦਿਕਾਏ ਸਾਧੁ ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਕ
 ਰਿਹਿ ਰਹੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰੀ ਨਤ ਕਪਟ ਕਮਾਤਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੇ ਉਇ
 ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਤਿ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜ
 ਨ ਮਹਿ ਆਪੁ ਰਖਾਤਿ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗਰੁਨਾਨ ਕਸਮ ਦਰਸੀ ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤ ਤਿਤੁਰੀ
 ਤਗਾਤਿ॥ ੪॥ ੫॥ ਮਾਰਮਹਲਾ ੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਜਪ ਲਾਇਆ॥ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡੁ ਭਾਰੀ ਸੀਰਿ ਸਾਧੁ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥
 ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨੰਦ ਭੁਇਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਕਾ ਕੁਮਭੁ ਉਗਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਇਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ
 ਸੀਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਮਇਆ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਹਉਮੈ
 ਰੋਗੁ ਗਇਆ॥ ੨॥ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਪਿਆ ਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕਾ
 ਸੁਣੁ ਭੁਇਆ॥ ਉਇਆ ਪਿਤਰੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭੁ ਤਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲ ਭੂ ਪਾਰਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਉਪਾਇਆ ਸਤੁ ਜਗਤੁ ਧੁਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੁਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਭੁਖ ਦਾ ਕਾਇ ਲਇਆ॥ ੪॥ ੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹ
 ਲਾ ੪॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤਿਸ ਨਾ ਕੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਨਮੁ ਮੁਖ ਮੂਰੁ ਜ
 ਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
 ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਪਛਤਾਈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਸ਼ੇਤਿ ਸਹਿਨ ਚੇਤ ਹਿਧਿ ਗੁਜੀ ਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪਾਈ
 ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਪਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭੁਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ
 ਜਲ ਜਾਈ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭੁਖੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲ ਜਾਈ॥ ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ
 ਬੁਧਿ ਭੁਈ ਮਾਤਿ ਮਾਧਿ ਮਲੇ ਭੁਲ ਹਰਿ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੰਨ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਇ

ਆਜਮਪਕਰੇਬਿਲਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮਮਗੋਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁ
 ਭਾਈ॥ ਨਾਮਨਿਸ਼ਾਨੁਵਸਿਆਅਤਿਰਿਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈ
 ਦਿਨੁਰਾਤੀਏਕੁਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਮਪਦਾਰਥਸਹਜੇਪਾਇਆਇਹੁਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਊਸਦਬਲਿ
 ਜਾਈ॥ ਮਨਤਨੁਅਰਪਿਰਖਊਸਭੁਆਗੇਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪ
 ਕਰਹੁਗੁਰਪੂਰੇਆਪੇਲੇਹਮਿਲਾਈ॥ ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਵਬੋਹਿਬਾਨਾਨਕਪਾਰਿਲੀ
 ਘਾਈ॥ ੪॥ ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ॥੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਹਰਿਜਨਬੋਲਤੁਸੀਰਾਮਨਾਮਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਤਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਧਨੁ
 ਬਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤੁਹੈਨਹੀਚੋਗੁ॥ ੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਬੋਲਤੁਦਿਨੁਰਾਤੀ
 ਸੁਨਿਘਨਿਹਰਕੀਘੋਗੁ॥ ੨॥ ਜੇਬੋਲਤੁਹੈਮ੍ਰਿਗੁਮੀਨਪਖੇਰੁਸੁਬਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀ
 ਹੋਗੁ॥ ੨॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੁਟਿਏਓਜਮਕਾਸਭੁਸੋਗੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧॥ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੋਬਡੁਭਾਗੀ॥ ਹਰਿਕਾਪਥਿਕੋਊਬਤਾਵੇਹਉ
 ਤਾਕੋਪਾਇਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਮਾਰੋਮੀਤਸਖਾਈ॥ ਹਮਹਰਿਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
 ਗੀ॥ ਹਮਹਰਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਊਰਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ॥ ੧॥
 ਮਨਮੋਹਨਮੇਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦਬੋਗਗੀ॥ ਹਰਿਦੇਖੇਸੀਵਤੁਹੈਨਾਨਕਇਕੁ
 ਨਿਮਖਪਲੋਮੁਖਲਾਗੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੩੧॥

ਰਾਗਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ॥੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਕਿਆਤੂੰਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂੰਚਿਤਵਹਿਕਿਆਤੂੰਕਰਹਿਊਪਾਏ॥ ਤਾਕਊਕਹਹੁਪਰਵਾਹਕਾ
 ਹੁਕੀਜਿਹਰੋਪਾਲਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਬਰਸੇਮੇਪ੍ਰਸਖੀਪਰੁਪਾਹੁਨਆਏ॥ ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿ

ਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਸਮਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੁਭੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿ
 ਜਨਮਿਸਦਾਏ॥ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਾਹੁਦਿਲਾਵਹੁਭੋਗੁਹਰਿਗਏ॥੨॥ਦਸਵਬਿਦਾ
 ਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇਹਿਮਦਿਰੁਪਰੁਅਪਨਾਏ॥ਜਾਕਊਗੁਹਲਾਲਰੀਗੀਓਆਇਆਤਉਮੇਸ
 ਕ੍ਰਿਸੁਖਪਾਏ॥੩॥ਸੀਤਸਭਾਊਦਗੁਰਪੁਰੇਧੁਰਿਮਸਤੁਕਿਲੇਖਲਿਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਰੀਗੀ
 ਲਾਪਾਇਆਇਕਰਿਦੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥੪॥੧॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਬੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿ
 ਬਾਰਿਕਸਬਹੋਤੇਬਿਨੁਖੀਰੋਰਹੁਨੁਸਾਈ॥ਸਾਰਿਸਮਾਇਮਾਤਾਮੁਖਨੀਰੋਤਬਊਹੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਘਈ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਪਿਤਾਪ੍ਰਭਦਾਤਾ॥ਕੁਲਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਮਾਨਠਉਰਨਾ
 ਹੀਜਹਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਚਲਮਤਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਲੈ॥ਆਤਪਿ
 ਤਾਕੈਠਿਲਾਇਗਾਖੈਅਨਦਸਹਜਤਬਖੇਲੈ॥੨॥ਜਿਸੁਕਾਪਿਤਾਤੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿ
 ਕਭੁਖਕੈਸੀ॥ਵਨਨਿਧਿਨਾਮਨਿਧਾਨੁਗਿਹਤੇਰੈਮਨਬਾਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੨॥ਪਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲੁਅ
 ਗਿਆਇਹੁਦੀਨੀਬਾਰਿਕਮੁਖਿਮਾਂਗੈਸੋਏਲਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਦਰਸੁਮੁਭਚਾਹੈਮੋਹਿਰਿ
 ਦੈਹਸਹਿਨਿਤਢਰਨਾ॥੪॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਗਿਅਹੁਰੁਕਰਿਅਤ
 ਜਿਊਸਗਲਅਦੇਸਾ॥ਕਾਰਜੁਸਗਲਅਰੀਕ੍ਰਿਓਪਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੇਸਾ॥੧॥ਸੁਨੀਮੈਬ
 ਜੈਬਾਜਸੁਗਵੀ॥ਭੋਰੁਭਵਿਆਮੇਧ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਗਿਹਮਗਿਲਸਹਲਾਵੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁ
 ਆਲਾਇਸੁਵਾਰੇਥਾਨਾਪੁਛਉਸੀਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤੁਖੋਜਤੁਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿਓਭੁਗਤਿਕਰਉਨਿ
 ਵਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਆਇਬਸੇਗਿਹਿਅਸਨਿਤਬੁਹਮਮਗਿਲਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜ
 ਨਮੇਰੇਭੁਏਸੁਹੇਲੇਪੁਛਪੁਰਾਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਭੁਏਅਨੰਦਾਗੁਰਿਕਾਰਜੁ
 ਹਮਰੇਪੁਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਰਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਛੋਠਿਨਜਾਈਦੁਰੇ॥੪॥੩॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ
 ੫॥ਗਾਜੁਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਤਕਰਿਏਖੁਜੁਠਰਕਉਕਉਭਰਤੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਛੋਠਿਆਨ
 ਕਉਪੁਜਹਿਅਤਮਘਾਤੀਰਹਤੇ॥੧॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਰਤਿਤੇਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰੁ

ਮੇਥਹੁਜੁਨੀਵੇਕਨਕਾਹੁਧਰਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਸੁਆਮੀਆਨਕਉਚਿਤਵਤਮੁਕੁਮੁਗਧ
 ਖਲਖਰਤੋ॥ਕਾਗਰਨਾਵਲੰਘਾਵਹਿਕਤਸਾਗਰੁਬਿਥਾਕਬਤਹਮਤਰਤੋ॥੨॥ਸਿਵਬਿਰਚਿਅਸੁ
 ਰਸੁਰਜੇਤੇਕਾਥਾਮਗਨਿਮਹਿਜੁਰਤੋ॥ਨਾਨਕਸਰਨਚਰਨਕਮਲਕੀਤੁਮਨੁਰਹਾਪੁਕੁਕਰਤੋ॥੩॥
 ੪॥ਗਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ॥੧॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਏਇਬੈਗਰੀ
 ਤਿਆਗੀਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿਹਮਾਰੀਲਾਗੀ॥੧੭ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੇਸੀਗਿ
 ਮੋਹਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹੀਜਾਗੀ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਕੁਏਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੀਗਿਰਾਗੀ
 ॥ਇਹਮਨਦੇਇਕੀਏਸੀਤਮੀਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਭੁਏਬਨੁਭਾਰੀ॥ਮਹਾਂਸੁਖਪਾਇਆਬਰਨਿਨਸਾਕਉਰੇਨ
 ਨਾਨਕਜਨੁਪਾਗੀ॥੨॥੧੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਮਾਈਮੋਹੀਪ੍ਰੀਤਮੁਏਹਿਸਿਲਾਈ॥ਸਗਲਸਹੇ
 ਲੀਸੁਖਭੁਰਿਸੁਤੀਜਿਹਪਾਰਿਲਾਭੁਸਾਈ॥੧੭ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਵਗੁਨਪ੍ਰਭੁਸਦਾਦਇਆ
 ਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਿਆਚਿਤੁਗਾਈ॥ਕਰਉਬਰਾਬਰਿਜੋਪ੍ਰਿਅਸਿਗਿਰਤੀਇਹਹਉਮੈਕੀ
 ਚੀਠਾਈ॥੨॥ਭੁਈਨਿਮਾਲੀਸਰਨਿਇਕਤਾਕੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਰਖਸੁਖਦਾਈ॥ਏਕੁਨਿਮਖ
 ਮਹਿਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖਕਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਰੋਨਿਬਿਧਾਈ॥੨॥੨॥੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਬਰ
 ਸੁਮੇਘਜੀਤਿਭੁਬਿਲਮਨੁਲਾਊ॥ਬਰਸੁਪਿਆਰੇਮਨਹਿਸਧਾਰੇਹੋਇਅਨੰਦਸਦਾਮਨਿਚਾਊ॥ਹਮ
 ਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਆਮੇਰੇਤੋਕਿਉਮਨਦੁਬਿਸਾਰੋ॥ਇਸਤ੍ਰੀਰੁਪਚੇਰੀਕੀਨਿਆਈਸੋਭੁਨਹੀਬਿ
 ਨੁਭਰਤਾਰੋ॥੧॥ਬਿਨਉਸੁਨੈਉਜਬਠਾਕਰਮੇਰੈਬੋਗਿਆਏਓਕਿਰਧਾਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੈ
 ਬਨਿਓਸੁਹਾਗੋਪਤਿਸੇਭੁਭੁਲੇਅਚਾਰੋ॥੨॥੩॥੨॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਚਾਨਾਮੁਪਿ
 ਆਈ॥ਦੁਖਵਰਦਬਿਨੁਸੈਭੁਵਸਾਗਰੁਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਰਿਏਬਸਾਇ॥੧੭ਰਹਾਉ॥ਵਸਮਨਹ
 ਤੇਵੇਖੀਸਭਿਦਿਆਪੇਹਰਿਸਰਲਾਈਆਇਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਹਾਬਦੇਗਖਿਓਨਾਮਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਓਵਿਖਸਭਿਕਾਏਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਆ॥ਗੁਲਨਿਧਾਨੁ
 ਨਕਮਨਿਵਸਿਆਬਹੁਤਿਦੁਖਨਬੀਆ॥੩॥੪॥੫॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਪਾਨਪਿਆਰੋ॥ਮੇਮਕੁਗਤਿਅਪਨੈਨਾਮੁਦੀਜੈਦਇਆਲੁਅਨਗਹਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿ

ਮਰਊ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਿਏ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਪਹਿਕਰ ਉਥੇ ਨੀਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿ
 ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਛਰਤੁ ਮਰਨ ਸੀਵਨ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕੀ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨੁ
 ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥ ਅਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਿ ਉਥ
 ਨਿਆਈ ॥ ਰਾਜਾਰਾ ਮਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਉਥੁ ਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿ
 ਸਰਨ ਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨ ਦੇਂ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੈਤੁ ਕੁਇ ਓਪੁਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੁਏ ਸੀਤ ਸਹਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਤਰਿ ਉਸੀ ਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੁਏ ਸਾਗ
 ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਮਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਕਿਹਰ ਬਰਸਿ ਸਗ
 ਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਪ੍ਰੀਤ ਮਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਅਨੰਦ ਮਗਿਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸੁਭੁ ਝੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਜਨਮ
 ਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤੁ ਹੁਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੀ ਜਨਗਤ ਉਚਰਨ ਕਮਲ
 ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ਅਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਓਪੁਰੁ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੧
 ॥ ਅਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛਰਤੁ ਕਿਉਂ ਜੀਵੇ ਉਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਿ ਹਿਉ ਲਾਸੁ ਆਸੁ ਮਿਲ ਬੇ
 ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤਿ ਨ
 ਕਉ ਅਤਿ ਰਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
 ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗੁ ਦੀਸੁ ਰਘੇਖਤੁ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿ ਓਸ ਭੁਅਤਿ ਰਿਸ
 ਰਬ ਰਹਿਆ ਭੁਰਪੁਰੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਅਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭੁਜਨ ਕਉ ਨਕ
 ਓਨ ਨਤਾਰੇ ॥ ਖਗੁ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਬਗਹਤੁ ਨ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁ
 ਲ ਦੇਤ ਕੁਲ ਜਖ ਕੰਨ ਰਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭੁਜਨ ਕਰੈ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖ
 ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਇਨ ਤੇ ਭੁਏ ਨਿਗਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਜ
 ਪਹਿਕਰ ਲਾਮੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਬਲਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੩ ॥ ਅਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸੁ

ਮੇਥੈਸਿਓਹਰਿਹਾਟਾਨਾਮਗਸਿਸਾਯਕਰਿਸਨਸਿਓਜਾਉਨਜਮਕੈਪਾਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਧਾਰਿਅਨਗ੍ਰਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਾਖੇਕੁਮਕੇਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹਮੁਕੁਪਾਇਆਲਾਹੇ
 ਚਰਨਨਿਪਿਖਾਟਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚਤੁਅਬਿਨਾਸੀਕਿਲਬਿਖਕਾਏਹੇਛਾਟਾ॥
 ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਏਦਾਂਸਨਾਨਕਬ੍ਰਹਿਰਿਨਜੋਨੀਮਾਟਾ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
 ॥ਬ੍ਰਹਿਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹਿਗਨੋ॥ਕੋਟਿਅਧੇਕੋਊਬਿਰਲਾਸੇਵਕੁਪੁਰਨਕੁਗਤੁ
 ਚਿਗਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਤੋਲਿਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਤਨੁਪਨ੍ਹੋਤਬਿਗਨੋ॥ਲੋਗੁਦ
 ਗਇਕਰਤਨੁਠਗਿਆਈਹੋਤੇਸੀਗੁਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਪਿਖੀਨਦੀਨਨੀਚਇਹੁਸੰਕਟ
 ਠਿਗਿਆਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਹਨਪੁਕੁਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਮਾਨੋ॥੨॥੧੫॥੧੧॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਗੀਆਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿ
 ਲੀਨੇਮੇਰੇਪੁਕੁਓਕ੍ਰਿਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਤਿਰਸਾਮੀਸਭੁਮਹਿਵਰਤੋਤਾਤੁ
 ਓਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੀਗਿਸਗਈਛੋਡਿਨਜਾਈਪੁਕੁਦੀਸੈਸਭੁਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥ
 ਨਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨ
 ਕਪੁਕੁਸਰਲਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇ
 ਚਰਨਦਰੀਜੋ॥ਦਰਸਪਿਆਸੁਮੇਰੇਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿਪਖਿਲਗਾਇਮਿਲੀਜੋ॥
 ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤੁਖੋਜਤੁਮਾਰਗਿਪਾਇਓਸਾਧੁਸੇਵਕਰੀਜੋ॥ਧਾਰਿਅਨਗ੍ਰਹਸੁ
 ਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮਮਹਾਂਰਸੁਪੀਜੋ॥੧॥ਕ੍ਰਾਹਿਤਾਹਿਕਰੀਸਰਨੀਆਏਜਲਤੁਓ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੋ॥ਕਰਿਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸੁਅਪਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੋ॥੨॥੧॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ਪੁਕੁਓਕੁਗਤਿਬਛਲਬਰਦਾਇਓ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰ
 ਨਲਦੀਨੇਅਪਨੇਸੁਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਾਰਕੀਨੋਸਭੁਸ
 ਗਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕੀਠਿਲਾਇਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਾਖਿਓਤਾ

ਤੀਵਾਉਂਨਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗੀਕਾਰਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਬ੍ਰਮਭੁਓਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥
 ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸੁਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸੁਦਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥
 ਰਾਗੁਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੫ ॥ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੨ ੧ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੇਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੇਗੁਣੀਅਥਿਸਥਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਏ
 ਬੇਟਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰਰੋਪ੍ਪੋਰਅਧਿਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁ
 ਖਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਅਪਣਾ
 ਖਸਮੁਧਿਆਇਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰ
 ਕੇਗੁਣਅਨੰਦਿਨੁਨਿਤਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਧ੍ਰੁਤਿਕਰਉਇਸੁਨਾਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹ
 ਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਬੇਹਿਬਭੁਵਜਲਤਾਰਣਹਾਗੁ॥ਗੁਰਭੇਦਿਐਨਹੋਇਜੇ
 ਨਿਅਉਤਰੇ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਜਨੁਪਦੇ॥ਜਾਕਉਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੂਰਿਆਏ
 ॥੩॥ਗੁਰਮੇਰੀਜੀਵਨਿਗੁਰਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੇਰੀਵਰਤਣਿਗੁਰਪਰਵਾਰੁ॥ਗੁ
 ਰਮੇਰਾਖਸਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥੧

॥੧੯॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੇਬਰਨਹਿਰਦੇਸਾਏ॥ਕਰਿਵਿਰਪਾਪੁਤਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਬਉਲਏਪੁਕੁਲ
 ਏ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਇ॥੧॥ਕਰਿਵਿਰਪਾਪੁਰਨਸੁਖਦਤੇ॥ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਚਿਤਿ
 ਆਵਹਿਅਠਪਹਰਤੇਰੇਰੀਗਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਨੁਸੁਨਨੁਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾਹੁਕਮੁ
 ਬੁਝੈਸੇਸਾਂਚਿਸਮਾਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰਾਨਾਉ॥ਤੁਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥੨॥ਦੁ
 ਖਸੁਖਕਰਤੇਹੁਕਮੁਰਜਾਇ॥ਭਾਣੈਬਖਸਭੁਣੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ਦੁਹਾਮਿਰਿਅਕਾਕਰਤਾ
 ਅਪਿ॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਂਈਤੇਰੇਪਰਤਾਪਾ॥੨॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਤੁਰੇਜਾਣਹਿ॥ਤੁਅਪੇਬੁਝਹਿਸੁਣਿ
 ਅਪਿਦੁਖਾਣਹਿ॥ਸੇਈਭਗਤਜੇਤੁਪੁਕਾਣੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨੈਕਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੨॥੨੦॥ ॥
 ਮਲਾਰਮਹਲ ੫॥ਪਰਮੇਸੁਰੇਹੋਇਦੁਇਅਲੁ॥ਮੇਘੁਦਰਸੈਅੰਖਿਤੁਪਾਗਾ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜਿਤ
 ਤਿਪਤਸੇ॥ਕਾਰਜਆਏਪੁਰੇਰਾਸੇ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸੇਵਾਪਾਇਆਐਥੇ
 ਓਥੇਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਭੁਨਿਭੈਭੁਜਨਗਾਗਾ॥ਆਪਣਿਅਜੀਅਕੀਕੀਤੀਸਾਰ
 ॥ਗਾਖਨਗਰਸਦਾਮਿਹਰਿਦਾਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆਕ
 ਰਤੇਅਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਿਤਿਸਨੇਜਾਪਿ॥ਦਿਸਦਿਪਾਰਿਗਾਖੇਸਭਿਜਤਿ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿ
 ਤਨਿਤਭਗਵਤਿ॥੩॥ਏਕੇਕਰਤਾਆਪੇਆਪਾ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪਾ॥ਨਾਵੇਕੀਪੈਜ
 ਰਖਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸੁਕਾਬੋਲਾਂਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ਮਲਾਰਮਹਲ ੫॥ਗੁਰਸ
 ਰਣਾਈਸਗਲਨਿਪਾਨਾ॥ਸਾਢੀਦਰਗਹਿਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ਕੁਮਭਉਦੁਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਾਧ
 ਸੀਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਪੁਰਾਸਾਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨੁਗਤੀ
 ਮਨਿਚਿੰਦੇਛਲਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਦਰੁਮਵਰਨੋਬੋਇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰ
 ਸੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਤੇਰਾਖੋ॥ਆਇਆਬਿਖੁਭਿਰਿਬਹੁਦਿਨੁਚਾਖੋ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਮਾ
 ਕਥਨੁਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਾਦੈਨਾਇ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਦੀਸਕੁਸਾਢੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੇਗੁ

ਰਸੀਗਿਰਾਚੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਦੁਰੁਗਾ॥ ਕਾਮੁਕੇਪਲੇਕੁਮਨਤੇਤਿਅਗੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਵੀਖੁਸਰੁਅਰਨਾਸਿ॥ ੪॥ ੪॥ ੨੨॥ ੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥
 ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ੫੨॥ ੩॥ ੫੨੨੨॥ ॥ ਗੁਰਮਨਾਗਿਖਿਅਨਦਿਅਗਮਿਉਰੰਗੁਵੀਆਵੀ
 ਨੇਗੰਸਗਲਸੀਗਾਗਾਤਜਿਉਰੀਸਗਲਥਿਕਾਰਾ॥ ਪਾਵੇਤੇਅਸਥਿਉਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੇਰੇ
 ਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈਕਰਿਸਾਧਨਮਿਉਸੀਗੁ॥ ਬਾਜੇਬਜਾਹਿਮਿਦੰਗਾ॥ ਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲ
 ਗੀਰਾਮਨਖੁਯੋਲੈਮਧੁਰਧੋਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥ ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੇਕੁਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅ
 ਮੇਘਿਤੈਸੇਹੀਸੀਗਿਸਤਿਧਨੋ॥ ਕੁੰਦਉਤਾਰਨਅਭਗੇ॥ ਰਮਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾ॥ ਮਨਿਛੇਰਤੇਹਰਿਸ
 ਗਸੀਗੀਆ॥ ਜਨਨਾਨਕਖਿਉਪ੍ਰੀਤਖੁਬੀਆ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਮਨੁਖਨੇਕੁਮੈ
 ਧਨੋ॥ ਓਮਕਿਤਰਸਿਚਾਲੋ॥ ਪ੍ਰਕੁਮਿਲਯੋਵੀਚਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗੁਨਮਾਈਮੋਹਿਅਈਕਰ
 ਉਧੇਰਨਕਾਹਿ॥ ੧॥ ਅਨਉਪਾਦਸਗਲਵੀਏਨਹਿਦੁਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ ਕੁਨੁਸਗਨਿਸਾਧਨ
 ਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਧਿਦਿਹਿਗਾਹਿ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੇਕੁਸੁਗਵਨੀ
 ਨੀਕੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਥਮਪਛਰਾਅਨੰਦਮਗਿਲਰਸਗਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਿਤਲ
 ਲਿਤਗੁਨਗਅਨਿਕਭੁੰਤਧਰੁਧਿਪਿਰੁਪੁਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ੧॥ ਗਿਰਿਤਰਬਲਨਲਕੁੰਦਨਭ
 ਰਪੁਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਲਨੁਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਰਮਈਆਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਾਕੈਭਵ
 ਨੀਨੀਕੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਗਾਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਕਰਨਕਮਲਰਿਝਮੀਤ
 ਹਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸੁਸਫਲਿਓਦਰਸੁਪੋਧਿਓਗਾਏਕਿਲਧਿਧਗਾਏ॥ ਮਨਨਿਰਮਲ
 ਉਜੀਆਰੇ॥ ੧॥ ਧਿਸਮਧਿਸਮੇਧਿਸਮਭਈ॥ ਅਘਕੇਦਿਹਰਤੇਨਮਲਈ॥ ਗੁਰਚਰਨ
 ਸਤਕਿਰਾਰਪਹੀ॥ ਪ੍ਰਕੁਏਕਤੁਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ ਕੁਗਤਏਕਤੁਹਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਗਨਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥
 ੪॥ ੨੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫॥ ਧਰਮਸਰਸੁਆਗਿਅਗਾਹੇਹਿਅਨੰਦਸਗਲਭੁਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ

ਸਤਿਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਛੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਘਨ ਘੋਰ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਗਾ ਚਿਤੁ ਚਾੜਿ ਕਬੁ ਚਿਤੁ
 ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਮੇਗਾ ਤਿਅਗਿ ਮਾਇਆ ਘੋਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿ ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੦
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਗਾਉਨੀਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਾਰਿ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ਛੇਡ ਮਾਨਤ
 ਜਗੁ ਮਾਨ ਮਿਲੁ ਸਾਧੁ ਅਵਿਸਰਿ ਗਾਰਿ ਸਿਖਰ ਏਕ ਰੰਗਾ ਮਿਟ ਜਾਂਹਿ ਦੇਖ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮਰੁ ਏਹੁ ਏਥੇ ਆਲਾਇਕਾ ਮਿਗ ਏਥਿ ਖੋਜਿ ਜਾਲਾ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਚਰਨ ਧਾਰਿ ਗਾਨ ਨ ਕਰਾਵੈ ਗੋ
 ਧਿਟੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਰੋਧਿ ਚਾਰੁ ਪਾਗੁ ਗਾਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ
 ਚੋ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ਗਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨਤ ਰਸ ਗਰ ਪਨਿ ਅਨਤ ਰਸ ਧੋਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿ ਵਿਖਿਅਸ
 ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨਾ ਗਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਪ੍ਰਬੁਦੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੨੯
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇਹੁ ਏਥੇ ਆਲ ਲਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ
 ਦੀਨ ਦਰਨਿ ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੁਰਾਨ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿਕੁ ਪਮਹਾਤ
 ਏਥੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਚਿਤਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੩੦ ॥ ਚਉਪਦਿ ਆਵਾਜੁ ਮਲਾਮ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮ ੧ ॥ ੧੩
 ਮ ੪ ॥ ੮ ॥ ਮ ੪ ੫ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਨ ਵਾਜੁ ਮਲਾ ੬ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਗਨੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ
 ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੫ ॥ ੧ ॥ ਚਕਵੀ ਨੈਨੀ ਨੀਨਹਿ ਚਾਹੈ ਧਿਨੁ ਧਿਕੀਨ ਪਾਈ ॥ ਸੁਰ
 ਚਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵ ਨਿਵਿਲਾ ਗੋਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰਤਾ ਦੇਖੁ ਸਖਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਧਿਨੁ ਘਨੀਨੀ
 ਨਗਿਜੀਵਾਂ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਉ ਸਰਦਾਰਿ ਕਮਲੁ ਵਿਰਣਿ ਆਕਸੀ ਧਿਗ ਸੇ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੀਤਮ ਪੀਤਿ ਧਨੀ ਅਬੁ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਧਿ
 ਨੁ ਪ੍ਰਿਭੁ ਪ੍ਰਿਭੁ ਏਹੇ ਧਿਲ ਪਕਰੇ ਧਿਲ ਲਾਈ ॥ ਘਨੁ ਹਰ ਘੋਰ ਦਸੇ ਦਿਸਿ ਧਰ ਸੇ ਧਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ
 ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮੀਨ ਨਿਵਸਉ ਪਜੇ ਜਲੁ ਜੀਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਧਿਕ ਮਾਈ ॥ ਧਿਨੁ ਤਿਲੁ ਹਿਨ ਸਾਕੇ
 ਪਲੁ ਜਲ ਧਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥ ੪ ॥ ਪਨ ਦਾਂਡੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ

ਸਥਾਪਨਾਈ। ਗੁਣਸੰਬੰਧਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਕੁਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਿਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰੈ
 ਸਭੈ ਜੋ ਜੇਤੀ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਨਾਲੇ ਸਦਾ ਜੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਾਨਕੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੬॥
 ਸਭੁ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਜੋ ਸੋਈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਗੀ ਪਰਗਾਸਿ
 ਅਸਹ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਦਾ ਰਹੁ ਅਪੇ ਸੁਖੁ ਤੇਰੇ ਸਾਂਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਪ੍ਰਗੀ ਪਿਰਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਲਾਰ ਮਲਾ ੧॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਬਹੀ
 ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਧਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੁ ਨਾਪਾਵੈ ਆਨੁ ਕਾਨੁ ਰਹਿ ਪਾਂਹੀ॥
 ਇਸੁ ਤਨ ਪਨ ਕਾ ਕਹੁ ਗੁਰੁ ਧੁਕੈ ਸਾ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਹਨ ਲਗੈ ਬਦਰਹੁ ਉਮੈ ਗਰਬਿ ਧਯੈ ਜਗੁ ਅਸ
 ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਾਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਧਰਮੁ ਰੋਗ ਪੈ ਪਰਪੈ ਸੋਈ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜੀਤਿ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵ
 ਰੁਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਜਗਤਿ ਦਸਿ ਕੀਨੀਆ ਪੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਜਨਾ ਅਮਰ ਅਨਾਥ ਸਰਬ
 ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ਕਲ ਬਿਕਾਲੁ ਰਮ ਬੈਥਿਨਾ॥ ੩॥ ਕਥਾ ਕੇਵੁ ਇਉ ਗੁਰੈ ਬਪੁਰੈ ਰੰਗਿ ਨਿਰਿਗਨ
 ਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੁਟਿ ਪਦਨੁ ਪਤਿ ਪੈਵੈ ਜਨੁ ਮੁਖੈ ਧਿਨੁ ਤਾਂਈ॥ ੪॥ ਨਦੀ ਉਪਰੀ ਠਿਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰ
 ਤਰਦੁ ਰਸ ਰਪ ਨਿਪੁ ਪ੍ਰਪਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਤਰਦੁ ਰਸ ਰਪ ਨਿਨੁ ਸੈਦੁ ਜਮਨ ਮਾ
 ਹੀ॥ ੫॥ ਗੁਰੁ ਨੁਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਬਨੀ ਧਿਖਿ ਆਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਗੀ॥ ਮਿਨ ਤਨਹੇ
 ਦੁਭਏ ਸਰੁ ਪਾਇ ਅਹਰਿ ਕੀ ਕੁਗਤਿ ਨਿਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੁਧੁ ਸਰਬ ਨੀ ਅੰਦ
 ਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਗਲਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਗਾਖੁ ਸਾਨੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੭॥ ਬਾਧੀ ਪੰਧਿ ਅੰਧਾ ਜੀਸੁ
 ਸੈਬ ਪਿਕਕਰ ਮਕਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਸੁਖੁ ਸਿਧੁ ਸੁਖੁ ਮਿਸਰ ਮਾਨਿਗਿ ਅਨੁਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰ
 ਗੁਣ ਦੇਹ ਸਭ ਬਿਨਸੈ॥ ੮॥ ੨॥ ਮਲਾਰ ਮਲਾ ੧॥ ਭਗਤਿ ਕਮੀ ਨਾਨਕ ਜੀਤੈ ਰੁ
 ਖ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲਿ ਗੰਧ ਸਬਦਿ ਸੁਗਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਨਿ ਬਧੀ ਹਥੇ ਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਭਾਜੈ
 ਅਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਥਾ ਹੁਜੈ ਤੇਭਾਵੈ ਸਾਈ॥ ੨॥ ਨੀਟ ਗਈ ਹਉ ਮੈਤ ਨਿਥਾ ਕੀ ਸਰਮਤਿ

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਉਗਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਧਰਮੁ ਸਭੁ
 ਜਗੁ ਸੁਖਨਾ॥

ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਰੂਪੀ ਧਿਰ ਪੀਉ ਭੁਭੁਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ॥ ੪॥ ਲੋਚਨ ਤਹ ਲਲਤਾ ਬਿ
 ਲਲਾਤੀ ਨਦਰ ਸਨਪਿ ਅਸਰ ਜਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਧਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇ ਤਾਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰ ਅੰ
 ਗਿ ਨ ਸੁਗਾਈ॥ ੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਧਿਨੁ ਇਕੁ ਧਿਨੁ ਗਯਿ ਸਕਉ ਧਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ
 ੭॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜੀਵਿਨ ਧੁਏ ਬਪੁਸੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇ ਆਦਿ ਪਾਈ॥ ੮॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿ ਆਤ
 ਧਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਨਾਸ ਬਦਿ ਧੁਏਈ॥ ੯॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਤੁ ਸੁਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਕੀ
 ਮਤਿ ਕਰੁਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ੧੦॥ ੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਘਰੁ ੨॥ ਅਖਲੀ ਉਤੀ ਜਲੁ ਭਰ
 ਨਾਲਿ॥ ਭੁਗਰੁ ਉਤੁ ਉਗਨੁ ਪਾਤਾਲਿ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੀਰਗਿ॥ ਮਾਰਗੁ ਖੁ
 ਕਤਾਹੁ ਮੰਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਮੈਥੋਂ ਪਲੇ ਨਾ ਦੇਵੀ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਅਪਾਰਿਤਲਾ ਗੁਰੁ ਕੈ ਭੈ ਭੋਤਿ॥ ੧॥ ਰਾਗ
 ਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਪੁ ਜਾਣਿ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਤਵੀ ਐਸਾ ਦੇ ਤਾਣਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲ ਸਿਰੁ ਹੀ
 ਬਾਣਿ॥ ਥੋਭੁ ਦੇਵੁ ਰੁਲਹੁ ਸਿਪਿ ਗਾਣਿ॥ ਉਠੁ ਧੈਸਾ ਏਕੁ ਲਿਵਤਾਗ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ
 ਆਪਾਗ॥ ਨਾਨਕੁ ਭੁਗਰੁ ਨ ਉਠੀ ਪਾਗ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਲਨੁ ਹਾਗ॥ ੩॥
 ਜਿਤੁ ਪਰਿਵਾਸਹਿ ਤੁਝੈ ਧਿਧਿ ਜਾਣਹਿ॥ ਧੀਜ ਉਮਹੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਸੁ ਰੁਸ ਮਸ਼ੁਨ
 ਜੇਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਖਿ ਮਾਛੁ ਪੈ॥ ਕਰਣੁ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਧਿਲਲਾਤੁ ਉਧਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ
 ਪਲਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡੈ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਵਾਪੈ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਮੁਰਖ ਅਪੇ ਮੁਗਧ
 ਗਦਾਗ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਪਾਗ॥ ਸਾਠੀ ਧੋਈ ਮੀਠੀ ਅਭਿਤ ਪਾਗ॥ ਜਿਨਿ
 ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੇਖਦੁ ਆਗ॥ ੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈਭਾਇ ਰਿਦੈ ਦਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ॥ ਇੰਦੁ
 ਦਰਸੈ ਪਰਤ ਸੁਗਾਦੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਾਲ ਰਿਧੀ ਜਸਿ ਦੁਰ ਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁ
 ਰੇਵੀ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਸੁ ਰੁਪੈਰ ਅਪਾਰਾਭੁ ਧਿਮੁ ਏਧਿਨੁ ਪਾਣੀ॥ ੬॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੀ
 ਨੇ ਸੇਖੁ ਰਜਾਇ॥ ਜੇਕਿ ਗਿਲਿਖਿ ਅਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਰੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਏਕ

ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਗੁਰਿ ਸਿਉ ਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਏਥੇ ਆਲੀ ॥
 ਜਾਂ ਮਨੁ ਮਰਣੁ ਟੀਸੈ ਸਿਰਿ ਉਭੈ ਪਿਛਾ ਨਿਕਾ ਕਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈ ਮਨਿ ਭੁਭੈ ਸਾਚੀ ਨ
 ਯਰਿ ਰਸਾਲੀ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥ ਮਲਰ ਮਹਲ ੧ ॥ ਮਰਣੁ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਠੈ ਏਥੇ ਠੀਗੁਰ
 ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਥੈ ਸੇਖਾ ਦਿਓ ਧੀ ਜਾਲੀ ॥ ਅਲਖੁ ਨਾਨਕ ਹਿਰਿ ਦੇ ਸਮਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗ
 ਉਏ ਕਜੀ ਅਵੇ ਜੀ ਆਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਧੁਠੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਅਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾ
 ਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਠਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਉਡਿਨ ਸਾਕੇ ਪਿਖ
 ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਮਿ ਭਗਹਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਿ ॥ ਛਾਈ ਛੁਟਿ ਗੁਣ ਗਿਅਨ ਧੀ ਚਾਹਿ ॥ ੫
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁਠੈ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਹਿਰੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬ
 ਦੁ ਹੋ ਸਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵੁ ਆਗੈ ਨਿਭੇ ਗਵਿਲਾ ਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁ
 ਕਤਿ ਨੀ ਧਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮਲਰ ਮਹਲ
 ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਿਨੁ ਕਰਮੁ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲਿ ਐਵਿਨੁ ਹੋਈ ॥ ਐਜਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਗਿਨ ਮੁਖਿ ਤੁਲ
 ਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚਾਹਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਗ ਉਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ
 ਗਿਅਨੁ ਉਪਜੈ ਤਾਂ ਹਿਰ ਸੰਸਾਰ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਧੁਠੀ ॥ ਐਗਰ ਭੁਜੈ ਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮੇਰੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿਹਿ ਚਹੁ ਅ
 ਪੁਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਪਾਰਿਜੀ ॥ ਐਵਿਨੁ ਸਬਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੇ ਬਿਧੇ
 ਕਥੁ ਪਿਪਾਏ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤੁ ਰਧਾ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਅਚੇਤੁ ਹੋ ਚਲੈ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ
 ਲਾਹੁ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਐਕਰ ਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਨੁ ਬਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆ
 ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਹਿਰੈ ਧੀ ਚਾਹਿ ॥ ਦੁਠੁ ਭਾਰੀ ਕੁਰੁ ਪਾਇ ਆਰੁ ਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਗਗਨ

ਮਾਹਰਿਟੇਕੇਹੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਾਗੁ। ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਹਰਿਜੀਉਪਾਦਉਮੋਖਦੁਆ
 ਗਾ॥੭॥ ਅਸਤੁਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਠਾਕਰਿਮੇਟਣਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੁਰਨ
 ਹੋਏਜਿਨਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇ॥੮॥੧॥ ਅਲਖਮਹਲ ੩॥ ਘੋਰਥਾਣੀਜਗੁਦਰਤਦਾਤ੍ਰੇਗੁਣਕ
 ਰੇਬੀਚਾਗਾ। ਬਿਨੁਨਾਦੈਜਮਰੰਤੁਸਹੈਅਰਿਜਨਮੇਦਰੇਦਾਗਾ। ਸਤਿਗੁਰਭੋਟੇਮੁਕਤਿਹੋਇਪਾ
 ਏਮੋਖਦੁਆਗਾ॥੧॥ ਅਨਮੋਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥ ਦੁਭੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਅਪਣੈਭਾਣੈਸਿਸਟਉਪਾਈਹਰਿਅਪਣੈਇਅ
 ਪਾਗਾ। ਹਰਿਅਪਣੈਭਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾਪਿਆਗਾ। ਹਰਿਕੈਭਾਣੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਆਸਭੁਜਨਸੁਸਦਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਸਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਧੁਸ੍ਰੇ
 ਕੇਇ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਜੀਐਤਿਸੁਜੇਦਰੁਅਵਗੁਨਕੋਇ॥ ਆਪੇਧਖਸੇਮੇਲਿਲ
 ਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ ਸਾਰਸਾਹਿਬੁਮਾਹੋਰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਦਰਸੈਮਨੁਸੇਤੇਖੀਐਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਹਰੀਆਦਲੀਠਿਰਿ
 ਸੁਕੈਨਾਕੁਮਲਾਇ॥੪॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੁਕਿਨੇਨਪਾਇਓਮਨਿਦੇਖਹੁਕੋਪਤੀਅਭੁਇ॥ ਹ
 ਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਭੋਟੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਗੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆਬਿਨੁ
 ਭਾਗਾਹਰਿਧਨੁਪਾਇ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਗੁਣਸਭੁਪਾਤੁਹੈਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਦੀਚਾਗਾ। ਮੁਕਤਿਕ
 ਦੇਨਹੋਦਈਨਹੁਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਗਾ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਬਿਨਨਤੁਟੀਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿ
 ਆਗਾ॥੬॥ ਪੜਿਪੜਿਪੜਿਤਮੈਨੀਬਕੇਘੋਰਾਕਾਅਭਿਆਸੁ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈ
 ਨਹਨਿਜਪੁਰਿਹੋਵੈਦੁਆਸੁ॥ ਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਅਤਿਰਿਕਪਟੁਦਿਣਸੁ॥੭॥ ਹਰਿ
 ਨਾਵੈਨੇਸਭੁਪਰਤਾਪਦਾਦਿਣੁਭਾਗਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੋਟੀਐਹਰਿ
 ਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੇਜੀਪਤਿਉਪਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹਾਸਮਾਇ॥੮॥੨॥

ਗਿਰੀ
ਮਾਸ
ਮੀਨ
ਉਪ
ਦਿਨ
ਗਰ
ਸੁਖ
ਗੋਇ
ਕੇ
੧੭
ਮਾਸ
ਗਰ
ਗਰ
ਮਾ
ਘੁੰ
ਗਰ
ਹਿੰ
ਤੀ

ਸੰਗੋਤੁਉਸਦਾ ਅਤਿਰਜਾਮੀਆ। ਬੇਟਨਾਮਕੁਮਤਿਜੇਨੀਤੇਨਾਮਸਿਮਰਤਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਾਪਿ
 ਆਸਹਰਿਜੀਉਆਪਿਲੇਹੁਸੁਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨਲੀਨਾ। ਪ੍ਰਭੁਜਲਨਨਤੇਰੇ
 ਮੀਨਾ। ਜਲਮੀਨਪ੍ਰਭੁਜੀਉਦੇਕੁਤੁਪੇਭਿਨਆਨਨਜਾਨੀਐ॥ ਗਹਿਭੁਜਲੇਦਹੁਨਾਮਦੇਦਹੁਤ
 ਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਨੀਐ॥ ਭੁਜਸਾਪਸੰਗੋਦੇਵਰੰਗੋਦਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਦੀਨਾ। ਆਨਾਥਨੀਚਸਰਦ
 ਇਨਨਕਕਰਿਮਇਆਅਪਨਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਪਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆ। ਭੁਮਭੰਜਨਹ
 ਰਿਗਇਆ। ਅਚਰਜਸੁਆਮੀਅਤਿਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਪਿਪਿਭਾਰਿਭਾਮਹਮਗਿਲ
 ਸੁਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਭਾਮਿਲਿਸੰਗਿਸੇਹੇਦੇਖਿਸੇਹੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
 ਪਾਇਆ। ਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕਸਰਗਨਿਤਿਨੁਕੀਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ੧
 ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਕਲਮਲਾ। ਮ॥ ੪੧॥ ੫॥ ਮ॥ ੪੩॥ ੩॥ ਮ॥ ੪੫॥ ਛੰਤ੍ਰ ੧ ਨੁਮਲਾ ੮ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਮਲਾਰਬੀਦਾਰਮਹਲਾ ੧॥ ਗਾਏਬੈਲਾਸਤਥਾਮਾਲਦੇਕੀਧੁ
 ਨਾਸਲੇਕਮ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉਦੁਠੈਪਰਦਿਸੀਗਾਗਾਸਭੁਦਿ
 ਸੇਹਗੀਆਵਲੀਰਸਭੁਰੇਸੁਭੁਰਤਾਲਾ। ਅਨੁਰਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਲਾ। ਕਮਲੁ
 ਦਿਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਾ। ਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਛਹੈਦੇਖਹੁਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲਿ॥ ਛਾਹੀਛਥੇਮਿਰਗਜਿਉਮਿ॥ ਹਿਰਿਸੈਜਮਕਾਲਾ। ਖਪਿਆਤਿਸਨਾਨਿੰਦਾਧੁਰੀ
 ਕਾਮੁਕੋਧਦਿਕਗਲਾ। ਤੁਧੁਕਾਦੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੁਕੈਆਲਜਜੋਲਾ। ਮੁਲੁਰਹੈਗੁਰਸੇਦਿ
 ਐਗੁਰਪਉਤੀਬੋਹਿਥਾ। ਨਾਨਕਲਛੀਤਤੁਲੈਤੁਮਚਮਨਿਸਚੁ॥ ੧ ਮ॥ ੪੧॥ ਹੋਕੇਪਾਧ
 ਹੋਕੁੰਦਹੁਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਥਾ। ਭੁਜਉਠਾਕੁਰਨਾਨਕਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥ ੨॥ ੫
 ਉਤੀ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਇਆ। ਅਬਰਪਗਤਿਦਿਛੋਤੀਚੰਦੇਆ

ਤਾਇਆਗਾਦਿਤੁਖੰਮਾਗਗਨੁਰਗਾਇਸਬਦੁਨੋਸਾਇਆਸੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੇਤਿਸਮਾਇ
 ਆਗੀਏਗਤਿਤਿਤੁਚੇਜਦਿਤੁਤਾਇਆਤੀਰਥਪਰਮਦੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਥਾਇਆਤੁ
 ਪੁਸਰਿਅਵਗੁਨਕੋਇਕਿਅਧਿਵਖਾਇਆਸਚੇਤਖਤਿਨਿਦਾਸੁਹੇਰਅਵਤਿਜਾਇਆ॥
 ੧॥ਲੋਕਮਃ॥ਨਾਨਕਸਾਵਤਿਜੇਦਮੈਚਹੁਓਮਾਹੁਹੋਇ॥ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀਆਂ
 ਪਾਰਿਪਨ੍ਹੇਹੋਇ॥੧੪੧॥ਨਾਨਕਸਾਵਤਿਜੇਦਮੈਚਹੁਦਿਛੋਹੁਹੋਇ॥ਗਾਂਈਪੁਤਾਨਿਰਥਨਾਪਖੀ
 ਚਾਕਰੋਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂੰਸਚਸਚਿਅਰੁਨਿਨਿਸਚੁਦਰਤਾਇਆਥੋਠਾਤਾਜੀਲਾਇਕ
 ਵਲੁਛਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮੈਦੰਡਾਕਹਾਇਅਤਿਨਪਾਇਆਨਾਤਿਸੁਥਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਤੁਜਾਇ
 ਆਨਾਤਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਦਰਨਸਥਾਇਆਨਾਤਿਸੁਬੁਖਪਿਆਸਰਜਾਥਾਇਆਗੁਰ
 ਮਹਿਅਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਦਰਤਾਇਆਸਚੇਰੀਪਾਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸ
 ਲੋਕਮਃ॥ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕਤਿਛੋਰੋਲੇਥਾਂਗਾਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਦਈਕਰ
 ਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ॥ਵੈਦੁਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤ੍ਰਿਪਹਿਲਾਂਰੋਗੁਪਛਾਣਾਐਸਾਦਕੁਲੇਕਿ
 ਲਹੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਘਾਇ॥ਜਿਤੁਦਾਰੋਗਾਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਖਦੁਸੰਆਇ॥ਰੋਗੁਗਦ
 ਇਹਿਅਪਣਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਧਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇ
 ਅਗਾਵੈਤਮਾਰੇਧਾਇਉਕਮਿਸਥਾਇਆਈਸਮਹੇਸਰਸੇਦਤਿਨੀਅਤਿਨਪਾਇਆ॥
 ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਨਾਇਆਨੁਨੀਆਪੰਧੋਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆਪਰਤੁ
 ਕਰਾਏਕਰਮੁਪੁਰਹੁਰਮਾਇਆ॥੩॥ਸਲੋਕਮਃ॥ਸਾਵਤੁਆਇਆਹੇਸਖੀਵੀਤੈ
 ਨਿਤਿਕਰੇਗਾਨਾਨਕਵਡਮਰਹਿਦੇਹਗਣੀਜਿਨਅਵਗੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧੪੨॥ਸਾਵਤੁ
 ਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲ੍ਹੇਹਰਥਰਨਗਾਗਾਨਾਨਕਸੁਖਸਦਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾ

ਲਿਖਿਆਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੋਛਿਛਿਪਦਾਇਮਲਾਪਾਨਾਰਚਿਅਗਾਲੁਖੇਭੁਜੀਧੁਪਾਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਅਗਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾਨਿਮੁਰਖਕਚਿਅਗਆਪਿਭਿਜੈਮਾਰੇਆਪਿ
 ਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਅਗਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ ੧॥ ਹੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿ
 ਲੇਖੁਦਿਟਿਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐਪਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਦੁਖਾਣੀ
 ਐ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਧਰੁਸਲਾਹਿਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੩॥ ਉਨਦਿਉਨਦਿਅ
 ਏਆਮਦਰਕਰੇਦਵਨਾ॥ ਕਿਅਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਮਿਉਕੇਦਰਸੀਰਿਗੁ॥ ਚੰਗੁਰਚਿਅ
 ਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਉਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਧਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖਨਹੋਇ॥
 ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਉਨਦਿਉਨਦਿਅਏਆਦਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪਰਿ॥ ਨਾਨਕਦੁਖਲਾਗਤਿਕਾਮਣੀਜਿ
 ਨਕੋਤੇਸਿਉਮਨਿਭਉਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵੈਤਰਠਉਪਾਇਇਕੁਦਰਤਿਅਗਾਧੇਦੁਖਾਣੀਦ
 ਰਤਾਇਅੰਦਰਿਦਾਦੁਖਤਿਅਗਾਪਰਦਿਗਤਿਨਿਗਦਿਗਤਿਗਠਾਦੇਵੈਦਿਚਿਪਰਮੁਠਿਰੇ
 ਹੋਧਾਗਿਅਗਮਨਮੁਖਕਚੇਕੁਨਿਅਗਤਿਨੀਨਿਹਰਉਦਰਗਧਾਰਿਅਗਾਗੁਰਮਤੀਸਧ
 ਦਿਸੁਰਹੈਕਾਮੁਕੋਪੁਜਿਨੀਮਾਰਿਅਗਸਚੇਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਧਦਿਸਵਾਰਿਅਗਾਸੇਭੁਗ
 ਤਤੁਪੁਭਾਵਦੇਸਚੇਨਾਮਿਪਿਅਗਾਰਿਅਗਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਅਪਦਾਤਿਨਾਦਿਟਹੁਉਦਾ
 ਰਿਅਗ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੩॥ ਉਨਦਿਉਨਦਿਅਏਆਦਰਸੈਲਾਇਵਜੀ॥ ਨਾਨਕਭਾਣੈ
 ਲੈਕਤਿਕੈਸੁਮਾਣੈਸਦਾਰਲੀ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਵਿਅਭਿਠਿਭਿਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁਨ੍ਹੇਇਸੁਮੇਘੇਹਥਿਕਿ
 ਛਾਹਿ॥ ਜਿਨਿਏਹਿਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਤਿਸਨੇਮੀਨਿਵਾਸਾਇਸੀ
 ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਧਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇ
 ਹਰਿਸਦਾਸਚੇਦੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗਾਵਾਗਾਆਗੁਣੇਆਕਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਠਾਹਿ

ਉਸਰਣਗਾ। ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੇਕੁਰਤਿਕਰੇਦੀਰਗ। ਮਨਮੁਖਅਰੈਲੇਖਾਮਗੀਐ
 ਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਗ। ਬਹੁਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਥੈਥੇਥੇਸੇਸਿਭਤਿਭੁੰਡਾਗ। ਉਥੈਹੁਕੁਲਪ
 ਹੈਕੁਕਨਸੁਦੀਐਪੁਕਾਗ। ਉਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲੀਹੋਵੈਕਰਿਲਾਏਅਤੀਦਾਗ। ਏਨਾਜਿਤਾਨੇਹੋਰਸੇਦ
 ਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਗ। ੬॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਘਾਈਗਾਨਿਸਮੇਤੁਪੁਕਾਰਤਿਸਨੇਲੇਖੇ
 ਸੁਰੁਕੇਇ। ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੇਦਸਸੀਦੁਲੁਤਿਲੁਗਰਿਅਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ
 ਦਿਰਲਾਬੁਧੈਕੇਇ। ਬੈਧਿਰਿਅਉਠਦਿਅਗਨਿਤਪਿਆਈਐਸਦਸਦਸੁਖੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁਸਦਗੀਦਰਸਦਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੈਹਰਿਸੇਇ॥ ੧੫੩॥ ਕਲਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਸਿ
 ਕੋਗਲਿਦਲਾਇ। ਸਚੇਸੁਣਿਅਕੀਨਦੇਪੀਰਕਦੇਦੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਏਨੇਨੇਛੁਰਮਾਇਅਵੁ
 ਠਾਛੁਹਧਰਲਾਇ। ਅਨੁਪਨੁਉਪਜੈਧਰੁਪਾਨਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਮੁਸਲਹਿ
 ਤੁਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਧਾਰਿ। ਜਿਤੁਪਾਪੈਸੁਖੁਉਪਜੈਛਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥
 ੧੫੪॥ ਹਰਿਜੀਓਸਚਸਚਤੁਸਚੇਲੇਹਿਮਿਲਾਇ। ਦੁਜੈਦੁਜੀਤਰਛੈਕੁਕਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿ
 ਆਜਾਇ। ਆਪੇਜੈਜਿਦਿਛੈਜੈਐਆਪੇਕੁਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ। ਮੇਰੁਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਪੁਰ
 ਧਿਲਿਖਿਅਕਮਾਇ। ਹਉਬਲਿਹਗੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਗੇਲਿਦਲਾਇ। ਜਿਉਂਜ
 ਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਪਤੁਹੋਐਸੀਬਣਤਥਖਾਇ। ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਸੇਹਣੇਜਿਨੁਦਿਰੁਆਪੁ
 ਗਵਾਇ। ਤਿਨਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਧਿਸਮਾਇ॥ ੧੫੫॥ ਸਲੋਕਮ ੪੩॥ ਨਾਨਕ
 ਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਦਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ। ਤਿਸੇਸਰੇਦਿਗੁਪਾਣੀਹੋਤਿਸੁਖਿਨਅਵਰੁਨਕੋਇ।
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੁਧਮਨਿਦਸੈਤਾਂਸਦਸਦਸੁਖੁਹੋਇ। ਸਹਸਾਅਲਿਹੋਦਈਸਭੁਚਿਤਾਦਿਰ
 ਦੁਜਾਇ। ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹਣੁਕਿਛੁਨਜਾਇ। ਸਚਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦਸੈਤਾਂ

ਮਨਿ ਰਿਦਿ ਆਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿ ਆ ਆ ਪਿਸੁ ਏਨਿ ਲਇ ਅਨੁਪਨੈ ਪਾਇ॥ ੧੫:
 ੧॥ ਅੰਤਿ ਸੁਰਾ ਦਰਸਨਾ ਬੁਧੁ ਨਿਬੁਧੁ ਦੁਹਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਨੀ ਬੁਧਿ ਆਹਰਿ ਅੰਤਿ ਰਖਿ ਆ
 ਉਧਿਰਿ ਪਾਗਿ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਪੀਦਹਿ ਸੁਰਾਗੇ ਗਿਰਾ ਤੇਹੁ ਮੈ ਤਿਸਨਾ ਆਗਿ॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਕਾਨਾ
 ਮੁਹੇ ਦਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਕਰੀ ਅਏ ਆਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁਲੁ ਵਿਉ ਤੇਲੀ ਐਵਿ ਦੁਤੇਲੇ ਪਾਇ ਆਨਾ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਰਗੀ ਐ
 ਗੁਰਮਹਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੇਲ ਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਸ ਕਾਂ ਵੀ
 ਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਕਹਣਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ॥ ਹਉ ਬਲਿਗਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਨਿਨਿ ਸਗੀ ਬੁਧੁ ਦਿਤੀ
 ਬੁਧੁ ਦਿ॥ ਜਗਤੁ ਮੈ ਅੰਤਿ ਲੁਟੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਵੇਨਾ ਲਿਨ ਰਲ ਸੀ
 ਨਾ ਸੀ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਾਗੋ ਤਿਨੀ ਪਰੁ ਰਖਿ ਆਨੁ ਤਾ ਕਿਉ ਨ ਦਸਾਇ॥ ੮॥ ਸਲੋ
 ਕ ਮ॥ ੧॥ ਧਾਈ ਜਾਨਾ ਬਿਲਲਾਇ ਨਾਤ ਰਸਾਇ॥ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਸਮਕਾਹੁ ਕਮੁ ਮਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮਿਮੀ ਨਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਗਲਿ ਦੇਨ॥ ੧ ਮ॥ ੩॥ ਧਾਈ ਜਾਨ ਲਮਹਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੋ ਜ
 ਲੀ ਮਾਂਹਿ ਛਿਗੰਗਿ॥ ਜਲ ਵੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਰੁ ਪਾਂਗਿ॥ ਜਲ ਬਲਿ ਰਹੁ ਦਿਸਿ ਦਰ
 ਸਣ ਖਾਲੀ ਕੇ ਬਾਉਨਾਗਿ॥ ਏਤੇ ਜਲਿ ਦਰਸੈ ਦੇਤਿ ਖਮਰੀ ਹਿਰਾਗਤਿ ਨ ਕੇਲਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੇਵੀ ਪਈ ਨਿਨੁ ਦਸਿ ਆਮਨ ਮਾਗਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਬ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ
 ਨ ਪਾਇ ਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਜੁਗ ਛੁਡੀ ਹੁਧਾਰੁ ਤਿਸ ਗੀਭਾ
 ਇ ਆ॥ ਜਲ ਬਿੰਬੁ ਅਸਗਲੁ ਤਿਨੈ ਦਰਤਾਇ ਆ॥ ਨੀਲੁ ਅਗੀਲੁ ਅਗੀ ਮੁਸਰਜੀ ਤੁਸ ਬਾਇ
 ਆ॥ ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਦਾਨੁ ਬੁਖਤਿ ਗਾਇ ਆ॥ ਦੁਨੀ ਅਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੁਨਾ ਭਾਇ ਆ॥ ਰਖੇ
 ਰਖਣੁ ਗਾਰੁ ਨਿਸਬਦੁ ਬੁਧੁ ਦਿ ਆ॥ ੪॥ ਸਲੋਕ ਮ॥ ੩॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸੁਭੇ ਦਰਸਣੁ ਦਰਸੈ

ਭੁਇਸੁਭਾਇ। ਸੇਵਿਗਧਾਹਰੀਵਲੇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰੇਸਮਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਗੀਸੁਖੁਹਇਏ
 ਨਾਨਤਿਕਾਰੁਖੁਜਾਇ॥੧੪੦੩॥ ਭਿੰਨੀਗੈਣਿਚਮਕਿਆਵਠਾਛੁਹਧਰਲਾਇ। ਜਿਤੁਵੈਅ
 ਨੁਪਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜੈਜਾਂਸੁਕਰੇਰਜਾਇ। ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਜੀਅੰਜੁਗਤਿਸਮਾਇ
 ॥ਇਹੁਪਨਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਏਕਰੇਅਗੈਵਰੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਗੀਰਹੈਸਮਾਇ
 ॥ਨਾਨਕਨਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਇਹੁਪਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆ
 ਪਿਹਉਵੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾ। ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਗਾ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਖੀਐ
 ਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਦਾਗਾ। ਆਪਿਛੁਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਗਾ। ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸ
 ਭੁਸੈਦੇਆਪਾਗਾ। ਸਭੁਮਹਿਏਕੁਦਰਤਦਮਿਰਿਮਿਰਿਕਰੇਬੀਲਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਦੀ
 ਰਾਗੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿਆਗਾ। ਨਾਨਕਕਿਸਨੇਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਗਾ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮ੪
 ੩॥ਧਾਧੀਭਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੇਕੁਰਮਿਛੁਲਾਇ। ਇਹੁਧਾਧੀਹਾਪਸੁਹੈਇਸਨੇਬੁਝੁਨਾਹਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਿਪੀਆਤਿਨਬਹੁਨਿ
 ਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ਮ੪੩॥ਮਲੁਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਪਿਆਇਹੈਸਗੋਤਿਹੋਇ। ਹਰਿ
 ਜੀਉਆਪਣੀਰਿਪਾਕਰੇਤਾਦਰਤੈਸਭੁਲੇਇ। ਵੁਠੈਜੀਅੰਜੁਗਤਿਹੋਇਪਰਣੀਨੇਸੀਗਾਰੁ
 ਹੋਇ। ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਗੀਤੇਸਭੁਕੇਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੇਦਿਰਲਬੁ
 ਝੈਸੇਨੁਮੁਕਤੁਸਦਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਚਾਵੇਪਰਦਾਹੁਇਕੇਤੁਪਣੀ। ਤੁਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
 ਆਪਿਛੁਜੈਕਿਸੁਗਣੀ। ਆਣਸਕੁਜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਪੁਮਾਣੀ। ਆਵੰਗਉਣੁਰਚਾਇ
 ਉਪਾਈਐਦਾਨੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾ। ਆਇਆਤਿਸੁਗਣੀ। ਜੇਹਉਐਦਿਚਹੁਜਾਇ
 ਤਕੇਗੀਗਣਤਗਣੀ। ਅਨੁਮੁਖਐਹਿਗੁਧਾਰਿਨਿਉਭੁਲਾਮੰਮ੍ਰਿਦਣੀ। ਕਟੇਪਾਪਅਸੀਖਨਾ

ਵੇਇਕਵਣੀ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ੪੨॥ ਘਾਧੀਗਾਖਸਮੇਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰੁ
 ਸਿਪਾਇਆਪਣੈਭਾਏਧਰੁਤਾਏਲਹਿਥੇਲਿਅਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਖਸਮੁਦਤਾਦਤਾਰੁਏਨੇਇ
 ਛੇਸੇਛਲੁਪਾਇ॥ ਘਾਧੀਗਾਵਿਆਧਪੁਜਾਨਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਘਾਧੀਗਾਭਿੰਨੀ
 ਰੇਇਥੇਲਿਅਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥ ਇਹੁਜਲੁਮੇਗਾਨੀਉਹੈਜਲੁਧਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਗੁ
 ਰਸਧੀਨਲਪਾਈਐਦਿਰੁਆਪੁਗਦਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਧਿਨੁਚਸਾਨਜੀਦਰੀਸੇਸਤਿਗੁ
 ਰਿਦੀਅਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਡੂਪਾਤਾਲੁਅਸਖਿਮੈਗਾਣੁਤਨੋਈ॥ ਤੂਕਰਤਾਗੇਧਿੰਦੁਤੁ
 ਪਸਿਰਜੀਤੁਧੋਗੇਈ॥ ਲਖਚਉਗਾਸੀਹਮੇਰਨੀਤੁਸ੍ਰੀਤੇਹੋਈ॥ ਇਵਿਰਾਜੇਖਾਨਮਲੁਕਕ
 ਹਰਿਕਗਵਹਿਕੇਈ॥ ਇਕਿਸਾਹਸਦਵਹਿਸੰਚਿਪਨੁਜੈਪਤਿਥੇਈ॥ ਇਕਿਦਤੇਇਕ
 ਮੰਗਤੇਸਭੁਨਾਮਿਰਿਸੇਈ॥ ਦਿਨੁਨਾਵੈਥਾਜਾਗੀਅਭੀਗਵਲਿਹੋਈ॥ ਕੁਜਾਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾ
 ਸਚੁਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕ ੪੩॥ ਘਾਧੀਗਾਗੁਣਦੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਭੰਗੁਣ
 ਵੀਰੁਗਿ॥ ਅਤਿਰਿਤੇਰੈਹਰਿਦਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੁਗਿ॥ ਕੁਕਪੁਕਾਰਨੋਵਈਨਦਗੀਨ
 ਚਰਿਨਿਹਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਧਦਿਗੁਰੁਕੈਪਾਲਿ॥ ੧੪॥ ਘਾਧੀਗ
 ਧੋਨੀਕਰੇਕਗਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨਾ॥ ਜਲੁਧਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਛੁਟਵਿਜਗਹਿਮੇਰੇ
 ਖਾਨਾ॥ ਤੁਸੁਖਦਫਾਏਅਤਿਹੈਗੁਣਦਾਤਾਨੋਪਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਖਾਮਿਲਏਅਤਿਥੇ
 ਲੀਹੋਇਕੁਗਦਾਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਭੰਗੁਣਕਰੇਧੀਚਾਰੁ
 ਤੇਗੁਣਸਰਧਜੀਜਾਲੈਹਨਾਮਿਨਪਰੇਪਿਆਗਾਗੁਣਛੇਤਿਅਭੰਗੁਣਕਮਾਦਦੇਦਰਗ
 ਹੋਇਖਆਗਾ॥ ਜੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਗਾਰਿਅਵਿਉਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਦੈਸਧਦਿਮਨੁਮਾ
 ਰਿਅਸਚਅਲਖਅਪਾਗਾ॥ ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਪਾਨੁਹਰਿਐਸੀਅਦਗਾਇਆਗਾ॥ ਜਿਸੁ
 ਧਖਮੇਸੇਪਾਇਸੀਗੁਰਸਧਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕ ੪੪॥ ਗਤਿਨਹਿਹਦੀਸਾਕਤੀਜਿਨ

ਦਿਸਰੇਨਾਉ। ਰਤੀ ਦਿਨ ਸਮੁਹੇਲੀ ਆਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਂਉ॥ ੧੪੫॥ ਰਤਨ ਜਦੋਰ ਮ
 ਟਕਾਰੁ ਭੇਮਣੀ ਮਥੀਨਿ। ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਆਸੈ ਚਰਿ ਸੇਹਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਦਿਸੁ ਸੁਮਾ ਲਿਖਾ। ਅੰਤਿ ਪਲੇ ਆ ਆਇ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਅਗੋ ਪ੍ਰਾ ਲਿਖਾ। ਪੇਰਿ
 ਨ ਸੋ ਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਚਾਰਖ ਦਾ ਲਿਖਾ। ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਜੋ ਤਿਜਗਾਇ ਦੀ ਦਾ ਬਾਲਿਖਾ। ਮਨਿ ਮੁ
 ਖੁ ਦਿਨੁ ਨ ਦੇ ਕੁੜਿ ਆਗ ਛਿਰ ਹਿਧੇਤਾ ਲਿਖਾ। ਪਸੁ ਮਾਣੁ ਸਚੀ ਮਿਪਲੇ ਏ ਆਂਦਰੁ ਕਾਲਿਖਾ
 ॥ ਸਚੇ ਦਰ ਤੇ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਗਲਿਖਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾ ਲਿਖਾ
 ੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ॥ ੩॥ ਧਾਧੀ ਹੋ ਕੁਪ ਪਛਾਣਿ ਆ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਰਗੁਇ। ਮੇਘੁ ਦਰ ਸੈਰਾਇ
 ਆ ਕਰਿ ਗੁਰੀ ਛਹ ਧਰ ਲਾਇ। ਧਾਧੀ ਹੋ ਕੁਪ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰਿਗਈ ਸੁਖੁ ਦਸਿ ਆ ਮਨਿ ਆਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਹੇ ਦਾਸ ਭੁਜੀ ਆਰਿਜ ਕੁਸਮਾਇ॥ ੧੪੬॥ ਚਾਤਿ ਕਤੁ ਨ ਜਾਣ
 ਜੀ ਵਿਅਤੁ ਪੁਦਿ ਚਿਤਿ ਧਾਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ। ਚੁਜੈ ਭਾਇ ਚਰਮਿ ਆ ਅੰਤਿ ਜਲੁ ਪ
 ਲੈ ਨ ਪਾਇ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਰਗੁਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਜਲੁ ਪਾਇ ਆਸਹ ਜੇ ਹਰਿ ਆਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਵਿ ਦੁਖੀ ਭਿਧੈ ਸਹਿਜਾਇ ਸ
 ਚੁਨ ਦੇਹੀ॥ ਇਵਿ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਕੀਨੀ ਸੀਤ ਲੁਜ ਲੁਹੇਹੀ॥ ਇਵਿ ਬੁਸ ਮਭ ਸੁਦਹਿ ਅੰਗਿ
 ਮੈਲੁ ਨ ਪੇਹੀ॥ ਇਕ ਜਟਾ ਧਿਕਟ ਧਿਕ ਗਲ ਕੁਲੁ ਪ੍ਰਾਹਿਧੇਹੀ॥ ਇਕ ਨਗਨ ਛਿਰ ਹਿ
 ਦਿਨ ਗਤੀ ਨ ਮੇਹੀ॥ ਇਵਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਦ ਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਦਿਗੇਹੀ॥ ਦਿਨੁ ਨ
 ਦੇਤ ਨੁਛੁਰੁ ਵਿਆਕਹਿ ਰੇਹੀ॥ ਸੇਹਨਿ ਪਸਮਦੁ ਆਰਿਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਹੀ॥ ੧੫॥ ਸ
 ਲੋਕ ਮ॥ ੩॥ ਧਾਧੀ ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੈ ਬੋਲਿ ਆਤਾਂ ਰਿਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਮੇਘੈ ਨੇ ਛਰ ਮਾਨ
 ਹੋ ਆਦਰ ਸਹੁ ਵਿਰਪਾਧਾਗਿ। ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਿਨੀ ਚੁਰਗ ਧਿ ਆਉ ਰਿਧਾਗਿ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭੁ ਹਰੀ ਆਦਲੀ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੀਰਾਗਿ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩॥ ਧਾਧੀ ਹੋਇ ਰੇਹੀ

ਤਿਖਾਨਉਤਰੇਜੇਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਗਾਨਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਨਕਰੀਉਪਜੈਪਿਆਗਾਨ
 ਨਕਸਾਹਿਧੁਮਨਿਵਸੈਦਿਰੁਹੁਜਾਹਿਦਿਕਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਸੁਰੂਪਾਇਪੁਰ
 ਹੁਖਆਇਆ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਬਿਨਾਇਆ॥ ਹਥੀਸਿਰਖੇਗਾਇਨਕੁਦੁਕ
 ਰਾਇਆ॥ ਕਚਿਲਰਹਹਿਨਿਨਗਤਿਸਬਦੁਨਕੁਇਆ॥ ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿਨਕਰਮੁ
 ਨਾਮੁਗਦਾਇਆ॥ ਮਨਿਜੁਠੈਵੇਜਾਤਿਜੁਠਾਖਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੇਆਚਾਰੁਕਿਨਹੀਪਾਇ
 ਆਗਾਗਮਾਖਿਓਐਵਾਰਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਸਾਦਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀ
 ਗਰਸਬਦੀਵੀਚਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਰਾਣੀਗੁਰਕੇਹੋਤਿਅਪਾਗਿ॥ ੧੭੮੩॥ ਸਾਦਣੁ
 ਮ੍ਰੇਗੁਦਧਾਹਰੀਜਿਸੁਦੁਜੈਗੁਇਪਿਆਗਾ॥ ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਣਜਾਣਈਸਕੁਸੀਗਾ
 ਰੁਖੁਆਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਅਲਖਅਕੁਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ॥ ਇਕਗਾਦਹਿਗਾਪ
 ਹੀਆਗਾਗਿਨਭੀਜਈ॥ ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੁਰਹਿਤਾਲੁਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ ਇਕਿਅੰਨੁਨ
 ਖਾਂਹਿਮੁਰਖਤਿਨਾਕਿਅਕੀਜਈ॥ ਤਿਸਨਹੋਈਧਰਤੁਕਿਵੈਨਪੀਜਈ॥ ਕਰਮਦਪਹਿਕੈ
 ਲੇਖਪਿਖਪਿਮਗੀਜਈ॥ ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੀਮਾਰਿਅੰਤ੍ਰਿਪੀਜਈ॥ ਹਰਿਗੁਗਤੀਅਸਨੇ
 ਜੀਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਈ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਗੁਜੈਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤ
 ਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਏਕਪਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਸੇਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿ
 ਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ ਅਟਰਸਚੀਕੁਗਤਿਪੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰਮ
 ਧਾਰਹੈਮਨਮੁਖਗਾਹੁਨਕੋਇ॥ ਸੇਦਠੁਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੋਹੋਇ॥ ੧੮੦
 ੩॥ ਇੰਦੁਦਰਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਿਇੰਦੁਦਰਸਦਾ
 ਤਿਸਕੈਸਦਧਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਗਰਮਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੀਐਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇਹਰਜੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਪੁ

ਰਾਧਾਇਆ ਪੁਰੋਕਰਮਿਪਿਆਇ ਪੁਰਸਕਰਮੀ ਨਿਰੁਸਾਇਆ ਪੁਰੋਗਿਆਨਿਪਿ
 ਅਗਨਿਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ ਧਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਨਿਮਨੁਆਨਾਇਆ ਸੰਬਾਇਮਰੇਮਨਾ
 ਰਿਪਨੁਜਟੇਤੀਮਾਇਆ ਧਰਿਸਰੈਸਚਿਅਰੁਸਚੁਆਇਆ ਪਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਂ
 ਖਸਮੈਭਾਇਆ ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕਮ ੪ ॥ ਕਲ
 ਹੰਦੇਦੇਧਾਦਲੈਲੈਦੇਬਠੇਨਿਲਜਾ ਚੁਪਾਖਡਨਮਾਦਈਤਿਕਲਿਖੀਨੈਛੁਕਾਦੇਨਿਦੁ
 ਆਈਸੇਮਗਹਿਜਿਨਕਉਰੋਨਿਮਿਜਾਹਿ ਨਾਨਕਪੁਕਮੁਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ ॥
 ੬ ਸਲਿਅਹਫ਼ੀਏਕੁਨਾਮੁਸਾਦਈਸਚੁਨਾਉ ॥ ਮੈਮਹਜੁਦਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈਕੈਰ
 ਰਿਜਾਇਆ ਧੁਨੀਅਕੈਰਰਕੇਤਜੇਕੇਤੇਆਦਹਿਜਗਹਿ ॥ ਕੈਤੇਮਗਹਿਮਗਤੇਕੇਤੇਮੀਗ
 ਮੀਗਜਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸਉਮਹੁਹਸਤੀਪਿਉਗੁਜਪਾਦੈਪੀਜਿਸੈਦਾਣਾਪਾਇਆ ਡੈਕੈ
 ਬੇਖੇਭਉਡਾਦੇਸਾਹਿਗਾਇਐਪਛੁਤਾਇਆ ਅਪੀਛੁਕਿਮੁਈਦੇਦਾਨੀ ॥ ਖਸਮਮਿਟੀਛਿਰਿ
 ਰਾਨੀ ॥ ਅਪੁਗੁਲਾਇਨੀਕਾਚੁਗਾਇਗੈਦੁਚੁਨੀਬਿਲਲਾਇਆ ਖਸਮੈਭਾਦੈਭਉਚੀਗੀ
 ਜਿਕਰੇਖੁਰਾਇਖੁਰਾਇਆ ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇਆ ਹੋਇ
 ਸਤਾਣਾਪੁਰੋਨਮਾਦੈਸਾਹਿਗਾਇਐਪਛੁਤਾਇਆ ਅਪਿਕਿਸਨੇਬੁਕਿਸੁਣਾਦੈ ॥ ਖਸਮੈ
 ਮੁਲਿਨਕੁਦੈ ॥ ਅਕਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਅਕਤਿਡਾਅਕਠਲੀਬਹਿਖਾਹਿ ॥ ਖਸਮੈਭਾਦੈ
 ਉਹੋਚੀਗਾਜਿਕਰੇਖੁਰਾਇਖੁਰਾਇਆ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਾਰਿਨਿਹਾਜੇਸੁਖਿਕੀਤੈਦੁਖੁ
 ਹੋਈ ॥ ਗਲਦਲੈਹੈਨਿਪਟੇਕੇਛੁਡਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾਜਿਨਤੁੰਗਪਹਿ
 ਤਿਨਨੇਨਿਨਆਦੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੈਪਦੀਸ
 ਚਾਅਲਖਅਪਾਰਾਤੁੰਦੁਤਾਸਭਿਮਗਤੇਇਕੈਦੇਦੁਗਾਗਾਜਿਨੀਸੇਦਿਅੰਤਿਨੀਬੁ
 ਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਦੀਚਰਾਇਕਨਾਨੇਤੁਪਏਦੈਤੁਦਦਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਗੁ ॥

ਗਰਬੈਸਧਰਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਾਪਿਆਗਾਦਿਲੁਪ੍ਰੀਤੀਕੁਗਾਤਿਨਹੇਦਈਦਿਲੁਸ
 ਤਿਗੁਗਨਲਗੋਪਿਆਗਾਤੁਪ੍ਰਬੁਸਭਿਤੁਪ੍ਰਸੇਵਦੇਇਕਛੁਰੀਕੋਰਪੁਕਾਗਾਦੇਹਰਨੁਸੰ
 ਤੇਖੀਅਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੇਆਧਾਗਾ॥੧੮॥ਸਲੋਕਮ॥੧॥ਗਤੀਕਾਸੁਖਏਦਿਨਿਕਾਲੁ॥
 ਛਿਜੈਕਾਂਇਅਹੋਇਪਰਾਲੁ॥ਦਰਤਦਿਦਗਤਿਅਸਰਬਜੰਜਾਲੁ॥ਬੁਲਿਅਚੁਕਿਗਾਇ
 ਅਤਪਤਾਲੁ॥ਅਪਿਸ੍ਰੁਧਿਸ੍ਰੁਧਿਪਇਅਸ੍ਰੁਗਿ॥ਪਿਛੈਰੋਵੈਹਿਰੋਰੋਮਹਿਜਾਂਗੀ॥ਨਾਨਕ
 ਖਸਮੈਏਦੈਕੁਦੈਸੇਈਮੁਏਜਿਨਿਚਿਤਨਆਵੈ॥੧੯॥ਮੁਆਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਅ
 ਵੈਰੁਦਾਦੀ॥ਦੀਨਗਾਇਅਰੁਪੁਦਿਲੁਸਿਅਨੁਖੀਰੋਹਕੁਲੀ॥ਵਿਖਰੁਆਇਅਕਰਗਾਇ
 ਆਕਿਹੁਨਸੀਓਕਿਹੁਸੀ॥ਮਨਿਮੁਖਿਗਲਾਂਗੋਈਅੰਕੀਲਚਾਉਗਲੀ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨ
 ਮਧਿਨੁਸਿਰਖੁਰਪਾਤਿਪਾਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖ
 ਈ॥ਧਾਤੁਗੁਰੁਜਗਤੁਧਉਗਨਾਨਾਵੈਸਾਰਨਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਪਰਦਾਣੁਜਿ
 ਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਸੇਸਾਹਿਬੁਸੇਸੇਦਕਤੇਗਾਜਿਸੁਭਾਣਾਮੀਨਿਦਸਾਈ॥ਆਖਏ
 ਕੁਏਕਹੁਕਿਨਿਸਖਪਾਇਅਅੰਪਾਅੰਪੁਕਮਾਈ॥ਧਿਖਿਅਕਰੇਗੀਰਜੋਨਾਗੀਮੁਰਖ
 ਕੁਖਨਜਾਈ॥ਨੁਜੋਸਕੁਕੇਲਗਿਦਿਗੁਤਾਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੁਧੁਨਪਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵੈਸੇਸਖਪਾਏਜਿਸੇਕੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥੨੦॥ਸਲੋਕਮ॥੧॥ਸਰਮੁਪਰਮੁਖੁਇ
 ਨਾਨਕਾਜੋਪਨਪਲੈਪਾਇ॥ਸੇਪਨੁਮਿਤਨਕਾਂਛੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੇਟਾਂਖਾਇ॥ਜਿਨਕੇ
 ਪਲੈਪਨੁਦਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਛਕੀਗਾ॥ਜਿਨਕੇਹਿਰੋਰੋਤੁਸਹਿਤੇਨਰਗੁਣੀਗੀਗਾ॥੧॥
 ਮ॥੧॥ਨੁਖੀਨੁਖੀਸਹੇਜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਨੁਖਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਧਿਨੁਕਿਸੇਨਲ
 ਥੀਭੁਖਾ॥ਗੁਖੀਭੁਖਨਉਤਰੇਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖਾ॥ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿਨੁਖਾ॥

੨੪੪੧॥ ਅਧੀਵੀਅਧਿਮਨੁਮਨਿਅੰਤਨੁਅਧਿਅਧਿਕਵਿਲਾਇਅੰਕਿਅਧੀਅੰਜਤੁਟੇਪਥ
 ਰਥਿਪਾਥਿਪਤੁਟਥੇਨੀਨੀਨਤੁਲਾਨਾਥਾਨਾਨਕਸਰੇਨਾਮਦਿਨੁਕੇਤੇਨੁਥੇਸਾਥਾ॥੩੪੧॥
 ਲਖਮਣਸੁਇਨਲਖਮਣਰੁਪਲਖਸਾਗਮਿਰਿਸਾਗਾਲਖਲਸਕਰਲਖਵੁਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੇਡੀ
 ਪਾਤਿਸਾਗਾਨਿਥੇਸਾਇਹੁਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਗਾਕੀਪੀਦਿਸਿਨਾਦਈਧਾਨੀ
 ਪਵੈਕਗਾਗਿ॥ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਿਕੇਈਪਾਤਿਸਾਗਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ਇਕਨਾਗਲੀ
 ਨਿਜੀਰਥੰਦਰਥਾਣੀਐ॥ਘੋਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛੁਟੀਐ॥ਲਿਖਿਅਪਲੇਪਾਇਸੇਸਚੁ
 ਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਥੇਨੁਗਾਇਅਜਾਣੀਐ॥ਕੁਓਨਲਤਾਰੁਗਾਰੁਸਥਰਿਪਛੁ
 ਣੀਐ॥ਜੇਰਜਾਰਜੁਆਰੁਪੀਨੇਪਾਣੀਐ॥ਨਿਕਵਲਾਇਤਥਾਰਮਿਲੇਹੁਨੁਵਾਣੀਐ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਰਗਗਾਜਾਣੀਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਨਾਉਛਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਮੁਰਖਪਛਿਤੁਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੁਏਦੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਕਾਨਾਉਚਉਪਗੀਕੁ
 ਤੇਪੁਰੇਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਅਉ॥੧੨੪੧॥ਹਰਣਥਾਨਾਉ
 ਸਿਕਦਰਾਏਨਾਪਤਿਅੰਨਾਉ॥ਛਾਂਪੀਲਗੀਜਾਤਿਛਹਾਇਨਿਅੰਗੋਨਾਥਾਉ॥ਸੇਪਹਿਅ
 ਸੇਪੀਛਿਤੁਥੀਨਾਨਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੇਦੇਜਨੁਅੰਦਰਿਜੀਐਤਉਪਹਿਓਦੈਛਾਂਉ॥
 ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮੁਕਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਥੈਠੇਸੁਤੇ॥ਕਾਕਰਨਹਦਪਾਇਨਿਘਉ
 ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਰਦਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਹੇਸੀਸਾਗਾਨਕੀਦਰੁਨੀਲਾਇਤਥਾਗਾ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਅਧਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਧੇਕਰਦਸਾਗਾਭੋਧਿਨੁਰੁਮਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੀ
 ਪਿਆਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਕੁਓਉਪਜੈਪਾਈਐਮੇਖਦੁਆਗਾਭੋਤੇਸਗੁਪਾਈਐਮਿਲਜੇ
 ਤੀਜੋਤਿਅਪਾਗਾਭੋਤੇਭੈਜਲੁਲੀਖੀਐਗੁਰਮਤੀਦੀਚਾਗਾਭੋਤੇਨਿਰਕੁਉਪਾਈਐਜਿ

ਸਦਾ ਅਤਿ ਪਾਗਵਾਰਾ ਮਨ ਮੁਖ ਬੈਵੀ ਸਾਰ ਨਾਨਾ ਨੀਤਿ ਸਨਾ ਜਲ ਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਨਾਨਕਾ
 ਵੇਰੀ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਓਰ ਪਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰੁਪੈ ਕਾ ਮੈਦੇ ਸਤੀ ਕੁਖੈ ਸਾਦੇ
 ਗੰਗਾ ਲਏ ਮਾਲੇ ਪਾਲਿ ਮਿਲ ਮਿਲਿ ਉਘੈ ਸਉਤਿ ਪਲੈ ਪ੍ਰਾ ਕੁਓ ਕੈ ਕੈ ਪੁਖ ਆਰੁ ਹੋਇ ॥ ੬
 ਕੜ ਮਿਦਿ ਅੰਧੁ ਰੁਪੈ ਨੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ਦਿਨੁ ਦੈ ਮੁਹਿ ਗੋਪਾ ॥ ੧ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੁਪੁ ਜਾਤਿ ਜੇਥ
 ਨੁਪੈ ਜੇਠਗਾ ॥ ਏਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਿਅ ਵਿਨੈ ਨਰਖੀ ਲਜਾ ॥ ਏਨਾ ਠਗਾ ਨਿਠਗਾ ਸੇਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ
 ਪਾਂਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਧਾਰਹੋ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਂਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਹਿ ਆਲੇ ਖੇਦਾਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
 ਐ ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਦੈ ਕੁਝ ਆਰੁ ਅਉਧਾਤੀ ਗੀ ਐ ॥ ਅਉਧਾਟ ਰੁਪੈ ਰਾਗ ਲੀ ਆਰੇ ਕੀ ਆ ॥ ਸਰ
 ਦੇ ਪਰਵਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਤਿ ਧੀ ਆਗਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਗਾਥਾ ਲਭਈ ॥ ਮੁਹਿ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ
 ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਦਿਨ ਛੁਟ ਸੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ਨਾ ਮੁਖਾ ਟੀ ਐ ॥ ਪੁਕਮੀ ਸਾਹਿਗਰੁ ਦੇਰ
 ਜਾਈ ਐ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਵਿਆਖੁ ਸੀ ਆਵਿ ਆ
 ਪੀੜਾ ॥ ਪਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ॥ ਇਕਿ ਰਿਗ ਨਿਦਰੀ ਗਾ ॥ ਇਕਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਇਕ ਮਰ
 ਹੋਹਿ ਜਗੀ ਗਾ ॥ ਇਕਿ ਦੇਖਾਂਹਿ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕਿ ਸਰ ਛਿਰਹਿ ਛਕੀ ਗਾ ॥ ਪੁਕਮੀ ਸਾਜੇ ਪੁਕਮੀ
 ਰਹੇ ॥ ਏਕ ਸੇਮਹਿ ਲਖਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਨਖੈ ਨਖਿ ਆਧ ਧਸੇ ਤੇ ਜੇਨ ਬਾ ॥ ਦੁਗਨ ਚਿਹਨਾ ਧਾਰ ਗਲੇ ਖੇ
 ਧਾਸੁ ਅਲਖਾ ॥ ਕਿਉ ਕਬੀ ਐ ਕਿਉ ਆਖੀ ਐ ਜਾਪੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ॥ ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ਨਾਨਕ
 ਆਪਿ ਅਕਥਾ ॥ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਇ ॥ ਗਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ਮਃ
 ੧ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੇਤ ਨ ਉਕੁਲ ਧੰਧਾ ॥ ਪੁਜੈ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਰੁਕੀ ਪਾ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇ ਆ ਕਹਾਂ ਇਹੁ ਜਾਣੁ
 ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਰਹੈ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਪੁਕਮੀ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਪਛਣੇ ॥ ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਠ
 ਜੀ ਅਗਨਾਨਕ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਹ ਉਨਾ ਮੇਜੁ ਨੀ ਪਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਹੀ ਐ ਨ ਪੁਸਾਲਾ ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ

ਮਿਥਿਅਾ। ਧਿਨੁ ਸਚੇਦਾ ਪਾਰਜਨ ਮੁਧਿਰ ਥਿਅਾ। ਅੰਤੁ ਪਾਰਾ ਦਾਰੁ ਨ ਕਿਨੀ ਪਾਇਅਾ। ਸੁਰੁ
 ਗੁਗਰ ਧਿਗੁ ਧਾਰੁ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਅਾ। ਨਲੇਨ ਮੁਦਿਸਾ ਰਿਤਾ ਵੁਟਿਤ ਤਿਅਾ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ
 ਤੇਲੁ ਦੁਧਿ ਪਾਘਾ ਤਿਅਾ। ਆਇਅਾ ਉਠੀ ਖੋਲੁ ਛਿਰੈ ਉਦਤਿਅਾ। ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਰਤਿਅਾ। ੨੪॥ ਸੇਲੇ
 ਮ॥ ੧॥ ਪਹਿਲ ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮਿਅਾ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਰਿਦਾਸੁ। ਜੀਉ ਪਾਇਅਾ ਸੁਮੁਹਿ ਮਿਲਿਅਾ ਹੁਰੁ
 ਮੁਤਨੁ ਮਾਸੁ। ਮਾਸੁ ਹੁਰੁ ਰਕਰਿਅਾ ਮੇਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸਾ। ਮੁਹਮਾ ਮੈਕਾ ਜੀਉ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ
 ਦਰਿ ਮਾਸੁ। ਵਡੇਰੇ ਆਦੀ ਆਹਿ ਆਪਾ ਰਿਲੈ ਆਇਅਾ ਮਾਸੁ। ਮਾਸੁ ਹੁਰੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ
 ਸਭੇ ਸਾਕੁ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈਰੁ ਕਮੁ ਧੁਈ ਮੈਤ ਕੇ ਆਵੈ ਰਾਮਿ। ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨ ਹੁਣੀ ਮੈਨਾ
 ਕਥਰ ਨਿਧਿ ਨਾਸੁ। ੧ ਮ॥ ੧॥ ਨਾਨਕੁ ਹਮਦੁ ਆਖਿਅਾ। ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੁਰਖੁ ਸੁਗਣੈ ਗਿਅਾ
 ਪਿਅਾ ਨਹੀ ਜਾਣੇ। ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪੁ ਸਮਾਣੇ। ਗੋਂਡੁ ਆਰਿ
 ਹੋਮ ਜਗਾ ਕੀ ਏਦੇ ਦੁਤਿਅਾ ਕੀ ਥਾਣੇ। ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਧੋਇ ਨ ਕੁਪ ਕਰੁ ਹਿਰਾਤੀ ਆਣੁ ਸਖਾਣੇ।
 ਨਕ ਰਿਲੈ ਕਾਂਨੇ ਰਿਖਲਾ ਵਹਿ ਗਿਅਾ ਪਿਅਾ ਨਹੀ ਸੁਝੈ। ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਓ ਕਿਅਾ ਕਹੀ ਐਵ
 ਹੋਨ ਕਹਿ ਆਧੁ ਝੈ। ਅੰਧੇ ਸੇਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿਲੇ ਚਨ ਨਾਹੀ। ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਿ
 ਤੁਨਿ ਪੈਨੈ ਮਛੁ। ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਧੀ। ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂਨਿ ਸਿਮੇਲਾ ਉਥੈ ਅੰਧੁ ਕਮਾਹੀ। ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ
 ਮੇਮਾ ਸੁਰੁ ਜੀ ਮੇਹ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭੁੰਝੇ। ਗਿਅਾ ਪਿਅਾ ਨਕ ਛੁਸੁਝੈ ਨਾਹੀ। ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ।
 ਧਾਰੁ ਰਕ ਮਾਸੁ ਮਦਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਕਾ ਮਾਸੁ ਅਚੇਰਾ। ਜੀ ਅੰਤਿ ਸਤਿ ਮਾਸੁ ਹੋਏ ਜੀ ਇਲਾਹਿ
 ਆਵੇ ਸੇਰਾ। ਅਭੁਖੁ ਭੁਖ ਹਿਭੁ ਖੁਤਿ ਛੋਡਿ ਹਿਅੰ ਪੁਗੁਰੁ ਜਿਨੁ ਕੇਰਾ। ਮਾਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇਮਾ ਸੁ
 ਜੀ ਮੇਹ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭੁੰਝੇ। ਗਿਅਾ ਪਿਅਾ ਨਕ ਛੁਸੁਝੈ ਨਾਹੀ। ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ। ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ
 ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਨੁ ਗਿਅਾ ਸੁਕ ਮਾਣਾ। ਜੀ ਜਿਕਾ ਜਿਵੀ ਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਉਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ। ਇ

ਸਤੀਪਰਖਾਨਿਪਤਾਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸੁਲਤੰਨਾ। ਸੇਭਾਇਦਿਸਹਿਨਗਕਿਜੰਦੇਤੰਉਨਕਾਰ
 ਨਨਲੈਣਾ। ਦੋਦਨਗਕਿਸੁਰਗਿਲੈਦੇਦੇਖੁਦੇਹੁਪਿਛੁਣਾ। ਆਪਿਨਧੁਏਲੈਕਧੁਏਪੰਡੇਖਰ
 ਸਿਅਾਣਾ। ਧਾਂਡੇਤੰਨਾਦੇਨੀਨਾਹੀਵਿਥਹੁਮਾਸਉਪਨਾਤੇਇਅਹੁਅੰਨਕਮਾਦੁਕਪਾਹੰਤੇਇ
 ਅਹੁਤਿਭਵਣਗੀਨਾ। ਤੇਅਅਥੇਹਉਥਹੁਧਿਪਿਹੰਦੁਤੇਅਥਹੁਤਧਿਕੰਗਾ। ਏਤੇਰਸਛੇਭਿੰਦੇ
 ਸੀਨਿਅਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਦਿਰਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਵਿਅਥਾਥਾਇਕਜੀਭੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿ
 ਨੀਪਾਇਅਗਾਸਥਾਸਥਦੀਚਾਰਿਲੇਤੁਧੀਆਹਿਸਮਾਇਅਗਾ। ਇਕਿਭਗਦਾਦੇਸੁਕਰਿ
 ਕੁਰਮਦੇਦਿਲੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੇਨਪਾਇਅਗਾ। ਨੇਸਦਿਸੰਤਰਭੁਦਿਥਕੇਤਪ੍ਰਅਦਿਹਿਅਪੁਲੁਕਾ
 ਇਅਗਾਗੁਰਕਾਸਥਦੁਰਤੰਨਾਪੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਰਿਖਾਇਅਗਾ। ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਇਅ
 ਗਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਅਗਾ। ਆਵਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਥਾਜਾਹਜਿਨੀਰਚਾਇਅਗਾ। ਇਕੁਥਿ
 ਰੁਸਕਾਸਾਲਾਯੁਜਿਨਮਾਨਿਸਚਾਭਾਇਅਗਾ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਨਾਨਕਮਾਇਅਕਰਮਧਿ
 ਰਖੁਛਲਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲਦਿਸੁ। ਸਕੁਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਜਿਸੁਖਦਾਲੇਤਿਸੁ॥੧॥ ਮਃ੨॥ ਨਾਨਕ
 ਦੁਨੀਆਕੀਆਵੁਭਿਅਈਆਅਗੀਸੇਤੀਜਾਨਿ। ਏਨੀਜਲੀਈਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਗਇਕਨ
 ਚਲੀਨਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਥੇਤੁਕਮਿਚਲਾਇਅਗਾਤੇਰੇਭਧਿਨਿਥੇਤੁ
 ਤੁੰਏਮਨਿਮਾਇਅਗਾ। ਕਾਲੁਚਲਾਏਥਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ। ਜਗੁਜਗਦਾਣਾਕੀਨਿਚਹਿਅਨਚ
 ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਥੇਹਿਥਥੇਤੁਸਚਾਰਖਸੀ। ਅਗਨਿਭਖੈਤੁਤੁਜਾਨੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ। ਛਾਥਾ
 ਚਰੇਚੇਗਹੁਕਮੀਛੁਟਸੀ। ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਗੁਕਤੁਨਿਪੁਟਸੀ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਪਰਮ
 ਹਿਘਰਦੇਖਾਇਦੇਇਸੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਜਾਣਾ। ਪਰਿਸਥਦਪੁਨਿਕਾਰਪੁਨਤੁਧਾਜੈਸਥ
 ਦੁਨੀਸਾਣਾ। ਟੀਪਲੇਅਪਤਾਲਤੁਹਧੰਡਮੰਡਿਲਹੋਗਾ। ਤਾਰਘੋਰਧਾਜਿਤਿਤੁਸਾਰਿਤੁਖਤਿ
 ਸੁਲਤਾਨਾ। ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਗੁਸੁਨਿਸੁਨਿਮੰਡਿਲਿਲਿਵਲਾਇ। ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐ

ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਆਉਲਟਿਕਮਲੁਖੀਅੰਤੁਰਿਅਇਉਮਨੁਕਤਪੁਨਜਾਇਆਅਜਪਾਜਾਪੁ
 ਨਦੀਸੈਰੇਆਦਿਨਗਦਿਸਮਾਇਆਸਭਿਸਖੀਆਪਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਰਿਵਾਸੁਸਥਦੁ
 ਬੋਜਿਇਉਪੁਰੁਲਧੇਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੁ॥੧॥ਮ੪੧॥ਚਿਲਿਮਿਲਿਧਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਛਾਨੀ॥
 ਕਾਲੁਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੁਰੀਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆਏ
 ਕੁਰੀਜੁਮੁਏਦੇਹਿਅਦਰਜਰਦੀਨਨਕੁਇਆਪੁਰਬਖੰਮਕੁਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥
 ਮਨਤੁਆਨਤੁਕੁਦਰਤੀਆਇਆਸਗਨਕਦੀਧਾਨਮਸਤਾਨਿਤਚੈਸਵਾਇਆਅ
 ਤਸਦੁਨੀਆਖਨਕਨਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਭੇਦਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਦਖਾਇਆ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਆਲਖੇਸਭਿਦਿਵਾਰਸਥਾਇਨੀਸਾਇਆਸ
 ਪ੍ਰਸੰਗਿਉਪਾਰੁਕੁਏਨਿਕਾਇਆਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤਾਰੁਸਭੁਰੰਗਮਾਇਆਪੁਰਗ
 ਟੁਕੁਇਆਸਿਮਰਿਮਿਹਰਛੁਦਾਇਆਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਇਆਨਾ
 ਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੇਕੁਾਇਆ॥੨੦॥ਸਲੋਕੁਮ੪੧॥ਪੀਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਪੀਨੁਪਨੁਕੁੰਤੁ
 ਪਨੁਮਸੁ॥ਪੀਨੁਲੇਖਾਗੀਨਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਨੁ॥੧੪੧॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮ
 ਆਪਿਉਪਰਿਲਖੁਕਿਤੁ॥ਏਕੇਕਰਮੈਨਾਨਕਾਦੁਜਾਕਹੇਕੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਆਪੇਆਪਿਦ
 ਹਤਦੁਆਪਿਬਣਤਿਬਣਈ॥ਲੁਧਿਨੁਦੁਜਾਕੈਨਹੀਉਰਹਿਅਸਮਾਇਆਤੇਗੀਗਤਿਮਿ
 ਤਿਤੁਰੈਜਾਣਦੁਤੁਧੀਮਾਤਿਪਾਈ॥ਤੁਅਲਖਅਗੋਚਰਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਾਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰ
 ਤਰਿਅਗਿਆਨਦੁਖੁਰੁਮੁਹੈਗੁਰਗੀਅਨੁਗਦਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੇ
 ਹਿਸੇਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੇਮੁਹੈਰਦਿਆਸਭੁਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੁਲਾਇਹਿਸਚਿ
 ਆਤਿਤੁਕੇਲਕੈਨਾਨਕਾਦੁਗਾਈ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁ॥੫੮॥੧॥ਅਲੁਰਕਾਨੁਮਲਾਚਉ
 ਪਦੋ॥੬੮॥ਅਸਟਪਟੀਆ੮॥ਛੰਤ੧॥ਦਾਰ੧॥ਤਿਨਕਾਨੁਮਲਾ੦੧॥ ॥ ॥

१। ਤਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਮਲਾਰਧਾਈਰੁਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਓਕੀ॥ ਸੇਦੀਲੋਰੋਪ
 ਲੁਗਇਅਕਲਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਰੁਗਤਿਨ੍ਰੁਦੀਜੈਜਾਗਹਿਸਤਿਜਨਾ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਂਚੈ
 ਘਰਿਗਿਗਾਂਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਧੈਕੁੰਠੁਦਨਚਿਤਸਾਲਾਸਪਤਲੇਕਸਾਮਨਿਪੁਰੀਆਲੇ॥
 ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਾਛੀਕੁਆਰੀ॥ ਚਿਤਸੁਰਜਨ੍ਰੁਦੀਵੇਜੈਵੀਉਤਕਕਾਲੁਪੁਜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕ
 ਰਾਸਿਰੀਸੁਐਸਾਰਜਾਸੀਨਰਹਰੀ॥ १॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਧੁਮਾਚਤਰੁਮੁਖੁਠੰਦ
 ਨਾ॥ ਜਿਨਿਧਿਸ੍ਰਮਸਾਰਗੀਲੈ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਦੀਸਰੁਧਾਵਲਾਜਗਤੁਗੁਰੁਤਤਸਾਰਧ
 ਗਿਆਨੁਤੁਖੀਲੈ॥ ਪਾਪੁਪੁਨ੍ਰੁਜਾਂਚੈਠਾਂਗੀਆਗਾਦੁਆਰੈਚਿਤਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆ॥ ਪਰਮਰਾਇ
 ਪਰਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰਾਸੈਐਸਾਰਜਾਸੀਗੋਪਾਲੁ॥ २॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਘੰਟੀਪਰਧਰਿਖੀਬਪੁ
 ਨ੍ਰੇਰੁਠੀਆਗਾਵਤਿਅਛੈ॥ ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਧੁਰਪੀਆਅਨਗਰੁਆਆਖਾਨਾਮਠੀਲੀਵ
 ਬੇਲਥੇਲਹਿਕਛੈ॥ ਚਉਰਕੁਲਜਾਂਚੈਧੈਪਵਣੁ॥ ਚੋਟੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਕੁਵਣੁ॥ ਅਠਤੁ
 ਕਜਾਂਚੈਰੁਸਮਤੀਸੈਐਸਾਰਜਾਤ੍ਰਿਕੁਵਣੁਪਤੀ॥ ३॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਰੁਮਾਪਾਲੁਸਰਸਠੀ
 ਧਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੁਆਅਠਾਰਾਰਧਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨ੍ਰੈਕਰੋਨੀਮੇਘਮਾਲਾ
 ਣੀਗਰੀਆਗਾਨਖਪਰਸੇਦਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘਨ੍ਰੁਬਲੀ॥ ਏਤੋਜੀਅ
 ਜਾਂਚੈਦਰਤਣੀ॥ ਸੈਐਸਾਰਜਾਤ੍ਰਿਕੁਵਣੁਪਣੀ॥ ४॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀਅਰਜਨੁ
 ਪੂਪੁਲਦੁਅੰਧਰੀਕੁਨਾਰਣੁਜੈਸਿਧਧੁਪਗਣਗੰਪਰਧਧਾਨਵੈਰੇਯਾ॥ ਏਤੋਜੀਅ
 ਜਾਂਚੈਹਰਿਘਰੀ॥ ਸਰਬਧਿਆਪਿਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿਆਸ
 ਗਲਰੁਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਣਿ॥ ५॥ १॥ ਮਲਗਾਮੇਕਉਤ੍ਰੀਨਧਿਸਾਗਿਤ੍ਰੀਨਧਿਸਾਗਿਤ੍ਰੀਨ
 ਧਿਸਾਰਗਮਈਆ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਲਵਤੀਟਿਰੁਕੁਮ੍ਰਜੈਮੁਝਉਪਾਰਿਸਭੁਕੇਪਲਾ॥
 ਸੁਨ੍ਰੁਸੁਨ੍ਰੁਕਰਿਮਾਗਿਉਠਾਇਉਕੁਕਰਉਧਾਪਧੀਠਲਾ॥ ਮੁਏਉਏਜਉਮੁਕਤਿਨ੍ਰੁਗੇਮੁ

ਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ। ਏਪਡੀਅਮੇਕਉਚੇਰਕਧਤਤੇਗੀਪੈਜਪਿਛੰਭੁੰਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥
 ਤੁਨੁਰਇਅਲੁਖਿਪਲੁਕੀਅਤੁਪੈਅਤਿਭੁਜਭੁਇਓਅਪਾਰਲਾਛੇਰਿਦੀਅਦੇ
 ਰਾਨਮੇਕਉਪਡੀਅਨਕਉਪਿਛੁਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥ ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਲੁਰਥਾਈਭੁਗਤਰਦਿਰਸਜੀਉਕੀ॥ ॥ਨਾਗਰਜਨਮੇਗੀਜਾਤਿਵਿਖਿਅਤੁਚਮ
 ਰੀ॥ਰਿਦੈਰਾਮਕੋਧਿੰਦਗੁਨਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਧਾਰੁਗੀਰੇਸੰਤ
 ਜਨਕਰਤਨੀਪਾਨੀ॥ਸੁਰਅਪਦਿਤਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਅਨੀ॥
 ॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਦਿਤਕਰਿਮਾਨੀਮੇਰੇਜੇਸੇਕਾਰਾਕਰਤਧੀਰਾਰੀ॥ਭੁਗਤਿਭੁਗਉਤੁਲਿ
 ਧੀਮੈਤਿਹਉਪਰੇਪੁਨੀਮੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੀ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਟਧੀਚਲਾਚੋਰਚੋਦਤਿ
 ਤਹਿਧਾਨਰਸੀਅਸਪਾਸਾਅਧਿਧਿਪੁਪਰਪਾਨਤਿਹਕਰੇਹਿਛੰਤਉਤੇਰੇਨਮਸਰਦਾਇ
 ਰਦਿਰਸਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ਮਲਰਾ॥ ॥ਹਰਿਜਪਤਤੇਏਏਨਾਪਦਮਕਦਲਅਪਤਿ
 ਤਸਮਮਤੁਲਿਨੀਅਨਕੋਊ॥ਏਕੀਏਕਅਨੇਕੋਇਧਿਸੰਬਰਿਓਅਨਰੇਅਨਭੁਰ
 ਪੁਰਿਸੇਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੋਭੁਗਦਤੁਲੇਖੀਮੈਅਦਰਨੀਪੇਖੀਮੈਤਾਸਕੀਜਾਤਿ
 ਆਛੇਪਛੀਪਾਧਿਅਸਮਹਿਲੇਖੀਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਮੈਨਾਮਕੀਲਮਨਾਸਪਤੀ
 ਪਾ॥੧॥ਜਾਕੋਈਦਿਖਕੀਦਿਕੁਲਗਉਰੇਧਧਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਰੀਰਪੀਗ॥
 ਜਾਕੋਧਾਪਦੈਸੀਕਰੀਪੁਤਮੈਸੀਸਰੀਤਿਪੁਰੇਲੋਕਪਰਮਿਧਕਧੀਗ॥੨॥ਜਾਕੋਕਟਧਿਕੋ
 ਚਮਭੁਰੇਚੋਦਤਿਛਿਰਹਿਅਜਹਧਨਰਸੀਅਸਪਾਸਾਅਚਾਰਸਹਿਤਧਿਕਰ
 ਹਿਛੰਤਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਦਿਰਸਦਾਸਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ਮਲਗਮਿਲਤਪਿਅਰੇਪਾਨ
 ਨਾਧੁਕਦਨਭੁਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਚਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੋਕਪਰੇਕਹਲ
 ਉਪੋਦਉ॥ਆਦੇਗੀਨੀਦਕਹਲਗਭੁਦਉ॥ਜੇਈਜੇਰਿਓਸੇਈਸੇਈਸੇਈਛਾਟਿਓ॥ਭੁਭੈ

ਨਜਿਉਠਿਗੀਗਈਧਾਟਿਉ॥੨॥ ਕਹੁਗਦਿਦਸਭੁਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ ਜੇਈਜੇਈਕੀਨੇਸੇਈਸੇ
ਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੩॥ਜਮਲ ੫

੧ ਉਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੇਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗਨਕੁਸੁਮਹਲ ੪॥ ਚਉਪਦੋਪਘਰੁ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਾਨਮਿਲਿਹਰਿਅਗਾਰਉਧਲਿ
ਧਲਿਧਲਿਧਲਿਸਾਧਜਾਨਾਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਪਾਰਉਤਰਿਅਗਾਰਉ॥੧॥ ਗਗਉ॥ ਹਰਿਗਹਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਹਮਸਧਜਾਨਾਪਗਪਰਿਅਗਾਰਪਨੁਪਨੁਸਾਧਿਕਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਅਮਿਲਿ
ਸਾਧੁਪਤਿਤਉਪਰਿਅਗਾਰ॥੧॥ ਮਨੁਆਚਲੈਚਲੈਧਰੁਧਰੁਧਿਪਿਮਿਲਸਾਧੁਦਸਗਤਿਕਰਿਅ
ਜਿਉਜਲਤਿਤੁਪਸਾਰਿਓਧਕਿਰਮਸਮੀਨਦਸਗਤਿਕਰਿਅਗਾਰ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸਤਿਸਤਿਕੁਲੀਕੇ
ਮਿਲਿਸਤਿਜਨਾਮਲਲੀਅਗਾਰਉਮੈਦੁਰਤੁਗਾਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਧੁਨਿਕਾਪਰੁ
ਕਰਿਅਗਾਰ॥੩॥ ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਧਿਅਪੁਰਿਠਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨਉਪ੍ਰੇਅਗਾਰ॥
ਸਭੁਦਲਦੁਖਉਜਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਮਿਉਪਰਿਅਗਾਰ॥੪॥੧॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ
੪॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸਤਿਜਨਾਪਗਾਰੇਨਾਹਰਿਗਹਿਕ੍ਰਿਸੁਨੀਮਿਲਸੰਗਤਿਮਨੁਕੇਰਾਹਰਿਗਹਿਕ੍ਰਿ
ਨਾ॥੧॥ ਗਗਉ॥ ਹਮਅਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਕੀਸੁਚਿਤਚਿਤੇਨਾਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਨਦਇਆਲਕੀਓਅਗੀਫਿਤਮਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲਹਿਮਨੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਟਿਦੇਦਓਗੀਅਗਤੇਨਾਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਅਗਮਕੀਏਪਤਿਤਪਦੇਨਾ॥੨॥ ਹ
ਰਿਜਨਉਤਮਜਗਕਰੀਅਗਿਨਿਮਿਲਿਅਪਾਧਰਸੇਨਾਜਨਕੀਮਹਮਾਧਰਨਸਾਕਉ
ਉਇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਦੇਖੁਪ੍ਰਭੁਸੁਅਮੀਹਮਦੁਜਾਗੇਗਸਿਦੇਨਾ॥

ਨਨਾਨਕਵਉਦਇਆਪ੍ਰਤਪਾਰੁਲੁਦਵਾਖਰੁਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥
 ਜਪਮਨਰਮਰਾਮਪਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲਪ੍ਰੀਤਲਗਾਨੀਵਿਚੇਗਿਹਰਉਦਸਾ॥੧॥ਹਰ
 ਉ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੇਜਪਿਓਨਮੁਨਰਹਰਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਕੁ
 ਇਆਮਨੁਧਿਗਸਿਅਉਦਮਕੁਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਹਮਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈ
 ਜਿਤਨੇਸਮਲੀਏਹਮਗਾਸਾ॥ਵਿਲਖਿਖਟਹਨਕੁਏਖਿਅੰਤਰਿਤੂਟਗਏਮਾਇਆਕੇਠ
 ਸਾ॥੨॥ਕਿਅਹਮਕਿਰਮਕਿਅਕਰਮਕਮਾਦਹਿਮੁਰਖਮੁਗਪਰਖੇਪ੍ਰਬੁਤਸਾ॥ਅਵਗਾਨੀਅਹੇ
 ਪਾਬਰਕੁਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ਜੇਤੀਸਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਤੇਸਕਿਉਰਹ
 ਮਨੀਰਧਿਖਿਅਸਾ॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੀਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਲੀਏਪ੍ਰਕੁਪਾਸਾ॥੪॥੩
 ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਮਜਪਿਓਗੁਰਦੁਆਰਾਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸ
 ਰਿਦੁਰਮਤਦੁਜਾਕੁਉਗਾਇਓਸਕੁਧੁਕਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਨਾਨਾਰੁਪਹੰਗਿਹਰਿਕੇਰੇਅਟਿਅ
 ਟਿਰਮੁਰਦਿਓਗੁਪਲਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਓਪਰਗਏਧਿਖਿਅਕੇਤਕਾ॥੧॥
 ਸਤਿਨਾਨਾਕੀਬਹੁਤਧਰੁਸੇਕੁਜਿਨਉਰਪਾਰਿਓਹਰਿਰਸਕਰਸਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸਤਿਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿ
 ਆਜੈਸੇਗਉਦੇਖਪਛੁਰਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸਤਿਜਨਾਮਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕ
 ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੇਧਾਸੁਖਸਾਨੀਦੂਟਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ਤੁਮੇਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭੁਕੀ
 ਏਹਰਿਗਾਖਲੇਹਮਾਪਨਅਨਾਕਾਜਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਕੁਈਆਤਪਿਤਾਧਿਪਹਰਿਸਾ
 ਕਾ॥੪॥੪॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਮੁਜਪਕੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਦਸਤ
 ਮਾਇਆਗਜ਼ਦੇਜੀਗੁਰਕੇਸਖਟਲੀਓਗਜ਼ਜੀਤਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਿਖਿਅਕੁਰਮਿਕੁਰਮਿ
 ਧਰੁਕੁਮਿਅਲੁਖਧੇਪ੍ਰਕਲਿਤਸੇਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛੁਛਾਇਆਖਿਨਮਾਹਿਧਿਨਸਿ
 ਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਜਿਨਮਿਲਿਅਮਨੇਹੇਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ਪਰ

ਚੇਰਮਗਦਿਆਪਟਿਅੰਤਰਮਸਥਿਰੁਰਮਗਦਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਨ
 ਨੀਕੇਜਿਨਮਿਲਿਆਮਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲੇਹੇਨਉਤਰੇਕਥਹਰਿਹਰਿਜਗਦਿਮਿ
 ਲੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਧੰਪੁਪੋਪਰੀਏਅਪਰਾਪੀਗਰਕਾਟੇਕਟਿਤੁਕਟੀਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਰੀਓਮੁਖਿਅਉਖਪਨਨਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ਕਨਕਮਹਲ॥੪॥ਜਪਿਮਨਰਾ
 ਮਨਮਨਗੀਨਾਥਾਪੁਮਨਘੋਰਪਰੇਧਿਖੁਧਿਖਿਅਸਤਿਗੁਰਕਾਢਲੀਏਦੇਹਾਥਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਗਰਿਤੁਮਰਾਖਲੇਹਹਮਪਾਪੀਪਾਥਾਕਾਮਰੋਪਧਿਖਿਅ
 ਲੋਕਲੁਕੁਤੇਕਾਸਟਲੇਹਤਰੇਸੰਗਿਸਾਥਿ॥੧॥ਤੁਮਦਭਪੁਰਖਦਭਅਗਮਅਗੋਚਰੁਹਮਦੁਰ
 ਰੋਪਾਈਨਗੀਰਾਥਾਤੁਪਰੇਪਰੇਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਤੁਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੀਨਾਥਾ॥੨॥
 ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਨਾਮਧਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਸਾਪੁਪਾਥਾਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੇ
 ਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਥਾ॥੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭੁਜਗਦੀਸਭੁਸਾਈਹਮਰਾਖਲੇਹ
 ਜਗੀਨਾਥਾਜਨਨਾਨਕੁਦਮੁਦਸਟਸਨਕੇਪ੍ਰਭੁਕਰੁਹਿਪਾਰਖਹੁਨਨਸਾਥਾ॥੪॥੬॥ ॥
 ਕਾਨਕਮਹਲ॥੪॥ਘਰੁ॥੫॥ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲਾਹਰਿਰਤਨਜਦੇਹਰਲਾਲਾਹਰਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿਘਟਿਕਸਾਲਾਹਰਿਹੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕ
 ਜੀਹਕਿਆਕਥੈਧਿਰਾਠੀ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਲਲਾਤੁਮਗੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੁਤੁਤੁਜੀਜਾਨਹਿ
 ਭਉਹਰਿਜਪਿਭੁਈਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਥਾਸੁਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀ
 ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨੁਮਲਾਜਾਕੇਕੁਭੁਤਿਨਲੀਲਿਏਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹੇਰੇਹਰੇਗੁਨ
 ਗਾਏਗੁਰਮਤਿਹਉਘਲਿਘਲੇਹਉਘਲਿਘਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭੁਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹ
 ਲਾ॥੨॥੧॥੨॥ਕਾਨਕਮਹਲ॥੪॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵੁਜਗਦੀਸਾਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਧੀਸਾ॥
 ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਧਦਿਜਪੀਸਹਰਿਹੇਰੇਕਿਰਪੀਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀ

ਹਮਲਾਇ। ਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਜਪੇਹਰਿਜਪਜਪੇਹਰਿਜਪਏਜਗਦੀਸਾ। ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮਜ
 ਪਹਿਤੇਉਤਮਤਿਨਕਉਪੁਮਪੁਮੇਪੁਮਿਪੁਮਿਜੀਸਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਤੁਮਦਰਦਰੇਦਰੇਤਿਉਚੇਸੇ
 ਕਰਹਿਜਿਤੁਕਾਦੀਸਾ। ਜਨਨਾਨਕਅੰਖਿਤੁਪੀਅਗਾਰਮਤੀਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਸਾਖੀ
 ਸਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੪॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ ਭੁਜਰਾਮੇਮਨਿਰਾਮਾ। ਜਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਵਤੁਮਾਂ। ਸਤਸੰ
 ਗਤਿਮਿਲੁਕੁਜਰਾਮਾ। ਬਤੁਹੋਹੇਕੁਗਮਥਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁਗਿਰਿਮਦਿਰਿਹਰਿਹੇਤਜਾ
 ਸੁਤਿਤੁਪਾਰਿਅੰਨਦੇਅੰਨਦਿਭੁਜਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ ੧॥ ਸਕੁਸਿਸਟਿਪਾਰਹਰਿਤੁਮਕਿਰਪਾਲ
 ਕਰਤਾਸਕੁਤੁਤੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਵੇਸਰਣਗਤੀਦੇਹਗੁਰਮਤੀਭੁਜਰਾਮਰਾਮਰਾ
 ਮਰਾਮ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਉਪਗਚਾਟਾ। ਜਿਤਮਿਲਹਰਿਪਾ
 ਪਰਧਾਟਾ। ਭੁਜਹਰਿਰਸੁਰਸੁਹਰਿਗਾਟਾ। ਹਰਿਹੋਹੇਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਟਕਰਮ
 ਕਿਰਿਅਕਰਿਬਰੁਧੁਧਿਸਥਾਰਸਿਪਸਾਧਿਕਜੇਗੀਅਕਰਿਜਟਜਟਜਟਾ। ਕਰਿਉਖ
 ਨਪਾਈਐਹਰਿਭੁਮਜੇਗੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਜਨਾਖੇਲਿ
 ਕਪਾਟਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਅਤਅਗਾਹੁਤੁਰਿਪੁਰਿਹਰਿਅੰਨਲਬਲੇਹਰਿਕਿਕਿ
 ਕੇਦਿਕੇਦੇਕੇਹਰਿਥਾਟਾ। ਤੁਨਾਣਹਿਸਕੁਧਿਧਿਧੁਧੁਹਿਅਪੇਜਨਨਾਨਕਵੇਖੁਪੁਪਟਿਪਟੇਪੁ
 ਟਿਪਟੇਹਰਿਪਾਟਾ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੦॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ ਜਪਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ। ਹਰਿਹਰਿ
 ਅਗਮਅਗਾਧੋ। ਅਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪੁਕੁਲਾਧੋ। ਪੂਰਹੋਹੇਲਿਖੇਲਿਖਾਧੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਧਿਪੁਮਾਦਿਅਸੀਚਿਬਰੁਚਿਤੈਧਿਕਾਰਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਭੁਜਸਤਿਸਤਿਸੰਗਤੀਮਿਲਸਤਿ
 ਕੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋ। ਜਿਉਛੁਹਿਪਾਰਸਮਨੁਰਭੁਏਕਿਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਸੰਗਤੀਸੁਪਹੇਦ
 ਤਗੁਰਮਤੀਸੁਪਹਾਧੋ। ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੇਹਾਧਰੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਤੁਰੇਸਾਧਸਾਧੀ
 ਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਕੁਰੁਸਾਧੋ। ਚਾਰਧਰਨਚਾਰਅਸੁਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇ

ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਦੁਰੁਗਦ
 ਨਾਜਸੁਗਾਦੁਤਪਾਪਲਹਾਨਾਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਕਾਨਾਹਰਿਹੋਰੇਵਿਰਪਾਨਾ॥੧॥
 ਰਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਪਿਭਾਦਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਤੇਸਾਪੁਸੁਖਪਾਦਹਿਜਪਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨਾਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪੁਰੁਤੇਗੀਆਮਿਲਿਸਾਪੁਜਨਾਗਰਸਤਿਗੁਰੁਗਦਨਾ॥੧॥ਜਿ
 ਨਕੇਹਿਰਦੈਤੁਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਭਲਪਾਦਭਿਤੇਤਰੇਕੁਦਸਿਪੁਤੇਗਤਹਰਿਜਨਾ॥ਤਿਨਸੇਦਾ
 ਹਮਲਾਇਹਰੇਹਮਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੁਤੁਤੁਤੁਗਦਨਾ॥੨॥੬॥੧੨॥ ॥
 ੧ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ਅਰੁ ੨॥ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਵਿਰਪਾਨਿ
 ਪਿ॥ਦੁਖਧਿਰਨਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਭੁਟਤੇਹੇਇਸਗਲਸਿਧਿ॥੧॥ਰਾਉ॥ਸਿ
 ਮਰਤਨਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪਰਾਪੀਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥ਜਾਕਉਚੀਤਅਵੈਗੁਰੁਅਪਨਾ
 ॥ਤਾਕਉਦੁਖਨਾਹੀਤਿਲਸੁਪਾਨਾ॥੨॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਰਾਖੋ॥ਸਿਜਨਹਰਿਰਸੁਰ
 ਸਨਾਰਾਖੋ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਕੀਨੀਅਇਆ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲਭੁਇਆ॥
 ੪॥੧॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ਆਗਧਉਤੁਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨਾਉਠਤੈਠਤਸੇਦਤਜਾਗ
 ਤਸਾਸਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਰਾਉ॥ਤਾਕੋਹਿਰਦੈਧਮਿਓਨਾਮੁ॥ਜਾਕਉਸੁਆ
 ਮੀਕੀਨੇਦਨਾ॥੧॥ਤਾਕੋਹਿਰਦੈਧਮਿਓਨਾਮੁ॥ਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੇਦਨਾ॥੧॥ਤਾਕੋਹਿਰ
 ਦੈਆਈਸਾਂਤਿ॥ਠਕੁਰਭੁਟੇਗੁਰੁਧਰਨਾਤਿ॥ਸਰਧਕਲਸੇਈਪਰਧੀਨਾਨਾਮਮਤਿ
 ਜਾਕਉਗੁਰੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਧਲਿਜਾਓ॥ਕਲਿਜਗਿਅਹਿਪਾਇਆਜਿਨਨਾ
 ਓ॥੪॥੨॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ਕੀਰਤਪੂਰੁਕੀਰਤਾਉਮੇਗੋਰਸਨਾ॥ਅਨਿਕਧਾਰਕਰਿ
 ਧੰਦਨਸੰਤਨਓਗਾ॥ਚਰਨਗੋਧਿਦਜੀਵੇਧਸਨਾ॥੧॥ਰਾਉ॥ਅਨਿਕਧਾਤਿਕਰਿਦੁਆ
 ਰੁਪਾਦਉ॥ਹੋਇਤ੍ਰਿਪਾਲਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਦਉ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਯਸੇਧਾ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਾਨੁ ਧਰਯੋਧਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਾਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਹਾਇਆ ਨਾਮ ਲੇਖ ਸਰਬ ਸੁ
 ਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪੁ ਏਵਾਇਆ ਲਾਕੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੁਟੈ ਨੀਤਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮਾਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਟਹਲ ਸੰਤ ਨਵੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੁ ਕਹਿਨ ਮਾਜਪਿ
 ਪਰਮ ਗਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਜਾਨ ਰਾਗੁ ਕੁਰਸਰਨਾ ਸੇਈ ਕੁਸਲੁ ਨਿਖੁਤੀ ਉਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਸਭ ਲੋਚਨੁ ਏਹੁ ਦੁਰਲਭੁ ਰੇਗੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਗੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਕੁਰਮ
 ਧਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਧਮਾਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗਿਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇਆ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਨ ਦੁਖ ਨਿਆ
 ਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤੁ ਏਵਾ ਕੁਰਸਿਉ ਆਪਨ ਸੀਏ ਮਿਲਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਢ ਨਹੀ
 ਗਾਢੈ ਗੀਤਾ ਤਉ ਉਪਰੇਧ ਸੇਜਿ ਰਹੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖੈ ਧੰਨ ਨ ਪਰੇ ਸਨਾਹੈ ॥ ਜਿਹੁ ਭੋਜਨ ਵੀਨੇ ਤੇ
 ਡਿਪਤੈ ॥ ੨ ॥ ਆਨਿ ਕਸੂ ਗਾਢੈ ਭੋਖ ਪਾਗੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਾਭੈ ਸੇਵਿ ਸਟਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾ
 ਨ ਸਗਲ ਜੰਨਾਗਾਨਾ ਕਰਮ ਸਰੁ ਕਰਦੀ ਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੋਰੈ ਜਨੁ
 ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੀਸੇ ਭੁਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਆ
 ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਉਚਾਰਾਹ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥ ੨ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਕੁਰ
 ਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਰਿ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗਾਢੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਮਾਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮ
 ਰਿਓ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਆਪਉ ਪਾਰਨਾਮਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਭੇਟ ਤੇ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਏਰੋ ਗਭੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪੁਖਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਅਸਥਿਤੁ ਏਧ ਸੇ ਸੁਖ ਬਾਨ ਬਹੁ ਰਨ ਕਤੁ ਪਾਇ
 ਓ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾਨਾ ਕਲਿ ਪਤਨ ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥
 ਧਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭੁ ਤਾਤਿ ਪਗਈ ॥ ਜਦ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੇਹ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਵੇ

ਏਰੀਨੀਧਿਗਾਨਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਥਨਿਆਈ॥੧॥ਜੇਪ੍ਰਕੁਰੀਨੇਸੇਭਲਮਾਨਿਓਏ
 ਹਸੁਮਤਿਸਾਧੁਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭੁਮਹਿਰਦਿਰਹਿਅਪ੍ਰਕੁਏਕੈਪੋਖਪੋਖਨਾਨਕਧਿਗਸਾਈ॥੩॥
 ॥੮॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫॥ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਰੇਪਰਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਮਾਰੇਉਪਰਤੁਮਗੀਓਤੁਮਾਰੀ
 ਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਗੀਅਸਭੁਰੇਸਾਤੁਮਰਤੁਮਰਨਾਮੁਰਿਦੇਲੇਪਰਨਾਤੁਮਰੇਥਲੁਤੁ
 ਮਸੀਗਿਸੁਰੇਲੇ॥ਜੇਜੇਕਹਹੁਸੇਈਸੇਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਗੀਦਇਆਮਇਆਸੁਖਪਾਵਉ
 ਹੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿਪਾਇਓਧਿਰੁਡਾਹਿਓਨਾਨਕਸਤਿਨਰ
 ਨਾ॥੨॥੮॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸਰਨਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀਪੇ
 ਪੀਸੁਪਾਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤਿਪਤਨੇਰਾਜੇਧਨਿਧਨਿ
 ਧਰੁਧਿਧਰੁਧਿਧਰੁਧਾਇਆਸੁਖਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਸਭੁਬੁਝੀਯੋ॥ਸਾਤੁਪਾਈਗੁਨਗਾਇ
 ਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਕੀਨਿਆਈਭੁਮਯੋਧਿਧਿਆਪਿਓਯੋਧਿਆਸਾਧਸੰਗਜਮਜੇ
 ਦਗੰਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੇ
 ਗਾਇ॥ਸੀਤਲਸੁਖਸਾਤਿਮੁਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਿਤਪਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
 ਲਅਸਹੇਤਪੁਰਨਕੋਟਜਨਮਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਪੁਨਿਦਾਨਅਨੇਕਵਿਰਿਆਸਾਧੁਸੰਗਿਸਮਾ
 ਇ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਧਾਹੁਕਿਕਾਲਨਖਾਇ॥੨॥੧੧॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫॥ਅਰੁ
 ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਕੁਗਿਆਨੁ॥ਪੁਰਨਪਰਮਜੇਤਪਰਮੇਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥
 १॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਤਜਾਤਰਹੇਸਰਮੰਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧੁਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਯੋਇਧਿ
 ਨਭੀਤਰਿਪਾਰਧੁਹਮਕੈਰੀਗਿ॥੧॥ਜੇਜੇਕਥੈਸੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਤਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸਾਸ
 ਗਲਮਨੇਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੁਰਨਕੋਟੇਆਸਾ॥੨॥੧॥੧੨॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ ੫॥ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਨਿਧਰਹਿਕੇਨਾਮਾਸੰਗਿਸਗਾਈਅਕੋਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਹੇਨੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰੋ॥

ਜਨਮਜਨਮਵੇਕਿਲਖਿਖਰੇ॥੧॥ਸਤਿਨਾਨਾਕੀਉਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਸਿਮਰਤਰੇਨਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥
 ੨॥੨॥੧੩॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ੫॥ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨਤਨੁਪਨੁਪਾਨਪੁਰੁਕੇਸਿਮਰਤ
 ਟੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਉਤਕਹਲੇਕੁਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਮ
 ਸਨੁਮਿਲਸੀਗਿਗੋਬਿੰਦਪਿਆਇ॥੨॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਸਗਨਿਆਇਓਨਾਕਲਿਹੁਮਿਲ
 ਏ॥੩॥੩॥੧੪॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ੫॥ਪਖਿਧੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਾ॥ਪੁਰੁਆਪਨਾਇਕਾਤ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਸੁਖਸਹਜਮੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਾਹੀਭਾਤਿ॥੧॥ਸਿਮਰਤੁਇਕਧ
 ਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿਕੋਟਕਸਮਲਜਾਤਿ॥੨॥ਗੁਣਰਮੰਤਦੁਖਨਾਸਹਿਠਿਰਕੁਇਅੰਤਸਾਂਤਿ
 ੩॥ਅੰਖਿਤਾਰਸਪੀਉਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਿਗੰਤਿ॥੪॥੪॥੧੫॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ੫
 ਸਾਜਨਾਸਤਿਆਉਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਗੁਨਗਾਇਅਗਿਲਕਸਮਲਮਿਟਜਾਹਿਪ
 ਰੇਰੇ॥੧॥ਸਤਿਨਰਨਪਰਉਮਾਧੈਰਾਦਨਾਗਿਹਰੇਇਅਧੈਰੇ॥੨॥ਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਧਿ
 ਰਾਸੈਗੋਪਿਦਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਕੁਜਉਪੇਖਨੇਰੇ॥੩॥ਪੁਰੁਬਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਦਾਰਿਦਾਰਿਨਾਨਕ
 ਉਹਬੈਰੇ॥੪॥੫॥੧੬॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ੫॥ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੇਰਮਾਨਪੇਹ
 ਕੁਰਮਿਰਾਖਲੀਜੈਕਾਟਬੈਰੀ॥ਰਹਾਉ॥੬॥ਬੁਝੁਤਸੈਸਾਠਸਾਗਾਉਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰਿਹ
 ਤਨਗਾਰ॥੧॥ਸੀਤਲਹਰਿਨਾਉਤੇਰਾ॥ਪੁਰੋਨੈਠਾਕੁਰਪੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਦਰਤਾ
 ਰਨਾ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਪਤਿਤਉਧਾਰਨ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰ
 ਨਾਮਦ੍ਰਿਸਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ਕਾਨ੍ਹਮਹਲਾ੫॥ਧਨਉਹਪ੍ਰੀਤਚਰਨਸੀਗਿਲਗੀ॥
 ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੁਰਨਬਠੁਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਿਅਨਾਬੁਦਸੁ
 ਜਨਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੇਹਿਤਿਅਗੀ॥ਭੋਰਕੁਰਮਕਾਟੇਪੁਰੁਸਿਮਰਤਗਿਆਨਸੀਨ
 ਨਮਿਲਸੇਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੁਅਖਾਹਅਤਿਧੇਰੇਲੁਆਮੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧੁਪੁਰਨਠਤਨਾਗੀ॥

ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ ਕੁਹ ਰਿਹ ਗਿਨਾ ਮੁਮਾਰੀ ਮਸਤਕ ਆਨਿ ਪਰਿਓ ਪੁਰੁ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਨ੍ਹਲ ਕਠੇ ਰਕ ਪਟਕ ਮੀ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕਿ ਤਿਉ ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਈ ॥ ਤੁਸਮ ਰਖ ਸਰਨ ਜੇ ਗੁ ॥ ਤੁਰਾਖ ਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਨੇ ਮਸੁਰ ਸਨਿ ਮਨ
 ਗੀ ॥ ਇਨ ਬਿਪੇ ਛੁਟ ਕਾਗ ॥ ਗਰਤ ਪੈਰ ਅਧਿ ਤੇ ਕਸਟੁ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਦ ਰਿਹਿ ਨਿਗਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੧੮
 ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰ ੪ ॥ ਨਾਗਾਇਨ ਨਰਪਤ ਨ ਮਸਕਾਰੈ ॥ ਮੈਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾ
 ਈ ॥ ਮੈ ਆਪ ਮੁਕਤ ਮੁਹਿਤ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਈ ॥ ਕਦ ਨ ਕਦ ਨ ਕਦ ਨ ਗੁ ਨ ਕਰੀ ॥ ਮੈ ਅਤਿ ਨਹੀ ਵਿਛੁ
 ਪਾਗੇ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ॥ ਮੈ ਸਧੀ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਧਿਸ ਮਧਿਸ ਮਧਿਸ ਮਧਿਸ ਮਧੀ ਭਈ
 ਪੈਲ ਲਗੁ ਲਾਗੁ ਲਗੈ ਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਨਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖ ਗੁਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ੨੦ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਜਾਨੀ ਸਤਿ ਨ ਪੁਰੁ ਬਿਨੁ ਆਨਾ ॥ ਉਚੀ ਨੀਚ ਸਭੁ ਪੇਖ ਸਮਨੇ ਮੁਖ ਬਕ
 ਨੇ ਮਨ ਮਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਈ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰੁ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ॥ ਕੁੰਭਿ ਜਨ ਮੇਰੇ ਪਾਨਾ ॥ ਮਿਨ ਹਿ ਪੁਰਾ
 ਸੁਭਿ ਓਕੁ ਮੁਨਾ ਮਿਓ ਮੰਤ੍ਰੀ ਓਗੁ ਰਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤ ਕੇ ਕਰਤ ਕਰ ਕਰੁ ॥ ਮੈ ਅਤਿ ਰਜ ਮੀ
 ਗਿਰਾਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੁਗਾਏ ॥ ਮਾਗ ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫
 ਕਹਾ ਕਹਾ ਕਦ ਨ ਕਉ ਕਈ ਕੋਤੈ ॥ ਮੈਸੇ ਜਨੁ ਬਿਰਲੈ ॥ ਮੈ ਦਕੁ ਜੇ ਤਤ ਕੇ ਗਾ ਕਉ ਬੋਤੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਕੁਖਾ ਗੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ॥ ਰੇ ਕੋ ਕੋ ਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਘੁਰਾਨੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ॥ ਰੇ ਹਰ ਨਹੀ ਸਭੁ ਜੇਤੈ ॥
 ੧ ॥ ਸੋਗਾਨਾ ਹੀ ਸਦਾ ਹਰ ਪੀ ॥ ਰੇ ਛੇਤਿ ਨਹੀ ਵਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਤ ਅਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਵੈ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਸਾਗਿ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਤਨ ਮਨ ਗਲ ਤੁਭੁ ਏਤਿ ਹ ਸੀ ਗੋ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ ਈ ॥ ਜੇ ਜੇ ਪਹਿ ਕਹ
 ਉਧਿ ਧਾਹਿ ਅਪੁਨੀ ਤੇਉ ਤੇਉ ਗੋਰ ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਨਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੀ

ਠਿਨੀਛੋਰਾਇ॥ ੧॥ ਛਿਰਤਛਿਰਤਨਾਨਕਦਸੁਆਇਓਸਤਿਨੀਸਰਨਾਇ। ਕਾਟੇਅਗਿ ਰਿਗਿ
 ਅਨਕੁਰਮਮੇਹਮਾਇਅਲੀਓਵੀਠਿਲਗਾਇ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੩॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਅਨਕੁ ਰਿਗਿ
 ਰਿਗਧਿਨੇਦਹਮਾਰੈ॥ ਨਾਮੇਗਾਵਨੁਨਾਮੁਪਿਆਵਨੁਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪਾਨਅਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੇਛੁ
 ਗਿਅਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਦੁਹੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੇਸੇਭਾਨਾਮੁਦੁਹਈਭੁਭੁ
 ਜਲਧਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਗਮਪਦਰਥਲਾਲਅਮੇਲਭੁਇਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰਚਰ ਪਾਵ
 ਨਾਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰੁਭੁਏਹਿਪਾਲਮਗਨਭੁਏਹੀਅਰੇਦਰਸਾਰੈ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੪॥ ਕਾਨ੍ਹ
 ਮਹਲ ੫॥ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੈ॥ ਪੇਖਤਸੁਨਤਸੁਨਕੈਸੀਗੋਏਰੈਕਾਜਧੇਰਕਹਏ
 ਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਧਿਨਜੇਤੇਲਪਟਾਇਓਕਛੁਨੀਨਾਹੀਕਛੁਤੇਰੈ॥ ਅਗੇਦਿਸਟਅਵ
 ਤਸਭਪਰਗਟੀਹਮੇਹਿਓਕੁਰਮਅਪੈਰੈ॥ ਅਟਕਿਓਸੁਤਧਾਨਿਤਾਸੀਗਿਮਾਇਆਦੇਨਹ
 ਰੁਦਤਭੁਧਿਸੇਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭੁਰੇਸਓਧਿਨਕਾਟਨਹਾਰਗੁਰਮੇਰੈ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੫॥
 ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਧਿਖੈਦਲੁਸਤਿਨਤੁਮਾਰੇਗਾਹਿਓਤੁਮਰੀਟੇਕਭੋਰੇਸਾਠਕੁਰਸਰਨ
 ਤੁਮਰੀਆਹਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਛੁਤਦਰਸਾਭੁਟਮਿਟਾਹਿਓ॥ ਭੁ
 ਇਓਪੁਗਾਸੁਅਨਦੁਓਜੀਆਰਾਸਹਜਸਮਾਧਸਮਾਹਿਓ॥ ੧॥ ਕਉਨਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁ
 ਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ ਹਿਪਾਨਿਪਾਨਰੀਗਰੁਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੇਜਾਹਿਓ॥ ੨॥ ੭॥ ੨੬॥
 ॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਬੁਠਤਪਾਨੀਹਰਿਜਪਧੀਰੈ॥ ਧਿਨਸੈਮੇਹਕੁਰਮਦੁਖਪੀਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਿਮਰਉਦਿਨੈਰੈਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਪੁਸਾਦਿਹਰਿ
 ਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ ਗੁਰਭੁਟਤਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੮॥ ੨੭॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥
 ਸਿਨਰਤਨਾਮੁਅਨਹਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸੰਧਜਨਾਮਿਲਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰੁ ਰਿਦੇ ਬਸੇਗੇ ॥ ਨਰਨ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਥਾ ਮੇਰੇ ॥ ਪਾਰਬਰਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਕਹਹਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਚਰਨ
 ਪੂਰੁ ਪਰਸਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨ ਤਿਪਤਾਨੀ ॥ ਅਪੀ ਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪੂਰੁ ਦਰਸਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਨ ਪੂਰਹਿ ਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਲ ਮਲ ਦੇਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨਾ ॥ ਪਾਦ ਨ
 ਪਾਦਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ॥ ਗਿਸਰਿ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਸਰਨ ਗਾਹੀ ਪੂਰਨ ਅਧਿਨਾਸੀ
 ਆਨਉ ਪਾਦ ਬਕਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨਾ ॥ ਕਰੁ ਗਾਹ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅਧਿਐਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮ
 ਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਯਹ ਬਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਾਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚ
 ਅਨ ਕਧ ਗੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿ ਮਤ ਅਨਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਅਪੇਖਤ ਕੁਮਤ ਗਰੀਆ ॥
 ੧ ॥ ਅਨਤ ਬਿਉਰ ਅਨਾਰ ਬਿਧਿ ਯਹੀ ਨਤ ਮਮ ਅਦਮਤ ਕੋ ਪਜਰੀਆ ॥ ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ
 ਦੀਨ ਧੰਧੁ ਨ ਕਉ ਪਰਸਰਨ ਪਗੀਆ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੦ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦ
 ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਸਰ ਤੇ ਹੀ ਜਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿ ਆਗ ਅਲਲ ਗਹਿ ਅੰਤਿ ਤੇ ਰਹਿ
 ਕੁਮਿਧਾ ਗਹਿ ॥ ਧਿਐਰ ਸਸਿਉ ਆਸ ਕਤ ਮੁੜੇ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭੁ ਧਿ
 ਆਪਿ ਓ ਜਨ ਮਹੀ ਕੀਖਾਨਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨ ਸਗਨਿ ਆਇ ਓ ਉਪਰ ਨਾਨਕ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥
 ੩ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਦਿਲੇ ਕਉਰ ਅਕੇ ਮੁਖ ਰੁਧਿਰਾ ॥ ਬੇਜਤ ਬੇਜਤ ਰਤ ਨੁਪਾਇ ਓ ਧਿ
 ਸਰੀ ਸਭਿ ਚਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੇ ਪਾਗਿ ਓ ਪਾਰਿ ਓ ਦੁਖ ਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜ
 ਪਨੁ ਪਰਦਾਰ ਮੇਰੈ ਸਰਧ ਸੇਗੇ ਧਿਦਾ ॥ ਸਾਪ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਭੁਪਾਇ ਓ ਨਾਨਕ ਛਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦਾ ॥
 ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਪੂਰੁ ਪੂਰੁ ਹੋਨ ਅਗਾਧਿ ॥ ਗਰਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
 ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਦ ਹਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗਜੀਤ ਹੋਰੇ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜ
 ਮੈ ਬਹੁ ਧਿ ਪਖੇਜੀ ॥ ਸਾਪੁ ਜਾਨਿ ਹਰਿ ਭੁਧਾ ਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀਇ ਹੁਤੁ ਗੀ ਜੋਗੀ ਕਿਅ ਏਹ ਕਰ

ਮਕਸਾਸਿ। ਪੁਰੁਬਾਹਪਕਰਿਸਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਦੁਸੇਤੁਪਜੰਤੁਮਿਲਸਾ॥ ੧॥ ਅਦਰਓਟਮੈਅ
 ਸਾ। ਵਿਅਧੀਨੁਕਰੇਅਰਦਸਾ। ਜਉਸਭੁਪਟਪੁਰੁਨਿਦਸਾ। ਪੁਰੁਚਰਨਨਕੀਮਿਨਪਿਅਸਾ।
 ਨਾਨਾਕਰਸੁਕੀਅਤੁਜੇਤੁਮਰਾਹਉਧਲਿਧਲਿਸਰੁਧਲਜਸਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੩॥ ਕਾ
 ਨੁਮਹਲ ੫॥ ਪਰ ੬॥ ॥ ਜਾਗਤਉਧਾਗਨਨਮਪਿਅਤੇਗੈ। ਨਦਨਿਪਨਮੁਨਿਪਨੁਹ
 ਰਿਕੈਗੈ। ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੁਪੈਗੈ। ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੇਹਮਗਨੇਗੈ। ਨੈਨਹੁਦੇਖਸਾਪਦ
 ਰਸੇਗੈ। ਸੇਪਾਦੈਨਿਸੁਲਿਖਤਲਿਲੈਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਗੈ। ਬਾਹੁ
 ਪੁਰਪਾਦਿਤਕਰੇਗੈ। ਅਠਸਠਮਜਨਮੈਲੁਕਰੇਗੈ। ਸਾਸਸਾਸਪਿਅਦੁਹਮੁਖਨੀਮੈਗੈ। ਵਿ
 ਛੁਸੀਗਿਨਚਲੈਲਾਖਕਰੇਗੈ। ਪੁਰੁਜੀਕੇਨਮੁਅਤਿਪੁਕਰੇਗੈ॥ ੧॥ ਮਨਸਾਮਨਏਕਨਿਰ
 ਕੈਗੈ। ਸਗਲਤਿਆਗਾਹੁਕਾਉਨੁਜੈਗੈ। ਕਦਨਕਹਾਹਉਗਨਪਿਅਤੇਗੈ। ਧਰਨਨਸਾਕਉ
 ਏਕਦਲੈਗੈ। ਦਰਸਨਪਿਅਸਾਧਹੁਤੁਮਨਮੈਗੈ। ਮਿਲਨਨਕਰੇਦੁਜਗਤਗਰਕੈਗੈ॥ ੨॥ ੧॥
 ੩੪॥ ਕਾਨਨੁਮਹਲ ੫॥ ਐਸੀਕਉਨਧਿਪੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਸਪਿਅ
 ਸਸਛਲਮੁਰਤਉਮਾਗਿਜੀਉਤਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਦੀਨਲੀਨਪਿਅਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾ।
 ਹਰਿਸੰਤਨਕੀਰਨਾ। ਹੀਉਅੰਗਪਦੇਨਾ। ਪੁਰੁਬੁਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ। ਮਾਨਮੇਹਤਿਆਗਿਛੁਡਿਉ
 ਤਉਨਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩੫॥ ਕਾਨਨੁਮਹਲ ੫॥ ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੈਗੈ
 ॥ ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭੁਸੰਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਧਰਤਨੇਮਤੀਰਖਾਸਤਰੰਗਾ। ਜਲੁਹੇਦਤੁ
 ਖਅਰੁਨੰਗਾ। ਧੁਜਾਚਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ। ਨਰਕਰਮਤਿਲਕਪਾਟੰਗਾ। ਦਰਸਨਭੇਟੇਧਿ
 ਨੁਸਤਸੰਗਾ॥ ੧॥ ਹਠਨਿਰਹਅਤਰਹਤਧਿਟੰਗਾ। ਹਉਰੇਗੁਧਿਅਪੈਨੁਕੈਨਭੰਗਾ। ਕਾਮ
 ਰੂਪਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ। ਸੇਮੁਕਤਨਕਨਿਸੁਮਤਿਗਰਰੰਗਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੩੬॥ ॥ ਪੁਰ
 ਕਾਨਨੁਮਹਲ ੫॥ ਪਰ ੭॥ ਤਿਖਧੁਟਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਨਨਾ। ਧਰਿਕੁਗੈਰੇਰਸ

ਹੁਜੇ ਸੁਖੇ ਨੋ। ਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨੈ ਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
 ਸਿਉ ਮੇ ਸਿਉ ਐ ਸੀ ਹਉ ਵੇ ਸੇ ਕਰਉ। ਜੀਉ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਗਈ ॥ ੧॥
 ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸਤਿ ਪਾਇ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ। ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਨੁ ਤੇਰੇ ਕੇ ਹੇਰੇ ਕੇ ਹੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸੰਤ
 ਨ ਕਰਿ ਧੀਰਗੁ। ਅਨ ਕਰ ਸਕੀ ਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ। ਸੇਈ ਮਿਲਿਓ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤੇਜਨ ਨ ਕ
 ਠਾ ਕੁਰਹਿ ਓ ਸਮਾਇ। ਏਕਤੁ ਜੀਤੁ ਜੀਤੁ ਜੀ ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੮॥
 ਤਿਆਗੀ ਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪੇਖਤਾ ਦਇਆ ਲਲਾ। ਗੰਗ ਅਨ ਚਰਨ ਰੇਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਹਿਸਤਿ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ। ਹਿਰਦੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਗਾਇ ਪਾਲਦੁ ਦਇਆਲ ਮਇਆ ਪਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਦੁਨਾ ॥ ੩॥
 ਨ ਮੇਹੁ ਕੁਰਸੁ ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨॥ ੧॥ ੩॥ ੮॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨ ਮਲਨ ਦੁਹ
 ਲਾਨ ਗੁਰਮਿਲੇ ਅਨਨੀ ਉਪਾਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਭਟਨ ਖਟਨ ਜਟਨ ਹੇ ਮਨ ਨਾਗੀ ਭੰਤੁ ਪਾਰ
 ਸੁਆਉ ॥ ੧॥ ਨਤਨ ਗੁੰਤਨ ਤਪਨ ਕੁਮਨ ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ਨੀਥਾ ਪਾਈ ਠਾਉ। ਸੇਵਿਸ
 ਗਰ ਸੋਪਨ ਸੁਖ ਨਾਨਕਾ ਕੁਜੁ ਨਾਉ ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ੮॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫॥ ਅਰੁ ੮॥ ਪਤਿਤਾ
 ਦੁਨੁ ਗਤਿ ਬਹੁਲਾ। ਭੈਰਵਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਨੈਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜਸੁ ਤੇਖਿ ਸੁ
 ਨਤ ਕਰਨਾ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਤੇ ਦੀਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨਾ। ਆਸ ਪੁਰਨ ਦੁਖ ਧਿਨ ਸਨਗ
 ਜੀਉ ਦਨਾਨ ਕਹਹਿ ਚਰਨਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੪०॥ ਕਾਨ੍ਹ ਮਹਲਾ ੫॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁ
 ਰ ਅਨਾਨੀ ਜਾਇ। ਪਤਿਤ ਪਾਦਨ ਧਿਰ ਦੁਸੁਆਮੀ ਉਪਰਤੇ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੇ ਸਾਰੰਗਾਰ ਧਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਐਧਾ। ਧਿਕਲ ਮਾਇਆ ਸੀ ਗਿਪੀ ਪਾਕਰੁ
 ਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਕਰੁ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਨਾਥ ਸੰਤ ਨ ਕੇਇ ਪਾਪ
 ੩੬॥ ਧਿਨ ਸਾਮਨ ਦਰਸ ਨੈਕੀ ਪਿਆਸ। ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨ ਗੁਨ ਤਾਸਾ। ਦ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ

ਕਉਕਤਿਤਰਤਾਈ॥ ੧॥ ਜਤਨਜਤਨਅਨਿਕਉਪਾਦਰੇਤਉਮਿਲਿਓਨਉਕਿਰਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਕੁਰ
 ਇਅਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜਨਨਕਰਸਤਿਰੇਨਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੭॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਮਾਈ
 ਸਿਮਰਤਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਕੁਧਿਨਾਨੀਰੇਗਾ॥ ਨਿਤਦੁਉਚਰਨਰਥਿਦਸਾਸਨਨਿਮਿਭੇਗ॥
 ੧॥ ਰਗਉ॥ ਲਾਇਖੀਤਿਕੀਨਆਪਨਤੁਟਤਨੀਜੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸਰਧਸੇਹਰਿਗਨਨਿਧੇਸੁ
 ਧਮੇਗ॥ ੧॥ ਈਤਉਤਰਾਮਪੁਰਨਨਿਰਖਤਰਿਦਧੇਗਿ॥ ਸਤਿਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਧਿਨਸਿਓਤੁਖੁਧੇ
 ਗ॥ ੨॥ ੩॥ ੪੮॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਜਨਕੇਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅਸਨੇਗਾ॥ ਸਾਨੇਨਤੁਮੀਤੁਮੇਰਾਕਿਹਤੇ
 ਰੈਸਕੁਕੇ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਮਾਨਮਾਗਉਤਨਮਾਗਉਪਨੁਲਖਮੀਸੁਤਰੇਗ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੁ
 ਕਤਿਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ ਭੈਭੁਇਭੁਗਤਿਨਿਗਲਨਕਰਸਦਸਦਕੁਰਧਾਨ॥ ੨
 ॥ ੪॥ ੪੯॥ ਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੫॥ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰੀ॥ ਜੇਗਾਪਿਅਨਭੇਖਗਿ
 ਮਾਨਭੇਖਗਿਅਨਭਿਰਤਭਿਰਤਪਰਤਪਰਤਪਰਚਰੀ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਅਹਿਅਹਿਅਹੈਅਦਰ
 ਮੁਕਤਮੁਕਤਮੁਕਤਦਰਈ॥ ਜਾਤਿਜਤਤਤਤਤਸਦਸਦਸਦਸਦਕਾਲਹਈ॥ ੧॥ ਮਾਨਮਨੁਮ
 ਨਤਿਅੰਗਿਮਿਰਤਮਿਰਤਨਿਕਟਿਨਿਕਟਸਦਹਈ॥ ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭੁਕੁਕਰਤਨਨਕੁਸੁਨਤੁ
 ਰੇਮੁਕਤਿਧਿਨੁਕੁਜਨਕੁਜਨਕੁਜਨਅਹਲਜਨਮੁਗਈ॥ ੨॥ ੫॥ ੫੦॥ ੧੨॥ ੬੨॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗਕਾਨ੍ਹਮਹਲ ੪॥ ਅਹੁ ੧॥ ਜਪਮਨ
 ਰਾਮਨਾਮਸੁਖਪਾਦੈਗੋ॥ ਨਿਉਨਿਓਜਪੈਤਿਦੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਦੈ॥ ੧॥ ਰਗਉ॥ ਭੁਗਤ
 ਜਨਕੀਧਿਨੁਧਿਨੁਲੇਚਨਾਭੁਜਪਤਸੁਖਪਾਦੈਗੋ॥ ਅਨਰਸਸਾਦਗਾਏਸਕੁਨੀਕਰਿਧਿਨਾ
 ਦੇਵਿਛੁਨਸੁਖਾਦੈਗੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਹਰਿਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਗੁਰਮੀਠੇਬਚਨਕਰੁਦੈਗੋ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੇਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤਲਾਦੈਗੋ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾਮਨੁਦਿ
 ਆਮਾਭੀਨਾਨਿਜਪਾਰਿਅਦੈਗੋ॥ ਤਹਅਨਹਤਧੁਨੀਧਾਨਹਤਿਧਾਨੇਨੀਝਰਪਾਰਚੁਅਦੈ

ਗੋ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਇਕਤਿਲਾਤਿਲੁ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੇ ਮ
 ਨਿਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀਤਿ ਪਤਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਰੇ ਧਰੁ ਵੰਗ ਨਾਕਾ ਪਰੁ ਤਿਥਾ ਵੈ ਗੋ॥ ਨਾ
 ਮਧਿ ਨਾਸਕਿ ਭੀਕਰਿ ਵਾਨੇ ਜਨਮ ਮਰੈ ਭਰਿ ਭਰਿ ਵੈ ਗੋ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲੁ ਹੋਰੁ ਗੀਘ
 ਰੁਪੁ ਮਨਿ ਘੇਰਿ ਪੁਲਾਵੈ ਗੋ॥ ਪਾਪ ਧਿਕਾਰ ਮਨੁ ਰਸੁ ਬੁਝੇ ਬਿਖਰੁ ਤਰੁ ਤਰਿ ਭਜੈ ਗੋ॥ ੬॥ ਬੁ
 ਭਿਰੁ ਗੁਰੁ ਭੀ ਮਾਏ ਧੋਰਿ ਬੁਝਾ ਰਖੇ ਦੁਸਥਾਇ ਤਰਾਵੈ ਗੋ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਮੈ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨ
 ਮਿਸੁ ਜਾਵੈ ਗੋ॥ ੭॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਦਾ ਲਿਖਾ ਗੁਰਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਨਕੁ ਭੁ
 ਭੈ ਆਪਣੇ ਜਿਉ ਭੁਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੪॥ ਜਪਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾ
 ਵੈ ਗੋ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਾਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਬੁਧਿ ਲਾਗੁ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਤਿ ਗੁ
 ਰਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਗੋ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲ ਸੰਗਤ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਗੋ॥ ਜਿਉ
 ਲੋਭੁ ਤਰਿ ਭੀ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਥਾਇ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ੨॥ ਸੰਗਤ ਸੰਤ ਮਿਲੁ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤਿ ਮਿਲ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਆਉ ਮਾਨੀ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕ ਨੁਪ
 ਵੈ ਗੋ॥ ੩॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਾਵੈ ਜਨਮ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਧਿਨੁ ਧਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ
 ਦਰਿ ਆਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਦਰੁ ਹੀ ਮੈ ਜਨਾਨਿ
 ਦੁਹਿਤਾ ਭਲੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਜੇ ਨਿਦਾ ਕੁ ਸਟ ਕਰਹਿ ਭੁਗਤ ਕੀ ਭਰਨਾ ਖਸਿ ਜਿਉ ਪਾਵੈ ਗੋ
 ਗੋ॥ ੫॥ ਭੁਗਤ ਮਕਮਲ ਪਤਮੀ ਨਾਇ ਆਸਾਤ ਪਤਾਪਨ ਪੁਜ ਕਰਾਵੈ ਗੋ॥ ਜੇ ਜੇ ਭੁਗਤ ਹੋਇ ਸੋ ਪੁ
 ਜੁ ਗੁਰੁ ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਕੁ ਵੈ ਗੋ॥ ੬॥ ਜਾਤ ਨ ਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤੁ ਗੁਰੁ ਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨ ਕਪਹੀ ਲਗਿ
 ਪਿਆਵੈ ਗੋ॥ ਜਨਨ ਜੁਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਧਿਨੁ ਮਨੁ ਆਤਿ ਲੁਨੁ ਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੭॥ ਜਨਕ
 ਜਨ ਬਧੈ ਰੇ ਸਿੰਘਾ ਸਨਾਏ ਮੁਨੀ ਪੁਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈਦਾਸ

ਸਨਿਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਹ ਵ
 ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਰ ਨਿਜ ਪਿਓ ਸੇਖ
 ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਅਮੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਤੁਅਥਾਹ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੋਮਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
 ਮਨ ਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਜਿਨ ਤੁਜ ਪਿਓ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿ ਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ਗੋ॥ ਬਿਰਹੁ ਰਾਸੀ ਸੁਤ ਛੋਕ ਛੋਕ ਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅੰਕ ਗਾਲਿ ਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਜਲ ਤੋਊ ਪਤਿ
 ਕੁਈ ਹੋ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਸੀਰੀਤ ਰਾਵੈਗੋ॥ ਰਾਮ ਜਨਾਹ ਰਿਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਹੁ
 ਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡੁ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੀਰੀਤ ਨ ਵਤ ਰਾਵੈਗੋ॥ ਜਿ
 ਓਸਤ ਸੀਰੀਤ ਤਿਹ ਓਜਲ ਹੋ ਸੀਤ ਜਨਾਮ ਨਿਕੁ ਵੈਗੋ॥੪॥ ਖਰੇ ਖਰੇ ਏ ਬੈਠਤ ਓਠਤ
 ਮਾਰਗੀ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਵੈ
 ਗੋ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੋ ਨਿਹ ਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਹਉ ਮੇਬੁ ਏਤੋ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨ ਕੋ ਕੁਭਾ ਹੀਨ
 ਨਹੀ ਕੁਵੈਗੋ॥ ਠਿਰਿਏ ਹਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾ ਪੈਪਛੁਤਾ ਵੈਗੋ॥੭॥ ਜੇਕੋ ਕੁਲ
 ਲੋਕੋ ਕੁਲ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਫਹਿ ਫਹਿ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਨਨ ਕੰਦ ਇਆਰ ਇਆ ਕਰਿਠ
 ਕੁਰਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਸਮਲ ਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੀਰੀ
 ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ॥ ਭੁੰਤਾ ਸਭੁ ਏਹੋ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਰਿ ਰੀਰੀ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੋਰਾ ਹੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਪਰਿਆਵੈਗੋ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ
 ਮਿਲੇ ਤਾਨੀ ਵਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਦੁਬਿਧਾਲੋ ਬਿਲਗੋ ਹੋ ਪਾਣੀ
 ਮਨਿ ਕੋ ਰੋਗ ਨ ਆਵੈਗੋ॥ ਠਿਰਿਓਲਟਿ ਓਜਨ ਮੁਹੋ ਵੈਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੇ
 ਰੀਗੁਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਇੰਦੀਰ ਸੇਰ ਸੇਫ ਨਿਧਾਵਤ ਤੇ ਗੁਣੀ ਆਖਿ ਨੁਨਟਿ ਕਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਾਤਿ ਆਵੈ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿਏ ਕੋਰਵਿ ਰਹਿ ਆਸ
 ਕੁਏ ਕਸਮਾ ਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ਏਕੋ ਰੁਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੀਰੀ ਸਭੁ ਏਕੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥

ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਵੇਕੁਪਛਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਏਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੇਨਿਜਮਹਲੀਅਨਾ
 ਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੀਤਸਤੁਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਕੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰੁਕੁਏ
 ਕੋਮਹਲਨਪਾਵੈਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਾਦਿਛੁੜੇਮੇਰੇਖੀਤਮਕਾਰਿਕਿਰਪਾ
 ਗੁਰਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੇਸਰਪਨਾਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮੇਸਤਿ
 ਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ਕਾਨੜਮਹਲਾ੪॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉ
 ਮੇਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਾਲਿਕੈਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦਿਵਿੜਾਵੈਗੋ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਚਲੋਤੋਚਲੋਚ
 ਲੋਦਹਰਦਹਰਿਸਗੁਰਿਰਾਖੋਗਗਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਰਿਰਾਖੀਤਰਿਮੁਖਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੁਰੁਰੇਹੈਪੁਰਨਗੁਰਗਰਜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥
 ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੋਕ੍ਰਿਨਾਫੋਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨਲੋਕੁਨਕਰ
 ਮਹਿਸਬਲਗੁਰਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਸੰਤੋਖੁਧਰਮਆਨਿਰਾਖੇਗਰਿਨਗਰੀਗਰਿਗੁ
 ਨਗਾਵੈਗੋ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹੁਨਿਪਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰਨਿਪਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੋ॥ਝਾਰਿਝਾਰਿਸ
 ਰਨਿਜਨਮਾਏਗੁਰਗਾਥੀਦੋਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸੁਖਨਿਤਰਸੀਸਾਹੁਸਭੁਥਾਜੀਸਭੁਥਾਜੀਖੇਲ
 ਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ਲਾਹਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੋਚਲਹੁਹਰਿਰਗਹਪੇਧਾਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਹਉਮੇਕਰੋਕਰਾਵੈ
 ਹਉਮੇਪਾਪਕੋਇਲੇਆਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਕਾਲਦੁਖੁਦਾਈਹੋਏਜੋਬੀਜੋਸੋਖਵਲਾਵੈਗੋ॥
 ੬॥ਸਿਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖਰਚੁਚਲੈਪਾਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹ
 ਰਿਦੇਦੋਤੋਟਿਨਾਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਹੋਰਿਦਅੰਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕ
 ਦਾਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਕੀਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥ਕਾਨੜਮਹਲਾ੪॥ਮਨੁ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਰਿਰਨੁਹੋਦੈਸੀਗਿਪਾਰਸੁਗੁਨਪਾਰਸੁਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧
 ॥ਠਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਪਾਗੁਜੋਲਾਗੋਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇ
 ਪ੍ਰਹਿਭਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੇਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨਹੋਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰ

ਮਿਤਪਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕ ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਰਨਧਿਆਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰ
 ਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕੋਬਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਦਾਇਆਲਦੀਨਕੁਏਹੈਸਤਿਗੁਰਗਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁ
 ਦਿਖਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੋਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪੁਭੁਆਵੈਗੋ॥ ਜੇਕੋਸਰੁਸੇਧੰਜਨ
 ਉਪਗਿਟਿਉਲੋਟੇਤਿਸੇਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੪॥ ਗਰਿਹਰਿਗਰਿਹਰਿਗਰਿਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮ
 ਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਗਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥
 ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਦੁਬੇਦਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਗਰਿਹਰਿਰੂਪਗਰਿਰੂਪੇਰੋਵੈ
 ਗਰਿਜਨਕਉਪੁਭਿਕਰਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਆਤੇਬੰਮੁਖਗਰਿਰੂਰ
 ਮਾਵੈਗੋ॥ ਲੋਕੁਲਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸੀਗਤਿਬਿਖਮਾਇਆਕੋਰੀਗਲਗਾਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮਸਰੁਜਗਕਾਤਰਕੁਲਗਿਸੀਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕਰਾਖੁਰਾਖੁਪੁਭੁਮੇਰੇਸਤੀ
 ਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ਛਕਾ॥

ਕਾਨਕਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਸਿ
 ਆਏ॥ ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਿਨਾਏ॥ ਰਾਮਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਧਨਿਧਨਿਤੇਬਡਭਾ
 ਗੀਆ॥ ਸਤਸੀਰੀਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਗੀਆ॥ ਤਜਿਮਾਨੋਮੇਹਬਿਕਾਰਸਾਧੁ
 ਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੋਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਸਰਾਇਸੁਆਮੀਬਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ੧
 ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਨਿਤਭੁਜਹਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਇਣਾ॥ ਗੁਣਗਾਇ
 ਜੀਵਹਗਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਾਏ॥ ਸੀਤਸੀਰੀਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈਐਬਹੁ
 ਕ੍ਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਾਏ॥ ਕਰਿਦਇਆਦਾਤੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੀਤਸੇਵਕਮਾਇਣਾ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨ
 ਨਕਜਨਪੁਰਿਬਾਛਹਿਗਰਿਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਣਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇਜੀਤਭੁਜਹਗੋਪਾਲੋ॥ ਜ
 ਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰਨਪਾਲੋ॥ ਨਿਤਭੁਜਹਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥
 ਗੋਬਿੰਦਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੇਈਆਇਆ॥ ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿ
 ਨਿਰੰਜਨੁਗੋਬਿੰਦਪਨੁਸੀਰੀਚਾਲੋ॥ ਬਿਨਵੈਤਿਨਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧ

ਉਪਲੇ। ३। ਮੰਗਲ ਚਰਚੇ ਨਾਮੀ ਦਾ। ਕਾਠਿਕਿ ਰਪ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੀ ਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਰਾ
 ਮੀ। ਇਛਮ ਨ ਕੀਪੁ ਨੀਆ। ਬਜੇ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਦੁ ਖਿਨ ਰੇ ਨੀਆ। ਲੇਕੇ ਠਲਾਏ ਸੁ
 ਖਾਦਿ ਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੇਮੀ ਦਾ। ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨ ਨ ਕਮਿ ਲੇਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੀ ਦਾ। ४।
 १॥ ॥ ਰਾਗੁ ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ४ ॥ ਮੁਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥
 १॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ४ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰਧ
 ਰਿ। ਦਾਸ ਨ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੁ ਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਗ। ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਬੁਝੀ ਤਿਆ ਕਰੇ ਨਾਮਾ ਦੇਹ ਰਿ
 ਧਨੁ ਪਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨ ਨ ਕਾਜਿ ਨ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ। १॥ ਮਃ ४ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋ
 ਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ ਨੀਲਿ ਪਾਨੁ। ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਧਿਆਈ ਮੈ ਤਾਦਰਗ ਹਪਾਈ ਮੈ
 ਮਨੁ। ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿ
 ਲਿਹ ਰਿਪਾਇਆ ਨਾਮੁ। २॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਆ ਪੇਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕੋ ਤੁਆ ਪੇਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ। ਤੁਆ
 ਪੇਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅਨ ਤੁਆ ਪੇਹੀ ਬੋਗ ਬੋਗੀਆ। ਤੁਆ ਪੇਆ ਪਿਛਰਤ ਦਾ ਤੁਆ ਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਹੇ
 ਗੀਆ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਨੁ ਪਨੇ ਪੈਨ ਪਨੁ ਪਨੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਹ ਰਿਬੁ ਗਲ ਬੁਲੇ ਗੀਆ।
 ਸਾਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਧਰਿ ਬੋਲਤ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਲਹੇ ਗੀਆ। ३॥ ਸ
 ਲੋਕੁ ਮਃ ४ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਕੋਇ। ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ
 ਕਾਏ ਪੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚੈ ਰੇ ਨਿਨ ਕਉ ਧਰਿ ਲਿਖਿ ਆਹੋਇ। १॥ ਮਃ ४ ॥ ਹਰਿ
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲਹਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਫਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵ ਭੁਅਵਰੁ
 ਨ ਕੋਇ। ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੈਸੋ ਬੀਐ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਬੇਅੰਤ
 ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਹੇਇ। २॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ
 ਜੋਤਿ ਤੇਗੀ ਜਗਿ ਜੀਵਨ ਤੁਘਟ ਪਟ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰੰਗਨਾ। ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਘਮੇ ਰੇ ਪੀਤਮਾ ਤੁਸ
 ਤਿਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨੀਰੰਜਨਾ। ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਖਾਰੀਆ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਾਭਿ ਮੰਗ ਮੰਗਨ
 ਸੇਵ ਕਠ ਕਰ ਸਭ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ। ਸਭੁ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ

ਖੀਕੇਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫਲਨਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥
 ਨਹਰਿਰਗਪਾਵਹਿਮਨੁ॥ ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ ਕਿ
 ਲਾਬਿਖਪਾਪਸਤ੍ਰਿਕਟੀਅਹਿਹਉਮੇਚਕੇਗੁਮਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲਵਿਗਸਿਅਸਭੁਅ
 ਤਮਥੁਹਮਪਛਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਪੁਤ੍ਰਜਨਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਏਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖਜਾਇ॥ ਜਿਨਕਉਪੁਗਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਮਨਿਫਸਿਅ
 ਆਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੇਭਾਣੇਜੋਚਲੇਤਿਨਦਾਲਦੁਖਲਹਿਜਾਇ॥ ਆਪਣੇਭਾਣੇਕਿਨੋਨਪਾ
 ਇਛਨਨਵੇਖਹਮਨਿਪਤੀਆਇ॥ ਜਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਏਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੋਪਾਇ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਥਾਨਥਨਿਤਰਿਭੁਪੁਰਿਹਹਿਕਰਤੇਸਭੁਤੇਗੀਬਣਤਬਣਵਣੀ॥ ਰਿਗਪਠਿ
 ਗਸਿਸਟਿਸਭੁਸਾਜੀਬਦੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਉਪਾਵਣੀ॥ ਸਭੁਤੇਗੀਜੋਤਿਜੋਤੀਦਿਚਿਫਰਤ
 ਹਿਗੁਰਮਤਿਤੁਪੈਲਾਵਣੀ॥ ਜਿਨਹੋਹਿਰਇਆਲਾਤਿਨਸਤਿਗੁਰਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਰਿਸਮਸ੍ਰਵਣੀ॥ ਸਭਿਥੇਲਹੁਰਾਮਰਮੇਸ਼ੀਰਾਮਰਮੇਜਿਤੁਦਲਦੁਖਭੁਖਸਭੁਲਹਿਜ
 ਵਣੀ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਓਰਧਾਰਿ॥ ਵਿਚਿ
 ਗਤਿਹਰਿਪੁਤ੍ਰਫਰਤਦਾਬਸੁਹਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੇ
 ਕਢੀਮਾਗਿ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਤਿਨਜੁਐਜਨਮੁਸਭੁਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿ
 ਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਓਰਿਧਾਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੇਦਰਬਾਰਿ
 ॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮਨਾਮੁਹੋਵਿਚਿਕਾਲਿਜੁਗੀਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ ਅਤਿਗੁਰਮ
 ਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ॥ ਫਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਪਿਆਇਆਤਿਨਸ
 ਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਜੋਕਰਮਕਮਾਵਣੇਨਿਤਹਉਮੇਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ ਜਲਿਹਸਤੀ
 ਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਠਿਰਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਵਇਆਕਰਿਮਨਿਵ
 ਸੈਏਕੀਕਾਰੁ॥ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਕਤਿਨਜੋਕਾਰੁ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥
 ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਏਉਤਮਹਰਿਨਾਇਕਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿਖੇਲਕੀਆਹਰਿਆਪੇਵ

ਰਤੇਸੁਭਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਗਾ। ਸੁਭਜੇਤਿਤੋਰੀਜੇਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸੁਭਸੁਭਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ।
 ਸਾਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਸਟਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਸਾਭਿਚਵਹੁਮੁਖਦੁਜ
 ਰੀਨਾਭੁਜਗੀਨਾਭੁਜਗੀਨੀਵਨੇਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਾਰਾ। ੪। ਸਲੋਕਮਃ ੪। ਹਮਰੀ
 ਜਿਹਥਾਏਕਪੁਰਹਰਿਕੇਗਾਣਾਅਗਮਅਥਾਹ। ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਾਇਆਇਆਹਰਿ
 ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਹ। ਹਰਿਦੇਹਪੁਰਮਤਿਉਤਮਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਪਗਿਪਾਹ। ਸਤਸੰਗ
 ਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪੁਰਹਮਪਾਪੀਸੀਗਿਤਰਾਹ। ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹਰਿਤੁਏ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਹ। ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸੁਇਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਅਤਰਾਹ। ੧। ਮਃ ੪। ਹਰਿ
 ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗੀਵਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਵਇਆਲਾਗੁਰਸੇਵਹਰਿਹਰਿਮੁਖਦੁਈ
 ਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸੁਭਾਸਾਮਨਸਾਵਿਸਕੀਮਸਿਚਕਾਅਲਜੀਜਲਾ। ਗੁ
 ਰਤੁਠੇਨਾਮੁਵਿਨਾਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲਾ। ਜਨਨਾਨਕਅਤੁਟਪਨੁਪਾਇਆਹ
 ਰਿਨਾਮਹਰਿਧਨੁਮਾਲਾ। ੨। ਮਃ ੩। ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡਊਚੇਸੁਭਉਪਰਿਵਡੇਵ
 ਡੋਨਾ। ਜੋਧਿਆਵਹਿਹਰਿਅਪਰਿਪੁਰਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਹਰੇਤੋਰੋਨਾ। ਜੋਗਾਵਹਿ
 ਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀ। ਤਿਨਕਾਟੇਪਾਪਕੋਟੇਨਾ। ਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਨੇਮਤਿਗੁ
 ਰਮਤਿਮੁਖਿਵਡਵਡਭਾਗਵਡੇਨਾ। ਸਾਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤੇਜਗਾਦਿਸਤੇਪਰਤ
 ਪਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨਨਾਨਕਕਦਾਸੁਦੇਸੇਨਾ। ੫। ਸਲੋਕਮਃ ੪। ਹਮਰੇਹਰਿਜਗੀ
 ਜੀਵਨਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮਤੀ। ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿ
 ਆਆਇਅਚਿਤਾ। ਹਰਿਆਪੇਪਾਇਪਾਇਵਰਤਦਹਰਿਆਪੇਆਪਿਪਿਓਮੀਤਾ। ਹਰਿ
 ਆਪੇਸਾਭਿਰਸਭੋਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੀਤਾ। ਹਰਿਆਪੇਕ੍ਰਿਪਿਆਪਾਇਦਾਸੁਭ
 ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੀਤਾ। ਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਦਇਆਲਪੁਰਹਰਿਮੰਗਹਿਹਰਿਜਨ
 ਸਿਤਾ। ਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਰਆਇਮਿਲੁਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਛੀਤਾ। ੧। ਮਃ ੪।
 ਹਰਿਪੁਰਸਜਨਨਾਮੁਹਰਿਮੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਸਰੀਗਾ। ਸਾਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੀ

ਅਜਨਨਨਕਸੁਣਿਹਰਿਧੀਰ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਅਨਾਮੁਹੇਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ
 ਠੰਡਨੁਮਉਲਾਜਿਯਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾ॥ਨਿਤ
 ਸਾਰਸਮਾਲੇਸੁਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵਸੇਨਿਕਟਿਸੁਭਜਉਲਾ॥ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁ
 ਝਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪੁਰਖਉਲਾ॥ਸਾਭਿਗਾਵਹੁਗਾਣਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਹਰੇ
 ਗੋਵਿੰਦਹਰੇਗਾਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥੬॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਸੁਤਿਆਹਰਿਪੁਰਖੇ
 ਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ॥ਜਨਨਨਕਹਰਿਹਰਿਚਾਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਾਮੇ
 ਲੇਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੀਹਰਿਇਕਮੇਰੋਚਿਤਿ॥ਜਨਨਨਕ
 ਇਕਅਧਾਰੁਹਰਿਇਕਸਤੰਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਪੰਚਸਬਦਿਵਜੇਮਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਿਵਡੁਭਾਗੀਅਨਹਰਦਵਜਿਆ॥ਅਨਦਮੁਲੁਰਾਮੁਸੁਭਦੇਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਗੋ
 ਵਿੰਦਗਜਿਆ॥ਅਰਿਜੁਗਾਦਿਵੇਸਹਰਿਏਕੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪੁਰਖੁਜਿਆ॥ਹ
 ਰਿਦੇਵਹੁਦਨੁਦਇਆਲਪੁਰਖਨਰਾਖਹੁਹਰਿਪੁਰਖਲਜਿਆ॥ਸਾਭਿਧੀਨਕਹਹੁਗੁਰੁ
 ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸਤਿਗੁਰਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਾਜਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥
 ਭਗਤਿਸਰੋਵਰੁਉਛਲੈਸੁਭਰਭੁਰੇਵਹੀਨਿ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਜਨਨਨਕ
 ਵਡੁਭਾਗੀਲਹੀਨਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸੀਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਣਕਥਨੁਨਸ
 ਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਹਰਿਜਨਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਹਿਮਿਲਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਜਸਜਪਤਜਪਤਾਇਕਤਿਲਨੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਜਨਨਨਕਹਰਿਅਗਮੁਪੁਰਖੁ
 ਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਲਕਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਉ
 ਕਰਿਹਰਿਰਸਨਾਪਿਖਾ॥ਕਿਛੁਵਖਰੁਹੇਇਸੁਵਰਨੀਅੰਤਿਸੁਰੁਪਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝ
 ਏਆਪਿਭੁਝਾਇਦੇਇਸੇਈਜਨੁਦਿਖਾ॥ਸਤਜੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਰਸਾਲੇਜੇਜਿਤੁਹਰਿ
 ਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧਨੁਧੀਨੁਸੁਰਸਨਾਧੀਨੁਕਰਧੀਨੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿ
 ਲੇਖਾਲਿਖਾ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੇਹਰਿਜਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਰ

ਭਾਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਤਸੁ ਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨੀਆਂ ਧਿਆਇ
 ਨਾਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ। ਹਰਿਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾ ਵੀਅਨਿ ਤਿਨ ਹਰਿਮਨਿ ਵਸਿ
 ਆਆਇ। ਜਨਨ ਨ ਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭੁਭਾਇ। ੧। ਮ॥ ੪॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਪਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿ
 ਰੁਮਿਲਿਆ ਆਇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਆਸਾ ਤਿਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ
 ਚਉਦਿ ਮਾਸ ਭੁਵਾਲ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ। ੨। ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਫਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ
 ਦਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ। ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕ
 ਉਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇਖਿਆ। ਹਰਿ ਮਗਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗੁਰਮ ਤਿਤਿ ਸੁਰਪੁ ਨਹੀ ਪੁਰੇਖ
 ਆ। ਗੁਰਬਚਨਿ ਧਿਆਇ ਆਜਿਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਤੇਠ ਕਰ ਸੇਵ ਕਰ ਲੇਏ ਕਿਆ ਸਭਿ
 ਕਹਹੁ ਮੁਖੁ ਨ ਰਨ ਰਹੇ ਨ ਰਨ ਰਹੇ ਹਰਿ ਲਾਹਹ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ। ੩। ਸਲੋ
 ਕੁ ਮ॥ ੪॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿਰਹੇ ਰਮੁ ਰਮੇ ਰਮੁ ਰਮੀਤੀ। ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਆਤਮ ਰਮੁ ਹੈ ਪੁ
 ਖਾਇ ਕੀਓ ਗੀ ਗੀਤੀ। ਹਰਿਨਿ ਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਮੀਤੀ। ਹ
 ਰਿਸੁ ਆਮੀ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪੀਤੀ। ਜਨਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਇਆ ਗੁਰਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤੀ। ੧। ਮ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸਜਣ ਲੇਕਿਲੁ ਹੁਰਾਗੀ ਵਸੈ
 ਵਡ ਭਾਗੀ। ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਫਲਾਗੀ। ੨। ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹ
 ਫੀਸ ਫਲ ਪਾਤੀ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਸੇ ਵਾ ਮਨਿ ਭੁਭਾਇ। ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਮੇਰੇ
 ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ। ਕਿਉ ਪਾਈ ਕਿਉ ਦੇਖੀ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਸੁਜਾਣੀ। ਹਰਿ
 ਮੋਲਿ ਰਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ। ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪ
 ਦੇਹ ਰਿਨਿ ਰਬਾਣੀ। ੧०। ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਰਤੇ ਲੇਇਣਾ ਗਿਆ ਨਾਮ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇ
 ਏ। ਮੇ ਪੁਰੁ ਸਜਣ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਨ ਕਸਹ ਜਿ ਮਿਲੇਇ। ੧। ਮ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਤਿ ਹੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ। ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਵੈਨਾ ਮੇ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਮੁ ਪਦ

ਬੁਧਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੁਢਿ ਪਯੋ ਰਿਸਨ ਭੁਖ ਸਭੁ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿ ਅਨਾਮੇ ਪਲੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
 ਇਕੋ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇ ਅਨੁਇਕਨ ਮੇਲਿ
 ਗੁਰ ਤਿਨ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਮੁਹੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭੁ ਗੋਲੀ ਤਾ ॥ ਦੁਖ ਦਾ
 ਲ ਦੁਸੁ ਭੋਲਹਿ ਗਾਇ ਅੰਜਾਨ ਉਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਹਨੇ ਮਨ ਮੇਹਨੇ ਜਗ
 ਮੇਹਨੇ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹ
 ਉਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਕਾ ਮਿਥੁ ਲੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾ
 ਧੁ ਸਜਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾ ਮਿਸ ਗਾਰਵ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਖੁ
 ਮਿਲਿ ਲੇਹ ਉਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪ
 ਰ ਪੁਰਖ ਅੰਤਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ
 ਜਿਨੁ ਧਿਆਇ ਆਹਿਰ ਵੇਦਿ ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੋਲੁ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਸਿਗਤਿ
 ਮਿਲੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰਨਾ ਗਾਇਣੇ ਨਾ ਗਾਇਣੇ ਜਿਤੁ ਚੁ
 ਕਾ ਜਮ ਸੁਗਤੁ ਸੁਗੇਲੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿ ਆਸਰੁ ਸੈ
 ਧਿਆ ਗਾਵਾਂਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸਿਧਿਆ ਤਿਸੁ ਠਿਰਿ ਮਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕ ਸਾਈ ਆਹਿਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਥੰਨੀ ॥ ਜੇਕਰਿ ਦੁਜਾ ਦੇਖ ਦੇ ਜਨਨ
 ਨ ਕਾਢਿ ਦਿਚੈ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਪੁਰਨੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੇਈ ॥ ਜੀ
 ਅਜੇ ਤਪੁ ਤਿਪਾਲਦਾ ਜੇਕਰੇ ਸੁਹੇਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਤ ਮੀਭਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਜ ਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁ
 ਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭੁ ਲੇਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪੁਰੁ
 ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਲਾ ਡਿਲਾ ਡਿਵਰ ਗਹਵੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥
 ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਪੈਦਾ ਤਾ ਸਭੁ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਪੈਨੇ ਆਰਾਧ ਦੇਵਾਨੁ ਦੇਹਿ

ਪਿਆਰੇ। ਹਰਿਦਾਸੇ ਦਤੁਰੁ ਹਥੁ ਕਾਇਆ ਮੀਰੁ ਫੁਲ ਸੇਸਾਰੇ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਮਿਅ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕ
 ਠਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ। ਜਨਨ ਨ ਕੁਮੰਗੇ ਦਨੁ ਪੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ। ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਛਾ
 ਮਨ ਕੀ ਪੁਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰ। ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀ ਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨ
 ਨਾਗਰ। ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਭੁਭੁਕੇ ਇਛਾ ਦੇ ਜਮ ਕਾ ਗਰ। ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀ ਐ ਜਪਿ
 ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰ। ਸਾਭੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਿਨ ਸੇਵੁ ਖਦਾ ਗਰ। ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
 ਹਲਾ ॥ ਹਉ ਚੰਦੇਰੀ ਸਜਣ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਨਾਉ। ਜਨਨ ਨ ਕਾਮ ਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਰਿਖਾ ਲਿ। ੧॥ ਮਃ ੪॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੇ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਰਹਣਾ
 ਈ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲੈ ਤਪੁ ਰਾਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਰਜਨ ਰਸਾਈ। ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗ
 ਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ। ਅਵਣ
 ਜਾਣ ਮੇਰੀ ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗਣ ਗਾਵੈ। ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀਤ ਰਹਿ ਸੁਭ ਕੁਟਿ ਬੁਤਰਾਵੈ। ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ। ੧੫॥ ॥ ੧॥ ਸੁਧਾ।
 ਰਾਗ ਕਾਨੜ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਉਕੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਐਸੇ ਠਾਮ ਠਾਇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਜੇ ਸੇਵਕ ਪਨਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਸੇ
 ਘਟਾ ਘਟਲੀ ਪਨ ਛੀਪੀ। ਬੀਧਨ ਮੁਕਤਾ ਯਾਤਨ ਦੀਸੀ। ੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖ ਜੇਸਾ।
 ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਰੁ ਲੁਖੇ ਸਾ। ੨॥ ੧॥

॥ ਰਾਗ ਕਾਲੀ ਅਨਮਹਲਾ ੪ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਾਰਮਾਰੇ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ। ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੁਬਡੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮ
 ਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸਿਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਠਾਇਆ। ਰਾ

ਈਹੀਅਸਿਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਯਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
 ਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੁਅਮਿਤਿਅੰਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬ
 ਹੁਜਪੀਐਬਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੇਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿ
 ਇਆ॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕਿ
 ਪਾਕਰਹੁਮਧਸੁਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੇਮੁਰਖਅੰਧਲੇਨਮੁਟੇਕੋਰੇਜਨਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ਕਾਲਿਆਨੁਮਹਲ੪॥ਹਰਿਜਨੁਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ॥ਹ
 ਰਿਹਰਿਗੁਣਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਬੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਕਿਲਿਖਿਆ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਗੁਰ
 ਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜੀ
 ਸਾਧੀਪਾਸਿਚੰਦਨਜਸੁਪਾਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਾਕੁਸਕਤ
 ਬੇਜਿਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਿਰਤਿਸਿਯੋਗੁਚਲਿਓਨਰਨਿੰਦਕੁਪਗੁਨਗਨਿਛਹਿਜਲਿਆ॥
 ੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਠਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਨੁਗਿਨਨਗਖਿਆ॥ਕਹਾਭੁਇਆਦੇਤਿਕ
 ਰੀਬਖੀਲੀਸਭੁਕਰਿਕਰਿਸੁਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੇਤਪੁਕਿਕੀਏਸਕਿਕਾਏਮੁ
 ਖਿਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰੁਠਾਖੇਜਨਨਕਸਰਨਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ਕਾਲਿ
 ਅਨਮਹਲ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗਨਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਓਸ
 ਚਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੇਬਹੁਕੀਜੇਬਹੁਰਸ
 ਨਥੇ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲੁਸਾਕਿਗਾਵਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪੁਰੁਤੁਮਥੇ॥੧॥ਹਮਬ
 ਹੁਪੀਤਿਲਗੀਪੁਰੁਸੁਆਮੀਹਮਲੇਚਹਪੁਰੁਦਿਖਨਥੇ॥ਤੁਮਬਡਦਤੇਜੀਅਜੀਅਨ
 ਕੇਤੁਮਜਨਹੁਮਬਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਠਗੁਪੰਥਬਤਵੈਪੁਰੁਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਆ
 ਦਿਨਥੇ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਪਉਕੋਈਮਿਲੇਪੁਰੁਮਿਲਥੇ॥੩॥ਹਰਿਕੇਗੁ
 ਨਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਬਹੁਸੇਭੁਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ॥ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਿਗਤਪੁਰੁਤੁਮ
 ਰੇਜਨਨਕਕੇਪੁਰੁਸਮਰਥੇ॥੪॥੩॥ਕਾਲਿਆਨਮਹਲ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨ

ਅਕਥਸੁਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਤੁਕਾਮੁਮੇਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਾਗਿਫਿਰਥਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹਰਿਜਨੁਜਿਸੁਬਡੁਭਾਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਿਪੁਕੁਲੇਖਾਮਾ
 ਗੋਤਹਛੋਟੇਨਾਮੁਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੇਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੇਲੁਲ
 ਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਵਾਏਸਭੁਕਿਲਾਬਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਨਕੈ
 ਠਿਕਾਮੀਤਹਿਪੁਕੁਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭੁਜਥਈ॥ਜਹਮੀਤੀਅਉਸਰੁਆਇਥਨ
 ਤੁਹੈਤਹਰਾਖੇਨਾਮੁਸਾਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਪੁਕੁਹਰਿਜਪਿਓਜਗ
 ਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪੁਕੁਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬਡੁਥਈ॥੪॥੪॥ਕਾਲਿ
 ਆਨਮਹਲਾ੪॥ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪੁਕੁਜਨੈ॥ਅਉਰਕੋਈਏਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀ
 ਪੁਕੁਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਰਸਭੁਤਿਆਗਿਸੇਵਾ
 ਕਾਰਿਅਚੁਤਜੇਸਕੁਤੇਉਚਠਾਕੁਰੁਗਵਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੇਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀ
 ਆਇਪਵੈਹਰਿਜਨੈ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੇਕ
 ਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਹਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭੁਗਤਿਮੇਰਾਪੁਕੁਮਨੈ॥੨॥ਹਰਿਕੋਚੋਜਵਿਡੁਨ
 ਦੇਖੁਜਨਜੋਖੇਰਾਖਾਇਕਨਿਮਖਪਛੁਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਪ
 ਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕਮਾਗਉਤੁਸੁਪਾਸਹੁਹ
 ਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੇਸਦਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਨੈ॥
 ੪॥੫॥ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ੪॥ਪੁਕੁਕੀਜੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਗੇ॥
 ਹਉਤੁਮਰੀਕਰਉਨਿਤਾਸਪੁਕੁਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬ
 ਰਿਕਮੁਗਧਇਅਨਪਿਤਾਸਮਸੁਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੁਲਿਥਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿ
 ਤਭਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਜੇਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਵਹੁਸੇਈਹਮਪਾਵਹਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠ
 ਉਰਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਗੇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਭਾਵਹਿਭੁਗਤਿਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ਜੇ
 ਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਇਜੇਤਿਠਲਿਜਾਵਹਗੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਆਪਿਲਿਵ

ਲਾਵਹਿਗੋ। ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੋ॥੪॥ ॥੬॥ ਛਕਾ॥
ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਾਠਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀਦੁਖਨਿਵਾਰਣਨਾਭਾਇਏ। ਸਗਲਭੁਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗ
ਰਭੁਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿਤਾਮਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੇਦਰਹਰਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੋ। ਤੇਨਿਰਭੁਭਿਜਿਨਸੀਰਾਮੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੀ
ਦੋ॥੧॥ ਜਗਦੀਸਰਚਰਨਸਰਨਜੇਅਏਤੇਜਨਭੁਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ। ਭੁਗਤਜਨਾਕੀਪੈ
ਜਹਰਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੧॥੧॥ ॥੧॥
ਰਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ ॥੫੫੭੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਰੇਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੋ। ਆਲਿਮਕਰਿਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਠੀਏ॥੧॥
ਅਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜਨਕਛੁਐਹਰਿਬੰਦਚਾੜਿਕਕਉਦੀਜੋ॥੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀ
ਸਿਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੋ॥੨॥੧॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ ॥ ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੇਨਮੁ
ਜਾਚੇਜਾਚੇ। ਸਰਬਪਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੁਹਕੇਦਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀਕੇਤੀਮ
ਗਨਮਾਗੈਭੁਵਨੀਆਸੇਪਾਈਐ॥੧॥ ਸਫਲਸਫਲਦਰਸੁਏਪਰਸਿਪਰਸਿਗੁਨਗਾਈ
ਐ॥ ਨਾਨਕਤਤਤਤਸਿਉਮਿਲੀਐਹੀਰੈਹੀਭੁਬਿਧਾਈਐ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ
੫ ॥ ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੇਭਾ। ਸਦਨਵਤਨਮਨਰੰਗੀਸੇਭਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿ
ਧਮਨਿਇਵਾਭੁਗਤਿਦਨੁਜਸੁਮੰਗੀ॥੧॥ ਜੋਗਗਿਆਨਧਿਆਨਸੇਖਨਹੈਸਗਲਜ
ਪਾਤੰਤਰੰਗੀ॥ ਕਰੁਨਾਨਕਸੀਤਨਬਾਲਿਹਾਰੈਜੋਪੁਤਕੇਸਦਸੀਠੀ॥੨॥੩॥ ॥੧॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ ॥੫੫੭੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤੇਰੇਮਾਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ। ਨੈਨਬੇਨਸੁਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੋਸੁਖਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਇਤਉਤਰਹਰਿਸਿਗਵਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ ਜਤਕਤਤਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰ
ਖਪਤਿਪਰਧਨਾ। ਸਾਧਸਿਗਿਭੁਮਭੁੰਮਿਟੇਕਬੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿ

ਅਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨਿਨਾਰਧੁਨਿਅਨੰਦਬੰਦਾ ॥ ਕਥਤਸੁਨਤਮੁਨਿਜਨਮਿਲਿਸੀਤਮੰਡਲੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਮਾਨਦਾਨਮਨਗਸਿਕਰਸਨਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡ
 ਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਗੁਗਤਿਸੁਗਤਿਸਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਥਿ
 ਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖੁਨਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਨੁ
 ਬਿਧਿਤਾਕੀਕਹਕਹਉ ॥ ਧਰੰਤਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤਗਿਆਅਜਰਪਦਕੋਸੇਜਰਉ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਨਮਹੇਸਾਸਿਧਮੁਨਿਇਵਕੋਵਰਿਸਰਨਿਪਰਉ ॥੧॥ ਕਹੁਪਹਿਰਾਜੁ
 ਕਹੁਪਹਿਸੁਰਗਾਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪਾਈਐਸਾਭੁ
 ਚਰਨਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਇਆਲਪੁਰਖਪੁਰਖ
 ਖੋਗਾਰਭੁਜੈਨਿਕਾਲਜਾਲਦੁਖਬਿਨਸਨੁਹਰਿਰਖੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਧਾਰੀਸਰਨਿ
 ਤੇਰੀ ॥ ਪੁਰੁਦਇਆਲਦੇਕਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥਦੀਨਆਸਵੀਤਾਨਾਮਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰ
 ਤਾ ॥੨॥ ਤੁਝਬਿਨਪੁਰੁਕਿਛੁਨਜਾਨੁ ॥ ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਤੁਮਪਛਾਨੁ ॥੩॥ ਹਰਿਮਨਿਬਸੇ
 ਨਿਸਿਬਸੇਗੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਆਸਰੇ ॥੪॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿਤਨਿਜ
 ਪੀਐਭੁਗਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏਸਦਾਸੁਖਕਲਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬਕਾਰਜ
 ਸਿਧਿਭੁਏਗਾਇਗੁਨਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੀਗਤਿਪੁਰੁਸਿਮਰੇਨਾਠਿਆਦੁਖਕਾਲਾ ॥
 ੧॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਮੇਰਿਆਕਰਉਦਿਨੁਗੋਨਿਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਗਤੀਹਰਿ
 ਪੁਰਖਪੁਰਨਦੇਵਾ ॥੨॥੫॥੮॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੁਰੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣਾ ॥
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਿਹਚਲਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁ
 ਅਨਨਕੋਈਸਮਰਭੁਤੇਰੀਆਸਤੇਰਾਮਨਿਤਾ ॥ ਸਰਬਪਦਕੋਦਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿ
 ਸੁਪਹਿਰਨੁਖਾਣਾ ॥੧॥ ਸੁਗਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭੁਰੁਪੁਰਿਗੁਧਨੁਮਛਾ ॥ ਸਰਬਸੁਖਆਨੰ
 ਦਨਾਨਕਨਿਪਿਰਾਮਨਾਮਕਲਿਆਣਾ ॥੨॥੬॥੯॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿਚਰਨਸ
 ਰਨਕਲਿਆਨਕਰਨਾ ॥ ਪੁਰੁਨਾਮਪਤਿਤਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿਜਪਿਨਿਸੀਗ

ਗਿਆਨੁ ਕਰ ਰਾਬਿ ਭੁਛੇਰਿ ਛੇਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ੩॥ ਅਨਿਅਨਿ ਸਮਧਾ ਬੁਕੀ ਕੀ ਪਲੁ ਬੇਸੰਤ
 ਰਤੁ ਸਮਕਰੀਜੈ॥ ਮਹਾਉਗਾ ਪਾਪਸਾ ਕਤਨ ਕੀ ਨੇਮਿ ਲਿਸਾ ਪੁਲੁ ਕੀ ਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁ
 ਸਾਧਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁਧਰੀਜੈ॥ ਪਰਸਨਿ ਪਰਸਤੁ ਏਸਾ ਪੁਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੁ
 ਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਤ ਬਹੁ ਗੁਰੁ ਭੀ ਭੁਰਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਨੁ ਤਨੀਜੈ॥ ਤੇਤੁ ਸੁ
 ਤਾ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਹੀ ਸਾਕਤ ਸੀ ਗੁਨ ਕੀਜੈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਹੋ ਨੀਕੇ ਮਿ
 ਲਿਸੀ ਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਰਤੁ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇਲੀਜੈ॥ ੬॥ ਮੇ
 ਰਾਠਾ ਕੁਰਵ ਭਵ ਭਾਏ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
 ਏ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰਨ ਦੀਜੈ॥ ੭॥ ੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲ ੪॥ ਰਾਮਾ ਰਮੁ ਰਾਮੇਰ
 ਮੁਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀ
 ਅਜੇਤ ਸੁਭ ਜਗੁ ਹੋ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਭੋਲ ਤ ਭੋਲ ਕਰੀਜੈ॥ ਵਿਪਾਕਿ ਪਕਾਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ
 ਜਗੁ ਥੀ ਮਨ ਕਉ ਥੀ ਮੁਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਬਸੁ ਪਾਤਲੈ ਤਲੈ ਸੁਭੁ ਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਭਲੀ
 ਜੈ॥ ਅਤਿ ਉਤਮ ਅਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸੁਭਾ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਤੋ
 ਭਲੀ ਸਿਵਨੀ ਕੀ ਆਨੰ ਪਾਨੀ ਸਕਾਤਿ ਭੁਗੀਜੈ॥ ਮੇਨਦਿ ਤਨਿ ਕਸੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਥੈ
 ਚਾਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ੩॥ ਰਾਮਨਾਮ ਅਨੁਗੁਰੁ ਬਹੁ ਕੀ ਅਗੁਰ ਸਾਧੁ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ॥
 ਗੁਨ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀ ਏਹ ਰਿਸ ਗਲ ਬੁਢ ਨ ਜਮੁ ਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਾਧ
 ਮਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਥਿ ਨੁਦੇ ਖੇਰ ਹਿਨ ਸਕੀਜੈ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨੁ ਜਲੀ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ ਖਿਨੁ ਜਲ
 ਬਿਨੁ ਢਾਟਿ ਮਰੀਜੈ॥ ੫॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗੁ ਗੁਰਾਗੋ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਨ ਪੀਜੈ॥ ਤਿਨ
 ਤਿਸਨਾ ਜਲ ਤਜਲ ਤਨਹੀ ਬੁਝਹਿ ਭੰਡੁ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਾਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ
 ਜਗੁ ਪ੍ਰੀਨ ਕੀ ਏਹਿ ਵੈਗਾ ਲਿਗਾ ਲਿਤਨੁ ਛੀਜੈ॥ ਅਤੁਲਾ ਤੋਲ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ
 ਕੋ ਪ੍ਰਭੋਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ॥ ੧॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਯਾ ਨਹਿ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀ
 ਜੈ॥ ਤੁਯ ਲਾਨਿ ਧੀ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀ ਗਾਰਖੀਜੈ॥ ੮॥ ੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹ

ਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪੁਜ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਅਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹੀ ਅ
 ਨੁ ਵਿਸੀ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖਤ ਰੇ ਵਰੁ ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੁਜਿ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਅ
 ਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੋ ਅਤਮ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੁਜ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭੁ ਜਗਮਹਿ ਨਿਰਮਲ
 ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੋ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੋ
 ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੋ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀ ਜੋ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਮਾਲੁ ਹੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ
 ਤੁਹੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ਜੋ ॥ ੩ ॥ ਸਿਗਤਿ ਸਿਤ ਸਿਗੀ ਲਾਗੈ ਉਚੈ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸਖਾਇ ਲੀਜੋ
 ਸਭੁ ਨਰਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮਨਾਮੇ ਬਾਸੁ ਬਸੀ ਜੋ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬ
 ਦੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹੀ ਜੀ ਜੀ ॥ ਧਰਮੁ ਫੁਲ ਫਲੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਵਿਨਾਇਆ ਬਹੁ ਕ
 ਰ ਬਾਸੁ ਜਗੀਦੀ ਜੋ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਅ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸਟਿ ਇਕ ਕੀ ਜੋ ॥
 ਅਤਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੋ ਪਸਰੇ ਸਭੁ ਚਰਨ ਤਲੈ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੋ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨ ਕਢੇ ਨ ਰਹੈ
 ਖਰੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾ ਕਵਢੀ ਜੋ ॥ ਸਾਕੁ ਤਨੁ ਰਾਮ ਹੋ ਕਰੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਉਹੁ
 ਜੀਵੀ ਜੋ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤ ਬਿਤ ਤੁਬੇ ਗਲ ਸਗਨਿ ਪਰੀ ਜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਾਰਹੁ ਮੇਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖੀ ਜੋ ॥ ੮ ॥ ਕਲਿ ਅਨਮਹਲ ੪ ॥ ਰਾਮ ਮੇਸਾਧੁ
 ਚਰਨ ਪੁਟੀ ਜੋ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਰਹੁ ਨ ਹੋਹਿ ਬਿਨ ਅੰਤ ਰਿਮੇਰੇ ਕਰ ਕਰਿ ਪਾਕੀ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਂਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀ ਜੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸ
 ਰਨਿ ਪੁਰੁ ਮਾਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸੀ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਗਰਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਰ
 ਓਠਿ ਓਠਿ ਨੂਕਰੀ ਜੋ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਗਿਲੇ ਵਹੁ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਕਾਢਿ ਕਈ ਜੋ ॥ ੨ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਅਗ ਨਿਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਅਹਿ ਵਸੀ ਤਲ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀ ਜੋ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੰਗਤਿ
 ਹੋਇ ਅਸਿ ਕਾਈ ਹੋ ਗੁ ਕਵੇ ਸੁਖਿ ਸਦੀ ਜੋ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਿਰਾਣਿ ਰਵਿ ਅਸਰ ਬਠ
 ਈ ਸਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀ ਜੋ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤੁਨਿ ਜਪੁ ਰਿਬੈ ਠੀਆ ਪੀ
 ਜੋ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੰਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੀ ਜੋ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖ

ਤਰੈ ਨਿਸਭੁ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸਾਕੁ ਤਸੁ ਅਨ ਕਹੀ ਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ
 ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਲੁ ਭੁਗੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਤਿਨ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ
 ਕੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਰਸੁ ਕਾ ਦੇ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕ
 ਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ਆਮੁਖ ਸੰਤੁ ਭੁਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ
 ਪਤਿ ਵਤਾ ਸਭੁ ਦਇਆ ਪਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜੰਗ ਜੀਵਨ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਪ
 ਲੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ਕਾਲਿ ਅਨਮਹਲੁ ॥ ਰਾਮ ਚਮਦਾਸ ਨਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬਲਗੁ
 ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਪਵੀਜੈ ॥ ੯ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਕਰਨ ਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਪੁਰਿ
 ਸਾਧੁ ਕੀਲੇ ਚੀਜੈ ॥ ਭੁਵਨ ਭੁਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਹਿਸਾਭਿ ਜਹ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਰੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿਲਾ
 ਜ ਅਹਿ ਕਾਰ ਸਭੁ ਤਜੀ ਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾਤੈ ਬਿਮਲ ਪਲਾਟਿ ਲਨ ਕੀਜੈ ਜ
 ਇਸਾਧੁ ਚਰਨ ਲਗੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਜ੍ਞਹ ਰਿਸਾਧੁ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥
 ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਨੈ ਤਿਸੁ ਆਰੋਕਾ ਦੇਸੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸਿਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜ
 ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾ ਚੀਬਾਹੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖ ਸੁਖ ਨਿਤ ਲੋੜੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰਸ
 ਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਜੇਵਡ ਭੁਗਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਗਤਰੀ ਐ ਸਹਜੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੇ ਆਧਿਕਾਈ
 ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੇ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹਿ ਕਾਰਿ ਭੁਗਰਿਲ
 ਖਿਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਾਨਾਮੁ ਵਿ
 ਕੁਏਰਾ ਮਨ ਮੇਰ ਲੋਮਿ ਲੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਛਕਾ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੀ ੫੩੯ ॥ ਨਾਇਤੋ ਰੋਤਰਣ ਨਾਇਤਿ ਪੁ

ਜਾਨਾਉਤੇਰਾਗਹਣਮਤਿਮਕਸੁਰਾਨਾਇਤੇਰੋਨਉਮੰਨੋਸਭਕੋਇ। ਵਿਣੁਨਵੈਪਤਿਕਬਧ
 ਨੋਇ॥੧॥ਅਵਰਸਿਅਣਪਸੰਗਲੀਪਾਜਾਜੇਬਖਸੇਤੋਪੁਰਾਕਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਤੇ
 ਰਤਾਣੁਸਉਰੀਬਾਣੁ॥ਨਾਉਤੇਰਲਸਕਰੁਨਉਸੁਲਤਨੁ॥ਨਾਇਤੇਰੋਮਾਣੁਮਹਤੁਪਰਵ
 ਣਾਤੇਰੀਨਦਰੀਕਰਮਿਪਦੈਨੀਸਣਾ॥੨॥ਨਾਇਤੇਰੋਸਹਜਨਾਇਸਾਲਾਹ॥ਨਾਉਤੇਰਾਮ
 ਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਉਠਿਜਾਇ॥ਨਾਇਤੇਰੋਸਭਿਸੁਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਵੈਬਾਧੀਜਮ
 ਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਾਰੀਬੇਰੀਪਰਦਰਦੇਸਾਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਵੇਸਾਜਾਸਦੇ
 ਤਾਢਿਲਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਕੂੜਕੂੜਹੋਇਜਾਇ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਤੇਰਾ
 ਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਨਣੁਸੁਗਤਿਤਿਖੈਲੋਇ॥ਅੰਸੇਰੁਅੰਧੀਵਾਪਰੋਸਗਲਲੀਜੋਖੋਇ
 ॥੧॥ਇਹੁਸੀਸਾਰੁਸਗਲਾਬਿਕਾਰਾਤੇਰਨਾਮੁਦਾਰੁਅਵਰੁਨਸਤਿਕਰਣਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕੁਭਾਰੁਹੋਵਹਿਲਾਖਕਰੋਨੀ॥ਤੇਰੇਲਾਲਕੀਮਤਿ
 ਤਾਪਵੈਜਾਸਿਰੋਹੋਵਹਿਹੋਰੀ॥੨॥ਦੁਖਾਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਹੋਵਹਿਦੁਖਿ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿ
 ਤੁਸਾਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੋਸੀਭੁਖਾ॥੩॥ਨਨਕਮੁਰਖਏਕਤੁਅਵਰੁਭੁਲਾਸੋਸਾ
 ਰਾਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨੋਇਖੁਆਰਾ॥੪॥੨॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਜੋਕਾਰ
 ਏਬੇਦਬੁਧਮੇਉਚਰੋਸੋਕਰਿਛੋਡੀਮਾਇਆ॥ਜੋਕਾਰਏਸਿਧਭੁਏਉਦਾਸੀਦੇਵੀਮਰਮੁਨਪ
 ਏਆ॥੧॥ਬਾਬਾਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਕਹੀਅੰਤਰੀਅੰਸਾਚਾਹੋਈ॥ਦੁਸਮਨਦੁਖੁਨਾਏ
 ਨੇਕੋਹਮਿਤਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਪਵਣੈਕੀਬਣੀਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦਾਸਾ॥
 ਤੇਤਸਕਰਜੇਨਾਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿਕੋਟਪੰਚਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋਏਕਕਰੋਚੰਗਿਆਈਮਨਿਓ
 ਤਿਬਹੁਤਬਛਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਆਚੰਗਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਾਲਾ
 ਨਿਤਿਨਪਨੁਪਲੇਨਨਕਕਾਧਨੁਸੋਈ॥ਜੇਕੋਜੀਉਕਹੈਉਨਕਉਜਮਕੀਝਲਬਨਹੋਈ॥
 ੪॥੩॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ਜਾਕੇਰੁਪੁਨਹੀਜਾਤਿਨਹੀਨਾਹੀਮੁਖਿਮਸਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇ
 ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਤੇਰੋਨਾਮਹੋਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉਧੁਸਹਜੇਤੁਬੀਚਾਰਿ॥ਜਾਤੇਢਿਰਿਨਾ

ਵਹੁਸੇਸਾਹਿ॥੧॥ਠਹਾਉ ॥ਜਾਕੇਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾਸਿਵਜੋਤਿਕੀਨਹ
 ਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਲਾ॥੨॥ਜਾਕੇਬਫਤੁਨਹੀਨੇਮਾਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕਸਾਈ॥ਗਾਤਿ
 ਅਵਗਤਿਕੀਰਿਤਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਫਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੇਅਸਨਾਹੀਨਿਰਾਸਨਾਹੀਚਿਤਿ
 ਸੁਰਤਿਸਮਸ੍ਰਈ॥ਤੰਤਕਉਪਰਮੰਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਨਕਾਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥੪॥ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ॥ਤਾਕਾਕਹਿਆਰਹਿਪਰਵਣਾ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਇਸਮਕਰਿਜਾਣਾ॥੧॥ਕਿ
 ਆਕਹੀਐਸਰਬੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੋਸਭੁਤੋਕੀਰਜਾਇ॥੧॥ਠਹਾਉ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਚੁਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਦੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਆਇਆ
 ਸੋਜਨੁਜਾਣਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹਣਾਸੁਨਣਾਅਕਥਾਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀ
 ਬਦਨੀਨਾਨਕਜਲਿਜਾਇ॥੪॥੫॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰਗਿਆਨਿਮ
 ਨਮਜਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸੀਰਿਗਹੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਸੇਵੇਸਿਖਸੁਖੇ
 ਜਿਲਹੇ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਇ॥ਸਰਸੀਤੋਖੁਤਾਸੁਗਰਹੇਇ॥੧॥ਠਹਾਉ
 ॥ਗੁਰਦਰੀਆਉਸਦਾਜਲਨਿਰਮਲਮਿਲਿਆਰੁਮਾਤਿਮੇਲਹੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾ
 ਇਐਪੁਰਨਾਵਣੁਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੇ॥੨॥ਠਤਾਸਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰਖ
 ਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਓਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹੀਐ॥੩॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਸਚਿ
 ਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਗੁਰਪਰਸ
 ਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੇਪੜਿਪੜਿਪਾਵੈਮਨੁ॥ਆਪਮਧੇਅਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਕਰਤਾਤੁਮੇਰਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਹਉਤੋਪਹਿਮਾਗਉਦੇਹਿਆਪ
 ਣਨਾਮੁ॥੧॥ਠਹਾਉ ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਛਾਟਿਬਿਕ
 ਰੀਦੁਰਮਾਤਿਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁਚਾਵਲਦੈਅਕਣਕਕਰਿਖ
 ਪਤਿਪਾਤੀਧਨੁ॥ਦੁਸੁਕਰਮੁਸਿਤੋਖੁਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਗਉਦਾਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਠਜੁ

ਕਠਿਗਊਲਵੇਗੀਸਹਜੇਬਛੁਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥੨॥ਸਿਫਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਗਉਹਰਿ
 ਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜ
 ਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਪਰੁਜਾਣੈਜਾਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਈ॥
 ੧॥ਤੁਹੈਹੋਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾ
 ਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਜੋਸੇਹਰਹਰਕੀਮਾਲਾਟਿਡੁਲਗਤਹੋਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰ
 ਰੁਗੀਅਤਹੈ॥ਤੇਸੋਹੀਇਹਖੇਲਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀਕੋ
 ਮਾਰਗਿਚਲਿਕੋਉਲਟੀਨਦਰਿਪੁਰਾਸੀ॥ਅਨਿਵੀਚਾਰਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉ
 ਨਗਿਰਹੀਕਉਨਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀਸਉਪਿਕੋਏਹਰਹਿਅਨਿ
 ਰਬਾਣਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿਆਨਕਾਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਣਾ॥੪॥੮
 ॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਰਿਸਾਟਿਬਿਕਾਰੀਬੀਸਨਬਾਧੈਹਉਤਿਸਕੋਬਲਿਜਾਈ॥ਪਾਪਭੰ
 ਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਕੁਲਾਟਿਰੋਅਜਾਈ॥੧॥ਬੋਲਹੁਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਗਾਛਨਿਬਹੁ
 ਕ੍ਰਿਨਆਵਣਵਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਉਚਾਤੇਛਨਿਨੀਚਕਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੋਸੁਲਤਨਾ॥
 ਜਿਨੀਜਣਸੁਜਾਣਿਆਜਾਗਿਤੇਪੁਰੋਪਰਵਾਣਾ॥੨॥ਤਾਕਉਸਮਝਾਵਣਜਾਈਐਜੇਕੋ
 ਕੁਲਾਹੋਈ॥ਆਖੇਖੇਲਕਰੇਸਕੁਕਰਤਾਮੇਸਾਬੁਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਉਪ੍ਰਭਾਤੋਸਬਦਿਧਿ
 ਆਈਐਛੇਰੁਹਦੁਨੀਪਰੀਤਾ॥ਪੁਣਵਤਿਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿ
 ਜੀਤਾ॥੪॥੯॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸ
 ਤਸਕਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰਿਆਨਗਰੁਵਠਾਸਾਬਾਸਿ॥ਜਾਤੁਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੇਹਿਸਾਬਤ
 ਹੋਵੇਗਾਸੀ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੋ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉਪਗਿਤੇਰੋ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਕੁਗੀਆਮਨੁਮੁਰਖਗਵਾਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨੁਸਿ
 ਰਿਗੁਰਕਰਤਾਗਾ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ਪਾਟਿਪਾਟਿ
 ਏਕੁਵਖਾਣੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਬੋਟੋਪੁਠੇਰਾਣੀਐਬਿਨੁਨਵੈਪਤਿਜਾਇ

ਜਾਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤਮਿ ਲਿਖਹਾ ਜਾਂ ਤੇ ਹੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ॥ ੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੁਛੀ ਐਸ ਰੁਪ
 ਰੁਲੇਹ ਬਤਾਇ॥ ਸਾਜਾਤਿ ਸਾਪਤਿ ਹੋਸਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐਸਾ
 ਨ ਕਛੁ ਰਸਿ ਨਾਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਪੁਰੁਤੀ ਮਃ ੧॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੁਠੇ ਅੰਧਾ॥ ਗਲਿ ਫਹੀ
 ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਪੀਧਾ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨ ਸਾਜਾਇ॥ ਓਰ ਸ੍ਰੀਤਾਣੀ ਕੋ ਛੁਨ ਬਸਾਇ॥ ੫॥ ਜ
 ਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣ ਹਾਠਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਬੁਝੈ ਅੰਧ ਨ ਸੁਝੈ ਕੁੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
 ਆਈ॥ ੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਟਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਬੁ
 ਡੇਠ ਉਰਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗਦੁ ਜੀਠਾਈ॥ ੩॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜੀ ਆਵੈ ਖਿਸਮਾ ਲੈ ਸੁਖੁ
 ਖਪੁਰ ਬਿਕਮਾਈ॥ ਕਰਮ ਹੀਨੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਆਗੈ ਨਨ ਕਮਿ ਲੈਵਤੁ ਈ॥ ੪॥ ੧੧
 ਪੁਰੁਤੀ ਮਹਲ ੧॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹਿਆ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇ ਹੀ ਲਿਖ
 ਰਹੀਆ॥ ਕੁਲੁ ਚੁਕਤੈ ਰੋਰ ਬਾਗਿ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੇ ਸੇ ਆਚਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਠਿਮੁ
 ਠੇਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਦੇਖੁ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਨਿਰਹਿ ਸੇਈ ਬਿਧਿ
 ਜਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇਰ ਹਿਸੀ ਸਣੈ॥ ਕਾਰਣੁ ਨ ਮੁਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਣੈ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਨਕ
 ਠਿਕਰੇ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਜਣੈ॥ ੨॥ ਮੇਮੇ ਲੋਊ ਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਉਤਮ ਅਖਿਨ ਭੀਰ ਹੋਇ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰ ਚੰਨਾਇ॥ ੩॥ ਅੰਧੇ ਬੋਲੈ
 ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ॥ ਹੀਣੀ ਚੁਬਰੇ ਬਰਿਆਰਾ॥ ਨਿਧਨ ਕੇ ਧਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਰਾ॥ ਇਹੁ ਧ
 ਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰਾ॥ ੪॥ ਓਸਤ ਤਿਨਿ ਦਾਸ ਬਦਵੀਚਾਰਾ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ
 ਕਾਰਾ॥ ਤੁਬਖ ਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਨ ਕੁਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੫॥ ੧੨॥ ਪੁਰੁਤੀ
 ਮਹਲ ੧॥ ਖਾਇ ਆਮੇਲੁ ਫਾਇਆ ਪੈਥੈ ਪਰਕੀਰਾਇ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਰੁ ਚਲਾਇ
 ਆਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਖੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖ ਮਜਾ ਲਿਖਨੁ ਵਾਸਿ ਆਬਿ ਬਲੁ
 ਰਿਸਹਾ ਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੁ ਖਣਾ ਬਿਖੁ ਖੋਲਣਾ ਬਿਖੁ ਕੀਕਾਰ ਕ

ਮਾਇ। ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਰੀਅਹਿ ਛੁਟਸਿਸਾਰੇਨਾਇ॥੨॥ ਜਿਵਅਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀ
 ਕੀਆਲਿਖਿਲੇਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਲਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੇਜਾਇ॥੩॥ ਜਗੁ
 ਖੋਟੇਸਚੁਨਿਠਮੋਲੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਤੇਨਗਵਿਰਲੇਜਾਇਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿ
 ਅਨਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ ਅਜਰੁਜਰੋਨੀਧੁਰੁਧੁਰੋਅਮਰਅਨੰਦਸਰੁਪਾ॥ ਨਾਨਕਜਲਕੋਮੀ
 ਨਸੇਬੰਭੁਵੇਰਾਖਦੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰ
 ਈ॥ ਰਹਸਰੀਗਿਛਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ ਪੇਨਣੁਖਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ ਸਾਚਸਹਜੁ
 ਸੁਖਿਨਾਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ ਕਿਆਜਨਾਕਿਆਕਰੋਕਰਵੈ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਤਨਿਕਿਛੁਨ
 ਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗਾਬਿਨੋਦਸੁਦਾਅਨੰਦਾ॥ ਮਤਿਸਤਕੁਇਕੁਗਤਗੋਬਿੰਦ
 ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੀਦਾ॥ ਅੰਤਰਿਵਰਤੋਰਾਜਗਵੈਦਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪ੍ਰੇਮਉਰਧਾਰੀ॥ ਵੀਨਾਨਾਥਪੀਠਿਬਨਵਾਰੀ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਦਨੁਬੁਤਕਾਰੀ॥ ਤਿ
 ਪਤਿਤਠੰਗਤਤਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਅਕਥੋਕਥਉਕਿਆਮੇਜੋਗੁ॥ ਭਗਤਿਕਰੀਕਰ
 ਇਹਮੋਗ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੇਚੁਕੋਮੇਮੋਗੁ॥ ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਜਨਹੀਹੋਗੁ॥੪॥ ਗੁਰਕਾਸਬ
 ਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾ॥ ਅੰਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਠੀਠਾ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੁਰਾਪਦੁਹੋਇ॥ ਨ
 ਨਕਧਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖਹੋਇ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ॥ ਅੰਤਰਿਵੇਖਿਸਬਦੁ
 ਮਨੁਮਾਨਿਆਮਫਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੋਤਿਸਹੀਕੀ
 ਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਗਾਠਾਘਣੈਅਤਿਭੁਭੋ॥ ਵੀਨਦਾਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੇ
 ਹਨੁਅਤਿਹਸਲਲਸਗੁਭੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਪਰਿਕੁਪਗਗਨਪਾਨਿਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਪੀਵਣਹਰਾ॥ ਜਿਸਕੀਰਚਨਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਵੀਚਾਰਾ॥
 ੨॥ ਪਸਰੀਕਿਰਟਿਰਸਕਮਲਾਬਿਗਾਸੇਸਸਿਘਾਰਿਸੁਰਸਮਾਇਆ॥ ਕਾਲਬਿ
 ਧਿਸਮਨਸਾਮਨਿਮਾਰੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ ਅਤਿਰਸਰੀਚਲਲੋ
 ਰਾਤੀਦੁਜਾਰੀਗਨਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਰਸਨਰਸਾਏਰਾਤੇਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥੪॥

੧੫॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹਮਹਿਰਾਵਲਖਪਿਜਾਵਹਿਚਹੁਛਿਅਮਹਿਸੀਨਿਆਸੀ॥
 ਜੋਗੀਕਾਪੜੀਆਸਿਰਖੁਥੇਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਫਾਸੀ॥੧॥ ਸਬਦਿਰਤੇਪੁਰੇਬੇਰਾਗੀਅਉ
 ਹਠਹਸਤਮਹਿਤੁੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕੁਤਾਇਲਿਵਲਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਵਦਾਦੁ
 ਪੜਹਿਕਾਰਿਕਿਰਿਆਕਰਈਕਰਮਕਰਾਏ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਛੁਸੁਝੈਲਹੀਮਨਮੁਖਾਦਿਛੁੜ
 ਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਸੁਚਾਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੋ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਨ
 ਲਿਵਲਾਗੇਨੁਗਿਨੁਗਿਸਾਚਿਸਮਾਨੇ॥੩॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਸੁਚਿਸੀਜਮਜਪਤਪਤੀ
 ਰਥਸਬਦਿਵਸੇ॥ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆਦੁਖਪਰਾਛੁਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥
 ੧੬॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੀਤਾਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਮੀਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਹੀ॥ ਕਹਾ
 ਕਰੇਬਪੁਰਜਮੁਰੁਪੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦਮੁਰਾਹੀ॥੧॥ ਜਲਿਜਾਊਜੀਵਨੁਨਾਮੁਬਿਨਾਹ
 ਰਿਜਪੁਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸ
 ਸਾਚੁਸੁਖਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ ਲਾਲਜਵੇਹਰਰਤਨਪਦਾਰਥਖੋਜਤ
 ਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਐ॥੨॥ ਚੀਨੋਗੀਅਨੁਧਿਆਨੁਪਨੁਸਾਰੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਵੈ॥
 ਨਿਰਾਲੇਬੁਨਿਰਾਹਾਰਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਤਾਨੀਲਵੈ॥੩॥ ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲ
 ਨਿਰਮਲਉਲਟੀਨਾਵਤਰਵੈ॥ ਬਾਹਰਿਜਤੋਠਾਕਿਰਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥
 ੪॥ ਸੋਗਿਰਹੀਸੇਦਾਸੁਉਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਨਕਕਹੈਅਵਰੁ
 ਨਹੀਦੁਜਾਸਾਚਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੫॥੧੭॥
 ਰਾਗੁਪ੍ਰਭੂਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਹੀਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਬੁਝੈਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈਸ
 ਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਦੁਜਨਭਾਈਗੁਰਪੁਸਾਦਿਮਨਅਸਾਥਿ
 ਰੁਹੈਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸੁਰਹਿਆਅਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁਭੁਗਤਿਕ
 ਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਇਸੁਜਗਕਾਲਾਹਾਭਾਈ॥ ਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਮੇਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿ

ਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਖਸੀਗਾਰੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਨਾਮਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥
ਅਖੁਟਭੰਡਾਰੁਰੇਕਦਤੋਟਿਨਾਵੈਸਦਾਹਰਿਸੇਵਹੁਭਾਈ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਜਿ
ਨੇਵੇਵੈਤਿਸੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸਦਾਤੁਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖ
ਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਉਬਖਸਿਲੈਸੁਆਮੀਆ
ਪੇਲੈਹਮਿਲਾਈ॥ ਤੂਬਿਅੰਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਰੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹ
ਰਿਜੀਉਤੁਪੁਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਈ॥ ਤਨੁਮਨੁਅਗੰਪੀਤੁਪੁਆਗੈਰਾਖਉਸਦਾਰਹਾ
ਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇਭੁਣੇਵਿਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮੇਰੇਰਿ
ਵਡਿਆਈ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਭੁਣਾਜਾਪੇਅਨਰਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਤੇਰੈਭੁਣੇਭੁ
ਗਤਿਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ ਤੇਰੈਭੁਣੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਿ
ਕਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿਸੁਰੇਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਰਣਜਾਈ
ਨਨਕਨਵੈਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿਨਾਤਿਨਸਲਾਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ ਵਿਚਹੁਭੁਰਮੁਗਇ
ਅਹੰਦੁਜਾਗਰਕੇਸਬਰਿਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੁਮੇਰਾਇਕੁਸੇਈ॥ ਤੁਧਜਪੀ
ਤੁਧੈਸਾਲਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਸੁਤੇਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਨਿਸੇਸਾ
ਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਗੁਸਦਾਮੀਠਕਦੇਨਠੀਕਾਗੁਰਸਬਰੀਦੀਚਾਰਿ॥
੨॥ ਜਿਨਿਮੀਠਲਾਇਆਸੇਈਜਣੈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਾਲਿਜਾਈ॥ ਸਬਰਿਸਲਾਹੀਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਹੋਦਾਤਾਜੇਇਛੈਸੇਫ
ਲਪਾਏ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਰੀਸਚੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਤੀਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੁਰਾਖਨਜੇਗਾ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੇ
ਅਵਰੁਨਸੁਝੈਨਾਕੋਹੋਅਨਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਜਿਉਭੁ
ਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਏਹੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈ

ਸਤਿ
ਪਾ
ਮਾ
ਕੋ
ਮ
ਕ
ਪ

ਸਤੋਉਤਪਤਿਚਲੇ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਜਾਇਠਲੇ॥
੫॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲ ੩ ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਪਣਸਾਲਾਹਿ॥ ਪੁਰਾਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿ
ਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬੋਝਨੁਹਰਿਦੇਇ
ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਛੇਇ॥ ਜਿਸਨੇਅਪਣੀਨਰਹਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣ
ਮਨਮਾਹਿਦਸਾਇ॥ ਦੁਖਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾਇ॥ ਆਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੨॥
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਥਥੇਥੇਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ ਆਪੇਦੇਵੈਸਿਰਜਨ
ਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਸਚਮੰਸਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥ ਸੋਈਭੁਗਤੁਜੁਪਕੁਜੇਜਾਣਾ॥ ਨਨਕਤਿ
ਸਕੇਸਰਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧॥ ੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲ ੪ ॥ ਬਿਭਾਸਾ॥
ਚਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਹੁਗੁਰਮਤਿ॥ ਲਿਵਊਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸਪੀਆਗੁਰਸਬਰੀਹਮਨਮਾਵਿਟੁਕੁਰਬਾਨਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰ
ਨਾ॥ ਹਰਿਓਤਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹਰਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਵਹੁਸਿਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਖਾਨਾ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਕਿਉਪਾਈ
ਅੰਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੇਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨਾ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਹ
ਰਿਵਾਸੇਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨਾ॥ ਵਡੇਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭੁਅਗਮਠਾਕਰਕੇਗੁਨਗਾਇ
ਰਹੋਹੋਰਾਨਾ॥ ਜਨਨਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨਾ॥ ੪
॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲ ੪ ॥ ਉਗਵੇਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੋਨਿਸਮਾਲਹਿ
ਹਰਿਗਾਲਾ॥ ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਿਹਮਲੇਚਲੰਗਾਈਹਮਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿਭੁਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨ
ਸਾਸੁਪੁਰਿਰਵਾਲਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਫਿਕਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਗੁਰਪਗਧਾਰਹਮਬਾਲ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੋਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫਾਥੇਮਾਏਆਜਾਲਾ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਹ

ਠਿਪੁਰੁ ਰਿਦੈ ਨਦਾ ਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫਿਧਿ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾ
 ਈ ਹਉ ਛੁਟੈ ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾ ਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਾ ਦੇ ਨਿਹਾਲ
 ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਖਰੁ ਵਜਲ
 ਰੁਬ ਦੇ ਕਾਢੇ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐ
 ਕੁਖਿ ਨੁਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸ ਕਰ ਸੀਕਾ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਭੁਏ ਮੁ
 ਕਤੋ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਦੀਕਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਰ ਸੁਖੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
 ਨੁਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾ ਨੀਤਿ ਨਾਮ ਸਤ ਕਿਉ ਜਲ ਦੀਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਜਗਉ
 ਪਾਗਿ ਜਿਉ ਟਿਓ ਚਉ ਭਵਾ ਸਾਸਿ ਕੀਕਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨਦਾ ਸਿਓ ਤਿਨ ਸਾਭੁ
 ਕਾਰ ਜਣੀਕਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੀ ਗਾਠ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਖਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾਨਕ ਦੇਨ ਕ ਕੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ਘਾਟਿ
 ਘਾਟਿ ਹਮਈ ਆਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਭੁ ਦਰਤੈ ਸਭੁ ਮਹਿ ਈਕਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿ
 ਰਪ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਾਨੀ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅ
 ਗਮ ਦਇਆ ਲਾਹਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਮ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿ ਤੁਪਾਵਨ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਾਭੁ ਕਿਲ ਬਿਖਪਾ ਪਲਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਹੁ ਖੁਭੁ ਜਨ ਗਾਇਓ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਇ ਅਨ ਗਾਰਿ ਨ ਗਾਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸਿਓ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਰੀਰ ਸਰੋਵ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋਨ ਰੁਭੁ ਮਿਭੁ ਰਮਿਓ ਰਿ
 ਅਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਨੁ ਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮਿਗਨਾ ਕੁਬ ਸੇਬਾ ਸੁਬ ਸਨਾ ਕੁ ਮਿਭੁ ਮਿਓ ਸੁਰਗ ਹੇ
 ੩ ॥ ਤੁਮ ਵਡਾ ਮਗਮਾ ਮਗਾਧਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਦੇਵੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ
 ਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥਾ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ
 ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖ ਨੇਹੀ

ਅੰਤੋਹਠਿਧਾਠੀਹਠਿਪੁਰੁਕੁਪਫਾ॥੧॥ਅੰਤੋਮਨਭੁਜੁਰਾਮਨਾਮਹਠਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਠਿ
 ਠਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਠਿਪੁਰੋਹਠਿਨਾਮੁਮਾਨਿਤਨਿਬਸਫਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅੰਤੋਮਨਭੁਜੁਰਾ
 ਮਨਾਮਹਠਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਠਿਹਠਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਠਿਪੁਰੋਹਠਿਨਾਮੁਮਾਨਿਤਨਿਬਸਫਾ
 ੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਾਇਆਨਗਠਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਗੁਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪ
 ਫਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭੁਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭੁਉ
 ਹਠਿਹਠਿਹਠਿਲਿਵਲਾਗੀਹਠਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੇਖਸ
 ਭਿਜਨਕੋਹਠਿਦੁਰਿਕੀਇਕਪਲਫਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਨੇਪੁਰੁਜਾਨਿ
 ਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਠਿਹਠਿਆਪਿਧਰਿਓਹਠੇਜਨਮਹਿਜਨਨਕੁਹਠਿਪੁਰੁਇ
 ਕਫਾ॥੪॥੫॥ਪੁਰੁਤੀਮਹਲ੪ ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਵਿਨਾਇਓਹਠਿਹਠਿਹਮ
 ਮੁਏਜੀਵੋਹਠਿਜਪਿਭੁ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਬਿਖੁਤੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕ
 ਦਿਭੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰੁਧਾਭੁ॥ਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤੁਗੁ
 ਰਿਪੁਰੋਹਠਿਪੁਰੁਲਾਭੁ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮੁਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰ
 ਮਤਿਰਸਭੁ॥ਲੋਹਮਨੋਰਕੰਚਨਮਿਲਿਸਿਗਤਿਹਠਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਹਠਿਭੁ॥੨॥
 ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੋਭੁਨੇਪੁਤਕਲਤਸੋਹਿਲੁਭਿਭੁ॥ਤਿਨਪਗਸਿਤਨਸੇਵੇ
 ਕਬਹੁਤੇਮਨਮੁਖਉਰੁਰੁਰੁਰੁ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪੁਰੁਜਨਹੁਮਪਰੇਹਾ
 ਰਿਤੁਮਸਰਨਭੁ॥ਜਿਉਜਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਕੁਦਾਸਤੁਮਨਭੁ॥
 ੪॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥

ਪੁਰੁਤੀਬਿਭੁਸ ਪੜਤਲਮਹਲ੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥
 ਜਪਿਮਨਹਠਿਹਠਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁ॥ਹਠਿਦਰਗਹਪਾਫਹਿਮਨਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤੇਪਾਠਿ
 ਪਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸੁਨਿਮਾਨਿਹਠਿਹਠਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਅਨੁ॥ਸੁਨਿਮਾਨਿਹਠਿਕੀਰਤਿ
 ਅਠਸਠਿਮਜਨਾ॥ਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਫਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸਰੁਪਰਧ

ਨਾਖਿਨੁਖੇਵੇਪਾਪਕੋਟਨਾਮਿਲਨਨਕਹਰਿਭੁਗਵਨਾ॥੨॥੧॥੧॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਭਾਸਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਭੁਸਾਜਿਆ॥ ਪੰਚਤਤਰਾਚੇਜੋਤਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ ਸਿਹਜਾਧਰਤਿ
 ਬਰਤਨਕਉਪਾਨੀ॥ ਨਿਮਖਨਵਿਸਾਰਹਸੇਵਹੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ੧॥ ਅਨਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
 ਵਿਹੋਇਪਰਮਗਤੇ॥ ਹਰਖਸੇਗਤੇਹਰਹਿਨਿਰਾਰਤਾਤੁਪਾਵਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕਾਪੜਭੋਗਰਸਅਨਿਕਭੁਚਾਏ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਗਲਬਨਾਏ॥ ਰਿਜਕੁਸ
 ਮਾਹੇਜਲੇਥਲਿਮੀਤਾ॥ ਸੋਹਰਿਸੇਵਹੁਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ ੨॥ ਤੁਹਾਸਖਾਈਜਹਕੋਇਨ
 ਰੇਵੈ॥ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਇਕਖਿਨਮਹਿਧੋਵੈ॥ ਦਾਤਿਕਰੈਨਹੀਪਛੋਤਵੈ॥ ਏਕਾਬਖਸਾਏ
 ਰਿਬਹੁਰਿਨਬੁਲਵੈ॥ ੩॥ ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਪਾਇਆਭੁਲਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਬ
 ਸੇਗੁਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਆਏਤੁਮਰੈਦੁਆਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਹੁਮੁਰਾਰਿ
 ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੇਭਾ॥ ਕਾਮਕੋਧਮਿਟੇਤਿ
 ਸੁਲੋਭਾ॥ ਨਮੁਤੇਰਾਜਨਕੋਭੈਡਾਗਿ॥ ਗੁਨਗਾਵਹਿਪ੍ਰਭੁਦਰਸਪਿਆਗਿ॥ ੧॥ ਤੁ
 ਮਰਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮਹਿਜਨਾਈ॥ ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਜਨਲੀਏਛੁਡਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਜੋਜਨੁਹਾਤਾਪ੍ਰਭੁਕੋਭੀਗਿ॥ ਤਿਨਸਖਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਕੋਸੀਗਿ॥ ਜਿਸੁਰਸੁਆਇ
 ਆਸੇਈਜਨੋ॥ ਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨਮਹਿਹੋਰਾਨੋ॥ ੨॥ ਸੋਸਖੀਆਸਭੁਤੇਊਤਮਸੋਇ॥
 ਜਾਕੋਹੋਦੇਵਾਸਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ ਅਨੰਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁਕੋ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੩॥ ਤਾਕਉਕਰਹੁਸਗਲਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਕਾਸਿਰਿਕ
 ਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਠਾਕਰਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੈਜਨਕੀਸੇਵਾ॥ ੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾ॥ ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਉਭੁਗਵੈਤੁ॥
 ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲਮਲਜਾਹੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹੀ॥ ੧॥ ਸੁਮਤਿਦੇਵ
 ਹੁਸੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਮੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਕਹਿਅ

ਮਾਰਗੁਸੀਧਾ। ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਠਿਗੀਧਾ। ਤਿਸੁਗੁਰਕੇਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ।
 ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਖੁਡਤਪਾਸਿਜਿਨਿਗੁਰਹਿਤਰਾਇਆ। ਜਿ
 ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਹੋਨਹੀਮਾਇਆ। ਹਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਠਿਆ। ਤਿਸੁਗੁਰਉ
 ਪਰਿਸਦਾਹਉਵਾਠਿਆ॥ ੩॥ ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ। ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਕ
 ਬਕਹਾਨੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵਾ। ਵਡੇਭੁਗਿਪਾਈਐਹਰਿਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ। ਕਠਿਕਿ
 ਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਨਿਪ੍ਰਭੁਦ
 ਇਆਲਾ। ਅਵਗੁਨਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੇਗੋਪਾਲਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਕੁੀਤਰਿਭੁਏਕਿਪਾਲਗੁਸਾਈ। ਸਾਸਸਾਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅ
 ਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤਸੁਆਮੀਤ
 ਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ ੩॥
 ॥ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ। ਕੁੰਨਨਕਮੇਰੇਪ੍ਰ
 ਰੇਮੇਰੇਬਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਨ
 ਮੁਕਿਲਬਿਖਸਕੁਨਸੋ। ਸਚਨਾਮਗੁਰਿਦੀਨੀਰਸੋ। ਪ੍ਰਭੁਕੀਦਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤੋ॥
 ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੇਹੰਤੋ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭੁਗਈ। ਸਗਲੇਰੇਗੋਦੇਖਸ
 ਭਿਬਿਨਸਹਿਆਗਿਆਨੁਮੀਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰ
 ਥੇਮੀਤਾ। ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪੀਤਾ। ਕਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸਾ। ਜੋਤਿਸੁਭਵੈ
 ਸੇਭੁਲਹੇਸਾ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦੁਬਲਿਜਾਈ। ਜਿਸਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅ
 ਈਮਐਸਾਗੁਰਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ। ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੩॥ ਕਠਿਕਿ
 ਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ। ਸਗਲਪਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਆਠਪਹਰਅਪਨੀਲਿਵ
 ਲਾਈ। ਜਨਨਨਕਪ੍ਰਭੁਕੀਸਰਨਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਠਿਕਿਰ

ਪਾਅਪੁਨੇਪਾਉਕੀਏ।ਹਰਿਕਾਨਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ।ਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗਾਬੀਦਾ।
 ਭੋਬਿਨਸੇਉਤਰੀਸਕੁਦਿਦਾ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ।ਸੇਗੁਰਕਹੈਸੇਈਭਲ
 ਮੀਠਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ।ਕਾਏ
 ਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਖਪਨਨਹੇਈ।ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੋਸੀਗਿ।ਉਤਰੀਮੇਲੁਨਮਕੋ
 ਰੀਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਛਿਲਾਭੋਪਿਆਰੁ।ਬਿਨਸੇਕਾਮਕੋਧਅਹਿਕਾਰਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਨਾ।ਰਾਇਗੁਗਤਿਹਰਿਸਿਛਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੀਤ
 ਮੀਤਸੁਹੇਲੇ।ਨਾਮੁਰਤਨਹਰਿਅਗਰਅਤੇਲੇ।ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਈ
 ਮੇ॥ਕਦੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸੇਧਨਵੇਤ
 ਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ।ਹਰਿਕੀਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮੀ
 ਤਾਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਪੁਰਨਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆ
 ਲਾਭੁਵਜੀਵਾਧਾਈ।ਸਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨ
 ਪਰਵਣਮਗਰਪਰਸਾਰੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਾ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕੋਧਅਹਿਕਾਰ।ਨਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥੪॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ੫॥ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਦਾਸਦਅਟਲਾ।ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ।ਦੁਖਦਰਦੁਸਕੁਤ
 ਕਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਗੀਗੀਰਤਾਮਨਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ।ਮੁਕਤੋਸਾਧੁਧੁਗੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਗਿ।ਭੁਭੁਗੁਮੁਬਿਨਸੇਬਿਕਾਰ।ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬ
 ਸੇਗੁਰਚਰਨਾ।ਨਿਰਭੇਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜਰਸਸੁਖਪਨੇਰੇ॥
 ਦੁਸਮਨੁਤੁਖੁਨਮਾਵੈਨੇਰੇ।ਗੁਰਿਪੁਰੇਅਪੁਨੇਕਾਰਿਠਾਖੇ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਾਕਿਲ
 ਬਿਖਸਭਿਲਾਖੇ॥੩॥ਸਿਤਸਾਜਨਸਿਖਭੁਏਸੁਹੇਲੇ।ਗੁਰਿਪੁਰੇਪ੍ਰਭੁਸਿਛਿਲੇਮੇਲੇ॥
 ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫਾਹਾਕਾਟਿਆ।ਕਦੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪ੍ਰਭੁਦਾਦਾਕਿਆ॥੪॥੬॥ਪ੍ਰ
 ਭੁਤੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੇਨਾਮੁਦੀਆ।ਅਨਦਮੰਗਲਕਾਲਿਮਚਸਦਾ

ਸੁਖਕਾਰਜੁਸਗਲਗਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੁਠੇ॥੨॥
 ਖਰਠਦਰੁਮਾਥਿਨਸੇਸੁਠੇ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪੁਕੀਬਣੀ॥ਆਠਪਰਹਰਗਿਸਿ
 ਮਰਹੁਪਾਈ॥੨॥ਅਰਿਬਾਹਰਿਪੁਕੁਸਭਨੀਬਾਈ॥ਸਿਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ
 ॥੩॥ਤੁਇਕਰਿਜੋਕਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਨਕੁਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੬॥ਪੁ
 ਰਾਤੀਮਹਲ ੫ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਕੁਸੁਖਜੁਜਾਣਾਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਗੁਰੀ
 ਵਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕਰਬਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੀਤੋਖੁ॥
 ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸਿਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਮਾਰਿ
 ਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪੁਕੁਪੁਰਾਮਨਾਥਕਾਨਾਥਾ॥ਜਿ
 ਸਹਿਨਿਵਜੋਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੁਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆਚਰਾ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿ
 ਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਨਕੁਵੇ॥ਈਹਾਉਹਾਰਠਪੁਜਾਠੇ॥ਮੁਖਉਜਲ
 ਸਾਚੇਰਰਬਾਠੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੋਕੋਵਿਰਲਾਦ
 ਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਆਲਿਪੇਖੇਬੁਰਪੁਰਿ॥ਨਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸਜਨਕੀਪੁਰਿ॥
 ਠਾ॥੧੦॥ਪੁਰਾਤੀਮਹਲ ੫ ॥ਕਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੁਰੇਅਪੁਨੇ॥ਜਿਸੁਪੁਸਾਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੁਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਨਤਨਿਹਾਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿ
 ਖਿਅਜੀਜਾਲਾ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪੁਕੁਅਪੁਨਾਆਇਆ
 ਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁ
 ਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਨਕਕੁਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੧॥ਪੁ
 ਰਾਤੀਮਹਲ ੫ ॥ਗੁਰਗੁਰਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕੁਏਕਿ
 ਪਾਲਾਅਪਣਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥ਸਿਤਸਿਗਤਿਮਿਲਿਗੁਇਆ
 ਪੁਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੁਰਨਕੁਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਮਨਿਵੁਠੇ॥
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਰਨਨਕਤੁਠੇ॥੨॥੧੨॥

ਪ੍ਰਤੀਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਰੁ ੨ ॥ ਬਿਭੁਸਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਠਾਉ ॥ ਨਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਅਨਾ ॥ ਪੁਰਨਹੋਰਿਸਹ
 ਲਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਾ ॥ ਕਾਮਦੇਸੁਅਹਿਕਾਰਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੋਪੀ
 ਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੁਖੁਗੁਰੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬੁਟੈਜਮੁਨ
 ਤੇਟੈਜਿਸੁਪੁਰਿਹੋਵੈਸਿਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਗੋਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਗਰਿਤਜਹਮਨਕੇਕੁਰ
 ਮਾਸਾਧਸੀਗਤਿਹਰਿਮਿਐਜਿਸਹਿਪੁਰਨਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਰਬਿਨਸੇ
 ਰਾਖਿਲੀਨੇਆਖਿ ॥ ਅਤਪਿਤਾਮੀਤਭਾਈਜਨਨਕਹਹਿਗਰਿਜਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

॥ ਪ੍ਰਤੀਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਭੁਸਾ ੫ ੨੩ਤਾਲਾ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾ ॥ ਕਾਲਿਕਏਸ
 ਲੋਕੁਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਈਅਹਿਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਿਤਚਰਨਲਾਗਿ ॥
 ਮਨੁਪੀਵਤੁਜਾਹਿਪਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਨਨਕਬਾਰਿਕੁਕਛੁਨਜਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾ
 ਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਤੀਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਦੇਕਾ ॥ ਉਚਮੁਚਬੇਅੰਤ
 ਠਾਕੁਰਸਰਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਰਦੈਨਹਾਰੁਬੁ
 ਧਿਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਾਰੁਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੁਮੇਕਾ ॥ ਸਿਤਰੇਨਕਰਉਮਜ
 ਨੁਨਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਤੀਤੀਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਭੁਸਾ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦੁਬਿਧਾਬਉਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ ॥ ਸੁਣੇਲਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਲਪਾਟਿਰਹੀ
 ਫਨਿਬੀਬੁਨਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਗੋਬਿਨਾਮੁਵਿਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਮਨੁਮਰੇਨਮਾ
 ਏਆਮਰੇ ॥ ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੇਈਜਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਕੁਉਸਾਗਰੁਤਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਇਆਸੀਚਿਰਾਜੇਅਹਿਕਾਰੀ ॥ ਆਇਆਸਾਬਿਨ
 ਚਲੇਪਿਆਰੀ ॥ ਆਇਆਮਮਤਾਹੋਬਹੁਰੀਗੀ ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਸਾਬਿਨਸੀਗੀ ॥ ੨ ॥

ਜੇਉ ਮਨੁ ਦੇਖ ਹਿਮਨ ਤੇ ਸਾਗ ਜੇ ਸੀ ਮਨ ਸਾ ਤੇ ਸੀ ਦਸਾ ਜੇ ਸਾ ਕਰ ਮੁ ਤੇ ਸੀ ਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਹਜਿ ਘਰ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦ ਮਨੁ ਜੇ ਕੁਇ॥ ਅਤਿ ਰਿਕ ਪਟਿ ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਟੇ ਸੇਈ ਪਾਇ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੪॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਠੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
 ਗਾਣਾ ਵੈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਾਂਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵੈ॥ ੫॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਬਿ
 ਰੁਗਤਿ ਨਹੀ॥ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੈ ਬੋਈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨ ਭਵ
 ਮਨਿ ਸੇਈ॥ ੬॥ ਇਸੁ ਜਗੁ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਪੈ ਸਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੇਰੁ ਗੁਧਾਰੁ॥
 ਸਬਦੈ ਨਾ ਖੁਰਖੇ ਉਧਾਰੁ॥ ਸਬਦੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਮੋਖੁ ਧੁਆਰੁ॥ ੭॥ ਅਵਗੁਣਾ ਧੀ ਕਰਿ ਦੇਵੁ
 ਗੋਰਾ॥ ਸਾਨਾ ਨਾਮ ਅਨੁਪ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਬੋਝਿ ਲਹੈ ਜਨਕ
 ਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲੁ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਂ ਮਇ ਦੇਖਿ ਕਾਂ ਮਿ
 ਲੇ ਕੁਇਆ॥ ਸੁਤ ਕੀਜ ਨ ਸਿਓ ਜੇਤੁ ਦੁਖਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਬਿਛੁ ਅਪਨਾਇ ਕਰਾ ਮੁਪਠਾਇਆ॥
 ੧॥ ਐਸਾ ਕਪੁਤ ਪਉਤ ਪਮਾਲੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰ ਹਰੁ ਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ
 ਨਿਪਾਨ ਤੇਰਾ ਅਤਿ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਨੁ ਸਬਦੁ ਤੁਝ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਆਦਾ ਗਉਣ ਤੁਧੁ ਆ
 ਪਿਰਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਬੁਗਤਿ ਨਿਨਿ ਸਚਿ ਰਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨਰ
 ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਂਦੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਢੇ ਕੇਇ ਨ ਜਾਂਦੀ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰੁ ਜੋਤਿ ਸਮਾਂਦੀ॥ ਆ
 ਨੰਦ ਰੂਪ ਵਿਟਰੁ ਕਰ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਭਾਉ ਬੁਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਖਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
 ਏ॥ ਪਾਵਤੁ ਗਾਥੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰ
 ਮਾਈ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਂਦੇ ਕੁਲਿਵਲਾ ਗੀ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਦਾ ਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ॥
 ਸੇਬੁ ਫੂਕੈ ਹੋਵੈ ਦੁਭਿਭਾਗੀ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੁਰ ਮਚੁ ਕਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਗੈ ਸਾਗਿ ਲਿ
 ਵਲਾਏ॥ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ਅਵਗੁਣ ਕੇਇ॥ ਸੁਖੁ ਰਾਤ ਸੇਵਿ ਨਿਰਮਲਿ ਸੇਇ॥ ੬॥ ਸੇਵਾ ਧੁਰਤਿ ਸ

ਧਰਿਦੀਚਗਾਜਪੁਤਪੁਸੀਮਹਉਮੈਮਾਗਿ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਾਂਸਧਾਰਿਸੁਣਾਏ। ਸਦੀਰਹਤਿਸ
 ਰਾਸਖੁਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਪੁਰਤਾਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ। ਅਵਰੁਨਸੁਦੁਸਖੀਜੀਕਾਰਾ। ਤਨਮਨੁ
 ਹਰਿਅੰਗੈਰਾਖਿਆ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਮਹਾਰਸੁਖਾਖਿਆ॥ ੮॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ ੧॥ ਨਿਦਲੀ
 ਕਰਮਿਭੁਯੀਗਮਭਾਠੀਰੇਚਕਪੁਰਕਕੁੰਭਕਰੈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਛੁਸੇਈਨਾਹੀ। ਕੁਰਮੇਭੁਲ
 ਬੁਠਿਮੈਗੈ। ਅਧਿਭੁਰਿਅਭੁਰਿਭੁਰਿਪੈਦੈ। ਅਤਿਰਿਕੀਮਲਿਕਦੈਨਲਹੈ। ਨਾਮੁਬਿਨਾਛਕਟੈਸ
 ਭੁਕਰਮਾਜਿਓਧਾਨੀਗਰਭੁਰਮਭੁਲੈ॥ ੧॥ ਖਟਕਰਮਨਾਂਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈ। ਤੁੰਗੁਦਸਾਗਰ
 ਅਵਗਣਮੇਹੀ॥ ੧॥ ਠਹਾਉ। ਆਇਆਪਿਧਾਪਾਵਲੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਬਿਕਾਰਾ। ਮੁਰਖਆਪੁਰ
 ਣਾਇਦਾਬੁਧੁਨਸਕੈਕਾਰਾ। ਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਦੀਮਨਮੁਖਯੋਲਖੁਆਗਾ। ਮੰਜਨੁਜਠਾਰੈ
 ਠਾਲਕਾਛਕਟਿਚਾਰਿਸੀਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਠੀਮਨਕੀਮਤਿਪੈਕਰਦੀਬਾਦੁਬਿਧਾਰਾ। ਸੁਠੈਦਿਰਿ
 ਅਹਿਕਰਦੁਹੈਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਕਮਾਵਣਾਛਕਾਅਵੈਸਾਦੁ। ਦੁਸਟੀਸ
 ਰਾਦਿਗੁਰੀਮੈਬਿਖੁਦਾਤੀਨੀਵਣੁਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਏਥੁਮਭੁਲਮਹਹੁਨਕੇਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
 ਸਰਾਸੁਖਹੋਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਆਵਹਿਜਾਂਹਿਮਹਹਿਮਰਜਾਂਈ
 ੪॥ ਏਹੁਸਗੀਰੁਤ੍ਰੇਗੁਣਹੋਪਾਤਾ। ਇਸਨੋਦਿਅਪੇਸੇਗੁਸੀਤਾਧਾ। ਸੇਸੇਵਹੁਨਿਸੁਮਾਈਨਧਾਪੁ॥
 ਦਿਨਹੁਕੁਕੈਤਿਸਨਾਅਰੁਆਪੁ॥ ੫॥ ਨਹਨਹਦੇਖਾਂਤਹਤਹਸੇਈ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੁਟੇਸੁਰ
 ਤਿਨਹੋਈ। ਹਿਰਦੈਸਚਾਇਹੁਕਰਦੀਸਾਗੁ। ਹੋਰਸਭਪਾਖੰਡਪੁਜਖੁਆਗੁ॥ ੬॥ ਦੁਬਿਧਾਤੁ
 ਕੈਤਾਂਸਬਦੁਪਛਾਣਾ। ਪਰਿਧਾਹਰਿਏਕੈਕਰਿਜਾਣਾ। ਏਹਾਮਤਿਸਬਦਹੋਸਾਗੁ। ਦਿਰਿ
 ਦੁਬਿਧਾਮਾਥੇਪਾਵੈਛਾਗੁ॥ ੭॥ ਕਰਦੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਗੁ। ਸਤਿਸਭਾਗੁਦਰਿਮ
 ਨਦੀਚਾਗੁ। ਮਨਿਮਾਰੇਜੀਵਤਿਮਰਿਜਾਣਾ। ਨਾਨਕਨਦਹੀਨਦਰਿਪਛਾਣਾ॥ ੮॥ ੩॥
 ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲਾ ੧॥ ਦਖਦੀ। ਗੋਤਮਤਪਾਅਹਿਲਿਅਇਸਤੀਤਿਸੁਦੇਖੁਇਦੁਲੇਭ

ਇਅਮਸਹਸਰਗੀਰਾਨਰੁਗਾਥੁਦੇਤਮਨਿਪਛੇਤਾਇਅਮ॥ ੧॥ ਕੇਈਨਾਇਨਰੁਲੈਰੁ
 ਈ॥ ਸੇਬੁਲੈਨਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਧੁਥੁਜਿਸੇਧੁਧਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਤਿਨਹਰੀਚੰਦਪ੍ਰਥਪ੍ਰਥ
 ਈਪਤਿਰੁਜੈਕਾਗਾਦਕੀਮਨਪਾਈ॥ ਅਭਿਗਣਜਾਣੇਤਾਪੁਨਕਰੋਕਿਉਕਿਉਨੇਪਾਜਿਧਿ
 ਕਾਈ॥ ੨॥ ਕਰਮੇਜਾਣੇਮਤੀਬਰਜਿਧਿਅਸਪੜਾਇਅਮ॥ ਤਿਨਕਰਿਜਗਅਰਾਰਹਿਪਾ
 ਏਕਿਰਤਿਨਚਲੈਚਲਾਇਅਮ॥ ੪॥ ਗਣਤਨਗਣੀਰੁਕਮਿਪਛੁਣਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥
 ਨੇਕਿਛੁਵਰਤੈਤੁਪੈਸਾਲਾਜੀਸਭੁਤੋਗੀਵਡਿਅਈ॥ ੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਪਤਿਲਪਕਦੇਨ
 ਲਾਗੈਸਦਾਰੈਸਰਣਾਈ॥ ਅਨਮੁਖਿਮੁਗਧਿਅਗੈਰੇਤੈਨਾਗੀਦੁਖਲਾਗੈਪਛੁਤਾਏ॥ ੬॥
 ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਏਹਰਚਨਾਰਹੀਐ॥ ਹਰਿਅਭਿਮਾਨਨਜਾਈਜੀਅਹੁਅਰੁਨੈ
 ਪੈਪਦੀਐ॥ ੭॥ ਭੁਲਨਿਵਿਚਕੀਆਸਭੁਕੇਈਕਰਤਾਆਪਿਅਭੁਲੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿਨਾਮਿ
 ਨਿਸਤਾਰੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਾਲੈ॥ ੮॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ਆਖਣਾਸੁਣਨਾਮੁਅ
 ਪਾਰਾਪਿਪਾਛੁਕੇਗਾਇਆਵੇਵਾਰਾ॥ ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਨੁਜੈਪਤਿਖੇਈ॥ ਧਿਨੁਨਾਦੈਮੈਅਵਰਨ
 ਕੇਈ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਮੁਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ ਆਦਤਜਾਤਲਾਜਨਗੀਲਾਜਨਗੀਲਾਗੈ॥ ਧਿਨੁ
 ਗੁਰਨੁਧੇਧਾਰੇਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਸੁਮਨਿਮਾਇਅਮੇਹਿਧਿਨਾਸਾ॥ ਪੁਰਿਗੁਰਮੁਲਿ
 ਧਿਅਤਾਕੀਐਕਾਸਾ॥ ਗਰਮੁਖਿਦਿਹਲਾਕੀਨੈਕੇਈ॥ ਨਾਮਧਿਗੁਨਾਮੁਕਤਿਨਹੇਈ॥
 ੧॥ ਭੂਮਿਭੂਮਿਭੈਲੈਲਪਚਉਰਾਸੀ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਬੁਝੈਜਮਕੀਛਾਸੀ॥ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨਉ
 ਭਿਪਇਆਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੇਨਾਮਸਮਾਲਿ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਦੇਰਿਛਲੁਨਹੇਇ॥ ਸਧਾਇ
 ਮਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੇਇ॥ ਧਿਨੁਗੁਰਸੇਝੀਕਿਸੈਨਹੇਇ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਵੈਸੇਇ॥ ੪॥ ਸੁ
 ਗਛੁਕੁਕਾਵੈਹਰਿਗਣਗਾਇ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ ਇਹਮਨੁਛੁਲਤਤੰਠ
 ਹਰਾਵੈ॥ ਸਚੁਕਰਣਕਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ੫॥ ਅਤਿਰਿਝੁਠਾਕਿਉਸੁਚਹੇਇ॥ ਸਬਦੀਪੈਦੈ
 ਦਿਹਲਾਕੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ਆਦਿਨਾਣਠਾਕਿਰਹਾਵੈ॥ ੬॥ ਭਉ

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਾ ਤਪਾ ਦੇ ਪਾਗੁ ॥ ਸਚਿ ਬੋਲੈ ਬੁਲੈ ਵੇਖਿ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸ
 ਧਰਿ ਕਰਣੀ ਹੋ ਸਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਕਰ ਮੁਖ ਮੁਖ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਪੁੰਨ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੁਜਾ ॥
 ਹਰਿ ਮਿਤਾ ਖਿਆ ਤਉ ਮਨਿ ਭੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਦੁਤ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤੁਤੀ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਅਵਰਨ ਹੀ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਗੁਰ
 ਹਰਿ ਆਸੁ ਭੁਠਾਈ ॥ ਅਵਰਨ ਦੀ ਸੈ ਕਿਸੁ ਪੁਜਾ ਚੁਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਗੈ ਜੀ
 ਅਨੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਜਿਹ ਵਹਿਰਿ ਸਨਰ ਸਾਈ ॥ ਗੁ
 ਰ ਮਤਿ ਦੁਟਿ ਮਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਦੁਣਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮ ਕੀ
 ਏ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦਸਿ ਰਾਪਦੁ ਰਬਾ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕੁ ਤਿਉ ਰਬਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਏ
 ਮੁਕਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭੁਏ ਨਿਰਧਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਿਨਿ ਵਜੋ ਕਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਾਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਨਾ ਗਤਿ ਬਿ
 ਨੈਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਤੁਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲੁ ਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਣਤਿ
 ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਰੰਗ ਸਾਚਾ ਦੁਖਿ ਸਹੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ
 ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨ ਸਤਿ ਬਾਰਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਉ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਦਿਅ
 ਪਸਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਖਦੁਖ ਦੁਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੋਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਤੇ ਅਭੁਤੁ ਗਤਿ ਨ ਹੋਵ ਸਹਉ ਮੈ ਪਰੈ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਿ ਨ ਉਭੁ ਪਇ ਆਲੀਜਾ ਬ
 ਲਗਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗਤੁ ਇਅਤਿ ਪਤਿ ਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸ
 ਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰ ਗਾਹਿ ਪੈ ਪਾਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦੁਗਾਹ ਦੁਨ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੋ ਨਿਮਲ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰ ਸਿਆਪੇ ਧੁਧੈ ਪਦੁ ਨਿਰਧਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤ੍ਰਿਗੁ ਅਗਨੀ ਪਵੈ ਨੇ
 ਨਿਤੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਆ ॥ ਮੈ ਸਥਲੁ ਲੁਭਿ ਨ ਕਉ ਦੀ ਆਹੁ ਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈ ਸੇਜ ਨਾਹਿ
 ਰਲੇ ਜਗੁ ਅਤਿ ਹਿੰਦੁ ਪਖਾਨੈ ਪਾਇ ਆ ॥ ਜਾਤਿ ਦਰਨਿ ਤੇ ਭੁਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਕੁਵਾਇ ਆ ॥ ੭ ॥
 ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਤੀਰਥਿ ਸੇਨਿਰ ਮਲੁ ਦੁਖ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਕਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਨ ਕੇਰਹਨ ਪਖਾ ਲੋਜਿ ਨ ਗੁ

ਰਮੁਖਿਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ ੮॥ ੭॥ ॥ ॥ ॥
 ਭਸਤਿਗਠਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਥਿਰੁਸਮਯਲ ੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅੰਗਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਵੇਖਿਹਰਿਅੰਦਰਿਗਿਤੇਰੈਨਾਇਕਾਹਰਿਮੰਦਰਸਬਦੈਖੋਜੀਐਹਰਿਸੇਲੇਹੁਸਮਾਲਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਰੇ
 ਸਥਾਦਿਰਪੈਰੰਗੁਹੋਇ॥ ਸਦੀਰੁਗਤਿਸਚੁਹਰਿਮੰਦਰਪ੍ਰਗਟੀਸਾਠੀਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਗਭੀਹਰ
 ਰਿਮੰਦਰੁਹੋਹੁਸਗੀਰੁਹੋਗਿਅਨੁਰਤਨਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਲਨਜਾਣਨੀਮਣੀਸਹ
 ਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ॥ ੨॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਅਰਥਿਅਹੁਕਮੁਸਦਾਗਿ॥ ਧੁਰਿਲੇ
 ਖੁਲਿਖਿਅਸੁਕਮਾਵਣਕੋਇਨਮੋਟਣਗਗਿ॥ ੩॥ ਸਥਾਦਿਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੈਚੋਨਾਇ
 ਧਿਆਗਿ॥ ਹਰਿਮੰਦਰਿਸਬਦੈਸੇਹਣਕੰਠਕੋਟਿਅਪਾਗੁ॥ ੪॥ ਹਰਿਮੰਦਰਿਏਹੁਜਗਤੁਹੋ
 ਗੁਰਧਿਨੁਪੈਰੁਅਧਿਗੁ॥ ਯੁਜਾਭਾਉਕਰਿਪੁਜਦੇਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗਵਾਗੁ॥ ੫॥ ਨਿਬੈਲੇਖਮੰਗੀ
 ਐਤਿਬੈਦੇਹਜਾਤਿਨਜਾਇ॥ ਸਾਧਿਰਤੇਸੈਉਬਰੇਲੇਖੀਏਯੁਜੈਭਾਇ॥ ੬॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਮਹਿ
 ਨਮੁਨਿਪਨੁਹੋਨਾਬੁਧਿਮੁਗਧੁਗਵਾਗੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਚੀਨਿਅਹਰਿਗਥਿਅਓਰਪਾਰਿ
 ਗਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤੀਨਿਸਥਾਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ ਪਦਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲ
 ਹਰਿਕੋਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਰੁਹੋਹਰਿਅਸਥਾਦਿਸਦਾਗੁ॥ ਤਿਸਦਿ
 ਰਿਸਉਦਾਏਕੁਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲੇਨਿਸਦਾਗੁ॥ ੮॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਮਹਿਮਨੁਲੇਹੁਹੋਮੋਹਿ
 ਆਯੁਜੈਭਾਇ॥ ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਠਨਭੁਇਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੯॥ ਹਰਿਮੰਦਰਿ
 ਮਹਿਹਰਦਸੇਸਰਬਨਿਰੰਤਰਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਠਾਮਉਦਹੋਇ॥ ੧੧
 ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁਤੀਮਹਲ ੩॥ ਭੋਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਨਾਗਾਇਕੁਹਿਰਉਮੈਮੈਲਉਤਾਗਿ॥ ਸ
 ਰਾਜਾਗਹਿਪ੍ਰਰਿਅਪਣਾਰਥਹਿਪੰਠਤਸਕਰਕਾਰੁਹਰਿਮਾਗਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਰੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ ਨਿਤਮਾਰਗੁਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਰਗਭੀਹਰ
 ਰਮੁਖਿਸਹਜਿਪੁਨਿਉਪਜੈਯੁਧਉਮੈਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ ਹਰਿਨਾਮਹਰਿਮਨਦਸੇਸਹਜੇਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਿਸੇਹਣਹਰਿਗਥਿਅਓਰਪਾਗਿ॥ ਐਏਉਥੈਸੁਖੁਪਣਾ

ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਗਣਨਹੋਵਈਹਰਿਭੁਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥
 ਮਨਮੁਖਦਰਿਓਈਨਾਲਹਰਿਭੁਇਯੁਜੈਕਰਮਿਕਮਾਇ॥ ੪॥ ਭਿਗਖਾਣਭਿਗਪੈਨਣਜਿ
 ਨਾਨੁਜੈਭੁਇਧਿਅਗੁ॥ ਧਿਸਟਾਕੇਵੀਜੋਧਿਸਟਾਰਤੇਮਰਜੀਮਹਿਹੋਰਿਖਅਗੁ॥ ੫॥ ਜਿਨਿਕ
 ਉਸਤਿਗਰਭੇਰਿਅਤਿਨਾਦਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ ਤਿਨਵੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗਾਸਚੈਸਚਿਸਮਉ
 ॥ ੬॥ ਪੁਰੇਭੁਗਿਗੁਰਪਾਈਐਉਪਾਧਿਕੈਤੇਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜਿਉਪਜੈ
 ਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਰਣਈਭੁਜਿਮਨਿਮੇਰੇਸਭੁਵਿਛੁਕਰੈਣੇਗੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਮੁਨਵੀਸਰੈਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੇਗੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੮॥ ੧ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪੁਰੁਤੀਮਹਲਾ
 ਧਿਭੁਸਾ॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਧਾਨਿਤਾ॥ ਭੁਗਹਿਚੇਗਾਅਨਿਦਿਸਿਉਨੁਗ
 ਤਾ॥ ਉਰਭਿਪਰਿਓਮਨੁਮੀਠਮੇਹਾਗਾ॥ ਗੁਨਗਾਹਕਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਏਕਹਮਾਰਅੰ
 ਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਪਰਏਕਾਮੈਟੇਕਏਕਸੁਵੀਸਿਰਸਾਹਵਠਪੁਰਖਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਗਾਉ॥ ਛੁਲ
 ਨਾਗਨਸਿਉਮੇਰੀਟੁਟਨਿਹੋਈ॥ ਗੁਰਕਹਿਅਇਹਸੁਰੀਹੋਈ॥ ਅਖੀਮੀਠੀਖਾਈਕਉਗਾਇ
 ॥ ਅੰਤਿਨਾਮਮਨੁਰਹਿਅਪਾਇ॥ ੨॥ ਲੇਭਮੇਰਾਸਿਉਗਈਦਿਖੇਇ॥ ਗੁਰਕਿਪਾਲਮੇ
 ਹਿਕੀਨੀਛੋਟਿ॥ ਇਹਠਗਵਰੀਬੰਧੁਤਪਾਰਿਛਾਲੇ॥ ਹਮਗੁਰਗਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥ ੩
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਟਿਨਬਾਨਿਅਗਾ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਮੁਹਿਕਾਨਸੁਨਿਅਗਾਜਹਦੇਖਉਤਹਮਾ
 ਰੰਛਾਲਾ॥ ਗਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ੪॥ ਦਸਨਾਗੀਮੇਕਰੀਦੁਗਗਨਾ॥ ਗੁਰਕ
 ਹਿਅਏਹਰਸਹਿਧਿਗਗਨਿ॥ ਇਹਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਜਾਇ॥ ਹਮਗੁਰਗਖੋਹਗਿਲਦ
 ਲਾਇ॥ ੫॥ ਅਹਿਮੈਵਸਿਉਮਸਲਤਛੋਠੀ॥ ਗੁਰਕਹਿਅਇਹਮੁਰਖੁਹੋਠੀ॥ ਇਹਨੀਪ
 ਰਪਾਰਿਪਾਰਿਕਰੀਨਪਾਏ॥ ਹਮਗੁਰਗਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥ ੬॥ ਇਲੋਗਨਸਿਉਹਮ
 ਕੁਏਥੈਗਗਨਾਏਕਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖਟਾਈ॥ ਅਏਪ੍ਰਭੁਪਾਰਿਅੰਚਰਿਲਾਗਿ॥ ਕਰਹੁਤ
 ਪਾਵਸਿਭੁਸਰਬਾਗਿ॥ ੭॥ ਪ੍ਰਭੁਸਧੋਲੇਕੀਏਨਿਅਏ॥ ਸਰਲਦੁਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾ

ਏ। ਤੁਠ ਕੁਰਿ ਹੁਕੁ ਸਤੁ ਤੇਗਾ। ਕੁਨਾਨ ਕਗੁਰੀ ਮਾਨਿਯੇਗਾ। ੮॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਮਨ ਮਾਇਏ ਪੁਮਗਾ ਅਤਿ ਕਾਗਾ। ਪੁਨ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਕਤਿ ਇਸਨਾਨ ਬਹੁਤ ਕਰ
 ਬਨਾਏ। ਅਤਿ ਰਿਕੀ ਮਲੁਕ ਬਹਿਨ ਜਾਏ। ੧॥ ਇਤ ਸੰਨਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨ ਗੀਨ ਪਾਇਆ। ਕੁਗਏ
 ਤੀ ਮੁੰਦਾ ਮਨ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਡਾ ਕੇ ਬਸਿਰੇ। ਤੀਰਥ ਨਾਇਕ
 ਹਰਿ ਸਤੁ ਉਤਰੇ। ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕਾ। ਜਮ ਪੁਰਬਾ ਪਖਰੇ ਕਾਲੰਕਾ। ੨॥ ਘੁਪੁ ਰਬਾ
 ਪਥ ਜਾਵਹੁ ਤਾਲਾ। ਅਤਿ ਰਿਕ ਪਟਾਛਿਹਿ ਬੇਤਾਲਾ। ਦੁਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਧਨ ਮੁਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਸਤੁ
 ਬਿਛਾਰਾ ਨੇਜਿਨ ਤੁਕੀਆ। ਪੁੰਨ ਕੁਤਾ ਪਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤਾ। ਅਪਰਾਧ ਮਾਰਿ ਆਗਿਹੁ ਤੇ ਨਸਤਾ।
 ਦੇਸ ਛੇਤ ਪਰ ਦੇਸ ਸਿਧਾਇਆ। ਪੰਚ ਰੰਗ ਲਾਲ ਲੈਲੈ ਆਇਆ। ੪॥ ਕਾਨ ਛਗਾਇਹਿ
 ਰਾਏ ਟੁਕਾ। ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਰੀ ਗੋਇ ਪਤਾਵਨਿ ਤੇਰੁ ਕਾ। ਬਨਤਾ ਛੇਤਿ ਬਨ ਨਹਿ ਪਰਨਾਰੀ।
 ਦੇਸ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿ ਆਗੀ। ੫॥ ਬਿਲੈ ਨਾਰੀ ਹੋਇ ਬੈਠ ਮੇਨੀ। ਅਤਿ ਰਿਕ ਲਪਤਾਈ
 ਐ ਜੇਨੀ। ਅਨਿਤੋ ਰਹਤਾ ਦੁਖ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ। ਹੁਕਮ ਨ ਬੁਝੈ ਵਿਆਪਿ ਅਮਮਤਾ। ੬॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਤਿਕਿ ਨੇਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੋ। ਪੁਛੁ ਹੁਸਗਲ ਬੇਰ ਸਿੰਘਿਤੋ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਜਾਈ।
 ਨਿਓ ਬਾਲੁ ਪਰਠਉ ਰਨ ਠਾਈ। ੭॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਝੇਗੇ ਬਿੰਦੁ ਇਆਲਾ। ਗਰਬ ਸਬਦੁ ਤਿ
 ਨਿਬੰਧਿ ਓਪਾਲਾ। ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਈ ਸਤਿ ਰਿਖਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਗਾਇਆ।
 ੮॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬੁਝਤਾ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ਐ। ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਤੁ ਕਟਿ ਬੁਤਗਾਈ ਐ। ੧॥ ਰਹਾਉ।
 ਦੁਨਾ। ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਬਿਲੋਦਿਖ ਸਤੁ ਕਾਟੋ। ਪਰਮ ਗਾਇਕੇ
 ਗਰਛਾਟੋ। ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇਆ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਰਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ।
 ੧॥ ਗੰਮਰ ਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਤੁਰੇ ਰਾਸ ਚਰਨ ਸਗਨਾਇਆ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਚੁ
 ਕਾਗਉ ਦਮਿਟਿ ਆਖੀ ਆਗਾ। ਗੁਗਟਿ ਖਲਾਇਆ ਮਕਤੁ ਆਗਾ। ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਗਤ
 ਮਨਿ ਸਦ ਰਹਤਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਾਇਆ ਤਬੀਜਤਾ। ੨॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਅਤਿ ਰਿਹਾਇਆ ਸੇਇ।
 ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਬੀਜੇ ਨਹੀਂ ਕੋਇ। ਧੈਰ ਬਿਰੇ ਪਛੇਰੇ ਭੋਰੁ ਮਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਨਿ ਆਤਮੇ ਕੀਨੇ ਪਕਾ

ਨਿਤ
ਏਕ
ਲਿ
ਗੁਤਿ
ਸੀ
ਨੈਥ
ਕਥ
ਸ
ਮਾ
ਕ
੩
ਦੇ
ਮ
ਤੀ
ਦੁ
ਦਿ

१॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਧਾਣਾਭੁਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਜੀ
 ਜਾਨੈਕੈਧੁਲਗੈਕੀਐ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਰਾਮੁਰਵਾਈਐਮੈਰੁਕੈਸੇਚਹੀਐ॥ १॥ ਘੋਧੀ
 ਅਲੇਗੋਪਾਲਗੁਸਾਂਈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਗਵਿਆਸਭਯੇਠਾਂਈ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਰੈਤਾਟਮਾਨੈਪ
 ਟਮਾਨੈਯੋਪਾਸਾਗੀ॥ ਮਾਨੈਥਾਮੈਨਾਨਾਭੇਦੀਭੁਗਮਤੁਯੋਸੀਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦੇਹ
 ਮਨਰਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਸਮਾਣੀ॥ ਸਭੇਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਯੋਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀਠਾਗੀ॥
 ੩॥ ਜੇਜਨਜਾਨਿਭੁਜਹਿਪੁਰਖੇਤਮੁਤਾਚੀਅਬਗਤਧਾਂਣੀ॥ ਨਾਮਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇ
 ਆਹਿਰੈਦਮਲਖਧਿਭਾਣੀ॥ ੪॥ १॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੇਜੁਗ
 ਤਾਂਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰੁਰੰਘੁਰਹਿਆਗਵਿਐਸਾਰੁਪਬਖਾਨਿਆਗੋ
 ਧਿਦਿਗਾਜੈਸਧਦੁਬਾਜੈਅਨੰਦਰੂਪੀਮੇਰੇਰਾਮਈਆ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਵਨਬੀਬੁਧਾ
 ਨੈਬੀਖੈਬਾਸੁਤੇਸੁਖੁਲਾਗਿਲਾ॥ ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨੁਕੋਇਲੋ॥
 ੨॥ ਤੁਮਰੇਪਾਰਸਹਮਚਲੇਹਾਸੀਗੋਵੰਚਨਕੋਇਲਾ॥ ਤੁਮਦਿਆਲਰਤਨਲੁਲਾਮਾਸ
 ਨਿਸਮਾਇਲਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਕਲਪਰਖਇਕਰਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਘਟਿਪ
 ਟਿਅੰਤਰੁਬ੍ਰਹਮਕਾਇਆ॥ १॥ ਜੀਅਕੀਜਾਤਿਨਾਨੈਕੋਈ॥ ਤੇਮੈਕੀਆਸੁਮਾਲਮਹੇ
 ਈ॥ १॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁਭੇਉ॥ ਆਪੁਹੀਕਰਤਾਧੀਨੁਲੁਦੈਉ॥
 ਜੀਅਕਾਧੀਪਨੁਕਰਮੁਦਿਆਪੋ॥ ਜੇਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੇਆਪੋ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇ
 ਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ ਅਮਰੁਹੋਇਸਦਅਕਲਰਹੈ॥ ੪॥ ੩॥
 १॥ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਭੁਗਤਯੇਣੀਜੀਕੀ॥ ਤਨਿਚੰਦਨਮਸਤਕਪਾਤੀ
 ਰਿਦਅੰਦਰਿਕਰਿਤਲਕਾਤੀ॥ ਠਗਾਦਿਸਟਬਗਾਲਿਦੁਸਾਗਾਦੇਖਥੈਸੋਨੇਪਾਨਮੁ
 ਖਭੁਗਾ॥ १॥ ਕਲਿਭੁਗਦਤਧੰਦਚਿਰਾਮੀ॥ ਕੂਰਦਿਸਟਰਤਾਨਿਸਥਾਦੀ॥ १॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਗੀਰੀ॥ ਦੁਇਪੋਤੀਕਰੰਮਮੁਖਧੀਰੀ॥ ਰਿਦੇਦੁਰੀਸੀਧਿਆਨੀ॥

ਰਹਰਧੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥ਮਿਲਪੁਜਸਿਰਕੂਗਲੇਸੀ॥ਨਿਸਿਨਾਗਸਿਭੁਗਤਿਪ੍ਰਦੇਸੀ॥ਪਗਨਾਚ
 ਮਿਤਿਤੁਅਕਰਮੀ॥ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਪਰਮੀ॥ ੩॥ਮਿਗਅਸਨੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਉਜਲਤਿਲਕੁ
 ਅਪਾਲਾ॥ਰਿਦੇਕੁਕੁਕੀਠਿਰੁਦਾਖੀ॥ਰੇਲੰਪਟਰਿਸਨੁਅਕੁਖੀ॥ ੪॥ਜਿਨਿਅਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥
 ਕੁਠੇਕਟਧਰਮਅਧੀਨਿਆ॥ਕਹੁਥੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਵੈ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਧਾਟਨਪਾਵੈ॥੫॥੧

੧ ਚਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
 ਕਾਲਸੁਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗੁਜੈਜਾਵੁਤੀਮਹਲਾ ੨॥ਮਨਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਦਿਏਤੇਰੈਕਾਜੁਯੋ॥ਮਾਇਆਕੋਸੀਗੁਤਿ
 ਆਗਿਪੁਰਖੁਕੀਸਰਨਿਲਾਗਿਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਸੁਠੇਸਭੁਸਾਜੁਯੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿ
 ਉਪਨੁਪਛਨੁਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁਧਾਰੁਕੀਭੀਤਿਜੇਸੇਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਯੋ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਧਾ
 ਤਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੇਗਾਤਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਾਇਓਕਾਲਤੇਸੇਜਾਤੁਆਜੁਯੋ॥੨॥੧॥ ॥
 ਜੈਜਵੁਤੀਮਹਲਾ ੨॥ਰਾਮਕੁਜੁਰਾਮਕੁਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਯੋ॥ਕਹਉਕਹਾਧਾਰਧਾਰਸਮਸੁਤਨ
 ਹਿਥਿਉਗਵਾਗਾਧਿਨਸਤਨਹਿਲਗੈਧਾਰਓਰੇਸਮਗਾਤੁਯੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਕੁਰਮਡਾਰਿ
 ਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦਨੁਕੋਨਾਮੁਲੇਹਅਤਿਧਾਰਸੀਗਿਤੇਰੈਦਿਏਏਕਜਾਤੁਯੋ॥੧॥ਬਿਧਿਆਬਿਧਿਜਿਉ
 ਧਿਸਾਰਿਪੁਰੁਕੋਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਗਧਿਗਾਤੁਯੋ॥੨॥੨॥ ॥
 ਜੈਜਵੁਤੀਮਹਲਾ ੨॥ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੁਇਏਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮੇਰਾਮਨਾਮਤਾਕਉਨਹਿਸੁ
 ਨੈਕਾਨਬਿਧਿਅਨਸਿਉਅਤਿਲੁਭਾਨਮਾਤਿਨਹਿਨਛੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਸੇਕੋਜਨਖੁਲੀਨਸਿ

ਮਰਨੁ ਨ ਹਿ ਨਿਮਖੀ ਨਦਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨ ਪਗਾਹੁ ਪਰੀਥੇਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰ
 ਪਨੇਜਿ ਓਜਗੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਨ ਹਿ ਕਿਉ ਮੁਗਰਿ ਮਾਇਆ ਜਾਂ ਵੀਚੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥
 ਜੈਸਾ ਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮॥ ਬੀਤਿ ਜੈ ਪੈ ਬੀਤਿ ਜੈ ਪੈ ਜਨ ਮੁਖ ਕਾ ਜਗਾ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਰਾਨ
 ਮਇਓ ਨ ਹਿਰੇ॥ ਅਜਾਨ ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੁੰਚਿ ਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈ ਪੈ ਭਾਜਿਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਾ
 ਰੋਜੇ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੇਤਉ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਪੈ ਖੋਹ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਹਿ ਮੁਖ ਨਿਸਾਜਰੇ॥ ੧॥
 ਮਭਗਤਿ ਹੀ ਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇਤੈ ਮਨ ਕੇ ਮਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨਾਇ ਹ ਬਖਾਨ ਜਗ ਮੇਧਿ ਰਾਜ ਦੇਵ
 ੨॥ ੪॥ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਇ ਹਿੰਦੂ ਜੀਵ ਜਿਸ ੨॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਤੁ ਸਤ ਪ੍ਰਦੇ
 ॥ ਸਤੁ ਸਤੁ ਜਿਤੁ ਸਤੁ ਸਤੁ ਮਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਤੁ ਲਸੀ ਮਾਧਿ
 ॥ ਕਰ ਉਜਲ ਤਿਲ ਕੁਧ ਪਾਲਾ ॥ ਰਿਦੇ ਕੁਸੁ ਵੀਟੁ ਦੁਖੀ ॥ ਰੇਲੀ ਪਟ ਹਿਲਾ ਅਤੁਖੀ ॥ ੪॥ ਜਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਤੁ ਸਤੁ ਜਿਤੁ ਸਤੁ ਮਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ਸਤੁ ਸਤੁ ਪਰਮ ਮਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ਸਤੁ ਸਤੁ ਪ੍ਰਦੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਅਦੇ
 ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੫॥ १॥ ਭੁਭੁਭੁ ਵੀਚਾਟੀ ॥ ਜੁਮਲਾ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੫॥ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਬੇਟੀ ਜੀ ॥ ੧॥ ਜੇਕੁ ॥ ੮॥

੧ ਉਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧॥

ਸਲੋਕ ਸਹਿ ਸਕਿਤੀ ਮਹਲ ੧॥ ਪਾਤਿ ਪੁਸਤਕ ਸੀ ਪਿਆ ਧਾਟੀ ॥ ਜਿਲ ਪੁਜ ਸਿਧ ਗਲ ਸ
 ਮਾਧੀ ॥ ਮਧਿ ਸੁਠ ਬਿਬੁਖ ਨ ਸਾਗੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲ ਤਿਲ ਕੁਲਿਲੋ
 ਟੀ ॥ ਏਏ ਪੋਤੀ ਬਸਤ ਕਪਾਟੀ ॥ ਜੇ ਜਾਨ ਸਿਧੁ ਹਮ ਕਰਮੀ ॥ ਸਭੁ ਛੇਕਟ ਨਿਹਰੈ ਕਰਮੀ ॥ ਕੁ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਪਿਆਵੈ ॥ ਧਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉ ਤਸ ਜਨ ਮਸਜ
 ਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਧੀਰ ਤੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਸਗੋਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੋ ॥ ਕਰਣ ਕਾਟੁ ਸਮਰਥੁ ਹੋ
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਦਸੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲਿ ਰਖੀ ਪਾਗਿ ॥ ੨॥ ਜੇਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆ
 ਨ ਸਬਦੀ ਬੋਲ ਸਬਦੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ॥ ਖੜੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਰੁ ਸਬਦੀ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਸ
 ਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੋ ਕੇ ਜਾਨ ਸਿਭੁ ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਦਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਉ ॥ ੩॥ ਏ
 ਕ ਕ੍ਰਿਸੀ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮੀ ਸੀ ਬਾਸ ਦੇਵ ਸ ਜੋ ਕੇਈ ਜਾਨ ਸਿਭੁ ਉ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਦਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਵ ॥ ੪॥ ॥ ੧ ਉਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਿ ਸਕਿਤੀ ਮਹਲ ੫

ਕਤਿਚਮਾਤਾਕਤਿਚਪਿਤਾਕਤਿਚਬਨਿਤਾਧਿਨੇਦਸੁਤਾਗਿ।ਕਤਿਚਭੂਤਮੀਤਿਹਿਤਧੀਪਦਕਤਿਚਮੇ
 ਕਟਿਧਤੋ।ਕਤਿਚਚਪਲਮੇਹਨੀਰੂਪੀਪੇਖਤਿਤਿਅਰੀਕਰੇਤਿ।ਰਹਿਤਸੀਗਿਭੁਗਵਾਂਨਮਿਮਰਦ
 ਨਾਨਕਲਧਪੰਅਚੁਤਤਨਗ।੧।ਅੰਗੀਤਮਾਤੁਪਿਤਾਸੰਨੇਹੀਪ੍ਰਿਗਸਨੇਹੀਭੂਤਧਾਂਪਦਹਾ।ਪ੍ਰਿਗਸ
 ਨੇਹੀਧਨਿਤਾਧਿਲਸਸੁਤਹੀਪ੍ਰਿਗਸਨੇਹੀਗਿਰਾਭਕਾ।ਸਾਪਸੀਗਸਨੇਹਸਤਿਸੁਖੰਧਸੀਤਿਨਨਾਤਿ
 ਗ।੨।ਮਿਥੰਤਦੇਹੀਧੀਟਿਤਧਲਨੀ।ਧਰਪੀਤਿਜਰੁਆਹਿਤੁਤਮਾਇਆ।ਅਤੰਤਮਾਸਾਅਧਿਤੁਰੁਤਿ
 ਵਨੀ।ਗਨਿਤਸ੍ਵਸਾਭੈਯੋਨਪ੍ਰਮੀ।ਪਤਿਤਮੇਹਕੁਪੰਦੁਰਲਭੁਦੇਹੀਤਤਅਸ੍ਵਜੀਨਨਕਾ।ਗੋਧਿੰਦੇਰੁਬਾਨ
 ਧਿੰਦੇਗੋਧਿੰਦੇਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ।੩।ਕਾਚਕੋਟੋਰਚੀਤਿਤੇਯੋਲੋਪਨਿਰਕਤਚਰਮਣਗ।ਨਵੰਤਦੁਮੰਹ
 ਰੀਭੀਤਰਹਿਤੰਧਾਇਰੁਪੰਅਸਥੀਭੁਨਗ।ਗੋਧਿੰਦੇਰੁਅੰਨਗਿਮਿਮਰੀਤਿਅਗਿਅੰਨੀਜਾਨਤਿਅਸਿਤਧ
 ਰੀ।ਦੁਰਲਭੁਦੇਹਉਪਰੰਤਸਾਪਸਰਣਨਾਨਕਹਿਗਹਿਗਹਿਗਹਿਗਹਿਗਹੇਜਪੀਤਿ।੪।ਸੁਭੰਨਕੇ
 ਤਤੁਜੀਅਚੁਤਗੁਣਗੀਪੂਰਨੰਧਰੁਲੇਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਗੀਭੀਰੰਓਚੈਸਰਧਾਗਿਅਪਾਰਾ।ਕ੍ਰਿਤਿਅਪ੍ਰਿਨਾ
 ਅੰਧਿਸ੍ਵਾਮਚਰਣੀ।ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੀ।੫।ਅੰਗੀਪੇਖੰਤਿਧਾਧਿਕਪ੍ਰਗਾਹੇਟਲਖਅਵਾਪ੍ਰਿ
 ਪਗ।ਅੰਗੀਸਰਥੇਣਗੋਪਾਲਗਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦੁਤੋ।੬।ਧਰੁਜਤਨਕਰਤਾਧਲਵੰਤਕਾਰੀ।ਸੋਮ
 ਵੰਤਸੁਰਾਚਤੁਰਦਿਸਾਗਿ।ਧਿਖਮਥਾਨਧਸੰਤਉਚਗਨਹਸਿਮਰੀਤਿਮਰਣੰਕਰਾਂਚਗ।ਹੇਵੰਤਮਾਲ
 ਗਿਅਭੁਗਵਾਂਨਪੂਰਖਹਿਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੋ।੭।ਸਥੰਦਰਤੰਹਿਤੰਮਾਇਅਕੀਰਹੇ
 ਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ।ਮਿਟੰਤਤਤਾਗਤੁਰਮਮੇਹੀਭੁਗਵਾਂਨਰਮਣੰਸਰਧਥਾਨੀ।ਵਿਸਟਿ
 ਤੁਜੀਅਮੋਘਰਰਮੰਨੰਧਸੰਤਸਾਪਰਸਨਾਹਿਗਹਿਗਹਿਗਹੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਨਪੁਜਪਨਾ।੮।
 ਘਟੰਤਰੂਪੀਘਟੰਤਦੀਪੀਘਟੰਤਰਦਿਸਮਿੀਅਰਨਾਧਿਤਗਗਨੀ।ਘਟੰਤਧਸੁਧਾਗਿਰਤੁਰਸਿ
 ਥੰਡੀ।ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭੂਤਹੀਤੰ।ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨੰਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੀ।ਨਹਿਘਟੰਤ
 ਵੇਦਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤਗ।ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਪਜਨਾ।੯।ਨਹਧਿਲੰਧਧਰਮੰਧਿਲੰਧਪ
 ਪੀ।ਵਿਸੰਤਨਾਮੰਤਜਤਿਲੇਯੰਸਰਦਿਸੰਤੀਕੇਲਧਿਖਨਾਸੀ।ਪ੍ਰਾਪਤੰਪਰਮਲਧਿਣਨਾਨਕਜਿਹ

ਸੁਖਸੰਨਿਮਾਧਵਗਾ॥ ੧੦॥ ਮਿਤੁ ਮੇਰੀ ਅਲਪਧੁਪੀ॥ ਰਚਿਤਿ ਧਨਿਤਾ ਬਿਨੈਦ ਸਾਹੀ॥ ਜੇਬ
 ਨਥਹਿ ਕ੍ਰਮਕ ਨਿਕਕੁਲੁ॥ ਬਚਿਤੁ ਮਦਿਰ ਸੇਰੀ ਤਿਥ ਸਤ੍ਰਾ॥ ਇਤਿ ਮਾਇ ਅਧਿਅਪਿ
 ਤੀ॥ ਹੇ ਅਚਤੁ ਸਰਣੁ ਸੇਤਨ ਨਕ ਕੁਰੁ ਗਦਾਨ ਦੇਨ ਮਗ॥ ੧੧॥ ਜਨਮੈ ਤਮਰਨੀ ਹਰਖੰਤ ਸੇ
 ਗੀ ਕੁਰੇ ਗੀਤ ਰੇਗੀ॥ ਚਿਤੁ ਨੀਚਿਨਾ ਨਾਮ ਮੁਚੀ॥ ਰਾਜਤਿ ਮਾਨੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੀਨੀ॥ ਪਰਦਿ
 ਰਤਿ ਮਾਰਗ ਦਰਤਿ ਤਿਥਿ ਨਾਸਨੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਟ ਅਸਥਿਰੇ ਨਾਨਕ ਕੁਰੁ
 ਵੀਤਿ ਕੁਜਿਨਾ ਸਨੀ॥ ੧੨॥ ਕਿਰਪੀਤਿ ਹੀ ਅੰਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਧਿਗਸੀ ਪਿਧੁਧਾ ਕੁਸਲ
 ਬਾਨੀ॥ ਧਸੀਤਿ ਰਿਖਿ ਅੰਤਿ ਆਗਮਾਨੀ॥ ਸੀਲਲੰਤ ਰਿਦਯੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀਤਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਰਹਿਤ ਜਨ
 ਮੰਗ ਰਿਦਰ ਸਲੀਨਾ॥ ਧਾਜੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਥਰਧੀਣਾ॥ ੧੩॥ ਕਰਤਿ ਧੇਰਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀ ਆਸੁਣਿ
 ਤਧਾਲਾ ਬਹੁ ਧਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸੁਧਿਦਿ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਂ ਮਦਾਂ ਨਜਰੰਤ ਨਾ
 ਨਕ ਦੇਨਾ ਹਰਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੧੪॥ ਨਹਿ ਚਿਤਾ ਮਾਤਿ ਪਿਤ ਕੁਤੁ ਹਨਹਿ ਤਾ ਕੁਲੇ ਕਰਗਾ॥
 ਨਹਿ ਚਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤੁ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਆਇ ਆਸਨ ਧੰਪਨਾ॥ ਦਇਆਲ ਦੇ ਕੁਰੁ ਗਦੰ
 ਨਪੁਰਖ ਹਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕਾ॥ ੧੫॥ ਅਨਿਤ ਰਵਿਤ ਰੰ ਅਨਿਤ ਰਚਿਤ
 ਰੰ ਅਨਿਤ ਰਾਸਾ ਬਹੁ ਧਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ ਅਨਿਤ ਰਹੇਤਿ ਅਹੰਧੰ ਪ੍ਰਕੁਰ ਮਾਇਆ
 ਮਲਨੀ ਧਿਕਾਰੀ॥ ਛਿਰੀ ਤਿਥੇ ਨਿਅਨੇਕ ਜਨ ਠਰਾਗਾਨ ਨਹਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਮਲੀਨ ਬੁਧੀ
 ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਗ॥ ੧੬॥
 ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਪਤਿਤ ਪਤਾਲੀ ਜਲੰਤੇ ਦੇਵੀ ਪਧੈ ਸੁੰਤਰਗਾ॥ ਬਹਿਤਿ ਅਗਾਰ
 ਤੇ ਅਤਿ ਰੰਗੀ ਦੁਖੰਤ ਗਿਰਹ ਚਿਤਾ ਜਨਮੰਤ ਮਰਣਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੀਨ ਸਿਧੰਤੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥੰਤੁ ਅਸਥੰਤੁ ਅਸਥੰਤੁ ਸਥਰ ਸਾਧ ਸੁਨਨਾ॥ ੧੭॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਘੋਰਦੁਖੰ ਅਨਿਕਰਤੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ॥ ਮਿਟਿ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥
 ਮਨਾਨ ਕਜੇ ਸੇ ਪਾਵਕਾ ਸਟਰੁ ਸਮਕੋਰੇਤਿ॥ ੧੭॥ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਗੁਣ ਰਮੰਤਿ॥
 ਅਪ੍ਪਖੰਡ ਨਗਾਰਿ ਦਬਸੀਤਿ ਭੁੰਭੀਤੁ ਤੁਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾਨਿਰਮਲ ਜਾਨਨ ਮਮਰੁ॥
 ਟਰਤਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਅਮੋਖ ਦਰਸਨ ਜਾ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੀ ਸਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭੁਗਵਾਨੁ॥
 ਖੇਮ ਕੋਰੇਤਿ॥ ੧੮॥ ਪਾਛੁ ਕੋਰੇਤਿ ਅਗੁਣੀ ਦੁਹ ਨਿਰਾਸੀ ਅਸਪੁਰਨ ਜਾ॥ ਨਿਰਪਨ ਭੁਯੰਧੁ॥
 ਨਵਤਿ ਹੋਰੇਗੀ ਅਰੋਗਾ ਖੰਡ ਨਗਾਰਿ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਦਾਨਿਰ ਮਨ ਮਗੁਣ ਵੀਰਤ ਨਗਾਰਿ॥ ਪਾਰ
 ਥੁਹ ਮਪੁਰਖ ਦਤਾਰ ਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿਨ ਲਭੁ ਤੇ॥ ੨੦॥ ਅਧਰੰਧਰੰ ਪਾਰਦੁਹ ਨਿਰ
 ਰਪਨੰ ਪਨਾਮ ਨਗਰ ਜਾ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਪਿੰਦੁ ਹਥ ਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇ ਸਦਾ ਜਾ॥ ਸਰਬ ਭੁ
 ਤ ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ ਧਾਪ ਦਰਸੇ ਦਰ ਜਾ॥ ਸਰਬ ਗਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਭੁਗਵਾਨ ਹਰ ਭੁਗਤਿ ਦੇ
 ਛੁਲਕਰੁਣ ਅਯ ਜਾ॥ ਪ੍ਪਟਿ ਪ੍ਪਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਪਾਰ ਥੁਹ ਮਪਰ ਮੇਸੁਰ ਜਾ॥ ਜਾਚੰ
 ਤਿਨਾਨ ਕਕਿ ਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਗਇਣ ਜਾ॥ ੨੧॥ ਨਾਨਕ
 ਮਰਥੀ ਨਹ ਸੇਵਕ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੀ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਕਿ
 ਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੀ॥ ੨੨॥ ਭੁਗਣ ਪੇਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀ ਅਧਿਸ਼ਾਮ ਛੁਟਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੀ॥
 ਸਿਜੰਤ ਰਤ ਨਜਨ ਮਚੁਤੁ ਰਚੇਤੁ ਨਗਾਰਿ॥ ਦਰਤੀਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਾ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ਅਨਿਤ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੇਹ ਤੇ॥ ੨੩॥ ਦਾਨੀ ਪਰਾਪੁਰ ਬੇਟੁ ਚੰਤੋ ਮਹੀਤੇ॥
 ਬਿਪਗੀਤ ਬੁਧੀ ਮਾਰਤ ਲੋਕ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗ ਤੇ॥ ੨੪॥ ਬਿਥਾ ਅਨੁਗਹੀ
 ਬਿੰਦੁ ਜਨ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤ ਰਾ॥ ਅਰੋਗੀ ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਿਸਿਮਿਤ ਕਰੁਣਾ ਮਯ ਜਾ॥
 ੨੫॥ ਰਮਣ ਕੇਵਲੀ ਕੀਰਤਨ ਸੁਪਰਮੰਦੇ ਹਧਾਰਣ ਜਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਨਾ ਗਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵ
 ਤੀ ਸੰਤ ਨਤਿ ਪਤੇ॥ ੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤ ਸਮਮਿਤ ਸਦੁਰਜਨ ਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਮਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿਰਕ ਆਦਧ ਹੋਇ ਛਿਪਤਿ ਸਟ ਤੇ॥ ੨੭॥ ਤਿਰਸ ਕਾਰਨ ਭੁਵੰਤਿ ਨਹ ਭੁਵੰਤ ਮ
 ਨ ਭੁਗਨ ਜਾ॥ ਸੇਭਾ ਹੀ ਨਨ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੇਰੰਤ ਸਮਾਰ ਦੁਖ ਨਗਾਰਿ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ

ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਹਨਾਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਾ॥੨੮॥ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੁਹਸੁਰਅਜਿਤੀ
 ਸੰਨਹੈਤਨਿਮਤਗਾ॥ਅਦਧਹਗਾਨਗੋਦਿੰਦਰਮਣਉਟਗੁਰਸਬਦਕਰੰਚਰਮਣਗਾ॥
 ਆਰੁਨ੍ਹਤੇਅਸ੍ਰਰਥਨਾਗਾਹਧੁੰਤੇਪ੍ਰਭੁਮਾਰਗਾ॥ਧਿਚਰਤੇਨਿਰਭੁਯੀਸਤਸੈਨਾ
 ਯੰਤੇਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਾ॥ਜਿਤਤੇਧਿਸ੍ਰਸੀਸਾਰਤੇਨਾਨਕਦਸਕਰੋਤਿਪਚਿਤਸਕਰਹ
 ॥੨੯॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਗੀਧਰਥਨਗਾਰੇਦੁਮਛਾਯਾਰਚਿਦੁਰਮਾਤਿਗਾ॥ਤਤਹਕਟਿਥਮੇ
 ਹਿਮਿਦਾਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਗਾ॥੩੦॥ਨਚਧਿਦਿਅਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰਨ
 ਚਗਣਗਾਨਾਮਕੀਰਤਨਾ॥ਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੈਨਹਚੰਦਲਚਤੁਰਚਤੁਰਗਾ॥ਭਾਗ
 ਉਦਿਮਲਬਧੀ॥ਆਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਖਲਖੀਤ੍ਰਿਤਗਾ॥੩੧॥ਕੰਠਮਣੀਯਰਾ
 ਮੰਰਾਮਮਾਲਾਹਸਤਉਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ॥ਜੀਹਭੁਟਿਜੇਉਤਮਲੋਕਉਧਰਣੈਨੋਨਦਿਨੀ
 ॥੩੨॥ਗੁਰਮਤ੍ਰਿਹੀਣਸੰਜੋਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰਿਗੀਤਜਨਮਭ੍ਰਿਸਟਣੰਗਾ॥ਕੁਕਰਹਸੁਕਰਹਗਰਧਤੁਰ
 ਕਾਕਹਸਰਪਠਤੁਲਿਖਲਾ॥੩੩॥ਨਚਣਾਗਧਿਚਭੁਜਨੀਰਿੰਦਯੰਨਾਮਧਾਰਣਗਾ॥ਕੀ
 ਰਤਨਿਸਾਧਸੰਗੋਣਨਾਨਕਨਹਦਿਸਟਿਤਿਜਮਣੁਤਨਾ॥੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੀਪਨਿਰੁਪੰ
 ਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਰਗਾਰਾਜਨਾ॥ਨਚਦੁਰਲਭੀਭੁਜਨੀਬਿੰਨਨਿਚਦੁਰਲਭੀਦੁਛਮੰ
 ਧਰਾ॥ਨਚਦੁਰਲਭੀਸੁਤਮਿਤ੍ਰਕੁਤਧਾਪਦਨਚਦੁਰਲਭੀਬਾਨਿਤਾਬਿਲਾਸਗਾ॥ਨਚ
 ਦੁਰਲਭੀਬਿਦਿਅਪ੍ਰਧੀਣਿਨਚਦੁਰਲਭੀਚਤੁਰਚੰਦਲਗਾ॥ਦੁਲਭੀਏਕਭੁਗਦਾਨ
 ਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਧੀਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੀ॥੩੫॥ਜਤਕਤਹਤਤਹਦਿਸਟਿਸੁਰਗਮ
 ਰਤਪਯਾਲਲੋਕਗਿ॥ਸਰਬਰਮਣੰਗੋਬਿਦਿਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪਤੋ॥੩੬॥
 ਬਿਖਯਾਭੁਯੀਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੀਦਿਸਟਾਂਤਸਧਾਸ੍ਰਜਨਾ॥ਦੁਖਭੁਯੀਤਿਸੁਖਭੁਯੀਤਿਤਨਿਰ
 ਭੁਯਗਾ॥ਬਾਨਬਿਪੁਨਬਿਸੁਆਮੀਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਗਰਿਹਰਿਗਾਰਗਾ॥੩੭॥ਸਰਬਸੀਲ
 ਮਮਸੀਲੰਸਰਬਧੰਦੁਰਮਮਪਾਦਨਾ॥ਸਰਬਕਰਤਧਮਮੰਕਰਤਾਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨ

ਲਿਪਤੋ॥ ੩੮॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰੇਵ ਹਨ ਸੀਤਲੰ ਬਾਦ ਨ ਚੰਦ੍ਰੇਵ ਨਹ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਸੀਤਰ
 ਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ॥ ੩੯॥ ਮੈਂ ਤੈਰ ਮਰ ਮਨ ਮੰਦ ਨੀ ਸਰਬਤ ਪੁਰ
 ਹਾਗਾ ਨੀ ਸਮਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਾਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ॥ ਦਯਾਲੀ ਸਰਬਤ ਜੀਅ ਪੁ
 ਚੰਦੇਖ ਬਿਦਰਜਿਤਹ॥ ਭੁਜੰਗੀ ਪਾਲਕੀ ਰਤਨ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਕਲਕ ਮਲ ਰਹਤਹ॥ ਚਿ
 ਪਦੇ ਸਿਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭੁਗਵੰਤ ਭੁਗਤਿ ਭਵਨੀ॥ ਪਰ ਨਿਰਨਹ ਸ੍ਵੇਤਿਸ੍ਵਦੰਤ ਆਪੁ ਤਿ
 ਆਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁ ਕਹ॥ ਖਟ ਲਖਣ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਨਕਸ਼ਾ ਮਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ॥ ੪੦॥
 ਅਜਾ ਬੇਗੀਤ ਕੀਰਤ ਮਲੰ ਬਸੰਤ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹੰ ਰਹ॥ ਤਤ੍ਰਗਤੇ ਸਮਾਰ ਹਨ ਕਸੇਗ ਹਰਖੀ ਬਿ
 ਆਪਤੋ॥ ੪੧॥ ਛੁਲ੍ਹੇ ਛੁੰਦੇ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਲ ਬਿਖ ਮਲੀ॥ ਕੁਰਮ ਮੋਹੀ ਮਾਨ ਅਪ
 ਮਾਨੰ ਮਦੀ ਮਾਯਾ ਬਿਆਸੰ ਪਤੀ॥ ਭਿਤ ਜਨ ਮਭੂ ਮੀਤਿ ਨਰਕ ਹ ਅਨਿਕ ਭਿਖਾਵੈ ਨ ਸਿਪਤੋ॥ ਨਿਰ
 ਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹਜ ਪੀਤਿ ਨਾਨਕ ਰੋਪਾਲ ਨਾਮੀ॥ ਰਮਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਭ ਪੁਤਹ॥ ੪੨॥ ਤਰਣ
 ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਹਨ ਜੇਤ ਪੁਰ ਪੁਰ ਹ
 ॥ ਨਿਰਾਸ ਅਸਕਰਣੰ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਯਹ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਸਿਮਰੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਜਾ
 ਚੰਤ ਨ ਚਿਕਹ॥ ੪੩॥ ਦੁਰਗ ਮਸਥਾਨ ਸੁਗਮ ਮਹਾਦੁਖ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਹ॥ ਦੁਰਥ ਚਨ ਭੇਦ
 ਕੁਰਮੰ ਸਾਕਤ ਪਿਸਤਿ ਸੁਰਜਨਹ॥ ਅਸਥਿਤ ਸੇਗ ਹਰਖੀ ਭੈਖੀ ਟੰਤ ਨਿਰਭੁਟਹ॥ ਭੈਅਟ
 ਵੀ ਅਮਹਾਨ ਗਰਥ ਸਿਪਰ ਮਲਖਣ ਪੁਰ ਮਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੀ॥ ਸਰ
 ਟਿਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੀ॥ ੪੪॥ ਜੇ ਅਜਿਤ ਸੁਰਸੰਗ ਮੈ ਅਤਿ ਬਲ ਨਾਥ ਹਮ
 ਰਨਹ॥ ਗਾਣਗੀ ਪਰਬ ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੰ ਪਸੁਪੀ ਧੀਯੋ ਮੋਹਨਹ॥ ਹਰਿ ਕਰਣ ਹਾਰੇ ਨਮ ਸਕਾਰੀ ਸ
 ਗਣਿ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸੁਰਹ॥ ੪੫॥ ੫॥ ਜੇ ਕਾਮੀ ਨਰਕ ਬਿਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ ਚਿ
 ਤ ਹਰਣੰ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਗਮੀ ਜਪਤ ਪਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਵਿਤਰੰ ਚਲਉ ਚਨੀ ਚਸ
 ਮਾਵਣਹ॥ ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁਚਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ॥ ੪੬॥ ਜੇ ਕੁਲਿ ਮੁਲ

ਕ੍ਰੋਧੰਦ੍ਰਵਰੁਣਨਭਿਪਰਜਤੋ॥੬੧॥ਧਿਯੋਤਨੀਵ੍ਰਦ੍ਰਸੰਕਰੋਤਿਨਿਗਤਿਅੰਕਰੋਤਿਨਥਾਅਰਕ
 ਟਗ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾਵ੍ਰਤਿਜਮਦੁਤਗ॥ਤਦ੍ਰਸੰਗੋਅਪਮੰਨਰਗ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲ
 ਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਥਿਅਕਰੋਤਿ॥੬੨॥ਹੇਲੋਕੁਲੀਪਟਸੰਗਾਸਿਰਮੋਹਹਅਨਿਕਲ
 ਹਰੀਕਲੋਲਤੋ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਧਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭੁਤੁਧਹੁਲੋਲਤੋ॥ਨਰਮਿਤ੍ਰੰਚਦ੍ਰਿਸਟੰਨ
 ਰਥਾਪਦਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਦੁਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦਿਖਾਦੀ॥ਅਸਜੀਸਾਜਿਸ
 ਮਜਯਾ॥ਭਾਗਿਭਾਗਿਸਰਦਿਸੁਆਮੀਧਿਗਿਆਪਿਤੁਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਗ॥੬੩॥ਹੇਜ
 ਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤ੍ਰਜੀਤਿਸਤ੍ਰਿਧਿਧ੍ਰਿਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਧਿਸਤੀਰ
 ਨਗ॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਵੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਧਹੁਰੋਗਣਗ॥ਕੁਮਰੁਯਾਨਭਿਦਿਆਨਰ
 ਮਣਿਮਹਾਧਿਕਟਅਸਾਧੋਰੋਗਣਗ॥ਬੈਠੁਪਾਰਧੁਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਅਰਾਧਨਾਨਕਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰੋ॥੬੪॥ਹੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਰਿਪਾਨਿਪਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸਮਰਤਾਪਹਰ
 ਣਹਕਰੁਣਮੈਸਕੁਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਦਿਜੋਗਦਯਾਲਹਰੀਨਾਥਮਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਰ
 ਸਥਪੀਣਸਮਦੇਸਿਮਰੰਤੰਨਾਨਕਰਾਮਦਮੋਦਰਮਾਧਵਗ॥੬੫॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਗੋ
 ਪਾਲਕੀਰਤੁਨਗ॥ਸਾਧਸੰਗੋਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਗਗ॥੬੬॥ਸਿਰਮਸਤ
 ਕਰਥਿਆਪਾਰਧੁਹਮੀ॥ਹਸਤਕਾਯਾਰਥਿਆਪਰਮੇਸ੍ਵਰਗ॥ਆਤਮਰਥਿਅੰਗੋਪਾਲਸੁ
 ਆਮੀ॥ਪਨਚਰਣਰਥਿਅੰਜਗਦੀਨ੍ਰਗ॥ਸਰਬਰਥਿਅੰਗੁਰਦਯਾਲਗ॥ਭੈਦੁਖਧਿਨਾ
 ਸਨਗ॥ਕੁਗਤਦੁਛਲਅਨਾਥਨਾਥੋਸਰਣਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਗ॥੬੭॥ਜੋਨਕਲਾਪਾਰਿਓ
 ਆਕਾਸੀਥੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਥੋਸਟੀ॥ਜੋਨਕਲਾਸਮਿਸੁਰਨਖੰਤੰਜੋਤਿੰਸਾਸੀਸਰੀਰਪਾਰਣੀ॥ਜੋ
 ਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰੰਰੋਗਣਗ॥ਜੋਨਕਲਾਅਸਥੀਭੰਸੋਰਦਰੰ
 ਨਾਨਕਨਹਛਿਜੀਤਿਤਰੰਗੰਤੋਯਣਗ॥੬੮॥ਗੁਸਾਂਈਗਾਰਿਸਟਕੁਪੇਲਸਿਮਰਣੰਸਰਥ
 ਤ੍ਰਜੀਵਣਗ॥ਲਥਧੰਸੰਤਸੰਯੋਣਨਾਨਕਨ੍ਰਦੁਆਰਗਹਰਿਕੁਗਤਣਗ॥੬੯॥ਮਿਸਕੰਭ

ਗਨਤਸੇਲੇਕਰਦਮਤਿਰੰਤਪਪੀਲਕਹਾਗਗਰੰਲੇਪੀਤਿਪਰੀਤਮਪਰਗਾਸਅਧਿਕਰਾਗਰਾ
 ਸਾਧਸੀਗੋਣਿਸਿਮਰੰਤਗੋਬਿੰਦਾਸਰਣਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਤਿਮਾ
 ਥਿਪਾਅਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਾਜਨਾ॥ਅਦਪਹੀਜਥਾਭੁਰਾਨਾਨਕਪਰਮਹੀਣੰਤਥਾਥੈਸਨਪਾਤਿ
 ਦਹਾ॥੫੬॥ਨਸੀਖਨਿਚਕੁੰਨਗਦਨਸਿਅਮੀ॥ਅਸਚਰਜਰੂਪੈਰਹੰਤਜਨਮੀ॥ਨੇਤਨੇਤਕੰਖੇਅਮ
 ਤਿਥੇਰਾਉਚਮੁਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਬਸੀਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਮਚੁਤਾ॥ਬੁਝੀਤਿਨਾਨਕਬੁਝਾਥਰ
 ਭਾਗਿਮਿਹਾ॥੫੭॥ਉਦਿਅਨਬਸਨੰਸੰਸਾਰਿਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਅਲਖਰਗਾਥਿਖਮਸਜੋਟ
 ਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹਾਹੀਤਿਮੋਹਭੈਕੁਰਮਭੁਮਣੰਅਹੰਠਾਸਾਕਿ
 ਤੀਖਣਕਠਿਨਾ॥ਪਾਦਕੰਠੇਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਾਨਾਨਕਪਾਨਾ॥ਕੁਜਸਾਧਸੇਗਿਖਧਾ
 ਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਪਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੋਟ
 ਸਗਲਰੋਗਖੰਡਣਾ॥ਸਾਧਸੀਗੋਣਗੁਣਰਮਤਿਨਾਨਕਸਗਣਿਪੁਰਾਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥੫੯॥ਅਥ
 ਸਿਅਮਲੰਮਪੁਰਮਾਨੁਪੰਰਿਦਯੰਕੁਮਿਦੈਰਣਗਾਨਿਦੈਤਿਹੋਦੈਤਿਮਿਥਿਅਚੇਤਨੰਸੰਤਸੁਰਗਾ
 ਨਾ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੁਖਾਨਜਾਣੰਤਪਟੰਤਸ੍ਵਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੋ॥ਛਿਜਤਿਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕੰਘਇਅਕਾਧਾ
 ਲਕੰਨਿਅਰਾਸੰਤਾਰੰਤਪੁਰਖਹਕੁਣਬਲੀਲਾਅਨਿਤਅਸਾਧਿਥਿਅਥਿਨੇਦਾਕੁਮੰਨਾਨ
 ਤਿਕੁਮੀਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਨਾਨਕਕਰੁਣਮਯਗਾ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਥੇਹੇਰਸਗੋਮਧੁ
 ਗ੍ਰਿਯਤੁਯੋ॥ਸਤਹਤੰਪਰਮਥਾਰੰਅਦਰਤੰਏਬਹਸੁਧਅਛਰਣਗਗੋਬਿੰਦਰਮੇਰਗਾ
 ਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਗੀਮਦੇਨਮਤੰਬਲਦੰਤਬਲਤਕਾਰਣਾ॥ਚਰਣਕਮਲਨਹਭ
 ਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਸਿਗੁਜਨਮਨਾ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੀਧਨੋ॥
 ਨਾਨਕਅਨਿਕਥਾਰਨਮੋਨਮਹਾ॥੬੩॥ਤ੍ਰਿਣਤੰਮੇਰੇਸਹਕੰਤਹਰੀਅੰਕੁੰਤਤਗੀਅੰਓਣੇਤਰ
 ਗੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੇਟਸੁਰਉਜਾਗੀ॥ਥਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਗੀ॥੬੪॥ਧ੍ਰੁਮਣੰਗਸੀਗਿ
 ਉਪਰਣੰਧ੍ਰੁਮਕਰਮਜਿਪੁਰਣਾ॥ਅਧੁਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਠਲਾ॥੬੫॥

ਪਰ ਰਧਹਿਰਣ ਬਹੁਦਿਘਨਕਰਣ ਉਚਰਣ ਸਰਬਤੀ ਮਕਗਾਲ ਉਲਟੀ ਤਿਸਨਾ ਅਤਿ
 ਪਤਿਮਨਮਾਏ ਕਰਮਕਰਤ ਸੁਕਰਗ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣ ਉਚਰਣ ਭੇਦੁਤਰਗਾ ਅ
 ਨੇਕਪਾਤਿਕਰਣ ਨਾਨਕਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨਸਿ ਸਯਗ ॥ ੬੭ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗਾਥਾ ਮਹਲ ੫ ॥ ਕਰਪੁਰਖੁ ਪਸੁਰੀ ਪਰਸਮਾਨੁ ਖਰੇਹੀ ਮਲੀਣੀ ॥ ਮਜਾਰੁ ਧਿਰੁ ਟਰੀਯਾਨਾ
 ਕ ਅਥਗਰ ਬੇਣ ਅਗਿ ਆਨਣੀ ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹਰੀ ਪਲੇ ਮਸਿਖਿ ਟੁੰਗਾ ਗਛੇ
 ਟੁੰਗੇ ਟੁੰਗੇ ਟੁੰਗਾ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧੁ ਤੋ ॥ ੨ ॥ ਜਾਣੇ ਸਤਹੇ ਵੰਤ ਮਰਣੇ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਨ ਮਿਥਿ
 ਅਗਾ ਵੀਰਤ ਸਾਥ ਨ ਲੋਥੇ ਚੁਣਿ ਤਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟਾ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਰਮੇਣ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਿ
 ਤਖਧਵ ਗਾਲਧ ਪੰਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨਿ ਗੋਪਾਲ ਭੁਜਣੀ ॥ ੪ ॥ ਮੈਲਾ ਗਰ
 ਸੰਗੇ ਟਾ ਨਿਖਿਰਧਾ ਸਿਚੰਦ ਨਾਗਿ ॥ ਨਿਕਟ ਬਸੰਤ ਬਾਸੇ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੋ ॥ ੫ ॥
 ਗਾਥਾ ਗੁੰਠ ਗੋਪਾਲ ਕਬੀ ਮਥੀ ਮਾਨ ਮਰਨਾਗ ॥ ਹਰੀ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇ ਟਾ ਨਾਨਕ ਰਿਧਾ ਟੇ ਪੁਰ
 ਟਾਗ ॥ ੬ ॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪਥਿ ॥ ਲਹਿ ਥਾ ਬਡ ਕਮ ਬਿਰੁਣ ਬਿਖ ਮਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਰੀ ਤਿਜੇ
 ਨਿਧਾ ਸਰੋਰੇਣੀ ॥ ੮ ॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟਾ ਲਭੀ ਤੇ ਬਡ ਭਾਗ ਟਾਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮ
 ਟੇ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਆਪਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਥਾ ਗੁਣ ਪਾਰਿ ਸਮਝੁਣਿ ਬਿਗਲਾਜ
 ਨਾਗ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਤ ਟੇ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਮੰਤ ਸਾਧ ਧਰਨਾ ਕੇ
 ਟਿਰੇਖ ਬਿਨਾ ਸਨਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪਿਆਨੀ ਨਾਨਕ ਕਲ ਸਮੁਹ ਉਧਾਰਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁੰ
 ਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣੁ ਜਨਣ ਮਧਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਾਗ ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦ ਹਨਾਨਕ ਲਧ ਪੰਥ ਭੁ
 ਗਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਿ ਲਧ ਪੋਮਿ ਤ੍ਰਿਸੁ ਮਿਤੋ ॥ ਬਿਰਾਟ ਕਰੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ ਜਾਕਾ ਅਥ ਲਤੇ ਲੁਅ
 ਮਿਤੋ ॥ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾਜੀ ਅਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਨ ਸੇ ਮਿਟਿ ਤਸਤ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤ
 ਬਰਿਦੈ ਗਰਮ ਤ੍ਰਣਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭੁਗਵਾਨ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਰਣੇ ਬਿੰਸਰਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹਨੀ ਵਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਾਵਣਾ ॥ ਲਭੁਣੇ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟਾ ਨਾਨਕ
 ਰਿਪੁਰ ਬਿਲਿਖਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦਸਨ ਬਿਰੁਣ ਭੁਯੀ ਗੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਗਾਰੁ ਹੀ ਨਿਵਾਨੀ ॥ ਬਿਆਪਿ ਉ

ਪਾਤ੍ਰੁਣਮਤਿਨਾਨਕਲਬਪੈਕਰਮਣਗ॥ ੧੬॥ ਨਕਬਕਰਮਣੈਸਰਬਜੀਅਣਗ॥ ਤਬਲਗਣੈ
 ਮਨਾਨਕਪਰਸਾਟੇਗੁਰਦਰਸਨਗ॥ ੧੭॥ ਨਰਣਗਬਿੰਦਮਨਬਿਧਿਧਿ॥ ਸਿਧਿਸਰਬਕੁਸਲਣਗ॥
 ਗਾਥਾਕਾਵੀਤਿਨਾਨਕਬੁਧੰਪਰਪੁਰਬਣਗ॥ ੧੮॥ ਸੁਬੁਧਨਰਮਣੈਗਵਣੈਸਾਧਸੰਗੇਦੁਖੰਪਰ
 ਣਾ॥ ਸਿਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪੰਜਨਮਨਲਬੁਤੇ॥ ੧੯॥ ਬੇਰਪੁਰਦਸਾਸਤ੍ਰੀਗਾਰੀ॥ ਏਕੰ
 ਰਨਮਓਰਪਾਰੀ॥ ਕੁਲਸਮੁਹਸਗਲਓਪਾਰੀ॥ ਧੰਡੁਕਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਸਿਮਰਣੈਗੋਬਿੰਦ
 ਨਾਮੰਓਪਰਣੈਕਲਸਮੁਹਣਗਲਬਧਿਅਸਿਪਸੰਗੇਣਨਾਨਕਦੁਖੰਗੀਰਿਣਤਿਨਰਸਨਗ॥ ੨੧॥
 ਸਰਬੋਦਧਪਰੰਤਿਅਗੀਸਰਬਪਰਮਤ੍ਰਿਸ਼੍ਰੀਤਣਗਲਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਮਸਤਕਿਰਿ
 ਖਣਗ॥ ੨੨॥ ਹਿਯੋਹੈਹੈਦੇਤੇਹਰਣੁਰਣਸੰਪੁਰਣਗ॥ ਸਾਪੁਸਤਮਜਣੈਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੇ॥ ੨੩॥
 ਸੁਖੇਣਥੈਣਕੀਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੰਭੁਰੰਗਣਗ॥ ਰੇਗਸੇਗਬਿਓਰੀਨਾਨਕਸੁਖੰਣਗ॥ ੨੪॥
 ੧ ਓਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨ ਨੇਤਮਹਲਾ॥ ਗਾਥਿਕਲਮਅਗੀਮਮਸਤਕਿਰਿਖਾਣੀ॥ ਓ
 ਗਣਿਰਹਿਓਸੰਭੁਸੰਗਿਨੁਪਰੁਪਾਦਤੀ॥ ਓਸਤਤਕਰਨੁਨਾਏਮੁਖਪੁਤੁਗਾਰੀਅਗਮੇਹੀਦੇਖਦ
 ਰਸੁਨਾਨਕਧਲਿਗਾਰੀਅੰ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤੁਅਹਿਥੈਸਕਿਕੀਰਤਿਮੈਕਗ॥ ਅਰਪੀਸਤੁਸੀਗਾਰ
 ਏਹੁਜੀਓਸਤੁਦਿਵਾ॥ ਆਸਪਿਅਸੀਸੇਜਸਕੀਤਦਿਛਾਈਐ॥ ਹਰਿਗਮਸਤਕਹੈਦੇਖੁਗੁਰ
 ਮਾਜਨਪਾਈਐ॥ ਸਪੀਕਾਜਲਗਾਰਤੈਥੇਲਸਭੈਵਿਛੁਸਾਜਿਅਮਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰਕਿਅੰ
 ਨੁਪਾਜਿਅਗਾਜੇਘਰਿਅਵੈਕੀਤਤਸਤੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਗੰਕੀਤੈਥਾਸ੍ਰਮੀਗਾਰਸਤੁਧਿ
 ਰਥਾਜਾਈਐ॥ ਜਿਸਘਰਿਵਸਿਅਕੀਤੁਸਾਦਾਡਿਭੁਗੰਣੇ॥ ਤਿਸਘਰਿਅਹਰੁਸੀਗਾਰਸ
 ਈਸੁਹਾਗਣੇ॥ ਹਉਸਤੀਹੈਇਅਚਿੰਤਮਨਆਸਪੁਰਾਈਅਗਹਰਿਗਾਜਾਘਰਿਅਇਅ
 ਕੀਤਤਸਤੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਅਸਾਇਤੀਅਸਕਿਅਸਪੁਰਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਏਦ
 ਇਅਲਤਪਰਪਾਈਐ॥ ਮੈਤਨਅਵਗਣਧਉਤੁਕਿਅਵਗਣਛਾਇਅਗਹਰਿਗੰਸਤਿਗ
 ਰੁਏਦਇਅਲਤਮਨਠਹਰਾਇਅਗ॥ ੫॥ ਕਉਨਾਨਕਥੇਅਤਿਥੇਅਤਿਧਿਅਇਅਗਦੁਤ
 ਗਇਉਸਮਿਰਸਤਿਗੁਰੁਤੁਹਾਇਅਗਮਿਟਿਅਅਵਗਣਿਣਜੰਪੁਰਾਪਾਇਅਗਹਰਿਗੰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਅਮ॥ ੬੫॥ ਮੇਰੇਗਥਪਦਮੁਅੰਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ ਸੁਖੀਮੇਰੇਕਠਿਰ
ਤਿਨੁਪੇਖਿਦੁਖਨਾਸਨਾ॥ ਬਾਸਉਸਿਗਿਗੁਪਾਲਸਗਲਸੁਖਰਾਸਿਹਰਿ॥ ਹਰਿਹਾਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਬਸਮਿ
ਜਿਸਦਾਕਰਿ॥ ੬੬॥ ਪਰਤਿਅਰਾਵਣਿਜਾਹਿਜੇਈਤਲਾਜੀਅਹਿ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿਵਕ
ਤਫਾਕੀਅਹਿ॥ ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗਲਕੁਲਤਾਰਈ॥ ਹਰਿਹਾਰਨਤੇਕੁਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਬੀਚਾਰਈ॥ ੬੭॥ ਉਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੇਧਰਸੋਹਤੀ॥ ਵਹਦਿਸਚਮਕੇਬੀਜੁਲਿਅਖਿਕਉਜੋਹਤੀ॥ ਐ
ਜਤਫਿਰਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਤਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਾਰਜੇਮਸਤਕੋਹਵੈਕੁਗੁਤਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥ ੬੮॥ ਡਿਠੇਸ
ਕੁਥਾਵਨਤੀਤੁਪੁਜੇਹਿਅਮ॥ ਬਪੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੈਤਤੁਸੇਹਿਅਮ॥ ਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਅਨੁਪਰਾਮਦਾਸਪੁ
॥ ਹਰਿਹਾਰਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਹਿਨਾਇਐਰਾਮਦਾਸਸਗ॥ ੬੯॥ ਚਾਕਿਕਚਿਤਸੁਚਿਤਸੁਜਨਚਾਹੀਐ॥
ਜਿਸੁਸਿਗਿਲਾਗੋਪੁਣਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐ॥ ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤਉਦਾਸਬੁਦਜਲਕਾਰਣੇ॥ ਹਰਿਹਾਰਤਿਉਹ
ਰਿਜਨਮਾਰੋਨਾਮੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਣੇ॥ ੭੦॥ ਮਿਤਕਾਚਿਤਅਨੁਪਮਰੰਮੁਨਜਾਨੀਐ॥ ਗਾਹਕਗੁਣੀਅ
ਪਾਰਸੁਤਤੁਪਛਾਨੀਐ॥ ਚਿਤਹਚਿਤਸਮਾਇਤੋਹੈਰੰਗਘਨਾ॥ ਹਰਿਹਾਰਚਲਚਰਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿ
ਸਚਧਨਾ॥ ੭੧॥ ਸੁਪਨੇਉਭੀਭਈਗਹਿਥਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ ਸਿਰਹਪੁਰਖੁਬਿਰਾਜਤਪੇਖਿਅਨੁਬੀਚਲਾ॥ ਐ
ਜਉਤਕੋਚਰਣਕਹੁਕਤਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਹਾਰਸੋਈਜਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥ ੭੨॥ ਨੈਣਨਰੇ
ਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆ॥ ਕਕਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦਕਰਨਮੁਦਿਘਾਲਿਆ॥ ਰਸਨਾਜਪੇਨਨਾਮੁਤਿਲੁ
ਤਿਲੁਕਠਿਕਟੀਐ॥ ਹਰਿਹਾਰਜਬਧਿਸਰੋਗੋਬਿਰਹਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਪਾਈਐ॥ ੭੩॥ ਪੀਕਜਠਾਥੇਪੀਕਮਹਾ
ਮਦਗੁਠਿਆ॥ ਅੰਗਸਿਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁਠਿਆ॥ ਹੋਕੋਈਐਸਾਮੀਤਜਿਤੋਰੋਬਿਖਮਗਾਠਿ॥ ਨ
ਨਕਇਕੁਸੀਧਰਨਾਬੁਜਿਟੂਟੇਟੇਇਸਾਂਠਿ॥ ੭੪॥ ਪਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭੁਕਾਰਣੇ॥ ਪੰਚਜਤਾ
ਵਹਿਦੁਤਕਵਨਬਿਧਿਮਾਰਣੇ॥ ਤੀਖਣਬਾਣਚਲਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ ਹਰਿਹਾਰਮਹਾਬਿਖਾ
ਰੀਘਾਤਪੁਰਨਗੁਰਪਾਈਐ॥ ੭੫॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਦਾਤਿਮੁਲਿਨਨਿਖਟਈ॥ ਖਾਵਉਭੀਚਰਸਬੁਧਿ
ਗੁਪਿਛੁਟਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹਰਿ॥ ਨਾਨਕਸਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਅਹਿ॥ ੭
੬॥ ਜਿਥੋਜਾਏਕੁਗਤਸੁਥਾਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਸਗਲੋਹੈਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਣਾ॥ ਜੀਅਕਰਨਿਜੋ

ਕਾਰਨਿੰਦਕਮੁਏਪਦਿ। ਸਾਜਨਮਨਿਅਨੰਦਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਿ॥ ੧੮॥ ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨੀਸੇਦੀ
 ਐ॥ ਸੁਠੇਰੰਗਖੁਆਰਕਹਾਲਗੁਬੇਵੀਐ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਹਾਰਉਬਲਿਹਾਰੀ
 ਤਿਨਜਿਵਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਕੀਨੇਕਭਾਅਨੇਕਰਵਾਰਥਿਕਾਰਪਾਨਾ॥ ਮਹਾਦੁਰਗੀਧਰਵਾਸੁਸਠਕ
 ਛਰੁਤਨ॥ ਠਿਰਤਉਗਰਬਹੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿਹਾਰਹਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਈ
 ੨੦॥ ਜਿਸਕੀਪੁਜੈਅਉਧਤਿਸੇਕਉਣਰਾਖਈ॥ ਬੈਰਕਅਨਕਉਪਾਵਕਹਾਲਉਛਾਖਈ॥ ਏਕੇਚੇਤਗਵ
 ਰਕਾਜਿਤੇਰੇਆਵਈ॥ ਹਰਿਹਾਰਬਿਨੁਨਵੈਤਨੁਛਰੁਬਿਥਾਸਕੁਜਾਵਈ॥ ੨੧॥ ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁ
 ਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ ਮਿਲਿਮਿਲਿਖਾਵਹਿਤਿਜਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ ਜਿਸੇਪਰਾਪਤਿਤੇਇਤਿਸੇਗੀਪਾਵ
 ਏ॥ ਹਰਿਹਾਰਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿਹਰਿਗੁਰਾਵਣੇ॥ ੨੨॥ ਵੈਦਾਸੀਦਾਸੀਗਇਕਠਾਹੋਇਆ॥ ਅਉਖਧ
 ਆਏਰਸਿਵਿਚਿਅਪਿਖਲੋਇਆ॥ ਜੋਜੋਓਨਕਰਮਸੇਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ ਹਰਿਹਾਰੁਖਰੋਗਸਕੁਪਾਪਤ
 ਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥ ੨੩॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ। ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਨਜਿਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਰਮਕਿਹੁਤੇਤੀਸਰ
 ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਜਿਨਜਿਠਦੀਨੇਕਾਇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚਿਰਹਿਆਬੀਚਨਰਾਈਹੋਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਮਨੁਬੇਥਿਬੁਝਨਸੁਠਤਿਸਿਜੋਗਾ॥ ੨॥ ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਪਾਰੁਗਾ॥ ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਕੋਰ
 ਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਮੁਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ ਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਕੁਵਰ
 ਹੋਲਪਟਾਇ॥ ੪॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਬਾ॥ ਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵ
 ਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਬਾ॥ ੫॥ ਮੁਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਮਨਬੇਧਿਓਉਰਉਓ
 ਮਿਥਿਉਹਾਰੁ॥ ੬॥ ਪਬਦਬੁਜਬਜਾਗੀਐਬਿਛਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲਾ॥ ਮੁਸਨਤਬਹੀਮੁਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖੁ
 ਵਇਆਲਾ॥ ੭॥ ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੋਚਰਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਨਕਬਿਰਹੀਬੁਧਮਕੇਅਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ॥
 ੮॥ ਲਖਪਾਟੀਉਚੋਪ੍ਰੇਨੇਚੇਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲਾ॥ ਨੀਚਕੀਚਨਿਮੁਤਪੁਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਾਮਾਣਾ॥ ੯॥
 ਕਮਲਨੇਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੇਦੁਬਦਨਚਿਤਚਾਗਾ॥ ਮੁਸਨਮਗਨਮਰਿਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰਾ॥ ੧੦॥
 ਮਗਨੁਭੁਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੁਧਨਸਿਮਰਤਮੰਗਾ॥ ਪੁਗਰੁਭੁਇਓਸਕੁਲੋਅਮਹਿਨਨਕਾਮਧਮਪਤੀਗਾ॥ ੧੧॥

24

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਨਾਗੀਤਾਨਾ। ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੇਮਰੈਲਗੀਆਪਰਵਾਨਾ। ਨਿਸਨੇਲਾਏਤਿਸੁ
 ਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਨਾ। ਪਿਰਮਪੈਕਾਮਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਨਾ॥੧੩॥ ਭੁੱਤੁਏਵੈ
 ਉਣਜਿਕਉਣਜਿਕਚੰਸਾਜਿਅਧਾਤੁਪਜਿਗਲਾਇਕੁਤਪਾਜਿਅਧਾ। ਭੁੱਤੁਆਣਗਰਾਸਿਜਾਉਣ
 ਸਭੁਵਸੀ। ਪਰਮਜੇਤਿਜਾਗਾਇਦਾਨਾਵੈਵਸੀ॥੧੪॥ ਮਨੁਜਿਅਧਿਪਕਰਿਅਧਿਰਦਨ
 ਜਾਣਨੀ। ਮਨਿਅਧਿਓਪੈਕਵਲਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੁਪਾ। ਇਕਕਰਿਜਾਣਨਕਰਿਅਧਿਉਨਿਤੋਨਕਰੇ
 ਸੁਪ੍ਰਸਰੁਪਾ। ਇਕਨਾਨਾਦਨਬੇਦਨਗੀਅਰੁਸੁਕਸੁਨਜਨੀਤਿ। ਇਕਨਾਸਿਪਿਨਧਿਨਅਪ
 ਕਲਿਸਰਅਖਰਕਾਭੇਦਨਲੋਤੀ। ਨਾਨਕਏਸਰਅਸਲਖਰਜਿਧਿਨਗੁਣਗਰਬਕਰੀਤਿ॥੧੫॥ ਆ
 ਸੇਬ੍ਰਮਣੁਜੇਧਿੰਦੇਬ੍ਰਮਾ। ਜਪਤਪ੍ਰਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮਾ। ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੇਧਰਮਾ। ਧੀਧਨਕਰਿ
 ਨੈਏਵੈਮੁਕਤਾ। ਸੇਈਬ੍ਰਮਣੁਪੁਜਣਨਗਤਾ॥੧੬॥ ਖੜੀਸੇਜੇਕਰਮਾਕਾਸੁਗਾ। ਪੁਨਿਦਾਨਕਾਕਰੇਗ
 ਗੀਗਾ। ਖੋਤਪਛਟੇਈਜੇਦਨਾ। ਸੋਖੜੀਦਰਗਰਪਰਵਾਨਾ। ਲਧੋਲਗੁਜੇਕੁਤਕਮਾਵੈ। ਅਪਣਕਾ
 ਤਾਆਪੋਪਾਵੈ॥੧੭॥ ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨਰਜਿਓਧਾਲਦੁਰਨਧਾਲਿ। ਸਿਰਿਪੈਗੀਕਿਅਧਿਉਨਿਸੁ
 ਅਰਿਗਿਧਿਗੀਸਮਾਲਿ॥੧੮॥ ਸਭਨੀਪ੍ਰਟੀਸੁਦੁਸੇਸਰਬਿਨਪਟਨਕੋਇ। ਨਾਨਤੇਸਰਗਾਈ
 ਨਿਨਾਗਰਮਧਿਪਰਗਟੁਏਇ॥੧੯॥ ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਪੇਲਦੁਕਾਰਾਉ। ਸਿਰਪਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰਿ
 ਗੀਆਉ। ਇਤਮਾਰਗਪੈਰੁਪਗੀਜੇਸਿਰਦੀਨਕਾਟਿਨਕੀਜੇ॥੨੦॥ ਨਾਲਿਕਰਨਾਦੇਸਤੀਕੁਤੇਆ
 ਕੁੜੀਪਾਇ। ਮਰਦਨਜਾਪੈਮੁਲਿਅਧਾਵੈਕਿਤੇਥਾਇ॥੨੧॥ ਗਿਅਗੀਨੀਅਗਿਅਨਪੁਜਾ।
 ਅਧਿਵਰਤਾਰਭਉਦੁਜਾ॥੨੨॥ ਭੁਗਬਿਨਗਿਅਨਪਰਮਧਿਨਪਿਅਨਾ। ਸਚਧਿਨਸਾਖੀਮੁ
 ਲੇਨਥਾਕੀ॥੨੩॥ ਮਾਣੁਪਲੈਉਠੀਚਲੈਸਾਦੁਨਾਹੀਇਵੇਹੀਗਲੇ॥੨੪॥ ਰਾਮਭੁਰੇਦਲਮੇ
 ਲਵੈਅਤਿਰਿਥਲੁਅਧਿਕਾਗਾ। ਬੀਤਾਰੀਸੇਨਸੇਵੀਅਮਨਿਤਨਿਜੁਪ੍ਰਾਪਾਗਾ। ਸੀਤਾਲੇਗਾਇ
 ਆਰਹਿਸਿਰੇਲਛੈਮਣਮੁਆਸਰਾਧਿ। ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰਿਵੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿ
 ੨੫॥ ਮਨਮਹਿਭੁਰੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਸੀਤਾਲਛਮਣਜੋਗਾ। ਹਣਵਿਤਰੁਆਗਾਪਿਅਧਾਇਆਕਰਿ
 ਜਿਜੋਗਾ। ਭੁਲੈਤਣਸਮਝਈਭਿਨਿਪ੍ਰਕੀਏਕਾਮਾ। ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਨੁਸੇਵਿਰਤੁਨਮਿਟਈ

ਗੁਮਾ ॥੨੬॥ ਲਹੋਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਦਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ ਮ ੪੩ ॥ ਲਹੋਰ ਸਹਰੁ ਅੰਤਿ ਸਹਰੁ
 ਸਿਛਰੀ ਦਾ ਪਹਰੁ ॥੨੮॥ ਮ ੪੪ ॥ ਉਦੇ ਸਾਹੇ ਕਿਆਨੀ ਸਾਨੀ ਤੇਟਨ ਅਵੈ ਅੰਗੀ ॥ ਉਦੇ ਸੀ ਅਪਧੇ
 ਹੀ ਵਠੀ ਕੁਇੰ ਈਠੀ ਪੀਮੀ ॥ ਸਤੀਰੀ ਪਰੇ ਸਿਆਪਰੇ ਵਨਿ ਕੁਨੀ ਬੀਮੀ ॥ ਜੇ ਲੇਵੈ ਸੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖ
 ਟੇਵੈ ਮਸਹੀਮੀ ॥੨੯॥ ਪ੍ਰਬਰ ਤੁਹੀ ਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੀਨੀ ॥ ਕੈਰੋ ਖੜੈ ਸਾਹਿਬ ਹਿਕਾ
 ਲੀਰੇ ਈ ਆਵੇ ਹੁਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਭੀ ਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਜੇ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸਹੀ ॥ ਨਿਤੁ ਭਿਠੈ
 ਤਨੁ ਪਰ ਛੋਰੇ ਚੋਲ੍ਹ ਵਗਾਹਿ ਵੀਨੁ ॥੩੦॥ ਰਜਿਨ ਕੇਈ ਜੀਵਿ ਆਪਹੁ ਚਿਨ੍ਹ ਲਿਖਿ ਆਕੇ ਈ ॥ ਗਿ
 ਅਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰਹੈ ਸਰਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਦਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਮੈਨਿ ਦਿਖਾਇ ਪਾਇ ਆਹੀ ਲੇਜਾਇ ॥੩੧॥ ਦੇਸ ਦੇ ਅਹੁਰਾਇਨੇ ਮਤਿ ਚਲੇ ਜਾਯੁ
 ਚਾਹੇ ਵੈ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਟੇਰੀ ਆਤਾ ਅਨੇ ਪਵਣੇ ਖਾਤੀ ਹੋਵੈ ॥੩੨॥ ਘੁਰਮਣ ਕੈਲੀ ਪਾਤੁ ਕੰਵ
 ਕਾ ਅਣਚਰੀ ਕਾ ਪਾਨੁ ॥ ਛਿਟਕ ਛਿਟਕਾ ਜੇ ਕੁਝ ਧਰੀ ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਹਿਏ ਤੇਜਾਹਿ
 ਵੀ ਸਹਿਨਾਨ ਕਾ ਦਿਖਨਾ ਮੁ ॥ ਸਭਿ ਬੁਧਿ ਜਾਲੀ ਅਹਿ ਇਕਰ ਹੋਤੁ ਤੁਹਿ ਆਨੁ ॥੩੩॥

੧ ॥ ਮਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਹੇਰਾ ॥੩॥ ਪੁਰੇ ਕਾਰੀ ਅਸਰੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਵ
 ਸਿਭਿ ਛੁਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਸਾਨਾ ਏ ਪੁਰੇ ਮਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਭਿ ਆਗਤਿ ਏਹ
 ਨ ਆਖੀ ਅਹਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭੁਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਏਤੇ ਨਾਨਕ ਭੇਜੇ ਜੇਹਾ ਪਰਮੁ ॥ ੨ ॥ ਅਭੁਨਿ
 ਰੰਜਨੇ ਪਰਮੁ ਪਦੁਤਾ ਕਾਭੀ ਖਕ੍ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨ ਨਾਨਕਾ ਦਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹੋਵਾ
 ਪਾਤਿ ਤੇਜੇ ਕੀ ਵੇਰ ਪਨੁ ਮੁਖਿ ਚਾਹਿ ॥ ਨਦਾ ਪੰਡਾ ਵਿਚ ਜਾਣੀ ਆ ਅਪਨੈ ਚਜ ਵੀ ਚਾਗਾ ਮਤੁ
 ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਠੇ ਚਉਕੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਮਾ
 ਥੇ ਜੇ ਪਹਿਲਿ ਆਸੁ ਮੇਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿ ਅਸੇ ਵਰਤਨ ਸੇਬੁ ਏਨਿ ਸਨੇ ਨਦ
 ਹਿ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਕੁ ਡੇਲਾ ਲਚਲ ਗਿ ॥ ਪਿਆਮਾਇ ਆਮੋਹਈ ਅੰ
 ਤਹਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨ ਦੇਲਨ ਤੁਝੈ ਮਾਇ ਆਠ ਗੋਠ ਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਧੀਨ ਚਲਾਈ
 ਅਹਿਨਾ ਮਿਲੀ ਦੁਗਿਨ ਸਾਹਿ ॥ ਅਧਿ ਬਲਾ ਏ ਭੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

੧ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਹੇਰਾ ॥੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ ਜੇਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰਗੁਣਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕ
 ਦਰਬੀਰੁ ਪਰਗਟਿ ਆਗਿ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਛਿਰ ਉਤਹ ਤਹ ਸਾਚੇ ਸੇਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕ
 ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰਣੁ ਸਬ ਦੁਖੈ ਜੇ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ
 ਦਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਉਕਰ ਤੇਖ ਪਿਮੁ ਏਖੁ ਹਣੁ ਲਖ ਅਸਖਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮ
 ਲੇ ਸੁਉਧਰੇ ਸਾਚੇ ਸਬਦ ਅਲੰਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਜਨ ਲਾਗਾ ਉਪਾ
 ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਆਇ ਆਕੀ ਕੁਖਿ ਜਾਇ ॥ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਨਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਕੂੜੀ ਆਨਾ ਮਰਤ ਪਾਤਸਾਹ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੇ ਘਰਿ ਭਗ
 ਤੀ ਨਾਹਿ ਪੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਘਰੁ ਸਸਾਲਣੇ ਸਦਾਰ ਦੀਖਣ ਸਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਘਾ
 ਣੀ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਦੇਹਿ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਆਪਨ ਆਗੈ ਰਖਿ ਆਸਿ ਰੁਵੈ ਚਿਅ ਗੁਰਮਾਰੇ
 ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤਿ ਘਰੁ ਲੋਚ ਦੇ ਪੂਰੁ ਲੋਚਾ ਪੁੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁੰਦੈ ਕਿਤੁ ਖਾ
 ਪੈ ਤਿਖਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬੁਝੈ ਜੇਚਲੈ ਤਿ ਪਤਾ ਸੇਹ ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਿ ਜੁਗਾਨਾ ਕਾ
 ਨਿਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰਗੁਣਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਉਸਧ ਨ ਰਖਿ ਉਠਿ ਰਧਾਗਿ ॥ ਪ੍ਰਿਗਤਿ ਨਾਕਾ
 ਜੀਵਿ ਆਕਿ ਤੁਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਬੁਝੈ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਹ ਰਿਸਿਲ ਗੋਪਿ ਆਗਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ
 ਪਰਿਲਿਖਿ ਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਆਮੇ ਹਿਜਰਾ ਭਰਮਿ ਆਪਰਮੁ ਸੇਖ ਬਰਿ
 ਨਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇ ਆਮਾ ਮੁਖ ਅਪਿ ਲੇਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪੜ੍ਹ ਗਪਿ ਚੁਤ ਸੀ ਪਾਹੋਗੁ
 ਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੇਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤ ਅਰਗਾ ਸਿਆਮ ਨੁਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਨਕ ਟੇਢਿ ਗਿ
 ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੁੰਗਿ ਲਿਖਿ ਆਮੋ ਟਿਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਪਨੁ
 ਖਟਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਆਇ ਆਮੁ ਤੁਟੁ ਰੇਤੰ ਭੁਗਾਹਿ ਗੁਰ
 ਘਾਟੀ ਉਚਰਹਿ ਅਤਿ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਤਿ ਰਿਸਹੁ ਪੈ ਮਨ ਰਹਿ ਆਦ ਸਦੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਉਪਿਨ ਕੁਖੁ ਹੋਹਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
 ਸੁਖ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮਾ ਮਾਪੁ ਗਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਚਲ

ਰੂਸਕੁਗਲਿਅਏਪਾਇਆਏਕਉਪਜਹਿਇਕਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹੁਕਮੇਅਵੇਜਾਇਆਜੀਮਣੁਮਰਣੁ
 ਨਰੁਵਈਰੰਗੁਲਗਾਦੁਜੋਭੁਗਇਆਬਿਪਨਿਬੀਪਿਭੁਵਾਈਅਨੁਕਰਣਕਛੁਨਜਾਇਆ॥੧੭॥ਜਿਨਕ
 ਉਕਿਰਪਾਪਾਗੀਅਨਾਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਆਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੇਉਲਟੀਭਈਮਰਿਜੀ
 ਦਿਅਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਕੁਗਤੀਰਤਿਅਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੮॥ਮਨਮੁਖਿਚੰਚ
 ਲਮਤਿਏਅੰਤਰਿਘਰੁਤੁਰਤੁਗਾਈ॥ਕੀਤਾਕਗਤਿਅਥਿਰਥਾਗਾਇਆਇਕਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾ
 ਈ॥ਪੁਨਰਨਾਨਕੋਈਜਨਦੇਸੁਭਧਰਮਗਾਇਵੇਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਮਕਾਲੁਨਛੁਡਈਦੁਜੋ
 ਭਾਇਖਆਈ॥ਜੇਬਨਜਾਂਦਨਦਰਨਾਦਈਜਰਪਹੁਚੇਮਰਜਾਈ॥ਪੁਤਕਲਤੁਮੇਹੁਹੇਤੁਏਅੰ
 ਤਏਲੀਕੋਨਸਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦੇਸੇਸੁਖਪਾਏਨਾਉਦਸੇਮਨਿਅਈ॥ਨਾਨਕਸੇਦਠੇਦਠਭਾ
 ਗੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੯॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੇਦੁਖੋਗਇਆ॥ਆਤਮਾ
 ਗਮੁਨਪੁਨਨੀਦੁਜੋਕਿਉਸੁਖੋਗਇਆ॥ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਪੈਸਥਦਨਕਾਰੁਹਿਧੋਇਆ॥ਨਾਨਕਬਿ
 ਨੁਨਾਵੇਮੋਲਿਅਮੁਏਨਨਮੁਪਦਾਰਥਖੋਇਆ॥੨੦॥ਮਨਮੁਖਿਥੋਲੇਅਪਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾ
 ਦਾਸੁ॥ਬਾਣੀਸੁਗਤਿਨਬੁਧੁਨੀਸਥਾਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਓਨਾਅਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਖਿਨਹੀਗੁਰ
 ਥਾਨਿਨਕਰਹਿਦਿਸਾਸੁ॥ਗਿਆਨੀਅਅੰਦਰਗੁਰਸਥਦੁਪੈਨਿਤਹਰਿਲਿਦਸਦੁਦਿਗਾਸੁ॥
 ਹਰਿਗਿਆਨੀਅਕਾਰਥਦਹਉਸਦਥਲਿਗਗੀਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਦੇਦੇਜਨਨਾਨਕਤ
 ਕਾਰਸੁ॥੨੧॥ਆਇਆਭੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਹੈਜਗੁਘੇਰਿਅਥਿਖੁਆਇਆਥਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁਹੈਗਰਗਰੁੜਸਥਦਮੁਖਿਪਾਇਆਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅੰਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਅਆ
 ਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਥਿਖੁਹਉਮੈਗਾਇਆਥਿਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜ
 ਲੇਹਰਿਦਰਗਾਹਸੇਭੁਪਾਇਆਨਾਨਕਨਕਸਦਕੁਰਥਾਣੁਤਿਨਜੋਰਲਹਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇਆ॥੨੨॥ਸ
 ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਦੈਰੁਹੈਨਿਤਹਿਰਦੈਰਹਿਲਿਦਲਾਇਆਨਿਰਦੈਰੇਨਾਲਦੈਰਰਚਾਇਦਅਪਣੇ
 ਘਰਿਲੁਕੀਲਾਇਆਅਤਿਰਿਕੇਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨਜਲੈਸਦਦੁਖਪਾਇਆਕੁੜਬੋਲਿਬੋਲਿਨਿ

ਤਰੁਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੁਜੈਭਾਇ। ਬਿਖੁਖਾਧੇਆਕਾਰਤਰੁਮਦੇਠਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗ
 ਦਾਇ। ਯੇਸੁਆਕੇਰੇਪੁਤਾਜਿਉਪਿਤਾਨਾਉਤਿਸੁਜਾਇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰੈਐਅਪਿਖੁਆ
 ਇ। ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨਜਨਦਿਛੁਕੇਅਪਿਮਿਲਾਇ। ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਧਲਿਹਾਰੈਐ
 ਸਤਿਗੁਰਲਾਗੋਪਾਇ। ਨਾਮਿਲਗੇਸੇਓਬਰੇਬਿਨੁਨਾਦੈਸੁਖੁਨਹੀਅਇਗਏਪਛੁਤਾਇ॥ ੨੪॥
 ਚਿਤਾਪਾਦਤਰਹਿਗਏਤਮਨਭਇਆਅਨਿਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿਦਾਨਿ
 ਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਕਉਭੋਟਿਅਗੁਰਗਾਇਦਾ। ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਧਾਇਅ
 ਪਰਮਾਨਿਦਾ॥ ੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਦੀਚਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੀਲੇ
 ਨਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ। ਅਥੈਓਥੈਮਨੀਅਨਿਹਰਿਨਾਮਿਲਗੇਦਾਪਾਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
 ਦਸਿਦਾਪਦੇਤਿਤਸਾਰੇਦਰਬਾਰਿ। ਸਰਾਸਉਦਖਰਚੁਸਰਸਚਅਤਿਹਿਪਿਰਮੁਪਿਆਰਾਜ
 ਮਕਾਲੁਨੇਨਿਨਾਦਈਅਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਧਨਦੁਤਪੈਨਿਨਿਰਪਨਹੋਰਸੀ
 ਸਾਰਾ॥ ੨੬॥ ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਦਰਨਠਾਉ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਨਿਦਸੈਸਹ
 ਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ। ਦੁਭੁਗੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਅਹਿਨਿਮਿਲਗਾਭਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਮਗੋਧੁ
 ਨਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਧਾਏਜਾਉ॥ ੨੭॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਗ। ਇਉਂ
 ਮੇਰੁਆਇਆਸਚੁਪਸਰਿਆਨਾਲਚਲੈਨਅਤੀਦਾਰ। ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਾਦਈਕਿਸੁਆਗੈਕ
 ਗੀਪੁਕਾਗ। ਦੁਭੁਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਧੁਇਆਧੂਰਮੁਖੀਚਾਰੁ। ਤਿਸਨਾਅਗਨਸਚੁਧਇਗ
 ਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ ੨੮॥ ਅਸੀਖਤੋਬਹੁਤਕਮਾਦਦੇਅਤਿਨਪਾਰਦਾਰੁ। ਹਰਿਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹਮਪਾਪੀਦੁਭੁਗਨਹਗਾਰ। ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੇਦਾਰਨਾਦਈਤੁਬਖਸਿਮਿਲਦ
 ਣਹਗ। ਗੁਰਤੁਠਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭੁਕਿਲਾਇਖਕਾਟਿਦਿਕਾਰ। ਨਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰ॥ ੨੯॥ ਦਿਛੁਕੁਦਿਛੁਕਿਜੇਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੁਇ। ਜਨਮਮਰ
 ਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਗੁਰਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੀਰੇਰਤਨਲਭੈਨਿ। ਨਾਨ

ਕਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੀਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਖੁਨ ਚੋਤਿ ਓ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਣ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਦਾਸੁ ॥ ਨਿਸਕਾਰਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੇ ਮਨ ਨਿਦ ਸਿਉ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿ
 ਕਿਉਂ ਹੋਵੈ ॥ ਰਿਦਾਸੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਅਰੇ ਗਾਟੀ ਆਵਣ ਜਾਇ ਮੁਖੀ ਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਖੁ
 ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਵਿਸਟੀ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓ ਰਧਾਰਿ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਬਮਲ ਪਗ
 ਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਗਾਹੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਂਜ ਲੇਜਿ ਨ ਅਤਿ ਰਿਨ
 ਮੁਖ ਗਾਸੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬਦ ਮਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਸਿਧੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭੁਖ ਕਰਹਿ ਧਰੁ ਕਰ
 ਮਦਿ ਗੁਣੇ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਪਰਚ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ
 ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਉਚਾਉ ਚੀਉ ਉਚਾਉ ਹੋਈ ॥ ਅਪਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ
 ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੁਖ ਭੁਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਈ ॥ ਅਤਿ ਰਿਆਇ ਵੈਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੀ ਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਮਰੇ ਮਨ ਮਾਨੀ ਐਸੇ ਸਚੇ
 ਨੀ ਸੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਣੁ ਖਸਾਗਾਰੁ ਪੈ ਬਿਖੁਣੁ ਤਰੁਤ ਰਿਆਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰ ਦੇ
 ਪਰਿ ਮੁਏ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਦਿਹਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾਉ ਰਵਾਨੁ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਪਦਿ ਚਿਰ ਹੋਲ ਪਟਾਇ ॥ ਜੇਧ
 ਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਵਣ ਕਰਣ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁ ਮਨਿ ਦੁਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿ
 ਆਧੁਰ ਮੁਸੁ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਂਜ ਲਿਖਾਰਿ ਲੀਖਾਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਹ ਰਿਨਾ ਮਦੇਇ ਆਪਾਗ ॥ ਗੁਰ ਬਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨ ਦਸੈ ਸਦ ਰਹੈ ਉ
 ਰਿਧਾ ਗਿ ॥ ਤਿਸਨ ਧੁਧੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਅਪ
 ਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਗਲਿ ਆਕਹਣ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਬਖਸੈ ਸਉ
 ਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਵਿਛੁੜਾਣੁ ਨ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ੩੬ ॥
 ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪਹਿ ਪੀਤਿ ਤਬ ਕੇ ਪਰਾਣਾ ॥ ਬਿਖਸਾਇ ਆਮੋ ਹੁਣ ਮਿਟਈ ਦਿਚਹਉ ਮੈ
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸ ਲੁਭੈ ਤਹੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਰਖ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਖੁਸੈ ਦਿਅ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕਰ ਧਾਣਾ ॥ ੩੭ ॥ ਆਇ ਆਮੋ ਹੁਣੁ ਚਿਤੁ ਵੇਦੇ ਧਰੁ ਆਸਾ ਲੇ

ਭਵਿਕਾਗਮਨਮੁਖਿਅਸਥਿਰਨਾਥੀਐਮਰਿਥਿਨਸਜਾਇਖਨਵਗਾਵਭਭਾਗਹੋਵੇਸਤਿਨਿ
 ਰੁਮਿਲੇਹਓਮੈਤਜੇਦਿਕਾਗਾਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁਖਪਾਇਆਜਨਨਾਨਵਸਬਦੁਦੀਰਗਾ॥੩੯॥
 ॥ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਗਤਿਨਹੋਦੁਈਨਾਮਨਲਗੋਪਿਆਗਾਜਨਨਾਨਵਨਾਮਆਰਾਧਿਆਗੁਰੀਤੇ
 ਰੈਕੋਤਿਪਿਆਗਿ॥੩੯॥ਲੇਭੀਵਾਦੇਸਾਹੁਨਕੀਜੈਜੇਕਾਪਾਰਿਦਸਾਇਆਮੈਤਿਕਾਲਿਤਿਥੈਪੁਰਾਨੇ
 ਨਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਸੇਭੀਮੰਗਕਰੇਮੁਹਿਕਲਖਦਾਗੁਲਗਾਇਆਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਾ
 ਭੀਅੰਜਾਸਨਜਨਮੁਗਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਦਸੈਮਾਨਿਅਗਇਆਜਨਮਮ
 ਨਕੀਮਲੁਓਤਰੈਨਾਨਾਨਵਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੪੦॥ਪਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆਸਮੇਟਨਾਜਾ
 ਇਆਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਕਰੇਹਰਿਗਾਇਆਨੁਗਲਨਿਦਕੁਖੇਗੁਲਿਮੁਏਦਨਾਖਲ
 ਥੁਨਕਿਥਾਓਪਾਇਆਘਾਹਥਪਾਖੰਡਸਭੁਕਰਮਕਰਹਿਮਾਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇਆਖੇਤਿਸਰੰਮੁਖ
 ਰਿਜੇਧੀਜੀਐਸੇਅੰਤਿਥੇਆਆਇਆਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭੁਖੇਨਤੀਹਰਿਭੁਵੈਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥੪੧॥
 ਮਨਮਾਆਵਦਨਾਣਨਸੁਖੁਈਨਸੁਖੁਦਰਧਾਗਾਮਾਇਆਪਲੇਟਿਆਮੁਤਿਹਿਅਗਿਆਨਗੁ
 ਧਾਗਾ॥ਤਬਨਰਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਰਿਛੰਡੁਲਗਾਧਰੁਭਾਗਾਗੁਰਮੁਖੰਕਰਾਉਪਰਿਹਰਿਭੋਤਿਅਕਿਲ
 ਸੇਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਓਹਿਓਪਾਰੇਸਭੁਕਟਿਧਤਰੇਪਰਵਾਗਾ॥੪੨॥ਸਬਦਮਰੈਭੂਹ
 ਮੁਅਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾਪੈ॥ਹਰਿਨਰਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਦਾਪੈ॥ਧਿਨੁਸਬਦ
 ਦੈਮੁਆਹੈਸਭੁਵੇਇਆਮਨਮੁਖਮੁਆਪਨਾਜਨਮੁਖੇਇਆਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖੰਗੇਇਆ॥
 ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੇਇਆ॥੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਰੇਕਦੇਨਾਜੀਨਿਨਅੰਤਿਰਿਸੁਗਤਿਗਿਆਨਾਸਦ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਰਹਿਅੰਤਿਰਿਸਹਜਿਪਿਆਨਾ॥ਓਇਸਦਾਅਨਿਬਿਥੇਕਰਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕ
 ਸਮਾਨਿ॥ਤਿਨਾਨਕੀਇਕੇਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨਾ॥੪੪॥ਮਨਮੁਖਧਾਲਕੁਖਿ
 ਰਪਿਸਮਾਨਿਹੈਜਿਨਅੰਤਿਹਰਿਸੁਗਤਿਨਾਜੀ॥ਦਿਰਿਹਓਮੈਕਰਮਕਮਾਦੇਸਭੁਪਰਮਗਾਇ
 ਕੇਜਾਂਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਣੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆ॥ਓਨਾਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਗਈਨਿਰਲ
 ਨਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇਆਮਨਮੁਖਜੁਠਿਨਓਤਰੈਜੇਸਓਧੋਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰ

ਕੇ ਅਵਿਸਮਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਬਰਾਬਰੇ ਸੁਖੇ ਸਿੰਘੇ ਅਪਣੇ ਹੋ ਅਪੇਰੀ ਦਫ਼ੇ ॥ ਮਨ ਮਖਵ ਮਲਾਰਗ
 ਫ਼ੇਲੁ ਫ਼ੇਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਕਿਛੁ ਸੁਖੈ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਖ ਨ ਮੋਇ ਉਸ ਬਧਿ
 ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਰਾਗ ॥ ਉਇ ਆਣੁ ਜਨੁ ਨ ਆਖੀ ਅਨਪਸੁ ਛੇਰ ਗਾਦਾਗ ॥ ਉਨਾ ਮਤਿ ਰਿਗਿ ਅਨਪਿ
 ਆਨੁ ਹੋਗਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਏ ਦਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਜੀ ਮਹਿ ਦਰੇਦਾਰਾ ਜੀਵਿ
 ਅਨੇ ਮਿਲੈ ਸੁਜੀ ਦਰੇਦਾਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਉਰਧਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
 ੪੭ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਆਹਰਿ ਵੈਸਿ ਸੁਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮਾਇ ਅਮੋਹ ਪਰ
 ਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਤੁ ਅਨੇ ਕਹੈ ਨ ਦੁਨਿ ਪਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ਪਨੁ ਕੁਗਦੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਲ ਪਾਹਰਿ ਕੁਲਿ ॥ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਗਯੁ ਮੰਦਰੁ ਪੋਜਿ ਆਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇ ਆਨਾਲਿ ॥ ੪੮ ॥ ਮਨ
 ਮੁਖ ਦਰਿ ਸਿਧਿ ਰਿਹੈ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਕੁ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਨ ਕੁਈ ਮਰਜੀ ਮਹਿ ਦਰੇ
 ਦਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇ ਆ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਧੀਰਾਗਿ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਹਿ ਮਾਨੁ ॥
 ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਕੁ ਕਟੀ ਅਹਿ ਉਮੈ ਕੁਥੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਦਿਗਮਿ ਆਸ ਕੁ ਅਤਮ
 ਧੂਰ ਮੁਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਿਰਪਾ ਪਾਹਿ ਪੁਰੁ ਜਨਾਨ ਕਜ ਪਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੫੦ ॥ ਪਨਾ ਸਰੀ ਪਨਵੇ
 ਤੀ ਜਾਣੀ ਮੈਥਾਈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੇਜੀ ਅਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਛਿ
 ਰਾਈ ॥ ਜਹਥੈ ਸਾਦਹਿਥੈ ਸਹਥਾਈ ਜਹਥੈ ਹਿਤ ਹਜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਪਨੇਹ ਕੁਥੈ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਰ
 ਨਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਈ ॥ ਪੈਨਣ ਗੁਣ ਚੰਗਿ ਆਈ ਆ
 ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਵਿਆਸਾਲਾਹੀ ਮੈਥਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ
 ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਖਵਈ ਆਵਤਿ ਆਈ ਆ ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾ
 ਏਈ ਭਾਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਛਿਗਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਥੈ ਨਾਮਿ ਲੈ ਭਾਈ ਥੈ ਸਾਇ ਮਿਲੈ ਨ ਬਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁ
 ਮਤਿ ਨ ਮਨਾਇ ਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਪੁਰੇ ਕਮਾਇ ਆਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਹਉ ਏਵਰਿ ਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸ
 ਚ ਬਲਿ ਰਾਹੈ ਜਾਉ ॥ ੫੧ ॥ ਸੋਹਣੀ ਅਸੁਰੀ ਆਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨ ਕੁਰੁ

ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਆਨਦਿ ਰਹਿਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖ ਸੇ ਹੁਣੇ ਸਚੇ ਪਰਿਦਿਸੀਨਿ॥ ੫੨॥ ਅਖ ਸਚੇ
 ਚੁਟਾਈ ਅਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਾਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਸ
 ਚੀਰਾ ਸੀ ਸਚੁ ਪਨੁ ਉਤਮ ਪਦੁ ਦੀਪਾਂਹਿ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੀਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਂਹਿ॥ ਸਚੀ ਦ
 ਰਗਹਿ ਧੇ ਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈ ਅਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਨ
 ਹਿ॥ ੫੩॥ ਘਾਥੀ ਹਾਥਿ ਉਧਿਉ ਕਰੇ ਨ ਲਪਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇ ਆਸੁ
 ਰੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹਾਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਚੁਕੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕੁ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਂਤਿ ਪੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖ
 ਚੁਓ ਰਿਧਾਹਿ॥ ੫੪॥ ਘਾਥੀ ਹਾਤੁ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸੰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਬੋਲਿ ਆਤੇ ਗਾਥਾਇ ਪਦੈ ਗਾਰ
 ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਤਿ ਖਓ ਤਰੇ ਮੀਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ॥ ਚਬੇ ਕੰਠਾ ਪ੍ਰੇ ਕਦਰੁ ਸਦਾ ਬੰਦੁ ਪਦੈ ਕ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਜਲਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲਿ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਯੰਤਿ ਪੀਉ ਪ
 ਆਤਿ ਸੁਭੁ ਖਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ੫੫॥ ਘਾਥੀ ਹਾਤੁ ਸਹਿਜ ਬੋਲਿ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਭੁ ਵਿਗੁ
 ਛੁਟੇ ਰੈ ਨਾਲਿ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਆਦਿ ਖਾਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲੈ ਵਠਾ ਛੁਹ ਬਰਲਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਤ੍ਰਿਮੁ ਤ੍ਰਿਮੁ ਅੰਤੁ ਦੁਰ ਸਦਾ ਤਿਸਨੁ ਖੁਸੁ ਮਭੁ ਜਾਇ॥ ਕੁਕੁ ਪੁਕਾਰੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਮਿ ਲਾਇ॥ ਤ
 ਨਾਨਕ ਸਖਿਸਦਾ ਨਿਸੇਹਾ ਗਾਣੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਸਮਾਇ॥ ੫੬॥ ਪੁਰਖੁ ਸਮਭੁ ਨਿ ਆਸ ਚੇਹੁ ਕਮਿ ਪਾਨ
 ਠਾਇ॥ ਏਹੁ ਦੁਰ ਮੈਦਾਇ ਆਕਰਿ ਗੁਣੀ ਛੁਹ ਬਕਿਲਾਇ॥ ਘਾਥੀ ਹੋਤੁ ਨ ਮਨੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂਤੁ ਤੁਧੁ॥ ੫੭॥
 ਰਮੁ ਹਿਪਾਇ॥ ਅਨੁਪਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਪਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰੇ ਸੇ
 ਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਵਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਕਾਮਣੀ
 ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਭੈਰਾ ਸਹਜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰਿ ਹੁਸਾਰਿ ਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹੁ ਲਏ ਛੁਡਾਇ॥ ੫੮॥ ਘਾਥੀ ਹਾਸ ਗਲੀ ਪਰਤੀ ਜੇ ਛਿਰਹਿ ਉਡਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਆਕਾ
 ਸਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇਜਲੁ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਕੈ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸਾ॥ ਜੀਉ ਪਿਠੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਬਿਛੁ
 ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਦਿਣ ਬੋਲਿ ਮੇਜਲੁ ਬਿਛੁ ਜਾਣੁ ਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਰੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਪ
 ਟਿਏ ਕੇ ਦਰ ਤਦਾ ਸਬਦੁ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੫੯॥ ਭੈਰਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰ ਹੋਨਿ ਰਭੁ ਉਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐਹਿ ਗਿਆ ॥ ਸੇਤਿ ਦੇ ਤੁਰੈ ਕਰੇ ਨਹੋਇ ॥ ਦਸਮਾਨੁ ਖਸਤੁ ਨੇਹਿਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿਨ ਸਰੇ
 ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਦੀਧਾਰਿ ਆਜੋਤਿ ਸੁਰੂ ਵੈਸੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਜੀਪਤ ਰਖ ਸੀਕਾਰ ਜਸਦਾ
 ਰੇ ਸੇਇ ॥ ੫੮ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਧਰਮ ਤਿਹੈ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਰੂਪਰ
 ਛੇੜੈ ਸਰੂਪ ਗੁਰੀ ਆਵੁ ਲੁਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸਬ ਦੇਸਦਾ ਧਰਮ ਤਿਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਸ ਭੁਕੇਇ ॥ ੬੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਧਰਮ ਤਿਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿ
 ਆਮਨਿ ਸੇਇ ॥ ਹਰਿ ਵਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰ ਛੇੜੈ ਸਰੂਪ ਗੁਰਿ ਆਹੋਇ ॥ ੬੨ ॥ ਵਡੈ ਸੁਲਾਹੁ ਸੁਰੂ
 ਕੈ ਨਾਵੁ ਲਈ ਐਕਿ ਬੁਝਾ ॥ ਨਾਉ ਲਈ ਐਪਰ ਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣੁ ਘੜਣੁ ਸਮਰਥਾ ॥ ੬੩ ॥ ਹਰਹਰ ਭੀਤੁ
 ਤੁਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭੁਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪੈਕਿ ਆਉਰੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਜਗਤੁ
 ਰੁਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀ ਆਤਿ ਸੇਵਿ ਹਰੁ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੁ ਛੇੜਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚ
 ਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਛਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿਨ ਸਕਾ ਕਾਰਾ ॥ ਦੁਇ ਤਿਨ ਤਿਨੁ ਵਣੁ ਸਰੂਪੁ ਪਿਆਇ ਦੁਆਰਿ
 ਨ ਸਦਾ ਦਿਹਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਕਰ ਕਰ ਬੇਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪ
 ਦੀ ਭੁਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਦਾ ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਪਿਆਇ ਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੬੪ ॥ ਜੇ
 ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੇ ਗੁਨ ਮੇਲੇ ਦੁਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਜੇ ਗਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗਰ ਕੇ ਓਪਦੇ
 ਸਾ ॥ ੬੫ ॥ ਚਰੇ ਕੰਠੁ ਜੇ ਭਰਹਿ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨੁ ਸੇ ਪਾਵੈ ਮੇਖ
 ਦੁਆਰਾ ॥ ੬੬ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖੁ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀਠਿ ਹਿਰਲ ਚਿਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇ
 ਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿਪੁ ਛਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜੇ ਮਣ ਮਰ
 ਣ ਕਾ ਮੁਲੁ ਕਰੀ ਐਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੀ ਮਿਤਾ ॥ ੬੭ ॥ ਭੁਲਿਆ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਹਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਹੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣੁ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ੧ ਉਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥
 ਵਡਭਾਗੀ ਸੋ ਗਾਈ ਕਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅਤਿ ਰਿਜੋਤ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਆਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਿਨ ਸਦਾ ਜਤਾ ਸੇਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਤਿ ਖਉ ਤਰੈ

ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਹੇਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਪੁਰਖੁਹੋਜਿਸਨੇਸਮਤੁਸਕੁਵੇਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ਨਿਰਵੈਰੁਹੋਜਿਸੁਨਿਦਾਉਸਤਤਿਤੁਲਿਹੇਇ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਣੁਹੋਜਿਸੁਅੰਤਿਰਿਬ੍ਰਹ
 ਮੁਖੀਚਾਗ। ਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਜਿਸੁਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਹੁ। ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਹੋਜਿਸਚਉ
 ਨਾਏਸੇਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇਨਾਮੁਪਗਾਪਤਿਹੇਇ। ੨॥ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸਚਸੇਹਿਲ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਗੋਬਿੰਦਾ। ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਅਮਾਨਿਆਨਿਦਾ। ਵਡੁਭਾਗੀਹ
 ਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ। ੩॥ ਮੁਖਿ
 ਗੀਆਸਉਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਅਗਾ। ਹਉਦੁਦੇਖੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਅ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਠਾਮਿਤੁਹੋਜਿਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਅਗਾ। ਦੋਦਮੁਪਿਭੁਟਸਿਹਰਿਸਜਣਸਿਰ
 ਜਣਹਾਰਿਅਗਾ। ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਅਗਾ। ੪॥ ਹਉਖੀ
 ਨਿਹਾਲੀਪਿਪੁਸਤਮੁਸਜਣਆਵੇ। ਕੇਅਗਣਿਮਿਲਾਵੈਅੰਨੁਮੈਪਿਰੁਮੈਲਿਮਿਲਾਵੈ। ਹਉਜੀ
 ਉਕਰਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉਖੀਨੀਅੰਨੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵੈ। ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਤੁ
 ਰਪੁਰਾਮੇਲਾਵੈ। ੫॥ ਅਤਿਰਿਜੇਹਉਮੈਤਨਮਾਇਆਕੁੜੀਆਵੈਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾ
 ਰਮਾਇਅਮਨਿਨਸਕੀਰਤੁਰਤਰਿਅਨਜਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁ
 ਰਭਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਸਨੁਸਯਲੁਹੋਜੇਇਛੈਸੇਯਲੁਪਾਇ। ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਮੀਨਿਅਹ
 ਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ। ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਜਿਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ੬॥ ਜਿਨਾਪਿ
 ਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤਿਪਤੀਭੋ। ਨਾਨਕਮਿਲੈਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਗਿਸੀ
 ਐ। ੭॥ ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰਕਿਉਜੀਵਨਪਿਰਥਾਹਰੇ। ਜਾਸਹੁਦਖਨਆਪਣਾਨਾਨਕਹੋ
 ਵਨਿਭੀਹਰੇ। ੮॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅਦਿਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਲਾਇਆ। ਗਤੀਅੰਤੈਭੇਦੁਨ
 ਨਕੁਪ੍ਰੇਮਸਮਾਇਆ। ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤਪ੍ਰੀਤਮਸਚਾਪਾਈਐ। ਅਨਦਿਨੁਰ
 ਹਹਿਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਦਾਨਮਾਈਐ। ੧੦॥ ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਅੰਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਐ। ਕਥ

ਹੁਨੇਛੇਭੰਗਨਾਨਕਧਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੧੧॥ ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸਚਾਨੇਹੁਪਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰੀਵਿਹੁਣਿਐ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਅਧਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁਨਿਐ॥ ੧੨॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕ
 ਰਮੁਕਗਿਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਨਕਰੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਸੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ॥ ਜਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾਈਭੁਗਤਿਹੋਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੇਕਰੇਦੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ ੧੪॥ ਜਿ
 ਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਦੀਚਾਰਿ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਿਸਦਉਜਲੇਤਿਤਸਰੇਦਰਬਾਗਿ॥ ਤਿਨਬ
 ਹਿਰਿਅਉਰਿਅਕਰੇਨਦਿਸੈਰੇਜਿਅਪਿਥਖਸੇਕਰਤਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿ
 ਮੇਲੇਸਿਰਜਨੁਹਾਰਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਕਰਨੀਸਖਸਾਗਾ॥ ਨਦਰਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁ
 ਲਾਏਹੋਤਪਿਆਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿਅਭੁਉਨਲੁਤਰੇਸੈਸਾਗਾ॥ ਮਨਚਿਰਿਅਛਲੁਪਾਇਸੀਅੰ
 ਤਰਿਬਿਧੇਕਧੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪੁਰੁਪਾਈਐਸਭੁਦੁਖਨਿਵਰਣਹਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਮਨ
 ਮੁਖਿਸੇਵੈਜੇਕਰੇਦੁਜੇਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਕਟੈਧੈਮਾਇਆਮੇਹਦੁਪਾਇ॥ ਦਰਗਹਲੇਖਾ
 ਮੰਗੀਐਕੋਈਐਤਿਨਸਕੀਛੁਡਾਇ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਐਮੁੰਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਦਰੀਆਇਆਮੇਹਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭੁਜਾਇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੈਮੰਨੈਸਹਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖੁ
 ਪਾਏ॥ ਹੁਕਮੇਸੇਵੈਹੁਕਮੁਅਗਧੈਹੁਕਮੇਸਮੇਸਮਾਏ॥ ਹੁਕਮਦਰਤਨੇਮਸੁਰਸੰਜਨਮੁਮਨਚਿਰਿਅਛਲ
 ਪਾਏ॥ ਸਦਸੁਹਾਗਾਇਜਿਹੁਕਮੈਧੁਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਿਵਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਜਿਨਉਪਰਤਿਨਾਹੁ
 ਕਮੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੧੮॥ ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁਨੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ ਦਰਤਨੇਮਸੁਰਸੰ
 ਜਮਪੁਜਾਧਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ ਅਤਿਹੁਕਮੁਸੁਧਮਾਇਆਮੇਹਧੇਪੇਜਿਉਹਸਤੀਛਰਉਭਾਏ॥ ਜਿ
 ਨਿਉਪਾਏਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਪਰਪਰਿਕੀਆਧਰਿਕਰਤੈਪੁਰਬਿਲਿ
 ਖਿਅਕਮਾਏ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇਆਅੰ
 ਤਰਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਸਭੁਪੁਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਰਸੁਦੇਖੈਸਭੁਆਇ॥ ਮਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਧੀਰ
 ਗੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਬੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ ਹਉਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੈਪੁਰਸਚਾਦੇ
 ਇਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੈਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇਆਇ॥ ੨੦॥ ਜਿਨਪਿਰੀਆ

ਸਭਿਨੇਹੁ ਸੇਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ। ਅਤਿ ਰਿਧਾਹਰਿ ਹਉ ਚਿਰੰਤੀ। ਹਿਰਦੈ ਖਾਨ ਮਾਲਿ॥ ੨੧॥ ਜਿਨਾਇਕ ਮਨਿ
 ਇਕਚਿਤਿ ਪਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਭਿ ਨਿਤੁ ਲਾਇ। ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉ ਮੈ ਵਡੇਰੇ ਗੁਗਾਇਆ
 ਨਿਰਦੋਖ ਭੁਏ ਲਿਵਲਾਇ। ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਗੁਣਉ ਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਦੈ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇ
 ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ॥ ੨੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੈ ਨਾ ਮਿਲ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ। ਕੁਲੁ
 ਵੇਕੁ ਸੁਖ ਪਾਰੈ ਕੁਲਿ ਕਰੈ ਆਗਾਰਾ। ਬਿਖ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਮ ਰਹਿ ਅਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛੁਗਾ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
 ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅਤਿ ਹੋਇ ਬੁਢਿ ਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹੋਇ ਇਖ ਆਚਾਰਾ॥ ੨੩॥
 ਸਭੁ ਨਾਗ ਗਾਂਢਿ ਚਮੇਕੁ ਲਾਭਾਈ ਜਿਤੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿਆਇ। ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ਮਿਤਿ ਕੀ ਨਜਾਇ
 ॥ ਗਾਗੇ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾਇ ਨੀਹੁ ਕਮਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮੇਥੁ ਪ੍ਰੈਤਿ ਨਾਗ ਸੋਹੈ ਇਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੇ
 ਸੀ ਪਾਇ। ਸਭੁ ਬਿਛੁਤਿ ਸਤਿ ਹੋਇ ਆਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਚ ਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਪੈ ਕਹਾਇ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ। ਅੰਤਿ ਧਾਈ ਤਤੁ ਹੋਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿਦ ਸੈ ਮਨਿਆਇ। ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕਉ
 ਮੋਲਿਓ ਨ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਰਾਗਲਿ ਪਾਇ॥ ੨੫॥ ਅੰਤਿ ਰਿਤਿ ਸਨਾ ਅਗਿਹੋ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾ
 ਇ। ਮੋਹੁ ਕਟੈ ਪਸੁ ਭੁਕੁ ਹੈ ਕੂੜੁ ਰਹਿ ਆਲਪਣਾਇ। ਅਨਦਿਨ ਚਿਤਿ ਚਿਤੁ ਵੈ ਚਿਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ। ਜੀ
 ਮਣ ਮਰਣ ਨ ਕਰਈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਗੁਰ ਮੂਣਾਈ ਓਧਰੇ ਨਾਨਕ ਬਲ ਏਛੁ ਛਾਇ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਰਖੁ ਹਰਿ ਪਿਆਇ। ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ। ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਤੁ ਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਮੇਲਾਇ॥
 ਏਏ ਭੁਭੁਜ ਲੁਨਗਤ ਸੀਸ ਚੁਹੈ ਗੁਰ ਬੇਹ ਬਨ ਮਿਤਰਾਇ। ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮਨਿਆਰ ਪੁਰਾ ਪਾਰਲੀ
 ਪਾਇ। ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਵੀਹ ਰਿਪੁ ਤਿਨੇ ਹਿਰਮ ਪਾਪੀ ਭੀਗਤਿ ਪਾਹਿ। ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਖਿ ਆਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ। ਜਮ ਕੰਢਿ ਰਮਾਗਿ ਬਿਦਰਹਿ ਅਨੁਹਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛੁਗਾਇ। ਗੁਰ ਸਿਖੈ ਨਿ
 ਸਾਧਾ ਸਿਧੈ ਹਰਿ ਤੁਠ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੨੭॥ ਚਾਰਿ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਾਮੁ ਵਿਨਾਇਆ ਜਿਨ ਦਿਚੁ ਭਰਤੁ ਭੁਕਾ
 ਇਆ। ਗੁਰ ਮੁਹਰਿ ਵੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਹਿ ਰਾਨਣ ਮਗਰੇ ਪਾਇਆ। ਹਉ ਮੈ ਮਾਹਿਏ ਕਲਿ ਦਲਾਗੀ
 ਅਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁਦ ਸਾਇਆ। ਗੁਰ ਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿਨ ਸਕੈ ਸਚੇਨ। ਇਸ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤੇ
 ਕਰਤਾ ਜੇਭਾਵੈ ਸੋਨਾਇ ਲਾਇਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਲੇਖੈ ਤਾਦੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿਨ ਮਹਿਨਾਇਆ॥ ੨੮॥

ਮਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਭੂਮਭੂਲੇਸਾਕਤਦੁਰਜਨਾ। ਨਨਕਰੋਗੁਗਵਾਇਮਿਲਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਣਾ॥
 ੨੪॥ ਜੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਦੰਦੋਲੇ। ਗੁਰਪੁਰਖਮਨਾਦੇਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥
 ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਜਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਚੋਲੇ। ਹਰਿਜੋਸਾਪੁਰਖੁਨਲਕੁਈਸਭੁਦੇਖਿਅਯਗ
 ਤੇਮੰਟੇਲੇ। ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨਅਨਤਨਕਾਹੁਡੋਲੇ। ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੋਗੁਰਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਗੁਲਗੋਲੇ॥੩੦॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਜਲੇਕੁਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਤੇਜੇਈਜਿਮੁਖਨਮੋੜਨਿਜਿਨੀਸਿਵਤਾਸਾਈ॥ ਸੁਤ੍ਰਿਸੁਤ੍ਰਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਾਕਾਰਨਾਸਾਈ॥੧੦੫॥
 ਈਦਿਹੁਣਾਪਟਪਟਿਬਰਭਾਯੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥ ਪੁੜੀਦਿਚਿਲੁਡੰਦੜੀਜੋਗਨਨਕੋਤੇਸਹਨਾਲੇ॥੨॥ ਗੁਰਕੇਸਬਰਿ
 ਅਰਾਧੀਮੈਨੀਮਿਰਗਬੈਰਾਗੁ। ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਰਾਈਆਨਨਕਸਫਲਮਾਰੂਇਹੁਗਾਗੁ॥੩॥ ਜਾਮੁੰਇਕੁਤਲਖ
 ਤਉਜਿਤੀਪਿਨਣੇਦਰਿਕਿਤਕੇ। ਬਾਮਣੁਬਿਰਥਾਗਇਓਜਨਿਮੁਜਿਨਕੀਤਸੇਦਿਸਰੇ॥੪॥ ਜੋਰਠਿਸੋਭੁਪੀ
 ਜੀਮੈਕਬਹੁਨਟੀਕਚੋਇ। ਨਨਕਰਾਮਨਾਮਨਮਗੁਨਗਾਈਅਹਿਹਰਿਦਗਗਨਿਰਮਲਜੋਇ॥੫॥ ਜੋਪੁ
 ਭਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ ਅੰਦਰਨਮੁਨਿਪਾਨੁਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ ਏਕਾਟੇਕਅਗਮਨਅਨਤ
 ਨਪੁਰੁਧਾਰਈ॥ ਲਗਾਰੀਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨਉਤਰਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਿਸੁਖੁਸਾਰਈ॥ ਨਨਕ
 ਨਮੁਨਿਪਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ ਕਰੇਸੁਚੇਗਾਮਨਿਦੁਖੀਗਣਤਲਾਹਿ॥ ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਗਲਿਆ
 ਪੇਲੇਦੁਲਾਇ। ਜਿਨਾਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸੁਦਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ। ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਈਸਭੁਕਮਾਇ॥
 ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਦੇਵਸਿਦੁਜੀਨਾਹਿਜਾਇ॥ ਨਨਕਸੁਖਅੰਦਰੁਏਪ੍ਰਭਕੀਮਨਰਜਾਇ॥੭॥ ਗੁਰਪੁਰਜਿ
 ਨਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭੁਏਨਿਹਾਲਿ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾਰਜਾਦੇਰਾਸਿ॥੮॥ ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਾਵ
 ਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ ਨਨਕਜਿਉਮਥਨਮਾਧਾਣੀਤਿਉਮਥੇਧਰਮਰਾਇ॥੯॥ ਨਮੁਪਿਆਇਨਸਾਜਨਸ
 ਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ ਨਨਕਧਰਮਮੈਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭੁਦਨੁਪੁਨੀਤਾ॥੧੦॥ ਖੁਭੁੜੀਆਕੁਥਾਇਮਿਠੀ
 ਲਗਾਇਕੁਮੰਤੀਆ॥ ਨਨਕਸੇਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗਿਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ ਸੁਤਨੇਸੁਖੀਸਦੀਨਜੋਰਤੇਸਹੁਆਪਣੇ
 ਪ੍ਰੇਮਦਿਛੋਹਾਧਣੀਸਉਅਠੇਪਹਰਲਦੀਨਿ॥੧੨॥ ਸੁਤਨੇਅਸਿਖਮਾਇਆਝੁਠੀਕਾਰਣੇ॥ ਨਨਕਸੇਜਗੀ
 ਨਿਜਿਰਸਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ ਮਿਠਾਹਿਸਨਾਪੇਖੁਭੁਲਣੇਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧਰਬਾ। ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿ
 ਆਨਨਕਮਨਿਤਨਿਛਾ॥੧੪॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਮੁਖਪੁਰਖੁਅਪਾਗ। ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇਨਕ

ਸੋਸਿਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਦੁਨੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟਨੀਇਕਸਸਿਓਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੁਨੀਭਵੀਨਾਨਕਾਵਹਣੁਲੁਨੀ
 ਵਡੀਜਾਇ॥੧੬॥ਤਿਹਟਕੇਬਾਜਾਹਸਉਦਾਕਰਨਵਣਜਾਗਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆਸੇਸਚਕੇਪਾ
 ਸਾਗ॥੧੭॥ਪੰਥਾਪੇਮਨਜਾਣਈਕੁਲੀਟਿਰੇਗਵਾਗ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੋਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧਾਗ॥੧੮॥
 ਮਾਇਆਮਨੁਹਨਵੀਸਰੋਮੰਗੋਦੰਮਾਦੀਆ॥ਸੋਪੁਭਚਿਤਿਨਾਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੀਆ॥੧੯॥ਤਿਚਰੁਮਲਿਨਬੁਨੀ
 ਵੇਜਿਚਰੁਆਪਿਕਿਪਾਣੁ॥ਸਬਦਅਖੁਟਬਾਬਾਨਾਨਕਾਖਾਹਿਖਰਚਧਨੁਮਾਲੁ॥੨੦॥ਖੰਭੁਦਿਕਾਵਣੇਜੇਲੁਗ
 ਪਿੰਨਾਸਾਵੀਤੋਲਿ॥ਤਿਨਿਜਨਾਈਆਪਣੈਲਹਾਸੁਸਜਣੁਦੋਲਿ॥੨੧॥ਸਜਣਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਸਾਹਾਦੈਸਾ
 ਹੁ॥ਜਿਸੁਪਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐਸੁਨਾਦਾਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਮੰਤ੍ਰਾਵਣੀ
 ਮਹਲਾ੫ ॥ਬਾਲਵਿਚਿਤਿਨਵਸਤੁਪਈਓਸਤੁਸੀਤੋਖੁਵੀਚਾਗੇ॥ਅੰਖਿਤਨਮੁਠਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸ
 ਕਾਸੁਰੁਸਅਧਾਗੇ॥ਜੇਕੋਖਾਵੇਜੇਕੋਬੁਝੈਤਿਸਕਾਹੇਇਉਧਾਗੇ॥ਏਹਵਸਤਤਜੀਨਾਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖਉਧਾ
 ਗੇ॥ਏਹਵਸਤਤਜੀਨਾਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖਉਰਧਾਗੇ॥ਤਮਸੀਸਾਰਚਰਣਲਗਿਤਹੀਐਸੁਨਾਨਕਬੁ
 ਹਮਪਸਾਗੇ॥੧॥ਸਲੋਕਮ॥੫ ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗਕੀਤੋਈ॥ਐਸਿਰੁਣਾਮਾਰੇਗੁਣਨਾਹੀ
 ਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓਈ॥ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੇ
 ਤਾਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥੧॥੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥
 ਗੁਨਕੋਬਿਰਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮਅਕਾਰਥਕੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭੁਜੁਹਰਿਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨਾ॥੧॥ਬਿ
 ਖਿਅਨਸਿਉਕਦੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨੋਹਿਉਦਾਸਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਭੁਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਾਮਕੀਟਾਸਾ॥੨॥ਤਰਸਾਪੋਇਓ
 ਹੀਗਯੋਲਯੋਜਰਾਤਨੁਜੀਤਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਭੁਜੁਹਰਿਮਨਾਅਥਿਧਜਤੋਹੀਤਾ॥੩॥ਬਿਰਧਭੁਯੋਸੁਖੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੁਚਿਓ
 ਅਲਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਨਰਬਾਵੇਰਕਿਉਨਬੁਝੈਭੁਗਵਨਾ॥੪॥ਧਨੁਦਾਰਸੀਪਤਸਕਲਜਿਨਅਪਨੀਕਹਿਮਾਨਾ॥ਇਨੋਮੇਕੁ
 ਸਿਰੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਨਾ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨੁਭੈਹਰਨਹਰਿਮਨਾਥਕੇਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਵਾਬਸਤਤਮ
 ਸਾਥਾ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਸਿਉਨੇਹਨਕੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵੇਰਅਥਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨਾ॥੭॥
 ॥ਤਨੁਧਨੁਸੀਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੋਮਨਾਸਿਮਰਤਕਹਿਨਰਾਮਾ॥੮॥ਸਤੁਸੁਖ
 ਦਾਤਾਰਾਮੁਹੋਵਸਰਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੋਮਨਾਤਿਹਸਿਮਰਤਗਾਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਾ
 ਤਪਾਈਐਤਿਹਭੁਜੁਰੋਤੈਮੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੋਮਨਾਅਥਿਧਪਾਟਤੋਹੀਤਾ॥੧੦॥ਪਾਚਤਤਕੋਤਨੁਰਚਿ
 ਓਜਨਹੁਚਤੁਰਚਜਾਨਾ॥ਜਿਹਤੋਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਵੀਨਤਾਹਿਮੇਮਾਨਾ॥੧੧॥ਪਾਇਓਇਮੇਹਰਿਜੁਬਸੇ

ਸੀਤਨਕਤਿਓਕਾਗਕੁਨਾਨਕਤਿਓਕੁਜਾਨਾਓਨਿਓਤਰਹਿਪਾਗ। ੧੨। ਸੁਖਦਖਜਿਹਪਰੇ
 ਓਲੋਕੁਓਹਓਕਾਗਕੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਸੁਓਰਤਕੁਗਦਾਨ। ੧੩। ਓਸਤਤਿਨਿਦਾਅਨਾਹਿਜਿ
 ਕੇਚਨਲੋਹਸਾਨਾਕੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਸੁਓਤਤਿਤੈਜਾਨ। ੧੪। ਹਰਖਸੋਗਜਕੇਨੀਬੋਰੀਮੀ
 ਸਾਨਾਕੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਸੁਓਤਤਿਤੈਜਾਨ। ੧੫। ਭੈਕਾਕੁਓਦੇਤਨਹਿਨਹਿਓਅਨਾਨਾ।
 ਕੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਹੀਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨ। ੧੬। ਜਿਹਬੀਖਾਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਬੋਰਾਗ।
 ਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਤਿਹਨਗਾਥੇਕੁਗਾ। ੧੭। ਜਿਹਆਇਆਮਤਤਜੀਸੁਭਤੇਭਾਇਓਓਦਾਜਾਕੁਨਾ
 ਕਸੁਨਰੇਅਨਾਤਿਹਪਟਿਬੁਹਮਨਿਦਾਜਾ। ੧੮। ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਓਮੇਤਜੀਕਰਤਾਰਾਪਛਨਾਕੁਨਾਨ
 ਦੁਹਮੁਕਤਨਗੁਇਹਮਨਸਾਚੀਆਨ। ੧੯। ਭੈਨਾਸਨਦੁਹਮਤਿਹਨਕਾਲਿਮੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾਨਿਸਿਦਿ
 ਜੋਨਾਨਕਭੁਜੇਸਛਲੋਹਤਿਦਿਕਾਨ। ੨੦। ਜਿਹਬਾਗਨਗੋਬਿੰਦੁਜੁਕਰਨਜਨਹੁਹਰਿਨਾਮਾਕੁ
 ਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅਨਾਪਹਰਿਨਜਮਕੇਧਾਨ। ੨੧। ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਆਤਤੈਲੋਕੁਓਹਓਕਾਗਕੁਨਾਨਕ
 ਪਨਤਰੇਅਓਰਨਲੇਤਓਧਾਗ। ੨੨। ਜਿਉਪੁਨਾਅਰਪੇਖਨਾਮੇਜੇਜਗਕਓਜਨਾਇਨੇਮੇਕਛ
 ਸਾਚਨੀਨਾਨਕਾਬਿਨੁਕੁਗਦਾਨ। ੨੩। ਨਿਸਾਦਿਨਾਆਇਆਕਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਭੋਲਤਨੀਤਾਕੋਦਨੇਮੇਨਾਨ
 ਕੋਕੋਓਨਾਗਇਣਜਿਹਚੀਤ। ੨੪। ਜੇਜੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਓਪਜੋਬਿਸੈਨੀਤਾਸਗਰਚਨਾਤੇਜੇਰਚੀ
 ਕੁਨਾਨਕਸੁਨਾਮੀਤ। ੨੫। ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੁਨਚੇਤਈਅਦਮਾਇਆਕੋਅਧਿਕੁਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਭਜ
 ਪਰਤਤਾਰਿਜਾਛਿਧ। ੨੬। ਜਿਉਸੁਖਕਓਚਹੇਸਦਾਸਰਛਰਾਮਕੀਲੇਹਾਕੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਅ
 ਦੁਰਲਭੁਗਨੁਖਦੇਹ। ੨੭। ਆਇਆਕਾਰਨਧਾਦਹੀਮੁਰਖਲੋਗਮਜਾਨਾਕੁਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹ
 ਰੇਕੁਜਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਗਨ। ੨੮। ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਅਹਿਨਿਸੁਭੇਰੁਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨਾਹਰਿਜਨਹ
 ਤਿਅਤਿਕੁਨੀਨਾਨਕਸਾਚੀਆਨ। ੨੯। ਏਕਕੁਗਤਕੁਗਦਾਨਾਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੋਨਾਹਿਮਨਿਜੋਸੇਸੁ
 ਰਿਸੁਆਨਾਨਕਾਓਨੇਤਾਰਿਤਨ। ੩੦। ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਓਰਾਓਰੈਤੇਅਓਰੈਕੁਈਗਚਿਤ
 ਦਤਰਹਿਓਓਗਓਓਨਾਨਕਛਾਸੀਗਲਿਖਈ। ੩੧। ਤੀਰਥਬਰਤਮਰਦਨਕਰਿਅਨਮੇਧਰੇ
 ਆਨਾਨਾਨਕਾਨਿਹਛਲਜਾਤੇਹੇਜਿਉਕਓਗਇਸਨਾਨ। ੩੨। ਅਨੁਆਇਆਮੋਛੀਧਿਗਹਿਓਬਿ
 ਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾਕੁਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਕੁਜਨਜੀਵਨਕਓਨੇਕਾਨ। ੩੩। ਪ੍ਰਾਨੀਗਾਨਚੇਤ

ਈਅਵਮਾਇਆਕੈਅਧਿਕਾਰਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਨਾਬਿਨੁਪਰਤਤਾਰਿਜਮਠਿਧਾ॥ ੩੪॥ ਸੁਖਸੁਖ
 ਮੇਬੁਧੀਗੀਭੁਏਦੁਖਮੇਜੀਗੀਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅਤਿਸੁਹਾਈਹੋਇ॥ ੩੫॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੁਗਮਤਠਿਰਿਠੀਅਟਿਓਨਜਮਕੋਤਾਸਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਨਿਰਭੇ
 ਪਾਏਬਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਜਤਨਬਹੁਤਮੇਕਰਿਗਰਿਓਮਿਟੈਨਮਨਕੋਆਨਾ॥ ਦੁਰਮਤਿਸਿਓਨਾਨਕਜਗ
 ਠਿਓਓਗਾਖਿਲੁਤੁਗਦਾਨਾ॥ ੩੭॥ ਬਾਣਜਾਆਨੀਅਰੁਬਿਰਧਾਨਿਤੀਨਾਮਦਸਬਾਜਾਨਾ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਨਾਬਿਨੁਬਾਸਕੁਹੀਆਨਾ॥ ੩੮॥ ਕਰਣੇਤੋਜਨਾਕੀਓਲੋਕੁਕੋਠਿਧਾਨ
 ਨਕਸਮਿਓਰਮਗਾਇਓਅਬਕਿਓਰੋਵਤਅਧਿ॥ ੩੯॥ ਅਨੁਮਾਇਆਯੋਗਿਰਹਿਓਨਿਕਸਤ
 ਰਿਨਾਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਤਾਚਿਤ੍ਰਜਿਓਛੁਤਨਾਹਿਨਭੀਤਾ॥ ੪੦॥ ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕਓਕੀਏਦੁਖ
 ਓਕੀਓਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਹਰਿਭੁਏਸੋਹੋਇ॥ ੪੧॥ ਸੁਆਮੀਕੋਓਗੀਹਜਿਓਸਦਾਸ
 ਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਾਇਹਬਿਸਹਰਿਭੁਜੋਇਕਮਨੁਇਕੋਚਿਤਾ॥ ੪੨॥ ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀ
 ਯਰਤੁਏਸਭੁਕੋਦਾਤਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਗਤਿਹੁਪੁਰਨੋਦਹਿਕਾਮਾ॥ ੪੩॥ ਸੁਠੇਅਨਕਹਾਰ
 ਏਜਹੁਪੁਨੈਜਿਓਜਾਨਾ॥ ਏਨਮੇਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਾਓਓਬਖਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਠਾਰਬੁਕੋਰਤੁਏਦੋਹਕੋ
 ਨਸੋਛੁਨਮੇਅੀਤਾ॥ ਜਿਹਪੁਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਾਤਿਹਜਗਜੀਤਾ॥ ੪੫॥ ਜਿਹਪੁਟਿਸਿਮਰਨ
 ਮਕੋਓਨਕੁਕਤਾਜਾਨਾ॥ ਓਹਨਰਹਰਿਅਤਿਰਨਹੀਨਾਨਕਸਾਹੀਆਨਾ॥ ੪੬॥ ਜਿਠਕੀਪਓਪਗਰੁਗਾ
 ਗੈਨੈਨਜੋਤਿਓਹੀਨਾ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਾਇਹਗਤਿਭੁਈਤਓਨਹਰਿਠਸਲੀਨਾ॥ ੪੭॥ ਜਿਨਕਰਿਏਖਿਓ
 ਜਗਤਮੇਕੋਕਾਹੁਕੋਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਰੁਹਰਿਭੁਗਤਿਹੈਤਿਹਠਾਖਤਾਨਾਮਾਹੀ॥ ੪੮॥ ਜਗਰਚਨਾ
 ਸਭੁਸੁਠਹੀਜਾਨਲੇਹਰੇਹੀਤਾ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਾਬਿਰੁਨਾਰੋਏਜਿਓਬਾਰੁਕੀਭੀਤਾ॥ ੪੯॥ ਠਾਅਗਾਇਓਗਾ
 ਵਨਗਾਇਓਜਾਕੋਬਹੁਪਰਦਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਬਿਰੁਕਿਛੁਨਹੀਸੁਪਨੈਜਿਓਸਿਸਾਰਾ॥ ੫੦॥ ਚਿਤਾਤ
 ਕੀਕੀਜੀਅੰਜੋਅਨੁਹੀਹੋਇ॥ ਏਹਆਰਗਸਿਜਾਠਕੋਨਾਨਕਾਬਿਰੁਨਹੀਕੋਇ॥ ੫੧॥ ਜੋਓਮੇ
 ਜੋਬਿਨਸੋਏਪਰੈਅਜੁਕੋਕਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਾਹਰਿਭੁਜਗਾਇਲੈਛੁਡਿਸਕਲਜੈਗਲਾ॥ ੫੨॥ ਅਗਸ

ਖਾਸਤੁਤਾਜਿਗਏਕੋਊਨਾਨਿਬਾਰਿਓਜਾਥਾਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਭਿਖਤਿਅਹਿਓਦੇਕਰਪੁਨਾਥਾ॥੫੩॥
ਬਲੁਟਾਟਿਓਬਿਸਨਪਾਤਿਓਰਹਿਓਕਛੁਓਪਾਇਕਾਰਿਨਾਨਕਾਅਬਓਟਹਰਿਗਜਾਜਿਓਹੋਇਸਹਾਇ
॥੫੩॥ਬਲੁਟੋਓਬਿਸਨਛੁਟੇਸਭਾਕੋਛੁਟੋਤਓਪਾਇਨਾਨਕਸਭਾਕਿਛੁਤੁਅਰੇਹਾਬੋਮੇਤੁਮਹੀਹੋਇ
ਜਹਾਇ॥੫੪॥ਰਾਮਨਾਮਓਰਮੇਗਾਰਿਓਜਕੋਸਾਮਨਹੀਕੋਇਜਿਹਾਸਿਅਚਤਸਿਕਟੀਮਦੇਵਰਸੁ
ਤਿਗਰੋਹੋਇ॥੫੫॥ਸਿਰਕੀਪਿਓਪਗਰੁਗਮਰੋਨੇਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨਾਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਗਤਿਭਈਤਓ
ਨਹਰਿਰਸਲੀਨਾ॥੫੬॥ਨਿਜਕਾਰਿਦੇਪਿਓਜਗਤੋਕੋਕਾਹੁਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਾਬਿਰਹਾਰਿਭਗਤਿਓਤਿ
ਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੫੭॥ਜਗਰਚਨਾਸਕੁਤੁਹੋਜਾਨਿਲੋਹਰੇਮੀਤਾਕਹੁਨਾਨਕਾਬਿਰਨਾਰੋਹੋਜਿਓ
ਬਾਰਕੀਭੀਤਾ॥੫੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਓਕੇ॥ ੧ਕਬੀ
ਰਮੇਰੀਸਿਅਰਨੀਰਸਨਓਪਾਰਿਥਾਮਾਅਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸਾਖੀਸਾਮਾ॥੧੧ਕਬੀਰ
ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਓਜਕੁਕੋਹਸਨੇਹਾਗੁਬਾਇਹਈਇਸਜਾਤਿਕਓਜਹਜਪਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੨੧ਕ
ਬੀਰਭਗਮਗਕਿਆਕਹਹਿਕਹਾਡਲਾਏਹਿਜੀਓਸਰਬਜੁਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਜੁਪੀਓ॥੩੧ਕ
ਬੀਰਕੀਚਨਕੋਕੀਡਲਬੁਨੇਓਪਰਲਲਜਕਓਦੀਸਹਿਦਾਪੈਕਾਨਸਿਓਜਿਨਾਮਨਾਹੀਨਾਓ॥੪੧ਕ
ਬੀਰਮੇਸਾਏਕੋਆਪੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕਹੋਇਨਿਰਭੇਹੋਇਕੋਗੁਨਰਦੈਜਤਪੇਖਓਤਤਸੋਇ॥੫੧ਕ
ਬੀਰਜਾਦਿਨਾਓਮਾਪਾਛੁਕੁਇਆਅਨੰਦਾਸੋਹਿਮਿਓਓਭੁਆਪਨਾਸਿਰੀਭੁਜਹਕੋਬੀਦਾ॥੬੧
ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਾਭੁਰੇਹਮਤਜਕੁਲੋਸਕੁਕੋਇਜਿਨਾਮੇਸਾਕਰਬੁਝਿਆਹੀਤਹਮਾਠਾਜੋਇ॥੭੧ਕ
ਬੀਰਆਈਮੁਖਹਿਪਾਰਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਜਾਹਮਥੇਗੁਰਾਅਪਨੇਓਨਕੀਨੋਆਦੇਸਾ॥੮੧ਕਬੀ
ਰਜੋਈਮਾਰੀਅੇਜਿਹਾਮੇਜਖਹੋਇਭੁਲੋਕੁਲੋਸਕੁਕੋਕੋਭੁਗਨਮੀਨੋਕੋਇ॥੯੧ਕਬੀਰਗਤੀਹੋ
ਦਯਕਾਹੀਆਕਾਰੇਓਭੇਜਤਾਏਛਾਹੋਓਤਿਪਾਦਤੇਜਿਜਾਨਿਆਰੇਭੁਗਦੀਤਾ॥੧੦੧ਕਬੀਰਚੰਦਨ
ਕਾਬੀਰਦਭੁਲਾਖੋਕੋਓਛਕਪਲਾਸਾਓਇਭੀਚੰਦਨਹੋਇਰੇਬਸੇਜਚੰਦਨਚੋਸਿਸਾ॥੧੧੧ਕਬੀ

ਰਬਾਸਬਡਾਈਬਾਡੀਆਇਉਮਤਰੁਬਹੁਕੋਇ।ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੈਬਸੈਬਾਂਸੁਸਠੀਧੁਨੇਹੋਇ॥੧੨॥ਕਬੀਰ
 ਦੀਨਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਣੀਸਾਬਾ।ਪਾਇਕੁਹਾਡੁਆਰਿਆਗਾਛਲਾਅਪਨੇਗਾਬੀ॥੧੩॥ਕ
 ਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਠਿਉਤਕਰਾਛਿਟਾਇ।ਇਕਰਾਅਸਨੇਹੀਬਾਛਾਉਜਹਮੈਰੋਕੁਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰ
 ਸਿਤਨਕੀਨੁਗੀਆਰੁਲੀਭੁਫਕਸਤੀਗਾਉ।ਆਗਾਛਲਗਉਤਿਹਧਉਚਹਗਜਿਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥
 ਕਬੀਰਸਿਤਾਏਕਿਆਰੋਈਮੈਜੋਅਪੁਨੇਗੀਹਿਜਾਇ।ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਪਰੇਜੁਹਾਏਗਾਇਬਿਕਾਇ॥੧੬॥
 ਕਬੀਰਸਾਕਤਮੈਸਾਹੇਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ।ਕੋਨੇਬੈਠੇਘਾਈਮੈਪਰਹਾਏਹੋਇਨਿਧਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰ
 ਇਆਰੁਲਨੀਪਦਨੁਕੋਲਨਹਾਰਾ।ਸਿਤਹਮਖਨਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਮੈਸਿਜਾਗ॥੧੮॥ਕਬੀਰ
 ਅਰੋਲਨੀਪਦਨਵੇਹੋਹਿਧਧਾਰਾ।ਜਿਨਬਿਲੋਇਆਤਿਨਖਾਇਆਅਵਗਬਿਬੋਦਨਹਾਰਾ॥੧੯॥
 ਕਬੀਰਆਇਆਚੋਰਟੀ।ਸਿਉਸਿਲਾਏਹਾਟਿ।ਏਕਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈਜਿਨਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ
 ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖਨਏਹਜਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਾ।ਜੋਚਿਤਗਖਹਏਕਸਿਉਤੇਜੁਖ
 ਪਾਵਹਾਹੀਤਾ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਨੇਤੇਜਗੁਰਮੈਰਾਮਨਅਨੰਦਾ।ਅਰਨੇਹੀਤੇਪਾ
 ਈਮੈਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨੨॥ਗਾਮਪਦਰਬਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਹੀਰਿਨਖੋਲਾ।ਨਹੀ
 ਪਟਦੰਨਹੀਪਾਰਖੁਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਕਾਰਿ
 ਜਾਕੋਰਾਕੁਰਗਾਮਪਤਿਤਗਜੇਰੁਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੈਕਾਮ॥੨੪॥
 ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਾਇਕਾਸਿਉਕੀਏਆਨੰਦਾਬਿਧਾਜਾਇ।ਭਾਵੈਲਾਬੇਕੇਸਕਰੁਭਾਵੈ
 ਰਹਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗਕਾਜਲਕੀਕੋਰਹੀਅਧਿਪਰੇਤਿਸਾਅਗਿ।ਹ
 ਉਬਾਇਗਰੀਤਿਨਕਉਪੇਸਜਨੀਕਸਜਾਇ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇ
 ਉਬਹਾਠੀ।ਨਰੋਪਾਵਹੁਤੇਗਾਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕੋਰੋਰੇ॥੨੭॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੋਮ
 ਕਾਣਾਇ।ਕੋਸਿਗਤਿਕਾਰਿਜਾਪਕੀਕੋਹਰਿਕੋਰਨਗਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗ

ਮੁਖਮਹਿਬੀਨਜਾਨਿਅੰਕੋਇ। ਐਸੇਮਰਨੇਜੇਮਰੇਧਰੁਰਿਨਮਰਨਹੋਇ॥ ੨੯॥ ਕਥੀਰਮਾ
 ਸੰਜਨਮਦਲੰਧੁਰੇਇਨਧਰੇਧਾਰਾ। ਨਿਉਦਲਛਲਪਾਕੇਬੁਦਿਗਿਰਗਿਧਰੁਰਿਨਲਾਗ
 ਹਿਤੁਗਿ॥ ੩੦॥ ਕਥੀਰਤੁਹੀਕਥੀਰਤੁਤੇਰਨਉਕਥੀਗਾ। ਰਾਮਰਤਨਤਧਪਾਈਐਨਉਪਰਲੇ
 ਤਜਹਿਸਰੀਗੁ॥ ੩੧॥ ਕਥੀਰਧੰਧੁਕਥੀਐਤੁਮਰਕਹਿਓਨਹੋਇ। ਕਰਮਕਰੀਮਨਕਰਿਰੇ
 ਮੇਟਿਨਸਾਕੋਵੇਇ॥ ੩੨॥ ਕਥੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਸ੍ਰੁਠਾਟਿਕੋਨਕੋਇ। ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੋਜੇਮ
 ਰਿਜੀਵਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਥੀਰਉਜਲਪਹਿਰਗਿਕੰਧਰੋਪਾਨਸੁਪਾਗੀਧਾਗਿ। ਏਕਸਗਰਿਕੋਨਮ
 ਧਿਨਧਾਪੇਜਮਪੁਰਿਜਾਗਿ॥ ੩੪॥ ਕਥੀਰਥੇਜਨਰਜਗਛੁਦੇਛੋਕਰਜਗਾਹੁਏਹੁਏਤਹਿਗ
 ਏਰੁਥੇਜਿਨਿਮਿਰਿਭਾਰਾ॥ ੩੫॥ ਕਥੀਰਗਭੁਜਰੇਜਿਉਲਾਕਰੀਕੇਸਜਰੇਜਿਉਪਾਸੁ। ਇਹੁਜ
 ਗੁਜਰਤਾਦੇਖਕੋਭਇਓਕਥੀਰਉਦਾਸ॥ ੩੬॥ ਕਥੀਰਗਰਧਨਕੀਜੀਐਰਾਮਲਪੋਟੇਗਭੁ॥
 ਪੇਦਰਉਪਰਛੁਤਰਤੇਛੁਨਿਪਰਜੀਗਭੁ॥ ੩੭॥ ਕਥੀਰਗਰਧਨਕੀਜੀਐਉਰਾਦੇਖਅਵਸ
 ॥ ਆਜਕਾਲਭੁਇਲੇਟਣਉਪਰਜਐਪਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਥੀਰਗਰਧਨਕੀਜੀਐਰਕਿਨਹਸੀਐਕੋ
 ਇ। ਅਜਹੁਸੁਨਉਸਮੁੰਦਮਹਿਕਿਅਜਨਉਕਿਅਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਥੀਰਗਰਧਨਕੀਜੀ
 ਐਦੇਹੀਦੇਖਸੁਰੰਗਾ। ਆਜਕਾਲਤਜਨਗੋਜਿਉਕੰਧਰੁਗੀਭੁਯੰਗਾ॥ ੪੦॥ ਕਥੀਰਲੁ
 ਟਨਪੇਤਲੁਟਲੇਗਮਨਾਮਹੇਲੁਟਾ। ਛਿਰਪਾਛੇਪਛੁਤਾਹਿਗੋਪਾਨਜਾਹਗੋਛੁਟਿ॥ ੪੧॥ ਕਥੀ
 ਰਐਸਕੋਈਨਜਨਮਿਉਅਪਨੇਪਰਲਾਦੇਆਗਿ। ਪਾਂਭਉਲਰਕਾਜਾਗਿਕੋਰਹੇਰਾਮਲਿਵਲ
 ਗਿ॥ ੪੨॥ ਕੋਪੈਲਰਕਾਥੇਠਈਲਰਕੀਥੇਕੋਵੇਇ। ਸਾਧੁਕੋਰੇਈਰਾਮਿਉਹਰਿਸੀਗਿਧਨ
 ਜਕਰੇਇ॥ ੪੩॥ ਕਥੀਰਇਹਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਾਰਹਿਜਾਇ। ਪਾਛੈਭੋਗਜੁਭੋਗਦੇਤਿਨਕੋਗ
 ਲੇਖਾਗਿ॥ ੪੪॥ ਕਥੀਰਮੇਜਾਨਿਉਪਹਿਧੇਭੁਲੇਪਹਿਧੇਮਿਉਭੁਲਜੇਗਾ। ਭੁਗਤਨਛੁਤਉਰ
 ਮਕੀਭਾਵੈਨਿਉਲੇਗਾ॥ ੪੫॥ ਕਥੀਰਲੇਗੁਕਿਨਿਦੈਧਪੁਨਾਜਿਹਮਨਨਾਹੀਗਿਅਨੁ॥

ਰਾਮਕਈਰਾਹਵਰੇਅਦਰਤਜੇਸਭੁਕਾਮ॥ ੪੬॥ ਕਈਰਪਹਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੇਚਹੁਦਿਸਲਾ
 ਗੀਅਗਾ॥ ਖਿਥਾਜਲਕੋਇਲਾਭੁਈਤਗੋਅੰਚਲਗਾ॥ ੪੭॥ ਕਈਗਖਿਥਾਜਲਕੋਇਲਾ
 ਭੁਈਖਾਪਰਭੁਟਮਭੁਟਾ॥ ਜੇਗੀਬਪੁਸ਼ਪੇਲਿਓਆਸਨਗੀਬਿਭੁਤਾ॥ ੪੮॥ ਕਈਰਬੇਰੇਜਲਿ
 ਫੁਲੀਫੁੰਦਰਮੇਲਿਓਜਲਾ॥ ਇਹੋਟਪੋਨਨਫੁਟਸਹਿਛਿਰਿਕਰਿਸਮੰਦਸਮਾਲਿ॥ ੪੯॥ ਕ
 ਈਰਸਮੰਦਨਫੁੰਡੀਮੈਜਓਅਤਖਾਰੋਹੋਇ॥ ਪੈਖਰਪੇਖਰਛੁਰਤੇਭੁਲੇਨਕਹਿਪੈਵੇਇ॥ ੫੦॥
 ਕਈਗਨਿਗੋਸਾਏਬਹਿਗਾਏਥਾਪੀਨਾਗੀਕੋਇ॥ ਦੀਨਗਗੀਬੀਆਪਨੀਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ ੫
 ੧॥ ਕਈਰਏਸੋਨਕੀਕੁਕਰਭੁਲੀਸਾਕਤਕੀਬੁਗੀਮਾਇ॥ ਓਹੁਸੁਨੈਨਿਤੁਹਗਿਨਾਮਜਸੁਓਪਾਪ
 ਧਿਸਾਹਨਜਾਇ॥ ੫੨॥ ਕਈਰਹਰਨਦੁਬਲਾਇਹੁਗੀਆਰਤਾਲਾ॥ ਲਾਖਮਹੋਗੀਏਕੀ
 ਓਵੇਤਾਧਿਓਕਾਲਾ॥ ੫੩॥ ਕਈਰਗੀਗਾਂਤੀਰਜਪਰਕਰਹਿਪੀਦਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰਾ॥ ਧਿਨ
 ਹਰਿਭੁਗਤਨਮੁਕਤੇਹੋਇਏਕਹਿਰਮੇਕਈਗਾ॥ ੫੪॥ ਕਈਰਮਨੁਨਿਰਮਲਭਇਅਜੇਸਾ
 ਗੰਗਾਨੀਰਾ॥ ਪਾਛੇਲਗੋਹਰਿਛਿਰੇਕਹਤਿਕਈਰਕਈਗਾ॥ ੫੫॥ ਕਈਰਹਰਦੀਪੀਅਗੀਭੁਨ
 ਉਜਰਭਾਇ॥ ਰਾਮਸਨੇਹੀਭੁਓਮਿਲੇਦੇਨਓਧਰਨਗਾਇ॥ ੫੬॥ ਕਈਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁ
 ਰੋਚੁਨਚਿਹਨੁਨਰਗਾਇ॥ ਧਾਲਿਹਾਗੀਇਹੋਪ੍ਰੀਤਕਉਨਿਹਜਾਤਿਬਨਕਲਜਾਇ॥ ੫੭॥ ਕਈ
 ਰਮੁਕਤਦੁਆਰਾਸੰਕੁਰਾਈਦਸਏਭਾਇ॥ ਮਨੁਭਉਮੋਗਲੁਹੋਇਰਹਿਓਨਿਕਸਕਿਓਕੈਜਾਇ
 ॥ ਅਸਾਸਤਿਗੁਜੇਮਿਲੇਤੁਠਾਕੋਪਸਾਉ॥ ਮੁਕਤਦੁਆਰਾਮੇਕਲਾਸਹਜੇਮਾਦਉਜਾਉ॥ ੫੮
 ਮ॥ ੫੯॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਜੋਇਸਜਾਇ॥ ਹਉਮੈਮਨਅਸਥਲੁਹੋਵਿ
 ਉਕਰਿਦਿਓਦੇਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅੈਹਉਮੈਗਈਜੋਤਹੀਸਭੁਆਇ॥ ਏਹੋਜੀਉਸਦ
 ਮੁਕਤਿਪੈਸਹਜੇਗਹਿਆਸਮਾਇ॥ ੬੦॥ ਕਈਰਨਾਮੇਹਿਛੁਨਨਛਪਗੀਨਾਮੇਹਿਘਰਨਹੀ
 ਗਾਉ॥ ਮਤਹਰਿਪੁਛੇਕਉਨਹੈਮੋਰੇਜਤਨਨਾਉ॥ ੬੦॥ ਕਈਰਮੁਹਿਮਰਨੇਕਾਚਉਹੈਮਰਉ

ਤਹਿਰੇ ਦੁਆਰਾ ਮਤ ਹਰਿ ਪੁਰੇ ਕਉ ਨਹੈ ਪਰ ਹਮ ਰੇ ਧਾਰਾ ॥ ੬੧ ॥ ਕਈ ਰਨ ਹਮ ਕੀ ਆਨ
 ਕਰਹਿ ਗੋਨਾ ਕਰਿ ਸਵੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਵਿਅੰਜਨ ਉ ਵਿਅੰਗ ਰਿਕੀ ਆਉ ਏ ਉ ਕਈ ਰੁ ਕਈ ਗੁ ॥
 ੬੨ ॥ ਕਈ ਰਸੁ ਪਨੇਰੁ ਧਰਨ੍ਹਾ ਏ ਕੈ ਜਿਹ ਮੁਖ ਨਿਕ ਸੈਰਾ ਆ ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਰ
 ਆ ॥ ੬੩ ॥ ਕਈ ਰਮਾ ਟੀਕੇ ਹਮ ਪੁਤਰੇ ਮਾਨ ਸਰਾ ਧਿ ਓਨਾ ਉ ॥ ਰਾਗ ਦਿ ਦਸ ਕੇ ਪਾਗੁ ਨੇ ਬਡ
 ਬਡ ਰੁਪ ਹਠਾਉ ॥ ਕਈ ਰਮਾ ਟੀਕੇ ਰਿਕੈ ਘਾਲਿ ਆ ਆ ਪੀਸਾ ਏ ਪੀਸਾ ਏ ॥ ਤੇ ਸਾਹਧਾ
 ਤਨ ਪੁਛੀ ਐ ਕਧ ਹਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ੬੪ ॥ ਮ ੬੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਾਦੀ ਰਿਕੈ ਰਾਖਿ ਆ ਸੇ ਸਹੁ ਨਦ
 ਰਿਕੈ ਰੇ ਏ ॥ ਆਪੋ ਪੀਸੈ ਆਪੋ ਘਸੈ ਆਪੋ ਗੀਲਾ ਏ ਲਏ ਏ ॥ ਏਹ ਪਿਰ ਮਾਪਿ ਆਲਾਖਸ
 ਮਕਾਜੇ ਭਾਵੇ ਤੇ ਰੇ ਏ ॥ ੬੫ ॥ ਕਈ ਰਨਿ ਹਰ ਰਮਾ ਦੁਤ ਨਾ ਤਿ ਅਹੁ ਰਟੈ ਨਾਗੀ ਕੇ ਏ ॥ ਸੇਰ
 ਰੁਕੇ ਸਾਛੇ ਭੀ ਐ ਜੇ ਰੁ ਮੇ ਸਾਹੇ ਏ ॥ ੬੬ ॥ ਕਈ ਰਨੁ ਧਾਥਾ ਪੇਉ ਧਰਿ ਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਿ ਸੁਧ
 ਵਿਆਜ ਧਰੇ ਧਿ ਓ ਧੇ ਨਾਜ ਰਜ ਰਾਤ ਧਉ ਤਰ ਪਾਗਿ ਉਹ ਉ ਛਰਕਿ ॥ ੬੭ ॥ ਕਈ ਰਪਾ ਪੀਭੁਗਾ ਤਿ
 ਨਤਾਵਈ ਹਰਿ ਪੁਜਾਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦ ਨ ਪਰ ਹਰੇ ਨਹ ਧਿ ਕੀ ਪਤ ਜਾਇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਈ ਰ
 ਧੈਰੁ ਮੁਆਰੇ ਗੀ ਮੁਆਰੁ ਮੁਆਰੁ ਸੁਸੰਸਾਗ ॥ ਏਕ ਕਈ ਰਨਾ ਮੁਆਰਿ ਨਾਗੀ ਰੇਵ ਨਾਗੁ ॥ ੬੯ ॥
 ਕਈ ਰਰ ਮਨ ਪਿਆ ਏ ਓ ਮੇਟੀ ਲਾਗੀ ਧੇ ਗਿ ॥ ਕਾਇ ਆਹੰ ਭੀ ਕਾਠ ਕੀ ਨਾਓ ਹਰੇ ਧੇ ਹੇ ਗਿ ॥ ੭੦ ॥
 ॥ ਕਈ ਰ ਐ ਸੀ ਹੇ ਏ ਪਰੀ ਮਨ ਕੇ ਭਾਵੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰਨੇ ਤੇ ਵਿਆਤੁ ਰਪ ਨਾਜ ਉਧਾਸਿ ਪਉਰਾ
 ਲੀਨਾ ॥ ੭੧ ॥ ਕਈ ਰਰ ਸਕੇ ਗਾਠੇ ਰੁਸੀ ਐ ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀ ਐ ਰੇ ਏ ॥ ਅਵਗੁਨੀ ਆਰੇ ਮਾਨ ਸ
 ਕੁਲੇ ਨ ਕਹਿ ਰੇ ਕੇ ਏ ॥ ੭੨ ॥ ਕਈ ਰਗਾ ਗਾਰਨ ਲਚਰੀ ਆਜ ਕਾਲ ਜੈ ਰੇ ਟੁਟਿ ॥ ਗੁਰਜਨ
 ਰੇਤ ਹਿ ਆਪ ਨਾ ਅਪ ਮਾਝੁ ਲੀਨ ਹਿ ਗੇ ਲੁਟਿ ॥ ੭੩ ॥ ਕਈ ਰ ਕੁਕਰ ਰਾਮ ਕੇ ਮੁਤੀ ਆ ਮੇਰੇ ਨ
 ਉ ॥ ਗਾਲੇ ਮਾਰੇ ਜੇਦਰੀ ਜਹਿ ਧਿ ਰੇ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ੭੪ ॥ ਕਈ ਰਜ ਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਧਿ ਆਇ ਖਲ
 ਦੁਲੇ ਏ ॥ ਹਿਰਦੇ ਰਮਨ ਰੇਤ ਹੀ ਏਹ ਜਪਨੀ ਵਿਅੰਗੇ ਏ ॥ ੭੫ ॥ ਕਈ ਰਧਿ ਰਹੁ ਭੁਜੰਗ

ਮੁਮਨਥਸੈਮਤਿਨਮਾਨੈਵੇਇ। ਰਾਅਥਿਓਗੀਨਾਜੀਮੈਜੀਮੈਤਾਥਉਰਾਹੇਇ॥ ੭੭॥ ਕਥੀਰਪਾਰਸਦੇ
 ਵਨੈਤਿਨੈਹੋਏਕਸੁਗੀਧਾ। ਤਿਹਮਿਲਤੇਉਤਮਭੁਏਲੇਹਕਠਨਿਰਗੀਧਾ॥ ੭੮॥ ਕਥੀਰਜਨਮਵਓਗ
 ਬਰਾਹੇਉਨਹੀਸਾਹਿਅਜਾਇ। ਏਕਜੁਸਾਪੁਮੇਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨਲੀਅਮਚਿਲਲਾਇ॥ ੭੯॥ ਕਥੀ
 ਰਥੈਦਕਹੋਹਓਭੀਬੁਲਦਾਭੁਮੇਰੇਦਸਾ। ਇਹਤਓਥਸਤਗਪਾਲਕੀਜਥੁਵੈਲੇਇਖਸਿ॥ ੮੦॥
 ਕਥੀਰਨਓਥਤਅਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹੁਜਾਇ। ਨਦੀਨਾਦਸੰਜੇਗਜਿਓਥਹਿਨਮਿਲੇਹੋਆ
 ਇ॥ ੮੧॥ ਕਥੀਰਸਾਤੁਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਓਥਨਗਇ। ਬਸੁਪਾਕਾਗਦੁਜਓਕਰ
 ਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਿਨੁਜਾਇ॥ ੮੨॥ ਕਥੀਰਜਾਤੁਜਲਾਹਾਕਿਅਕਰੋਹਿਰਦੇਥਸੇਗਪਾਲਾਥ
 ਥੀਰਮਈਆਕੀਠਮਿਲੁਕੁਕਹਿਸਰਥਜੰਜਲਾ॥ ੮੩॥ ਕਥੀਰਅਸਾਕੋਨਹੀਇਹੁਤੁਨਦੇਵੈ
 ਨਗਇ। ਪੀਚਓਲਰਕੇਮਾਰਿਕੈਰਹੋਗਮਲਿਓਲਾਇ॥ ੮੪॥ ਕਥੀਰਅਸਾਕੋਨਹੀਮਦਿਹੁਰੇ
 ਵੈਛੁਕਿ। ਅਪਾਲੇਕਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਥੀਰਕੁਕਿ॥ ੮੫॥ ਕਥੀਰਸਤੀਪਕਾਰਹਿਹਰੁਸ਼ੀਸੁ
 ਨੋਥੀਰਮਸਾਨਾ। ਲੇਗਸਥਾਇਅਚਲਗਇਅਹਮਤੁਮਕਾਖੁਨਿਦਨਾ॥ ੮੬॥ ਕਥੀਰਮਨੁ
 ਪਖੀਭੁਇਆਓਭਿਓਭਿਦਹਰਿਸਿਜਾਇ। ਜੇਜੇਸੀਸੰਗਤਮਿਲੇਸੈਤੈਸੇਛਲੁਖਾਇ॥ ੮੭॥ ਕ
 ਥੀਰਜਾਥਓਥੇਜਤੇਪਾਇਓਸੇਈਠਓਗ। ਸੇਈਠਿਰਕੈਭੁਭੁਇਆਜਾਕਓਕਹਤਅਓਗ॥ ੮੮॥
 ਕਥੀਰਮਾਰੀਮਰਓਕੁਸੰਗਕੀਕੇਲੇਨਿਕਟਿਜਥੇਗ। ਓਹਸੁਲੇਓਹਚੀਰੀਅਸਾਕਤਸੰਗਨਹੋਗਿ॥
 ੮੯॥ ਕਥੀਰਭਾਰਪਾਈਮਿਰਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੇਧਾਰਾ। ਅਪਨੇਭਾਰਨਾਭਰੇਆਗੇਅਓਘਟਘਾ
 ਟਾ॥ ੯੦॥ ਕਥੀਰਥਨਕੀਦਾਧੀਲਾਕਹੀਠਧੀਕਰੇਪਕਾਗ। ਮਤਿਥਸਿਪਰਓਲਹਾਰਕੈਜਾਰੇਦੁ
 ਜੀਧਾਗ॥ ੯੧॥ ਕਥੀਰਏਕਮਰੰਤੇਦੁਇਮੁਏਦੁਇਮਰੰਤੇਹਰਗ। ਨਾਹਿਅੰਤੁਹਫੁਹਮੁਏਦੁ
 ਰਿਪੁਰਥਦੁਇਨਾਗਿ॥ ੯੨॥ ਕਥੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਦੁਰਿਕਮਾਕਹੰਨਪਾਇਆਠਓਗ। ਨਿਲ
 ਰਿਕਾਨਮਨਚੇਤਿਓਕਹੁਲਾਨੇਅਓਗ॥ ੯੩॥ ਕਥੀਰਸੰਗਤਕਰੀਅਸਾਪਕੀਅੰਤਕਰੋਨਿਰ

ਧਾਗਾ ਸਥਤ ਸੰਗਿ ਨੀਰੀ ਮੇਜ ਏਹੇ ਹੀ ਬਿਧਾ ॥੨੪॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਾਹਿ ਚੇ ਤਿਓ ਜਾਨੇ ਜਗ
 ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਨ ਚੇ ਤਿਓ ਬਾਰੇ ਹਿਨ ਮੇ ਆਇ ॥੨੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾ
 ਸਾ ਕਰੀ ਐਰਾ ਮਕੀ ਅਵਰੇ ਆਨ ਨਿਰਾਮਾ ਨ ਭਵਿ ਪਰਹਿਤੇ ਮਾਨ ਦੀ ਜੇਹ ਹਿਨ ਮ ਉਦਾਸਾ ॥੨੬॥
 ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਧਾ ਧਰੁ ਤੇ ਕੀਏ ਕੇ ਸੇਵੀ ਓਨੀ ਤ੍ਰਿ ॥ ਚਾਲੇ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਧੀਰੇ ਅਟਕਿ ਓਹੀ
 ਤ੍ਰਿ ॥੨੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਧਧੁਰਾ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਜਉ ਰਾਮ ਨ ਧਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਤਾਲੀ ਪਗੁ
 ਪਰਓ ਸੇਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੨੮॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਹਿ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿਹਾਰੇ ਤਾਰ
 ਸਾ ਬਿਗਨੀ ਰਾਖੇ ਤੇ ਖਾਇ ਆਪ ਹਿ ਕਾ ਖੇਤ੍ਰ ॥੨੯॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਵੀ ਸੰਗਤ ਕਉ ਉਨ ਉਵੀ ਕੁਸੀ
 ਖਾਓ ॥ ਜੇ ਨਹਾਰ ਸੇਹੇ ਏਹੇ ਸਾ ਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਓ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤ ਸਾਧਵੀ ਦਿਨ ਦਿ
 ਨ ਦੁਨ ਹੇਤਾ ॥ ਸਾ ਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਧਰੀ ਪੇਏ ਹੇ ਦਿਨ ਸੇਤਾ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਮਨ ਮੁਠਿ ਆਨ ਹੀ ਕੇ ਸਮੁ
 ਰੁਏ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀ ਆਸੁ ਮਨ ਕੀ ਆਸੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜਾਇ ॥੧੦੨॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡੀ
 ਐਤਨੁ ਪਨ ਜਾਇ ਤਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਧੋਇ ਆਰਾਮ ਹਿ ਨਾ ਮਿਸ ਮਾਉ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀ
 ਰ ਜੇ ਅਨੰਤ ਦੁਨਾਵ ਤੇ ਟੂਟ ਗਈ ਸਭ ਤਾਗ ॥ ਜੀਤਿ ਧਿਰ ਰਾ ਕਿ ਆ ਕਰੇ ਚਲੇ ਬਨਾਵਨ ਗਾਗ ॥
 ੧੦੪॥ ਕਬੀਰ ਮਾਈ ਮੁੰਡੁ ਉਤਿ ਸਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਕੁਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਤੁਧੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇ
 ਲੇਰੀ ਏਧ ਗਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕੀ ਏਰਾ ਖੇਤੁ ਲੇਟੁ ਗਾਇ ॥ ਪਰਗਟੁ ਭੋਏ ਨਿਦ
 ਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੇ ਪਾਲਿਓ ਧਰੁ ਤੁਕੁ
 ਟਿਆ ॥ ਪੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ॥ ਏਰਾ ਏ ਆ ਕੁਈ ਰਹਿ ਆਨ ਧੀ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿ
 ਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੇ ਰਾਤ ਨ ਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਨ ਹੋਇ ਕੇ ਉਤਰੇ ਜਾਏ ਅਪਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੮॥
 ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛੁਡਿ ਕੇ ਐਹੇ ਗਾਏ ਨਾਗਿ ॥ ਗਯਹੀ ਹੋਇ ਕੇ ਅਉਤਰੇ ਕੁਰਮੁ ਸਹੇ
 ਮਨ ਰਾਗਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਪਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਗੀਉ

ਅਗੇ
6

ਪਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੇਤਠਾਹਰਿਨਾਗਿ॥੧੧੦॥ਕਈਰਸੇਈਮੁਖਪੰਨਹੈਮੁਖਕਰੀਮੇਰਆਦੇਗੀਕਿਸ
ਕੀਧਾਪੁਰੀਪਦਿਤ੍ਰੇਇਗੋਰਾਮੁ॥੧੧੧॥ਕਈਰਸੇਈਕਲਤੁਲੀਜਾਕਲਗਰਿਕਾਦੁਸਾਜਿ
ਹਕਲਦਮੁਨਉਪਜੈਸੇਕਲਤੁਕਪਲਬੁ॥੧੧੨॥ਕਈਰਹੈਗੋਧਾਹਨਸਪਨਪਨਲਾਖਸਾ
ਠਹਰਾਗਿ॥ਇਅਸੁਖਤੇਉਧਿਅਤੁਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਗਿ॥੧੧੩॥ਕਈਰਸਤੁ
ਨਗਹਉਠਿਰਿਓਮਾਦਲਕੀਪਚਰਦੁਇਕੋਈਕਾਉਕੇਨਗੀਸਤੁਦੇਖੀਠੇਕਥਨਾਇ॥੧੧੪॥ਕ
ਈਰਮਾਰਗਮੇਤੀਧੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇਜੇਤਧਿਨਾਨਗਦੀਸਕੀਜਗਤਉਲੇਖੇ
ਨਾਇ॥੧੧੫॥ਬੂਠਾਧਮਕਈਰਕਾਉਪਜਿਓਪੁਤਕਮਾਲੁ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨਛੁਡਿਕੈਪਾਗਿਓ
ਆਇਆਮਾਲੁ॥੧੧੬॥ਕਈਰਸਾਧੁਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਉਨਦੀ
ਜੀਐਧੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੭॥ਕਈਰਜਗੁਧਾਂਧਿਓਨਿਹਜੇਦਗੀਤਿਹਮਤਧਿਪਹੁਕਈਗਾਜੈਹਰਿ
ਆਟਲੇਨਜਿਓਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥੧੧੮॥ਕਈਰਹੰਸਓਠਿਓਤਨਗਾਤਿਓਸੇਸ੍ਵਾਦੀਸੈਨ
ਗਾਅਜਰੂਜੀਨੰਦੁਰਈਰਿਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੯॥ਕਈਰਨੈਨਾਨਿਹਾਰਉਤ੍ਰੁਕਉਸ੍ਵਦਨਸੁਨਉਤ੍ਰੁ
ਅਨਓ॥ਧੋਨਉਚਰਉਤ੍ਰੁਅਨਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਉ॥੧੨੦॥ਕਈਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈ
ਰਹਿਓਸਤਗੁਰਕੇਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੧॥ਕਈ
ਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਕੋਕਉਕੋਸੇਉਨਮਾਨਾ॥ਕਹਏਕਉਸੇਕੁਨਗੀਦੇਖਾਹੀਪਰਦਾਨਾ॥੧੨੨॥
ਕਈਰਦੇਖਕੋਕਿਅਕੰਧਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੇਸਾਉਹੀਗਉਹਰਖਗਾਨਗ
ਇ॥੧੨੩॥ਕਈਰਚੁਗੋਚਿਤਹੈਭੀਚੁਗੋਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਕੁਜਮਨਮਾ
ਇਅਮਮਤਾਹੈ॥੧੨੪॥ਕਈਰਅਥਿਰਪਨਹਰੁਛੁਇਆਧਰਥਿਰੁਸਰਤਾਲਾ॥ਕਾਤਿਕ
ਜਿਉਤਰਸਤਰਹੋਤਿਨਕੋਕਉਨਹਦਾਲੁ॥੧੨੫॥ਕਈਰਚਕਈਜਉਨਿਸਧੀਛੋਰੇਆਇ
ਮਿਲੇਪਰਭਾਤਿ॥ਜੇਨਰਥਿਛੋਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਹਿਨਮਿਲੇਨਠਾਤਿ॥੧੨੬॥ਕਈਰਰੇਨਾਇ

ਰਬਿਛੋਰਿਅਰੁਰੇਸੰਖਮਫੁਗਿ। ਦੇਵਲਦੇਵਲਪਾਹੀ ਦੇਸਹਉਗਦੁਤਸੁਗ॥੧੨੭॥ ਕਬੀ
 ਰਸੁਤਾਕਿਅਕਰਗਿਜਾਗੈਰੇਇਭੈਦੁਖਾ। ਜਾਕਾਧਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੇਕਿਉਸੇਵੈਸੁਖਾ॥੧੨
 ੮॥ ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਅਕਰਗਿਉਠਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਗਿ। ਇਕਦਿਨਸੇਦੁਨੋਇਗੋਲਧੇਗੇ
 ਰੂਪਸਾਗਿ॥੧੨੯॥ ਕਬੀਰਸੁਤਾਕਿਅਕਰਗਿਧੈਠਾਰੁਅਰੁਜਾਗਾ। ਜਾਕੇਸੀਗਤੇਧੀਛਰਾ
 ਤਾਹੀਕੇਸੀਗਿਲਗੁ॥੧੩੦॥ ਕਬੀਰਸਤੀਕੀਗੋਲਨਛੋਰੀਐਸਾਮਾਰਗਲਾਗਾਜਾਉ। ਪੇ
 ਖਤੀਪੁਨੀਤੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ॥੧੩੧॥ ਕਬੀਰਸਾਕਤਸਿਗਨਕੀਜੀਐਦੁਰਗੁਜਾਈ
 ਐਭੁਗਿ। ਧਾਸਨਕਾਰੇਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਗੋਦਾਗੁ॥੧੩੨॥ ਕਬੀਰਗਮਨਚੇਤਿਉਜ
 ਗਪਦੁਰਿਉਅਗਇ। ਲਾਗੀਮੰਦਰਦੁਆਰਤੇਅਥਕਿਅਕਛਿਅਜਾਇ॥੧੩੩॥ ਕਬੀਰ
 ਕਾਰਨਸੇਭਇਉਜੋਕੀਨੇਕਰਤਾਰਾ। ਤਿਸਧਿਨਦੁਸੰਗੇਨਗੀਏਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧੩੪॥ ਕ
 ਬੀਰਛਲਲਗੋਛਲਨਪਾਕਨਲਾਗੇਆਂਧਾ। ਜਾਇਪਦੁਰੁਪਸਮਕਉਜਉਧੀਰਨਪਾਹੀ
 ਕੀਧਾ॥੧੩੫॥ ਕਬੀਰਠਾਕੁਰਪੁਨਹਮੇਲਲੇਮਨਹਠਤੀਰਥਜਾਗਿ। ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਗਪਰ
 ਭੁਲੇਭੁਟਕਾਧਾਗਿ॥੧੩੬॥ ਕਬੀਰਪਾਹਨਪਰਮੇਸਰਕੀਆਪੁਜੈਸਰੁਸੰਸਾਰਾ। ਇਸਭੁਰਦ
 ਸੇਜੇਰਹੇਧੁਡਕਾਲੀਧਾਗ॥੧੩੭॥ ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਧੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਧਾਪਾਹਨਧੇ
 ਗੀਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਤਪਾਹੀਧਾਟਾ॥੧੩੮॥ ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੀਤਅਥਹਿਕਰੁਅਧਕਰਤਸੁਇਤਾ
 ਲਾਪਾਛੈਕਛੁਨਹੇਇਗਾਨਉਸਿਰਪਰਿਅਦੇਵਾਲਾ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰਐਸਾਜੀਤਉਕਦੇਖਿ
 ਆਕੈਸੀਪੈਲਾਧਾਟੀਸੈਚੰਦਲਧਹੁਨਾਮਤੁਹੀਨਾਨਾਪਾਕਾ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰਮੇਗੀਧੁਪ
 ਕਉਜਮੁਨਕੇਰਤਿਸਕਾਗਾਨਿਨਿਇਹੁਜਮੁਆਸਿਰਜਿਅਸੁਜਪਿਅਪਰਦਿਦਗਾਰਾ॥੧
 ੪੧॥ ਕਬੀਰਕਸਤੁਹੀਭੁਇਆਭੁਦਰਭੈਸਭੁਦਾਸਾ। ਜਿਉਜਿਉਭੁਗਤਕਬੀਰਕੀਤਿਉ
 ਤਿਉਰਾਮਨਿਦਾਸਾ॥੧੪੨॥ ਕਬੀਰਗਾਗਾਨਿਪਾਠਿਉਕੁਟਿਧਕੈਕਾਰੇਗਹਿਗਇਉਰਾਮੁ

ਅਗਇਪਰੇਧਰਮਗਇਕੇਈਚਹਿਧੁਮਾਧਾਮਾ॥ ੧੪੩॥ ਕਈਰਸਾਕਤਤੇਸੁਕਰਚੁਲਾ.....
 ਖੇਗਾਓ॥ ਉਹਸਾਕਤਧਪੁਰਮਰਗਇਅਕੋਇਨਲੇਏਨਾਉ॥ ੧੪੪॥ ਕਈਰਕਉਡੀਕਉਡੀ
 ਜੇਰਕੋਜੋਰੇਲਾਖਕੋਰੇਗਿ॥ ਨਲਈਧਾਰਨਕਵਹੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੇਗਿ॥ ੧੪੫॥ ਕਈਰਧੋ
 ਸੋਨੇਪੁਆਤਕਿਆਤੁਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਗਿ॥ ਧਾਹਰਵੰਚਨਧਾਹਰਅੰਤਰਤੁਰੀਭੰਗਾਗਾ॥
 ੧੪੬॥ ਕਈਰਰੇਡਾਹੋਇਰਹੁਧਾਟਕਾਤਜਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਐਸਾਕੇਈਦਬੁਧੋਇਤਾਰਿ
 ਮਿਲੇਕੁਗਵਾਨਾ॥ ੧੪੭॥ ਕਈਰਰੇਡਾਹੁਆਤਕਿਆਤੁਇਆਪੀਧੀਕਉਦੁਖਦੇਇਆਐਸਾਤੇ
 ਰਾਣਸੁਧੇਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਯਾ॥ ੧੪੮॥ ਕਈਰਖੇਹੁਈਤਉਕਿਆਤੁਇਆਜਿਉਡੁਲਗੋਅੰ
 ਗਾ॥ ਹਰਿਜਨਾਐਸਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਈਗਾ॥ ੧੪੯॥ ਕਈਰਪਾਨੀਹੁਆਤਕਿਆਤੁ
 ਇਆਸੀਰਾਤਾਤੋਇਆ॥ ਹਰਿਜਨਾਐਸਾਚਾਹੀਐਜੇਸਾਹਰਿਗੰਗੇਇਆ॥ ੧੫੦॥ ਉਚਰੁਣਨ
 ਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਧਨਾਠਹਰਾਇਆ॥ ਤਾਤੇਕੁਲੀਮਪੁਕੀਸਤਿਸੰਗਗਨਗਾਇਆ॥ ੧੫੧॥ ਕਈਰ
 ਪਾਟਨਤੇਉਚਰੁਕੁਲਾਰਮਕੁਗਤਜਿਹਠਾਇਆ॥ ਰਾਮਸੋਨੇਹੀਧਾਹਰਾਉਚਰਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ ੧੫੨॥
 ਕਈਰਗੰਗਜਮਨਕੇਅੰਤਰੇਸਹਜਸੁਨਿਕੇਆਟਾ॥ ਤੁਹਾਕਈਰੇਮਟਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਜਨਧਾ
 ਟਾ॥ ੧੫੩॥ ਕਈਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਥੇਏਓੜੀ॥ ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਧਾਪੁਰਾਪੁਰਿ
 ਨਕਤਨਕੋਰੇੜੀ॥ ੧੫੪॥ ਕਈਰਏਕਅਠੰਬੁਓਦੇਖਿਓਹੀਰਾਹਾਟਿਧਿਕਾਇਆ॥ ਧਾਜਨਗ
 ਰੇਧਾਹਰਾਕਉਡੀਥਣਲੇਜਾਇਆ॥ ੧੫੫॥ ਜਗਾਗਿਆਨਤਹਾਧਰਮੁਪੈਜਗਾਤੂਠਤਹਾਧਾ॥
 ਜਗਲੇਕੁਤਹਾਕਾਲੁਪੈਜਗਾਧਿਮਾਤਹਾਧਾ॥ ੧੫੬॥ ਕਈਰਮਾਇਅਤੁਜੀਤਕਿਆਤੁਇ
 ਆਜਉਮਾਨਤਜਿਅਨਹੀਜਾਇਆ॥ ਮਾਨਮੁਨੀਮੁਨਿਦਰਗਲੇਮਾਨਸਰੇਕਉਖਾਇਆ॥ ੧੫੭॥
 ਕਈਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਮੋਮਿਲਿਅਸਥਣੁਧਾਹਿਆਏਕਾ॥ ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਗਾਇ
 ਆਪਰਿਆਕਲੇਜੈਛੇਕਾ॥ ਕਈਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੇਜਉਸਿਖਅਹਿਚੁਕਾ॥

ਅਧੇਏਕਲਲਗਈਜਿਉਧਾਸਬਜਾਈਐਛੁਕਾ॥ ੧੫੮॥ ਕਬੀਰਹੋਗੈਬਾਹਨਸਪਨਪਨਛੁੜ
 ਪਤੀਵੀਨਾਗਿ॥ ਤਾਸਪਦੰਤਰਨਾਪੁਜੈਗਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਗ॥ ੧੬੦॥ ਕਬੀਰਨਿਪਨਾਗੀਕਿਉ
 ਨਿਟੀਐਕਿਉਗਰਿਚੇਗੀਕੈਮਾਨੁ॥ ਓਹੁਮਾਂਗਸਦਰੈਬਿਖੈਕਉਓਹੁਸਿਮਰੈਗਰਿਨਾ॥ ੧੬੧
 ॥ ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਬਿਤਿਬੁਈਸਰਿਗੁਰਬਾਂਧੀਪੀਗ॥ ਕਬੀਰਗੀਰਾਬਨਜਿਅਮਾਨਸਰੋਵ
 ਰਤੀਗ॥ ੧੬੩॥ ਕਬੀਰਗਰਿਗੀਰਜਨਜਉਹੀਲੇਕੈਮਾਂਡੈਭਾਟਾ॥ ਜਬਜੀਪਾਈਅਹਿਪਾਰਖੁਤ
 ਧਰੀਰਨਕੀਸਾਟਾ॥ ੧੬੩॥ ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੋਗਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮਰਹੁਨਿਤਾ॥ ਅਮਰ
 ਪੁਰਧਾਸਾਕਰਹੁਗਰਿਗਾਇਆਘੋਰੋਬਿਤਾ॥ ੧੬੪॥ ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਕੁਲੇਏਕਸੀਤ
 ਇਕਰਾਖਾ॥ ਰਾਮੁਜੁਟਾਤਾਮੁਕਤਿਕੈਸੀਤਪਾਵੈਨਾ॥ ੧੬੫॥ ਨਿਹਮਰਗਿਪੰਡਿਤਗਾਏ
 ਪਾਛੇਪਈਬੀਗਾ॥ ਇਕਅਦੁਪਟਪਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਹਰਜਿਰਹਿਓਕਬੀਰਾ॥ ੧੬੬॥ ਕਬੀ
 ਰਦੀਅਕੋਦੇਖੇਮੁਆਚਾਲਤਕਲਕੀਕਾਨਿ॥ ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਜਮੀਜਬਲੋਪਗਐ
 ਸਾਨਿ॥ ੧੬੭॥ ਕਬੀਰਤੁਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ ਪਾਰੇਸੀਕੇਜੇਪੁਆਤੁਮ
 ਪਨੇਭੀਲਾਨੁ॥ ੧੬੮॥ ਕਬੀਰਕੁਲੀਮਪੁਕਰੀਨਾਧਿਧਿਕੈਨਾਨੁ॥ ਦਾਦਾਕਾਉਕੈਨਹੀਬਠਾਏ
 ਸਬਤਰਾਜਾ॥ ੧੬੯॥ ਕਬੀਰਦਾਦੇਦਾਸੁਨਹੇਤੋਹੇਨਿਰਦਵੈਰਹੈਨਿਸੀਕਾਜੇਜਨਨਿਰਦਵੈਰ
 ਹੇਗਨੇਇਸੇਰੰਕਾ॥ ੧੭੦॥ ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਦਰੁਰਾਪੀਨਸਕੈਕੈਈਨੀਗੁ॥
 ਰਾਗਭੇਤੇਪਾਇਓਤੁਰੁਰੁਗਿਪੀਓਕਬੀਰਾ॥ ੧੭੧॥ ਕਬੀਰਪਰਬੁਤੇਤਰੇਖਿਸਹਿਤਿ
 ਓਇਉਖਿਸੇਸਗੀਗੁ॥ ਏਨੁਇਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੇਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰਾ॥ ੧੭੨॥ ਕਬੀ
 ਰਕੈਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿਸਲਾਗੀਆਗਿ॥ ਪੀਡਿਤਪੀਡਿਤਜਲਿਮੁਏਮੁਰਖਉਬਰੇਰੁਗਿ
 ॥ ੧੭੩॥ ਕਬੀਰਸੰਸਾਰਕਰਕਾਗਦਰੇਹਬਹਾਇ॥ ਧਾਵਨਅਖਰਸੇਪਿਕੈਗਰਿਚਰਨੀ
 ਚਿਤੁਲਾਇ॥ ੧੭੪॥ ਕਬੀਰਸਤਿਨਛੁਡੈਸੰਤਈਜਉਕੈਟਿਕਮਿਲਹਿਅਸਤਾਮਲਿਅ

ਗਰਬੁਧੀਗਮਧੇਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤਾ॥੧੭੫॥ਕਈਰਮਨਸੀਤਲੁਭੁਇਆਪਾਇਆਧੁਰਮਗਿਆਸਿ
 ਨਾ॥ਜਿਨਜਮਾਲਜਗਜਾਗਿਆਸੇਜਨਵੈਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੬॥ਕਈਰਸਾਗੀਸਿਰਜਨਗਰਬੀਜਨੈ
 ਨਾਜੀਵੈਇ॥ਕੈਜਨੈਆਪਨਪਨੀਕੈਦਸਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੭॥ਕਈਰਭੁਲੀਭੁਲੀਜੋਭੁਓਪਰਿਆ
 ਦਿਸਾਗਈਸਭੁਭੁਲਿ॥ਓਗਗਰਿਧਾਨੀਭੁਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਰਲਿਕੁਲਿ॥੧੭੮॥ਕਈਰਧੁਰਿਸ
 ਕੇਲਿਕੈਪਰੀਆਬਾਪੀਦੇਗ॥ਦਿਵਸਠਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅਤਿਖੇਰਕੀਖੇਗ॥੧੭੯॥ਕਈਰਸੁਰਜਰਾਦ
 ਕੈਉਦੈਭੁਲੀਸਭੁਦੇਗ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਦਿਸਭੁਖੇਗ॥੧੮੦॥ਜਗਮਨਭੁਓਤਭੁਓਤ
 ਧੀਜਗਭੁਓਤਭੁਓਤਗਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਈਰਬਿਰਾਰਕੈਸੀਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੧॥ਕਈਰਜਿਨ
 ਪੁਕਛੁਜਾਨਿਆਨਜੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਰਾਇ॥ਅਮਰਜਧੁਧੁਧੁਧੁਪੁਰੀਪਰੀਧਲਾਇ॥੧੮੨॥
 ਕਈਰਮਾਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੇਅਉਗਾਲੰਗੀਚੋਟੇਮੱਰਮਕੀਰਿਓਕਈਰਠ
 ਓਗ॥੧੮੩॥ਕਈਰਚੋਟੇਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਉਸਾਸਾਚੋਟੇਸਹਾਰੇਸਧਰਕੀਤਾਸਗੁਰੁ
 ਮੋਦਸਾ॥੧੮੪॥ਕਈਰਮੁਲਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਰੁਹਿਸਾਂਈਨਧਰਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਤੁੰਬਾਂ
 ਗਦੇਹਦਿਲਜੀਭੁਤਰਜੋਇ॥੧੮੫॥ਸੇਖਸਧਰੀਧਾਰਾਕਿਆਹਜਕਾਧੇਨਾਇ॥ਕਈਰਜਾ
 ਕੀਦਿਲਸਾਬਤਨਜੀਤਾਕਉਕਹੰਖਰਾਇ॥੧੮੬॥ਕਈਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬਦਿਗੀਜਿਹਮਿ
 ਮਰਤਦੁਖਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਸਾਂਜੀਪੁਗਟੈਬੁਝੈਧਲੀਤੀਨਾਇ॥੧੮੭॥ਕਈਰਜੋਗੀਕੀਤੇਨੁ
 ਲਮੁਪੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲਾ॥ਦਫਤਰਲੇਖਮਾਗੀਐਤਬੋਹੇਇਗੋਕਉਨਹਦਾਲਾ॥੧੮੮॥
 ਕਈਰਖੁਧਪਾਨਾਪੀਰਗੀਜਾਮਹਿਅੰਤਿਲੇਨਾ॥ਹੋਜਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਦੈਕਉਨਾ॥੧
 ੮੯॥ਕਈਰਗੁਰਲਗਾਤਧਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪਾ॥ਹਰਖਸੇਗਦਮੈਨੀਤਧਰਹਿ
 ਆਪਹਆਪਾ॥੧੯੦॥ਕਈਰਗਮਕਾਨਮਹਿਭੇਦੁਹੋਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਰਾਰੁ॥ਸੇਈਰਮਸ
 ਭੈਕਹਹਿਸੇਈਕਉਤਕਹਾਗਾ॥੧੯੧॥ਕਈਰਗਮਗਮੁਕਪੁਕਹਿਧੇਮਾਧਧਿਧੇਕਾ॥ਏਕੁਅਨੇਕਹ

ਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕਾ॥ ੧੮੨॥ ਕਬੀਰਜਾਪਾਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਹਿ
 ॥ ਤੇਪਰਮਹਰਦਸਾਰਖੇਭੁਤਧਾਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥ ੧੮੩॥ ਕਬੀਰਗੁਗਾਹੁਆਧਾਦੁਰਾਧਰਾ
 ਹੁਆਕਾਨਾ॥ ਪਾਦੁਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਕੁਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨਾ॥ ੧੮੪॥ ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰ
 ਸਰਮੇਧਾਹਿਆਧਾਨੁਜੁਏਕਾ॥ ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਗਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕਾ॥ ੧੮੫॥ ਕ
 ਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਭੁਮਿਧਿਕਾਰਾ॥ ਧਿਨੁਸੰਗਤਇਉਮਨਦੀਹੋਇਗਈਬ
 ਠਛਗ॥ ੧੮੬॥ ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੁੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੁਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਕਸਿਅਨੇਪਡਿਗਏ
 ਨਾਨਿਰਦਾਰੀਜਾਇ॥ ੧੮੭॥ ਕਬੀਰਹਜਰਕਾਏਹਉਜਾਇਏਥਾਆਗੇਮਿਲਿਆਖਦਾਇ॥ ਸਾਈ
 ਮੁਇਸਿਓਲਰਪਾਰਿਅਭੁਏਕਿਨਛੁਰਮਾਈਗਾਇ॥ ੧੮੮॥ ਕਬੀਰਹਜਰਕਾਏਹਉਹੋਇ
 ਗਇਆਕੇਤੀਧਾਰਕਬੀਰਾ॥ ਸਾਂਦੀਮੁਝਮਹਕਿਅਪਤਾਮੁਖਪੁਨਏਲੈਪੀਗ॥ ੧੮੯॥ ਕਬੀ
 ਰਬਿਅਨੁਮਾਰਹਿਜੇਰਬਹਿਕਹਤੇਹਰਿਨਾਮਲਾਲਾ॥ ਦਛਤਰਦਈਜਬਕਾਰਿਹੋਹੋਇਗਾਕ
 ਓਨਹਵਾਜੁ॥ ੨੦੦॥ ਕਬੀਰਜੇਰਕੀਅਸੰਨਲਮੁਹੇਲੇਇਨਧਾਧਖਦਾਇ॥ ਦਛਤਰਲੇਖਾਨੀ
 ਕਸੇਮਾਰਮੁਹੇਮੁਖਾਇ॥ ੨੦੧॥ ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੁਚੀਹੋਇ॥ ਉਸਸ
 ਰੇਦੀਬਾਅਹਿਪਲਾਨਪਕਰੇਕੋਇ॥ ੨੦੨॥ ਕਬੀਰਪਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੇਇਤੁਬ
 ਗੀਅਧਧਾ॥ ਖਟਦਰਸਨਸੀਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਸੀਹਸਿਧਾ॥ ੨੦੩॥ ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਾਹਿ
 ਕਿਛੁਨਹੀਜੇਕਿਛੁਪੈਸੇਤੇਰਾ॥ ਤੇਰਾਤੁਝਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥ ੨੦੪॥ ਕਬੀਰ
 ਤੁੰਤੋਕਰਤਾਤੁੰਤੁਆਮੁਝਮਹਿਰਾਨਪੁੰ॥ ਜਧਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤੁੰ
 ॥ ੨੦੫॥ ਕਬੀਰਧਿਕਾਰਹਿਚਿਤਦੁਤੇਸੁਠੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ ਮਨੇਰਥਕੋਇਨਪੁਰਿਓਨਾਲੇਉ
 ਚਿਨਿਰਾਸਾ॥ ੨੦੬॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਮਿਮਰਨਜੇਕਰੇਸੇਸੁਖੀਆਸੀਸਾਗਿ॥ ਇਤਉਤਕ
 ਦੇਨਤੋਲਈਨਿਸਰਾਏਸਿਰਜਨਗਰਾ॥ ੨੦੭॥ ਕਬੀਰਪਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁ

ਤੁਹਿ। ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਤਾਵਨੀਪਰਗਟਹੋਈਆਇ। ੨੦੮॥ ਕਈਰਟਾਲੈਦੋਲੈਦਿਨਗਇਅਧਿ ੨੮
 ਆਨੁਬਰੰਤਾਉਜਾਇ। ਨਾਹਰਿਕੁਜਿਓਨਖਤੁਛਟਿਓਨਲੁਪਤੁਚੋਆਇ। ੨੦੯॥ ਮ ੪੫॥ ਕ
 ਧੀਰਕੁਕਰਕੁਉਕਨਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ। ਕਰੰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਹਉਲੀਆਛ
 ਤੁਹਿ। ੨੧੦॥ ਮ ੪੫॥ ਕਈਰਪਰਤੀਸਾਪਤੀਸਕਰਧੋਸਹਿਗਾਗਿ। ਪਰਤੀਤੁਰਨਧਿਆਪਈਉ
 ਨਕਉਲਾਹੁਲਾਗਿ। ੨੧੧॥ ਮ ੪੫॥ ਕਈਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ। ਸੰਗਕੁਸੀ
 ਗੀਧੈਸਤੋਤਧਪੁਛੇਪਰਮਗਾਇ। ੨੧੨॥ ਨਮਾਆਇਆਮੇਹਿਅਕੋਹੋਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤਾ। ਕੋਹੋਹੁ
 ਪਹੁਛਾਇਲੋਚਨਮਨਲਾਹੁਗੀਤੁ। ੨੧੩॥ ਨਮਾਕੋਹੋਤਿਲੋਚਨਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮਾਗਿ। ਰਾਖਿਪਾਉ
 ਕਰਿਕਾਮੁਸਤਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ। ੨੧੪॥ ਮ ੪੫॥ ਕਈਰਹਮਰਕੋਨਹੀਮਵਿਸਤੁਕੋਨਹਿ
 ਨਿਨਾਇਹੁਰਚਨਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਗਿ। ੨੧੫॥ ਕਈਰਚੀਬਡਿਅਟਾਗਿਰਿਪ
 ਰਿਅਕਿਛੁਨਆਇਓਹਾਥਾ। ਪੀਸਤਪੀਸਤਰੁਧਿਆਸੇਈਨਿਧਹਿਆਸਾਥਾ। ੨੧੬॥ ਕਈਰ
 ਮਨਜੈਸਭੁਧਾਤਨਾਨਤਹੀਅਉਗਨਕਰੈ। ਕਾਹੇਬੀਕੁਸਰਾਤਹਾਥਦੀਪੁਕੁਏਪਰੈ। ੨੧੭॥ ਕ
 ਧੀਰਲਗੀਪੀਤਿਸੁਨਨਸਿਉਧਰਜੈਲੋਗੁਅਜਨਾ। ਤੁਸਿਉਟੁਟੀਕਿਉਧੈਨਜਾਬੇਨੀਅਪਰਾਨਾ।
 ੨੧੮॥ ਕਈਰਕੋਠੇਮਤਿਪਹੇਤਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਸਟਾਗਿ। ਕਚੰਨਸਾਹੁਤੀਨਹਾਥਪਾਨੀਉਪਉਨੇ
 ਠਾਗਿ। ੨੧੯॥ ਕਈਰਜੇਮੈਚਿਤਵਉਨਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤੁਦੋਹੋਇ। ਅਪਨਾਚਿਤੁਦਿਆਹ
 ਰਿਕਰੇਜੇਮੇਰੇਚਿਤਨਹੋਇ। ੨੨੦॥ ਮ ੪੩॥ ਨਿਤਾਭਿਆਪਕਰਾਇਸੀਅਚਿਤਾਭਿਆਪੇਦੇਇ।
 ਨਾਨਕਸੇਸਾਲਹੀਐਜਿਸਤਨਾਸਾਕਕਰੇਇ। ੨੨੧॥ ਮ ੪੫॥ ਕਈਰਰਾਮੁਨਰੋਤਿਓਛਿਓਛਿ
 ਲਾਲਚਮਾਗਿ। ਪਾਪਕਰੰਤਾਮੁਛਗਾਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਆਗਿ। ੨੨੨॥ ਕਈਰਕਾਇ
 ਆਕਾਨੀਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਰੀਪਾਤੁ। ਸਾਥਤਰਖਹਿਤਰਾਮਭੁਨਾਹਤੁਧਿਨਹੀਧਾਤੁ। ੨੨੩
 ॥ ਕਈਰਕੇਸੇਕੇਸੇਕੁਕੀਮੈਲੋਈਮੈਅਸਾਗ। ਰਾਤਰਿਦੁਸਕੇਕੁਕਨੇਕਧਾਕੁਕੇਸੇਨੇਪੁਕਾਗ।

੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਤੁਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਦਰ ਮਯਮਤੁ॥ ਅੰਕੁਸੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤੁ ਖੇਦੁ
 ਧਿਰਲਾਸੁ ਤੁ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤੁ ਮੁਖੁ ਕੇ ਥਰੀ ਪਾਰਖੁ ਮਾਗੈ ਧੋਲਿ॥ ਕੋਈ ਅਧਿਕਿ ਲੇ
 ਗੋਗਾਧ ਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਾਗੋ ਮੋਲਿ॥ ੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁਟੈ
 ਬਾਪਿ ਪੈਰੀ ਮਹਿ ਮਰਗਾਇਓ ਬਾਹਰਿ ਰੁਈ ਨ ਬੀਬਾ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਅਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟ ਕੇ ਪਲੁਪਲੁ
 ਗਈ ਬਿਹਾਇ॥ ਮਨੁ ਜੀਜਾ ਲੁਨ ਛੇਡੀ ਜਮ ਦੀ ਆਟ ਮਾਮਾ ਆਇ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ
 ਰੂਪੀ ਰਾਖੁ ਗੇਛ ਲਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਛੁਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਗੈ ਨਿਤ ਤਿਓ ਆਧਾਰ ਬਿਬਾਣੁ॥ ੨੨੯॥
 ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜ ਬੋਇਓ ਰਾਮਾ ਸਭ ਲੰਤਾ॥ ਸੀਤੁ ਲਛਾਇਆ ਗਾਹਿਰ ਛਲ ਪੀਪੀ ਕੇਲ ਕਰੈ
 ਤੁ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਰਤਾ ਤਰਵਰੁ ਜਾਛ ਲਉ ਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤਾ॥ ਪੀਪੀ ਚਲੇ ਨਿਸਾਦ ਗੀ ਬਿਰਖਾ
 ਸੁਛ ਲਛ ਲੰਤਾ॥ ੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿ ਆਗੈ ਇਲਿਲਾਟਾ॥ ਮੁਕਤ ਪਦ ਰਖ
 ਪਾਈ ਐਠਾ ਕਨ ਅਵਧਾਟ ਪਾਟਾ॥ ੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਦੇਵ ਪ੍ਰਸੰਨੀ ਆਪੀ ਪ੍ਰਸੰਨੀ ਆਪੀ ਰੁਤੇ ਆਪਾ॥
 ਕੁਗਤ ਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਕੇ ਕੀਨੀ ਸੇਲੁਤਾ॥ ੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਰੁੰਗ ਮਾਛੁ ਲੀ ਸੁਗਾਧਾਨ ਜੋ ਜੋ ਪਾਨੀਖ
 ਗਿਤੀ ਰਖ ਬਰਤਨੇ ਮਾਛੀ ਏਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਗਿ॥ ੨੩੪॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰ ਰਹਉ ਲੇਸਾਜ
 ਨ ਘਟ ਮਾਗਿ॥ ਸਕੁਰ ਸਖੇਲ ਉਪੀ ਅਸਿਉ ਵਿਸੀਲ ਖਾਵਉ ਨਾਗਿ॥ ੨੩੫॥ ਆਠ ਜਾਮਰ ਉ
 ਸਾਧਿ ਪਾਗੀਤੁ॥ ਨਿਰਖਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਵਿਉ ਕਰਉ ਸਕੁ ਘਟਿ ਦੇਖਉ ਪੀਉ॥ ੨੩੬॥
 ੨॥ ਸੁਨਾਖੀ ਪੀਅਾ ਗਿਤੀ ਫਿਓ ਸੇਜੀ ਅਮਹਿ ਬਸੈ ਕੀਪੀਉ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੁਝੈ ਨਹੀ ਅ
 ਟਿ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕੀਪੀਉ॥ ੨੩੭॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨ ਗੁਰੂ ਗੋਤਕਾਰੁ ਕੁਗਤ ਨ ਕਾਰੁ ਕਾਗਿ॥ ਅ
 ਰਧੁ ਉਰਧੁ ਕੇ ਪਦਿ ਮੁਖਾ ਚਾਰਉ ਬੇਰੁ ਮਾਗਿ॥ ੨੩੮॥ ਗਰਿਏ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਗਈ ਰੁ
 ਨਾਨਾਇ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੂ ਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਰੀ ਹੋਇ ਕੈਥਾਇ॥ ੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੁ ਹਿ
 ਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਰੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ॥ ਖੇਲਤੁ ਖੇਲਤੁ ਹਲਕਰ ਜੇਕਿ ਛੁਹੈ ਇਤਹੋਇ॥ ੨੪੦॥

ਕਈਗਜਉਤੁਸਾਧਪਿਠੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇਲੁ॥ਕਾਦੀਸਰਸਉਪੇਲਕੈਨਾਖਲਕੁਈਨਤੇਲੁ॥੨੪੧॥
 ਚੁੰਨਤਰੇਲਹਿਅਪਗਤਿਅਭੁਚੀਨਤਨਾਹੀਉਤਾਂਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨੁਤਗਤਹੁਗੁਰੁ
 ਤਾ॥੨੪੨॥ਹਰਿਸੇਹੀਗਛੁਠਿਥੈਕਰੇਅਗਨਿਕੀਆਸਾ॥ਤੇਨਰਦੇਜਕਜਾਹਿਗੋਸਤਿਭੁਖੇਰਹਿ
 ਸਾ॥੨੪੩॥ਕਈਗਜਉਗਿਰੁਕਰੇਤਪਰਮੁਕਰੁਨਹੀਤਕਰੁਧੈਗਗਾ॥ਧੈਗਗੀਧਿਪਨਕਰੇਤਕੇ
 ਧਠੇਅਭਾਗੁ॥੨੪੪॥

੧ ਭਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਸੇਖਛਗੀਦਕੇ॥
 ਜਿਤੁਦਿਹਾਨੇਪਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ਮਲਕੁਨਿਕੀਨੀਸੁਣੀਰਮੁਹਦੇਖਾਲੇਆਇ॥
 ਜਿਦੁਨਿਮਾਣੀਕਰੀਐਹਠਾਕੁਕਿਨਕਾਇ॥ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲੀਜਿਦੁਕੇਸਮਝਾਇ॥ਜਿਦੁ
 ਹੁਟੀਮਰਣਦਰਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਕੈਕੋਗਲਲਾਗੋਪਾਇ॥ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪੁ
 ਰਸਲਾਤਕੀਨੀਨਾਸੁਣੀਆਇ॥ਛਗੀਦਕਿਨੀਪਦੀਈਖਨੁਆਪੁਮੁਹਾਇ॥੧॥ਛਗੀਦ
 ਦਰਦਰਦੇਸੀਗਾਖਨੀਚਲੰਦੁਨੀਅੰਭੁਤਾ॥ਧਿਨਿਓਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈਦੀਧਾਤਾ॥੨॥ਕਿ
 ਸੁਨਧੁਏਦੁਨੀਆਗੁਈਭਾਗਿ॥ਸਾਈਮੇਰੇਚਿਗਾਕੀਤਨਾਹੀਤਹੀਭੀਦੁਖੰਆਗਿ॥੩॥ਛਗੀਦ
 ਜੋਜਾਣਾਂਤਿਲਥੇਨੇਸਮਲਧੁਕੁਭਗੀਜੋਜਣਸਹੁਨਿਛਨਥੇਨੁਆਣਕਰੀ॥੪॥ਜੋਜਣਲਹੁ
 ਛਿਜਣਪੀਠੀਪਾਈਗੀਛਿ॥ਤੇਜੇਦੁਖਮੇਨਾਹਕੇਸਭੁਨਗੁਛਿਠਹੀਛਿ॥੫॥ਛਗੀਦਜੇਤੁਅਕ
 ਲਲਤੀਛਹੈਕਾਲੇਲਿਖੁਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੇਗਿਗੀਦਾਨਮਹਿਸਿਨੁਨੀਵਾਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥ਛ
 ਗੀਦਜੇਤੈਮਾਰਨਮੁਕੀਅੰਤਿਨਾਨਮਾਰੇਖੁਮਿ॥ਆਪਨੇਧਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਨਾਦੇਖੁਮਿ॥
 ੭॥ਛਗੀਦਜਾਤਉਖਟਣਹੇਲਤੰਤੁਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਾਰਗਸਦਾਈਨੀਹਿਜਾਤੁਰਿਅਤੰ
 ਲਦਿਅਗ॥੮॥ਦੇਖਛਗੀਦਜਥੀਆਦੁਖੀਹੋਈਭੁਗਾ॥ਅਗਹੁਨੇਨੁਆਇਆਪਿਛੁਗਹਿਅ
 ਦੁਰਿ॥੯॥ਦੇਖਛਗੀਦਾਨਿਥੀਆਸਕਰੇਹੀਦਿਸੁ॥ਸਾਈਧਾਧੁਆਪਣੇਦੇਨਕਰੀਐ
 ਕਿਸੁ॥੧੦॥ਛਗੀਦਅਖੀਦੇਖਪਤੀਈਸੁਣਿਸੁਣਿਗੀਦੇਕੀਨਾਸਾਖਪਕੀਈਆਈਆਹੋਰਕ

ਹਨਗੇਧਾ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਪਾਇਕੈਠੇਰੁਪਾਈਪੀਊ॥ਫਰੀਦਯੋਧਪਰਾਈਚੇਪਸੀਨਤਰ
 ਸਾਏਜੀਊ॥੨੯॥ਅਜਨਸੁਤੀਕੀਤਮਿਉਅੰਗੁਮੁਨੇਮੁਹਿਜਾਇ॥ਜਾਇਘੁਰੁਭੇਰਾਗਲੀਤੁਮਵਿ
 ਉਠੈਦਿਹਿਯਾਇ॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੇਰੁਠੇਈਨਾਲਹੈਪੇਈਨਾਜੀਥਾਊ॥ਪਿਰੁਵਾਤੁਸੀਨਪੁਛਈਧਾਸੇ
 ਹਾਗਟਿਨਾਊ॥੩੧॥ਸਾਹੁਰੇਪੇਈਐਕੀਕੀਕੀਤੁਅਗੰਮਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਵਸੇਸੇਗਾਗਟੀਜੁਭਾਦੈ
 ਦੈਪਰਦਾਹੁ॥੩੨॥ਨਾਤੀਪੋਤੀਸਥੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਟਾ॥ਫਰੀਦਰਾਗੀਸੁਥੇਈਹਿਧੂਰੀਗਈ
 ਕਬੂਰੀਗੀਧਾ॥੩੩॥ਜੇਧਨਜਾਦੇਨਾਤਰਾਜੇਸਹਪੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀਦਾਕਿਤੀਜੇਧਨਪੀਤਿਧਿਨੁ
 ਸੁਕਗਾਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪॥ਫਰੀਦਾਚਿੰਤਖਟੇਲਾਵਾਣੁਖਧਿਰੁਪੁਦਿਛੁਦਲੇਛਾਏਹਮਾਰਾ
 ਜੀਵਣਾਤੁਸਾਹਿਬਸਚੇਦੇਖਾ॥੩੫॥ਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁ
 ਨਿਤੁਤਨੁਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁ
 ਦਾਇ॥ਇਕਰੁਪੇਰੇਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁ
 ਕੈਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁਗੰਧਿਰੁ
 ਦਾਜੇਜਾਇਕੈਕਿਉਠਿਠੇਘਸੀਆਲਾ॥ਇਉਨਿਰੇਸਾਮਾਗੀਐਹਮਰੇਸਾਦਕਿਅਗਲੁ॥੩੬॥
 ਘਸੀਐਘਸੀਐਮਾਗੀਐਪਹੀਲਹੇਸਜਾਇ॥ਸੇਹੇਘਸੀਐਲਜਿਉਧੁਖੀਰੇਦਿਹਿ
 ਯਾ॥੪੦॥ਘੁਰੁਹੇਅਸੇਖਫਰੀਦਕੀਥਟਿਲਗੀਰੇਗਾਕੇਸਉਦਰਿਅਜੀਵਣਚੀਤਨੁਹੇਸੀ
 ਥੇਹਾ॥੪੧॥ਫਰੀਦਯਾਹਿਪਰਾਇਐਥੈਸਦਸਾਂਦੀਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥ਜੇਤੁਦੇਰੁਖਸੀਜੀਉਸ
 ਗੀਰੁਹੇਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੀਪਕੁਹਾਜ਼ਸਿਰਅਜ਼ਾਵਟਿਕੈਸਰਲੇਹਾਹੁ॥ਫਰੀਦਰੁਊਲੇਸੀਸਹੁਅ
 ਪਣੁਤੁਲੇਸੁਹਅਗਿਅਗੁ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਅਟਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਜੀਲੇਲੁ॥ਅਗੇ
 ਗਏਸਿਦਾਪਸਨਿਚੇਟਾਖਾਸੀਕਉਲੁ॥੪੪॥ਪਾਸਰਮਾਐਛਿਤਸਿਰਬੁਰੀਸਠੇਰੁਠਾਜਾ
 ਇਸੁਤੇਜੀਗਣਮਹਾਈਏਅਤੀਮਾਗਤਾ॥੪੫॥ਫਰੀਦਕੈਠੇਮਠਿਪਮਾਜੀਆਉਸਰੇਦੇਹੀਗ

ਏ। ਕੁਲਸਉਦਾਕਰਿਗਏਯੋਗੀਆਇਪਏ॥ ੪੬॥ ਅੰਬਕ੍ਰਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿਧੁਨਕਾਈਮੇਖਾ। ਵਾਗੀ
 ਆਪੋਆਪਣੀਚਿਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖਾ॥ ੪੭॥ ਛਰੀਦਾਦੁਹੁਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕਬਰਠਾਆਇ। ਗਨ੍ਹ
 ਲੀਤਾਪਟੁਲੁਆਦੀਵੇਗਾਇਆਬੁਧਾਇ॥ ੪੮॥ ਛਰੀਦਾਵੇਖਕਪਾਹੇਜਿਥੀਆਜਿਸਿਰਥੀਆਤਿਲਾਹ
 ਕਮਾਏਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁਨੈਕੋਇਲਿਆਗ। ਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥ ੪੯॥ ਛਰੀਦਾਕੰਨਿਖੁ
 ਸਲਾਸੁਛਗਲਿਦਿਲਿਕਾਤੀਗੁਣੁਦਾਤਿ। ਬਾਹਰਿਦਿਸੈਚਾਨਣਾਦਿਲਅੰਧਿਆਗੀਗਤਿ॥ ੫੦॥ ਛਰੀਦਾ
 ਰਤੀਰਤੁਨਿਕਲੇਜੇਤਨੁਦੀਰੈਕੋਇ। ਜੇਤਨਰਤੇਰਬਸਿਉਤਿਨਤਨਰਤੁਨੋਹੇਇ॥ ੫੧॥ ਮ॥ ੪੩॥ ਇਹੁਤਨੁਸ
 ਰੇਰਤੁਹੋਰਤੁਬਿਨੁਤਿਨੁਨੋਹੇਇ। ਜੇਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਤਨਲੇਰਤੁਨੋਹੇਇ। ਬੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣਹੇਇ
 ਲੇਰਤੁਵਿਚਹੁਨਾਇ। ਜਿਉਏਸਤਰੁਪਾਤੁਸੁਧੋਇਤਿਉਹਰਿਕਾਰੁਉਦਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ। ਨਾਨਕਤੇ
 ਨਨਸੇਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿਗੁਲਾਇ॥ ੫੨॥ ਛਰੀਦਾਸੇਈਸਰਵਰੂਪੁਲਹੁਜਿਬਹੁਲਭੀਵਥਾ। ਛਪਨੁਰੂ
 ਚੇਕਿਅਹੋਵੇਚਿਕ੍ਰਿਤੁਬੈਧੁ॥ ੫੩॥ ਛਰੀਦਾਨਿਰੀਕਤੁਨਰਾਵਿਓਵਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁਆਪੀਨਕੁਕੇਦੀ
 ਗੋਰਮੈਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆਸੁ॥ ੫੪॥ ਛਰੀਦਾਸਿਰਪਲਿਆਦਾਨੀਪਲੀਮੁਛਭੀਪਲੀਆ। ਰੇਮਨਗਹ
 ਲੇਧਾਦਲੇਮਾਣਹਿਕਿਅਗਲੀਆ॥ ੫੫॥ ਛਰੀਦਾਕੋਠੇਧੁਕਣਕੇਤਨਾਪਿਰਨੀਦੁਨੀਨਿਦਾਗਿ। ਜੇਦਿਹਲ
 ਧਗਾਣਦੇਗਾਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ॥ ੫੬॥ ਛਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਠਪਮਾਨੀਆਏਤਨਲਾਏਚਿਤੁ। ਮਿਟੀਪਈ
 ਅਤੇਲਦੀਕੋਇਨਹੇਸੀਮਿਤੁ॥ ੫੭॥ ਛਰੀਦਾਮੰਠਪਮਾਲਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਣੀਚਿਤਿਧਾਗਿ। ਸਾਈ
 ਜਾਇਸਮਾਲਜਿਥੇਹੀਤਉਦੁਦੁਣਾ॥ ੫੮॥ ਛਰੀਦਾਜਿਨੀਵੰਮੀਨਾਹਗੁਣਤੇਕੈਮਨ੍ਹੇਦਿਸਾਗਿ। ਅਤਸਗਮਿ
 ਦਾਬੀਵਹੀਸਾਈਦੈਦਰਬਾਗਿ॥ ੫੯॥ ਛਰੀਦਾਸਾਹਧਰੀਕਰਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭੁਗਤਿ। ਦਰਵੇ
 ਸਾਨੇਲੇਸੀਐਦੁਖਾਦੀਨੀਗਾਇ॥ ੬੦॥ ਛਰੀਦਾਕਾਲੇਮੇਠੇਕਪਨੇਕਾਲਾਮੈਠਾਵੇਸਾ। ਗੁਨਹੀਗੁਰਿਆਮੈ
 ਠਿਗਲੇਕਕਹੇਦਰਵੇਸਾ॥ ੬੧॥ ਤਤੀਤੇਇਨਪਲਵੈਜੇਨਲਦੁਖੀਦੇਇ। ਛਰੀਦਾਜੇਠੇਗਗਣਰਬਦੀਝੁਠੀ
 ਧੀਝੁਠੇਇ॥ ੬੨॥ ਜਾਕੁਆਗੀਤਾਚਉਦੀਵਾਹੀਤਾਮਾਸਲੇ। ਛਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉਦਤਕੁਆਗੀਨਾਥੀਐ
 ॥ ੬੩॥ ਕਲਰਕੇਗੀਛਪਨੀਆਉਓਲਥੇਹੀ। ਚਿਜੁਬੋਲਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਤੁਲਸੀਝੀਝੀ॥ ੬੪॥ ਹਿਸਉ
 ਠਰਿਕੋਪਰੈਪਇਆਲੇਕਾਦਿਹੁਣਜਾਇ। ਕਹਿਲਲੇਕਨਜਾਣਦਾਹਿਸਨਕੋਧਾਖਾਇ॥ ੬੫॥ ਠਲਿਚ

ਲਿਗਈਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਾ॥ਫਰੀਦਸਰਬੁਰਿਆਭੀਚਲਸੀਬੇਕੇਵਵਲਾਇਕਲਾ॥੬੬
 ਫਰੀਦਾਇਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਵੀਲਾਲਜਿਓਮਾਸਿ॥ਕੇਤਹਿਆਜੁਗਵਾਪਰੇਇਕੁਤਪਇਆਪਾ
 ਸਿ॥੬੭॥ਫਰੀਦਭੁਨੀਪਤੀਸਵਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ਅਰਜਾਈਲਫਰੇਸਤਾਕੈਪਾਗਿਨਾਠੀਅ
 ਜਾ॥੬੮॥ਫਰੀਦਭੁਨੀਪਤੀਸਵਨਵੀਟੁਟੀਨਾਗਰਲਜਾ॥ਜੇਸਜਣਭੁਇਭਾਰਥੇਸੇਕਿਓਆਦਰਿਅ
 ਜਾ॥੬੯॥ਫਰੀਦਥੋਨਿਵਾਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਭੁਲੀਗੀਤਿ॥ਕਥਹੀਚਲਨਆਇਆਪਜੇਦਖਤਮਸੇ
 ਤਿ॥੭੦॥ਓਫਰੀਦਓਜਸਾਜਿਸੁਬਹਿਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗਿ॥ਜੇਸਿਰਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰਕਥਿਓਭਾ
 ਗਿ॥੭੧॥ਜੇਸਿਰਸਾਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰਕੀਜੈਕਾਇ॥ਕੁਨੈਠਨਲਾਈਐਥਾਲਣਸੈਦੇਜਾਇ॥੭੨
 ॥ਫਰੀਦਾਤਿਥੈਤੈਭੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੁਜਾਇਓਗਿ॥ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਦਗਏਤੁਅਜੇਨਾਪਤੀਏਗਿ॥
 ੭੩॥ਫਰੀਦਮਨੁਮੈਦਨੁਮੈਦਨਕਰਿਓਏਟਿਥੋਲਾਗਿ॥ਅਗੇਮੁਲਨਆਵਈਦੇਜਕਸੰਦੀਭਾਗਿ॥
 ੭੪॥ਮ੪੫॥ਫਰੀਦਖਾਲਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਧਮਾਗਿ॥ਮਦਿਕਿਸਨੇਆਖੀਐਜਾਤਿਸ
 ਥਿਨੁਕੇਈਨਾਗਿ॥੭੫॥ਫਰੀਦਜਿਨਹਿਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲਕਪਹਿਰਖਾ॥ਪਦਨਿਨਇਤੀਮਾ
 ਮਲੇਸਹਾਂਨਇਤੀਦੁਖਾ॥੭੬॥ਚਬਣਚਲਣਰਤਨਸੇਸੁਣੀਅਰਧਹਿਗਏ॥ਹੋਜੇਮੁਤੀਧਾਰਿਸੇਜਾ
 ਨੀਚਲਿਗਏ॥੭੭॥ਫਰੀਦਥੁਰੇਦਭੁਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਨਿਨਹਰਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਈਪ
 ਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੮॥ਫਰੀਦਾਪੀਖਪਰਾਹੁਣੇਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਵਨੀਸੁਬਹਿਸਿ
 ਉਚਲਣਕਾਕਰਿਸਾਜੁ॥੭੯॥ਫਰੀਦਰਾਤਕਥੁਗੀਵੀਡੀਐਸੁਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਓ॥ਜਿਨਨੈਦ
 ਨੀਦਾਵਲੋਤਿਨਾਮਿਲਣਕੁਆਉ॥੮੦॥ਫਰੀਦਮੈਜਾਇਆਦੁਖਮੁਖੁਕੁੰਦੁਖਸਥਾਇਐਜਗਿ
 ॥ਉਚੇਚਹਿਕੈਦੇਖਿਅਤਾਪਪਰਿਧਿਧਿਏਹਾਅਗਿ॥੮੧॥ਮ੪੫॥ਫਰੀਦਭੁਮਰਗਾਵਲੀਮੀਟਿ
 ਦਿਸੁਲਾਬਾਗਾ॥ਜੇਜਨਪੀਰਨਿਵਾਜਿਅਤਿਨਾਅਚਿਨਲਾਗਾ॥੮੨॥ਮ੪੫॥ਫਰੀਦਓਮਰਸੁਹ
 ਦੁਨੀਸੀਗਿਸੁਵਨਜੀਦੇਹਾ॥ਦਿਰਲੇਕੇਈਖਾਈਅਨਜਿਨਾਪਿਅਰੇਨੇਹਾ॥੮੩॥ਕੀਪੀਦਹਣਨਹਰਿ
 ਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਗਥਰਜਾਇਦਹਣਤਿਦਾਉਰਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਯਥਾਸੇਤੀ
 ਦਿਹੁਗਾਇਆਸੁਲਸੇਤੀਗਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਥੋਲਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੀਮੀਲੀਮੀਨਦੀ

ਵੈਰੀ ਕੋ ਰੋਹੇ ਤਿਥਾ ਥੇ ਨੇ ਕਪਰੁ ਕਿਅ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਤੁ ਰਹੇ ਸੁਗਤਿ ॥ ੮੬ ॥ ਛਰੀ ਦਗਲੀ ਸੁਸਜਣਈ
 ਹਇ ਕਰੁ ਛਰੀ ਨਾਲਗਾ ਪੁਖਾਜਿ ਉਮਾਲੀ ਹਕਾਰੁ ਤਿਨਾ ਮਾਪਿਗੀ ॥ ੮੭ ॥ ਛਰੀ ਦਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉ ਕਰੁ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀ ਮੈ ਕਉਣਾ ਕੀਨੀ ਬਜੇ ਦੇਰਾ ਹਾਂ ਕਿਤੀ ਦੁਖੀ ਪਉਣਾ ॥ ੮੮ ॥ ਛਰੀ ਦਰਬਖਜੁ ਰੀਪਕੀ ਅ
 ਮਾਖਿ ਮਨਈ ਵਹੀਨੀ ਜੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਛਰੀ ਜੁ ਮੈ ਉਮਰੁ ਹਥ ਪਵੀਨੀ ॥ ੮੯ ॥ ਛਰੀ ਦਤਨੁ ਸੁਕਾਧਿ ਨਿਰੁਥੀ ਅਤ
 ਲੀ ਮਾਖੁ ਭੁਗਿ ਕਾਗਾ ਅਜੇ ਸੁਰਬਨ ਬਾਹੁ ਛਿਅ ਦੇਖ ਬੀ ਦੇ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੯੦ ॥ ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਛੇ ਛੇ ਲਿਆਸ
 ਗਲਾ ਖਾਇ ਅਮਾਸੁ ਏਦੁ ਇਨੈ ਨਾਮ ਤਛੁ ਹੋ ਉਮੈ ਪਿਰ ਦੇਖ ਨਕੀ ਅਸਾ ॥ ੯੧ ॥ ਕਾਗਾ ਚੰਡਿ ਨ ਪਿਜਰਾ
 ਬਸੈ ਤਉ ਭੁਗਿ ਜਾਗਿ ਨਿਤ ਪਿਜਰੇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਦਸੈ ਮਾਸੁ ਨ ਤਿ ਦੁਖਾਹਿ ॥ ੯੨ ॥ ਛਰੀ ਦਗੋਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਸਨੁ
 ਕਰੇ ਨਿਘਰਿ ਆਪਰਿ ਆਉ ਸਰਪਰ ਮੈ ਬੈ ਆਵਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁੰਨਾ ਭੁਗਿ ਆਹੁ ॥ ੯੩ ॥ ਏਨੀ ਲੇਇ ਛੀ ਦੇਖ
 ਦਿਅ ਕੇਤੀ ਚਲਗਈ ॥ ਛਰੀ ਦਲੇ ਕਾ ਆਪੇ ਮਾਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੯੪ ॥ ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿ
 ਲਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿ ਆਸੁ ਖੁਹੇਇ ॥ ਛਰੀ ਦਜੇਤੁ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ॥ ੯੫ ॥ ਕੀਧੀ ਉਤੈਰੁ
 ਖੜਕਿ ਚਰਕ ਬੰਨੈ ਪੀਗਾ ਛਰੀ ਦਕਚੇ ਭਾਂਡੁ ਰਖੀ ਐ ਕਿਰਗੁਤਾਈ ਨੀਗਾ ॥ ੯੬ ॥ ਛਰੀ ਦਮਹਲ ਨਿਸਖ
 ਟਗਹਿ ਗਏ ਦਸਾ ਅਗਇ ਅਤਲਿ ਗੋਗਸੇ ਨਿਮਾਣੀ ਅਬਹਸਨ ਰੂਹਾ ਮਲਿ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ
 ਚਲਣ ਅਜ ਕਿਕਾਲਿ ॥ ੯੭ ॥ ਛਰੀ ਦਾਬੀਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਨਿਉਰੀ ਆਵਾ ਛਹਾ ਅਗੈ ਦੇਜ ਕਤ ਪਿਆਸੁ
 ਟੀ ਮੈ ਹੁਲ ਪਛੇ ਕਹਾਹਾ ਇਕ ਨਾਨੇ ਸਭੁ ਸੇਈ ਆਈ ਇਕ ਛਿਰ ਦੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ਅਮਲ ਨਿਕੀ ਤਿਆਰੁ ਨੀ
 ਦਿਚਿ ਸੇਰਗਾ ਹਉਗਾਹਾ ॥ ੯੮ ॥ ਛਰੀ ਦਰਗੀ ਆਵੈ ਵੀਨੈ ਧੁਗਲਾ ਧੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇਹੈ ਨੇ
 ਅਚਿਤੇ ਬਾਜਪਏ ਮਥਾਜਪਏ ਤਿਸਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾ ਦਿਸਗੀ ਅਗੈ ਦਿਚੁ ਤੁ ਅਸੁ ਛੀਨੀ ਅਲਕਲਮ
 ਉਤਜ ਅਵਸੀ ਸਭੁ ਦਰਦਾ ਜੇ ਭੁਨਿ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਿ ਆਉ ਆਈ ਆਮ ਗੋਰਿ ਤਾਬੀਨੀ ਦੇਖਹੁ ਬੰਦਾਰ
 ਲਿਆ ਚਉਜ ਦਿਅ ਦੇ ਕੀਨੀ ॥ ਛਰੀ ਦਾ ਅਮਲ ਨਿਕੀ ਤੇਨੀ ਦਿਚਤੇ ਦਰਗਾ ਆਏ ਕੀਮੀ ॥ ੧੦੦ ॥
 ਛਰੀ ਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀ ਆਜਗਲ ਸਿਨਾ ਨਿਨਾਵਾਸੁ ਕੀਕਰੁ ਚਗਨ ਬਲਦ ਸਨਰਬਨ ਛੇ
 ਭੁਖਿ ਪਾਸੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਛਰੀ ਦਗੁ ਤਿਛੀ ਦੁਣ ਕੀ ਬਿਆਪਤਿ ਸੁਣੈ ਸੁਣਿ ਪਾਹਿ ਚਰੇ ਕੁੰਡ ਛੁਛੀ ਆਗਹੁ
 ਕਿਥਾ ਉਨਾਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਛਰੀ ਦਪਾਨੁ ਪਟੇਲਾ ਪਜਕਰੀ ਕਬਲ ਨੀ ਪਹਰੇਉ ਜਿਨੀ ਦੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ
 ਦੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ੧੦੩ ॥ ਮ ੩ ॥ ਕਾਇ ਪਟੇਲਾ ਪਾਨੁ ਤੀ ਕਬਲ ਨੀ ਪਹਰੇਉ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਹੀ ਬੈਠਿ ਅਸਹੁ

ਜੇ ਮਨ ਵਿ
 ਰੋ ਤਿਅ
 ਗਾਲਿਰ
 ਕੀਆ

ਮਿਲੈ ਜੋਗੀ ਮਤ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਮਿ ੦੩ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਹੀ ਦੇਇ ਆਸੁ ਮਿਲੈ ਜੋਗੀ ਮਤ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਨਿ ਆਗਾਹਾ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਪਟੀ ਸਿਉ ਟਿਥੇ ਜਿਉ ਮੀਰਾਹੁ ॥ ੧੦੫ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਵਟੇ ਜਿਨਾ ਦਿਸ ਰਿਓ ਨਾਉ ॥ ਐਥੇ ਥੈ ਥੈ ਧੁਪ ਧੁਪ ਟੇਰਿਆ ਅਗੇ ਠਹਿਰਨ ਠਾਉ ॥ ੧੦੬ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਗਤਿ ਨਾਗਿਓ ਜੀਵਨੁ ਮੁਇਓ ਗਿ ॥ ਜੇਤੈ ਰਬਾ ਦਿਸਾਹਿ ਆਤੁ ਨ ਦਿਸ ਰਿਓ ਗਿ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਦਾਕਤ ਰੰਗਾ ਦਲਾਵਤਾ ਵੇ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਅਲਹੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਏ ਹੁਸਰਾ ਦਾਸਾਜਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਸੁਖਾਇ ਕਰ ਰਹਿ ਲੇਲਾ ਹਿਦਿ ਕਾਰਾ ॥ ਅਲਹੁ ਭਵੈ ਸੇਭੁ ਸਾਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਦਾਨੀ ਦਜਾਈ ਦਜਾਈ ਤੁਝੀ ਦਜਾਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਸੇਈ ਜੀਉ ਨ ਦਜਾਹਿ ਜਿਸ ਅਲਹੁ ਕਰ ਦਸਾਰਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ ॥ ੧੧੧ ॥ ਘਹਿਲੈ ਪਹੁੰਚੇ ਛਲ ਛਲ ਛਲ ਛਲੀ ਪਿਛਾਗਤਿ ॥ ਜੇਜਾਗੀ ਨਿਲਹਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੀਨ ਹੁਦਾਤਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਮ ੪੫ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਇਉਂ ਠਾਲਿ ॥ ੧੧੩ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਬਰ ਮਥਿ ਕਮਾਣੇ ਸਬਰ ਕਾਨੀ ਹੋਣੇ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾਘਾਣ ਖਾਲ ਕਥਾ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਬਰ
 ਅਰਿ ਸਾਧਗੀ ਤਨ ਏਵੈ ਜਾਲੇ ਨਿ ॥ ਹੋ ਨਿਜੀ ਕਥਾ ਏਵੈ ਭੇਦ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨਿ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਬਰ ਏਹ
 ਸੁਆਉ ਜੇਤੁ ਏਹਾ ਦੇਵ ਕਰਹਿ ॥ ਦੁਖਿ ਧੀਵਰਿ ਰਹੀ ਆਉਟ ਨ ਧੀਵਰ ਦਾਹੁ ॥ ੧੧੭ ॥ ਛਗੀ ਦਗਰ ਬੁਝਿ ਨਾਹਿ ਭਿਆਈ ਆਪਨ ਜੇਥ
 ਰਵੈ ਸੀਰਾ ਧੀਰੋ ਪਤੀ ਪਗੀਤਿ ॥ ਇਕ ਨ ਕਿਨੈ ਚਲੀ ਐਰਵੈ ਸਾਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਨੁ ਤੈ ਪਤਨੁ ਹਜਿ
 ਉਘਾਲਣੁ ਹੁਥ ਲੀਨਿ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾਸਿ ਰਿਜਲ ਜੇ ਮੁਖਿ ਗੀ ਮਿਲਿਨਿ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਨੁ ਤਨੁ ਤਪਾਇ ਤਨੁ ਕਰਿ
 ਉਘਾਲਣੁ ਹੁਥ ਲੀਨਿ ॥ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਛੇੜਿ ਆ ਅੰਗਿ ਪਿਰੀ ਨਿਗਲਿ ॥ ੧੨੦ ॥ ਹਥ ਛੁਝੇ ਛੁਝੇ
 ਸਜਣੁ ਸਜਣੁ ਮੈਠੇ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖ ਨ ਲੇਖੀ ਐਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹਿਸਾ
 ਦੇਖਿ ਤਰੀ ਆਬਗਾ ਭਿਆਇ ਆਚਾਉ ॥ ਰੁਖਿ ਮੁਏ ਬਗਾਬ ਪੁਨ੍ਹੇ ਸਿਰ ਤਲਿ ਉਪਰ ਪਾਉ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮੈਜਾਣਿ ਆਵਤੁ ਹਿਸਾ ਮੈਰੀ ਤਾਸੀ ਗਾ ॥ ਜੇਜਾਣਾ ਬਗਾਬ ਪੁਨ੍ਹੇ ਜਨ ਮਿਨ ਭੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਿਆ
 ਹਿਉ ਕਿਆ ਬਗਾਬ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਬਹੇ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਕਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਗਾਹਿ ਸੁਕਰੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਰਦਰ ਪਖੀਰੇ

ਕੋਠੀਵਾਲਪਰਸਾਇਹੁਤਨੁਲਹੀਗਭੁਖਿਆਸਚੇਤੇਗੰਆਸਾ॥ ੧੨੫॥ ਕਵਣਸੁਖਖਰਕਵ
ਣਗੁਣਕਵਣਸੁਖਮਣੀਆਮਤਿ॥ ਕਵਣਸੁਖਦੇਸੇਉਕਰੀਜਿਤਵਸਿਆਵੈਕਤਾ॥ ੧੨੬॥ ਨਿਵਣਸੁਖਖਰ
ਖਵਣਗੁਣਜਿਹਥਾਮਣੀਆਮਤਿ॥ ਏਕੈਭੈਦੇਸਕਰਤਾਵਸਿਆਵੈਕਤਾ॥ ੧੨੭॥ ਮਤਹੋਦੀਹੋਇਇਆ
ਣਾਤਾਹੋਦੀਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ ਮਣਹੋਦਾਆਪਦਗੋਏ॥ ਕੋਐਸਾਕੁਗਤਸਦਾਏ॥ ੧੨੮॥ ਇਕਠਿਕਾ
ਨਾਗਲਾਇਸਕੁਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ ਹਿਅਉਨਕੈਰੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲਵੇ॥ ੧੨੯॥ ਸਕੁਨਾਮਨ
ਮਾਣਿਕਠਾਹੁਣਮੂਲਮਚਾਗਵਾ॥ ਜੇਤਉਪਿਰੀਦੀਆਸਿਕਹਿਆਓਨਠਹੋਕਰੀਦਾ॥ ੧੩੦॥ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ੫ ॥

ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੋ॥ ਸਰਬਗਹਿਓਰੁਪੁਰਸਗਲਘਟਗਹਿਓਧਿਆਪੇ
॥ ਘਾਪਤਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿ॥ ਸਰਬਕੀਰਖਾਕਰੇਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ ਅਧਿਨਾਸੀਅ
ਘਗਤਆਪੇਆਪਿਉਤਪਤਿ॥ ਏਕੈਤੁਹੀਏਕੈਆਨਨਾਹੀਤੁਮਭਗਿਤਿ॥ ਹਰਿਮਤਿਨਾਹੀਪਾਗਦਾਰਕਉ
ਨਹੈਕਰੇਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਗਤਪਿਤਾਹੈਸ੍ਵਧਾਨਕੋਅਪਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗਤੁਦਰਤੁਲਘ੍ਰਮਸਮਸਰਿਏ
ਕਜੀਹਕਿਆਘਖਾਨੈ॥ ਗੰਧਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਸਦਧਲਿਗਗਿ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਸਰਿ
ਅਤੁਲਭੰਡਾਰੁਰਿਪੈਰੀਤੇਪੈਰੈਅਪਰਅਪਾਰਪਰਿ॥ ਆਪੁਨੇਕੁਵਨਕਰਿਮਤਿਨਦੁਸਰੇਧਰਿਉਪਤਿਪ
ਰਲੈਏਕਤਨਿਮਖਤੁਪਾਗਿ॥ ਅਨਨਾਹੀਸਮਸਰਿਉਜੀਆਰੇਨਿਰਮਲਕੋਟਿਪਗਛਤਜਾਹਿਨਾਮਲੀਏਹਰਿ
ਹਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗਤੁਘ੍ਰਮਸਮਸਰਿ॥ ਏਕਜੀਹਕਿਆਘਖਾਨੈ॥ ਗੰਧਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਸ
ਦਧਲਿਗਗਿ॥ ੨॥ ਸਗਲਭਵਨਪਾਰੇਏਕਬੀਕੀਏਧਿਸਥਾਗੇ॥ ਪੁਰਗਹਿਓਸਰਬਮਹਿਆਪਿਹੈਨਿ
ਗਗੇ॥ ਹਰਿਗੁਨਨਾਹੀਅਤਿਪਾਗੇ॥ ਜੀਅਜੀਤਸਭਿਥਾਗੇ॥ ਸਗਲਕੇਦਾਤਾਏਕੈਅਲਖਮੁਗਗੇ॥ ਆਪਹੀ
ਪਾਗਨਪਾਰੇਕੁਦਗਤਿਹੈਦੇਖਦੇਖਰਨਚਿਹਨਨਾਹੀਮੁਖਨਮਸਕਾਗੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗਤੁਦਰਿਤੁਲਿਘ੍ਰ
ਮਸਮਸਰਿਏਕਜੀਹਕਿਆਘਖਾਨੈ॥ ਗੰਧਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਧਲਿਸਦਧਲਿਗਗਿ॥ ੩॥ ਸਰ
ਬਗੁਣਨਿਪਾਨੀਕੀਮਤਿਨਹਿ॥ ਆਨੰਦਿਆਨੰਦਿਉਚੇਤੇਉਚੇਜਾਨੀਜੈਪੁਰਤੋਰੇਥਾਨੀ॥ ਸਨੁਪਨੁਤੇਰੇਖਾਨੈਏ

ਕੇਸੁਤਪੈਜਗਨੀ। ਕਦਨਉਪਮਾਦਉਬਡਤੇਬਡਾਨੀ। ਜਨਨੇਕਉਨਤਰੇਉ। ਅਲਖਅਪਾਰਦਉਅਕਲ
 ਕਲਹੈਪੁਰਸਰਥਵੇਧਾਨੀ। ਜਨਨਾਨਕਬੁਗਤੁਦਰਿਤੁਦਰਿਤੁਲਿਖੁਮਸਮਸਰਿਏਕਨੀਹਕਿਅਥ
 ਖਾਨੇ। ਹਾਂਵਿਬਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਗਾਗਿ॥ ੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਅਛਲਪੁਰਨਅਧਿਨਾ
 ਸੀ। ਹਰਖਵਤਿਆਨਤਿਰੁਪਨਿਰਮਲਧਿਗਾਸੀ। ਗੁਣਗਾਦੁਹਥੇਅਤਿਅਤਿਉਕਤਿਲੁਨੀਪਾਸੀ। ਜਾ
 ਕਉਤੇਹਿਰਿਪਾਲਸੁਜਨਪੁਰਤਮਹਿਮਿਲਾਸੀ। ਪੀਨਿਪੀਨਿਤੇਪੀਨਿਨਨਜਿਹਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਰੁਯ
 ਉ। ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਹਪਰਸਿਅਉਸੁਜਨਮਮਰਨਦੁਪਥੇਰਹਿਓ॥ ੫॥ ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿ
 ਤੇਸਤਿਬੁਟੀਐ। ਦੁਸਰਮਾਨਨਅਦਰਪੁਰਖਪਉਟਾਤਨੁਸੁਟੀਐ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕੇਨਾਮਲੈਤਨਮਨਿਸਰੁ
 ਸੁਖਪਾਏ। ਜੇਹਰਸਨਚਾਧਿਓਤੇਹਨਨਤਿਪਤਿਅਘਾਏ। ਜਿਹਠਾਕਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਯੋਸਤਸੰਗਤਿਤਿਹ
 ਧਿਆਗਾ। ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਹਪਰਸਿਓਤਿਨਸਰੁਕੁਲਕੀਓਓਧਾਰ॥ ੬॥ ਸਚੁਸਤੁਦੀਥਦੁਸਚੁਸ
 ਚੇਪੈਪਰਿਓ। ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਦਾਸੁਸਚੁਤਪਾਦਸੁਕਰਿਓ। ਸਚੁਸਿਰਜਿਓਸਮਾਰਅਧਅਕੁਲਨਕੁਲਉ
 ॥ ਰਤਨਾਮਅਪਾਰਕੀਮਨਹੁਪਵੈਅਮੁਲਉ। ਜਿਹਰਿਪਾਲਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਥਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏ॥
 ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਹਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁਨਿਛਿਰਜੇਨਿਨਆਏ॥ ੭॥ ਕਦਨਜੇਕਉਨਗਿਆਨਪਿਆਨ
 ਕਦਨਧਿਧਉਸਤਤਕੀਐ। ਸਿਧਸਾਧਕਤੇਤੀਸਕੇਰਿਤੇਰੇਵੀਮਨਪਰੀਐ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਸੇ
 ਖਹੁਣਅਤਿਨਪਾਏ। ਅਗਾਹੁਗਹਿਓਨੀਜਾਇਪੁਰਿਸਰਬਹਰਿਓਸਮਾਏ। ਜਿਹਕਾਟੀਸਿਲਕਦ
 ਯਾਲਪੁਰਿਸੇਇਨਨਲਗੇਬੁਗਤੇ। ਹਰਿਗੁਰਨਾਨਕਜਿਹਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦਮੁਕਤੇ॥ ੮॥
 ਕੁਰਤਉਦਾਤਾਰਪਰਿਓਜਾਚਕੁਇਕਸਰਨਾਮਿਲੈਦਾਨੁਸਤਿਰੇਨਜੇਹਲਗਭਉਜਲਤਰਨਾਧਿ
 ਨਤਕਰਓਅਰਾਮਿਸੁਨਪੁਜੇਠਾਕੁਰਕਾਵੈ। ਦੇਹਦੁਰਸੁਮਨਿਚਾਉਕੁਗਤਿਇਹੁਮਨੁਠਹਿਰਾਵੈ। ਬ
 ਲਿਓਚਰਾਬੁਅਪਾਰਮਹਿਸਰੁਕੁਲਓਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮਾ। ਪ੍ਰਗਟੁਸਗਲਹਰਿਕੁਦਨਮਹਿਜਨੁ
 ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੯॥

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਦਯੋਸ਼ੀਮੁਖਥਾਕਮਹਲ ੫ ॥ ਕਾਨੀਦੇਹਿਮੋਹਿਛਾਨੀਧਾਂਪੀਸਠਕੁਲਕੁਰੀਲਕੁਰਿਅਨੀ। ਧਾ
 ਦਤਕੁਮਤਰਹਨਨੀਪਾਦਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨੀਜਾਨੀ। ਜੇਬਨਕੁਪਮਾਇਅਮਦਮਾਤਾਧਿਰ
 ਰਤਧਿਕਲਥਉਅਭਿਮਾਨੀ। ਪਰਧਨਪਰਅਪਦਾਦਨਗਨਿਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅਮਾਹਿਹਿਤਾਨੀ

ਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤਉਪਾਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪੁਕੁਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਸੀਲਪਰਮੁਦਪਾਸੁਚਨਾਸਤਿਆਇ
 ਉਸਰਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ। ਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਪਰਗਥਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥
 ੧੦॥ ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ। ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨਸਮਰਥ
 ਸਬੋਥਿਧਿਕੁਲਸਮੁਹਉਪਾਰਨਸਉ। ਚਿਤਚੇਤਅਚੇਤਜਨਸਤਸਿਗਤਿਕੁਰਮਅੰਧੇਗੋਰਿਓ
 ਕਤਿਧੀਉ। ਮੁਰਤਪਗੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਗਮਨਾਮਰਸਨਾਸੀਗਿਲਉ। ਹੋਛਉਕਾਜਅਲ
 ਜੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੀਮੁਕਹਾਦੁਖਭੈਉ। ਸਿਖਿਆਸੀਤਨਾਮਭੁਜਨਨਕਰਮਰੰਗਿਆਤਮਸਿ
 ਉ॥੨॥੧੧॥ ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਨਿਰਮਤਦੁਰਲਭੁਦੇਹਸਵਾਰਿਧਰੀ। ਖਾਨਪਾਨਸੋਧੇਸੁਖ
 ਕੁੰਚਤਨਸੀਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਹਰੀ। ਆਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੁਝਨਕੀਸਭਸੁਝਪਰੀ
 ਬਰਧਮਾਨੋਵਤਦਿਨਪੁਤਿਨਿਤਾਵਤਨਿਕਟਬਿਖੀਮਜਰੀ। ਰੋਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇ
 ਮਾਕਿਮਸਿਮਰਥਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀ। ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਨਾਨਕਕਾ
 ਟਿਕੁਰੀਮਭੁਰੀ॥੩॥੧੨॥ ਰੋਮਨਮੁਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਿਕਾਰਮਹਾਮੁਖ
 ਨਾ। ਸੰਪਤਦੇਲੋਲੋਲਸਿਗਸੁਲਤਮਾਇਆਮਗਨਕੁਮਤਘੁਘਨਾ। ਸੁਤਬਨਿਤਸਾਜ
 ਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਉਮੋਹਬੰਧਿਓਸੁਘਨਾ। ਬੋਇਓਬੀਜੁਅਹਿਮਮਅੰਕਰਬੀਤਤਮਉਧ
 ਕਰਤਅਘਨਾ। ਮਿਰਤਮੰਜਾਰਪਸਾਰਿਮੁਖਨਿਰਖਤਕੁੰਚਤਕੁਗਤਿਕੁਖਕੁਖਨਾ। ਸਿਮ
 ਰਗੁਪਾਲਦਇਅਲਸਭਸਿਗਤਿਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥੪॥੧੩॥ ਦੇਹਨਗੇਹ
 ਨਨੇਹਨਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹਾ। ਛੜਨਪੜਨਚਉਰਨਚਾਵਰਬਹਤੀ
 ਜਾਤਰਿਦੇਨਬਿਚਾਰਹਾ। ਰਥਨਅਸੁਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਤਿਆਗਤਨੇਗ
 ਸਿਧਾਰਹਾ। ਸੁਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸਿਗਿਨਕੋਉਤ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹਾ। ਕੋਟਨਓਟਨਕੋ
 ਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰੋਉਕਰਿਝਾਰਹਾ। ਮਿੜਨਪੜਕਲੜਸਾਜਨਸਖਾਉਲਟਤੇਜਾਤ
 ਬਿਰਖਕੀਛੰਗੁਹਾ। ਦੀਨਦਇਅਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪੁਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹਾਮਗਮਅਪਾਰਹਾ
 ਸੀਪਤਿਨਾਬਸਗਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭੁਗਵੇਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹਾ॥੫॥੧੪॥ ਪੁਨਮਾਨਦਾਨਮ
 ਗੰਜੋਹਨਹੀਤਚੀਤਦੇਲੇਲੇਨਪਾਰੀ। ਸਾਜਨਸੇਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੁਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਗੀ॥੧੫॥

ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ ਕਰ ਕਮਾਵਨ ਏਹ ਬਿਪਿਕਰਤ ਅਵਤਨ ਜਾਗੀ। ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਮਸਚਨੇ ਮਚੇ ਚਲ
 ਸਿੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਪਿਹਾਰੀ। ਪਸੁ ਪੰਥੀ ਖਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ਬੁਝਿ ਪਿਯੋ ਨਿਰੂਮਿ ਓਅਤਿ ਭਾਰੀ।
 ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾਨ ਮਨ ਹੀ ਸਿਮਰਿ ਓਦੀ ਨਾਨਾ ਥਪਾਨ ਪਤਿਸਾਰੀ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ਅੰਤ
 ਕੀ ਬਾਰੋ ਤਕ ਤਿਖਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਸਿਤ ਚਰਨ ਸਿੰਗਿ ਉਧਰੇ ਹੋਗਾ ਇਅਮ ਗਨ ਚਲੇ ਸਾਭਿ ਭਾਰੀ।
 ੬॥੧੫॥ ਬੁਧ ਮਾਦਿ ਕਸਿ ਵਛੇਰ ਮਨੀ ਸਰ ਰਸ ਕਰ ਸਕਠਾ ਕਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ। ਇੰਦ੍ਰ ਮਨੀ ਦ੍ਰੋਖ
 ਤੇ ਗੋਰ ਖੁਧਰ ਫਿਗ ਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਪਾਵਤ। ਸਿਧ ਮਨੁ ਖਰੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨ ਵਇ ਕ੍ਰਤਿ ਲੁਤ ਕੋਮਰ
 ਮੁਨ ਪਾਵਤ। ਪੁਅ ਪੁਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭੁਗਤੀ ਹਰਿ ਜਨ ਤਕੇ ਵਰ ਸਿਸਮਾਵਤ। ਤਿਸ ਹਿਤਿ ਅਗ
 ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ਮੁਖ ਦੇਤ ਰਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ। ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸਤੁ ਏਸ ਮਸ਼ਾਵਤ। ੭॥੧੬॥ ਆਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਕ੍ਰਪਾ ਗੁਬਾਧਿ ਓਐ।
 ਏਤਾ ਗਰਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰ ਕੁਰਿ ਓਐ। ਵਹਿ ਸਥਾਇ ਮਹਾ ਬਿ
 ਖਿਅ ਕਉ ਪਰਪਨ ਛੀਨ ਅਗਿ ਆਨ ਹਰਿ ਓਐ। ਜੋ ਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰੋਰੇ ਗਿਰਾ ਸਿਓ ਜਸਟੁ ਤਨ ਰੀਨ ਅ
 ਰਤ ਮਰਿ ਓਐ। ਅਨ ਕੋ ਜੋਨ ਸਿਕਟ ਨ ਰਕ ਭੁਚਤ ਸਾਸਨ ਦੁਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿ ਓਐ। ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤਿ ਉਪ
 ਰਹਿ ਜੇਨਾਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤੁ ਅਪਿਕਰਿ ਓਐ। ੮॥੧੭॥ ਗੁਣ ਸਮੁਦਯ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰ
 ਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ। ਅਉਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇਤ੍ਰ ਪਰਦੁਖ ਰਸ ਰਬੋਰੇ ਗਥੰ ਭੁਣ ਗੁਣ ਕਾਰੀ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰ
 ਮਤ ਸਰਤਿ ਸਨਾ ਬਿਨ ਸਿਸਾ ਹਿਰਨ ਮੁਠਿ ਚਾਰੀ। ਇਸਨ ਲਦਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿਕਿਰਿ ਮਾਚਰ ਕ
 ਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪੁਭ ਪਾਰੀ। ਜਾਨਨ ਮੀਤ ਸਥਾ ਹਰਿ ਬਿਧ ਪਜੀ ਅਧਾਨ ਪੁਭ ਪਾਨ ਅਧਾਰੀ। ਓਟ ਗਹੀਸ
 ਆਮੀ ਸਮਰਥ ਹਨਾਨ ਕਦਾ ਸਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ। ੯॥੧੮॥ ਆਵਕ ਦਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰ
 ਨ ਕਮਲ ਸਿੰਗਿ। ਦਾਨ ਵਧਿ ਓਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਪਰ ਸਮਰਿ। ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ
 ਜਨ ਪੁਰਿ ਲਗਿ। ਨੀਰਨ ਸਾਕ ਸਿਥੋਰਿ ਚਲਹ ਹਰਿ ਪੰਥ ਪਰਿ। ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੇਖ ਅਘੋਰ ਛਿਦੇ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਰਿ। ੧੦॥੧੯॥ ਉਦਮ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬੁਝਤੀ ਬਿਚਰਿ ਅਨਕ ਸਾਸ ਰਬੁ ਜਟੁਆ
 ਭੁਜ ਮਲ ਗਾਇਤੀ ਰਬੁ ਬੁਝਤੀ ਮਤੇ ਸੁਖ ਮਦੇ ਹਿਬੁ ਹਿਬੁ ਜਟੁਆ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ
 ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੁਤ ਕੇਹ ਟੁਆ। ਪੁਜਾ ਚਕਰ ਕਰਤ ਸੇਮ ਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਤ ਥਾਟਿ ਕਰਿ

ਬਟੁਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੋ ॥

ਇਕਮਨ ਪਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸਿਤਸਾਰ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸ ਚਰਨ ਲੇਹਿ ਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥
 ਤਉ ਪਰਮਗੁਰੁ ਨ ਕਹੁ ਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੋ ॥
 ਗਾਵਹੀ ਭੀਰਧੀ ਰਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਮਧਿਆਨੁ ਪਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਕੁ ਭੁਗਤ ਪੁਹਿਲਾਦ
 ਕਆਤ ਮਰਸੁ ਜਿ ਨਿਜਾਣਿ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨ ਮਾਣਿ ॥ ੨ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਕਪਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇ ਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਨਮਦਗਨ ਪਰਸਰਾ ਮੇਸੁਰ ਕਰਕੁ
 ਠਾਠਰ ਪੁਤੇ ਜੁਗਰਿਓ ॥ ਉਧੈ ਅੰਕੁਰ ਬਿਰਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮ ਜਿਨ ਜਾਨਿ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁ
 ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨ ਮਾਣਿ ॥ ੩ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇ ਸੁਰਗਰਿਹ ਸੁਪੁ
 ਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧਿ ਸਿਧਾਦਿ ਕਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵ
 ਹਿ ਗੁਣ ਪ੍ਰੇਮ ਅਟਲ ਮੰਦੁਲ ਵੈਭੁ ਗਤਿ ਭਾਇਰ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨ ਮਾਣਿ ॥ ੪ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਪਟਰ ਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਸਿ ਮਰੀਤਿ ਗੁਨ
 ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸ ਸਹਸਰਿ ਹਬਾਰ ਸਿਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵਲਾਗਿ ਪੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾ
 ਗੀ ਜਿਨ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜ ਸੁਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨ ਮਾਣਿ
 ॥ ੫ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਾਨਿਓ ਬਿਓਨਿ ਰਵੈ ਰੁਰਿਦੀਤੁ ॥ ਸਿਸਟ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇਤ ਰਿਓ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜੁਗਤਿ ਲਗਿ ॥ ਧਿਨਿ ਧਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਿਨਿ ਜਨ ਮੁਸਕ ਅਬ
 ਭੁਲੇ ਜਗਾ ॥ ਪਾਤਲ ਪੁਰੀ ਜੋਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨਕਲ ਵਖਾਣਿ ॥ ਗਰਿਨਾ ਮਰਸ ਕਿਨਾਨਕ
 ਗੁਰਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੇ ਮਾਣਿ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਮਾਣਿ ਓਛਲਿਓ ਬਲਿਬਾਦ ਨ ਭਾਇ
 ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਮਾਣਿ ਓਛਾ ਮੁਰਪੁ ਵੈਸੁ ਕਹਾਇ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਕਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੀਸੁ ਕਿਰਤਾਰ ਭੁ
 ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰ ਸੈਣ ਕਉ ਗੁਰੁ ਅਭੈ ਭੁਗਤ ਹਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਕਹਾਇ ॥ ਸੀਗੁਰੁ ਰਾਜ ਅਬ ਚਲ ਅਟਲ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਫੁਰਮਾਇ
 ॥ ੭ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗਵਿਦਾ ਸੁਭਗੁ ਤੇ ਦੇਵ ਤਿਲੋਚਨਾ ॥ ਨਾਮ ਭੁਗਤੁ ਕਬੀਰ ਸਦਾ ਗਾ

ਵੈਸਮਲੋਚਨਾ। ਭੁਗਤੁ ਬੇਇਰੁਣਰਵੈਸਹਜਿਆਤਮਰੀਗੁਮਾਣੈ। ਜੋਗਪਿਆਨਿਗੁਗਿ
 ਆਨਬਿਨਾਪੁਕੁਅਵਰੁਨਜਾਏ। ਸੁਖਦੇਉਪਰੀਖਤੁਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖਜਸੁਗਾਇਓ
 ॥ ਕਾਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਿਨਿਤਨਵਤਨਜਗਿਛਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣਗਾਵਰਿ
 ਖਾਖਾਏਭੁਗਤਨਾਗਾਵਿਭੁਖੰਗਮ। ਮਹਾਦੇਉਗੁਣਰਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤੁਜੀਗ
 ਮ। ਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਿਜਨਿਬੈਰਬਾਕਰਣਿਬੀਚਾਰਿਆ। ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜੋ
 ਨਿਰੁਕਮਿਸਭਸਿਸਟਿਸਵਾਰਿਆ। ਬ੍ਰਹਮੰਡਬੰਡਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਰਗੁਣਸ
 ਮਜਾਇਓ। ਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗਾਨਿਨਮਾਇਓ। ੮ ॥ ਗੁਣ
 ਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਪੀਨਿਗੁਰਪਾਤਾਲਬਸਿਤੋ। ਭੁਰਬਗੁਣਉਚਰੈਸਦਗੁਰਸਿਗ
 ਰਹਿਤੋ। ਦੁਰਬਾਸਾਅਕਰੁਰਉਅੰਗਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ। ਕਾਬਿਕਲਸੁ
 ਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਘੋਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇਓ। ੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ॥

॥ ਸਵਯੋਮਹਲੇਦੂਜੇਕੋ॥ ੩ ॥ ॥ ਸੋਣੀਪੁਰਖਪੀਨੁਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁ
 ਕਰਣਸਮਰਥੋ। ਸਤਿਗੁਰਪੀਨੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋ। ਤਪ
 ਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥਿਸਹਜਿਅਮਿਓਓਠਉਛਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿਬੋਰਿ
 ਖਾਅਗਜਿ। ਮਾਰਿਓਕੰਟਕਕਾਲਗਰਜਿਪਾਵਤਲੀਓਬਰਜਿ। ਪੰਚਭੂਤਏ
 ਕਪਾਰਿਗਾਖਿਲੇਸਮਜਿ। ਜਗੁਜੀਤਿਓਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਜਾਰਿ
 ਰਬੁਓਨਿਮਨਿਲਿਵਗਾਖਿਨਿਰੰਕਾਰਿ। ਕਹੁਕੀਰਤਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁ
 ਰਲੰਘੁਜਗਤੁਗੁਰਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੀਰਿਸਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਰਕਾਲਖੀ
 ਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗਿ। ਆਨਜਾਹਦਰਸਦੁਆਰਾ। ਓਇਜੁਸੇਵਹਸਬਦੁਸਾਰਗਾਖੜੀਬਿ
 ਖਮਕਾਰਾ। ਤੇਨਰਭੁਵਉਤਾਰਿਕੀਰੇਨਿਰਭਾਰਾ। ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿਜਾਗੀ
 ਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਾ। ਨਿਮਰੀਭੂਤਸਦੀਦਪਗਮਪਿਆਗ। ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪ

ਮਧੁਰਲਹਣਾ ਜਗਤਗੁਰਪਰਮਿਮੁਗਾਗਿ॥ ੨॥ ਤੇਤਉਤ੍ਰਿਨਿਉਨਾਮੁਅਪਾਗਾ॥ ਧਿਮਲਜਾਭੁਧਿਥਾ
ਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਅਕੇਅਪਾਗਾਤ੍ਰਿਤਾਜਨਕਰਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦਸੈਸਾਰਿਸਾਰਗਹਿਜ
ਗਤਜਲਪਦਮਧੀਚਾਰਾ॥ ਕਲਪਤਰੁਗੋਗਿਧਿਦਾਰੁਸੈਸਾਰਤਾਪਨਿਦਾਗਾ॥ ਆਤਮਾਦਿਧਿਧਿਤ੍ਰੇਰੇਏ
ਕਲਿਦੁਤਾਗਾ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤੀਪਮਧੁਰਲਹਣਾ ਜਗਤਗੁਰਪਰਮਿਮੁਗਾਗਿ॥ ੩॥
ਤੇਤਾਹਰਗਥਿਪਾਇਓਮਾਨੁਸੇਵਿਆਗੁਰਪਰਵਾਨੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਕੀਆਉਨਮਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਰਸਸਮਾਨਮਾਤਮਾਵੰਤਗਿਆਨਜਾਣੀਐਅਕਲਿਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨਾ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਅਚਲਠ
ਣੁਧਿਮਲਧੁਪਿਸੁਥਾਨਪਾਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਧਿਦਾਗਾ॥ ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਿਸਹਾਰਸਪਤਿ
ਦੀਪਮਧੁਰਲਹਣਾ ਜਗਤਗੁਰਪਰਮਿਮੁਗਾਗਿ॥ ੪॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰ
ਨਾਸਨਾ॥ ਸਬਦਸੁਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੇਪਧਿਨਾਸਨਾ॥ ਲੋਭਮੋਹਦੁਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਕਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਣਾ॥ ਅਸੁਮਰਤਸੰਗਹਣਕਹਣਅਸ਼ਿਤਕਲਣਲਣਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਲਿਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕ
ਸਤਿਲਗੈਸੋਪਤੈਗੈ॥ ਗਾਰਜਗਤਛਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਓਰਾਜਨੇਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥ ੫॥ ਸਦਅਕ
ਲਲਿਦਰੋਕਰਨਸਿਉਇਛੁਚਾਰਾ॥ ਦੁਮਸਪੁਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਮੁਧਿਮਲਧੀਚਾਰਗਾਇ
ਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓਸਰਬਗਤਿਅਲਖਧਿਭੰਣੀ॥ ਸੋਹਿਜਭੁਇਸੀਚਿਓਕਿਰਣਿਅਸ਼ਿਤਕਲਧਾਣੀ
॥ ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਾਹਜਿਲਯੋ॥ ਹਰਿਪਰਮਿਓਕਲਸਖੁਲਵੈਜਨਰ
ਸਨਲਹਣੇਭੁਯੋ॥ ੬॥ ਮਨਧਿਸਾਸਪਾਇਓਗਹਰਿਗਹੁਰਗਧਿਦੀਓ॥ ਗਰਲਨਾਸੁਤਨਨਠਯੋ
ਅੰਮਿਉਅੰਤਰਿਗਤਿਪੀਓ॥ ਹਿਰਧਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਿਪਰੀਜਗੀਤਗਿ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਹਜਸਮਾਧਿਗਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ॥ ਓਰਓਚਿਤੁਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੀਤਿਹਕਲਮਲ
ਤਰਸਨਾ॥ ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲਉਚਰੈਜਸੁਜਪਿਉਲਹਣੇਰਸਨਾ॥ ੭॥ ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਨਾਮੁ
ਅਪਾਰੁਅਰੁਨਾਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖਸਦਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸੇਯੋ॥ ਰੀਗਿਰਤੇਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨ
ਹੁਧੈਯੋ॥ ਨਾਮੁਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਗਵਿਲੋਇ॥ ਦਰਸਨਪਰਮਿਐਗਰੁਕੈਅਠਸ
ਠਿਮਜਨਹੋਇ॥ ੮॥ ਸਚੁਤੀਰਥਸਚੁਇਸਨਾਨਮਰੁਭੇਜਨਭੁਓਸਚੁਸਦਸਚੁਭੁਖੰਤੁਸੈਯੋ॥ ਸ
ਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦਿਸਚਨਾਮਸੰਗਤੀਧੈਯੋ॥ ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮਦਰਤੁਸਚੁਕਧਿਨਨਕਲਵਖਾ

ਦਿਕ

ਨਾ। ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿ ਐ ਗੁਰੂ ਵੈਸਚੁ ਜਨਮ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਮਿ ਅਭਿਸਟਿ ਸੁਰੁ ਕਰੈ ਤਰੇ ਅਘਪਾਪ ਸਕਲ
ਮਲਾ। ਕਾਮ ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲਾ। ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰ ਹਥੈ ਦੋ। ਗੁਰਨ ਦੁਨਿ ਪਿ
ਦਰੀ ਆਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਲ ਪੈਦੈ। ਸੁਕੁ ਕਲਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ। ਦਰਸਨ ਪਰਸਿ
ਐ ਗੁਰੂ ਵੈਸਚੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਦਾ ਹੀ ਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਰੋਸੇ
ਈ ਪੁਰਖ ਸਿਵ ਰੰਗ ਚਾਜਾ ਕਾਇ ਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸਮਿ ਰੋਗ। ਜਿਨਿ ਕੁਗਤ ਭਵ ਜਲ ਤਾਰੈ ਸਿ ਮਰਹੁ ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ
ਪਰਪਾਨਾ। ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਬਿਓ ਜੋਨ ਸਰਬ ਸਿ ਪੀ। ਕਵਿ ਜਨਕ ਲੁਖ ਪੀ ਕੀਰਤਿ
ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸ ਧਿਸਤਰੀ ਆ। ਕੀਰਤ ਗਵਿ ਵਿਹਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰ ਹਿ ਸਾਖ ਤਰੇ ਦਰਮ ਦਲ ਸਗਾ। ਉਤ
ਰਿਦ ਪਿਣਹਿ ਪੁਧਿ ਅਰੁ ਪਸਰ ਮਿਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੀ ਬਿਨ ਗਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਿਗੁਰੁ ਖਿਬਰ ਦਾਯ ਉਓਲ
ਟਿਗੰਗ ਪਸਰ ਮਿਧਰੀ ਆ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਕੁਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਛਰਿ ਆ। ੧ ॥ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਜਪ ਅਰੁ ਕੀਨ ਰਸਾਧਿ ਕਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ। ਸਿਮਹ ਨਖ ਤ੍ਰਅਵਰ ਪ੍ਰਅਤਿ ਲਨਾਰ ਦਾਇ
ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਦਰਾ। ਸਸੀ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸੁਰਨਾ ਭੁਓਲ ਸਹਿ ਸੇਲ ਲੋ ਅਜਿ ਨਿਉ ਪਾਰਿ ਆ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਕੁਗ
ਤ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਛਰਿ ਆ। ੨ ॥ ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਸਿਵ ਰਿਨ ਦਾ ਬਨਿ ਦੰਨ ਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕ ਰਿਸ
ਮੁਪਰਿ ਆ। ਚਦਰਾ ਸੀਹ ਸਿਧ ਧੁਪ ਜਿਤੁ ਗਤੇ ਅਬਿਗੀ ਕਰੁ ਦੁਜ ਲੁਤਰਿ ਆ। ਉਪਭੋ ਅਕੂਰਤਿ ਲੋਚਨ ਨਾਮੁ
ਕਲਿਕ ਧੀਰ ਕਿਲ ਵਿਖਰਿ ਆ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਕੁਗਤ ਹਿ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਛਰਿ
ਆ। ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮੁ ਲਾਗਿ ਤੇਤੀ ਸਪਿਅ ਦਹਿ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੁਰਮ ਨਿਵ ਸਿਅ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੀ
ਗੇਵ ਪਿਤਾ ਮਹਿ ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਆ। ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੀਤੀ ਰਗੁਰੂ ਅਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸੰਗ
ਤਿਉ ਪਰੀ ਆ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਕੁਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਛਰਿ ਆ। ੪ ॥ ਨਾਮ ਕਿਤਿ
ਸਿਮਰਿ ਕਿਰਟਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤ ਰਸਾਖਰਾ। ਉਤਰਿਦ ਪਿਣਹਿ ਪੁਧਿ ਦੇਸ ਪਸਰ ਮਿਜੈ ਸੁਭਾਖਰਾ। ਜਨਮੁ ਤਇ
ਹੁ ਸਬ ਯਥਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵ ਸੈ। ਸੁਰਨ ਰਗਣ ਗੀ ਪਰ ਬਛਿ ਅਦਰਸਨ ਆਸਾ ਸੈ। ਕੁਲ ਉਪਰਸਿ
ਪੁਤੇ ਜੇ ਤੋਨੋ ਕਲ ਜੇਕਿ ਕਰਿ ਆਇ ਅਉ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ ਕੁਗਤ ਭਵ ਜਲ ਹਰਣੁ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇ
ਓ। ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀ ਸਾ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖਡਿਯੁ ਮਤਿ ਪਾਰੇ। ਜਗਨਾਮ ਸਾ
ਮਾਧਿਓ ਰਖੁ ਸੇਗੁ ਸਮਕਰਿ ਸਹਾਰੇ। ਨਾਮੁ ਸਿਰੇ ਮਣ ਸਰਬ ਮੈ ਭਗਤ ਰਹੈ ਲਿਵ ਪਾਗਿ। ਸੇਵੀ ਨਾਮੁ

ਪਦਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤਸਿਟੀਓਕਰਤਗਿ॥ ੬॥ ਸਾਤਿਮੁਰਓਸੀਲਿਬਲਵਤੁਸਤਭਾਇਸਗਤਿਸਘਨਗ
ਰੁਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਲਾ॥ ਨਿਸੁਪੀਰਜੁਸੁਰਿਪਦੁਲੁਪੁਜਸੇਤਿਧੈਕੁਰਥੀਲਾ॥ ਪਰਸਹਿਸਤਪਿਅਰੁ
ਨਿਰਕਰਤਾਰਹਸੀਜੋਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗਾ॥ ੭॥ ਨਾਮੁਨਾਵਦੁਨਾ
ਮਰਸਖਾਣੁਅਰੁਭੇਨਨਾਮਰਸੁਸਦਾਜਮੁਖਿਮਿਸਟਥਾਣੀ॥ ਪਨਸਤਗੁਰਸੇਵਿਓਨਿਸੁਪਸਾ
ਇਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ ਕੁਲਸੰਬੁਹਸਮੁਪਰੇਪਾਯਉਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਕਯਥਜਨਮੁਕਲੁਚਰੈਗੁਰਪ
ਗਮਿਓਅਮਰਪੁਗਾਸੁ॥ ੮॥ ਧਾਰਿਨੁਕਰਿਦਹਏਸਿਪਿਸਨਮੁਖਮੁਖੋਜੇਵੈ॥ ਰਿਪਿਧੈਸੰਧਾਂਵੰਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕ
ਤਰਮੈਗੇ॥ ਰਿਦੈਧੈਅਕਹੀਉਸੇਇਰਸੁਤਿਨੀਜਤਉ॥ ਮੁਖਭੁਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰਤਉ॥ ਮਸ
ਤਵਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲਜੇਤ੍ਰਿਕਰਿਪਿਅਇਅਉ॥ ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕਸਰਥਇਛੁ
ਤਿਨਪਾਇਅਉ॥ ੯॥ ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਜਾ॥ ਧਤਪਰਸਕਯਥਲਗਹਿਗੁ
ਰਅਮਰਪਯਾਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰੁਕੁਟਿਜੈ॥ ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਜਣਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿ
ਧਿਜੈ॥ ਸਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸਵਣਗੁਰਅਮਰੁਸੁਟਿਜੈ॥ ਸਕਯਥਸੁਹੀਉਨਿਤੁਰੀਅਧਸੈਗੁਰਅਮਰਦ
ਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ ਸਕਯਥਸੁਸਿਰਜਾਲਪੁਰੁਣੈਜੁਸਿਰਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤਾ॥ ੧॥ ੧੦॥ ਤਿਨਰਦੁ
ਖਨਹੁਖਤਿਨਰਨਿਪਨਨੁਕਹੀਅਗਿ॥ ਤਿਨਰਸੇਕੁਨਹੁਪੁਐਤਿਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲੀਅਧਿ॥ ਤਿਨਰਸੇਵਨ
ਪੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਧਿਥਪਹਿ॥ ਸੁਖਲਹ
ਹਿਤਿਨਰਸੀਸਾਰਮਹਿਅਥੈਪਦੁਰਿਪਮਪਿਤਿਹ॥ ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਰੁਣੈਗੁਰਅਮਰਦਸੁਸੁਪੁ
ਸੀਨਜਿਹ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਤੈਪਰਿਓਅਉਇਕਮਨਿਪਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ ਨਜਣਿਬਯ
ਣਿਮੁਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹਿਠਾਂਇਨਜਾਣਿਓ॥ ਸੁਖਨਿਇਕੁਪਰਤਧਿਇਕੁਇਕੁਸਮਹਿਲੀਲਉ॥ ਤੀਸ
ਇਕਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ ਇਕਹੁਨਿਲਾਖਲਖਹੁਅਲਖੁਪੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਸਜਾਲਪੁਰੁਣੈਤ੍ਰੀਇਕੁਲੋਕਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥ ੩॥ ੧੨॥ ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮ
ਤਿਨਮੈਸਮਾਣੀ॥ ਜਿਮਤਿਤਿਲੋਚਨਤਿਤਿਭੁਗਤਕੀਰੀਹਿਜਾਣੀ॥ ਰਕਮਾਂਗਦਕਰਤੁਤਿਰਾਮੁਜੰ
ਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਹੁਇਸਤੁਟਿਓਵਿਦਗਤਿਪਾਈ॥ ਤੈਲੋਕੁਕੁਪੁਤਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿ

ਜਲਜਾਣੀਜਗਤਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਨੁ ਨਿਜੁਗਤੁ॥ ਏਕਿਦਰਸੁਪਾਦਉਮੁਕਤਿ॥ ੪॥੧੩॥ ਗੁਰਮਰਦਾਨੁ
 ਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਪੁਰਮਿਪਾਤਿਬਧਿਨਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਪਸਾਧਕਅਸਾਸਹਿ॥ ਗੁਰ
 ਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਪਸਾਧਕਅਸਾਸਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਪਿਆਲਪੀਐਪਉਮੁਕਤਿ
 ਹਿ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਅਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ॥ ਇਕਿਧਿਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰੈਜਸੁਮ
 ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਹਿ॥ ਜਲਪਾਪਦਰਥਇਤੁਗੁਰਮਰਦਾਸਭਿਠੈਮਿਲਹਿ॥ ੫॥੧੪॥ ਸਚੁਨਾ
 ਮਕਰਤਾਰਸੁਤ੍ਰਿਨਾਨਕਸਰਿਅਉ॥ ਤਾਂਤੇਅੰਗਦਲਹਣਾਪੁਗਟਿਤਾਸਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥
 ਤਿਤੁਕਲਗੁਰਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਦਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕਵਣਵਖਾਣਉ॥ ਜੇਗੁਣਅਲਖਅਗੀਮਤਿਨਹਿ
 ਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ ਬੋਧਉਧਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੇਸੁਮੰਗਤਿਕੁਲਉਧਾਰਣਾ॥ ਗੁਰਮਰਦਸਕੀਰਤੁ
 ਕਉਤ੍ਰਾਹਿਤਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣਾ॥ ੧॥੧੫॥ ਆਪਨਗਾਇਣਕਲਾਪਾਰਜਗਮਹਿਪਰਵਹਿਯਉ॥ ਨਿ
 ਰੰਗਰਿਆਕਾਰੁਜੇਤਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ॥ ਜਹਕਹਤੁਕੁਰਪੁਰਸਬਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ ਨਿਹ
 ਸਿਖਯਸਗਿਹਿਉਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਇਉ॥ ਨਾਨਕਕਲਿਨਿਮਲੁਅਵਤਰਿਉਅੰਗਦਲਹਣੈਸੇ
 ਗਿਉਆ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਹਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਗਣਿਤੁਆ॥ ੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸਿਤੇ
 ਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਖਹਾ॥ ਸਰਣਪਰਹਿਤੇਉਧਰਹਿਛੇਤਿਜਮਪਰਕੀਲਿਖਹਾ॥ ਕੁਗਤਿਕੁਇਕੁਰ
 ਪੁਰਹਿਦੈਉਚੈਕਰਤਾਰੈ॥ ਗੁਰਗਉਯਰਦਗੀਆਉਪਲਕਠੁਬੀਤੁਹਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਕਲਿਨਿਮਲੁਅਵਤ
 ਰਿਉਗਣਕਰਤਾਰੈਉਚੈ॥ ਗੁਰਮਰਦਾਸੁਜਿਨਸੇਵਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦੁਪਹਰਹਿਪੈਰੈ॥ ੩॥
 ੧੦॥ ਚਿਤਿਚਿਤਦਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਾਸਕਉ॥ ਸਰਬਚਿਤਤੁਪਾਸਿਸਾਧਸਹਿਤਿ
 ਹਉਤਕਉ॥ ਤੇਰੇਹੁਕਮਿਪਦੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਦਾ॥ ਜਬਗੁਰਦੇਖੈਸੁਕੁਦਿਸਣਨਾਮੁਕ
 ਰਤਾਮੁਖਿਸੇਦਾ॥ ਅਗਮਅਲਖਕਾਰਣਪੁਰਖਜੇਛੁਰਮਾਦਹਿਸੇਕਹਉ॥ ਗੁਰਮਰਦਸਕਾਰਣਕਰਣਹਿ
 ਦੁਤ੍ਰਿਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥ ੪॥੧੮॥ ਭਿਖੇਕੇ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਰੁਪਿਆਨੁਤੁਸਿਉਤੁਮਿਲਦੈ॥ ਸ
 ਚਿਸਚਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤਹਲਿਵਲਾਦੈ॥ ਕਮਝੇਪਦਸਿਕਰੈਪਦਉਤੁਨਧਾਦੈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦਸੇ
 ਦੇਸਿਹੁਕਮਬੁਝਿਧੀਚਾਰਪਾਦੈ॥ ਕਲਿਮਾਹਿਰੁਪਕਰਤਾਪੁਰਖਸੇਜਾਣੈਨਿਨਿਵਿਛੁਰੀਅਉ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ

ਉਸੇਇਭਿਖਾਕੈਸਹਜਗੀਗਿਰਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੫॥ਰਹਿਓਸਤਹਉਟੇਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠ
 ॥ਸੀਨਿਅਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕਹਉਠਿਰਿਓਕਿਨੇਨਹਿਪਰਚਉਲਾਇਉ॥ਵ
 ਹਤਿਅਹਕਹਤੀਸੁਣੀਰਹਤਕੇਖਸੀਨਆਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਛੁਣੁਣੇਲਗੋਤਿਕੇਗੁਣਹਉਕਿਅਕਹਉ॥
 ਗੁਰਦੇਸਿਮਿਲਾਇਉਭਿਖਿਅਜਿਵਤੁਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆ
 ਨਹੈਅਸਾਣਿਚਤਿਅਉ॥ਪੰਮਪਨੁਖੁਕਰਿਗਹਿਓਭੁਗਤਸੀਲਹਸਰਲਤਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅ
 ਟਲੁਮਨਿਸਥਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਾਠਿਉ॥ਕਾਮਜੋਧਲੋਭੁਮੋਹਅਪਤੁਪਚਦੁਤਬਿਖੀਠਿਉ॥ਬੁਲਉਭੁਗਲੁ
 ਤੇਜੋਤਨਾਨਿਪਤਨਾਬਨਾਨਕਬਗਿ॥ਗੁਕਅਮਰਦਸਸਦੁਸਲੁਭੁਇਤੈਦਲਜਿਤਉਦਿਵਜੁਪੁਕਰਿ
 ॥੨੧॥ਪਾਨਹਰਿਬੰਦਬਸੁਅਰੇਮਾਵਲਿਕੁਸਮਥਸੈਤਗਨਿਤਨਆਵੈ॥ਰਹਿਸਾਸਿਕਿਰਣਿਉਰਹੁ
 ਸਾਗਰਕੇਰੀਗਤਰੇਗਅਤਿਕੇਧਾਵੈ॥ਰਦੁਪਿਆਨਗਿਆਨਸਾਤਿਗੁਰਕੇਕਬਿਜਨਕੁਲਉਨਹੈਗਾਵੈ
 ॥ਬੁਲੇਅਮਰਦਸਗਾਣਤੇਰੇਤੇਰੀਓਪਮਾਤੇਹਿਧਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥ ੧ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਵਈਏਮਹਲੇਚਉਥੇਕੋ॥ ॥ਇਕਮਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਪਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦ
 ਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਧਿਗਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਪਰਮ
 ਪਦਪਾਯਉ॥ਅਥਨਾਸੀਅਧਿਗਤਪਿਆਯਉ॥ਤਿਸੁਭੁਟੈਦਰਿਫਨਚਪੈ॥ਕਲਸਹਾਰਤਾਸੁਗੁ
 ਟਜੀਪੈ॥ਜੀਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇ॥ਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਛੁਰਿਆ॥ਇਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
 ਸਥਦਰਸੁਪਾਯਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਉਠਿਧਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਾਰਸਿਕਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਤਤਸਮਤ
 ਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਦਸਤਨੇਗੁਰਗਾਮਦਾਸਸਰਅਕੁਰਭੁਗੇ॥੧॥ਛੁਟਤਪਰਦਾਹਅਮਿਅ
 ਅਮਰਾਪਦੁਅਮ੍ਰਿਤਸੋਰੇਦਰਸਦੁਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵਹਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮੰਜਨਪੁਧਜਿਨਹੁਸੇਵਾ
 ਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭੈਨਿਵਾਰਅਨਭੈਪਦੁਨੀਨਸਥਦਮਾਤ੍ਰਤੇਉਪਰਪਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸ
 ਤੇਨੇਗੁਰਗਾਮਦਾਸਸਰਅਕੁਰਭੁਗੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਣਬਿਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆਤਮਰੰਗੁਰ
 ਲੁਲੁਤੁਯਾ॥ਜਗਾਮਨੁਕਵਲੁਸੁਹਜਿਪਰਕਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰਹਿਲਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾ
 ਲਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾਇਆਤਿਸਪ੍ਰਸਾਦਿਦਸਿਪਚਕਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਾ

54

ਮਾਠਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੀਗਾਦਿਬੇਹੇ॥ ਆਜੇਨੀਉਭੁਲੁਅਮਲਸਤਿਗੁਤਸੀਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਗਮਦ
 ਸਕਲਚਰੇਤੁਅਸਹਜਸਰੇਵਰਿਥਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਮੁਗਿਰਿਨੈਨਿਵਾਸੇ॥
 ਜਿਨਕਉਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਦੁਰਤੁਦੁਰੰਤਰਿਨਾਸੇ॥ ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਮੁਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਸੇ॥ ਜਿ
 ਨਕਉਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਸਬਦਲਹਿਬੁਧਜਲੁਤਾਰੇ॥ ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਲਥਉ
 ਜਨਮੁਜਗਿ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਸਰਦਿਤੁਕਲਕਧਿਭੁਗਤਿਅਕਤਿਸਰਗੁਰੁਲਗਿ॥ ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਖੇਮ
 ਤਾਇਮਾਨੁਗਜੁਥਸਮਾਏ॥ ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਗਤਅਪਾਏ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦ
 ਅਮਰੁਗਤਹਰਿਸੀਗਿਸਮਾਏ॥ ਇਹੁਗਜੁਜੇਗਗੁਰਗਮਦਸਤੁਮਹੁਰਸੁਜਾਏ॥ ੧੨॥ ਜਨਕੁ
 ਸੇਇਜਿਨਿਜਾਇਆਉਨਮਨਿਰਬੁਧਰਿਆ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖਸਮਾਚਰੇਅਭਗਸਰਭਰਿਆ॥ ਅਕ
 ਥਕਥਾਅਮਰਾਪਰੀਜਿਸਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ ਇਹੁਜਨਕਰਾਜਗੁਰਗਮਦਸਤੁਸੁਹੀਬਇਆਵੈ॥ ੧੩॥
 ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤੋਹੈਵੈਜੀਉ॥ ਤਾਰਣਤਰਣ
 ਖਿਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕਉਦਿਸਿਧਾਰੈਸਬਦੁਹਿਦਧੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੈਵੈਜੀਉ॥ ਜੀਅਨਸਭਨਦਤਾ
 ਅਗਮਗਿਆਨਧਿਖਿਆਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਅਨਪਾਵੈਪਲਕਨਸੇਵੈਜੀਉ॥ ਜਾਕਉਦੇਖਤ
 ਦਾਰਿਦ੍ਰਜਾਵੈਨਾਮੁਸੇਨਿਪਾਨਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੈਵੈਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾ
 ਮੁਟੇਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤੋਹੈਵੈਜੀਉ॥ ੧੪॥ ੧੪॥ ਪਰਮਕਰਮਪੂਰੈ
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਈਯੋ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲ
 ਈਯੋ॥ ੧੫॥ ਨਜਾਨੈਕੇਤੇਗਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰਤੁਸੁਹਿਬੁਧਾਈਯੋ॥
 ਭਰਮਭੁਲੇਸੀਸਾਰਹੁਦੁਨੁਨੀਸੀਘਾਰਜਮੋਕੇਨਨੰਭਕਾਲਗੁਰਮਤਿਪਈਯੋ॥ ਮਨਪਾਈਮੁ
 ਗਧਧੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਪਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਯੋ॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ਹਉਬਲਿਖ
 ਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਗਾਕਵਨਉਪ੍ਰਮਾਰੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸ
 ਹੁਜਗਜੇਰਿਕਗਾ॥ ੧੬॥ ਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੁਜਾਨਾਨਾਮਸੇਅਪਾਰਸਾਰੁਦੀ
 ਨੇਗੁਗਿਰਿਦਧਗਾਨਲਕਵਪਾਰਸਪਰਸਪਦਕੰਦਨਾਉਦਿਚੰਦਨਸੁਧਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅ

ਨਤਗਾਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤੁ ਆਰੇ ਕਾ ਮੇਲੇ ਪਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ਹਉ ਬਾਲ ਬਾਲ ਜਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਪ
 ਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਗਾਨੇ ਜੇ ਗਤ ਪਦੀ ਅਨੁਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜਨਮ ਤੁਰੁ ਯਉ ਆਨਿ ਦੁਤ
 ਗਨਿ ਮਨੁ ਖਜਨ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਗੁਰ ਅਗਦ ਦੀ ਅਉ ਨਿਪਾਨੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿ ਆਨੁ ਪਚਿਤੁ ਤਧ
 ਸਕੀ ਨੇ ਜਮ ਤਨੁ ਤਾਸਾ ਗੁਰ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਕ ਲਿੰਗ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ਅਪਨ ਦੇਖਤੁ ਗਤੁ ਚੰਗ
 ਕਵਲ ਜਾਸਾ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿ ਉਮਨੁ ਤਧ ਹੀ ਕੁਯਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਰਾਜੁ ਜੇ ਗੁਤ ਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰ ਰਾਮ
 ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਗਾਨਾ ॥ ਨਿਸਾਹਿ ਪਾਰਿ ਉਪਗਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸੰਗ ਅਵ
 ਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਰੀ ਅਉ ਸਸਿਰਿ ਧਿਨਿ ਮਿਸੁਰ ਦਿਨਿ ਸੇਲਤ ਰੁ ਅਛਲ ਛਲ ਦੀ ਅਉ ਸਰ
 ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿ ਅਪਾਰਿ ਉਤਿ ਭਵੁ ਜਾਸਾ ਸੋਈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਇ ਓਗਰ ਅਮ
 ਰ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਹੁ ਕੰਨ ਭਉ ਅਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣੁ ਹਸੁਣਿ ਓਹ ਬਿਖਤੇ ਅਮਿ
 ਤੁ ਯਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਣਿ ਅਉ ਲੋਹ ਉਹੋ ਜਉ ਲਾਲ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਨਿ ਦਿਧਾਰੈ ॥
 ਪਾਹਣੁ ਮਾਣੁ ਕਰੈ ਗਿ ਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਉ ਬੀਰ ਗੈ ਕਾਠੁ ਸ੍ਰੀ ਧੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਅਉ ਦੁਖ
 ਦਰਿ ਤੁਤਿ ਨ ਕੇਗਾਇ ਅਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰ ਸਿਅ ਸੇਪ ਸਪਰੇਤ ਸੁਹਿਨ ਰਹੁਇ ਅਗਾ ॥
 ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਾ ਲਿਖਨ ਹਿ ਵਿਆਗਾਰ ਵੁਡਿਨ ਇਹ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਲਿਲ
 ਖਧਾ ਹੋ ਵਿਆਕਿਨ ਇਹ ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਲਿਗਿ ਆਨੁ ਅਰੁ ਪਿਆਨ ਅਨਨ ਪਾਗਿ ਜਾਮਿ
 ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਦਲਿਲ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸਸਚੁ ਹਧਾਗਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨ ਪੈਦ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਨਤਿ
 ਕੈਯੋ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦ ਮਹਿ ਪੈਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਹ ਥੇਰੈ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਪੈਰੈ
 ਪਾਰੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਸਮਝਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਬਿਨ ਸੁਗਤਿ ਨ ਸਿਪਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰੁ ਕ
 ਰੁ ਸਚੁ ਬੀਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੈਗੇ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦੁ ਸਪੁਨ ਅਪਨ ਕਟਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਗੁਰ
 ਨ ਜਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿਕ ਵਿਕਲ ਕਹਿ ॥ ਨਿਨ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖ ਅਉ ਨ ਹੁਕੀ
 ਅਉ ਤੇ ਅਕਥ ਸੀ ਸਾਰ ਮਹਿ ॥ ॥ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਕਰੁ ਮਨ ਮੈਗੇ ਤਾਰੁ ਦੁਤ ਰਸ ਮਰਥ ਕਲ ਜਗਿ ਸੁਨ ਤਸਮਾ ਪਿਸ ਬਦ ਜਿ ਸੁ ਕੇਗੇ ॥

ਛਨਿਦੁਖਨਿਨਸੁਖਦਾਨਕੁਸੁਰਉ॥ ਜਪਰਤਿਪਆਨੁਖਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ ਪੁਰਉਪੁਰਖਰਿਦੈਹ
 ਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖਦੇਖਤਅਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ ਨਉਹਰਿਬੁਧਿਹਿਪਿਸਿਪਿਚਾਹਤਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਮ
 ਨਮੇਰੇ॥ ੫॥੧॥੨੨॥ ਗੁਰੁਮੁਖਦੇਖਗੁਰੁਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਹੁਤੀਜਪਿਆਸਪਿਉਸਪਿਦੈਨਕੀਬੰਛਤ
 ਸਿਪਿਕਉਬਿਪਿਮਿਲਾਇਉ॥ ਪੁਰਨਕੁਮਨਠਉਹਧੋਸੇਰਸਥਾਸਨਸਿਉਨੁਦਿਹੰਦਸਿਪਾਯ
 ਉ॥ ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨਤੀਰਬਿਪਾਸਥਨਾਇਉ॥ ਗਾਯਉਦੁਖਦੁਰਿਬਰ
 ਖਲਕੇਸੁਗੁਰੁਮੁਖਗੁਰੁਸੁਖਪਾਯਉ॥ ੬॥੧०॥੨੩॥ ਸਮਰਥਗੁਰੁਸਿਰਹਥਪਰਿਅਉਗੁਰਕੀਨੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਮੁਦੀਅਉ॥ ਜਿਸੁਦੇਖਿਨਰੰਨਅਘਨਹਰਉ॥ ਨਿਸਥਾਸੁਰਦੇਖਸਮਾਨਪਿਆਨ
 ਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤਕੁਨਤਰਉ॥ ਕੁਨਦਾਸਸੁਆਸਜਗਤਗੁਰੁਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰਉ॥ ਗਮ
 ਦਾਸਗੁਰੁਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰਸਿਰਹਥਪਰਉ॥ ੭॥੧੧॥੨੪॥ ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸ
 ਕੁਟਕੀਲਾਜਾ॥ ਜੇਸੀਗਥੀਲਾਜਕੁਗਤਪੁਰਲਾਦਕੀਰਹਨਾਖਸਛਰੇਕਰਆਜਾ॥ ਛਨਿਦੁਖ
 ਤੀਲਜਰਥੀਹਰਿਪੁਕੀਛੀਨਤਬਸਤਦੀਨਬਹੁਸਾਜਾ॥ ਜੇਦਮਾਅਪਦਤੇਗਥਿਆਗਨਿਕਾ
 ਪਨੂਤਪੁਰੇਤਿਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੇਇਰਾਖਹੁਦਾਸਕੁਟਕੀਲਾਜਾ॥ ੮॥੧੨
 ॥੨੫॥ ਕੁਲਨਾ॥ ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਖਾਨੀਅਹਾ॥ ਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈਨਾਮਨਵ
 ਨਿਪਿਅਪੈਰਸਨਅਹਿਨਿਸਿਰਬੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਅਹਾ॥ ਛਨਿਦੁਖਮਰਿਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਹਿ
 ਪਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਕੁਜਹਿਹਰਿਗਿਆਨੀਅਹਾ॥ ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਿਪਰਹੁਪਿਭੂ
 ਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਪਰਹੁਦੁਹਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹਾ॥ ਜਉਤਸਕੁਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਦੁਹ
 ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੁਖਾਨੀਅਹਾ॥ ੧॥੧੩॥੨੬॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਿਸਤਿਕ
 ਰਿ॥ ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਪਾਨੁਹਰਿਮਾਨਿਪਰਹੁਪਿਆਨਅਹਿਨਿਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈ
 ਪਗਿ॥ ਛਨਿਗੁਰੁਜਲਧਿਮਲਅਥਾਹਮਜਨਕਰਹੁਸਤਿਗੁਰਸਿਖਤਰਹੁਨਾਮਸਰਰਗਸਰਿ
 ਸਦਾਨਿਰਦੈਰਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਤੁਭੈਪੈਐਗੁਰਸਬਦਿਰਸਿਕਰਤਦਿਨਕੁਗਤਿਹਰਿ॥ ਮੁਗਧ
 ਮਨਕੁਮਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕੁਜਹੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪਸਤਿਕਰਿ॥ ੨॥੧੪॥੨੭॥

ਗੁਰੂ ਤਿਸੇ ਕੀ ਇਹ ਨਾ ਦਾਤੁ ਕਰੈ

ਗੁਰਗੁਰੁ ਸੇਵ ਅਲਖਗਤਿ ਜਾਕੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸੁਤਾਰਣਤਰਣੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਸੀਸਾਰ ਅਰੀ ਮਸਾਗ
 ਰੁਤੁਲਗਾਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ॥ ਜਗਜਨ ਮਮਰਣੁ ਭੁਗਾਇ ਆਈ ਪੈ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਪਰਤੀ
 ਤਿਹੀ ਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਬੈਤਿ ਨ ਕਉ ਪਦ ਦੀਉ ਚੁਰਈ॥ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਲੋਕੁ ਅਗਲਾਲ ਨੁਕ
 ਮਨੋ ਪਕੀਧਿ ਥਾਗਈ॥ ਅਵਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕਾਰਿ ਬਿਸਟਿਕਾਰਣ ਕਰਣੀ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਅਲਖਗਤਿ ਜਾਕੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅਰੁ ਸੁਤਾਰਣਤਰਣੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਪਰਤਾਪ ਸਦਾ ਗੁਰ
 ਕਾ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਜਸੁ ਜਨ ਬੋ॥ ਏਕ ਪਰੁਪਿਸੁ ਏਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਹਿਕਰ
 ਹਿਇ ਸਨਾਨਾ॥ ਏਸ ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਪਮ ਨਗੁਰ ਪੂਜਾ ਧਿਪਿਸਹਿ ਤਕਰੀ॥ ਕੰਚਨ ਤਨੇ
 ਏ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ਪਿਆਨ ਪਰੀ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੀਸ ਬੁਜਲ ਬਲ ਮਹਿ ਰਹਿ
 ਅਭਰ ਪੁਰਿ ਬਹੁ ਧਿਪਿ ਬਰਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖਗਤਿ ਜਾਕੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਅਰੁ ਸੁਤਾਰਣਤਰ
 ਣੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਜਿਨ ਪੁਬਾਤੁ ਨਿਸਚਲ ਪੁਅਜਾਨੀ ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਰਾ॥ ਤਿਨ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ
 ਦ੍ਰੁਖਿਨ ਏਕ ਮਹਿ ਜਲ ਪਰ ਬਿੰਦੀ ਜੁਗਤਿ ਜਗੁਰ ਰਾਕੁੰਡਲ ਨੀ ਸੁਰਸ਼ੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਰਾ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਸਾਹਧ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਸੇਵੀ ਐ ਸਚਾ॥ ੫॥ ੩੪॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਜੀ॥ ਕਵਲ ਨੇਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੇਟਿ ਸੇਨ ਸੰਗਿ ਸੇਭ ਕਰਤਮ
 ਜੇ ਸੇਰ ਜਿਸਹਿ ਰਹੀ ਭਾਤੁ ਧਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਮੇਰ ਮਗਨ ਭਈ ਕਿੰਕੀ ਸਬ
 ਰਸੁ ਨਤ ਕਾਰ ਬੇਲੁ ਪਾਰਿ ਜੀਉ॥ ਕਾਲ ਕਲ ਮਹੁਕ ਮੁਗਾ ਬਿਕਰੁ ਕਉਨ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ਏਹੀ ਸਬੁ ਮ
 ਗਿ ਆਨੁ ਪਿਆਨ ਪਰਤੀ ਐ ਜਾਹਿ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾ
 ਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਜੀਉ॥ ੧੬॥ ੩੫॥ ਰਾਮਨ ਅਪਰਮਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀ
 ਕਾਰ ਬੈਸੁ ਮਾਰ ਸਰਬ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ॥ ਸੁਬਰ ਚਿਤੁ ਭਗਤ ਹਿਤੁ ਬੇਖ ਪਰਿਓਹ ਰਨਾਖ ਸੁਹ
 ਰਿਓਨ ਖਬਿਰਾਹਿ ਜੀਉ॥ ਸੀਖ ਰਗੁ ਗਰਾਪਦ ਮਆਪ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛੁਟ ਮਆਪ ਰੀਪਰ ਪਾਰਬੁ
 ਹਮਲ ਬੈਕਉ ਨਤਾਹਿ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਜੀਉ॥ ੨॥ ੩੬॥ ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੰਦੋਰ ਸਨ ਪਿਆਸ ਹਤ ਕੰਠ

ਮਾਲਮੁਕਟਸੀਸਮੇਰਪਖਿਚਾਹਿਜੀਉ॥ ਬੇਦਨਾਰਥਤੁਪੀਰਪਰਮਅੰਗਅਲਖਅੰਗਮਖੇਲਵੀਅ
 ਆਪਣੇਉਛਹਜੀਉ॥ ਅਕਬਕਬਾਕਬੀਨਜਾਇਤੀਨਲੇਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁ
 ਰਿਓਸਾਹਨਕੇਸਾਹਿਜੀਉ॥ ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਹਿਗੁਰੂਦਾ
 ਹਿਗੁਰੂਦਾਹਿਜੀਉ॥ ੩॥੮॥੩੭॥ ਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੁਧਿਦੀਜੀਉ॥ ਬਲਿਹਿਛਲਨ
 ਸਬਲਮਲਨਕੁਗਤਲਨਕਾਨਕੁਆਗਨਿਹਕਲਿਕਬਜੀਤਿਕਚਤਦਲਰਦਿਦੀਜੀਉ॥ ਰਾਮ
 ਰਵਣੁਰਤਨਰਵਨੁਸਕਲਕੁਦਣਕੁਸਲਕਰਣਸਰਬਕੁਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਿਜਮਖਛ
 ਨਿਦੀਜੀਉ॥ ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛੁਆਬਰਾਹਜਮਨਾਕੈਕਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਨਿਨਿਗਿਰਜੀ
 ਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੀਏਧਾਰਤਨੁਧਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਗੁਧਿਦੀਜੀਉ॥
 ੪॥੯॥੩੮॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ ਗੁਰਕਹਿਅਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਨੁਸਚੁ
 ਜਾਨਮਤਿਏਏਨਿਸਥਾਸੁਰਹੋਇਕਲਾਨੁਲਹੰਪਰਮਗਤਿਜੀਉ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਮੋਹਨਣਜ
 ਣਛੁਰੈਪ੍ਰਹੁਓਮੈਕਾਛਿਪੁਰਾਹੁਸਾਧਸੀਭਾਗਤੁਜੀਉ॥ ਦੇਹਗੋਰਾਤ੍ਰਿਅਸਨੇਹਚਿਤਿਧਿਲਸੁਜਗ
 ਤਏਹਚਰਨਕਮਲਸਦਸੇਓਇਤੁਕਰਮਤਿਜੀਉ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੀਏਧਾਰਤਨੁਧਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦ
 ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ ੫॥੧੦॥੩੯॥ ਸੇਵਕੈਕੁਰਪੁਰਜਗੁਰੂਗੁਰੂਦਾਹ
 ਗੁਰੂਤੇਰਾਸਕੁਸਦਕਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਕਾਸਦਾਸਲਾਮਤਿਭਹਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਰਕਾ॥ ਘ੍ਰਾਮਾਧਿਸਨਸ
 ਰੋਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਓਮੋਹੁਯਾਮਨਮਦਕਾ॥ ਨਦਰਸੀਲਖਜੇਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕਦੀਆਸਕੁਪੁ
 ਥਓਤਦਕਾ॥ ਸੇਵਕੈਕੁਰਪੁਰਜਗੁਰੂਗੁਰੂਦਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਕੁਸਦਕਾ॥ ੧॥੧੧॥੪੦॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕਾਵਡਤਮਾਸਾ॥ ਆਪੇਹਸੈਆਪਿਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦੁਸੁਰੂਪਰਗਾਸਾ॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਬ
 ਲੁਖੀਮਨੁਆਪੇਹੀਆਪੇਕੀਆਪਾਟਿਪਾਟਿਧਾਸਾ॥ ਆਪੇਨਰੁਆਪੇਛੁਨਿਨਾਗੀਆਪੇਸਾਰੁਆ
 ਪਹੀਪਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਾਖੇਸਗਤਸਤੈਧਿਰਾਰਹੁਦਾਹੁਕਾਵਡਤਮਾਸਾ॥ ੨॥੧੨॥੪੧॥ ਕੀ
 ਆਖੇਲੁਖਰੁਮੇਲੁਤਮਾਸਾ॥ ਵਹੁਗੁਰੂਤੇਰੀਸਕੁਰਚਨਾ॥ ਤੁਜਲਿਖਲਿਗਗਨਿਪਜਲਿਪੁਰਿ
 ਹਾਅਖਿਤਤੇਮੀਰੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ ਮਨਹਧ੍ਰਮਾਦਿਕਵੈਦੁਰਿਕਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨ

ਰਾਗਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਦਰੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨਖਰਨਾਕੀਅਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤ
 ਮਾਸਾਵਾਹਿਗੁਰੁਤੇਹੀਸਤੁਰਚਨਾ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ਅਗਮਮਨੰਤਮਨਾਦਅਯਾਦਿਸੁਕੋਇਨਜਾ
 ਏ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਪਰਪਿਆਨੁਲਿਤਹਿਜਿਸੁਬੇਦੁਬਖਾਣੇ॥ਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਵੈਰਅਵਰਨਹੀਦੁਸੁਰ
 ਕੇਈ॥ਭੁਜਨਗਨੁਟਸੰਮਰਥਤਰਣਤਾਰਣਪੂਰੁਸੇਈ॥ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮਧੁ
 ਰਾਸਨਾਰਸੋ॥ਸ੍ਰੀਸਤਨਾਮੁਬਰਤਪੁਰਖਗੁਰਗਮਦਸੁਚਿਤਹਿਧਸੋ॥੧॥੪੩॥ਗੁਰੁਸਮਰ
 ਥਗਾਕਰੀਆਪ੍ਰਦਧਪਿਸੁਮਤਿ॥ਸਮਾਰਨਕਉ॥ਛਨਿਧੰਮਪੁਜਾਛਗਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੰਜੰਤਤ
 ਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥ਮਥੁਰਾਜਨਕਹੀਜੀਅਸਾਰਸੁਖਭਿਰਕਛਨਬਿਚਾਰਨਕਉ॥ਗਰਿਨਾਮੁਬ
 ਹਿਬੁਧੰਡੇਕਲਿਮੇਕੁਵਸਾਗਾਰਓਤਾਰਨਕਉ॥੨॥੪੪॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰਗ
 ਰਤੇਜਸੁਗਾਵਤਹੋ॥ਪ੍ਰਮਪੰਥੁਪਰਿਓਪਰਨੀਪਰਆਪਿਰਹੇਲਿਦਧਾਰਿਪਾਵਤਹੋ॥ਮਥੁਰਾਭੁਨਿ
 ਰਾਗਭਲੇਓਨਕੇਮਨੋਪਿਛਤਹੀਛਲਪਾਵਤਹੋ॥ਗਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਤਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੁਚਿ
 ਤਲਵਤਹੋ॥੩॥੪੫॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਸੁਧਾਪਰਪੁਰਨਸਬਦਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਨਿਨਆਗਰੁ॥
 ਗਹਿਗਰੀਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਤਰਸਦਸਕੁਧਿਪਰਤਨਾਗਰੁ॥ਸਤਿਮਗਲਕਰਹਿਕੰ
 ਤੁਹਲਤਿਨਜਮਤਸਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗਰੁ॥ਕਲਜੁਗਦੁਰਤਦੁਰਿਕਾਰਿਥੇਕਉਦਰਸਨੁਗੁਰੁ
 ਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੪॥੪੬॥ਜਾਕਉਅਨਿਪਿਆਨਪਰੇਛਿਰਤਸਕਲਜਗਕਥਹਕਉਪਾ
 ਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ਧੇਰਧਾਈਸਹਤਬਿਰੰਚਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੇਸਿਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕ
 ਬਿਲਾਸਕਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਜਤੀਸਿਪਸਾਪਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਨੁਟਭੇਖਕੀਏਛਿਰਤਉਦਸ
 ਕਉ॥ਸੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰਸੁਖਭਾਇਦ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾਮਬੀਬਠਾਈਦਈਗਰਗਮਦਸਕਉ
 ॥੫॥੪੭॥ਨਾਮੁਲਿਧਾਨੁਪਿਆਨਅਤਿਰਗਤਿਤੇਜਪੁਜਿਤਿਹੁਲੇਗੁਪ੍ਰਗਾਸੋ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਰੁਟ
 ਵਿਕੁਮੁਤਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾਸੋ॥ਮੇਵਕਸਿਖਸਦਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਸਮੁਹ
 ਨਿਓਕਸਮਥਾਸੋ॥ਬਿਰਮਾਨੁਕੁਰਿਅਪਿਥਪਰਓਬਿਰੁਸਾਕਉਤਬਰੁਗੁਰੁਰਮਦਸੋ॥੬॥
 ੪੮॥ਤਾਰਉਸੀਸਾਰੁਮਾਹਿਅਪਰੇਕਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥਾ॥ਛਨਿਕੀਰਤਵੰਤ

ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਿਖਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ ਨ ਛੋਡੈ ਸਭਾ ॥ ਦਾਨਿ ਧੰਨੁ ਅਤਿ ਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ਸੇਵਕਿ ਰਾਸ ਕਹਿ
 ਓਇ ਹੁਤ ਬਾ ॥ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਪਰਦਾ ਹਕਾ ਪੁਕੀ ਜਾ ਕੈ ਬਸੀ ਸਿਧ ਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹੁਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤੀਨ ਕੁਟੁਬੁਰ
 ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓਸੇਈ ॥ ਅਪਨ ਸਰਸੁ ਵੀ ਅਭਿਨ ਜਗਤ ਕੇਈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਆਪੁ ਅਪਹੀ ਉਪਾਇਉ ॥ ਸੁਗਰ
 ਅਸੁਰ ਅਤਿ ਨੀਪਾ ਯਉ ॥ ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅਤਿ ਸੁਰੇ ਅਸੁਰ ਹਨ ਗਾਣਗੀ ਪਰਬ ਬੇਨਤੀ ਛਿਰੇ ॥ ਅਧਿਨ ਸੀ
 ਅਚਲ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਆਪਾਰ ਪਰੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੇਈ ਸਰਬ ਜੀ ਅਮਨਿ
 ਪਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਨ ਜਨ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਿ ਨ ਕਿਭਗਾਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਟੀਅਉ ॥ ਅਗਿਦਿ ਅਨਿਤਿ ਮੁਗਤਿ ਨਿ
 ਜਪਾਰੀ ਅਗਮ ਰਾਨਿ ਰਸਿ ਰਸਉਹੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸਿਕਰਤਾਰੁ ਵੀ ਅਉ ਵਸਿ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ
 ਕਰਿ ਪਿਆਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਨ ਜਨ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥ ੨ ॥
 ੫੧ ॥ ਨਾਰਦ ਪੁਰਾਹਿਲ ਦੁਸਰਾ ਮੁਖ ਕੁਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਗਣੈ ॥ ਅਧਿਗੰ ਕੁਜ ਯਦੇਵ ਤਿਲੇ ਚਨਨ
 ਮਾ ਅਵਰੁ ਕੀਰੁ ਕੁਣੀ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਅਵਤਾਰੁ ਕੁਯਉ ਕਲੀ ਕੁਤਿ ਰਿਜ ਸੁਜਗਤ ਪਾਇਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰਾਮਦਾਸ ਜਨ ਜਨ ਜਗਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥ ੩ ॥ ੫੨ ॥ ਮਨ ਸਾਕਰਿ ਸਿਮਰਤਿ
 ਤੁਝੈ ਨਰਕਾ ਮਕੈ ਪਾਇਯਉ ਅਉ ਜੁਤਿਣੀ ॥ ਧਾਰਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰਤਿ ਤੁਝੈ ਤਿਨ ਦੁਖ ਰਿਝ ਮਿਟਯਉ ਜੁਖਿ
 ਟੀ ॥ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅਦਰਸ ਪਰਸ ਸਰਬ ਲਕੁਟ ਜ ਸੁਗਾਯਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਨ ਜਨ ਜਗ
 ਮਹਿ ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥ ੪ ॥ ੫੩ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਰਤਿ ਨ ਜਨ ਕੇਤਿ ਮਗ ਮਿਟਾਇ
 ਖਿਨਾ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੇ ਧਿਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦਿਨੇ ਦਿਨਾ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੇ ਧਿਨੀ
 ਅਕੀਤ ਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੇ ਧਿਰਿ ਧਿਸਿ ਪਿਨ ਵਨਿ ਪਿਪਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਰਾਮ
 ਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ ਭਇ ਮਿਲਿ ਸਗਿਤਿ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਕਰਹੁ ॥ ਜਿਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪੂਰੁ ਪਾਈਐ
 ਸੇਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਹੁ ਨਹੁ ॥ ੫ ॥ ੫੪ ॥ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਸੇਵਕ
 ਰਤਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥ ਤਾਤੇ ਗਉਰ ਗਾਨ ਪ੍ਰਗਵਉ ਜੀਆ ਕਉ ਦੁਖ ਰਿਦੁ ਅਧਾਰ ਕੇ ਨਾਸੁ ॥
 ਕਵਿ ਕੀਰਤਨ ਕੋਤਿ ਚਰਨ ਮੁਖਿ ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਮਕੈ ਦਨ ਮਕੈ ਨਹੀ ਡਾਸੁ ॥ ਜਿਵ ਅਗਿਦ ਅਗਿ

ਸੀਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਸਕੇਗੁਰਦਮਦਸਾ॥ ੧॥੫॥ ਜਿਨਸਤਗੁਰਸੇਵਪਦਰਭੁਪਾ
 ਯਉਨਿਸਥਾਸੁਰਗਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇਕੁਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰ
 ਗਟਸੁਥਾਸੁਪ੍ਰਪੁਲਕਵਧੀਰਤਿਲੇਚਨਨਾਮੁਲੇਤਉਪਜੇਜਪ੍ਰਕਾਸੁ॥ ਜਿਹਪਿਖਤਅਤਿਹੋਇਰਸੁ
 ਮਨਿਸੇਈਸੰਤਸੰਗੁਗੁਰੁਗਮਦਸਾ॥ ੨॥੫੬॥ ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨਉਕੀਨੀਭੁਗਤਪ੍ਰੇਮਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ ਤਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਭੁਯੇਸਾਇਰਤਿਨਸਥਦਸੁਰਤਿਵੀਨੀਦਰਖਾਈ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸਕੀ
 ਅਕਥਕਥਾਹੋਇਕਜੀਹਕਛੁਕੀਨਨਾਈ॥ ਸੇਰੀਸਿਸਟਿਸਕਲਤਾਰਣਕਉਅਧਗਰਗਮਦਸ
 ਕਉਮਿਲੀਧਤਾਈ॥ ੩॥੫੭॥ ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਏਕਗੁਣਨਾਹੀਅੰਭਿਤਛਤਧਿਖੈਧਿਖੁਖਾਈ॥
 ਮਾਯਮੋਹਭਰਮਪੈਰੁਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ ਇਕਉਤਮਪਖਿਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿ
 ਹਮਿਲਤਿਨਮਤਾਸਮਿਟਾਈ॥ ਇਕਅਰਦਸਭਾਟਕੀਰਤਿਕੀਗਰਗਮਦਸਗਾਧਦਸਰਣਾਈ॥
 ੪॥੫੮॥ ਮੋਹਮਲਿਧਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਲੇਸਪਛਾਹਿਓ॥ ਰੋਪਖੰਡਿਪਰਨੀਤਿਲੇਭਅਪ
 ਮਾਨਸਿਉਛਾਹਿਓ॥ ਜਨਮਕਾਲੁਕਰਜੇਹਿਕੁਮੁਜੇਹੋਇਸੁਮਨੀ॥ ਭਵਸਾਗਰਧੀਪਿਅਉਸਿਖ
 ਤਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੋ॥ ਸਿਰਿਆਤਪਤੁਸਰੇਤਪਤੁਜੇਗਭੇਗਸੰਜੁਤੁਧਲਿ॥ ਗੁਰਗਮਦਸਸਰੁਸਲੁਤ
 ਦਿਤੁਅਟਲਗਜਅਭੁਗੁਦਲਿ॥ ੧॥੫੯॥ ਤੁਸਤਿਗੁਰਚਰੁਚਰੀਅਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਗਾਸੁਰ
 ਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵਤਪਰਤਪੁਗ॥ ਅਗਰਿਨਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀਤਿਹੁਲੇਅਗਾਅ
 ਗਮਨਿਗਮਓਪਰਣਜਗਾਜੀਮਹਿਅਰੇਅਗ॥ ਗੁਰਅਮਰਦਸੁਥਿਰਥਪਿਅਉਪਰਗਾਸੀਤਾ
 ਰਣਤਰਣ॥ ਅਪਅੰਤਕਥਦੇਨਸਲਕਵਿਗੁਰਾਮਦਸਤੇਹੀਸਰਣ॥ ੨॥੬੦॥ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਦਈਏਮਹਲੇਪਜਿਵੇਕੋ॥ ੫॥ ਸਿਮਰੇਸੇਈਪ੍ਰਭੁਅਚਲੁ
 ਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਦੁਰਮਤਿਮਲਨਾਸੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕਵਲਰਿਦਰਗੀ॥ ਗੁਰਅ
 ਰਜਨਗੁਨਸਰਜਧਿਰਾਗੀ॥ ਗੁਰਗਮਦਸਪਰਿਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੀਆ
 ਸਾ॥ ਤੇਜਨਮਤਗੁਰਮਤਿਧ੍ਰੁਮਪਛਾਹਿਓ॥ ਕਲਜੋਤਿਕਰਸੁਜਸੁਧਾਹਿਓ॥ ਭੁਗਤਜੇਗਕਉ
 ਜੇਤਦਾਰੁਹਰਿਨਕਉਪਾਯਹੀ॥ ਸਦਦੁਖੁਪਰਾਸਿਉਹਰਿਰਸਨਥਸਾਇਓ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗ

੨॥ ਅਮਰਲਗਿਉਤਮਪਦਪਾਯਭੀ। ਗੁਰਅਰਜਨਪਾਠਿਉਰੁਗੁਰਮਦਸਤੁਗਤਉਤਰਆਯਭੀ॥੧॥ ਘੜ
 ਭੁਗੀਓਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਸਬਦਬਸਾਯਭੀ। ਮਨਮਨੁਕਸੰਤੀਧਿਅਉਗੁਰਨਾਮੁਦਿਨਾਯਭੀ। ਅਗਮਮ
 ਗੋਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਯਭੀ। ਗੁਰਅਰਜਨਪਰਗੁਰੁਗੁਰਮਦਸਅਨੁਭਵਿਠਹਰਾਇਭੀ॥੨॥
 ਜਨਕਰਾਜਬਰਤਾਇਆਸਤਿਜੁਗਆਲੀਣਾ। ਗੁਰਸਬਦੇਮਨਮਾਨਿਆਪਤੀਪਤੀਣਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਸਚਨੀਦਸਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੀਗੀਲੀਣਾ। ਗੁਰਅਰਜਨਪਰਗੁਰੁਗੁਰਮਦਸਅਪਰੋਪਰਬੀਣਾ॥੩॥ ਖੇਲ
 ਗੁੜਓਕੀਅਉਰਿਗਇਸਤੋਖਸਮਾਚਰਓਧਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਿਸਮਾਨੁਭੀ। ਅਜੋਨੀਸੰਕੁਦਿਅਉਸੁਕ
 ਸੁਕਲਕਵੀਅਇਬਖਾਇਅਭੀ। ਗੁਰਨਾਨਕਿਅਗਿਦਵਕਉਗੁਰਅੰਗਦਅਮਰਨਿਧਾਨਾ। ਗਰਿਗਮ
 ਦਸਅਰਜਨੁਦਰਉਪਾਰਸੁਪਰਸੁਪ੍ਰਮਾਣਾ॥੪॥ ਸਚਨੀਦਣਅਰਜਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਕੁਦਿ। ਭੁਯ
 ਭੁਜਨਪਰਦੁਖਨਿਦਰੁਆਪਾਰੁਅੰਨਭੁਭੀ। ਅਗਹਗਹਣੁਮਭੂਤਿਦਹਣਸੀਲਲਸੁਖਦਤਭੀ। ਅਸੀ
 ਭੁਭਿਓਦਿਅਉਪੁਰਖਪੁਰਨਾਧਿਪਤਭੀ। ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਸਮਾਇਅਉ
 ਪੀਪੀਗੁਰੁਗੁਰਮਦਸੰਗੁਰਜਿਨਪਾਰਸਪਰਸਿਮਿਲਾਇਅਭੀ॥੫॥ ਜੈਜੈਕਾਰਜਾਮੁਜਗਅਦਿਰਿ
 ਭੁਗੁਜਗਤਿਸਿਦਹਤਾ। ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਯਓਬਡਭੁਗੀਲਿਦਲਾਰੀਐਦਨਿਭੁਰੁਸਹਤਾ। ਭੁਯਮ
 ਜਨੁਪਰਪੀਰਨਿਦਰਨੁਕਲਸਹਾਰੁਤੇਹਿਜਸੁਬਕਤਾ। ਕਲਸੇਕੀਗੁਰੁਗੁਰਮਦਸਤਨਪਰਮਧੁਜਾਅਰ
 ਜੁਨੁਹਰਿਭੁਗਤਾ॥੬॥ ਪਰੇਮਪੀਰਗੁਰਮਤਿਗੋਭੀਰੁਪਰਦੁਖਧਿਸਾਰਣਾ। ਸਬਦਸਾਰੁਹਰਿਸਮਉ
 ਦਾਰੁਅਹਿਮੇਵਨਿਦਾਰਣਾ। ਅਹੰਦਨੁਸਓਗੁਰਗਿਆਨਿਮਨਿਚਾਉਨਹੁਟੈ। ਸਤਿਦ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਮੁਮੰਤ੍ਰ
 ਨਦਨਿਧਨਨਿਖਟੈ। ਗੁਰੁਗੁਰਮਦਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਚੰਦੇਆਤਾਇਭੀ। ਗੁਰਅਰਜਨੁਕਲਠਰੇ
 ਤੈਗਜੁਜੋਗਰਸੁਨਹਿਏਅਭੀ॥੭॥ ਭੁਏਨਿਰਭੁਭੀਮਾਇਅਉਲਖਮਹਿਅਲਖੁਲਖਾਯਭੀ। ਅਗਭੁਮ
 ਗੋਰਗਤਿਗੋਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਪਰਚਯਭੀ। ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਦਾਣਗਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਯਭੀ। ਪੀਨਿ
 ਪੀਨਿਗੁਰਪੀਨਿਅਗੁਰਸਰਬੁਭੁਰੁਭੁਰਯਭੀ। ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅਜਰਨਰਿਓਸਰਸਤੋਖਸਮਾ
 ਇਯਭੀ। ਗੁਰਅਰਜਨੁਕਲਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗਨਿਜਪਾਇਯਭੀ॥੮॥ ਅਮਿਉਰਸਨਾਧਨਨਿਬ
 ਰਦਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰਸੁਹਸਦਿਹਉਮੋਨਿਦਰਿਭੀ। ਪਰਿਗੁਰਨਿਦਲਿਅਉਸੁਨਿਸਹਿ

ਨਿਨਿਨਾਪਰਿਸਰਾਗੁਗੁਰਿਨਾਮਲਾਗਿਨਗੁਉਪਰਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੇਬਸਾਇਅਉਗੁਰਮ
 ਕਨਕਲਚਰੈਤੈਨਕਕਲਸੁਖੈਪਾਇਅਉ॥੮॥ਸੇਰਠੇ॥॥ਗੁਰਮਰਜਨਪੁਰਖਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾ
 ਰਥਉਚਲੇਨਜੀ॥ਨੇਜਨਾਖੁਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਧਰਿਸਦਾਰਿਅਉ॥੧॥੧੦॥ਕੁੰਦਜਲਸਾਇਰ
 ਸੇਤੁਨਾਮੁਹੀਕਾਧੇਰਿਥਾ॥ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਮੀਰੇਤੁਨਾਮਲਾਗਿਨਗੁਉਪਰਿਓ॥੨॥੧੧॥ਜਗਤੁਉ
 ਪਾਰਣਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤਠੇਪਾਇਅਉ॥ਅਥਨਾਮਿਉਰਸਰੂਕਾਮੁਧਾਰੰਤਰਿਪੁਰੀਪਨੀ॥੩॥੧੨॥
 ਜੇਤਿਸਗੁਪਿਹਰਿਅਪਿਗੁਰਨਾਨਕਕਹਾਯਉ॥ਤਤੇਅੰਗਦੁਉਉਤਤੁਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ॥ਅ
 ਗਦਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਖਿਰਕੀਅਉ॥ਅਮਰਦਾਸਅਮਰਤੁਛਤੁਗੁਰਗਮਹਿਦੀ
 ਅਉ॥ਗੁਰਗਮਦਾਸਦਰਸਨਪੁਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅਧਿਤਧਯਣ॥ਮੁਹਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾਣੁਪੁਰਖੁ
 ਗੁਰਮਰਜਨਪਿਖਹੁਨਯਣ॥੧॥ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤਿਸੰਤੋਖੁਪਰਿਓਉਗਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿ
 ਪਰਤਖਿਲਿਖਿਓਅਦੁਰਮਸਤੁਵਿਧੁਗਿ॥ਪ੍ਰਗਟੇਜੇਤਿਜਗਮਗੋਤੇਜੁਅਮੰਡਲਿਛੁਯਉ॥ਪਾਰ
 ਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਾਰਸਿਗੁਰਗੁਰੁਕਹਾਯਉ॥ਕੁਨਮਥੁਰਾਮੁਹਤਿਸਦਾਬਿਰਲਾਇਰਿਤੁਸਨਮੁਖਿ
 ਰਹੁ॥ਕਲਜਗਿਨਗੁਰੁਅਰਜਨਗੁਰੁਸਗਲਸ੍ਰਿਮਟਲੁਗਿਧਿਤਰਹੁ॥੨॥ਤਿਹਜਨਨਾਚਹੁ
 ਜਗਤਪਰਜਾਨੀਅਤਧਸੁਰਰਜਨਿਧਾਸੁਜਾਕੇਹਿਤੁਜਾਮਸਿਉ॥ਪਰਮਅਤੀਤਪਰਮੇਸਰਕੈਰੋ
 ਗਿਰਿਗੋਧਾਸਨਾਤੇਧਾਰੇਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ॥ਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਸਿਉਪ੍ਰੇਮੁਲਓਧਿਨਤੁ
 ਗਦਤਰਸੁਨਾਹੀਅਉਰੇਕਾਮਸਿਉ॥ਮਥੁਰਾਕੇਪ੍ਰਕੁਸਰਧਮਸਅਰਜਨਗੁਰੁਗਤਿਕੈਰੇਤਿਪਾਇ
 ਰਹਿਓਮਿਲਿਗਮਸਿਉ॥੩॥ਅਤਿਨਪਾਦੁਤਦੇਵਸਧੈਮੁਨਿਇੰਦੁਮਰਾਸਿਦੇਜੇਗਕਰੀ॥ਛਨਿਬੇ
 ਦਧਿਰੰਚਧਿਰਾਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪਨਛੁਰੁਉਦੇਕਘਰੀ॥ਮਥੁਰਾਜਨਕੇਪ੍ਰਕੁਦੀਨਦਯਾਲੁਰੇਸੀ
 ਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਜਾਲੁਕਰੀ॥ਗਮਦਾਸਗੁਰੁਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੇਤਿਅਰਜਨਮਾਹਿਧਰੀ॥
 ੪॥ਜਗਮਉਰਨਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਉਤਾਰਜਾਗਰਅਨਕੀਅਉ॥ਤਿਨਕੇਦੁਖਕੇਟਿਕਦੁ
 ਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ॥ਇਹਧੰਧਤਿਤੇਮਤਿਕੁਕਹਿਰੇਮਨਕੁਦਧਿਕੇਦੁਨਜਾ
 ਨਧੀਅਉ॥ਪਰਤੁਛਰਿਦੇਗੁਰਮਰਜਨਕੈਹਰਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਨਿਦਾਸਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨ

ਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੇਅਵਤਾਰੁੰਜਾਗਰਅਨਕੀਅਉ॥ਤਿਨਕੇਦੁਖਵੇਟਿਕਦੁਰਿਗਏਮਥਰਾਜਿਨਮੁ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪੀਅਉ॥ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਿਚੁਕਹਿਰੇਮਨੁਦੁਖਿਭੁੰਦਨਜਾਨਬੀਅਉ॥ਪਰਤਛਰਿਦੇ
 ਗੁਰਅਰਜੁਨਕੋਹਿਪੁਰਨਧੁਰਮਨਿਦਾਸਲੀਅਉ॥੫॥ਜਬਲਉਨਹੀਭੁਗਲਿਲਰਉਦੇਤਬ
 ਲਉਭੁਮਤੇਛਿਰਤੇਬਹੁਪਾਯਉ॥ਕਲਿਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਰੂਧਤਥੇਕਥਪੁਮਿਟਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯਉ
 ॥ਤਤਥਿਚਾਰੁਯਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾਰੁਨਕਉਅਵਤਾਰੁਥਨਾਯਉ॥ਜਪਉਜਿਨਅਰਜੁਨਦੇਦਗੁਰੁ
 ਛਿਰਿਸੰਕਟਜੇਨਗਰਭੁਨਆਯਉ॥੬॥ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਥੈਏਨੁਪਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਨਾ॥ਬਸ
 ਹਿਸਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਨਿਦਾਰਨਾ॥ਨਿਰਮਲਭੁਖੰਅਪਾਰਤਸੁਧਿਨਅਦਰਨਕੇਈ॥੭॥
 ਨਬਚਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉਭੁਯਉਤਿਹਸਮਸਰਿਸੋਈ॥ਧਰਨਿਗਗਨਨਦਖੰਡਮਹਿਜੋਤਸੁਰੁ
 ਪੀਰਹਿਓਭੁਗਿ॥ਭੁਨਿਮਥਰਾਕਛੁਰੇਦੁਨਹੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨਪਰਤਖਿਹਰਿ॥੮॥੧੮॥ਅਜੈਗੰਗ
 ਜਲੁਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸਤੁਨਾਵੈ॥ਨਿਤਪੁਰਾਣਧਾਰੀਅਹਿਥੇਦਧੁਰਮਾਧਿਗਾਵੈਅਜੈਰ
 ਦੁਰਸਿਰਿਦੁਲੈਨਾਮੁਸ੍ਰੀਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਲੀਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛੁੜਆਪਿਪਰਮੇਸਰਿਦੀਅ
 ਓ॥ਮਿਲਨਨਕਅੰਗਦਅਮਰਗੁਰਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਹਰਿਪਹਿਗਯਉ॥ਹਰਿਥਸਿਜਗਤਿਜਸੁ
 ਮੰਚਰਿਉਸੁਕਦਣਕਪੈਸਿਰਿਗਰਮੁਖਿਯਉ॥੯॥ਦੇਦਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰੁ
 ਯਉ॥ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਣੁਦੀਅਉਸਿਰੀਗੁਰੁਤਧਾਥੈਠਾਇਉ॥ਰਹਸੁਕੀਅਉਸੁਰਦੇਵਤੇਰਜਜ
 ਨੀਪਹਿ॥ਅਸੁਰਗਏਤੈਠਾਗਿਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੀਪਹਿ॥ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਹੁਕੇਚੁਨਰੁਗਮ
 ਰਾਸਜਿਨਪਾਇਯਉ॥ਛੁੜਸਿੰਘਾਸਨਾਧਿਰਥਮੀਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੨॥੨੧॥
 ਸਦਈਨਾਕਾਨੁਮਲਾ ੧॥੪੭॥

੧ ਓਸਤਿਨਅਕਰਤਪੁਰਖੁ
 ਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੁਨੀਸੈਭੰਗੁ
 ਰਾਮਸਾਇਆਸੋਕਦਾਰਭੇਦਪੀਕਮਰਸਾ॥ ੧ ॥
 ਉਤਰੀਪੈਓਰੀਗਹਰੀਗੀਭੀਗੀਸਾਸੁਰਗੀਆਸਕਿਦਕਗੰਨਿਦਣਨਾਇਖਟੀਸਰਚੁਜਿਲ

੧ ਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਜਿਤਦਰਲਖਮਹਮਦਲਖਬ੍ਰਹਮੇਧਿਸਨਮਹੇਸ਼ਾਲਖ
 ਲਖਗਮਵਡੀਰੀਅਹਿਲਖਗੀਲਖਵੇਸ਼ਾਲਖਲਖਓਥੈਜਤੀਹੈਸਤੀਹਤੈਸੀਨਿਆਸਾ॥
 ਲਖਲਖਓਥੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਾਥਨਾਥਾਲਖਲਖਓਥੈਆਸਨਗੁਰਚੇਲੇਰਹਿਗਸਿ
 ॥ ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਰਨੁਲਖਨਿਵਾਸਾਲਖਪੀਰਪੈਕਬਰਅਉਲੀਐਕਾਜੀਮੁਲਾ
 ਸੇਖਾ॥ ਕਿਸੇਸਾਂਤਿਨਆਈਆਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸਾ॥ ਸਾਧਕਸਿਧਅਗਨਤਹੈਕੇ
 ਤੇਲਖਅਪਾਗਾਏਤਾਛੇਆਪਦਿਤਹੈਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਵੀਰਗਾਸਿਰਿਨਾਥਕੇ
 ਏਕਨਾਖਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਥੇਅਤਿਯੋਸੁਆਗਾਏਸਕੇਲੀ
 ਉਪਜਿਭੀਤੀਓਕਿਉਕਰਿਰਖਾਪਤਿ॥ ਜੇਥੇਲਾਂਤਾਂਆਖੀਐਥਨਥਨਕਰੈਥਹੁਤਾ॥ ਰੁਪ
 ਕਰਤਾਆਖੀਐਇਤਘਟਿਨਾਹੀਮਤਾ॥ ਜੇਥੇਹਾਂਤਾਂਆਖੀਐਥੇਠਾਸਥਰੁਪਤਿ॥ ਓਠਿ
 ਨਾਈਤਾਆਖੀਐਛਾਰਗਇਆਸਿਰਿਤਿ॥ ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਤਾਆਖੀਐਠਰਨਕਰੇਕੁਗਤਿ
 ॥ ਕਾਈਗਲੀਨਮੇਹਣੀਜਿਥੇਕਛਾਝੁਤਿ॥ ਏਥੈਓਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰਥੇਪਤਿ॥ ੨॥ ਦਿ
 ਸਟਿਨਗੀਆਨਾਨਕਾਰਹਿਆਦਾਰਿਦਗਜਿ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਦਿਚਾਹੀਕਿਅਕਰੇਖਾਧਾਲੇ
 ਹੈਰਜਿ॥ ਰਜਿਖਾਓਜੋਪਜਾਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰੇਸਹਜਿ॥ ਭਰਿਅਭਾਭਾਉਛਲੇਭੇਰ
 ਦਿਚਿਰਖਰੁਕਜਿ॥ ਸਾਹਿਬਕੈਰਹਿਅਛਪੁਣੀਐਛੁਟਗੋਕਿਤੁਪਜਿ॥ ਘਣੀਨਿਹ
 ਪਗਿਨਾਨਕਾਛਿਨਪਈਦਰਦਜਿ॥ ੩॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१॥ उमतिगुह्यमादि॥ ॥ सलेकमणल १॥

घादिआउमिआघधावदिनाजातीघुसुमी॥ उमतिपैरेपनिदेल्पररघधावध
 राशिजेवरिदडीहलदेदिडीठिरिपरतीपादि॥ जेवरिउडैपीधटुपादीप
 टुगजादि॥ सेविसुजेदडभापीभेविसनेपुहजादि॥ दडीदडादडमेरनीउमैवरि
 वरिजादि॥ पुहेरारेघेरेमेलेपैअतिनपादि॥ चारिकउेघापुह्नीआबीमतिबेजडा
 नादि॥ नदधंठपुहेमेरनीएकदुएकुरडादि॥ सादिगसबुठेठेलिआघेउषदिल
 रगीआउ॥ नदीआनलेहसिआअठसठतीरषनादि॥ दडुत्रिदत्रिबुदददांसआ
 वठिडाभिठधादि॥ सपत्रपउालदेविआअसमादीअसमाडा॥ नानविबुउेवरुडी
 जेमिलेसचुरगेदीमाडा॥ १॥ दीरसलभालेधा॥ घराधुंटीसचुरेउेदरगा
 कितदिसेधा॥ जेराघीजेलेसेउेकमीमिलेसेधादि॥ नानकसचेनामधिनघप
 दुधसगादि॥ २॥ धालककुसुबुगानुगोरनिमादीअपगीकुरगतिबेनीसाड
 ॥ आयेउेकमिठरेसउेकुरगतिबेअउेगाना॥ उरगसगुरजाहूदीआधनेउ
 धिकमाना॥ सांगामिपरआउसीपदनिगलीजीगी॥ उकमीघीनिचल
 दिआनिरिकनिउेघेपीगा॥ नानकदरगाहमनीसचुराभुबलिपीगा॥
 ॥ ॥३॥ ॥ सिधमिआलउसरापउेमेपुबकीनगेगापटेध

ਉਰੁਕਰਿਗਏ੨ਸਮਣਠੇਠੇਦੇਗਾਭਾਈਸਕੇਮਹਧਤੀਜੇਤਿਅਛਾਤਿਅਛੇਨਧੁਆਇਆਨਾਨਕਗ
 ਲਾਕੁਨੀਅਸਚਾਏਕੁਖਦਾਇ॥੪॥ਗੁਨਾਗੀਧਿਨਿਚਲਾਇਆਜੇਤੇਕੀਏਧਿਕਾਗਾਗੁਨਾਗਸੰਦੀਪੋਟ
 ਲੀਚੁਕਨਸਕਾਭਾਗਾਅਗੇਤੀਗਰਪੁਪਲੀਪਿਛੈਸਿਰਜੀਦਾਗਾਅਗੇਸਾਗਰਅਸੁਮੀਕਿਉਕਰਿਉਤ
 ਰਾਧਾਗਕਉਏਮਾਰਿਸੀਸਿਰਜਿਦਰਸਹਜਿਉਅਗਿਭਾਗਾਨਾਨਕਕਿਥੈਛੁਟੀਅਗੇਕਮੀਹੋਏਮਾਰ
 ॥੫॥ਚਸਮੇਕਰੇਅਉਗਣੀਅਪਿਘੋਰਅਪਿਅਗਾਕੀਨੀਕੋਲੁਪੀਨੀਅਗੇਸੀਰੀਪੁਗੁਧਾਗਾਜੀ
 ਭੁਕਟਾਏਕਉਲਮਿਰਿਸਚੁਦਿਸਾਰਣਗਾਕੋਪਰਉਤੇਛਾਛੁਜੀਨਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾਤਿਸਨਾਗਧਿ
 ਨਸਕਈਧੋਪੀਗਗਾਦਾਗਾਅਉਗਣਗੁਣੀਬਖਸੀਅਨਿਨਾਨਕਸੇਈਸਾਗਾ॥੬॥ਜਿਉਤਿਲਤਾਵ
 ਏਪੀਨੀਅਗਿਪਿਧੈਤਿਨਰੁਨਾਇਕਾਗਲਦਾਂਗੀਕੁਟੀਆਮੁਗਲੀਏਇਸਕੁਚਨਾਇਕਾਗਲੇਦਾਂਗੀਤਾਂ
 ਏਮਾਭੁਧੈਤੈਧਿਲਲਾਇਕਾਸੀਨੀਪਕਜਿਚਲਾਈਅਉਗਣਿਸਿਰਿਦੀਗਾਘਣੀਅਰੁਮਾਰੇਤਿ
 ਤੁਤਾਲਜਿਉਕੋਲੇਗਾਗਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਧਿਨਾਉਰਦਾਰਿਨਪਾਗਿ॥੭॥ਪੈਗੀਕੀਤੇਸਾਰੇਸਿਰ
 ਤਧੈਅਗਸਿਆਪਤਾਲੇਪਤਿਉਤੇਰੇਪਗਤਿਅਰਤਾਮਾਸਿਥੀਮਾਨਾਲਲਗਾਈਅਉਗਣਿਅਵੇਪਾ
 ਸਿਭੀਭਿਰਿਲਾਇਦਿਛੋਜੀਅਉਗਣਿਅਰੇਨਾਨਕਾਸਚੇਕੋਈਦਾਇ॥੮॥
 ॥ਤੁਠੀਅਉਗਣਿਪਾਈਅਮਿਲੀਅਗਨਿਸਲਾਇਕਾਘਲੁਰੇਤੁਭੁਖਾਈਅਉਗਣਿਅਗਨਿਜਲਾਇ॥
 ਅਉਗਣਿਭੁਜੇਪਾਣਜਿਉਤੈਕੋਤੈਧਿਲਲਾਇਕਾਘਪਿਥਧੈਸੇਨਾਨਕਾਕਿਸਨੁਕਰੀਅਉਗਣਿ॥੯॥ਇ
 ਧਜਿਦੇਹਸਕਠੀਅਉਗਣਿਸਿਰਿਅਈਅਉਗਣਿਘਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਅਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਗਾਅਨਥ
 ਉਲੇਖਾਮੰਗੀਅਉਗਣਿਕੀਤਾਏਪਾਗਾਹਥਾਪੈਰਾਚਾਕਰੀਕਰਿਛੁਰਮਾਈਕਾਗਾਜੀਭੁਪੁਕਾਰੇਨਰਿਖੀ
 ਰਖਿਚਖਿਸੁਆਦਿਧਿਕਾਗਾਕੀਨਦੇਨਉਗਾਗੀਅਮਨੁਸੁਠਾਕੁਹਿਅਗਾਨਾਸਾਲੇਇਲਮੁਕਰੇਅਉ
 ਦੇਸਿਰਿਭਾਗਾਇਦੀਸਭੁਜਗਮੇਹਿਅਧਧਾਜਮਧੁਆਗਾਰਸਕਰਿਦਿਧਟਿਸੁਟਿਅਉਗਣਿ
 ਉਲੇਖਾਗਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਨਕੁਟਿਅਨਾਉਰਦਾਰਿਨਪਾਗਿ॥੧੦॥ਸਤੁਰਦੇਗਾਰੇਤੀਅਉਗਣਿ
 ਨਿਦੈਕਲਬੁਤਾਸੇਨੇਦਾਂਗੀਕੁਲੀਅਉਗਣੀਇਹਕੀਮੁਕੀਤਾਘੋਲੇਦਾਂਗੀਛੁਲਾਈਅਉਗਣਿਗਰਜੀ
 ਨਸਗਾਇਨਾਨਕਸਾਕਾਲਕਾਭਿਰਿਭਿਰਿਅਉਗਣਿ॥੧੧॥ਜਲਥਲਦੁਸਮਨਕੇਤਜੇਦਇਤਿ
 ਰੁਮਾਰਣਗਾਘਰਿਘਰਿਦੇਗੀਨਾਨਕਾਸਚੀਸਰਤਿਅਪਾਗ॥੧੨॥ਤੈਜਮਲੇਹਨਲੇਇਟੀਰਕਤੁ

ਨੇੜਵਿਕਰਾਨੁ ਸਤੁ ਜਗਤਿ ਨ ਰਾਖੁ ਹੈ ਨਿਰਦਇਆ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਤਰਲਾਇਆ ਹੁਕਮੀ
 ਹੁਕਮਿ ਦੀਚਾਰਾਇ ਹੁਤੁ ਨ ਅਗੇਤੁ ਬੰਧਸਮੁ ਤੁਰਖ ਹਿਤੁ ਮਾਗਿ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਨ ਬੰਧੁ ਪੋਨਾ ਧਈ ਮਾਰਿ
 ਨਾਵੀਗਾ ਨਾ ਸੁਤੁ ਨ ਲਖ ਮੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੰਧ ਪਾਧੀਗਾ ॥ ਨਤੁ ਰਗ ਸਨਾਪਣੁ ਖੋਲੈ ਨਾ ਸਿਪਰਤੁ ਲਵਾਗਿ ਤੁਪੇ
 ਕੜਾਹਾ ਮਹਿ ਨਿਸੀਰੇਖ ਹੁਗੁਰ ਦੀਚਾਰਿ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਮੁ ਪ੍ਰੇਸਾ ਸਤੀ ਨ ਕਰਿ ਜੋਤੀ ਪਖਰ ਮਾਗਿ ॥ ੧੫ ॥
 ਚਤੁ ਸਰਬਾਣੁ ਖਗੁ ਸਿਪਰ ਸਚੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ੧੬ ॥
 ਧੂਹ ਮਾਮਾਇ ਨ ਆਖ ਸੀਰੇਖ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸਦਾ ਬਪੁਸ਼ਾਨਿ ਹੁਕਮਿ ਲਏ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਜਿ
 ਉਸਾ ਲਾਹਿ ਨਿਰਗਿਧੁ ਹੋਵੇ ਵੀਰੇ ਵਸੀਖਾ ॥ ਅਪੁਰਾਹੋਇ ਤਾ ਸੁਗਿ ਮਰਾ ਸਚੁ ਸਦਾ ਬਖਸੀਦਾ ॥ ੧੭ ॥
 ੧ ਉਸਤਿਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀਰਤੁ ਨ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸਨ ਸਾਧਨਿ ਰਾਲੁ ਮੁਰੇਹੋ ॥ ਪਿਚਤੁ
 ਕਾਨਿਗੁ ਪਿੰਗਹੋ ॥ ਬੋਲੀ ਨਿਰੁ ਅਲਪ ਅਹਾਰੀ ॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਦਾ ਧੀਚਾਰੀ ॥ ਨਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮ ਸੁਰਤਿ
 ਧਿਰੁ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਬੋਲੈ ਤਾ ਬਹੁ ਮਾਗਿ ਆਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਜਾ ਗੋਰੇਹੋ ਪਿਆ
 ਨਾ ॥ ਸੰਨਮ ਭਿਲ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ਪਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰੇ ਨ ਮਰੇ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਾਕੁ ਬੰਧੁ
 ਰਹਿ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੇ ਨ ਦੇਈ ਚਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਤਿ ਸਨਾਲੇ
 ਤੁਨਿ ਦੋਗੇ ॥ ਪਰਿ ਅਗਨ ਪਾਟਿ ਭੀਤ ਰਿਜਾਗੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰੇਹੋ ਗਤੀ ਰਚਨਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਮਤਿ
 ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਨਿ ਦੋਜੈ ਧਾਪੈ ਚੋਗਾ ॥ ਜਮ ਜਗਤਿ ਲਾਗੈ ਤੇਗਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਤਿ ਨ ਜਪੀ ਮੋਹੇਗਾ ॥ ਉਤਮ
 ਭੁਲੇ ਜਿਨ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪੰਛੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਫਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੋ ॥ ਜਿਹ ਬਾਝੇ ਅਸਤੁ ਕਰੇ
 ਨ ਭਾਖੋ ॥ ਕੋਟ ਕੁਟੇਰਤੁ ਤਕਾਏ ਤਾ ॥ ਗਗਨ ਮਭਿਲ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਚੇਤਾ ॥ ਸਿਰੁ ਪਿਆਲ ਗਗਨ ਸਿਭੈਗੇ ॥
 ਜਾਇ ਤਿਥੀ ਨੀ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ॥ ਸਤੁ ਪੰਜਨ ਉਲਗਾਰ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰਖ ਚਰਣੈ
 ਸਚ ਮਿਓ ॥ ਗਦਿ ਸਸਾਹੁ ਗਇ ਕਤੁ ਮਿਲੈ ॥ ਅਹੁਟ ਪਟਵੀਰੀ ਨੇ ਬਾਹੁ ॥ ਤਾ ਪਾਰਿ ਧੁੰਦੁ ਅਉਧ
 ਟਪਾਟਾ ॥ ਨਉ ਖੰਡੇ ਖੇ ਪੁਰਖ ਪਦੁ ਮਭਿਤਰ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗੁ ਕੇਲਖਣਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਧਿ ਜਤਨੁ ਭੰ
 ਭੰ ਸੁਰਤ ਕਰਦੁ ਪਾ ॥ ਪਾਇ ਸਚੁ ਸਮਾਇਣੁ ਸੁਪਾ ॥ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕਰ ਸਹਜਿ ਸੁਮਾਇ ॥ ਜੁਗਤਿ
 ਵਿਹੁਣੀ ਵਿਕਉ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮਪਦੀ ਨੇਤਾ ਨ ਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਜਪੀ ਮੋਕੈ ਦਲਰਾਖੁ ॥ ॥

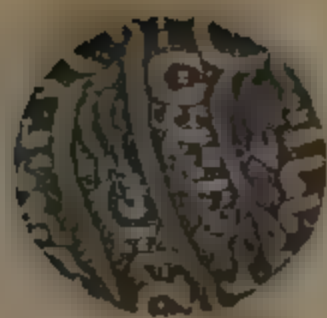
ਗੁਲਿਧਿਰੇਲਿਲੀਅਜੇਮਖਣਾਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੬॥ਤਿਹੁਕਮਾਰਿਮਿਲਾਵੇਮਾਨਾ॥੧੫॥
 ਰੁਮਹਿਰੇਵੈਪਰਧਾਨਾਪਚਿਕਾਜੇਜਾਣੈਬੋਊ॥ਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਦੇਊ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜੇਵਾਥੈ
 ਜਾਣਿ॥ਬੰਧੈਨਵਾਯਾਧਾਰਿਅਣਿ॥ਸਤਸਤਾਈਚਉਦਰਚਾਰਿ॥ਤਾਕੇਅਗੋਖੜ੍ਹੇਯੁਆਰਿ
 ਅਠਅਠਗਹਿਘਾਹਿਧੀਸਾ॥ਤਾਕੇਅਗੋਕਰਹਿਖੜ੍ਹੇਹਰੀਸਾ॥ਉਚੀਨਰਸਗਾਢੀਹੋਇ॥ਨਾ
 ਨਕਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋਇ॥੭॥ਸੋਉਰਾਸੀਜੋਪਾਲੈਓਰਾਸਾ॥ਰੁਖਧਿਰਖਗਿਰਕੀਰਵਾਸਾ॥ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਰਹਿਏਜੋਗਅਭਿਅਸਾ॥ਪਰਸੇਅੰਗੁਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ਜਿਤੁਤਨਦੁਤੀਆਮੇਲਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖਨੁਗਲੇਮਨਸੇਲੁਏ॥ਮਰਮੁਦਸਾਪਚਿਕਾਬੁਏ॥ਮਨਮਿਰਤ
 ਕੀਪਾਵੈਗੀਠਾ॥ਤੀਰਥਪਰਸੇਤੈਸੇਸਠਿ॥ਜਿਨਯੋਗਮੇਲੁਮਨੈਕੀਖੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋ
 ਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅਦਿਰਅਠਸਠਹਾਟਾ॥ਤਾਕੇਬਜਰਨਨ੍ਹਾਏਪਾਟਾ॥ਅਉਘਟਘਾਟਧਿਖਮੁਹੋਧਾਟਾ॥
 ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਦੁਰਿਸਦੇਖੁਸਹਿਜਿਘਰਿਅਇਆ॥ਅਠਸਗੀਠੀਬੋਲੈ
 ਕੇਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋਇ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪੁਰਬਕਉਗਉਨਕਰੋ॥ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਦਿਸ
 ਡਿਪਗੋ॥ਪਛਮਤੇਜੋਰਫੇਸੁਮੇਗਾ॥ਅਵੇਪਰਦਖਣਕੋਛੇਗਿ॥ਪੁਰੀਆਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਣ
 ਤਿਥੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅਸਣ॥ਜਿਨਹਿਗੀਰੇਰਤਨੈਪਾਲਪਰੇਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥
 ਕਹਾਸੁਗਗਨਦੇਵਕਉਦਨਾ॥ਅਹਿਨਿਸਸਦਮਨਾਵੈਸਉਣਾ॥ਮਹਾਸੁਰਾਪੁਰਾਕਉਣਾ॥ਅਹਿਨਿ
 ਸਿਰੁਏਦੁਜਨਰਉਣਾ॥ਬੰਧੈਬੰਧੈਸਤਰੁਪਾਣੀਪਉਣਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਗਉਜਿਨਹਿਦੇਈ॥ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਓਰਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕਾਬੁਗਤਾਇੰਦੀਕਾਜਤੀ॥ਹਿਰਦੇਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿ
 ਸਟਿਦਿਅਲਦਇਆਕਰਿਦਾਨਾ॥ਜੇਘਟਨਿਦੈਤਨਿਦਿਅਜਾਨਾ॥ਬਚਨਸਧਦਕਾਸਭਲਾ
 ਹੁਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਮਉਧੁਤਾ॥੧੩॥ਚੰਚਲਚਾਇਨਜਾਇਤਮਾਸੋ॥ਜੁਏਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੋ॥
 ਅਗੋਚੰਗੋਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੋਰਕਾਦਿਤਾਅੰਗਿਰਿਛਾਏ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਕੀਜੇਕਥਾ॥ਏਹਾਏ
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਗਰਬੀਸਿਖਿਆਸੁਹਿਰੇਪੁਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥੧੪॥ਅਸੁਰਾ
 ਨਦੀਅੰਧਠੀਤਗੋ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਖੀਤੀਪਰੋ॥ਕਮਲਉਲਟੇਪਲਟੇਪਉਣਾ॥ਇਉਨਿਦਾਰੇ
 ਆਵਗਉਣਾ॥ਮਨਪਵਨੈਕਉਰਾਖੋਈਧਾ॥ਸੁਰੇਬਿਥੋਣੀਕਿਵਟੀਸੀਧਾ॥ਅਪਨੋਵਸਿਕਰਿਰਾਖੋ

ਤੁਤਾ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਸੇਈ ਮਓ ਪੁਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗਗਨ ਤਿਥਿ ਕਰਿ ਭੁਵਰ ਉਤ੍ਰੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਗੁਰੀ
 ਨੂੰ ਗੀਲਾਵੇ ॥ ਪਰ ਰਹੇ ਇਤ ਛੇਰ ਘਾਤਿ ਆਵੇ ॥ ਇਨ ਬਿਪ ਜਗਤ ਕਮਾਵੇ ਜੋਗ ॥ ਆਇ ਮੇਰ
 ਰਖਨ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਗਾ ॥ ਸੰਜ ਮਰੇ ਨਾਥਿ ਨ ਸੇਸੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਸੇਈ ਮਓ ਪੁਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਨਹਿ
 ਮਾਇ ਆਜਗੁ ਮੇਰਿ ਆਬੂ ॥ ਮਾਧਿ ਸਨ ਮੇਰੇ ਸੁ ॥ ਧੂਰ ਮਾਧਿ ਕਵਿ ਇਕ ਦ ਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਮਨਿ
 ਏਸਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਤੁਢਿ ਕੀ ਖਕਰਨੀ ਮੇਰੀ ਮੇਰ ਨਹਾਗਾ ॥ ਇਕ ਇਕ ਦ ਕਜਗ ਜਗੁ ਹਉ ਮੇਰਿ
 ਤਾਧਾਰਿ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਥਾਇ ਅਸਿਧ ਸਾਧ ਕਮਨਿ ਧਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬਸਿਯਾਹ
 ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਸੇਰੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੁਨਨ ਰਕ ਸੂਰ ਕਤੇਬਾਂ ॥ ਮਾਇ ਆਮੇਰੇ ਗੁ
 ਰ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਰ ਮਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਤਨ ਮੇਰਿ ਆਸ ਪਤ ਲੋਕ ਪਾਤਾਲਾ ॥
 ਆਕਾਸੀ ਬੈਠ ਲੋਗ ਮੇਰੇ ਮਾਇ ਆਜਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਸੰਤ ਨਾਪਕ
 ਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤ ਰਸਨੁ ਪਾਇ ਸੀ ਅਧਿਨ ਸੀ ਸੁਖ ਸੇਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰੁ ਤਸਤ ਸਿਦਰ ਉਮੁਕ
 ਤਿਸੇਰੇ ਦਰਨ ਪੁਤ ਪੁਸਹ ਨਿਪਿਆਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸੇਰੇ ਦਰ ਮੁਕਤਿ ਦਰ ਤਾਪ ਟਿਪ ਟਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ
 ਨਾ ॥ ਜਿਹ ਸਚੁ ਸੰਜ ਮਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪਦ ਰਬੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਰਿਭੁਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿ ਮਾਲੇ
 ਭੁਭੁਏ ਮਨ ਮੁਚਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਸੇਰੇ ਦਰ ਭਾਇ ਸੁਮੁਕਤਾ ਨਉ ਸੁਨਿਖ ਸ
 ਮੇਨਿ ਕਾਲਾ ॥ ਨਉ ਸੁਨਿਦ ਤਾਕਰ ਭੁਅਗਾ ਨਿਪੁਰੁ ਪਾਇ ਆਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿ
 ਭੁਵਣ ਮੇਘ ਲੈ ਅਮਰ ਪਦ ਤੰਗ ॥ ਅਲਖ ਪਰ ਅਸਤਿ ਸਨ ਭੁਓ ਖਣਿ ॥ ਸੁਆਕਲ ਪਾਵਹੁ
 ਰਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਅਨਰਜ ਸੁਆਦ ਬਿਨੁ ਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਨਿਖੇਰ ਗਕੇਲ ਖਣਾ ॥ ੨੦ ॥
 ॥ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਓਲਟੀ ਤਰੇ ॥ ਓਲਟੀ ਪਲਟ ਸਿਧੀ ਗੀ ਕਰੇ ॥ ਸੀਧਾ ਕਮਲ ਪੁਰਨ ਤੇ ਪੁਦਨਾ ॥
 ਇਉਨਿ ਵੇਰੇ ਆਵਾਗ ਵਨਾ ॥ ਮਨ ਪਵਨੈ ਕਉ ਸਥਾਇ ਲੇਖਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਉਂ ਟੈਜ ਮਕਾਓ
 ॥ ੨੧ ॥ ਸੇ ਅਧਿਨ ਸੀ ਆਪੇ ਅਧਿ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਲ ਕਉ ਮਾਰੇ ਦਾਧਿ ॥ ਪਰ ਘੋਰ ਨਾਇਨ ਸੁ
 ਨ ਅਨਕਥਾ ॥ ਜਹ ਆਇ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੀਖਾ ਸੁਨਿਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੋਗਿ ਜਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਾਗਤ ਅੰਦੁਸ ਥਾਮ
 ਨੁ ਮਾਰਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਬਿਮਾਸ ਰੁਕੁ ਰਿਅ ਮਾਨ ਕਮੇਤੀ ॥ ਅਮਤਾ ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ਨਿਮਾਲਾ

ਰੇਤੀ। ਰੇਗੁ ਧਿਜੇ ਗੁਮੇ ਗੁਪਰ ਜਾਲੇ। ਆਪ ਪਛਾਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਨਾਲੇ। ਐਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿ
 ਰਾਲਾ। ਨਾਨਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸਮਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਅਰਜੈ ਕੈ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਉਦਾਸਾ। ਪਰਚੈ ਕੈ ਪਾਰਿ ਕ
 ਰੇ ਨਿਦਾਸਾ। ਉਦਰਿ ਕੈ ਸਬਦ ਬਿਲਾਜਾ ਰਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਧੋਰਾਗੀ॥ ੨੪॥ ਧੋਰਾਗੀ ਸੇ
 ਜੇ ਧੋ ਮਹਿ ਆਵੈ। ਸਿਵ ਕੈ ਆਗੈ ਸਕਤ ਨਿਵਾਵੈ। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ। ਅਜਰ ਵਸਤੁ ਅ
 ਗੋਰ ਜਰੈ। ਤਾਮ ਸਿਤਿ ਸਨਾਮ ਮਹਿਤਿ ਆਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੇਈ ਧੋਰਾਗੀ॥ ੨੫॥ ੧॥
 ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਹਕੀਕਤ ਗੁਰਮੁਖ ਮਰ ਜੇ ਸਿਵ ਨਾ ਭਕੀ॥ ॥ ਨਾਗਾਪਟ
 ਲ ਬਿਰਤਿ ਨਾਦੁ ਸਗਰ ਗਾਹਤ ਗਾਗਾ ਜਾ ਐਰਾਪਤ ਨਾਇਕੁ ਹੋ। ਤੁਹਾਵੇ ਲਾਇਤ ਰਾਮ ਰ
 ਜੇ ਕੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਤੇ ਲੋਕ ਜਾਨੁ ਰਹਤਾ ਹੋ। ਤਿਨ ਨਿਨ ਤਿਨ ਰਾਤ ਵਿਚ ਜਾਪਾਪਟ ਲਪਾਰਕਾ
 ਧੀ ਵਰੁ ਹੋ। ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਉਤਰਤਾ ਹੋ। ਸੇ ਸੰਗਲਾ ਦੀ ਪਹੋ। ਚਉਦਾ ਸੇ ਗਾਉ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੋ। ਤ
 ਹ ਸਤਿ ਰਾਜੇ ਸੋ। ਗੁਰੂ ਬਾਧੇ ਕੇ ਵਚਨ ਕਰੈ ਕਰਾ ਕਹੈ ਆਹੋ। ਸਿਵ ਨਾ ਭਰਾ ਜੇ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਦ
 ਵਦੁ ਸਗੁ। ਤਖਤ ਗਾਹਤ ਗਾ ਅਬ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਦੁਨੀ ਹੋ। ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਕੋ ਧਾ।
 ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾ ਭਕਾ ਪੁਤਾ। ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਹੋ। ਸੰਗਤ ਨੁਸਤੀ ਹੋ। ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾ
 ਹੋ। ਰਸੇਈ ਲੁਣ ਧੀ ਸਮਣ ਹੋਰ ਜਪ ਜਤਾ ਹੋ। ਨੇ ਕਾਪਟ ਲੁਧੀ ਜਾਨਗਾਰ ਤੇ ਇਕ ਤ੍ਰੇ ਕੇ ਸੋ।
 ਪ੍ਰਰਭੁ ਟਹਿ ਆਕੇ। ਬੇਗਾ ਪੁਰ ਕੇ ਸਮਾਸੀ ਹੋ। ਅਰੇ ਗਾਪੇ ਠਹੋ। ਤੁਹਾ ਸੰਗਤ ਨੀ ਗੋਭਾਟ ਨੂੰ ਕੀ
 ਹੋ। ਤਿਸ ਕੇ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਈ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਹੋ। ਅਰਭੁ ਟਹਿ ਆਕੇ ਪਰਤੇ ਕਰ ਲੀਥ
 ਨ ਕੇ ਸਮਾਸੀ ਹੋ। ਤਿਹੀ ਆਰਾਜ ਹੋ। ਤੁਹਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਧੇ ਕਾ ਦੇਹ ਰਾਹੋ। ਸੰਗਤ ਭਾਟ ਟਿਅ
 ਕੇ ਪ੍ਰਰਭੁ ਨੁਸਤੀ ਹੋ। ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਧੇ ਸਿਧਾਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕਰਕੇ ਪੁਜਾ ਧਿਰ ਲੀ ਤੀ ਹੋ। ਤ
 ਧਾ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੇ ਰਾਮ ਜਮਾਇ ਕੈ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਏ ਹੋ। ਓਸ ਬਾਨ ਕਾ ਨਾਉ ਕਾ ਸਿਨਾਨ
 ਹੋ। ਤਿ ਆਰਾਜ ਹੋ। ਤੁਹਾ ਭੀ ਸੰਗਤ ਹੋ॥ ੧॥ ੧ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਲਾ॥
 ਰਾਗਾਏ ਕ ਸੰਗ ਪਚਿ ਬਰੀ ਗਨਾ। ਸੰਗ ਅਲਪ ਹਮ ਭੇਨ ਨਿਨਾ। ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੇਨ ਨਿਨਾ ਕਰੀ॥
 ਪਚਿ ਰਾਗ ਨੀ ਸੰਗ ਉਚਰਤਾ। ਪਿਸੁ ਮਰੇ ਰਹੀ ਬਿਲਾਟ ਨੀ। ਪਨਿ ਆ ਕੀ ਗਾਵਾ ਹੋਈ ਗੁਲੀ॥

[illegible]

Vertical text on the left margin, likely bleed-through from the reverse side of the page.

M- 3740

